Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Biblia.

https://hdl.handle.net/1874/361299

194
A
3

194. A.3

Incipit epl'a ſācti iheronimi ad paulinū preſbiterū de oībus diuine hiſtorie libris. Ca. p̄mū.

Frater ambroſius tua mihi munuſcula ꝑferens: detulit ſimul ⁊ ſuauiſſimas l'ras que a principio amicitiarū fidem ꝓbate iā fidei et veteris amicitie noua p̄ferebāt. Vera eñ illa neceſſitudo eſt ⁊ xp̄i glutino copulata, quā nō vtilitas rei familiaris. non p̄ſētia tm̄ corporū. non ſubdola ⁊ palpās adulacō. ſʒ dei timor ⁊ diuinarū ſcripturarū ſtudia cōciliant. Legimus in veteribꝰ hiſtorijs quoſdā luſtraſſe ꝓuincias. nouos adijſſe ꝑplos. maria tranſiſſe ut eos quos ex libris nouerāt coramq̄ʒ viderent. Sic pitagoras memphiticos vates. ſic plato egiptū ⁊ architā tarentinū. eāq̄ʒ oram ytalie que quondam magna grecia dicebat'. laborioſiſſime peragrauit, ut qui athenis magiſter erāt ⁊ potēs. cuiuſq̄ʒ doctrinas achademie gignaſia perſonabant. fieret peregrinus atq̄ʒ diſcipulꝰ. malens aliena verecūde diſcere. q̄ȝ ſua impudenter ingerere. Denīq̄ʒ cū l'ras quaſi toto orbe fugiētes pſequitur. captus a piratis ⁊ venundatus. tyranno crudeliſſimo paruit. ductus captiuus vinctꝰ ⁊ ſeruus. tn̄ quia philoſophꝰ maior emente ſe fuit. Ad tytū liuiū lacteo eloquētie fonte manātem. de vltimis hiſpanie galliarūq̄ʒ finibꝰ quoſdā veniſſe nobiles legimꝰ. ⁊ quos ad cōtemplacōem ſui roma non traxerat vnīꝰ hoīs fama ꝑduxit. Habuit illa etas inauditū oībꝰ ſeculis celebrādūq̄ʒ miraculū, ut vrbē tātā ingreſſi aliud extra vrbē quererēt. Appolloniꝰ ſiue ille magus ut vulgus loquit' ſiue ph'ſ ut pitagorici tradūt intrauit pſas. ptranſiuit caucaſū albanos. ſcithas maſſagetas. opulentiſſima indie regna penetrauit, ⁊ ad extremū latiſſimo phiſō amne tranſmiſſo, peruenit ad bragmanas, ut hiarcam in throno ſedētē aureo ⁊ de tātali fōte potantē int' paucos diſcipulos de natura. de moribꝰ ac de curſu dierū ⁊ ſiderū audiret docētē. Inde per elamitas. babilonios. chaldeos. medos, aſſirios. ꝑthos. ſiros. phenices. arabes. paleſtinos reuerſus ad alexādriā. ꝑrexit ad ethiopiā. ut gignoſophiſtas ⁊ famoſiſſimā ſolis mēſā videret in ſabulo. Inuenit ille vir vbiq̄ʒ qđ diſceret ⁊ ſemper ꝓficiens ſemper ſe melior fieret. Scripſit ſup hoc pleniſſime octo voluminibꝰ philoſtratus. Ca. ij.

Quid loquar de ſeculi hoībꝰ cum apoſtolus paulus vas electionis ⁊ magiſter gentium qui de conſcientia tanti in ſe hoſpitis loquebatur dicens An experimentum queritis eius qui in me loquitur xp̄us. poſt damaſcum arabiā q̄ʒ luſtratam aſcēdit iheroſolimā ut videret petrum ⁊ manſit apud eum diebus quindecim. Hoc enim miſterio ebdomadis ⁊ ogdoadis futurus gētium predicator inſtruendus erāt. Rurſumq̄ʒ poſt annos quatuordecim aſſumpto barnaba ⁊ tyto. expoſuit cum apl'is euāgelium ne forte in vacuum curreret aut cucurriſſet. Habet neſcio

UNIVERSITEITS BIBLIOTHEEK UTRECHT

quid latentis energie viue vocis actus et in aures diſcipuli de auctoris ore tranſfuſa fortius ſonat. Unde et eſchines cum rodi exularet et legeretur illa demoſtenis oratio quam aduerſus eum habuerat mirantibus cunctis atque laudantibus ſuſpirans ait Quid ſi ipſam audiſſetis beſtiam ſua verba reſonantem. ¶ Ca. iij.

Hec hoc dico quod ſit aliquid in me tale quod vel poſſis a me audire vel velis diſcere ſed quo ardor tuus et diſcendi ſtudium etiam abſque nobis per ſe probari debeat Ingenium docile et ſine doctore laudabile eſt. Non quid inuenias ſed quid queras conſideramus. Mollis cera et ad formandum facilis: etiam ſi artificis et plaſte ceſſent manus. tamen virtute totum eſt quicquid eſſe poteſt. Paulus apoſtolus ad pedes gamalielis legem moyſi et prophetas didiciſſe ſe gloriatur ut armatus ſpiritualibus telis: poſtea doceret confidenter. Arma enim noſtre milicie non carnalia ſunt ſed potentia deo ad deſtructionem municionum et cogitaciones deſtruentes et omnem altitudinem extollentem ſe aduerſus ſcientiam dei et captiuantes omnem intellectum ad obediendum chriſto et parati ſubiugare omnem inobedientiam. Thimotheum ſcribit ab infantia ſacris litteris eruditum et hortatur ad ſtudium lectionis ne negligat gratiam que data ſit ei per impoſitionem manus preſbiterii. Tyto precipit ut inter ceteras virtutes epiſcopi quas breui ſermone depinxit: ſcientiam quoque non negligat ſcripturarum. Obtinentem inquit eum qui ſecundum doctrinam eſt fidelem ſermonem ut potens ſit exhortari in doctrina ſana et contradicentes reuincere. ¶ Ca. iiij.

Sancta quippe ruſticitas ſolum ſibi prodeſt et quantum edificat ex vite merito eccleſiam chriſti: tantum nocet ſi deſtruentibus non reſiſtat. Malachias propheta immo per malachiam dominus interrogauit ſacerdotes legem. Intantum ſacerdotis officium eſt interrogatum reſpondere de lege. Et in deuteronomio legimus. Interroga patrem tuum et annunciabit tibi maiores tuos et dicent tibi. In pſalmo quoque centeſimo decimo octauo. Cantabiles mihi erant iuſtificaciones tue in loco peregrinacionis mee. Et in deſcriptione iuſti viri cum eum arbori vite dauid que eſt in paradiſo compararet inter ceteras virtutes hoc etiam intulit. In lege domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine ſacratiſſime viſionis ait: iuſtos fulgere quaſi ſtellas et intelligentes id eſt doctos quaſi firmamentum. Vides quantum inter ſe diſtant iuſta ruſticitas et docta iuſticia. Alii ſtellis alii celo comparantur. Quamquam iuxta hebraicam veritatem utrumque de eruditis poſſit intelligi. Ita enim apud eos legimus. Qui autem docti fuerint fulgebunt quaſi ſplendor firmamenti et qui ad iuſticiam erudiunt multos quaſi ſtelle in perpetuas eternitates. Cur dicitur paulus apoſtolus vas electionis. Nempe quia vas legis et ſcripturarum ſanctarum erat armarium. Phariſei ſtupent in domini doctrina et mirantur in petro et iohanne quomodo legem ſciant cum litteras non didicerint. Quicquid enim aliis exercitatio et quotidiana in lege meditatio tribuere ſolet illis hoc ſpiritus ſanctus ſuggerebat. Et erant iuxta quod ſcriptum eſt docibiles dei.

duodecim ānos saluator ipleue
rat ⁊ in tēplo sedēs. de questioni
bus legis interrogās magis do
cet dū prudēter interrogat. Nisi
forte rusticū petrū. rusticū iohan
nem dicim⁹ quoꝝ vterq dicere
poterat Etsi imperit⁹ sermōe nō
tñ sciētia Johānes rustic⁹ pisca
tor indoctus. Et vñ illa vox obse
cro. in pñcipio erat verbū et ver
bū erāt apud deū ⁊ deus erat ver
bum. Logos grece multa signifi
cat Nā ⁊ verbū ē et racō ⁊ suppu
tacō ⁊ causa vniuscuiusq rei. per
quā sūt singula q̄ subsistūt que
vniuersa recte itelligim⁹ i xp̄o.

¶ Ca. v

Hoc doctus plato
nesciuit. hoc demostenes e
loquens ignorauit. Perdā inq̄t
sapiētiā sapiētū ⁊ prudētiā pru
dentiū reprobabo Vera sapiētia
pdet falsā sapiētiā et quāq̄ stul
ticia predicacōis in cruce sit. tamē
paul⁹ sapiā loq̄tur int̄ pfectos
Sapiam aūt non seculi isti⁹ q̄ de
struitur. nec pñcipū huius secu
li. sed loquit̄ dei sapiam in miste
rio abscōditam quā pdestinauit
deus añ secula. Dei sapia. xp̄us ē.
Xp̄us em̄. dei virtus ⁊ dei sapia.
Hec sapiētia in misterio abscon
dita est de q̄ ⁊ nomi psalmi titul⁹
pnotat̄. p occultis filij i quo sūt
oēs thesauri sapiētie ⁊ sciētie dei
abscōditi. Et q̄ in misterio abscō
ditus erat. pdestinatus ē añ secu
la. predestinatus aūt ⁊ pfiguāt⁹
in lege ⁊ pphetis. Vñ ⁊ pphe ap
pellabātur vidētes q̄ videbant
eū quē ceteri nō videbant. Abra
hā vidit diē ei⁹ ⁊ letat⁹ ē. Apie
bant̄ celi ezechieli q̄ pplo pcōri
clausi erant. Reuela inq̄t dauid
oculos meos ⁊ osiderabo mirabi
lia de lege tua. Lex em̄ spiritual' ē
⁊ reuelacōe op⁹ est ut intelliga
tur ac reuelata facie dei gloriam
ōtēplemur. liber in apocalipsi se
ptē sigillis sigtus ondit̄. quē si
dederis hōi scienti lrās ut legat
r̄ndebit tibi Non possum. Signa
tus ē ei. Quanti hodie putant se
nosse lrās tenēt sigtuz libꝝ. nec
apiē possūt nisi ille reserauerit q̄
habz clauē dauid qui apit ⁊ ne
mo claudit. claudit ⁊ nemo apit
Jn actib⁹ aploꝝ. sanctus eunu
ch⁹ imo sāct⁹ vir. sic ei eū sācta
scriptura ognoiat cū legeret ysa
iam pphetā. itrogatus a philip
po. putasne itelligis q̄ legis. res
pōdit. Quo possum nisi aliqs me
docuerit Ego ut de me loquar in
teri nec sanctior sū hoc eunucho
nec studiosior q̄ de ethiopia id ē
de extremis finib⁹ mūdi veīt ad
tēplū. reliq̄t aulā regiā ⁊ tantus
amator legis fuit diuine atq scien
tie ut etiā i vehiculo lrās legeret
sacras. Et tñ cū libꝝ teneret et v
ba dn̄i cogitacōe conciperet. lin
gua volueret. labijs psonaret ig
norabat eūquē i libro nesciens
venerabatur. Veit philipp⁹ ōn
dit ei ihesum q̄ claus⁹ latebat in
lr̄a. O mira doctoris virt⁹. Eadē
hora credidit eunuch⁹ baptisat⁹
fidel' et sanct⁹. magister efficitur
de discipulo. pl⁹ in deserto fonte
ecclesie q̄ i aurato synagoge tē
plo repit.

¶ Ca. vi.

Hec a me pstricta sunt breui
ter neq em̄ epistolaris an
gustia euagari longi⁹ paciebat̄

uit itelligeres te ĩ ſcripturis ſacris
ſine ꝑuio ⁊ mõſtrãte ſemitã non
poſſe ingredi Taceo de gͣmaticis.
rethoricis. phis. geometris. dya
leticis. muſicis. aſtronoĩcis. aſtͦ
logis. medicis: quoꝝ ſciã mortalibus
ſatis vel vtiliſſima ẽ. ⁊ in tres ptes
ſcinditͬ. i doctrinã. racõem ⁊ vſuz.
Ad minores artes veniã ⁊ q̃ ñ taz
lingua ꝙ̃ manu adminiſtrantͬ. Ag
cole. cemẽtarij. fabͬ metallorũ. lig
norũq; ceſores. lanarijq; et fullo
nes ⁊ ceteri q̃ variã ſuppellectilem
⁊ vilia opuſcula fabricant: abſq;
doctore eſſe nõ poſſũt qd̾ cupiũt.
Qd̾ medicorũ eſt ꝓmittũt medici:
tractant fabrilia fabri Sola ſcrip
turarum ars eſt quaz ſibi paſſim
oĩes vendicãt. Scribimꝰ indocti
doctiq; poemata paſſim Hãc gar
rula anꝰ. hãc delirus ſenex. hanc
ſophiſta v̾boſus. hãc vniũſi ꝑſu
mũt. lacerãt. docẽt añꝙ̃ diſcãt Alij
adducto ſupcilio grãdia v̾ba trutinãtes:
inter mulierculas de ſacͤs lrĩs
philoſophãtͬ. Alij diſcũt ꝓh pu
dor a feminis. qd̾ viros doceãt: ⁊ ne
parũ hoc ſit. q̃dam facilitate v̾bo
rũ: ymo audacia: ediſſerũt alijs:
qd̾ ipſi ñ itelligũt Taceo de meis
ſilibꝰ qui ſi forte ad ſcripturas ſcãs
poſt ſeclͣres lrãs venerint ⁊ ſmo
ne ꝯpoſito aures ꝓpli mulſerint:
quicq̃d dixerit hoc legẽ dei putãt
Nec ſcire dignantͬ q̃d ꝓphete. q̃d
apli ſenſerint. ſꝫ ad ſenſum ſuũ in
cõgrua aptant teſtimoĩa q̃ſi grã
de ſit. ⁊ ñ viciosiſſimũ dicẽdi genꝰ
depravare ſñias ⁊ ad voluntatem
ſuã ſacrã ſcripturam trahere repu
gnãte. Quaſi nõ legerimus ome
rocentonas ⁊ v̾gilio centonas ac

nõ ſic etiã ⁊ maronẽ ſine chriſto
poſſimus dicere xp̃ianuz q̃ ſcrip
ſerit. iam redit ⁊ v̾go redeũt ſatur
nia r̾gna iam noua progenies ce
lo dimittitͬ alto. Et patrem loquen
tem ad filiũ. nate mee vires. mea
magna potẽcia ſolꝰ. Et poſt v̾ba
ſaluatoris in cruce. Talia perſta
bat memorãs fixuſq; manebat.
Puerilia ſũt hec ⁊ circulatoruz lu
do ſimilia. docere qd̾ ignores. ymo
vt cũ ſtomacho loq̃r nec hoc q̃dẽ
ſcire ꝙ neſcias. ¶ Ca. vij.

Videlicet manifeſtiſſima ẽ ge
neſis in qua de creatura mũ
di. de exordio generis hũani. de di
uiſione terre. de cõfuſione lingua
rũ ⁊ gentiũ: vſq; ad exituz ſcribitͬ
hebreoꝝ Patet exodꝰ cũ decẽ pla
gis. cũ decalogo. cuz miſticis diui
niſq; preceptis In ꝓmptu ẽ leuiti
cus liber in quo ſingula ſacrifitia
ymo ſingule pene ſillabe ⁊ veſtes
aaron ⁊ totꝰ ordo leuiticus ſpirãt
celeſtia ſacramenta. Numeri vero
nõne totius ariſmetrice ⁊ ꝓphetie
balaam ⁊ q̃dragintaduaruz mã
ſionũ p heremũ miſteria ꝯtinẽt.
Deutronomiũ vero ſecunda lex ⁊
euãgelice legis ꝑfiguratio. nõne
ſic ea habꝫ que p̃ora ſũt vt noua
ſint oĩa de veteribus. Hucuſq;
moyſes: hucuſq; pentateucus q̃
bus quinq; verbis loqui ſe velle
apoſtolus in eccleſia gl̾iatur. Job
exemplar paciẽcie q̃ nõ miſteria
ſuo ſermõe cõplectitͬ. Proſa inci
pit verſu labitͬ. pedeſtri ſermõe fi
nitͬ. oẽſq; leges dyaletice: ꝓpoſiti
one aſſũpcõe ꝯfirmacõe ꝯcluſiõe
determinat. Singula in eo verba
plena ſũt ſenſibus ⁊ vt de ceteris

ſileam reſurrectōez corpoꝝ ſic ꝓ
phetatut null9 de ea manifeſti9
⁊ cauci9 ſcripſerit Scio iq̄t ꝙ re
dēptor me9 viuit ⁊ ī nouiſſiō die
de terra ſurrectur9 ſum et rurſum
circūdabor pelle mea ⁊ in carne
mea videbo deū quē viſur9 ſū e°
ip̄e et oculi mei ꝯſpecturi ſūt ⁊ ñ
alius. Repoſita ē hec ſpes mea in
ſinu meo. Veniā ad iheſū naue
q̄ typū dn̄i nō ſolū ī geſtis verū
etiā in nomine ꝑfert. Trāſit ior
danē, hoſtiū regna ſbuertit. diui
dit terraꝫ uictori ꝑplo. ⁊ p ſingu
las vrbes. viculos. mōtes. flumi
na torrentes atꝫ cōfinia. eccleſie
celeſtiſqꝫ ihr̄lm ſpiritualia reḡ
deſcripſit. In iudicū libro quot
pn̄cipes ꝑpli. tot figure ſūt Ruht
moabitis yſaie explet vaticiniū.
dicētis emitte agnū dn̄e domina
torē terre de petra deſerti ad mō
tē filie ſyō Samuel ī hely mortu
o ⁊ in occiſiōe ſaul veterem legē
abolitam mōſtrat porro ī ſadoch
atqꝫ dauid noui ſacdocij nouiqꝫ
imperij ſacramēta teſtat̄ Malac
him id eſt terci9 et quart9 regū
liber, a ſalomone vſqꝫ iechoniā.
⁊ a ieroboam filio nabat vſqꝫ ad
oſee, q̄ ductus eſt in aſſyrios, reg
num iuda ⁊ regnū deſcribit yſra
hel. Si hiſtoriā reſpicias verba
ſimplicia ſūt ſi ī lr̄is ſēſū latētem
inſpexeris. eccleſie paucitas ⁊ he
reticoꝝ cōtra eccleſiā bella narrā
tur. Duodecim ꝓphete in vni9 vo
luminis āguſtias coartati mlt̄o
aliud ꝙ̄ ſonāt in lr̄ā ꝑfigurant
Oſee crebro nominat effraim ſa
mariam. ioſeph. iezrahel. ⁊ vxo
rē fornicariā ⁊ fornicacōnis filios
⁊ adulterā cubiculo clauſā mari
ti mlt̄o tpe ſedē viduā ⁊ ſb veſ
te lugubri mariti ad ſe reditū ꝑſto
lari. Johel filius fatuel deſcribit
terrā duodecim tribuū. eruca. bru
cho. locuſta. rubigine vaſtante
ꝯſumptaꝫ ⁊ poſt euerſionē p̄oris
ꝓpli effuſū iri ſpiritū ſāctū ſup ſer
uos dei ⁊ ancillas, id ē ſup centū
uiginti credētiū nomina ⁊ effuſū
iri in cenaculo ſyon Qui centū ui
ginti ab vno vſqꝫ ad quīdecī pau
latim ⁊ p incremēta ſurgētes q̄n
decī graduū numeꝝ efficiūt qui
ī pſalterio miſtice ꝯtinēt̄. Amos
paſtor ⁊ ruſticus ⁊ ruborū mora
diſtringēs paucis verb explicari
nō p̄t. Quis em̄ digne exprimat
tria ⁊ quatuor ſcelera damaſci et
gaze tyri ⁊ ydumee ⁊ filioꝝ am
mō ⁊ moab ⁊ ī ſeptīo ⁊ octauo
gradu iude et iſrl̄. Hic loquit̄
ad vaccas pigues q̄ ſūt in ſama
rie monte ⁊ ruiturā domū maiorē
minoremqꝫ teſtatur. Ipſe cernit
victorē locuſte et ſtātem dn̄m
ſup murū litū vel adamātinum
⁊ vncinum pomorū attrahētem
ſupplicia peccōribus ⁊ famē in t̄ra
non famē panis. nec ſitim aque
ſed audiendi verbū dei. Abdias
q̄ interpretatur ſeruus dn̄i ꝑtonat
ꝯtra edom et ſāguinē terrenūqꝫ
fratris qꝫ iacob ſēper emulū. haſ
ta percutit ſpirituali Jonas pulch
rima columba naufragio ſuo paſ
ſionē dn̄i prefigurās. mūdū ad
penitentiam reuocat ⁊ ſub nomi
ne niniue ſalutem gētib9 nunti
at. Micheas de moraſthi xp̄i co
heres vaſtationē ānūtiat filie la
tronis ⁊ obſidionē ponit contra

eam: ꝗ maxillaꝫ ꝑcuſſeꝛit iudicis
iſrl̃. Naū ꝯſolator orbis increpat
ciuitatē ſanguinū ⁊ poſt euerſio
nē illius loquit̃: ecce ſup montes
pedes euāgelizantis ⁊ annūtiātis
pacem. Abacuc luctator fortis ⁊ ri
gid⁹ ſtat ſup cuſtodiā ſuā ⁊ figit
gradū ſup munitōeꝫ vt xp̄m in cru
ce ꝯtemplet̃ ⁊ dicat: operuit celos
gloria ei⁹ ⁊ laudis ei⁹ plena ē tra.
ſplendor ei⁹ vt lux erit. cornua in
manib⁹ ei⁹: ibi abſcondita ē forti
tudo ei⁹. Sophonias ſpeculator ⁊
archanoꝝ dn̄i ꝯgnitor. audit cla
morem a porta piſciū ⁊ eiulatuꝫ a
ſcđa ⁊ ꝯtritionē a collibꝫ. Indicit
quoqꝫ vlulatuꝫ habitatorib⁹ pile. quia
ꝯticuit om̄is pp̄ls chanaan: diſp
ſi ſūt vniūſi q̄ īuoluti erāt argēto.
Aggeus feſtiuus ⁊ let⁹ q̄ ſemina
uit ī lacrimis vt ī gaudio metēt.
deſtructū templum edificat. deūqꝫ
p̄rem inducit loquenteꝫ: adhuc
vnum modicūqꝫ ⁊ ego ꝯmouebo
celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridaꝫ ⁊ mo
uebo om̄es gētes ⁊ veniet deſidera
tus cūctis gētibus. Zacharias me
mor dn̄i ſui mlt̃iplex ī ꝓphetia. ihe
ſū veſtib⁹ ſordidis indutū ⁊ lapi
dē oculoꝝ ſeptē. candelabꝛūqꝫ au
reū cuꝫ totidē lucernis q̄t ocul̃. du
aſqꝫ oliuas a ſiniſtris lampadis
cernit ⁊ a dextris vt poſt equos ru
fos varios nigros ⁊ albos et diſſi
patas q̄drigas ex effraī ⁊ equuꝫ
de iheruſalem paupem regem va
ticinetur ⁊ p̄dicet regem ſedenteꝫ
ſup pullū filiū aſine ſubiugalis.
Malachias apte ⁊ ī fine omniuꝫ
ꝓphetarum de abiectione iſrl̃ ⁊ vo
catione gentiū. non ē mihi ait vo
luntas in vob̃ dicit dn̄s exercituū

⁊ munus nō ſuſcipiam de manu
veſtra. Ab ortu eniꝫ ſolis vſqꝫ ad
occaſū magnū eſt nomen meū in
gentibus ⁊ in om̄i loco ſacrificat̃
⁊ offert̃ nomini meo oblatio mū
da. yſaiam. iheremiaꝫ. ezechiel et
daniel: quis poteſt vel intelligere
vel exponere? Quoꝝ primus nō
ꝓphetiaꝫ videt̃ mihi texere ſed euā
geliū. Scđs virgā nuceaꝫ ⁊ ollam
accenſā a facie aq̄lonis ⁊ pardū
ſpoliatū ſuis colorib⁹ ⁊ q̄druplex
diūſis metris nectit alphabetuꝫ.
Terci⁹ p̄ncipia ⁊ finem tantis ha
bet obſcuritatib⁹ īuoluta: vt apđ
hebreos ipſe ptes cuꝫ exordio ge
neſeos an̄ annos triginta non le
gant̃. Quartus vero q̄ ⁊ extremus
inter q̄tuor ꝓphas. tēpoꝝ cōſcius
⁊ totius mūdi philohiſtoric⁹. la
pidē preciſū de monte ſine māib⁹
⁊ regna omnia ſubuertēteꝫ claro
ſmone pronūciat. Dauid ſymoni
des noſter. pindarus ⁊ alcheus
flaccuſqꝫ catullus atqꝫ ſerenus.
chriſtū lyra predicat ⁊ in decacor
do pſalterio ab inferis excitat re
ſurgentem. Salomon pacificus
⁊ amabilis domini: mores corri
git. naturam docet. eccleſiam iun
git ⁊ xp̄m. ſanctarūqꝫ nupciaruꝫ
dulce canit epithalamiū. Heſter
in eccleſie typo populuꝫ liberat de
periculo ⁊ interfecto aman q̄ inter
pretatur iniquitas: ptes conuiuij
⁊ diē celebrem mittit in poſteros.
Paralipomenō liber īſtrumēti ve
teris epitomem tant⁹ ac talis eſt
vt abſqꝫ illo ſi quis ſcientiaꝫ ſcri
pturarum ſibi voluerit arrogare
ſeip̄m irrideat. Per ſingula q̄ppe
noīa iūcturaſqꝫ v̄boꝝ ⁊ p̄termiſſa

in regū libris tangūt. hiſtorie ⁊
innumerabiles explicant euan
gelij queſtiões. Heſdras ⁊ nee
mias. adiutor videlicet ⁊ cōſola
tor a dño. in vno volumine artā
tur. iſtaurāt tēplū. muros extru
unt ciuitatis. oīſqꝫ illa turba po
puli redeūtis i patriā. ⁊ deſcripcō
ſacerdotū. leuitaꝝ. iſrahelis. pſeli
toꝝ. ac p ſingulas familias mu
roꝝ ⁊ turriū opera diuiſa. aliud
in cortice prefert aliud in medul
la retinēt. Cernis me ſcripturaꝝ
amore raptū. exceſſiſſe modum
epiſtole. ⁊ tñ nō impleſſe quod
volui. Audiuim⁹ tātū quid noſ
ſe qd cupe debeam⁹. ut et nos qꝫ
poſſim⁹ dicere. cōcupiuit aīa mea
deſiderare iuſtificacōes tuas i oī
tpe. Ceteꝝ illud ſocraticū imple
tur i nob. Hoc tm̄ ſcio qꝫ neſcio
Tangā ⁊ nouū breuiter teſtam̄
tum. Matheus. marcus. lucas. ⁊
iohānes quadga dñi ⁊ verꝫ che
rubin qd interpretatur ſciētie ple
nitudo p totū corpus oculati ſūt
ſcintille emicāt. diſcurrūt fulguā
pedes hñt rectos ⁊ i ſublime ten
dētes terga pēnata ⁊ vbiqꝫ volā
tia tenēt ſe mutuo ſibiqꝫ perplexi
ſunt ⁊ quaſi rota in rotā voluūt
⁊ pgunt quocūqꝫ eos flatus ſpi
ritus ſancti pduxerit. Paul⁹ apo
ſtol⁹ ad ſeptē ſcribit eccīas. octa
ua eñ ad hebreos a pleriſqꝫ extē
numeꝝ poīt. Thimotheū inſtru
it ⁊ tytū. ⁊ philemonem p fugiti
uo famulo depcatur ſup quo me
li⁹ tacere puto qꝫ pauca ſcribere
Actus aploꝝ nudā quidē viden
tur ſonare hiſtoriā ⁊ naſcētis ec
cleſie infantiā texere. ſꝫ ſi nouerī

mus ſcriptorē eoꝝ lucā eē medi
cū. cuius laus ē i euāgelio. anim
aduertimus pariter omnia verba
illius aīe languētis eſſe medici
nā. Jacob⁹. petrus. iohānes. iu
das ſeptē epiſtolas ediderūt. tā
miſticas qꝫ ſuccinctas. et breues
pariter ⁊ lōgas. breues in verbis.
lōgas in ſētētijs. ut rarus ſit qui
nō in eaꝝ cecutiat lectiōe. Apoca
lipſis iohis tot habꝫ ſacramēta
qt verba. Parū dixi ⁊ p merito
voluminis laus oīs inferior eſt
In verb ſingulis multiplices la
tēt intelligētie. Oro te frater cariſ
ſime iter hec viuere. iſta medita
ri. nil aliud noſſe. nihilqꝫ aliud
qrere. nōne videt tibi iam hic inter
ris regni celeſtis habitaculum
Nolo ut offendaris in ſcripturis
ſanctis. ſimplicitate ⁊ qſi vilitate
verborū. q vel vitio interpretū vl
de induſtria ſic prolate ſūt. ut ruſti
cam concōem facilius inſtruerēt
⁊ in vna eademqꝫ ſētentia aliter do
ctus. aliter ſētiret indoctus. Nō ſum
tam petulans ⁊ hebes ut hec me
noſſe pollicitar ⁊ eoꝝ fruct⁹ cape
i terra quoꝝ radices in celo fixe
ſūt. ſed velle fateor ſedēti me pre
fero magiſtrū rennuēs. comitē ſpō
deo. Petēti datur. pulſāti apitur.
qrens inuenit. diſcam⁹ in terris
quoꝝ ſciā nob pſeuerꝫ in celo.
Obuijs te manib⁹ excipiā et ut i
epte aliqd ac d armogore. tumi
ditate effundā qtquid qſieris te
cū ſcire conabor. ¶ Ca. viij.

Habes hic amātiſſimū tui frēꝫ
euſebiū. q lrārum tuaꝝ mi
hi graciam duplicauit. referens
honeſtatem moꝝ tuoꝝ. cōtēptū

ſeculi: fidem amicicie: amorē xp̄i.
Nā prudenciā ⁊ eloquij venuſta
tē etiā abſq; illo ip̄a ep̄la preferre
bat. Feſtina q̄ſo te ⁊ herētis ſalo
nauicule funē magis p̄ſcīde q̄ ſol
ue. Nemo renūciaturus ſeclo bn̄
poteſt vendē que cōtēpſit vt ven
deret. Quicq̄d in ſūptus de tuo tu
leris: p lucro cōputa. Antiquum
dictū ē. Auaro deeſt tā q̄d habet
q̄ q̄d n̄ habet. Credēti tot9 mūdus
diuitiarū ē. Infidel' āt etiā obulo
indiget. Sic viuam9 q̄ſi nil hn̄tes
⁊ oīa poſſidentes. Vict9 atq; veſti
t9 diuicie xp̄ianorū ſūt. Si habes
in ptāte rem tuā vēde. ſi nō habes
pice. Tollenti tunicā ⁊ palliū reli
quendū ē. Niſi ſcilicet tu ſp recra
ſtinās ⁊ diē de die trahēs: caute ⁊
pedetēptim tuas poſſeſſiunculas
vēdideris: nō habet xp̄s vn̄ alat
paupes ſuos. Totū deo dedit qui
ſe obtulit. Apl'i tm̄ nauem ⁊ retia
reliq̄rūt. vidua duo era mittit in
gaſophilaciū ⁊ prefert' creſi diui
cijs. Facile cōtemnit oīa q̄ ſe ſemp
cogitat eſſe moriturū.

Explicit ep̄la. Incipit plogus
in libros moyſi.

Eſiderij mei deſidera
tas accepi lrās: qui
q̄dam p̄ſagio futu
rorū: cū daniele ſorti
tus ē nomē obſecrā
tis vt tranſlatū in latinā linguā
de hebreo ſermone pentateucū no
ſtrorū auribus tradere. Periculoſū
opus certe ⁊ obtrectatorū meorū
latratibus patens. q̄ me aſſerūt
in ſeptuagīta īterp̄tū ſugillacōe
noua p veteribus cudere ita īgeni
um quaſi vinum pbantes cū ego
ſepiſſime teſtatus ſim me pro virili
portiōe in tabnaculo dei offerre q̄
poſſim. nec opes alterius aliorum
pauptate fedari. Q̄d vt auderem
origenis me ſtudiū prouocauit. q̄
edicōi antique trāſlacōem theodo
tionis miſcuit: aſterico ⁊ obelo id
ē ſtella ⁊ veru omne opus diſtin
guens: dū aut illuceſcere facit q̄
minus ante fuerant. aut ſupflua
queq; iugulat ⁊ cōfodit ⁊ maxīe
que euāgeliſtarū ⁊ ap̄lorū aucto
ritas pmulgauit. In quibus mlt
ta de veteri teſtamēto legim9 que
in nrīs codicib9 nō habent: vt ē
illud ex egipto vocaui filiū meū.
⁊ q̄m nazarenus vocabitur ⁊ vide
būt in quē cōpunxerūt ⁊ flumina
de ventre eius fluent aque viue.
⁊ que nec oculus vidit nec auris
audiuit nec in cor hominis aſcen
dit que p̄parauit de9 diligentib9
ſe et multa alia que ꝓpria ſintag
ma deſiderant. Interrogem9 ergo
eos vbi hec ſcripta ſūt ⁊ cū dicere
non potuerint de libris hebraicis
pferam9. Primū teſtimoniū eſt
in oſee. ſcd̄m in yſaia terciū in za
charia. quartū in prouerbijs. quin
tum eque in yſaia: q̄d multi igno
rātes apocrphorū deliramēta ſectā
tur ⁊ hiberas nenias libris autē
ticis p̄ferūt. Cauſas erroris nō ē
meū exponē. Iudei prudenti factū
dicūt eē cōſilio: ne ptolome9 vni9
dei cultor etiā apd̄ hebreos dupli
cē diuinitatē cōphēderet q̄d maxīe
idcirco faciebāt q̄ i platonis do
gma cadē videbat. Deniq; vbicū
q; ſacratū aliq̄d ſcripta teſtat' de

prē ⁊ filio ⁊ ſpū ſcō. aut aliter inť
p̄tati ſūt aut oīo tacuerīt vt ⁊ regi
ſatiſfacerēt ⁊ archanū fidei non
vulgarēt. Et neſcio quis p̄m⁹ au
ctor ſeptuaginta cellulas alexan
drie mēdatio ſuo extruxerit. q̇bus
diuiſi eadē ſcriptitarēt. cū ariſte⁹
eiuſdem ptolomei yperaſpiſtes ⁊
nō multo poſt tempe ioſephus
nihil tale retulerint. ſʒ in vna baſi
lica cōgregatos cōtuliſſe ſcribāt
nō ꝓphetaſſe. Aliud ē enī eē vatē
aliud ē eſſe inťpretē. Ibi ſpūs ve
tura p̄dicit. hic eruditio ⁊ verboꝝ
copia ea q̄ intelligit trāſfert. Niſi
forte putand⁹ ē tuli⁹ economicū
xenofontis ⁊ platonis pitagoraȝ
⁊ demoſtenis ꝓtheſifontē afflat⁹
rethorico ſpū trāſtuliſſe. Aut ali
ter de eiſdē libris p ſeptuaginta
interpretes. aliter per apl̄os ſpūſ
ſāctus teſtimoīa texuit. vt qđ illi
tacuerīt hij ſcriptū eē mentiti ſint.
Quid igiť? Dānam⁹ veteres? Mi
nime. ſʒ poſt p̄oꝝ ſtudia in domo
dn̄i qđ poſſum⁹ laboram⁹. Illi in
terp̄tati ſūt an̄ aduentū xp̄i ⁊ qđ
neſcierīt dubijs ꝓtulerīt ſentēcijs.
nos poſt paſſionē ei⁹ nō tā ꝓphe
ciam q̄ hiſtoriā ſcribim⁹. Aliter
enī audita aliter viſa narrantur.
Qđ melius intelligim⁹ meli⁹ ⁊ ꝓ
ferim⁹ Audi igiť emule. obtrecta
tor auſculta. Nō dāno nō rep̄hen
do ſeptuaginta. ſʒ cōfidēter cūctis
ill' apl̄os p̄fero. Per iſtoꝝ os mi
hi xp̄s ſonat. q̄s an̄ ꝓphas inter
ſpūalia cariſmata poſitos lego. in
quib⁹ vltimū pene gradū interp̄
tes tenēt. Quid liuore torqueis?
Quid imperitoꝝ aīos cōtrā me cōci
tas? Sicubi in trāſlacōe tibi videor
errare. interroga hebreos diuſāꝝ
vrbiū magr̄os cōſule. Qđ illi hn̄t
de xp̄o tui codices nō hn̄t. Aliud
eſt ſi cōtrā ſe poſtea ab apl̄is vſur
pata teſtimonia ꝓbauerint. ⁊ emē
datiora ſūt exemplaria latina q̄
greca. greca q̄ hebraica. Verū hec
cōtrā inuidos. Nūc te dep̄cor deſide
ri cariſſime vt q̄ me tātū opus ſbi
re feciſti ⁊ a geneſi exordiū cape
orōnib⁹ iuues q̄ poſſim eodē ſpū
quo ſcripti ſūt libri in latinū eos
trāſferre ſermonē.

Explicit ꝓlogus. Incipit liber
breſith quem nos geneſim di
cim⁹. Capitulū p̄mū.

In p̄ncipio creauit deus celū ⁊ ter
rā. Terra autem erat inanis ⁊ va
cua ⁊ tenebre erāt ſup faciē abiſ
ſi ⁊ ſpūs dn̄i ferebať ſup aquas.
Dixitq̄ de⁹ Fiat lux. Et facta ē lux.
Et vidit deus lucē q̄ eſſʒ bōa ⁊ diui
ſit lucē a tenebris. appellauitq̄
lucē diē ⁊ tenebras noctē. Factū
q̄ eſt veſpe ⁊ mane dies vnus. Di
xitq̄ deus. Fiat firmamētū in me
dio aq̄rū ⁊ diuidat aq̄s ab aq̄s.
Et fecit deus firmamētū. diuiſitq̄
aq̄s que erāt ſub firmamēto ab
hijs q̄ erāt ſup firmamētū. Et fa
ctū eſt ita. Vocauitq̄ deus firma
mentū celū ⁊ factū eſt veſpe ⁊ ma
ne dies ſecūdus. Dixit vero deus.
Cōgregētur aq̄ que ſb̄ celo ſūt in
locū vnū ⁊ appareat arida. Et fa
ctū eſt ita. Et vocauit deus aridā
terrā cōgregacōneſq̄ aq̄ꝝ appel
lauit maria. Et vidit deus q̄ eſſʒ
bonū ⁊ ait. Germinet terra herbā
virentē ⁊ facientē ſemen ⁊ lignū

pomifeꝝ faciēs fructū iuxta geꝰ
ſuū cuius ſemē in ſemetipō ſit ſu
per terrā. Et factū ē ita. Et ꝓtulit
terra herbā virentē ⁊ faciētē ſe
mē iuxta geꝰ ſuū: lignūqꝫ faciēs
fructū ⁊ habēs vnūqḋqꝫ ſemētē
ſcḋm ſpeciem ſuā. Et vidit deꝰ ꝙ
eēt bonū ⁊ factū ē veſpe ⁊ mane
dies tercius. Dixit aūt deꝰ. Fiant
luminaria ī firmamēto celi ⁊ diui
dant diē ac noctē ⁊ ſint in ſigna
⁊ tēpa ⁊ dies ⁊ annos ut luceant
ī firmamēto celi ⁊ illuminēt trā.
Et factū eſt ita. Fecitqꝫ deus duo
luminaria magna: luminare maiuſ
ut pēeſſet diei ⁊ luminare minus
ut pēeſſet nocti: ⁊ ſtellas Et poſuit
eas in firmamēto celi ut lucerēt
ſuper terrā ⁊ pēeſſent diei ac noc
ti ⁊ diuiderent lucē ac tenebras.
Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū et factū
ē veſpe ⁊ mane dies quartꝰ. Dix
it etiā deus. Producāt aque rep
tile aīe viuētis ⁊ volatile ſup trā
ſb firmamēto celi. Creauitqꝫ deꝰ
cete grādia ⁊ oēꝫ aīaꝫ viuētē atꝫ
motabilē quā ꝓduxerāt aque ī
ſpecies ſuas ⁊ oē volatile ſcḋm
gēꝰ ſuū. Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū
bn̄dixitqꝫ eis dicēs. Creſcite ⁊ mlͭ
tiplicamini ⁊ replete aq̄s maris:
aueſqꝫ multiplicēt ſup terrā. Et
factū ē veſpe ⁊ mane dies quītꝰ
Dixitqꝫ deꝰ Producat terra aīaꝫ
viuenteꝫ ī genere ſuo iumēta et
reptilia ⁊ beſtias terre ſcḋm ſpeci
es ſuas. Factūqꝫ ē ita. Et fecit deꝰ
beſtias terre iuxta ſpēs ſuas iumē
ta ⁊ oē reptile terre ī genere ſuo.
Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū ⁊ ait Fa
ciamus hoīeꝫ ad ymaginem ⁊ ſi
militudīeꝫ nrāꝫ ⁊ pſit piſcibus

maris ⁊ volatilibꝰ celi ⁊ beſtijs
vniuerſeqꝫ terre oīqꝫ reptili qḋ
mouet̄ ī terra. Et creauit deꝰ hoī
nē ad ymaginē ſilitudinē ſuam.
ad ymaginē dei creauit illū. maſ
culū ⁊ feīaꝫ creauit eos Bn̄dixitꝫ
illis deꝰ ⁊ ait Creſcite ⁊ multipli
camini ⁊ replete terrā ⁊ ſubicite eā.
et dn̄ami piſcibꝰ maris ⁊ volati
libꝰ celi ⁊ vniuerſ aīmātibꝰ que
mouēt̄ ſup terrā. Dixitqꝫ deꝰ Ecce
dedi vob̄ oēꝫ herbā afferentē ſe
mē ſup terrā ⁊ vniuerſa ligna q̄
hn̄t in ſemetipis ſemētē generis
ſui ut ſint vob̄ ī eſcā ⁊ cūctis aī
mātibꝫ terre. oīqꝫ volucri celi vni
uerſ q̄ mouēt̄ ī t̄ra ⁊ ī q̇bꝰ ē aīa
viuēs ut habeāt ad veſcēdū. Et
factū ē ita. Viditqꝫ deꝰ cūcta q̄ fe
cerat et erāt valde bona. Et factū
eſt veſpe et mane dies ſextus.

Igitur pfecti ſūt — Ca. ij.

celi et terra et omnis ornatus eo
rū Compleuitqꝫ deꝰ die ſeptimo
opus ſuum qḋ fecerat et req̄euit
die ſeptīo ab vniuerſo ope qḋ
patrarat. Et benedixit diei ſepti
mo et ſāctificauit illum ꝙ in ipō
ceſſauerat ab omni ope ſuo qḋ
creauit deus ut faceret. Iſte ge
neracōes celi et terre quādo cre
ate ſunt in die quo fecit deꝰ celū
et terrā ⁊ omne virgultum agri
anteꝙ̄ oriretur in terra omnēqꝫ
herbā regionis priusꝙ̄ germina
ret Non enī pluerat dn̄s deus ſu
per terram. et homo non erat q̄
operetur terram. Sed fons aſcē
debat de terra irrigans vniuer
ſā ſupficiē terre. Formauit igit̄
dn̄s deꝰ hoīeꝫ de limo terre ⁊ īſpi
rauit ī faciem eiꝰ ſpiraculū vite

⁊ factus eſt homo in aīam viuen
tē. Plātauerat autē dn̄s deus pa
diſū voluptatis a pn̄cipio in q̊ po
ſuit hoiem quē formauerat. Pro
duxitq̧ dn̄s deus de humo omne
lignū pulchꝝ viſu ⁊ ad veſcēduꝫ
ſuaue. lignū etiā vite ī medio pa
diſi. lignūq̧ ſciē boī ⁊ mali. Et flu
uius egrediebat᷑ de loco volupta
tis ad irrigāduꝫ padiſū qui inde
diuidit᷑ ī q̄tuor capita. Nomē vni
phiſon. Jpe eſt q̄ circuit oēꝫ terrā
euilath. vbi naſcitur auꝝ. ⁊ auꝝ
terre illi⁹ optimuꝫ ē. Jbiq̧ inueni
tur bdelliū ⁊ lapis onichinus. Et
nomē fluuij ſecūdi gyon. Jpe eſt
qui circuit omnē terrā ethiopie.
Nomē vero fluminis tercij tygris
Jpe vadit con̄ aſſyrios. Fluuius
aūt q̄rtus ipē eſt eufrates. Tulit
ergo dn̄s de⁹ hoiem ⁊ poſuit eū in
padiſū voluptatis vt oparet᷑ ⁊ cu
ſtodiret illū. p̄cepitq̧ ei dicēs. Ex
omī ligno padiſi ꝯmede. de ligno
aūt ſciē boni ⁊ mali ne comedas
Jn quacūq̧ em̄ die comederis ex
eo morte morieris. Dixitq̧ dn̄s de
us. Nō eſt bonū hoieꝫ eē ſolū. fati
am⁹ ei adiutoriū ſil'e ſibi. Forma
tis igit᷑ dn̄s deus de humo cūctis
aīantibus terre ⁊ vniūſis volatili
bus celi adduxit ea ad adam vt
videret q̄d vocaret ea. Oē enim
qd̄ vocauit adā aīe viuētis ipſuꝫ
eſt nomē eius. Appellauitq̧ adā
noib⁹ ſuis cūcta aīantia ⁊ vniū
ſa volatilia celi ⁊ oēs beſtias t're.
Ade vero nō inueniebat᷑ adiutor
ſilis ei⁹. Jmmiſitq̧ dn̄s deus ſopo
reꝫ in adā. Cūq̧ obdormiſſꝫ tulit
vnā de coſtis ei⁹ ⁊ repleuit carnē
ꝓ ea. Et edificauit dn̄s de⁹ coſtaꝫ

q̄ā tulerat de adā in mulierem ⁊
adduxit eā ad adā. Dixitq̧ adā
Hoc nūc os de oſſibus meis ⁊ ca
ro de carne mea. Hec vocabit᷑ vira
go q̄m de viro ſūpta eſt. Quā ob
rē relinquet hō p̄trem ſuū ⁊ m̄reꝫ ⁊
adherebit vxori ſue et erunt duo
in carne vna. Erat autē vterq̧ nu
dus adā ſcilicet ⁊ vxor eius ⁊ nō
erubeſcebāt.

Capitulū .iij.

Sed ⁊ ſerpēs erat callidior cū
ctis aīmātibus terre q̄ fece
rat dn̄s de⁹. Qui dixit ad mulierꝫ
Cur p̄cepit vob' deus vt nō come
deretis ex oī ligno padiſi. Cui rn̄
dit mulier. De fructu lignoꝝ que
ſunt in padiſo veſcimur. de fructu
vero ligni qd̄ eſt in medio padiſi
p̄cepit nob' deus ne comederem⁹
⁊ ne tangerem⁹ illud ne forte mori
amur. Dixit aūt ſerpēs ad mulie
rē. Nequaq̄ꝫ morte moriemini. Scit
enim de⁹ ꝙ in quocūq̧ die comede
ritis ex eo apient᷑ oculi vr̄i ⁊ eritis
ſicut dij ſciētes bonuꝫ ⁊ malū. Vi
dit igit᷑ mulier ꝙ bonū eēt lignū
ad veſcēduꝫ ⁊ pulchꝝ oculꝭ aſpe
ctuq̧ delectabile et tulit de fructu
illius ⁊ comedit deditq̧ viro ſuo.
Qui ꝯmedit ⁊ apti ſunt oculi am
boꝝ. Cūq̧ ꝯgnouiſſent ſe eē nudos
ꝯſueūt folia ficus ⁊ fecerūt ſibi pi
zomata. Et cū audiſſent vocē dn̄i
dei deambulātis in padiſo ad au
rā poſt meridiē. abſcōdit ſe adā
et vxor ei⁹ a fatie dn̄i dei in medio
ligni padiſi. Vocauitq̧ dn̄s de⁹
adam ⁊ dixit ei. Vbi es. Qui ait.
Voceꝫ tuā dn̄e audiui in padiſo
⁊ timui eo ꝙ nud⁹ eēm ⁊ abſcon
di me. Cui dixit dn̄s. Quis enim in
dicauit tibi ꝙ nud⁹ eēs niſi ꝙ ex

ligᵒ de quo p̄ceperā̄ ne ↄmede
res ↄmediſti·dixitq̄ adā̄· mulier
q̄ dediſti m̄ ſociā̄ dedit m̄ de ligᵒ
⁊ ↄmedi Et dixit dn̄s de⁹ ad mu
lierē· Quare hᵒ feciſti· Que rn̄dit
Serpens decepit me ⁊ ↄmedi Et
ait dn̄s ad ſ̄ptē· Quia feciſti hᵒ
maledictus es inter oīa aīmān
tia ⁊ beſtias terre· Sup pect⁹ tuū
gradieris ⁊ t̄rā ↄmedes cūctis di
eb⁹ vite tue· Inimicitias ponā̄ īt̄
te ⁊ ml̄ierē ⁊ ſem̄ tuū ⁊ ſem̄ illi⁹
Ipſa ↄteret caput tuū ⁊ tu inſi
diaberis calcaneo ei⁹· Mulieri q̄z
dixit Multiplicabo erūnas tuas
⁊ ↄceptus tuos In dolore paries fi
lios ⁊ ſub viri poteſtate eris· ⁊ ip
ſe dominabitur tui Ade vero dix
it Quia audiſti vocē vxoris tue ⁊
ↄmediſti de ligᵒ ex quo p̄ceperā̄
tibi ne ↄmederes· maledicta t̄ra
in ope tuo In laborib⁹ comedes
ex ea cūctis diebus vite tue Spi
nas ⁊ tribulos germinabit t̄ et
ↄmedes herbas terre· In ſudore
vult⁹ tui veſceris pane tuo donec
reūtaris ī t̄rā de q̄ ſūpt⁹ es q̄ pul
uis es ⁊ ī puluerē reūteris Et vo
cauit adā̄ nomē vxoris ſue eua:
eo q̄ mr̄ eēt cūctoꝝ viuentiū Fe
citq̄z dn̄s de⁹ ade ⁊ vxori ei⁹ tuni
cas pelliceas ⁊ induit eos· Et ait
Ecce adā̄ q̄ſi vn⁹ ex nob̄ fc̄us eſt
ſciēs bonū ⁊ malū Nūc ergo ne
forte mittat manū ſuā ⁊ ſūat etiā̄
de ligᵒ vite ⁊ ↄmedat ⁊ viuat ī e
t̄nū· emiſit eū dn̄s de⁹ de padiſo
voluptatis ut oparet̄ terram de q̄
ſūpt⁹ ē· Eiecitq̄z adā̄ ⁊ collocauit
an̄ padiſū voluptatis cherubin
⁊ flāmeū gladiū atq̄z verſatilem
ad cuſtodiēdā̄ viā̄ ligni vite·

Cognouit vero ¶ Ca· iiii·
adā̄ euā̄ vxorē ſuā̄ que ↄce
pit ⁊ pepit cayn dicens· poſſedi
hominē p deū· Ruꝛſuq̄z pepit frēz
ei⁹ abel Fuit aūt abel paſtor oui
um ⁊ cayn ag̃cola· Fcm̄ ē aūt p⁹
multos dies ut offerret cayn de
fructib⁹ terre munā dn̄o· Abelq̄z
obtulit de p̄mogenitis gregis ſui
⁊ de adipib⁹ eoꝝ· Et reſpexit dn̄s
ad abel ⁊ ad muneā ei⁹: ad cayn
aūt ⁊ ad muneā illi⁹ nō reſpexit
Iratuſq̄z ē cay̅ vehemēter et ↄci
dit vult⁹ eius· dixitq̄z dn̄s ad eū
Quare irat⁹ es ⁊ cur ↄcidit faties
tua? Nōne ſi bn̄ egeris r̄cipies?
Si aūt male ſtatim in forib⁹ pec
catū aderit· Sz ſub te erit appetit⁹
ei⁹ ⁊ tu dn̄aberis illi⁹· dixitq̄z cay̅
ad abel fratrē ſuum· Egrediamur
foras· Cūq̄z eēnt in agro ↄſurrex
it cay̅ aduerſus frēm ſuū abel et
interfecit eū· Et ait dn̄s ad cayn·
Ubi ē abel fr̄ tuus· Qui reſpōdit
Neſcio· Nūq̄d cuſtos fr̄is mei
ſū ego· dixitq̄z ad eū· Quid feciſ
ti? Vox ſāguinis fratris tui cla
mat ad me de terra· Nūc igit̄ ma
ledictus eris ſup terrā̄ q̄ aperuit
os ſuū ⁊ ſuſcepit ſanguinē fr̄is
tui de manu tua Cū opatus fue
ris eā nō dabit tibi fructus ſuos
Vagus ⁊ pfug⁹ eris ſup terrā̄
dixitq̄z cayn ad dn̄m· maior ē ini
q̄tas mea q̄ vt veniā̄ merear· Ec
ce eicis me hodie a fatie terre ⁊ a
fatie tua abſcōdar ⁊ ero vagus
⁊ pfugus in terra· Omnis igitur
qui inuenerit me occidet me· Dix
itq̄z ei dominus· Nequaq̄ enim
ita fiet· ſed omnis qui occide
rit cayn ſeptuplum punietur·

Poſuitqꝫ dñs in cayn ſignum vt
nõ interficeret eũ oĩs q̃ inueniſſz
eũ. Egreſſuſqꝫ cayn a facie dñi ha
bitauit ꝓfugus in terra ad orientã
lez plagã eden. Cognouit aũt ca
yn vxorẽ ſuaz que concepit ⁊ pepit
enoch. Et edificauit ciuitatez ⁊ vo
cauit nomen eius ex nomine filij
ſui enoch. Porro enoch genuit
yrad. Et yrad genuit mauiael et
mauiael genuit mathuſael. Et
mathuſael genuit lamech. Qui
accepit duas vxores. Nomen vni
ada et nomẽ alteri ſella. Genuit
qꝫ ada iabel qui fuit pr̃ hitantiuz
in tentorijs atqꝫ paſtoꝝ ⁊ nomẽ
fr̃is eiꝰ tubal. Ipſe fuit pr̃ canẽtiũ
cythara ⁊ organo. Sellaqꝫ genu
it tubalcayn qui fuit malleator ⁊
faber in cũcta opa eris ⁊ ferri. So
ror vero tubalcayn noemenia.
Dixitqꝫ lamech vxoribus ſuis ade
⁊ ſelle. Audite vocẽ meam vxores
lamech auſcultate ſermonẽ meũ
Qm̃ occidi viꝝ in vulnus meuz ⁊
adoleſcẽtem in liuorẽ meũ. Septu
plum vltio dabitur de cayn. de la
mech vero ſeptuageſies ſepties.
Cognouitqꝫ adhuc adã vxorẽ ſuaz
⁊ pepit filiũ vocauitqꝫ nomẽ eius
ſeth dicẽs. Poſuit mihi deꝰ ſemẽ
aliud ꝓ abel quẽ occidit cayn Sz
⁊ ſeth natꝰ ẽ filiꝰ quez võuit enos
Iſte cepit inuocare nomẽ dñi.

Ca. v.

Hic ẽ liber gñatio
nis adã in die q̃ creauit deꝰ
hoiem. Ad ſilitudinẽ dei fecit illũ
maſculum ⁊ feminã creauit eos ⁊
bñdixit illis ⁊ vocauit nomẽ eorũ
adã in die q̃ creati ſũt. Vixit autẽ
adã centũ triginta ãnis ⁊ genuit
filiũ ad ymaginẽ ⁊ ſilitudiez ſuã
vocauitqꝫ nomen eius ſeth. Et fa
cti ſunt dies adam poſtq̃ genuit
ſeth octingẽti anni genuitqꝫ fili
os ⁊ filias. Et factũ eſt omẽ tẽpus
qđ vixit adam anni nongenti tri
ginta ⁊ mortuus eſt. Vixitqꝫ ſeth
centũ quinqꝫ ãnis ⁊ genuit enos.
Vixitqꝫ ſeth poſtq̃ genuit enos
octingẽtis ſeptem annis genuitqꝫ
filios ⁊ filias. Et facti ſũt oẽs dies
ſeth nongẽtorũ duodecim ãnoꝝ
⁊ mortuꝰ eſt. Vixit vero enos no
naginta annis ⁊ genuit caynan.
Poſt cuiꝰ ortũ vixit octingentis qn̄
decẽ annis ⁊ genuit filios ⁊ filias
Factiqꝫ ſũt oẽs dies enos nongẽ
ti qn̄qꝫ anni ⁊ mortuꝰ eſt. Vixitqꝫ
caynan ſeptuaginta annis ⁊ ge
nuit malalehel. Et vixit caynã
poſtq̃ genuit malalehel octinge
tis q̄draginta ãnis genuit filios ⁊
filias. Et facti ſũt oẽs dies caynã
nongenti decem anni ⁊ mortuꝰ eſt
Vixit aũt malalehel ſexagita qn̄
qꝫ ãnis ⁊ genuit iared ⁊ vixit ma
lalehel poſtq̃ genuit iared octin
gentis triginta annis ⁊ genuit fili
os ⁊ filias Et facti ſunt oñes dies
malalehel octingenti nonaginta
qn̄qꝫ anni ⁊ mortuus eſt. Vixitqꝫ
iared centum ſexaginta duobꝰ an
nis ⁊ genuit enoch. Et vixit iared
poſtq̃ genuit enoch octingentis
annis et genuit filios ⁊ filias. Et
facti ſũt oĩs dies iareth nongẽti
ſexaginta duo anni ⁊ mortuꝰ eſt.
Porro enoch vixit ſexaginta quĩ
qꝫ annis ⁊ genuit mathuſalã. Et
ambulauit enoch cũ deo. Et vixit
enoch poſtq̃ genuit mathuſalã
trecẽtis annis ⁊ genuit filios ⁊ fi
lias. Et facti ſũt oĩs dies enoch

treccentiſexagitaqn̊qꝫ ān̄i ambu
lauitqꝫ cū deo et n̄ apparuit qꝛ tu
lit eum deꝰ. Vixit qꝫ mathuſalā
centūoctogitaſeptē annis et ge
nuit lamech Et vixit mathuſalā
poſtq̄ genuit lamech ſeptingē
tiſoctogintaduobꝰ annis ⁊ ge
nuit filios et filias. Et facti ſūt ō
nes dies mathuſale nongenti
ſexagitanouē āni ⁊ mortuꝰ eſt.
Vixit āt lamech centūoctogita
duobꝰ ānis ⁊ genuit filiū vocait
qꝫ nomē eiꝰ noe dicēs. Iſte ꝯſo
labit̄ nos ab opibꝰ ⁊ laboribꝰ
manuū nr̄aꝝ i t̄ra: cui maledixit
dn̄s. Vixitqꝫ lamech poſtq̄ ge
nuit noe quigētiſnonagitaqn̊qꝫ
ānis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et
facti ſūt om̄s dies lamech ſepti
gētiſeptuagitaſeptē āni et mor
tuꝰ ē. Noe vero cū quigētoꝝ eēt
ānoꝝ genuit ſem ⁊ chā ⁊ iaphz

CVmqꝫ cepiſſent ¶ Ca. vi.
hoīes m̄ltiplicari ſup terrā
et filias ꝓcreaſſent. vidētes filij
dei filias hoīꝫ qꝛ eēnt pulchre ac
cepeꝛūt ſibi vxoēs ex oībꝰ quas
elegerāt. Dixitqꝫ deꝰ. Nō ꝑmane
bit ſpūs meꝰ i hoīe in eternū. qꝛ
caro ē. Eruntqꝫ dies illiꝰ centū vi
ginti annoꝝ. Gigantes erant ſu
ꝑ terrā in diebꝰ illis. Poſtq̄ eñ
īgreſſi ſūt filij dei ad filias hoīm
illeqꝫ genueꝛūt. iſti ſūt potētes a
ſeculo. viri famoſi. Vidēs āt deꝰ
qꝛ multa malicia hoīm eēt ī terra.
et cūcta cogitacō cordis intenta
eēt ad malū oī tp̄e. penituit eū qꝛ
hoīeꝫ feciſſꝫ i terra Et p̄cauens in
futuꝝ ⁊ tactꝰ dolore cordis ītrin
ſecus. delebo inq̄t hoīeꝫ quē crea
ui a facie t̄re ab hoīe vſqꝫ ad aī
mātia. a reptili vſqꝫ ad volucres
celi. Penitet enim me feciſſe eos
Noe vero inuenit gratiam coraꝫ
dn̄o He ſunt generacōes noe.
Noe vir iuſtꝰ atqꝫ ꝑfectꝰ fuit in
generacōibꝰ ſuis. cū deo ābula
uit ⁊ genuit tres filios ſem chā
⁊ iaphet. Corrupta ē āt terra co
rā dn̄o ⁊ repleta ē iniq̄tate. Cum
qꝫ vidiſſꝫ deus terrā eſſe corrup
taꝫ. omnis quippe caro corrupe
rat viā ſuā ſup t̄rā. Dixit ad noe
Finis vniuerſe carnis venit coraꝫ
me Repleta eſt terra iniquitate
a facie eoꝝ ⁊ ego diſꝑdā eos in
terra. Fac tibi archā de lignis le
uigatis. Māſiūculas i archa fa
cies i bitumine linies ītrinſecꝰ ⁊
extrinſecꝰ ⁊ ſic facies eā Trecēto
rū cubitoꝝ erit longitudo arche.
quiquaginta cubitoꝝ latitudo ⁊
triginta cubitoꝝ altitudo illius
Feneſtrā i archa facies et in cu
bitu ꝯſūmabꝫ ſūmitatē eiꝰ. Oſtiū
aūt arche pones ex latere deorſū
Cenacula ⁊ triſtega facies in ea
Ecce ego adducā aquas diluuij
ſup terrā ut interficiam omnem
carnē i qua ſpūs vite eſt ſubter
celū ⁊ vniuerſa que in terra ſunt
cōſumētur. Ponāqꝫ fedus meū
tecū ⁊ ingredieris archā tu ⁊ filij
tui. vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuo
rū tecū ⁊ ex cūctis aīantibus vni
uerſe carnis bina īduces ī archā
ut viuāt tecū maſculini ſexus et
feī De volucribus iuxta genus ſu
ū ⁊ de iumētis in genere ſuo et ex
omni reptili terre ſcd̄m genꝰ ſuū
bina de omnibꝰ egredientur tecū
ut poſſit viuere. Tolles igitur te
cū ex oībꝰ eſcis que mandi ꝑnt

8

et cõmedabis apud te: et erunt tam
tibi ꝙ̃ illis in escã. Fecit igit noe
oĩa que p̃cepat illi deꝰ. ¶Ca. vij.
Dixitq̃ dñs ad eũ. Ingredere
tu ⁊ oĩs domꝰ tua in archã.
Te eñ vidi iuſtũ corã me in gña
tione hac. Ex oĩbus aĩantibꝰ mũ
dis tollis ſeptena ⁊ ſeptena maſ
culũ ⁊ feminã. de aĩantibus vero
immũdis duo ⁊ duo maſculũ ⁊
feminã. ſed de volatilibꝰ celi ſepte
na ⁊ ſeptena. maſculũ ⁊ feminam.
vt ſaluet̃ ſemen ſup faciẽ vniũſe
terre. Adhuc eniz ⁊ poſt dies ſep
tẽ ego pluã ſup terrã quadragin
ta diebus ⁊ q̃draginta noctibꝰ et
delebo oẽz ſbãz quã feci de ſupfitie
terre. Fecit ergo noe oĩa que mã
dauerat ei dñs. Eratq̃ ſexcẽtoꝝ
annoꝝ qñ diluuij aque inunda
uerũt ſup terraz. Et ingreſſus eſt
noe ⁊ filij eius. vxor eius ⁊ vxores
filioꝝ eiꝰ cũ eo in archã ꝓpter aq̃s
diluuij. De aĩantibꝰ q̃z mundis ⁊
immũdis et de volucribꝰ ⁊ ex õni
q̃d mouet̃ ſup terraz. duo ⁊ duo
ingreſſi ſũt ad noe in archã maſ
culꝰ et femina ſicut p̃ceperat dñs
noe. Cũq̃ tñſiſſent ſeptẽ dies aq̃
diluuij inundauerũt ſup terram.
Anno ſexcẽteſimo vite noe mẽſe
ſcd̃o ſeptimodecĩo die mẽſis rup
ti ſũt oẽs fontes abiſſi magne et
catharacte celi apte ſũt et facta ẽ
pluuia ſup terrã quadraginta di
ebus ⁊ q̃draginta noctibꝰ. In ar
ticulo diei illiꝰ ingreſſus ẽ noe et
ſem et chaz ⁊ iaphet filij eiꝰ. vxor
illiꝰ et vxores filioꝝ eiꝰ cum eis in
archã. ipſi ⁊ om̃e aĩal ſcd̃m genꝰ
ſuũ vniũſaq̃ iumẽta in gñe ſuo ⁊
oẽ q̃d mouet̃ ſup terrã ĩ gñe ſuo
cunctũq̃ volatile ſcd̃z genus ſuũ.
Vniũſe aues. omeſq̃ volucres in
greſſe ſũt ad noe ĩ archã. bina et
bina ex oĩ carne ĩ qua erat ſpũs
vite. Et q̃ ingreſſa ſunt maſculus
et femina ex oĩ carne introierũt ſi
cut p̃cepat ei deus ⁊ incluſit eũ do
minꝰ deforis. Factũq̃ eſt diluuiũ
quadraginta diebꝰ ſup terram ⁊
multiplicate ſũt aq̃ ⁊ eleuauerũt
archã in ſublime a terra. vehemẽ
ter eniz inundauerũt et oĩa reple
uerunt in ſupficie terre. Porro ar
cha ferebat̃ ſup aq̃s ⁊ aque ꝑua
luerũt nimis ſup terrã. op̃tiq̃ ſũt
oĩs mõtes excelſi ſb̃ vniũſo celo
Quindecĩ cubitis altior fuit aqua
ſup mõtes q̃s operuerat. Cõſum
ptaq̃ eſt oĩs caro q̃ mouebat̃ ſu
per terrã. volucꝝ. aĩantiũ beſtiaꝝ.
oĩmq̃ reptiliũ q̃ reptant ſuper ter
raz. Vniũſi hoĩes ⁊ cũcta in q̃bus
ſpiraculũ vite eſt in terra mortua
ſunt. Et deleuit deꝰ oẽm ſubſtãtiaz
q̃ erat ſup terraz ab hoĩe vſq̃ ad
pecus. tã reptile q̃z volucres celi ⁊
deleta ſũt de terra. Remãſit aũt ſo
lus noe ⁊ q̃ cũ eo erant in archa.
Obtinueruntq̃ aq̃ terraz centũq̃n
quaginta diebꝰ. ¶Ca. viij.
Recordatus autẽ dñs noe cũ
ctoꝝq̃ aĩantiũ ⁊ oĩm iumẽ
toꝝ q̃ erãt cũ eo ĩ archa. adduxit
ſpiritũ ſup terrã ⁊ imminute ſunt
aque ⁊ clauſi ſunt fõtes abiſſi ⁊
catharacte celi ⁊ ꝓhibite ſũt plu
uie de celo. Reuẽſeq̃ ſunt aq̃ de ter
ra eũtes ⁊ redeuntes ⁊ ceperunt mi
nui poſt centũq̃nquaginta dies.
Requieuitq̃ archa mẽſe ſeptimo
viceſimoſeptimo die mẽſis ſuper
mõtes armenie. At vero aq̃ ibãt

et decreſcebāt vſqꝫ ad decimū mē
ſē. Decīo eñ mēſe p̄mo die mēſis
apparuerūt cacumia montiuʒ. Cū
qꝫ trāſiſſent q̄dragīta dies api
ens noe feneſtraʒ arche quā fece
rat dimiſit coruū qui egrediebat̄
⁊ non reuertebatur donec ſiccarē
tur aq̄ ſup terrā. Emiſitqꝫ colūbā
poſt eū ut videret ſi iā ceſſaſſent
aque ſup fatiē terre. Que cum nō
inueniſſʒ vbi reqeſceret pes eiꝰ re
uerſa eſt ad eū in archā. Aque eī
erāt ſup vniuerſā terraʒ. Extēdit
qꝫ manū ſuaʒ ⁊ apprehēſaʒ intulit
ī archam. Expectatis aūt vltra ſe
ptē diebꝰ alijs. rurſū dimiſit colū
bā ex archa. At illa venit ad euʒ
ad veſpam portās ramū oliue vi
rētibus folijs ī ore ſuo. Intellexit
ergo noe ꝙ ceſſaſſent aq̄ ſup ter
rā. Expectauitqꝫ nihilominꝰ ſeptē
alios dies ⁊ emiſit colūbaʒ q̄ nō
eſt reuſa vltra ad eū. Igit̄ ſexcēte
ſimo p̄mo anno p̄mo menſe p̄ma
die mēſis imminute ſūt aque ſuper
terraʒ. Et apiens noe tectū arche
aſpexit: viditqꝫ ꝙ exſiccata eſſʒ ſu
pficies terre. Menſe ſecūdo ſeptīo
⁊ viceſimo die mēſis arefacta eſt
terra. Locutus eſt āt dñs ad noe
dicens. Egredē de archa tu ⁊ vxor
tua. filij tui et vxores filioꝝ tuoꝝ
tecū. cūcta animātia q̄ ſunt apud
te ex oī carne tā in volatilibꝰ q̄ꝫ in
beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibꝰ q̄ re
ptāt ſup terrā: educ tecū ⁊ egredi
mini ſup terrā. Creſcite ⁊ multipli
camini ſup eā. Egreſſus eſt ḡ noe
⁊ filij eiꝰ ⁊ vxor illiꝰ ⁊ vxores filio
rū eius cū eo. ſed ⁊ oīa aīantia. iu
mēta et reptilia que reptāt ſuper
terrā ſm genus ſuuʒ egreſſa ſunt
de archa. Edificauit aūt noe alta
re dño ⁊ tollēs de cūctis pecoribꝰ
⁊ volucribꝰ mūdis: obtulit holo
cauſta ſup altare. Odoratuſqꝫ eſt
dñs odorē ſuauitatis ⁊ ait ad eū.
Nequaq̄ꝫ vltra maledicaʒ t̄re ꝓpt̄
hoīes. Senſus eñ ⁊ cogitatio hu
mani cordis in malū ꝓna ſūt ab
adoleſcētia ſua. Nō igit̄ vltra per
cutiā oēm aīaʒ viuentē ſicut feci.
Cūctis diebꝰ terre ſemētis ⁊ meſ
ſis. frigus ⁊ eſtus. eſtas ⁊ yems
nox ⁊ dies nō reqeſcēt. ¶ Ca. ix.

Benedixitqꝫ deus noe et filijs
eiꝰ ⁊ dixit ad eos. Creſcite ⁊
multiplicami ⁊ replete terrā ⁊ ter
ror vr̄ ac tremor ſit ſup cūcta aīa
lia terre ⁊ ſup oīes volucres celi
cū vniuerſis q̄ mouētur ſup t̄raʒ
Oēs piſces maris manui vr̄e tra
diti ſūt ⁊ oīe qd mouet̄ et viuit
erit vob̄ in cibū. Quaſi olera vire
tia tradidi vobis oīa excepto ꝙ
carnē cū ſanguie non comedetis
Sanguinē eñ aīaꝝ vrāꝝ reqram
de manu cunctaꝝ beſtiaꝝ ⁊ de ma
nu hoīs. De manu viri ⁊ de manu
fratris eius requiram animaʒ ho
minis. Quicunqꝫ effuderit huma
nū ſanguinem fundetur ſanguis
illius. Ad ymaginē dei quippe fa
ctus eſt homo. Vos autē creſcite
et multiplicamini ⁊ ingredimini
ſup terram ⁊ implete eam. Hecqꝫ
dixit deus ad noe ⁊ ad filios eius
cū eo. Ecce ego ſtatuā pactū meū
vobiſcū ⁊ cum ſemine veſtro poſt
vos et ad omnē animā viuenteʒ
que eſt vobiſcū: tam in volucribꝰ
q̄ꝫ in iumentis ⁊ pecudibus terre
cunctiſqꝫ que egreſſa ſunt de ar
cha et vniuerſis beſtijs terre.

Statuā pactū meū vobiſcū ⁊ neq̄
q̄ vltra interſitiet ōmis caro aq̄s
diluuij neq̄ꝫ erit deinceps diluuiū
diſſipās oēm terrā. Dixitq̄ꝫ deus.
Hoc ē ſignum federis qḋ do inter
me ⁊ vos ⁊ ad oēm aīaꝫ viuētem
q̄ ē vobiſcū i generacōnes ſempit
nas Arcū meū ponā in nubibꝰ ce
li ⁊ erit ſignū federis int me ⁊ int
terrā. Cūq̄ꝫ obduxero nubibꝰ ce
lū apparebit arcus meꝰ ī nubibꝰ
⁊ recordabor federis mei qḋ pepigi
vobiſcū ⁊ cū omni aīa viuēte q̄
carnē vegetat et nō erūt vltra aq̄
diluuij ad delendā vniūſaꝫ carnē.
Eritq̄ꝫ arcus meꝰ in nubibꝰ et vi
debo illū et recordabor federis ſem
piterni qḋ pactū ē iter deū et oēꝫ
aīaꝫ viuētem vniūſe carnis q̄ ē
ſup terram. Dixitq̄ꝫ dn̄s ad noe.
Hoc ē ſignū federis qḋ ꝯſtitui int
me et oēm carnē ſup terrā. Erant
ergo filij noe qui egreſſi ſūt de ar
cha ſem cham et iaphet. Porro
cham ipſe ē pater chanaan Tres
iſti filij ſūt noe et ab hijs diſſemi
natū ē oē genus hominū ſup vni
uerſā trām Cepitq̄ꝫ noe vir agri
cola exercere trā et plātauit vineā
Bibenſq̄ꝫ vinū inebriatus ē et nu
datus iacuit ī tabnaculo ſuo. Qḋ
cū vidiſſꝫ cham patr chanaan ve
renda ſcilicet pr̄is ſui eſſe nudata.
nūtiauit duobꝰ frībꝰ ſuis foras.
At vero ſem et iaphet pallium im
poſuerūt hūeris ſuis et incedētes
retrorſū operuerūt verēda patris
ſui. facieſq̄ꝫ eorū auſe erant et pa
tris virilia non viderūt. Euigilās
autē noe ex vino cum didiciſſꝫ q̄
fecerat ei filius ſuꝰ minor ait. Ma
ledictꝰ chanaan ſuus ſuorꝫ erit
fribus ſuis. Dixitq̄ꝫ. Bn̄dictꝰ dn̄s
deus ſem ſit chanaan ſuus eius
Dilatet deꝰ iaphet et habitet i ta
bernacul ſem ſitq̄ꝫ chanaan ſuꝰ
eius. Vixit aūt noe poſt diluuiū
trecētiſq̄ꝫ quaginta annis et iple
ti ſūt oēs dies eius nōgentorꝫ qn̄
quaginta annorꝫ et mortuus ē.

Ca. x.

Hec ſūt gn̄acōes filiorū noe. ſem. chaꝫ et iaphet
Natiq̄ꝫ ſūt eis filij poſt diluuiū Fi
lij iaphet. gomer et magog ⁊ ma
dai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ moſoch
⁊ thyras. Porro filij gomer aſſe
nē ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij au
tē iauan heliſa et tharſis cethim
et dodamin. Ab hijs diuiſe ſūt in
ſule gentiū in regiōibꝰ ſuis. vnuſ
quiſq̄ꝫ ſm linguā ſuā et familias
ſuas in nationibꝰ ſuis. Filij autē
chaꝫ chus et meſraim et phut ⁊
chanaan. Filij autē chus ſaba ⁊
euila ⁊ ſabatha et regma ⁊ ſaba
thaca. Filij regma ſaba ⁊ dadan
Porro chus genuit nemroth. ip
ſe cepit eē potēs in terra et erat ro
buſtꝰ venator coraꝫ dn̄o. Ab hoc
exiuit ꝓuerbiuꝫ. Quaſi nemroth ro
buſtus venator coram dn̄o. Fuit
aūt pn̄cipiū regni eiꝰ babilon et
arach ⁊ achat et chalanne in ter
ra ſennaar. De terra illa egreſſus
ē aſſur et edificauit niniuē et pla
teas ciuitatis ⁊ chale reſē q̄ꝫ int nini
uē et chale. Hec ē ciuitas magna.
At vero meſraim genuit ludim et
anamim et laabim et neptuim ⁊
phetruſim et ceſluim de q̄bꝰ egreſ
ſi ſūt philiſtijm et capturim Cha
naan autē genuit ſydonē pmoge
nitū ſuū: etheū et iebuſeū ⁊ amor
reū et gergeſeū et eueū ⁊ aracheū

ꝯeneū ⁊ aradiū ſamaitheū ⁊ ama
theū. Et p hos diſſeminati ſūt ꝑpli
chananeoꝝ. Factiqꝫ ſūt t̃mini cha
naan venientib⁹ a ſydone ierarā
vſqꝫ gazam donec ingrediaris ſo
domā ⁊ gomorrā ⁊ adamā ⁊ ſebo
im vſqꝫ leſa. Hij ſūt filij chā i cog
nacōib⁹ ⁊ linguis ⁊ generatiōib⁹
terriſqꝫ ⁊ gētib⁹ ſuis. De ſem qꝫ na
ti ſūt pr̃e oīꝫ filiorū heber fratre ia
phet maiore. Filij ſem helam ⁊ aſ
ſur ⁊ arpharat lud ⁊ aram. Filij
arā hus ⁊ hul ⁊ iether ⁊ mes At
ṽo arpharat genuit ſale de quo
ortus ē heber. Natiqꝫ ſūt heber filij
duo. Nomen vni phaleg. eo ꝙ in
dieb⁹ eius diuiſa ſit terra ⁊ nom̄
fr̃is ei⁹ iectan. Qui iectā genuit el
modad ⁊ ſaleph ⁊ aſar moth ia
re ⁊ adurā ⁊ iazal ⁊ deda ⁊ hebal
⁊ abimahel ſaba ⁊ iophir ⁊ euila
⁊ iobab. Oēs iſti filij iectan. Et fa
cta eſt hitacō eoꝝ de meſſa ꝑ gen
tib⁹ vſqꝫ ſephar montē orīētalem
Iſti ſūt filij ſem ſc̄m cognatiōes ⁊
linguas ⁊ regiones in gentib⁹ ſu
is Hee familie noe iux̄ populos ⁊
nacōes ſuas. Ab hijs diuiſe ſunt
gentes in terra poſt diluuium.

Erat aūt terra labij ¶ Ca. xi
vnius ⁊ ſmonū eorūdeꝫ. Cū
qꝫ ꝓficiſcerent̃ de oriēte inuenerūt
cāpū in terra ſennaar ⁊ hitauerūt
in eo. Dixitqꝫ alter ad ꝓximū ſuuꝫ
Venite faciam⁹ lateres ⁊ coq̃m⁹
eos igni. Habueritqꝫ lateres ꝓ ſa
xis ⁊ bitumē ꝓ cemēto ⁊ dixerūt.
Venite faciam⁹ nob̄ ciuitatē ⁊ tur
reꝫ cui⁹ culmē ꝑtingat vſqꝫ ad ce
lū ⁊ celebrem⁹ nomen noſtrū an̄
ꝙ̃ diuidamur in vniuerſas t̄ras
Deſcēdit autē dn̄s ut vidēt ciuitatē

⁊ turreꝫ quā edificabāt filij adaꝫ
⁊ dixit. Ecce vn⁹ eſt ꝑpl̄s ⁊ vnum
eſt labiuꝫ ōmib⁹. Cepitqꝫ hoc fa
cere nec deſiſtēt a cogitacōib⁹ ſuis
donec eas ope ꝯpleāt Venite igr̄
deſcēdam⁹ ⁊ ꝯfūdam⁹ ibi linguā
eoꝝ ut nō audiat vnuſquiſqꝫ vo
cem ꝓximi ſui. Atqꝫ ita diuiſit eos
dn̄s ex illo loco in vniuerſas ter
ras ⁊ ceſſauerūt edificare ciuitatē. Et
idcirco vocatū eſt nomē loci illi⁹
babel ꝙ ibi ꝯfuſū ē labiū vniuer
ſe terre. Et in diſꝑſit eos dn̄s ſup
fatieꝫ cūctaꝝ regionū. Hee ſūt ge
neracōes ſem. Sem erat centū an
noꝝ qn̄ genuit arpharat: biēnio
poſt diluuiū. Vixitqꝫ ſē poſtꝙ̃ ge
nuit arpharat qn̄gētis ānis ⁊ ge
nuit filios ⁊ filias. Porro arpha
rat vixit trigintaqn̄qꝫ annis ⁊ ge
nuit ſale. Vixitqꝫ arpharat poſt
ꝙ̃ genuit ſale trecētiſtrib⁹ annis
⁊ genuit filios ⁊ filias. Saleqꝫ vi
xit triginta ānis ⁊ genuit heber.
Vixitqꝫ ſale poſtꝙ̃ genuit heber q̃
drīngentiſtrib⁹ annis ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias Vixit autem heber tri
gintaq̃tuor annis et genuit pha
lech. Et vixit heber poſtꝙ̃ genuit
phalech quadringētiſtriginta ā
nis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit
qꝫ phalech trigīta ānis ⁊ genuit
reu. Vixitqꝫ phalech pt⁹ꝙ̃ genu
it reu ducētiſnouē annis ⁊ genuit
filios ⁊ filias. Vixit aūt reu trigī
taqn̄qꝫ ānis ⁊ genuit ſaruch Vix
itqꝫ reu poſtꝙ̃ genuit ſaruch du
cētiſſeptē annis ⁊ genuit filios ⁊
filias. Vixit autē ſaruch triginta
ānis et genuit nachor. Vixitqꝫ ſa
ruch poſtꝙ̃ genuit nachor ducē
tis annis ⁊ genuit filios ⁊ filias.

Vixit aūt nachoꝛ vigīntinouem
ānis ⁊ genuit thare Vixitqꝫ na
choꝛ poſtq̄ genuit thare centū de
cem ⁊ nouem annis geñuit filios ⁊
filias Vixitqꝫ thare ſeptuagita
annis ⁊ genuit abram ⁊ nachoꝛ
⁊ aram. Hee ſūt aūt generacōes
thare. Thare genuit abram na
choꝛ ⁊ aram. Porro aram genu
it loth. Mortuuſqꝫ ē aram ante
thare prēꝫ ſuū in t̄ra natiuitatis
ſue in hur chaldeoꝝ. Duxerūt aūt
abram et nachoꝛ vxoēs Nomen
vxois abrā ſarai. Et nomen vxo
ris nachoꝛ melcha filia arā pr̄is
melche ⁊ pr̄is ieche. Erat āt ſarai
ſteril' nec h̄ebat filios. Tulit ita
qꝫ thare abrā filiū ſuū ⁊ loth fili
ū arā filiū filij ſui ⁊ ſarai nuꝝ ſuā
vxorē abrā filij ſui ⁊ eduxit eos
de hur chaldeoꝝ ut irēt in t̄ram
chanaau Venerūtqꝫ vſqꝫ arā ⁊
habitauerūt ibi Et facti ſūt dies
thare ducētoꝝ quinqꝫ annoꝝ ⁊
mortuꝰ ē in aran. Ca. xij

Dixit āt dn̄s ad abrā. Egre
dere de t̄ra tua et de ꝯgnaci
one tua ⁊ de domo pr̄is tui ⁊ vei
in terrā quā mōſtrauero tibi Fa
ciāqꝫ te i gentē magnā ⁊ bn̄dicā
tibi ⁊ mag̃ficabo nom̄ tuū eriſqꝫ
bn̄dictꝰ. Bn̄dicaꝫ bn̄dicētibus t̄
⁊ maledicaꝫ maledicētibꝰ t̄ atqꝫ
in te bn̄dicētur vniūſe ꝯgnacōes
terre. Egreſſꝰ ē itaqꝫ abram ſicut
precepat ei dn̄s ⁊ iuit cū eo loth
Septuagitaqn̄qꝫ annoꝝ erat a
braꝫ cū egrederet̄ de arā Tulitqꝫ
ſarai vxoreꝫ ſuā ⁊ loth filiū fr̄is
ſui vniūſāqꝫ ſb̄ſtātiā quā poſſide
rāt ⁊ aīas q̄s fecerāt in aran ⁊ e
greſſi ſūt ut irent i t̄raꝫ chanaan
Cūqꝫ veniſſēt i eā ptrāſiuit abrā
terrā vſqꝫ ad locū ſychē et vſqꝫ
ad ꝯuallē illuſtrē Chananeꝰ āt
tūc eāt i terra. Apparuit dominꝰ
abraꝫ et dixit ei. Semini tuo da
bo terram hanc Qui edificaīt ibi
altare dn̄o q̄ appareāt ei ⁊ īuo
cauit ibi nomē eiꝰ Et inde t̄nſgre
diēs ad mōtē q̄ eāt cōtra oriētē
bethel tetēdit ibi tabnaculū ſuū
ab occidēte hn̄s bethel ⁊ ab oriē
te hay. Edificauit qꝫ ibi altare do
mino ⁊ īuocauit nomē eiꝰ. Per
rexitqꝫ abrā vadēs ⁊ vltra pro
grediēs ad meridiē Facta ē āt fa
mes i t̄ra. Deſcēditqꝫ abrā i egip
tum ut pegrinaret̄ ibi. preualue
rat em̄ fames in terra. Cūqꝫ ꝓpe
eſſꝫ ut ingrederet̄ egiptū dixit ſa
rai vxori ſue Noui q̄ pulchr̄ ſis
mulier ⁊ q̄ cū viderint te egipcij
dicturi ſūt vxoꝛ illiꝰ eſt interficient
me ⁊ te reſuabūt Dic gͦ obſecro
te q̄ ſoroꝛ mea ſis ut bn̄ ſit m̄ ꝓp
ter te ⁊ viuat aīa mea ob grām
tui Cū itaqꝫ igreſſus eēt abrā e
giptū viderūt egipcij mulierē q̄
eēt pulchra nimis. Et nūciauerūt
pricipes pharaoī et laudauerūt
eā apud illū Et ſb̄lata ē ml'er in
domū pharaois. abraꝫ vero bn̄
vſi ſūt ꝓpt̄ illā. Fuerūt ei oues et
boues ⁊ aſini ⁊ ſui ⁊ famule ⁊ aſi
ne ⁊ cameli Flagellauit aūt dn̄s
pharaonē plagis maximis ⁊ do
mū eiꝰ ꝓpt̄ ſarai vxorem abram
Vocaītqꝫ pharao abraꝫ ⁊ dixit
ei Quidnā ē hoc q̄d feciſti mihi.
Quare n̄ indicaſti m̄ q̄ vxoꝛ tua
eſſet. Quā ob cāꝫ dixiſti eē ſoro
reꝫ tuā ut tollereꝫ m̄ eā i vxoreꝫ.
Nūc igit̄ ecce ꝯiux tua accipe eā

et vxor. Precepitq pharao super abram viris: et deduxerunt eum et vxorem ei9 et oia q̄ hēbat. ¶Ca.xiij.

Ascendit ergo abram de egipto ipse et vxor ei9 et omia q̄ habebat et loth cū eo ad australem plagā. Erat autē diues valde in poſſeſſione auri et argēti. Reuerſusq eſt per iter q̄ venerat a meridie in bethel vſq ad locū vbi prius fixerat tabnaculū inter bethel et hay. in loco altaris quod fecerāt prius et inuocauit ibi nomen dn̄i. Sed et loth q̄ erat cū abram: fuerūt greges ouiū et armēta et tabernacula: nec poterat eos capē terra vt habitarent ſimul. Erāt quippe ſbſtantia eorū multa: et neqbant habitare cōmuniter. Vnde facta ē rixa inter paſtores gregū abrā et loth Eo autē tpe chananeus et pherezeus habitabant in illa terra. Dixit ergo abrā ad loth. Ne queſo ſit iurgiū inter me et te et inter paſtores meos et paſtores tuos. Fratres eī ſumus. Ecce vniūſa terra corā te eſt: recede a me obſecro. Si ad ſiniſtrā ieris: ego dexterā tenebo: Si tu ad dexterā elegeris: ego ad ſiniſtrā pgam. Eleuatis itaq loth oculis: vidit omnē circa regionem iordanis q̄ vniūſa irrigabat antequā ſubuerteret dn̄s ſodomā et gomorram ſicut paradiſus dn̄i et ſicut egiptus venientibus in ſegor. Elegitq ſibi loth regionem circa iordanē et receſſit ab oriente diuiſiq ſūt alterutrū a fratre ſuo Abrā habitauit in terra chanaā Loth vero moratus ē in opidis q̄ erāt circa iordanē et habitauit in ſodomis. Homies autē ſodomite peſſimi erant et pctōres corā dn̄o nimis. Dixitq dominus ad abram poſtq̄ diuiſus ē ab eo loth. Leua oculos tuos i directū et vide a loco in quo nūc es ad aqlonem et meridiem ad orientē et occidentem. Omnē trā quā cōſpicis tibi dabo et ſemini tuo vſq in ſempiternū. Faciāq ſemē tuū ſicut puluerem terre. Si quis poteſt hoim numerāre puluerē terre: ſemen q̄ tuū numerare poterit. Surge ergo et perābula terrā in longitudie et in latitudine ſua: q tibi daturus ſū eā. Mouens igit tabnaculum ſuum abrā venit et habitauit iuxta cōualle mābre q̄ eſt in hebrō. Edificauitq ibi altarē dn̄o. ¶Ca.xiiij.

Factū eſt autē in illo tpe vt amraphel rex ſennaar et arioch rex ponti et chodorlaomor rex elamitarū et thadal rex gentium inirent bellū ōtra bara regē ſodomorū et cū berſa regē gomorre et cū ſennaar regem adame et cū ſemeber regē ſeboym ōtraq regē bale: ipa ē ſegor. Oēs hij ōuenerūt i valle ſilueſtrē. q̄ nūc ē mare ſalis. Duodecī enī ānis ſeruierāt chodorlaomor et tercio decīo anno receſſerūt ab eo. Igit q̄rto decīo āno veīt chodorlaomor et rēges q̄ erāt cū eo et pcuſſeīt raphayn i aſtaroth et i carnaym et zuzim cū eis: et emī in ſaue cariathaym et chorreos in montib9 ſeyr vſq ad campeſtria pharā q̄ ē i ſolitudie. Reūſiq ſūt et venerūt vſq ad fontē mephat. ipa ē cades et pcuſſerūt omnē regionē amalechitarū et amorreorū q̄ habitabāt i aſaſōthamar. Et egreſſi ſūt rex ſodomorū et rex gomorre

rexq; ad me ⁊ rex ſeboym necnō
⁊ rex bale q̄ eſt ſegor ⁊ direxerūt
acie; ↄtra eos ĭ valle ſilueſtri ſci
licet adu̇ſus chodorlaomor regē
elamitarū ⁊ thadal rege; gentiū
⁊ amraphel regem ſennaar ⁊ al
oth regē pōti q̄tuor reges adu̇ſꝰ
quiq; Vallis āt ſilueſtris hēbat
puteos mlt̄os bitūminis Itaq;
rex ſodomorū ⁊ rex gomorre t̄ga
verterūt ceciderūt; ibi ⁊ q̇ remāſe
rāt fugerūt ad monte; Tulerunt
aūt oē; ſubſtātiā ſodomoꝝ ⁊ go
morreoꝝ ⁊ vniuerſa q̄ ad cibū p
tinēt ⁊ abierūt· necnō ⁊ loth ⁊ ſb
ſtātiā eiꝰ· filiū fr̄is abrā qui ha
bitabat in ſodomis Et ecce vnus
qui euaſerat nūtiauit abram he
breo q̇ habitabat ĭ ↄualle mam
bre amorrei fratris eſchol ⁊ fr̄is
aner· Hij em̄ pepigerāt fedus cū
abrā· Qd cū audiſſ; abrā captū
videlic; loth frēm ſuum nuāuit
expeditos vernaculos ſuos trecē
tos ſdecē ⁊ octo ⁊ pſecutus ē eos
vſq; dan· Et diuiſis ſocijs irruit
ſup eos nocte· Percuſſitq; eos ⁊
pſecutus ē vſq; ſoba et phenicē
que ē ad leuam damaſci· Redu
xitq; oēm ſbam ⁊ loth frēm ſuū
cū ſubſtātia illiꝰ mulieſq; ⁊ po
pulū Egreſſus ē aūt rex ſodomo
rum ĭ occurſū eiꝰ poſtq̄ reuerſus
ē a cede chodorlaomor ⁊ regū qui
cū eo erāt in valle ſabe q̄ ē vall
r̄gis· At vero melchiſedech rex ſa
lē pferēs panē et vinū erat em̄
ſacerdos dei altiſſimi bn̄dixit ei ⁊
ait· Bn̄dictus abrā deo excelſo q̄
creauit celū et terrā et bn̄dictus
deꝰ excelſus q̇ ptegēte hoſtes in
maibꝰ tuis ſūt· Et dedit ei decīās

ex oibꝰ dixit āt rex ſodomoꝝ ad
abra;· Da mihi aīas cetera tolle
tibi· Qui reſpondit ei· Leuo ma
nū meā ad dn̄; dm̄ excelſū poſſeſ
ſorē celi et terre q̄ a filo ſubteg
mīs vſq; ad corrigiā calige ñ ac
cipiā ex oibꝰ q̄ tua ſūt ne dicas·
ego ditaui abrā: exceptis hijs q̄
ↄmederūt iuuenes et ptibꝰ viroꝝ
q̇ venerūt mecum aner eſchol ⁊
mābre· Ipſi accipiēt ptes ſuas·

His itaq; trāſactis ¶ Ca· xv·
factꝰ ē ſmo dn̄i ad abrā p
viſionē dicēs· Noli timere abrā·
Ego ptector tuꝰ et mces tua ma
gna nimis· Dixitq; abrā· dn̄e de
us q̇d dab̄ m̄· Ego vadā abſq; li
beris et filiꝰ pcuratoris domus
mee iſte damaſcus elyezer· Ad
diditq; abrā Mihi āt nō dediſti
ſemē ⁊ ecce vernaculꝰ meꝰ heres
meꝰ erit· Statimq; ſmo dn̄i factꝰ
ē ad eū dicēs Nō erit h heres tuꝰ
ſ; q̇ egrediet̄ de vtero tuo ipſū hē
bis heredē· Eduxitq; eū foras ⁊
ait illi Suſpice celū et nūera ſtel
las ſi potes· Et dixit ei· Sic erit ſe
men tuū· Credidit abram deo et
reputatū ē illi ad iuſtitiā· Dixitq;
ad eū Ego dn̄s q̇ eduxi te de hur
chaldeoꝝ ut darē tibi terrā iſtā
⁊ poſſideres eā· At ille ait· dn̄e de
us vnde ſcire poſſum q̄ poſſeſſu
rꝰ ſū eā· Et rn̄dit dn̄s· Sume m
q̇t mihi vaccā triēnē ⁊ capram
trimā ⁊ arietē annoꝝ triū· turtu
rēq; ⁊ colūbam· Qui tollens vni
uerſa hec diuiſit ea p mediū et v
traſq; ptes cōtra ſe altrīſecꝰ poſu
it· Aues āt nō diuiſit· Deſcēderūt;
volucres ſup cadauera ⁊ abige
bat eas abrā· Cūq; ſol occūbēt

ſopoꝛ irruit ſup abrã ⁊ horroꝛ mag
nus ⁊ tenebroſꝰ inuaſit eũ. Dictũ
qꝫ ē ad eũ. Scito pnoſcẽs ꝙ pere
grinũ futurũ ſit ſemẽ tuũ in tra nõ
ſua ⁊ ſbicient eos ſuituti ⁊ affligẽt
q̃dringẽtis annis. Verũtamẽ gẽ
tē cui ſuituri ſunt ego iudicabo ⁊
poſt hec egredient cũ mgña ſbſtã
tia Tu aũt ibis ad pr̃es tuos i pa
ce ſepultꝰ in ſenectute bona Gene
ratiõe autẽ q̃rta reuertent huc Nec
dũ eñi ↄplete ſũt iniq̃tates amor
reoꝝ vſqꝫ ad pñs tẽpus. Cũ ḡ oc
cubuiſſꝫ ſol facta eſt caligo tene
broſa ⁊ apparuit clibanꝰ fumans
⁊ lãpas ignis trãſiẽs iter diuiſio
nes illas. In die illo pepigit dñs
fedꝰ cũ abrã dicẽs Semĩ tuo dabo
terrã hãc a fluuio egipti vſqꝫ ad
fluuiũ magnũ eufratẽ cineos ⁊ ci
nezeos cethmoneos ⁊ etheos et
ferezeos: raphaimqꝫ ⁊ amorreos
chananeos ⁊ gergeſeos ⁊ iebuſeos

¶Ca. xvi.

Gitur ſarai vxoꝛ abrã
nõ genuerat ſibi liberos ſꝫ habẽs
ancillã egiptiam noĩe agar dixit
marito ſuo Ecce ↄcluſit me dñs ne
parerẽ: ingredere ad ãcillã meã ſi
foꝛte ſaltẽ ex illa ſuſcipiam filios
Cũqꝫ ille acq̃eſcẽt dep̄catiõi tulit
agar egipciã ancillã ſuã: poſt an
nos decẽ ꝙ̃ hitare ceperãt in terra
chanaã ⁊ dedit eã viro ſuo vxoꝛẽ.
Qui ingreſſus ē ad eã. At illa ↄce
piſſe ſe vidẽs deſpexit dñam ſuaꝫ.
dixitqꝫ ſarai ad abrã. Iniq̃ agis
ↄtra me Ego dedi ancillã meã in
ſinũ tuũ, que vidẽs ꝙ ↄcepit deſpe
ctui me habꝫ Iudicet dñs int me
⁊ te Cui r̃ndit abrã. Ecce ait ancil
la tua i mãu tua ē vtere ea vt libꝫ
Affligẽte igit eã ſarai fugã iniit
Cũqꝫ inueniſſꝫ eã angelꝰ dñi iuxta
fõtẽ aq̃ in ſolitudie q̃ eſt i via ſur
in deſto dixit ad illã. Agar ancil
la ſarai vnde venis ⁊ quo vadis.
Que r̃ndit. A fatie ſarai dñe mee
ego fugio. Dixitqꝫ ei angelus dñi
Reũtere ad dñam tuã ⁊ hũiliare
ſb mãu illiꝰ Et rurſũ. Multiplicãs
inq̃t multiplicabo ſemẽ tuuꝫ ⁊ nõ
numerabit p̄ multitudie Ac dein
ceps ecce ait ↄcepiſti ⁊ paries fili
um: vocab qꝫ nomẽ eius yſmahel
eo ꝙ audierit dñs afflictõeꝫ tuã.
Hic erit ferus homo. Manus eiꝰ
ↄtra oẽs ⁊ manus oĩm ↄtra eũ
⁊ e regione vniũſoꝝ fratrũ ſuoꝝ
figet tabernacula. Vocauit autẽ
agar nomẽ dñi q̃ loq̃bat ad eaꝫ
tu deꝰ q̃ vidiſti me. Dixit eñi. Pro
fecto hic vidi poſteriora videntis
me. Proptẽa appellauit puteũ il
lũ puteũ viuẽtis ⁊ vidẽtis me. Ip
ſe eſt int cades ⁊ barad. Pepitqꝫ
agar abre filiũ q̃ vocauit nomen
eiꝰ yſmahel. Octogita ⁊ ſex ãnoꝝ
erat abrã quando peperit ei agar
yſmahelem

¶Ca. xvii.

Oſtq̃ vẽo nonagita ⁊ nouẽ
annoꝝ eſſe cepat apparuit
ei deꝰ Dixitqꝫ ad eũ. Ego dñs oĩpo
tens Ambula corã me ⁊ eſto pfe
ctus. Ponãqꝫ fedꝰ meuꝫ inter me
⁊ te ⁊ multiplicabo te vehementer
nimis Cecidit abram pnus in fa
tiẽ. Dixitqꝫ ei deus. Ego ſũ ⁊ ponã
pactũ meũ tecuꝫ: eriſqꝫ pater mul
tarũ gentiuꝫ. Nec vltra vocabitur
nomẽ tuũ abram ſꝫ appellaberis
abraham. ꝗ prẽm multarũ gen
tiũ ↄſtitui te. Faciamqꝫ te creſcẽ
vehemẽtiſſime ⁊ ponã te i gẽtibꝫ.
regeſqꝫ ex te egredient ⁊ ſtatuam

pactum meũ inter me ⁊ te ⁊ iter
ſemẽ tuũ. Poſt te ĩ generacõib⁹
ſuis federe ſẽpiterno ut ſim de⁹
tu⁹ ⁊ ſeminis tui poſt te. Daboq̃
tibi et ſemĩ tuo poſt te terrã pere
grinacõis tue. oẽz terrã chanaã
ĩ poſſeſſionẽ eternã. eroq̃ de⁹ eo
rũ. Dixit iterꝫ deus ad abraham.
Et tu ergo cuſtodies pactũ meũ
⁊ ſemẽ tuũ poſt te ĩ generacõib⁹
ſuis. Hoc ẽ pactũ meũ qđ obſer
uabitis iter me ⁊ vos ⁊ ſemẽ tuũ
poſt te. Circũcidet̃ ex vob̃ oẽ maſ
culinũ ⁊ circũcidetis carnem pre
pucij vr̃i ut ſit ĩ ſignũ federis in
ter me ⁊ vos. Infans octo dierũ
circũcidet̃ ĩ vob̃. Omẽ maſculinũ ĩ
gñacõib⁹ vr̃is tam vernacul⁹ q̃
empttici⁹ circũcidet̃ ⁊ q̃cunq̃ fue
rit de ſtirpe vr̃a. Eritq̃ pactũ meũ
in carne vr̃a ĩ fedus eternũ. Maſ
culus cui⁹ prepucij caro circunci
ſa nõ fuerit delebit̃ aĩa illa de po
pulo ſuo q̃ pactũ meũ irritũ fe
cit. Dixit q̃ꝫ de⁹ ad abrahã. Sarai
vxorẽ tuã ñ vocab̃ ſarai ſ3 ſarã.
Et bñdicã ei ⁊ ex illa dabo t̃ fili
ũ cui bñdictur⁹ ſũ. Eritq̃ ĩ nacio
nes et reges ꝓploꝝ oriet̃ ex eo. Ce
cidit abrahã ĩ faciẽ ſuã et riſit in
corde ſuo dicẽs. Putaſne centena
rio naſcet̃ fili⁹. ⁊ ſara nonagena
ria pariet. Dixitq̃ ad deũ. Vtinam
yſmahel viuat corã te. Et ait de⁹
ad abraham. Sara vxor tua pariet
tibi filiũ vocabiſq̃ nomẽ ei⁹ yſa
ac. Et ↄſtituã pactũ meũ illi in fe
d⁹ ſempit̃nũ et ſemini ei⁹ poſt e
um. Sup yſmahel q̃ꝫ exaudiui te.
Ecce bñdicã ei ⁊ augebo ⁊ multi
plicabo eũ valde. Duodecĩ duces
gen̄abit ⁊ faciã illũ creſcẽ in gen
tẽ magnã. Pactũ vero meũ ſtatuã
ad yſaac quẽ pariet tibi ſara tem
pore iſto ĩ ãno altero. Cũq̃ finit⁹
eẽt ſmo loq̃ntis cũ eo aſcẽdit de
us ab abrahã. Tulit aũt abra
hã yſmahel filiũ ſuũ et oẽs v̄na
culos dom⁹ ſue vniũſos quos e
merat ⁊ cũctos maẽs ex oĩb⁹ vi
ris dom⁹ ſue et circũcidit carnẽ
ꝓpucij eoꝝ ſtatĩ ĩ ipã die ſicut p̃
ceperat ei de⁹. Abrahã nonagĩta
⁊ nouẽ eãt annoꝝ qñ circũcidit
carnẽ prepucij ſui ⁊ yſmahel fili
us ſu⁹ tredecĩ ãnos impleueãt tẽ
pore circũciſiõis ſue. Eadẽ die circũ
ciſ⁹ eſt abrahã et yſmahel fili⁹
eius ⁊ oẽs viri dom⁹ illi⁹ tã v̄na
culi q̃ empticij et alienigene pa
riť circũciſi ſũt. Ca. xviij.

Apparuit aũt ei dñs ĩ conual
le mãbre ſedẽti ĩ oſtio taber
naculi ſui ĩ ipo feruore diei. Cũq̃
eleuaſſ3 oculos apparuerẽt ei tres
viri ſtãtes ꝓpe eũ. Quos cum vi
diſſ3 cucurrit ĩ occurſũ eorum de
oſtio tabernaculi ſui ⁊ adorauit ĩ
terra et dixit. Dñe ſi inueni grãꝫ
ĩ oculis tuis ne trãſeas ſuũ tuũ
ſ3 afferã paurillũ aq̃ ⁊ lauẽtur
pedes vr̃i et req̃eſcite ſub arbore.
Ponãq̃ bucellã paĩs ⁊ ↄfortet̃
cor vr̃m. poſtea trãſibitis. Idcir
co ei declinaſtis ad ſuũ vr̃ꝫ. q̃ dixe
rũt fac ut locut⁹ es. Feſtinauit abra
hã ĩ tabnaculũ ad ſarã dixitq̃
ei. Accelera tria ſata ſil̃e ↄmiſce
et fac ſubcineritios panes. Ipſe
vero ad armentũ cucurrit ⁊ tulit
inde vitulũ tenerrimũ ⁊ optimum
deditq̃ puero. Qui feſtinauit ⁊ co
xit illũ. Tulitq̃ꝫ butirũ et lac et vi
tulũ quẽ coxerãt et poſuit coram

eis. Ipſe vero ſtabat iuxͣ eos ſb̄ ar
bore. Cūq; comediſſent dixerūt ad
eū. Vbi eſt ſara vxor tua. Ille rn̄
dit. Ecce in tabnaculo eſt. Cui di
xit. Reuertens veniā ad te tp̄e iſto
vita comite ⁊ habebit filiū ſara
vxor tua. Quo audito ſara riſit poꝰ
oſtium tabernaculi. Erāt autē am
bo ſenes ꝓuecteq; etatis ⁊ deſierāt
ſare fieri muliebria. Que riſit occul
te dicēs. Poſtq̄ conſenui ⁊ dn̄s me
us vetulus ē: voluptati operā da
bo. Dixit autē dn̄s ad abraham
Quare riſit ſara vxor tua dicēs nū
vere paritura ſū anus. Nūq̄d deo
quicq̄ ē difficile. Iuxta cōdictū
reuertar ad te hoc eodē tp̄e vita co
mite ⁊ hēbit ſara filium. Negauit
ſara dicēs nō riſi timore pterrita.
Dn̄s aūt, non eſt inqͣt ita ſꝫ riſiſti
Cū ergo ſurrexiſſent inde viri direxe
rūt oculos cōtra ſodomā ⁊ abra
hā ſimul gradiebatur deducēs eos. Di
xitq; dn̄s. Nū celare potero abra
hā que geſturus ſū cū futurꝰ ſit i
gentē magnā ac robuſtiſſimā ⁊
bn̄dicende ſint i eo oēs natiōes ter
re. Scio enim q̄ p̄cepturꝰ ſit filijs
ſuis ⁊ domui ſue poſtꝰ ſe vt cuſtodi
ant viā dn̄i ⁊ faciāt iudiciū ⁊ iu
ſticiā vt adducat dn̄s ꝓpt abra
hā oīa que locutus eſt ad eū. Di
xit itaq; dominꝰ. Clamor ſodomo
rū ⁊ gomorreorū multiplicatꝰ ē ⁊
peccatū eorū aggrauatū ē nimis
Deſcēdā ⁊ videbo vtrū clamorē q̄
venit ad me ope cōpleuerint an
nō eſt ita vt ſciā. Cōuerterūtq; ſe in
de ⁊ abierūt ſodomā. Abrahā ve
ro adhuc ſtabat corā dn̄o ⁊ ap
ꝓpinquās ait. Nūq̄d perdes iuſtū
cū ipio. Si fuerint qn̄q̄ginta iu

ſti in ciuitate peribūt ſimul ⁊ nō parces
loco illi ꝓpter qn̄q̄ginta iuſtos ſi
fuerint in eo. Abſit a te ut rē hāc
facias ⁊ occidas iuſtū cū impio
fiatq; iuſtus ſicut impiꝰ. Non eſt
hoc tuū qui iudicas oēm terrā. Ne
quaq̄ facies iudiciū hoc. Dixitq;
dn̄s ad eū. Si inuenero ſodomis
quinq̄ginta iuſtos in medio ciui
tatis dimittā omni loco ꝓpter eos
Rn̄dit abrahā ⁊ ait. Quia ſemel ce
pi: loquar ad dn̄m meum cū ſim
puluis ⁊ cinis. Quid ſi minus qn̄
quaginta iuſtis qnq; fuerint dele
bis ꝓpter quadragintaqnq; vniu
ſā vrbē. Et ait. Nō delebo ſi iuene
ro ibi quadragitaquinq;. Ruſūq;
locutus ē ad eū Si aūt quadragi
ta ibi inuēti fuerint quid facies.
Ait. Nō percutiā ꝓpter quadragita
Ne queſo inqͣt indigneris dn̄e ſi
loquar. Quid ſi ibi inuēti fuerint
triginta. Reſpōdit. Nō faciam ſi
inuenero ibi triginta. Quia ſemel
ait cepi: loquar ad dominū meū.
Quid ſi ibi inuēti fuerint viginti.
Ait. Nō interficiam ꝓpter viginti.
Obſecro inqͣt ne iraſcaris domine
ſi loquar adhuc ſemel. Quid ſi in
uēti fuerint ibi decē. Dixit. Nō de
lebo ꝓpter decē. Abijt dn̄s poſtq̄
ceſſauit loqui ad abrahā ⁊ ille re
uerſus ē in locū ſuū. ¶ Ca. xix.
Veneruntq; duo angeli ſodo
mā veſpe ſedente loth in fo
ribꝰ ciuitatis. Qui cum vidiſſꝫ eos
ſurrexit ⁊ iuit obuiā eis adorauit
q; ꝓnus in terrā ⁊ dixit. Obſecro
dn̄i declinate i domū pueri vr̄i ⁊ ma
nete ibi. Lauate pedes vr̄os ⁊ ma
ne ꝓficiſcemini in viā vr̄ā. Qui dixe
rūt. Minime ſꝫ i platea manebimꝰ.

Cõpulit illos oppido vt diuerterẽt
ad eū. Ingreſſiſq; domū eiꝰ fecit
cõuiuiū. coxit azima ⁊ comederūt
Prius aūt ꝙ irent cubitū viri ci
uitatis vallauerunt domū illiꝰ a
puero vſq; ad ſenē oīs populꝰ
ſimul. Vocauerūtq; loth ⁊ dixerūt
ei. Vbi ſūt viri q̊ introierunt ad
te nocte? Educ illos huc ut cog
noſcamꝰ eos. Egreſſꝰ ad eos lo
th poſt tergū accludēs oſtiū ait
Nolite q̄ſo frēs mei nolite malū
hoc facere. Habeo duas filias q̄
necdū cognouerūt virū. Educā eas
ad vos ⁊ abutimini eis ſicut vobꝭ
placuerit dūmō viris iſtis nihil
mali faciatis: q2 ingreſſi ſūt ſub vm
bra culminis mei. At illi dixerūt. Re
cede illuc. Et rurſus. Ingreſſꝰ es i
q̊nt ut aduena. nūq̇d ut iudi
ces? Te ergo ipm magis ꝙ hos
affligemꝰ. Vimq; faciebāt loth
vehemētiſſīe. Iamq; ꝓpe erat ut
effringerēt fores ⁊ ecce miſerunt
manū viri ⁊ itroduxerunt ad ſe
loth clauſerūtq; oſtiū, ⁊ eos qui
foris erāt ꝑcuſſerūt cecitate a mi
nimo vſq; ad maximum ita ut o
ſtiū inuenire n̄ poſſent. Dixerūt aūt
ad loth. Habes hic quēpiā tuoꝝ
generꝝ aut filios aut filias? Om
nes qui tui ſūt educ de vrbe hac
Delebimꝰ enī locū iſtū eo ꝙ icre
uerit clamor eoꝝ corā dn̄o q̇ mi
ſit nos ut ꝑdamꝰ illos. Egreſſꝰ
itaq; loth locutꝰ ē ad generos
ſuos q̊ accepturi erāt filias eiꝰ ⁊
dixit. Surgite ⁊ egredimī de loco
iſto q2 delebit dn̄s cītatē hanc
Et viſus eſt eis q̄ſi ludens loqui.
Cūq; eēt mane cogebāt eū āgli
dicētes. Surge tolle vxorē tuā ⁊
duas filias q̄s habes ne ⁊ tu ꝑit
pereas i ſcelere cītatis. Diſſimulante
illo apprehēderūt manū eiꝰ ⁊ ma
nū vxoris ac duarū filiarū eiꝰ eo
ꝙ parceret dn̄s illi. eduxerūtq; eū
⁊ poſuerūt extra cītatē ibi q; locu
ti ſūt ad eū dicētes. Salua aīam
tuā. Noli reſpicere poſt tergū nec
ſtes i oī circa regione. ſed in mõte
ſaluū te fac ne ⁊ tu ſimul pereas.
Dixitq; loth ad eos. Queſo dn̄e
mi. q2 inuenit ſeruꝰ tuꝰ grāz co
rā te ⁊ magnificaſti gloriā ⁊ miſe
ricordiā tuā quā feciſti mecū ut
ſaluares aīaz meā nec poſſum ī
monte ſaluari ne forte apprehen
dat me malū ⁊ moriar. Eſt cītas
hec iuxta ad quā poſſum fugere ꝑ
ua ⁊ ſaluabor i ea. Nūq̇d nō mo
dica ē et viuet aīa mea? Dixitq;
ad eū. Ecce etiā in hoc ſuſcepi pre
ces tuas ut nō ſubuertā vrbē ꝓ
q̄ locutꝰ es. Feſtina ⁊ ſaluare ibi
q2 nō potero facere quicꝙ donec i
grediaris illuc. Idcirco vocatū ē
nomē vrbis illiꝰ ſegor. Sol egreſſꝰ
ē ſup terrā ⁊ loth igreſſus eſt ſe
gor. Igitur dn̄s pluit ſup ſodomā
⁊ gomorrā ſulphur et ignem a
dn̄o de celo et ſubuertit ciuitates
has ⁊ oēm circa regionē vniuer
ſos habitatores vrbiū ⁊ cūcta terre
virētia. Reſpiciēſq; vxor eius
poſt ſe verſa ē i ſtatuā ſalis. Abrahā
aūt cõſurgēs mane vbi ſteterāt prꝰ
cū dn̄o intuitus eſt ſodomā ⁊ go
morrā ⁊ vniuerſā terrā regionis
illiꝰ. Viditq; aſcēdentē fauillā de
terra q̄ſi fornacis fumū. Cū eī ſub
uerteret dn̄s ciuitates regionis illi
us recordatus ē abrahe ⁊ libera
uit loth de ſubuerſione vrbiū in

quib⁹ hitauerat. Aſcēditq3 loth
de ſegor ⁊ mãſit in mōte: due q3 fi
lie eius cū eo Timuerāt em̄ manē
in ſegor. Et mãſit in ſpelūca ipē et
due filie eius cū eo Dixitq3 maior
ad minorē Pater noſter ſenex eſt
⁊ nullus viroꝝ remãſit in terra q̄
poſſit ingredi ad nos iuxta morē
vniūſe terre. Veni inebriem⁹ euz
vino dormiam⁹q3 cū eo ut ſerua
re poſſim⁹ ex patre nr̄o ſemen. De
derūt itaq3 patꝰ ſuo bibē vinū no
cte illa. Et igreſſa eſt maior dormi
uitq3 cū patre. At ille non ſenſit
nec qn̄ accubuit filia nec qn̄do ſur
rexit. Altera q3 die dixit maior ad
minorem. Ecce dormiui heri cū pr̄e
meo. Demus ei bibere vinum etiā
hac nocte ⁊ dormies cū eo ut ſal
uemus ſemen de patre noſtro De
deruntq3 etiā et illa nocte patri ſuo
bibere vinuz. Jngreſſaq3 minor fi
lia dormiuit cū eo. Et nec quidem
tūc ſēſit qn̄ cōcubuerit vel qn̄ illa
ſurrexit. Conceperūt ergo due filie
loth de patre ſuo. Pepitq3 maior
filiū ⁊ vocauit nomē eius moab
Jpſe eſt pater moabitaꝝ vſq3 in
preſentē diē. Minor q3 pepit filiuz
⁊ vocauit nomen eius ammō id eſt
fili⁹ populi mei. Jpſe ē pater am
monitaꝝ vſq3 hodie.

Capitulū. xx.

Profectus inde abrahā in ter
rā auſtralē hitauit inter ca
des ⁊ ſur ⁊ peregrinatus ē in gera
ris. Dixitq3 de ſara vxore ſua ſoror
mea ē. Miſit ḡ abimelech rex ge
rare ⁊ tulit eā. Venit aūt deus ad
abimelech p ſomnū nocte. et ait
illi. En morieis ꝓpter mulierē quā
tuliſti habz em̄ viꝝ Abimelech
vero nō tetigerat eā. Et ait dn̄e nū
gētē ignorātē ⁊ iuſtā interficies.
Nōne ipſe dixit mihi ſoror mea ē
⁊ ipſa ait fratꝰ me⁹ ē. Jn ſimpli
citate cordis mei ⁊ mundicia ma
nuū meaꝝ feci hoc. Dixitq3 ad euz
deus. Et ego ſcio ꝙ ſimplici corde
feceris ⁊ ideo cuſtodiui te ne pecca
res in me ⁊ nō dimiſi ut tangeres
eā. Nūc ḡ redde viro ſuo vxorē et
orabit ꝓ te ꝙ ꝓpheta ē et viues.
Si aūt nolueris reddē ſcito ꝙ mor
te morieis tu et oīa q̄ tua ſūt. Sta
timq3 de nocte cōſurgēs abimelech
vocauit oēs ſuos ſuos ⁊ locutus
eſt vniūſa vba hec i aurib⁹ eoruz.
Timueruntq3 oēs viri valde. Voca
uit autē abimelech etiā abrahaz
⁊ dixit ei. Quid feciſti nob. Quid
peccauim⁹ i te ꝙ induxiſti ſup me
et ſup regnū meū peccatū grande
Que nō debuiſti facē feciſti nob.
Rurſuſq3 expoſtulās ait. Quid vi
diſti ut hoc faceres. Rn̄dit abra
hā. Cogitaui mecū dicēs. Forſitā
nō eſt timor dei in loco iſto ⁊ interfi
ciēt me ꝓpt vxorē meā. Alias aūt
⁊ vere ſoror mea ē filia pr̄is mei ⁊
non filia matris mee ⁊ duxi eā in
vxorē Poſtq̄ aūt eduxit me deus
de domo pr̄is mei dixi ad eā. Hāc
miſericordiaz facies mecū Jn oī lo
co ad quez ingredie mur dices ꝙ
fratꝰ tu⁹ ſim Tulit igitꝰ abimelech
oues ⁊ boues ⁊ ſeruos ⁊ ancillas
⁊ dedit abrahā Reddiditq3 illi ſa
rā vxorē ſuā ⁊ ait. Terra coraz vo
bis ē vbicūq3 tibi placuerit hita.
Saē aūt dixit. Ecce mille argēteos
dedi frī tuo. Hoc erit tibi i velamē
oculoꝝ ad oēs q̄ tecū ſūt et q̄cūq3
perrexeris memento te dep̄hēſam

Orante aūt abrahā ſanauit deꝰ
abimelech et vxorē ācillaſqꝫ eiꝰ
⁊ pepererūt Concluſerat em̄ dn̄s
oēꝫ vuluā domꝰ abimelech ꝓpt̄
ſarā vxorē abrahe. ¶Ca.xxi.
Viſitauit aūt deus ſaram ſic̄
ꝓmiſerat ⁊ impleuit q̄ locu
tus eſt. Cōcepitqꝫ ⁊ pepit filiū ī
ſenectute ſua tp̄e quo p̄dixeāt ei
deus. Vocauitqꝫ abrahā nomē
filij ſui quē genuit ei ſara yſaac
Et circumcidit eum octauo die ſi
cut p̄cepat ei deus cū eēt centum
ānoꝝ. Hac q̄ppe etate p̄ris natꝰ
eſt yſaac. Dixitqꝫ ſara. Riſū fecit
mihi deꝰ ⁊ q̄cūqꝫ audierit cōride
bit mihi. Rurſūqꝫ ait Quis audi
turꝰ credēt abrahā ꝙ ſara lacta
ret filiū quē pepit ei iā ſeni. Cre
uit igit̄ puer ⁊ ablactatꝰ eſt. Fe
citqꝫ abrahā grāde ꝯuiuiū ī die
ablactacōis eius Cūqꝫ vidiſſꝫ ſa
ra filiū agar egiptie ludentē cū
yſaac filio ſuo dixit ad abrahā
Eice ancillā hāc et filiū eius. Nō
ei erit heres filiꝰ ancille cum filio
meo yſaac. Dure accepit hoc a
brahā ꝓ filio ſuo. Cui dixit deꝰ.
Nō t̄ videat̄ aſpeꝝ ſup puero ⁊ ſu
p ācilla tua. Oīa q̄ dixerit tibi ſa
ra audi vocē eiꝰ. qꝛ ī yſaac voca
bit̄ tibi ſemē. Sꝫ ⁊ filiū ācille faci
ā in gēteꝫ mḡnā qꝛ ſemē tuū eſt
Surrexit itaqꝫ abraham mane ⁊
tollēs panē ⁊ vtrē aque impoſu
it ſcapule eiꝰ. tradiditqꝫ puerū
⁊ dimiſit eaꝫ. Que cū abiſſꝫ erra
bat in ſolitudine berſabee. Cūqꝫ
ꝯſūpta eſſꝫ aq̄ in vtre abiecit pu
erū ſbter vnā arborē q̄ ibi erat et
abijt. Seditqꝫ e regione procul
quātū p̄ōt arcus iacere. Dixit em̄
Non videbo morientē pueꝝ. Et ſe
dēs circa leuauit vocē ſuam ⁊ fle
uit Exaudiuit āt deꝰ vocē pueri.
Vocauitqꝫ āgelꝰ dn̄i agar de ce
lo dicēs. Quid agis agar. Noli
timere. Exaudiuit dn̄s vocē pue
ri in loco in q̄ eſt. Surge et tolle
pueꝝ et tene manū illiꝰ qꝛ ī gen
tē mḡnā faciā eū. Aperuitqꝫ ocu
los eius deꝰ. Que videns puteū
aque abijt et impleuit vtrem de
ditqꝫ puero bibē et fuit cum eo
Qui creuit ⁊ moratꝰ ē ī ſolitudīe
factuſqꝫ eſt vir iuuenis ſagittariꝰ
Habitauitqꝫ ī deſto pharā Et ac
cepit illi mr̄ ſua vxorem de t̄ra e
gipti. Eodeꝫ tp̄e dixit abimelech
⁊ phicol pn̄ceps exercitꝰ eius
ad abrahā. Deꝰ tecū ē ī vniūſis
q̄ agis Jura ḡ ꝑ dn̄m ne noceas
mihi ⁊ poſteris meis ſtirpiqꝫ me
e. ſed iux̄ miam quā feci tibi faci
es mihi ⁊ terre in q̄ verſatꝰ es ad
uena. Dixitqꝫ abrahā. Ego iura
bo. Et increpauit abimelech ꝓpt̄
puteū aque quē vi abſtulerant
ſerui eius. Reſponditqꝫ abimelech
Neſciui q̄s fecerit hāc rē. Sꝫ ⁊ tu
nō indicaſti mihi et ego n̄ audi
ui preter hodie. Tulit itaqꝫ abra
hā oues et boues et dedit abime
lech. Percuſſerūtqꝫ ambo fedus
Et ſtatuit abrahā ſepteꝫ agnas
gregis ſeorſum Cui dixit abime
lech. Qui ſibi volunt ſeptē agne
iſte q̄s ſtare feciſti ſeorſū. At ille
Septē inquit agnas accipies de
manu mea ut ſint m̄ ī teſtimoni
ū q̄m ego fodi puteū iſtū. Jdcir
co vocatꝰ eſt locꝰ ille berſabee qꝛ
ibi vterqꝫ iurauit ⁊ inierūt fedꝰ ꝓ
puteo iuramēti. Surrexit autem

abimelech ⁊ phicol princeps ex
ercitus eius · reuersiq; sūt in terrā
palestinoꝝ· Abrahā vero plā
tauit nemus ī bersabee ⁊ inuocauit
ibi nomē dn̄i dei eterni ⁊ fuit colo
nus t̃re palestinoꝝ diebꝰ mltis·

Que postq̃ gesta ❡Ca·xxij·
sūt teptauit deus abrahā ⁊
dixit ad eū· Abrahā abrahā· Il
le r̄ndit· Assum· Ait illi· Tolle fi
liū tuū vnigenitū quē diligis ysa
ac ⁊ vade in terrā visiōis atq; ibi
offeres eū in holocaustū sup vnū
mōtiū quē mōstrauero tibi· Igit̃
abrahā de nocte ɔsurgēs strauit
asinū suū ducens secū duos iuue
nes ⁊ ysaac filiū suū· Cūq; ɔcidis
set ligna in holocaustum abijt ad
locū quē preceperat ei deus· Die au
tē tertio eleuatis ocul' vidit locū
ꝓcul dixitq; ad pueros suos· Ex
pectate hic cū asino: ego ⁊ puer il
luc vsq; ꝓperātes postq̃ adoraue
rimus reuertemur ad vos· Tulitq;
ligna holocausti et imposuit super
ysaac filiū suū· Ipse vero portabat
in manibus ignē ⁊ gladiū· Cūq;
duo pgerēt simul dixit ysaac pa
tri suo· Pater mi· At ille respōdit
Quid vis fili· Ecce inquit ignis ⁊
ligna vbi est victima holocausti·
Dixit aūt abrahā deus ꝓuidebit
sibi victiā holocausti fili mi· Per
gebāt ḡ pariter ⁊ venerūt ad locū
quē ostēderat ei deus· In quo edi
ficauit altare ⁊ desup ligna ɔposu
it· Cūq; colligasset ysaac filiū suū
posuit eū in altare sup struem lig
noꝝ extenditq; manū ⁊ arripuit
gladiū ut ymolaret filiū suū· Et
ecce angelus dn̄i de celo clamauit
dicēs Abrahā abrahā· Qui respō
dit· Assum· Dixitq; ei Nō extēdas
manū tuā sup puerū neq; facias
illi quicq̃· Nūc ɔgnoui q̄ timeas
deū et nō pepcisti vnigenito filio
tuo ꝓpt̃ me· Leuauit abrahā ocu
los suos viditq; post tergū arietē
inter vepres herētē cornibꝰ Quē
assumēs obtulit holocaustū ꝓ fi
lio: appellauitq; nomē loci illius
dn̄s videt· Vn̄ vsq; hodie dicit̃ in
mōte dn̄s videbit· Vocauit autē
angelus dn̄i abrahā secūdo de ce
lo dicens· Per memetipsū iuraui
dic dn̄s· q̄ fecisti hāc rē ⁊ nō pep
cisti filio tuo vnigenito ꝓpter me
bn̄dicā tibi et multiplicabo semē
tuū sic stellas celi ⁊ velut arenā q̄
est ī litore maris Possidebit semē
tuū portas inimicoꝝ suoꝝ ⁊ bn̄di
cētur ī semīe tuo oēs gētes t̃re· q̄
obedisti voci mee· Reūsus ē abra
hā ad pueros suos abieruntq; ber
sabee sil' ⁊ habitauit ibi· His ita
gestis nūtiatū est abrahā q̄ mel
cha q̄q; genuisset filios nachor fra
tri suo hus p̄mogenitū ⁊ buz fratrē
eius ⁊ chamuel patrem syroꝝ ⁊
caseth ⁊ azau pheldas q̄z et yed
laf ⁊ batuhel de q̄ nata est rebecca
Octo istos genuit melcha nachor
fratri abrahā· Cōcubina vero il
liꝰ noīe roma pepit thabee ⁊ gaō
⁊ thaas ⁊ maacha· ❡Ca·xxiij·

Vixit autē sara centū uiginti
septē annis ⁊ mortua ē in ci
uitate arbee q̄ est hebron in terra
chanaan· Venitq; abrahā ut plā
geret et fleret eā· Cūq; surrexisset
ab offitio funeris locutꝰ ē ad fili
os heth dicēs· Aduena sū ⁊ peregri
nꝰ apd vos date m̄ ius sepulchri
vobiscū ut sepeliā mortuū meum·

Reſpōderunt filij heth dicētes Au
di nos dn̄e. Princeps dei es apd
nos i electis ſepulchris nr̄is ſepe
li mortuū tuū nulluſq3 te ꝓhibere
poterit qn̄ in monumēto eius ſepe
lias mortuū tuum. Surrexit abra
hā ⁊ adorauit populū terre filios
videlicet heth. dixitq3 ad eos. Si
placet aīe vr̄e ut ſepeliā mortuū
meū audite me et intercedite ꝓ me
apud ephron filiū ſeor ut det m̄
ſpeluncā duplicē quā h3 in extre
ma pte agri ſui. Pecunia dign̄ tra
dat eā mihi corā vob in poſſeſſi
onē ſepulchri. Habitabat autem
ephron in medio filiorū heth. Rn̄
ditq3 ephron ad abrahā cūctis
audiētibꝰ q̄ ingrediebātur portā
ciuitatis illiꝰ dicēs. Nequaq̄ ita
fiet dn̄e mi ſed tu magis auſculta
qd loquor. Agrū trado tibi ⁊ ſpe
luncā q̄ in eo ē p̄ſentibus filijs po
puli mei. Sepeli mortuū tuū. Ado
rauit abrahā corā dn̄o ⁊ populi
terre ⁊ locutus ē ad ephron circū
ſtāte plebe eiꝰ. Queſo ut audias
me. Dabo pecuniā ꝓ agro. ſuſcipe
eam et ſic ſepeliā mortuū meū in
agro. Rn̄ditq3 ephrō. Dn̄e mi au
di me. Terrā quā poſtulas q̄drin
gētos ſiclos argēti valet. Iſtud ē
p̄ciū inter me ⁊ te. Sed quātū eſt
hoc. Sepeli mortuū tuū. Qd cū au
diſſ3 abrahā appendit pecuniam
quā ephron poſtulauerat audiē
tibus filijs heth. q̄drīgentos ſi
clos argēti ꝓbate monete publi
ce. Cōfirmatus ē ager quondā
ephronis in quo erāt ſpelunca du
plex reſpiciēs mābre tā ipe q̄ ſpe
lūca ⁊ oēs arbores eiꝰ in cūctis ter
minis eiꝰ p circuitū abrahe in poſ
ſeſſionem videtibꝰ filijs heth et
cūctis q̄ intrabāt portā ciuitatis
illius. Atq3 ita ſepeliuit abrahā
ſarā vxorē ſuā in ſpelūca agri du
plici q̄ reſpiciebat mābre. hec eſt
ebron in terra chanaan. Et confir
matus ē ager ⁊ antrū qd erat in
eo abrahe i poſſeſſionē monumē
ti a filijs heth. Ca. xxiiij.

Erat aūt abrahā ſenex. die
rūq3 multorū et dn̄s i cūctis
bn̄dixerāt ei dixitq3 ad ſeruū ſeni
orē domꝰ ſue qui p̄erāt oībꝰ q̄ hē
bat. Pone manū tuam ſubter fe
mur meū ut adiurē p deū celi et
terre ut nō accipias vxorem filio
meo de filiabꝰ chananeorū inter
q̄s habito. ſ; ad terrā et ↄgnaci
onē meā ꝓficiſcaris ⁊ īde accipias
vxorē filio meo yſaac. Rn̄dit ſer
uus. Si noluerit mulier venire me
cū in terrā hāc nūquid reducere
debeo filiū tuū ad locū de quo tu
egreſſus es. dixitq3 abrahā. Ca
ue ne qn̄ reducas filiū meū illuc
Dn̄s celi ⁊ terre qui tulit me de do
mo p̄ris mei et de terra natiuitatis
mee q̄ locutꝰ eſt mihi ⁊ iurauit mi
hi dicens. ſemini tuo dabo terram
hāc. ipe mittet angelū ſuū corā te
⁊ accipies inde vxorem filio meo.
Sin autē mulier noluerit ſequi te
non teneberis iuramēto: filiū tm̄
meū ne reducas illuc. Poſuit er
go ſeruꝰ manū ſb femore abrahā
dn̄i ſui et iurauit illi ſup ſmoē hoc
Tulitq3 decē camelos de grege do
mini ſui ⁊ abijt ex oībꝰ bonis eiꝰ
portās ſecū. ꝓfectuſq3 perrexit in me
ſopotamiā ad vrbē nachor. Cūq3
camelos feciſſ3 accūbere ex͂ oppidū
iuxta puteū aq̄ veſpe eo tpe quo

ſolent mulieres egredi ad hauri
endā aquā. orauit dn̄m dicens.
Dn̄e deꝰ dn̄i mei abrahā. occurre
obſecro m̄ hodie et fac miaꝫ cum
dn̄o meo abraham Ecce ego ſto
ꝓpe fontē aque et filie habitato
rū huius ciuitatis egreient ad hau
riendā aquā. Igit puella cui di
xero. inclina ydriā tuā vt bibā ⁊
illa rn̄derit bibe Quin et camelis
tuis dabo potū: ipa ē quā ꝑpara
ſti ſeruo tuo yſaac et ꝑ hoc intel
ligā. ꝙ feceris miaꝫ cū dn̄o meo
abrahā. Necdum intra ſe verba
cōpleuerāt et ecce rebecca egredie
bat filia bathuel filij melche vx
oris nachor fratris abrahā: ha
bēs ydriā i ſcapula ſua puella de
cora nimis. vgo qꝫ pulcherrima.
⁊ incognita viro. Deſcēderat aūt
ad fontē ⁊ ipleuerat ydriā aqua
ac reuertebat Occurritqꝫ ei ſuꝰ et
ait Paxillū aque mihi ad bibē
dū prebe de ydria tua. Qui reſpō
dit. Bibe dn̄e mi Celeriterqꝫ depō
ſuit ydriā ſup vlnā ſuā ⁊ dedit ei
potum. Cūqꝫ ille bibiſſꝫ. adiecit
Quin ⁊ camel' tuis hauriā aquā
donec cuncti bibāt Effūdēſqꝫ ydriā
in canalibꝰ recurrit ad puteū ut
hauriret aquā et hauſtā oībꝰ ca
melis dedit. Ipſe autē cōtempla
bat eā tacitꝰ. ſcire volens vtrum
proſperū iter ſuū feciſſꝫ deus an
non. Poſtꝗ̄ aūt biberūt cameli
ꝓtulit vir inaures aureas. appē
dentes ſiclos duos ⁊ armillas to
tidē. pōdo ſiclorū decē. Dixitqꝫ ad
eā Cuius es filia. Indica m̄. Eſt
i domo pr̄is tui locus ad manen
dū. Que rn̄dit. Filia ſū bathuel
filia nachor. quē pepit ei melcha

Et addidit dicēs Paleaꝝ qꝫ ⁊ fe
ni plurimū ē apd̄ nos ⁊ locꝰ ſpa
tioſus ē ad manēdū Inclinauit
ſe hō ⁊ adorauit dn̄ꝫ dicēs Bn̄di
ctꝰ dn̄s deꝰ dn̄i mei abraham. q̄
n̄ abſtulit miam et veritatē ſuā a
dn̄o meo et recto itinē me ꝑdux
it i domū fr̄is dn̄i mei. Cucurrit
itaqꝫ puella ⁊ nūciait i domū ma
tris ſue oīa q̄ audierāt Hēbat āt
rebecca frēm noīe labā Qui feſti
nꝰ egreſſꝰ ē ad hōieꝫ vbi erāt fōs
Cūqꝫ vidiſſꝫ inaures ⁊ armillas i
maibꝰ ſororis ſue et audiſſꝫ cun
cta vba referētis hec locutꝰ ē m̄
hō. venit ad viꝝ q̄ ſtabat iuxta ca
melos ⁊ ꝓpe fōtē aq̄. dixitqꝫ ad e
um Ingredē bn̄dicte dn̄i. Cur fo
ris ſtas. ꝑpaui domū et locū ca
mel' tuis Et itroduxit eū i hoſpici
ū. ac deſtrauit camelos. deditqꝫ
paleas ⁊ fenū ⁊ aquā ad lauan
dos pedes cameloꝝ ⁊ viroꝝ q̄ ve
nerāt cū eo Et appoſitꝰ ē in ↄſpe
ctu eiꝰ panis. Qui ait Nō ↄmedā.
donec loq̄r ſmōes meos Rn̄dit
ei loq̄re. At ille ſuꝰ inq̄t abrahā
ſū. Et dn̄s bn̄dixit dn̄o meo val
de ⁊ mgn̄ificatꝰ ē ⁊ dedit ei oues
⁊ boues. argētū ⁊ auꝝ. ſuos ⁊ ā
cillas. camelos ⁊ aſinos Et pepe
rit ſara vxor dn̄i mei filium dn̄o
meo i ſenectute ſua deditqꝫ illi ō
nia q̄ habuerat Et adiurait me
dn̄s meꝰ dicēs Nō accipies vxo
rē filio meo de filiabꝰ chananeo
rū i q̄ꝝ terra habito. ſꝫ ad domū
patris mei ꝑges ⁊ de ↄgnacōne
mea accipies vxorem filio meo.
Ego vero rn̄di dn̄o meo. Quid ſi
noluerit venire mecū mulier. Dn̄s
ait i cuiꝰ ↄſpcu ambulo mittet

angelum ſuū tecū et diriget viam
tuā accipieſqꝫ vxorē filio meo de
cognacōne mea et de domo pat̄s
mei Innocens eris a malediccōe
mea cū veneris ad ꝓximos meos
⁊ non dederint tibi. Veni ergo ho
die ad fontē aque ⁊ dixi. Domine
deꝰ dn̄i mei abrahā ſi direxiſti vi
am meā in qua nūc ambulo ecce
ſto iuxta fontē aque ⁊ virgo que
egredietᷣ ad hauriēdā aquā au
dierit a me da mihi pauxillū aq̄
ad bibendū de ydria tua ⁊ dixerit
mihi ⁊ tu bibe et camelꝭ tuis hau
riā. ipa eſt mulier quā prepauit
dn̄s filio dn̄i mei. Cūqꝫ hec tacitꝰ
mecū voluerē apparuit rebecca veni
ens cū ydria quā portabat in ſca
pula. deſcēditqꝫ ad fontē ⁊ hauſit
aquā. Et aio ad eā. Da m̄ paulu
lū bibere. Que feſtinans depoſuit
ydriā de humero ⁊ dixit m̄. Et tu bi
be ⁊ camelis tuis tribuā potū. Bi
bi ⁊ adaq̄uit camelos. Interroga
uiqꝫ eā ⁊ dixi. Cuiꝰ es filia. Que
rn̄dit. Filia bathuelꝭ ſum filij na
chor quē pepit ei melcha. Suſpen
di itaqꝫ in aures ad ornandā fati
em eius ⁊ armillas poſui ī aūbꝰ
eiꝰ. Proniꝰqꝫ adoraui dn̄m bn̄di
cens dn̄o deo dn̄i mei abrahā qui
ꝑduxit me recto itinere ut ſumerē
filiā fr̄is dn̄i mei filio eiꝰ. Quā ob
rē ſi facitis miāz ⁊ veitatē cū dn̄o
meo indicate m̄. ſin aūt aliud pla
cet ⁊ hoc dicite m̄ ut vadā ad dex
terā ſiue ad ſiniſtrā. Rn̄derūt la
ban ⁊ bathuel. A dn̄o egreſſus
eſt ſermo. Non poſſumꝰ ext̄ placi
tū eiꝰ quicq̄ aliud loqui tecū. En
rebecca corā te ē tolle eā ⁊ ꝓficiſcē
⁊ ſit vxor filij dn̄i tui ſicut locutus
eſt dn̄s. Qd cū audiſſꝫ puer abra
hā ꝓcidēs adorauit in terra dn̄m
Prolatiſqꝫ vaſis argēteis ⁊ aure
is ac veſtibꝰ dedit ea rebecce ꝓ mu
ne. Fratribꝰ qꝫ eiꝰ ⁊ mr̄i dona ob
tulit. Inito qꝫ conuiuio veſcētes pit
⁊ bibētes māſerūt ibi. Surgēs āt
mane locutus eſt puer. Dimittite
me ut vadā ad dn̄m meū. Rn̄de
rūt fr̄es eiꝰ ⁊ mr̄. Maneat puella
ſaltē decē dies apud nos ⁊ poſtea
ꝓficiſcetᷣ. Nolite ait me retinere qꝛ
dn̄s direxit viā meam. Dimittite
me ut ꝑgā ad dn̄m meū. Et dixe
rūt. Vocemꝰ puellā et q̄ramꝰ ip
ſius volūtatē. Cūqꝫ vocata veniſſꝫ
ſciſcitati ſūt. Vis ire cū hoīe iſto
Que ait. Vadā. dimiſerūt ḡ eam
⁊ nutricē illiꝰ ſeruūqꝫ abrahā ⁊
comites eius imp̄cantes ꝓſpa ſo
rori ſue atqꝫ dicētes. Soror nr̄a es
Creſcas in mille milia ⁊ poſſideat
ſemen tuū portas inimicoꝝ ſuoꝝ
Igitᷣ rebecca et puelle illiꝰ aſcenſis
camelis ſecute ſūt virū q̄ feſtinus
reuertebatᷣ ad dn̄m ſuū. Eo aūt tpe
deambulabat yſaac ꝑ viā q̄ du
cit ad puteū cuiꝰ nomē eſt viuen
tis ⁊ vidētis. Habitabat eīm ī ter
ra auſtrali et egreſſus fuerat ad
meditandū in agro inclinata iam
die. Cūqꝫ eleuaſſet oculos vidit
camelos venientes ꝓcul. Rebecca
qꝫ cōſpecto yſaac deſcendit de came
lo ⁊ ait ad pueꝝ. Quis eſt ille hō
qui venit ꝑ agrū in occurſū nob.
Dixitqꝫ ei Ipe ē dn̄s meꝰ. At illa
tollens cito palliū ſuū cooperuit
ſe. Seruꝰ aūt cūcta q̄ geſſerat nar
rauit dn̄o ſuo yſaac. Qui itrodux
it eā ī tabernaculū ſare mr̄is ſue ⁊
accepit eā vxorē ⁊ in tm̄ dilexit

eam vt dolorē ꝙ ex morte matris
eiꝰ acciderat tēperaret ¶ Ca. xxv
Abraham vero aliā duxit vx
orē nomine cethurā. q̄ pepe
rit ei zamram ⁊ iexan ⁊ madā et
madiā ieſboth ⁊ ſue Jexā cꝫ ge
nuit ſaba ⁊ dadan Filij dadan
fuerūt aſſuri ⁊ lathuſim ⁊ laomī.
At vero ex madian ortꝰ ē epha
⁊ opher ⁊ enoch ⁊ abida et hel
daa Omnes hij filij cethure. De
ditcꝫ abrahā cūcta q̄ poſſiderat
yſaac. filijs āt ↄcubinaꝝ largi
tꝰ eſt munera ⁊ ſepauit eos ab
yſaac filio ſuo dū adhuc ip̄e vi
uēt ad plagā oriētalez. Fuerūt āt
dies vite abrahe centūſeptuagī
taq̄ncꝫ āni et deficiēs mortuꝰ eſt
ī ſenectute bō ꝓuecteq̄ etatis et
plenꝰ dieꝝ. ↄgregatuſcꝫ ē ad po
pulū ſuū Et ſepelierūt eū yſaac et
yſmahel filij ſui ī ſpelūca duplici
q̄ ſita eſt ī agro ephron. filij ſeor
ethei. e regione mābre quā eme
rat a filijs heth Jbi ſepultꝰ ē ip̄e
⁊ ſara vxor eiꝰ Et pꝰ obitū eiꝰ be
nedixit deꝰ iſaac filio eiꝰ q̄ habī
tabat iuxͣ puteū noīe viuētis et
videtis. Hec ſūt gn̄acōes yſma
hel filij abrahe quē pepit ei agar
egiptia famula ſare ⁊ hec noīa fi
lioꝝ eiꝰ in vocabulꝭ ⁊ gn̄acōibꝰ
ſuis Primogeītꝰ yſmahel naba
ioth. deinde cedar et abdehel et
mabſā maſma cꝫ ⁊ duma ⁊ maſ
ſa adad thema et ithur et na
phis ⁊ cedma. Jſti ſūt filij yſma
hel ⁊ hec noīa p caſtella ⁊ opida
eoꝝ. duodeci p̄ncipes tribuū ſua
rū. Et facti ſūt āni vite yſmahelis
centūtrigītaſeptē deficiēſcꝫ mor
tuꝰ ē et appoſitꝰ ad pp̄lm Vita
uit aūt eiula vſcꝫ ſur. q̄ reſpicit e
giptū itroeūtibꝰ aſſyrios. Corā
cūctis fr̄ibꝰ ſuis obijt Hec cꝫ ſūt
gn̄acōes yſaac filij abraham. A
brahā genuit yſaac. Qui cū qua
dragīta eēt ānoꝝ. duxit vxorē re
beccā filiā bathuelꝭ ſyri de meſo
potamia ſororē laban Deprecatuſ
cꝫ ē yſaac dn̄z ꝓ vxoē ſua. eo ꝙ
eēt ſterilꝭ. Qui exaudiuit eū et de
dit ↄceptū rebecce: ſ; collidebantͥ ī
vtero eoꝝ puuli. Que ait Si ſic
m̄ futuꝝ eāt. q̄d neceſſe fuit ↄci
pe. Perrexitcꝫ vt ↄſuleret dn̄m
Qui rn̄dēs ait Due gētes ſūt ī vte
ro tuo ⁊ duo pp̄li ex vētre tuo di
uidēt: pp̄lſcꝫ pp̄lm ſupabit ⁊ ma
ior ſuiet miori. Jā tēpꝰ pariēdi
aduene āt ⁊ ecce gemī in vtero e
ius repti ſunt Qui pꝰ egreſſꝰ ē ru
fus eāt ⁊ totꝰ in morē pellꝭ hiſpi
dꝰ. vōtūcꝫ ē nomē eiꝰ eſau. Pro
tinꝰ alt egrediēs. plantā fr̄is te
nebat manu ⁊ idcirco appellaīt
eū iacob Sexagenarꝰ eāt yſa
ac qn̄ nati ſunt puuli. Quibꝰ ad
ultis factꝰ ē eſau vir gnarꝰ venā
di et homo agricola. iacob autē
vir ſimplex habitabat in taber
naculis. yſaac amabat eſau eo
ꝙ de venacōibꝰ illiꝰ veſceretur
⁊ rebecca diligebat iacob. Coxit
autez iacob pulmētū Ad quem
cum veniſſet eſau de agro laſſus
ait Da mihi de coctōe hac rufa.
ꝙ opido laſſus ſum Quā ob cau
ſam vocatum ē nomen eiꝰ edom
Cui dixit iacob Vende mihi pri
mogenita tua. Jlle rn̄dit. En mo
rior Quid m̄ ꝓderūt p̄mogeita.
Ait iacob. Jura ergo m̄ Jurauit
ei eſau ⁊ vendidit p̄mogenita ⁊

ſic accepto pane et lentis edulio
comedit ⁊ bibit ⁊ abiit paruipē-
dens q primogenita vēdidiſſꝫ.

ORta aūt fame ¶Ca.xxvi.
ſup terrā poſt eā ſterilitatē
que acciderat in dieb⁹ abraham.
abiit yſaac ad abimelech regē
paleſtinoꝝ i gerara. Apparuitqȝ
ei dn̄s ⁊ ait. Ne deſcēdas i egiptū
ſꝫ qeſce in terra quā dixero tibi ⁊
pegrinare in ea eroqȝ tecū ⁊ bn̄di
cā tibi Tibi em̄ ⁊ ſemini tuo dabo
vniuerſas regiones has ↄplens
iuramētū qđ ſpopōdi abraham
pr̄i tuo ⁊ multiplicabo ſemen tuū
ſicut ſtellas celi. Daboqȝ poſteris
tuis vniūſas regiōes has ⁊ bn̄di
cent̄ i ſeīne tuo oīs gētes t̄re eo
q obedierit abrahā voci mee et
cuſtodierit p̄cepta mea ⁊ mādata
mea ⁊ cerimoīas legeſqȝ ſeruaue
rit. Manſit itaqȝ yſaac in geraris
Qui cū īterrogaret̄ a viris loci illi⁹.
ſup vxore ſua r̄ndit. Soror mea ē.
Timuerat em̄ ↄfiteri q ſibi eſſet
ſociata ↄiugio reputans ne forte
interficerēt eū ꝓpter illi⁹ pulchritu
dinē. Cūqȝ ptranſiſſent dies plu
rimi ⁊ ibidem moraret̄ ꝓſpiciens
abimelech rex paleſtinoꝝ p feneſ
tram vidit eū iocātem cū rebecca
vxore ſua et accerſito eo ait. Per
ſpicuū ē q vxor tua ſit. Cur menti
tus es eā ſororē tuā eē. R̄ndit. Ti
mui ne morerer ꝓpter eā. Dixitqȝ
abimelech. Quare impoſuiſti no
bis. Potuit coire qſpiā de ꝓplo cū
vxore tua ⁊ induxeras ſuper nos
grāde peccatū. Precepitqȝ oī ꝓplo
dicēs. Qui tetigerit hoīs hui⁹ vxo
rē morte morietur. Seuit aūt yſaac
in terra illa ⁊ inuenit in ipſo anno
centuplū. Bn̄dixitqȝ ei de⁹ ⁊ locu
pletat⁹ eſt hō ⁊ ibat ꝓficiēs atqȝ
ſuccreſcēs donec magn⁹ vehemen
ter effect⁹ eſt. Habuitqȝ poſſeſſio
nes ouiū ⁊ armētorū ⁊ fāilie plu
rimū. Ob hoc inuidētes ei paleſti
ni oēs puteos quos foderāt ſerui
prīs illi⁹ abrahā illo tpe obſtru
xerūt implētes humo intuitū vt ip
ſe abimelech dicēt ad yſaac. Re
cede a nob̄ qm̄ potētior nob̄ fact⁹
es valde. Et ille diſcedēs vt veniret
ad torrentē gerare. Habitaretqȝ
ibi rurſū fodit alios puteos qs
foderāt ſerui prīs ſui abraham ⁊
quos illo mortuo olim obſtruxe
rat philiſtiim. Appellauitqȝ eos
eiſdem noīb⁹ quib⁹ an̄ pater vo
cauerat. Foderūtqȝ in torrēte ⁊ re
pererūt aquā viuā. Sꝫ ⁊ ibi iurgiū
fuit paſtoꝝ gerare adūſus paſto
res yſaac dicentiū. Nr̄a eſt aqua.
Quā ob rē nomen putei ex eo qđ
acciderat vocauit calūnia. Foderūt
aūt ⁊ aliū ⁊ ꝓ illo qȝ rixati ſūt. ap
pellauitqȝ eum inimicitias. Profe
ctus inde fodit aliū puteū pq̊ nō
cōtenderūt. Itaqȝ vocauit nomen
eius latitudo dicēs Nūc dilatauit
nos dn̄s ⁊ fecit creſcere ſup terrā.
Aſcēdit aūt ex illo loco i berſabee
vbi apparuit ei dn̄s in ipa nocte
dicēs Ego ſū deus abrahā patris
tui. Noli timere q ego tecū ſū. Bn̄
dicā tibi ⁊ multiplica[illegible] ſemē tuū
ꝓpter ſeruū meū abrahā. Itaqȝ edi
ficauit ibi altare dn̄o ⁊ inuocato
noīe dn̄i extēdit tabernaculū prece
pitqȝ ſeruis ſuis vt foderēt puteū
Ad quē locū cū veniſſet de geraris
abimelech ⁊ ochozath amici illi
us phicol dux militū locutus eſt

yſaac Quid veiſtis ad me hōiez
quē odiſtis ⁊ expuliſtis a vob.
Qui rñderūt. Vidimꝰ tecū eē dñz
⁊ idcirco nos diximꝰ Sit iuramē
tū int̄ nos ⁊ ieamꝰ fedus. vt nō
facias nob quicq̄ mali ſic̄ ⁊ nos
nihil tuorū attigimꝰ nec fecimꝰ
qđ te lederēt. et cū pace dimiſimꝰ
auctū bñdcōe dm̄ Fecit ergo eis
ꝯuiuiū. Et poſt cibū ⁊ potū ſurgē
tes mane iurauerūt ſibi mutuo. di
miſitqꝫ eos yſaac pacifice ī locū
ſuū Ecce āt venerūt in ipō die ſer
ui yſaac. annūciātes ei de puteo
quē foderāt atqꝫ dicētes Inuenī
mꝰ aquā: Vnde appellauit eum
abūdātiaz ⁊ nomē vrbis impoſi
tū ē barſabee. vſqꝫ ī pñtem diem
Eſau vero q̄dragenariꝰ duxit vx
oēs duas. iudith filiā beeri ethei
et baſemath filiā elon eiuſdē lo
ci. q̄ ambe offenderāt animū yſa
ac et rebecce. Ca. xxvij.

Senuit autē yſaac et caliga
uerūt oculi eiꝰ ⁊ videre ñ po
terat vocauitqꝫ eſau filiū ſuū ma
iorem ⁊ dixit ei. Fili mi. Qui rñdit
Aſſū: Cui pr. Vides inq̄t q̄ ſenu
erim ⁊ ignorē diē mortis mee Su
me arma tua et pharetrā et ar
cuz et egredē foras. Cumqꝫ vena
tu aliq̄d apprehēderis fac mihi in
de pulmētū ſic̄ velle me noſti ⁊ af
fer vt comedā ⁊ bñdicat tibi aīa
ma mea anteq̄ moriar Qđ cū au
diſſz rebecca ⁊ ille abiſſz in agrū
vt iuſſionē pr̄is implēt. dixit fili
o ſuo iacob Audiui prēm tuū lo
quentē cū eſau frē tuo et dicētez
ei Affer m̄ de venacōe tua ⁊ fac ci
bos vt ꝯmedā et bñdicaz tibi co
rā dño añq̄ moriar Nūc ergo fi

li mi acq̄eſce ꝯſilijs meis ⁊ pgēs
ad gregem affer m̄ duos hedos
optimos vt faciā ex eis eſcas pa
tri tuo. q̄bꝰ libent̄ veſcit̄ q̄s cū in
tuleris ⁊ ꝯmederit. bñdicat t̄ pri
uſq̄ moriat̄ Cui ille rñdit. Noſti
q̄ eſau frat̄ meꝰ hō piloſus ſit. ⁊
eº lenis. Si attrectauerit me pa
ter meꝰ et ſenſerit. timeo ne pu
tet ſibi voluiſſe me illudere ⁊ īdu
cat ſup me maledictionē pro be
nedictione Ad quē mater in me
ſit ait iſta maledictio fili mi. tm̄
audi vocē meā ⁊ pgēs affer q̄ di
xi Abijt et attulit deditqꝫ matri
Parauit illa cibos ſic̄ velle noue
rat patrē illiꝰ et veſtibus eſau
valde bōis q̄s apud ſe habebat
domi īduit eū. pelliculaſqꝫ hedoꝝ
circūdedit maībꝰ ⁊ colli nuda ꝓ
texit Deditqꝫ pulmentum et pa
nes q̄s coxeāt tradidit. Quibꝰ il
latis dixit. Pat̄ mi. At ille rñdit.
Audio. Quis es tu fili mi. Dixit
qꝫ iacob Ego ſū p̄mogeitꝰ tuꝰ e
ſau Feci t̄ ſic̄ p̄cepiſti m̄. Surge
ſede et ꝯmede de venacione mea
vt bñdicat m̄ aīa tua. Rurſūqꝫ y
ſaac ad filiū ſuū. Quō īq̄t tā cito
inuenire potuiſti fili mi. Qui reſpō
dit Voluntas dei fuit vt cito oc
curreret m̄ qđ volebam. Dixitqꝫ
yſaac Accede ad me vt tangā te
fili mi et ꝓbē vtꝝ tu ſis filiꝰ meꝰ
eſau an ñ Acceſſit ille ad patrez
⁊ palpato eo dixit yſaac. Vox q̄
dē vox iacob ē. ſed manꝰ. manus
ſunt eſau. Et non ꝯgnouit eum.
q̄ piloſe manꝰ ſil̄tudinem ma
ioris expſſerāt. Bñdicēs ḡ illi ait
Tu es filiꝰ meꝰ eſau. Rñdit Ego
ſū. At ille Affer inq̄t m̄ cibos de

venatiõe tua fili mi vt benedicat
tibi aīa mea. Quos cū oblatos co
medisset obtulit ei etiā vinū. Quo
hausto dixit ad eum. Accede ad
me et da mihi osculum fili mi. Ac
cessit et osculat⁹ ē eū. Statimq; vt
sensit vestimētoꝝ ei⁹ fragrātiā bn̄
dicens illi ait. Ecce odor filij mei si
cut odor agri pleni cui bn̄dixit do
minus. Det tibi de⁹ de rore celi et de
pinguedine terre abūdantiā fru
menti vini et olei et seruiāt tibi ppl'i
et adorēt te trib⁹. Esto dn̄s fratrū
tuoꝝ et incuruētur an̄ te filij mr̄is
tue. Qui maledixerit tibi sit ille ma
maledict⁹ et q̄ bn̄dixerit tibi bene
dictōib⁹ repleatur. Vix ysaac ser
monē impleuerāt et egresso iacob
foras venit esau coctosq; de vena
tione cibos intulit prī dicēs. Sur
ge pater mi et comede de venatiōe
filij tui vt bn̄dicat mihi aīa tua.
Dixitq; illi ysaac. Quis em̄ es tu.
Qui rn̄dit ego sū filius tu⁹ primo
genit⁹ esau. Expauit ysaac stupo
re vehemēti et vltra q̄ credi potest
ammirās ait. Quis igit' ille ē qui
dudū captā venacōem attulit m̄
et comedi ex oībus prius q̄ tu ve
nires. Bn̄dixiq; ei et erit bn̄dict⁹.
Auditis esau s'mōibus prīs irru
giit clamore m̄gno et cōsternat⁹
ait. Bn̄dic etiā et mihi pr̄ mi. Qui
ait. venit german⁹ tu⁹ fraudulen
ter et accepit bn̄dictōe; tuā. At il
le subiūxit. Juste vocatū ē nomen
ei⁹ iacob. Supplātauit em̄ me en
altera vice. Primogenita mea an̄
tulit et nūc scd'o surripuit bn̄dicti
onē meā. Rursūq; ad prē; nūq̄d
n̄ reseruasti ait et mihi bn̄dictōe;.
Rn̄dit ysaac. Dominū tuū illum
cōstitui et oms fratres suos s'uitu
ti ei⁹ subiugaui. Frumēto et vino et
oleo stabiliui eu; et tibi pt⁹ hec fili
mi vlt' quid faciā. Cui esau. Nū
vnā; inquit tm̄ bn̄dictōnem ha
bes pr̄. Mihiq; obsecro vt benedi
cas. Cumq; eiulatu m̄gno fleret
motus ysaac dixit ad eū. Jn pin
guedine terre et in rore celi desuper
erit bn̄dictio tua. Viues i gladio
et fratri tuo s'uies tempusq; veiet
cū excutias et soluas iugū eius de
ceruicib⁹ tuis. Oderāt ḡ semp esau
iacob p bn̄dictiōe qua bn̄dixerāt
ei pr̄. dixitq; in corde suo Veniēt
dies luct⁹ prīs mei et occidam ia
cob frēm meu;. Nūtiata sūt hec re
becce. Que mittens et vocās iacob
filiū suū dixit ad eū. Ecce esau fra
ter tu⁹ minat' vt occidat te. Nūc
ḡ fili audi vocē meā et cōsurgēs fu
ge ad labā fratrē meū in arā ha
bitabisq; cum eo dies paucos do
nec requiescat furor fratris tui et ces
set idignatio eius obliuiscaturq;
eoꝝ que fecisti i eū. postea mittā;
et adducā te inde huc. Cur vtroq;
orbabor filio in vno die. Dixitq;
rebecca ad ysaac. Tedet me vite
mee ꝓpter filias heth. Si acceperit
iacob vxorem de stirpe hui⁹ terre
nolo viuere.

Ca. xxviij.

Vocauit itaq; ysaac iacob et
bn̄dixit eū p̄cepitq; ei dicēs.
Noli accipe cōiugē de gn̄e chana
an s; vade et pficiscere in mesopo
thamiā syrie ad domū bathuel
prīs mr̄is tue et accipe in tibi vxo
re; de filiab⁹ labā auūculi tui. De⁹
aūt omnipotēs bn̄dicat tibi et cre
scere te faciat atq; multiplicet vt
sis in turbas populoꝝ et det tibi

benedcōnes abrahe et ſemī tuo
pꝰ te vt poſſideas trā pegrīnacō
nis tue quā pollicitꝰ ē auo tuo.
Cūqȝ dimiſiſſꝫ eū yſaac. pfectꝰ pue
nit ī meſopotamiā ſyrie ad labā
filiū bathuel ſyrie frēm rebecce
mr̄is ſue. Vidēs āt eſau ꝙ bene
dixiſſꝫ patr̄ ſuꝰ iacob miſiſſꝫ eū in
meſopotamiā ſyrie. vt inde vxorē
ducēt ꝛ ꝙ pꝰ benedcōeꝫ p̄cepiſſꝫ
ei dicēs: nō accipies vxorē de fili
abꝰ chanaā. qđqȝ obediēs iacob
pn̄tibꝰ ſuis iſſꝫ ī ſyriā: pbans qȝ
ꝙ nō libēter aſpiceret filias cha
naā pr̄ ſuꝰ. iuit ad iſmaelē ꝛ dux
it vxorē abſqȝ hijs q̄s p̄ꝰ hēbat.
melech filiā iſmahel filij abrahā
ſororē nabaioth. Igit̄ egreſſus
iacob de berſabee. pgebat aran
Cūqȝ veniſſꝫ ad quēdā locū ꝛ vel
let ī eo req̇eſcere pꝰ ſolꝭ occubitū.
tulit de lapidibꝰ q̄ iacebāt ꝛ ſup
ponēs capiti ſuo. dormiuit ī eodē
loco Viditqȝ ī ſōnis ſcalā ſtātē
ſup trā ꝛ cacumē illiꝰ tāgēs celū
āgl'os qȝ dei aſcēdētes ꝛ deſcēden
tes p eā ꝛ dn̄m īnixū ſcale dicētē
ſibi Ego ſū dn̄s deꝰ abrahā pr̄is
tui ꝛ deꝰ yſaac. Terrā ī q̄ dormis
tibi dabo ꝛ ſemī tuo. eritqȝ ſemē
tuū q̄ſi puluis tre. Dilatabeꝛis ad
oriētē ꝛ occidētē ꝛ ſeptētrionē et
meridiē ꝛ bn̄dicent̄ ī te ꝛ ī ſemie
tuo cūcte trbꝰ terre Et ero cuſtos
tuus quocūqȝ perexeris et redu
cā te ī terrā hanc. nec dimittā n̄
ꝯpleuero vniuerſa q̄ dixi. Cūqȝ
euigilaſſꝫ iacob de ſōno ait. Vē
dn̄s ē ī loco iſto ꝛ ego neſciebā
Pauēſqȝ: ꝙ terribilꝭ ē īq̇t locꝰ
iſte. Nō ē h̄ aliud niſi domꝰ dei et
porta celi. Surgens ergo iacob
mane tulit lapidē quē ſuppoſue
rat capiti ſuo ꝛ erexit ī titulū. fun
dēs oleū deſup Appellauitqȝ no
mē vrb̄ bethel. q̄ prius luza voca
bat̄ Vouit etiā votū dicēs Si fu
erit dn̄s mecū ꝛ cuſtodierit me ī
via p quā ego ābulo ꝛ dederit m̄
panē ad veſcend̄ ꝛ veſtimētum
ad induēd̄. reuerſuſqȝ fuero pſpe
re ad domū pr̄is mei. erit m̄ dn̄s
ī deū ꝛ lapis iſte quē erexi ī titulū
vocabit̄ domꝰ dei cūctorūqȝ q̄ de
deris m̄ decias offerā tibi.

Profectꝰ ḡo iacob Ca. xxix
veīt ī terrā oriētalē ꝛ vidit
puteū ī agro: tres qȝ greges oui
um accubētes iuxta eū. Nā ex il
lo adaq̄bāt̄ pecorā ꝛ os eiꝰ grādi
lapide claudebatur. moſqȝ eāt ut
cūctis ouibus ꝯgregatis deuol
uerēt lapideꝫ ꝛ refectis gregibꝰ
rurſū ſup os putei pōerēt. Dixitqȝ
ad paſtores Frēs vn̄ eſtis. Qui
rn̄derūt. De arā. Quos īterrogās
nūq̇d ait noſtis labā filiū nac
hor. Dixerūt Nouimꝰ. Sanuſne ē
īq̇t. Valꝫ īquīt. ꝛ ecce rachel
filia eiꝰ veīt cū grege ſuo Dixitqȝ
iacob. Adhuc mlt̄ū diei ſup eſt
nec ē tps ut reducant̄ ad caulas
greges Date ān potū ouibꝰ ꝛ ſic
eas ad paſtū reducite. Qui rn̄de
rūt. Nō poſſumꝰ donec oia pecorā cō
gregēt̄ ꝛ amoueamꝰ lapideꝫ de
ore putei vt adaq̄mus greges.
Adhuc loq̄bāt̄ ꝛ ecce rachel veni
ebat cū ouibꝰ patris ſui. Nā gre
gem ipā paſcebat Quā cū vidiſ
ſet iacob ꝛ ſciret cōſobrinam ſu
ā. oueſqȝ labā auūculi ſui amo
uit lapidē quo puteꝰ claudebat̄
ꝛ adaq̄to grege oſculatus eſt eā

Et eleuata voce fleuit ⁊ indicauit
ei ꝙ frater eſſꝫ pr̄is ſui ⁊ filius re
becce. At illa feſtinans nūciauit
patri ſuo. Qui cuꝫ audiſſꝫ veniſſe
iacob filiū ſororis ſue occurrit ob
uiā ei ꝯplexuſq; euꝫ ⁊ in oſcula ru
ens duxit in domū ſuam Auditis
aūt cauſis itineꝛis r̄ndit. Os meū
es ⁊ caro mea Et poſtꝙ̄ īpleti ſunt
dies mēſ vnꝰ dixit ei Nū qꝛ frater
meꝰ es ḡtis ſerui es mihi: Dic ꝗd
mercedis accipias Habebat vero
duas filias. Nomen maioris lya
minor vero appellabat̄ rachel. Sꝫ
lya lippis eāt oculis. rachel decoꝛā
fatie ⁊ venuſto aſpcū quā diligēs
iacob ait. Seruiaꝫ tibi ꝓ rachel fi
lia tua minore ſeptē annis Reſpō
dit laban. Meliꝰ eſt vt tibi eaꝫ dē
ꝙ̄ alteri viro Mane apud me. Ser
uiuit ergo iacob ꝓ rachel ſeptem
annis ⁊ videbātur illi pauci dies
p̄ amoris magnitudīe Dixitq; ad
laban. Da mihi vxorē meā. qꝛ iaꝫ
tēpus expletū eſt vt igrediar ad
illaꝫ. Qui vocatis multis amicoꝝ
turbis ad ꝯuiuiū fecit nupcias ⁊
veſpere lyā filiam ſuā introduxit
ad eū dās ancillā filie zelphā no
mīe. Ad quā cū ex more iacob fu
iſſꝫ ingreſſus facto mane vidit ly
am ⁊ dixit ad ſocerꝝ ſuū. Quid eſt
qđ facere voluiſti. Nōne ꝓ rachel
ſeruiui tibi: Quare īpoſuiſti mihi:
R̄ndit labā. Nō eſt ī loco nr̄o cō
ſuetudinis vt minores an̄ trada
muꝰ ad nupcias. Imple ebdoma
dā dierū huiꝰ copule ⁊ hācq; da
bo tibi ꝓ opere quo ſeruiturꝰ es mi
hi ſepteꝫ ānis aliis. Acqeuit pla
cito ⁊ ebdomada trāſacta rachel
duxit vxorem. Cui pr̄ ſeruaꝫ balā

tradiderat. Tādemq; potitꝰ opta
tis nupciis amorē ſeqn̄tis priori
p̄tulit ſeruiēs apđ eū ſeptē ānis.
aliis Vidēs aūt dn̄s ꝙ deſpiceret
lyā aperuit vuluā eius ſorore ſte
rili pmanēte. Que ꝯceptū genuit
filiuꝫ vocauitq; nomē eiꝰ ruben di
cēs. Vidit dn̄s humilitatē meaꝫ.
Nūc amabit me vir meus. Rurſū
q; ꝯcepit ⁊ pepit filiuꝫ ⁊ ait. Quo
niaꝫ audiuit me dn̄s haberi ꝯtēp
tui dedit eciaꝫ iſtū mihi. Vocauit
q; nomē eius ſymeon Cōcepitq;
tertio ⁊ genuit alium filiū dixitq;
Nuncq; copulabit̄ mihi maritus
meus eo ꝙ pepeꝛim ei tres filios.
Et idcirco appellauit nomē eius
leui. Quarto cōcepit ⁊ pepit filiū
⁊ ait Modo ꝯfitebor dn̄o ⁊ ob hoc
vocauit eū iudā. Ceſſauitq; parē.

Cernēs aūt rachel ¶ Ca. xxx.
ꝙ infecūda eſſꝫ inuidit ſoro
ri ſue ⁊ ait marito ſuo. Da mihi li
beros alioqn̄ moriar. Cui iratus
r̄ndit iacob. Nū ꝓ deo ego ſū qui p̄
uaui te fructu ventris tui: At illa
Habeo inqt famulā balā ingredē
re ad illam vt pariat ſuper genua
mea ⁊ habeaꝫ ex illa filios. Dedit
q; illi balā in ꝯiugiū. Que igreſſo
ad ſe viro ꝯcepit ⁊ pepit filiū. Di-
xitq; rachel. Iudicauit mihi dn̄s
⁊ exaudiuit vocē meā dans mihi
filiū Et idcirco appellauit nomen
eius dan. Ruꝛſūq; bala ꝯcipiens
pepit alterū ꝓ q̄ ait rachel. Cōpa
uit me dn̄s cuꝫ ſorore mea ⁊ inua
lui. Vocauitq; eū neptalim. Sen
tiens lya ꝙ pere deſiſſꝫ zelpham
ancillā ſuā marito tradidit Qua
poſt ꝯceptū edēte filiū dixit Felici
ter. Et idcirco vocauit nomē eius

gad Peperit quoque zelpha alterū. di
xitque lya Hoc pro beatitudie mea
Beatā quippe me dicēt omes mu
lieres. Propterea appellauit eū
aser Egressus aūt ruben tpe messis
triticee i agrū reperit mandrago
ras quas matri lye detulit Dixitque
rachel. Da mihi partē de mādra
goris filij tui Illa rn̄dit Parū ne
tibi videt' qḋ p̄ripueris maritū m̄
nisi etiā mādragoras filij mei tu
leris? Ait rachel. dormiat tecū
hac nocte pro mandragoris filij
tui Redeūtique ad vespā iacob de a
gro egressa ē in occursū ei' lya ⁊
ait Ad me inqt itrab' qz mercede
cōduxi te pro mādragoris filij mei
Dormiuitque cū ea nocte illa ⁊ ex
audiuit de' p̄ces ei' Cōcepitque ⁊
pepit filiū quintū ⁊ ait. Dedit de
us mercedē mihi qz dedi ācillam
meā viro meo. Appellauitque no
men ei' ysachar Rursū lya cō ci
piēs pepit sextū filiū ⁊ ait. Dita
uit me de' dote bona. Etiā hac vi
ce mecū erit marit' me' eo qḋ ge
nuerim ei sex filios Et idcirco ap
pellauit nomē ei' zabulō Post
quē pepit filiā nomie dinam. Re
cordatusque dn̄s rachelis. exaudi
uit eā ⁊ apuit vuluā ei' q̄ conce
pit ⁊ pepit filiū dicens. Abstulit
de' opprobriū meum Et vocauit
nomē illi' ioseph dicens Addat
m̄ dn̄s alterū. Nato āt ioseph: di
xit iacob socero suo Dimitte me
vt reuertar i patriā meā ⁊ ad ter
rā meā Da mihi vxores ⁊ libe
ros meos pro qb' seruiui t' vt abeā
Tu vero nosti seruitutē q̄ serui
ui t' Ait ei labā. Inueniā grāz in
cōspectu tuo Experimēto didici qḋ
bn̄dixerit mihi de' ppter te Con
stitue mercedē tuā quā dem tibi.
At ille rn̄dit Tu nosti quo seruie
rim tibi ⁊ quanta in manib' meis
fuerit possessio tua. Modicū ha
buisti añq̄ venirē ad te ⁊ nunc
diues effect' es. bn̄dixitque tibi de
us ad itroitū meū Iustū est igit'
vt aliqñ puideam domui mee di
xitque labā Quid tibi dabo? At il
le ait Nihil volo sed si feceris qḋ
postulo: iterū pascā ⁊ custodiā pe
cora tua. Gira oēs greges tuos
⁊ separa cūctas oues varias et
sparso vellere ⁊ qḋcūque furuū et
maculosū variūque fuerit. tā in o
uib' q̄ i capris. erit merces mea
Respōdebitque mihi cras iusticia
mea qñ placiti tēp' aduenerit
corā te ⁊ oīa q̄ n̄ fuerint varia ⁊
maculosa ⁊ furua tā i ouib' q̄
i capris furti me arguēt. Dixitque
labā Gratū habeo qḋ petis Et se
parauit i die illa capras ⁊ oues
⁊ hircos ⁊ arietes varios ⁊ ma
culosos Cūctū āt gregē vnicolo
rē id ē albi ⁊ nigri velleris. tra
didit i manu filiorū suorū ⁊ posu
it spaciū itineris iter se ⁊ generū
triū dierū q̄ pascebat reliqs gre
ges ei' Tollens ergo iacob vir
gas populeas virides ⁊ amigda
linas ⁊ ex platanis ex pte decorti
cauit eas. Detractisque corticib' i
hijs q̄ spoliata fuerāt cādor appa
ruit. illa vero q̄ itegra fuerūt viri
dia pmāserūt. atque in huc modū
color effect' est vari' Posuitque
eas i canalib' vbi effūdebat' a
q̄. vt cū venisset greges ad bibēdū
ante oculos haberent virgas
in aspectu earum conciperent

Factūqꝫ eſt ut ī ip̄o calore coitꝰ
oues ītuerent̄ virgas ⁊ parerēt
maculoſa ⁊ varia et diu̓ſo colo
re reſperſa Diuiſitqꝫ gregē iacob
et poſuit virgas ī canalibꝰ ante
oculos arietū Erāt aūt alba ⁊ ni
gra queqꝫ labā cetera v̂o iacob
ſeparatis inter ſe gregibꝰ. Igit̄
qn̄ primo tp̄e aſcendebant̄ oues
ponebat iacob virgas in canali
bus aquaꝝ an̄ oculos arietū et
ouiū ut in eaꝝ ɔtēplacōe cōcipe
rent qn̄ vero ſerotina admiſſura
erat et ɔceptꝰ extremꝰ nō pone
bat eas Factaqꝫ ſūt ea q̄ erāt ſe
rotina labā ⁊ que p̄mi tēporis ia
cob. Ditatuſqꝫ ē hō vltra modū
⁊ habuit greges mlt̄os ācillas
⁊ ſuos camelos ⁊ aſinos.

Poſtq̄ꝫ aūt audi ¶ Ca. xxxi.
uit verba filioꝝ labā dicē
tium. tulit iacob oīa que fuerūt
patris nr̄i ⁊ de illius facultate di
tatus factꝰ ē inclitꝰ. animaduer
tit q̄ꝫ faciē labā qꝫ nō eſſꝫ erga ſe
ſicut heri et nudiuſtertiꝰ. maxīe
dicēte ſibi dn̄o Reuertere ī terram
patrū tuoꝝ et ad gn̄acōem tuaꝫ
eroqꝫ tecū. miſit ⁊ vocauit rachel
et lyam ī agrū vbi paſcebat gre
ges dixitqꝫ eis. Video faciē p̄ris
vr̄i qꝫ nō ſit erga me ſicut heri et
nudiuſtertiꝰ Deus aūt p̄ris mei
fuit mecū et ipſe noſtis qꝫ totis
viribꝰ meis ſeruierim p̄ri vr̄o Sed
⁊ pat̄ veſter circūuenit me ⁊ mu
tauit mercedē meā decē vicibꝰ. et
tn̄ n̄ dimiſit eū deꝰ ut noceret m̄.
Si quādo dixit varie erūt merce
des tue pariebāt om̄es oues va
rios fetꝰ. qn̄ vero e contrario ait
alba q̄qꝫ accipies ꝓ mercede om
nes greges alba pepeꝛūt. Tulit
qꝫ deꝰ ſubſtāciā patris vr̄i et de
dit m̄ Poſtq̄ꝫ em̄ ɔceptꝰ ouiū tē
pꝰ aduenerāt leuaui oculos me
os et vidi in ſōnis aſcēdētes ma
res ſup feīas uāios ⁊ maculoſos
et diu̓ſoꝝ coloꝝ. Dixitqꝫ angelꝰ
dn̄i ad me ī ſōnis. Jacob Et ego
rn̄di. Aſſū. Qui ait Leua oculos
tuos et vide vniu̓ſos maſculos
aſcēdentes ſup feminas varios
maculoſos. atqꝫ reſp̄ſos Vidi e
nim oīa q̄ fecit tibi laban Ego ſū
deus bethel. vbi vnxiſti lapidem
⁊ votū vouiſti m̄ Nunc ergo ſur
ge ⁊ egredē̓ de terra hac reu̓tens
in t̄rā natiuitatis tue Rn̄derūtqꝫ ra
chel et lya Nūquid hēmꝰ reſidui
quicq̄ꝫ ī facultatibꝰ et hereditate
domus p̄ris nr̄i. Nonne q̄ſi alie
nas reputauit nos ⁊ vēdidit co
meditqꝫ p̄tiū nr̄m. Sꝫ deꝰ tulit o
pes p̄ris nr̄i et eas tradidit nob
ac filijs nr̄is. Vn̄ oīa q̄ p̄cepit ti
bi dn̄s fac Surrexit aūt iacob ⁊
ip̄oſitis liberis ac cōiugibꝰ ſuis
ſup camelos abijt. tulitqꝫ oē̄ ſb
ſtātiā ſuā ⁊ greges et quicq̄d in
meſopothamia acq̄ſierat p̄gēs
ad yſaac p̄rē ſuū ī terra chana
an Eo tēpe ierat laban ad ton
dēdas oues ⁊ rachel furata ē ydo
la p̄ris ſui Noluitqꝫ iacob ɔfiteri
ſocero ſuo qꝫ fugeret Cūqꝫ abiſſꝫ
tā ip̄e q̄ꝫ oīa q̄ iuris ſui erāt et ā
ne trāſmiſſo p̄geret cōtr̄ montē
galaad. nūciatū ē laban die ter
tio qꝫ fugēt iacob Qui aſſūptis
f̄ribꝰ ſuis p̄ſecutus eſt eū diebꝰ
ſeptē ⁊ ɔp̄hendit eū in monte ga
laad. Viditqꝫ in ſomnis dicētem
ſibi dn̄m. Caue ne quicq̄ꝫ aſpere

loquaris cōtra iacob quicq̄ durius. Iā𝔮 iacob
extēderat in mōte tabnaculū. Cūq̄
ille cōsecutus fuiſſ; eū cū fratrib;
suis in eodē mōte galaad dixit tē
toriū. Et dixit ad iacob. Quare ita
egisti vt clam me abigeres filias
meas q̄si captiuas gladio. Cur
ignorante me fugere voluisti nec
indicare mihi vt ꝓsequerer te cum gau
dio ⁊ cāticis ⁊ tīpanis ⁊ citharis.
Non es passus vt oscularer filios
meos ⁊ filias. Stulte operatus es
Et nūc q̄dem valet man⁹ mea red
dere tibi malū. ſed deus pr̄is tui heri
dixit mihi. Caue ne loquaris cōtra
iacob quicq̄ durius. Esto. Ad tu
os ire cupiebas ⁊ desiderio erat ti
bi domus pr̄s tui. Cur furatus es
deos meos. Respondit iacob. Qꝫ
inscio te ꝓfect⁹ sū: timui ne violen
ter auferres filias tuas. Qꝫ autem
furti me arguis apud quēcūq̄ in
ueneris deos tuos: necet̄ corā fr̄i
bus nr̄is. Scrutare quicq̄d tuorū
apud me inueneris aufer. Hec di
cēs ignorabat q̄ rachel furata es
set ydola. Ingressus itaq̄ labā ta
bernaculū iacob ⁊ lye ⁊ vtriusq̄
famule nō inuenit. Cūq̄ intraſſ;
tētoriū rachelis: illa festinans ab
scōdit ydola sbter stramēta came
li ⁊ sedit desup: scrutantiq̄ oē tēto
riū ⁊ nihil inueniēti ait. Ne irasca
tur dn̄s meus q̄ corā te assurge
re nequeo. qꝛ iuxta cōsuetudīē fe
minarū nūc accidit mihi. Sic delu
sa sollicitudo querētis ē. Tumēs
q̄ iacob cū iurgio ait. Quā ob cul
pā meā ⁊ ob qd peccatū meū sic
exarsisti post me ⁊ scrutat⁹ es oēm
supellectilē meā. Quid inuenisti
de cūcta sbstātia domus tue. Po

ne hic corā fratrib⁹ meis ⁊ fratribus tu
is ⁊ iudicēt inter me ⁊ te. Idcirco
viginti annis fui tecū? oues tue ⁊
capre steriles non fuerūt. arietes
gregis tui nō comedi. nec captū a
bestia ostēdi tibi. Ego damnū oē
reddebā. Quicq̄d furtim peribat a
me exigebas: die noctuq̄ estu vre
gebar ⁊ gelu. fugiebatq̄ somn⁹
ab oculis meis. Sicq̄ p viginti an
nos in domo tua seruiui tibi: q̄tuor
decī ꝓ filiab⁹ ⁊ sex ꝓ gregibus tu
is. Immutastiq̄ mercedē meā decē
vicib⁹. Nisi de⁹ pr̄is mei abraham
⁊ timor ysaac affuiſſ; mihi: forsitan
modo nudum me dimisisses. Affli
ctōē; meā ⁊ laborē manuū mearū
respexit dominus ⁊ arguit te heri. Re
spōdit ei laban. Filie mee ⁊ filij ⁊
greges tue ⁊ omnia q̄ cernis mea
sūt. Quid possum facere filijs ⁊ ne
potib⁹ meis. Veni ergo ⁊ ineamus
fedus vt sit testimoniū inter me ⁊
te. Tulit itaq̄ iacob lapidē ⁊ ere
xit illū in titulū. Dixitq̄ fratribus
suis. Afferte lapides. Qui cōgregā
tes fecerūt tumulū: comederūtq̄ su
per eū. Quē vocauit labā tumulū
testis ⁊ iacob aceruū testimonij
vterq̄ iuxta ꝓprietatē lingue sue. Di
xitq̄ labā. Tumul⁹ iste testis erit
inter me ⁊ te hodie. Et idcirco ap
pellatū est nomē ei⁹ galaad id ē
tumul⁹ testis. Et adiecit labā. In
tueat̄ ⁊ iudicet dn̄s inter nos qn̄
recesserim⁹ a nob: si afflixeris filias
meas ⁊ si introduxeris alias vxo
res sup eas. Nullus sermōis nr̄i te
stis est absq̄ deo q̄ p̄sens respicit.
Dixitq̄ rursus ad iacob. En tumu
lus hic ⁊ lapis quē erexi inter me
⁊ te testis erit. Tumulus inq̄ iste

et lapis sint in testimoniu͂. si aut͂
ego trãsiero illu͂ p̄gens ad te aut
tu p̄terieris malu͂ mihi cogitans
deus abraha͂ ⁊ de⁹ nachor iudi
cet inter nos deus p̄ris eoꝝ Iura
uit ḡ iacob p̄ timore͂ p̄ris sui ysa
ac ꝑ̄molatisq͂ victimis in monte
vocauit fr̄es suos ut ederēt pane͂.
Qui cu͂ comedissent ma͂serūt ibi.
Laban vero de nocte cõsurge͂s os
culatus est filios ⁊ filias suas ⁊
bn̄dixit ill' reu͂susq͂ ē in locu͂ suu͂.
Iacob aut͂ abiit in iti ¶ Ca. xxxii.
nere quo ceperat. fuerūtq͂ ei obuia͂
angeli dei. Quos cum vidiss; ait.
Castra dei sunt hec. Et appellauit
nome͂ loci illi⁹ manaim id est ca
stra. Misit aut͂ ⁊ nūtios an͂ se ad
esau fr̄e; suu͂ in terra seyr in regi
one edom p̄cepitq͂ eis dice͂s. Sic
loquimini dn̄o meo esau Hec di
cit frat͂ tuus iacob. Apud laba͂
p̄egrinatus su͂ ⁊ fui vsq͂ in p̄nte͂
die͂. Habeo boues et asinos et o
ues ⁊ seruos et ancillas. mittoq͂
nu͂c legatõne͂ ad dn̄m meu͂ ut in
ueniã gr͂a; in cõspectu tuo Reuer
siq͂ sūt nu͂cij ad iacob dicentes.
Venim⁹ ad esau fr̄e; tuu͂ ⁊ ecce
p̄perat i occursu͂ tuu͂ cu͂ q̄dringen
tis viris Timuit iacob valde ⁊ p̄
teritus diuisit populu͂ q̄ secu͂ erat
greges q͂z ⁊ oues ⁊ boues ⁊ came
los i duas t͂mas dice͂s. Si vene
rit esau ad vna͂ turma͂ ⁊ p̄cusse
rit ea͂ alia turma q̄ reliq̄ ē salua
bit͂. dixitq͂ iacob. De⁹ p̄ris mei
abraha͂ et de⁹ p̄ris mei ysaac.
dn̄e q̄ dixisti m̄. reu͂tere i terra͂ tua͂
⁊ i locu͂ natiuitatis tue ⁊ bn̄faciã t̄.
minor su͂ cu͂ctis miseratõib⁹ tu
is ⁊ veritate tua quam explesti s

uo tuo. In baculo meo trãsiui ior
dane͂ istum ⁊ nunc cu͂ duab⁹ tur
mis regredior. Erue me de manu
fr̄is mei esau q͂ valde eu͂ time
o ne forte venie͂s p̄cuciat mr͂e; cu͂
filijs. Tu locut⁹ es q͂ bn̄face͂s m̄
⁊ dilatares semen meu͂ sic arena͂
maris q̄ p̄ multitudie nu͂erari n̄
potest Cu͂q͂ dormiss; ibi nocte il
la separauit de hijs q̄ hēbat mu͂e
ra esau fr̄i suo. capras ducentas.
hircos viginti. oues ducentas. et
arietes viginti. camelos fetas cu͂
pullis suis triginta. vaccas qua
draginta. et thauros viginti. asi
nas viginti et pullos eaꝝ dece͂.
Et misit p̄ man⁹ suoꝝ suoꝝ sin
gulos seorsu͂ greges. dixitq͂ pue
ris suis. An͂cedite me ⁊ sit spatiu͂
int͂ grege͂ ⁊ grege͂. Et p̄cepit p̄ori
dice͂s. Si obuiu͂ habueris fr̄em
meu͂ esau. ⁊ interrogauerit te cui⁹
es ā q̄ vadis ā cui⁹ sūt ista que se
q̄ris. r̄ndeb. Serui tui iacob. Mu
nera misit dn̄o suo esau. ipse q͂z
post nos venit. Siliter dedit man
data secu͂do ⁊ tercio ⁊ cu͂ctis q̄ se
q̄bant͂ greges dice͂s. Hijs de͂ verbis lo
q̄mini ad esau cu͂ inueneritis eum
⁊ addetis Ipe q͂z seru⁹ tu⁹ iacob.
iter nr̄m insequit͂ dixit em͂. Pla
cabo illu͂ mu͂erib⁹ q̄ p̄cedūt et po
stea videbo illu͂ Forsita͂ ꝓpiciabit͂
mihi Precesserunt itaq͂ munera
an͂ eu͂. ipse vero ma͂sit nocte illa i
castris. Cu͂q͂ mature surrexiss; tu
lit duas vxore͂s suas et totide͂ fa
mulas cu͂ vndecim filijs ⁊ trãsiuit
vadum iaboch Tra͂sductisq͂ oi
bus que ad se pertinebant ma͂
sit solus et ecce vir luctabat͂ cu͂
eo vsq͂ mane Qui cum videt q͂

eũ ſupare nõ poſſet. tetigit neruũ femoris eius ⁊ ſtatiꝫ emarcuit. Dixitqꝫ ad eũ. Dimitte me. Jam eniꝫ aſcẽdit aurora. Rñdit. Nõ dimittã te niſi bñdixeris mihi. Ait ergo. Qd eſt nomẽ tibi. Rñdit. Jacob. At ille nequaq̃ inq̃t iacob appellabit nomẽ tuũ. ſꝫ iſrł. Quoniã ſi ꝯtra deũ fortis fuiſti: q̃nto magis ꝯtra hoĩes ꝓualebis. Interrogauit eũ iacob. Dic mihi quo appellaris noĩe. Rñdit. Cur q̃ris nomẽ meũ qd ẽ mirabile. Et bñdixit ei in eodẽ loco. Vocauitqꝫ iacob nomen loci illius phanuel dicens. Vidi dñm facie ad faciẽ ⁊ ſalua facta ẽ aĩa mea. Ortuſqꝫ ẽ ei ſtatĩ ſol poſtq̃ trãſgreſſus ẽ phanuel. Ipſe vero claudicabat pede. Quaꝫ ob cauſã nõ ꝯmedũt neruũ filij iſrł qui emarcuit in femore iacob vſqꝫ in preſentẽ diem: eo q tetigerit neruũ femoris eius ⁊ obſtupuerit.

Eleuãs autẽ iacob oculos vidit venienteꝫ eſau ⁊ cũ eo q̃dringentos viros. ¶ Ca. xxxiij. Diuiſitqꝫ filios lye ⁊ rachel ambarũqꝫ famularũ ⁊ poſuit vtraſqꝫ ancillã ⁊ liberos earũ in p̃ncipio. lyã vero ⁊ filios eius in ſecũdo loco. rachel aũt ⁊ ioſeph nouiſſimos. Et ipſe ꝓgrediẽs adorauit ꝓnus ĩ terrã ſepties donec appropinquaret frẽ eius. Currẽs itaqꝫ eſau obuiã fr̃i ſuo amplexatus ẽ eũ. ſtringẽſqꝫ collũ eius ⁊ oſculãs fleuit. leuatiſqꝫ oculis vidit mulieres ⁊ paruulos earũ ⁊ ait. Quid ſibi volũt iſti ⁊ ſi ad te ꝑtineãt. Rñdit. Paruuli ſũt q̃s donauit m̃ deus ſuo tuo. Et appropinquãtes ancille ⁊ filij earuꝫ incuruati ſũt. Acceſſitqꝫ lya cũ pueris ſuis ⁊ cũ ſimilit̃ adoraſſent: extremi ioſeph ⁊ rachel adorauerũt. Dixitqꝫ eſau. Que nã ſũt iſte turme q̃s obuiaꝫ habui. Reſpõdit. Vt inuenirẽ gr̃aꝫ corã domino meo. At ille ait. Habeo plurima fr̃ m̃i ſint tua tibi. Dixitqꝫ iacob. Noli ita obſecro. ſꝫ ſi inueni gr̃aꝫ ĩ oculis tuis accipe munuſculũ de manib⁹ meis. Sic enim vidi faciẽ tuã: quaſi viderim vultũ dei. Eſto m̃ ꝓpici⁹ ⁊ ſuſcipe bñdictõeꝫ quã attuli tibi ⁊ quaꝫ donauit m̃ deus: tribuẽs oĩa. Vix frẽ ꝯpellente ſuſcipiẽs ait. Gradiamur ſimul eroqꝫ ſoci⁹ itineris tui. Dixitqꝫ iacob. Noſti dñe mi q paruulos habeaꝫ teneros ⁊ oues ⁊ boues fetas mecũ: q̃s ſi plus ĩ ambulãdo fecero laborare: morient̃ vna die cuncti greges. Precedat dñs me⁹ añ ſeruũ ſuũ ⁊ ego ſeq̃r paulatim veſtigia ei⁹ ſicvidero paruulos meos poſſe: donec veniaꝫ ad dñm meũ ĩ ſeyr. Rñdit eſau. Oro te vt de ꝓplo qui mecũ eſt: ſaltẽ ſocij remaneãt vie tue. Non eſt inq̃t neceſſe: hoc vno tm̃ indigeo vt inueniaꝫ gr̃aꝫ ĩ ꝯſpectu tuo dñe mi. Reuẽſus ẽ itaqꝫ illo die eſau itinere q̃ venerat in ſeyr. Et iacob venit in ſochot vbi edificata domo ⁊ fixis tẽtorijs: appellauit nomen loci illi⁹ ſochot. i. tabernacula. Trãſiuitqꝫ in ſalem vrbẽ ſichimorum que eſt in terra chanaan. poſtq̃ reuerſus eſt de meſopotamia ſyrie et habitauit iuxta opiduꝫ: emitqꝫ partem agri in q̃ fixerat tabernacula a filijs emor patris ſicheꝫ centũ agnis ⁊ erecto ibi altari: inuocauit ſup illud fortiſſimũ deũ iſrł.

EGreſſa eſt au Ca. xxxiiij.
tē dina filia lye ut videret
muliēs regionis illiꝰ Quā cū vi
diſſet ſichem filius emoꝛ euei pri
ceps terre illiꝰ adamauit eā ⁊ ra
puit ⁊ dormiuit cum illa vi oppri
mēs virginē. Et ꝯglutinata ē aī
ma eiꝰ cū ea triſtēqꝫ deliniuit blā
dicijs pgēs ad emoꝛ patrē ſuū.
accipe īquit mihi puellā hāc cō
iugē. Qđ cū audiſſꝫ iacob abſēti
bus filijs ⁊ in paſtu pecoꝝ̄ occu
patis ſiluit donec redirent Egreſ
ſo aūt emoꝛ prē ſichem ut loq̄re
tur ad iacob ecce filij eiꝰ veiebāt
de agro. auditoqꝫ qđ acciderat i
rati ſūt valde eo ꝙ fedā rem ope
ratꝰ eſſet ī iſrł. et violata filia ia
cob rē illicitaꝫ ꝑpetraſſꝫ. Locutꝰ
ē itaqꝫ emoꝛ ad eos. Sichem filij
mei adheſit aīa filie vr̄e. Date eā
illi vxorē et iūgamꝰ viciſſim con
nubia Filias vr̄as tradite nob̄
⁊ filias nr̄ās accipite et habita
te nobiſcū Terra ī ptāte vr̄a eſt
exercē negotiamini ⁊ poſſidete eā
Sꝫ ⁊ ſichē ad prēꝫ et ad frēs eiꝰ
ait. Inueniā ḡtiā corā vob̄ et q̄
cūqꝫ ſtatueritis dabo. Augete do
tem ⁊ munera poſtulate ⁊ libent̄
tribuā quod petieritis. tm̄ date
mihi puellā hāc vxorē. Rn̄derūt
filij iacob ſichem ⁊ prī eius in do
lo ſeuiētes ob ſtupꝝ ſororis Nō
poſſumꝰ facere qđ petitis nec daē
ſororē nr̄ām hoī incircūciſo qđ il
licitū ⁊ nephariū eſt apud nos
Sꝫ ī hoc valebimꝰ federari Si vo
lueritis eē ſiles noſtri ⁊ circūdat̄
in vobis omis maſculini ſexꝰ. tūc
dabimꝰ et accipiemꝰ mutuo fili
as vr̄as ac nr̄ās et habitabimꝰ
vobiſcū erimꝰqꝫ vnꝰ populꝰ. Si
aūt circūcidi nolueritis tollemꝰ
filiā noſtrā et recedemꝰ Placuit
oblacō eoꝝ emoꝛ ⁊ ſichē filio eiꝰ
nec diſtulit adoleſcēs qn̄ ſtatim
qđ petebat̄ explēt Amabat em̄
puellā valde et erat inditus in ō
ni domo prīs ſui Ingreſſiqꝫ portā
vrbis locuti ſunt ad pplm. Viri
iſti pacifici ſūt. volūt habitare
nobiſcū. Negociēt̄ ī terra et exer
ceāt eā q̄ ſpacioſa ⁊ lata cultori
bus indiget Filias eoꝝ accipie
mꝰ vxores, ⁊ nr̄ās illis dabimus
Vnū ē quo differt̄ tantū bonuꝫ
Si circūcidamꝰ maſculos nr̄os
ritū gētis imitantes et ſubſtātia
eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cūcta q̄ poſſident
nr̄a erunt. Tm̄ in hoc acquieſca
mꝰ ⁊ habitātes ſimul vnū effici
amꝰ pplm. Aſſenſiqꝫ ſūt omīs cir
cūciſis cūctis maribꝰ. Et ecce die
tcio qn̄ ḡuiſſimꝰ vulneꝝ dolore
arreptis duo filij iacob ſymeon
et leui fratres dine gladijs ingreſ
ſi ſūt vrbē ꝯfidenter iterfectiſqꝫ oi
bus maſculis emoꝛ ⁊ ſichēꝫ patrē
necauerūt tollētes dinaꝫ de domo
ſicheꝫ ſororē ſuā. Quibꝰ egreſſis
irruerūt ſup occiſos ceteri filij ia
cob et depopulati ſūt vrbeꝫ in vl
tionē ſtupri oues eoꝝ et armen
ta ⁊ aſinos cūctaqꝫ vaſtantes q̄
in domibꝰ ⁊ ī agris erāt puulos
qꝫ eoꝝ et vxores duxerunt capti
uas. Quibus perpetratis auda
cter iacob dixit ad ſimeon ⁊ leui.
Turbatis me et odioſū feciſtis
me chananeis ⁊ phariꝫeis hita
toribꝰ tre huiꝰ Nos pauci ſumꝰ
illi ꝯgregati pcutiēt me ⁊ delebor
ego ⁊ domꝰ mea. Rn̄derūt. Nūqđ

ut scorto abuti debuē sorore nr̄a.
INterea locutus ē de⁹ ¶ Ca.xxxv.
us ad iacob. Surge ⁊ ascende be
thel ⁊ habita ibi: facqꝫ altarē dn̄o
q̄ apparuit tibi qn̄ fugiebas esau
fratrē tuū. Jacob vero cōuocato
omni domo sua ait. Abicite deos
alienos q̄ in medio vestri sunt et
mūdamini ac mutate vestimenta
vr̄a. Surgite ⁊ ascēdam⁹ in bethel
vt faciam⁹ ibi altare dn̄o q̄ exau
diuit me in die tribulacōis mee ⁊
sotius fuit itineris mei. Dederunt
ergo ei oēs deos alienos q̄s habe
bāt et inaures q̄ erāt in auribus
eoꝝ. At ille infodit eas sbter the
rebintū q̄ est post vrbē sichem Cū
qꝫ pfecti essent. terror dei inuasit
oēs p circuitū ciuitates ⁊ non sūt
ausi psequi recedētes. Venit igit
iacob luzam q̄ est in terra chana
an cognomēto bethel: ipse et oīs
pplus cū eo Edificauitqꝫ ibi altarē
⁊ appellauit nomen loci illius do
mus dei. Ibi em̄ apparuit ei de⁹ cū
fugeret frēm suum. Eodē tpe mor
tua est delbora nutrix rebecce et se
pulta est ad radices bethel sbter
quercū: vocatūqꝫ est nomē loci il
lius quercus fletus Apparuit au
tē iterū deus iacob: postq̄ reuersus
est de mesopotamia syrie ⁊ venit
in bethel: bn̄dixitqꝫ ei dicēs. Non
vocaberis vltra iacob. sꝫ isrl̄ erit
nomē tuū. Et appellauit eum isrl̄
dixitqꝫ ei. Ego de⁹ oīpotēs. Cresce
⁊ multiplicare. gentes ⁊ ppl̄i nacō
nū ex te erūt. Reges de lūbis tuis
egredient: terrāqꝫ quā dedi abra
hā ⁊ ysaac dabo tibi ⁊ semini tuo
post te. Et recessit ab eo. Ille vero
erexit titulū lapideū in loco q̄ locu
tus fuerat ei deus: libans sup eū li
bamina ⁊ effundēs oleū: vocāsqꝫ
nomē loci illius bethel. Egressus
aūt inde venit verno tpe ad terrā
que ducit effrathā. In q̄ cū pturi
ret rachel ob difficultatē ptus pe
riclitari cepit. Dixitqꝫ ei obstetrix
Noli timere qr̄ a hunc habebis filiū
Egrediēte autē anima p̄ dolore ⁊
imminēte iam morte. vocauit no
men filij sui bennoni id ē filius do
loris mei. Pat vero appellauit eū
beniamin id est filius dextre. Mor
tua est ḡ rachel ⁊ sepulta ē in via
que ducit effrathā hec ē bethleē.
Erexitqꝫ iacob titulum super sepul
chrū ei⁹ Hic est titulus monumē
ti rachel vsqꝫ in p̄ntē diē. Egressus
inde fixit tabnaculū trās turrem
gregis. Cūqꝫ hītaret in illa regiōe:
abijt ruben ⁊ dormiuit cū bala con
bina pr̄is sui. Qd illū minime latuit
Erāt aūt filij iacob duodecī. Filij
lye p̄mogenit⁹ rubē ⁊ symeō ⁊ leui
iudas ⁊ ysachar ⁊ zabulon. Filij
rachel ioseph ⁊ beniamī. Filij bale
ancille rachelis: dan ⁊ neptalim.
Filij zelphe ācille lye: gad ⁊ aser.
Hij sūt filij iacob q̄ nati sunt ei in
mesopotamia syrie. Venit eciā ad
ysaac prēz suū in mābre ciuitatē ar
bee. hec ē ebrō in q̄ pegrinat⁹ est
abrahā ⁊ ysaac Et cōpleti sūt dies
ysaac cētū octoginta ānoꝝ: cōsūpt⁹
qꝫ etate mortu⁹ est et apposit⁹ est
pplo suo senex ⁊ plenus dieꝝ ⁊ se
pelierūt eū esau ⁊ iacob filij sui.
HEe autē sunt ¶ Ca.xxxvi.
generacōes esau: ipse ē edom
Esau accepit vxorē de filiab⁹ cha
naan. adā filiā elom ethei ⁊ ooli
bama filiam ane filij sebeon euei.

Baſemath qꝫ filiā iſmahel ſororē
nabaioth. Pepit autem ada eli
phā. Baſemath genuit rahuel.
Oolibama genuit iehus et ihelō
et chore. Hij filij eſau qui nati ſūt
ei in t̄ra chanaā. Tulit autē eſau
vxores ſuas et filios et filias et ō
nē aīaꝫ dom⁹ ſue ⁊ ſbſtātiaꝫ ⁊ pe
cora ⁊ cūcta q̄ habē poterat ī t̄ra
chanaan et abijt in alterā regio
nē receſſitqꝫ a fratre ſuo iacob. Di
uites eñ erāt valde ⁊ ſimul habi
taē nō poterāt nec ſuſtinebat eos
terra pegrinatiōis eoꝝ p̄ multitu
dine greguꝫ. Habitauitqꝫ eſau in
mōte ſeyr ipē ē edom. Hec autem
ſūt generacōnes eſau pr̄is edom ī
mōte ſeyr et hec noīa filioꝝ eius.
Eliphā filius ada vxoris eſau. Ra
huelqꝫ fili⁹ baſemath vxoris ei⁹.
Fueruntqꝫ eliphā filij theman o
mar ſephua ⁊ gathā ⁊ cenem et
chore. Erat aūt thamna cōcubina
eliphan filij eſau q̄ pepelt ei ama
lech. Hij ſūt filij ada vxoris eſau
Filij āt rahuel naath ⁊ zara ſem
ma ⁊ meſa. Hij filij baſemath vx
oris eſau Iſtiqꝫ erant filij ooliba
ma filie ane filij ſebeō vxoris eſau
quos genuit ei iehus et ihelon ⁊
chore. Hij duces filioꝝ eſau. Filij
eliphā primogeniti eſau dux the
mam dux omar dux gathā dux
cenem dux chore dux gathā dux
amalech. Hij filij eliphan ī terra
edom et hij filij ade. Hijqꝫ filij ra
huel eſau filij dux naath dux za
ra dux ſēma dux meza. Hij āt du
ces rahuel in terra edom. Iſti filij
baſemath vxoris eſau. Hij autē
filij oolibama vxoris eſau dux ie
hus ielon dux chore Hij duces o
olibama filie ane vxoris eſau. Iſti
ſunt filij eſau et hij duces eoꝝ ipſe
ē edom. Iſti ſūt filij ſeyr horrei ha
bitatores t̄re lothan et ſobal ⁊ ſe
beon ⁊ anan ⁊ diſon ⁊ eſer ⁊ iſan
Hij duces horrei filij ſeyr in terra
edom. Facti ſūt autē filij lothan
horrei et emā. Erat autem ſoror lo
than thāna. Et iſti filij ſobal alu
ham et maneeth ⁊ ebal ſephi et
onan. Et hij filij ſebeon achia ⁊ a
nan Iſte ē anan qui inuenit aq̄s
calidas ī ſolitudine cū paſcēt aſi
nas ſebeon patris ſui. Habuitqꝫ
filiū diſā ⁊ filiā oolibama. Et iſti
filij diſā abdā ⁊ ieſbā ⁊ iethrā et
charan. Hijqꝫ filij eſer bala anā
et zeuā ⁊ achā. Habuit āt filios
diſan hus ⁊ arā. Hij duces horre
orū. Dux lothā dux ſobal dux ſe
beon dux ana dux diſon dux ezer
dux diſā. Iſti duces hebreorū qui
imperauerūt ī t̄ra ſeyr Reges autē
q̄ regnauerūt ī terra edō anteq̄ ha
berent regeꝫ filij iſrahel fuerūt hij
Balach fili⁹ beor nomenqꝫ vrbis
ei⁹ denaba. Mortu⁹ ē aūt balach
et regnauit ꝓ eo iobab filius za
re de boſra. Cumqꝫ mortu⁹ eſſet io
bab regnauit ꝓ eo huſā de t̄ra the
manoꝝ. Hocqꝫ mortuo regnauit
ꝓ eo adad fili⁹ badadi qui pcuſ
ſit madiā in regione moab et no
mē vrb ei⁹ auith. Cūqꝫ mortu⁹ eſ
ſet adad regnauit ꝓ eo ſemla de ma
ſerecha. Hocqꝫ mortuo regnauit ꝓ
eo ſaul de fluuio rooboch. Cumqꝫ
⁊ hic obiiſſet ſucceſſit in regnū bala
nā fili⁹ achobor. Iſtoqꝫ mortuo re
gnauit ꝓ eo adad nomēqꝫ vrb ei⁹
phou. Et appellabat vxor ei⁹ mee
zabel filia matreth filie miſaab.

Hec ẽ noīa ducū eſau in cognacō
nib⁹ ⁊ locis ⁊ vocabulis ſuis dux
thāna dux aluba dux iethet dux
oolibama dux ela: dux phinon·
dux cenē dux themā dux mabſar
dux mabdihel dux hiram· Hij du
ces edom· habitātes ī t̃ra imperij
ſui: ipſe eſt eſau pater ydumeoꝝ
Habitauit aūt iacob ī t̃ra chanaan
in q̄ pat̃ ſuus pegrinatus ē ⁊ hee
ſūt generacōnes ei⁹ ¶ Ca·xxxvij·
Ioſeph cū ſedecim eſſ; annoꝝ paſ
cebat gregē cū frat̃b⁹ ſuis adhuc
puer· Et erat cum filijs bale ⁊ zel
phe vxoꝝ pr̄is ſui: accuſauitq; fr̄
tres ſuos apud prē; crimine peſſi
mo Iſrl̃ āt diligebat ioſeph ſup
oēs filios: eo ꝙ in ſenectute genu
iſſ; eū· Fecitq; ei tunicā polimitā;
Videtes aūt fr̄es eius ꝙ a patre
plus cūctis filijs amaret̃: oderant
eū nec poterant ei quicq̄ pacifice
loqui· Accidit q̃ ut viſū ſomniū;
referret frat̃b⁹ ſuis q̄ cauſa maio
ris odij ſeminariū fuit· Dixitq; io
ſeph fratrib⁹ ſuis· Audite ſōniū;
meū qd vidi· Putabā nos ligare
maipulos ī agro ⁊ q̄ſi ɔſurgē ma
nipulū meū et ſtare: viosq; mani
pulos circūſtātes adorare maipu
lū meū· Rn̄derūt fr̄es ei⁹· Nūquid
rex n̄r eris· aut ſbiciemur ditioni
tue· Hec ẽ cauſa ſōnioꝝ atq; ſer
monū: inuidie ⁊ odij fomitē mini
ſtrauit· Aliud q̃ vidit ſomnium
qd narrās fr̄ibus ait Vidi p ſom
niū q̄ſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas vnde
cim adorāe me· Qd cū pr̄i ſuo ⁊ fri
bus retuliſſet: increpauit eū pat̃
ſuus ⁊ dixit Quid tibi vult hoc ſō
niū qd vidiſti· Num ego et mat̃
tua ⁊ fr̄es tui adorabim⁹ te ſup ter
rā· Inuidebāt ei igit̃ fr̄es ſui: pat̃
vero rem tacitus ɔſiderābat· Cūq;
fr̄es illius ī paſcēdis gregib⁹ pa
tris morarent̃ in ſichē: dixit ad eū
iſrl̃· Fratres tui paſcūt oues in ſi
chimis: veni mittā te ad eos Quo
rn̄dēte p̄ſto ſū Ait· Vade ⁊ vide ſi
cūcta pſpera ſint erga fr̄es tuos ⁊
pecora ⁊ renūtia mihi qd agatur
Miſſus de valle hebron venit in ſi
chē Inuenitq; eū vir errātē; ī agro
⁊ interrogauit qd quereret· At ille
rn̄dit· Fr̄es meos quero· Indica
mihi vbi paſcant greges· Dixitq;
ei vir· Receſſerūt de loco iſto· Au
diui aūt eos dicētes Eamus in do
thaim Perrexit itaq; ioſeph poſt
fr̄es ſuos ⁊ inuenit eos ī dothaim
Qui cum vidiſſent eū; p̄cul: ante
ꝙ accederet ad eos cogitauerūt il
lū occidē ⁊ mutuo loq̄bant̃· Ecce
ſomniator venit Venite occidam⁹
eū et mittam⁹ in ciſternā veterē;
dicemuſq; fera peſſima deuorauit
eū et tūc apparebit qd illi pſint ſō
nia ſua· Audiens autē; hec ruben
nitebat̃ liberare eū de manib⁹ eo
rū ⁊ dicebat· Nō interficiam⁹ aīam
eius nec effundam⁹ ſāguinē· ſed
picite eū in ciſternā veterē que ē
in ſolitudine: manuſq; vr̄as ſua
te innoxias· Hoc autē dicebat vo
lens eripere eū de manibus eoꝝ et
reddere patri ſuo Cōfeſtim igitur
ut peruenit ad fr̄es ſuos: nudauerūt
eum tunica talari ⁊ polimita miſe
rūtq; eū in ciſternam veterē; que
non habebat aquam Et ſedentes
ut comederet panem viderunt yſ
mahelitas viatores venire de gala
ad ⁊ camelos eorū portantes aro
mata ⁊ reſinā ⁊ ſtacten in egiptū

Dixit ergo iudas fr̄ibꝫ ſuis Quid
nob̄ ꝓdeſt ſi occiderim⁹ fr̄eꝫ no
ſtꝝ ⁊ celauerim⁹ ſanguinē ipi⁹.
Meli⁹ ē ut venūdet̄ yſmahelitis
⁊ man⁹ nr̄e nō polluāt̄. Frater ei
et caro nr̄a eſt. Acq̄euerunt fra
tres ſmonib⁹ illi⁹ et p̄tereūtib⁹
madianitis negotiatorib⁹ extra
hentes eū de ciſterna vendiderūt
eū yſmahelitis vigīti argēteis q̄
duxerūt eū in egiptū. reuſuſq; ru
ben ad ciſternā n̄ inuenit puerū
⁊ ſciſſis veſtib⁹ pgēs ad fr̄es ſu
os ait. Puer n̄ compet ⁊ ego q̄
ibo. Tulerūt aūt tunicā ei⁹ ⁊ ſā
guine hedi quē occiderāt tinxerūt
mittētes qui ferrēt ad pr̄eꝫ ⁊ di
cerēt. Hāc iuenim⁹ vide vtrū tu
nica filij tui ſit an non. Quā cū co
gnouiſſꝫ pr̄ ait. Tunica filij mei
ē. Fera peſſima ꝯmedit eū beſtia
deuorauit ioſeph. Sciſſiſq; veſti
b⁹ īdut⁹ ē cilitio lugēs filiū ſuū
mlt̄o tp̄e. Cōgregatis aūt cūctis
liberis ei⁹ ut leniret dolorē pr̄is
noluit ꝯſolacōem accipe ſed ait
Deſcēdā ad filiū meū lugēs in in
fernū. Et illo pſeuerāte ī fletu ma
dianite vēdiderūt ioſeph ī egipto
phutifari eunūcho ph̄aois ma
giſtro militum ¶Ca. xxxviij

Odeꝫ tp̄e deſcēdens iudas a
fratrib⁹ ſuis diuertit ad vi
rū odollamiteꝫ noīe hiram vidit
q; ibi filiā hoīs chananei vocabu
lo ſue. Et accepta vxore ingreſſus
eſt ad eā. Que ꝯcepit et pepit fi
liū et vocauit nomē ei⁹ her. Rur
ſuſq; ꝯcepto fetu natuꝫ filiū voca
uit onā Terciū q; peperit quē ap
pellauit ſela Quo nato parere vl
tra ceſſauit. Dedit āt iudas vxo

rē p̄mogenito ſuo her noīe tha
mar. Fuit q; her p̄mogenit⁹ iude
neq̄ in ꝯſpectu dn̄i et ideo ab eo
occiſus ē. Dixit ḡ iudas ad onā
filiū ſuū: ingredē ad vxorem fra
tris tui ⁊ ſociare illi ut ſuſcites ſe
mē fratri tuo. Ille ſciēs n̄ naſci ſi
bi filios ītroiens ad vxorē fratris
ſui ſemē fūdebat ī terram: ne liberi
fratris noīe naſcerent̄. Et idcirco
pcuſſit euꝫ dn̄s eo ꝙ rem deteſta
bilē facēt. Quā ob rē dixit iudas
thamar nurui ſue Eſto vidua ī
domo pr̄is tui donec creſcat ſela
filius me⁹ Timebat eī ne et ipē
moreret̄ ſicut fr̄es ei⁹ Que abijt
⁊ habitauit ī domo pr̄is ſui. Euo
lutis āt multis ānis mortua eſt
ſue vxor iude Qui poſt luctū ꝯſo
latiōe ſuſcepta aſcēdebat ad ton
ſoēs ouiū ſuaꝝ ipē ⁊ hiras opi
lio gregis odollamita ī thānas
Nūciatūq; eſt thamar ꝙ ſocer il
li⁹ aſcēdēt in thānas ad tondē
das oues Que depoſitis viduita
tis veſtib⁹ aſſūpſit teriſtꝝ et mu
tato hītu ſedit in biuio itineris
qđ ducit thānā eo ꝙ creuiſſet ſe
la ⁊ n̄ eū accepiſſꝫ maritū Quā cū
vidiſſꝫ iudas ſuſpicat⁹ ē eſſe me
retriceꝫ. Operueāt enī vultū ſuū
ne agnoſcēt̄ Ingrediēſq; ad eā
ait. Dimitte me ut coeaꝫ tecū. Ne
ſciebat eī ꝙ nurus ſua eſſꝫ Qua
r̄ndēte qđ dabis mihi ut fruaris
ꝯcubitu meo Dixit Mittaꝫ tibi he
dū de gregib⁹ Rurſūq; illa dicēte
patiar qđ vis ſi dederis pignus arrabo
nē donec mittas quod pollíceris.
ait iudas Quid tibi vis ꝓ arrabo
ne dari. Rn̄dit. Anulū tuuꝫ ⁊ ar
millā ⁊ baculū quē manu tenes.

Ad vnū igit̄ coitū mulier ↄcepit
⁊ ſurgēs abijt: depoſitoq; habitu
quē ſuſpſerat induta ē viduitatis
veſtib9. Miſit aūt iudas hedū p
paſtorē ſuū odollamitē ut recipe
ret pignus qd dederāt mulieri Qui
cū nō inueniſſ; eā interrogauit hoi
nes loci illius. Vbi ē mulier q ſe
debat i biuio. Reſpōdētib9 cūctis
nō fuit in loco iſto meretrix: reūſ9
eſt ad iudā et dixit ei. Nō inueni
eā. Sed ⁊ hoīes illi9 loci dixerūt
m[illegible]i: nūq̄ ſediſſe ibi ſcortū. Ait
iudas. Habeat ſibi. Certe mēda
cij arguē nos non poteſt. Ego mi
ſi hedū quē pmiſerā ⁊ tu nō inue
niſti eā. Ecce aūt poſt tres menſes
nūciauerūt iude dicētes Fornicata
eſt thamar nurus tua ⁊ videtur
vterus illius intumeſcere. dixitq;
iudas. Producite eā ut cōburat̄
Que cū duceret̄ ad penā miſit ad
ſocerū ſuū dicēs De viro cui9 hec
ſūt ↄcepi Cognoſce cuius ſit anu
lus et armilla ⁊ baculus. Qui ag
nitis munerib9 ait. Juſtior me ē
q2 nō tradidi eam ſela filio meo
Attamē vltra nō ↄgnouit eā In
ſtāte aūt ptu apparuerūt gemini i
vtero atq; i ipſa effuſione infāciū
vnus ptulit manū i q obſtetrix
ligauit coccinū dicēs Jſte egredi
etur prior Jllo vero retrahēte manū
egreſſus ē alt̄ dixitq; mulier Qua
re diuiſa ē ppt̄ te maceria. Et ob
hāc cauſā vocauit nomē ei9 pha
res. Poſtea egreſſus ē frat̄ eius i
cuius manu erat coccinū quē ap
pellauit zarā. Ca. xxxix.

Gitur ioſeph duct9 ē in egiptum
emitq; eū phutifar eunuch9 pha
raonis princeps exercitus ſui vir
egiptius de manu yſmahelitarū a
qb9 pduct9 erat. Fuitq; domin9
cum eo et erat vir in cūctis pſpere
agēs. Habitauitq; i domo dn̄i ſui
qui optime nouerat dn̄m eſſe cū
eo ⁊ oīa que gereret ab eo dirigi
in manū illi9 Jnuenitq; ioſeph gra
tiā corā dn̄o ſuo ⁊ miniſtrabat ei
A quo ppoſit9 omnib9 gubnabat
creditā ſibi domū ⁊ vniūſa que ei
tradita fuerāt Bn̄dixitq; dn̄s do
mui egipcij ppt̄ ioſeph ⁊ mlt̄ipli
cauit tam in edib9 q̄ in agris cū
ctā eius ſubſtāciā. Nec quicq̄ ali
ud nouerat niſi panē quo veſcebat̄
Erat aūt ioſeph pulchra facie et
decorus aſpectu. Poſt multos ita
q; dies iniecit dn̄a oculos ſuos in
ioſeph ⁊ ait. Dormi mecū. Qui ne
quaq̄ acquieſcēs operi nephario
dixit ad eā. Ecce dn̄s meus oīb9
mihi traditis: ignorat quid habe
at in domo ſua: nec quicq̄ eſt qd
non ſit in mea poteſtate vel nō tr̄
diderit mihi pret̄ te que vxor ei9
es Quō ergo poſſum hoc malum
facere ⁊ peccare in dn̄m meū. Hu
iuſcemodi vbis p ſingulos dies
⁊ mulier moleſta erat adoleſcētia
ille recuſabat ſtuprū. Accidit aūt
quadā die vt intraret ioſeph do
mū ⁊ operis quippiam abſq; arbi
tris faceret et illa apprehenſa laci
nia veſtimenti eius diceret dormi
mecum. Qui relicto in manu eius
pallio fugit ⁊ egreſſus eſt foras
Cūq; vidiſſ; mulier veſtē in ma
nibus ſuis et ſe eſſe contemptā:
vocauit ad ſe homines dom9 ſue
et ait ad eos. En introduxit virū
ebreum vt illuderet nob. Jngreſ
ſus eſt ad me. ut coiret mecum.

Cūq3 ego ſuccdamaſſez ⁊ audiuit
vocez meā ṙliquit palliū qḋ tene
bā ⁊ fugit foras Jnargumentū ğ
fidei retentū palliū oſtēdit marito
reuertēti domū ⁊ ait. Jngreſſus ē
ad me ſeru⁹ hebreus quē adduxi
ſti ut illuderet mihi. Cūq3 audiſſʒ
me clamare reliquit palliū qḋ te
nebā ⁊ fugit foras. Hījs auditis
dn̄s et nimiū credulus verbis cō
iugis iratus ē valde tradiditq3 io
ſeph ī carcerez vbi vincti regis cu
ſtodiebant̄ ⁊ erat ibi clauſus Fu
it aūt dn̄s cū ioſeph ⁊ miſertus
eſt illius ⁊ dedit ei graciaʒ in ɔſpe
ctu pn̄cipis carc̄eis. Qui tradidit
in manu illius vniuerſos victos
q̄ in cuſtodia tenebāt̄ ⁊ quicq̄d
fiebat ſub ipſo erat. nec nouerat
aliquid cūctis ei creditis. domin⁹
em̄ erat cū illo ⁊ omnia opa eius
dirigebat. ¶ Ca. xl.

Hījs itaq3 geſtis accidit vt pec
carent duo eunuchi pincer
na r̄gis egipti et piſtoꝛ dn̄o ſuo.
Jratus ɔtra eos pharao. naʒ al
ter pincernis p̄erat. alter piſtori
bus. miſit eos in carcerez pn̄cipis
militū ī quo erat vinct⁹ ⁊ ioſeph.
At cuſtos carc̄eis tr̄didit eos io
ſeph qui et miniſtrabat eis. Ali
quātulū tp̄is fluxeāt ⁊ illi ī cuſto
dia tenebant̄. Videruntq3 ambo
ſommū nocte vna iuxta iterp̄ta
ciōez cōgruā ſibi. Ad q̊s cū intro
iſſet ioſeph mane ⁊ vidiſſet eos
triſtes. ſciſcitatus ē dicēs. Cur tri
ſtioꝛ ē hodie ſolito facies veſtr̄a.
Qui r̄ſponderūt. Sommuʒ vidim⁹
⁊ nō eſt qui interp̄tet̄ nobis. Dix
itq3 ad eos ioſeph. Nūquid non
dei ē iterp̄tacō. Referte mihi q̄d
videritis. Narrauit p̄oꝛ p̄rep̄oſitus
pincnarū ſommū ſuū. Videbaʒ co
rā me vitē in qua erāt tres ꝓpagi
nes creſcere paulatī gemmas et
poſt flores vuas matureſcere. cali
cēq3 pharaonis in manu mea. Tu
li ğ vuas ⁊ exp̄ſſi in calicē quē te
nebā ⁊ tradidi poculū pharaoni
R̄ndit ioſeph. Hec ē interp̄tatio
ſōnij. Tres ꝓpagies tres adhuc
dies ſūt poſt q̊s recordabit̄ pha
rao miſterij tui et r̄ſtituet te in ğ
dū p̄ſtinū dabiſq3 ei calicē iuxta
offitiū tuū ſicut an̄ facē ɔſueuerās
Tn̄tū memēto mei cū tibi bn̄ fue
rit ⁊ facies mecū miaʒ ut ſuggerās
pharaoni ut educat me de iſto
carcere. qꝛ furtī ſblatus ſum de ter
ra hebreoꝝ ⁊ h̄ innocēs in lacum
miſſus ſū. Videns piſtoꝝ mgr̄ qꝛ
prudēter ſommuʒ diſſoluiſſʒ ait.
Et ego vidi ſōmū qꝛ tria caniſtra
farine ħ̄rerem ſup caput meū et in
vno caniſtro qḋ erat excelſi⁹ poꝛ
tare me putabā oēs cibos q̄ ſiunt
arte piſtoria aueſq3 cōedē ex eo
R̄ndit ioſeph. Hec ē interp̄tatio
ſomnij. Tria caniſtr̄ tres adhuc
dies ſūt poſt q̊s auferet pharao
caput tuū ac ſuſpendet te in cruce
⁊ lacerābūt volucres carnes tuas
Exinde dies terci⁹ natalici⁹ pharā
onis erat Qui faciēs grande cōui
uiū pueris ſuis recordatus eſt in
ter epulas mgr̄i pincernarū ⁊ pi
ſtoꝝ pn̄cipis reſtituitq3 alteꝝ ī lo
cū ſuū ut porrigerʒ ei poculū. alte
ruʒ ſuſpēdit ī patib[...] ut dieċto
ris veritas pbaret̄. Et tn̄ ſuccedēti
bus pſpeis prepoſitus pincerno
ruʒ oblitus eſt interp̄tis ſui.

¶ Capitulū. xli

Post duos ãnos vidit pharao ſõmiũ Putabat ſe ſtare ſuper fluuiũ de q̃ aſcẽdebãt ſeptẽ boues pulchre et craſſe nimis et paſcebãt ĩ locis paluſt ibꝰ Alie q̃ꝫ ſeptẽ emẽgebãt de flumĩe fede ꝯfecteq̃ꝫ macie ⁊ paſcebãt in ipã amnis ripa ĩ locis virẽtibꝰ deuorauerũtq̃ꝫ eas q̃rũ mira ſpecies ⁊ hitudo corporũ erat. Expgefactꝰ pharao rurſũ dormit ⁊ vidit alterũ ſommiũ Septem ſpice pullulabãt in culmo vno. plene atq̃ꝫ formoſe. alie q̃ꝫ totidẽ ſpice tenues ⁊ pcuſſe vredine oriebãt: deuorantes oẽꝫ p̃orũꝫ pulchritudinẽ Euigilãs pharao poſt q̃etẽꝫ et facto mane pauoẽ pt̃ritꝰ miſit ad oẽſ ꝯiectoẽſ egipti. cũctoſq̃ꝫ ſapientes ⁊ accerſitis narrauit ſõnium nec eẽãt q̃ interp̃taret. Tũc demũ r̃miniſcẽs magiſter pincernaꝝ ait Cõfiteor peccatũ meũ. Iratꝰ rex ſuis ſuis me ⁊ magiſtrũ piſtoꝝ retrudi iuſſit in carcerẽ p̃ncipis militũ vbi vna nocte vtq̃ꝫ vidimꝰ ſõniũ p̃ſagiũ futuroꝝ Eãt ibi puer hebreꝰ eiuſdẽ ducis militũ famulꝰ. cui narrãteſ ſõnia audiuiꝰ q̃dq̃d pꝰſtea rei ꝓbaĩt euentus Ego ei r̃dditꝰ ſũ offitio meo ⁊ ille ſuſpẽſus ẽ ĩ cruce Protiꝰ ad r̃egis ĩperiũ eductũ de carcẽ ioſeph totõderũt. ac veſte mutata obtulerũt ei Cui ille ait Vidi ſõnia nec ẽ q̃ ediſſeãt q̃ audiui te ſapiẽtiſſime ꝯicẽ Rñdit ioſeph Abſq̃ꝫ me deus r̃ñ[illegible]ebit pſpeã pharaõi Narãuit ẽ pharao q̃ videãt Putabã me ſtare ſup ripã fluminis et ſeptẽ boues de amne ꝯſcẽdere. pulchraſ nimis et obeſis carnibꝰ q̃ in paſtu paludis virecta carpebant Et ecce has ſequebantur alie ſeptem boues in tantum deformes et macilente. vt nunq̃ꝫ tales in terra egipti viderim. Qui deuoratis et ꝯſũptis p̃oribꝰ. nullũꝫ ſaturitatis dedere veſtigiũ. ſed ſimili macie ⁊ ſqualore torpebãt. Euigilans. rurſus ſopore depreſſus vidi ſommiũ Septem ſpice pullulabant in culmo vno. plene atq̃ꝫ pulcherrime. Alie q̃ꝫ ſeptẽ tenues et pcuſſe vredine. oriebantur e ſtipula que p riorũꝫ pulchritudinem deuorauerunt Narraui cõiectoribus ſommiũ ⁊ nemo eſt q̃ ediſſerat Rñdit ioſeph Sommiũ regis vnum eſt Que facturus eſt deꝰ oñdit pharaõi. Septẽ boues pl̃chre ⁊ ſeptẽ ſpice plene. ſeptẽ vbertatis anni ſũt. eandẽq̃ꝫ vim ſomniĳ ꝯp̃hendunt. Septẽ q̃ꝫ boues tenues atq̃ꝫ macilente q̃ aſcẽderũt pꝰ eas et ſeptẽ ſpice tenues ⁊ vento vrente pcuſſe. ſeptẽ ãni vẽtuẽ ſũt famis qui hoc ordine ꝯplebũt Ecce ſeptẽ ãni veniẽt fertilitatis magne ĩ vniuerſa terra egipti. q̃s ſequẽt ſeptẽꝫ anni aliĳ tante ſterilitatis vt obliuiõi tradatur cuncta retro abundancia Conſũptura eſt enim fames omnem terrã et vb̃tatis magnitudinẽ pditura ẽ inopie magnitudo. Qd aũt vidiſti ſcd̃o. ad eandẽ rẽ ptinens ſommiũ. firmitatis indiciũ ẽ. eo ꝙ fiat ſermo dei ⁊ velocius impleat Nunc ergo ꝓuideat rex viꝝ ſapiẽtẽ ⁊ induſtriũ ⁊ p̃ficiat eũ t̃re egipti. q̃ ꝯſtituat p̃poſitos p cũctas r̃egiões et q̃ntã pteꝫ fructuũ p ſeptẽ ãnos fertilitatis

qui iam nūc futuri ſūt ꝯgreget in
horrea et om̄e frumentū ſub pha
raonis poteſtate cōdat̄ ſeruet̄ in
vrbibꝰ ⁊ preparet̄ future ſeptem
annorū fami q̄ oppreſſa eſt egip
tū et nō cōſumetur terra inopia.
Placuit pharaoni ꝯſiliū ⁊ cūctis
miniſtris eiꝰ. Locutuſq; ē ad eos
Nū inuenire poterimꝰ talez viꝝ q̄
ſpiritu dei plenꝰ ſit. Dixit ergo ad
ioſeph Quia oſtēdit tibi deꝰ om̄ia
que locutꝰ es nūquid ſapiētiorē
⁊ ꝯſimilē tui inuenire poterō. Tu
eris ſup domū meaz ⁊ ad tui oris
imperiū cūctus populus obediet.
Vno tm̄ regni ſolio precedam te
Dixitq; rurſū pharao ad ioſeph
Ecce cōſtitui te ſup vniuſā terram
egipti. Tulitq; annulum de manū
ſua ⁊ dedit euz in manu eius veſti
uitq; eū ſtolā biſſinā et collo tor
quē aureā circūpoſuit. Fecitq; eū
aſcēdē ſup currū ſuū ſecūdꝫ clamā
te p̄cone ut om̄s corā eo genu fle
cterent ⁊ prepoſitū eſſe ſcirēt vni
uerſe terre egipti. Dixitq; rex egip
ti ad ioſeph Ego ſū pharao Abſ
q; tuo imperio nō mouebit quiſꝙ̄
manū aut pedez ī om̄i terra egipti
Vertitq; nomen illius ⁊ vocauit
eum lingua egiptiaca ſaluatorez
mūdi. Deditq; illi vxorē aſſenez fi
liā phutifaris ſacerdotis eliopole
os. Egreſſus ē itaq; ioſeph ad ter
rā egipti Triginta ānoꝝ erāt quā
do ſtetit in conſpectu regis phrao
nis ⁊ circuiuit om̄s regiōes egip
ti Venitq; fertilitas ſeptē annoꝝ
et in manipulos redacte ſegetes
ꝯgregate ſūt in horrea egipti. Om
nis etiā frugū abundācia ī ſingu
lis vrbibꝰ cōdita eſt. Tantaq; fu

it abūdācia tritici ut arene maris
coequaretur ⁊ copia menſurā excede
ret. Natiq; ſūt ioſeph filij duo an
te ꝙ̄ veniret fames q̄s peperit ei aſ
ſenē filia phutifaris ſacerdotis eli
opoleos Vocauitq; nomē p̄moge
niti manaſſes dicēs Obliuiſci me
fecit deus omnium laborū meoꝝ
⁊ domus p̄ris mei. Nomēq; ſecun
di appellauit ephraim dicēs. Cre
ſcere me fecit deus ī terra paupta
tis mee Igit̄ tranſactis ſeptē vber
tatis annis q̄ fuerant ī egipto ce
perūt venire ſeptez anni inopie q̄s
p̄dixerat ioſeph ⁊ in vniuerſo or
be fames p̄ualuit In cūcta etiā ter
ra egipti fames erat Qua eſurien
te clamauit ꝓplus ad pharaonez
alimēta petēs. Quibus ille rn̄dit.
Ite ad ioſeph ⁊ quicquid ipſe vo
bis dixerit facite. Creſcebat autē
q̄tidie fames in omni terra aperu
itq; ioſeph vniuerſa horrea et vē
debat egiptijs. Nā ⁊ illos oppreſſe
rat fames. Omneſq; ꝓuincie veni
ebant in egiptū ut emerent eſcas
⁊ malum inopie temperarent.

Audiens autez iacob ꝙ alimēta vēderētur in Ca. xlij.
egipto dixit filijs ſuis Quare negli
gitis. Audiui ꝙ triticū venundet̄
in egipto. Deſcēdite et emite nob
neceſſaria ut poſſimꝰ viuere et non
cōſumamur inopia. Deſcēdentes
igit̄ fratres ioſeph decem ut eme
rent frumēta in egipto beniamin
domi retēto a iacob q̄ dixerat fra
tribus eius ne forte ī itinere quic
ꝙ̄ paciatur mali [illegible] terrā
egipti cum alijs qui pergebāt ad
emēdū. Erat autez fames in terra
chanaan et ioſeph erat princeps

i terra egipti atqꝫ ad eiꝰ nutū fru
mēta ꝓplis vendebant᷒. Cūqꝫ ado
raſſent eū frēs ſui et agnouiſſet
eos q̄i ad alienos duriꝰ loq̄bat᷒
interrogās eos. Vn̄ veniſtis. Qui
rn̄derunt. de t̄ra chanaan ut ema
mus victui neceſſaria. Et tn̄ frēs
ip̄e ꝯgnoſcēs nō ē cognitꝰ ab eis
Recordatuſqꝫ ſōniorꝫ q̄ aliquādo
viderat ait ad eos. Exploratores
eſtis ut videatis īfirmiora terre ve
niſtis Qui dixerūt. Nō eſt ita dn̄e
ſed ſerui tui venerūt ut emerent ci
bos. Omnes filij vniꝰ viri ſumus
Pacifici venimꝰ nec quicq̄ʒ famu
li tui machinant᷒ mali. Quibus il
le rn̄dit. Aliter ē. Immunita terre
huiꝰ ꝯſiderare veniſtis. At illi dixe
runt. duodecī inquiūt frēs ſui tui
ſumꝰ filij viri vniꝰ i t̄ra chanaan
Minimꝰ cū p̄re nr̄o ē aliꝰ nō ē ſup
Hoc ē ait q̄d locutꝰ ſū. Explorato
res eſtis Iā nūc experimētū vr̄i ca
piā. Per ſalutē pharaonis n̄ egre
diemini hic. donec veniat frat᷒ vr̄
minimꝰ Mittite ex vobꝭ vnū ⁊ ad
ducat eū. vos āt eritis in vinculis
donec ꝓbent᷒ que dixiſtis. vtrum
vera an̄ falſa ſint Alioqn̄ per ſalu
tē pharaonis exploratores eſtis
Tradidit ergo illos cuſtodie tri
bus diebꝰ. Die āt tertio eductis
de carcere ait. Facite q̄ dixi ⁊ viue
tis. Deū ei timeo. Si pacifici eſtis
frat᷒ veſter vnꝰ liget᷒ i carcere vos
aūt abite ⁊ ferte frumenta q̄ emi
ſtis i domos vr̄as ⁊ frēm vr̄m mi
nimū ad me adducite ut poſſim
vr̄os ꝓbare ſermōes ⁊ nō moria
mini. Fecerunt ut dixerat ⁊ locuti
ſūt ad inuicē. Merito hec patimur
ꝙ peccauimꝰ in frēm nr̄m vidētes

āguſtias anime illiꝰ dū deprecare
tur nos ⁊ n̄ audiuimꝰ. idcirco ve
nit ſup nos iſta tribulatio. E qui
bꝰ vnꝰ ruben ait. Nunq̇d nō dixi
vobis: nolite peccare in puerū ⁊ n̄
audiſtis me. En ſāguis eiꝰ exqui
rit᷒. Neſciebāt em̄ ꝙ itelligeret io
ſeph. eo ꝙ p interpretē loqueret᷒
ad eos. Auertitqꝫ ſe parumper ⁊ fle
uit ⁊ reuerſus locutꝰ ē ad eos. Tol
lenſqꝫ ſimeon: ligans illis p̄ntibꝰ
iuſſit miniſtris ut iplerēt ſaccos
eorꝫ tritico ⁊ reponerent pecunias
ſingulorū in ſaccul᷒ ſuis. datis ſu
pra cibarijs in via. Qui fecerūt ita
At illi portātes frumēta in aſinis
ſuis ꝓfecti ſunt. Apertoqꝫ vnus ſac
co ut daret iumēto pabulū in di
uerſorio ꝯtēplatꝰ pecuniā in ore
ſacculi. dixit fratribꝰ ſuis. Reddi
ta ē mihi pecunia. En hēt᷒ in ſacco
Et obſtupefacti turbatiqꝫ mutuo
dixerunt Quidnam ē hoc q̄d fecit
nobis deꝰ. Veneruntqꝫ ad iacob
patrem ſuum in terra chanaan ⁊
narrauerūt ei om̄ia q̄ accidiſſent
ſibi dicētes Locutus eſt nobis do
minus terre dure et putauit nos
exploratores eſſe ꝓuintie. Cui re
ſpondimus. Pacifici ſumus. nec
vllas molimur inſidias. duodecī
fratres vno patre geniti ſumus.
vnus non eſt ſuper. minimus cū
patre noſtro ē in terra chanaan
Qui ait nobis. Sic probabo ꝙ pa
cifici ſitis. Fratrem veſtrū vnum
dimittite apud me et cibaria do
mibus veſtris neceſſaria ſumite ⁊
abite. Fratremqꝫ veſtrum mini
mum adducite ad me ut ſciam ꝙ
nō ſitis exploratores ⁊ iſtum qui
tenetur i vinculis recipere poſſitis

at deīceps q̄ vultis emēdi habe
atis licētiā. Hijs dictis cū frumēta
effunderēt ſinguli repererūt in ore
ſaccorū ligatas pecuīas exterritiſ
q; ſil' omnibus dixit pat' iacob. abſ
q; liberis me eſſe feciſtis. Joſeph
nō eſt ſuper. ſimeō tenet' ī vincul'.
et beniamin auferetis. In me hec
oīa mala reciderūt. Cui rn̄dit ru
ben. Duos filios meos interfice ſi
nō reduxero illū tibi Trade illum
ī manu mea ⁊ ego eum tibi reſti
tuā. At ille nō deſcēdet inquit fili⁹
meus vobiſcū. Frater eius mortu
us eſt et ipſe ſolus remāſit. Si q̄d
ei aduſitatis acciderit ī terra ad
quā p̱gitis deducetis canos meos
cū dolore ad īferos. ¶ Ca. xliij.

Interim fames oēm terraȝ vehemē
ter p̄mebat ꝯſūptiſq; cibis quos
ex egipto detulerant dixit iacob
ad filios ſuos. Reūtimini ⁊ emite
nobis pauxillū eſcarū. Rn̄dit iu
das. Denūciauit nobis vir ille ſb
atteſtacōe iuriſiurādi dicēs. Nō
videbitis faciē meā niſi fratreȝ ve
ſtrū minimū adduxeritis vobiſcū
Si ergo vis eū mittere nobiſcū p̱
gem⁹ p̱iter et emem⁹ tibi neceſſa
ria. ſi autē non vis nō ibim⁹ Vir
enī vt ſepe dixim⁹ denūciauit no
bis dicēs. Nō videbitis faciē meā
abſq; fratre veſtro minimo Dixit
eis iſrl'. In meā hoc feciſtis miſe
riā vt indicaretis ei ⁊ aliū habere
vos fratreȝ. At illi rn̄derūt. Inter
rogauit nos homo per ordinē no
ſtrā p̱geniē ſi pater viueret ſi ha
berem⁹ fratrē. Et nos rn̄dimus ei
cō ſequēter iuxta id qđ fuerat ſci
ſcitatus. Nūquid ſcire poteramus
q̄ dicturus eſſet adducite fratrem
veſtrū vobiſcum. Judas q; dixit
patri ſuo Mitte puerū mecū vt p̱fici
ſcamur et poſſim⁹ viuere ne mori
amur nos ⁊ paruuli nr̄i. Ego ſuſci
pio puerū. de manu mea reqre illū
Niſi reduxero ⁊ reddidero eū tibi.
ero peccati reus ī te ōni tp̄e. Si nō
interceſſiſſet dilacō iam vice alterā
veniſſem⁹. Igit' iſrl' pater eoꝝ di
xit ad eos. Si ſic neceſſe eſt facite
qđ vultis. Sumite de optimis ter
re frugib⁹ in vaſis veſtris ⁊ defer
te viro munera modicū reſine ⁊
mellis ⁊ ſtoracis ⁊ ſtactes ⁊ there
binti ⁊ amigdalaꝝ. Pecuniamq;
duplicē ferte vobiſcū ⁊ illā quā
inueniſtis in ſacculis reportate ne
forte errore factū ſit. Sed ⁊ fratreȝ
veſtrū tollite ⁊ ite ad virū. De⁹ au
tē meus omnipotēs faciat vob' eū
placabileȝ ⁊ remittat vobiſcū fra
trem veſtrū quē tenet in vincul' ⁊
hūc beniamin. Ego aūt q̄ſi orbat⁹
abſq; liberis ero. Tulerunt ḡ viri
munera ⁊ pecuniā duplicē ⁊ benia
min deſcēderūtq; in egiptū ⁊ ſtete
runt corā ioſeph. Quos cū ille vi
diſſet ⁊ beniamin ſil' p̄cepit diſpen
ſatori dom⁹ ſue dicens. Introduc
viros domum ⁊ occide victimas ⁊
inſtrue ꝯuiuiū quoniā hodie me
cū ſūt comeſturi meridie. Fecit il
le qđ ſibi fuerat imperatū ⁊ intro
duxit viros domū. Ibiq; exterriti
dixerūt mutuo. Propt' pecuniam
quā retulim⁹ p̄us in ſaccis nr̄is
introducti ſumus vt deuoluat in
nos calumniā ⁊ vi[illegible]iciat
ſeruituti ⁊ nos ⁊ aſinos noſtros
Quā ob rem ī ipſis foribus accedē
tes ad diſpēſatorē locuti ſūt. Ora
mus dn̄e vt audias nos Jā ante

deſcendim⁹ vt emerem⁹ eſcas. q̄b⁹ emptis. cū veniſſem⁹ ad diuſoriū. aperuim⁹ ſaccos nr̄os et inuenim⁹ pecuniā i ore ſaccoꝝ quā nūc eodē pōdere reportauim⁹. Sꝫ et aliud attulim⁹ argētū vt emam⁹ q̄ nob̄ neceſſaria ſūt. Nō ē in nrā ↄſcientia q̄s poſuerit eā i marſupijs nr̄is. At ille rn̄dit. Pax vobiſcū nolite timere. De⁹ vr̄ et de⁹ pr̄is vr̄i dedit vobis theſauros i ſaccis vr̄is. Nā pecuniā quā dediſtis m̄ ꝓbatā ego habeo. Eduxitq̄ȝ ad eos ſimeō. Et introductis domū attulit aquā et lauerūt pedes ſuos. deditq̄ȝ pabulū aſinis eoꝝ. Illi vō parabāt munera donec igredēt̄ ioſeph meridie. Audierāt eī q̄ ibi ↄmeſturi eēnt panē. Igit̄ igreſſus ē ioſeph domū ſuā obtulerūtq̄ȝ ei muneā. tenētes i manib⁹ ſuis et adorauerūt ꝓni i t̄rā. At ille clemēt̄ reſalutatis eis iterrogauit eos dicens. San⁹ ne ē pr̄ vr̄ ſenex de quo dixeātis m̄. Adhuc viuit. Qui reſponderunt Soſpes ē ſeruus tuus pr̄ nr̄. Adhuc viuit. Et icuruati adorauerūt eū. Attollens aūt ioſeph oculos vidit beniamin frēꝫ ſuū vterinū et ait. Iſte ē frater vr̄ puulus de q̄ dixeātis m̄. Et rurſū. Deus inq̄t miſerat̄ tui fili mi. Feſtinauitq̄ȝ i domū: q꜡ ↄmota fuerāt viſcera ei⁹ ſup frē ſuo et erūpebāt lacrime. et introiēs cubiculū fleuit. Rurſūq̄ȝ lota facie egreſſ⁹. ↄtinuit ſe et ait. Ponite panes. Quib⁹ appoſitis. ſeorſū ioſeph. et ſeorſū fratrib⁹. egiptijs q̄ȝ q̄ veſcebantur ſil ſeorſū. illicitū ē em̄ egiptijs comedere cū hebreis et ꝓphanū putant huiuſcemodi ↄuiuiū ſederūt corā eo p̄mogenit⁹ iux̄ p̄mogeita ſua et minim⁹ iux̄ etateꝫ ſuā. Et mirabāt̄ nimis. ſūptis partib⁹ quas ab eo acceperāt. Maiorq̄ȝ ps venit beniamin ita ut quinq̄ȝ ptib⁹ excedēt. Biberūtq̄ȝ et inebriati ſūt cū eo. ¶ Ca. xliiij

Precepit āt ioſeph diſpēſatori dom⁹ ſue dicēs. Imple ſaccos eoꝝ frumēto q̄tū poſſūt capere et pone pecuniā ſinglorū i ſūmitate ſacci. Ciphū aūt meū argēteū et p̄ciū q̄d dedit tritici pone i ore ſacci iūioris. Fcitq̄ȝ ē ita. Et orto mane dimiſſi ſūt cum aſinis ſuis. Iāq̄ȝ vrbē exierant et p̄ceſſerāt paululū. Tūc ioſeph acceſito diſpēſatorē dom⁹ ait. Surge et ꝑſequē viros et appḣēſis dicito. Quaē reddidiſtis malū ꝓ bono. Ciph⁹ quē furati eſtis ipe eſt i quo bibit domin⁹ me⁹ et in quo auguriari ſolet. Peſſimam rē feciſtis. Fecit ille vt iuſſerat. et apprehenſis per ordinē locutus eſt. Qui reſponderūt. Quaē ſic loquitur dominus noſter vt ſui tui tantū flagicij cōmiſerit. Pecuniā q̄ inuenim⁹ in ſummitate ſaccorum. reportauimus ad te de terra chanaā. Et quomodo conſequens eſt. vt furati ſimus de domo domini tui aurum vel argentum. Apud quemcumq̄ȝ fuerit iuentū ſuoꝝ tuoꝝ q̄d q̄ris moriat̄ et nos erim⁹ ſui dn̄i nr̄i. Qui dixit eis. Fiat iux̄ veſtrā ſententiā. Apud quemcūq̄ȝ fuerit iuentū ipe ſit ſeru⁹ me⁹. vos āt eritis innoxij. Itaq̄ȝ feſtiato deponētes i t̄ra ſaccos apuerūt ſingli

Quos ſcrutatus incipiẽs a maio
re vſqꝫ ad minimũ inuenit ciphũ
in ſacco beniamī. At illi ſciſſis ve
ſtib⁹ oneratiſqꝫ rurſũ aſinis reuerſi
ſũt in opidũ primuſqꝫ iudas cũ
fratrib⁹ ingreſſus eſt ad ioſeph.
Necdũ enim de loco abierat. Om
neſqꝫ añ eum pͥter in terrã corru
erũt. Quib⁹ ille ait. Cur ſic agere
voluiſtis. An ignoratis qꝫ nõ ſit
ſimil' mei in auguriãdi ſciencia.
Cui iudas. Quid rñdebim⁹ inqͭ
dño meo l' q̃d loq̄mur aut iuſte
poterim⁹ obtẽdere. Deus inuenit
iniqͭtatẽ ſeruoꝝ tuorũ. En oẽs ſui
ſum⁹ dñi mei ⁊ nos ⁊ apud quem
inuẽtus ẽ ciphus. Rñdit ioſeph
Abſit a me vt ſic agã. Qui furat⁹
eſt ciphũ iſte ſit ſeru⁹ meus. vos
autẽ abite liberi ad pr̃ẽ vr̃m. Ac
cedẽs autẽ ꝓpius iudas ꝯfidenter
ait. Oro dñe audi me vt loquat'
ſeru⁹ tuus vbũ in auribus tuis ⁊
ne iraſcaris famulo tuo Tu es ei
poſt pharaonẽ dñs me⁹ Interro
gaſti prius ſeruos tuos habetis
pr̃ẽ aut frẽm et nos rñdim⁹ tibi
dño meo. Eſt nobis pater ſenex ⁊
puer puulus q̃ in ſenectute illius
natus eſt. cuius vterinus frat' eſt
mortu⁹ ⁊ ip̄ſũ ſolũ habet mat' ſua.
pat' vero tenere eũ diligit. Dixiſti
qꝫ ſeruis tuis. Adducite eum ad
me ⁊ ponã oculos meos ſup illũ
Suggeſſim⁹ tibi dño meo nõ po
teſt puer relinq̄re pr̃ẽ ſuũ. Si em̄
illũ dimiſerit morief'. Et dixiſti ſer
uis tuis. Niſi venerit frater vr̃ mi
nim⁹ vobiſcũ non videbitis ãpli
us faciẽ meã. Cũ ergo aſcẽdiſſe
mus ad famulũ tuũ pr̃em noſtꝝ
narrauim⁹ ei oĩa que locut⁹ eſt
dñs me⁹. Et dixit pat' noſter. Reu'
timini ⁊ emite nobis parũ tritici.
Cui dixim⁹ Nõ poſſum⁹ ire. Si fra
ter noſter minim⁹ deſcẽderit nobi
ſcũ ꝓficiſcemur ſil' alioqͥn illo ab
ſẽte non audem⁹ videre faciẽ viri
At ille rñdit. Vos ſcitis qꝫ duos
genuerit mihi vxor mea. Egreſſus
eſt vnus et dixiſtis beſtia deuora
uit eũ ⁊ huc vſqꝫ nõ ꝯparet. Si tu
leritis ⁊ iſtũ ⁊ aliq̄d ei in via cõti
gerit deducetis canos meos cum
merore ad inferos. Igit' ſi intrue
ro ad ſeruũ tuũ pr̃em noſtꝝ ⁊ pu
er defuerit. cũ anima illi⁹ ex hui⁹
aĩa depẽdeat. videritqꝫ eũ non eſſe
nobiſcũ morief' ⁊ deducẽt famuli
tui canos ei⁹ cũ dolore ad inferos
Ego ꝓprie ſeru⁹ tuus ſũ qui in me
am hunc recepi fidẽ ⁊ ſpopõdi di
cẽs Niſi reduxero eũ peccati re⁹ ero
in pr̃ẽ meũ oĩ tp̄e. Manebo ita
qꝫ ſuus tuus ꝓ puero in miniſte
rio dñi mei ⁊ puer aſcẽdat cũ fra
trib⁹ ſuis. Non em̄ poſſum redire
ad pr̃em abſẽte puero ne calami
tatis q̃ oppreſſura eſt pr̃ẽ meũ te
ſtis aſſiſtam.

Ca. xlv.

Non ſe poterãt vltra cohibere
ioſeph multis corã aſtanti
b⁹. vnde p̄cepit vt egrederẽtur cũ
cti foras ⁊ nulli⁹ intereſſꝫ alienus
agnitiõi mutue. Eleuauitqꝫ vocẽ
cũ fletu quã audierũt egipcij om
niſqꝫ dom⁹ pharaonis ⁊ dixit fra
trib⁹ ſuis. Ego ſũ ioſeph. Adhuc
pater me⁹ viuit. Nõ poterant re
ſpõdere fratres nimio terrore p̄t'
riti. Ad q̃s ille demẽter accedite i
quit ad me. Et cũ appͥnquaſſent
ꝓpe. ego ſum ait ioſeph frater vr̄
quẽ vendidiſtis in egiptũ. Nolite

pauere neq; vobis durū esse vide
at̄ q reddidistis me in hiis regioi
bus Pro salute enī vr̄a misit me
deus an̄ vos in egiptū Bienniū ē
ei q cepit fames esse i terra et ad
huc quinq; ān̄i restant quib9 nec
arari poterit nec meti Premisit
q; me de9 vt reseruemini sup t̄ra
7 escas ad viuēdū hēre possitis
Nō vr̄o ɔsilio s; dei voluntate huc
miss9 sū q̄ fecit me q̄si prēm pha
raōis et dn̄m vniūse dom9 ei9 ac
p̄ncipem i omi t̄ra egipti Festia
te et ascēdite ad prēm meū et di
cetis ei. Hec mādat filius tuus
ioseph. Deus fecit me dn̄m vniū
se t̄re egipti Descende ad me ne
moēris et hītabi i t̄ra iessē Eris q;
iux̄ me tu 7 filij tui filij filioꝝ tuo
ꝝ oues tui et armēta tua 7 vniū
sa q̄ possides. ibiq; te pascam Ad
huc enī quinq; ān̄i residui sūt fa
mis. ne et tu pereas et omnis do
mus tua et omnia q̄ possides En
oculi vestri 7 oculi f̄ris mei benia
min vidēt q os meū loq̄tur ad
vos Nūciate p̄ri meo vniūsam
gloriā meā 7 cuncta q̄ vidistis i
egipto. Festinate 7 adducite eū
ad me Cūq; āplexatus recidiss; i
collū beniami f̄ris sui fleuit illo q;
silit̄ flēte sup collū ei9. Osculatus
q; ē ioseph oēs f̄res suos 7 ploā
uit sup singulos Post q̄ ausi sūt
loq̄ ad eū. Auditūq; ē et celebri s
mōe vulgatū i aula regis. vene
rīt f̄res ioseph Et gauis9 ē phara
o. atq; oīs familia ei9. Dixitq; ad
ioseph vt īparet fratribus suis
dicēs Onerātes iumēta ite i terrā
chanaan 7 tollite inde prēz vr̄m
7 ɔgnatōez 7 venite ad me 7 ego

dabo vobis omīa bona egipti vt
ɔmedatis medullaz t̄re. Precipe
etiā vt tollāt plaustra de t̄ra egi
pti ad subuectōez puuloꝝ suorū
ac ɔiugum Et dicito Tollite prēz
vestrū 7 pperate q̄ntotius venie
tes. nec dimittatis q̄cq; de suple
ctili vr̄a q omēs opes egipti vr̄e
erūt. Feceruntq; filij israhel vt eis
mādatū fuerat Quibus dedit io
seph plaustra scd̄m pharaonis
imperiū 7 cibaria i itinere Singu
lis q; pferri iussit binas stolas.
beniamin vero dedit trecētos ar
gēteos cū quinq; stolis optimis
tantūdē pecunie. et vestiū mittēs
p̄ri suo addens eis asinos decē. q̄
subueherēt ex oīb9 diuicijs egi
pti 7 totidē asinas triticū in itinē
panesq; portantes. Dimisit ergo
f̄res suos et pficiscentib9 ait. Ne
irascimini i via Qui ascendentes
ex egipto venert̄ i t̄rā chanaam
ad prēm suū iacob 7 nūciauert̄
ei dicētes Joseph fili9 tu9 viuit
et ipē dn̄at̄ in oi t̄ra egipti. Quo
audito iacob q̄i de graui sōno e
uigilans tamen nō credebat eis.
Illi ecōtra referebāt ōnez ordinē
rei Cūq; vidiss; plaustra et vniū
sa q̄ miseāt. reuixit sp̄s ei9 et ait
Sufficit m̄ si adhuc ioseph fili9
me9 viuit vadā 7 videbo illū an̄
q̄ moriar ¶Ca. xlvi.

Profectusq; isrl̄ cū oīb9 que
hēbat venit ad puteū iuramēti. et
mactatis ibi victimis deo p̄ris sui
ysaac audit eū p visiōem nocte
vocātē se et dicētē sibi. Jacob ia
cob Cui rn̄dit Ecce assū. At illi de
us Ego sū fortissim9 de9 p̄ris tui.
Noli timere sed descende i egiptū:

qꝫ in gentẽ magnã faciam te ibi
Ego deſcẽdã tecũ illuc ⁊ ego inde ad
ducã te reuẽtentẽ. Joſeph quoqꝫ ponet
manꝰ ſuas ſup oculos tuos. Sur
rexit iacob mane a puteo iuramẽ
ti tulerũtqꝫ eũ filij cũ puul' ⁊ vxo
ribus ſuis in plauſtris q̄ miſerat
pharao ad portandũ ſenẽ ⁊ om
nia q̄ poſſederat in terra chanaã.
Venitqꝫ in egiptũ cũ omi ſemine
ſuo filij eiꝰ ⁊ nepotes filie ⁊ cũcta
ſil' ꝓgenies. Hec ſũt aũt nomina
filiorũ iſrl' qui igreſſi ſũt i egiptũ
ipſe cũ liberis ſuis. Primogenitus
ruben. Filij rubẽ enoch ⁊ phallu ⁊
eſrom ⁊ charmi. Filij ſimeõ ianu
hel et iamin ⁊ iam̃i et ahod et ia
chin ⁊ ſaher et ſaul filius chana
nitidis. Filij leui gerſõ ⁊ caath ⁊
merari. Filij iuda her ⁊ onan ⁊ ſe
la ⁊ phares ⁊ zara. Mortui ſũt au
tẽ her ⁊ onan in terra chanaan.
Natiqꝫ ſunt filij phares eſrom et
amul. Filij yſachar thola ⁊ phua
⁊ iobab ⁊ ſemron. Filij zabulõ ſa
reth ⁊ helõ ⁊ iahelel. Hij filij lye
quos genuit in meſopotamia ſy
rie cũ dina filia ſua. Om̃s aie filio
rũ eius ⁊ filiarũ triginta tres. Filij
gad ſephon et aggi ⁊ eſebon ⁊ ſu
ni ⁊ heri ⁊ arodi ⁊ areli. Filij aſer.
iẽna ⁊ ieſua ⁊ ieſui ⁊ heria. ſara quoqꝫ
ſoror eorũ. Filij heria heber ⁊ mel
chiel. Hij filij zelphe quã dedit la
ban lye filie ſue et hos genuit ia
cob ſedecĩ aĩmas. Filij rachel vxo
ris iacob ioſeph ⁊ beniamin. Na
tiqꝫ ſũt ioſeph filij in terra egipti
quos genuit ei aſſenẽ filia phu
tifaris ſacerdotis eliopoleos ma
naſſes ⁊ ephraim. Filij beniamin
bela ⁊ bechor ⁊ aſbel ⁊ gera et na
amã ⁊ iechri ⁊ iethros mophim
⁊ ofim ⁊ ared. Hij filij rachel quos
genuit iacob. oẽs aĩe q̄tuordecim.
Filij dan vſan. Filij neptalim ia
ſiel ⁊ guni ⁊ ieſer ⁊ ſalẽ. Hij filij
bale quã dedit laban racheli filie
ſue ⁊ hos genuit iacob. oẽs aĩe
ſeptẽ. Cũcteqꝫ aĩe q̄ ingreſſe ſunt
cũ iacob in egiptũ ⁊ egreſſe ſũt de
femore illiꝰ abſqꝫ vxoribꝰ filiorũ
eiꝰ ſexagintaſex. Filij aũt ioſeph
qui nati ſunt ei in terra egipti aĩe
due. Om̃s aĩe domꝰ iacob que in
greſſe ſunt i egiptũ fuere ſeptua
ginta. Miſit aũt iacob iudã ante
ſe ad ioſeph in egiptũ vt nuncia
ret ei ⁊ ille occurrerẽt in ieſſen. Quo
cũ perueniſſẽ iũcto ioſeph curru ſuo
aſcẽdit obuiã patri ad eundẽ locũ
vidẽſqꝫ eũ irruit ſup collũ eius ⁊
inter amplexus fleuit. Dixitqꝫ pa
ter ad ioſeph. Jã letus moriar qꝛ
vidi faciẽ tuã ⁊ ſup ſtitẽ te relinq̄.
Et ille locutus eſt ad frẽs ſuos ⁊
ad omẽ domũ patris ſui. Aſcẽdã
⁊ nũciabo pharaoni dicamqꝫ ei.
Fr̃es mei ⁊ domꝰ pr̃is mei q̄ erant
in terra chanaan venerũt ad me
⁊ ſũt viri paſtores ouiũ curamqꝫ
habẽt alẽdorũ gregũ. Pecora ſua
⁊ armenta ⁊ oĩa que habere potu
erũt adduxerunt ſecũ. Cũqꝫ voca
uerit vos ⁊ dixerit qđ eſt opus ve
ſtrũ reſpondebitis. Viri paſtores ſumꝰ
ſerui tui ab infãtia nr̃a vſqꝫ in pr̃s
⁊ nos ⁊ patres nr̃i. Hec aũt dice
tis vt habitare poſſitis in terra ieſ
ſen quia deteſtãt egipcij om̃s pa
ſtores ouiũ. ¶ Ca. xlvij.
Ingreſſus ergo ioſeph nuntiauit
pharaoni dicẽs. Pater meꝰ ⁊ fra
tres oues eorũ ⁊ armẽta ⁊ cuncta

que poſſidēt venerūt de terra cha
naan ⁊ ecce ꝯſiſtūt in terra ieſſē
Extremos qꝫ fratrū ſuoꝝ quinqꝫ
viros ꝯſtituit corā rege Quos il
le interrogauit Quid habetis ope
ris. Rñderūt Paſtores ouiū ſumꝰ
ſerui tui ⁊ nos ⁊ pr̄es nr̄i. Ad pere
grinandū ī terrā tuā venimꝰ. qm̄
nō ē herba gregibꝰ ſuoꝝ tuorū
ingraueſcēte fame ī t̄ra chanaā
Petimuſqꝫ vt eē nos iubeas ſer
uos tuos ī terra ieſſen. Dixit ita
qꝫ rex ad ioſeph Pater tuꝰ ⁊ fra
tres tui venerūt ad te. Terra egi
pti ī ꝯſpectu tuo ē in optimo loco
fac eos habitare et trade eis ter
rā ieſſen. Qd ſi noſti ī eis eſſe vi
ros īduſtrios ꝯſtitue illos magi
ſtros pecorū meoꝝ Poſt hec intro
duxit ioſeph prēz ſuū ad regem
⁊ ſtatuit eū corā eo Qui bn̄dicēs
illi ⁊ int̄rogatꝰ ab eo. quot ſūt di
es annoꝝ vite tue. rñdit. Dies pe
regrinacōis vite mee centū triginta
ānoꝝ ſūt parui ⁊ mali ⁊ nō ꝑue
nerūt vſqꝫ ad dies patꝝ meoꝝ. q̄
bꝰ ꝑegrinati ſunt. Et bn̄dicto re
ge. egreſſꝰ ē foras Joſeph vō pa
tri ⁊ fratribꝰ ſuis dedit poſſeſſio
nē in egipto ī optimo t̄re ſolo ra
meſſes. vt p̄ceꝑat pharao ⁊ ale
bat eos. oēmqꝫ domū pr̄is ſui. p̄
bēs cibaria ſingul̄. Jn toto enī
orbe panis deerat ⁊ oppreſſerat fa
mes terrā. maxīe egipti ⁊ chana
an. E qbꝰ omnem pecuniā congre
gauit ꝓ vendicōe frumēti ⁊ intu
lit eā in erariū regis. Cūqꝫ defeciſ
ſet emptoribꝰ preciū. venit cūcta
egiptꝰ ad ioſeph dicēs Da nob
panes Quare morimur corā te defi
ciente pecunia. Quibꝰ ille rñdit

Adducite pecora vr̄a ⁊ dabo vob
ꝓ eis cibos. ſi p̄ciū nō hētis Que
cū adduxiſſent dedit eis alimēta
ꝓ equis ⁊ ouibꝰ ⁊ bobꝰ ⁊ aſinis
ſuſtētauitqꝫ eos illo āno ꝓ ꝯmu
tacōe pecoꝝ. Venerūt qꝫ āno ſecū
do ⁊ dixerūt ei Nō celamꝰ dño no
ſtro q deficiēte pecunia. pecora ſi
mul defecerūt. nec clam te ē. q abſ
qꝫ corpibꝰ et t̄ra nihil habemus
Cur ergo moriemur te vidente.
Et nos ⁊ t̄ra nr̄a tui erimꝰ. Eme
nos ī ſeruitutē regiā ⁊ p̄be ſemīa ne
peūte cultoē redigat̄ t̄ra ī ſolitu
dinē Emit igit̄ ioſeph oēm t̄rā e
gipti. vēdētibꝰ ſingul̄ poſſeſſiōes
ſuas p̄ magitudīe famis Subie
citqꝫ eam pharaoī et cūctos po
pulos eiꝰ. a nouiſſimis t̄minis e
gipti vſqꝫ ad extremos fines eiꝰ
p̄t terrā ſacdotū q̄ a rege tradita
fuerāt eis q̄bꝰ et ſtatuta cibaria
ex horreis publicis p̄bebant̄. et
idcirco nō ſūt ꝯpulſi vendē poſſeſ
ſiōes ſuas Dixit ergo ioſeph ad
ꝑplos En vt cernitis ⁊ vos ⁊ t̄rā
vr̄āz pharao poſſidet. Accipite
ſemīa ⁊ ſerite agros. vt fruges ha
bere poſſitis Quītā partē regi dabi
tis. q̄tuor reliq̄s ꝑmitto vob ī ſe
mētē ⁊ ī cibū familijs ⁊ liberis ve
ſtris Qui rñderūt Salꝰ nr̄a in ma
nu tua ē Reſpiciat nos tm̄ dñs
nr̄. et leti ſeruiemꝰ regi Ex eo tpe
uſqꝫ ī p̄ntē diē ī vniūſa t̄ra egipti
regibus quīta ps ſoluit̄. ⁊ factū
ē quaſi ī legē. abſqꝫ t̄ra ſacdotali
que libera ab hac ꝯdicōe fuit
Habitauit ergo iſrl̄ ī egipto id
eſt ī terra ieſſen ⁊ poſſedit eā au
ctuſqꝫ eſt ⁊ multiplicatus nimis.
et vixit in ea decem et ſeptē ānis

Factiq; ſūt oēs dies vite illi9 cen
tumq̄dragintaſeptē annoꝝ. Cū
q; appropinq̄re cerneret diez mor
tis ei9 vocauit filiū ſuū ioſeph et
dixit ad eū. Si iueni grāz in ↄſpe
ctu tuo pone manū tuā ſb femorē
meo ⁊ facies m̄ miſericordiā ⁊ ve
ritatē ut nō ſepelias me in egipto
ſed dormiā cū patrib9 meis ⁊ au
feras me de t̄ra hac ↄ̄dasq; me
i ſepulchro maiorū. Cui rn̄dit io
ſeph. Ego faciā qd̄ iuſſiſti. Et ille
Jurā ḡ inq̄t mihi Quo iurāte. ado
rauit iſrahel dominū ↄuerſus ad
lectuli caput. ¶ Ca. xlviij.

His itaq; trāſactis nūciatū ē
ioſeph q̄ egrotaret pat̄ ſu9
Qui aſſumptis duob9 filijs ma
naſſe ⁊ effraim ire perexit. Dictūq;
eſt ſeni. Ecce fili9 tu9 ioſeph venit
ad te. Qui ↄfortatus ſedit in lectu
lo Et igreſſo ad ſe ioſeph ait. De
us omnipotēs apparuit mihi i lu
za q̄ eſt in terra chanaā bn̄dixit
q; mihi ⁊ ait Ego te augebo ⁊ mł
tiplicabo ⁊ faciā te i turbas ppło
rū. Daboq; tibi terrā hanc ⁊ ſemi
ni tuo poſt te in poſſeſſionē ſēpi
ternā. Duo ḡ filij tui q̄ nati ſūt ti
bi in terra egipti anteq̄ͣ huc veni
rem ad te mei erūt effraim et ma
naſſes ſicut ſimeō ⁊ ruben rͣputa
bunt̄ mihi. Reliq̄s aūt quos ge
nueris poſt eos tui erūt ⁊ nomīe
fratꝝ ſuorū vocabūt̄ in poſſeſſio
nib9 ſuis. Michi em̄ quādo venie
bā de meſopotamia mortua ē ra
chel in t̄ra chanaā in ip̄o itinere
Eratq; vernū temp9 Et ingredie
bar effrathā ⁊ ſepeliui eā iuxta
viā effrathe q̄ alio noīe appella
tur bethleem. Vidēs āt filios ei9
dixit ad eū. Qui ſunt iſti. Rn̄dit
Filij mei ſūt q̄s donauit m̄ dn̄s i
hoc loco. Adduc mq̄t eos ad me
ut bn̄dicam ił. Oculi em̄ iſrahel
caligabāt pre nimia ſenectute et
clare videre n̄ poterat Applicatoſ
q; ad ſe deoſculat9 ⁊ circūplexus
dixit ad filiū ſuū. Non ſū frauda
t9 aſpectu tuo: inſup oſ̄dit m̄ de9
ſemē tuū Cūq; tuliſſ; eos ioſeph
de gremio p̄ris adorauit p̄n9 in
terraz ⁊ poſuit ephraim ad dexte
ram ſuā id eſt ad ſiniſtrā iſrahel.
manaſſen vero in ſiniſtra ſua ad
dexterā ſcilicz p̄ris: applicuitq; ā
bos ad eū. Qui extēdēs manum
dexterā poſuit ſup caput ephraī
minoris fr̄is. ſiniſtrā aūt ſup ca
put manaſſe q̄ maior natu erat
ↄmutās man9 Bn̄dixit q; iacob
filios ioſeph ⁊ ait. Deus in cui9
cōſpectu ābulauerūt patres mei.
abrahā ⁊ yſaac. deus qui paſcit
me ab adoleſcēcia mea vſq; i p̄ſē
tē diez. angelus q̄ eruit me de cū
ctis mał bn̄dicat pueris iſtis. et
iuocet̄ ſup eos nomē meū. noīa
q; patrum meorum abrahaz et
yſaac. ⁊ creſcāt in multitudīe ſup
t̄rā Vidēs aūt ioſeph q̄ poſuiſſ;
pat̄ ſuus dexteram manū ſup ca
put ephraī ḡuit̄ accepit Et ap
prehenſā manū p̄ris leuaē cona
tus ē de capite ephraī et trāſfer
re ſup caput manaſſe. Dixitq; ad
patrez. Nō ita ↄ̄ueit pat̄ q̄r hic
ē p̄mogenit9 Pone dexterā tuā
ſup caput eius. Qui renuēs ait.
Scio fili mi ſcio. Et iſte q̄ppe erit
in pp̄łos ⁊ multiplicabit̄. ſ; frater
eius minor maior erit illo ⁊ ſemē
illi9 creſcet i gētes Bn̄dixitq; eis

in tpe illo dicēs. In te bñdicetur
iſrl' atq; dicet' Faciat tibi de⁹ ſicut
effraim ⁊ ſicut manaſſe. Cōſtitu
itq; effraim ante manaſſē. Et ait
ad ioſeph filiū ſuū. En ego mori
or ⁊ erit deus vobiſcum ⁊ reducet
vos ad t'ra; pr̄m v'roꝝ. Do tibi
ptem vna; extra frēs tuos quam
tuli de manu amorrei in gladio ⁊
arcu meo. ¶ Ca. xlix.

Vocauit autē iacob filios ſuos
⁊ ait eis. Cōgregamī: vt an
nūtie; q̄ ventura ſūt vob' ī dieb⁹ no
uiſſimis. Cōgregami ⁊ audite fi
lij iacob: audite iſrahel prēm vr̄m
Ruben p̄mogenitus me⁹ Tu forti
tudo mea ⁊ principiū doloris mei
Prior ī donis. maior ī imperio. Effu
ſus es ſicut aq̄ Nō creſcas q2 aſcē
diſti cubile patris tui ⁊ maculaſti
ſtratū ei⁹. Simeō ⁊ leui frēs vaſa
iniq̄tatis bellantia. In ɔſiliū eorū
nō veniet aīa mea ⁊ in cetu illorū
nō ſit gl'ia mea. q2 ī furore ſuo oc
ciderūt virū ⁊ ī voluntate ſua ſuffo
derunt muꝝ Maledict⁹ furor eoꝝ
q2 ptinax ⁊ indignatō eoꝝ q2 durā:
diuidā eos ī iacob ⁊ diſpgā eos
in iſrl'. Juda: te laudabunt frēs
tui. Man⁹ tue ī ceruicib⁹ inimicoꝝ
tuoru; adorabunt te filij pr̄is tui
Catulus leonis iuda. Ad p̄dam
fili mi aſcendiſti reqeſcēs accubui
ſti vt leo ⁊ q̄ſi leena. Quis ſuſcita
bit eū. Nō auferētur ſceptrū de iu
da ⁊ dux de femore eius: donec ve
niat qui mittēdus ē ⁊ ipe erit expe
ctatio gentiū. Ligans ad vinea;
pullū ſuū ⁊ ad vite. o fili mi aſinā
ſua;. Lauabit ī vino ſtolā ſuam ⁊
in ſanguine vue palliu; ſuū. Pul
chriores ſūt oculi ei⁹ vino ⁊ dētes
eius lacte cādidiores. zabulon in
litore maris habitabit ⁊ ī ſtatōe
nauiū: ptēgēs vſq; ad ſydonē yſa
char aſinus fortis: accubās inter
terminos. Vidit requiē q2 eēt bo
na ⁊ terrā q2 optima ⁊ ſuppoſuit
humer; ſuū ad portādū fact⁹ q2 ē
tributis ſeruiens. Dan iudicabit
pp̄lm ſuū ſicut ⁊ alia trib⁹ in iſrl'
Fiat dan coluber ī via ceraſtes in
ſemita mordens vngules equi vt
cadat aſcenſor ei⁹ retro. Salutarē
tuū expectabo dn̄e. Gad accīctus
preliabit' ante eū ⁊ ipe accinget'
retrorſū. Aſer pinguis panis ei⁹
⁊ p̄bebit delicias regib⁹. Neptali
ceruus emiſſus ⁊ dans eloquia
pulchritudinis Fili⁹ accreſcēs io
ſeph. fili⁹ accreſcēs ⁊ decor⁹ aſpctū
Filie diſcurrerūt ſup muꝝ. ſ; exa
ſperauerūt eū ⁊ iurgati ſūt. inui de
rūtq; illi hn̄tes iacula. Sedit ī for
ti arcus ei⁹ ⁊ diſſoluta ſūt vincula
brachioꝝ ⁊ manuū illi⁹: per ma
nus potentis iacob. Inde paſtor
egreſſus ē lapis iſrl' Deus pr̄is
tui erit adiutor tu⁹ ⁊ oīpotēs bn̄
dicet tibi bn̄dcōib⁹ celi deſup. bn̄
dictioīb⁹ abiſſi iacētis deorſū. bn̄
dictōib⁹ vberū ⁊ vulue Benedicti
ones pr̄is tui ɔfortate ſūt. Bn̄dcō
nib⁹ patruꝝ ei⁹ donec veniret deſi
deriū colliū eternorū. Fiat in capi
te ioſeph ⁊ in v'tice nazarei: inter
frēs ſuos. Beniamin lup⁹ rapax
mane comedet p̄da; ⁊ veſpe diui
det ſpolia. Omēs hij ī tribub⁹ iſrl'
duodecī. Hec locut⁹ ē eis pr̄ ſu⁹
bn̄dixitq; ſingulis benedcōib⁹
ɔprijs ⁊ precepit eis dicens. Ego
ɔgregor ad pp̄l; meū Sepelite me
cū prib⁹ meis in ſpelunca duplici

que ē in agro ephron ethei ꝯtra
mābre in t̄ra chanaan quā emit
abrahā cū agro ab ephrō ethe
o in poſſeſſionem ſepulchri. Ibi
ſepelierūt eū ⁊ ſarā vxorē eiꝰ. Ibi
ſepultꝰ ē yſaac cū rebecca cōiuge
ſua. Ibi ⁊ lya cōdita iacet Finitiſ
q̄ꝫ mādatis q̄bꝰ filios īſtruebat
collegit pedes ſuos ſup lectulum.
⁊ obijt appoſitꝰq̄ꝫ ē ad pp̄l'z ſuuz

QVod cernēs ioſeph ¶ Ca. l.
ruit ſup faciē patris flens
⁊ deoſculās eū p̄cepitq̄ꝫ ſuis ſuis
medicis ut aromatibꝰ ꝯdirēt pa
trez. Quibꝰ iuſſa explētibꝰ trāſie
rūt quadragita dies. Iſte quippe
mos erat cadauerū ꝯditoꝝ. Fle
uitq̄ꝫ eū egiptus ſeptuaginta die
bus. Et expleto planctꝰ t̄pe locu
tus ē ioſeph ad familiā pharao
nis. Si inueni grām ī ꝯſpectu ve
ſtro loq̄mini in auribꝰ pharaoniſ
eo ꝙ pat̄ meꝰ adiurauerit me di
cens En morior ī ſepulchro meo
qd̄ fodi mihi ī terra chanaā ſepe
lies me. Aſcēdā igit̄ ⁊ ſepeliaz pa
trez meū ac reūtar. Dixitq̄ꝫ ei pha
rao Aſcēde ⁊ ſepeli p̄rez tuuz ſicut
adiuratꝰ es Quo aſcēdēte ierunt
cū eo om̄s ſenes domus pharao
nis cūctiq̄ꝫ maiores natu t̄re egip
ti domus ioſeph cū fratribꝰ ſuis
abſq̄ꝫ puulis et gregibꝰ atq̄ꝫ ar
mētis q̄ dereliq̄rāt ī t̄ra ieſſen Ha
buit q̄ꝫ in comitatu currus et eq̄
tes ⁊ facta ē turba nō modica. ve
neruntq̄ꝫ ad areā adad q̄ ſita ē
trās iordanē vbi celebrātes exeq̄
as planctu magno atq̄ꝫ vehemēti
impleuerūt ſeptē dies Quod cum
vidiſſent habitatores t̄re chana
an dixerūt. Planctꝰ magnꝰ ē iſte
egiptijs Et idcirco vocatū eſt no
men loci illiꝰ planctꝰ egipti Fece
rūt ḡ filij iacob ſicut p̄ceperat eis
⁊ portātes eū in terrā chanaā ſe
pelierūt eū in ſpelūca duplici quā
emerat abrahā cū agro ī poſſeſ
ſionē ſepulchri ab ephron etheo
ꝯtra faciē mambre. Reuerſuſq̄ꝫ ē
ioſeph in egiptū cum fratribꝰ ſu
is ⁊ omī comitatu ſepulto patre.
Quo mortuo timētes frēs eius ⁊
mutuo colloquētes. ne forte me
mor ſit iīurie quā paſſus ē et red
dat nob̄ omne malū qd̄ fecimus
mādauerūt ei. Pater tuꝰ p̄cepit
nob̄ anq̄ꝫ moreret̄ ut hec tibi ver
bis illiꝰ diceremꝰ. Obſecro ut ob
liuiſcaris ſceleris fratꝝ tuoruz et
peccati atq̄ꝫ malicie quaz exercue
rūt ī te Nos q̄ꝫ oramꝰ ut ſuo dei pa
tri tuo dimittas iīq̄tatē hāc Qui
bꝰ auditis fleuit ioſeph veneruͤt
q̄ꝫ ad eū frēs ſui et p̄ni adorātes
in terrā dixerūt. Serui tui ſumus.
Quibꝰ ille reſpōdit. Nolite timē.
Num dei poſſuꝰ reſiſtere volūtati.
Vos cogitaſtis de me malū ſ; de
us v̄tit illud ī bonū ut exaltaret
me ſic̄ ī p̄ñciaꝝ cernitis et ſaluos
faceret mltos pp̄los Nolite timē.
Ego paſcā vos ⁊ puulos veſtros
Cōſolatuſq̄ꝫ eſt eos ⁊ blāde et le
niter locutꝰ eſt ⁊ habitauit in e
gipto cum omni domo patris ſui
Vixitq̄ꝫ centūdecē ānis ⁊ vidit ef
fraim filios vſ; ad terciā generā
cionez Filij q̄ꝫ machir filij manaſ
ſe nati ſūt in genibꝰ ioſeph. Qui
bus trāſactis locutꝰ eſt fratribꝰ
ſuis. Poſt mortē meaz deꝰ viſita
bit vos ⁊ aſcēdē vos faciet de t̄ra
iſta ad t̄raz quā iurauit abrahā

yſaac ⁊ iacob Cūq̨ adiuraſſꝫ eos
atꝫ dixiſſꝫ. deꝰ viſitabit voſ aſpor
tate oſſa mea vobiſcū de loco iſto.
mortuus ē: expletis centū decē vi
te ſue annis. ⁊ cōditus aromatibꝰ
repoſitus ē ī loculo in egipto.

Explicit liber geneſis. Inci
pit lib. Elleſmoth quē nos
exodi dicimꝰ. Ca. i.

Hec ſūt nomīa filiorū
iſrł. q̄ ingreſſi ſunt in
egiptū cū iacob. Sin
guli cuꝫ domibꝰ ſuis
introierūt. Ruben. ſi
meon. leui. iudas. yſachar. zabu
lon. ⁊ beniamin. dan et neptalim
gad ⁊ aſer. Erāt igiť omēs anime
eorū q̄ egreſſe ſūt de femore iacob
ſeptuaginta. Joſeph āt ī egipto
erat. Quo mortuo ⁊ vniūſis fribꝰ
eiꝰ omīq̨ ꝯgnacōne ſua: filij iſrł
creuerūt et q̄ſi germināťes mlťi
plicati ſūt ac roborāti nimis imple
uerūt trā. Surrexit interea rex no
uus ſup egiptū qui ignorābat io
ſeph Et ait ad populū ſuum. Ecce
pplˢ filiorū iſrahel multus et for
tior nobis ē. Venite ſapienť opp̄
mamꝰ eū ne forte multiplicetur ⁊
ſi ingrueit ꝯtra nos bellū: addať
inimicis noſtris. expugnatiſq̨ no
bis: egrediatur de tra. Prepoſuit
itaq̨ eis magiſtros operū vt affli
gerēt eos oneribꝰ. Edificauerūtq̨
vrbes tabernaculorū pharaoni
phiton ⁊ ramaſſes Quāto q̨ opp̄
mebāt eos: tanto magis multipli
cabanť et creſcebant. Oderātq̨
filios iſrahel egipcij ⁊ affligebāt
illudētes ⁊ inuidentes eis atq̨ ad

amaritudinē pducebāt vitam eo
rū opibꝰ duris luti ⁊ lateris oīq̨
famulatu quo ī tre opibꝰ preme
banť. dixit autē rex egipti obſte
tricibꝰ hebreorū quarū vna voca
bať ſephoā altera phua: precipi
ens eis. Quando obſtetricabitis
hebreas ⁊ partus tēpus aduene
rit: ſi maſculus fuerit interficite eū
ſi femina reſeruate. Timuerūt āt
obſtetrices deū ⁊ nō fecerūt iuxta
preceptū rēgis egipti. ſꝫ ꝯſeruabāt
mares. Quibus accerſitis ad ſe
rex ait Quidnā eſt hoc qđ facere
voluiſtis vt pueros ſeruaretis.
Que rn̄derunt Nō ſūt hebree ſicut
egipcij mulieres. Ipe ei obſtetri
candi hñt ſcientiā ⁊ priuſq̄ veni
amus ad eas pariūt. Bene ergo
fecit dn̄s obſtetricibꝰ ⁊ creuit pplˢ
cōfortatuſq̨ ē nimis. Et q̄a timue
rūt obſtetrices deū: edificauit eis
domos Precepit ergo pharao oī
pplo ſuo dicēs. Quicq̄d maſculini
ſexꝰ natum fuerit ī flumine picite
quicq̄d femini reſeruate. Ca. ij.

Egreſſus ē poſt hec vir de do
mo leui ⁊ accepit vxorē ſtir
pis ſue que ꝯcepit et pepit filiū ⁊
videns eū elegantem abſcondit
tribus menſibus. Cūq̨ iam cela
re nō poſſet ſumpſit fiſcellam ſcir
peā et liniuit eam bitumine ac pi
ce. poſuitq̨ intus infantulum ⁊ ex
poſuit eū in carecto ripe fluminis
ſtante procul ſorore eius et con
ſiderante euentum rei Ecce autem
deſcēdebat filia pharaonis ut la
uaretur in flumine ⁊ puelle eius
gradiebanť per crepidinē alueí.
Que cūm vidiſſet fiſcellā in papi
rione miſit vnā e famulabꝰ ſuis

⁊ allataꝫ apiēs cernēſqꝫ ī ea pāt
uulū vagientē miſerta eius ait.
De īfātibꝰ hebreoꝝ eſt hic. Cui
ſoror pueri Vis īquit vt vadā et
vocē tibi mulierē hebreā ꝗ nutri
re poſſit infantulū. Rn̄dit. Vade
Perrexit puella ⁊ vocāt matreꝫ
ſuā. Ad quā locuta filia pharao
nis accipe ait puerū iſtū et nutri
mihi ego dabo tibi mercedē tuā.
Suſcepit mulier et nutriuit pue
ꝝ adultūqꝫ tradidit filie phara
onis Quē illa adoptauit ī locū fi
lij vocauitqꝫ nomē eius moyſes
dicēs ꝙ de aq̄ tulit eū In diebus
illꝰ poſtqꝫ creuerat moyſes egreſ
ſus ē ad fratres ſuos viditqꝫ af
flictionē eoꝝ ⁊ viꝝ egiptiū pcuci
entē quēdā de hebreis frībꝰ ſuis
Cūqꝫ cōſpexiſſꝫ huc atqꝫ illuc et
nllꝫ adeſſe vidiſſꝫ pcuſſuꝫ egipti
ū abſcōdit ſabulo Et egreſſꝰ die
altēo ꝯſpexit duos hebreos rixā
tes dixitqꝫ ei ꝗ faciebat iniuriam
Quare pcutis primū tuū. Qui rn̄
dit Quis ꝯſtituit te pncipē et iu
dicē ſup nos. Nū occidē me tu
vis ſicut heri occidiſti egiptū.
Timuit moyſes ⁊ ait. Quomodo
palā factū ē verbū iſtud. Audi
uitqꝫ pharao ſermonē hunc ⁊ q̄
rebat occidē moyſen. Qui fugiēs
de ꝯſpectu eius moratus eſt ī ter
ra madiā ⁊ ſedit iux puteū. Erāt
aūt ſacerdoti madiā ſeptem filie
que venerāt ad hauriēdā aquā
⁊ impletis canalibꝰ adaq̄re cupi
ebāt greges pr̄is ſui Supuenere
paſtores et eiecerūt eas Surrexit
qꝫ moyſes et defenſis puellꝰ adā
quauit oues eaꝝ Que cū reuertiſ
ſēt ad ietro prēꝫ ſuū dixit ad eas

Cur velociꝰ veniſtis ſolito. Dixe
runt Vir egiptius liberauit nos
de manu paſtoꝝ Inſup ⁊ hauſit
aquā nobiſcū potūqꝫ dedit oui
bꝰ At ille Vbi eſt īqt. Quare di
miſiſtis hoīeꝫ. vocate euꝫ ut ꝯme
dat panē. Iurauit ģ moyſes ꝙ
habitaret cū eo Accepitqꝫ ſepho
ram filiā eius vxorē. que pepit ei
filiū queꝫ vocauit gerſan dicens
Aduena fui ī terra aliena Alterū
vero pepit quē vocauit eliezer di
cens Deꝰ ei pr̄is mei adiutor me
us et eripuit me de manu phara
onis. Poſt multū vero tpis mor
tuus ē rex egipti Et ingemiſcētes
filij iſrahel ꝓpter opera vociferati
ſūt Aſcēditqꝫ clamor eoꝝ ad deuꝫ
ab operibꝰ ⁊ audiuit gemitū eoruꝫ
ac recordatꝰ ē federis qđ pepigit
cū abraham yſaac iacob Et reſpe
xit dn̄s filios iſrł ⁊ ꝯgnouit eos

Moyſes aūt paſce ¶ Ca. iij.
bat oues ietro ſocri ſui ſa
cerdotis madiā. Cūqꝫ minaſſet
gregē ad interiorā deſerti venit ad
monteꝫ dei oreb Apparuitqꝫ ei do
minꝰ ī flāma igis de medio rubi
⁊ videbat ꝙ rubꝰ ardēt ⁊ nō cō
bureret. Dixit ģ moyſes Vadā ⁊
videbo viſionē hanc magnā qua
re non ꝯburat. Cernēs aūt dn̄s
ꝙ pgeret ad videndū vocauit eū
de medio rubi ⁊ ait. Moyſes moi
ſes. Qui reſpondit: Aſſum. At ille
Nō appropies īqt huc Solue cal
ciamētū de pedibꝰ tuis. Locꝰ enī
in ꝗ ſtas terra ſancta eſt. Et ait.
Ego ſum deus pr̄is tui deus abra
hā ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob Abſcō
dit moyſes faciē ſuā. Non enī au
debat aſpicere contra deū Cui ait

dn̄s. Vidi afflictōez pp̄li mei i egi
pto ⁊ clamorem eiꝰ audiui ꝓpt̄ du
riciā eoꝝ qui p̄ſūt opibꝰ. Et ſciēs
dolorem eius deſcendi vt liberem
eū de maibꝰ egiptioꝝ ⁊ educā de t̄
ra illa in terrā bonā ⁊ ſpacioſam
in terraz q̄ fluit lacte e ⁊ melle ad
loca chananei ⁊ ethei ⁊ amorei ⁊
pheteſei ⁊ euei et iebuſei. Clamor
ergo filioꝝ iſrl̄ venit ad me. vidi
qꝫ afflictōez eoꝝ qua ab egipciiſ
opprimūt̄. Sed veni ⁊ mittā te ad
pharaonez vt ducas pp̄lm meū
filios iſrl̄ de egipto. Dixitqꝫ moy
ſes ad deū. Quis ſū ego vt vadaz
ad pharaonez: ⁊ educā filios iſrl̄
de egipto. Qui dixit ei. Ego ero te
cū: et hoc habebis ſignū ꝙ miſeri
te. Cum eduxeris pp̄lm meū de egi
pto: ymolabis deo ſup mōtē iſtuz
Ait moyſes ad deuz. Ecce ego va
dā ad filios iſrl̄ ⁊ dicā eis Deus
patrū veſtroruz miſit me ad voſ.
Si dixerint m̄ q̄d ē nomē eius q̄d
dicam eis. Dixit dn̄s ad moyſen
Ego ſū qui ſuz. Ait. Sic dices filiis
iſrahel. Qui eſt miſit me ad vos.
Dixitqꝫ iterū deus ad moyſē. Hec
dices filiis iſrl̄ Dn̄s deꝰ patꝝ vro
ruz deus abrahā et deus yſaac et
deus iacob miſit me ad vos. Hoc
nomē mihi ē i eternuz et hoc memo
riale meum i generacōe ⁊ gn̄acōez
Vade ⁊ ꝯgrega ſeniores iſrl̄ ⁊ di
ces ad eos Dn̄s deus patꝝ vr̄oꝝ
apparuit mihi deꝰ abrahā et deus
yſaac ⁊ deꝰ iacob dicens Viſitāſ
viſitaui voſ ⁊ vidi oīa q̄ acciderūt
vobis in egipto ⁊ dixi ut educam
vos de afflictōe egipti i terrā cha
nanei ⁊ ethei ⁊ amorei et pherezei
et euei et iebuſei ad t̄rā fluentem
lacte et melle et audiēt vocē tuaz
Ingredieriſqꝫ tu ⁊ ſeniores iſrahel
ad regem egipti et dices ad eum.
Dn̄s deus hebreoruz vocauit nos
ibimus viam trium dierum in ſoli
tudinez ut ymolemꝰ dn̄o deo nr̄o
Sed ego ſcio ꝙ nō dimittet vos
rex egipti ut eatis niſi p manū va
lidā. Extēdā qꝫ manuz meā ⁊ ꝑcu
tiā egiptū in cūctis mirabilibꝰ me
is que facturus ſū in medio eoruz
poſt hec dimittet vos: daboqꝫ gra
tiā pp̄lo huic corā egipciis Et cum
egrediemini nō exibitis vacui. ſꝫ po
ſtulabit mulier a vicina ſua ⁊ ab
hoſpita ſua vaſa argētea ⁊ aurea
ac veſtes. ponetiſqꝫ eas ſup filios
⁊ filias vr̄as ⁊ ſpoliabitis egiptū

Reſpōdēs moyſes ¶ Ca. iiii.
ait Nō credēt m̄ neqꝫ audiēt
vocē meā. ſꝫ dicēt nō apparuit tibi
dominus. Dixit ergo ad eū. Quid
eſt quod tenes in manu tua. Rn̄
dit. Virga Dixitqꝫ dominus Proi
ce eā in terrā. Proiecit ⁊ verſa eſt
in colubrū ita ut fugeret moyſes
Dixitqꝫ dn̄s. Extende manū tuaz ⁊
apprehēde caudā eius. Extendit ⁊
tenuit verſaqꝫ eſt in virgam. Vt
credant inquit ꝙ apparuerit tibi
deus patrū tuoꝝ deus abrahā et
deus yſaac et deus iacob. Dixitqꝫ
dn̄s rurſum Mitte manum tuam
in ſinū tuū. Quā cū miſiſſet i ſinū
ꝓtulit leproſam ad inſtar niuis
Retrahe ait manū tuam in ſinuz
tuū Retraxit et protulit iterum et
erat ſimilis carni reliqne. Si non
crediderint inquit tibi neqꝫ audie
rint ſermonem ſigni p̄oris Credēt
verbo ſigni ſequētis. Quod ſi nec
duobꝰ q̄de hiis ſignis crediderit

necq3 audierint vocez tuam ſume
aquā fluminis ⁊ effunde eā ſup ari
dā et quicqd hauſeris de fluuio
vertet̄ in ſanguinē. Ait moyſes.
Obſecro dn̄e nō ſū eloqn̄s ab he
ri ⁊ nudiuſtertiꝰ ⁊ ex quo locutꝰ
es ad ſeruū tuum impeditoris ⁊
tardioris lingue ſū. Dixit dn̄s ad
eū Quis fecit os hoīs. Aut qs fa
bricatꝰ ē mutū ⁊ ſurdū. videntez
⁊ cecū. Nōne ego. Perge igit̄ ⁊
ego ero in ore tuo doceboq3 qd lo
quaris At ille Obſecro dn̄e mitt
mitte quē miſſurꝰ es. Iratꝰ dn̄s
in moyſen ait. Aaron frat̄ tuꝰ le
uites ſcio ꝙ eloquēs ſit Ecce ipſe
egrediet̄ in occurſū tuū videſq3 te
letabit̄ corde Loquē ad eū ⁊ pone
verba mea in ore eiꝰ et ego ero ī
ore tuo ⁊ in ore illiꝰ et oſtēdā vob
quid agē debeatis Et ipſe loqt̄ ꝓ
te ad populū ⁊ erit os tuū. tu au
tē eris ei in hijs q̄ ad deū ptinent
Virgā q3 hāc ſume in manu tua
ī qua facturꝰ es ſigna. Abijt moi
ſes ⁊ reuerſus eſt ad ietro ſocez
ſuū. Dixitq3 ei. Vadā et reuertar
ad frēs meos in egiptū ut vidēā
ſi adhuc viuant. Cui ait ietro.
Vade in pace. Dixit ergo dn̄s ad
moyſen in madiā. Vade ⁊ reuer
tere in egiptū. Mortui em̄ ſūt oēs
qui q̄rebāt aīaz tuā Tulit ḡ moy
ſes vxorē ſuā ⁊ filios ſuos ⁊ impo
ſuit eos ſup aſinū reūſuſq3 eſt in
egiptū portās vḡā dei ī manu ſu
a. Dixitq3 ei dn̄s reūtēti in egiptū
Vide ut oīa oſtēta q̄ poſui in ma
nu tua facias corā pharaōe. Ego
indurabo cor eiꝰ ⁊ nō dimittet po
pulum Diceſq3 ad euz. Hec dic do
minꝰ Filiꝰ meus pmogenitꝰ iſrl̄

Dixi tibi dimitte filiū meū ut ſui
at mihi et noluiſti dimittere euz
Ecce ego interfitiam filiū tuū pͦ
genitū Cūq3 eēt in itinē in diuer
ſorio occurrit ei dn̄s et volebat
occidē eum. Tulit ilico ſephora
acutiſſimā petrā ⁊ circūcidit ꝓpu
tiū filij ſui. Tetigitq3 pedes eius ⁊
ait Spōſus ſāguinū tu mihi es Et
dimiſit eū poſtq̄ dixerat ſpōſus
ſanguinū tu mihi es ob circūciſi
onē. Dixitq3 dn̄s ad aarō. Vade
in occurſū moyſi ī deſertū Qui ꝓ
fexit obuiā ei in mōtem dei ⁊ oſcu
latus ē eū. Narrauitq3 moyſes
aaron oīa v̄ba dn̄i ꝑ q̄bꝰ miſerāt
eū ⁊ ſigna q̄ mādauerāt. Venerūt
q3 ſimul ⁊ ꝯgregauerūt cūctos ſen
iores filioꝝ iſrl̄. Locutuſq3 ē aarō
oīa v̄ba q̄ dixerat dn̄s ad moyſē
⁊ fecit ſigna corā ꝑplo ⁊ credidit
ꝑplꝰ. Audieruntq3 ꝙ viſitaſſet dn̄s
filios iſrl̄ ⁊ ꝙ reſpexit afflictōnē
illoꝝ ⁊ proni adorauerūt. Ca. v.

Poſt hec ingreſſi ſūt moyſes
⁊ aarō ⁊ dixerūt pharaoni
Hec dicit dn̄s deꝰ iſrl̄ dimitte po
pulū meū ut ſacrificiet mihi ī de
ſerto. At ille r̄ndit. Quis eſt dn̄s
ut audiā vocē eiꝰ ⁊ dimittā iſrl̄.
Neſcio dn̄m ⁊ iſrl̄ nō dimittam.
Dixeruntq3. Deꝰ hebreoꝝ vocauit
nos ut eamꝰ viā triū dieꝝ ī ſolitu
dinem ⁊ ſacrificemꝰ dn̄o deo nr̄o
ne forte accidat nob̄ peſtis ā gla
dius. Ait ad eos rex egipti. Qua
re moyſes ⁊ aaron ſollicitatis po
pulū ab opibꝰ ſuis. Ite ad one
ra vr̄a. Dixitq3 pharao Multus ē
populus terre. Videtis ꝙ turba
ſuccreuerit qn̄to mag̃ ſi dederitis
eis requiem ab opibꝰ. Precepit

Ergo in die illo p̄fectis opm̄ ⁊ exa
ctoꝛib⁹ ꝑpl'i dicēs. Nequaq̄ vltra
dabitis paleas ꝑplo ad ꝯficiēdos
lateres ſicut prius. ſed ipi vadāt
⁊ colligant ſtipulas ⁊ mēſurā la
teꝝ quā pri⁹ faciebāt. imponetis
ſup eos nec minuetis quicq̄. Va
cant em̄ ⁊ idcirco vociferant̄ dicē
tes. Eam⁹ ⁊ ſacrificem⁹ deo noſtro
Opprimāt̄ opib⁹ ⁊ expleāt ea ut
nō acq̄eſcant verbis mēdacibus
Igit̄ egreſſi prefecti opm̄ ⁊ exacto
res ad populū dixerunt. Sic dicit
pharao. Nō do vobis paleas Ite
⁊ colligite ſicubi iuenire poteritis
nec minuet̄ quicq̄ de ope veſtro
Diſpſuſq; ē ꝑpl's i oēm terram egi
pti ad colligendas paleas Prefe
ctiq; opm inſtabāt dicētes. Com
plete op⁹ veſtꝝ quotidie ut pri⁹
facere ſolebatis qn̄ dabāt̄ vobis
palee. Flagellatiq; ſūt qui p̄erāt
opib⁹ filioꝝ iſrl' ab exactoribus
pharaōis dicētib⁹. Quare nō im
pleſtis mēſurā lateꝝ ſicut p̄⁹ nec
heri nec hodie. Venerūtq; prepo
ſiti filioꝝ iſrl' ⁊ vociferati ſunt ad
pharaonē dicentes Cur ita agis
ꝯtr̄ ſeruos tuos. Palee nō dant̄
nob' ⁊ lateres ſimilit̄ imperant̄ En
famuli tui flagellis cedimur ⁊ iiu
ſte agitur ꝯtra ꝑplm tuū. Qui ait.
Vacatis otio ⁊ idcirco dicitis. Ea
m⁹ ⁊ ſacrificem⁹ dn̄o. Ite ḡ ⁊ ope
ramini. Palee nō dabūtur vob' ⁊
reddetis ꝯſuetū numeꝝ lateꝝ Vi
debātq; ſe p̄poſiti filioꝝ iſrl' i ma
lū eo q dicēt̄ eis nō minuet̄ q̄cq̄
operis de lateib⁹ p ſingulos dies
Occurrerūtq; moyſi et aaron q̄ ſta
bant ex aduerſo: egredientes a
pharaone ⁊ dixerunt ad eos. Vi
deat dn̄s ⁊ iudicet. qm̄ fetere feci
ſtis odorē noſtꝝ corā pharaone
⁊ ſeruis ei⁹ ⁊ p̄buiſtis ei gladium
ut occideret nos. Reuſuſq; ē moy
ſes ad dn̄m et ait. Dn̄e: cur afflixi
ſti ꝑpl'm iſtū. Quare miſiſti me.
Ex eo em̄ q̄ igreſſ⁹ ſū ad pharao
nē ut loq̄rer ex nomie tuo afflixit
populū tuum ⁊ non liberaſti eos.

Ca. vi.

Dixitq; dn̄s ad
moyſen. Nūc videb' q̄ factu
rus ſū pharaoni. Per manū em̄
fortē dimittet eos ⁊ in manu robu
ſta eiciet illos de t̄ra ſua. Locut⁹ q;
ē dn̄s ad moyſen dicens. Ego do
min⁹ qui apparui abrahā. yſaac
⁊ iacob in deo oīpotente. et nomē
meū adonay n̄ idicaui eis. pepigi
q; fed⁹ cū eis ut darē eis t̄rā cha
naā t̄rā peregnacōis eoꝝ i q̄ fuerūt
aduene. Ego audiui gemitū filioꝝ iſ
rahel q̄ egipcij oppreſſerūt eos et
recordat⁹ ſū pacti mei. Ideo dic fi
lijs iſrl'. Ego dn̄s qui educā vos
de ergaſtulo egiptioꝝ ⁊ eruam de
ſeruitute ac redimam in brachio
excelſo ⁊ iudicijs magnis. ⁊ aſſu
mam vos mihi in populū ⁊ ero ve
ſter deus. Et ſcietis q ego ſū dn̄s
deus veſter qui eduxerim vos de
ergaſtulo egiptioꝝ et induxerim
vos in t̄rā ſup quā leuaui manū
meā ut darē eā abraham. yſaac
⁊ iacob. daboq; illā poſſidendam
vob' ego dn̄s. Narrauit ḡ moyſes
oīa filijs iſrl' qui non acq̄euerūt
ei ꝓpter anguſtiā ſpūs ⁊ op⁹ du
riſſimum. Locutuſq; eſt dominus
ad moyſen dicēs. Ingredere et lo
quere ad pharaonē regē egipti
ut dimittat filios iſrahel de terra
ſua. Reſpōdit moyſes coram dn̄o

Ecce filiȷ̄ iſrl̄ nō audiūt me. Et q̄
mō audiet pharao p̄ſertī cū icir
cūciſus ſim labiȷ̄s. Locutuſq; eſt
dn̄s ad moyſen ⁊ aaron et dedit
mandatum ad filios iſrl̄ et ad
pharaonē regez egipti ut educe
rent filios iſrahel de terra egipti.
Iſti ſunt p̄ncipes domorū p fami
lias ſuas. Filiȷ̄ ruben p̄mogeniti
iſrl̄is enoch et phallu eſrom et
charmi. Hee cognacōnes ruben
Filiȷ̄ ſimeon iamuel ⁊ iamin ⁊ ia
mi ⁊ aod ⁊ iachin et ſoer et ſaul
filius chanamitidis. Hee ꝓgeni
es ſimeon. Et hec noīa filioꝝ leui
per cognacōes ſuas gerſon ⁊ ca
ath ⁊ merari. Anni aūt vite leui
fuerūt centūtrigintaſeptē. Filiȷ̄ ger
ſon lobni ⁊ ſemei p ꝯgnacōes ſu
as. Filiȷ̄ caath amrā ⁊ yſuar ⁊ he
bron et oziel Anni q̄ꝫ vite caath
centūtrigintatres. Filiȷ̄ merari mo
oli ⁊ muſi. Hee cognacōes leui p
familias ſuas. Accepit aūt amrā
vxorē iochabeth patruelē ſuaz q̄
pepit ei aaron ⁊ moyſē et mariā.
Fuerūtq; anni vite amrā centūtri
gintaſeptē. Filiȷ̄ q̄ꝫ yſuar chore ⁊
napheg ⁊ zechri Filiȷ̄ q̄ꝫ oziel mi
ſael ⁊ eliſaphā ⁊ ſechri. Accepit
aūt aaron vxorē elizabeth filiam
aminadab ſororē naaſō q̄ pepit
ei nadab ⁊ abiu ⁊ elezar ⁊ ytha
mar. Filiȷ̄ q̄ꝫ chore aſer ⁊ helcha
na ⁊ abiaſab. Hee ſūt ꝯgnacōes
chorītarū. At vero eleazar filius
aarō accepit vxorem de filiabus
phutiel q̄ pepit ei phinees. Hȷ̄
ſūt p̄ncipes faīliaꝝ leuiticaꝝ p co
gnacōes ſuas. Iſte ē aarō ⁊ moy
ſes q̄b9 p̄cepit dn̄s ut educerēt
filios iſrahel de t̄ra egipti p tur

mas ſuas Hȷ̄ ſūt qui loquūt̄ ad
pharaonē regē egipti ut educāt
filios iſrl̄ de egipto Iſte eſt moy
ſes ⁊ aaron in die qua locutus ē
dn̄s ad moyſē in terra egipti. Et
locut9 ē dn̄s ad moyſen dicens.
Ego dn̄s Loquere ad pharaonē
regē egipti oīa que loquar tibi.
Et ait moyſes corā dn̄o. En incir
cumciſus labiȷ̄s ſum Q̄uo audiet
me pharao. Ca. vȷ̄

Dixitq; dn̄s ad moyſē. Ecce
cōſtitui te deū pharaonis ⁊
aaron frater tuus erit ꝓpheta tibi.
Tu loq̄ris ei omīa que mādo tibi
⁊ ille loquet̄ ad pharaonē ut di
mittat filios iſrl̄ de terra ſua Sz
ego indurabo cor ei9 ⁊ multipli
cabo ſig̃ ⁊ oſtēta mea ī t̄ra egip
ti ⁊ nō audiet vos. Immittamq;
manū meā ſup egiptū ⁊ educaz
exercitū meū ⁊ ꝑplm meū filios
iſrl̄ de terra egipti p iudicia max
ima. Et ſcient egipciȷ̄ q2 ego ſum
dn̄s q̄ extēderim manū meā ſup e
giptum et eduxerim filios iſrl̄ de
medio eoꝝ. Fecit itaq; moyſes ⁊
aaron ſic̄ p̄cepat dn̄s ita egerūt.
Erat aūt moyſes octogīta anno
rū et aarō octogintatriū quādo
locuti ſūt ad pharaonē. Dixitq;
dn̄s ad moyſen ⁊ aarō. Cū dixe
rit vobis pharao oſtēdite ſigna
dices ad aron. Tolle v̄gam tuā
⁊ ꝓice eā corā pharaone ac v̄ta
tur in colubꝝ. Ingreſſi itaq; mo
yſes ⁊ aarō ad pharaonē fecerūt
ſic̄ p̄cepat dn̄s. Tulitq; aaron v̄
gā corā pharaone ⁊ ſuis ei9 q̄
v̄ſa eſt in colubrū. Vocauit aūt
pharao ſapiētes ⁊ maleficos et
fecerūt etiā ipſi per incantationes

egiptiacas ⁊ archana quedam ſi
militer. Proiecerūtqꝫ ſinguli v̓gas
ſuas que verſe ſūt ī dracones. Sꝫ
deuorauit virga aarō: v̓gas eoꝝ
Induratūqꝫ eſt cor pharaonis ⁊
nō audiuit eos ſicut p̄ceperat dn̄s
Dixit autē dn̄s ad moyſē. Ingra
uatū ē cor pharaonis ⁊ non vult
dimittere ꝑplm. Vade ad eū ma
ne. Ecce egrediet̄ ad aq̄s. Et ſtab
in occurſū eiꝰ ſup ripā fluminis ⁊
v̓gam que ꝯuerſa ē in draconē
tolles in manu tua. diceſqꝫ ad eū
Dn̄s deus hebreorū miſit me ad
te dicens. Dimitte ꝑplm meum ut
ſacrificet m̄ in deſerto ⁊ vſqꝫ ad p̄
ſens audire me noluiſti. Hec igit̄
dicit dominꝰ. In hoc ſcies ꝙ ſim
dominꝰ. Ecce ꝑcuciā virga que ī
manu mea ē aquā fluminis ⁊ ver
tet̄ in ſanguinē Piſces qꝫ q̄ ſunt
in fluuio morientur ⁊ ꝯputreſcēt
aque ⁊ affligent̄ egipcij: bibētes
aquā fluminis. Dixitqꝫ dn̄s ad
moyſen. Dic ad aaron Tolle vir
gam tuā ⁊ extende manū tuā ſup
aquas egipti ⁊ ſup fluuios eorū
⁊ riuos ⁊ paludes ⁊ oēs lacus aq̄
rum ut vertant̄ in ſanguinē et ſit
cruor in oī terra egipti tā in ligne
is vaſis q̄ ī ſaxeis. Fecerūtqꝫ moy
ſes et aaron ſicut p̄cepat dominꝰ
Et eleuans virgā ꝑcuſſit aquā
fluminis corā pharaone ⁊ ſeruis
eiꝰ que verſa eſt in ſanguinē et
piſces qui erāt ī flumine: mortui
ſūt. Cōputruitqꝫ fluuiꝰ ⁊ nō pote
rāt egipcij bibere aquā fluminis
⁊ fuit ſanguis ī tō terra egipti Fe
cerūtqꝫ ſimilit̄ malefici egiptiorū
ī car[illegible]ib9 ſuis. Et induratū ē cor
[illegible] nec audiuit eos ſicut

p̄cepat dn̄s. Auertitqꝫ ſe ⁊ igreſ
ſus ē domū ſuā: nec appoſuit cor
etiā hac vice. Foderūt aūt omnes
egipcij ꝑ circuitū fluminis aquā ut
biberēt n̄ eī poterāt bibē aquā flu
minis. ipletiqꝫ ſūt ſeptē dies poſtq̄
ꝑcuſſit dn̄s fluuiū. ¶ Ca. viij.

Dixitqꝫ dn̄s ad moyſen. In
gredē ad pharaonē ⁊ dices
ad eū. Hec dicit dn̄s. Dimitte po
pulū meū ut ſacrificet m̄. Si aūt
nolueris dimittere: ecce ego ꝑcu
tiā omnes terminos tuos ranis
⁊ ebulliet fluuiꝰ ranas que aſcen
dēt ⁊ ingredient̄ domū tuā ⁊ cubi
culū lectuli tui ⁊ ſup ſtratū tuum
⁊ in domos ſeruoꝝ tuoꝝ ⁊ ī ꝑplm
tuū ⁊ in furnos tuos ⁊ in reliq̄as
ciboꝝ tuoꝝ ⁊ ad te ⁊ ad ꝑplm tuū
et ad oēs ſeruos tuos ītrabūt ra
ne. dixitqꝫ dn̄s ad moyſen Dic ad
aarō Extende manū tuā ſup fluui
os ⁊ ſup riuos ⁊ paludes et educ
ranas ſup t̄rā egipti Et extendit
aarō manū ſup aq̄s egipti ⁊ aſcē
derūt rane. Operuerūtqꝫ terrā egi
pti. Fecerūt aūt et malefici ꝑ icāta
tiones ſuas ſimilit̄. eduxerūtqꝫ ra
nas ſup terrā egipti. Vocauit autē
pharao moyſē ⁊ aarō ⁊ dixit eis
Orate dn̄m ut auferat ranas a me
⁊ a ꝑplo meo et dimittā ꝑplm ut
ſacrificet dn̄o Dixitqꝫ moyſes ad
pharaonē. Cōſtitue m̄ qn̄ dep̄cer
ꝓ te ⁊ ꝓ ſeruis tuis ⁊ ꝓ ꝑplo tuo ut
abigāt rane a te ⁊ a domo tua et
a ſuis tuis ⁊ a ꝑplo tuo ⁊ tm̄ ī flu
mine ꝑmaneāt. q̄ r̄ndit. Cras. At il
le iux̄ inquit verbū tuum faciā ut
ſcias quoniam non eſt ſicut dn̄s
deꝰ noſter ⁊ recedēt rane a te et a
domo tua ⁊ a ſeruis tuis et a ꝑplo

uío et tm̄ in flumĩne remanebũt
egreſſiq; ſunt moyſes et aaron a
pharaõe ⁊ clamauit moyſes ad
dominũ ꝓ ſpõſiõe ranaꝝ quã con
dixerat pharaoni. Fecitq; dñs
iuxᷓ v̉bũ moyſi. ⁊ mortue ſũt rane
de domibus et de villis et de agris
Cõgregauerũtq; eas ĩ immẽſos
aggeres ⁊ ↄputruit terra. Vidẽs
aũt pharao ꝙ data eẽt requies ĩgᷓ
uauit cor ſuũ et nõ audiuit eos ſi
cut preceperat dñs. Dixitq; dñs ad
moyſen. loq̃re ad aaron. Extende
virgã tuã et pcute puluerẽ t̃re et
ſint ſciniphes in vniũſa terra egip
ti. Fecerũtq; ita. Extendit aaron
manũ virgã tenẽs pcuſſitq; pul
uerẽ terre et facti ſũt ſciniphes ĩ ho
minibꝰ et in iumẽtis. Omnis pul
uis terre v̉ſus eſt in ſciniphes p to
tam terrã egipti. Fecerũtq; ſilr̃
malefici ĩcãtacõibꝰ ſuis ut educe
rent ſciniphes et nõ potuerũt. Erãtq;
ſciniphes tam in hoibꝰ q̃ in iumen
tis. Et dixerũt malefici ad pharao
nem. Digitus dei eſt hic. Induratũ
eſt cor pharaonis et nõ audiuit
eos ſicut p̃ceperat dñs. Dixitq; dñs
ad moyſen. Cõſurge diluculo et
ſta corã pharaone. Egredietᷣ enĩ
ad aquas. Et dices ad eũ. Hec di
cit dñs. Dimitte pplm meũ ut ſa
crificet mihi. Qđ ſi non dimiſeris
eum ecce ego mittã ĩ te et ĩ ſeruos
tuos et ĩ populũ tuũ et in domos
tuas omẽ genꝰ muſcarũ et imple
buntᷣ oẽs domꝰ egiptioꝝ muſcis
diuꝰſi generis et vniũſa terra ĩ q̃
fuerint. Faciãq; mirabilẽ in die il
la terrã ieſſen ĩ qua populꝰ meꝰ ẽ
ut non ſint ibi muſce et ſcias qm̃
ego dñs ĩ medio terre. ponãq; di

uiſionẽ inter populũ meũ ⁊ popu
lũ tuũ. Cras erit ſignũ iſtud. Fecit
q; dñs ita. Et venit muſca g̃uiſſiã
in domos pharaõis et ſeruoꝝ eiꝰ
et in oẽm terraꝫ egipti corruptaq;
ẽ t̃ra ab huiuſcemõi muſcis. Vo
cauitq; pharao moyſen et aarõ
et ait eis. Ite et ſacrificate deo vr̃o ĩ
terra hac. Et ait moyſes. Non po
teſt ita fieri. Abhoĩatiões enim
egiptioꝝ ymolabimꝰ dño deo no
ſtro. Qđ ſi mactauerimus ea q̃ co
lũt egipcij corã eis lapidibꝰ nos
obruẽt. Viam triũ dieꝝ pgemꝰ in
ſolitudinẽ et ſacrificabimus dño
deo nr̃o ſicut p̃cepit nob̃. Dixitq;
pharao. Ego dimittam vos ut ſa
crificetis dño deo vr̃o in deſerto.
verũtamẽ longius ne abeatis. Ro
gate ꝓ me. Et ait moyſes. Egreſſꝰ
a te orabo dñm et recedet muſca a
pharaõe et a ſeruis tuis et a pplo
eiꝰ cras. Verũtamẽ noli vltra fal
lere ut nõ dimittas populũ ſacri
ficare dño. Egreſſuſq; moyſes a
pharaone orauit dñm. Qui fecit
iuxᷓ v̉bũ illiꝰ et abſtulit muſcas
a pharaone et a ſ̃uis ſuis ⁊ a po
pulo eiꝰ. Nõ ſupfuit nec vna q̃dẽ.
Et ĩgrauatũ ẽ cor pharaõis ita ut
nec hac quidẽ vice dimitteret pplm.

Dixit autẽ dñs ad **Ca. ix.**
moyſẽ ingredẽ ad pharao
nẽ et loq̃re ad eũ. Hec dicit dñs
deus hebreoꝝ. dimitte pplm meũ
ut ſacrificet mihi. Qđ ſi adhuc rẽ
nuis et ꝛtines eos ecce manꝰ mea
erit ſup agros tuos et ſuper eq̃s
et aſĩos et camelos et oues et bo
ues peſtis valde grauis. Et faciet
dñs mirabile intᷣ poſſeſſiones iſ̃rl
et poſſeſſiões egiptioꝝ ut nil

pereat ex hijs q̄ ptinent ad filios
iſrl'. Cōſtituitq̄ dn̄s tps dicens
Cras faciet dn̄s vbū iſtud i tra
Fecit ḡ dn̄s verbū hoc altera die
⁊ mortua ſūt oīa aīāntia egipti
orū. De aīalibus vero filiorū iſrl'
nichil oīno periit Et miſit phara
o ad videndū. nec erat qcq̄ mor
tuū de hijs q̄ poſſidebat iſrl' Inḡ
uatūq̄ ē cor pharaonis ⁊ non di
miſit pplm. Et dixit dn̄s ad moy
ſē ⁊ aarō Tollite plenas manus
cineris de camio ⁊ ſpgat illū mo
yſes i celū corā pharaone. fitq̄
puluis ſup oēm trā egipti Erit eī i
hoībus ⁊ iumētis vlcera ⁊ veſice
turgentes in vniūſa terra egipti
Tuleruntq̄ cinerē de camino et ſte
terūt corā pharaone ⁊ ſpſit illū
moyſes i celū. Factaq̄ ſūt vlcerā
veſicarū turgentiū i hoīb⁹ ⁊ iumē
tis nec poterāt malefici ſtare corā
moyſe ppt vulnera q̄ i ill' erant
⁊ in oī terra egipti. Indurauitq̄
dn̄s cor pharaoīs et nō audiuit
eos ſicut locut⁹ ē dn̄s ad moyſē.
Dixit q̄ȝ dn̄s ad moyſē Mane cō
ſurge ⁊ ſta corā pharaōe ⁊ dices
ad eū Hec dicit dn̄s de⁹ hebreorū
dimitte ppl'm meū ut ſacrificet m̄
q̄r in hac vice mittā oēs plagas
meas ſup cor tuū et ſup ſuos tu
os ⁊ ſup populū tuū ut ſcias q̄r n̄
ſit ſimil' mei i oī terra. Nunc em̄
extēdens manū pcutiā te ⁊ popu
lū tuū peſte. pibitiſq̄ de tra. Idcir
co aūt poſui te ut oſtēdā in te for
titudinē meā ⁊ narret nomē meū
in omi terra Adhuc retines ppl'm
meū ⁊ nō vis dimittere eum. En
pluam cras hac ipſa hora grādi
nem multā nimis. qualis non fuit
in egipto a die qua fūdata ē vſq̄
in pn̄s temp⁹ Mitte ḡ iamnunc
⁊ cōgrega iumenta tua ⁊ oīa que
habes in agro. Hoīes enī ⁊ iumē
ta et vniuerſa q̄ inuenta fuerint
foris nec cōgregata de agris ceci
deritq̄ ſup ea grādo. morient'. Qui
timuit verbū dn̄i de ſuis phara
onis. fecit cōfugere ſeruos ſuos ⁊
iumēta i domos. qui autē negle
xit ſmonē dn̄i. dimiſit ſeruos ſu
os et iumēta in agris. Et dixit do
min⁹ ad moyſen. Extēde manum
tuā in celū ut fiat grando in vniū
ſa terra egipti ſup hoīes et ſuper
iumēta et ſup oēm herbā agri in
terra egipti. Extēditq̄ moyſes v
gam in celū ⁊ dn̄s dedit tonitrua
⁊ grādinē ac diſcurrētia fulgura
ſup trā. Pluitq̄ dn̄s grādinē ſu
p trā egipti ⁊ grādo ⁊ ignis mix
ta pil' ferebant' Tātaq̄ fuit mag
nitudinis q̄nta an nūq̄ apparuit
i vniūſa terra egipti ex quo gēs
illa cōdita ē. Et pcuſſit grando i oī
tra egipti cūcta q̄ fuerūt i agris
ab hoīe vſq̄ ad iumentū. Cūctā
q̄ȝ herbā agri pcuſſit grādo et oē
lignū regionis cōfregit. Tm̄ i tra
ieſſen vbi erāt filij iſrl' grando n̄
cecidit Miſitq̄ pharao et vocauit
moyſē ⁊ aarō dicēs ad eos. Pec
caui etiam nunc. Dominus iuſt⁹
⁊ ego ⁊ populus me⁹ impij. Ora
te dominum ut deſināt tonitrua
dei ⁊ grādo. ut dimittā vos ⁊ ne
quaq̄ hic vltra maneatis. Ait
moyſes. Cum egreſſus fuero de
vrbe extendā palmas meas ad
dn̄m ⁊ ceſſabūt tonitrua ⁊ grādo
non erit. ut ſcias q̄r dn̄i eſt terra
Noui aūt q̄r ⁊ tu ⁊ ſerui tui necdū

timeatis dn̄m deū. Linū ergo ⁊ or
deū leſū eſt eo ꝙ ordeū eēt virēs ⁊
linū iā folliculos germiaret. Tri
ticū aūt et far nō ſūt leſa ꝙ ſeroti
na erāt Egreſſꝰ ꝗ moyſes a pha
raone ex vrbe tetēdit manꝰ ad do
minū ⁊ ceſſauerūt tonitrua ⁊ grā
do nec vltra ſtillauit pluuia ſuper
terram. Vidēs aūt pharao ꝙ ceſ
ſaſſet pluuia ⁊ grando et toitrua
auxit pctm̄ ⁊ ingrauatū eſt cor eiꝰ
nimis nec dimiſit iſrl' ſicut p̄cepe
rat dn̄s p manū moyſi. ¶ Ca. x.

Et dixit dn̄s ad moyſen Jn
gredere ad pharaonē. Ego
em̄ induraui cor eiꝰ ⁊ ſeruoꝝ illiꝰ
ut fatiā ſigna mea hec in eo ⁊ nar
res in auribꝰ filij tui ⁊ nepotū tuo
rū quotiēs ꝯtriuerim egiptios et
ſigna fecerim ī eis et ſciatis quia
ego dn̄s. Jntroierūt ḡ moyſes ⁊
aaron ad pharaonē ⁊ dixerūt ei
Hec dicit dn̄s deꝰ hebreoꝝ Uſq;
quo nō vis ſubici m̄. Dimitte po
pulū meū ut ſacrificet m̄. Sin aūt
reſiſtis ⁊ non vis dimittē eū ecce
ego inducā cras locuſtā in fines
tuos que opiet ſupficiē terre ne
quicꝙ̄ eius appareat. ſꝫ comedat̄
qđ reſiduū fuerit grādini. Corro
det eni oīa ligna q̄ germinant in
agris ⁊ implebūt domos tuas et
ſuoꝝ tuoꝝ et oīm egiptioꝝ quā
nō viderūt p̄res tui ⁊ aui ex quo
orti ſūt ſup terrā vſq; in p̄ntē diē.
Auertitq; ſe et egreſſus ē a pha
raone Dixerūt autē ſerui pharao
nis ad eū. Uſq; q̄ patiemur hoc
ſcandalū. Dimitte hoīes ut ſacri
ficēt dn̄o deo ſuo Nōne vides ꝙ pe
rierit egiptꝰ. Reuocaueruntq; moy
ſen et aaron ad pharaonē. Qui

dixit eis. Jte ſacrificate dn̄o deo ve
ſtro. Quinā ſūt qui ituri ſūt. ait
moyſes. Cū puulis nr̄is ⁊ ſeniori
bus pgemꝰ cū filijs et filiabꝰ. cū
ouibꝰ ⁊ armentis. Eſt em̄ ſollēni
tas dn̄i dei nr̄i. Et rn̄dit pharao.
Sic dn̄s ſit vobiſcū. Quo ego di
mittā vos ⁊ puulos v̄ros cui du
biū eſt qđ peſſime cogitetis. Nō
fiat ita. ſꝫ ite tm̄ viri et ſacrificate
dn̄o. Hoc em̄ et ipſi petiſtis. Stati
mq; eiecti ſūt de ꝯſpectu pharaonis
Dixit aūt dn̄s ad moyſen. Extēde
manū tuā ſup t̄ram egipti ad lo
cuſtā ut deſcēdat ſup terrā ⁊ deuo
ret oēm herbā que reſidua fuerit
grādini Et extēdit moyſes v̄gā
ſup terrā egipti ⁊ dn̄s induxit vē
tū vrentē tota illa die et nocte. Et
mane facto ventꝰ vrēs leuauit lo
cuſtas. Que aſcēderūt ſup vniuſā
terrā egipti ⁊ ſederūt in cūctis fini
bus egiptioꝝ innūerabiles q̄les
an̄ illud tēpꝰ nō fuerant ne[c po]
ſtea future ſūt. Operueruntq; vni
uerſā ſupficiē terre vaſtātes oīa
Deuorata ē igit̄ herba terre et q̄c
quid pomoꝝ in arboribꝰ fuit que
grando dimiſerat. Nihilq; oīo vi
rens relictū eſt in lignis et in her
bis terre in cūcta egipto. Quā ob
rē feſtinꝰ pharao vocauit moy
ſen ⁊ aaron et dixit eis Peccaui in
dn̄m deū v̄rm ⁊ ī vos. Sed nūc di
mittite peccatū m̄. etiā hac vice et
rogate dn̄m deū v̄rm ut auferāt a
me mortē iſtā. Egreſſuſq; ē moy
ſes de ꝯſpectu pharaonis ⁊ orauit
dn̄m. Qui flare fecit ventū ab occi
dente vehemētiſſimū ⁊ arreptā lo
cuſtā piecit in mare rubꝝ. Nō re
māſit ne vna q̄dē in cūctis finibꝰ

egipti· Et iduāuit dn̄s cor phara
oīs nec dimiſit filios iſrl̄ Dixit āt
dn̄s ad moyſen· Extēde manū tu
am in celū ⁊ ſint tenebre ſup trā
egipti tā denſe ut palpari queāt
Extenditqꝫ moyſes manū in celū
⁊ facte ſūt tenebre horribiles ī vi
uerſa terra egipti Tribꝰ diebus
nemo vidit frēm ſuū nec mouit
ſe de loco in q̊ erat Vbicūqꝫ autē
habitabāt filij iſrl̄· lux erat· Vo
cauitqꝫ pharao moyſē ⁊ aarō ⁊
dixit eis· Ite ſacrificate dn̄o Oues
tm̄ veſtre ⁊ armenta remaneant
puuli veſtri eāt vobiſcū Ait moy
ſes Hoſtias qꝫ ⁊ holocauſta dabꝭ
nobꝭ q̄ offeramꝰ dn̄o dō noſtro
Cūcti greges pgēt nobiſcū· Nō
r̄manebit ex eis vngula q̄ neceſ
ſaria ſūt in cultū dn̄i dei noſtri· p̄
ſertī cū ignoremꝰ q̇d debeat ymo
lari· donec ad ip̄m locum puenia
mꝰ· Indurauit aūt dn̄s cor pha
raonis ⁊ noluit dimittere eos Di
xitqꝫ pharao ad moyſē Recede a
me ⁊ caue ne vltra videas fatieꝫ
meā· Quocūqꝫ die apparueris m̄
morieris· Rn̄dit moyſes· Ita fiat
ut locutus es· Non videbo vltra
fatiem tuam· ¶ Ca· xi

Et dixit dn̄s ad moyſē· Ad
huc vna plaga tāgā pha
raōeꝫ et egiptū ⁊ pꝰ hec dimittet
vos ⁊ exire ꝯpellet· Dices g̊ oī ple
bi ut poſtulꝫ vir ab amico ſuo ⁊
mulier a vicina ſua vaſa argētea
⁊ aurea ⁊ veſtē· Dabit āt dn̄s grā
am p̄plo ſuo corā egiptijs· Fuit
qꝫ moyſes vir magnꝰ valde ī tra
egipti corā ſuis pharaōis ⁊ omī
p̄plo· Et ait· Hec dicit dn̄s· Medi
a nocte īgrediar ī egiptū ⁊ morie
tur oē p̄mogenitū ī tra egiptioꝝ
a p̄mogeīto pharaonis q̄ ſedet ī
ſolio eiꝰ vſqꝫ ad p̄mogeītum an
cille q̄ eſt ad molā ⁊ oīa p̄moge
nita iumentoꝝ Eritqꝫ clamor ma
gnꝰ in vniūſa terra egipti qualꝭ
nec añ fuit nec poſtea futurus ē
Apud oēs aūt filios iſrl̄ nō mu
tiet canis ab hoīe vſqꝫ ad pecꝰ ut
ſciatis q̄nto miraculo diuidat do
minꝰ egiptios ⁊ iſrl̄· Deſcēdētqꝫ
oēs ſerui tui iſti ad me ⁊ adorabūt
me dicētes· Egredē tu ⁊ oīs p̄pls
q̄ ſbiectꝰ ē tibi Poſt hec egredie
mur Et exiuit a pharaone· iratꝰ
nimis· Dixit aūt dn̄s ad moyſen
Nō audiet vos pharao ut mlta
ſigā fiāt ī tra egipti· Moyſes āt ⁊
aarō fecerūt oīa ſigā ⁊ oſtēta q̄ ſcri
pta ſūt corā pharaōe ⁊ īdurauit
dn̄s cor pharaōis nec dimiſit fi
lios iſrl̄ de terra ſua· ¶ Ca· xij

Dixit qꝫ dn̄s ad moyſē et aa
rō ī terra egipti· Mēſis iſte
vobꝭ p̄ncipiuꝫ menſiū· p̄mꝰ erit ī
mēſibꝰ anni· Loq̄mini ad vniūſū
cetū filioꝝ iſrl̄ ⁊ dicite eis· Decīa
die mēſis huiꝰ tollat vnuſquiſqꝫ
agnū p familias et domos ſuas
Sin āt minor ē numerꝰ ut ſuffice
re poſſit ad veſcendū agnū· aſſu
met vicinū ſuū q̄ ꝯiūctꝰ ē domui
eius iuxͣ numeꝝ aīaꝝ q̄ ſufficē
poſſint ad eſū agni· Erit āt agnꝰ
abſqꝫ macula: maſculꝰ āniculus
Iuxͣ quē ritū tolletis ⁊ hedū ⁊ ſer
uabitis euꝫ vſqꝫ ad q̄rtādecimaꝫ
diē mēſis huiꝰ· Imolabitqꝫ euꝫ
vniūſa mltitudo filioꝝ iſrl̄ ad ve
ſpam ⁊ ſumēt de ſāguie eiꝰ ac po
nēt ſup vtrūqꝫ poſtē ⁊ ī ſup limia
ribꝰ domoꝝ in quibꝰ ꝯmedētluꝫ

Et edēt carnes nocte illa aſſas ig
ni et aſimos panes cum lactucis
agreſtib⁹. Nō comedetis ex eo cru
dum q̄d nec coctū aqua ſ; aſſum
tm̄ igni. Caput cū pedib⁹ eius et
inteſtinis vorabitis: nec remane
bit quicꝙ̄ ex eo vſq; mane. Si q̄d
reſiduū fuerit igne cōburetis. Sic
aūt cōedetis illū. Renes veſtros
accīgetis ⁊ calciamēta habebitis
in pedib⁹ tenētes baculos in ma
nibus ⁊ ꝯmedetis feſtinantes Eſt
enim phaſe id eſt trāſitus dn̄i Et
trāſibo ꝑ trā egipti nocte illa per
cutiamq; om̄e p̄mogenitū in terra
egipti ab homine vſq; ad pec⁹ et
in cūctis dijs egipti faciā iudicia.
ego dn̄s erit aūt ſāguis vob̄ i ſig
nū i dieb⁹ in q̄bus eritis et vide
bo ſāguinē ac tranſibo vos nec erit
in vob̄ plaga diſperdēs qn̄ ꝑcuſſe
ro trā egipti Habebitis aūt hūc
diem i monimētū ⁊ celebrabitis
eam ſollemnē dn̄o i generacōib⁹
veſtris cultu ſēpiterno. Septē di
eb⁹ aſima ꝯmedetis. In die p̄mo
non erit fermētū in domib⁹ vr̄is.
quicunq; comederit fermētū ꝑibit
anima illa de iſrahel a p̄mo die vſ
q; ad diē ſeptimū. dies p̄ma erit
ſancta ac ſollēnis ⁊ dies ſeptima
eadē feſtiuitate venerabilis Nihil
opis facietis i eis exceptis hijs q̄
ad veſcēdū ꝑtinēt ⁊ obſeruabitis
azima In eadē em̄ ip̄a die educā
exercitū veſtrū de terra egipti ⁊ cu
ſtodietis diē iſtū in generacōes
veſtras ritu ꝑpetuo. Primo mēſe
q̄rta decima die mēſis ad veſperū
comedetis azima vſq; ad diē vice
ſimā primā eiuſdē menſis ad veſ
perā. Septē dieb⁹ fermētatū nō

inuenietur in domib⁹ vr̄is Qui ꝯme
derit fermētatū ꝑibit aīa eius de
cetu iſrl̄ tā de aduenis q̄ꝫ de indi
genis tre. Om̄e fermētatum non
ꝯmedetis. In cūctis habitacul̄ ve
ſtris edetis aſima Vocauit autē
moyſes oēs ſeniores filiorū iſrl̄ ⁊
dixit ad eos. Ite tollētes animal
ꝑ familias vr̄as ⁊ ymolate pha
ſe. Faſciculūq; yſopi tingite in ſan
guine q̄ eſt in limine et aſꝑgite ex
eo ſuplimīare et vtrūq; poſtē.
Null⁹ vr̄m egrediatur oſtiū dom⁹
ſue vſq; mane Tranſibit em̄ dn̄s
ꝑcutiēs egiptios. Cūq; viderit ſan
guinē in ſupliminari ⁊ in vtroq;
poſte tranſcēdet oſtiū dom⁹ et nō
ſinet ꝑcuſſorē ingredi domos ve
ſtras ⁊ ledere. Cuſtodi v̄bū iſtud
legittimū tibi ⁊ filijs tuis vſq; ine
ternū. Cūq; i troieritis trā quā do
min⁹ de⁹ daturus eſt vob̄ vt polli
citus eſt obſuabitis cerimonias
iſtas. Et cū dixerint vob̄ filij veſtri
q̄ eſt iſta religio dicetis eis. Vi
ctima tn̄ſitus dn̄i eſt qn̄ tranſiuit
ſup domos filiorū iſrl̄ i egipto per
cutiens egiptios ⁊ domos nr̄as li
berans. Incuruatuſq; ppl̄s adora
uit. Et egreſſi filij iſrl̄ fecerūt ſicut
preceꝑat dn̄s moyſi ⁊ aaron Fa
ctū eſt aūt i noctis medio ꝑcuſſit
dn̄s om̄e p̄mogenitū in trā egip
ti a p̄mogenito pharaonis q̄ i ſo
lio eius ſedebat vſq; ad p̄mogeni
tū captiue q̄ erāt in carcere ⁊ om̄e
primogenitū iumētorū. Surrexit
q; pharao nocte ⁊ oēs ſerui eius
cūctaq; egiptus ⁊ ort⁹ eſt clamor
magnus in egipto Neq; em̄ erat
dom⁹ in qua nō iaceret mortuus.
Vocatiſq; pharao moyſē ⁊ aarō

noċte ait. Surgite. egredimini a
ppl'o meo vos ⁊ filij isrl'. Jte ⁊ im
molate dn̄o sic̄ dicitis. Oues ve
ſtras ⁊ armēta aſſumite vt petie
ratis ⁊ abeūtes bn̄dicite m̄. Vr
gebantq; egiptij ppl'z de t̄ra exiē
velociť dicentes. Oēs moriemur.
Tulit igiť ppl's ↄſperſam farinā;
anteq̄ fermentareť ⁊ ligās ī pal
leis poſuit ſup humeros ſuos. Fe
cerūtq; filij iſrl' ſicut preceperat dn̄s
moyſi petierūt ab egiptijs vaſa
argētea ⁊ aurea veſtēq; plurimā.
Dn̄s āt dedit grā; ppl'o corā egi
ptijs. vt comodarēt eis ⁊ ſpolia
uerūt egiptios. Profectiq; ſūt filij
iſrahel de ramaſſe in ſochot ſexcē
ta fere milia peditū viroꝝ. abſq;
paruulis ⁊ mulierib⁹. Sz ⁊ vulgus
pmiſcuū inumerabile aſcēdit cū
eis. oues ⁊ armēta ⁊ animātia di
uerſi generis multa nimis. Coxe
rūtq; farinā quā dudū de egipto
ↄſperſam tulerāt ⁊ fecerūt ſbcine
ricios panes azimos. Neq; ei po
terāt fermētari cogētib⁹ exire egi
ptijs et nullā facere ſinētib⁹ mo
rā. nec pulmēti quicq̄ occurrerāt
pparare. Habitacō aūt filioꝝ iſrl'
q̄ manſerūt ī egipto fuit q̄dringēto
rūtriginta ānoꝝ. Quib⁹ expletis
eadē die egreſſus ē om̄is exercit⁹
dn̄i de t̄ra egipti. Nox iſta obſua
bil' dn̄i. quādo eduxit eos de t̄ra
egipti. Hāc obſeruare debent oēs
filij iſrl' in generacionibus ſuis.
Dixitq; dn̄s ad moyſen ⁊ aaron.
Hec ē religio. phaſe. Oīs alienige
na nō ↄmedet ex eo. Om̄is aūt ſ
uus empticius circūcideť ⁊ ſic ↄme
det. Aduena ⁊ mercenarius non
edēt ex eo. Jn vna domo ↄmedeť
ne efferetis de carnib⁹ ei⁹ foras
nec os illi⁹ ↄfrigetis. Om̄is cet⁹
filioꝝ iſrl' faciet illud. Qd ſi quis
pegrinoꝝ ī vrā; voluerit trāſire co
lonia ⁊ facere phaſe dn̄i circūcide
tur prius om̄e maſculinū eius ⁊
tūc rite celebrabit. eritq; ſic̄ indi
gena t̄re. Si q̄s āt circūciſus non
fuerit. n̄ veſcet ex eo. Eadē lex erit
indigene ⁊ colono q̄ pegrinatur
apud vos. Feceruntq; om̄es filij
iſrahel. ſicut p̄ceperat dn̄s moyſi ⁊
aarō ⁊ eadē die eduxit dn̄s filios
iſrl' de t̄ra egipti p turmas ſuas.

Locutuſq; eſt do (Ca. xiij
minus ad moyſen dicens.
Sanctifica m̄ om̄e p̄mogenitū q̄d
aperit vuluā in filijs iſrl' tā de ho
minib⁹ q̄ de iumētis. Mea ſūt ei
oīa. Et ait moyſes ad ppl'm. Me
mēto diei hui⁹ in q̄ egreſſi eſtis
de egipto ⁊ de domo ſuitutis q̄m
in manu forti eduxit vos dn̄s de
loco iſto. vt nō ↄmedatis fermē
tatū panem. Hodie egredimini
menſe nouarū frugū. Cūq; intro
duxerit te dn̄s ī terrā chananei
⁊ ethei ⁊ amorrei ⁊ euei ⁊ iebuſei
quā iurauit p̄rib⁹ tuis vt daret
tibi terrā fluentē lacte et melle ce
lebrabitis hūc morē ſacroꝝ men
ſe iſto. Septē diebus veſceris azi
mis et in die ſeptimo erit ſolem
nitas dn̄i. Azima ↄmedetis ſeptē
diebus. Nō apparebit apud te ali
quid fermentatū nec in cūctis fi
nibus tuis. Narrabiſq; filio tuo
in die illo dicens. Hoc eſt quod
fecit mihi dn̄s. quādo egreſſ⁹ ſū
de egipto. Et erit q̄ſi ſignū ī manu
tua ⁊ q̄ſi monimētū āte ocl'os tu
os et vt lex dn̄i ſp ſit in ore tuo

Jn manu eni̅ forti eduxit te domi-
nus de egipto ut cuſtodias huiu-
ſcemōi cultū ſtatuto tp̄e a dieb⁹
in dies. Cūq̧ introduxerit te dn̄s
in terrā chananei ſicut iurauit ti-
bi et patrib⁹ tuis ⁊ dederit tibi eam
ſeparabis oē qđ aperit vuluā domīo
⁊ qđ p̄mitiuū ē in pecoribus tuis
Quicq̄d habueris maſculini ſex⁹
ꝯſecrabis dn̄o. Primogenitū aſi-
ni mutabis oue qđ ſi n̄ redemeris
interficies. Oē aūt p̄mogenitū hoīs
de filijs tuis p̄cio redimes Cūq̧ in-
terrogauerit te filius tuus cras di-
cens quid eſt hoc. r̄n̄debis ei. Jn
manu forti eduxit nos dn̄s de ter-
ra egipti de domo ſeruitutis. Nā cū
induratus eēt pharao ⁊ nollz nos
dimittere occidit dn̄s oē p̄mogeni-
nitū in terra egipti a p̄mogenito
hoīs vſq̧ ad p̄mogenitū iumen-
toꝝ. Jdcirco ymolo dn̄o oē qđ
aperit vuluā maſculini ſexus ⁊ oīa
p̄mogenita filioꝝ meoruz redimo
Erit igitur quaſi ſignū in manu tua
et q̄ſi appenſum qđ ob recordacōez
ante oculos tuos eo ꝙ i manu for-
ti eduxit vos dn̄s de egipto. Jgitur
cū emiſiſſet pharao pp̄lm nō eos
duxit dn̄s p viam terre philiſtijm
que vicina ē reputans ne forte peni-
teret eū ſi vidiſſet aduerſuz ſe bella
cōſurgere ⁊ reuerteretur in egiptū. ſz
circūduxit p viaz deſerti q̄ ē iuxta
mare rubꝝ. Et armati aſcēderunt
filij iſrl̄ de terra egipti Tulitq̧ moy-
ſes oſſa ioſeph ſecū eo ꝙ adiurāſ-
ſet filios iſrl̄ dicēs Viſitabit vos
deus efferte oſſa mea hinc vobiſcū
Profectiq̧ de ſochot caſtrametati
ſunt in ethan in extremis finib⁹
ſolitudinis. Dn̄s aūt precedebat
eos ad oſtēdēdā viam p diē i co-
lūna nubis et p nocte in colūna
ignis ut dux eſſet itineris vtroq̧
tp̄e. Nūq̄ defuit colūna nubis per
diē nec colūna ignis per noctem
corā populo. ¶ Ca. xiiij.

Locutus ē autē dn̄s ad moy-
ſen dicēs. Loq̄re filijs iſrl̄.
Reuerſi caſtrametent̄ e regione phi-
airoth q̄ eſt inter magdalū ⁊ ma-
re ꝯtra beelſephō Jn cōſpectu ei⁹
caſtraponetis ſup mare Dicturuſ-
q̧ eſt pharao ſup filijs iſrl̄. Coar-
tati ſūt in terra concluſit eos deſer-
tum. Et indurabo cor eius ac pſeq̄-
tur vos ⁊ glorificabor in pharao-
ne ⁊ in omni exercitu ei⁹ ſcientq̧
egipcij ꝙ ego ſū dn̄s. Feceruntq̧
ita Et nūciatū eſt regi egiptioꝝ ꝙ
fugiſſz populus Jmmutatūq̧ eſt
cor pharaonis ⁊ ſeruoꝝ ei⁹ ſuper
pp̄lm ⁊ dixerūt Quid voluim⁹ face-
re ut dimitterem⁹ iſrl̄ ne ſeruiret
nobis. Junxit ḡ currū ⁊ omnem po-
pulū ſuū aſſumpſit ſecuz Tulitq̧
ſexcētos currus electos ⁊ quicq̄d
i egipto curruū fuit et duces toci-
us exercitus. Indurauitq̧ dn̄s cor
pharaōis regis egipti et pſecut⁹
eſt filios iſrl̄. At illi egreſſi erāt i
manu excelſa Cūq̧ pſeq̄rent̄ egip-
cij veſtigia p̄cedenciū repperūt eos
in caſtris ſup mare. Oīs eq̄tatus
et currus pharaonis ⁊ vniuerſus
exercit⁹ erāt in phiairoth contra
beelſephon Cunq̧ appropinq̄ſſz
pharao leuantes filij iſrl̄ oculos
viderūt egiptios poſt ſe ⁊ timue-
runt valde. Clamaueruntq̧ ad do-
minū ⁊ dixerūt ad moyſen Forſitā
nō erant ſepulchra i egipto ideo
tuliſti nos ut moreremur i ſolitudīe

Quid hoc facere voluisti vt educe
res nos ex egipto? Nonne iste est
ſermo quē loquebamur ad te ī egi
pto dicētes. recede a nobis vt ser
uiamus egiptijs? Multo eñ me
lius ē ſuire eis ꝙ mori ī ſolitudi
ne. Et ait moyses ad pplꝫ. Nolite
timere. State et videte magnalia
dñi. q̄ facturꝰ ē hodie. Egiptios
eñ quos nūc videtis nequaq̄ vl
tra videbitis vſqꝫ ī ſempiternuꝫ.
Dñs pugnabit ꝓ vobis ꝛ vos ta
cebitis. Dixitqꝫ dñs ad moysen.
Quid clamas ad me? Loquere fi
lijs iſrł vt ꝓficiſcāť. Tu aūt ele
ua virgā tuā ꝛ extēde manū tuā
ſuper mare ꝛ diuide illud vt gra
dianť filij iſrł ī medio mari p ſic
cū. Ego aūt īdurabo cor egiptioꝝ
vt pſequāť vos et glorificabor ī
pharaone ꝛ in oī exercitu eiꝰ ꝛ ī
curribꝰ ꝛ in equitibꝰ illiꝰ. Et ſciēt
egiptij qꝛ ego ſū dñs cū glorifica
tus fuero ī pharaone ꝛ ī curribꝰ
atqꝫ ī equitibꝰ eius. Tollēſqꝫ ſe
āgelus dñi qui p̄cedebat caſtra
iſrahel. abijt post eos et cū eo pa
riter colūna nubis p̄ora dimittēs
post tergū ſtetit. inter caſtra egip
tioꝝ ꝛ caſtra iſrł Et erāt nubes te
nebroſa ꝛ illūminans noctē ita ut
ad ſe inuicē toto noctis tēpore ac
cedē nō valerēt Cūqꝫ extēdiſſet
moyses manū ſup maē abſtulit
illud dñs. flante vēto vehemēti ꝛ
vrenti tota nocte ꝛ vertit in ſiccū
Diuiſaqꝫ ē aqua ꝛ īgreſſi ſūt filij
iſrł p mediū ſicci maris Erat eñ
aqua q̄ſi murus a dextera eoꝝ ꝛ
leua Perſequētēſqꝫ egiptij igreſ
ſi ſūt post eos ꝛ oīs eq̄tatꝰ pha
raonis currus eius ꝛ equites per
mediū maris. Iamqꝫ adueneāt
vigilia matutina ꝛ ecce reſpiciēs
dñs ſup caſtra egiptiorū p colū
nā ignis ꝛ nubis interfecit exercitū
eoruꝫ ꝛ ſubūtit rotas curruū. fere
banť qꝫ in ꝓfundū. Dixerūtqꝫ egi
ptij. Fugiamus iſrahel: qꝛ dñs
pugnat ꝓ eis ꝯtra nos. Et ait do
minus ad moysen. Extēde manū
tuā ſup mare vt reuertāť aq̄ ad
egiptios ſup currꝰ ꝛ eq̄tes eoꝝ
Cūqꝫ extēdiſſꝫ moyses manū cō
tra mare. reuerſū ē p̄mo diluculo
ad p̄orē locum Fugientibꝰ qꝫ egi
ptijs occurrerūt aq̄ ꝛ īuoluit eos
dñs in medijs fluctibꝰ. Reuſeqꝫ
ſūt aque ꝛ operuerūt currus ꝛ eq̄
tes cūcti exercitꝰ pharaonis. q̄ ſe
quētes ingreſſi fuerāt mare. nec
vnus q̄dem ſupfuit ex eis. Filij
aūt iſrahel perexerūt p mediū ſicci
maris ꝛ aque eis erant q̄ſi ꝓ mu
ro a dextris et a ſiniſtris. Libera
uitqꝫ dñs ī die illo iſrahel de manū
egiptioꝝ et viderūt egiptios mor
tuos ſup litꝰ maris et manū ma
gnā ꝙ exercueāt dñs ꝯtra eos.
Timuitqꝫ ppłs dñū ꝛ crediderunt
dño ꝛ moyſi ſuo eiꝰ. ¶ Ca. xv.

Tunc cecinit moyses et filij
iſrahel carmē hoc dño et di
xerūt. Cātemus dño. Glorioſe eñ
magnificatꝰ ē equū ꝛ aſcēſorē de
iecit ī maē. Fortitudo mea ꝛ laus
mea dñs ꝛ fcūs ē m̄ ī ſalutē. Iſte
deꝰ meꝰ ꝛ glorificabo eū. deꝰ pr̄is
mei ꝛ exaltabo eū. Dñs q̄ſi vir pu
gnator. oīpotēs nomē eiꝰ currus
pharaoīs ꝛ exercitū eiꝰ ꝓiecit ī
maē Electi p̄ncipes eiꝰ ſbmerſi ſūt
ī mari rubro. abiſſi operuerūt eos
deſcēderūt in ꝓfūdum quaſi lapis

Dextera tua dñe magnificata eſt
i fortitudine dextera tua dñe pcuſ
ſit inimicū ⁊ i multitudine glorie
tue depoſuiſti aduerſarios meos
Miſiſti irā tuaʒ q̄ deuorauit eos ſi
cut ſtipulaʒ ⁊ i ſpiritu furoris tui
cōgregate ſūt aque. Stetit vnda
fluens cōgregate ſūt abiſſi in me
dio mari. Dixit inimic⁹. Perſeq̄r
⁊ cōp̄hendā diuidā ſpolia imple
bit̄ anima mea. Euaginabo gladi
um meuʒ interficiet eos man⁹ mea
Flauit ſpirit⁹ tu⁹ et operuit eos
mare ſbmerſi ſūt quaſi plumbuʒ
in aquis vehementib⁹. Quis ſilis
tui in fortib⁹ dñe. Quis ſilis tui
magnificus in ſācitate terribilis
atq; laudabil' ⁊ faciēs mirābilia:
Extēdiſti manū tuaʒ et deuorauit
eos terra. Dux fuiſti i mīa tua po
pulo quē redemiſti. Et portaſti eū
in fortitudine tua ad habitaculū
ſanctū tuū. Aſcenderūt ppl'i ⁊ iāti
ſūt dolo͞es obtinuerūt habitato͞es
philiſtijm. Tūc oturbati ſūt pnci
pes edom robuſtos moab obti
nuit tremor obriguerūt o͞es hita
tores chanaan. Irruat ſuper eos
formido ⁊ pauor i magnitudie brā
chij tui. Fiant immobiles q̄ſi la
pis donec ptranſeat ppl'us tu⁹ do
mine donec ptrāſiat populus tu⁹
iſte queʒ poſſediſti. Introduces
eos ⁊ plantab' in monte heredita
tis tue firmiſſiō hītaculo tuo qđ
opat⁹ es dñe. Sācuariū tuū do
mine qđ firmauerunt man⁹ tue
dñs regnabit in eternū ⁊ vltrā. In
greſſus eſt enī eques pharao cuʒ
curtib⁹ ⁊ equitib⁹ eius in mare ⁊ re
duxit ſup eos dñs aq̄s maris. Fi
lij autē iſrl' ambulauerūt p ſiccū
in medio eius. Sūpſit ḡ maria p
phetiſſa ſoror aaron timpanuʒ in
manu ſua egreſſeq; ſūt om͞s mu
lieres poſt eaʒ cū timpanis ⁊ cho
ris quib⁹ p̄cinebat dicēs. Cante
mus dño. Glorioſe enī magnifica
tus eſt equū ⁊ aſcenſorē eius deie
cit in mari. Tulit aūt moyſes iſrl'
de mari rubro ⁊ egreſſi ſūt in deſer
tum ſur. Ambulauerūtq; tribus
dieb⁹ p ſolitudineʒ et nō inuenie
bāt aquā. Et venerūt in marath
nec poterāt bibere aq̄s de marath
eo q' eſſent amāre. Vnde ⁊ ogruuʒ
loco nomē impoſuit vocans illum
marath id ē amaritudinē. Et mur
murauit ppl'us otra moyſē dicēs
Quid bibemus. At ille clamauit
ad dñm. Qui oſtēdit ei lignū qđ
cū miſiſſet in aquas in dulcedinē
verſe ſūt. Ibi oſtituit ei p̄cepta at
q; iudicia ⁊ ibi tēptauit eū dicēs
Si audieris vocem dñi dei tui ⁊ qđ
rectū eſt corā eo feceris et obedie
ris mādatis ei⁹ cuſtodierisq; oīa
precepta illi⁹ cūctū languorē quē
poſui in egipto non inducā ſup te
Ego enī dñs ſanator tuus. Vene
rūt autē in helim filij iſrl' vbi erāt
duodecī fontes aquaꝝ et ſeptua
ginta palme ⁊ caſtrametati ſunt
iuxta aquas. Ca. xvi.

Profectiq; de helim venit om
nis multitudo filioꝝ iſrl' i de
ſertum ſyn qđ eſt inter helim ⁊ ſi
nai quītadecima die mēſis ſecūdi
poſtq̄ egreſſi ſunt de terra egipti
Et murmurauit om͞is ogregatio
filioꝝ iſrl' cōtra moyſen et aaron
in ſolitudine. Dixerūtq; filij iſrl' ad
eos. Vtinaʒ mortui eſſem⁹ p ma
nū dñj in terra egipti. qñ ſedebam⁹

ſup ollas carniū ⁊ comedebam⁹
panē in ſaturitate Cur īduxiſtis
nos in deſertū iſtud ut occideretis
oēƷ mltitudinē fame. Dixit aūt
dñs ad moyſē. Ecce ego pluā vo
bis panē de celo. Egrediat̄ ppl̄s
⁊ colligat q̄ ſuffitiūt p ſingulos
dies ut tēptē eū vtrū ābulet in le
ge mea an nō Die autēƷ ſexto pa
rent qd̄ inferant ⁊ ſit duplum q̄
colligere ſolebāt p ſingulos dies
Dixerūtq̄ moyſes ⁊ aarō ad oēs
filios iſrl̄. Veſpere ſcietis q dñs
eduxerit vos de t̄ra egipti et ma
ne videbitis gloriā dñi. Audiui
ei murmur vr̄m ɔtra dñm. Nos
vero q̄d ſum⁹ q muſitaſtis cōtra
nos. Et ait moyſes. Dabit vob̄
dñs veſpere carnes edere ⁊ mane
panes ī ſaturitate eo q audierit
murmuracōes vr̄as q̄b⁹ murmu
rati eſtis cōtra eū Nos em̄ q̄d ſu
mus. Nec cōtra nos ē murmur
vr̄Ʒ ſƷ ɔtra dñm. Dixit q̄Ʒ moyſes
ad aarō Dic vniūſe ɔgregationi
filioꝝ iſrl̄ Accedite corā dño. Au
diuit em̄ murmur vr̄m Cūq̄Ʒ loq̄
ret̄ aarō ad oēƷ cetū filioꝝ iſrl̄ re
ſpexerūt ad ſolitudinē. Et ecce glo
ria dñi apparuit in nube Locutus
eſt aūt dñs ad moyſē dicēs. Au
diui murmuracōes filioruƷ iſrl̄
Loquē ad eos. Veſpe ɔmedetis
carnes ⁊ mane ſaturabimini pani
b⁹. ſcietiſq̄Ʒ q e° ſū dñs deus vr̄.
Factū ē ḡ veſpe ⁊ aſcēdēs cot̄nix
cooperuit caſtra. mane q̄q̄Ʒ ros ia
cuit p circuitū caſtroꝝ. Cūq̄Ʒ ope
ruiſſƷ ſupfitiē t̄re apparuit ī ſolitu
dine minutū et quaſi pilo tuſū ī
ſimilitudinē pruine ſup terrā Qd̄
cū vidiſſent filij iſrl̄ dixerūt ad ī

uicē Manhu. Qd̄ ſignificat Quid
eſt hoc. Ignorabāt em̄ q̄d eſſet.
Quib⁹ ait moyſes. Iſte eſt pais
quē dñs dedit vobis ad veſcēdū
Hic ē ſmo quē p̄cepit vob̄ dñs
Colligat vnuſquiſq̄Ʒ ex eo q̄ntū
ſufficit ad veſcēdū gomor p ſin
gula capita Iuxta numerū aīaꝝ
vr̄arū que habitāt ī tab̄naculo
ſic tolletis Fecerūtq̄Ʒ ita filij iſrl̄ ⁊
collegerūt alius plus alius min⁹
⁊ menſi ſūt ad menſurā gomor. Nec
qui plus collegerat habuit āpli
us nec qui min⁹ parauerāt reppe
rit min⁹. ſed ſinguli iuxta id qd̄
edere poterāt ɔgregauerūt Dixitq̄Ʒ
moyſes ad eos Nullus relinquat
ex eo in mane. Qui nō audierunt
eū. ſed dimiſerūt q̄dā ex eis vſq̄Ʒ
mane ⁊ ſcatere cepit v̄mib⁹ atq̄Ʒ
cōputruit. Et iratus ē cōtra eos
moyſes Colligebant aūt mane
ſinguli quātū ſufficē poterat ad
veſcendū. Cūq̄Ʒ incaluiſſƷ ſol liq̄
fiebat. In die aūt ſexta collegerūt
cibos duplices id eſt duo gomor
per ſingulos homines Venerūt
aūt om̄es p̄ncipes multitudinis
⁊ narrauerūt moyſi. Qui ait eis
Hoc eſt qd̄ locutus eſt dñs. Req̄
es ſabbati ſāctificata ē domino
Cras quodcūq̄Ʒ operandū eſt fa
cite ⁊ que coquēda ſunt coquite
Quicq̄d aūt reliquū fuerit repoī
te vſq̄Ʒ ī mane Feceruntq̄Ʒ ita ut
p̄ceperat moyſes et nō ɔputruit
neq̄Ʒ v̄mis inuent⁹ ē in eo. Dixit
q̄Ʒ moyſes Comedite illud hodie
q ſabbatum eſt domino nō īue
nietur hodie ī agro. Sex diebus
colligite in die autē ſeptimo ſab
batū ē dño. Idcirco nō inuenit̄

Venitq; ſeptima dies ⁊ egreſſi de
pplo ut colligerent nõ inuenerũt
Dixit autẽ dñs ad moyſen. Vſq;
quo nõ vultis cuſtodire mãdata
mea et legẽ meã. Videte q dñs
dedit vob ſabbatũ et ꝓpt hoc tri
buit vobis die ſexta cibos dupli
ces Maneat vnuſquiſq; apud ſe
metipſũ ⁊ nullꝰ egrediat de loco
ſuo die ſeptĩo ⁊ ſabbatizabit po
pulꝰ die ſeptĩo. Appellauitq; do
mus iſrl' nomẽ eiꝰ man. Qd erat
q̃i ſemẽ coriandri albũ guſtuſq;
eiꝰ q̃i ſimile cũ melle. Dixit autẽ
moyſes. Iſte ẽ ſmo quẽ pcepit
dñs. Imple gomor ex eo ⁊ cuſto
diat i futuras retro generacões
ut nouerint panẽ quo alui vos
i ſolitudie qñ eduxi eſtis de tra
egipti. Dixitq; moyſes ad aarõ.
Sume vas vnũ et emitte ibi mã
quãtũ poteſt cape gomor ⁊ repo
ne corã dño ad ſeruãdũ in gene
racões vr̃as ſicut pcepit dominꝰ
moyſi. Poſuitq; illud aaron i ta
bernaculo reſuandũ. Filij aũt iſ
rahel comederũt man q̃dragita ã
nis donec venirẽt i terrã habita
bilẽ. Hoc cibo aliti ſũt vſq; quo tã
gerẽt fines tre chanaã. Gomor
aũt decia ps ẽ ephi. ¶ Ca. xvij.

Igitur ꝑfecta ois mltitudo filioꝝ
iſrl' de deſto ſyn p mãſiones ſuas
iuxta ſermonẽ dñi caſtrametati
ſũt in raphidim vbi non erãt aq̃
ad bibendũ pplo. Qui iurgatꝰ co
tra moyſen ait. Da nob aquã ut
bibamꝰ. Quibꝰ reſpõdit moyſes
Quid iurgamini contra me. Cur
tẽptatis dñm. Sitiuit ĝ ibi pplꝰ
p aque penuria et murmurauit
ↄtra moyſẽ dicẽs. Cur feciſti nos
exire de egipto ut occideres nos
⁊ liberos nr̃os ac iumẽta ſiti. Cla
mauit ãt moyſes ad dñm dicẽs
Quid faciam pplo huic. Adhuc
paululũ et lapidabit me. Et ait
dñs ad moyſen. Antecede pplm ⁊
ſume tecũ de ſenioribꝰ iſrl' ⁊ vir
gaꝫ q̃ pcuſſiſti fluuiũ tolle in ma
nu tua ⁊ vade. En ego ſtabo ibi
corã te ſupra petrã oreb pcuteſq;
petrã et exibit ex ea aq̃ ut bibat
põpulus. Fecit ita moyſes corã
ſenioribꝰ iſrahel Et vocauit nom
loci illiꝰ tẽptacio ꝓpter iurgiũ fili
oꝝ iſrahel ⁊ q tẽptauerunt dñm
dicẽtes Eſt ne deus i nob an nõ.
Vẽit autẽ amalech ⁊ pugnabat
cõtra filios iſrl' in raphidim. Di
xitq; moyſes ad ioſue Elige viros
⁊ egreſſus pugna ↄtra amalech
cras. Ego ſtabo i vertice coll' ha
bens vĝã dei in manu mea Fecit
ioſue ut locutꝰ erãt moyſes ⁊ pu
gnauit ↄtra amalech Moyſes ãt
⁊ aaron ⁊ hur aſcẽderũt ſup v'tice
coll'. Cũq; leuaret moyſes manꝰ
vincebat iſrl'. Sin aũt paululũ ſe
miſiſſꝫ ſupabat amalech Manꝰ
ãt moyſi erãt graues Sumẽtes
igit' lapidẽ poſuerũt ſubter eũ in
quo ſedit. aaron ãt et hur ſuſtẽ
tabãt manꝰ eiꝰ ex vtraq; parte
Et factũ eſt ut manꝰ illius nõ laſ
ſarent' vſq; ad occaſũ ſolis Fuga
uitq; ioſue amalech ⁊ populũ eiꝰ
in ore gladij. Dixit autẽ dñs ad
moyſẽ. Scribe hoc ob monimẽtũ
in libro ⁊ trade auribꝰ ioſue Dele
bo ei memoriã amalech ſb celo
Edificauitq; moyſes altarẽ ⁊ voca
uit nomẽ eiꝰ dñs exaltatio mea
dicẽs. Quia manꝰ ſoliꝰ domini ⁊

bellū dei erit contͣ amalech: a ge
neratōne i gn̄acōez. ¶ Ca. xviij.
CVmq; audiſſet iethro ſacer
dos madian: ꝯgnat⁹ moyſi
oīa q̄ fecerāt dn̄s moyſi ⁊ iſrl' po
pulo ſuo ⁊ ꝙ eduxiſſz dn̄s iſrl' de
egipto: tulit ſephorā vxorē moyſi
quā remiſerat ⁊ duos filios eius
quoꝝ vn⁹ vocabat̄ gerſā dicēte
patre: aduena fui i t̄ra aliena. al
ter vero elieſer: de⁹ ei ait pr̄is mei
adiutor me⁹ ⁊ eruit me de gladio
pharaois Venit ḡ iethro ꝯgna
tus moyſi ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor eius ad
moyſen i deſertū vbi erat caſtra
metatus iuxͣ mōtē dei ⁊ mādauit
moyſi dicens. Ego iethro cogna
tus tuus venio ad te ⁊ vxor tua et
duo filij tui cū ea. Qui egreſſus i
occurſū ꝯgnati ſui adorauit ⁊ oſcu
latus ē eū. Salutaueruntq; ſe mu
tuo verb' pacificis. Cūq; intraſſz
tabernaculū: narrauit moyſes co
gnato ſuo cuncta que fecerāt dn̄s
pharaōi et egipcijs ꝓpt' iſrl'. vni
uerſūq; laborē qui accidiſſet eis i
itinere et ꝙ liberauerat eos dn̄s.
Letatuſq; ē iethro ſup oīb⁹ bonis
q̄ fecerāt dn̄s iſraheli eo ꝙ eruiſſz
eū de manu egiptiorū. Et ait. Bn̄
dictus dn̄s q̄ liberauit vos de ma
nu egiptioꝝ ⁊ de mān pharaonis
q̄ eruit ꝓplm ſuū de manu egipti.
Nūc ꝯgnoui ꝙ magn⁹ dominus
ſup oēs deos eo ꝙ ſupbe egerint
ꝯtra eos. Obtulit ḡ iethro ꝯgna
tus moyſi holocauſta et hoſtias
dn̄o. veneruntq; aarō ⁊ om̄es ſeni
ores filioꝝ iſrl' ut ꝯmederēt panē
cū eo corā dn̄o. Altera autē die ſe
dit moyſes ut iudicaret ꝓplm qui
aſſiſtebat moyſi a mane vſq; ad
veſpam. Qd cū vidiſſet ꝯgnatus
ei⁹ oīa ſcilicz q̄ agebat i ꝓplo ait.
Quid ē qd facis in plebe? Cur ſo
lus ſedes ⁊ oīs popul⁹ p̄ſtolat̄ de
mane vſq; ad veſpam? Cui r̄ndit
moyſes. Venit ad me populus q̄
rēs ſententiā dei. Cūq; acciderit eis
aliq̄ diſceptatio veniūt ad me ut
iudicē īnt' eos ⁊ oſtēdā p̄cepta dei
⁊ leges ei⁹. At ille: non bonā inq̄t
rē facis. Stulto labore ꝯſumeris ⁊
tu ⁊ popul⁹ iſte q̄ tecū ē. Vltra vi
res tuas ē negotiū. Sol⁹ illud nō
poteris ſuſtinere. ſed audi verba
mea atq; ꝯſilia ⁊ erit dn̄s tecum
Eſto tu ꝓplo in hijs q̄ ad deū p'ti
nēt ut referas que dicūt̄ ad eum
oſtēdaſq; ꝓplo cerimoīas ⁊ ritū co
lēdi. viāq; p quā ingredi debeāt
⁊ op⁹ qd facē. Prouide āt de omni
plebe viros ſapiētes ⁊ timētes deū
i q̄b⁹ ſit veritas ⁊ q̄ oderint auari
tiā ⁊ ꝯſtitue ex eis tribunos ⁊ cē
turiones ⁊ quinq̄genarios ⁊ deca
nos q̄ iudicent ꝓplm oī tp̄e. q̄cq̄d
āt mai⁹ fuerit referāt ad te ⁊ ipſi
minora tm̄modo iudicēt. leuiuſq;
ſit tibi ptito i alios onere. Si hoc
feceris: impleb' imperiū dn̄i ⁊ pre
cepta ei⁹ poteris ſuſtētare ⁊ om̄is
hic populus reuertet̄ ad loca ſua
cum pace. Quibus auditis. moy
ſes fecit omnia que ille ſuggeſſe
rat. Et electis viris ſtrennuis de cū
cto iſrahel ꝯſtituit eos principes
populi tribunos ⁊ centuriones ⁊
quinquagenarios ⁊ decanos qui
iudicarēt plebem domini omni tē
pore. Quicquid autē grauius erāt
referebāt ad eum: faciliora tm̄mo
do iudicantes. Dimiſitq; cognatū
ſuū qui reuerſus abijt i terrā ſuā.

MEnſe tercio egreſſi ¶ Ca. xix.
onis iſrl' de t̃ra egipti i die
hac venerūt in ſolitudinē ſynai
Nā pfecti de raphidim ⁊ puenien
tes vſq; in deſtū ſynai caſtrame
tati ſūt in eodē loco ibiq; iſrl' fixit
tentoria e regiōe mōtis. Moyſes
aūt aſcēdit in montē ad deū. Vo
cauitq; eū dñs de mōte ⁊ ait Hec
dices domui iacob ⁊ annūciabꝭ fi
lijs iſrl' Vos ipſi vidiſtis q̄ fecerī
egiptijs quō portauerī vos ſup
alas aq̄larū ⁊ aſſumpſerī mihi.
Si ergo audieritis vocē meā ⁊ cuſto
dieritis pactū meū eritis mihi in
regnū ſacerdotale ⁊ gens ſancta.
Hec ſūt verba q̄ loqueris ad fili
os iſrl'. Venit moyſes ⁊ cōuoca
tis maioribus natu pp̄li expoſuit
oēs ſermōes quos mādauerat
dñs Reſpōditq; omnis pp̄lus ſil'.
Cūcta q̄ locutꝰ eſt dñs faciemus
Cūq; retuliſſ; moyſes verba pp̄li
ad dñm ait ei dñs Jam nūc veni
am ad te in caligine nubꝭ ut audi
at me pp̄ls loquētē ad te et cre
dat tibi ī ppetuū Nūciauit ergo
moyſes v̄ba pp̄li ad dñ; Qui di
xit ei. Vade ad populū ⁊ ſctifica
illos hodie ⁊ cras. lauentq; veſti
mēta ſua ⁊ ſint parati ī diē terci
um. In die eñ tercio deſcēdet dñs
corā omni plebe ſup mōtē ſynai.
Cōſtituesq; terminos pp̄lo p cir
cuitū ⁊ dices ad eos Cauete ne aſ
cendatis ī montē nec tāgatis fi
nes illiꝰ Oīs q̄ tetigerit montē
morte morietꝰ Manus nō tanget
eum ſed lapidibꝰ opprimetꝰ aut
cōfodietꝰ iaculꝭ. Siue iumētū fue
rit ſiue homo nō viuet Cū ceperit
clangere bucina tūc aſcēdant in
montē. Deſcēditq; moyſes de mō
te ad populū ⁊ ſctificauit eū Cū
q; lauiſſent veſtimēta ſua ait ad
eos. Eſtote parati in diē terciū ⁊
ne appropinquetis vxoribꝰ v̄ris
Jamq; aduenerat terciꝰ dies ⁊ ma
ne inclaruerat ⁊ ecce ceperūt audi
ri tonitrua ac micare fulgura ⁊ nu
bes denſiſſima opire montē Clan
gorq; bucine vehemētiꝰ ꝑſtrepe
bat ⁊ timuit populus q̄ erat in ca
ſtris. Cūq; eduxiſſ; eos moyſes
in occurſū dei de loco caſtrorū ſtete
rūt ad radices montis. Totꝰ au
tē mons ſynai fumigabat eo q̄
deſcēdiſſ; dñs ſup eū in igne ⁊ aſ
cēderet fumꝰ ex eo quaſi de forna
ce. Eratq; oīs mōs terribil' ⁊ ſoni
tus bucine paulatim creſcebat ī
maius et ꝓlixius tēdebat. Moy
ſes loquebatꝰ ⁊ dñs rūdebat ei.
Deſcēditq; dñs ſup montē ſinai ī
ipſo mōtis v̄tice ⁊ vocauit moy
ſē ī cacumē eius Quo cū aſcēdiſſ;
dixit ad eū. Deſcēde et cōteſtare po
pulū ne forte velit trāſcendere ter
minos ad videndū dñm ⁊ pereat
ex eis pluria multitudo. Sacerdo
tes q̄ qui accedūt ad dñ; ſctifi
centꝰ ne ꝑcuciat eos Dixitq; moy
ſes ad dñm Nō poterit vlgꝰ aſcē
dere in montē ſinai Tu eñ teſtifi
catus es ⁊ iuſſiſti dicēs Pone ter
minos circa mōtē ⁊ ſctifica illū
Cui ait dñs. Vade deſcēde. aſcēdeſ
q; tu ⁊ aaron tecū Sacerdotes āt
⁊ populꝰ nō trāſeāt ꝭminos nec
aſcendāt ad dñm ne forte interfici
at illos Deſcēditq; moyſes ad po
pulū ⁊ oīa narrauit eis.
LOcutuſq; eſt domi ¶ Ca. xx.
nus cūctos ſermōes hos Ego ſū

dn̄s deꝰ tuꝰ q̄ eduxi te de terra egi
pti de domo ſuitutis No habebis
deos alienos coraz me. No facies
tibi ſculptile. neqꝫ oēm ſimilitudi
nē q̄ eſt in celo deſup et que in ter
ra deorſuz. nec eoꝝ q̄ ſūt in aquis
ſb terra. No adorab ea neqꝫ coles
Ego ſuz dn̄s deꝰ tuꝰ fortis zelotes
viſitans iniq̄tatē pꝛim in filijs i ter
tiaz ꝛ quartā gn̄atōnez eoruz qui
oderūt me ꝛ fatiens miſericordiā
in milia hijs q̄ diligūt me ꝛ cuſto
diūt p̄cepta mea. No aſſumes no
mē dn̄i dei tui in vanū. No em̄ ha
bebit inſontē dn̄s eū q̄ aſſumpſe
rit nomē dn̄i dei ſui fruſtr̄. Memē
to ūt diem ſabbati ſc̄ifices Sex
diebꝰ opaberis ꝛ faties oīa opā
tua. Septimo aūt die ſabbatū do
mini dei tui ē. No faties oē opꝰ in
eo: tu ꝛ filiꝰ tuꝰ ꝛ filia tua. ſeruus
tuꝰ ꝛ ancilla tua. iumentū tuū et
aduena q̄ eſt intra portas tuas.
Sex em̄ diebꝰ fecit dn̄s celū ꝛ ter
raz et mare ꝛ om̄a que in eis ſunt.
ꝛ reqeuit in die ſeptio Jdcirco be
nedixit dn̄s diē ſabbati et ſc̄tifi
cauit eū. Honora patrē tuū ꝛ ma
trē tuā ut ſis longeuus ſup terrā
quā dn̄s deus tuꝰ dabit tibi. No
occides No mechaberis. nō furtuz
faties. No loqueris cōtra ꝓximū
tuū falſū teſtiomiuz. nō ꝯcupiſces
domū ꝓximi tui. nec deſiderab vxo
rē eiꝰ. nō ſeruū nō ācillā nō boue
nō aſinū. nec oīa q̄ illiꝰ ſūt Cūctꝰ
autē ꝑplus videbat voces ꝛ lāpa
des ꝛ ſoitū buccine. mōteqꝫ fumā
tē ꝛ pterriti ac pauore ꝯcuſſi ſtete
rūt ꝓcul: dicētes moyſi. Loqre tu
nob et audiemꝰ. No loq̄tur nob
dominꝰ ne forte moriamur. Et ait
moyſes ad populū Nolite timere
Vt em̄ ꝓbaret vos venit deꝰ ꝛ ut
tror illiꝰ eēt in vob ꝛ nō peccaētis
Stetitqꝫ ꝑplus delōge. moyſes au
tē acceſſit ad caligīnē i q̄ erat deꝰ
Dixit qꝫ preterea dn̄s ad moyſen.
Hec dices filijs iſrahel Vos vidi
ſtis qꝫ de celo locūtꝰ ſum vob. No
fatietis deos argenteos. nec deos
aureos fatietis vob. Altare de ter
ra fatietis m̄ ꝛ offeretis ſup eo ho
locauſta et pacifica vr̄a. oues ve
ſtras et boues in oī loco in q̄ me
moria fueit noīs mei. Veniā ad
te ꝛ bn̄dicā tibi. Qd ſi altare lapi
deū feceris m̄ nō edificab illud de
ſectis lapidibꝰ Si eī leuaueis cul
tꝝ tuū ſup eo: polluet̄. No aſcēdes
p gd̄ꝰ ad altaē meū: ne reueletur
turpitudo tua.

Ca. xxi.

Hec ſūt iudicia q̄ ꝓpones eis.
Si emeis ſuū hebreū ſex an
nis ſuiet tibi. i ſeptio egrediet̄ li
ber g̃tis. Cū q̄li veſte itraueit: cū
tali exeat. Si habēs vxoꝛez et vxoꝛ
egrediet̄ ſimul Si autē dn̄s dedit
illi vxorem et pepit filios ꝛ filias:
mulier ꝛ liberi eiꝰ eeūt dn̄i ſui. ipſe
vero exibit cū veſtito ſuo. Qd ſi di
xerit ſeruꝰ: diligo dn̄m meū ꝛ vxo
rē ac liberos: nō egrediar liber: of
feret eū dn̄s dijs ꝛ applicabit̄ ad
oſtiū ꝛ poſtes perforabit qꝫ autem
eius ſubula ꝛ erit ei ſeruus in ſecu
lū. Si quis vendiderit filiam ſuaz
in famulam: non egredietur ſicut
ancille exire ꝯſueuerunt Si diſpli
cuerit oculis domini ſui cui tradi
ta fuerit dimittet eaz: populo au
tem alieno vendendi non habe
bit poteſtatem: Si ſpreuerit eā. Si
autem filio ſuo deſponderit eam

iuxta morē filiarū faciet illi. Qđ ſi
alterā ei accepit ꝓuidebit puelle
nuptias ⁊ veſtimēta et preciū pu
dicitie nō negabit. Si tria iſta nō
fecerit egredietᷣ gratis abſq; pecu
nia. Qui ꝑcuſſerit hoīez volēs oc
cidere morte moriatᷣ. Qui aūt nō
ē inſidiatꝰ ſed deꝰ illū tradidit in
manꝰ eius cōſtituā tibi locū in
q̇ fugere debeat Si quis ꝑ induſt
riā occiderit ꝓximū ſuū ⁊ ꝑ inſidi
as ab altari meo euelles eū ut
moriatᷣ. Qui ꝑcuſſerit patrē ſuū
aut matrē morte moriatᷣ. Qui ma
ledixerit patri ſuo vel matri mor
te moriatᷣ. Qui furatꝰ fuerit hoīez
⁊ vēdiderit eū ꝯuictꝰ noxe morte
moriatᷣ Si rixati fuerint viri et ꝑ
cuſſerit alt̄ ꝓximū ſuū lapide vel
pugno ⁊ ille mortuꝰ nō fuerit ſ;
iacuerit in lectulo ſi ſurrexerit et
ābulauerit foīs ſup baculū ſuū ī
nocēs erit q̄ ꝑcuſſerit ita tn̄ ut ope
ras eiꝰ ⁊ impenſas ī medicos re
ſtituat Qui ꝑcuſſerit ſuū ſuū vel
ācillā v̄ga ⁊ mortui fuerint ī ma
nibꝰ eius criminis reus erit Sin
āt vno die vel duobꝰ ſupuixerit
nō ſubiacebit pene. q2 pecunia il
liꝰ ē. Si rixati fuerint viri ⁊ ꝑcuſſe
rit q̄s mulierē pregnātē ⁊ aborti
uū quidē fecerit ſ; ip̄a vixerit ſub
iacebit damno quātū maritꝰ mu
lieris expetierit et arbitri iudica
uerint. Si aūt mors eiꝰ fuerit ſb
ſecuta reddet animā ꝓ aīa. Oculū
ꝓ oculo, dētē ꝓ dēte, manū ꝓ manū.
pedē ꝓ pede, aduſtionē ꝓ aduſtio
ne, vulnus ꝓ vulnere, liuorem ꝓ
liuore. Si ꝑcuſſerit quiſpiā oculū
ſui ſui aut ancille et luſcos eos
fecerit dimittet eos liberos pro

oculo quē eruit. Dētē quoq; ſi excuſſe
rit ſuo vel ācille ſue ſimiliter dimit
tet eos liberos. Si bos cornu per
cuſſerit virū aut mulierē ⁊ mortui
fuerint lapidibꝰ obruetᷣ ⁊ nō come
detᷣ carnes eiꝰ. dn̄s quoq; bouis inno
cēs erit. Qđ ſi bos cornipeta fuerit
ab heri ⁊ nudiuſtertiꝰ et cōteſta
ti ſūt dn̄m eiꝰ. nec recluſerit dn̄s
eū occideritq; virū aut mulierē, ⁊
bos lapidibꝰ obruetᷣ ⁊ dn̄m eiꝰ
occidēt. Qđ ſi p̄ciū fuerit īpoſitū
ei dabit ꝓ aīa ſua q̄cq̄d fuerit po
ſtulatus Filiū quoq; ⁊ filiā ſi cornu
ꝑcuſſerit ſimili ſētētie ſubiacebit
Si ſeruū ācillāq; inuaſerit trigita
ſiclos argenti dn̄o dabit. bos ve
ro lapidibꝰ opp̄metᷣ. Si q̄s apu
erit ciſternā ⁊ foderit ⁊ nō operu
erit eā cecideritq; bos aut aſinꝰ
ī eā reddet dn̄s ciſterne p̄ciū iu
mētorū qđ aūt mortuū ē ipſiꝰ erit
Si bos alienꝰ bouē alterius vul
nerauerit ⁊ ille mortuꝰ fuerit: vē
dēt bouē viuū ⁊ diuidēt p̄ciū, ca
dauer aūt mortui inter ſe diſpti
ent. Si aūt ſciebat q2 bos corni
peta eſſet ab heri ⁊ nudiuſtertiꝰ
⁊ nō cuſtodiuit eū dn̄s ſuꝰ reddet
bouē pro boue ⁊ cadauer integrū
accipiet.

¶ Ca. xxij.

SI q̄s furatꝰ fuerit bouē aut
ouē ⁊ occiderit vel vēdiderit.
quinq; boues pro vno boue reſti
tuet ⁊ q̄tuor oues pro vna oue.
Si effringēs fur domū ſiue effodi
ēs fuerit inuētꝰ, et accepto vulnē
mortuꝰ fuerit ꝑcuſſor nō erit reꝰ
ſāguinis. Qđ ſi orto ſole hoc fecerit
homicidiū ꝑpetrauit ⁊ ipſe morietᷣ
Si nō habuerit qđ pro furto red
dat ipſe venūdabitur. Si inuētū

fuerit apud eum qđ furatus ē vi
uēs. ſiue bos ſiue aſin⁹ ſiue ouis
duplū reſtituet Si leſerit quiſpiā
agꝝ vel vineā ⁊ dimiſerit iumen
tū ſuū ut depaſcat̄ aliena quicqđ
optimū habuerit in agro ſuo vel
in vinea ꝓ dāni eſtimacōne reſti
tuet. Si egreſſus ignis inuenerit
ſpicas et cōprehēderit aceruos fru
gū ſiue ſtantes ſegetes in agris:
reddet dānū qui ignē ſuccenderit
Si quis cōmēdauerit amico pecu
niā aut vas in cuſtodiā et ab eo
q̄ ſuſceperat furto ablata fuerint
ſi inuenit̄ fur duplū reddet. Si la
tet fur: dn̄s domus applicabit̄ ad
deos et iurabit ꝙ non extenderit
manū in rē ꝓximi ſui ad ꝑpetrā
dā fraudē tā in boue q̄ꝫ i aſino et
oue ac veſtimēto ⁊ quicqđ dam
nū inferre pōt. Ad deos vtriuſqꝫ
cā ꝑueniet et ſi illi iudicauerint
duplū reſtituet ꝓximo ſuo Si q̄s
ōmēdauerit ꝓxīo ſuo bouē aſinū
ouē ⁊ omē iumētū ad cuſtodiā
⁊ mortuū fuerit ac debilitatū vel
captū ab hoſtib⁹ nulluſqꝫ hoc vi
derit: iuſiurandū erit in medio ꝙ
nō extēderit manū ad rē ꝓximi ſui
ſuſcipietqꝫ dn̄s iuramētum et ille
reddē n̄ coget̄ Qđ ſi furto ablatū
fuerit: reſtituet damnū dn̄o Si co
meſtū a beſtia: deferat ad eū qđ
occiſū eſt ⁊ nō reſtituet Qui a ꝓxi
mo ſuo quicq̄ꝫ horū mutuo poſtu
lauerit ⁊ debilitatū ā mortuū fue
rit dn̄o nō p̄nte. reddere cōpellet̄
Qđ ſi i p̄nā dn̄s fuerit: non reſti
tuet. maxime ſi ōductū venerāt ꝓ
mercede opis ſui. Si ſeduxerit q̄s v̄
ginē necdū deſpōſatā. dormierit
qꝫ cū ea: dotabit eā ⁊ hēbit eā vxo
rē. Si pat̄ virginis dare noluerit
reddet pecuniā iuxta modū dotis
quā v̄gines accipe ōſueuerūt Ma
leficos nō patieis viuere Qui coi
erit cū iumēto: morte moriat̄. Qui
ymolat diis occidet̄. p̄ter dn̄o ſo
li Aduenā nō cōtriſtab neqꝫ affli
ges eū. Aduene em̄ ⁊ ipi fuiſtis i
terra egipti. Vidue ⁊ pupillo nō
nocebitis. Si leſeritis eos. vocife
rabūt̄ ad me ⁊ ego audiā clamo
rē eoꝝ ⁊ indignabit̄ furor meus
ꝑcutiāqꝫ vos gladio ⁊ erūt vxo
res vr̄e vidue et filij veſtri pupil
li Si pecuniā mutuā dederis ꝑplo
meo paupi q̄ habitat tecū: nō vr
geb eū q̄ſi exactor. nec vſuris op
p̄mes. Si pign⁹ a ꝓximo tuo acce
pis veſtimētū an̄ ſolis occaſū red
des ei. Ipm̄ em̄ ē ſolū q̄ operit̄ idu
mētū carnis ei⁹. nec habet aliud
i q̄ dormiat. Si clamauerit ad me
exaudiā eū ꝙ miſericors ſū Diis
nō detrahes ⁊ p̄ncipi ꝑpli tui non
maledices: Decimas ⁊ p̄micias tu
as nō tardab offerre Primogeni
tū filioꝝ tuoꝝ dabis m̄: De bob⁹
q̄ꝫ ⁊ ouib⁹ ſimilit̄ facies. Septē di
ebus ſit cum matre ſua: die octa
uo reddes eū mihi Viri ſācti eritis
m̄. Carnē q̄ a beſtijs fuerit pregu
ſtata non ōmedetis: ſed ꝓijcietis
canib⁹.

Ca. xxiij.

Non ſuſcipies vocē mendacij
nec iūges manū tuā ut ꝓ im
pio dicas falſū teſtimoniū. Nō
ſequeris turbā ad faciendū ma
lū: nec in iuditio plurimorum ac
quieſces ſentētie ut a vero devies
Pauperis q̄ꝫ non miſereberis i iudi
tio. Si occurreris boui inimici tui
aut aſino erranti: reduc ad eum

Si videris aſinū odiētis te iacere
ſub onere nō ptrāſibis ſed ſble/
uabꝭ cū eo. Nō declinabꝭ ī iudiciū
pauperis. Mendatiū fugies. In
ſōte ⁊ iuſtū n̄ occides. qꝛ aduſor
impiū. Nec accipies munera q̄ ec
excecāt prudētes ⁊ ſubuertūt ver
ba iuſtoꝝ. Peregrino moleſtus
nō eris Scitis em̄ aduenaꝝ aīas
qꝛ et ipſi peregrini fuiſtis in t̄ra
egipti Sex ānis ſeminabꝭ terram
tuā ⁊ ɔgregabꝭ fruges eiꝰ Anno
aūt ſeptimo dimittes eā ⁊ reqeſ/
cere facies ut ɔmedāt paupes po
puli tui ⁊ quicq̄d reliquū fuerit
edāt beſtie agri. Ita facies in vi
nea et ī oliueto tuo. Sex diebus
opaberis ſeptima die ceſſabꝭ ut re
q̄eſcat bos ⁊ aſinꝰ tuꝰ et r̄frigēt
filiꝰ ācille tue ⁊ aduēa. Oīa q̄ di
xi vobꝭ cuſtodite. ⁊ p nom̄ exter/
noꝝ deoꝝ nō iurabitis neqꝫ audi
et ex ore vr̄o. Tribꝰ vicibꝰ p ſin
gulos ānos m̄ feſta celebrabitis.
Sollēnitatēqꝫ azimoꝝ cuſtodies.
Septē diebꝰ ɔmedetis azima ſic
p̄cepi tibi tpe mēſis nouoꝝ qn̄
egreſſꝰ es d egipto Nō apparebis
i ɔſpcū meo vacuꝰ. Et ſollēnitatē
mēſis p̄mitiuoꝝ opis tui q̄cunqꝫ
ſeminaueris i agᵒ. ſollēnitatēqꝫ
in exitu anni qn̄ ɔgregaueis om
nes fruges tuas de agro. Ter in
anno apparebit om̄e maſculinū
tuū corā dn̄o deo tuo. Nō ymola
bis ſup fermēto ſāguinē victime
tue nec remanebit adeps ſollēnita/
tis mee vſqꝫ mane. Primicias fru
gū terre tue deferes in domū dn̄i
dei tui. Nō coques hedū in lacte
mr̄is ſue. Ecce ego mittā āgelum
meū q̄ p̄cedat te et cuſtodiat in
via ⁊ introducat ī locū quē p̄pa/
raui. Obſua eū ⁊ audi vocē eiꝰ nec
ɔtēnendū putes qꝛ nō dimittet
cū peccaueris ⁊ eſt nomē meū in
illo. Qd ſi audieris vocē eiꝰ ⁊ fece/
ris oīa que loquor inimicꝰ ero in/
imicis tuis ⁊ affligā affligētes te
Precedetqꝫ te āgelus meꝰ et ītro/
ducet te ad amorreū ⁊ etheum ⁊
pherezeū chananeūqꝫ ⁊ eueū et
iebuſeū q̄s ego ɔterā. Nō adorabꝭ
deos eoꝝ nec coles eos. Nō faci
es opa eoꝝ ſꝫ deſtrues eos ⁊ con/
fringes ſtatuas eoꝝ. Seruietiſqꝫ
dn̄o deo vr̄o ut bn̄dicā panibus
tuis ⁊ aq̄s ⁊ auferā ī firmitatē de
medio tui Nō erit iſecūda nec ſte/
ril' ī t̄ra tua. Numeꝝ dieꝝ tuoꝝ
ipleto. Terrorē meū mittā ī p̄cur/
ſu tuū ⁊ occidā oēꝫ p̄pl'ꝫ ad queꝫ
igredieris. Cūctoꝝqꝫ inimicoꝝ
tuoꝝ corā te t̄ga v̄tā emittēs cra/
brones priꝰ q̄ fugabūt eueū et
chananeū ⁊ ethēū āteq̄ introeas.
Nō eiciā eos a facie tua āno vno.
ne t̄ra ī ſolitudinē redigat' et creſ/
cāt ɔtra te beſtie. Paulatī expel/
lā eos de ɔſpcū tuo donec augea/
ris ⁊ poſſideas t̄rā. Ponā aūt t̄mi
nos tuos a mari rubᵒ vſqꝫ ad ma
re paleſtioꝝ ⁊ a d'ſto vſqꝫ ad flu
uiū. Tradā ī maībꝰ vr̄is hitato/
res t̄re ⁊ eiciā eos de ɔſpcū vr̄o. n̄
inibꝭ cū eis fedus nec cū diꝭ eoꝝ
Nō hitēt in t̄ra tua ne forte pecca
re te faciāt in me ſi ſuieis diꝭ eo/
rū qd tibi certe erit in ſcandalum.

Capitulum. xxiiij

Moyſiqꝫ dixit. Aſcēde ad dn̄ꝫ
tu ⁊ aarō nadab ⁊ abiu ⁊
ſeptuagita ex iſrl' et adorabitis
ꝓcul. ſoluſqꝫ moyſes aſcendet

ad dūm ⁊ illi nō appropinq̄bant
nec ꝑplus aſcenderet cū eo. venit ḡ
moyſes ⁊ narrauit plebi oīa ver
ba dn̄i atq; iudicia. Reſponditq; oīs
ꝑplus vna voce. Oīa verba dn̄i q̄
locutus ē faciem9. Scripſit autē
moyſes vniūſos ſermones dn̄i ⁊
mane cōſurgens edificauit altarē
dn̄o ad radices mōtis ⁊ duodecī
titulos p duodecī trib9 iſrl'. Miſit
q; iuuenes de filijs iſrl' et obtule
rūt holocauſta. ymolaueruntq; vi
ctīas pacificas dn̄o. vitulos duo
decī. Tulit itaq; moyſes dimidiā
ptē ſanguinis ⁊ miſit in crateras
ptē aūt reſiduā fudit ſuper altarē
Aſſumēſq; volumē federis legit au
diente ꝑplo. Qui dixerūt Oīa q̄ lo
cut9 ē dn̄s faciem9 ⁊ erim9 obedi
entes. Ille vero ſūptū ſanguinē
reſpſit i ꝑplm. Et ait Hic ē ſāguis
federis qđ pepigit dn̄s vobiſcū ſu
p cūctis ſermonib9 hijs. Aſcende
runtq; moyſes ⁊ aaron nadab ⁊
abiu ⁊ ſeptuaginta de ſenioribus
iſrl' ⁊ viderūt deū iſrl'. Sub pedib9
ei9 q̄ſi op9 lapidis ſaphirini ⁊ q̄ſi
celū cū ſerenū ē. Nec ſup eos q̄ ꝓ
cul receſſerāt de filijs iſrl' miſit ma
nū ſuā Viderūtq; deū ⁊ comederūt
ac biberūt. Dixit aūt dn̄s ad moy
ſen. Aſcēde ad me in mōtē et eſto
ibi. Daboq; tibi duas tabulas la
pideas ⁊ legē ac mādata q̄ ſcripſi
ut doceas filios iſrl'. Surrexerunt
moyſes ⁊ ioſue miniſter ei9 aſcen
dēſq; moyſes in mōtē dei: ſeniori
b9 ait. Expectate hic: donec reuer
tamur ad vos. Hētis aarō et hur
vobiſcū ſi q̄d natū fuerit q̄ſtiones
referetis ad eos. Cumq; aſcēdiſſet
moyſes: operuit nubes montē ⁊
habitauit gloria dn̄i ſup ſynai te
gens illū nube ſex dieb9. Septio
aūt die vocauit eū dn̄s de medio ca
liginis. Erāt aūt ſpecies glorie dn̄i
q̄ſi ignis ardēs ſup verticē montis
in cōſpectu filiorū iſrl'. Ingreſſuſq;
moyſes mediū nebule aſcendit i
montē ⁊ fuit ibi q̄draginta dieb9
⁊ q̄draginta noctib9. ¶ Ca. xxv.

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicēs. Loq̄re filijs iſrl' ut tol
lāt m̄ p̄micias Ab oī hoīe q̄ offert
vltrone9: accipietis eas. Hec ſūt
aūt q̄ accipe debetis. Aurū ⁊ argē
tū ⁊ es et iacinctū ⁊ purpurā. coc
cūq; biſtinctū ⁊ biſſū ⁊ pilos ca
prarū ⁊ pelles arietū rubricatas.
pelleſq; iacīctinas ⁊ ligna ſethī.
oleū ad luminaria cōficiēda aro
mata i vnguētū ⁊ thymiamata bo
ni odoris lapides onichinos ⁊ gē
mas ad ornādū ephot ⁊ rationa
le Facietq; m̄ ſanctuariū et habi
tabo in medio eorū iuxta oēm ſimi
litudinē tabernaculi qđ oſtēdā ti
bi ⁊ oīm vaſorū in cultū ei9. Sicq;
facietis illud. Archā de lignis ſe
thim cōpingite cui9 longitudo ha
beat duos ⁊ ſemis cubitos. latitu
do cubitū ⁊ dimidiū. altitudo cubi
tū ſimiliť ac ſemiſſē ⁊ deaurabis
eā auro mundiſſimo intus ⁊ foris
Faciesq; ſup̄ coronā aureā per cir
cuitū ⁊ quatuor circulos aureos
quos pones per quatuor arche an
gulos. Duo circuli ſint i latere vno
⁊ duo in altero Facieſq; vectes de
lignis ſethim et operies eos au
ro. Introduceſq; circulos qui ſūt
in arche lateribus ut portetur in
eis. Qui ſemper erunt in circulis
nec vnquam extrahentur ab eis

Poneſqꝫ in archa teſtificationē
quā dabo tibi ſFacies ⁊ ꝓpiciatoꝛi
um de auro mūdiſſimo duos cu
bitos ⁊ dimidiū tenebit longitu
do ei⁹ ⁊ cubitū ac ſemiſſem latitu
do. duos qꝫ cherubim aureos et
ꝓductiles facies ex vtraqꝫ pte o
raculi Cherubī vn⁹ ſit ī latē vno:
⁊ alt̄ in altero. Vtrūqꝫ lat⁹ ꝓpici
atoꝛij tegāt expādētes alas et o
perientes oraculū ſpiciātqꝫ ſe mu
tuo verſis vultib⁹ ī ꝓpiciatoꝛiuꝫ
quo operiēda ē archa in q̄ poēs
teſtimoniū qđ dabo tibi Inde p̄
cipiā ⁊ loq̄r ad te ſupra ꝓpiciato
rio ſcilicet ac medio duoꝝ cheru
bim q̄ erūt ſup archā. teſtionij cū
cta q̄ mādabo p te filijs iſrt̄l Faci
es ⁊ mēſaꝫ de lignis ſethim habē
tem duos cubitos lōgitudinis ⁊
in latitudine cubitū ⁊ ī altitudine
cubitū ac ſemiſſem et inaurabis
eam auro puriſſimo. Facieſqꝫ illi
labiū aureū p circuitū et ipi labi
o coronā īterraſileꝫ altā q̄tuoꝛ di
gitis ⁊ ſup illā alterā coronaꝫ au
reolam Quatuoꝛ qꝫ circulos aure
os prepab̄ ⁊ pones eos ī q̄tuoꝛ ā
gulis euiſdē mēſe p ſingulos pe
des Subter coronā erūt circuli au
rei ut mittāt̄ vectes p eos et poſ
ſit menſa poꝛtari Ipſos qꝫ vectes
facies de lignis ſethim ⁊ circūda
b̄ auro ſubuehēdā mēſā. Parab̄
et acetabula ac phialas thuri
bula et ciathos ī q̄b⁹ offerenda
ſūt libamina ex auro puriſſimo
⁊ poēs ſup menſā paēs ꝓpoſitō
nis ī ꝯſpectu meo ſēper. Facias ⁊
cādelabrū ductile de auro mūdiſ
ſimo haſtile eius et calamos ci
phos et ſperulas ac lilia ex ipſo
ꝓcedētia. Sex calami egredient̄ de
laterib⁹. tres ex vno latere ⁊ tres
ex altēo. Tres ciphi q̄ſi in nucis
modum p calamos ſingulos ſpe
rulequꝫ ſil̄ ⁊ lilia ⁊ tres ſilit̄ ciphi
inſtar nucis in calamo altēo ſpe
rulequꝫ ſil̄ et lilia Hoc erit op⁹ ſex
calamoꝝ q̄ ꝓducēdi ſūt de haſti
li In ipō aūt cādelabro erūt q̄tuoꝛ
ciphi ī nucis mōđ ſperuleqꝫ p ſin
gulos ⁊ lilia Et ſperula ſb̄ duob⁹
calamis p tria loca q̄ ſil̄ ſex ſunt
ꝓcedētes de haſtili vno Et ſperule
igit̄ ⁊ calami ex ipō erūt vniūſa
ductilia ex auro puiſſimo Faties
⁊ lucernas ſeptē ⁊ poēs eas ſup
candelabꝝ ut luceant ex aduſo.
Emūctoꝛia qꝫ ⁊ vbi ea q̄ emūcta
ſūt extiguāt̄ fiēt de auro puiſſiō
Omne pond⁹ cādelabri cū vniūſis
vaſis ſuis hēbit talentuꝫ auri pu
riſſimi Inſpice ⁊ fac ſcđꝫ exēplar
qđ tibi in monte monſtratū eſt.

Tabnaculū ve — Ca. xxvi
ro ita facies decem coꝛtinas
de biſſo retoꝛta ⁊ iacincto ac pur
pura cocco qꝫ biſtincto variatas
ope plumario facies. Lōgitudo
coꝛtine vni⁹ hēbit vigintiocto cu
bitos. latitudo q̄tuoꝛ cubitoꝛuꝫ
erit Vni⁹ mēſure fiēt vniūſa tēto
ria Quīqꝫ coꝛtine ſibi iūgent̄ mu
tuo ⁊ alie q̄nqꝫ nexu ſimili cohē
būt Anſulas iacinctinas in late
rib⁹ ac ſūmitatib⁹ facies coꝛtina
rū ut poſſint inuicē copulai Quīq̄
genas āſulas coꝛtina habebit ī
vtraqꝫ pte ita inſtas ut anſa cō
tra anſaꝫ veniat ⁊ alteā altei poſ
ſit aptari. Faties et quinq̄ginta
circulos aureos q̄b⁹ coꝛtinaꝝ ve
la iūgēda ſūt ut vnū tabnaculū

fiat. Faties ⁊ ſaga cilicina vndecī
ad opeiendū tectū tabnaculi. Lō
gitudo ſagi vniꝰ habebit triginta
cubitos et latitudo q̄tuor. Eq̄ erit
mēſura ſagoꝝ oīm. E quibꝰ qn̄qꝫ
iunges ſeorſū ⁊ ſex ſibi mutuo co
pulab: ita ut ſextū ſagū in fronte
tecti duplices Faties et qn̄quagī
ta anſas ī ora ſagi vniꝰ ut ꝯiūgi
cū altero queat ⁊ qn̄quaginta an
ſas ī ora ſagi alteriꝰ: ut cū altero
copulet̄. Faties ⁊ qn̄q̄gīta fibu
las eneas quibꝰ iūgant̄ anſe ut
vnū ex oībꝰ opimentū fiat. Q8
aūt ſupfuerit ī ſagis q̄ parant̄ te
cto id eſt vnū ſagū qd ampliꝰ ē
ex medietate eiꝰ operies tabnacu
li poſteriora et cubitꝰ ex vna pte
pēdebit ⁊ alter ex altera q̄ plꝰ ē in
ſagoꝝ longitudine: vtrūqꝫ latus
tabnaculi ꝓteg̃ēs. Faties ⁊ operi
mentū aliud tecto de pellibꝰ arie
tū rubricatis ⁊ ſup hꝰ rurſū aliud
opimētū de iacīctinis pellibꝰ. Fa
ties ⁊ tabulas ſtantes tabnaculi
de lignis ſethim q̄ ſingule denos
cubitos ī longitudine habeant ⁊
ī latitudine ſingulos ac ſemiſſē
In lateribꝰ tabule due icaſtratu
re fiēt quibꝰ tabula altel tabule
cōnectat̄. Atqꝫ ī hūc modū cuncte
tabule ꝑabūt̄. Quarū vigiti erūt
ī latere meridiano qd vergit ad
auſtꝝ q̄bꝰ q̄dragīta baſes ãgē
teas fūdes: ut bine baſes ſingul
tabul ꝑ duos ãgulos ſubitiant̄.
In latereq̄ꝫ ſecūdo tabnaculi q8
vergit ad aquilonē vigiti tabule
erūt q̄dragita hn̄tes baſes argē
teas. Bine baſes ſingulis tabulis
ſupponēt̄. Ad occidētalē vero pla
gā tabnaculi facies ſex tabulas ⁊
rurſū alias duas q̄ ī angul erigã
tur poſt tergū tabnaculi. Erūtqꝫ ſi
bi ꝯiūcte a deorſū vſqꝫ ad ſurſū et
vna oēs ꝯpago retinebit duabꝰ
qꝫ tabul q̄ in angulis ponēde ſūt
ſimilis iūctura ſeruabit̄. Et erūt ſil
tabule octo. baſes eaꝝ argētee ſe
decī duabꝰ baſibꝰ ꝑ vnā tabulā
ſupputatis. Faties et vectes de lig
nis ſethim qn̄qꝫ ad cōtinēdas ta
bulas in vno latere tabernaculi ⁊
qn̄qꝫ alios ī altero ⁊ eiuſdē nume
ri ad occidētalē plagā q̄ mittētur
per medias tabulas a ſūmo vſqꝫ
ad ſūmū. Ipaſqꝫ tabulas deaura
bis fūdes ī eis anulos aureos per
q̄s vectes tabulata contineāt q̄s
operies laminis aureis. Et eriges
tabnaculū iux exēplar qd tibi in
mōte mōſtratū ē. Facies ⁊ velū de
iacīcto ⁊ purpura. coccoqꝫ biſtin
cto ⁊ biſſo retorta ope plumario
⁊ pulchrā varietate ꝯtextū qd ap
pēdēs an̄ q̄tuor colūnas de lignis
ſethī q̄ ipe quidē deaurate erūt ⁊
habebūt capita aurea ⁊ baſes ar
genteas. Inſeret̄ aūt velū ꝑ circu
los itra qd pones archā teſtimo
nij ⁊ q̄ ſanctuariū ⁊ ſāctuarij ſan
ctuaria diuidet̄. Pones ⁊ ꝓpitiato
riū ſup archā teſtimonij ī ſancta
ſāctoꝝ menſāqꝫ extra velū ⁊ ꝯtra
menſā cādelabꝝ in latere tabna
culi meridiano Menſa em̄ ſtabit
in pte aquilonis. Faties et tento
riū ī itroitu tabernaculi de iacīcto
⁊ purpura. coccoqꝫ biſtīcto ⁊ biſ
ſo retorta opere plumario ⁊ qn̄qꝫ
columnas deaurabis lignorū ſe
thim ante quas ducetur tentori
um quarum erunt capita aurea ⁊
baſes enee.

Facies ⁊ altare de ¶Ca·xxvij·
ligmis ſethim qđ hēbit qn
ꝙ cubitos ı̄ lōgitudine ⁊ totidē in
latitudine id eſt q̄drū ⁊ tres cubi
tos ı̄ altitudīe Cornua aūt p q̄tu
or angulos ex ip̄o erūt ⁊ operies
illud ere· Faciesq; in vſus ei⁹ lebē
tes ad ſuſcipiendos cineres ⁊ for
cipes atq; fuſcinolas ⁊ ignīū rēcep
tacula· Oīa vaſa ex ere fabricab̄·
Craticulāq; in modū rētis eneā p
cuius q̄tuor angulos erunt q̄tuor
anuli enei q̄s pones ſubter arulā
altaris· Eritq; craticula vſq; ad al
taris mediū· Facies ⁊ vectes alta
ris de ligmis ſethim duos q̄s ope
ries laminis eneis ⁊ induces per
circulos eritq; ex vtroq; latere al
taris ad portandū· Nō ſolidū ſ;
inane ⁊ cauū intrīſec⁹ facies illud
ſicut tibi ı̄ mōte mōſtratū eſt· Fa
cies ⁊ atriū tabernaculi ı̄ cui⁹ au
ſtrali plaga ꝯtra meridiē erūt tē
toria de biſſo retorta· Centū cubi
tos vnū lat⁹ tenebit in lōgitudi
ne ⁊ colūnas vigīti cū baſib⁹ toti
dē eneis q̄ capita cū celaturis ſu
is habebūt argētea· Siliter ⁊ ı̄ la
tere aq̄lonis p longū erūt tētoria
centū cubitoꝝ colūne vigīti ⁊ ba
ſes enei eiuſdē numeri et capita
eaꝝ cū celaturis ſuis argētea· In
latitudīe vero atrij qđ rēſpicit ad
occidentē erūt tētoria p quinq̄gīta
cubitos et colūne decē baſeſq; to
tidē· In eaq; atrij latitudine q̄ reſ
picit ad orientē quīq̄ginta cubi
ti erūt in q̄b⁹ quīdecī cubitoꝝ tē
toria lateı̄ vno deputabunt colū
neq; tres ⁊ baſes totidē ⁊ ı̄ latere
altero erūt tentoria cubitos obti
nētia quīdecī colūnē tres ⁊ baſes

totidē· In itroitu vero atrij fiet tē
toriū cubitoꝝ vigīti ex iacincto ⁊
purpura coccoq; biſtīcto ⁊ biſſo
retorta ope plumario· Colūnas
habebit q̄tuor cū baſib⁹ totidē·
Oēs colūne atrij p circuitū veſtite
erūt argēteis laminis capitibus
argēteis ⁊ baſib⁹ eneis· In longi
tudine occupabit atriū cubitos
centū in latitudine quīq̄gīta Alti
tudo quīq; cubitorū erit fietq; de
biſſo retorta ⁊ habebit baſes ene
as· Cūcta vaſa tabnaculi in om̄s
vſus ⁊ cerimoīas tā paxillos ei⁹
q̄ȝ atrij ex ere facies Precipe filijs
iſrl' ut auferāt tibi oleū de arborib⁹
oliuaꝝ puriſſimū piloq; ꝯtuſū ut
ardeat lucerna ſēp ı̄ tabnaculo te
ſtimonij extra velū qđ oppāſū ē
teſtimoīo et collocabūt eā aarō
et filij eius vt vſq; mane luceat co
rā dn̄o Perpetu⁹ erit cult⁹ p ſuc
ceſſiōes eoꝝ coram filijs iſrahel·

Applicaq; ad te ¶Ca·xxviij·
aaron fratrē tuū cum filijs
ſuis de medio filioꝝ iſrl' ut ſacdo
tio fūgant̄ mihi aaron nadab et
abiu eleazar ⁊ ythamar· Faciesq;
veſtē ſcāā aaron fratri tuo ı̄ glo
riam et decorē Et loq̄ris cūctis ſa
pientib⁹ corde q̄s repleui ſpiritu
prudēcie ut faciāt veſtes aarō fr̄i
tuo in gloīā et decorē quib⁹ ſcāi
ficatus miniſtret mihi· Hec autē
erūt veſtimēta q̄ faciēt· Rationa
le et ſuphumerale tuicā et lineā
ſtrictā cidarim et baltheū· Faciēt
fratri tuo aaron et filijs ei⁹ veſti
menta ſcāa ut ſacerdotio fūgan
tur mihi· Accipiētq; aurū ⁊ iacin
ctū et purpurā coccūq; biſtīctū
et biſſū Faciēt āt ſuphumerale

de auro ⁊ iacīcto ⁊ purpura coc
coq; biſtincto ⁊ biſſo ꝛ̄torta· ope
polimito· Duas oras iūctas habe
bit in vtroq; latere ſūmitatū ut ī
vnū redeāt· Jpaq; textuā ⁊ cūcta
opis varietas erit ex auro ⁊ iacī
cto ⁊ purpura coccoq; biſtīcto et
biſſo retorta· Sumeſq; duos la
pides onichinos ⁊ ſculpes in eis
noīa filioꝝ iſrl̄· ſex noīa ī lapide
vno ⁊ ſex reliq̄ ī altero iuxta ordi
nē natiuitatis eoꝝ· Ope ſculpto
ris ⁊ celatuā gēmarij: ſculpes eoſ
noīb9 filioꝝ iſrl̄ īcluſos auro at
q; ꝛ̄cauldatos et pones ī vtroq; la
tere ſuphūeral̄ meōriale filijs iſ
rahel· Portabitq; aarō noīa eorū
corā dn̄o ſup vtrūq; hūeꝝ ob re
cordacōez· Faties et vncinos ex
auro ⁊ duas cathenulas auri pu
riſſimi ſibi īuicē coherētes q̄s īſe
res vncinis· Racōnaleq; iudicij
faties ope polimito iux̄ texturam
ſuphūeral̄ ex auro iacīcto ⁊ pur
pura· coccoq; biſtīcto et biſſo re
torta· Quadrāgl̄m erit ⁊ duplex
Mēſurā palme hēbit tā in lōgitu
die q̄ꝫ ī latitudīe· poneſq; ī eo q̄tu
or ordīes lapidū· Jn p̄mo v̄ſu erit
lapis ſardi9 ⁊ thopaſi9 ⁊ ſmarag
dus· Jn ſecūdo carbūcul9 ⁊ ſap
hirus ⁊ iaſpis· Jn t̄tio ligurius a
chates ⁊ ametiſt9· Jn q̄rto ꝛ̄ſoli
t9 onichin9 ⁊ berill9· Jncluſi au
ro erūt ꝑ ordines ſuos· hēbuntq;
noīa filioꝝ iſrl̄· Duodecī noīb9 ce
labūt̄ ſinguli lapides noīb9 ſin
gulorū ꝑ duodecī trib9· Faties in
racōnali catenas ſibi inuicē cohe
rentes ex auro puriſſimo ⁊ duos
anulos aureos q̄s pones ī vtrāq;
racōnal̄ ſūmitatē· catenaſq; aurē
as iunges anul̄ q̄ ſunt ī margini
bus ei9 ⁊ ipſarū catenarū extre
ma duob9 copulab̄ vncīs ī vtro
q; latere ſuphūeral̄ qđ racōnale
reſpicit· Faties et duos anulos
aureos q̄s pones in ſūmitatibus
racōnal̄ ⁊ in oris q̄ e regione ſūt
ſuphūeral̄ ⁊ poſteiora ei9 aſpici
ūt· necnō ⁊ alios duos anulos
aureos q̄ ponēdi ſūt in vtroq; la
tere ſubhūeral̄ deorſū qđ reſpicit
cōtra fatiē iuncturē īferioris· vt
aptari poſſit cū ſuphūerali ⁊ ſtri
gat̄ racōnale anul̄ ſuis cū anulis
ſuphūeral̄· vitta ⁊ iacīctina· vt
maneat iunctura fabrefacta ⁊ a
ſe inuicē racōnale et ſuphūerale
neq̄ant ſeparī· Portabitq; aarō
noīa filiorū iſrl̄ in racōnali iudi
cij ſup pectus ſuū qn̄ ingredictur
ſanctuariū meōriale corā dn̄o ī
eternū· Pones autē in racōnali
iudicij· doctrinā ⁊ veritatē q̄ erūt ī
pectore aarō qn̄ ingrediet̄ coram
dn̄o ⁊ geſtabit iuditiū filioꝝ iſrl̄
ī pectore ſuo ī ꝯſpcū dn̄i ſēp· Fati
es ⁊ tunicā ſuphūeral̄ totam ia
cīctinā in cui9 medio ſupra erit ca
pitiū et ora ꝑ gyrū ei9 textilis ſicͭ
fieri ſolet in extremis veſtiū ꝑti
b9· ne facile rūpat̄· Deorſū vero ad
pedes eiuſdē tunice ꝑ circuitum q̄
ſi malapunica faties ex iacincto
et purpura ⁊ cocco biſtincto et
biſſo retorta mixtis in medio tin
tinabulis· ita ut tintinabulū ſit
aureū ⁊ malūpunicum· rurſumq;
tintinnabulum aliud aureum ⁊
malumpunicum· Et veſtietur
ea aaron in offitio miniſterij ut
audiatur ſonitus quando ingre
ditur et egreditur ſanctuarium

in ɔſpectu dn̄i ⁊ nō moriat̄. Faties
⁊ laminā de auro puriſſimo in q̄
ſculpes ope celatoris ſāctuʒ domi
no. Ligabiſq3 eā vitta iacīctina ⁊
erit ſup thyaram immines frōti
pontificis. Portabitq3 aaron iniq̄
tates eoꝝ q̄ obtulerīt ⁊ ſanctifica
uerīt filij iſrl̄ ī cūctis muneribꝰ et
donarijs ſuis. Erit āt lamina ſem
per in frōte eiꝰ ut placatꝰ ſit ei do
minꝰ. Stringeſq3 tunicā biſſo et
thyarā byſſynā facies ⁊ balthēū
opere plumarij. Porro filijs aarō
tunicas lineas parabis et balthe
os ac thyaras in gloriā ⁊ decorē
veſtieſq3 hijs omībꝰ aarō fratrē
tuū ⁊ filios eius cū eo et cūctoꝝ
cōſecrab' manꝰ ſanctificabiſq3 illos
ut ſacdotio fūgant̄ mihi. Faties
⁊ feminalia linea ut operiant car
nē turpitudinis ſue a renibꝰ vſq3
ad femora ⁊ vtant̄ eis aaron et fi
lij eius qn̄ ingredient̄ tabernacu
lum teſtionij vl' qn̄ appropiquāt
ad altare ut miniſtrent ī ſanctua
rio ne iniq̄tatis rei moriant̄. Legit
timū ſempit'num erit aaron et ſe
mini eius poſt eū. ¶ Ca. xxix.

Sed ⁊ hoc facies ut mihi in ſa
cerdotio ɔſecrēt̄. Tolle vitu
lum de armēto ⁊ arietes duos im
maculatos paneſq3 azimos ⁊ cru
ſtulā abſq3 fermēto q̄ ɔſpſa ſint
oleo laganaq3 azima oleo lita de
ſimila triticea cūcta faties ⁊ poſito
in caniſtro offeres. vitulū autē et
duos arietes et aarō ac filios eiꝰ
applicab' ad oſtiū tabernaculi te
ſtimonij. Cūq3 laueris prēm cū fi
lijs ſuis aqua indues aarō veſti
mētis ſuis id eſt linea et tunica et
ſuphumerāli et racōnali qd̄ ɔſtrī
ges balthēo et pones thyarā in
capite eius et laminā ſanctā ſup
thyarā et oleū vnctiōis fūdes ſu
per caput eiꝰ atq3 hoc ritu ɔſecra
bitur. Filios q3 illiꝰ applicab' et in
dues tunicis lineis cingeſq3 bal
theo aaron ſcilicʒ et liberos eiꝰ et
impones eis mitras. eritq3 ſacerdo
tes mi religiōe ꝑpetua. Poſtq3 ini
tiaueris manꝰ eoꝝ applicab' et vi
tulū corā tabernaculo teſtimonij.
Imponētq3 aaron et filij eius ma
nus ſup caput illiꝰ et mactab' eū
in ɔſpectu dn̄i iuxta oſtiū taberna
culi teſtionij ſūptūq3 de ſāguine
vituli pones ſup cornua altaꝛis di
gito tuo. reliquū āt ſanguinē fun
des iuxta baſim eiꝰ. Sumes et adi
pem totū qui operit inteſtina et rē
ticulū iecoris ac duos rēnes et adi
pem qui ſup eos eſt et offeres īcē
ſum ſup altare. carnes vero vituli
et coriū et fimū ɔbures foris extrē
caſtra eo q2 ꝓ peccato ſit. Vnū q̄3
arietem ſumes ſup cuiꝰ caput po
nent aarō et filij eius manꝰ quē
cū mactaueris tolles de ſanguine
eius et fūdes circa altare. ipſuʒ āt
arietē ſecabis in fruſta lotaq3 in
teſtina eius et pedes pones ſup cō
ciſas carnes et ſup caput illiꝰ et
offeres totū arietē in incenſū ſup
altare. Oblatio ē dn̄o odor ſuauiſ
ſimus victime domini. Tolles q̄3
arietē alterū ſup cuiꝰ caput aarō
et filij eius ponēt manꝰ. Quē cum
ymolaueris ſumes de ſanguie eiꝰ
et pones ſup extremū auricule dex
tre aaron et filioꝝ eiꝰ et ſup polli
ces manꝰ eoꝝ ac pedis dextri. fun
deſq3 ſanguinē ſup altare ꝑ circui
tū. Cūq3 tuleris de ſanguine qui ē

ſup altare ⁊ de oleo vnctiõis aſ
ꝑgẽs aarõ ⁊ veſtis eiꝰ filios ⁊ ve
ſtimenta eoꝝ. Conſecratiſqꝫ ipis
⁊ veſtibꝰ tolles adipẽ de ariete ⁊
caudã et aruinã q̃ operit vitalia
⁊ reticulũ iecoris ⁊ duos renes at
qꝫ adipez qui ſup eos ẽ. armũ qꝫ
dextꝝ eo ꝙ ſit aries ꝯſecracõis
toꝛtãqꝫ paĩs vniꝰ. cruſtulaz cõſp
ſaz oleo. laganũ de caniſtro azi
moꝝ qđ poſitũ ẽ ĩ cõſpectu dñi po
neſqꝫ oĩa ſup manꝰ aarõ ⁊ filioꝝ
eiꝰ ⁊ ſanctificab eos. eleuãs corã
dño Suſcipieſqꝫ vniuſa de maĩ
bꝰ eoꝝ ⁊ icendes ſup altaẽ ĩ holo
cauſtũ odorez ſuauiſſimũ in ꝯſpe
ctu dñi ꝙ oblacõ eiꝰ ẽ. Sumes qꝫ
pectuſculũ de ariete quo ĩtiatꝰ ẽ a
arõ. ſanctificabqꝫ illud eleuatũ
corã dño ⁊ cedet in ptẽ ſuã. Sãcti
ficabiſqꝫ ⁊ pectuſculũ cõſecratuz
⁊ armũ quem de ariete ſepaſti q̃
initiatus ẽ aaron ⁊ filij eiꝰ cedetqꝫ
ĩ ptẽ aarõ ⁊ filioꝝ eiꝰ iure ꝑpetuo
a filijs iſrł. ꝙ p̃mitiua ſũt ⁊ initia
de victimis eorũ pacificis q̃ offe
rũt dño Veſtẽ aũt ſanctam qua
vtet aaron habebũt filij eiꝰ poſt
eũ. ut vngant in ea ⁊ conſecrent
manꝰ eoꝝ. Septẽ diebꝰ vtet illa
q̃ pontifex ꝓ eo fuerit ꝯſtitutus
de filijs eiꝰ ⁊ qui ingrediet tabna
culũ teſtimonij ut miniſter ĩ ſan
ctuario Arietẽ aũt ꝯſecracõis tol
les ⁊ coques carnes eiꝰ ĩ loco ſan
cto quibꝰ veſcet aaron ⁊ filij eiꝰ
Panes qꝫ qui ſũt ĩ caniſtro ĩ ve
ſtibulo tabnaculi teſtimonij co
medet ut ſit placabile ſacrifitiũ ⁊
ſanctificet offerentiũ manꝰ Alie
nigena non veſcet ex eis ꝙ ſan
cti ſũt Qđ ſi remãſerit de carnibꝰ
ꝯſecratis ſiue panibꝰ vſqꝫ mane
cõbures reliquias igni. Non co
medent q̃a ſanctificata ſũt. Oĩa q̃
p̃cipio tibi faties ſup aaron et fi
lijs eiꝰ Septẽ diebꝰ ꝯſecrab ma
nꝰ eoꝝ ⁊ vitulũ pro peccato offe
resp ſingulos dies ad expiandũ
Mũdabiſqꝫ altare cũ imolaueris
expiacõis hoſtia ⁊ vngues illud
in ſcificacõem. Septẽ diebus ex
piabis altare ⁊ ſanctificab ⁊ erit
ſanctũſanctorũ. Oĩs q̃ tetigerit il
lud ſanctificabit Hoc ẽ qđ faties
ĩ altari Agnos ãniculos duos p
ſingulos dies iugit vnuz agnuz
mane ⁊ alteꝝ veſpe decimã ptez
ſile cõſpſe oleo tuſo qđ habeat
mẽſurã quartã ptẽ hĩn ⁊ vinum
ad libandũ eiuſdẽ mẽſuẽ ĩ agno
vno Alteꝝ vero agnũ offeres ad
veſpã iux ritũ matutine oblatio
nis ⁊ iux ea q̃ diximꝰ in odoꝛẽ ſu
auitatis Sacrifitiũ dño deo ẽ ob
latione ꝑpetua in gñacões vr̃as
ad oſtiũ tabnaculi teſtimonij co
rã dño vbi ꝯſtituã ut loquar ad
te. Ibiqꝫ p̃cipiã filijs iſrł ⁊ ſancti
ficabit altare in gloria mea San
ctificabo ⁊ tabnaculũ teſtimonij
cũ altaĩ ⁊ aarõ cũ filijs ſuis ut ſa
cedotio ſũgãt m̃. Et hitabo in me
dio filioꝝ iſrł eroqꝫ eis deꝰ et ſci
ent ꝙ eo dñs deus eoꝝ qui edu
xi eos de terra egipti ut manerẽ
inter illos ego dominus deus ip
ſorum.

Capitulũ. xxx.

Faties qꝫ altare ad adolẽduz
tymiama de lignis ſethim
hñs cubitũ lõgitudis ⁊ alteꝝ lati
tudis idẽ q̃drãgulũ ⁊ duos cubi
tos ĩ altitudĩe Cornua ex ipo ꝓ
cedent veſtiſqꝫ illud auro puiſſio

tam craticulaȝ eius ꝙ̄ parietes ꝑ
circuitū ⁊ cornua Facieſq; ei coro
nam aureolaȝ ꝑ gyꝝ et duos anu
los aureos ſub corona ꝑ ſingula
latera ut mittant̄ in eos vectes et
altare portet̄. Ipſos q; vectes faci
es de lignis ſethim ⁊ inaurabis.
Poneſq; altare ꝯtᷓ velū qđ ante
archā pendet teſtioniꝫ corā ꝓpici
atorio quo tegit̄ teſtimoniū vbi
loq̄r tibi ⁊ adolebit incenſū ſuper
eo aaron ſuaue frāgrās Mane qñ
cōponet lucernas incēdet illud ⁊
qñ collocat eas ad veſperuȝ vret
thimiama ſēpiternū coraȝ dño in
generacōes vr̄as. Nō offeretis ſu
per eo thimiama cōpoſicōis alte
rius nec oblacōeȝ ⁊ victimaȝ nec
liba libabitis Et dep̄cabit̄ aaron
ſup cornua eius ſemel ꝑ annū in
ſāguine qđ oblatū eſt ꝓ peccato
et placabit ſup eo ī generacōib⁹
vr̄is. Sanctū ſanctoꝝ erit dño. Lo
cutuſq; eſt dn̄s ad moyſē dicēs.
Quādo tuleris ſūmam filioꝝ iſrl̄
iuxta numerū dabūt ſinguli p̄ci
um ꝓ animab⁹ ſuis dño ⁊ nō erit
plaga in eis cū fuerit r̄cēſiti. Hoc
aūt dabit om̄is q̄ trāſit ad nomē
dimidiū ſicli iuxta menſurā tēpli
Siclus viginti obolos habet. Me
dia ꝑs ſicli offeret̄ dño Qui habe
tur in numero a viginti annis ⁊ ſu
pra dabit p̄ciū. Diues non addet
ad mediū ſicli et pauper nihil mi
nuet. Suſceptāq; pecuniam q̄ col
lata eſt filijs iſrl̄ trades ī vſus ta
bernaculi teſtioniꝫ ut ſit monimē
tum eoꝝ corā dño ⁊ ꝓpitiet̄ aīab⁹
eoꝝ Locutuſq; eſt dn̄s ad moyſē
dicēs. Faties et labiū eneū cū ba
ſi ſua ad lauādū poneſq; illud īn

ter tabnaculū teſtimonij ⁊ altare
Et miſſa aq̄ lauabūt in ea aaron
⁊ filij eius man⁹ ſuas ac pedes qñ
ingreſſuri ſūt tabnaculū teſtimo
nij ⁊ qñ acceſſuri ſūt ad altare ut
offerant in eo thimiama dño ne
forte moriant̄. Legittimū ſempit
nū erit ipi ⁊ ſemini ei⁹ ꝑ ſucceſſio
nes. Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicens. Sume tibi aromata p̄me
mirre ⁊ electe quingētos ſiclos et
cynamomi mediū id eſt ducētos
q̄nq̄gīta ſiclos. calami ſimil̄ ducē
tos q̄nq̄ginta ſiclos caſſie aūt qn̄
gentos ſiclos in pōdere ſanctuarij
oleū de oliuetis mēſurā hin. Faci
eſq; vnctiōis oleū ſanctū vngētū
cōpoſitū ope vnguētarij ⁊ vnges
ex eo tabernaculū teſtimonij ⁊ ar
chā teſtamēti menſaȝq; cū vaſis
ſuis cādelabrū ⁊ vtēſilia eius alta
ria thymiamatis ⁊ holocauſti et
vniūſam ſupellectilē que ad cul
tum eoꝝ ꝑtinet ſāctificabiſq; om
nia ⁊ erūt ſancta ſanctoꝝ. Qui teti
gerit ea ſanctificabit̄ Aarō ⁊ filios
eius vnges ſanctificab̄iſq; eos ut
ſacerdotio fūgant̄ mihi. Filijs q;
iſrl̄ dices. Hoc oleū vnctionis ſā
ctū erit mihi in generacōes vr̄as
Caro hōis nō vnget̄ ex eo ⁊ iuxta
cōpoſicōeȝ eius nō faciet alind
q2 ſanctificatū eſt ⁊ ſcm̄ erit vobis
Homo quicūq; tale cōpoſuerit et
dederit ex eo alieno exterminabit̄
de ꝑplo ſuo Dixitq; dn̄s ad moyſeȝ
Sume tibi aromata ſtacten ⁊ oni
cham galbanē boni odoris ⁊ th⁹
lucidiſſimuȝ equalis pōderis erūt
om̄ia. Facieſq; thymiama ꝯpoſi
tū ope vnguētarij mixtū diligēt
⁊ puꝝ ⁊ ſanctificacōe digniſſimū

Cūq3 in tenuiſſimū puluerez vni
uerſa cōtuderis pones ex eo corā
tabnacolo teſtimonij i q̄ loco ap
parebo tibi· Sāctūſanctoꝝ erit vo
bis thymiama Talē ꝯpoſicōem
nō facietis in vſus vros· qꝛ ſāctū
ē dn̄o · Hō quicūq3 fecerit ſimile
ut odore illius perfruatur·peribit
de populis ſuis· ¶ Ca·xxxi·

Locutuſq3 ē dn̄s ad moyſen
dicēs Ecce vocaui ex noīe be
ſelleel filiū huri filij hur de tribu
iuda ⁊ impleui eū ſpū dei:ſapien
tia et intelligēcia ⁊ ſciencia i omi
ope· ad excogitandu3 quicq̄d fa
bre fieri pōt ex auro ⁊ argento ⁊
ere·marmore ⁊ gēmis ⁊ diuerſita
te lignoꝝ· Dediq3 ei ſotiū ooliab
filiū achiſamech de tribu dā Et i
corde oīs eruditi poſui ſapiētiā ut
faciāt cūcta q̄ p̄cepi tibi tabnacu
lū federis ⁊ archā teſtimonij ⁊ p
pitiatoriū qd ſup eā ē ⁊ cūcta va
ſa tabnaculi mēſāq3 ⁊ vaſa eius
candelabꝝ puriſſimū cū vaſis ſu
is ⁊ altaria thymiamatis ⁊ holo
cauſti ⁊ oīa vaſa eoꝝ · labiū cu3
baſi ſua·veſtes ſcās i miniſterio
aarō ſacerdoti ⁊ filijs ei⁹ut fūgā
tur officio ſuo i ſacris oleū vncti
onis ⁊ thymiama aromatū i ſan
ctuario· Oīa q̄ p̄cepi tibi faciēt Et
locutus ē dn̄s ad moyſē dicens
Loq̄re filijs iſrł et dices ad eos
Videte ut ſabbatū meū cuſtodi
atis· qꝛ ſignū ē int̄ me et vos i ge
neracōīb⁹ vr̄is· ut ſciatis qꝛ e°
dn̄s qui ſanctifico vos· Cuſtodi
te ſabbatū meū Sāctū ei ē vobis
Qui polluerit illud· morte morieť
Qui fecerit op⁹ in eo·peribit aīa il
li⁹ de medio pp̄li ſui· Sex diebus
facietis op⁹ i die ſeptīo ſabbatū
ē req̄es ſancta dn̄o · Oīs q̄ fecerit
op⁹ i hac die·morieť · Cuſtodiāt
filij iſrł ſabbatū ⁊ celebrēt illud
i gn̄acōīb⁹ ſuis· Pactū ē ſempi
ternū int̄ me ⁊ filios iſrł· ſignūq3
ꝑpetuū· Sex eñi diebus dn̄s fecit
celū ⁊ terrā ⁊ in ſeptīo ab oī ope
ceſſauit· Deditq3 dn̄s moyſi con
pletis huiuſcemodi ſermonib⁹ in
mōte ſynai duas tabulas teſtio
nij lapideas· ſcriptas digito dei·

Vidēs aūt pp̄lus ¶ Ca·xxxij
qꝛ morā facēt moyſes deſ
cēdendi de mōte·ꝯgreatus aduſ⁹
aarō dixit· Surge fac nob deos q̄
nos p̄cedāt· Moyſi eñi viro huic
q̄ nos eduxit de t̄ra egipti·igno
ram⁹ q̄d acciderit Dixitq3 ad eos
aarō · Tollite inaures aureas de
vxoꝝ filioꝝq3 ⁊ filiaꝝ vr̄aꝝ auri
b⁹ et afferte ad me Fecit pp̄lus
q̄ iuſſeāt· deferēs iauēs ad aarō
Quas cu3 ille accepiſſet formauit
ope fuſoria fecit ex eis vitulū ꝯ
flatilē Dixerūtq3· Hij ſūt dij tui iſrł
q̄ te eduxerūt de t̄ra egipti qd cu3
vidiſſ3 aarō edificauit altarē corā
eo ⁊ p̄conis voce clamauit dicēs·
Cras ſollēnitas dn̄i ē· Surgēteſq3
mane obtulerūt holocauſta et ho
ſtias pacificas ⁊ ſedit pp̄lus mā
ducarē ⁊ biberē ⁊ ſurrexerūt ludē Lo
cut⁹ ē aūt dn̄s ad moyſē dicēs· va
de deſcēde,peccauit pp̄lus tu⁹ quē e
duxiſti de t̄ra egipti · Receſſerūt ci
to de via q̄ oſtēdiſti eis Feceruntq3
ſibi vitulū ꝯflatilē ⁊ adorauerūt atq3
imolātes ei hoſtias dixerūt · Iſti
ſunt dij tui iſrł q̄ te eduxerūt de t̄ra
egipti Rurſūq3 ait dn̄s ad moyſē
Cerno qꝛ pp̄ls iſte dure ceruicis ſit

dimitte me ut irascat᷑ furor me⁹
cōtra eos ⁊ deleā eos faciāqꝫ te in
gentē magnam Moyses aūt ora
bat dn̄m deū suum dicēs. Cur do
mine irascit᷑ furor tu⁹ cōtͣ ppl̄m
tuū quem eduxisti de t̄ra egipti in
fortitudīe magna ⁊ in manu robu
sta. Ne q̄so dicāt egipcij. callide
eduxit eos ut interficeret ī montibus
et deleret e t̄ra. Quiescat ira tua ⁊
esto placabil' sup nequicia populi
tui. Recordare abrahā ⁊ ysaac ⁊
isrl' seruoꝝ tuoꝝ quib⁹ iurasti per
temetipsum dicēs Multiplicabo se
men vr̄m sicut stellas celi ⁊ vniuer
sā terrā hāc de qua locutus sū da
bo semini vr̄o et possidebitis eam
semp Placatusqꝫ est dn̄s ne face
ret malū q̄d locut⁹ fuerat aduer
sus populū suū. Et reuersus ē moy
ses de mōte portās duas tabulas
testimonij in manu sua scriptas
vtraqꝫ pte ⁊ factas opere domini
Scripturaqꝫ dei erāt sculpta ī tabu
lis. Audiēs aūt iosue tumultū po
puli vociferātis dixit ad moysen
Vlulatus pugne audit᷑ ī castris.
Qui rn̄dit Non ē clamor adhortā
tiū ad pugnā neqꝫ vociferatio cō
pellētium ad fugā. sʒ vocē cātātiū
ego audio Cūqꝫ appropinq̄sset ad
castra vidit vitulū ⁊ choros. irat⁹
qꝫ valde pjecit de manu tabulas
⁊ cōfregit eas ad radicem mōtis
Arripiēsqꝫ vitulū quē fecerant cō
bussit ⁊ contriuit vsqꝫ ad puluerē
quē sparsit in aquā ⁊ dedit ex eo
potū filijs isrl' Dixitqꝫ moyses ad
aaron. Quid tibi fecit hic popul⁹
ut induceres sup eū peccatū maxi
mū. Cui ille rn̄dit Ne idignetur
dn̄s me⁹. Tu eñ nosti ppl̄m istū
qꝫ pnus sit ad malū dixerūt mihi
Fac nobis deos qui nos p̄cedāt
Huic enī moysi q̄ nos eduxit de t̄
ra egipti nescimus quid acciderit
Quib⁹ ego dixi. Quis vr̄m habet
aurū. Tulerūt ⁊ dederūt mihi et
pieci illud ī ignē egressusqꝫ ē hic
vitulus. Videns ergo moyses ppl̄m
qꝫ esset nudat⁹ spoliauerat enī eū
aaron pter ignominiā sordis ⁊
int᷑ hostes nudū cōstituerat ⁊ stās
in porta castroꝝ ait. Si q̄s est dn̄i
iungat᷑ mihi. Cōgregatiqꝫ sūt ad
eum om̄s filij leui Quib⁹ ait Hec
dicit dn̄s de⁹ isrl'. Ponat vir gla
diū sup femur suū. Ite et redite
de porta vsqꝫ ad portā p mediū ca
stroꝝ ⁊ occidite vnusquisqꝫ frēm
suū ⁊ amicū ⁊ pximū suū. Fecerūt
qꝫ filij leui iuxta sermonē moysi:
ceciderūtqꝫ ī die illo q̄si trigītatria
milia hoīm. Et ait moyses Conse
crastis man⁹ vr̄as hodie dn̄o
vnusquisqꝫ in filio et ī fratre suo
ut detur vobis bn̄dictio Facto aūt
altero die locutus est moyses ad
ppl̄m Peccastis peccatū maximū
Ascēdā ad dn̄m si quo modo eū
queā deprecari p scelere vr̄o. Re
uersusqꝫ ad dn̄m ait Obsecro dn̄e
peccauit pplus iste pcc̄m maximū
feceruntqꝫ sibi deos aureos Aut di
mitte eis hāc noxā aut si nō vis
dele me de libro tuo quē scripsisti
Cui rn̄dit dn̄s. Qui peccauerit mi
delebo eū de libro meo Tu aūt va
de ⁊ duc ppl̄m istū quo locutus sū
tibi. Angelus aūt meus precedet
te. Ego aūt ī die vltōnis visitabo
⁊ hoc peccatum eorum. Percussit
aute dominu⁹ populū p reatu vitu
li quē fecerāt aaron. ¶ Ca. xxxiij.

Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen̄
dicēs. Vade ⁊ deſcēde d̄ loco
iſto. tu ⁊ pp̄ls tuꝰ quē eduxiſti d̄
t̄ra egipti ĩ t̄rã quã iuraui abra
hã. yſaac. ⁊ iacob dicēs ſemĩ tuo
dabo eam ⁊ mittã p̄curſorē tui
ãgelũ. ut eiciã chananeũ ⁊ amor
reũ ⁊ etheũ ⁊ phereſeũ ⁊ eueũ ⁊ ie
buſeũ ⁊ intres in terrã fluentem
lacte ⁊ melle. Nō eĩ aſcendã tecũ
qꝛ pp̄ls dure ceruicis es ne forte
diſp̄dã te in via. Audiens ꝗ pp̄ls
ſermonē hũc peſſimũ luxit ⁊ nul
lꝰ ex more indutus eſt cultu ſuo
Dixitqꝫ dn̄s ad moyſē. Loq̄re fili
is iſrl̄. Populꝰ dure ceruicis es
ſemel aſcendã in medio tui ⁊ dele
bo te. Jã nũc depone ornatũ tuũ.
ut ſciã q̄d faciã tibi. Depoſuerunt
ḡ filij iſrahel ornatũ ſuũ a monte
oreb. Moyſes quoqꝫ tollens tab̄na
culũ. tetēdit extra caſtra ꝓcul. vo
cauitqꝫ nomē eiꝰ tab̄naculũ fede
ris Et oı̄s pp̄ls qui habebat ali
quã queſtionē egrediebat̄ ad ta
b̄naculũ federis extra caſtra. Cũ
qꝫ egrederet̄ moyſes ad tab̄nacu
lũ ſurgebat vniuẽſa plebs et ſta
bat vnuſquiſqꝫ in oſtio papilio
nis ſui. aſpiciebãtqꝫ tergũ moy
ſi donec ingrederet̄ tētorium. Jn
greſſo aut̄ illo tab̄naculũ federis.
deſcēdebat colũna nub̄ et ſtabat
ad oſtiũ. loq̄batqꝫ dn̄s cũ moy
ſe ĉnctibꝰ vniũſis qꝫ colũna nu
bis ſtaēt ad oſtiũ tab̄naculi. Sta
bãtqꝫ ipi ⁊ adorabãt ꝑ fores tab̄
culoꝝ ſuoꝝ Loq̄bat̄ aũt dn̄s ad
moyſē facie ad faciē ſic ſolet loq̄
hō ad amicũ ſuũ. Cũqꝫ ille reuerte
ret̄ ĩ caſtra miſter eiꝰ ioſue filius
nun puer non recedebat de taber
naculo. Dixit aũt moyſes ad do
minũ. Precipis ut educam pp̄lꝫ
iſtũ ⁊ nō indicas m̄ quē miſſurꝰ
ſis mecũ. p̄ſertiꝫ cũ dixeris noui
te ex noı̄e ⁊ iueniſti grãꝫ corã me
Si ḡ inueni grãm ĩ ꝯſpcũ tuo oſ
tēde m̄ faciē tuã ut ſciam te ⁊ iue
niã ḡtiã an̄ oculos tuos. Reſpice
pp̄lm tuũ gētē hãc. Dixitqꝫ dn̄s.
Facies mea p̄cedet te ⁊ requiē da
bo tibi. Et ait moyſes. Si nō tuip
ſe p̄cedas ne educas nos d̄ loco
iſto. Jn quo em̄ ſcire poterimus
ego ⁊ populꝰ tuꝰ iueniſſe nos ḡ
tiã in ꝯſpcũ tuo. n̄ ãbulaueris no
biſcũ. ut glificemur ab oı̄bus po
pul̄ q̄ habitant ſup t̄ram. Dixit
aũt dn̄s ad moyſen. Et v̄bũ iſt̄d
quod locutꝰ es faciam Jnueiſti
em̄ gratiã corã me ⁊ teipſũ noui
ex noı̄e. Qui ait Oſn̄de m̄ gloriã tu
ã. R̄n̄dit. ego oſn̄dã ōe bonũ t̄ ⁊
vocabo in noı̄e dn̄i corã te ⁊ miſere
bor cui voluero ⁊ clemens ero in
quē m̄ placuerit. Ruꝛſũqꝫ ait. Nō
poteris videre faciē meã. Non em̄
videbit me hō et viuet Et iterꝝ. Ec
ce inq̄t eſt locus apud me et ſta
bis ſupra petrã Cumqꝫ tranſibit
gloia mea ponã te ĩ foramine pe
tre ⁊ ꝓtegã dexterã mea donec trã
ſeam. Tollamqꝫ manum meam
⁊ videb̄ poſteriora mea. faciē aũt
meã videre nō poteris.

Capitulum. xxxiiij.

Ac deinceps preſcide ait tibi
duas tabulas lapideas in
ſtar prioꝝ ⁊ ſcribã ſup eas ver
ba q̄ habuerũt tabule quas fre
giſti. Eſto paratus mane ut aſcen
das ſtatim in mōtem ſynai. ſta
biſqꝫ mecum ſuper verticē mōtis

nullus aſcēdat tecū nec videatur
quiſpiā p totū montē boueſq3 et
oues nō paſcant ecōtra. Excidit ḡ
duas tabulas lapideas q̄les an
tea fuerāt ⁊ de nocte ↄſurgēs aſcē
dit in mōtē ſynai ſicut p̄ceperat
ei dn̄s portās ſecū duas tabulas.
Cūq3 deſcēdiſſ3 dn̄s p nubē ſtetit
moyſes cū eo inuocās nomē dn̄i.
Quo trāſeūte corā eo ait. domina
tor dn̄e deus miſericors ⁊ clemēs
patiēs ⁊ multe miſericordie ac ver⁹
qui cuſtodis miſericordiā in milia.
qui aufers iniq̄tatē ⁊ ſcelera atq3
peccata nulluſq3 apud te p ſe ino
cens ē. q̄ reddis iniq̄tatē patrū filiis
ac nepotib⁹ in tertiā ⁊ quartā p
geniē. Feſtin⁹ q3 moyſes curuat⁹
eſt p̄nus in terrā et adorans ait.
Si inueni gratiā in ↄſpectu tuo do
mine obſecro ut gradiaris nobi
ſcum. p̄plus eīm dure ceruicis ē ut
auferas iniq̄tates nr̄as atq3 pc̄tā
noſq3 poſſideas. Rn̄dit dn̄s. Ego
inito pactū videtib⁹ cūctis ſigna
fatiā que nūq̄ viſa ſūt ſup terrā.
nec in vllis gētibus ut cernat po
pulus iſte in cuius es medio op⁹
domini terribile q̄d factur⁹ ſū. Ob
ſerua cūcta q̄ hodie mādaui tibi.
Ego ipſe eitiā ante fatiē tuā amor
reū ⁊ chananeū et etheū phereſē
umq3 ⁊ eueū et iebuſeū. Caue ne
vnq̄ cū habitatorib⁹ terre illius
iūgas amicicias q̄ tibi ſint in rui
nā ſ3 ⁊ aras eorū deſtrues ⁊ ↄfrin
ge ſtatuas lucoſq3 ſuccide. Noli
adorare deum alienū dn̄s zelotes
nomē eius deus eſt emulator. Ne
ineas pactū cū hominib⁹ illarū re
gionū ne cū fornicati fuerint cū
diis ſuis ⁊ adorauerint ſimulacra

eorū vocet te quiſpiā ut ↄmedas
de ymolatis. Nec vxorē de filiab⁹
eorū accipies filiis tuis ne poſtq̄
ipſe fuerint fornicate fornicari fati
ant i deos ſuos filios tuos. Deos
cōflatiles nō faties tibi. Sollēnita
tē azimorū cuſtodies. Septē dieb⁹
veſceris azimis ſicut p̄cepi tibi in
tēpe mēſis nouorū. Menſi eīm ver
ni tp̄is egreſſus ē de egipto. Omē
q̄d aperit vuluā generis maſculi
mi meū erit. De cūctis animātib⁹
tam de bob⁹ q̄ de ouib⁹ meū erit.
Primogenitū aſini redimes oue.
Si aūt nec p̄tiū p eo dederis occide
tur. Primogenitū filiorū tuorū re
dimes nec apparebꝭ i cōſpectu meo
vacu⁹. Sex dieb⁹ operaberis die
ſeptimo ceſſabis arare et metere.
Sollemnitatē ebdomadarū faties
tibi in primiciis frugū meſſis tue
triticee ⁊ ſollēnitatē q̄n redeūte an
ni tp̄e cūcta ↄdūtur. Trib⁹ tp̄ib⁹
anni apparebit omne maſculinū
tuū in ↄſpectu omnipotētis dn̄i dei
iſrl̄. Cum eīm tulero gētes a fatie
tua ⁊ dilatauero terminos tuos
nullus inſidiabitur terre tue aſcē
dente te ⁊ apparēte in cōſpectu dn̄i
dei tui ter in anno. Nō ymolab ſu
per fermēto ſanguinē hoſtie mee.
neq3 reſidebit māe de victimis ſol
lemnitatis phaſe. Primicias fru
gū terre tue offeres in domo dn̄i
dei tui. Nō coques hedum in lacte
mr̄is ſue. Dixitq3 dn̄s ad moyſen.
Scribe tibi verba hec q̄bus ⁊ tecū
⁊ cū iſrl̄ pepigi fedus. Fecit ḡ ibi
cum dn̄o moyſes quadragita di
es ⁊ q̄uadragita noctes panē nō
ↄmedit ⁊ aquā non bibit ⁊ ſcrip
ſit in tabulis verba federis decem

Cumq; descenderet moyses de mõte
synai: tenebat duas tabulas la
pideas testimonij & ignorabat q
cornuta esset facies sua ex cõsortiõ
sermonis domini. Videntes aūt aa
rō & filij isrl' cornutā moysi faciē
timuerūt prope accedere. Vocatiq;
ab eo reuersi sūt tā aaron q̄ prīci
pes synagoge. Et postq̄ locutus
ē ad eos venerūt ad eū etiā õnes
filij isrl'. Quib⁹ p̄cepit cūcta q̄ au
dierat a dño in monte synai. Im
pletisq; sermoīb⁹. posuit velamē
sup faciē suā. Qd ingressus ad do
minū & loquēs cū eo auferebat.
donec exiret & tūc loquebatr ad fi
lios isrl' oīa q̄ sibi fuerāt impera
ta. q̄ videbāt faciē egredientis mo
ysi eē cornutā ſ; operiebat rursus
ille faciē suā. si qñ loqbatr ad eos.

Igit' ɔgregata oī t'ba Ca. xxxv.
filiorum isrl' dixit ad eos. Hec sūt
q̄ iussit dñs fieri. Sex dieb⁹ facie
tis op⁹ Septim⁹ dies erit vobis
sctūs sabbatū & requies dñi Qui fe
cerit op⁹ in eo. occidet. Nō succē
detis ignē i oīb⁹ hītacul' vrīs per
diē sabbati. Et ait moyses ad õ
nē catuā filiorum. Iste ē ſmo quē
p̄cepit dñs dicēs. Sepate apud
vos p̄mitias dño. Oīs volūtari⁹
& p̄no aīo offerat eas dño. Au
rū & argētū et es iacīctum & pur
purā. coccūq; bistīctū et bissum.
pilos caprarum. pellesq; arietū rub
catas & iacinctinas. lig' sethim &
oleū ad luminaria ɔcīnāda & ut
ɔficiat vngētū & thymiama su
auissimū. lapides onichinos & gē
mas. ad ornatū suphumeralis &
rationalis. Quisquis vestrum sa
piens ē. veniat & faciat qd dñs
imparauit tabnaculū scilicet & tectū
ei⁹ atq; operimētū. anulos & tabu
lata cū vectib⁹. paxillos & bases
archā & vectes. ppitiatoriū et ve
lū qd an illud oppādit. mēsā cū
vectib⁹ & vasis & ppositiōis pani
b⁹. cādelabrum ad luminaria susten
tāda. vasa illi⁹ & lucernas & oleū
ad nutrīmēta ignium. altare thymi
amatis & vectes & oleū vnctiōis &
thymiama ex aromatib⁹. tentori
ū ad ostiū tabnaculi. altare holo
causti & craticulā ei⁹ eneā cū vec
tib⁹ & vasis suis. labrum & bases e
ius. cortinas atrij cū colūnis et
basib⁹. tentoriū i foib⁹ vestibuli.
paxillos tabnaculi & atrij cū funi
cul' suis. vestimēta quorum vs⁹ ē i miste
rio sctuarij. vestes aarō pontificis
ac filiorum ei⁹. ut sacerdotio fūgant
mī. Egressaq; oīs multitudo filiorū
isrl' de ɔspcu moysi. obtulerūt mē
te pmptissima atq; deuota. p̄mi
tias dño ad faciēdū op⁹ tabna
culi testimonij. q̄cqd ad cultū &
ad vestes scās necessariū erat. vi
cū mulierib⁹ p̄buerūt armillas &
inaures. anulos & dextralia. Omne
vas aureū in donario dñi sepatū
ē Si qs hēbat iacīctū & purpurā
coccūq; bistinctū. bissuz et pilos
caprarum. pelles arietū rubcatas &
iacīctinas. argēti & auri. erisq; me
talla obtulerūt domino. lignaq;
sethim in varios vsus. Sed et mu
lieres docte que venerāt dederūt
iacinctum. purpuram & vermicu
lum ac bissum et pilos caprarū
sponte ppria cūcta tribuētes Prī
cipes vero obtulerūt lapides oni
chinos et gemmas ad super hu
merale et rationale. aromataq;

⁊ oleū ad luminaria ꝯcinnāda ⁊
ad ꝑparandū vngētum ac thy
miama odoris ſuauiſſimi cōponē
dum. Oēs viri ⁊ mulieres mente
deuota obtulerūt donaria ut fierēt
opa q̄ iuſſerat dn̄s p manū moy
ſi. Cuncti filij iſrl̄ volūtaria dn̄o de
dicauerūt. dixitqꝫ moyſes ad filios
iſrl̄. Ecce vocauit dn̄s ex noīe beſe
leel filiū huri filij hur de tribu iu
da impleuitqꝫ eū ſpū dei ſapiēti
cia ⁊ itelligētia ⁊ ſciētia ⁊ omi do
ctrina ad excogitandū ⁊ faciēdū
opus in auro ⁊ ārgēto ⁊ ere ⁊ fer
ro ſculpēdiſqꝫ lapidib9 ⁊ ope cā
pentario Quidq̄d fabre adiuenirī
poteſt dedit i corde eius. Ooliab
q̄ꝫ filiū achiſamech de tribu dan.
Ambos erudiuit ſapīa ut faciāt
opa abietarij polimitarij ac plu
marij de iacīcto ⁊ purpura cocco
qꝫ biſtincto ⁊ biſſo ⁊ texāt oīa ac
noua queq̄ reperiāt. ¶ Ca. xxxvi

Fecit ergo beſeleel et ooliab
⁊ omīs vir ſapiēs quib9 de
dit dn̄s ſapiētiā et intellectū ut
ſcirēt fabre operari q̄ in vſu ſāctu
arij neceſſaria ſūt ⁊ q̄ precepit do
min9. Cūqꝫ vocaſſz eos moyſes
et omē eruditū virū cui dederat
dn̄s ſapiētiā et q̄ ſpōte ſua obtu
lerāt ſe ad faciēdū op9 tradidit eis
oīa donaria filiorū iſrl̄. Qui cū in
ſtarēt operi quotidie mane vota
popul9 offerebat. Vnde ārtifices
venīe ꝯpulſi dixerūt moyſi. Plus
offert ꝑplus q̄ neceſſariū ē. Juſ
ſit ḡ moyſes preconis voce cātarē.
Nec vir nec mlier quicq̄ offerāt
vltra in ope ſāctuarij. Sicqꝫ ceſſa
tum eſt a munerib9 offerēdis eo
ꝙ oblata ſufficerēt et ſupabūda

rent. Fecerūtqꝫ omīs corde ſapiē
tes ad explendū op9 tabnaculi
cortinas decē de biſſo retorta ⁊ ia
cincto ⁊ purpura cocco biſtīcto
ope vario ⁊ arte polimita. Quaꝝ
vna habebat in lōgitudīe viginti
octo cubitos et in latitudine q̄tu
or. Vna mēſura erat oīm cortina
rum. Cōiunxitqꝫ cortinas q̄nqꝫ al
terā alteri ⁊ alias quiqꝫ ſibiīuui
cē copulauit. Fecit ⁊ anſas iacī
ctinas i ora cortine vni9 ex vtro
qꝫ latere ⁊ in ora cortine alteri9 ſi
militer ut cōtra ſeīuicē venirent
anſe ⁊ mutuo iūgerētur. Vnde ⁊
quinq̄gīta fudit circulos aureos
qui morderēt cortinaꝝ anſas ⁊ fi
eret vnū tabnaculū Fecit ⁊ ſaga
vndecim d̄ pilis capraꝝ ad opiē
dū tectū tabnaculi. Vnū ſagū i
longitudīe hēbat cubitos trigin
ta et in latitudine cubitos q̄tuor.
Vni9 mēſure erāt oīa ſaga. Quo
rū quinqꝫ iūxit ſeorſū et ſex alia
ſepatim. Feciqꝫ āſas q̄nquagi
ta in ora ſagi vni9 et q̄nquagīta
in ora ſagi alteri9. ut ſibiīuicem
iūgerētur ⁊ fibulas eneas q̄nq
gīnta quibus necterēt tectū vt
vnū palliū ex oībus ſagis fieret
Fecit ⁊ optoriū tabnaculi depelli
bus arietū rubricatis aliudqꝫ de
ſup velamē de pellib9 iacīctinis
Fecit et tabulas tabnaculi de lig
nis ſethim ſtātes. Decē cubito
rū erat lōgitudo tabule vni9. ⁊ v
nū ac ſemis cubitū latitudo reti
nebat. Bine icaſtrāture erāt p ſin
gulas tabulas ut alterā alteri iun
gerēt. Sic fecit i oīb9 tabnaculi ta
bul. E q̄b9 viginti ad plagā mēidi
anā. erāt auſtꝝ cum q̄dragīnta

baſibus argenteis. Due baſes ſb
vna tabula ponebātᵘʳ ex vtraq; p
te āgulorū vbi icaſtratē laterū in ā
gul' terminātᵘʳ. Ad plagā q̄q; tabna
culi q̄ reſpicit ad aq̄lonē fec̄ viginti
tabulas cū q̄dragita baſibꝰ argē
teis: duas baſes p ſingulas tabu
las. Contra occidētē vero ad eā ptē
tabnacli q̄ mare reſpicit fecit ſex ta
bulas ⁊ duas alias p ſingłos ā
gulos tabnaculi retro. q̄ iūcte erāt
a deorſū vſq; furſū ⁊ in vnā cōpagē
pit ferebantᵘʳ. Ita fecit ex vtraq; p
te per angulos: ut octo eēnt ſil' ta
bule ⁊ haberent baſes argēteas
ſexdecim binas .ſ. baſes ſb ſingul'
tabulis. Fecit ⁊ vectes de lignis ſe
thim q̄nq; ad cōtinēdas tabulas
vniꝰ lateris tabernaculi ⁊ quinq;
alios ad alterius lateris coaptā
das tabulas ⁊ extra hos quinq;
alios vectes ad occidentalem pla
gam tabernaculi contra mare. Fecitq;
vectem aliū qui p medias tabłas
ab angulo vſq; ad angulū perue
niret. Ipa aūt tabulata deaurauit
fuſis baſiꝰ earū argēteis. Et circu
los eorum fecit aureos p quos ve
ctes induci poſſent quos ⁊ ipſos
laminis aureis operuit. Fecit ⁊ velū
de iacincto ⁊ purpura vermiculo
ac biſſo retorta opere polimitario
variū atq; diſtinctū ⁊ q̄tuor colum
nas de lignis ſethim q̄s cū capiti
bꝰ deaurauit: fuſis baſibꝰ earū ar
gēteis. fecit ⁊ tētoriū i introitu tab
naculi ex iacīcto purpurā vermicu
culo biſſoq; retorta ope pluāriji ⁊
columnas q̄nq; cū capitibꝰ ſuis q̄s
operuit auro. baſeſq; earū fudit ene
as ⁊ operuit auro. Ca. xxxvij.

FEcit aūt beſeleel ⁊ archā de lig
nis ſethim: habentem duos ſemi
cubitos in longitudine ⁊ cubitū
ac ſemiſſem in latitudine. altitudo
quoq; vnius cubiti fuit ⁊ dimidij. Ve
ſtiuitq; eā auro puriſſimo intus ⁊
foris. Et fecit illi coronā auream p
gyrū cōflans q̄tuor anulos aureos
p q̄tuor angulos eius: duos anu
los in latere vno ⁊ duos in altero
Vectesq; fecit de lignis ſethī q̄s
veſtiuit auro ⁊ quos miſit in anu
los qui erāt in lateribꝰ arche ad
portandū eam. Fecit ⁊ ꝓpiciatori
um ideſt oraculū de auro mūdiſſi
mo duorū cubitorū ⁊ dimidij i lon
gitudie ⁊ cubiti ac ſemis in latitu
die. Duos etiā cherubī ex auro du
ctili q̄s poſuit ex vtraq; pte ꝓpitia
torij. cherub vnū i ſūmitate vniꝰ
ptis ⁊ cherub alterū in ſūmitate p
tis alteriꝰ. Duos cherubī i ſingul'
ſūmitatibꝰ ꝓpitiatorij: extēdentes
alas et tegētes ꝓpitiatorium. ſeq;
mutuo ⁊ illū reſpitiētes. Fec̄ ⁊ mē
ſā de lignis ſethī i lōgitudie duo
rū cubitorū ⁊ i latitudie vniꝰ cubi
ti q̄ hēbat i altitudie cubitū ac ſe
miſſē. Circūdeditq; eā auro mun
diſſimō ⁊ fec̄ illi labiū aureū p girū
ipiq; labio coronā aureā i tra filē
q̄tuor digitorū ⁊ ſup eandē alterā
coronā aureā. Fudit ⁊ q̄tuor circu
los aureos q̄s poſuit i q̄tuor āgu
los p ſingulos pedes mēſe cōtrā co
ronā. miſitq; i eos vectes vt poſſit
mēſa portari. ipōs q; vectes fecit de
lignis ſethī ⁊ circūdedit eos auro
Et vaſa ad diūſos vſus mēſe: ac
tabula fialas ⁊ ſciatos ⁊ thuribu
la ex auro puro in quibus offeren
da ſunt libamina. Fecit ⁊ candela
brum ductile de auro mūdiſſimo.

de cui⁹ vecte calami ciphi ſpheru
leq ac lilia pcedebāt ſex i vtroq
latere Tres calami ex pte vna et
tres ex altera Tres ciphi i nucis
modū p calamos ſingulos ſperu
leq ſil' a lilia et tres ciphi inſtar
nucis i calamo alterō ſperuleq ſi
mul et lilia. Equū erat op⁹ ſex ca
lamoꝝ q̄ pcedebāt de ſtipite cāde
labri. In ipo aūt vecte erāt q̄tuor
ciphi in nucis modū ſperuleq p
ſingulos a lilia a ſperule ſub duo
bus calamis p loca tria q̄ ſil' ſex
ſūt calami pcedētes de vecte vno
Et ſperule igitur et calami ex ipo
erāt vniūſa ductilia ex auro puiſ
ſimo. Fecit a lucernas ſeptē cum
emunctorijs ſuis a vaſa vbi ea q̄
emūcta ſūt extiguāt de auro mū
diſſimo. Talentū auri appēdebat
cādelabꝝ cū omib⁹ vaſis ſuis. Fe
cit a altaē thymiamatis de lignis
ſethim p q̄drū ſingulos hātes cu
bitos a i altitudie duos e cui⁹ an
gulis pcedbāt cornua veſtiuitq
illud auro puriſſimo cū craticula
ac parietib⁹ a cornib⁹. Fecitq ei
corona aureolam p gyrū a duos
anulos aureos ſb corona p ſingu
la latera ut mittāt in eos vectes
a poſſit altare portari. Ipſos autē
vectes fecit de ligis ſethim a ope
ruit lamis aureis. Cōpoſuit a ole
um ad ſcificatōis vngētū et thy
miamata de aromatib⁹ mundiſſi
mis ope pigmtarij Ca. xxxviij

Fecit a altaē holocauſti de lig
nis ſethim q̄nq cubitoꝝ p
quadrū a triū altitudie cuius cor
nua de angulis pcedebāt operuit
q illud lamis eneis. Et i vſus ei⁹
parauit ex ere vaſa diūſa lebetes
forcipes fuſcinulas vncinos a ig
niū receptacula. Craticulāq eius
in modū retis fecit eneā a ſubter
eam in altaris medio arulā fuſis
quatuor anul' p totidē reciacula
ſūmitates ad immittēdos vectes
portandū. Quos et ipſos fecit de
lignis ſethim a opuit laminis ene
is induxitq in circulos q̄ in lateri
bus altaris eminebāt. Ipſū autē
altaē nō erat ſolidū ſ cauū ex ta
bulatis a intus vacuū. Fecit a la
brū eneum cū baſi ſua de ſpecul'
mulieꝝ q̄ excubabāt in oſtio tab'
naculi. Fecit et atriū in cuius au
ſtrali plaga erāt tētoria de biſſo
retorta cubitoꝝ cētū colūne enee
viginti cū baſib⁹ ſuis capita colū
naꝝ a tota opis celatura ārgētea
Eque ad ſeptētrionalē plagā tē
toria colūne baſeſq et capita co
lumnaꝝ eiuſdē menſure et opis
ac metalli erāt In ea vero plaga
que ad occidentē reſpicit fuerūt
tentoria cubitoꝝ quiquagīta. co
lūne decē cum baſib⁹ ſuis enee. a
capita colūnaꝝ a tota opis cela
tura argētea. Porro ɔtra orientē
q̄nquagīta cubitoꝝ parauit tento
ria e q̄b⁹ quindecī cubitos colum
naꝝ triū cū baſib⁹ ſuis vnū tene
bat latus a in pte altera ꝗ inter
vtraq introitū tabernaculi fecit
q̄ndecim eque cubitoꝝ erā tēto
ria colūneq tres a baſes totidē.
Cūcta atrij tētoria biſſus retorta
texuerat. Baſes colūnarum fuē
enee. capita aūt earū cū cūctis ce
laturis ſuis argētea. ſ a ipſas co
lūnas atrij veſtiuit argēto. Et i
introitu ei⁹ ope plumario fecit tē
toriū ex iacīcto purpuā vermiculo

ac biſſo retorta qđ habebat vigi
ti cubitos in longitudine· altitudo
vero quīq; cubitoꝝ erat iux̄ mēſu
rā quā cuncta atrij tētoria habe
bāt· Colūne autē in ingreſſu fue
re quatuor cū baſibus eneis· capi
taq; earū ⁊ celature argētee· Paxil
los q̄q; tabnaculi ⁊ atrij p gyꝝ fecit
eneos· Hec ſūt inſtrumēta tabna
culi teſtimonij q̄ enumerata ſunt
iux̄ preceptū moyſi in cerimonijs
leuitarum p manū ythamar filij
aaron ſacerdotis que beſeleel fili⁹
huri filij hur de tribu iuda domi
no p moyſen iubēte ↄpleuerat· iū
cto ſibi ſocio ooliab filio achiſa
mech de tribu dan qui ⁊ ipſe arti
fex lignoꝝ egregius fuit ⁊ polimi
tarius atq; plumarius ex iacincto·
purpura· vermiculo ⁊ biſſo· Om̄e
auꝝ qđ expenſū eſt in ope ſāctua
rij ⁊ qđ oblatū eſt i donarijs vigi
ti ⁊ nouē talentoꝝ fuit ⁊ ſeptingē
toꝝ triginta ſicloꝝ ad menſuram
ſanctuarij· Oblatū ē autē ab hijs
qui trāſierūt ad nūerum a vigin
ti annis ⁊ ſupr̄ de ſexcētis trib⁹ mi
lib⁹ ⁊ qngētis quinq̄ginta arma
toꝝ· Fuerūt p̄terea centū talenta
argēti: e quib⁹ cōflate ſunt baſes
ſanctuarij ⁊ introitus vbi velum
pendet· Centū baſes facte ſūt de ta
lentis centū: ſingul' talentis p ba
ſes ſingulas ſupputatis· De mille
autē ſeptingētis ⁊ ſeptuagitaquī
q; fecit capita colūnarum quas ⁊
ipſas veſtiuit argēto Eris q̄q; obla
ta ſūt talēta ſeptuagitaduomilia
⁊ q̄drīngēti ſupr̄ ſicli ex q̄b⁹ fuſe
ſūt baſes in introitu tabnaculi te
ſtimonij ⁊ altare eneū cū craticl'a
ſua· ōmiaq; vaſa q̄ ad vſū ei⁹ perti

nēt ⁊ baſes atrij tam in circuitu q̄
in ingreſſu ei⁹ ⁊ paxilli tabnaculi
atq; atrij p gyꝝ· ¶ Ca· xxxix·

De iacincto vo ⁊ purpura ver
miculo ac biſſo fecit veſtes q̄
b⁹ indueretur aaron qū miniſtrabat
in ſanctis: ſic precepit dn̄s moyſi
Fecit igit' ſuperhumerale de auro
iacincto ⁊ purpura· coccoq; biſti
cto ⁊ biſſo retorta: ope polimitario
Inciditq; bracteas aureas ⁊ exte
nuauit in fila ut poſſent torq̄ri cū
p̄oꝝ colorum ſubtegimine· duaſq;
oras ſibi inuicē copulatas in vtro
q; latere ſūmitatum ⁊ baltheum ex
eiſdē coloribus ſicut p̄cepat dn̄s
moyſi· Parauit et duos lapides
onichios aſtrictos ⁊ incluſos au
ro ⁊ ſculptos arte gēmaria noib⁹
filioꝝ iſrl'· Sex nomina in lapide
vno ⁊ ſex in altero: iuxta ordinem
natiuitatis eoꝝ· Poſuitq; eos i la
terib⁹ ſuphumeralis in monimē
tū filioꝝ iſrl' ſic p̄cepat dn̄s moy
ſi· Fecit ⁊ racōnale ope polimito:
iux̄ opus ſuphumeralis ex auro·
iacincto· purpura coccoq; biſtin
cto ⁊ biſſo retorta: q̄drangulū du
plex menſure palmi ⁊ poſuit in eo
gēmaꝝ ordines q̄tuor· In primo
verſu erat ſardi⁹· topazius· ſma
ragdus· In ſecundo carbūcul⁹· ſa
phir⁹· iaſpis· In tertio ligurius·
achates· ametiſt⁹· In q̄rto criſoli
tus· onichin⁹ ⁊ berillus· circūdati
⁊ incluſi auro p ordines ſuos· Ipī
q; lapides duodecī ſculpti erāt no
minib⁹ duodecim tribuū iſrahel:
ſinguli p noīa ſingulorū· Fecerūt
in racōnali ⁊ catenulas ſibi iuicē
coherētes de auro puriſſiō ⁊ duos
vncinos· totidēq; anulos aureos

Porro anulos poſuerũt in vtroq
latere racõnal ex qbus penderet
due cathene auree quas inſerue
rũt vncinis q̃ in ſuphumeral an
gulis emīebãt Hec ⁊ añ ⁊ retro
ita ↄueniebãt ſibi ut ſuphumeã
le ⁊ racõnale mutuo necterẽt ſtri
cta ad baltheũ ⁊ anul fortius co
pulata quos iũgebat vitta iaci
ctina ne laxa fluerẽt ⁊ a ſeīuicẽ
mouerẽt ſicut p̃cepit dñs moyſi.
Fecerũt q tunicã ſuphumeãlis to
tam iacīctinã ⁊ capitiũ in ſupiori
parte ↄtra mediũ. oraq p gyrũ
capicij textilẽ. deorſũ aũt ad pedes
malapunica ex iacīcto purpura.
vmiculo ac biſſo retorta et tintin
nabula d auro puriſſimo q̃ poſu
erũt int malagranata i extrema
parte tunice p gyrũ. tintinnabulũ
aũt aureũ ⁊ malũpunicũ quibus
ornat incedebat põtifex qñ mini
ſterio fũgebat ſicut p̃cepit dñs
moyſi. Fecerũt ⁊ tunicas biſſinas
ope textili aarõ ⁊ filijs eius ⁊ mi
tras cũ coronul ſuis ex biſſo. fe
minalia q linea biſſina. cĩgulũ
vero d biſſo retorta iacīcto purpu
ra ac vmiculo diſtīctũ arte plũa
ria ſic p̃cepat dñs moyſi. Fecerũt
⁊ lamnã ſacre veneracõnis de au
ro puriſſimo. ſcripſerũtq i ea ope
gēmario ſcãtũ dñi ⁊ ſtrinxerũt eã
cũ mitra vitta iacīctina ſicut p̃ce
pat dñs moyſi Perfectũ eſt igit
om̄e opus tabnaculi ⁊ tecti teſti
monij. Feceruntq filij iſrl cũcta q̃ p̃
cepat dñs moyſi ⁊ obtulerũt ta
bnaculũ ⁊ tectũ et vniũſaz ſuppel
lectilez anulos tabulas vectes co
lũnas ac baſes optorium de pelli
b9 arietũ rubcatis et aliud operi
mentũ de iacīctinis pellib9 velũ
archã vectes ꝓpiciatoriũ mẽſaz
cũ vaſis ſuis ⁊ ꝓpoſitõis panib9
cãdelabꝝ lucnas ⁊ vtẽſilia earũ
cũ oleo. altare aureũ ⁊ vngẽtũ et
thymiama ex aromatib9 et tẽto
riũ in introitu tabernaculi. altare
eneũ rẽtaculm vectes ⁊ vaſa ei9 oĩa
labꝝ cũ baſi ſua. tẽtoria atrij et
colũnas cũ baſib9 ſuis. tẽtorium
in introitu atrij funiculoſq illi9
⁊ paxillos. Nichil ex vaſis dfuit
q̃ in miniſteriũ tabnaculi ⁊ in te
ctũ federis iuſſa ſũt fieri. Vectes
q quib9 ſacerdotes vtũt in ſanc
tuario aaron ſcilicet ⁊ filij ei9 ob
tulerũt filij iſrl ſic precepat dñs.
Que poſtq̃ moyſes cuncta vidit
ↄpleta: bñdixit eis. Ca. xl.

Locutuſq eſt dñs ad moyſẽ
dicẽs. Mẽſe primo p̃ma die
mẽſis eriges tabnaculũ teſtionij.
⁊ pones in eo archam dimitteſq
añ illã velũ ⁊ illata mẽſa pões ſu
p eam q̃ rite p̃cepta ſũt. Candela
bꝝ ſtabit cũ lucernis ſuis. ⁊ altaẽ
aureũ in quo adolet icẽſum corã
archa teſtionij Tentoriũ in intᵒ
itu tabnaculi teſtionij pões. ⁊ añ
illud altare holocauſti. Labꝝ int
altare ⁊ tabnaculũ qd implebis
aqua. Circũdabiſq atrium tento
rijs ⁊ ingreſſum eius Et aſſũpto
vnctõis oleo vnges tabernacu
lum cũ vaſis ſuis ut ſanctificent
altare holocauſti et oĩa vaſa ei9
labꝝ cũ baſi ſua. Oĩa vnctiõis
oleo cõſecrabis ut ſint ſancta ſan
ctoꝝ Applicabiſq aarõ ⁊ filios ei9
ad fores tabnaculi teſtionij ⁊ lo
tos aqua indues ſcĩs veſtibus.
ut miniſtrẽt m̃. ⁊ vnctõ eorum ĩ

ſacerdotiū ſempiternū ꝓficiat. Fe
citqꝫ moyſes ōīa q̄ p̄ceperat do
minꝰ. Igit̄ mēſe p̄mo ānī ſecundi
p̄ma die mēſis collocatū ē tabͤna
culum. Erexitqꝫ moyſes illud ⁊ po
ſuit tabulas ac baſes ⁊ vectes ſta
tuitqꝫ columnas ⁊ expādit tectū
ſuper tabernaculū impoſito deſup
opimento ſicut dn̄s imperauerat
Poſuit ⁊ teſtimoniū in archa ſb
ditis infra vectibꝰ ⁊ oraculum deſu
per. Cūqꝫ intuliſſ3 archā in taber
naculū teſtimonij. appēdit an̄ ea3
velū ut expler3 dn̄i iuſſiōem. Po
ſuit ⁊ mēſam in tabernaculo teſti
monij ad plaga3 ſeptētrionalem
extra velū ordinatis corā ꝓpoſitio
nis panibꝰ ſic̄ p̄cepat dn̄s moyſi
Poſuit ⁊ candelabrum in taberna
culo teſtimonij e regione mēſe in
p̄te auſtrali: locatis per ordinē lu
cernis iuxta p̄ceptū dn̄i. Poſuit ⁊
altare aure3 ſub tecto teſtimonij
corā velu3 ⁊ adoleuit ſup eo incēſū
aromatū ſicut iuſſerat dn̄s moy
ſi. Poſuit ⁊ tentoriū in introitu ta
bernaculi teſtimonij ⁊ altare holo
cauſti in veſtibulo teſtimonij: of
ferens ī eo holocauſtū ⁊ ſacrifitia
ut dominꝰ imperauerat. Labrūqꝫ
ſtatuit int̄ tabernaculū teſtionij ⁊
altare implens illud aqua. laueīt
qꝫ ī eo moyſes ⁊ aaron ac filij eiꝰ
manus ſuas ac pedes cū ingrederē
tur tectum federis ⁊ accederent ad
altare ſicut p̄cepat dominꝰ moyſi
Erexit ⁊ atriū p gyrū tabͤnaculi ⁊
altaris: ducto in introitu eius ten
torio Poſtq̄ oīa pfecta ſūt operu
it nubes tabͤnaculū teſtimonij: et
gloria domini ipleuit illud Nec po
terat moyſes ingredi tectū federis
nube operiente omnia ⁊ maieſta
te domini coruſcante. qꝛ cūcta nu
bes operuerat. Si qn̄ nubes taber
naculū deſerebat: ꝓficiſcebant̄ fi
lij iſrl̄ p turmas ſuas Si pēdebat
deſup: manebant in eodē loco Nu
bes quippe dn̄i incubabat p die3
tabernaculo ⁊ ignis in nocte: vidē
tibus cūctis populis iſrahel p cun
ctas manſiones ſuas.

Explicit lib Exodi. Incipit
vaiecra v liber Leuiticus

Ocauit aūt moyſen
et locutus ē ei domi
nus de tabernaculo
teſtimonij dicens.
Loquē filijs iſrahel
⁊ dices ad eos Homo qui obtule
rit ex vobis hoſtiam domino de pe
coribus ideſt de bobus ⁊ ouibus
offerens victimas ſi holocauſtu3
fuerit eius oblatō ac de armento
maſculū immaculatum offeret ad
oſtium tabernaculi teſtimonij ad
placādum ſibi dominū. Ponetqꝫ
ſup caput hoſtie manꝰ ⁊ accepta
bilis erit at3 in expiatōnem eius
proficiens. Imolabitqꝫ vitulum
corā domino ⁊ offerent filij aaron
ſacerdotis ſanguinē eiꝰ fūdentes
p altaris circuitū qd̄ ē an̄ oſtiū ta
bͤnacli. Detractaqꝫ pelle hoſtie ar
tus ī fruſta ꝯcidēt ⁊ ſbitiēt ī altari
ignē ſtrue lignoꝝ an̄ ꝯpoita ⁊ mē
bra q̄ ſūt ceſa deſup ordinātes ca
put videlic3 ⁊ cūcta q̄ adherēt ie
cori ītestinis ⁊ pedibꝰ lotis aq̄. ad
olebitqꝫ ea ſacdos ſup altare ī ho
locauſtū ⁊ ſuauē odorē dn̄o. qd̄ ſi
de pecoribꝰ oblatō ē de ouibꝰ ſiue

de capris holocauſtũ. agnũ anni
culũ ⁊ abſqꝫ macula offeret ȳmo
labitqꝫ ad latꝰ altaris qḋ ꝛ̃ſpicit
ad aquilonẽ corã dño. Sãguinẽ
vero illiꝰ fũdent ſup altaꝛ̃ filij aa
ron ꝑ circuitũ diuidetqꝫ mẽbra ca
put ⁊ oĩa q̄ adherẽt iecori ⁊ ipo
nẽt ſup ligna q̄bus ſubiciẽdus
eſt ignis Inteſtia vero ⁊ pedes la
uabũt aqua ⁊ oblata oĩa adole
bit ſacerdos ſup altaꝛ̃ in holocau
ſtũ ⁊ odorẽ ſuauiſſimũ dño Si ãt
de auibꝰ holocauſti oblatio fue
rit dño de turturibꝰ ⁊ pulliſs colũ
be. offeret eã ſacerdos ad altaꝛ̃ ⁊
retorto ad colluꝫ capite ac rupto
vulneris loco decurrere fatiet ſã
guinẽ ſup crepidinẽ altaris. veſi
culã vero gutturis ⁊ plumas ꝓiti
et ꝓpe altaꝛ̃ ad orietalẽ plagaꝫ ĩ
loco in q̄ cineres effundi ſolent.
Cõfringetqꝫ aſcellas eiꝰ et nõ ſe
cabit neqꝫ ferro diuidet eã ⁊ ado
lebit ſup altaꝛ̃ lignis igne ſuppo
ſito. Holocauſtũ eſt ⁊ oblacõ ſu
auiſſimi odoris dño. Ca. ij.
Anima cũ obtulerit oblacõeꝫ
ſacrificij dño ſimila erit eius
oblacõ. Fũdetqꝫ ſup eã oleũ ⁊ po
net thꝰ ac deferet ad filios aarõ
ſacerdotis. Quorũ vnꝰ tollet pu
gillũ plenũ ſimile ⁊ olei ac totuꝫ
thꝰ ⁊ ponet memoriale ſup alta
re in odorem ſuauiſſimũ dño. Qḋ
aũt reliquũ fuerit de ſacrifitio erit
aarõ ⁊ filioꝝ eiꝰ ſãctũſãctorũ de
oblacõibꝰ dñi. Cũqꝫ aũt obtule
ris ſacrificiũ coctũ in clibano de
ſimila. panes ſcilicet abſqꝫ fermẽ
to ꝯſpſos oleo et lagana azima
oleo lita. ſi oblacõ tua fuerit de ſar
tagie ſile ꝯperſe oleo ⁊ abſqꝫ fer
mẽto diuides eã minutatĩ ⁊ fũdes
ſup eaꝫ oleũ. Si aũt de craticula
fuerit ſacrificiũ eque ſimila oleo
cõſpgetꝛ̃ quã offerẽs dño trades
manibꝰ ſacdotis. Qui cũ obtule
rit eã tollet memoriale de ſacrifi
tio ⁊ adolebit ſup altare in odorẽ
ſuauitatis dño. Quicq̄d autẽ reli
quũ eſt erit aarõ ⁊ filiorũ eiꝰ ſã
ctũſãctoꝝ ꝺ oblacõibꝰ dñi. Oĩs
oblatio q̄ offertꝛ̃ dño abſqꝫ fermẽ
to fiet nec q̄cq̄ fermẽti ac mellis
adolebitꝛ̃ ſacrifitio dñi Primitias
tm̃ eoꝝ offeretis ac munera. ſup
altare vero non imponentꝛ̃ in odo
rem ſuauitatis Quicq̄d obtuleris
ſacrificij ſale cõdies. nec auferes
ſal federis dei tui de ſacrifitio tuo.
In omni oblatione offeres ſal.
Si ãt obtuleris munꝰ ꝑmiciarũ
frugũ tuaꝝ dño de ſpicis adhuc
virẽtibꝰ torrebĩ eas igni ⁊ ꝯfrin
ges in morẽ farris ⁊ ſic offeres ꝑ
micias tuas dño fũdes ſup ea o
leũ ⁊ thꝰ iponẽs qꝛ oblacõ dñi ẽ.
de q̄ adolebit ſacerdos in memori
aꝫ muneris ꝑtem farris fracti et
olei ac totum thꝰ. Ca. iij.
Quod ſi hoſtia pacificoꝝ fue
rit eius oblacõ ⁊ de bobus
voluerit offerre marẽ ſiue feiam
imaculata offeret corã dño Po
netqꝫ manũ ſuper caput victime
ſue q̄ ȳmolabitꝛ̃ in introitu taber
naculi teſtionij. Fũdentqꝫ filij a
arõ ſacdotis ſanguinẽ ꝑ altaris cir
cuitũ ⁊ offerẽt de hoſtia pacifico
rũ in oblacõeꝫ dño adipem qui
operit vitalia ⁊ quicq̄d pinguedi
nis ẽ intriſecꝰ duos renes cũ a
dipe q̄ teguntꝛ̃ ilia ⁊ reticulũ iecoris
cũ renũculꝭ adolebuntqꝫ ea ſuper

altare in holocauſtuz lignis igne
ſuppoſito in oblacōem ſuauiſſimi
odoris dn̄o. Si vero de oībus fue
rit ei⁹ oblacō ⁊ pacificorū hoſtia
ſiue maſculuz obtulerit ſiue femi
nā: immaculata erūt oīa. Si agnum
obtulerit corā dn̄o ponet manuz
ſuā ſup caput victime ſue q̄ ymo
labiť in veſtibulo tabnaculi teſti
monij. Fundentq; filij aaron ſan
guinez ei⁹ ꝑ circuitū altaris ⁊ offe
rent de pacificoꝝ hoſtia ſacrificiū
dn̄o adipē ⁊ caudā totā cū renib⁹
⁊ pīguedinē q̄ opit ventrē atq; vni
uerſa vitalia ⁊ vtrūq; renūculum
cū adipe qui eſt iux̄ ilia. reticulum
q; iecoris cū renūculis ⁊ adolebit
ea ſacerdos ſup altare in pabuluz
ignis ⁊ oblacōis dn̄i. Si capra fue
rit ei⁹ oblacō ⁊ obtulerit eaz dn̄o
ponet manū ſuam ſup caput eius
ymolabitq; eā ī introitu taberna
culi teſtimonij Et fūdēt filij aaron
ſanguinez ei⁹ ꝑ altaris circuitū. tol
lentq; ex ea in paſtuz ignis dn̄ici
adipē q̄ opit ventrē ⁊ q̄ tegit vniu
ſa vitalia duos renunculos cū reti
culo q̄d ē ſup eos iuxta ilia ⁊ arui
nā iecoris cū renunculis. adolebit
q; ea ſup altare ſacerdos in alimo
niā ignis ⁊ ſuauiſſimi odoris. Om
nis adeps dn̄i erit iurē perpetuo in
generacōib⁹ ⁊ cūctis hītaculis ve
ſtris nec ſanguinem nec adipem
omnino comedetis. ¶ Ca. iiij.

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicēs Loq̄re filijs iſrł. Aīa
q̄ peccauerit ꝑ ignorātiā ⁊ de vniu
ſis mādatis dn̄i q̄ ꝓcepit ut non
fierent quippiā fecerit. ſi ſacerdos q̄
vnct⁹ ē peccauerit delinq̄re faciēs
populū offerꝫ pro peccato ſuo vitu
lū immaculatū dn̄o. Et adducet il
lū ad oſtiū tabnaculi teſtionij co
rā dn̄o ponetq; manū ſup caput
ei⁹ ⁊ ymolabit euz dn̄o. Hauriet
q; de ſāguine vituli: inferēs illū in
tabernaculum teſtimonij. Cūq; in
tinxerit digitū in ſanguinē aſpget
eū ſepties corā dn̄o cōtra velū ſan
ctuarij. Ponetq; de eodē ſāguine
ſup cornua altaris thymiamatis
gratiſſimi dn̄o q̄d eſt ī tabernacu
lo teſtimonij. Omnē autē reliquū
ſanguinē fundet in baſim altaris
holocauſti in introitu tabnaculi.
Et adipē vituli offeret ꝑ pc̄ō tam
eū qui vitalia operit q̄ꝫ oīa que in
trinſecus ſūt duos renunculos ⁊
reticłm q̄d eſt ſupr̄ eos iux̄ ilia et
adipē iecoris cū renūclis ſic̄ offerť
de vitulo hoſtie pacificoꝝ ⁊ adole
bit ea ſup altaē holocauſti Pellē
vero ⁊ oēs carnes cū capite ⁊ pedi
bus ⁊ inteſtinis ⁊ fimo ⁊ reliq̄ cor
pe efferet extra caſtra ī locū mun
dū vbi cineres effundi ſolēt incē
detq; ea ſup lignoꝝ ſtruez q̄ in lo
co effuſoꝝ cineꝝ cremabūť. Q̄d
ſi oīs turba filioꝝ iſrł ignoraue
rit ⁊ ꝑ impitiā fecerit q̄d ꝯtra mā
datum domini ē ⁊ poſtea intellex
erit pc̄m ſuū: offeret pro pc̄ō ſuo
vitulū. Adducetq; eū ad oſtiū ta
bernaclī ⁊ ponent ſeniores popu
li manus ſup caput eius corā do
mino. Imolatoq; vitulo in conſpe
ctu domini īferet ſacerdos qui vn
ctus eſt de ſanguine eius in taber
naculum teſtimonij tincto digito
aſpergens ſepties contra velum.
Ponetq; de eodez ſanguine in cor
nibus altaris quod eſt coram do
mino in tabernaculo teſtimonij.

Reliquū aūt ſanguinē fūdet iux
ta baſim altaīs holocauſtoꝝ qđ
eſt in oſtio tabnaculi teſtimonij
Om̄eꝫqꝫ eiꝰ adipeꝫ tollet ⁊ adole
bit ſup altaē ſic faciēs ⁊ de hoc vi
tulo quō fecit ⁊ p̄us ⁊ rogāte ꝓ
eis ſacerdote ꝓpiciꝰ erit eis dn̄s.
Ipſū aūt vitulū efferet ex̄ caſtra
atqꝫ ɔburet ſicut ⁊ p̄orē vitulū qꝛ
eſt ꝓ peccato multitudis. Si pecca
uerit pn̄ceps ⁊ fecerit vnū e plu
ribus ꝑ ignorātiā quod dn̄i lege
ꝓhibet̄ ⁊ poſtea itellexeit pcc̄m
ſuū offeret hoſtiā corā dn̄o hircū
de capꝛis imaculatū pōetqꝫ manū
ſuā ſup caput eiꝰ Cūqꝫ ymolaue
rit eū in loco vbi ſolet mactaī ho
locauſtū corā dn̄o qꝛ ꝓ peccato ē.
tinget ſacđos digitū ī ſanguine
hoſtie ꝓ pcc̄o tangēs cornua al
taīs holocauſti ⁊ reliquū fūdens
ad baſim eius. adipem vero ado
lebit ſupra ſicut in victimis paci
ficoꝝ fieri ſolet Rogabitqꝫ ꝓ eo
ſacđos ⁊ ꝓ pcc̄o eiꝰ ⁊ dimittetur
ei. Qđ ſi peccaueit aīa ꝑ ignorātiā
de ppl̄o tre ut faciat q̄cq̄ꝫ de hijs
que dn̄i lege ꝓhibentur atqꝫ deli
quat ⁊ ɔgnouerit pcc̄m ſuū offe
ret caprā immaculatam ponetqꝫ
manꝰ ſup caput hoſtie q̄ ꝓ pcc̄o
eſt ⁊ ymolabit eā ī loco holocau
ſti. Tolletqꝫ ſacđos de ſanguine
in digito ſuo et tangens cornua
altaīs holocauſti reliquū fundet
ad baſim eius. Omnē aūt adipeꝫ
auferens ſicut auferri ſolet de vi
ctimis pacificoꝝ adolebit ſup al
tare ī odoreꝫ ſuauitatis dn̄o roga
bitqꝫ ꝓ eo ⁊ dimittet̄ ei. Si aūt de
pecoribꝰ obtulerit victimā ꝓ pec
cato ouē ſcilicꝫ immalatam pōet
manū ſup caput eius et ymola
bit eā in loco vbi ſolent cedi ho
locauſtoꝝ hoſtie. Sumetqꝫ ſacer
dos de ſang̃ne eius digito ſuo et
tāgēs cornua altaīs holocauſti
reliquū fūdet ad baſim eiꝰ Om̄eꝫ
qꝫ adipē auferēs ſicut auferri ſo
let adeps arietis q̄ ymolat̄ ꝓ pa
cificis cremabit ſup altare icēſū
dn̄i rogabitqꝫ pro eo ⁊ pro pcc̄o
eiꝰ ⁊ dimittet̄ ei. Ca. v.

SI peccauerit aīa ⁊ audierit
vocem iurātis teſtiſqꝫ fueit
quod ipē vidit ā ɔſciꝰ eſt n̄ indi
cauerit portabit iniq̄tatē ſuā. Ai
ma q̄ tetigerit aliq̄d imūdū ſiue
qđ occiſū a beſtia ē ā p ſe mortuū
ā qđlibꝫ aliud ꝛeptile ⁊ oblita fue
rit imūdicie ſue rea ē ⁊ deliq̄t ⁊ ſi
tetigerit q̄cq̄ꝫ de immūdicia hōis
iux̄ om̄eꝫ ipuritatē q̄ pollui ſolet
oblitaqꝫ cognouerit poſtea ſbia
cebit delicto Aīa que iurauerit ⁊
protulerit labijs ſuis ut vl̄ male
q̄d faceret vl̄ bn̄ ⁊ nō fecerit ⁊ id
ipſū iurāmēto ⁊ ſmone firmaueit
oblitaqꝫ poſtea intellexerit delict
um ſuū. agat peiētētiā pro pcc̄o ⁊
offerat de gregibꝰ agnaꝫ ſiue ca
praꝫ orabitqꝫ pro eo ſacerdos et
pro pcc̄is eiꝰ. Si aūt nō poterit of
ferre pecꝰ offerat duos turtures
vl̄ duos pullos columbaꝝ dn̄o
vnū pro pcc̄o ⁊ alterū ī holocau
ſtū. dabitqꝫ eos ſacđoti Qui pmū
offerens pro pcc̄o retorq̄bit ca
put eius ad pennulas ita ut col
lo adhereat ⁊ nō penitus abrum
pat̄ ⁊ aſpget de ſanguine eiꝰ pa
rietē altaris. Quicq̄d aūt reliquū
fuerit faciet diſtillare ad funda
mentum eius qꝛ pro peccato eſt.

Alteꝝ vero i holocauſtū adolebit
ut fieri ſolet· rogabitqꝫ ꝓ eo ſacer
dos ⁊ ꝓ pctō eius ⁊ dimittetur ei·
Qđ ſi nō quiuerit man⁹ ei⁹ duos
offerre turtures aut duos pullos
columbaꝝ offeret ꝓ pctō ſuo ſimile
ptē ephi decimā· Non mittet in eā
oleū nec thuris aliq̄d iponet· q2
pro pctō eſt· tradetqꝫ eā ſacerdoti
qui plenū ex ea pugillū hauriēs
cremabit ſup altare i mommentū
eius qui obtulerit: rogās ꝓ illo ⁊
expians· reliquā vero ptem ipē hē
bit in munere· Locutuſqꝫ ē domi⁹
ad moyſen dicēs· Aīa ſi ꝑuaricās
cerimonias ꝑ errorē i hijs q̄ dn̄o
ſunt ſāctificata peccauerit: offeret
ꝓ delicto ſuo arietē immaculatū
de gregib⁹ q̄ emi pōt duob⁹ ſiclis
iuxta pond⁹ ſanctuarij· ipmqꝫ qđ
intulit dāmi reſtituet ⁊ qntam ptē
ponet ſupra: tradēs ſacerdoti q̄ ro
gabit ꝓ eo offerēs arietē ⁊ dimit
tet̄ ei· Aīa q̄ peccauerit ꝑ ignoran
tiā feceritqꝫ vnū ex hijs q̄ dn̄i lege
ꝓhibent̄ ⁊ pcti rea intellexerit ini
q̄tatē ſuā: offeret arietē immacula
tū de gregib⁹ ſacerdoti iux̄ mēſurā
eſtimacōnēqꝫ peccati qui orabit ꝓ
eo q2 neſciēs fecerit ⁊ dimittet̄ ei·
q2 ꝑ errorē deliquit in domino·

Locutuſqꝫ eſt dn̄s ¶ Ca· vi·
ad moyſen dicēs· Aīa q̄ pec
cauerit ⁊ cōtēpto dn̄o negauerit
ꝓximo ſuo depoſitū qđ fidei ei⁹ cre
ditū fuerat vel vi aliq̄d extorſerit
aut calūniā fecerit ſiue rē ꝑditam
inuenerit ⁊ īfitiās inſup peierauē
rit ⁊ qđlibꝫ aliud ex pluribꝫ fece
rit in q̄b⁹ ſolent peccaē hoīes cōui
cta delicti reddet oīa que ꝑ fraudē
voluit obtinere integra ⁊ qntā in

ſup ptē dn̄o cui dānum intulerat
Pro pctō autē ſuo offeret arietem
immaculatū de grege ⁊ dabit eū
ſacerdoti iuxta eſtimacōem mēſu
ramqꝫ delicti q̄ rogabit ꝓ eo corā
dn̄o et dimittet̄ illi ꝓ ſingul̄ que
faciendo peccauit· Locutuſqꝫ ē do
min⁹ ad moyſen dicens· Precipe
aaron ⁊ filijs eius· Hec ē lex holo
cauſti· Cremabit̄ in altari tota no
cte vſqꝫ mane· Ignis ex eodē altari
erit· Veſtietur tunica ſacerdos et
feminalib⁹ lineis· tolletqꝫ cineres
quos vorās ignis exuſſit ⁊ ponēs
iuxta altare ſpoliabit̄ priorib⁹ ve
ſtimentis indutuſqꝫ alijs efferet
eos extra caſtrā ⁊ in loco mūdiſſi
mo vſqꝫ ad fauillā cōſumi faciet·
Ignis autē in altari ſemꝑ ardebit
quē nutriet ſacdos ſubiciēs ligna
mane ꝑ ſingulos dies ⁊ impoſito
holocauſto d̄ſup adipes adolebit
pacificoꝝ· Ignis eſt iſte ꝑpetuus
q̄ nunq̄ deficiet i altari· Hec ē lex
ſacrificij ⁊ libamentoꝝ q̄ offerēt
filij aaron corā dn̄o ⁊ corā altari
Tollet ſacerdos pugillū ſimile q̄
cōſperſā ē oleo ⁊ totū thus qđ ſu
ꝑ ſimilā ē· adolebitqꝫ illud i alta
ri in monimētum odoris ſuauiſſi
mi dn̄o· Reliquā autē ptē ſimile
cōmedet aaron cū filijs ſuis abſqꝫ
fermēto ⁊ cōmedet in loco ſanctua
rij tabernaculi· Ideo autem nō fer
mētabit̄· q2 pars ei⁹ in domini of
fert̄ incēſu· Sciſſcōꝝ erit ſicut pro
pctō atqꝫ delicto Mares tm̄ ſtirpis
aaron cōmedēt illud· Legittimū ac
ſempitnū erit in generacōib⁹ vr̄is
de ſacrificijs domini· Oīs qui teti
gerit illa ſanctificabitur· Locutuſ
qꝫ eſt dominus ad moyſen dicēs

Hec eſt oblacō aaron ⁊ filioꝝ eiꝰ
quā offerre dñt domino in die vn
ctionis ſue. Decimā ꝑtem ephi of
ferēt ſimile in ſacrificō ſempiťno
Mediū eius mane ⁊ mediū eius
veſpe q̄ in ſartagie oleo cōſperſa
frigeť. Offerꝫ autē eā calidam in
odorem ſuauiſſimū dño ſacďos q̄
iure pr̄i ſucceſſerit ⁊ tota cremabi
tur in altari. Oē enim ſacrifitiū ſa
cerdotum igne ꝯſumetur nec quiſ
ꝙ̄ comedet ex eo. Locutus eſt aūt
dñs ad moyſen dicens Loq̄re aa
ron ⁊ filijs eiꝰ. Iſta ē lex hoſtie ꝓ
pc̄ō. In loco vbi offerť holocau
ſtū ymolabiť corā dño. Sanctū
ſanctoꝝ ē. Sacerdos q̄ offert ꝯme
det eā in loco ſācto in atrio tabňa
culi. Quicq̄d tetigerit carnes eius
ſanctificabiť. Si de ſanguine illiꝰ
veſtis fuerit aſpſa lauabitur ī lo
co ſancto. Vas autē fictile in quo
cocta ē ꝯfringeť qđ ſi vas eneum
fuerit defricabiť ⁊ lauabiť aqua
Omnis maſculus de genere ſacďo
tali veſceť de carnibꝰ eius q2 ſāctū
ſanctoꝝ eſt. Hoſtia.n. que cediť
ꝓ pc̄ō cuiꝰ ſanguis inferť in tabň
naculū teſtimonij ad expiādū in
ſcūario nō ꝯmedeť ſꝫ ꝯbureť igni.

Hec eſtq̄ꝫ lex hoſtie ¶ Ca. vij.
ꝓ delicto. Scā ſanctoꝝ ē. Id
circo vbi ymolabiť holocauſtum
mactabiť ⁊ victima ꝓ delicto. San
guis eius ꝑ gyꝝ altaris fundetur
Offerēt ex ea caudā ⁊ adipeꝫ qui
operit vitalia duos renūculos ⁊
pinguedinē que iuxta ilia ē reticu
lūq̄ꝫ iecoris cum renūculis ⁊ adole
bit ea ſacďos ſup altare. Incenſū
eſt dñi ꝓ delicto Omnis maſculus
de ſacďotali gñe i loco ſancto veſce
tur. His carnibꝰ q2 ſanctū ſcōꝝ ē
Sicꝰ pro pc̄ō offertur hoſtia ita ⁊
ꝓ delicto. Vtriuſq̄ꝫ hodie lex vna
erit. Ad ſacerdotē qui eā obtulerit
ꝑtinebit. Sacerdos q̄ offert holo
cauſti victimā hēbit pellē eius. Et
omne ſacrifitiū ſimile qđ coquiť
in dibano et quicq̄d in craticula
vel in ſartagine p̄parat̄ eiꝰ erit
ſacerdotis a q̄ offerť ſiue oleo cō
ſpſa ſiue arida fuerit Cūctis filijs
aaron mēſurā equa ꝑ ſingulos di
uideť. Hec eſt lex hoſtie pacificoꝝ
que offertur dño. Si pro gratiaꝝ
actōe oblacō fuerit offerēt panes
abſq̄ꝫ fermēto ꝯſpſos oleo ⁊ laga
na azima vncta oleo coctāq̄ꝫ ſimi
lam ⁊ colliridas olei admixtionē
cōſpſas: panes q̄ꝫ fermētatos cū
hoſtia grāꝝ q̄ ymolatur pro pa
cificis ex quibꝰ vnꝰ ꝓ p̄micijs of
fertur dño ⁊ erit ſacerdotis q̄ fun
det hoſtie ſanguinē. Cuiꝰ carnes
eadē ꝯmedenť die nec remanebit
ex eis q̄cq̄ꝫ vſq̄ꝫ mane. Si voto vel
ſponte quiſpiā obtulerit hoſtiā ea
dē ſimiliť edetur die. Sed ⁊ ſi quid
in craſtinū remāſerit veſci licitum
ē. Quicquid autē tertiꝰ inuenerit
dies ignis abſumet Si quis de car
nibꝰ victime pacificoꝝ die tertio
comederit: irrita fiet eius oblatio
nec proderit offerenti quin potius
quecūq̄ꝫ aīa tali ſe edulio cōtami
nauerit p̄uaricacōnis rea erit Ca
ro q̄ aliq̄d tetigerit immūdū non
ꝯmedeť ſꝫ cōbureť igni Qui fuerit
immūdus veſceť ex ea Anima pol
luta q̄ ederit de carnibꝰ hoſtie pa
cificoꝝ q̄ oblata eſt dño ꝑibit de
populis ſuis. ⁊ q̄ tetigerit immūdi
tiā hōis vel iumenti ſiue omnis rei

que polluere poteſt ⁊ ꝯmederit de
huiuſcemodi carib(ꝰ): interibit de
ꝑplis ſuis Locutꝰ qꝫ ē dn̄s ad mo
yſē dicēs Loquē filijs iſrl Adipē
ouis ⁊ bouis ⁊ capre nō comede
tis Adipē cadaueris morticini et
eiꝰ aīal qđ a beſtia captuꝫ ē ha
bebitis in varios vſus· Si q̄s adi
pē qui offerri debet in incenſū dn̄i
ꝯmederit ꝑibit de ꝑplo ſuo · ſāgui
nē qꝫ oīs aīal nō ſuētis ī cibo tam
de auibꝰ q̄ꝫ de pecoribꝰ· Ois aīa
que ederit ſāguinē · ꝑibit đ popu
lis ſuis Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moy
ſen dicens· Loquere filijs iſrl di
cens · Qui offert victimā pacifico
rum dn̄o· offerat ſimul ⁊ ſacꝛificiū
ideſt libamēta eiꝰ· Tenebit mai
bus adipē hoſtie ⁊ pectuſculū· Cū
qꝫ ambo oblata dn̄o ꝯſecrauerit
tradet ſacerdoti q̄ adolebit adipeꝫ
ſup altare· pectuſculū āt erit aarō
⁊ filiorꝝ eiꝰ· Armus qꝫ dexꝛ de pa
cificorꝝ hoſtijs cedet p̄micias ſa
cerdotis · Qui obtulerit ſāguineꝫ
⁊ adipē filiorꝝ aarō· ipē habebit
⁊ armū dextꝝ in porcōne ſua· Pe
ctuſculuꝫ em̄ eleuacōis ⁊ armū ſe
pacōis tuli a filijs iſrl de hoſtijs
eorꝝ pacificis ⁊ dedi aarō ſacerdo
ti et filijs eiꝰ lege ꝑpetua ab omi
populo iſrl · Hec ē vnctio aarō ⁊
filiorꝝ eiꝰ ī cerimonijs dn̄i· die quo
obtulit eos moyſes ut ſacerdocō
fūgerēt ⁊ q̄ p̄cepit eis dari dn̄s a
filijs iſrl religiōe ꝑpetua ī gn̄acōi
bꝰ ſuis · Iſta ē lex holocauſti ⁊ ſa
crificij ꝓ pcō atqꝫ delicto ⁊ ꝓ ꝯſe
crācōe ⁊ pacificorꝝ victimis quā ꝯſti
tuit dn̄s moyſi ī mōte ſynai · q̄n
mādauit filijs iſrl ut offerrēt ob
lacōnes ſuas dn̄o ī deſerto ſynai·

Locutuſqꝫ dn̄s ¶ Ca· viij·
ad moyſē dicens Tolle aa
rō cū filijs ſuis · veſtes eorꝝ ⁊ vn
ctiōis oleū· vitulū ꝓ peccato· du
os arietes · caniſtꝝ cū azimis ⁊ cō
gregabis oēm cetū ad oſtiū tab
naculi· Fecit moyſes ut dn̄s impe
rarat · ꝯgregataqꝫ oī turba an̄ fo
res tabnaculi ait· Iſte ē ſmo quē
iuſſit dn̄s fieri · Statimqꝫ obtulit
aarō ⁊ filios eius · Cūqꝫ lauiſſet
eos veſtiuit pōtificē ſbucla linea
accingens eū baltheo ⁊ iduens
eū tunica iacīctia ⁊ deſup hume
rale īpoſuit qđ aſtringēs cīgulo
aptauit rationali in q̄ erat doctri
na et vitas· Cidariqꝫ texit caput
⁊ ſup eā cōtra frontē poſuit lami
nā aureā ⁊ ꝯſecratā ī ſāctifi cacōe
ſic p̄cepat ei dn̄s· Tulit ⁊ vnctio
nis oleū q̄ liniuit tabnaculū cum
oī ſuppellectili ſua· Cūqꝫ ſanctifi
cās aſpſiſſꝫ altare ſeptē vicibus
vnxit illđ ⁊ oīa vaſa eiꝰ· labꝝqꝫ
cū baſi ſua ſanctificauit oleo· Qđ
fūdēs ſup caput aarō· vnxit eū ⁊
ꝯſecrauit· Filios qꝫ eiꝰ oblatos cō
ſecrauit· veſtiuitqꝫ tunicis lineis
⁊ cinxit balthe is· iipoſuitqꝫ mitrēs
ut iuſſerat dn̄s· Obtulit ⁊ vituluꝫ
pro peccato · Cūqꝫ ſup caput eiꝰ
poſuiſſet aarō ⁊ filij eiꝰ manꝰ ſu
as ymolauit eū hauriēs ſangui
neꝫ et tīcto digito tetigit cornua
altaris ꝑ girꝝ· Quo expiato et ſan
ctifato fudit reliquū ſāgnē ad fū
damēta eiꝰ· Adipē vero q̄ erāt ſup
vitalia ⁊ reticulū iecoris duoſqꝫ re
nūculos cū aruinul ſuis adoleuit
ſup altarē· vitulū cū pelle ⁊ carnibꝫ
⁊ fiō cremās ex caſtra ſic p̄cepat
dn̄s· obtulit ⁊ arietē ī holocauſtū

Sup cuiuſ caput cū impoſuiſſent
aaron ⁊ filij eiꝰ manuſ ſuas ymo
lauit eū ⁊ fudit ſanguīez eiꝰ ꝑ cir
cuitū altaris. Ipſūqꝫ arietē in fru
ſta ɔcidēs caput eiꝰ ⁊ artus ⁊ adi
pē adoleuit igni lotis priuſ inteſti
nis ⁊ pedibꝰ. Totūqꝫ ſimul arietē
incendit ſuper altare eo ꝙ eſſꝫ ho
locauſtū ſuauiſſimi odoris domīo
ſicut p̄cepat ei. Obtulit ⁊ arietem
ſecūdū in ɔſecratōēꝫ ſacerdotū po
ſuerūtqꝫ ſup caput eiꝰ aaron ⁊ fi
lij eiꝰ manus ſuas. Quē cum ymo
laſſꝫ moyſes ſumēs de ſanguīe te
tigit extremū auricule dextre aarō
⁊ pollicē manus eiꝰ dextre ſimilit̄
⁊ pedis. Obtulit ⁊ filios aaron Cū
qꝫ de ſanguīe arietis ymolati teti
giſſet extremū auricule ſinguloꝝ
dextre ⁊ pollices manus ac dextri
pedis reliquū fudit ſup altaē ꝑ cir
cuitū. Adipē vero ⁊ caudam omēꝫ
qꝫ pinguedinē que operit inteſti
na reticulūqꝫ iecoris ⁊ duos rēnes
cū adipibꝰ ſuis ⁊ armo dextro ſē
parauit. Tollēs autē de caniſtro
azımoꝝ qđ erat corā dn̄o panes
abſqꝫ fermēto ⁊ collirıdā aſpſaꝫ
oleo laganūqꝫ poſuit ſup adipes
⁊ armū dextꝝ tradens ſimul ōnia
aaron ⁊ filijs eiꝰ. Qui poſtq̄ȝ leua
uerūt ea corā dn̄o. rurſū ſuſcepta
de manibꝰ eoꝝ adoleuit ſup altaē
holocauſti eo ꝙ cōſecratōnis eēt
oblatio in odorem ſuauitatis ſac
ficij domini. Tulitqꝫ pectuſculū ele
uans illud corā dn̄o de ariete ɔſe
cratōis in ꝑtem ſuā ſicut p̄cepeāt
ei dn̄s. Aſſumēſqꝫ vnguētū ⁊ ſan
guinē qui erat in altari aſpſit ſup
aaron ⁊ veſtimēta eiꝰ ⁊ ſup filios
illius ac veſtes eoruꝫ. Cūqꝫ ſāctifi

caſſꝫ eos in veſtitu ſuo p̄cepit eis
dicēs. Coquite carnes āte fores ta
bernaculi ⁊ ibi comedite eas. Pa
nes qꝫ ɔſecratōis edite q̄ poſiti ſūt
in caniſtro ſicut p̄cepit m̄ dominꝰ
dicēs. Aaron ⁊ filij eiꝰ comedent
eos. Quicq̄d autē reliquū fuerit de
carne ⁊ panibꝰ ignis abſumet.
De oſtio qꝫ tabnaculi nō exibitis
ſeptē diebꝰ vſqꝫ ad diem quo im
plebit̄ tempꝰ cōſecratōnis veſtri.
Septē. n. diebus finit̄ cōſecratio
ſicut in p̄ñciarum factū ē ut ritus
ſacrificij ɔpleret̄. Die ac nocte ma
nebitis in tabnaculo obſuantes
cuſtodias dn̄i ne moriamini. Sic
enī mihi p̄ceptū ē. Feceritqꝫ aaron
et filij eiꝰ cūcta q̄ locutus eſt dn̄s
ꝑ manū moyſi.

Ca. ix.

Facto autem octauo die voca
uit moyſes aarō ⁊ filios eiꝰ
ac maiores natu iſrl̄. Dixitqꝫ ad
aaron. Tolle de armēto vitulꝫ ꝓ
peccato ⁊ arietem in holocauſtuꝫ
vtrūqꝫ immaculatuꝫ ⁊ offer illos
corā dn̄o ⁊ ad filios iſrl̄ loqueis.
Tolle hircum pro pctō ⁊ vitulum
atꝫ agnum anniculū ⁊ ſine macu
la in holocauſtū: bouem ⁊ arietē ꝓ
pacificis ⁊ ymolate eoſ corā dn̄o
in ſacrificō ſinguloꝝ ſimilaꝫ cōſp
ſam oleo offerētes. Hodie. n. dn̄s
apparebit vobꝭ. Tulerūt ergo cūcta
que iuſſerat moyſes ad oſtiū ta
bernaculi: vbi cuꝫ omnis multitu
do aſtaret ait moyſes. Iſte eſt ſer
mo quē p̄cepit dn̄s: facite ⁊ appa
rebit vobꝭ gloria eius. Et dixit ad
aaron. Accede ad altare ⁊ ymola
pro pctō tuo. Offer holocauſtum
⁊ dep̄care ꝓ te ⁊ pro populo. Cun
qꝫ mactaueris hoſtiam populi ora

ꝓ eis ſicut p̄cepit dn̄s· Statim ꝗ
aarō accedēs ad altaꝛe ymolauit
vitulū ꝓ peccato ſuo cuiꝰ ſangui
nez obtulerūt ei filij ſui In quo ti
gēs digitū tetigit cornua altaris
et fudit reſiduū ad baſim eius
Adipemq̄ȝ et renūculos ac reticu
lū iecoꝛis que ſūt ꝓ pctō adoleuit
ſup altare ſicut p̄ceperat dn̄s mo
yſi· Carnes vero ⁊ pellē eiꝰ extra
caſtra ↄbuſſit igi· Imolauit ⁊ ho
locaſti victimaȝ· Obtulerūtq̄ȝ ei fi
lij ſui ſanguinē eiꝰ quē fudit per
altaris circuitū· Ipam etiā hoſtiā
in fruſta cōciſaȝ cū capite ⁊ mem
bꝛis ſingulis obtulerūt que oīa
ſup altare cremauit igni· lotiſ aq̄
pꝛius itēſtinis ⁊ pedibꝰ· Et ꝓ pec
cato ppl'i offerēs· mactauit hircū
expiatoq̄ȝ altari fecit holocauſtū
addens i ſac'fitio libamēta q̄ pa
riter offerūt ⁊ adolens ea ſup al
taꝛe· abſq̄ȝ ceremonijs holocauſti
matutini· Imolauit ⁊ bouē atq̄ȝ
arietē hoſtias pacificas ppl'i: Ob
tulerūtq̄ȝ ei filij ſui ſanguinē quē
fudit ſup altare in circuitu· adipē
āt bouis ⁊ caudā arietis renūcu
loſq̄ȝ cū adipibꝰ ſuis ⁊ reticulū ie
coris poſuerūt ſup pectora· Cūq̄ȝ
c'emati eēnt adipes ſup altare· pe
ctora eoꝝ et armos dextros ſepa
rauit aarō eleuās corā dn̄o ſicut
p̄cepat moyſes· Et extēdens ma
nū ad ppl'm bn̄dixit ei· ſicq̄ȝ con
pletis hoſtijs ꝓ pctō ⁊ holocau
ſtis ⁊ pacificiſ d'ſcēdit· Ingreſſi
āt moyſes ⁊ aarō i tab'āculū teſti
monij ⁊ deīceps egēſſi bn̄dixerūt
ppl'o Apparuitq̄ȝ gl'a dn̄i oī mlti
tudini ⁊ ecce egreſſus igiſ a dn̄o
deuorauit holocauſtū ⁊ adipeſ q̄

erāt ſup altare· Qd cū vidiſſent
turbe· laudauerūt dominū ruen
tes in faties ſuas· ¶ Ca· x·

ARreptiſq̄ȝ nadab et abiu fi
lij aarō thuribuliſ ſuis im
poſuerūt ignē et incēſū deſup offe
rentes corā dn̄o ignē alienū qd
eis p̄ceptū nō erat· Egreſſuſq̄ȝ ig
nis a dn̄o deuorauit eos ⁊ mortui
ſūt corā dn̄o· Dixitq̄ȝ moyſes ad
aarō· Hoc ē qd locutꝰ ē dn̄s· Sā
ctificabor i hijs qui appropiquāt
m̄ ⁊ i ↄſpectu oīs populi glorifica
bor· Qd audiēs tacuit aarō· Vo
catiſ autē moyſes miſahele ⁊ eli
ſaphan filijs oziel patrui aaron
ait ad eos· Ite ⁊ tollite fratres ve
ſtros de ↄſpectu ſāctuarij ⁊ aſpor
tate extra caſtra· Cōfeſtimq̄ȝ ꝑgē
tes tulerūt eos ſicut iacebāt veſ
titos lineis tunicis et eiecerūt fo
ras ut ſibi fuerāt impatū· Locutꝰ
q̄ȝ ē moyſes ad aarō ⁊ ad eleazā
⁊ ythamar filios eiꝰ· Capita vr̄a
nolite nudaꝛe ⁊ veſtimēta nolite
ſcīdē ne forte moiamini ⁊ ſup oēz
cetū oriat' indignacō· Frēs vr̄i ⁊
oīs domꝰ iſrl' plāgāt icēdiū qd
dn̄s ſuſcitauit· vos aūt nō egēdi
emini foreſ tab'naculi alioqn̄ ꝑi
bitiſ· Oleū q̄ppe ſācte vnctōis ē
ſup vos· Qui fecerūt oīa iux' p̄cep
tū moyſi· Dixitq̄ȝ dn̄s ad aaron·
Vinū ⁊ oē qd inebriare pōt nō
bibetiſ tu ⁊ filij tui qn̄ itrabitiſ in
tab'naculū teſtimonij ne moria
mini q2 p̄ceptū ſēpiternū ē i gēra
tiones veſtras ⁊ ut habeatiſ ſciē
tiā diſcernēdi int' ſanctū ⁊ ꝓpha
nū int' pollutū ⁊ mūdū· doceatiſq̄ȝ
filios iſrl' oīa legitima mea q̄ lo
cutꝰ ē dn̄s ad eoſ ꝑ manū moyſi

Locutuſqꝫ eſt moyſes ad aaron ⁊
ad eleazar et ythamar filios eiꝰ
qui erãt reſidui Tollite ſacrifitiuꝫ
qđ remanſit de oblacõne dñi ⁊ co
medite illud abſqꝫ fermẽto iuxta
altarẽ qꝛ ſãctum ſãctoꝝ eſt. Come
detis autẽ in loco ſcõ qđ datuꝫ eſt
tibi ⁊ filijs tuis de oblacionibꝰ dñi
ſicut p̃ceptũ eſt mihi. Pectuſculũ
qꝫ qđ oblatũ eſt ⁊ armũ qui ſepa
tus eſt edetis in loco mundiſſimo
tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecum. Tibi
enĩ ac liberis tuis rꝛpoſita ſũt de ho
ſtijs ſalutaribꝰ filioꝝ iſrahel eoꝝ
armum ⁊ pectus ⁊ adipes q̃ cremã
tur in altari eleuauerũt coraꝫ dño
⁊ ptineant ad te ⁊ ad filios tuos
lege ppetua ſicut p̃cepit dñs. Inter
hec hircũ q̃ oblatus fuerat ꝓ pctõ
cum quererẽt moyſes exuſtum rep
it iratuſqꝫ cõtra eleazar ⁊ ythamar
filios aaron qui remãſerant ait.
Cur non comediſtis hoſtiam pro
pctõ in loco ſãcto que ſãcta ſãcto
rum ẽ ⁊ data vobis ut portetis ini
quitatẽ multitudinis ⁊ rogetis ꝓ
ea in ↄſpcũ domini p̃ſertim cuꝫ de
ſanguĩe illiꝰ nõ ſit illatũ ĩtra ſan
cta ⁊ comedere debueratis eã ĩ ſan
ctuario ſicut p̃ceptũ eſt mihi. Rñ
dit aaron. Oblata eſt hodie victi
ma pro peccato ⁊ holocauſtum co
rã domino: mihi auteꝫ accidit qđ
vides. Quõ potui comedere eã aut
placẽ domino in cerimonijs mẽte
lugubri. Qđ cũ audiſſꝫ moyſes r̃
cepit ſatiſfactionẽ.

Ca. xi.

LOcutus ẽ dñs ad moyſen ⁊
aaron dicẽs. Dicite filijs iſrł.
Cuſtodite oĩa que ſcripſi vob̃ ut
ſim deus veſter. Hec ſũt animalia
que comedere debetis de cũctis ani
mãtibus terre. Omĩe qđ habet di
uiſaꝫ vngulam ⁊ ruminat ĩ pecori
bus comedetis. Quicq̃d autẽ rumi
nat ⁊ habet vngulaꝫ ſed nõ diui
dit eã ſicut camelus ⁊ cetera non
comedetis illud ⁊ ĩter immũda re
putabitis. Cirogrillꝰ qui ruminat
vngulãqꝫ non diuidit immũdus
eſt: lepus qꝫ nã ⁊ ipſe ruminat ſed
vngulam non diuidit ⁊ ſus q̃ cuꝫ
vngulã diuidat non ruminat ho
rum carnibꝰ non veſcemini nec ca
dauera ↄtingetis qꝛ immũda ſũt
vobis. Hec etiã ſũt que gignũtur
in aquis ⁊ veſci licitum eſt. Omne
qđ habet pẽnulas ⁊ ſquamas tã
in mari q̃ in fluminibꝰ ⁊ ſtagnis
comedetis. Quicq̃d autẽ pẽnulas
⁊ ſquamas nõ habꝫ eoꝝ que in
aquis mouentur ⁊ viuũt abhoia
bile vob̃ execrãdũqꝫ erit. Carnes
eoꝝ nõ ↄmedetis ⁊ morticina vita
bitis. Cũcta que nõ hñt pennulas
⁊ ſquamas in aquis polluta erũt.
Hec ſunt que de auibus comedere
non debetis ⁊ vitanda ſunt vobis
Aquilaꝫ ⁊ griphũ ⁊ alietũ ⁊ mil
uũ ac vulturem iuxta genꝰ ſuũ ⁊
omẽ coruini generis in ſimilitudi
nem ſuã ſtrucõnẽ ⁊ noctuã ⁊ larũ
⁊ accipitrẽ iuxta genus ſuũ. bubo
nem ⁊ mergulũ ⁊ ibin ⁊ cignuꝫ ⁊
onocrotalũ ⁊ porphirionem hero
dionem ⁊ caradriõ iuxta genꝰ ſu
um vpupãqꝫ ⁊ veſptilionẽ. Omne
de volucribꝰ qđ gradit̃ ſup q̃tuor
pedes abhominale erit vob̃. Quic
quid autẽ ãbulat quidẽ ſuper q̃tu
or pedes ſed hꝫ longiora retro cru
ra p que ſalit ſup terrã comedere
debetis. ut eſt brucus ĩ genere ſuo
⁊ atthacus atqꝫ ophiomachus

atq3 locusta singula iuxta genus
suũ· Quicq̃d aũt ex volucrib⁹ q̃tu
or tm̃ habet pedes execrabile erit
vob. ⁊ quicũq3 morticina eoꝝ teti
gerit polluet̃. ⁊ erit immũd⁹ vsq3
ad vespeꝝ. ⁊ si necẽ fuerit ut por
tet quippiã hoꝝ mortuũ lauabit
vestimenta sua ⁊ imũd⁹ erit vsq3
ad occasũ solis. Omne aial q̃d ha
bet q̃dẽ vngula3 ſ3 nõ diuidit eã
nec ruminat· immũdũ erit ⁊ quic
q̃d tetigerit illud ɔtaminabitur·
Qd ambulat sup man⁹ ex cũctis
aĩmãtib⁹ que icedũt quadrupe
dia· imũdũ erit· Qui tetigeit mor
ticina eoꝝ polluet̃ vsq3 ad vespe
rũ· ⁊ q̃ portauerit huiuscemodi ca
dauera lauabit vestimẽta sua et
immũd⁹ erit vsq3 ad vespm· q2
oia hec imũda sũt vob· Hec q3 it
polluta reputabunt̃ de hijs q̃ mo
uent̃ in tera· mustela ⁊ mus ⁊ co
codrillus singula iuxta gen⁹ su
um· migale cameleõ ⁊ stellio ⁊ la
certa ⁊ talpa· oia hec immũda sũt
Qui tetigerit morticina eoꝝ imũ
d⁹ eit vsq3 ad vesperũ ⁊ sup quẽ
ceciderit quicq̃ de morticinis eoꝝ
polluet̃· Tam vas ligneũ ⁊ vesti
mentũ q̃ pelles ⁊ cilitia ⁊ in quo
cũq3 fit op⁹ tinget̃ aq̃ et polluta
erũt vsq3 ad vespeꝝ et sic postea
mũdabunt̃· Vas aũt fictile i q̃d
hoꝝ quicq̃ intro ceciderit polluet̃
⁊ ideo frãgẽdũ ẽ· Ois cib⁹ quem
comedetis si fusa fuerit super eũ
aq̃ immũd⁹ eit· ⁊ oẽ liquẽs q̃d bi
bit̃ de vniuerso vase imũdũ erit
Et quicquid de morticinis huiusce
modi ceciderit sup illud imũdum
erit siue clibani siue citropedes de
struent̃ et imundi erũt· Fontes
vero ⁊ cisterne ⁊ ois aquaꝝ ɔgre
gatio munda eit· Qui morticinũ
eorũ tetigerit polluet̃· Si ceciderit
sup semẽtẽ nõ polluẽt eã: sin autẽ
quispiã aqua sementẽ pfuderit
⁊ postea morticinis tacta fueit il
co polluet̃· Si mortuũ fuerit aĩal
q̃d licet vob ɔmedere q̃ cadauer
ei⁹ tetigeit immũdus eit vsq3 ad
vespeꝝ· Et qui ɔmederit ex eo q̃p
piam siue portauerit lauabit ve
stimẽta sua ⁊ immund⁹ erit vsq3
ad vespeꝝ· Oẽ q̃d reptat sup tra3
abhominabile erit nec assumet̃
i cibũ· Quicq̃d sup pect⁹ q̃drupes
gradit̃ ⁊ multos h3 pedes siue p
humũ trahit̃ nõ ɔmedetis· q2 ab
hominabile ẽ· Nolite cõtaminaẽ
aias vr̃as nec tangatis q̃cq̃ eo
ne imũdi sitis· Ego sũ dñs de⁹ vr̃
Sãcti estote· q2 ego scũs sũ ne pol
luatis aias vr̃as in oi reptili q̃d
mouet̃ sup terrã· Ego ei sũ dñs q̃
eduxi vos de terra egipti ut eẽm
vob i deum· Sãcti eitis· q2 ego sã
ctus sũ· Ista ẽ lex animãtiũ ac vo
lucrũ ⁊ ois aie viuentis q̃ mouet̃
in aqua ⁊ reptat in terra· ut diffe
rẽtias noueritis mũdi ⁊ immũdi
⁊ ut sciatis quid comedere ⁊ r̃spu
ere debeatis· ¶ Ca· xij·

Locutusq3 ẽ domin⁹ ad moy
sẽ dicẽs· Loquere filijs isrl̃
⁊ dices ad eos· Mulier si suscep
to semine pepit masculũ imũda
erit septẽ dieb⁹ iuxta dies sepati
onis menstrue ⁊ die octauo cĩcũ
cidetur infantul⁹· ipa vero trigi
tatribus diebus manebit in san
guine purificacõis sue· Omne scm̃
nõ tanget nec ingredietur i scĩaiũ
donec ipleãt̃ dies purgacõis sue

Si autē femina ā peperit immūda
erit duab⁹ ebdomadib⁹ iuxta ritū
fluxus mēstrui: ⁊ sexagintasex die-
bus manebit in sanguine purifi-
cacōnis sue. Cūq3 expleti fuerint
dies purificacōnis sue ꝑ filio siue
ꝑ filia deferet agnū anniculum in
holocaustū ⁊ pullum colūbe siue
turturem pro pctō ad ostiū tabna-
culi testionij ⁊ tradet sacdoti q of-
feret illa corā dño ⁊ orabit ꝑ ea: ⁊
sic mūdabitur a ꝓfluuio sangui-
nis sui. Ista est lex parientis mascu-
lū aut feminā. Qd si nō inuenerit
man⁹ eius nec potuerit offerre ag-
nū sumet duos turtures vel duos
pullos colūbarū vnū in holocau-
stū ⁊ alterū ꝑ pctō. Orabitq3 ꝑ ea
sacdos ⁊ sic mūdabit. Ca. xiij.

Locutusq3 est dñs ad moysē
⁊ aaron dicēs. Homo in cu-
ius cute ⁊ carne ortus fuerit diuer-
sus color siue pustula aut lucens
quippiā idest plaga lepre: adduce-
tur ad aaron sacdotē vel ad vnū
quēlibet filiorū eius. Qui cū viderit
leprā in cute ⁊ pilos in albū mu-
tatos colorē ipsamq3 spetiē lepre
humiliorem cute ⁊ carne reliq pla-
ga lepre est: ⁊ ad arbitriū eius se-
pabit. Si autē lucēs candor fuerit
in cute nec humilior carne reliq ⁊
pili coloris pristini: recludet eū sac-
dos septē dieb⁹ ⁊ cōsiderabit die
septimo. Et si quidē lepra vltra non
creuerit nec transierit in cute prio-
res terminos: rursū recludet eū sep-
tem dieb⁹ alijs ⁊ die septimo cōtē-
plabit. Si obscurior fuerit lepra ⁊
non creuerit in cute mundabit eū
quia scabies est: lauabitq3 homo ve-
stimēta sua ⁊ mundus erit. Qd si
post q a sacdote visus est ⁊ reddi-
tus mundicie iterū lepra creuerit
adducet ad eū ⁊ immūditie cōdē-
nabit. Plaga lepre si fuerit in ho-
mine adducet ad sacerdotē ⁊ vide-
bit eū. Cūq3 color albus in cute fu-
erit ⁊ capillorū mutauerit aspectū
ipsaq3 caro viua apparuerit lepra
vetustissima iudicabit atq3 inolita
cuti. Cōtaminabit itaq3 eū sacdos
⁊ non recludet quia ꝑspicue immun-
ditie est. Si autē effloruerit discur-
rens lepra in cute ⁊ operuerit oēm
carnem a capite vsq3 ad pedes quic-
quid sub aspectu oculorū cadit cōsi-
derabit eū sacerdos ⁊ teneri lepra
mūdissima iudicabit eo quod oīs in
candorē versa sit ⁊ idcirco homo
mūdus erit. Qn vero caro viuens
in eo apparuerit tunc sacerdotis iu-
dicio polluetur ⁊ inter immūdos cō-
putabit. Caro em viua si lepra as-
ꝑgitur immūda est. Qd si rursum
versa fuerit in alborē ⁊ totū hoiem
operuerit cōsiderabit eū sacerdos ⁊
mūdum esse decernet. Caro autē ⁊
cutis in qua vlcus natum est ⁊ sana-
tum ⁊ in loco vlceris cicatrix alba
apparuerit siue subrufa adducet
homo ad sacerdotē. Qui cū viderit
locū lepre hūiliorē carne reliqua ⁊
pilos versos in cādorē ōtamiabit
eū. Plaga em lepre orta est i vlce-
re. Qd si pilus coloris ē pristini ⁊ ci-
catrix sub obscura ⁊ vicina carne nō
est humilior: recludet eum septem
diebus. Et si quidem creuerit adiu-
dicabit eū lepre. Si autē steterit
in loco suo vlceris ē cicatrix ⁊ ho-
mo mund⁹ erit. Caro aūt ⁊ cutis
quā ignis exusserit ⁊ sanata albā
siue rufam habuerit cicatricem

ↄſiderabit eã ſacdos. Et ecce vſa
ẽ in albore et locus eius reliqua
cute ẽ humilior: ↄtamiabit eũ. q̄
plaga lepre in cicatrice orta ẽ. Qđ
ſi piloꝝ color nõ fuerit imutatus
nec humilior plaga carne reliq̃ ⁊
ipa lepre ſpecies fuerit ſbobſcura
recludet eũ ſeptẽ dieb⁹ ⁊ die ſepti
mo ↄtẽplabit. Si creuerit i cute
lepra ↄtamibit eũ. ſin aũt in loco
ſuo cãdor ſteterit nõ ſatis clarus
plaga ↄbuſtiois ẽ ⁊ idcirco mũ
dabit. q̄ cicatrix ẽ ↄbuſture Vir
ſiue mulier in cui⁹ capite vel bar
ba germiauerit lepra. videbit e
os ſacdos. Et ſiquidẽ humilior fu
erit locus carne reliq̃ et capillus
flau⁹. ſolitoq; ſbtilior ↄtamiabit
eos. q̄ lepra capitis ac barbe ẽ.
Sin aũt viderit locũ macule eq̃lez
vicine carni ⁊ capillũ nigꝝ. reclu
det eos ſeptẽ dieb⁹ et die ſeptio
intuebit. Si nõ creuerit macula ⁊
capillus ſui coloris ẽ ⁊ locus pla
ge carni reliq̃ equal. radet homo
abſq; loco macule et recludet ſeptẽ
diebus aliis. Si die ſeptimo viſa
fuerit ſtetiſſe plaga in loco ſuo.
nec hũilior carne reliq̃ mũdabit
eũ lotiſq; veſtib⁹ ſuis mũd⁹ erit
Sin aũt poſt emũdacõem rurſus
creuerit macula in cute nõ querz
ampli⁹ vtꝝ capillus in flauũ co
lorẽ ſit ↄmutatus. q̄ apte immũ
dus eſt. Porro ſi ſteterit macula
⁊ capilli nigri fuerint. nouerit ho
minẽ ſanatũ eẽ ⁊ ↄfidẽt eũ ꝓnũti
et mũdũ. Vir ſiue mulier i cuius
cute cãdor apparuerit: intuebitur
eos ſacerdos. Si deprehenderit ſub
obſcurꝝ alborẽ lucere in cute. ſciat
nõ eẽ leprã. ſed maculam coloris
candidi et hominẽ mundũ. Vir
de cuius capite capilli fluũt calu⁹
⁊ mund⁹ eſt. Et ſi a fronte cecide
rint pili. recaluaſter ⁊ mũd⁹ eſt
Sin aũt in caluitio ſiue in recalua
tione albus vel rufus color fuerit
exortus ⁊ hoc ſacerdos viderit. cõ
dẽnabit eum. haut dubie lep̃ q̃
orta ẽ i caluicõ. Quicũq; ḡ macula
tus fuerit lepra ⁊ ſepat⁹ ẽ ad ar
bitriũ ſacerdotis. hẽbit veſtimen
ta diſſuta. caput nudũ. os veſte
ↄtectũ. ↄtamiatũ ac ſordidũ ſe cla
mabit. Omi tp̃e quo leproſus ẽ ⁊
immũd⁹. ſolus habitabit extra
caſtra. Veſtis lanea ſiue linea q̃
leprã habuerit in ſtamie atq; ſb
tegmie ã certe pell' vel quicq̃d ex
pelle ↄfectũ ẽ. ſi alba vel rufa ma
cula fuerit iſecta. lepra reputabit
oſtẽdetq; ſacerdoti. Qui ↄſideratã
recludet ſeptẽ dieb; ⁊ die ſeptimo
rurſus aſpiciẽs ſi deprehẽderit creuiſ
ſe lepra pſeuerãs ẽ. pollutũ iudi
cabit veſtimẽtũ ⁊ oẽ in q̃ fuerit i
uẽta ⁊ idcirco ↄburet flãmis. Qđ
ſi eã viderit non creuiſſe. ꝑcipiet
et lauabunt id in quo lepra ẽ re
cludetq; illud ſeptem dieb⁹ aliis.
Et cũ viderit faciẽ quidẽ p̃ſtinã ñ
reuſã nec tñ creuiſſe leprã. imun
dũ iudicabit ⁊ igne ↄburet eo q̄
infuſa ſit in ſupſitie veſtimẽti vl'
p totũ lepra. Sin aũt obſcurior fu
erit locus lepre poſtq̃ veſtis ẽ lo
ta abrũpet eum ⁊ a ſolido diuidꝫ
Qđ ſi vltra apparuerit in hiis lo
cis que p̃us immaculata erant le
pra volatil' ⁊ vaga debꝫ igne cõ
buri. Si ceſſauerit lauabit aq̃ ea q̃
purã ſũt ſcđo ⁊ mũda erũt. Iſta ẽ
lex lepre veſtimenti lanei et linei

ſtaminis atꝫ ſbteg̃minis ōmiſqꝫ ſup
pellectilis pellicee q̄uo mūdari de
beat vel cōtaminari ¶ Ca·xiiij·
Locutuſqꝫ ē dominꝰ ad moy
ſen dicēs Hic ē ritus leproſi
qn̄ mūdatus ē. Adducet̄ ad ſacḋo
tem· Qui egreſſus de caſtris cū in
uenerit leprā eſſe mundataꝫ p̄ci
piet ei qui purificat̄ ut offeāt du
os paſſeres viuos ꝑ ſe quos veſci
licitū eſt ⁊ lignū cedrinū vmiculū
qꝫ ⁊ yſopū· Et vnū ex paſſeribus
ymolari iubebit in vaſe fictili ſup
aquas viuentes: aliū āt viuū cū
ligno cedrino ⁊ cocco ⁊ yſopo tin
get in ſanguine paſſeris ymolati
quo aſpget illū q̄ mūdādus ē ſep
ties ut iure purget̄ ⁊ dimittꝫ paſſe
rem viuū ut in agꝝ auolet· Cūqꝫ
lauerit homo veſtimenta ſua radꝫ
oēs pilos corpis ⁊ lauabit̄ aqua
purificatuſqꝫ ingrediet̄ caſtra ita
duntaxat ut maneat extra taber
naculū ſuū ſeptē diebꝰ ⁊ die ſepti
ma radet capillos capitis· barbā
qꝫ ⁊ ſupcilia ac tocius corporis pi
los Et lotis rurſū veſtibus ⁊ corpe
die octauo aſſumet duos agnos
immaculatos ⁊ ouē āniculaꝫ abſ
qꝫ macula ⁊ tres decimas ſimile ſa
crifitiū q̄ cōſperſa ſit oleo ⁊ ſeorſū
olei ſextariū· Cūqꝫ ſacerdos purifi
cans hominē ſtatuerit eum ⁊ hec
omnia corā dn̄o in oſtio taberna
culi teſtimonij tollet agnū ⁊ offe
ret eū ꝑ delicto oleiqꝫ ſextarium Et
oblatis an̄ dominū omnibꝰ ymo
labit agnū vbi ſolet ymolari ho
ſtia pro pc̄tō ⁊ holocauſtuꝫ ideſt
in loco ſc̄to Sicut enī ꝑ pc̄tō ita ⁊
pro delicto ad ſacerdotē ꝑtinet ho
ſtia· Sc̄ta ſanctoꝝ eſt· Aſſumens
qꝫ ſacerdos de ſāguine hoſtie que
ymolata eſt ꝑ delicto ponet ſuper
extremū auricule dextre eiꝰ q̄ mun
datur ⁊ ſup pollices manus dextre
⁊ pedis ⁊ de olei ſextario mittet in
manum ſuā ſiniſtrā tingetqꝫ digi
tū dextꝝ in eo ⁊ aſpget corā dn̄o
ſepties Qḋ autē reliquū eſt olei in
leua manu fūdet ſup extremuꝫ au
ricule dextre eius q̄ mūdat̄ ⁊ ſuper
pollices manꝰ ac pedis dextri ⁊ ſu
per ſāguinē qui effuſus eſt pro de
licto ⁊ ſup caput eiꝰ Rogabitqꝫ ꝑ
eo corā dn̄o ⁊ faciet ſacrifitiū pro
pc̄tō· Tūc ymolabit holocauſtuꝫ
⁊ ponet illud in altari cū libamē
tis ſuis ⁊ homo rite mūdabit̄· Qḋ
ſi paup ē ⁊ non poteſt manꝰ eius
inuenire q̄ dicta ſūt pro delicto ſu
met agnū ad oblacōnē ut roget
pro eo ſacḋos· decimāqꝫ ꝑteꝫ ſimi
le cōſperſe oleo in ſacrifitiū ⁊ olei
ſextariuꝫ duoſqꝫ turtures ſiue du
os pullos colūbe quorum vnꝰ ſit
pro peccato ⁊ alter in holocauſtuꝫ
offeretqꝫ ea die octauo purificaci
onis ſue ſacerdoti ad hoſtiū tab̃na
culi teſtimonij corā dn̄o Qui ſuſci
piens agnū ꝑ delicto ⁊ ſextarium
olei leuabit ſimul ymolatoqꝫ ag
no de ſanguine eiꝰ ponet ſuper ex
tremuꝫ auricule dextre eiꝰ qui mū
dat̄ ⁊ ſuper pollices manꝰ eius ac
pedis dextri· Olei vero ꝑteꝫ mittet ī
manū ſuam ſiniſtrā ī quo tingēs
digitū dextre manꝰ aſperget ſepci
es corā dn̄o tangetqꝫ extremū dex
tre auricule illius q̄ mūdat̄ ⁊ polli
ces manus ac pedis dextri in loco
ſāguinis q̄ effuſus eſt pro delicto
Reliquā autē ꝑteꝫ olei que eſt in
ſiniſtra manu mittet ſuper caput

purificati ut placet ꝓ eo dn̄m et
turturē ſiue pullū colūbe offeret·
vnū ꝓ delicto et alteꝝ ī holocau
ſtū cū libamētis ſuis· Hoc eſt ſac
ficiū leꝓſi· q̄ habere nō p̄t oīa in
emūdacōe ſui· Locutuſqꝫ ē dn̄s
ad moyſē ⁊ aaron dicēs Cūqꝫ in
greſſi fueritis terrā chanaā quā
ego dabo vobis in poſſeſſionē ſi
fuerit plaga lepre in edib⁹ ibit
e⁹ ē dom⁹ nūtiās ſacerdoti et dicꝫ
Quaſi plaga lepre videt̄ mihi eē
ī domo mea At ille p̄cipiet ut ef
ferāt̄ vniuerſa de domo priuſꝙ̄ i
grediat̄ eam ⁊ videat vtꝝ lepro
ſa ſit· ne immūda fiant oīa q̄ in
domo ſūt· Intrabitqꝫ poſtea vt
ↄſiderat leprā dom⁹ ⁊ cū viderit ī
pietib⁹ illius q̄ſi valliculas pal
lore ſiue rubo ē defoꝛmes ⁊ hūilio
res ſupfitie reliqua egrediet̄ oſti
um dom⁹ ⁊ ſtatī claudet illam ſe
ptē dieb⁹· reūſuſqꝫ die ſeptīo cō
ſiderabit eā Si inuenerit creuiſſe
leprā iubebit erui lapides in q̄b⁹
lepra eſt ⁊ ꝓiciet eos extra ciuita
tē in locū imūdū· domū autē ipſā
radi itn̄ſec⁹ p circuitū ⁊ ſpgi pul
uerē raſure extra vrbē in locū im
mūdū· lapideſqꝫ alios repoī ꝓ
hiis q̄ ablati fuerāt ⁊ luto alio li
niri domū Si māt poſtꝙ̄ eruti ſunt
lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia ter
ra lita ingreſſus ſacerdos viderit
reūſaꝫ leprā ⁊ pietes ēſpſos ma
cul̄· lepra ē pſeuerās ⁊ immūda
dom⁹· Quaꝫ ſtatim deſtruēt ⁊ la
pides ei⁹ ac ligna atqꝫ vniūſum
puluereꝫ ꝓiciēt extra oppidū ī lo
cū immūdū· Qui intraueit domū
quando clauſa eſt immūdus eit
vſqꝫ ad veſperum et q̄ dormierit
in ea ⁊ comederit quiſpiam laua
bit veſtimēta ſua· Qđ ſi it⁹iēs ſa
cerdos viderit leprā nō creuiſſe i
domo poſtꝙ̄ denuo lita fuerit· pu
rificabit eā reddita ſanitate· Et ī
pⁱficacōe ei⁹ ſumet duos paſſe
res lignūqꝫ cedrinū ⁊ vermiculum
atqꝫ yſopū et imolato vno paſ
ſere in vaſi fictili ſup aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ⁊ yſopū ⁊ coc
cū ⁊ paſſereꝫ viuū ⁊ tinget ōnia
ſanguine paſſeris ī̄molati atqꝫ
in aq̄s viuētib⁹ et aſpget domū
ſepties purificabitqꝫ eā tam ī ſā
guine paſſeris ꝙ̄ in aq̄s viuenti
b⁹ ⁊ ī paſſere viuo· lignoqꝫ ced
no ⁊ yſopo atqꝫ v̂miculo Cumqꝫ
dimiſerit paſſerem auolare in a
grū libere· orabit pro domo ⁊ imē
mūdabit̄· Iſta eſt lex ōnis lepre
et pcuſſure lepre veſtiū et domo
rū cicatricis ⁊ erūpentiū papulaꝝ
lucētis macule ⁊ in vaias ſpeties
coloibus imutatis· vt poſſit ſciri
ꝗ tpe mūdū q̄d vel immūduꝫ ſit

Capitulum·xv·

Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſē ⁊
aarō dicēs· Loquimini fili
is iſrl̄ ⁊ dicite eis Vir q̄ patitur
fluxū ſeminis immūd⁹ erit ⁊ tūc
iudicabit̄ huic vitio ſubiacē cuꝫ
p ſingula momēta adheſerit car
ni ei⁹ atqꝫ ↄcreueit fedus hūor·
Omē ſtratū in q̄ dormierit immū
dū erit ⁊ vbicūqꝫ ſederit· Si quiſ
hoīm tetigeit lectū ei⁹ lauabit ve
ſtimēta ſua ⁊ ip̄e lotus aq̄ imun
d⁹ eit vſqꝫ ad veſpeꝝ Si ſedeit v
bi ille ſedeāt et lauabit veſtimē
ta ſua et lotus aq̄ immūdus erit
vſqꝫ ad veſpeꝝ· Qui tetigerit car
nem ei⁹ lauabit veſtimenta ſua

⁊ ipſe lotus aqua im̄mūdus erit
vſqꝫ ad veſperꝫ. Si ſaliuā huiuſce
modi homo iecerit ſup eū qui mū
dus eſt lauabit veſtimēta ſua et
lot⁹ aqua immūdus erit vſqꝫ ad
veſperū. Sagina ſup q̄d ſederit im
mūdū erit ⁊ quicq̄d ſub eo fuerit
qui fluxū ſeminis patitur pollutū
erit vſqꝫ ad veſperū. Qui portaue
rit horū aliq̄d lauabit veſtimēta
ſua ⁊ ipſe lotus aqua immūdus
erit vſqꝫ ad veſpm. Omnis quē
tetigerit q̄ talis ē nō lotis añ ma
nibus lauabit veſtimenta ſua ⁊
lot⁹ aq̄ immūd⁹ erit vſqꝫ ad veſ
perū. Vas fictile q̄d tetigerit ꝯfrin
get. vas aūt ligneū lauabit aq̄
Si ſanat⁹ fuerit q̄ hmōi ſuſtinet
paſſionē numerabit ſeptē dies
poſt emūdacōē ſui ⁊ lotis veſti
bus ⁊ toto corpe in aquis viuēti
bus erit mūd⁹. Die aūt octauo
ſūmet duos turtures ā duos pul
los colūbe ⁊ veniet in ꝯſpectu dñi
ad oſtiū tabnaculi teſtimonij da
bitqꝫ eos ſacdoti. Qui faciet v
nū ꝑ pctō ⁊ alterꝫ ī holocauſtū
rogabitqꝫ ꝑ eo corā dño ut emū
detur a fluxu ſeminis ſui. Vir de
q̄ egredit ſemē coit⁹ lauabit aq̄
om̄e corp⁹ ſuū. immundus erit
vſqꝫ ad veſperꝫ. Veſtē et pellem
quā habuerit lauabit aqua ⁊ im
mūda erit vſqꝫ ad veſpū. Mulier
cū qua coierit lauabit aqua ⁊ im
mūda erit vſqꝫ ad vſperū. Mulier
que redeūte mēſe patit fluxū ſan
guinis ſeptē dieb⁹ ſeparabitur
Om̄is q̄ tetigerit eā immūdus erit
vſqꝫ ad veſperū. ⁊ locus ī quo dor
mierit vł ſederit dieb⁹ ſeparatio
nis ſue pollueť. Qui tetigerit lectū
ſuū lauabit veſtimēta ſua ⁊ ipſe
lotus aq̄ immūdus erit vſqꝫ ad
veſperū. Om̄e vas ſup q̄d illa ſe
derit quiſquis attigerit lauabit
veſtimēta ſua ⁊ ipē lot⁹ aq̄ pollu
tus erit vſqꝫ ad veſpm. Si coierit
cū ea vir tpe ſanguinis mēſtrualꝭ
immūd⁹ erit ſeptē dieb⁹ ⁊ om̄e
ſtratū in q̄ dormierit pollueť. Mu
lier que patiť multis dieb⁹ fluxū
ſanguinis nō in tpe menſtruali
vel q̄ poſt mēſtruū ſanguinē flue
re non ceſſat. q̄ diu ſbiacet huic
paſſioni immūda erit q̄ſi ſit in tē
pore mēſtruo. Om̄e ſtratū in quo
dormierit ⁊ vas in quo ſederit pol
lutū erit. Quicūqꝫ tetigerit eā la
uabit veſtimēta ſua et ipē lotus
aqua immūd⁹ erit vſqꝫ ad veſpe
rū. Si ſteterit ſanguis ⁊ fluere ce
ſſauerit numerabit ſeptem dies
puificacōīs ſue ⁊ die octauo offe
ret pro ſe ſacerdoti duos turtures ā
duos pullos columbaꝝ ad oſtiū
tabnaculi teſtimonij qui vnū fa
ciet pro pctō ⁊ alterꝫ in holocau
ſtū rogabitqꝫ pro eo corā dño ⁊
pro fluxu imūdicie ei⁹. docebitis
ḡ filios iſrł ut caueāt immūditi
as ⁊ nō moriāť ī ſordib⁹ ſuis. cū
polluerint tabnaculū meū q̄d eſt
inter eos. Iſta eſt lex ei⁹ q̄ pati
tur fluxū ſemīs et q̄ polluiť coitu
et q̄ mēſtruis tpib⁹ ſepať vł q̄
iugi fluit ſanguiē ⁊ hominis qui
dormierit cū ea. Ca. xvi.

Locutuſqꝫ ē dñs ad moyſē
Poſt mortē duoꝝ filioꝝ a
arō q̄n offerētes ignē alienū īnē
fecti ſūt Et p̄cepit ei dicēs. Loquē
ad aarō frēꝫ tuū ne oī tempe in
grediať ſctuariū q̄d ē intra velū

corā ꝓpitiatorio quo tegiť archa
ut nō moriať. q̄ in nube apparebo
sup oraculū. nisi hec añfecerit. Vi
tulū ꝓ peccato offeret ⁊ arietē i ho
locaustū. Tunica linea vestieť: fe
minalibꝰ lineis verenda celabit.
Accīgeť zona linea: cidariꝫ lineā
imponet capiti. Hec enī vestimen
ta sūt sācta: quibꝰ cūctis cū lotus
fuerit idueť. Suscipietq̄ ab vniū
sa multitudine filiorūꝫ isrł duos
hircos ꝓ peccato ⁊ vnū arieteꝫ in
holocaustū. Cūq̄ obtulerit vitulū
⁊ orauerit ꝓ se ⁊ pro domo sua du
os hircos stare faciet corā dn̄o in
ostio tabnaculi testionij: mittēs
q̄ sup vtrūq̄ sorteꝫ. vnā dn̄o ⁊ al
teraꝫ capro emissario cuiꝰ exierit
sors dn̄o offeret illū ꝓ peccato: cu
ius aūt i caprū emissariū: statuet
eū viuū coraꝫ dn̄o vt fūdat p̄ces
sup eū ⁊ emittat eū in solitudinē
Hijs rite celebratis offeret vitulū
⁊ rogās ꝓ se ⁊ pro domo sua ymo
labit eū. Assumptoq̄ thuribulo
qđ de prunis altaris impleuerit ⁊
hauriēs mān ꝯpositū thimiama
in incensū vltra velū itrabit in sā
cta vt positis sup ignē aromatibꝰ
nebula eoꝝ ⁊ vapor operiat oracu
lū qđ ē sup testimoniū ⁊ nō mori
ať. Tollet q̄ de sanguine vituli ⁊
aspget digito septies ꝯtra ꝓpitia
toriū ad orientē. Cūq̄ mactauerit
hircū ꝓ pc̄ō ppl'i inferet sāguinē
eiꝰ intra velū sicut p̄ceptū ē de san
guie vituli vt aspgat e regiōe ora
culi ⁊ expiet scīuariū ab immūdi
cijs filioꝝ isrł ⁊ a p̄uaricacōnibꝫ
eoꝝ cūctisq̄ pctīs Iuxͣ hūc ritū fa
ciet tabnaculo testimonij qđ fixū
ē inter eos in medio sordiū habi

tacōis eorū. Nullus hoīm sit in ta
bernaculo qn̄ pōtifex sanctuariuꝫ
ingreditur vt roget ꝓ se ⁊ ꝓ domo
sua et ꝓ vniuerso cetu isrł: donec
egrediať tabernaculū. Cū aūt exi
erit ad altare qđ corā dn̄o ē oret
ꝓ se ⁊ sūptū sanguinē vituli atq̄
hirci fūdat sup cornua eius ꝑ gi
rū. aspergensq̄ digito septies ex
piet ⁊ sanctificet illud ab immun
dicijs filioꝝ isrł. Postq̄ emūda
uerit sanctuariū ⁊ tabernaculuꝫ ⁊
altare: tūc offerat hircū viuenteꝫ
⁊ posita vtraq̄ manu sup caput
eiꝰ cōfiteať oēs iniq̄tates filioꝝ is
rahel ⁊ vniuersa delicta atq̄ pecca
ta eoꝝ que imprecās capiti eius
emittet illū ꝑ hominē paratū i de
sertū. Cūq̄ portauerit hircū oīs
iniq̄tates eoꝝ in terrā solitariā ⁊
dimissus fuerit in deserto reuerte
tur aarō in tabnaculū testimonij
⁊ depositis vestibꝰ quibꝰ prius in
dutus erāt cū intraret sanctuariū
relictisq̄ ibi lauabit carnē suā in
loco sancto. indueťq̄ vestibꝰ suis
Et postq̄ egressus obtulerit holo
caustū suū ac plebis rogabit taꝫ
ꝓ se q̄ꝫ ꝓ ppl'o ⁊ adipē qui oblatꝰ
est ꝓ peccatis adolebit sup altare
Ille vero qui dimiserit capꝝ emis
sariū lauabit vestimēta sua ⁊ cor
pus aqua ⁊ sic ingredieť in castrā
Vitulū auteꝫ ⁊ hircū q̄ ꝓ peccato
fuerāt ymolati ⁊ quorū sanguis
illatus ē in sācuariū vt expiatio
ꝯpleretur: asportabūt foras castra
⁊ ꝯburēt igni taꝫ pelles q̄ꝫ carnes
eoꝝ ac fimuꝫ ⁊ quicūq̄ ꝯbusserit
ea lauabit vestimēta sua ⁊ carnē
aq̄ ⁊ sic ingredieť castra Eritq̄ vo
bis hoc legittimum sempiternuꝫ

Menſe autē ſeptimo decima die
mēſis affligetis aīas vrās·nullū
q; op⁹ facietis ſiue indigena ſiue
aduena qui pegrinant̄ inter vos
In hac die expiatio erit veſtri at
q; mūdatio ab omīb⁹ pc̄tis vr̄is
corā dn̄o mūdabimini · Sabba
tum ei req̄ecōis eſt ⁊ affligetis aī
mas vrās religione ppetua·Expi
abit autē ſac̄dos q̄ vnctus fuerit
⁊ cui⁹ man⁹ iniciate ſūt ut ſac̄do
tio fūgat̄ ꝓ p̄re ſuo ·Induerūtq;
ſtola linea ⁊ veſtib⁹ ſāctis et ex
piabit ſc̄uariū et tabnaculū teſti
monij atq; altare ſacerdoteſq; ⁊
vniuēſū pplm·Eritq; hoc vob̄ legit
timū ſempiternū ut oretis ꝓ filijs
iſrl̄ ⁊ pro cūctis pc̄tis eoꝝ ſemel
in anno·Fecit igitur ſicut p̄cepe
rat dn̄s moyſi· ¶Ca·xvij·

Et locutus eſt dn̄s ad moy
ſen dicēs·Loq̄re aarō et fi
lijs ei⁹ et cūctis filijs iſrl̄ dicens
ad eos:Iſte ē ſermo quē manda
uit dn̄s dicēs·Homo quilibet de
domo iſrl̄ ſi occiderit ouē aut bo
uē ſiue caprā in caſtris vel extra
caſtra ⁊ nō obtulerit ad oſtiū ta
bernaculi oblacōem dn̄o ſangui
nis reus erit·Quaſi ſi ſāguinē fu
derit ſic pibit de medio popl̄i ſui
Ideo ſac̄doti offerre debēt filij iſrl̄
hoſtias ſuas q̄s occidūt i ag° ut
ſanctificēt̄ dn̄o āte oſtium taber
naculi teſtimonij et ymolet eas
hoſtias pacificas domino · Fun
detq; ſacerdos ſanguinē ſup alta
re dn̄i ad oſtiū tabnaculi teſtio
nij ⁊ adolebit adipē in odorē ſua
uitatis dn̄o ⁊ nequaq̄ vltā ymo
labūt hoſtias ſuas demoīb⁹ cū
qu ib⁹ fornicati ſūt·Legittimū ſē

piternū erit illis ⁊ poſteris eorū
Et ad ipos dices·Homo de filijs
iſrl̄ ⁊ de aduenis q̄ peregrinātur
apud vos q̄ obtuleit holocauſtū
ſiue victimā ⁊ ad oſtiū tabnaculi
teſtimonij nō adduxerit eam ut
offerat̄ dn̄o interibit de ppl̄o ſuo
Homo quilibet de domo iſrl̄ ⁊ de
aduenis q̄ peregnāt̄ inter vos ſi
comederit ſanguinē obfirmabo
faciē meā ꝯtra animā illi⁹ et diſ
perdā eā de ppl̄o ſuo q̄ aīa carnis
in ſaguine eſt et ego dedi illum
vob̄ ut ſup altare in eo expietis
pro aīab⁹ veſtris ⁊ ſāguinis ꝓ
anime piaculo ſit·Idcirco dixi fi
lijs iſrl̄·Omnis anima ex vob̄ nō
comedet ſanguiēz nec ex adueis
qui pegnāt̄ apud vos·Homo q̄
cūq; de filijs iſrl̄ ⁊ de aduenis q̄
pegrinantur aput vos ſi venacō
ne atq; aucipio ceperit feram vel
auē quib⁹ veſticibum eſt fun
dat ſanguiēz ei⁹ ⁊ opiat illū ter
ra·Anima enim oīs carnis in ſā
guine ē·Vn̄ dixi filijs iſrl̄·ſāgnē
vniuerſe carnis non comedetis.
quia anima carnis i ſāgne ē ⁊ q̄
cūq; comederit illū interibit·Ani
ma q̄ comederit morticinū l̄ cap
tum a beſtia tā de indigenis q̄ꝫ de
aduenis lauabit veſtimēta ſua
⁊ ſemetipſū aqua ⁊ cōtaminatus
erit vſq; ad veſpeꝝ et hoc ordine
mūd⁹ fiet·Qd̄ ſi nō lauerit veſti
mēta ſua vl̄ corp⁹ portabit iniq̄
tatē ſuā. ¶Ca·xviij·

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicēs·Loq̄re filijs iſrl̄ et di
ces ad eos·Ego ſū dn̄s de⁹ veſter
Iuxͣ ꝯſuetudinē terre egipti i qua
habitaſtis non facietis et iuxta

morē regionis chanaā ad quam
ego introducturꝰ ſuz vos nō age
tis. nec ī legittimis eoꝝ ambula
bitis. Facietis iuditia mea ⁊ p̄ce
pta mea ſeruabitis ⁊ āmbulabitis
in eis. Ego dn̄s deus veſter. Cuſto
dite leges meas atq̧ iuditia que
fatiēs homo viuet ī eis. Ego dn̄s
deus vr̄. Oīs hō ad ꝓximaz ſāgui
nis ſui nō accedet: vt ꝛ̄uelet turpi
tudinē eiꝰ Ego dn̄s Turpitudinē
pr̄is tui ⁊ turpitudinem mr̄is tue
nō diſcoopies/ Mat̄ tua eſt: nō re
uelabis turpitudinez eiꝰ. Turpi
tudinē vxoris patris tui nō diſco
opies. Turpitudo enī patris tui
ē. Turpitudinē ſororis tue ex pa
tre ſiue ex mr̄e q̄ domi vel foris ge
nita ē nō reuelab̄. Turpitudinez
filie filij tui vel neptis ex filia non
reuelab̄. qꝛ turpitudo tua ē. Tur
pitudinē filie vxoris pr̄is tui quā
peꝑit patri tuo ⁊ ē ſoror tua: non
reuelab̄. Turpitudinē ſororis pa
tris tui n̄ diſcoopies. qꝛ caro ē pa
tris tui. Turpitudinē ſororis ma
tris tue nō reuelab̄: eo qꝙ caro ſit
matris tue. Turpitudinē patrui
tui nō reuelab̄ nec accedes ad vxo
rez eiꝰ. q̄ tibi affinitate ꝯiungitur.
Turpitudinē nurꝰ tue nō reuela
bis. qꝛ vxor filij tui ē. nec diſcoope
ries ignominiaz eiꝰ. Et vxorē fr̄is
ſui nullꝰ accipiat. Turpitudinez
vxoris fratris tui non reuelab̄. qꝛ
turpitudo fr̄is tui eſt. Turpitudi
nē vxoris tue ⁊ filie eiꝰ non reuela
bis. Filiā filij eiꝰ ⁊ filiā filie illius
non ſumes vt reueles ignominiā
eiꝰ. qꝛ caro illiꝰ ſūt et tal̄ coitus in
ceſtꝰ ē. Sororē vxoris tue in pelica
tū illiꝰ non accipies nec ꝛ̄uelabis

turpitudinē eiꝰ adhūc illa viuē
te. Ad mulierē q̄ patit̄ menſtrua
nō accedes nec reuelabis feditatē
eiꝰ. Cū vxore ꝓximi tui nō coibis
nec ſeminis ꝯmixtione maculabe
ris. De ſemine tuo nō dab̄ vt ꝯſē
cretur ydolo moloch nec pollues
nomē dei tui. Ego dn̄s. Cū maſcu
lo n̄ ꝯmiſceatis coitu femineo. qꝛ
abhoiatio eſt. Cū oī pecore nō co
ibis. nec maculaberis cuz eo. Mu
lier nō ſuccūbet iumēto nec miſce
bit̄ ei. qꝛ ſcelus eſt. Nec polluamī
in oībꝰ hijs quibꝰ ꝯtaminate ſūt
vniūſe gētes quas ego eitiam anī
ꝯſpectū veſtꝝ ⁊ quibꝰ polluta eſt
terra cuiꝰ ego ſcelera viſitabo: vt
euomat habitatores ſuos Cuſto
dite legittima mea atq̧ iuditia vt
nō fatiatis ex oībꝰ abhoiacōnibꝫ
iſtis tā īdigena q̄ꝫ colonꝰ q̄ peg̃ri
nāt̄ apud vos. Oēs ei execracōes
iſtas fecerūt accole t̄re q̄ fuerīt anī
vos ⁊ polluerūt eā. Cauete ḡ ne ⁊
vos ſimilit̄ euomat cūz paria fece
ritis: ſicut euomuit gētē q̄ fuit anī
vos. Oīs aīa q̄ fecerit de abhoiacōi
bus hijs quippiā: ꝑibit de medio
ꝑplī ſui. Cuſtodite mādata mea.
Nolite facere q̄ fecerūt hij qui fue
rūt anī vos ⁊ ne polluamini in eis
Ego dn̄s deꝰ veſter. ¶ Ca. xix.

Locutus eſt dominꝰ ad moy
ſen dicens. Loquere ad om
nem cetū filioꝝ iſrahel ⁊ dices ad
eos. Sancti eſtote. qꝛ ego ſanctꝰ
ſum dn̄s deus veſter Vnuſquiſq̧
patrē ſuū ⁊ matrem ſuaz timeat.
Sabbata mea cuſtodite. Ego do
minꝰ deꝰ veſter. Nolite ꝯuerti ad
ydola nec deos ꝯflatiles facietis
vobis. Ego dominus deus veſter.

Si ꝑmolaueritis hoſtiā pacificoꝝ
dño ut ſit placabilis eo die quo
fuerit ꝑmolata ɔmedetis eā ⁊ die
altero. Quicq̃d aũt reſiduū fuerit ī
diē terciū igne ɔbuētis. Si q̃s p⁹
biduū ɔmederit ex ea ꝓfan⁹ erit
et impietatis reus portabitq̄ ini
q̃tatē ſuā qꝛ ſãctū domini polluit
⁊ ꝑibit aīa illi⁹ de ꝑplo ſuo. Cūq̄
meſſueris ſegetes terre tue n̄ ton
debis vſq̄ ad ſolū ſupficiem terre
nec remanētes ſpicas colliges ne
q̄ ī vinea tua racemos et grana
decidētia ɔgregab̄. ſ; paupib⁹ pe
grīnis carpenda dimittes. Ego do
min⁹ de⁹ vr̄. Nō facietis furtum.
nec mētiemini. nec decipiet vn⁹
quiſq̄ proximū ſuū Nō piurab̄ ī
noīe meo. nec pollues nomē dei
tui Ego dñs Nō facies calūniā
proximo tuo. nec vi opprimes eum
Nō morabit̄ opus mercēnarij tui
apd̄ te vſq̄ mane. Nō maledices
ſurdo. nec corā ceco pones offen
diculū ſ; timeb̄ dñm deū tuū qꝛ ego
ſū dñs Nō facies qđ iniquū ē. nec
iniuſte iudicab̄. Nō ɔſideres pſo
nā paupis. nec honores vultū potē
tis. Juſte iudica proximo tuo. Nec
eris criminator. nec ſuſurro in po
pul̄. Nō ſtab̄ ɔtra ſāguinē proxi
tui. Ego dñs. Nō oderis fratrem
tuū in corde tuo ſ; publice argue
eū ne habeas ſup illo peccatū Nō
q̃ras vltōez nec memor eris iniu
rie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicū tuū
ſicut teipm̄. Ego dñs. Leges meas
cuſtodite. Jumētū tuū nō facies
coire cū alteri⁹ gn̄is animātib⁹.
Agrū tuū non ſeres diuerſo ſemi
ne. Veſte q̄ ex duob⁹ texta eſt n̄
indueris. Homo ſi dormierit cū

mulierē coitu ſeminis q̄ ſit ancil
la etiā nobil̄ ⁊ tamen pretio nō
redēpta nec libtate donata vapu
labunt ābo ⁊ nō morient̄ qꝛ non
fuit libera. Pro delicto aūt ſuo of
feret dño ad oſtiū tabernaculi teſ
timonij arietē. orabitq̄ pro eo ſa
cerdos ⁊ pro pccō ei⁹ corā dño ⁊
repropitiabit̄ ei dimittetur q̄ pec
catum. Quādo ingreſſi fueritis ter
rā ⁊ plantaueritis in ea ligna po
mifera auferetis p̄putia eorū. po
ma q̄ germinant immūda erūt
vob̄ nec edetis ex eis. Quarto aūt
āno omīs fruct⁹ eoꝝ ſãctificabi
t̄ laudabil̄ dño. Quīto aūt āno cō
medetis fruct⁹ ɔgregātes poma
q̄ pferūt. Ego dñs de⁹ vr̄ Nō ɔme
detis carnē cū ſāguine Nō auguia
bimini nec obſeruabitis ſōnia. Ne
q̄ ī rotūdū attondebitis comā nec
radetis barbā. Et ſup mortuo n̄ ī
cidetis carnes veſtras neq̄ figu
ras aliquas aut ſtigmata facie
tis vob̄. Ego dñs. Ne proſtituas
filiā tuam ne cōtaminet̄ terra et
impleatur piaculo. Sabbata me
a cuſtodite et ſanctuariū meum
metuite. Ego dñs. Non declinetis
ad magos nec ab ariolis aliq̃d
ſciſcitemini ut polluamini p eos
Ego dñs deus veſter. Coram ca
no capite conſurge et honora p
ſonam ſenis et time dominum
deum tuum. Ego ſum dominus.
Si habitauerit aduena in terra
veſtra et moratus fuerit int̄ vos
n̄ exprobretis ei ſ; ſit int̄ vos q̄ſi in
digena ⁊ diligetis eū q̄ſi voſmet
ipſos. Fuiſtis enī ⁊ vos aduene
in terra egipti. Ego domin⁹ de⁹
vr̄. Nolite facere iniquū aliquid

inditio· in regula· in pōdere· in mē
ſura· Statera iuſta ⁊ equa ſint pō
dera· iuſt⁹ modius· equuſq; ſexta
ri⁹. Ego dñs de⁹ veſter qui eduxi
vos de terra egipti. Cuſtodite oīa
p̄cepta mea ⁊ vniuerſa iuditia ⁊
facite ea. Ego dñs. ¶ Ca. xx.

Locut⁹ q; ē dñs ad moyſē di
cens. Hec loqueris filijs iſ
rahel. Homo de filijs iſrł ⁊ de ad
uenis qui habitant ī iſrł ſi q̄s de
derit de ſemine ſuo ydolo moloch
morte moriat̄. Popul⁹ terre lapi
dabit eū ⁊ ego ponā fatiē meā cō
tra illū: ſuccidāq; eū de medio po
puli ſui eo ꝙ dederit de ſemine ſuo
moloch ⁊ ꝯtaminauerit ſanctua
riū meū ac polluerit nomē ſanctū
meū. Qđ ſi negligēs ꝓplus terre ⁊
quaſi puipendēs īperiū meū dimi
ſerit hoīez qui dedit de ſemine ſuo
moloch nec voluerit eū occidere:
ponā fatiez meā ſup hoīem illū ⁊
cognacōez ei⁹· ſuccidamq; ⁊ ipſū
⁊ oēs qui ꝯſenſerūt ei: vt fornica
rentur cū moloch de medio ꝓpłi ſui
Aīa que declinauerit ad magos
⁊ ariolos ⁊ fornicata fuerit cū eis
ponā faciē meaz ꝯtra eaz ⁊ interfi
ciam illaz de medio ꝓpłi ſui. Sācti
ficamini ⁊ eſtote ſācti· qꝛ ego ſan
ct⁹ ſum dñs de⁹ veſter. Cuſtodite
precepta mea ⁊ facite ea. Ego dñs
q̄ ſanctifico vos. Qui maledixerit
pr̄i ſuo ā mr̄i: morte moriat̄. Patri
matriq; q̄ maledixerit ſāguis ei⁹
ſit ſup eū. Si mech at⁹ q̄s fuerit cū
vxore alteri⁹ ⁊ adulteriū ꝑpetrue
rit cū ꝯiuge ꝓximi ſui: morte mori
at̄ ⁊ mech⁹ ⁊ adultera. Qui dormi
erit cū nouerca ſua ⁊ reuelauerit
ignominiā patris ſui: morte mori
ant̄ ābo. Sāguis eoꝝ ſit ſup eos.
Si q̄s dormierit cū nuru ſua vter
q; moriat̄· qꝛ ſcel⁹ opati ſunt. Sā
guis eoꝝ ſit ſup eos. Qui dormie
rit cū maſculo coitu femineo: vter
q; opatus ē nefas: morte morian
tur. Sit ſāguis eoꝝ ſup eos. Qui
ſupra vxorē filiā duxerit matrem
ei⁹: ſcelus opatus ē. Viuus arde
bit cū eis nec ꝑmanebit tm̄tū ne
fas in medio vr̄i. Qui cū iumēto
⁊ pecore coierit: morte moriat̄. pe
cuſq; occidite. Mulier q̄ ſuccubue
rit cuilibz iumēto: ſil̄ interficietur
cum eo. Sāguis eorū ſit ſup eos.
Qui acceperit ſororē ſuā filiā pr̄is
ſui vel filiaz mr̄is ſue ⁊ viderit tur
pitudinē ei⁹· illaq; ꝯſpexerit fr̄is
ignominiā: nefariā rez opati ſūt.
Occident̄ in ꝯſpcū ꝓpłi eo ꝙ turpi
tudinē ſuā mutuo reuelauerint ⁊
portabūt iniq̄tatē ſuā. Qui coierit
cū muliere ī fluxu mēſtruo ⁊ reue
lauerit turpitudinē ei⁹· ipaq; ape
ruerit fōtē ſanguis ſui: interficiēt̄ ā
bo de medio ꝓpłi ſui. Turpitudinē
matertere ⁊ amite tue nō diſcoo
peries. Qui hoc fecerit ignominiā
carnis ſue nudauit: portabūt ābo
iniq̄tatez ſuā. Qui coierit cū vxore
patrui vel auūculi ſui ⁊ reuelaue
rit ignominiā cognacōis ſue: por
tabūt ābo peccatū ſuū. Abſq; libe
ris morient̄. Qui duxerit vxorē fra
tris ſui rē fac̄ illicitā: turpitudinē
fr̄is ſui reuelauit: abſq; filijs erit
Cuſtodite leges meas atq; iudi
cia et facite ea: ne ⁊ vos euomat
t̄ra quā ītraturi eſtis ⁊ habitaturi
Nolite ābulare ī legitimis nationū
q̄s ego expulſur⁹ ſuz añ vos. Oia
enī hec fecerūt ⁊ abhominatus ſū eas.

Vobis aūt loquor. Poſſidete ter
raꝫ eoꝝ quā dabo vob̄ in hereditā
tem. terrā fluentem lacte ⁊ melle
Ego dn̄s deus vr̄ q̄ ſeparaui vos
a ceteris pp̄l'is. Separate ḡ ⁊ vos
iumentū mundū ab immūdo et
auē mūdā ab immunda. Ne pol
luatis animas veſtras ī pecore ⁊
auibus ⁊ cūctis q̄ mouētur in ter
ra ⁊ que vob̄ oſtēdi eſſe polluta
Eritis ſācti mihi quia ſācꝰ ego ſū
dn̄s et ſeparaui vos a ceteris po
pulis ut eſſetis mei. Vir ſiue mu
lier in quibꝰ phitonicus vel diui
nacōis fuerit ſpūs morte moriā
tur lapidibꝰ obruēt eos Sāguis
eoꝝ ſup illos. Ca. xxi.

Dixitq̄ꝫ dn̄s ad moyſen. Lo
q̄re ad ſacꝺotes filios aarō
⁊ dices ad eos. Ne ꝯtaminet̄ ſac
dos in mortibꝰ ciuiū ſuoꝝ niſi tm̄
in ꝯſanguineis ac ꝓpinquis id eſt
ſup pr̄em ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiam
fratrēq̄ꝫ ⁊ ſororē virginē que nō
eſt nupta viro ſꝫ nec in p̄ncipe po
puli ſui ꝯtaminabit̄. Nec radēt ca
put nec barbā neq̄ꝫ in carnibꝰ ſu
is faciēt inciſuras Sancti erūt deo
ſuo ⁊ nō polluēt nomē eius. Incē
ſum eīm domini et panes dei ſui of
ferūt ⁊ ideo ſācti erūt. Scortū ⁊ vi
le ꝓſtibulū non ducet vxorē nec
eam q̄ repudiata eſt a marito qꝛ
ꝯſecratꝰ ē deo ſuo ⁊ panes ꝓpoſi
tionis offert. Sit ḡ ſcūs qꝛ et ego
ſcūs ſum dn̄s qui ſanctifico vos.
Sacerdotis filia ſi dep̄hēſa fuerit
in ſtupro ⁊ violauerit nomē pa
tris ſui flammis exuret̄. Pōtifex
id eſt ſacꝺos maximꝰ inter frēs
ſuos ſup cuius caput fuſū eſt vn
ctionis oleū ⁊ cuius manꝰ in ſac
dotio ꝯſecrate ſunt. veſtituſq̄ꝫ eſt
ſāctis veſtibꝰ caput ſuū nō diſco
operiet. veſtimēta nō ſcindet ⁊ ad
omēꝫ mortuū nō ingrediet̄ omni
no. Sup p̄re q̄ꝫ ſuo ⁊ m̄re nō ꝯta
minabit̄ nec egrediet̄ de ſanctis.
ne polluat ſanctuariū dn̄i qꝛ oleū
ſancte vnctōnis dei ſui ſup eū eſt.
Ego dn̄s. Virginē ducet vxorē
Viduā aūt ⁊ repudiatā ⁊ ſordi
dam atq̄ꝫ meretricē nō accipiet ſꝫ
puellā de pp̄lo ſuo ne ꝯmiſceat
ſtirpē generis ſui vulgo gētis ſue
qꝛ ego dn̄s qui ſcīfico eū. Locutꝰ
q̄ꝫ eſt dn̄s ad moyſē dicens. Loq̄
re ad aarō. Homo de ſemine tuo
p familias q̄ habuerit maculam
nō offeret panes deo ſuo nec acce
det ad miniſteriū eiꝰ. Si cecus fue
rit. ſi claudꝰ. ſi vel paruo vel grā
di ⁊ torto naſo. ſi fracto pede. ſi ma
nu. ſi gibbꝰ. ſi lippꝰ. ſi albuginem
hn̄s in oculo. ſi iugē ſcabiē. ſi ī pe
tiginē ī corpe vl' hermoſus. oīs q̄
habuerit maculā de ſeīne aaron
ſacꝺotis non accedet offerre hoſ
tias dn̄o nec panes deo ſuo Veſ
cet̄ tamē panibꝰ qui offerunt̄ in
ſcūario. ita dūtaxat ut intra velū
nō ingrediat̄ nec accedat ad alta
re q̄ maculā habꝫ ⁊ ꝯtaminare nō
debet ſanctuariū meū. Ego dn̄s
q̄ ſanctifico eos. Locutus eſt ḡ
moyſes ad aaron ⁊ ad filios eiꝰ
⁊ ad omēꝫ iſrl' cūcta que ſibi fue
rāt imperata. Ca. xxii.

Locutuſq̄ꝫ eſt dn̄s ad moy
ſen dicēs. Loq̄re ad aarō et
ad filios eiꝰ ut caueāt ab hiis q̄
ꝯſecrata ſūt filioꝝ iſrl' ⁊ nō ꝯta
minēt nomē ſanctificatoꝝ mihi
que ipſi offerūt. Ego dn̄s. Dic ad

eos ⁊ ad poſteros eoꝝ. Oīs hō q̄
acceſſerit de ſtirpe veſtra ad ea q̄
ꝯſecrata ſūt ⁊ que obtulerūt filij
iſrl̄ dn̄o ī quo eſt immūdicia: pe
ribit corā dn̄o Ego ſū dn̄s Homo
de ſemine aarō q̄ fuerit leproſus
aut patiens fluxū ſeminis: nō ve
ſcet̄ de hijs q̄ ſanctificata ſunt m̄
donec ſanet̄. Qui tetigerit immū
dū ſup mortuo ⁊ ex quo egreditur
ſemē quaſi coitus ⁊ qui tagit rep
tile ⁊ quodlibꝫ immūdum cuiꝰ ta
ctus ē ſordidꝰ: immūdꝰ erit vſqꝫ
ad veſpm ⁊ nō veſcet̄ hijs q̄ ſan
ctificata ſunt. ſꝫ cū lauerit carnem
ſuā aq̄ ⁊ occubuerit ſol: tūc mun
datꝰ veſcet̄ de ſāctificatis. q᷑ cibꝰ
illiꝰ ē. Morticinū ⁊ captū a beſtia
nō ꝯmedēt nec polluēt̄ in eis. Ego
ſum dn̄s. Cuſtodiāt p̄cepta mea
vt nō ſubiaceāt pctō ⁊ moriant̄ i
ſanctuario cū polluerit illud. Ego
dn̄s q̄ ſāctifico eos. Oīs alienige
na nō ꝯmedet de ſanctificatis. In
q̄linus ſacerdotis ⁊ mercennariꝰ
nō veſcent̄ ex eis Quē aūt ſacdos
emeit ⁊ q̄ vernaculꝰ domꝰ eius fu
erit: hij ꝯmedēt ex eis. Si filia ſac
dotis cuilibꝫ ex populo nupta fue
rit de hijs q̄ ſanctificata ſūt ⁊ de p̄
micijs non veſcet̄. Sin aūt vidua
vel repudiata ⁊ abſqꝫ liberis reū
ſa fueit ad domū pr̄is ſui: ſicut pu
ella ꝯſueueāt aletur cibis patris
ſui. Oīs alienigena ꝯmedendi ex
eis nō hꝫ ptātē. Qui ꝯmederit de
ſāctificatis p ignorātiā addet q̄n
tā ptē cū eo qd̄ ꝯmedit ⁊ dabit ſa
cerdoti ī ſāctuariū nec ꝯtamiabūt
ſcīficata filioꝝ iſrl̄ q̄ offerūt̄ dn̄o
ne forte ſuſtineāt iniq̄tatē delicti
ſui cū ſanctificata ꝯmederint. Ego
dn̄s qui ſaſctifico eos Locutuſqꝫ
ē dn̄s ad moyſen dicens. Loq̄re
ad aaron ⁊ filios eiꝰ ⁊ ad oīs fi
lios iſrl̄ dicesqꝫ ad eos Homo de
domo iſrl̄ ⁊ de aduenis qui habi
tant apud vos q̄ obtulerit obla
tionē ſuā vel vota ſoluēs vel ſpon
te offerēs quicq̄d illud obtulerit
i holocauſtū dn̄i vt offerat̄ p vos
maſculꝰ immaculatus erit ex bo
bus ex ouibꝫ ⁊ ex capris Si macu
lā habueit nō offeretis neqꝫ eit
acceptabile. Homo qui obtuleit
victimā pacificoꝝ dn̄o vel vota
ſoluens vel ſponte offerens tam
de bobꝰ q̄ꝫ de ouibꝰ: immaculatū
offeret vt acceptabile ſit. Oīs ma
cula nō erit in eo. Si cecū fueit. ſi
fractū. ſi cicatricē hn̄s. ſi papulas
ā ſcabiē aut impetiginē nō offere
tis ea dn̄o nec adolebitis ex eis ſu
per altare dn̄i. Bouē ⁊ ouē aure ⁊
cauda amputatis volūtarie offer
re potes. votū aūt ex hijs ſolui n̄
poteſt Omne aīal qd̄ vel ꝯtritis
vel tunſis vel ſectis. ablatiſqꝫ teſti
culis eſt nō offeretis dn̄o ⁊ in ter
ra veſtra hoc omnino ne faciatis
De manu alienigene nō offeretis
panes deo veſtro ⁊ quicq̄d aliud
dare voluerit q᷑ corrupta ⁊ macu
lata ſūt oīa: nō ſuſcipietis ea. Lo
cutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſē dicens
Bos ouis ⁊ capra cū genita fue
rint ſeptē diebus erūt ſub vbere
matris ſue. die autē octauo ⁊ dein
ceps offerri poterunt dn̄o Siue il
la bos ſiue ouis nō ymolabūtur
vna die cū fetibus ſuis. Si ymmo
laueritis hoſtiam pro graciarum
actione domino vt poſſit eſſe pla
cabilis: eodem die comedetis eā.

Non remanebit quicq̄ in mane
alterius diei. Ego dn̄s Custodite
mādata mea ⁊ facite ea. Ego dn̄s
Ne polluatis nomē meū sanctū
ut sanctificer in medio filioꝝ isrl̄
Ego dn̄s q̄ sanctifico vos ⁊ edu
xi de terra egipti ut essem vob̄ in
deum. Ego dn̄s. ¶ Ca. xxiij.

Locutusq̧ ē dn̄s ad moysē
dicēs. Loq̄re filijs isrl̄ ⁊ di
ces ad eos. Hee sūt ferie dn̄i q̄s
vocabitis sanctas. Sex dieb⁹ facie
tis opus. dies septim⁹ q̄ sabba
ti requies ē vocabitur sanct⁹. Omē
op⁹ nō facietis in eo. Sabbatū
dn̄i est i cūctis habitacōib⁹ vr̄is
Hee sūt ḡ ferie dn̄i sancte q̄s cele
brare debetis tp̄ibus suis. Mense
p̄mo quartadecima die mēsis ad
vesp̄m phase dn̄i ē ⁊ quītadeciā
die mensis huius sollēnitas azi
moꝝ dn̄i est. Septē dieb⁹ azima
comedetis. Dies primus erit vob̄
celeberrimus scūsq̧. Omne opus
seruile non facietis in eo ſ3 offere
tis sacrificiū in igne dn̄o septē di
ebus. Dies autē septim⁹ erit cele
brior ⁊ sanctior nullūq̧ ſuile op⁹
facietis in eo. Locutusq̧ ē dn̄s ad
moysē dicens. Loq̄re filijs isrl̄ ⁊
dices ad eos. Cum ingressi fuei
tis t̄rā quā ego dabo vob̄ ⁊ mes
sueritis segetē feretis manipulos
spicaꝝ p̄mitias messis vestre ad
sacerdotē. Qui eleuabit fasciculū co
raꝫ dn̄o ut acceptabilis sit ꝓ vob̄
altero die sabbati ⁊ sanctificabit
illū. Atq̧ i eodē die quo manipu
lus ꝯsecrat̄ cedet agnus immacu
latus anniculus i holocaustū do
mini ⁊ libamēta offerentur cū eo
Due decime simile ꝯspse oleo in in

censū dn̄i odoremq̧ suauissimum
libaq̧ vini q̄rta pars hin. Panē
⁊ polētam ⁊ pultes nō comedetis
ex segete vsq̧ ad diē q̄ offeātis
ex ea deo vestro. Preceptū est sem
piternū in generacōib⁹ cūctisq̧
habitacul̄ vestris. Numeābitis
ergo ab altero die sabbati i quo
obtulistis manipulū primiciarū
septem ebdomadas plenas vsq̧
ad alterā diez explecōis ebdoma
de septime id est q̄nquagita dies
et sic offeretis sacrificiū nouū do
mino ex ōnibus habitacul̄ vr̄is
panes p̄miciaꝝ duas de duabus
decimis simile fermētate quos co
quetis in p̄mitias dn̄i Offeretisq̧
cum panib⁹ septē agnos imma
culatos anniculos et vitulū de ar
mēto vnū ⁊ arietes duos ⁊ erūt
in holocaustū cū libamētis suis i
odorē suauissimū dn̄o. Facietis
⁊ hircū ꝓ pc̄ō duosq̧ agnos an
niculos hostias pacificoꝝ. Cūq̧
eleuauerit eos sacerdos cū panib⁹
primiciarū corā dn̄o cedent i vsū
ei⁹ Et vocabitis hunc diē celebrimū
atq̧ sanctissimū: Omne opus ser
uile nō facietis in eo. Legittimū
sempiternū erit in cūctis habita
culis ⁊ gnācōib⁹ vr̄is Post q̄
aūt messueritis segetē terre vestre
nō secabitis eā vsq̧ ad solū nec
remanentes spicas colligetis sed
pauperib⁹ ⁊ peregrīis dimittetis
eas. Ego sū dn̄s de⁹ vr̄. Locutusq̧
est dn̄s ad moysē dicēs. Loq̄re
filijs isrl̄. Mēse septimo p̄ma die
mensis erit vob̄ sabbatū mēori
ale clangētib⁹ tub̄ et vocabitur
sanctum. Omne op⁹ ſuile non fa
cietis i eo ⁊ offeretis holocaustū.

dn̄o. Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſē
dicens. Decimo die mēſis huius
ſeptimi dies expiationuꝫ erit cele
berrimꝰ ⁊ vocabit̄ ſanctus. affligе
tiſqꝫ aīas veſtras in eo ⁊ offeretis
holocauſtū dn̄o. Omne opus nō
facietis in tp̄e diei huiꝰ: qꝛ dies ꝓ
pitiacōis eſt: vt ꝓpitiet̄ vobis do
minꝰ deus veſter. Omnis aīa que
afflicta nō fuerit die hac ꝑibit de
popul̄ ſuis ⁊ que opis quippiā fe
cerit: delebo eā de ꝑplo ſuo. Nihil g̊
opis faticis i eo. Legittimū ſēpit̄
nū erit vob̄ in cunctis gn̄acōmbꝫ
⁊ habtacōibꝰ veſtris. Sabbatuꝫ
requiecōnis ē ⁊ affligetis aīas ve
ſtras A die nono mēſis ſeptimi:
a veſpero vſqꝫ ad veſpum celebra
bitis ſabbata vr̄a. Et locutus eſt
dn̄s ad moyſē dicēs. Loq̄re filijs
iſrl̄. A q̇nto decimo die mēſis hu
ius ſeptimi erunt ferie tab̄naculo
rū ſeptē diebus dn̄o. Dies p̄mus
vocabit̄ celeberrimꝰ atqꝫ ſanctiſſi
mꝰ. Om̄e opꝰ ſuile nō facietis in
eo ⁊ ſeptē diebꝰ offeretis holocau
ſta dn̄o. Dies q̊ꝫ octauus erit cele
berrimꝰ atqꝫ ſanctiſſimꝰ ⁊ offerre
tis holocauſtū dn̄o. Eſt em̄ cetus
atqꝫ collecte. Om̄e opus ſuile nō
facietis i eo. Hee ſūt ferie dn̄i q̄s
vocabitis celeberrimas atqꝫ ſan
ctiſſimas. offeretiſqꝫ in eis oblati
ones dn̄o holocauſta ⁊ libamen
ta iuxta ritū vniuſcuiuſqꝫ diei: ex
ceptis ſabbatis dn̄i doniſqꝫ vr̄is
⁊ q̄ offertis ex voto vel que ſponte
tribuitis dn̄o. A q̇nto decīo ergo
die menſis ſeptimi qn̄ ꝯgregaue
ritis om̄s fructus terre veſtre cele
brabitis ferias dn̄i ſeptē diebꝰ
die p̄mo ⁊ die octauo erit ſabba

tum id eſt requies. Sumetiſqꝫ vo
bis die primo fructus arboris pul
cherrime ſpatulaſqꝫ palmaꝝ ⁊ ra
mos ligni denſarum frondium ⁊
ſalices de torrente ⁊ letabimini co
ram domino deo veſtro. celebrabi
tiſqꝫ ſollemnitateꝫ eius ſeptē die
bus per annū. Legittimū ſempit̄
nū erit in generationibꝰ veſtris.
Menſe ſeptimo feſta celebrabitis
⁊ habitabitis in vmbraculis ſeptē
diebꝰ. Omnis qui de gn̄e eſt iſra
hel manebit in tabernaculis vt di
ſcant poſteri veſtri qꝛ in tabernacu
lis habitare fecerim filios iſrl̄ cū
educereꝫ eos de terra egypti. Ego
dn̄s deus vr̄. Locutuſqꝫ ē moyſes
ſuper ſollemnitatibus domini ad
filios iſrahel. Ca. xxiiij.

ET locutus ē dn̄s ad moyſē
dicens. Precipe filijs iſrl̄ vt
afferāt tibi oleuꝫ de oliuis puriſſi
mū ac lucidū ad ꝯcinnandas lu
cernas iugit̄ extra velum teſtimo
nij in tab̄naculo federis. Ponetqꝫ
eas aaron a veſpere vſqꝫ in mane
corā dn̄o. cultu ritu qꝫ ꝑpetuo i ge
neracōibꝫ veſtris. Sup cādelabꝝ
mūdiſſimū ponent̄ ſemp i ꝯſpcū
dn̄i. Accipies q̊ꝫ ſimilaꝫ ⁊ coques
ex ea duodecī panes q̄ ſinguli ha
bebūt duas decīas. Quoꝝ ſenos
altrinſecus ſup mēſā puriſſimā
corā dn̄o ſtatues ⁊ pones ſup eos
thus lucidiſſimuꝫ vt ſit panis in
monimentuꝫ oblacōis dn̄o. Per
ſingula ſabbata mutabunt̄ corā
dn̄o ſuſcepti a filijs iſrl̄ fedē ſēpi
terno. eruntqꝫ aarō ⁊ filiorum eius
vt ꝯmedant eos in loco ſācto. qꝛ
ſanctū ſanctoꝝ ē de ſacrificijs do
mini iure ꝑpetuo. Ecce āt egreſſus

filius mulieris iſrahelitidis quē
pepe͞at de viro egiptio inter filios
iſrahel iurgatus eſt in caſtris cū
viro iſrahelite Cūq͛ blaſphemaſ
ſet nomē dn̄i ⁊ maledixiſſ; ei ad
ductus eſt ad moyſē. Vocabat͛
aūt mater eius ſalumith filia da
bir de tribu dan Miſeruntq͛ eū in
carcerē donec noſcent quid iube
ret dn̄s. Qui locutus eſt ad moy
ſen dicēs. Educ blaſphemū extra
caſtra ⁊ ponāt om̄s qui audierūt
manus ſuas ſup caput eius ⁊ la
pidet eū pp̄ls vniūſus ⁊ ad filios
iſrahel loq̄ris. Homo q̄ maledixe
rit deo ſuo portabit peccatū ſuū ⁊
qui blaſphemauerit nomen dn̄i
morte moriat͛ Lapidib⁹ opprimet
eum oīs multitudo pp̄li. Siue ille
ciuis ſeu pegrin⁹ fuerit qui blaſ
phemauerit nomē dn̄i morte mo
riatur. Qui pcuſſerit ⁊ occiderit ho
minē morte moriat͛ Qui pcuſſerit
animal reddat vicariū id eſt ani
mā p aīa. Qui irrogauerit macu
lam cuilibet ciuiū ſuorū ſicut fecit
ſic fiet ei. Fracturā p fractuā. ocu
lū p oculo. dentem p dēte reſtituet
Qualē inflixerit maculā talē ſuſti
nere coget͛ Qui pcuſſerit iumētū.
reddat aliud. Qui pcuſſerit hoiē
puniet͛ Equū iudiciū ſit inter vos
ſiue pegrin⁹ ſiue ciuis peccauerit
q͛ ego ſū dn̄s deus veſter. Locut⁹
q͛ eſt moyſes ad filios iſrl̄ ⁊ edu
xerūt eū qui blaſphemauerat ex
tra caſtra ac lapidib⁹ oppreſſerūt
Feceruntq͛ filij iſrl̄ ſicut pcepat do
minus moyſi.

Ca. xxv.

Locutuſq͛ eſt dn̄s ad moyſē
in mōte ſinay dicēs. Loq̄re
filijs iſrl̄ ⁊ dices ad eos Quando
ingreſſi fueritis terrā quā ego da
bo vob̄ ſabbatizet ſabbatū dn̄o.
Sex ānis ſeres agrū tuū ⁊ ſex an
nis putabis vineā tuā colligeſq͛
fructus eius. Septimo aūt anno
ſabbatū erit terre requietōis dn̄i
Agrū nō ſeres ⁊ vineā non puta
bis. Que ſpōte gignet hum⁹ non
metes ⁊ vuas pmitiarū tuarū nō
colliges q̄ſi vindemiā. Ann⁹ enī
requietōis terre eſt. Sed erūt vob̄
in cibū tibi ⁊ ſeruo tuo ancille ⁊
mercēnario tuo ⁊ aduene q̄ pere
grinat͛ apud te. Jumentis tuis ⁊
pecorib⁹ oīa que naſcunt͛ p̄bebūt
cibū. Numerab͛ q͛ tibi ſeptē ebdo
madas annorū id eſt ſepties ſep
tem que ſil͛ faciūt q̄dragintano
uē ⁊ clāges bucina mēſe ſeptio
decima die mēſis ppiciatōis tpe i
vniūſa terra vr̄a. Sanctificabiſq͛
annū quinq̄geſimū ⁊ vocabis re
miſſionē cūctis habitatorib⁹ ter
re tue. Ipſe ē enī iubileus Reūtet͛
homo ad poſſeſſionē ſuā ⁊ vnuſ
quiſq͛ rediet ad familiā priſtinā.
q͛ iubileus eſt ⁊ quinq̄geſimus
annus. Non ſeretis atq͛ metetis
ſpōte in agro naſcentia ⁊ pmitias
vindemie nō colligetis ob ſāctifi
catōē iubilei ſ; ſtati ablata come
detis. Anno iubilei redient omnes
ad poſſeſſiones ſuas. Quādo ven
des q̄ppiā ciui tuo vel emes ab eo
ne cōtriſtes fratrē tuū ſed iuxta
numerū annorū iubilei emes ab
eo ⁊ iuxta ſupputatōē frugū ven
det tibi Quāto plus anni remanſe
rint poſt iubileū tāto creſcet ⁊ p
cium. quāto min⁹ tpis numera
ueris tāto minoris ⁊ emptio cōſta
bit. Tempus enī frugū vēdet tibi

Nolite affligeꝛe ꝯtribules veſtros
ſꝫ timeat vnuſquiſqꝫ deū ſuum· qꝛ
ego dn̄s deus veſter· Facite pre
cepta mea ⁊ iudicia cuſtodite ⁊ i
plete ea ut hītaꝛe poſſitis in terra
abſqꝫ vllo pauore et gignat vo
bis humꝰ fructꝰ ſuos q̄bꝰ veſca
mini vſqꝫ ad ſaturitatē· nulliꝰ im
periū formidātes· Qd ſi dixeritis
q̄d ꝯmedemꝰ āno ſeptimo ſi n̄ ſer
uauerimꝰ neqꝫ colligerimꝰ fruges
nr̄as dabo bn̄dic̄tōnē vob̄ āno ſex
to et faciet fructꝰ triū ānoꝝ ſere
tiſqꝫ āno octauo ⁊ ꝯmedetis vete
res fruges vſqꝫ ad nonū ānū· do
nec noua naſcāť edetis veterā· Ter
ra qꝫ n̄ veneat i ꝑpetuū qꝛ mea
eſt et vos aduene et coloni mei
eſtis· Vn̄ cūcta regio poſſeſſiōis
vr̄e ſb̄ redēpcōis ꝯdicōe vēdet· Si
attenuatꝰ fratꝛ tuꝰ vendiderit poſ
ſeſſiunculam ſuā ⁊ voluerit ꝓpin
quꝰ eiꝰ· p̄t redimere qd ille vēdi
derat· Sin āt nō habuerit ꝓximū
⁊ ipe p̄ciū ad redimēdū potue
rit inuenire· ꝯputabūť fructus ex
eo t̄pe q̄ vēdidit ⁊ qd reliquū eſt
reddet ēptori· ſicqꝫ recipiet poſſeſſi
onē ſuā· Qd ſi nō inuenerit manꝰ
eiꝰ ut reddat p̄ciū· hēbit emptor
qd emerat vſqꝫ ad annū iubileū
In ipſo em̄ oīs vendicō redit ad
dn̄m ⁊ ad poſſeſſorez p̄ſtinū· Qui
vēdiderit domū intra vrb̄ muros
hēbit licētiā redimēdi donec vnꝰ
ipleať ānꝰ· Si n̄ redemerit ⁊ āni ċ
culꝰ fuerit euolutꝰ· ēptor poſſide
bit eā ⁊ poſteri eius in ꝑpetuū et
redimi nō poterit eciā in iubileo·
Sin āt in villa fuerit domus que
muros non habēt· agroꝝ iure vē
detur· Si ante redempta nō fuerit

c. cons [illegible] de in integr. restit.

in iubileo reuertetꝛ ad dn̄m· Edes
leuitaꝝ q̄ in vrbibꝰ ſūt· ſēp p̄nt
redimi· Si redempte nō fuerint in
iubileo reuertent̄ ad dn̄os qꝛ do
mꝰ vrbiū leuitaꝝ ꝓ poſſeſſioībꝰ
ſunt iter filios iſrl̄· Suburbana
aūt eoꝝ non veneat qꝛ poſſeſſio
ſēpiterna ē· Si attenuatus fuerit
frater tuꝰ ⁊ infirmꝰ manu ⁊ ſuſce
peris eū quaſi aduenam ⁊ ꝑegri
nū ⁊ vixerit tecū· ne accipias vſu
ras ab eo· nec ampliꝰ q̄ꝫ dediſti
Time deū tuū· ut viuēꝛe poſſit fratꝛ
tuus apud te· Pecuniā tuam nō
dabis ei ad vſurā et frugū ſuper
abundantiā nō exiges· Ego domi
nꝰ deꝰ veſter q̄ eduxi vos de terra
egipti ut darem vobis terrā cha
naā ⁊ eēz veſter deꝰ· Si pauptate
ꝯpulſus vēdiderit ſe tibi fratꝛ tuꝰ
non eū opprimes ſeruitute famu
loꝝ· ſed quaſi mercennarius et co
lonꝰ erit· vſqꝫ ad ānū iubileū ope
rabiť apud te et poſtea egrediet
cū liberis ſuis ⁊ reuertetur ad ꝯg
cōnē ⁊ ad poſſeſſionē patrū ſuo
rū· Mei em̄ ſerui ſūt et ego eduxi
eos de t̄ra egipti· non veneant cō
dicōe ſuoꝝ· ne affligas eū ꝑ potē
tiā· ſꝫ metuito deū tuū· Seruꝰ ⁊ ā
cilla ſint vob̄ de nacōibꝰ q̄ i circu
itu vr̄o ſūt ⁊ de aduenis q̄ ꝑegri
nāť apud vos vel q̄ ex hiis nati
fuerint in terra vr̄ā· Hos habebi
tis famulos ⁊ hereditario iure trā
mittetis ad poſteros ac poſſide
bitis i et̄nū· Fr̄es aūt vr̄os filios
iſrl̄ ne opp̄matis ꝑ potētiā· Si in
ualuerit apud vos manꝰ adue
ne atqꝫ ꝑegrini ⁊ attenuatꝰ fra
ter tuus vendiderit ſe ei aut cuiq̄ꝫ
de ſtirpe eius· poſt venditionem

poteſt redimi. Qui voluerit ex fra
tribꝰ ſuis redimet eū ⁊ patruus ⁊
patruelis ⁊ ꝯſanguineꝰ ⁊ affinis
Sin autē ⁊ ipſe potuerit redimet ſe
ſupputatis dūtaxat ānis a tēpore
vendicōis ſue vſq; in ānū iubileū
⁊ pecunia q̄ venditus fuerat iuxta
annoꝝ numerū ⁊ ratiōe mercen
narij ſupputata. Si plures fuerint
anni q̄ remanent vſq; ad iubileū
ſcdm hos reddet ⁊ pretium. ſi pau
ci ponet ratione cum eo iuxta an
noꝝ numerum ⁊ reddet emptori
qd reliquū eſt annoꝝ q̄bus añ
ſeruiuit mercedibꝰ ꝯputatis. Nō
affliget eū violēter in ꝯſpectu tuo.
Qd ſi p hec redimi nō potuerit an
no iubileo egredietᷣ cū liberis ſuis
Mei enī ſūt ſerui filij iſrł q̄s eduxi
de terra egipti. Ego dn̄s deus vr̄.

Non facietis vob ⁋ Ca. xxvi.
ydolū ⁊ ſculptile nec titulos
erigetis nec inſignē lapidē pone
tis i terra vr̄a vt adoretis eū. Ego
enim ſū dn̄s deus veſter. Cuſtodi
te ſabbata mea ⁊ pauete ad ſctūa
riū meū. Ego dn̄s Si i pceptis me
is ambulaueritis ⁊ mādata mea
cuſtodieritis ⁊ feceritis ea: dabo vo
bis pluuias tēpibꝰ ſuis ⁊ tra gig
net germē ſuū ⁊ pomis arbores re
plebuntᷣ. Apprehēdet meſſiū tritu
ra vindemiā ⁊ vindemia occupa
bit ſementē ⁊ comedetis panē ve
ſtrū in ſaturitate ⁊ abſq; pauore
habitabitis i terra vr̄a. Dabo pa
cem in finibꝰ vr̄is dormietis ⁊ nō
erit q̄ exterreat Auferā malas be
ſtias ⁊ gladius nō trāſibit termi
nos vr̄os. Perſeq̄mini inimicos
veſtros ⁊ corruēt corā vob. Perſe
quenᷣ q̄nq; de vr̄is centū alienos
⁊ centū de vob decem milia. Cadēt
inimici vr̄i gladio in ꝯſpectu vr̄o.
Reſpiciā vos ⁊ creſcere faciā mul
tiplicabimini ⁊ firmabo pactū me
um vobiſcū. Comedetis vetuſtiſſi
ma veterū ⁊ vetera nouis ſuperuē
entibꝫ proicietis. Ponā tabnaculū
meū in medio vr̄i ⁊ non abiciet
vos aīa mea. Ambulabo inť vos
⁊ ero veſter deus voſq; eritis popu
lus meus. Ego dn̄s deus veſter q̄
eduxi vos de terra egiptioꝝ ne ſer
uiretis eis ⁊ q̄ ꝯfregi cathenas cer
uicū vr̄arum vt incederetis erecti.
Qd ſi nō audieritis me nec feceri
tis oīa mādata mea ſi ſpreueritis
leges meas ⁊ iudicia mea ꝯtēpſe
ritis vt nō faciatis ea q̄ a me ꝯſti
tuta ſunt ⁊ ad irritū pducatis pa
ctum meū ego q; hec faciā vob Vi
ſitabo vos velociter in egeſtate et
ardore q̄ ꝯficiat oculos vr̄os ⁊ ꝯ
ſumat aīas vr̄as. Fruſtra ſeretis
ſementē que ab hoſtibꝰ deuorabi
tur. Ponā faciē meā ꝯtra vos ⁊
corruetis corā hoſtibꝰ vr̄is ⁊ ſub
iciemini hijs qui oderūt vos. Fu
gietis nemine pſequēte. Sin autē
nec ſic obedieritis mihi addā cor
repcōnes vr̄as ſeptuplū ppter pec
cata vr̄a ⁊ ꝯterā ſupbiā duritie ve
ſtre. Daboq; vobis celū deſup ſicut
ferrū ⁊ terrā eneā. Cōſumetur in
caſſum labor vr̄ non pferet terra
germē nec arbores poma pbebūt
Si ambulaueritis ex aduſo mihi
nec volueritis audire me addam
plagas vr̄as vſq; in ſeptuplū p
ter pctā vr̄a. Emittāq; i vos beſti
as agri q̄ ꝯſumāt vos ⁊ pecora ve
ſtra ⁊ ad paucitatē cūcta redigāt
deſerteq; ſiēt vie veſtre. Qd ſi nec

ſic voluerítis recipe diſciplinā. ſꝫ
ambulaueritis ex aduerſo mihi
ego qꝫ ꝯtra vos aduerſus īcedaꝫ
⁊ ꝑcutiā vos ſepties ꝓpt̄ peccata
vr̄a īducāqꝫ ſup vos gladiū vlto
rē federis mei. Cūqꝫ ꝯfugeritis in
vrbes mittaꝫ peſtilentiā ī medio
veſtri ⁊ trademini ī maīb9 hoſtiū
poſtq̄ ꝯfregero baculū paīs vr̄i
Ita ut decē mulieres ī vno clibano
coquāt paēs ⁊ reddāt eos ad pō
dus ⁊ comedetis ⁊ non ſaturabi
mini. Sin āt nec ꝑ hec audieritis me
ſꝫ ambulaueritis ꝯtra me et ego
incedā aduerſus vos in furore cō
trario ⁊ corripiam vos ſeptē pla
gis ꝓpter peccata vr̄a ita ut come
datis carnes filioꝝ vr̄oꝝ ⁊ filia
rū vr̄aꝝ. Deſtruā excelſa vr̄a et ſi
mulachra ꝯfringaꝫ. Cadetis int̄
ruinas ydoloꝝ vr̄oꝝ ⁊ abhomīa
bit̄ vos aīa mea intm̄ ut vrbes
veſtras redigā in ſolitudinē ⁊ de
ſerta faciā ſanctuaria vr̄a nec re
cipiā vltra odorē ſuauiſſimū. Diſ
ꝑdāqꝫ terrā vr̄am ⁊ ſtupebūt ſu
ꝑ ea inimici vr̄i cū hītatores illi9
fuerint. Vos aūt diſꝑgā in gen
tes ⁊ euaginabo poſt vos gladi
um eritqꝫ terra vr̄a deſerta et ciui
tates dirute. Tunc placebūt terre
ſabbata ſua cūctis dieb9 ſolitu
dinis ſue. qn̄ fueritis in terra hoſti
li Sabbatiſabit ⁊ rq̄eſcet in ſab
bato ſolitudinis ſue eo ꝙ n̄ rq̄eue
rit ī ſabbatis vr̄is qn̄ hītabatis
ī ea. Et q̄ d̄ vobꝫ rmāſerit dabo pa
uorē in cordib9 eoꝝ in regioib9
hoſtiū. Terrebit eos ſonit9 folij
volātis ⁊ ita fugient q̄ſi gladiuꝫ
Cadent nullo ſequēte ⁊ corruēt
ſinguli ſup frēs ſuos q̄ſi bella fu
giētes. Nemo vr̄m inimicis aude
bit reſiſtere. Peribitis int̄ gentes
⁊ hoſtil' vos terra cōſumet. Qđ ſi
de hijs aliq̄ remāſerint tabeſcent
iniq̄tatib9 ſuis in terra inimicorū
ſuoꝝ ⁊ ꝓpter pctā prm̄ ſuoꝝ ⁊ ſua
affligēt̄ donec ꝯfiteant̄ iniq̄tates
ſuas ⁊ maiorū ſuoꝝ quib9 ꝑuari
cati ſūt in me ⁊ ambulauerūt ex
aduerſo m̄. Ambulabo igit̄ et e9
ꝯtra eos ⁊ inducā illos in terraꝫ
hoſtilē. donec erubeſcat incircūci
ſa mēs eoꝝ. Tūc orabūt ꝓ impi
etatib9 ſuis et recordabor federis
mei qđ pepigi cū iacob ⁊ yſaac ⁊
abrahā. Terreqꝫ memor ero q̄ cū
relicta fuerit ab eis ꝯplacebit ſibi
ī ſabbatis ſuis. paciēs ſolitudīeꝫ
ꝓpter illos. Ipſi vero rogabūt ꝓ
pcc̄is ſuis eo ꝙ abiecerint iudici
a mea ⁊ leges meas d̄ſpexerit. At
tn̄ etiā cū eēnt ī terra hoſtili n̄ pei
t9 abieci eos neqꝫ ſic d̄ſpexi ut cō
ſumerēt̄ ⁊ irritū facerē pactū me
um cū eis. Ego eī ſū dn̄s de9 eorū
⁊ recordabor federis mei p̄ſtini qn̄
eduxi eos de terra egipti ī ꝯſpcū
gētiū ut eēm deus eoꝝ. Ego dn̄s
de9. Hec ſūt iudicia atqꝫ p̄cepta
⁊ leges quas dedit dominus int̄
ſe ⁊ int̄ filios iſrl̄ in monte ſynai
ꝑ manū moyſi. ¶Ca. xxvij.

Locutuſqꝫ eſt dominus ad
moyſen dicens. Loquere fi
lijs iſrahel et dices ad eos. Ho
mo qui votum fecerit ⁊ ſpoponde
rit deo animā ſuā ſub eſtimatiōe
dabit precium. Si fuerit maſcu
lus a viceſimo anno vſqꝫ ad ſex
ageſimum annū dabit quinqua
ginta ſiclos argenti ad menſu
ram ſanctuarij. ſi mulier t̄ginta.

A q̄nto aut̄e anno vſq ad viceſi
mū maſculꝰ dabit viginti ſiclos.
feīa decē. Ab vno menſe vſqꝫ ad
annū q̄ntū ꝑ maſculo dabūt q̄n
qꝫ ſicli ꝑ feīa tres. Sexagenariꝰ ⁊
vltra maſculꝰ dabit q̄ndecī ſiclos
feīa decē. Si paup̄ fuerit ⁊ eſtima
tionē reddē non valebit: ſtabit
corā ſacerdote ⁊ quantū ille eſti
mauerit ⁊ viderit eum poſſe redde
re: tantū dabit. Animal aūt quod
ymolari poteſt dn̄o ſi q̄s vouerit
ſanctū erit ⁊ mutari nō poterit: id
eſt nec meliꝰ malo nec peiꝰ bono.
Q̄d ſi mutauerit ⁊ ipſū qd̄ muta
tū eſt ⁊ illud ꝑ quo mutatū eſt
ꝯſecratū erit dn̄o. Aīal immūdū
qd̄ ymolari dn̄o non poteſt ſi q̄s
vouerit adducet̄ an̄ ſacerdotē: q̄
diiudicās vtrū bonū an malū ſit
ſtatuet p̄ciū. Q̄d ſi dare voluerit is
qui offert: addet ſup eſtimacōnē
quintā ptem. Domo ſi vouerit do
mū ſuā ⁊ ſanctificauerit dn̄o cōſi
derabit eā ſacerdos vtrū bona an
mala ſit ⁊ iuxta p̄ciū qd̄ ab eo fu
erit ꝯſtitutū venūdabit̄. Sin autē
ille q̄ vouerat voluerit redimē eā
dabit q̄ntam ptē eſtimacōnis ſu
pra ⁊ habebit domū: Q̄d ſi agrū
poſſeſſionis ſue vouerit ⁊ cōſecra
uerit dn̄o iuxta mēſurā ſementis
eſtimabit̄ p̄cium. Si triginta mo
diis ordei ſerit̄ terra. q̄nquaginta
ſiclis venūdet̄ argenti. Si ſtatī ab
anno incipientis iubilei vouerit
agrū: q̄nto valere poteſt tn̄to eſti
mabit̄. Sin aūt poſt aliquātū tē
poris ſupputabit ſacdos pecuniā
iuxta annorū q̄ reliqui ſūt nume
rum vſqꝫ ad iubileū ⁊ detrahetur
ex precio. Q̄d ſi voluerit redimere
agrū ille q̄ vouerat addet quintā
partē eſtimate pecunie ⁊ poſſide
bit eā. Sin aūt noluerit redimere
ſed alteri cuilibet fuerit venūdatꝰ
vltra eū qui vouerat redimere nō
poterit: q̄ cū iubilei venerit dies ſā
ctificatus erit dn̄o ⁊ poſſeſſio cōſe
crata ad ius ptinet ſacdotum. Si
ager emptus eſt ⁊ nō de poſſeſſi
one maiorū ſanctificatus fuerit do
mino ſupputabit ſacdos iuxta an
norū numerū vſqꝫ ad iubileū pre
cium ⁊ dabit ille q̄ vouerat eū do
mino. In iubileo aūt reuertetur ad
priorē dn̄m qui vendiderat eum ⁊
habuerat in ſorte poſſeſſiōis ſue
Omnis eſtimatio ſiclo ſcūarii pō
derabit̄. Siclus viginti obulos ha
bet Primogenita q̄ ad deū ptinēt
nemo ſanctificare poterit ⁊ vouere
Siue bos ſiue ouis fuerit dn̄i ſunt
Q̄d ſi immundū eſt aīal redimet
qui obtulit iuxta eſtimacōnē ſuā
⁊ addet quintā ptē precii Si redi
mere noluerit vendet̄ alteri q̄nto
cūqꝫ fuerit ante eſtimatum. Omē
qd̄ dn̄o ꝯſecrat̄ ſiue homo fuerit
ſiue aīal ſiue ager nō veneat nec
redimi poterit quicq̄d ſemel fuerit
ꝯſecratū. Sc̄ūſanctorū erit dn̄o
Et omīs ꝯſecratio q̄ offert̄ ab hoī
ne non redimet̄ ſed morte morie
tur. Omnes decime terre ſiue de po
mis arborū ſiue de frugibꝰ dn̄i ſūt
⁊ illi ſanctificant̄ Si quis autē vo
luerit redimere decīās ſuas addet
quintā ptē eaꝝ oīm decimaꝝ. Bo
ues ⁊ oues ⁊ capre q̄ ſub paſtoris
virga tranſeūt quicq̄d decimum
venerit ſanctificabit̄ dn̄o. Nō eli
getur nec bonū nec malū nec al
tero ꝯmutabit̄. Si q̄s mutauerit ⁊

q̃d mutatū ē ⁊ ꝓ quo mutatū eſt
ſanctificabit dn̄o ⁊ nō redimet.
Hec ſūt ꝓcepta q̄ mādauit dn̄s
moyſi ad filioſ iſrł̄ in mōte ſinai

Explicit lib. Leuiticꝰ. Inci-
pit. Vagedaber ideſt liber
Numeri. Capitulū pmū.

Locutuſqꝫ ē dn̄s ad
moyſen ī deſerto ſy
nai ī tabernaculo fe
deris. pma die men
ſis ſecūdi. anno alte
ro egreſſiōis eoꝝ ex egipto dicēs.
Tollite ſūmā vniuerſe ɔgregacō
nis filioꝝ iſrł̄ ꝑ cognacōes ⁊ do
mos ſuas ⁊ noīa ſingulorꝝ q̊dq̊d
ſexus ē maſculini a viceſimo āno
⁊ ſupra oīm viroꝝ fortiū ex iſrł̄ ⁊
numerabitiſ eas ꝑ turmas ſuas
tu ⁊ aarō. Eruntqꝫ vobiſcū pn̄cipeſ
tribuū ac domoꝝ in ɔgnacōībꝰ
ſuis quoꝝ iſta ſūt noīa. De tribu
rubē elyſur filius ſedeur. De tribu
ſymeō: ſalamihel filiꝰ ſuriſaddai.
de tribu iuda. naaſō filiꝰ aminna
dab. de tribu yſachar. nathana
el filius ſuar. De tribu zabulon.
eliab filius helon. Filioꝝ autē io
ſeph de tribu ephraim. eliſama
filiꝰ ānmiut. De tribu manaſſe. ga
malihel filiꝰ phadaſſor. De tri
bu beniamī: abidan filiꝰ gedeōis
De tribu dan. abiezer filiꝰ amiſa
dai. De tribu aſer. phegiel filiꝰ
ochran. De tribu gad. eliſaph
filius duel. De tribu neptalim
ahira filius enā. Hij nobiliſſimi
pn̄cipes multitudinis ꝑ tribꝰ et
cogn̄cōnes ſuas et capita exercitꝰ
iſrahel quos tulerunt moyſes et

aarō cū oī vulgi multitudie ⁊ ɔgre
gauerūt pmo die menſis ſecūdi
recēſētes eos per cogn̄tioēs ⁊ do
mos ac familias et capita et no
mīa ſingulorꝝ a viceſiō āuo ⁊ ſupͣ
ſicut ꝓcepat dn̄s moyſi. Nūerati
qꝫ ſūt ī deſerto ſyāi de rubē pmogei
to iſrahel per gnācōēs et faīlias
ac domos ſuas et noīa capitū ſin
gł̄orꝝ oē q̃d ſexꝰ ē maſcłī viceſiō
āno ⁊ ſupra procedētiū ad bellū
q̄dragītaſex milia q̇ngenti. De fi
lijs ſimeō ꝑ gn̄acōes ⁊ familias
ac domos ɔgnationū ſuarū recen
ſiti ſūt ꝑ noīa ⁊ capita ſingulorū
oē q̃d ſexꝰ eſt maſculini a viceſiō
āno ⁊ ſupra procedētiū ad bellū
q̇nquagītanouēmilia trecēti. De
filijs gad ꝑ gn̄acōnes ⁊ familias
ac domos ɔgnacōnū ſuarū recen
ſiti ſūt ꝑ noīā ſingulorū a vigīti
āmis ⁊ ſupra oēs q̄ ad bella pro
cederēt q̄dragintaq̇nqꝫmilia ſex
cēti q̇nq̄gita: De filijs iuda ꝑ gn̄a
cōnes ⁊ familias ac doōs ɔgnati
onū ſuaꝝ ꝑ noīa ſingulorꝝ a vice
ſimo āno ⁊ ſupra oēs q̄ poterāt
ad bella ꝓcedere recēſiti ſūt ſeptu
agitaq̄tuormilia ſexcēti. De filijs
yſachār ꝑ gn̄atioēs ⁊ familias ac
domos cogn̄cōnū ſuarū ꝑ noīa ſin
gulorꝝ a viceſiō anno ⁊ ſupra om
nes q̄ ad bella ꝓcederēt rcēſiti ſūt
q̇nq̄gītaq̄tuor milia q̄drigēti.
De filijs zabulō ꝑ gn̄acōēs ⁊ faī
lias ac doōs ɔgācōēs ⁊ faīlias ac
doōs ɔgn̄cōnū ſuaꝝ rcēſiti ſūt ꝑ
noīa ſingulorꝝ a viceſimo āno ⁊
ſupra oēs qui poterāt ad bella ꝓ
cedere quīquagintaſeptemmilia
quadringenti. De filijs ioſeph fi
lioꝝ ephraim per generacōnes

⁊ familias ac domos cognacōnū
ſuarū recēſiti ſūt ꝑ noīa ſinguloꝝ
a viceſimo anno ⁊ ſupra omēs q̄
poterāt ad bella ꝓcedere q̄dragin
ta milia quingēti. Porro filiorum
manaſſe ꝑ generacōnes ⁊ famili
as ac domos cognacōnū ſuaꝝ re
cenſiti ſūt ꝑ noīa ſinguloꝝ a vigi
ti annis ⁊ ſupra oīs qui poterāt
ad bella ꝓcedere trigintaduo mi
lia ducēti. De filijs beniamin ꝑ ge
nerationes ⁊ familias ac domos
cognacōnū ſuaꝝ recenſiti ſūt noī
bus ſinguloꝝ a viceſimo anno ⁊
ſupra oīs qui poterant ad bella
ꝓcedere trigitaquīq milia q̄drin
gēti. De filijs dan ꝑ generacōes ⁊
familias ac domos ꝯgnacōnū ſu
aruꝫ recenſiti ſūt noībus ſingulo
rum a viceſimo āno ⁊ ſupra oīs
qui poterant ad bella ꝓcedere ſexa
gintaduo milia ſeptingēti. De fi
lijs aſer ꝑ generacōes ⁊ familias
ac domos cognacōnū ſuaꝝ recēſi
ti ſūt ꝑ noīa ſinguloꝝ a viceſimo
anno ⁊ ſupra omēs q̄ poterāt ad
bella ꝓcedere quadragita milia ⁊
mille quingēti De filijs neptalim
per generacōnes ⁊ familias ac do
mos cognationū ſuaꝝ recēſiti ſūt
noībus ſinguloꝝ a viceſimo an
no ⁊ ſupra oēs qui poterāt ad bel
la ꝓcedere quinquagītatria milia
quadringēti. Hij ſūt quos nume
rauerūt moyſes ⁊ aaron ⁊ duode
cim principes iſrl̄ ſingulos ꝑ do
mos ꝯgnacōnum ſuarū. fuerūtq
ōnis numerus filioꝝ iſrahel ꝑ do
mos ⁊ familias ſuas a viceſimo
anno ⁊ ſupra q̄ poterant ad bella
ꝓcedere ſexcenta tria milia virorū
quingēti quinq̄ginta. Leuite aūt
in tribub⁹ familiarū ſuaꝝ nō ſūt
numerati cū eis. ¶ Ca. ij.

Locutuſq eſt dn̄s ad moyſē
dicēs. Tribū leui noli nume
rare neq pones ſūmā eoꝝ cū filijs
iſrahel ſꝫ ꝯſtitue eos ſup tabnacu
lū teſtimonij. Cuncta vaſa eius ⁊
quicq̄d ad cerimonias ꝑtinet ipi
portabūt tabnaculū ⁊ oīa vtenſi
lia eius et erunt in miniſterio ac
per gyrū tabnaculi metabūt. Cū
ꝓficiſcēdū fuerit deponent leuite
tabnaculū: cum caſtra metanda
erigēt. Quiſquis externorū acceſ
ſerit occidet. Metabūt aūt caſtra
filij iſrl̄ vnuſquiſq per turmas ⁊
cuneos atq exercitū ſuū. porro le
uite ꝑ gyruꝫ tabnaculi figēt tento
ria ne fiat indignatio ſuper multi
tudinē filioꝝ iſrahel ⁊ excubabūt
in cuſtodijs tabnaculi teſtionij.
Fecerunt ergo filij iſrl̄ iuxta oīa q̄
preceperat dn̄s moyſi. Locutuſq ē
dn̄s ad moyſē ⁊ aaron dicēs. Sin
guli ꝑ turmas ſigna atq vexilla
⁊ domos cognacōnū ſuaꝝ caſtra
metabunt filioꝝ iſrahel per gyruꝫ
tabnaculi federis. Ad orientē iu
das figet tētoria ꝑ turmas exerci
tus ſui: eritq princeps filioꝝ eius
naaſon filius aminadab ⁊ oīs
de ſtirpe eius ſūma pugnanciū ſe
ptuagintaq̄tuor milia ſexcentoꝝ.
Iuxta eū caſtra metati ſunt de tri
bu yſachar quoꝝ princeps fuit
nathanael filius ſuar ⁊ oīs nu
merus pugnatorū eius quinq̄gi
taquatuor milia q̄dringēti. In tri
bu zabulon princeps fuit heliab
filius helon oīſq de ſtirpe eius
exercitus pugnatoꝝ quinq̄ginta
ſeptē milia quadringēti. Vniuſi

qui ī caſtris iude annumeāti ſūt
fuerūt centūoctogitaſex milia q̄
dringēti et ꝑ turmas ſuas primi
egredient̄. In caſtris filioꝝ rubē
ad meridianā plagā erit p̄nceps
eliſur filiꝰ ſedeur ⁊ cūctꝰ exercitꝰ
pugnatoꝝ eiꝰ q̄ numerati ſūt q̄
dragintaſex milia qn̄genti Iuxta
eū caſtrametati ſūt de tribu ſyme
on quoꝝ p̄nceps fuit ſalamihel
filiꝰ ſuriſaddai et cūctꝰ exercitꝰ
pugnatoꝝ eiꝰ q̄ numerati ſūt qn̄
q̄gintanouēmilia trecēti. In tri
bu gad p̄nceps fuit eliaſaph fi
liꝰ duel ⁊ cūctꝰ exēcitꝰ pugnato
rū eiꝰ q̄ numeāti ſūt quadragita
qn̄qꝫ milia ſexcenti qn̄quaginta.
Oēs q̄ recēſiti ſūt in caſtris rubem
cētū qn̄quagintamilia et mille q̄
dringenti qn̄quaginta ꝑ turmas
ſuas in ſecūdo loco ꝓficiſcent̄. Le
uabit̄ aūt tabnaculū teſtimonij
ꝑ offitia leuitaꝝ ⁊ turmas eorū.
Quo erigent̄ ita ⁊ deponet̄. Singu
li ꝑ loca ⁊ ordines ſuos ꝓficiſcen
tur. Ad occidētalē plagā erūt caſ
tra filioꝝ ephraī quoꝝ p̄nceps
fuit heliſama filiꝰ āmiud. Cūctꝰ
exēcitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q̄ numeāti
ſūt q̄dragintamilia. Et cū eis tbꝰ
filiorū manaſſe q̄rū p̄nceps fuit
gamaliel filiꝰ phadaſſur. cūctuſ
exēcitꝰ pugnatorū eiꝰ qui nume
rati ſūt trigintaduomilia ducen
ti In tribu filioꝝ beniamin prin
ceps fuit abidā filiꝰ gedeonis et
cūctꝰ exēcitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q̄ re
cēſiti ſūt trigintaqn̄qꝫ milia q̄drin
gēti. Oēs q̄ numerati ſūt ī caſtris
ephraim cētūocto milia centū ꝑ
turmas ſuas tercij proficiſcentur
Ad aq̄lonis ꝑtē caſtrametati ſūt
filij dan quoꝝ p̄nceps fuit abie
zer filiꝰ amiſaddai Cunctus ex
ercitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ qui numeā
ti ſūt ſexagintaduo milia ſeptin
genti. Iuxta eū fixere tētoria d̄ tri
bu aſer quorū p̄nceps fuit phe
giel filiꝰ ochran. Cūctꝰ exēcitus
pugnatoꝝ eiꝰ q̄ numerati ſunt
quadragita milia ⁊ mille quigē
ti. De tribu filioꝝ neptalim prin
ceps fuit ahira filiꝰ enan Cūctꝰ
exercitus pugnatoꝝ eiꝰ qn̄qua
gintatria milia q̄dringēti. Oēs q̄
numerati ſūt in caſtris dā fuerūt
centūqn̄quagintaſeptē milia ſex
cēti ⁊ nouiſſimi ꝓficiſcentur. Hic
numerus filioꝝ ꝑ domos cogna
tionū ſuaꝝ ⁊ turmas diuiſi exēci
tus ſexcentatria milia quingenti
qn̄quaginta Leuite āt nō ſūt nu
merati int̄ filios iſrl̄. Sic eī prepe
rat dn̄s moyſi. Fecerēt qꝫ filij iſrl̄
iux̄ oia q̄ mādauerat dn̄s. Caſt
rametati ſūt ꝑ turmas ſuas ⁊ ꝓ
fecti ꝑ familias ac domos patrū
ſuorum. ¶ Ca. iij.

Hec ſūt gn̄acōes aarō et mo
yſi ī die q̄ locutus ē dn̄s ad
moyſē ī mōte ſynai ⁊ hec noīa fi
lioꝝ aarō. Primogenitꝰ eius na
dab. deīde abiu ⁊ eleazar ⁊ ytha
mar. Hec noīa filioꝝ aarō ſacdo
tū q̄ vncti ſūt ⁊ q̄ꝝ r̄plete ⁊ ꝯſecte
manꝰ ut ſacdocō fūgerēt̄. Mortui
ſūt eī nadab ⁊ abiu cū offerrēt
ignē alienū ī ꝯſpcū dn̄i ī deſto ſy
nai abſqꝫ liberis. fūctiqꝫ ſūt ſacdo
cō eleazā ⁊ ythāā corā aarō pre
ſuo. Locutꝰ qꝫ ē dn̄s ad moyſē di
cēs. Applica tbū leui ⁊ fac ſtaē in
ꝯſpcū aarō ſacdotis ut miſtrent
ei ⁊ excubēt ⁊ obſuēt quicqd ad

cultū ptinet multitudinis corā ta
bernaculo teſtioniȷ̄ vt cuſtodiāt
vaſa tabnaculi ſeruiētes in mini
ſterio eius. Dabiſq; dono leuitas
aaron ⁊ filijs eius quibꝰ traditi
ſūt a filijs iſrl. aaron aūt ⁊ filios
eius ↄſtitues ſup cultū ſacerdociȷ̄
Externus q̄ ad miniſtrādū acceſ
ſerit morietᷣ. Locutus q; ē dn̄s ad
moyſē dicēs. Ego tuli leuitas a fi
lijs iſrl ꝓ omni p̄mogenito q̄ ape
rit vuluā in filijs iſrl eruntq; leui
te mei. Meū eſt enī omne p̄moge
nitū. Ex quo pcuſſi p̄mogeītos in
terra egipti ſcificaui mihi quicq̄d
primū naſcitᷣ in iſrl. Ab hoīe vſq;
ad pecꝰ mei ſūt. Ego dn̄s. Locutuſ
q; eſt dn̄s ad moyſē in deſerto ſi
nai dicēs. Numeā filios leui p do
mos patrū ſuoꝝ ⁊ familias oēm
maſculū ab vno mēſe ⁊ ſupra. Nu
merauit moyſes vt p̄cepat dn̄s
⁊ inuēti ſunt filij leui p noīa ſua:
gerſon ⁊ caath ⁊ merari. Filij ger
ſō: lebni ⁊ ſemei. Filij caath: am
ram ⁊ ieſſaar hebron ⁊ ozihel. Filij
merari: mooli ⁊ muſi. De gerſon
fuere fāilie due: lebnitica ⁊ ſemei
tica. quaꝝ numeātus eſt ꝑplus ſe
xus maſculini ab vno menſe ⁊ ſu
pra ſeptem milia quingētoꝝ. Hij
poſt tabnaculū metabūtur ad oc
cidentē ſb̄ principe eliaſaph filio
lael ⁊ habebūt excubias in taber
naculo federis ipſū tabernaculū ⁊
opimentū eius tētoriū qd trahitᷣ
ante fores tecti federis ⁊ cortinas
atrij: tētoriūq; qd appendit in in
troitu atrij tabnaculi ⁊ quicquid
ad ritū altaris ptinet funes taber
naculi ⁊ oīa vtēſilia eius. Cogna
tio caath hebit populos amrami
tas ⁊ ieſſaaritas et hebronitas ⁊
ozielitas. Hee ſūt familie caathi
taruz recēſite p noīa ſua oēs gene
ris maſculini ab vno menſe et ſu
pra octo milia ſexcēti. habebūt ex
cubias ſcūarij ⁊ caſtra metabūtᷣ
ad meridianā plagā. Princepſq;
eoꝝ erit eliſaphan filiꝰ oziel ⁊ cu
ſtodiāt archā menſāq; ⁊ cādela
brū altaria ⁊ vaſa ſcūarij i q̄bus
miniſtratᷣ ⁊ velū cūctaq; huiuſce
modi ſuppellectilē. Princeps aūt
principū leuitaꝝ heleazar filiꝰ aa
ron ſacdotis erit ſup excubitores
cuſtodie ſcūarij. At vero de merāri
erūt ꝑpli moolite ⁊ muſite recēſite
p noīa ſua oēs geneīs maſculini
ab vno menſe et ſupra ſex milia
ducēti. Princeps eoꝝ ſuriel filius
abiaiel in plaga ſeptētrionali ca
ſtrā metabunt. Erūt ſub cuſtodia
eoꝝ tabule tabernaculi ⁊ vectes ⁊
colūne ac baſes earuz ⁊ oīa q̄ ad
cultū huiuſcemodi ptinēt: colum
neq; atrij p circuitū cuz baſibus
ſuis ⁊ paxilli cum funibꝰ. Caſtra
metabūtᷣ ante tabnaculuz federis
ideſt ad orīētalez plagā. moyſes
⁊ aaron cū filijs ſuis habentes cu
ſtodiā ſācuarij in medio filioꝝ
iſrl. Quiſquis alienus acceſſerit
morietᷣ. Omēs leuite quos numeā
uerūt moyſes ⁊ aaron iuxta p̄cep
tum dn̄i p familias ſuas in genē
maſculino a mēſe vno ⁊ ſupra fu
erūt vigintiduo milia. Et ait dn̄s
ad moyſen. Numera p̄mogeītos
ſexꝰ maſculini de filijs iſrahel ab
vno mēſe ⁊ ſupra ⁊ habebis ſum
mā eoꝝ. Tolleſq; leuitas mihi ꝓ
omni p̄mogenito filioꝝ iſrl. Ego
ſum dn̄s. Et pecora eoꝝ p vniuſis

p̄rimo genitis pecoꝝ filioꝝ iſrl̄.
Recēſuit moyſes ſicut p̄cepat do
min9 p̄mogeītos filioꝝ iſrl̄ ⁊ fue
rūt maſculi p̄ noīa ſua a mēſe v°
⁊ ſupra vigintiduomilia ducenti
ſeptuagintatres. Locutuſq̄ ē do
min9 ad moyſē. Tolle leuitas ꝓ
p̄mogeītis filioꝝ iſrl̄ ⁊ pecora leui
tarū ꝓ pecoib9 eoꝝ. eruntq̄ leuite
mei. Ego ſū dn̄s. In pretio āt du
cētorū ſeptuagintatriū qui exce
dūt numeꝝ leuitarū. de p̄mogeī
tis filioꝝ iſrl̄ accipies qnq̄ ſiclos
p̄ ſingula capita ad mēſurā ſctūa
rij. Siclus hab3 viginti obulos.
Dabiſq̄ pecuniā aarō ⁊ filijs ei9
pretiū eorū q̄ ſupra ſūt. Tulit igi
t̄ moyſes pecuniā eorū q̄ fuerāt ā
pli9 et quos redemerat a leuitis
ꝓ p̄mogeītis filioꝝ iſrl̄ mille tre
cētoꝝ ſexagintaqnq̄ ſicloꝝ iux̄ pō
d9 ſctūarij ⁊ dedit eā aarō ⁊ filijs
ei9 iuxta v̂bum quod preceperat
ſibi dn̄s. Ca. iiij.

Locutuſq̄ ē dn̄s ad moyſen
⁊ aarō dicēs. Tolle ſūmā fi
lioꝝ caath de medio leuitaꝝ p̄ do
mos ⁊ familias ſuas a triceſimo
āno ⁊ ſupra vſq̄ ad qnq̄geſimū
ānū. oīm q̄ igrediūt̄ ut ſtēt ⁊ miſ
trent in tabnaculo federis. Hic ē
cultus filioꝝ caath. Tabnaculū
federis ⁊ ſanctūſctōꝝ igredietur
aarō ⁊ filij ei9 qn̄ mouēda ſūt ca
ſtra et deponēt velū qđ pendet an̄
foēs. inuoluētq̄ eo archā teſtio
nij ⁊ opient rurſū velamine iacī
ctīnaꝝ pelliū. extēdētq̄ deſup pal
liū totū iacīctinū et inducēt vect
es. Mēſamq̄ ꝓpoſitōis inuoluent
iacīctīno pallio et ponēt cum eo
thuribula ⁊ mortariola ſciathos

⁊ cratheras ad liba fūdenda. Pa
nes ſemp̄ in eo erūt. Extēdētq̄ de
ſup palliū coccineū quod rurſū
opient velamēto iacīctinaꝝ pelli
um ⁊ inducēt vectes. Sument et
palliū iacīctinū q̄ opient candela
bꝝ cū lucnis ⁊ forcipib9 ſuis et e
mūctorijs ⁊ cūctis vaſis olei que
ad ↄcīnādas lucernas neceſſaīa
ſūt ⁊ ſup oīa ponēt opimentū ia
cīctiaꝝ pelliū ⁊ īducēt vectes. Nec
nō ⁊ altare aureū inuoluēt iacin
ctino veſtimēto et extēdēt deſup
opimētū iacīctinaꝝ pelliū. indu
centq̄ vectes. Oīa vaſa q̄b9 miſ
trat̄ in ſanctuario inuoluēt iacin
ctino pallio ⁊ extēdēt deſup opim
tū iacinctinaꝝ pelliū īducētq̄ ve
ctes. S3 et altaē mūdabūt cinē
et inuoluēt illud purpureo veſti
mēto ponētq̄ cū eo oīa vaſa q̄b3
in miniſterio ei9 vtūt̄ ideſt ignīū
receptacula fuſcinulas actriden
tes vncinos et batilla. Cūcta va
ſa altaris opiēt ſimul velamine
iacīctinaꝝ pelliū ⁊ inducēt vect
es. Cūq̄ inuoluerint aarō et filij
ei9 ſctūariū ⁊ oīa vaſa ei9 ī ↄmoti
one caſtroꝝ. tūc intrabūt filij ca
ath ut portēt inuoluta et nō tan
gāt vaſa ſanctuarij ne moriant̄.
Iſta ſūt onera filioꝝ caath in ta
bnaculo fedeīs ſup q̄s eīt eleazar
fili9 aarō ſacerdotis. ad cui9 p̄ti
n3 curā oleū ad ↄcīnādas lucnas
⁊ ↄpoſitōis incenſū ⁊ ſacrificium
quod ſemp̄ offert̄ ⁊ oleū vnctōis
et quicquid ad cultum taberna
culi pertinet. omniumq̄ vaſo
rum que in ſanctuario ſunt. Lo
cutuſq̄ eſt dominus ad moyſen
et aaron dicens. Nolite perdere

pplm caath de medio leuitarū. ſ
hoc facite eis ut viuāt ⁊ nō mori
antur ſi tetigerint ſcāſanctoꝝ. A
arō ⁊ filij eius intrabūt ipiq; diſ
ponent opa ſinguloꝝ ⁊ diuident
qd portare qs debeat. Alij nulla
curioſitate videāt q ſūt in ſcuario
puſq; inuoluant alioqn morient.
Locut9q; ē dn̄s ad moyſen di
cēs Tolle ſūmā etiā filioꝝ gerſō
p domos ac familias et ɔgnacō
nes ſuas a triginta ānis ⁊ ſupra
vſq; ad ānos qnquaginta. Nūe
ra oēs q ingrediūt ⁊ miſtrāt ī ta
bnaculo federis. hoc ē officiū fai
lie gerſonitaꝝ ut portēt cortinas
tabnaculi ⁊ tectū federis opimē
tū aliud ⁊ ſup oia velamē iacin
ctinū. tētoriū qd pendet in itroitu
tabnaculi federis. cortinas atrij ⁊
velū ī itroitu qd ē añ tabnaculū.
Oia que ad altare ptinēt funicu
los ⁊ vaſa miniſterij iubēte aarō
et filijs ei9 portabūt filij gerſon
⁊ ſciēt ſinguli cui debeāt opi mā
cipari. Hic eſt cult9 failie gerſoi
tarū in tabnaculo federis. Erūtq;
ſub manu ythamar filij aarō ſa
cdotis. Filiosq; merari p failias
⁊ domos patrū ſuoꝝ recēſebis a
triginta annis ⁊ ſupra vſq; ad ā
nos qnquaginta oēs qui ingre
diūt ad officiū miniſterij ſui ⁊ cul
tū fedeis teſtimonij. Hec ſūt one
ra eoꝝ. Portabūt tabulas taber
naculi ⁊ vectes eius colūnas et
baſes eaꝝ. colūnasq; atrij p cir
cuitū cū baſib9 ⁊ paxill et ſuib9
ſuis Oia vaſa et ſuppellectilez ad
numerū accipient ſicq; portabūt
Hoc eſt officiū familie meratita
rū ⁊ miniſteriū in tabuaculo fede

ris. erūtq; ſub manū ythamar fi
lij aarō ſacdotis. Recēſuerūt igitur
moyſes ⁊ aarō et pncipes ſyna
goge filios caath p ɔgnacōes ⁊
domos patrū ſuoꝝ a tginta ānis
⁊ ſupra vſq; ad ānū qnquageſi
mū oēs q ingrediūt ad miniſtel
uz tabnaculi federis ⁊ inuēti ſunt
duo milia ſeptingēti quinqgīta.
Hic ē numerus ppli caath qui in
trāt tabnaculū federis Hos nūe
rauit moyſes ⁊ aarō iux ſmōez
dn̄i p manū moyſi. Numerāti ſūt
⁊ filij gerſō p ɔgnacōes ⁊ domos
patꝝ ſuoꝝ a tgīta ānis et ſupra
vſq; ad qnqgeſimū annū oēs q
ingrediūt ut miniſtrēt in tabna
culo federis ⁊ inuēti ſūt duo mili
a ſexcēti triginta. Hic ē ppl9 gſoi
tarū quos numerauerūt moyſes
⁊ aaron iuxta vbum dn̄i Nume
rati ſūt filij merari p ɔgnacōes ⁊
domos patꝝ ſuoꝝ a triginta an
nis et ſupra vſq; ad ānum quin
qgeſimū oēs qui ingrediūt ad
explendos rit9 tabnaculi federis
et īuēti ſūt tria milia ducēti. Hic
eſt numerus filioꝝ merari quos
recēſuerūt moyſes ⁊ aaron iuxta
imperiū dn̄i p manū moyſi. Oēs
qui recēſiti ſūt de leuitis et quos
fecit ad nomē moyſes ⁊ aaron ⁊
pncipes iſrahel p ɔgnationes et
domos patrum ſuorum a trigīta
annis ⁊ ſupra vſq; ad ānum qn
quageſimum ingredientes ad
miniſterium tabernaculi et onera
portanda fuerunt ſimul octo mi
lia qngēti octoginta Iuxta vbū
dn̄i recēſuit eos moyſes vnum
quēq; iux offitiū et onera ſua ſicut
pceperat dn̄s. ¶ Ca. v.

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicens. Precipe filijs iſrl̄ ut
eiciant de caſtris oēm leproſū ⁊ q̄
ſemine fluit pollutuſq; ē ſup mor
tuo. Tā maſculū q̄ feminā eicite
de caſtris ne ɔtaminēt ea cū habi
tauerint vobiſcū. Feceruntq; ita filij
iſrl̄ ⁊ eiecerūt eos extra caſtra ſic̄
locutus erat dn̄s moyſi. Locutus
eſt dn̄s ad moyſen dicēs Loquē
ad filios iſrl̄. Vir ſiue mulier cū
fecerint ex oibꝫ peccatis que ſolēt
hominibꝰ accidere ⁊ p negligētiā
trāſgreſſi fuerit mādatū dn̄i atq;
deliq̄rint ɔfitebūtur peccatū ſuū ⁊
reddent ipm caput q̄ntāq; ptē de
ſup ei in quē peccauerint. Sin autē
nō fuerit q̄ recipiat dabūt dn̄o ⁊
erit ſacerdotis: excepto ariete qui
offert̄ p expiacōe ut ſit placabi
lis hoſtia. Oēs q; p̄mitie quas of
ferent filij iſrl̄ ad ſacerdotem pti
nēt et quicq̄d in ſāctuariū offert̄
a ſingul̄ ⁊ tradit̄ manibꝫ ſacerdo
tis ipſiꝰ erit. Locutus eſt dn̄s ad
moyſen dicēs. Loquere ad filios
iſrahel ⁊ dices ad eos Vir cuius
vxor errauerit maritūq; ɔtēnens
dormierit cū altero viro ⁊ hoc ma
ritus dep̄hendere nō q̄uerit ſꝫ latet
adulteriū ⁊ teſtibꝰ argui nō pōt
q̄r nō eſt inuēta in ſtupro. ſi ſpūs
zelotipie ɔcitauerit virū ɔtra vxo
rē ſuā q̄ vel polluta ē vel falſa ſu
ſpicōne appetit̄ adducet eā ad ſa
cerdotē ⁊ offeret oblacōem p illa.
decimā ptē ſati farine ordeacee nō
fūdꝫ ſup eā oleū nec iponet thus
q̄r ſacrifitiū zelotipie ē ⁊ oblatio
inueſtigās adulteriū Offeret igit̄
eā ſacerdos ⁊ ſtatuet corā dn̄o.
aſſumetq; aquā ſāctā i vaſe fict

li ⁊ pauxillū terre de pauimēto ta
bnaculi mittet i eā. Cūq; ſteterit
mulier i ɔſpcū dn̄i diſcoopiet ca
put eiꝰ ⁊ ponet ſup manꝰ illiꝰ ſa
crifitiū recordacōis et oblatiōem
zelotipie. Ipſe aūt tenebit aquas
amariſſimas in quas cū execracō
ne maledicta ɔgeſſit. adiurabitq;
eā ⁊ dicet. Si nō dormiuit vir alie
nꝰ tecū ⁊ ſi non polluta es deſerto
mariti thoro: nō te nocebūt aque
iſte amariſſime i quas maledicta
ɔgeſſi. Sin aūt declinaſti a viro tuo
atq; polluta es ⁊ ɔcubuiſti cū alte
ro: hijs maledictiōibꝰ ſbiacebis.
Det te dn̄s i maledictionē exēplū
q; cūctorū in pplo ſuo. Putreſcere
faciat femur tuū ⁊ tumēs vterꝰ tuꝰ
dirūpat̄ Ingrediāt̄ aq̄ maledicte
in vētrē tuū ⁊ vtero tumeſcēte pu
treſcat femur. Et rn̄debit mulier
Amē amē Scribetq; ſacdos i libello (libello)
iſta maledicta ⁊ delebit ea aquis
amariſſimis i quas maledicta cō
geſſit ⁊ dabit ei bibere. Quas cū
exhauſerit tollꝫ ſacdos de mānu eiꝰ
ſacrifitiū zelotipie ⁊ eleuabit illd̄
corā dn̄o imponetq; illud ſup al
tare: ita dūtaxat ut priꝰ pugillū
ſacrificij tollat de eo q̄d offert̄ et
incendat ſup altare ⁊ ſic potū det
mulieri aq̄s amariſſimas. Quas
cū biberit ſi polluta ē ⁊ ɔtēpto vi
ro adulterij rea: pertranſibūt eā
aque maledictionis ⁊ inflato ven
tre cōputreſcet femur. eritq; mu
lier in maledictionem et in exem
plum omni populo. Quod ſi pol
luta non fuerit erit innoxia ⁊ faci
et liberos Iſta eſt lex zelotipie. ſi
declinauerit mulier a viro ſuo et ſi
polluta fuerit. maritꝰ q; zelotipie

ſpiritu ꝯcitatꝰ adduxerint eã in
ꝯſpectu dñi & fecerit ei ſacerdos
iuxta oĩa que ſcripta ſũt. maritus
abſq; culpa erit & illa recipiet ini/
quitatẽ ſuam. ¶ Ca. vi.

Locutus ẽ dñs ad moyſẽ di/
cẽs. Loquere ad filios iſrl
& dices ad eos. Vir ſiue mulier
cũ fecerint votũ ut ſãctificẽt et ſe
voluerit dño ꝯſecrarẽ a vino & oẽ
qd iebriare poteſt abſtiẽbũt. Ace/
tũ ex vino et ex q̃libet alia potiõe
& quidq̃d de vua exprimit nõ bibẽt
vuas recẽtes ſiccaſq; nõ cõmedẽt
cũctis dieb9 q̃b9 ex voto dño ꝯſe/
crãt. Quidquid ex vinea eſſe poteſt
ab vua paſſa vſq; ad acinnum
nõ ꝯmedẽt. Omni tp̃e ſepacõis ſu/
e nouacula nõ trãſibit pẽ caput
eius vſq; ad ꝯpletũ diẽ quo dño
cõſecrat. Sãctus erit creſſẽte ceſa/
rie capitis eius: Omni tp̃e ꝯſecra/
tionis ſue ſup mortuũ nõ ingredi/
etur nec ſup pr̃is quidẽ & matris
& fratris ſororiſq; funẽ ꝯtaminabi/
tur. q2 cõſecr̃tio dei ſui ſup caput
ei9 eſt. Cũ9 dieb9 ſepacõis ſue
ſanctus erit dño. Si autem mor/
tuus fuerit ſubito q̃ſpiã corã eo
pollueẽt caput ꝯſecracõis ei9 qd
radet ilico & ĩ eadẽ die purgacõ/
nis ſue et rurſũ ſeptima. In octa/
ua aũt die offert duos turtures
ł duos pullos colũbe ſacẽdoti ĩ ĩtr9/
itu federis teſtimonij. facietq; ſa/
cerdos vnũ ꝓ pctõ & alterũ in ho/
locauſtũ & dep̃cabit ꝓ eo q2 pec/
cauit ſup mortuo. ſãctificabitq; ca/
put ei9 ĩ die illo & ꝯſecrabit dño
die ſepacõis illi9 offerẽs agnũ
ãniculũ ꝓ pctõ. ita tñ ut dies po/
res irriti fiãt. q2 polluta eſt ſãcti/

ficatio ei9. Iſta ẽ lex ꝯſecrationis
Cũ dies quos ex voto decreuerat
cõplebũt adducet eũ ad oſtium
tabnaculi federis ut offerat obla/
cõnem eius dño. agnũ anniculũ
ymaculatũ in holocauſtũ & ouez
anniculã ymaculatã ꝓ pctõ & ari/
etẽ ymaculatũ hoſtiam pacificaz
caniſtrũq; panũ azimoꝝ qui ꝯſp/
ſi ſũt oleo & lagana abſq; fermẽ/
to vncta oleo ac libamina ſingu/
loꝝ. que offeret ſacẽdos corã dño
& faciet tam ꝓ peccato q̃ꝫ in holo/
cauſtũ. Arietẽ vero ymolabit ho/
ſtiaz pacificam dño offerẽs ſimul
caniſtrũ azimoꝝ & libamẽta q̃ ex
more debent. Tũc radet nazarꝰ
ante oſtiũ tabñaculi federis ceſarie
cõſecracõis ſue. tolletq; capillos
eius & ponet ſup ignẽ qui eſt ſup/
poſitꝰ ſacrificiõ pacificoꝝ & armũ
coctũ arietis. tortãq; abſq; fermẽ/
to vnã de caniſtro in laganũ azi/
moꝝ vnũ & tradet in manib9 na/
zarei poſtq̃ꝫ raſũ fuerit caput ei9
ſuſceptaq; rurſũ ab eo eleuabit ĩ
ꝯſpectu dñi. ſãctificata ſacerdotis
erũt ſicut pectuſculum qd ſeparari iuſ/
ſũ eſt & femur. Poſt hec poteſt bi/
bere nazareꝰ vinũ. Iſta ẽ lex na/
zarei cũ vouerit oblacõez ſuã dño
tp̃e cõſecracõis ſue. exceptis hijs
que inuenerit manꝰ ei9. Iuxta qd
mẽte deuouerat ita faciet ad per/
fectõem ſãctificacõis ſue. Locutꝰ eſt
dñs ad moyſẽ dicẽs. Loq̃re aa/
ron & filijs ei9. Sic benedicetis fi/
lijs iſrl & dicetis eis. Benedicat ti/
bi dñs & cuſtodiat te. Oſtẽdat do/
minꝰ faciem ſuã tibi & miſereatur
tui. Conuẽrtat dñs vultũ ſuũ ad te &
det tibi pacẽ. Inuocabũt nomẽ

meū ſup filios iſrl̃ ⁊ ego bñdicā eis
Factū ē āt i die q̄ cō Ca·vij·
pleuit moyſes tab̄naculū ⁊
erexit illud· vnxitq; ⁊ ſāctificauit
cū oib⁹ vaſis ſuis altare ſimilit̃ ⁊
oia vaſa ei⁹. obtulerūt principes
iſrl̃ ⁊ capita familiarū qui erāt ꝑ
ſingulas trib; p̄fecti eoꝝ q̄ nume
rati fuerāt munera corā dño: ſex
plauſtra tc̄cta cū duodecī bobus
Vnū plauſtꝝ obtulere duo du
ces et vnū bouē ſinguli· obtulerūt
q; ea in ꝯſpectu tab̄naculi· Ait āt
dñs ad moyſen· Suſcipe ab eis
ut ſuiāt in miniſteio tab̄naculi ⁊
trades ea leuitis iux̄ ordinē mini
ſterij ſui Itaq; cū ſuſcepiſſet moy
ſes plauſtrā ⁊ boues tradidit eos
leuitis· Duo plauſtra et q̄tuor bo
ues dedit filijs gerſō iuxta id qđ
habebāt neceſſariū: quatuor alia
plauſtra ⁊ octo boues dedit filijs
merari ſcđm offitia ⁊ cultū ſuū ſb
manu ythamar filij aaron ſacer
dotis· Filijs aūt caath non dedit
plauſtra ⁊ boues· q2 in ſāctuario
ſeruiūt ⁊ onera ꝓprijs portāt hu
meris· Igit̃ obtulerūt duces in de
dicacōnem altaris: die q̄ vnctum
eſt oblacōez ſuā an̄ altaē Dixitq;
dñs ad moyſen Singuli duces ꝑ
ſingulos dies offerāt munēa i de
dicacōem altaris· Primo die ob
tulit oblacōez ſuā naaſō fili⁹ am
minadab de tribu iuda· fuerūtq;
in ea acetabulū argēteū: pōdo cē
tūtrigīta ſicloꝝ· fiala argētea ha
bēs ſeptuaginta ſiclos iux̄ pōdus
ſāctuarij. vtrūq; plenū ſimila ꝯſp
ſa oleo in ſacrifitiū· mortariolū ex
decē ſicl̃ aureis plenū icēſo. bouē de
armēto ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū i ho

locauſtū hircūq; ꝓ pctō et i ſacri
ficiō pacificoꝝ boues duos· arietes
qn̄q;· hircos qn̄q;· agnos annicu
los qn̄q; Hec ē oblacō naaſon fi
lij āminadab Secūdo die obtulit
nathanael fili⁹ ſuar dux de tribu
yſachar· acetabulū argēteū appē
dēs cētūtriginta ſiclos· fialā argē
teā hn̄tē ſeptuaginta ſiclos iux̄
pōd⁹ ſāctuarij. vtrūq; plenū ſimi
la ꝯſpſa oleo i ſacrifitiū· mortario
lū aureū hn̄s decē ſiclos plenū in
cēſo· bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ ag
nū āniculū in holocauſtū· hircūq;
ꝓ pctō ⁊ i ſacrificō pacificoꝝ boues
duos. arietes qn̄q; hircos qn̄q; ag
nos āniculos qn̄q;· Hec fuit ob
lacō nathanael filij ſuar· Tertio
die p̄nceps filioꝝ zabulō heliab fi
li⁹ helō obtulit acetabulū argēteū
appēdēs cētūtrigita ſiclos. fialā ar
gēteā hn̄tē ſeptuagita ſiclos ad
pōd⁹ ſcuarij: vtrūq; plenū ſimila
ꝯſpſa oleo in ſacrifitiū: mortariolū
aureū appēdēs decē ſiclos plenū in
cēſo· bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ ag
nū āniculū i holocauſtū hircūq; ꝓ
pctō: ⁊ i ſacrificō pacificoꝝ boues
duos· arietes qn̄q;· hircos qn̄q;.
agnos āniculos qn̄q;· Hec ē ob
lacō heliab filij helō· Die q̄rto p̄n
ceps filioꝝ ruben eliſur fili⁹ ſedeur
obtulit acetabulū argēteū appē
dēs cētūtriginta ſiclos. fialā argē
teā hn̄tē ſeptuagita ſiclos ad pō
d⁹ ſcuarij· vtrūq; plenū ſimila cō
ſpſa oleo i ſacrifitiū: mortaiolū au
reū appēdēs decē ſiclos plenū icēſo
bouē ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū i holo
cauſtū hircūq; ꝓ pctō. ⁊ i ſacrificō pa
cificoꝝ boues duos· aietes qn̄q;.
hircos qn̄q;. agnos āniclos qn̄q;·

Hec fuit oblacō eliſur filij ſedeur.
Die qn̄to pn̄ceps filioꝝ ſymeō ſa
lamel filius ſuriſaddai · obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētū
triginta ſiclos. fialā argēteā habē
tē ſeptuaginta ſiclos ad pōdꝰ ſā
ctuarij · vtrūqꝫ plenū ſimila ꝯſp
ſa oleo in ſacrifitiū · mortariolum
aureū appēdēs decē ſiclos plenū i
cenſo · bouē de armēto ⁊ arietē et
agnū anniculū i holocauſtū · hir
cūqꝫ ꝓ pctō. ⁊ in hoſtias pacifico
rū boues duos. arietes qn̄qꝫ · hir
cos qn̄qꝫ. agnos anniculos qn̄qꝫ.
Hec fuit oblacō ſalamihel filij ſu
riſſaddi · Die ſexto pn̄ceps filioꝝ
gad heliaſaph filiꝰ duel obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētuꝫ
trigita ſiclos · fialā argēteaꝫ habē
tem ſeptuagita ſiclos ad pōdus
ſāctuarij · vtrūqꝫ plenū ſimila cō
ſpſa oleo in ſacrificiū · mortariolū
aureū appēdēs decē ſiclos plenum
incēſo · bouē de armēto ⁊ arietē ⁊
agnū anniculū in holocauſtū · hir
cūqꝫ ꝓ pctō: ⁊ in hoſtias pacifico
rū boues duos. arietes qn̄qꝫ · hir
cos qn̄qꝫ agnos anniculos qn̄qꝫ.
Hec fuit oblacio heliaſaph filij
duel · Die ſeptimo pn̄ceps filiorū
ephraim eliſama filiꝰ ammiud
obtulit acetabulū argēteū appē
dēs cētūtrigita ſiclos · fialā argen
teaꝫ habētem ſeptuaginta ſiclos
ad pōdus ſanctuarij vtrumqꝫ ple
num ſimila ꝯſpſa oleo in ſacrifi
tiū · mortariolū aureū appēdēs de
cē ſiclos plenū incēſo · bouē de ar
mēto et arietē ⁊ agnū anniculū
in holocauſtū · hircūqꝫ ꝓ pctō. ⁊ i
hoſtias pacificoꝝ boues duos. ari
etes qn̄qꝫ · hircos qn̄ꝫ. ⁊ qn̄ꝫ agnos

anniculos qn̄qꝫ · Hec fuit oblacō
eliſam a filij āmiud · Die octauo
pn̄ceps filioꝝ manaſſe gamalie
filiꝰ phadaſſur obtulit acetabu
lū argēteū appēdēs cētūtriginta
ſiclos. fialā argēteā habētē ſeptu
aginta ſiclos ad pōdus ſāctuarij ·
vtrūqꝫ plenū ſimila cōſpſa oleo i
ſacrificiū · mortaiolū aureū appen
dēs decē ſiclos plenū incēſo · bouēꝫ
de armēto ⁊ aietē ⁊ agnū annicu
lū in holocauſtū · hircūqꝫ ꝓ pctō:
⁊ i hoſtias pacificoꝝ boues duas.
arietes qn̄qꝫ hircos qn̄qꝫ agnos
anniculos qn̄qꝫ · Hec fuit oblacō
gamaliel filij phadaſſur · Die no
no pn̄ceps filioꝝ beniamin abi
dau filiꝰ gedeonis obtulit aceta
bulū argēteū appēdēs cētūtrigita
ſiclos. ⁊ fialā argēteā hn̄tē ſeptu
aginta ſiclos ad pōdus ſcuarij ·
vtrūqꝫ plenū ſimila cōſpſa oleo i
ſacrificiū · mortariolū aureū appē
dēs decem ſiclos plenū incēſo · bo
uē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū an
niculū in holocauſtū hircūqꝫ pro
pctō. ⁊ i hoſtias pacificoꝝ boues
duos · arietes qn̄qꝫ · hircos qn̄qꝫ.
agnos anniculos qn̄qꝫ · Hec fuit
oblacō abidan filij gedeōis · Die
decimo pn̄ceps filiorū dā abiezer
filius amiſaddai obtulit aceta
bulū argēteū appēdēs cētūtrigin
ta ſiclos · fialā argenteam haben
teꝫ ſeptuagita ſiclos ad pōdꝰ ſā
ctuarij · vtrūqꝫ plenū ſimila cōſp
ſa oleo in ſacrifitiū · mortaiolū au
reū appēdēs decē ſiclos plenū incē
ſo · bouē de armēto et arietē ⁊ ag
nū anniculū in holocauſtū · hircūqꝫ
ꝓ pctō: ⁊ i hoſtias pacificoꝝ bo
ues duos · arietes quinqꝫ. hircos

qñqꝫ· agnos ãniculos qñqꝫ· Hec
fuit oblatio abiezer filij amiſad
dai· Die vndecimo pñceps filioꝝ
aſer phagaiel filiꝰ ochran obtu
lit acetabulũ argẽteũ appẽdẽs cen
tũtrigĩta ſiclos· fialã argẽteã ha
bentẽ ſeptuagĩta ſiclos ad põdꝰ
ſãctuarij: vtrũqꝫ plenũ ſimila ↄſp
ſa oleo ĩ ſacrifitiũ· mortariolũ au
reũ appẽdẽs decẽ ſiclos plenũ ĩcẽ
ſo· bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ
ãniculũ in holocauſtũ· hircũqꝫ ꝑ
pctõ: et ĩ hoſtias pacificoꝝ boues
duos· arietes qñqꝫ· hircos qñqꝫ·
agnos anniculos qñqꝫ· Hec fuit
oblacõ phagaiel filij ochrã· Die
duodecimo pñceps filioꝝ nepta
lim ahira filiꝰ henã obtulit aceta
bulũ argẽteũ appendẽs cẽtũtrigĩ
ta ſiclos· fialã argenteaꝫ hñteꝫ ſe
ptuagĩnta ſiclos ad põdꝰ ſãctua
rij: vtrumqꝫ plenũ ſimila cõſpſa
oleo ĩ ſacrifitiũ· mortariolũ aureũ
appendẽs decẽ ſiclos plenũ ĩcẽſo·
bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ã
niculũ ĩ holocauſtũ hircũqꝫ ꝑ pctõ:
⁊ in hoſtias pacificoꝛuꝫ boues du
os· arietes qñqꝫ· hircos qñqꝫ· ag
nos anniculos qñqꝫ Hec fuit ob
latio ahira filij henã· Hec in dedi
cacõne altaris oblata ſunt a pñci
pibꝰ iſrl'm die q̃ ↄſecratũ ẽ· aceta
bula argẽtea duodecĩ· fiale argẽ
tee duodecim: ita ut centũtrigĩnta
argẽti ſiclos hñet vnũ acetabulũ·
⁊ ſeptuagĩta ſiclos vna fiala· id ẽ
ĩ ↄmune vaſoꝝ oĩm ex argẽto ſi
cli duomilia q̃dringẽti põdere ſã
ctuarij· mortariola aurea duodecĩ
plena ĩcẽſo· denos ſiclos appẽtẽ
tia põdẽ ſãctuarij· ſil' auri ſicli cẽ
tũuiginti· boues de armẽto ĩ holo
cauſtũ duodecim· arietes duodecĩ·
agni ãniculi duodecĩ et libamẽta
eoꝝ· hirci duodecĩ ꝑ pctõ· in hoſti
as pacificoꝝ boues vigintiqtuor·
arietes ſexaginta· hirci ſexaginta·
agni ãniculi ſexaginta Hec obla
ta ſũt in dedicacõne altaris qñ vn
ctũ eſt· Cũqꝫ ĩgrederetꝰ moyſes
tabernaculũ federis ut ↄſuleret ora
culũ: audiebat vocẽ loquẽtis ad
ſe de ꝓpitiatorio qđ erãt ſup archã
teſtimonij ĩť duos cherubĩ vnđ
⁊ loquebatꝰ ei. Ca· viij·

Locutus ẽ dñs ad moyſẽ di
cens· Loquere aarõ ⁊ dices
ad eũ Cũ poſueris ſeptẽ lucernas
cãdelabꝝ ĩ auſtrali pte erigatur·
Hoc igitꝰ pcipe ut lucerne ↄtra bo
reã e regione reſpitiãt ad mẽſam
panũ ꝓpoſicõis ↄtra eã pte quaꝫ
cãdelabꝝ ꝛſpicit lucẽ debebũt· Fe
citqꝫ aarõ ⁊ ipoſuit lucnas ſup cã
delabrum ut pcepat dñs moyſi·
Hec ãt erãt factuã cãdelabri ex au
ro ductili tã mediꝰ ſtipes q̃ cũcta
q̃ ex vtroqꝫ calamoꝝ latere naſce
bantꝰ· Iuxͣ exẽpluꝫ qđ oñdit dñs
moyſi: ita opatꝰ ẽ cãdelabꝝ· Et lo
cutꝰ ẽ dñs ad moyſen dicẽs Tol
le leuitas ex medio filioꝝ iſrahel ⁊
purificab eos iuxͣ hũc ritũ· aſpgã
tur aq luſtracõis ⁊ radãt oẽs pi
los carnis ſue· Cũ lauerint veſti
mẽta ſua ⁊ mũdati fuerĩt tollãt bo
uẽ de ãmẽtis ⁊ libamẽtũ eiꝰ· ſimilã
oleo ↄſpſã· bouẽ ãt alterꝝ de ãmẽto
tu accipies ꝑ pctõ ⁊ applicab leui
tas corã tabnaculo federis· ↄuoca
ta oĩ mltitudĩe filioꝝ iſrl'· cũqꝫ le
uite fuerĩt corã dño ponẽt filij iſrl'
manꝰ ſuas ſup eos ⁊ offeret aarõ
leuitas munꝰ ĩ ↄſpcũ dñi a filijs

iſrł ut ſuiant in miniſterio eius.
Leuite qꝫ ponēt manꝰ ſuas ſup ca-
pita boum e qbꝰ vnū facies pro
peccato ⁊ alteꝝ ī holocauſtū dñi
ut dep̄ceris ꝓ eis. Statueſqꝫ leui-
tas in ↄſpectu aarō ⁊ filioꝝ eius.
⁊ ↄſecrab̄ oblatos dño ac ſepab̄
de medio filioꝝ iſrł ut ſint mei et
poſtea ingrediant̄ tab̄naculū fe-
deris ut ſuiāt mihi. Sicqꝫ purifi-
cab̄ ⁊ ↄſecrab̄ eos ī oblatōe3 dñi
qm̄ dono donati ſunt mihi a filijs
iſrł. Pro p̄mogenitis q̄ aperiunt
oēz vuluaz ī iſrł accepi eos Mea
ſūt em̄ oīa p̄mogenita filioꝝ iſrł
tā ex hoībus q̄ꝫ ex iumētis. Ex die
quo pcuſſi oē p̄mogenitū in terra
egpti ſāctificaui eos mihi et tuli
leuitas ꝓ cūctis p̄mogenitis filio-
ꝝ iſrł. tradidiqꝫ eos dono aaron
et filijs eiꝰ de meᵒ ppłi ut ſuiāt
mihi ꝓ iſrł in tab̄naculo federis ⁊
orēt ꝓ eis ne ſit in populo plaga
ſi auſi fuerint accedere ad ſcīariū.
Feceꝝtqꝫ moyſes ⁊ aaron ⁊ oīs
multitudo filioꝝ iſrł ſup leuitis q̄
preceꝑat dñs moyſi: Purificati-
qꝫ ſūt ⁊ lauerūt veſtimēta ſua Ele-
uauitqꝫ eos aarō ī ↄſpectu dñi et
orauit pro eis ut purificati igrede-
rent̄ ad offitia ſua ī tab̄naculū fe-
deris corā aaron ⁊ filijs eius. Sic
preceꝑat dñs moyſi de leuitis ita
factū ē. Locutus ē dñs ad moyſē
dicēs. Hec eſt lex leuitaꝝ. A vigi-
tiquinqꝫ annis ⁊ ſupra ingredi-
ētur ut miniſtrēt ī tab̄aculo fede-
ris. Cūqꝫ qnq̄geſimū annū etatis
impleuerit ſuire ceſſabūt. eritqꝫ
miniſtri fratrū ſuoꝝ ī tab̄naculo
federis ut cuſtodiāt q̄ſibi fuerint
ↄmēdata. oꝑa aūt ipa nō faciāt

Sic diſponet leuitis in cuſtodijs
ſuis. ¶ Ca. ix.

Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſē
in deſto ſinai āno ſecūdo poſtq̄ꝫ
egreſſi ſūt de terra egipti mēſe p̄-
mo dicēs. Fatiāt filij iſrł phaſe
ī tpe ſuo q̄rtadecīa die mēſis hu-
ius ad veſperā iuxta oēs cerimo-
nias ⁊ iuſtificatōnes eiꝰ. Prece-
pit qꝫ moyſes filijs iſrł ut facrēt
phaſe. Qui fecerūt tpe ſuo q̄rtade-
cima die mēſis ad veſperam ī mō-
te ſinai iuxta oīa q̄ mādauerāt dñs
moyſi fecerūt filij iſrł. Ecce autē
quidā imūdi ſup aīa hoīs q̄ non
poterāt facere phaſe in die illo. ac-
cedētes ad moyſē ⁊ aarō dixerūt
eis. Immūdi ſumꝰ ſup aīa hoīs
q̄re fraudamur ut nō valeamus
offerre oblatōe3 dño ī tpe ſuo īt
filios iſrł. Quibꝰ rn̄dit moyſes
State ut ↄſulā q̄d p̄cipiat dñs de
vob̄. Locutuſqꝫ ē dñs ad moyſen
dicēs. Loq̄re filijs iſrł. Homo qui
fuerit immūdus ſup aīa ſiue ī via
procł igēte vr̄a faciat phaſe dño
in mēſe ſecūdo q̄rtadecima die mē-
ſis ad veſpaꝫ cū azis ⁊ lactucis
agreſtibꝰ ↄmedēt illud. Nō relin-
quēt ex eo q̄ppiā vſqꝫ mane ⁊ os
eius nō ↄfringēt. oēm ritū phaſe
obſuabūt. Si q̄s aūt ⁊ mūdus ē
⁊ in itinere nō fuit ⁊ tn̄ non fecit
phaſe exterminabit̄ aīa illa de po-
pulꝰ ſuis. q̄ ſacrifitiū dño nō ob-
tulit tpe ſuo Peccatū ſuū ipe por-
tabit. Peregrinꝰ q̄ꝫ et aduena ſi
fuerit aput vos. faciēt phaſe dño
iuxta cerimonias. et iuſtificatio-
nes ſuas. Preceptū idē erit aput
vos tam aduene q̄ꝫ idigene. Igit̄
die q̄ erectū eſt tab̄naculū operuit

illud nubes Veſpe aūt ſup tento
riū erat q̄ſi ſpeties ignis vſq̧ ma
ne. Sic fiebat iugit᷑. Per diē opē
riebat illud nubes ⁊ per noctē q̄ſi
ſpēs ignis. Cūq̧ ablata fuiſſȝ nu
bes q̄ tab̄naculū ꝓtegebat. tūc ꝓ
ficiſcebāt᷑ filij iſrl̄. ⁊ i loco vbi ſte
tiſſet nubes ibi caſtrametabant᷑.
Ad imperiū dn̄i ꝓficiſcebāt᷑. ⁊ ad
imperiū illi⁹ figebāt tab̄naculum.
Cunctis dieb⁹ q̄bȝ ſtabat nubes
ſup tab̄naculū manebāt i eodē lo
co ⁊ ſi euenıſſet ut multo tp̄e ma
neret ſup illud erāt filij iſrl̄ i excu
bijs dn̄i et nō ꝓficiſcebant᷑ q̄tq̄t
dieb⁹ fuiſſȝ nubes ſup tab̄naculū.
Ad iperiū dn̄i erigebāt tētoria. ⁊
ad iperiū illi⁹ deponebāt. Si fuiſſȝ
nubes a veſpe vſq̧ mane et ſtatī
diluculo tab̄naculū ꝛliq̄ſſet ꝓfici
ſcebant᷑. ⁊ ſi poſt diem et noctē re
ceſſiſſet: diſſipabāt tētoria. Si ve
ro biduo ā vno menſe vel lōgiori
tp̄e fuiſſet ſup tab̄naculuȝ: mane
bāt filij iſrl̄ i eodē loco ⁊ nō ꝓfici
ſcebant᷑. ſtatī aūt ut receſſiſſȝ mo
uebāt caſtra. Per verbū dn̄i fige
bāt tētoria ⁊ p verbū illi⁹ ꝓficiſce
bant᷑. erātq̧ i excubijs dn̄i iux̄ im
periū ei⁹ p manū moyſi. Ca. x.

Locut⁹ ē dn̄s ad moyſen di
cēs. Fac tibi duas tubas ar
gēteas ductiles: q̄b⁹ ꝯuocare poſ
ſis multitudinē q̄n mouēda ſunt
caſtr̄. Cūq̧ increpueris tub̄ ꝯgre
gabit᷑ ad te oīs turba ad oſtiū ta
b̄naculi federis. Si ſemel plāxeris
veniēt ad te pn̄cipes ⁊ capita mł
titudinis iſrl̄. Si āt ꝓlixior atq̧ cō
ciſus clāgor icrepuerit: mouebūt
caſtr̄ p̄mi q̄ ſūt ad oriētalē plagā
In ſecūdo āt ſonitu ⁊ pari vlulatu
tube leuabūt tētoria qui habitāt
ad meridiē. ⁊ iux̄ hunc modū reli
qui faciēt vlulātib⁹ tub̄ i ꝓfectiōe.
Q̄n āt ꝯgregād⁹ ē ppłus: ſimplex
tubaꝝ clāgor erit ⁊ nō ꝯciſe vlu
labūt. Filij aūt aaron ſacerdotis
clāgēt tubis. eritq̧ hoc legittimū
ſempit̄nū in gn̄acōib⁹ vr̄is Si exi
eritis ad bellū de t̄ra vr̄a ꝯtra ho
ſtes q̄ dimicant adūſū vos. clāge
tis vlulantib⁹ tub̄ ⁊ erit recorda
tio vr̄i coraȝ dn̄o deo veſtro ut eru
amini de manib⁹ inimicoꝝ vr̄oꝝ.
Si q̄n hēbitis epulū ⁊ dies feſtos
et kalēdas: canetis tub̄ ſup holo
cauſtis ⁊ pacificis victimis vt ſint
vobis in recordacōnem dei veſtri.
Ego dn̄s de⁹ veſter Anno ſecundo
mēſe ſecūdo viceſima die mēſ ele
uata ē nubes de tab̄naculo federis
Profectiq̧ ſunt filij iſrl̄ p turmas
ſuas de deſ͛to ſynai ⁊ recubuit nu
bes i ſolitudīe pharā. Moueītq̧
caſtr̄ p̄mi iux̄ iperiū dn̄i in manu
moyſi filij iuda p turmas ſuas q̄
rū pn̄ceps erāt naaſō fili⁹ āmina
dab In tribu filioꝝ yſachar fuit
pn̄ceps nathanael fili⁹ ſuari i tri
bu zabulō erāt pn̄ceps eliab fili⁹
elō. Depoſitūq̧ ē tabernaculū q̄d
portātes egreſſi ſūt filij gerſō ⁊ me
rari: ꝓfectiq̧ ſunt ⁊ filij rubē p tur
mas ⁊ ordinē ſuū: q̄ꝝ pn̄ceps erāt
eliſur fili⁹ ſedeur. i tribu āt filioꝝ
ſymeō pn̄ceps fuit ſalāihel fili⁹ ſu
riſaddai. porro i tribu gad erāt pn̄
ceps eliaſaph fili⁹ duel. ꝓfectiq̧ ſūt
⁊ caathite portātes ſcūariū. tādiu
tab̄naculū portabant᷑ donec veirēt
ad erectōis locū mouerūt caſtra fi
lij ephrai p t̄mas ſuas in q̄ꝝ exer
citu pn̄ceps erāt eliſama fili⁹ āmiud.

In tribu autē filioꝝ manaſſe pn̄ceps fuit gamaliel filiꝰ phaduſ‑
ſur. et in tribu beniamin erat dux
abidan filiꝰ gedeonis. Nouiſſimi
caſtroꝝ oīm ꝓfecti ſūt filiȷ̄ dan ꝑ
turmas ſuas ī quoꝝ exercitu pn̄‑
ceps fuit abiezer filiꝰ amiſaddai.
In tribu aūt filioꝝ aſer erat prin‑
ceps phagaihel filius ochrā. et ī
tribu filioꝝ neptalim pn̄ceps fu‑
it ahira filius henan. Hec ſūt ca‑
ſtra ⁊ ꝓfectōes filioꝝ iſrl̄ per tur‑
mas ſuas qn̄ egrediebāt. Dixitq̄
moyſes obab filio rahuel madi‑
aniti cognato ſuo. Proficiſcimur
ad locū quē dn̄s daturus ē nob.
Veni nobiſcū ut bene faciamus ti‑
bi. q2 dn̄s bona promiſit iſraheli.
Cui ille rn̄dit. Nō vadā tecū ſ3 reu‑
tar in terrā meā in q̄ natus ſū. Et
ille noli inq̄t nos relinq̄re Tu enī
noſti in qbꝰ locis ꝑ deſtū caſtra
ponē debeamus. ⁊ eris ductor nr̄.
Cūq̄ nobiſcū veneris q̄cq̄d opti‑
mū fuerit ex opibꝰ quas nob tra‑
diturus ē dn̄s dabimꝰ tibi Profe‑
cti ſūt ḡ de mōte dn̄i viā triū dieꝝ
archaq̄ federis dn̄i p̄cedebat eos
per dies tres ꝓuidēs caſtroꝝ locū
Nubes q̄ꝫ dn̄i ſuꝑ eos erat ꝑ diē
cū incederēt. Cūq̄ eleuaret̄ archa
dicebat moyſes. Surge dn̄e ⁊ diſ‑
ſipēt̄ inimici tui ⁊ fugiāt q̇ oderūt
te a facie tua. Cū aūt deponeretur
aiebat. Reuertere ad multitudinē
exercitus iſrl̄. ¶ Ca. xi.

Interea ortū eſt murmur ꝑpl̄i qua‑
ſi dolētiū ꝓ labore ꝯtra dn̄m. Qd
cum audiſſꝫ iratus eſt ⁊ accēſus ī
eos ignis dn̄i deuorauit extremā
caſtroꝝ ꝑtē. Cūq̄ clamaſſꝫ ꝑpl̄us
ad moyſen, orauit moyſes ad do‑
minū et abſorptꝰ ē ignis. Voca‑
uitq̄ nomen loci illiꝰ inceſio, eo q2
ſuccēſus fuiſſꝫ ꝯtra eos ignis dn̄i.
Vulgus q̄ppe ꝓmiſcuū qd aſcēde‑
rat cū eis flag̅uit deſiderio carniū.
ſedēs ⁊ flēs iūctis ſibi pit̄ filiȷ̄s iſrl̄
⁊ ait. q̄s dabit nob ad veſcēd car‑
nes. Recordamur piſciū q̇s ꝯme‑
debamꝰ ī egipto ḡtis. ī mētē nob
veniūt cucumeres ⁊ pepones. porri
q̄ꝫ ⁊ cepe ⁊ allia. Aīa nr̄a arida ē.
n̄l aliud reſpiciūt ocl̄i nr̄i n̄ man.
Erāt āt man q̄i ſemē coriādri colo‑
ris bdelli Circuibatq̄ ꝑpl̄s ⁊ colli‑
gēs illd frāgebat mola ſiue tere‑
bat ī mortario. coq̄n̄s ī olla ⁊ faci‑
ens ex eo tortulas ſapois q̄i panis
oleati Cūq̄ deſcēdēt nocte ſuꝑ ca‑
ſtra ros. deſcēdebat pit̄ ⁊ mā. Au‑
diuit ḡ moyſes flētē ꝑpl̄m ꝑ famili‑
as ſingulas ꝑ oſtia tētoriȷ̄ ſui Ira‑
tuſq̄ ē furor dn̄i valde. ſ3 et moyſi
ītolerāda res viſa ē. ⁊ ait ad dn̄m
Cur afflixiſti ſuū tuū ꝯq̄re nō iue‑
nio grāꝫ corāꝫ te. Et cur ipoſuiſti
pondꝰ vniūſi ꝑpl̄i hꝰ ſuꝑ me. Nū
q̇d ego ꝯcepi oēꝫ hāc ml̄titudiēꝫ
vel genui eā ut dicas mī porta eos
in ſinu tuo ſic portaē ſolet nutrix
infātulū ⁊ defer in t̄rā ꝓ q̄ iuraſti
pribꝰ eoꝝ. Vn̄ mī carnes ut dē tā‑
te multitudini. Flēt cōtra me dicē‑
tes. Da nob carnes ut ꝯmedamꝰ.
Nō poſſuꝫ ſolꝰ ſuſtinē oēꝫ hūc po‑
pulū. q2 ḡuis mī ē. Si alit̄ tibi vi‑
det̄. obſecro ut interficias me ⁊ iue‑
niā grāꝫ in ocul̄ tuis ne tātis affli‑
tiar mal̄ Et dixit dn̄s ad moyſen
Cōgrega mī ſeptuaginta viros de
ſenibꝰ iſrl̄ q̇s tu noſti q2 ſenes po‑
puli ſint ac mgr̄i ⁊ duces eos ad
oſtiū tabnaculi federis. facieſq̄ ibi

ſtare tecū ut oñdaz ⁊ loq̄r tibi et
auferaz de ſpū tuo tradāq; eis ut
ſuſtētent tecū onꝰ pp̄li et nō tu ſo
lus gueris. Populoq; dices San
ctificamini Cras comedetis carnes
Ego em̄ audiui vos dicē. Quis da
bit nob̄ eſcas carniū. Bn̄ nobis
erāt in egipto Vt det vob̄ dn̄s car
nes ⁊ comedatis: nō vno die nec
duobꝰ vel qn̄q; aut decē nec vigin
ti q̄dē. ſʒ vſq; ad menſem dieꝝ do
nec exeat p nares veſtras ⁊ verta
tur i nauſeā eo qꝫ ēpuleritis dn̄m
q̄ in medio vr̄i eſt et fleueritis co
rā eo dicētes. Quare egreſſi ſumꝰ
ex egipto ut pirem9 in ſolitudine.
Et ait moyſes. Sexcēta milia pedi
tū huiꝰ pp̄li ſunt. Et tu dicis dabo
eis eſū carniū mēſe integro. Nun
q̄d ouiū ⁊ boū multitudo cedet ut
poſſit ſufficere ad cibū. vel oēs pi
ſces maris i vnū cōgregabunt ut
eos ſatiēt. Cui rn̄dit dn̄s. Nūq̄d
manꝰ dn̄i inualida ē. Iā nūc vide
bis vtꝝ meꝰ ſermo ope cōpleat.
Venit igit moyſes ⁊ narrauit po
pulo verba dn̄i cōgregās ſeptua
ginta viros de ſenibus iſrl̄ quos
ſtare fecit circa tabnaculū Deſcen
ditq; dn̄s p nubē et locutus ē ad
eū: auferēs de ſpū q̄ erat in moy
ſe ⁊ dās ſeptuaginta viris. Cūq;
requieuiſſet in eis ſpūs pphauerūt
nec vltra ceſſauerūt. Remāſerant
aūt in caſtris duo viri q̄ꝝ vnꝰ vo
cabat heldad ⁊ alt medad ſupꝫ
quos requieuit ſpūs. nā ⁊ ipi deſcri
pti fuerāt et nō exierāt ad tabna
culū. Cūq; ppharēt in caſtris cu
currit puer ⁊ nūtiauit moyſi di
cēs. Heldad ⁊ med ad pphetāt in
caſtris. Statī ioſue filiꝰ nun mini

ſter moyſi et elcūs e pluribꝰ ait.
Dn̄e mi moyſes phibe eos. At il
le q̄d inq̄t emularis p me. Quis
tribuat ut oīs pp̄ls pphetet ⁊ det
eis dn̄s ſpm̄ ſuū. Reuerſuſq; eſt
moyſes ⁊ maiores natu iſrl̄ in ca
ſtra. Vētus autē egrediēs a dn̄o
arreptas trās mare coturnices de
tulit ⁊ dimiſit i caſtra: itinere quā
tū vno die cōfici pōt ex oī parte ca
ſtroꝝ p circuitū. volabātq; i aere
duobꝰ cubitis altitudine ſup trā
Surgēs ḡ pp̄ls toto die illo ⁊ no
cte ac die altero: cōgregauerunt co
turnicū q̄ paꝝ decē choros ⁊ ſicca
uerūt eas p gyꝝ caſtroꝝ. Adhuc
carnes erāt i dētibꝫ eoꝝ nec defece
rat huiuſcemōi cibus. ⁊ ecce furor
dn̄i cōcitatꝰ in pp̄lm pcuſſit eū pla
ga mag̃ nimis. Vōtuſq; ē ille lo
cꝰ ſepulcrā cōcupiſcētie. ibi ei ſepeli
erūt pp̄lm q̄ deſiderauerāt. Egreſſi āt
de ſepulcris cōcupiſcētie venerūt in
aſeroth ⁊ māſerūt ibi. Ca. xij.
Locutaq; ē maria ⁊ aarō cōtra
moyſen pp̄t vxorē eiꝰ ethio
piſſaz ⁊ dixerūt Nū p ſolū moyſen
locutꝰ ē dn̄s. Nōne et nob̄ ſilr ē
locutꝰ. Qd cū audiſſꝫ dn̄s iratꝰ ē
Erat ei moyſes vir mitiſſimꝰ ſup
oēs hoīes q̄ morabāt in tra Statī
locutꝰ ē ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā
Egredimini vos tm̄ tres ad tabnacu
lū federis. Cūq; fuiſſent egreſſi de
ſcēdit dn̄s i colūna nub. ⁊ ſtetit i
itroitu tabnacli vocās aarō ⁊ ma
riā. q̄ cū iſſent dixit ad eos. Audi
te ſmones meos. Si q̄s fuerit int
vos ppha dn̄i i viſiōe apparebo ei
vel p ſōniū loq̄r ad illū. At nō tal
ſuꝰ meꝰ moyſes q̄ i oī domo mea
fideliſſimꝰ ē. Ore ei ad os loq̄r ei.

Palā ⁊ nō p̄ enigmata ⁊ figuraſ
dn̄m videt. Quare ḡ nō timuiſtis
detrahē ſuo meo moyſi. Iratus
ꝗ; otra eos abijt. Nubes ꝗ; receſſit
q̄ erāt ſup tabn̄aculū ⁊ ecce maria
apparuit cādēs lepra q̄ſi nix. Cūq;
reſpexiſſet eā aarō ⁊ vidiſſꝫ pfuſā
lepra. ait ad moyſē. Obſecro dn̄e
mi ne ipōnas nob̄ hoc peccatū qd̄
ſtulte omiſimꝰ: ne fiat hec q̄ſi mor
tua ⁊ ut abortiuū qd̄ p̄icit̄ de vul
ua mr̄is ſue. Ecce iā mediū carnis
eiꝰ deuoratū ē a lepra. Clamauit
ꝗ; moyſes ad dn̄m dicēs Deꝰ ob
ſecro ſana eam. Cui rn̄dit dn̄s Si
pat̄ eiꝰ ſpuiſſꝫ in faciē illiꝰ: nōne
debuerat ſaltē ſeptē diebꝰ rubore
ſuffundi. Separet̄ ſeptē diebꝰ ex
tra caſtra et poſtea reuocabit̄. Ex
cluſa ē itaq; maria extra caſtra ſe
ptē diebꝰ ⁊ pplus nō eſt motꝰ de
loco illo donec reuocata ē maria.

Profectuſq; ē pp̄ls Ca. xiij.
de aſeroth fixis tētorijs i deſ
to pharā. Ibiq; locutꝰ ē dn̄s ad
moyſen dicēs Mitte viros q̄ oſide
rēt t̄rā chanaan quā daturꝰ ſū fi
lijs iſrl̄ ſingulos de ſingul̄ tribu
bꝰ ex p̄ncipibꝰ Fecit moyſes qd̄
dn̄s ip̄erarat de deſ̄to pharā mit
tēs p̄ncipes viros quoꝝ iſta ſunt
noīa De tribu rubē ſemmua filiū
zechur. De tribu ſimeō ſaphat fi
liū vri De tribu iuda chaleb filiū
iephone. De tribu yſachar igal fi
liū ioſeph. De tribu ephrai oſee
filiū nun. De tribu beiamī phalti
filiū raphu De tribu zabulō ged
dihel filiū ſodi. De tribu ioſeph
ſceptri manaſſe gaddi filium ſuſi.
De tribu dan amihel filiū gemalli
De tribu aſer ſehur filiū michael.
De tribu neptalim naabi filiū ba
pſi. De tribu gad guhel filiū ma
chi. Hec ſūt noīa viroꝝ q̄s miſit
moyſes ad oſiderādā t̄rā. vocauit
q; oſee filiū nun ioſue. Miſit ḡ eos
moyſes ad oſiderādā t̄rā chana
an ⁊ dixit ad eos. Aſcēdite p̄ me
ridianā plagā. Cūq; veneitis ad
mōtes oſiderāte t̄rā q̄lis ſit ⁊ p̄plm
q̄ hitator ē eiꝰ. vtrū fortis ſit an i
firmus. pauci numero an plureſ.
ip̄a t̄ra bona an mala. vrbes q̄les
murate an abſq; muris. humꝰ pi
guis an ſteril̄. nemoroſa an abſ
q; arboribꝰ. Cōfortami et afferte
nob̄ de fructibꝰ t̄re. Erat aūt tēpꝰ
qn̄ iā preco-quue veſci poſſunt. Cū
q; aſcēdiſſent explorauerūt t̄rā a
deſ̄to ſyn vſq; ad roob intrātibꝰ
emath. Aſcēderūtq; ad meridiē et
venerūt i hebrō. vbi erāt ahiman
⁊ ſiſai ⁊ tolmai filij enach. nā he
brō ſeptē annis añ thanim vrbeꝫ
egipti odita eſt. Pergenteſq; vſq;
ad torrētē botri abſciderūt palmitē
cū vua ſua quē portauerūt in vecte
duo viri. De malꝭq; granatis ⁊ de
ficis loci illius tulerūt q̄ appellatꝰ ē
neheleſcol id eſt torrēs botri eo q
botrū portaſſent inde filij iſrl̄. Re
uerſiq; exploratores t̄re pꝰ q̄dra
gita dies oī regione circuita vene
rūt ad moyſen ⁊ aarō ⁊ ad oēꝫ ce
tū filioꝝ iſrl̄ i deſ̄tū pharaꝫ qd̄ ē
in cades. Locutiq; eis ⁊ omni mlti
tudini oſtēderūt fructꝰ t̄re et narra
uerūt dicētes Venimꝰ in t̄rā ad quā
miſiſtis nos q̄ reuera fluit lacte ⁊
melle. ut ex hijs fructibꝰ ognoſci
poteſt. ſꝫ cultores fortiſſimos habꝫ
⁊ vrbes grādes atq; muratas. Stir
peꝫ enach vidimus ibi. Amalech

i. mature
precoque

habitat i meridie. etheus ⁊ iebu
ſeus ⁊ amorreꝰ i mōtāis. Chana
neus vero morat̄ iux̄ mare ⁊ circa
fluēta iordanis. Int̄ hec caleb cō
peſcēs murmur ppli q̄ oriebat̄ cō
tra moyſē ait. Aſcēdamꝰ et poſſi
deamꝰ terrā. qm̄ poterimꝰ obtine
re eā. Alij vero q̄ fuerāt cū eo dice
bāt. Nequaq̄ ad hūc populū va
lemꝰ aſcēdere q̄a fortior nob̄ ē. De
traxerūtq; terre quam inſpexerāt
apud filios iſrl̄ dicentes. Terra
quā luſtrauimꝰ deuorat habita
tores ſuos. Populꝰ quē aſpeximꝰ
ꝓcere ſtature ē. Ibi vidimꝰ mon
ſtra q̄daʒ filioꝝ enach de gn̄e gi
ganteo. quibus comparati quaſi
locuſte videbamur. ¶ Ca. xiiij

Igit̄ vociferās om̄is turba fleuit
nocte illa ⁊ murmurati ſunt ↄtra
moyſē ⁊ aarō cūcti filij iſrl̄ dicen
tes. Vtinaʒ mortui eēmꝰ i egipto
⁊ nō i hac vaſta ſolitudine. Vti
nā peamꝰ ⁊ nō iducat nos dn̄s
in terraʒ iſtā. ne cadamꝰ gladio
⁊ vxores ac liberi noſtri ducāt̄ ca
ptiui. Nonne meliꝰ ē reuerti i egi
ptū. Dixerūt alter ad alteꝝ. Con
ſtituamꝰ nob̄ ducē ⁊ reūtamur i
egiptum. Quo audito moyſes ⁊
aarō ceciderūt ꝓni in terraʒ coraʒ
oi multitudie filioꝝ iſrl̄. At vero
ioſue filꝰ nun et caleph filius ie
phone q̄ ⁊ ipi luſtrauerāt terrā ſci
derūt veſtimēta ſua ⁊ ad oēm mł
titudinē filioꝝ iſrl̄ locuti ſūt. Ter
ra quā circuiuimꝰ valde bō ē. Si ꝓ
pitiꝰ fuerit dn̄s inducet nos i eā.
⁊ tradꝫ humuʒ lacte ⁊ melle ma
nātē. Nolite rebelles eē ↄtra dn̄m.
neq; timeatis populū t̄re huiꝰ. q2 ſic
panē ita eos poſſumus deuorare.

Receſſit ab eis oē p̄ſidiū. dn̄s vo
biſcū ē: nolite metuere. Cumq; cla
maret ois multitudo et lapidibꝰ
eos vellꝫ opp̄mere. apparuit gl̄ia
dn̄i ſup tectū federis. cūctis videti
bꝫ filijs iſrl̄. Et dixit dn̄s ad moy
ſē. Vſq; q̄ detrahet mī populꝰ iſte.
Quouſq; n̄ credet mī i oibꝰ ſignis
q̄ feci coraʒ eis. Feriā igit̄ eos pe
ſtilēcia atq; ↄſumā. te āt faciaʒ prī
cipē ſup gentē magnā ⁊ fortioreʒ
q̄ hec eſt. Et ait moyſes ad dn̄m
Vt audiant egiptij de quoꝝ medio
eduxiſti ppl̄m iſtū ⁊ hitatores t̄re
huiꝰ q̄ audierūt ꝙ tu dn̄e i popu
lo iſto ſis ⁊ facie videaris ad faciē
⁊ nubes tua ꝓtegat illos ⁊ i colū
na nub̄ p̄cedas eos p diē ⁊ i colū
na ignis p noctē ꝙ occideris tātā
multitudinē q̄ſi vnuʒ hoiem ⁊ di
cāt Nō poterat itroducē populū i
t̄raʒ ꝓ q̄ iurauerat. ideo occidit
eos i ſolitudie. Magnificet̄ ḡ for
titudo dn̄i ſicut iuraſti dicēs. Dn̄s
patiēs ⁊ multe miſericordie. aufe
rens iniq̄tatē ⁊ ſcelera. nullūq; in
noxiū derelinquēs q̄ viſitas pctā
pr̄m i filios i tercia ⁊ q̄rtā gn̄acō
nē. Dimitte obſecro pctm̄ populi
tui huiꝰ ſcd̄m magnitudinē miſe
ricordie tue. ſic ꝓpitiꝰ fuiſti egre
dientibꝫ d̄ egipto vſq; ad locū iſtū
Dixitq; dn̄s. Dimiſi iux̄ verbū tuū
Viuo ego ⁊ implebit̄ gloria dn̄i
vniūſa terra. Attamē oēs hoies
qui viderūt maieſtatē meaʒ ⁊ ſig
na q̄ feci i egipto ⁊ i ſolitudine ⁊
tēptauerūt me iā p decē vices. nec
obedierūt voci mee. nō videbunt
terrā ꝓ q̄ iuraui patribꝰ eoꝝ nec
quiſq̄ ex illis qui detraxit mihi in
tuebit̄ eaʒ. Seruū meū chaleb

q̄ plenꝰ alio ſpū ſecutꝰ ē me īduca
cā ī trā hāc quaȝ circuiuit ⁊ ſemē
eiꝰ poſſidebit eā qm̄ amalechites
⁊ chananeꝰ hitāt ī vallibꝰ. Cras
mouete caſtra ⁊ reūtimī in ſolitu
dīnē p viā maris rubri. Locutuſqȝ
eſt dn̄s ad moyſen ⁊ aarō dicēs
Vſquequo hec multitudo peſſima
murmurat ꝯtra me. Querelas fi
lioꝝ iſrl̄ audiui. Dic ḡ eis. Viuo
ego ait dn̄s ſic̄ locuti eſtis audiē
te me ſic faciā vobis. In ſolitudīe
hac iacebūt cadauerā vr̄a. Oēs q̄
numerati eſtis a viginti ānis et ſu
pra ⁊ murmuraſtis ꝯtra me nō ī
trabitis trām ſup quā leuaui ma
nū meā ut hitare vos facerē pter
chaleb filiū iephone ⁊ ioſue filiū
nun. Paruulos aūt vr̄os de q̄bꝰ
dixiſtis ꝙ p̄de hoſtibꝰ forēt intro
ducā ut videāt trā q̄ vob̄ diſplicu
it. Vr̄a cadauera iacebūt ī ſolitu
dine. Filij vr̄i erūt vagi ī deſto an
nis q̄dragita et portabūt fornica
cōez vr̄aȝ donec ꝯſumāt cadauerā
prm ī deſto iuxta nūerꝝ q̄dragita
dieꝝ q̄bꝰ ꝯſideraſtis trā. Annꝰ p
die iputabit̄. Et q̄dragita ānis re
cipietis iniq̄tates vr̄as et ſcietis
vltōez meā. Quoniaȝ ſic̄ locutꝰ ſū
ita faciā oī multitudīni huic peſſi
me q̄ cōſurrexit adūſū me. In ſoli
tudīne hac deficiet ⁊ morietr̄. Igit̄
oēs viri q̄s miſerāt moyſes ad cō
teplādū trā ⁊ q̄ reūſi murmurare
fecerāt ꝯtra eū oēȝ multitudīeȝ de
trahētes tre ꝙ eſſet mala: mortui
ſūt atqȝ pcuſſi in ꝯſpcū dn̄i. Ioſue
aūt filiꝰ nun ⁊ chaleb filiꝰ iepho
ne vixerūt ex oībꝰ q̄ pfexerāt ad
ꝯſiderādā trā. Locutꝰ qȝ ē moyſes
vniūſa v̄ba hec ad oēs filios iſrl̄.
⁊ luxit pplꝰ nimis. Et ecce mane p̄
mo ſurgētes aſcēderūt v̄ticē mōtis
atqȝ dixerūt. Parati ſumꝰ aſcēdē
ad locū de q̄ dn̄s locutꝰ ē ꝙ pecca
uimꝰ. Quibꝰ moyſes. Cur iq̄t trāſ
grediminī v̄bū dn̄i qđ vob̄ nō cedet
in pſperū. Nolite aſcēdē nō eñ ē
dn̄s vobiſcū ne corruatis corā ini
micis vr̄is. Amalechites ⁊ chana
neꝰ ān vos ſūt q̄ꝝ gladio corrue
tis. eo ꝙ nolueritis acq̄eſcere dn̄o
nec erit dn̄s vobiſcū. At illi ꝯtene
brati aſcēderūt in v̄ticeȝ mōtis. Ar
cha aūt teſtamēti dn̄i et moyſes
nō receſſerūt de caſtris. Deſcēditqȝ
amalechites et chananeꝰ q̄ hita
bat ī mōte ⁊ pcutiēs eos atȝ cōci
dens pſecutus ē eos vſqȝ horma.

Ca. xv.

LOcutus ē dn̄s ad
moyſen dicēs. Loq̄re ad fili
os iſrl̄ ⁊ dices ad eos. Cū ingreſ
ſi fueritis terrā hitacōis vr̄e quā
ego dabo vob̄ ⁊ feceritis oblacōeȝ
dn̄o ī holocauſtū ā victimaȝ paci
ficā vota ſoluētes vel ſpōte offerē
tes mūera. ā in ſollēnitatibꝰ vr̄is
adolētes odorē ſuauitatis dn̄o. de
bobꝰ ſiue de ouibꝰ offeret q̄cūqȝ
ymolauerit victimaȝ: ſacrificiū ſi
mile decimā ptē ephi cōſpſā oleo.
qđ mēſurā habebit q̄rtā pteȝ hin.
⁊ vinū ad liba ſūdēda eiuſdē mē
ſure dabit ī holocauſtū ſiue victi
maȝ. Per agnos ſingulos ⁊ arie
tes erit ſacrificiū ſimile duaꝝ deci
marū q̄ cōſpſa ſit oleo tercie ptis
hin ⁊ vinū ad libamētū tcie ptis
eiuſdē mēſure offeret ī odoreȝ ſua
uitatis dn̄o. Quando vero de boƀ
feceris holocauſtū ā hoſtiā ut iple
as votū vel pacificas victimas: da
bis per ſingulos boues ſimile tres

decīas ꝯſpſe oleo qđ hēat mediū
mēſure hin· et vinū ad liba ſūdē
da eiuſdē mēſure in oblacōez ſua
uiſſimi odoris dn̄o Sic facies per
ſinglos boues ⁊ arietes ⁊ agnos
⁊ hedos Tā idigne ꝙ pegrīe eo
dē ritu offerēt ſacrificia· Vnū pre
ceptū erit atqꝫ iudiciū tā vobis ꝙ
aduenis ſr̄e· Locut⁹ ē dn̄s ad mo
yſē dicēs Loq̄re filijs iſrł ⁊ dices
ad eos Cū veneritis i trā quā da
bo vobꝫ ⁊ comederitis de panib⁹ illi
us regiōis ſepabitis p̄micias do
mino de cibꝫ vr̄is Sic de areis p̄mi
cias ſepabitis· ita ⁊ de pulmētis
dabitis p̄micia dn̄o· Qđ ſi p igno
rātiā p̄terieritis q̄cqꝫ hoꝝ q̄ locut⁹
ē dn̄s ad moyſē ⁊ mādauit p eū
ad vos a die q̄ cepit iubē ⁊ vltra
Oblitaqꝫ fuerit facē mł'titudo· of
feret vitulū de armēto holocauſtū
i odorē ſuauiſſimū dn̄o ⁊ ſacrificiū
ei⁹ ac liba ut cerimoīe poſtulant·
hircūqꝫ ꝓ pctō ⁊ rogabit ſacdos
ꝓ oī mł'titudie filioꝝ iſrł· ⁊ dimit
tet̃ eis· qm̄ nō ſpōte peccauerūt, ni
hilōi⁹ offerētes icēſū dn̄o ꝓ ſe ⁊
ꝓ pctō atqꝫ errore ſuo ⁊ dimittet̃
vniuſe plebi filioꝝ iſrł ⁊ aduenis
q̄ pegrināt̃ īt vos· qm̄ culpa ē oīs
ꝑpłi p ignorātiā Qđ ſi aīa vna ne
ſciēs peccauerit· offeret caprā āni
culā pro pctō ſuo, ⁊ dep̄cabit̃ pro
ea ſacdos ꝙ iſcia peccauerit corā
dn̄o· īpetrābitqꝫ ei veniā ⁊ dimittet̃
illi· tā idigenis ꝙ aduenis vna lex
erit ōmū q̄ peccauerit ignorātes·
aīa vero q̄ p ſupbiā āliqđ cōmiſerit
ſiū ciuis ſit ille ſiue pegrīnus· qm̄
aduſus dn̄m rebellꝫ fuit· pibit de
ꝑplo ſuo· Verbū em̄ dn̄i ꝯtēpſit
⁊ p̄ceptū illi⁹ fecit irritū· idcirco de

lebit̃ et portabit iniq̄tatē ſuā Fa
ctū eſt aūt cū eēnt filij iſrł in ſoli
tudie ⁊ inueniſſent hoīem colli
gentē ligna ī die ſabbati· obtule
rūt eū moyſi ⁊ aarō ⁊ vniuſe mł'
titudini· Qui recluſerūt eū ī carce
rē· neſcientes q̄đ ſup eo facē debe
rent· Dixitqꝫ dn̄s ad moyſē· Mor
te moriat̃ hō iſte· obruat eū lapi
dib⁹ oīs turba ext̃ caſtra Cūqꝫ e
duxiſſent eum foras obruerūt eū
lapidib⁹ ⁊ mortu⁹ ē ſic preceꝑat
dn̄s Dixit qꝫ dn̄s ad moyſē Loq̄
re filijs iſrł ⁊ dices ad eos ut faci
āt ſibi fimbꝫas p āgulos pallio
rū· ponētes i eis vittas iacīctias
Quas cū viderit recordēt̃ oīm mā
datoꝝ dn̄i nec ſequāt̃ cogitatio
nes ſuas ⁊ oculos p res varias
fornicātes· ſꝫ magis memores p̄
ceptoꝝ dn̄i· faciēt ea· ſintqꝫ ſācti
deo ſuo· Ego dn̄s deus vr̄ q̄ eduxi
vos de terra egipti vt eſſem deus
veſter· ¶ Ca·xvi·

Ecce aūt chorē fili⁹ yſaar filij
caath filij leui et datā atqꝫ
abiron filij eliab· honqꝫ fili⁹ phe
leth de filijs ruben ſurrexerūt con
tra moyſē· alijqꝫ filioꝝ iſrł ducēti
q̄nquaginta viri ꝓceres ſynago
ge. ⁊ q̄ tpe ꝯcilij p noīa vocabāt̃
Cūqꝫ ſtetiſſent aduerſū moyſen
⁊ aaron dixerunt· Sufficiat vobꝫ
quia omnis multitudo ſanctoꝝ ē
⁊ in ipſis ē dominus· Cur eleua
mini ſup populum domini· Qđ
cum audiſſet moyſes cecidit pro
nus in faciem· locutuſqꝫ ad chorē
⁊ ad omnem multitudinē· mane
inquit notum faciet domin⁹ qui
ad ſe ptineāt ⁊ ſctōs applicabit
ſibi ⁊ q̄s elegerit appropinq̄būt ei.

Hoc igit̄ facite. Tollat vnꝰ q̄ſqꝫ
thuribula ſua tu chore ⁊ oē ꝯcilīū
tuū ⁊ hauſto cras igne poīte deſu
per thimiama corā dn̄o ⁊ quēcū
qꝫ elegerit: iſpe erit ſcūs. Multū eri
gimīi filij leui. Dixitqꝫ rurſū ad cho
re. Audite filij leui. Num parū vo
bis ē ꝙ ſepauit vos deꝰ iſrl' ab oī
ꝓplo ⁊ iūxit ſibi ut ſuiretis ei ī cul
tu tabnaculi ⁊ ſtaētis corā frequē
tia ꝓpli et miſtraretis ei. Idcirco
ad ſe fecit accedē te ⁊ oēs frēs tu
os filios leui ut vob̄ etiā ſacdotiū
vēdicetis ⁊ oīs globus tuus ſtet
ꝯtra dn̄m. Quid ē enim aarō ut
murmuretis ꝯtra eū. Miſit ergo
moyſes ut vocaret dathā et abi
ron filios eliab Qui rn̄derūt. Nō ve
nimꝰ. Nūq̄d parū ē tibi ꝙ eduxi
ſti nos de t̄ra egipti q̄ lacte ⁊ melle
manabat ut occidēs in deſto, n̄ ⁊
dn̄atus fueis nr̄i. Reuea ī duxiſti
nos ī t̄rā q̄ fluit riuis lactis ⁊ mel
lis ⁊ dediſti nob̄ poſſeſſiōes agro
rū et vinearū. An ⁊ oculos nr̄os
vis eruere. Nō venimus. Iratuſqꝫ
moyſes valde ait ad dn̄m. Ne re
ſpicias ſacrificia eoꝵ. Tu ſcis ꝙ
nec aſellū q̄dē vnq̄ acceperim ab
eis nec afflixerī quēpiā eoꝵ. Dixit
qꝫ ad chore. Tu ⁊ oīs ꝯgregatio
tua ſtate ſeorſū corā dn̄o et aarō
die craſtio ſepatī. Tollite ſinguli
thuribula vr̄a ⁊ poīte ſup ea incē
ſū offerētes dn̄o ducēta q̄nq̄gita
thuribula. aaron qꝫ teneat thuri
bulū ſuū. Qd cū feciſſent ſtātibus
moyſe ⁊ aarō ⁊ coaceruaſſent ad
uerſū eos oēꝫ mltitudiēꝫ ad oſtiū
tabnaculi apparuit cunctis gloia
dn̄i. Locutuſqꝫ dn̄s ad moyſen ⁊
aarō ait. Sepami de medio ꝯgre
gacōis huiꝰ ut eos repēte diſpdā
Qui ceciderūt ꝓni ī faciē atqꝫ dixerūt
Fortiſſime deꝰ ſpirituū vniūſe car
nis: num vno peccāte ꝯtra oēs
ira tua deſeuiet. Et ait dominꝰ ad
moyſen Precipe vniūſo ꝓplo ut ſe
paret̄ a tabnacul' chore ⁊ dathā ⁊
abirō. Surrexitqꝫ moyſes ⁊ abijt
ad dathā ⁊ abirō ⁊ ſequētibꝰ eū
ſeniouibꝰ iſrl' dixit ad turbā Rece
dite a tabnacul' īpioꝵ ⁊ nolite tā
gere q̄ ad eos ptinēt: ne inuolua
mini in pctīs eorum. Cūqꝫ receſſiſ
ſent a tētorijs eoꝵ ꝑ circuitū: da
thā ⁊ abirō egreſſi ſtabāt ī intro
itu papilionū ſuarū cū vxoribꝰ ⁊
liberis: oīqꝫ frequētia. Et ait moy
ſes. In hoc ſcietis ꝙ dn̄s miſerit
me ut facerē vniūſa q̄ cernitis et
nō ex ꝓprio ea corde ꝓtulerī. Si cō
ſueta hoīm morte interierit ⁊ viſi
tauerit eos plaga q̄ ⁊ ceteri viſita
ri ſolēt nō miſit me dn̄s. Si aūt
nouā rē fecerit dn̄s ut apiēs t̄ra os
ſuū deglutiat eos ⁊ oīa q̄ ad illos
ptinēt. deſcēderitqꝫ viuētes ī infer
nū: ſcietis ꝙ blaſphemauerit do
minū. Cōfeſtī igit̄ ut ceſſauit loq̄
dirupta ē t̄ra ſb̄ pedibꝰ eoꝵ ⁊ api
ens os ſuū deuorauit illos cū tab
nacul' ſuis ⁊ vniūſa ſbſtātia eoꝵ
Deſcēderūtqꝫ viui ī infernū opti hu
mo et perierūt de medio mltitudiſ
At vero oīs iſrl' q̄ ſtabat ꝑ gyrū
fugit a clamore pereūtiū dicēs Ne
forte ⁊ nos terra deglutiat. Sed ⁊
ignis egreſſus ē a dn̄o interfecit
ducentos q̄nq̄gīta viros q̄ offe
rebāt incēſū.

Ca. xvij.

Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen
dicēs. Precipe eleazaro filio aarō
ſacdoti ut tollat thuibula q̄ iacēt

in incēdio ⁊ ignē huc illucq̨ disp
gat· q̄m sc̄ificata sūt i mortib⁹ pec
catoꝝ· pducatq̨ ea i lamias ⁊ af
figat altari eo q᷑ oblatū sit i eis
incensū dn̄o ⁊ sc̄ificata sint ut cer
nāt ea ꝓ signo ⁊ monimēto filij
isrl̄· Tulit ḡ eleazar sacdos thu
bula enea i q̄b⁹ obtulerāt hij q̄s
icēdiū deuorauit ⁊ pduxit ea i la
minas affigēs altari ut hr̄ent po
stea filij isrl̄· q̄b⁹ cōmouerēt̄ ne
q̄s accedat alienigena ⁊ q̄ nō ē de
semīe aarō ad offerēdū icēsū do
mīo ne patiat̄ sic passus ē chore
⁊ oīs ɔgregacō ei⁹ loquēte dn̄o
ad moysē· Murmurauit aūt oīs
multitudo filioꝝ isrl̄ sequēti die
ɔtra moysē ⁊ aarō dicens· Vos
ifecistis pplm dn̄i· Cūq̨ oiret̄ se
dicō ⁊ tumlt⁹ icresceret· moyses
⁊ aarō fugerūt ad tabnaculū fede
ris· Qd postq̄ igressi sūt opuit nu
bes ⁊ apparuit glia dn̄i· Dixitq̨
dn̄s ad moysē· Recedite d medio
hui⁹ multitudis· etiā nūc delebo e
os· Cūq̨ iacerēt i terra dixit moy
ses ad aarō· Tolle thuribulū et
hausto igne de altari mitte icen
sū desup· pgēs cito ad pplm ut ro
ges ꝓ eis· Jā ei egressa ē ira a do
mīo ⁊ plaga deseuit· Qd cū fecisset
aarō ⁊ cucurrisset ad mediā mul
titudinē quā iā vastabat incendi
um obtulit thimiama et stās int
mortuos ac viuētes ꝓ pplo dep
cat⁹ ē ⁊ plaga cessauit· Fuerūt āt
q̄ pcussi sūt q̄tuordecim milia hoim ⁊
septingēti absq̨ hijs q̄ pierāt in
cedio core· reūsusq̨ ē aaron ad
moysē ad ostiū tabnaculi fedis
p⁹ q̄ q̄euit interit⁹· Et locutus est
dn̄s ad moysē dicēs· Loq̄re ad fi
lios isrl̄ ⁊ accipe ab eis vgas sin
gulas ⁊ p ɔgn̄cōes suas a cūctis
pncipibus tbuū vgas duodecī·
⁊ vniuscuiusq̨ nomē supscribes v
ge sue· Nomē āt aarō erit i tbu le
ui ⁊ vna vga cūctas eoꝝ familias
ɔtinebit· ponesq̨ eas i tabnacu
lo federis corā testimonio vbi lo
q̄r ad te· Quē ex hijs elegero gmi
nabit vga ei⁹ ⁊ cohibebo a me q̄
rimonias filioꝝ isrl̄· q̄b⁹ ɔtra vos
murmurāt· Locutusq̨ ē moyses
ad filios isrl̄ ⁊ dederūt ei oēs pnci
pes vgas p singulas trib⁹· Fue
rūtq̨ vge duodecī absq̨ vga aa
rō· Quas cū posuisset moyses co
rā dn̄o in tabnaculo testimonij·
sequēti die regressus inuenit ger
minasse vgā aarō i domo leui et
turgētib⁹ gēmis eruperāt flores
q̄ folijs dilatatis in amigdalas
dformati sūt· Protulit ḡ moyses
oēs vgas d ɔspcū dn̄i ad cūctos
filios isrl̄· viderūtq̨ et receperūt sin
guli virgas suas· Dixitq̨ dn̄s ad
moysē· Refer vgā aarō in tabna
culū testimonij ut huet̄ ibi in sig
nū rebelliū filioꝝ isrl̄ ⁊ q̄escāt q̄re
le eoꝝ a me ne moriant̄· Fecitq̨
moyses sicut p̄cepat dn̄s· Dixerūt
āt filij isrl̄ ad moysē Ecce ɔsump
ti sum⁹· oēs pibim⁹· Quicūq̨ ac
cedit ad tabnaculū dn̄i· moritur
Nū vsq̨ ad internectionem cūcti de
lendi sum⁹· ¶ Ca· xviij·

Dixitq̨ dn̄s ad aarō· Tu et
filij tui ⁊ dom⁹ pr̄is tui tecū
portabitis iniq̄tatē sanctuarij et
tu et filij tui sil̄ sustinebitis pctā
sacerdocij vr̄i· Sz ⁊ frēs tuos de t
bu leui ⁊ sceptro patris tui sume
tecū· prestoq̨ sint et ministrēt t

Tu aūt ⁊ filij tui miſtrabitis ī ta-
bnaculo teſtionij Excubabūt cꝫle-
uite ad p̄cepta tua ⁊ ad cūcta ope-
ra tabnacl'i:ita dūtaxat ut ad va-
ſa ſcūarij ⁊ altare nō accedāt ne ⁊
illi moriāt̄ ⁊ vos pereatis ſil' Sint
aūt tecū ⁊ excubēt ī cuſtodijs tab-
naculi ⁊ ī oīb⁹ cerimonijs ei⁹ Ali-
enigena nō miſcebit̄ vob. Excuba-
te ī cuſtodia ſcūarij ⁊ ī miſteio al-
taris ne oriat̄ indigtio ſup filios
iſrl'. Ego dedi vob frēs vrōs leui-
tas de medio filioꝝ iſrl'.⁊ tradidi
donū dño ut ſuiāt ī miſterijs tab-
naculi ei⁹ Tu aūt ⁊ filij tui cuſto-
dite ſacdotiū vrm̄ et oīa q̄ ad cul-
tū altaris ptinēt.⁊ intra velū ſūt p
ſacdotes ammīſtrabūt̄ Si q̄s ext̄-
nus acceſſerit occidet̄. Locut⁹ eſt
dñs ad aarō. Ecce dedi tibi cuſto-
diā p̄mitiaꝝ meaꝝ Oīa q̄ ſcificāt̄
a filijs iſrl' tibi tradidi et filijs tu-
is p offico ſacdotali legitīa ſepit̄-
na. Hec ḡ accipies de hijs q̄ ſācti-
ficāt̄ et oblata ſūt dño. Oīs obla-
tio et ſacrifitiū et q̄cq̄d p pctō at-
cꝫ delicto reddit̄ m̄ ⁊ cedet ī ſcāſcō-
rū:tuū erit ⁊ filioꝝ tuoꝝ. In ſcūa-
rio comedes illud. Mares tm̄ edēt
ex eo.q2 ɔſecratū ē tibi Primitias
aūt q̄s vouerit et obtulerit filij
iſrl' tibi dedi et filijs tuis ac filia-
b⁹ tuis iure ppetuo. Qui mūd⁹ ē ī
domo tua veſcet̄ eis Oēȝ medullā
olei ⁊ vini ac frumēti q̄cq̄d offerūt
p̄mitiarū dño tibi dedi. Vniuerſa
frugū inicia q̄ gignit hum⁹ et do-
mino deportāt̄ cedēt ī vſus tuos.q̄
mūd⁹ ē ī domo tua veſcet̄ eis. Oē
qd ex voto reddiderit filij iſrl' tuū
erit. Quicq̄d p̄mū erūpit e vulua
cūcte carnis quā offerūt dño.ſiue
ex hoīb⁹ ſiue de pecorib⁹ fuerit tui
iuris erit.ita dūtaxat ut p hoīs p̄-
mogeīto p̄ciū accipias.et oē aīal
qd immūduȝ ē redimi facias.cui⁹
redēptio erit p⁹ vnū mēſem ſiclis
argēti qn̄cꝫ pō dere ſcūarij. Siclus
vigīti obulos habȝ Primogeītū
aūt bouis ⁊ ouis ⁊ capre nō facies
redimi.q2 ſcificate ſūt dño Sāgui-
nē tm̄ eoꝝ fundes ſup altaē ⁊ adi-
pes adolebi ī ſuauiſſimū odorē dño.
Carnes vero in vſū tuū cedēt ſic pe-
cduſculū ɔſecratū ⁊ armus dexter
tua erūt. Oēs p̄mitias ſcūarij q̄s
offerūt filij iſrl' dño tibi dedi ⁊ filijs
ac filiab⁹ tuis iure ppetuo Pactū
ſal'ē ſempitnū corā dño tibi ac fi-
lijs tuis. Dixitcꝫ dñs ad aarō. In
terra eoꝝ nl poſſidebitis nec habe-
bitis pteȝ int̄ eos. Ego ps ⁊ hēdi-
tas tua in medio filioꝝ iſrl' Filijs
aūt leui dedi oēs decīas iſrahel' in
poſſeſſionē p miſterio q̄ ſuiūt m̄
in tabnacl'o federis ut nō accedāt
vltra filij iſrl' ad tabernaculū nec
ɔmittāt pcm̄ mortiferū ſolis filijs
leui m̄ ī tabnaculo ſuiētib⁹ ⁊ por-
tātib⁹ pctā ppl'i Legittimū ſempit̄-
nū erit in gn̄acōib⁹ vrīs. Nihil
aliud poſſidebūt decīaꝝ oblacōe
ɔtēti q̄s ī vſus eoꝝ ⁊ neceſſaria ſe-
paraui Locutuſcꝫ ē dñs ad moy-
ſen dicēs. p̄cipe leuitis atcꝫ denū-
cia. Cū acceperitis a filijs iſrl' deci-
mas q̄s dedi vob.p̄mitias eaꝝ of-
ferte dño.id ē decīaȝ ptem decime
ut reputet̄ vob in oblacōeȝ p̄miti-
uorū:tā de areis q̄ de torculaibȝ ⁊
vniūſis quoꝝ accipitis p̄mitias
offerte dño ⁊ date ea aarō ſacdo-
ti. Oīa q̄ offertis ex decimis ⁊ ī do-
naria dñi ſepabitis optīa et elcā

erūt· dices ꝗ ad eos· Si p̄clara ⁊
meliora queq; obtuleritis ex deci
mis· reputabit᷑ vob̄ quaſi de area
⁊ torculari dederitis p̄micias. ⁊ co
medetis eas in oīb⁹ locis vr̄is tā
vos ꝗ̄ familie veſtre· q2 p̄ciuz ē p
miniſterio q̄ ſeruitis ī tabnaculo
teſtimonij. ⁊ n̄ peccabitis ſup hoc
egregia vob̄ ⁊ pinguia reſeruātes.
ne polluatis oblationes filiorū
iſrahel ⁊ moriamini· ¶ Ca· xix·

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
⁊ aarō dicens· Iſta ē r̄ligio
victime quā cōſtituit dn̄s Precipe
filijs iſrl̄ ut adducāt ad te vaccā
rufā etatis integre in q̄ nulla ſit
macula nec portauerit iugū· tra
detiſq; eā eleazaro ſacerdoti· Qui
eductā ex caſtra ymolabit in cō
ſpectu oīm. ⁊ tinguēs digitū ī ſan
guīe ei⁹· aſpget cōtra fores tabna
culi ſeptē vicib⁹· cōburetq; eā cū
ctis videtib⁹ tā pelle ⁊ carnib⁹ ei⁹.
ꝗ̄ ſāguīe ⁊ fimo flāme traditis·
Lignūq; cedrinū ⁊ yſopū coccūq;
bis tinctū ſacerdos mittet in flā
mā q̄ vaccā vorat· Et tūc demū
lotis veſtib⁹ ⁊ corpe ſuo· ingredi
et᷑ in caſtra· cōmaculatuſq; erit vſ
q; ad veſpm· Sz ⁊ ille q̄ cōbuſſerit
eā lauabit veſtimēta ſua ⁊ corp⁹
⁊ immūd⁹ erit vſq; ad veſperum
Colliget aūt vir mund⁹ cineres
vacce ⁊ effundet eos extra caſtra
in loco puriſſimo· ut ſint multitu
dini filiorū iſrahel in cuſtodiā ⁊ ī
aquā aſpſionis· q2 p pctō vacca
cōbuſta eſt· Cūq; lauerit q̄ vacce
portauerat cineres veſtimēta ſu
a· immūd⁹ erit vſq; ad veſperum
Habebūt hoc filij iſrahel ⁊ adue
ne q̄ habitāt int᷑ eos ſāctū ꝑ
petuo Qui tetigerit cadauer hoīs
⁊ ꝓpt᷑ hoc ſeptē dieb⁹ fuerit imū
d⁹· aſpget᷑ ex hac aq̄ die tercio ⁊
ſeptio ⁊ ſic mūdabit᷑· Si die tcō
aſpſus nō fuerit· ſeptimo n̄ pote
rit emūdari· Oīs q̄ tetigerit hūa
ne aīe morticinū ⁊ aſpſus hac cō
mixtione nō fuerit· polluet taber
naculū dn̄i ⁊ pibit ex iſrl̄· Quia
aqua expiacōis nō ē aſpſus imū
d⁹ erit ⁊ manebit ſpurcitia eius
ſup eū· Iſta ē lex hoīs q̄ morit᷑ ī ta
bnaculo· Oēs qui ingrediūt᷑ tēto
riū illi⁹ ⁊ vniūſa vaſa q̄ ibi ſunt
polluta erūt ſeptem dieb⁹· Vas
qd nō habuerit opculū nec liga
turā deſup· immūdū erit· Si quis
ī agro tetigerit cadauer occiſi ho
minis aut p ſe mortui ſiue os illius
vl ſepulchꝝ immūd⁹ erit ſeptē
dieb⁹· Tollēt de cinerib⁹ cōbuſti
oīs atq; pcti ⁊ mittēt aq̄s viuas
ſup eos ī vas ī qb⁹ cū hō mūdus
tinxerit yſopū· aſpget ex eo oēm
tētoriū ⁊ cūctā ſuppellectilē et ho
mies huiuſcemodi cōtagione pol
lutos atq; hoc mō mūd⁹ luſtra
bit immūdū tertio ⁊ ſeptimo die· ex
piatuſq; die ſeptimo lauabit ⁊ ſe
⁊ veſtimēta ſua ⁊ imūd⁹ erit vſq;
ad veſpm Si qs hoc ritu n̄ fuerit
expiatus· pibit aīa illi⁹ de medio
eccl̄e· q2 ſāctuariū dn̄i polluit ⁊ n̄
ē aq̄ luſtracōis aſpſus Erit hoc p̄
ceptū legittimū ſempit̄nū Ipſeq; q̄
aſpgit aq̄s· lauabit veſtimenta
ſua· Oīs q̄ tetigerit aq̄s expiatio
nis imūd⁹ erit vſq; ad veſperum
Quicquid tetigerit immundus ī
mundū faciet ⁊ anima que horū
quippiam tetigerit immunda erit
vſq; ad veſperum· ¶ Ca· xx·

Veneruntqꝫ filij iſrł ⁊ ois mltitudo i deſtu ſin mēſe pmo ⁊
manſit pp̄ls i cades Mortuaqꝫ ē ibi
maria ⁊ ſepulta i eodē loco. Cūqꝫ
indigeret aq̄ pp̄lus cōuenerūt adū
ſu moyſen ⁊ aarō ⁊ v̄ſi i ſedicōem
dixerūt Vtinā periſſem⁹ int̄ frēs
nr̄os corā dn̄o Cur eduxiſtis eccle
ſiā dn̄i i ſolitudinē uta nos ⁊ nr̄a
iumenta moriamur. Qre nos feci
ſtis aſcēdere de egipto et adduxi
ſtis ad locū iſtū peſſimū q̄ ſeri nō
poteſt q̄ nec ficuz gignit nec vine
as nec malagnata: inſup ⁊ aquā
nō habz ad bibēdū. Ingreſſuſqꝫ
moyſes ⁊ aaron dimiſſa multitu
dine i tabnaculū federis corruerūt
pni i trāz. clamaueruntqꝫ ad dn̄m
atqꝫ dixerūt. Dn̄e de⁹ audi clamo
rez pp̄li hui⁹ et aperi eis theſaurz
tuū fōtē aque viue. ut ſatiati ceſſēt
murmura eoꝝ. Et apparuit glo
ria dn̄i ſup eos. Locutuſqꝫ ē dn̄s
ad moyſen dicēs. Tolle v̄gā ⁊ cō
grega pp̄lm tu ⁊ aarō frat̄ tuus ⁊
loquimini ad petrā corā eis ⁊ illa
dabit aq̄s. Cūqꝫ eduxeris aquā
de petra bibet ois multitudo ⁊ iu
mēta eius Tulit igit̄ moyſes vir
gā q̄ erat i ↄſpectu dn̄i ſic p̄cepat
ei ↄgregata multitudīe an̄ petraz
dixitqꝫ eis Audite rebelles ⁊ incre
duli Nū de petra hac vob̄ aquam
poterimus eicere. Cūqꝫ eleuaſſet
moyſes manū pcutiēs v̄ga bis ſi
licē: egreſſe ſūt aq̄ largiſſime. ita
ut pp̄ls biberet ⁊ iumēta. Dixitqꝫ
dn̄s ad moyſen ⁊ aarō. q᷑ nō cre
didiſtis m̄ ut ſcīficaretis me corā
filijs iſrł. nō introducetis hos po
pulos i t̄rā quā dabo eis Hec eſt
aqua ↄtradictōis vbi iurgati ſūt
filij iſrł ↄtra dn̄m et ſcīficat⁹ ē in
eis. Miſit interea nūtios moyſes
de cades ad regē edom q̄ dicerent
Hec mādat frat̄ tuus iſrł. Noſti
oēz laborē q̄ apprehēdit nos q̄uo
deſcēderint pr̄es nr̄i i egiptū ⁊ habita
uerim⁹ ibi mlto tp̄e. affixerintqꝫ
nos egipcij ⁊ pr̄es noſtros ⁊ q̄uo
clamauerim⁹ ad dn̄m et exaudie
rit nos. miſeritqꝫ angelū q̄ eduxe
rit nos de egipto Ecce i vrbe cades
que ē in extremis finib⁹ tuis poſi
ti: obſecram⁹ ut nob̄ trāſire liceat
p t̄rā tuā. Nō ibim⁹ p agros nec
p vineas. nō bibem⁹ aq̄s de pute
is tuis. ſꝫ gradiemur via publica
nec ad dexteraz nec ad ſiniſtrā de
clinātes: donec trāſeam⁹ t̄minos tu
os. Cui r̄ndit edom. Nō trāſib̄ p
me. Alioqn̄ armat⁹ occurraz tibi.
Dixeruntqꝫ filij iſrł. Per tritaz gra
diemur viā ⁊ ſi biberim⁹ aq̄s tuas
nos ⁊ pecora nr̄a dabimus qđ iu
ſtū eſt Nulla erit i p̄tio difficultas
tm̄ velocit̄ trāſeam⁹. At ille r̄ndit
Nō trāſibitis Statiqꝫ egreſſus eſt
obuius cū infinita mltitudine ⁊
m ān u forti nec voluit acq̄eſcē dep
cāti ut ↄcedēt trāſitū p fines ſuos
Quā ob rē diuītit ab eo iſrł Cūqꝫ
caſtra mouiſſent de cades: venerūt
in mōtē or q̄ eſt in finib⁹ t̄re edom
vbi locut⁹ ē dn̄s ad moyſē dicēs.
Pergat iq̄t aarō ad pp̄los ſuos.
Nō enī intrabit terrā quaz dedi fi
lijs iſrł eo q᷑ icredulus fuerit ori
meo ad aq̄s ↄtradictionis Tolle
aarō ⁊ filiū ei⁹ cū eo ⁊ duces eos
in mōtē or. Cūqꝫ nudaueris pr̄ez
veſte ſua: indues ea eleazarū filiū
eius. ⁊ aarō colliget̄ ⁊ morietur ibi.
Fecit moyſes ut preceperat dn̄s ⁊

aſcēderūt ĩ monte ↄ̄ coꝛā oĩ multi
tudĩe. Cūq; aarō ſpoliaſſet veſti
bꝰ ſuis ĩduit eis eleſaꝝ filiū eiꝰ.
Jllo moꝛtuo ĩ mōtiſ ſupcilio. deſ
cēdit cū eleazaro. Oēs āt mł̄titu
do vidēs occubuiſſe aarō. fleuit
ſup eo triginta diebꝰ p cūctas fa
milias ſuas. ¶Ca. xxi

QVod cū audiſſꝫ chananeꝰ
rex arād q̄ hītabat ad meri
diē veniſſe ſcꝫ iſrł̄ p exploratoꝝ
viā pugnauit ↄtra illū ⁊ victoꝛ
exiſtēs duxit ex eo predā. At iſrł̄
voto ſe dn̄o obligās ait. Si tradi
deris pplm̄ iſtū ĩ manu mea. dele
bo vrbeſ eiꝰ. Exaudiuitq; dn̄s pre
ceſ iſrł̄ ⁊ tradidit chananeū quē il
le ĩterfecit ſubūſis vrbibꝰ eiꝰ ⁊ vo
cauit nomē loci illiꝰ oꝛma .i. anathe
ma. Pꝛofecti ſūt aūt ⁊ de mōte oꝛ
p viā q̄ ducit ad mare rubꝝ ut cir
cuirēt t̄rā edō. Et tedere cepit pplꝫ
itineris ac laboꝛiſ. locutuſq; ↄtra
dn̄m et moyſē ait. Cur eduxiſti
nos de egipto. ut moreremur ĩ ſo
litudĩe. deeſt panis. nō ſūt aq̄.
aīa nr̄a iā nauſeat ſup cibo iſto le
uiſſimo. Quā ob rē miſit dn̄s ĩ po
pulū igitos ſerpētes ad quoꝝ pla
gas ⁊ moꝛtes plurimoꝝ venerūt
ad moyſen atq; dixerūt. Peccaui
mꝰ. q2 locuti ſumꝰ ↄtra dn̄m ⁊ te.
Oꝛa ut tollat a nob̄ ſerpētes Oꝛa
uit moyſes ꝓ pplo Et locutus eſt
dn̄s ad eū. Fac ſerpentē eneū ⁊ po
ne eū ꝓ ſigno. Qui pcuſſus aſpe
xerit eū. viuet. fecit ḡ moyſes ſer
pētē eneū ⁊ poſuit eū ꝓ ſigno Quē
cū pcuſſi aſpicerēt. ſanabāt̄. Pꝛo
fectiq; filij iſrł̄ caſtrametati ſūt in
oboth: Vn̄ egreſſi fixere tētoꝛia in
ieabarim ĩ ſolitudĩe q̄ reſpicit mo
ab ↄtra oꝛientalē plagam ⁊ inde
mouētes uenerūt ad toꝛrētem za
reth. Quē reliquētes caſtrameta
ti ſūt ↄtra arnō. q̄ ē in deſerto. ⁊ ꝓ
minet ĩ f̄ibus amoꝛrei. Siquidē ar
nō terminꝰ ē moab. diuidēs moa
bitas ⁊ amoꝛreos Vn̄ dicit̄ ĩ libꝛo
belloꝝ dn̄i. Sicut fecit ĩ mari rubro.
ſic faciet ĩ toꝛrētibꝰ arnō. Scopu
li toꝛrētiū ĩclinati ſūt ut quieſcerēt
ĩ arnon ⁊ recūberēt ĩ fimbꝰ moa
bitaꝝ. Ex eo loco apparuit puteꝰ
ſup q̄ locutus ē dn̄s ad moyſen.
Cōgrega pplꝫ ⁊ dabo ei aquā Tūc
cecinit iſrł̄ carmē iſtud. Aſcēdat
puteꝰ ↄcinebāt. puteꝰ quē foderūt
pncipes ⁊ pauerūt duces multitu
dinis ĩ datoꝛe legis ⁊ ĩ bacuł̄ ſuis
De ſolitudine: mathana. De ma
thana. nahaliel. de nahaliel ĩ
bamoth Bamoth vallꝭ ē ĩ regiōe
moab ĩ vertice faſga ⁊ q̄d reſpicit
ↄtra deſertū/ Miſit āt iſrł̄ nūtios ad
ſeō regē amoꝛreoꝝ dicēs. Obſecro
ut trāſire mihi liceat p terrā tuā.
Nō declinabimꝰ in agros ⁊ vine
as. n̄ bibemꝰ aq̄s ex puteis Via
regia gradiemur. donec trāſeamꝰ
terminos tuos. Qui ↄcedere noluit
ut trāſiret iſrł̄ p fines ſuos. quin
potiꝰ exercitu ↄgregato egreſſus
ē obuiā in deſertū ⁊ venit in iaſa
pugnauitq; ↄtra eū. A quo pcuſ
ſus ē in oꝛe gladij ⁊ poſſeſſa ē t̄ra
eiꝰ ab arnō vſq; ieboc ⁊ filios am
mō. q2 forti p̄ſidio tenebāt̄ t̄mini
amonitaꝝ Tulit ḡ iſrł̄ oēs ciuitateſ
eiꝰ ⁊ hītauit ĩ vrbibꝫ amoꝛrei eſe
bō ſcꝫ ⁊ viculꝭ eiꝰ. vrbs eſebō fu
it regis ſeō amoꝛrei. q̄ pugnauit ↄtra
regē moab ⁊ tulit omnē terrā ĩ
que dicōis illius fuerāt vſq; arnō

Idcirco dicit̄ ī pꝛ̄ubio. Veite eſe
bon edificet̄ ⁊ ꝯſtruat̄ ciūtas ſeon
Ignis egreſſus ē d̄ eſebon flām̄a
de oppido ſeon ⁊ deuorauit armo
abitarū et h̄itatores excelſorū ar
non. Ve tibi moab periſti popu
le chamos. Dedit filios eiꝰ ī fugā
⁊ filias ī captiūitatē regi amoreoruꝫ
ſeon. Iugū ipoꝝ diſperijt ab eſe
bon vſqꝫ dibon laſſi puenerūt ī io
phe vſqꝫ medaba. Habitauit itaqꝫ iſ
rahel ī terra amorei. Miſitqꝫ moy
ſes q̄ explorarēt iazer cuiꝰ ceperūt
viculos ⁊ poſſederūt h̄itatores. Ver
terūtqꝫ ſe ⁊ aſcēderūt p viā baſā et
occurrit eis og rex baſā cū oī pp̄lo
ſuo pugnaturꝰ ī edrai. Dixitqꝫ do
minꝰ ad moyſē. Ne timeas eū qꝛ
ī manu tua tradidi illū ⁊ oēꝫ po
pulū ac t̄rā eiꝰ. facieſqꝫ illi ſic̄ feci
ſti ſeō regi amorreoꝝ h̄itatori eſe
bō. Percuſſerūt igit̄ ⁊ hūc cū filijs
ſuis vniuerſūqꝫ pp̄lm eiꝰ vſqꝫ ad īt
nicōeꝫ ⁊ poſſederūt t̄rā illiꝰ. Profe
ctiqꝫ caſtrametati ſūt ī cāpeſtribꝫ
moab. vbi trās iordanē iericho
ſita eſt. Ca. xxij.

Videns aūt balac filius ſephor
oīa q̄ fecerat iſrl̄ amorreo ⁊
qꝛ ptimuiſſent eū moabite et ipe
tū eis ferre n̄ poſſent. dixit ad ma
iores natu madiā. Ita delebit hic
pp̄ls oēs q̄ ī n̄ris finibꝰ cōmorāt̄.
quō ſolet bos herbas vſqꝫ ad ra
dices carpe. Ipe erat eo tpe rex ī
moab. Miſit ḡ nūcios ad balaā
filiū beor ariolū q̄ h̄itabat ſup flu
mē t̄re filioꝝ āmon ut vocarēt eū
⁊ dicerēt. Ecce egreſſus ē pp̄ls ex
egipto q̄ operuit ſupficiē terre ſedēs
ꝯtra me. Veni igit̄ ⁊ maledic pp̄lo
huic. qꝛ fortior me ē ſi q̄modo poſ
ſim pcutere ⁊ eicere eū de t̄ra mea
Noui eīm qꝙ bn̄dictꝰ ſit cui bn̄dix
eris. ⁊ maledictꝰ ī quē maledicta
cōgeſſeris. Perrexerūtqꝫ ſeniores
moab ⁊ maiōes natu madiā. ha
bētes diuinacōis p̄ciū ī manibus.
Cūqꝫ veniſſent ad balaā ⁊ narraſ
ſent ei oīa verba balac. ille r̄ndit.
Manete hic nocte ⁊ r̄ndebo q̄cq̄d m̄
dixerit dn̄s. Manētibꝫ illis apud
balaā venit deꝰ ⁊ ait ad eū. Quid ſi
bi volūt hoīes iſti apd̄ te. Rn̄dit
Balac filius ſephor rex moabita
rū miſit ad me dicēs. Ecce pp̄lus q̄
egreſſus ē d̄ egipto operuit ſuperfi
ciē t̄re. veni ⁊ maledic ei ſi q̄ modo
poſſim pugnās abigere eū. Dixit
qꝫ deus ad balaā. Noli ire cuꝫ eis
neqꝫ maledicas pp̄lo. qꝛ bn̄dictꝰ
eſt. Qui mane ꝯſurgēs dixit ad
pn̄cipes. Ite ī t̄rā vrāꝫ. qꝛ pꝛhibu
it me deꝰ venire vobiſcū. Reuſi pn̄
cipes dixerūt ad balac. Noluit ba
laā venire nobiſcū. Rurſū ille mul
to plures ⁊ nobiliores q̄ an̄ miſe
rat miſit. Qui cū veniſſent ad bala
aꝫ dixerunt. Sic dic̄ balac filiꝰ ſe
phor. Ne cuncteris venire ad me. parꝰ
ſū honorarē te ⁊ q̄cq̄d volueris dare.
Veni ⁊ maledic populo iſti. Rn̄dit
balaā. Si dederit m̄ balac plenā do
mū ſuā argēti ⁊ auri nō potero im
mutarē vbū dn̄i dei mei ut vel plꝰ
vel minꝰ loq̄r. Obſecro ut hic ma
neatis etiā hac nocte ⁊ ſcire q̄aꝫ
q̄d m̄ rurſū r̄ndeat dn̄s. Venit ḡ d̄
us ad balaā nocte ⁊ ait ei. Si vo
carē te venerit hoīes iſti. ſurge ⁊ va
de cū eis. ita dūtaxat ut qd̄ p̄cepe
ro tibi facias. Surrexit balaā ma
ne ⁊ ſtrata aſina pfectꝰ ē cū eis. ⁊
iratus ē deꝰ. Stetitqꝫ āgelus dn̄i

ĩ via ɔtͣ balaã q̃ ſedebat aſine⁊
duos pueros hēbat ſecū. Cernēs
aſina angelū ſtātē in via euagīa
to gladio auertit ſe de itinere⁊ ibat
ꝑ agꝝ. Quā cū verberaret balaaꝫ
⁊ vellet ad ſemitā reducē. ſtetit ā
gelus ĩ anguſtijs duaꝝ maceria
rū qbꝰ vinee cingebant̄. Queꝫ vi
dēs aſina iūxit ſe parieti⁊ attriuit
ſedētis pedem. At ille iterū verbera
bat ⁊ nilominꝰ angelꝰ ad locū ā
guſtū trāſiēs vbi nec ad dexterā
nec ad ſiniſtrā poterāt deuiari: ob
uiꝰ ſtetit. Cūq; vidiſſet aſina ſtā
tē angelū: ɔcidit ſb̄ pedibꝫ ſedētis
Qui iratꝰ vehemētiꝰ cedebat fuſte
latera eiꝰ Aperuitq; dn̄s os aſine⁊
locuta ē. Quid feci tibi? Cur ꝑcu
tis me ecce iā tercio? Rn̄dit balaã
Quia cōmeruiſti ⁊ illuſiſti m̄. Vti
nā haberē gladiū ut te ꝑcuterē.
Dixit aſina. Nonne aial tuū ſū cui
ſꝑ ſedē ɔſueſti vſq; ĩ p̄ntem diē?
Dic q̄d ſimile vnq̄ fecerī tibi. At
ille ait. Nūq̄. Protinꝰ aꝑuit dn̄s
oculos balaã⁊ vidit angelū ſtā
tē in via euaginato gladio. ado
rauitq; eū ꝓnꝰ in terrā. Cui ange
lꝰ. Cur inq̄t tertio verberas aſinā
tuā? Ego veni ut aduerſarer tibi
q2 ꝑuerſa ē via tua. mihiq; ɔtraria.
Et niſi aſina declinaſſet de via dās
locū reſiſtēti te occidiſſem ⁊ illa vi
ueret. Dixit balaã. Peccaui. neſci
ens q2 tu ſtares ɔtra me. Et nunc
ſi diſplicet tibi ut vadā: reuertar.
Ait āgelꝰ Vade cū iſtis ⁊ caue ne
aliud q̄ꝫ ꝑcepero tibi loq̄ris. Juit
igit̄ cū p̄ncipibꝫ Qd cū audiſſꝫ ba
lac egreſſꝰ ē ĩ occurſū eiꝰ ĩ opido
moabitaꝝ qd ſitū ē in extremis ſi
nibꝫ arnō. Dixitq; ad balaã. Miſi
nūcios ut vocarent te. Cur nō ſtā
tim veniſti ad me? An q2 mercedē
aduētui tuo reddere nequeo? Cui
ille rn̄dit. Ecce aſſum Nūquid loq̄
potero aliud niſi qd deus poſuerit
in ore meo. Perrexerūt ḡ ſimul et
venerūt in vrbeꝫ q̄ in extremis re
gni eiꝰ finibꝰ erat. Cūq; occidiſſꝫ
balac boues ⁊ oues: miſit ad ba
laaꝫ et p̄ncipes q̄ cū eo erant mu
nera. Mane aūt facto duxit eum
ad excelſa baal⁊ intuitus ē extre
mā ꝑtem populi

Ca. xxiij.

Dixitq; balaaꝫ ad balac. Edi
fica mihi hꝫ ſeptē aras ⁊ pa
ra totidē vitulos. eiuſdēq; nume
ri arietes Cūq; feciſſet iuxta ſmo
nē balaã: impoſuerūt ſil' vitulū ⁊
arietē ſuper arā. Dixitq; balaã ad
balac ſta pauliſꝑ iuxta holocau
ſtū tuū donec vadā ſi forte occur
rat m̄ dn̄s et qd cūq; iꝑauerit lo
q̄r tibi. Cūq; abiſſꝫ velocit̄: occur
rit illi deꝰ. Locutuſq; ad eū balaã
ſeptē inq̄t aras erexi⁊ ĩpoſui vitu
lū⁊ arietē deſup. Dn̄s āt poſuit v
bū ĩ ore eiꝰ⁊ ait. Reuēte ad balac
⁊ hec loq̄ris. Reuerſus iuenit ſtā
tē balac iux̄ holocauſtū ſuū⁊ oēs
principes moabitaꝝ. aſſumptaq;
parabola ſua dixit. De arā adduxit
me balac rex moabitaꝝ de monti
bꝰ orientis. Veni inq̄t ⁊ maledic
iacob. ꝓpera ⁊ deteſtarē iſrl'. Quo
maledicā cui nō maledixit deꝰ? q̄
racōe deteſtor quē dn̄s n̄ deteſtat̄
De ſūmis ſilicibꝫ videbo eū⁊ de col
libꝰ ɔſiderabo illū. Populꝰ ſolus
hitabit ⁊ ĩt̄ gētes n̄ reputabit̄. qs
dinūerare poſſit puluerē iacob et
noſſe numeꝝ ſtirpis iſrl'? Moiat̄
anima mea morte iuſtoꝝ et fiant

noviſſima mea hoꝝ ſilia· Dixitq̧
balac ad balaã· Quid eſt hoc qđ
agis· Vt maledicẽs inimicis me
is vocaui te ⁊ tu econtrario bñdicis
eis· Cui ille reſpõdit Nũ aliud poſ
ſũ loq̃ nĩ qđ iuſſerit dñs· Dixit ergo
balac· Veni mecũ i alterũ locũ vñ
ptẽ iſrƚ videas ⁊ totũ videre nõ poſ
ſis inde maledicito ei· Cũq̧ duxiſ
ſet eũ in locũ ſublimẽ ſup vticẽ mõ
tis phaſga edificauit balaam ſe
ptẽ aras ⁊ impoſitis ſupra vituloſ
atq̧ arietes dixit ad balac Sta hic
iuxͣ holocauſtũ tuũ donec ego ob
uius pgã· Cui cũ dñs occurriſſet
poſuiſſetq̧ vbũ in ore ei⁹ ait· Reuer
tere ad balac ⁊ hec loq̃ris ei· Reuer
ſus inuenit eũ ſtãtẽ iuxͣ holocauſ
tũ ſuũ ⁊ pricipes moabitaꝝ cũ eo
Ad quẽ balac· Quid inq̃t locut⁹ ẽ
dñs· At ille aſſumpta parabola
ſua ait· Sta balac ⁊ auſculta audi
fili ſephor· Nõ ẽ de⁹ q̃ſi hõ ut mẽti
atᷣ nec ut filius hoĩs ut mutetᷣ· Di
xit ergo ⁊ nõ faciet· locut⁹ ẽ ⁊ nõ iple
bit· Ad bñdicẽdũ adduct⁹ ſũ be
nedictõez phibere nõ valeo· Nõ
eſt ydolũ in iacob nec videtᷣ ſimu
lacrũ in iſrƚ· Dñs de⁹ ei⁹ cũ eo ẽ ⁊
clangor victorie regis i illo· Deus
eduxit illũ de egipto cui⁹ fortitudo
ſilis ẽ rinocerõtis Nõ ẽ auguriũ
in iacob nec diuinacõ i iſrƚ Tẽpo
rib⁹ ſuis dicetᷣ iacob ⁊ iſrƚ q̃d ope
rat⁹ ſit de⁹ Ecce pplƨ ut leena cõ
ſurget ⁊ q̃ſi leo erigetᷣ· Nõ accuba
bit donec deuoret pdã ⁊ occiſorũ
ſãguinẽ bibat· Dixitq̧ balac ad
balaã· Nec maledicas ei nec bñ
dicas· Et ille· Nonne ait dixi tibi qȝ
q̃cq̃d m̃ de⁹ ĩparet hoc facerẽ· Et
ait balac ad eũ Veni ⁊ ducã te ad

aliũ locũ ſi forte placeat deo ut in
de maledicas eis· Cũq̧ duxiſſet eũ
ſup vticẽ mõtis phogor q̃ reſpicit
ſolitudinẽ dixit ei balaã· Edifica
mihi hic ſeptẽ aras ⁊ para totidem
vitulos eiuſdẽq̧ numeri arietes
Fecit balac ut balaã dixerat impo
ſuitq̧ vitulos ⁊ arietes per ſingu
las aras· ¶ Ca· xxiiij·

Cumq̧ vidiſſet balaã qȝ pla
ceret dño ut bñdicẽt iſrahe
li nequaq̃ abijt ut an̄ pcerat ut
auguriũ q̃reret· ſed dirigẽs ꝯtra de
ſertũ vultũ ſuũ ⁊ eleuãs oculos vi
dit iſrƚ i tẽtorijs ꝯmorãtẽ p trib⁹
ſuas ⁊ irruẽte in ſe ſpũ dei aſſum
pta parabula ait· Dixit balaã fili⁹
beor dixit hõ cui obturat⁹ eſt ocu
lus dixit auditor ſmonũ dei q̃ vi
ſionẽ oĩpotẽtis ĩtuit⁹ ẽ q̃ cadit et
ſic aperiũtᷣ oculi eius· Q̃ȝ pulcra
tabnacula tua iacob ⁊ tẽtoria tua
iſrƚ ut valles nemoroſe· ut orti
iuxͣ fluuios irrigui ut tabnacula
q̃ fixit dñs q̃ſi cedri ppe aq̃s· Flu
et aq̃ ſitula ei⁹ ⁊ ſemẽ illi⁹ erit in
aq̃s multas· Tolletᷣ ppt agag rex
eius ⁊ auferetᷣ regnũ illi⁹· Deus
eduxit illũ de egipto cui⁹ fortitu
do ſilis ẽ rinocerontis Deuorabũt
gẽtes hoſtes illi⁹ oſſaq̧ eoꝝ ꝯfri
gẽt ⁊ pforabũt ſagittis Accubãs
dormiuit ut leo ⁊ q̃ſi leena quã ſu
ſcitare nulli⁹ audebit· Qui bñdixe
rit tibi erit ipſe bñdict⁹· q̃ maledixe
rit i maledictõe reputabitᷣ Irat⁹
q̧ balac ꝯtra balaã cõploſis ma
nib⁹ ait· Ad maledicendũ inimicis
meis vocaui te q̃b⁹ econtrario ter
tio bñdixiſti· Reuẽtẽ ad locũ tuũ.
Decreueram q̃dẽ magnifice honora
re te· ſed dominus puauit te honore

diſpoſitō Rn̄dit balaā ad balac Nō ne nuncijs tuis q̄s miſiſti ad me dixi ſi dederit m̄ balac plenā domū ſuā argēti ⁊ auri n̄ potero p̄teire ſmonē dn̄i dei mei·ut vel bonū q̄d vel mali pferā ex corde meo ſ; q̄cq̄d dn̄s dixeit hoc loq̄r. Verū tn̄ pgēs ad pplm meū dabo ɔſiliū q̄d pp̄ls tu⁹ pplo huic faciat extremo tpe. Sūpta igit̄ pabola rurſū ait· Dixit balaā fili⁹ beor: dixit hō cui⁹ obturat⁹ ē ocul⁹: dixit auditor ſermonū dei· q̄ nouit doctrinā altiſſimi ⁊ viſiōes oīpotētis vid;. q̄ cadēs aptos hab; oculos vide bo eū ſ; nō mō: intuebor illū·ſ; non ppe. Orie̊t ſtella ex iacob ⁊ cōſurg; v̄ga de iſrl̄ ⁊ pcutiet duces moab vaſtabitq; oēs filios ſeth ⁊ eit ydumea poſſeſſio ei⁹. Hereditas ſeir ced; inimicis ſuis·iſrl̄ vero fortiter aget· De iacob erit q̄ dn̄ek ⁊ pdat reliq̄as ciuitatis· Cūq; vidiſſet amalech aſſumēs pabolā ait Pn̄cipiū gēciū amalech cuius extrema pdent̄ Viditq; cineū ⁊ aſſumpta pabola ait· Robuſtū q̄dem ē habitaculū tuū· ſ; ſi i petra poſueris nidū tuū ⁊ fueris elect⁹ de ſtirpe cin q̄ꝑdiu poteis pmanere. Aſſur ei capiet te Aſſumptaq; pabola iterū locut⁹ ē. Heu q̄s victur⁹ ē qn̄ iſta faciet de⁹. Venīēt i trierib⁹ de ytalia· ſupabūt aſſirios vaſtabuntq; hebreos ⁊ ad extremū etiā ipi pibūt Surrexitq; balaā ⁊ reuerſus ē i locū ſuū· balacq; via qua venerat rediit. ¶ Ca·xxv·

Morabatur āt eo tpe iſrl̄ i ſethi,⁊ fornicat⁹ ē pp̄ls cū filiab; moab q̄ vocauert eos ad ſacrificia ſua· At illi ɔmederūt ⁊ adorauerūt deos eaꝝ· Initiatuſq; ē iſrl̄ beelfegor ⁊ irat⁹ dn̄s ait ad moyſen Tolle cūctos pn̄cipes pplī ⁊ ſuſpēde eos ɔtr̄ ſolē i patibul̄ ut auertat̄ furor me⁹ ab iſrl̄ Dixitq; moyſes ad iudices iſrl̄· Occidat vn⁹ q̄ſq; ꝓximos ſuos q̄ initiati ſūt beelfegor· Et ecce vn⁹ de filijs iſrl̄ itrauit corā frībus ſuis ad ſcortū madianitē vidēte moyſe ⁊ oī turba filiorū iſrl̄ q̄ flebāt an̄ fores tabnaculi· Qd cū vidiſſet finees fili⁹ eleazari filij aarō ſacdotis ſurrexit de medio multitudis et arrepto pugiōe igreſſus ē pt⁹ virū iſrahelitē in lupanar ⁊ pfodit ābos ſil̄ viꝝ ſ. ⁊ mulierē i locis gēitalib⁹· Ceſſauitq; plaga a filijs iſrl̄ ⁊ occiſi ſūt vigītiq̄tuor milia hōim· Dixitq; dn̄s ad moyſen Finees fili⁹ eleazari filij aarō ſacdotis auītit irā meā a filijs iſrl̄· q̄ zelo meo ɔmot⁹ ē ɔtra eos ut n̄ ipe delerē filios iſrl̄ in zelo meo· Idcirco loq̄re ad eū· Ecce do ei pacē fedeis mei ⁊ erit tā ipi q̄ꝫ ſemini ei⁹ pactū ſacerdocij ſempiternū· q̄ zelatus ē ꝓ deo ſuo ⁊ expiauit ſcel⁹ filioꝝ iſrahel Erāt aūt nomē viri iſrahelite q̄ occiſus ē cū madianitide zābri fili⁹ ſalumi: dux de ɔgnacōne ⁊ tribu ſymeōis· Porro mulier madianitis q̄ pit̄ interfecta ē vocabat̄ cozbi filia ſur pn̄cipis nobiliſſimi madianitaꝝ· Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicēs· Hoſtes vos ſentiāt madianite ⁊ pcutite eos· q̄ ⁊ ipſi hoſtiliter egerunt contra vos ⁊ decepere inſidijs p dolum phogor et cozbi filiam ducis madian ſororē ſuā que percuſſa eſt in die plage pro ſacrilegio phogor·

Poſtq̄ noxioꝝ ſā ¶ Ca. xxvi.
guis effuſus ē dixit dn̄s ad
moyſē ⁊ eleazarū filiū aarō ſac
dotē. Numerāte oēz ſūmā filioꝝ iſ
rł a vigīti ānis ⁊ ſupra p domos
⁊ ꝯgnacōes ſuas cūctos q̄ poſſūt
ad bella ꝓcedere. Locuti ſūt itaqꝫ moyſes
et eleazar ſacdos ī cāpeſtribꝰ mo
ab ſup iordanē ꝯtra iericho ad
eos q̄ erāt a vigīti annis ⁊ ſupra
ſic dn̄s ip̄auerat q̄ꝝ ē iſte nūerꝰ
Rubē p̄mogeitꝰ iſrł. Huiꝰ filius
enoch a quo fāilia enochitarum.
phallu a q̄ fāilia phalluitaꝝ ⁊ eſ
rom a q̄ fāilia eſromitaꝝ. ⁊ char
mi a q̄ fāilia charmitarū. Hee ſūt
fāilie de ſtirpe rubē q̄rū numerꝰ ī
uētꝰ q̄dragita tria milia ⁊ ſeptin
gēti trigīta. Filius phallu eliab.
huiꝰ filij namuhel ⁊ dathā ⁊ abi
ron. Iſti ſunt dathan et abiron
principes populi q̄ ſurrexerūt ꝯtra
moyſen et aarō in ſedicōe chore.
qn̄ aduſus dn̄m rebellauerūt. ⁊ api
ens t̄ra os ſuū deuorauit choē mo
rientibꝰ plurimis. qn̄ ꝯbuſſit ignis
ducētos q̄nq̄gita viros Et factū ē
grāde miraculū ut chore peūte fi
lij illius nō perirēt. Filij ſymeō p
ꝯgnacōes ſuas namuhel ab hoc
fāilia namuhelitaꝝ. iamin ab hoc
fāilia iamitarū. iachin ab hoc fāi
lia iachinitaꝝ. zare ab hoc fāilia
zareitarū. ſaul ab hoc fāilia ſauli
taꝝ. Hee ſūt fāilie de ſtirpe ſymeō.
q̄rū oīs numerus fuit vigīti duū
miliū ducētoꝝ. Filij gad p ꝯgna
cōes ſuas. ſephon ab hoc fāilia ſe
phoitaꝝ. aggi ab hoc fāilia aggi
taꝝ. ſuni ab hoc fāilia ſunitarum.
ozni ab hoc fāilia oznitaꝝ. her ab
hoc fāilia heritaꝝ. arod a quo fāi
lia arodītarū. arihel ab hoc fāilia
arihelitaꝝ. Iſte ſūt fāilie gad q̄rū
oīs numerꝰ fuit q̄dragita milia
q̄ngētoꝝ. Filij iuda her ⁊ onan. q̄
ambo mortui ſūt in t̄ra chanaan
Fuerūtqꝫ filij iuda p ꝯgnacōes ſu
as. ſela a quo fāilia ſelaitaꝝ. pha
res a quo fāilia pharesitaꝝ. zare
a quo fāilia zareitarum. Porro filij
phares eſron a quo fāilia eſroita
ꝝ. ⁊ amł a q̄ fāilia amulitaꝝ Iſte
ſūt fāilie iuda. q̄rū oīs numerus
fuit ſeptuagita ſex milia q̄ngēto
rū. Filij yſachar p ꝯgnacōes ſu
as. thola a q̄ fāilia tholaiatarum.
phua a q̄ fāilia phuaitaꝝ. iaſub
a q̄ fāilia iaſubitaꝝ. ſemrā a quo
fāilia ſemramitaꝝ. Hee ſūt ꝯgna
cōes yſachar. q̄ꝝ nūerꝰ fuit ſexa
gintaq̄tuor milia trecētoꝝ. Filij za
bulon p ꝯgnacōes ſuas ſared a
q̄ fāilia ſareditaꝝ. helon a q̄ fami
lia helonitaꝝ. ialel a q̄ fāilia iale
litaꝝ. Hee ſūt ꝯgnacōes zabulō.
q̄ꝝ nūerꝰ fuit ſexagita milia qn̄
gētoꝝ. Filij ioſeph p ꝯgnacōes
ſuas manaſſe ⁊ ephraim. De ma
naſſe ortus ē machir a q̄ familia
machiritarū. Machir genuit ga
laad a q̄ fāilia galaaditaꝝ. Gala
ad habuit filios iezer a q̄ famili
a iezeitaꝝ. ⁊ elech a q̄ fāilia elechi
taꝝ. ⁊ aſrihel a q̄ fāilia aſrihelitaꝝ.
⁊ ſechē a q̄ familia ſechemitaꝝ. ⁊
ſemida a quo fāilia ſemidaitarū.
⁊ epher a q̄ fāilia epheritarū. Fu
it āt epher pr̄ ſalphaad. q̄ filios
nō habebat. ſꝫ tm̄ filias q̄rum iſta
ſunt noīa Maala ⁊ noa ⁊ egla et
melcha therſa. Hee ſunt familie
manaſſe ⁊ numerꝰ eaꝝ q̄nq̄gita
duo milia ſeptīgitoꝝ. Filij autem

ephraim ꝑ ꝯgnacões ſuas fuerũt
hij Suthala a q̊ familia ſuthala
itarũ· becher a q̊ familia becherita
ruꝫ· tehen a quo familia tehenita
ruꝫ· Porro fili⁹ ſuthala fuit herã:
a quo familia heranitaꝝ· Hee ſũt
ꝯgnacões filioꝝ ephraĩ. quorum
numerus fuit trigĩtaduo milia
qn̊gentoꝝ Iſti ſũt filij ioſeph per
familias ſuas Filij beniamin ĩ co
gnacõnib⁹ ſuis· bale a q̊ familia
baleitarũ· azbel a quo fãilia azbe
litaꝝ· achirã a quo familia achi
ramitaꝝ· ſuphã a quo familia ſu
phamitarũ· vphã a quo familia
vphamitaꝝ· Filij bale hered ⁊ no
eman De hered familia hereditaꝝ
De noemã familia noemanitaꝝ·
Hij ſut filij beniamin ꝑ cognacio
nes ſuas quoꝝ numer⁹ q̃dragin
taqn̊q; milia ſexcentoꝝ Filij dan
ꝑ ꝯgnacões ſuas· ſuhã a quo fa
milia ſuhanitarũ· Hee ꝯgnacões
dã ꝑ familias ſuas· Oẽs fuere ſu
hanite quoꝝ numerus erat ſexa
gintaq̃tuoꝛ milia q̃dringentorũ·
Filij aſer ꝑ ꝯgnacões ſuas· iem
na a quo fãilia iẽnaitarũ· ieſſui a
quo familia ieſſuitaꝝ· brie a q̊ fa
milia brieitaꝝ· Filij brie haber a
quo fãilia haberitaꝝ. ⁊ melchiel
a quo familia melchihelitaꝝ No
mẽ aũt filie aſer fuit ſara Hee co
gnacões filioꝝ aſer et numerus
eoꝝ qn̊q̃gintatria milia q̃dringẽ
toꝝ· Filij neptali ꝑ cognacões ſu
as· ieſſihel a q̊ familia ieſſihelita
rũ· guni a quo fãilia gunitarũ· ia
ſer a quo familia iaſeritaꝝ· ſellez
a quo fãilia ſellemitaꝝ Hee ſunt
ꝯgnacões filioꝝ neptali ꝑ fami
lias ſuas· quoꝝ numer⁹ q̃dragi
taqn̊q; milia q̃dringẽtoꝝ· Iſta ẽ
ſũma filioꝝ iſrl' q̊ recẽſiti ſũt ſexcẽ
tamilia ⁊ mille ſeptingẽtitriginta
Locut⁹q; ẽ dñs ad moyſen dicẽs
Iſtis diuidet' terra iuxta numerũ
vocabuloꝝ in poſſeſſiones ſuas·
Plurib⁹ maiorẽ ꝑtẽ dabis ⁊ pau
tioꝛib⁹ minorẽ· ſingul' ſicut nunc
recenſiti ſũt tradet' poſſeſſio: ita dũ
taxat ut ſoꝛs terraꝝ tribub⁹ diui
dat et familijs· Quicq̃d ſoꝛte ꝯti
gerit hoc vel plures accipiant vel
pautioꝛes· Hicq; eſt numer⁹ filio
rũ leui ꝑ familias ſuas· Gerſõ a
quo familia gerſonitaꝝ· caath a
quo fãilia caathitaꝝ· merari a q̊
familia meraritaꝝ· Hee ſũt fãilie
leui· Fãilia lobni· fãilia hebroni
fãilia mooli· familia muſi· fãilia
chori· At vero caath genuit ãraz
q̃ habuit vxoꝛez iochabeth filiaz
leui q̃ nata ẽ ei ĩ egipto Hec genu
it viro ſuo ãraz filios aarõ ⁊ moy
ſen ⁊ mariã ſoroꝛẽ eoꝝ De aarõ oꝛ
ti ſunt nadab ⁊ abiu ⁊ eleaſar et
ythamar. q̊ꝝ nadab ⁊ abiu moꝛ
tui ſũt cũ obtuliſſent ignẽ alienũ
corã dño Fuerũtq; oẽs q̊ numera
ti ſũt vigĩtitriamilia generis ma
ſculini ab vno menſe ⁊ ſupra. q̃ nõ
ſunt recenſiti int' filios iſrl' nec eis
cũ ceteris data poſſeſſio ẽ Hic eſt
numerus filioꝝ iſrl' qui deſcripti
ſũt a moyſe et eleaſaro ſacerdote
in campeſtrib⁹ moab ſupra ioꝛda
nẽ contra iericho. inter quos nul
lus fuit eoꝝ q̊ añ numerati ſũt a
moyſe et aaron in deſerto ſynai·
Predixerat enĩ dñs q᷑ oẽs moꝛe
rentur in ſolitudine· Nullusq; re
manſit ex eis niſi caleb fili⁹ iepho
ne ⁊ ioſue fili⁹ nun· Ca·xxvij·

nouiſſima mea hoꝝ ſilia. Dixitq;
balac ad balaā. Quid eſt hoc qḋ
agis. Vt maledicēs inimicis me
is vocaui te ⁊ tu ecōtraio bn̄dicis
eis. Cui ille rn̄ſpō dit. Nū aliud poſ
ſuz loq̄ n̄ qḋ iuſſerit dn̄s. Dixit ḡ
balac. Veni mecū ĩalterū locū vn̄
ptē iſrl̄ videas ⁊ totū vidē nō poſ
ſis inde maledicito ei. Cūq; duxiſ
ſet eū in locū ſblimē ſup v̄ticē mō
tis phaſga edificauit balaam ſe
ptez aras ⁊ ĩpoſitis ſupra vitulo
atq; arietes dixit ad balac. Sta ħ
iux̄ holocauſtū tuū donec ego ob
uius pgā. Cui cū dn̄s occurriſſet
poſuiſſ;q; v̄bū in oreei9 ait. Reu̇
tere ad balac ⁊ hec loq̄ris ei. Reu̇
ſus inuenit eū ſtātē iux̄ holocauſ
tū ſuū ⁊ pn̄cipes moabitaꝝ cū eo
Ad quē balac. Quid iq̄t locut9 ē
dn̄s. At ille aſſumpta parabola
ſua ait. Sta balac ⁊ auſculta audi
fili ſephor. Nō ē de9 q̄ſi hō ut mēti
at̄ nec ut filius hois ut mutet̄. Di
xit ḡ ⁊ nō faciet. locut9 ē ⁊ nō iple
bit. Ad bn̄dicēdū adduct9 ſū be
nedictōez ꝓhibere nō valeo. Nō
eſt ydolū in iacob nec videt̄ ſimu
lacrū in iſrl̄. Dn̄s de9 ei9 cū eo ē ⁊
clangor victorie regis ĩ illo. Deus
eduxit illū de egipto cui9 fortitudo
ſil'is ē rinocerōtis. Nō ē augurīū
in iacob nec diuinacō ĩ iſrl̄. Tēpo
rib9 ſuis dicet̄ iacob ⁊ iſrl̄ q̄d ope
rat9 ſit de9. Ecce ꝑl's ut leena cō
ſurget ⁊ q̄ſi leo erigēt. Nō accuba
bit donec deuoret p̄daz ⁊ occiſorū
ſāguinē bibat. Dixitq; balac ad
balaā. Nec maledicas ei nec bn̄
dicas. Et ille. Nonne ait dixi t ꝙ
q̄cq̄d m̄ de9 ĩparet hoc facerez. Et
ait balac ad eū. Veni ⁊ ducā te ad

aliū locū ſi forte placeat deo ut in
de maledicas eis. Cūq; duxiſſ; eū
ſup v̄ticē mōtis phogor q̄ reſpicit
ſolitudinē dixitei balaā. Edifica
mihi ħ ſeptē aras ⁊ para totidem
vitulos eiuſdēq; numeri arietes
Fecit balac ut balaā dixerat ipo
ſuitq; vitulos ⁊ arietes per ſingu
las aras. Ca. xxiiij.

Vnq; vidiſſ; balaaz ꝙ pla
ceret dn̄o ut bn̄dicēt iſrahe
li nequaq̄ abijt ut an̄ prexeāt ut
auguriū q̄ret. ſ; dirigēs ɔtra de
ſtū vultū ſuū ⁊ eleuās oculos vi
dit iſrl̄ ĩ tētorijs ɔmorātē p trib9
ſuas ⁊ irruēte in ſe ſpū dei aſſum
pta parabola ait. Dixit balaā fili9
beor. Dixit hō cui obturat9 eſt ocu
lus dixit auditor ſmonū dei q̄ vi
ſionē oīpotētis ĩtuit9 ē q̄ cadit et
ſic aperiūt̄ oculi eius. Q̄m pulcra
tabnacula tua iacob ⁊ tētoria tua
iſrl̄ ut valles nemoroſe ut orti
iux̄ fluuios irrigui ut tabnacula
q̄ fixit dn̄s q̄ſi cedri ꝑp̄ aq̄s. Flu
et aq̄ ſitula ei9 ⁊ ſemē illi9 erit in
aq̄s multas. Tollet̄ ꝓp̄ agag rex
eius ⁊ auferet̄ regnuz illi9. Deus
eduxit illū de egipto cui9 fortitu
do ſil'is ē rinocerontis. Deuorābūt
gētes hoſtes illi9. oſſaq; eoꝝ ɔfri
gēt ⁊ pforābūt ſagittis. Accubās
dormiuit ut leo ⁊ q̄ſi leena quā ſu
ſcitare null9 audebit. Qui bn̄dixe
rit tibi erit ipē bn̄dict9. q̄ maledix
erit ĩ maledictōe reputabit̄. Irat9
q; balac ɔtra balaā cōploſis ma
b9 ait. Ad maledicendū inimicis
meis vocaui te q̄b9 ecōtrario ter
tio bn̄dixiſti. Reuētē ad locū tuū
Decreuerā q̄dez magnifice honora
re te. ſ; dominus p̄uauit te honore

diſpoſito Rn̄dit balaā ad balac
Nōne nuncijs tuis q̄s miſiſti ad
me dixi ſi dederit m̄ balac plenā
domū ſuā argēti ⁊ auri n̄ potero ꝑ
terire ſmonē dn̄i dei mei ut vel bo
q̄d vel mali ꝓferā ex corde meo ſꝫ
q̄cq̄d dn̄s dixerit hoc loq̄r. Verū
tn̄ pgēs ad ꝑplm meū dabo ꝯſiliū
q̄d ꝑpls tuꝰ ꝑplo huic faciat extre
mo tpe. Sūpta igit̄ pabola rurſū
ait. Dixit balaā filiꝰ beor: dixit hō
cuiꝰ obturatꝰ ē oculꝰ: dixit audi
tor ſermonū dei q̄ nouit doctrinā
altiſſimi ⁊ viſiōes oīpotētis vidꝫ
q̄ cadēs apertos habꝫ oculos vide
bo eū ſꝫ nō mō: intuebor illū. ſꝫ non
ꝓpe. Orietur ſtella ex iacob ⁊ cōſur
gꝫ v̄ga de iſrl̄ ⁊ pcutiet duces mo
ab vaſtabitq̄ꝫ oēs filios ſeth ⁊ erit
ydumea poſſeſſio eiꝰ. Hereditas
ſeir cedꝫ inimicis ſuis. iſrl̄ vero forti
ter aget. De iacob erit q̄ dn̄etur ⁊ p
dat reliq̄as ciuitatis. Cūq̄ꝫ vidiſſet
amalech aſſumēs pabolā ait Prī
cipiū gēciū amalech cuius extre
ma pdent̄ Vidit q̄ꝫ cineū ⁊ aſſum
pta pabola ait. Robuſtū q̄dem ē
habitaculū tuū. ſꝫ ſi i petra poſue
ris nidū tuū ⁊ fueris electꝰ de ſtir
pe cin q̄ꝫ diu poteris pmanere? Aſ
ſur ei capiet te. Aſſumptaq̄ꝫ pabo
la iterū locutꝰ ē. Heu q̄s victurꝰ ē
q̄n iſta faciet deꝰ? Veniēt i trieri
bꝰ de ytalia. ſupabūt aſſirios va
ſtabuntq̄ꝫ hebreos ⁊ ad extremū
etiā ipi pibūt Surrexitq̄ꝫ balaā ⁊
reuerſus ē i locū ſuū. balacq̄ꝫ via
qua venerat rediit. ¶ Ca. xxv.

Morabatur āt eo tpe iſrl̄ i ſe
thi ⁊ fornicatꝰ ē ꝑpls cū fili
abꝫ moab q̄ vocauerūt eos ad ſacri
ficia ſua. At illi ꝯmederūt ⁊ adora
uerūt deos eaꝝ. Initiatuſq̄ꝫ ē iſrl̄
beelfegor ⁊ iratꝰ dn̄s ait ad moy
ſen Tolle cūctos pn̄cipes ꝑpli ⁊ ſu
ſpēde eos ꝯtrā ſolē i patibul̄ ut auē
tat̄ furor meꝰ ab iſrl̄ Dixitq̄ꝫ moy
ſes ad iudices iſrl̄. Occidat vnꝰ
q̄ſq̄ꝫ ꝓximos ſuos q̄ initiati ſūt beel
fegor. Et ecce vnꝰ de filijs iſrl̄ itra
uit corā fribus ſuis ad ſcortū ma
dianitē vidēte moyſe ⁊ oi turba fi
liorū iſrl̄ q̄ flebāt an̄ fores tabna
culi. Qd cū vidiſſet finees filiꝰ ele
azari filij aarō ſacd̄otis ſurrexit de
medio multitudīs et arrepto pu
giōe igreſſus ē ptꝰ viꝝ iſrahelitē
in lupanar ⁊ pfodit ābos ſil. viꝝ
ſ. ⁊ mulierē i locis gēitalibꝰ. Ceſ
ſauitq̄ꝫ plaga a filijs iſrl̄ ⁊ occiſi
ſūt vigītiq̄tuor milia hōim. Dixit
q̄ꝫ dn̄s ad moyſen Finees filiꝰ ele
azari filij aarō ſacd̄otis auītit irā
meā a filijs iſrl̄. qꝛ zelo meo ꝯmo
tꝰ ē ꝯtra eos ut n̄ ipe delerē filios
iſrl̄ in zelo meo. Idcirco loq̄re ad
eū. Ecce do ei pacē federis mei ⁊ erit
tā ipi q̄ꝫ ſemini eiꝰ pactū ſacerdo
cij ſempiternū. qꝛ zelatus ē ꝓ deo
ſuo ⁊ expiauit ſcelꝰ filioꝝ iſrahel
Erāt aūt nomē viri iſrahelite q̄ oc
ciſus ē cū madianitide zābri filiꝰ
ſalumi: dux de ꝯgnacōne ⁊ tribu
ſymeōis. Porro mulier madiani
tis q̄ pit̄ interfecta ē vocabat̄ cozbi fi
lia ſur pn̄cipis nobiliſſimi madi
anitaꝝ. Locutuſq̄ꝫ ē dn̄s ad moy
ſen dicēs. Hoſtes vos ſentiāt ma
dianite ⁊ pcutite eos. qꝛ ⁊ ipſi ho
ſtiliter egerunt contra vos ⁊ dece
pere inſidijs p ydolum phogor et
cozbi filiam ducis madian ſororē
ſuā que percuſſa eſt in die plage
pro ſacrilegio phogor.

Sicut locut⁹ eſt dñs ſuis ſuis ita
faciem⁹. Ipſi armati pgem⁹ corā
dño i terraʒ chanaā ⁊ poſſeſſiōeʒ
iam ſuſcepiſſe nos ↄfitemur trās
iordanē. Dedit itaqʒ moyſes filijs
gad ⁊ ruben ⁊ dimidie tribui ma
naſſe filij ioſeph regnum ſeon re
gis amorrei et regnū og regis ba
ſan ⁊ terrā eoꝝ cū vrbibꝫ ſuis per
circuitū. Igit̄ extruxerūt filij gad
dibon ⁊ aſtharoth ⁊ aroer ⁊ roth
⁊ ſophan et iazer iecbaa et beth
nemra ⁊ betharā vrbes munitas
⁊ caulas pecorib⁹ ſuis. Filij vero
rubē edificauerūt eſebon ⁊ eleale
⁊ cariathaī ⁊ nabo baalmeō vrbis
noībus: ſabamaqʒ īponentes vo
cabula vrbibꝫ q̄s extruxerāt. Por
ro filij machir filij manaſſe perre
xerūt in galaad ⁊ vaſtauerūt eā in
terfecto amorreo habitatore eius
Dedit ḡ moyſes terrā galaad ma
chir filio manaſſe q̄ habitauit in
ea. Iair aūt filius manaſſe abijt
⁊ occupauit vicos ē eius q̄s appel
lauit auothiair id eſt villas iair.
Nobe q̄ꝫ perrexit et apprehendit ca
nath cū viculis ſuis: vocauitqʒ eā
ex noīe ſuo nobe. ¶ Ca. xxxiij.

Hee ſūt māſiones filioꝝ iſrl̄ q̄
egreſſi ſunt de egipto per tur
mas ſuas in manu moyſi ⁊ aarō
q̄s deſcripſit moyſes iux̄ caſtroꝝ
loca q̄ dñi iuſſiōe mutabāt. Pro
fecti igit̄ de ramaſſe menſe primo
q̄ntadecīa die mēſis p̄mi fecerunt
altera die phaſe filij iſrl̄ i manu
excelſa videtib⁹ cūctis egipcijs et
ſepeliētib⁹ p̄mogeītos q̄s pcuſſe
rat dñs. Nā ⁊ in dijs eoꝝ exercue
rat vltōeꝫ. Caſtrametati ſūt i ſoc
coth ⁊ de ſocoth venerūt in ethaꝫ
que ē in extremis finib⁹ ſolitudi
nis. Inde egreſſi venerūt ↄtra phia
iroth que reſpicit beelſephō et ca
ſtrametati ſūt anī magdalū. Pro
fectiqʒ de phiairoth trāſierūt p me
diū mare in ſolitudinē ⁊ ābulan
tes trib⁹ dieb⁹ p deſtū etham ca
ſtrametati ſūt i mara. Profectiqʒ
de mara venerūt in helim vbi erāt
duodecī fōtes aq̄ꝝ ⁊ palme ſeptu
agita ibiqʒ caſtrametati ſūt. Sed
⁊ inde egreſſi fixerūt tentoria ſuper
mare rubꝝ. Profectiqʒ de mari ru
bro caſtrametati ſūt i deſto ſinai
vnde egreſſi venerūt i deptha. Pro
fectiqʒ de deptha caſtrametati ſūt
in halus. egreſſiqʒ de hal⁹ raphi
dim fixere tētoria vbi pplo defuit
aqua ad bibēdū. Profectiqʒ de ra
phidim caſtrametati ſūt in deſto
ſynai. Sed et de ſolitudine ſynai
egreſſi. venerūt ad ſepulcra ↄcupi
ſcētie. pfectiqʒ de ſepulcris ↄcupi
ſcētie caſtrametati ſūt in aſſeroth
⁊ de aſſeroth venerūt in rethma.
Profectiqʒ de rethma caſtrameta
ti ſūt in remonphares vnde egreſ
ſi venerūt i lebna. De lebna caſtra
metati ſūt i reſſa. egreſſiqʒ de reſſa
venerūt in ceelatha. Vnde pfecti
caſtrametati ſūt in monte ſepher
egreſſi de monte ſepher venerūt i
arada. Inde pficiſcētes caſtrame
tati ſunt in maceloth. pfectiqʒ de
maceloth venerūt in thaath. De
thaath caſtrametati ſūt in thaē
vñ egreſſi fixere tētoria i metcha.
Et de metcha caſtrametati ſūt in
eſmona. pfectiqʒ de eſmona vene
rūt i moſeroth. Et de moſeroth ca
ſtrmetati ſūt i banaiachā. pfecti
qʒ de banaiachā venerūt in mōteꝫ

gadgad. Vñ pfecti caſtrametati
ſũt i iethebatha. ꝛ d' iethebatha
venerũt i ebrona. Egreſſiq; de ebro
na caſtrametati ſũt i aſiongaber
inde pfecti venerũt in deſertũ ſyn. Hec
ē cades. Egreſſiq; de cades caſtra
metati ſũt in mõte or. in extremis
finib9 terre edom. Aſcēditq; aarõ
ſacerdos in mõte or iubente dño.
ibi mortu9 ē ãno quadrageſimo
egreſſionis filioꝝ iſrl' ex egipto
mēſe q̃nto pmo die mēſis cũ eēt
ãnoꝝ cētũuigintitriũ. Audiuitq;
chananeus rex arad q̃ hitabat
ad meridiē i trã chanaã veniſſe
filios iſrl'. Et pfecti de mõte or ca
ſtrametati ſũt i ſalmoã. vñ egreſ
ſi venerũt in phinon. Profectiq; de
phinõ caſtrametati ſũt oboth. et
de oboth venerũt in ieabarim que
eſt in finib9 moabitaꝝ. Profecti
q; de ieabarim fixere tētoria in di
bongad. vñ egreſſi caſtrametati
ſunt in elmõ deblathaim. Egreſſi
q; de elmõ deblathaim venerunt
ad mõtes abarim ɔtrã nabo. Pro
fectiq; de mõtib9 abarim trãſierũt
ad cãpeſtria moab ſup iordanē
ɔtra iericho. Ibiq; caſtrametati
ſũt de bethſimõ vſq; ad belſathim i
planiorib9 locis moabitaꝝ. vbi
locutus ē dñs ad moyſē. Precipe
filijs iſrl' ꝛ dic ad eos. Qñ trãſieri
tis iordanē intrãtes terrã chana
an. diſp̃dite cunctos habitatoꝛes
terre illi9. ɔfringite titulos ꝛ ſta
tuas ɔminuite atq; õnia excelſa
vaſtate. mũdãtes terram et ha
bitantes in ea. Ego eñ dedi vob
illam in poſſeſſionē quam diuide
tis vobis ſorte. Pluribus dabitis
latiorē ꝛ pautioꝛib9 anguſtiorē

Singulis ut ſors ceciderit. ita tri
buet hereditas. Per trib9 ꝛ famili
as poſſeſſio diuidet. Sin autē no
lueritis interficē habitatores trē
qui remãſerint erũt vob q̃ſi claui
in oculis ꝛ lancee in lateribus et
aduerſabũt vob in trã hitacõis ve
ſtre ꝛ quicq̃d illis cogitaueram fa
cere vob faciã. ¶ Ca. xxxiiij.

Locutuſq; ē dñs ad moyſen
dicēs. Precipe filijs iſrl' ꝛ di
ces ad eos. Cum ingreſſi fueritis
terrã chanaã ꝛ in poſſeſſionē vo
bis ſorte ceciderit. hijs finib9 ter
minabitur. Pars meridiana ici
piet a ſolitudine ſyn q̃ ē iuxta edõ
ꝛ habebit terminos ɔtra orientē
mare ſalſiſſimũ q̃ circuibũt auſt
ralē plagã p aſcēſum ſcorpionis. ita
ut trãſeãt i ſena ꝛ pueniãt ad me
ridiē vſq; ad cadeſbarne. vñ egre
dient ɔfinia ad villã noīe adar et
tendēt vſq; aſemona. Ibitq; per
gyrũ terminus ab aſemona vſq;
ad torrētē egipti ꝛ magni maris
litore finiet. Plaga aũt occidēta
lis a mari magno icipiet ꝛ ipo fi
ne claudet. Porro ad ſeptētriona
lē plagã a mari magno termini
incipiēt puenientes vſq; ad mon
tem altiſſimum a quo venient in
emath vſq; ad terminos ſedada
ibũtq; ɔfinia vſq; ad ebrona et
villam henan. Hij erunt termini
i parte aquilonis. Inde metabũ
tur fines contra orientalem pla
gam de henan vſq; ſephama et
de ſephama deſcendent termini
in reblatha contra fontem da
phnim. Inde deniq; peruenient
contra orientem ad mare cene
reth ꝛ tendent vſq; ad iordanē

Qui occiderit hoīez vł occiſū tetige
rit luſtrabit̄ die tercio ⁊ ſeptīo. Et
de oī p̄da ſiue veſtimētū fuerit ſi
ue vas ⁊ aliq̄d ītēſilia p̄patū de
capraꝝ pellibꝰ ⁊ pilis ⁊ ligno ex
piabit̄ Eleazar qꝫ ſacdos ad viros
exercitꝰ q̄ pugnauerāt ſic locutꝰ
eſt. Hoc ē p̄ceptū legis qđ māda
uit deus moyſi. Aurū et argētū ⁊
es ⁊ ferrū ⁊ plūbū ⁊ ſtannū ⁊ oē
qđ poteſt trāſire per flāmas igne
purgabit̄. q̄cq̄d aūt ignē non po
teſt ſuſtinē aq̄ expiacōnis ſcīfica
bit̄ ⁊ lauabitis veſtimēta vr̄a die
ſeptīo ⁊ purificati poſtea caſtra ī
trabitis. Dixitqꝫ dñs ad moyſen
Tollite ſūmā eoꝝ q̄ capta ſūt ab
hoīe vſqꝫ ad pecus tu ⁊ eleazar ſa
cerdos ⁊ pn̄cipes vulgi: diuideſqꝫ
ex equo p̄dā īnt̄ eos q̄ pugnaue
rūt ⁊ egreſſi ſūt ad bellū ⁊ īnt̄ oēꝫ
reliquā mł̄titudīez ⁊ ſepab̄ ptē do
mino ab hiis q̄ pugnauerūt ⁊ fue
rūt ī bello vnā aīaꝫ de q̄ngētis taꝫ
ex hoībꝰ q̄ꝫ ex bobꝰ ⁊ aſinis ⁊ oui
bꝰ ⁊ dab̄ eā eleazaro ſacdoti. q̄r p̄
mitie dñi ſūt. Ex mediaqꝫ pte filio
rū iſrł̄ accipies q̄nq̄geſimū caput
hoīm ⁊ boū ⁊ aſinoꝝ ⁊ ouiū cūcto
rūqꝫ animātiū et dab̄ ea leuitis q̄
excubāt ī cuſtodiis tabnaculi dñi
Feceruntqꝫ moyſes ⁊ eleazar ſicut
preceꝑat dñs Fuit aūt p̄da quā
exercitꝰ ceꝑat ouiū ſexcēta ſeptu
agitaq̄nqꝫ milia. boū ſeptuagita
duo milia. aſinoꝝ ſexagita milia
⁊ mille aīe hoīm ſexꝰ feīei q̄ non
ꝯgnouerāt viros trigitaduo mi
lia. Dataqꝫ ē media ps hiis q̄ in
p̄lio fuerāt ouiū trecētatrigita ſe
ptē milia q̄ngēte e q̄bꝰ ī ptēꝫ dñi
ſupputate ſūt oues ſexcēte ſeptua

gītaq̄nqꝫ ⁊ de bobꝰ trigītaſex mili
bꝰ boues ſeptuagita ⁊ duo. de aſi
nis triginta milibꝰ q̄ngētis aſini
ſexagītavnus. De aīabꝰ hoīm ſe
decim milibꝰ ceſſerūt ī ptēꝫ dñi tri
gītadue aīe. Tradiditqꝫ moyſes
numerū p̄mitiaꝝ dño eleazaro ſa
cerdoti ſicuti fuerat ei īpatū ex me
dia pte filioꝝ iſrł̄ quā ſepauerāt
hiis q̄ in p̄lio fuerāt De media ve
ro pte q̄ ꝯtigerāt reliq̄ multitudīni
id ē de ouibꝰ trecētis trigītaſeptē
milibꝰ q̄ngētis ⁊ de bobꝰ triginta
ſex milibꝰ ⁊ de aſinis trigīta mili
bꝰ q̄ngentis ⁊ de hoībꝰ ſedecī mili
bus tulit moyſes q̄nq̄geſimū ca
put ⁊ dedit leuitis q̄ excubabāt ī
tabnaclo dñi ſic p̄cepat dñs. Cū
qꝫ acceſſiſſent pn̄cipes exercitꝰ ad
moyſē et tribuni cēturioneſqꝫ di
xerūt. Nos ſerui tui recēſuimꝰ nume
rū pugnatoꝝ q̄s habuimus ſub
manu nr̄a ⁊ ne vnꝰ q̄dē defuit. Ob
hāc cauſam offerimꝰ in donariis
dñi ſinguli qđ in p̄da auri potui
mꝰ inuenire periſcelides ⁊ armillas
anulos ⁊ dextralia ac murenulas
ut dep̄ceis p nob̄ dñm. Suſceperūt
qꝫ moyſes ⁊ eleazar ſacdos omē
aurū in diuſis ſpetiebꝰ pōdo ſedecī
milia ſeptīgētos q̄nq̄gita ſiclos
a tribunis ⁊ cēturiōibꝰ Vnꝰ q̄ſqꝫ
enī qđ in p̄da rapuerat ſuū erat
⁊ ſuſceptū intulerūt ī tabnaculū te
ſtionii ī monimētū filioꝝ iſrahel
corā domino. ¶ Ca. xxxii.

Filii aūt ruben ⁊ gad habebāt
pecora multa ⁊ erat illis ī iu
mētis infinita ſubſtātia. Cūqꝫ vi
diſſent iazer ⁊ galaad aptas aīa
libꝰ alēdis t̄ras venerūt ad moy
ſen ⁊ ad eleazarum ſacerdotē et

p̄ncipes multitudĩs atq; dixerūt
Aſtaroth ⁊ dibon et iazer ⁊ nēra
eſebon ⁊ eleale ⁊ ſaban ⁊ nebo ⁊
beon terra quā pcuſſit dñs ĩ ꝯſpe
ctu filioꝝ iſrl̄· regionis vberrime ē
ad paſtū aialiū et nos ſerui tui
hēmꝰ iumēta plurima· p̄camurq;
ſi iuenimꝰ gratiā corā te ut des no
bis famulis tuis eā ĩ poſſeſſionē
nec facias nos trāſire iordanem·
Quibꝰ rn̄dit moyſes· Nunq̄d fra
tres veſtri ibūt ad pugnā· ⁊ vos
hic ſedebitis· Cur ſubūtitis men
tes filioꝝ iſrl̄ ne trāſirē audeāt in
locū quē eis daturꝰ ē dñs· Nõne
ita egerūt pr̄es vr̄i qn̄ miſi de cada
barne ad explorādā terrā· Cūq;
veniſſent ad vallē botri luſtrata
oī regione ſubūterūt cor filioruz
iſrl̄ ut nō intrarēt fines quos eis
dñs dedit q̄ iratꝰ iurauit dicēs Si
videbūt hoīes iſti q̄ aſcenderūt ex
egipto a viginti annis ⁊ ſupra trā
quā ſb iuramēto pollicitus ſuz a
brahā yſaac ⁊ iacob ⁊ noluerūt
ſeq̄ me pret caleph filiū iephone
cenezeū ⁊ ioſue filiū nun· Iſti im
pleuerūt voluntatē meā· Iratus
q; dñs aduerſū iſrl̄ circūduxit eū
p deſertū q̄draginta annis donec cō
ſumeret vniuerſa gn̄atio q̄ fecerat
malū ĩ ꝯſpcū eiꝰ· Et ecce inq̄t vos
ſurrexiſtis ꝓ pr̄ibꝰ vr̄is incremē
ta ⁊ alūni hoīm peccatoꝝ ut auge
retis furorē dñi ꝯtra iſrl̄ Q̄d ſi no
lueritis ſeq̄ eū in ſolitudīe ꝑplm
derelinq̄t et vos cā eritis necis ō
niū· At illi ꝓpe accedētes dixerūt
Caulas ouiū fabricabimꝰ et ſta
bula iumētoꝝ puul q; noſtris vr
bes munitas· nos aūt ipſi arma
ti ⁊ accīcti pgemꝰ ad preliū ante
filios iſrl̄ donec introducamus
eos ad loca ſua Paruuli noſtri ⁊
quicq̄d habere poſſumꝰ erūt ĩ vr
bibꝰ muratis ꝓpt habitatoꝝ inſi
dias· Nō reuertemur in domos no
ſtras vſq; dū poſſideāt filij iſrl̄ he
reditatē ſuā· nec quicq̄ queremꝰ
trās iordanē· q2 iā hēmꝰ poſſeſſi
onem nr̄ām ĩ orientali eiꝰ plaga
Quibꝰ moyſes ait· Si facitis q̄d
ꝓmittitis expediti pgite corā dōi
no ad pugnaz ⁊ oīs vir bellator
armatus iordanē trāſeat donec
ſubuertat dñs inimicos ſuos ⁊ ſub
iciatur ei oīs terra· tūc eritis incl
pabiles apud deū ⁊ apud iſrl̄ et
obtinebitis regiones q̄s vultis co
rā dño· Sin aūt q̄d dicitis non fe
ceritis· nulli dubiū ē qn̄ peccetis
in deū ⁊ ſcitote qm̄ pctm̄ vr̄m ap
prehendet vos· Edificate ḡ vrbes
puul veſtris ⁊ caulas ⁊ ſtabula
ouibꝰ ac iumētis ⁊ q̄d polliciti eſ
tis iplete· Dixerūtq; filij gad ⁊ ru
bē ad moyſē· Serui tui ſumꝰ· Fa
ciemus q̄d iubet dñs nr̄· Paruu
los noſtros ⁊ mulieres et pecora
ac iumēta relinq̄mꝰ ĩ vrbibꝰ ga
laad· nos autē famuli tui oēs ex
peditij pgemꝰ ad bellū ſicut tu do
mine loq̄ris· Precepit ḡ moyſes
eleazaro ſacdoti ⁊ ioſue filio nun
⁊ pn̄cipibꝰ familiaꝝ tribꝰ iſrl̄ ⁊
dixit ad eos· Si tranſierint filij
gad ⁊ filij rubē vobiſcū iordanem
omnes armati ad bellum coram
domino ⁊ vobis fuerit terra ſubie
cta· date eis galaad in poſſeſſio
nem· Sin autem noluerint tranſi
re vobiſcū in terrā chanaan inter
vos habitandi accipiāt loca Re
ſpōderuntq; filij gad ⁊ filij ruben·

Sicut locutꝰ eſt dn̄s ſuis ſuis ita
faciemꝰ. Ipſi armati pgemꝰ corā
dn̄o i terraꝫ chanaā ⁊ poſſeſſiōeꝫ
iam ſuſcepiſſe nos ꝯfitemur trās
iordanē Dedit itaqꝫ moyſes filijs
gad ⁊ ruben ⁊ dimidie tribui ma
naſſe filij ioſeph regnum ſeon re
gis amorrei et regnū og regis ba
ſan ⁊ terrā eoꝝ cū vrbibꝫ ſuis per
circuitū. Igiť extruxerūt filij gad
dibon ⁊ aſtharoth ⁊ aroer ⁊ roth
⁊ ſophan et iazer iecbaa et beth
nemra ⁊ betharā vrbes munitas
⁊ caulas pecoribꝰ ſuis. Filij vero
rubē edificauerūt eſebon ⁊ eleale
⁊ cariathai ⁊ nabo baalmeō v̓ſis
noībus: ſabamaqꝫ īponentes vo
cabula vrbibꝫ q̄s extruxerāt Por
ro filij machir filij manaſſe prrexe
rūt in galaad ⁊ vaſtauerūt eā in
terfecto amorreo habitatore eius
Dedit ꝫ moyſes terrā galaad ma
chir filio manaſſe q̄ habitauit in
ea. Iair aūt filius manaſſe abijt
⁊ occupauit vicos eius q̄s appel
lauit auothiair id eſt villas iair
Nobe q̄ꝫ prrexit et apprehendit ca
nath cū viculis ſuis: vocauitqꝫ eā
ex noīe ſuo nobe. ¶ Ca. xxxiij.

Hec ſūt māſiones filioꝝ iſrł̄ q̄
egreſſi ſunt de egipto per tur
mas ſuas in manu moyſi ⁊ aarō
q̄s deſcripſit moyſes iux̄ caſtroꝝ
loca q̄ dn̄i iuſſiōe mutabāt. Pro
fecti igiť de ramaſſe menſe primo
q̄ntadecīa die mēſis p̄mi fecerunt
altera die phaſe filij iſrł̄ ī manu
excelſa, vidētibꝰ cūctis egipcijs et
ſepeliētibꝰ p̄mogēitos q̄s pcuſſe
rat dn̄s. Nā ⁊ in dijs eoꝝ exercue
rat vltōez. Caſtrametati ſūt i ſoc
coth. de ſoccoth venerūt in ethaz.
que ē in extremis finibꝰ ſolitudi
nis Inde egreſſi venerēt ꝯtra phia
iroth que reſpicit beelſephō. et ca
ſtrametati ſūt añ magdalū. Pro
fectiqꝫ de phiairoth trāſierīt p me
diū mare in ſolitudinē, ⁊ ābulan
tes tribꝰ diebꝰ p deſtū etham ca
ſtrametati ſūt i mara. Profectiqꝫ
de mara venerēt in helim vbi erāt
duodecī fōtes aq̄ꝝ ⁊ palme ſeptu
agita ibiqꝫ caſtrametati ſūt. Sed
⁊ inde egreſſi fixerēt tentoria ſuper
mare rubꝝ. Profectiqꝫ de mari ru
bro caſtrametati ſūt ī deſto ſinai
vnde egreſſi venerēt ī depha Pro
fectiqꝫ de deptha caſtrametati ſūt
in halus. egreſſiqꝫ de halꝰ raphi
dim fixere tētoria. vbi pplō defuit
aqua ad bibēdū Profectiqꝫ de ra
phidim caſtrametati ſūt in deſto
ſynai. Sed et de ſolitudine ſynai
egreſſi. venerēt ad ſepulcra ꝯcupi
ſcētie. pfectiqꝫ de ſepulcris ꝯcupi
ſcētie caſtrametati ſūt in aſſeroth.
⁊ de aſſeroth venerūt in rethma.
Profectiqꝫ de rethma caſtrameta
ti ſūt in remonphares. vnde egreſ
ſi venerēt i lebna. De lebna caſtra
metati ſūt i reſſa. egreſſiqꝫ de reſſa
venerūt in ceelatha. Vnde pfecti
caſtrametati ſūt in monte ſepher.
egreſſi de monte ſepher venerūt i
arada. Inde pficiſcētes caſtrame
tati ſunt in maceloth. pfectiqꝫ de
maceloth venerūt in thaath. De
thaath caſtrametati ſūt in thaē.
vn̄ egreſſi fixere tētoria i metcha.
Et de metcha caſtrametati ſūt in
eſmona. pfectiqꝫ de eſmona vene
rūt i moſeroth. Et de moſeroth ca
ſtrametati ſūt i baneiachā. pfecti
qꝫ de baneiachā venerēt in mōteꝫ

gadgad Vñ ꝓfecti caſtrametati
ſũt i iethebatha. ⁊ ð iethebatha
vẽrũt i ebrona. Egreſſiqꝫ de ebro
na caſtrĩmetati ſũt i aſiongaber.
inde ꝓfecti vẽrũt in deſtũ ſyn hec
ẽ cades. Egreſſiqꝫ de cades caſtra
metati ſũt in mõte or. in extremis
finibꝰ terre edom. Aſcẽditqꝫ aarõ
ſacerdos in mõtẽ or iubente dño.
ibi mortuꝰ ẽ ãno quadrageſimo
egreſſionis filioꝝ iſrl̃ ex egipto.
mẽſe qñto p̃mo die mẽſis cũ eẽt
ãnoꝝ cẽtũuigintitriũ. Audiuitqꝫ
chananeus rex arad q̊ hitabat
ad meridiẽ i trã chanaã veniſſe
filios iſrl̃. Et ꝓfecti de mõte or ca
ſtrametati ſũt i ſalmoã. vñ egreſ
ſi vẽrũt in phinon. Profectiqꝫ de
phinõ caſtrametati ſũt oboth. et
de oboth venerũt in ieabarim que
eſt in finibꝰ moabitaꝝ. Profecti
qꝫ de ieabarim fixere tẽtoria in di
bongad. vñ egreſſi caſtrametati
ſunt in elmõ deblathaim. Egreſſi
qꝫ de elmõ deblathaim venerunt
ad mõtes abarim ꝯtrã nabo. Pro
fectiqꝫ de mõtibꝰ abarim trãſierũt
ad cãpeſtria moab ſup iordanẽ
ꝯtra ihericho. Ibiqꝫ caſtrametati
ſũt de bethſimõ vſqꝫ ad belſathim i
planioribꝰ locis moabitaꝝ. vbi
locutus ẽ dñs ad moyſẽ. Precipe
filijs iſrl̃ ⁊ dic ad eos. Qñ trãſieri
tis iordanẽ intrãtes terrã chana
an. diſpdite cunctos habitatorẽs
terre illiꝰ. ꝯfringite vitulos ⁊ ſta
tuas ꝯminuite atqꝫ õnia excelſa
vaſtate. mũdãtes terram et ha
bitantes in ea. Ego eñ dedi vob̃
illam in poſſeſſionẽ quam diuide
tis vobis ſorte. Pluribꝰ dabitis
latiorẽ ⁊ pauciorbꝰ anguſtiorẽ

Singulis ut ſors ceciderit. ita tri
buetᷣ hereditas. Per tribꝰ ⁊ famili
as poſſeſſio diuidetᷣ. Si autẽ no
lueritis interficẽ habitatores ter
re qui remãſerint erũt vob̃ q̃ſi claui
in oculis ⁊ lancee in lateribus et
aduſabũtᷣ vob̃ in trã hitacõis ve
ſtre ⁊ quicq̊d illis cogitauerã fa
cere vob̃ faciã. Ca. xxxiiij.

Locutusqꝫ ẽ dñs ad moyſen
dicẽs. Precipe filijs iſrl̃ ⁊ di
ces ad eos. Cum ingreſſi fueritis
terrã chanaã ⁊ in poſſeſſionẽ vo
bis ſorte ceciderit. hijs finibꝰ ter
minabitur. Pars meridiana inci
piet a ſolitudine ſyn q̃ ẽ iux̃ edõ.
⁊ habebit terminos ꝯtra oriẽtẽ
mare ſalſiſſimũ q̊ circuibũt auſt
ralẽ plagã p aſcẽſũ ſcorpionis. ita
ut trãſeãt i ſẽna ⁊ ꝑueniãt ad me
ridiẽ vſqꝫ ad cadeſbarne. vñ egre
dietᷣ ꝯfinia ad villã noĩe adar et
tendẽt vſqꝫ aſemona. Ibitqꝫ per
gyꝝ terminus ab aſemona vſqꝫ
ad torrẽtẽ egipti ⁊ magni maris
litore finietᷣ. Plaga aũt occidẽta
lis a mari magno incipiet ⁊ ipõ fi
ne claudetᷣ. Porro ad ſeptẽtriona
lẽ plagã a mari magno termini
incipiẽt ꝑuenientes vſqꝫ ad mon
tem altiſſimum a quo venient in
emath vſqꝫ ad terminos ſedada
ibũtqꝫ ꝯfinia vſqꝫ ad ebrona et
villam henan. Hij erunt termini
i parte aquilonis. Inde metabũ
tur fines contra orientalem pla
gam de henan vſqꝫ ſephama et
de ſephama deſcendent termini
in reblatha contra fontem da
phnim. Inde deniqꝫ peruenient
contra orientem ad mare cene
reth ⁊ tendent vſqꝫ ad iordanẽ

et ad vltimū ſalſiſſimo claudētur
mai. Hāc habebitis terrā ꝑ fines
ſuos in circuitu. ꝓcepitqꝫ moyſes
filijs iſrł dicēs. Hec erit t̄ra quaꝫ
poſſidebitis ſorte ⁊ quā iuſſit dn̄s
dari noueꝫ tribubꝰ ⁊ dimidie tri
buí. Tribꝰ em̄ filioꝝ ruben ꝑ fāmili
as ſuas et tribꝰ filioꝝ gad iuxta
cognacōnū numerū. mediaqꝫ tri
bus manaſſe id eſt due ſemiſ tri
bus acceperūt ꝑtem ſuā trāſ iorda
nē ↄtra iericho ad oriētalem pla
gā. Et ait dn̄s ad moyſen. hec ſūt
noīa viroꝝ q̄ terrā diuidēt vobis
Eleaꝫar ſacˀdos ⁊ ioſue filius nun
⁊ ſinguli pn̄cipes de tribubuſ ſin
gulis quoꝝ iſta ſūt vocabula. De
tribu iuda caleph filiꝰ iephone.
De tribu ſimeō ſamuhel filiꝰ ami
ud. De tribu beniamī helidad filiꝰ
chaſelō. De tribu filiorū dan boc
ci filiꝰ iogli. Filiorū ioſeph de tri
bu manaſſe hannihel filiꝰ ephot
De tribu ephraim camuhel filiuſ
ſepthan. De tribu ꝫabulon heliſa
phan filius pharnath. De tribu
yſachar dux phaltihel filiꝰ oꝫon
De tribu aſer abiud filiꝰ ſalomi
De tribu neptalim phedahel filiꝰ
amiud. Hij ſunt q̄bꝰ ꝓcepat dn̄ſ
ut diuiderēt filijs iſrł t̄rā chanaā.

Ecqꝫ locutus ē ¶ Ca. xxxv.
dn̄s ad moyſen i cāpeſtribꝫ
moab ſupra iordanē ↄtra iericho.
Precipe filijs iſrł ut dēt leuitis de
poſſeſſiōibꝰ ſuis vrbes ad habitā
dū ⁊ ſuburbana eaꝝ ꝑ circuitū ut
ipſi in oppidis maneāt ⁊ ſuburba
na ſint pecoribꝰ ac iumētis que a
muris ciuitatū forinſecus ꝑ circu
itū mille paſſuū ſpatio tēdēt. Cō
tra orientē duo milia erūt cubita
ↄtra meridiē ſimilit̄ erūt duo mi
lia. Ad mare qꝫ qd̄ reſpicit occidē
tē eadē mēſura erit et ſeptētriona
lis plaga eq̄li t̄mino ſinieť. Erūt
qꝫ vrbes ī medio ⁊ foris ſuburba
na. De ipſis autē oppidis q̄ leuitis
dabitis ſex erūt ī fugitiuoꝝ auxi
lia ſepata ut fugiat ad ea q̄ fuderit
ſāguinē ⁊ exceptis hijs alia q̄dra
gita duo oppida id ē ſimul q̄dra
gintaocto cū ſuburbanis ſuis. Ipe
qꝫ vrbes q̄ dabūť de poſſeſſionibꝫ
filioꝝ iſrł ab hijs q̄ plus habent
plures auferētur ⁊ q̄ minus pau
ciores. Singuli iuxta mēſurā hēdi
tatiſ ſue dabūt oppida leuitiſ. Ait
dn̄s ad moyſen. Loq̄re filijs iſrł
⁊ dices ad eos. Quando trāſgreſſi
fueritis iordanē in terrā chanaā.
decernite q̄ vrbes eſſe debeāt in ꝓſi
dia fugitiuoꝝ q̄ nolētes ſāguinē
fuderint in q̄bus cū fuerit ꝓfugꝰ.
cognatus occiſi eū occidere nō po
terit; donec ſtet in ↄſpectu multitu
dinis ⁊ cauſa illius iudicetur. De
ipſis aūt vrbibus q̄ ad fugitiuo
rū ſubſidia ſepanť. tres erūt trāſ
iordanē ⁊ tres in terra chanaan
tam filijs iſrł q̄ꝫ aduenis atqꝫ pe
regrinis ut cōfugiat ad eas q̄ no
lens ſanguinē fuderit. Si quis fer
ro pcuſſerit ⁊ mortuus fuerit, qui
percuſſus eſt reuſ erit homicidij ⁊
ipſe morieť. Si lapidē iecerit ⁊ ictꝰ
occubuerit: ſimiliter punietur Si
ligno pcuſſuſ interierit pcuſſoris
ſanguine vindicabitur. Propin
quus occiſi homicidaꝫ interficiet.
ſtatim ut apprehēderit eū perimet
Si per odiū quis hominē impule
rit vel iecerit quippiā in eum ꝑ inſi
dias aut cū eſſet inimicus manu

pcuſſerit ⁊ ille mortuꝰ fuerit. pcuſ
ſor homicidij reꝰ erit. Cognatus
occiſi ſtatim ut inuenerit eum iu
gulabit. Quod ſi fortuitu ⁊ abſq̃
odio et inimicicijs quicq̃ horum
fecerit ⁊ hoc audiente populo fu
erit comprobatum atq̃ inter per
cuſſorem ⁊ ꝓpinquum ſãguinis
queſtio ventilata. liberabitur in
nocens de vltoris manu ⁊ reduce
tur per ſententiã in vrbem ad quã
confugerat. manebitq̃ ibi donec
ſacerdos magnus qui oleo ſãcto
vnctus eſt moriatur. Si iterfector
extra fines vrbium que exulibꝰ
deputate ſunt fuerit inuentus et
percuſſus ab eo qui vltor eſt ſã
guinis. abſq̃ noxa erit qui eum
occiderit. Debuerat enĩ profugus
vſq̃ ad mortem pontificis in vrbe
reſidere. Poſtq̃ autem ille obierit
homicida reuertetur in terrã ſuam.
Hec ſempiterna erũt ⁊ legittima
in cunctis habitatioĩbꝰ veſtris.
Homicida ſub teſtibus punietur.
Ad vnius teſtimoniũ nullus cõ
demnabitur. Non accipietis pre
tium ab eo qui reus eſt ſanguinis
ſtatim ⁊ ipſe morietur. Exules et ꝓ
fugi ante mortẽ pontificis nullo
modo in vrbes ſuas reuerti pote
runt ne polluatis terram habita
tiõis veſtre que inſontium cruo
re maculatur nec aliter expiarĩ po
teſt niſi per eius ſanguinẽ qui al
terius ſanguinẽ fuderit. ita emũ
dabitur veſtra poſſeſſio me con
morãte vobiſcum. Ego enĩ ſum do
minus qui habito inter filios iſ
rahel. Ca. xxxvi.

ACceſſerunt autem ⁊ pĩcipes
familiarum galaad filij ma
chir filij manaſſe de ſtirpe filiorũ
ioſeph. locutiq̃ ſunt moyſi coram
principibꝰ iſrahel atq̃ dixerũt.
Tibi domino noſtro precepit do
minus ut terram ſorte diuideres
filijs iſrahel ⁊ ut filiabus ſalpha
ad fratris noſtri dares poſſeſſio
nem debitam patri quas ſi alteiꝰ
tribꝰ homines vxores acceperint
ſequetur poſſeſſio ſua et trãſlata
ad aliam tribum de noſtra here
ditate minuetur atq̃ ita fiet ut cũ
iubileus id eſt quinquageſimus
annus remiſſionis aduenerit cõ
fundatur ſortium diſtributio et
aliorũ poſſeſſio ad alios trãſeat.
Reſpondit moyſes filijs iſrahel
⁊ domino precipiẽte ait. Recte tri
bus filiorum ioſeph locuta eſt ⁊
hec lex ſuper filiabꝰ ſalphaad a
domino ꝓmulgata eſt. Nubant
quibus volunt tm̃ ut ſue tribus
hominibꝰ ne cõmiſceatur poſſeſſio
filiorum iſrahel de tribu in tribũ.
Omnes enĩ viri ducent vxores de
tribu ⁊ cognatione ſua et cuncte
femine de eadem tribu maritos ac
cipient. ut hereditas permaneat
in familijs nec ſibi miſceãtur tri
bus. ſed ita maneãt ut a domino
ſeparate ſunt. Feceruntq̃ filie ſal
phaad ut ſibi fuerat imperatum
⁊ nupſerũt maala ⁊ therſa ⁊ ege
la ⁊ melcha et noa filijs patrui
ſui de familia manaſſe q̃ fuit filiꝰ
ioſeph ⁊ poſſeſſio q̃ illis fuerat
attributa mãſit i tribu ⁊ familia
patris eorum. Hec ſũt mãdata atq̃
iudicia q̃ mãdauit dñs p manum
moyſi ad filios iſrl' i cãpeſtribus
moab ſupra iordanẽ contra ihericho.

Explicit liber Numeri.

Incipit elleaddaberiʒ qui deu
teronomiũ ꝑnotatur

Capitulũ primũ

Hec ſũt verba que lo
cutus ē moyſes ad
oēm iſrl̄ trans ior
danē in ſolitudine
cāpeſtri cōtra mare
rubꝛũ inter pharan ⁊ thofel ⁊ la
ban ⁊ aſeroth vbi auri eſt pluri
mũ vndecim diebꝰ de oreb ꝑ viā
montis ſeir vſqꝫ cadeſbarne Qua
drageſimo āno vndecimo mēſe
prima die menſis locutus ē moy
ſes ad filios iſrl̄ oia q̄ p̄cepat illi
dn̄s vt dicēt eis poſtq̄ꝑ pcuſſit ſe
on regē amorreorũ q̄ habitauit i
eſebon ⁊ og regē baſan q̄ māſit
in aſeroth ⁊ in edrai trans iorda
nē in t̄ra moab. Cepitqꝫ moyſes
explanare legē ⁊ dicere. Dn̄s deꝰ
noſter locutꝰ ē ad nos i oreb di
cēs. Sufficit vob̄ ꝙ in hoc monte
māſiſtis. Reuertimini ⁊ veite ad
montē amorreorũ ⁊ ad cetera q̄ ei
ꝓxima ſũt cāpeſtria atqꝫ mōtana
⁊ humiliora loca contra meridiē
et iuxta litus maris terrā chana
neorum ⁊ libani vſqꝫ ad flumen
magnũ eufratē. en inq̄t tradidi
vob̄. Ingredimini et poſſidete eā
ſuꝑ qua iurauit dn̄s patribꝰ veſ
tris abrahā yſaac ⁊ iacob vt da
ret illā eis ⁊ ſemini eorũ poſt eos.
Dixitqꝫ vob̄ i illo tp̄e Nō poſſum
ſolus ſuſtinere vos. qꝛ dn̄s deus
vr̄ multiplicauit vos et eſtis ho
die ſic̄ ſtelle celi plurimi. Dn̄s deꝰ
patrum veſtrorũ addat ad hũc
numerũ multa milia ⁊ benedicat
vob̄ ſic̄ locutus ē. Nō valeo ſolꝰ
negocia vr̄ā ſuſtinere ⁊ pōdus ⁊
iurgia. Date ex vobis viros ſapi
entes ⁊ gnaros quorũ ꝯuerſatio
ſit ꝓbata i tribubꝰ veſtris vt po
nā eos vob̄ p̄ncipes. Tūc reſpōdi
ſtis m̄ Bona res ē quā vis facere
Tuliqꝫ de tribubus veſtris viros
ſapiētes ⁊ nobiles et ꝯſtitui eos
p̄ncipes tribunos ⁊ centuriones
et quinq̄genarios ac decanos qui
docerent vos ſingula p̄cepiqꝫ eis
dicēs: Audite illos et qđ iuſtũ eſt
iudicate. ſiue ciuis ſit ille ſiue pe
regrinꝰ nulla erit diſtātia pſona
rũ. Ita puũ audietis vt magnuʒ
nec accipietis cuiuſq̄ꝫ pſonā. q̄a
dei iudiciũ ē. Qđ ſi difficile vobis
viſũ aliq̄d fuerit referte ad me ⁊
ego audiā Precepiqꝫ omnia q̄ fa
cere deberetis. Profectiqꝫ de oreb
trāſiuimus ꝑ heremũ terribilem
et maximā ſolitudinem quā vidi
ſtis ꝑ viā montis amorrei ſic̄ pre
cepat dn̄s deus nr̄ nobis. Cūqꝫ
veniſſemꝰ i cadeſbarne dixi vob̄
Veniſtis ad montē amorrei quē
dn̄s deꝰ vr̄ daturus ē vob̄. Vide
terrā quā dn̄s deus tuus dabit ti
bi. Aſcēde ⁊ poſſide eā ſicut locutꝰ
ē dn̄s deus noſter patribꝰ tuis
Noli timere nec quicq̄ꝫ paueas.
Et acceſſiſtis ad me oēs atqꝫ dix
iſtis. Mittamꝰ viros q̄ cōſiderent
terrā ⁊ renũcient ꝑ qđ iter debea
mꝰ aſcendere ⁊ ad quas ꝑgere ci
uitates. Cūqꝫ m̄ ſ̄mo placuiſſet
miſi ex vob̄ duodecim viros ſin
gulos de tribubꝰ ſuis. Qui cū per
rexiſſent ⁊ aſcēdiſſent in monta
na venerunt vſqꝫ ad vallē botri⁊
cōſiderata terra ſumētes de fructi
bꝰ eius vt oſtēderent vbertatē at
tulerũt ad nos atqꝫ dixerũt Bona

eſt terra quā dñs de⁹ noſter da
turus eſt nobis. Et noluiſtis aſcē
dere ſed increduli ad ſermonē dei
nr̄i murmuraſtis ī tabernacul' ve
ſtris atꝫ dixiſtis. Odit nos dñs ⁊
idcirco eduxit nos de terra egip
ti ut traderet nos in manu amor
rei atꝫ deleret. Quo aſcēdem⁹? Nū
cij terruerūt cor nr̄m dicentes. Ma
xima multitudo eſt ⁊ nobis ſtatu
ra ꝓcerior. Vrbes magne ⁊ ad ce
luꝫ vſqꝫ munite. Filios enachim
vidim⁹ ibi. Et dixi vob' nolite me
tuere nec timeatis eos. Dñs deus
qui ductor eſt nr̄ ꝓ nob' ipſe pug
nabit ſicut fecit in egipto cūctis
videntib⁹ ⁊ in ſolitudine ipi vidi
ſtis. Portauit te dñs de⁹ tu⁹ ut ſo
let homo geſtare paruulū filiū ſu
um in ōni via ꝑ quā ambulaſti
donec veniretis ad locū iſtum. Et
nec ſic quidē credidiſtis dño deo
veſtro ꝙ preceſſit vos in via ⁊ me
tatus eſt locū in quo tentoria fi
gere deberetis: nocte oſtēdēs vob'
iter ꝑ ignē ⁊ die ꝑ colūnā nubis.
Cūqꝫ audiſſꝫ dñs vocē ſmonū ve
ſtrorꝫ iratus iurauit ⁊ ait. Nō vi
debit quiſpiā de hominib⁹ gn̄acō
nis hui⁹ peſſime terrā bonā quā
ſub iuramēto pollicitus ſū prib⁹
veſtris ꝑter caleph filiū iephone.
Ipſe enī videbit eam ⁊ ipſi dabo
terrā quā calcauit ⁊ filijs ei⁹. q̄a
ſecutus eſt dñm. Nec miranda in
dignacō in populū cū mihi qꝫ ira
tus de⁹ ꝓpter vos dixerit. Nec tu i
gredieris illuc ſꝫ ioſue fili⁹ nun mi
niſter tu⁹ ipſe intrabit ꝓ te. Hūc
exhortare ⁊ robora ⁊ ipſe ſorte ter
rā diuidet iſrł. Paruuli vr̄i de qui
b⁹ dixiſtis ꝙ captiui ducerent̄ et
filij ꝙ hodie boni ac mali ignorāt
diſtātiā ipi igredient̄ ⁊ ipſis dabo
terrā ⁊ poſſidebūt eā. Vos āt reū
timī ⁊ abite in ſolitudinē ꝑ viā
maris rubri. Et rn̄diſtis m̄. Pecca
uim⁹ dño. Aſcēdem⁹ ⁊ pugn̄bimus
ſic ꝑcepit dñs de⁹ nr̄. Cūqꝫ inſtru
cti armis ꝑgeretis in mōtē ait m̄
dñs. Dic ad eos. Nolite aſcēdere
neqꝫ pugnetis. Nō enī ſū vobiſcū
ne cadatis corā inimicis nr̄is. lo
cutus ſū ⁊ nō audiſtis ſꝫ aduerſā
tes imꝑio dñi et tumētes ſupbia
aſcendiſtis in mōtē. Itaqꝫ egreſ
ſus amorre⁹ ꝙ habitabat in mōti
b⁹ ⁊ obuiā veniēs pſecutus ē vos
ſicut ſolent apes pſeq̄ ⁊ cecidit de
ſeir vſqꝫ horma. Cūqꝫ reuerſi plo
raretis corā dño nō audiuit vos
nec voci vr̄e voluit acqeſcere. Se
diſtis ergo ī cadeſbarne multo tp̄e

P Rofectiqꝫ inde veni ¶ Ca. ij.
m⁹ ī ſolitudinē q̄ ducit ad
mare rubrū ſicut mihi dixerat do
min⁹ ⁊ circuiuim⁹ montē ſeir lon
go tp̄e. Dixitqꝫ dñs ad me. Suffi
cit vobis circuire mōtē iſtū: ite cō
tra aq̄lonē ⁊ populo ꝑcipe dicēs.
Tranſibitis ꝑ terminos fratrū
vr̄orꝫ filiorū eſau qui habitant
in ſeir ⁊ timebunt vos. Videte ergo
diligēter ne moueamini cōtra eos.
Neqꝫ eī dabo vobis de terra eorū
quātum poteſt vni⁹ pedis calcare
veſtigiū. ꝗa in poſſeſſionē eſau de
di mōtē ſeir. Cibos emetis ab eis
pecunia ⁊ comedetis. aquā emptā
haurietis et bibetis. Dñs de⁹ tu⁹
bn̄dixit tibi in ōni ope manuum
tuarꝫ. Nouit iter tuū quō tranſieris
ſolitudinē hanc magnā ꝑ q̄dra
ginta ānos habitās tecum dñs

deus tuus ⁊ nichil tibi defuit. Cū
qꝫ trāſiſſemꝰ fratres noſtros fili
os eſau qui habitabāt in ſeir per
viam campeſtrem de helath ⁊ de
aſiongaber venimꝰ ad iter quod
ducit in deſertum moab. Dixitqꝫ
dn̄s ad me. Nō pugnes cōtra mo
abitas. nec ineas aduerſus eos
preliū. Nō enim dabo tibi quicq̄
de terra eorū quia filijs loth tra
didi ar in poſſeſſionē. Emim p̄mi
fuerūt habitatores eius populꝰ
magnus et validus et tam excel
ſus vt de enachim ſtirpe quaſi gi
gātes crederent. ⁊ eēnt ſiles filio
rū enachim. Deniqꝫ moabite ap
pellāt eos emim. In ſeir aūt priꝰ
habitauerūt horim quibꝰ expul
ſis atqꝫ deletis habitauerunt filij
eſau ſicut fecit iſrl' in terra poſſeſ
ſionis ſue quā dedit illi dn̄s. Sur
gētes ergo vt trāſiremꝰ torrentē
zareth venimꝰ ad eū. Tempꝰ au
tē quo ambulauimꝰ de cadeſbar
ne vſqꝫ ad tranſitū zareth trigin
ta et octo ānorū fuit donec conſu
meret omnis ꝯgregatio hoīm bel
latorū de caſtris ſicut iurauerat
dn̄s cuius manus fuit aduerſus
eos vt interirent de caſtrorū medio.
Poſtq̄ aūt vniuerſi ceciderūt pug
natores locutus ē dn̄s ad me di
cēs. Tu trāſibis hodie terminos
moab vrbē noīe ar. et accedes in
vicinia filiorum āmon. Caue ne
pugnes cōtra eos nec mouearis
ad preliū. Nō enī dabo tibi de ter
ra filiorum āmon quia filijs loth de
di eā in poſſeſſionē. Terra gigan
tū reputata ē et ī ipſa olim habi
tauerūt gigātes quos āmonite vo
cāt zommim pp̄ls magnꝰ ⁊ mul
tus ⁊ procere longitudinis ſic ena
chim q̄s deleuit dn̄s a facie eorū
⁊ fecit illos habitare p eis ſicut fe
cerat filijs eſau q̄ habitant ī ſeir
delens horreos et terrā eorū illis
tradēs quā poſſident vſqꝫ in p̄ns.
Eueoſqꝫ qui habitabāt in aſeriz
vſqꝫ gazam capadoces expulerūt
q̄ egreſſi de capadocia deleuerunt
eos et habitauerūt pro illis. Sur
gite tranſite torrentē arnon. Ecce
tradidi in manu tua ſeon regem
eſebon amorreū, et terrā eius inci
pe poſſidere et ꝯmitte adūſus eū
preliū. Hodie incipiā mittere ter
rorē atqꝫ formidinē tuā in popu
los qui habitāt ſb ōni celo vt au
dito nomie tuo paueant ⁊ in mo
rem p̄turientiū ꝯtremiſcant ⁊ do
lore teneant. Miſi ergo nūcios de
ſolitudine cademoth ad ſeon re
gem eſebon v̄bis pacificis dicēs
Tranſibimꝰ p terrā tuā publica
ḡdiemur via. Non declinabimꝰ
neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā.
alimenta p̄cio vēde nob vt veſca
mur. aquā pecunia tribue ⁊ ſic bi
bemus. Tantū ē vt nob ꝯcedas
tranſitū ſicut fecerūt filij eſau qui
habitant ī ſeir et moabite q̄ ha
bitant ī ar. donec veniamꝰ ad ior
danē et tranſeamꝰ ad terrā quā
dn̄s deꝰ noſter daturꝰ eſt nobis.
Noluitqꝫ ſeon rex eſebon dare no
bis tranſitū quia indurauerat dn̄s
deꝰ tuus ſpiritū eius. et obfirma
uerat cor illius ita vt traderet in
manꝰ tuas ſicut nūc vides. Dixit
qꝫ dominus ad me. Ecce cepi tibi
tradē ſeon ⁊ terrā eius incipe poſ
ſidē eā. Egreſſuſqꝫ eſt ſeon obuiā
nobis cū omi p̄p̄lo ſuo ad p̄lium

in iaſa et tradidit eū dn̄s deꝰ no
ſter nobis ꝑcuſſimꝰqꝫ eū cū filijs
ſuis ⁊ oī̄ populo ſuo. cūctaſqꝫ vr
bes in tp̄e illo cepimꝰ interfectis
habitatoribꝫ eaꝝ viris ac mulie
ribꝫ ⁊ paruulis. Nō reliqmꝰ in eis
quicꝙ̄ abſqꝫ iumentis q̄ in par
te venere p̄dantiū ⁊ ſpolijs vrbi
um quas cepimꝰ ab aroer que ē
ſup ripam torrentis arnō oppido
qđ in valle ſitū eſt vſqꝫ galaad.
Nō fuit vicus ⁊ ciuitas que nr̄as
effugeret manꝰ. Om̄es tradidit
dn̄s deꝰ noſter nobis abſqꝫ terra
filioꝝ āmon ad quā non acceſſi
mꝰ ⁊ cūctis que adiacēt torrēti ie
boc: ⁊ vrbibꝰ mōtanis vniuerſis
qꝫ locis a quibꝰ nos ꝓhibuit do
minꝰ deꝰ noſter. Ca. iij.

Itaqꝫ conuſi aſcendimꝰ ꝑ iter ba
ſan. Egreſſuſqꝫ eſt og rex baſan
in occurſuꝫ nobis cū populo ſuo
ad bellanduꝫ in edrai: dixitqꝫ do
minꝰ ad me Ne timeas eū qꝛ i ma
nu tua traditꝰ eſt cū oī̄ populo
ac terra ſua: faciesqꝫ ei ſic feciſti
ſeon regi amorreoꝝ qui hītauit i
eſebon. Tradidit ergo dn̄s deus
noſter in manibꝰ nr̄is etiā og re
gem baſan et vniuerſū populuꝫ
eius: ꝑcuſſimꝰ qꝫ eos vſqꝫ ad inte
necōem vaſtantes cūctas cītates
illiꝰ vno tēpe. Non fuit oppidum
qđ nos effugeret. Sexaginta vr
bes oēnꝫ regiōeꝫ argob regni og
in baſan. Cūcte vrbes erāt mūite
muris altiſſimis portiſqꝫ ⁊ vectibꝫ
abſqꝫ oppidis innūeris q̄ nō ha
bebāt muros. Et deleuimꝰ eos ſic
feceramꝰ ſeon regi eſebon diſꝑdē
tes oēnem ciuitatē viroſqꝫ ac muli
eres ⁊ paruulos. iumenta autē ⁊

ſpolia vrbiū diripuimꝰ. Tulimꝰ
qꝫ illo in tēpe terrā de manu duo
rū regum amorreorū qui erāt trāſ
iordanē a torrente arnō vſqꝫ ad
montē hermon quē ſydonij ſariō
vocant ⁊ amorrei ſanir: oēs ciui
tates que ſite ſūt in planitie ⁊ vni
uerſā terrā galaad ⁊ baſan vſqꝫ
ſelcha ⁊ edrai ciuitates regni og
in baſan. Solus q̄ppe og rex ba
ſan reſtiterat de ſtirpe gygātum.
Mōſtrat̄ lectꝰ eius ferreꝰ q̄ eſt in
rabath filiorū āmon: nouē cubi
tos habens lōgitudinis ⁊ q̄tuor
latitudinis ad menſurā cubiti vi
rilis manꝰ. Terrāqꝫ poſſedimꝰ tē
pe illo ab aroer q̄ eſt ſup ripam
torrentis arnō vſqꝫ ad mediam
parteꝫ montis galaad. Et ciuita
tes illiꝰ dedi ruben ⁊ gad. reliquā
aūt partē galaad ⁊ oēnem baſā
regni og tradidi medie tribui ma
naſſe oēꝫ regiōeꝫ argob. Cuncta
baſan vocat̄ terra gygātū. Jair fi
liꝰ manaſſe poſſedit oēꝫ regionē
argob vſqꝫ ad termīos geſſuri ⁊
machati. Vocauitqꝫ ex noīe ſuo
baſā anothiair ⁊ villas iair vſqꝫ
in p̄ſnteꝫ diē. Machir qꝫ dedi gala
ad. ⁊ tribubꝰ ruben ⁊ gad dedi de
terra galaad vſqꝫ ad torrētē arnō
mediū torrētis ⁊ finiū vſqꝫ ad tor
rentē ieboc q̄ eſt t̄minꝰ filioꝝ am
mō ⁊ planitiē ſolitudinis atqꝫ ior
daneꝫ ⁊ terminos cenereth vſqꝫ
ad mare deſerti qđ ē ſalſiſſimum
ad radices mōtis phaſga contra ori
entē. Precepiqꝫ vobis in tp̄e illo
dicēs. Dn̄s deꝰ vr̄ dat vob̄ terraꝫ
hāc in hereditatē expediti p̄cedite
frēs vr̄os filios iſrl̄ oēs viri robu
ſti abſqꝫ vxoribꝫ ⁊ paruulis ⁊ iumētis p

Noui eñ q plura habeatis pecora
et in vrbib9 remanere debebunt
quas tradidi vob donec requiem
tribuat dñs fratrib9 vr̃is sic vo/
b tribuit ⁊ possideāt etiā ipsi trā
quā datur9 ē eis trās iordanem
tūc reuertet vnusquisqꝫ in posses/
sionē suā quā dedi vob. Josueqꝫ
in tpe illo precepi dicēs Oculi tui
viderūt que fecit dñs de9 nr̃ duo/
bus hijs regib9. sic faciet omib9
regnis ad q̄ transiturus es. Ne ti/
meas eos. dñs eñ de9 vr̃ pugna/
bit ꝓ vobis. Precatusqꝫ sū dñm i
tēpore illo dicēs dñe de9 tu cepis/
ti ostendere seruo tuo magnitudi/
nem tuā manūqꝫ fortissimā Neqꝫ
eñ est alius de9 vel in celo vel in
terra qui possit facere opera tua ⁊
cōpari fortitudini tue Trāsibo igit
et videbo terrā hāc optimā trās
iordanē et montē istū egregium
⁊ libanū Jratusqꝫ ē dñs michi ꝓp/
ter vos nec exaudiuit me. sꝫ dixit
michi Sufficit tibi nequaq̄ vltra
loquaris de hac re ad me. Ascēde
cacumen phasge et oculos tuos
circūfer ad occidentē ⁊ ad aquilo/
nem austrūqꝫ ⁊ oriētem ⁊ aspice
Nec eñ transibis iordanē istum
Precipe iosue ⁊ corrobora eū atqꝫ
cōforta q ipse p̄cedet populū istū
et diuidet eis terrā quā visurus
es. Mansimusqꝫ in valle contra
phanūphogor Ca. iiij

Et nūc isrl audi precepta ⁊
iudicia que ego doceo te vt
faciēs ea viuas et ingrediēs pos/
sideas terrā quā dñs deus patrū
vestroꝝ daturus est vobis. Non
addetis ad verbū qd vobis loqr
nec auferetis ex eo. Custodite
mādata dñi dei vr̃i q̄ ego p̄cipio
vobis Oculi vr̃i viderūt omnia q̄
fecit dñs cōtra beelphegor quō cō/
triuerit omēs cultores eius de me/
dio vr̃i. Vos autē qui adheretis
dño deo vr̃o viuitis vniūsi vsqꝫ i
p̄sentem diē. Scitis q docuerim
vos p̄cepta atqꝫ iusticias sic man/
dauit michi dñs de9 meus. sic fa/
cietis eā i tra quā possessuri estis
⁊ obseruabitis ⁊ implebitis ope
Hec est eñ sapientia vrā ⁊ intel/
lectus coram populis vt audien/
tes vniūsi p̄cepta hec dicāt. En po/
pulus sapiens ⁊ intelligēs gens
magna Nec ē alia natio tam grā/
dis q̄ habeat deos appropinquā/
tes sibi sicut de9 noster adest cūc/
tis obsecrationib9 nr̃is. Que est
eñ alia gēs sic indita vt habeat
cerimonias iustaqꝫ iudicia ⁊ vni/
uersā legē quā ego ꝓponā hodie
ante oculos vr̃os. Custodi igit te/
metipsū et animā tuam sollicite
Ne obliuiscaris vboꝝ q̄ viderunt
oculi tui ⁊ ne excidāt de corde tuo
cūctis dieb9 vite tue. Docebis ea
filios ac nepotes tuos diem i quo
stetisti corā dño deo tuo in oreb
qñ dñs locut9 est m dicēs Cōgre/
ga ad me ppl'm vt audiant smo/
nes meos ⁊ discāt timere me omi
tēpore quo viuūt i terra doceātqꝫ
filios suos. Et accessistis ad radi/
ces mōtis q̄ ardebat vsqꝫ ad celū.
erātqꝫ in eo tenebre ⁊ nubes ⁊ ca/
ligo. Locutusqꝫ ē dñs ad vos de
medio ignis. Vocē verboꝝ eius
audistis et formā penit9 nō vidi/
stis. Et ōndit vobis pactū suū qd
precepit vt faceretis et decem ver/
ba que scripsit in duab9 tabulis

lapideis Mihiq; mādauit in illo
tēpe ut docerez vos cerimonias ⁊
iuditia q̄ facere deberetis in terra
quaz poſſeſſuri eſtis. Cuſtodite
igit̄ ſollicite aīas vrās. Nō vidi
ſtis aliquā ſimilitudīnē in die q̄
locutus eſt vobis dn̄s in oreb de
medio ignis: ne forte decepti faci
atis vobis ſculptaz ſimilitudinez
aut ymagīnē maſculi vel femine
ſimilitudinez omniū iumentorū
que ſunt ſup terrā vel auium ſub
celo volantiū atq; reptiliū q̄ mo
uentur in terra: ſiue piſciū qui ſb
terra morantur in aquis. ne forte
oculis eleuatis ad celū videas ſo
lem ⁊ lunam et ōmia aſtrā celi et
errore deceptus adores ea ⁊ colas
que creauit dn̄s deus tu⁹ in mini
ſteriū cūctis gentib⁹ que ſub celo
ſunt. Vos autē tulit dn̄s ⁊ edux
it de fornace ferrea egipti ut habe
ret populū hereditariū ſicut eſt in
pn̄ti die. Iratuſq; ē dn̄s ꝯtra me
ꝓpter ſermōes vrōs ⁊ iurauit ut
nō trāſirem iordanē nec ingrede
rer terrā optimā quaz daturus ē
vobis. Ecce morior in hac humo:
nō tranſibo iordanē. vos trāſibi
tis et poſſidebitis terrā egregiaz.
Caue ne qn̄ obliuiſcaris pacti do
mini dei tui qd pepigi tecū et faci
as tibi ſculptaz ſimilitudīnē eoꝝ
que fieri dn̄s ꝓhibuit Quia dn̄s
deus tu⁹ ignis ꝯſumens eſt deus
emulator. Si genueritis filios ac
nepotes ⁊ morati fueritis in terra
deceptiq; feceritis vobis aliquā ſi
militudīnē patrantes malū corā
domino deo vrō ut eū ad iracūdiā
ꝓuocetis: teſtes inuoco hodie ce
lū ⁊ trā cito pituros vos eē de tra

quā trāſito iordāe poſſeſſuri eſtis
Nō hītabitis ī ea lōgo tpe ſꝫ dele
bit vos dn̄s atꝫ diſpget ī oēs gē
tes ⁊ remanebitis pauci in nacōi
bꝫ ad q̄s vos ductur⁹ eſt dn̄s Ibi
q; ſeruietis dijs q̄ hominū manu
fabricati ſunt: ligno ⁊ lapidi qui
non vidēt nō audiunt non ꝯme
dunt n̄ adorātur. Cūq; queſieris
ibi dominū deū tuum inuenies eū
ſi tamē toto corde queſieris ⁊ tota
tribulacōne aīe tue: poſtq̄ꝫ te in
uenerint ōmia que p̄dicta ſūt No
uiſſimo autē tempe reuerteris ad
dn̄m deum tuū ⁊ audies vocē eius
quia de⁹ miſericors dn̄s deus tu⁹
eſt. Nō dimittet te nec ōmino de
lebit nec obliuiſcet̄ pacti in quo
iurauit prībus tuis Interroga de
diebus antiq̄s qui fuerunt ante
te ex die quo creauit deus hōiem
ſuper terram a ſummo celi vſq;
ad ſūmum eius: ſi facta eſt aliqn̄
huiuſcemodi res aut vnq̄ꝫ cogni
tum eſt ut audiret populus vocē
domini loquentis de medio ignis
ſicut tu audiſti ⁊ vidiſti ſi fecit de
us ut ingrederetur et tolleret ſibi
gentem de medio nacōnum per
temptacōnes ſigna atq; portenta
ꝑ pugnam ⁊ robuſtaz manū ex
tentūq; brachiū ⁊ horribiles viſi
ones iuxta omnia que fecit ꝓ no
bis domin⁹ deus noſter in egipto
vidētibus oculis tuis ut ſcires q̄
niam dn̄s ipſe eſt de⁹ nō eſt ali⁹
preter vnū. De celo fecit te audiē
vocē ſuā ut docerꝫ te ⁊ in terra oſt
dit tibi ignez ſuū maximū ⁊ audi
ſti v̄ba illi⁹ de medio ignis qꝛ di
lexit prēs tuos ⁊ elegit ſemē eoꝝ
p⁹ eos. Eduxitq; te p̄cedēs ī v̄tute

ſua megña ex egipto vt delēt na
cõnes maximas ⁊ fortiores te ī in
troitu tuo et introduceret te daēt
qꝫ tibi terrā eaꝝ in poſſeſſionē ſi
cut ĉnis ī pñti die. Scito ḡ hodie
⁊ cogitato ī corde tuo ꝙ dñs ipſe
eſt deus in celo ſurſū ⁊ in terra de
orſū et nō ſit alius Cuſtodi p̄cep
ta eius atqꝫ mādata q̄ ego preci
pio tibi vt bñ ſit tibi ⁊ filijs tuis
poſt te et pmaneas multo tēpoē
ſup terrā quā dñs deus tuus da
turus eſt tibi. Tūc ſepauit moy
ſes tres ciuitates trans iordanē
ad orientalem plagā vt cōfugiat
ad eas q̊ occiderit nolens ꝓximū
ſuū nec fuerit ſibi inimicus ante
vnū ⁊ alterū diē et ad harū aliq̄̄
vrbium poſſit euadere. boſor ī ſo
litudine q̄ ſita ē ī terra campeſtri
de tribu rubē. ⁊ ramoth ī galaad
que eſt in tribu gad. et golā ī ba
ſan que ē in tribu manaſſe. Iſta
eſt lex quā ꝯpoſuit moyſes coraꝫ
filijs iſrł et hec teſtimonia ⁊ ceri
monie atqꝫ iudicia q̄ locutꝰ ē ad
filios iſrahel quando egreſſi ſunt
de egipto trās iordanē ī ualle cō
tra phanū phogor in t̄ra ſeon re
gis amorrei q̊ habitauit in eſebō
quē pcuſſit moyſes. Filijqꝫ iſrł e
greſſi ex egipto poſſiderūt t̄rā eiꝰ
et terrā og regis baſan duoꝝ re
gū amorreorū q̊ erāt trās iorda
nē ad ſolis ortū ab aroer q̄ ſita ē
ſuper ripam torrentis arnon uſqꝫ
ad montē ſanir q̊ eſt et hermon
omneꝫ planiciem trans iordanē
ad orientaleꝫ plagā uſqꝫ ad ma
re ſolitudinis ⁊ vſqꝫ ad radices
mōtis phaſga

Capitulū. v.

Vocauitqꝫ moyſes ōneꝫ iſra
helem ⁊ dixit ad eū. Audi iſ
rahel cerimonias atqꝫ iudicia q̄
ego loq̊r in auribꝰ v̄ris hodie di
ſcite ⁊ ope ꝯplete. Dñs deꝰ nr̄ pe
pigit nobiſcū fedus ī oreb. Nō cū
patribꝰ noſtris inijt pactū ſꝫ no
biſcū q̊ ī pñtiaꝝ ſumꝰ ⁊ viuimus.
facie ad faciē locutꝰ eſt nobis in
monte de medio ignis. Ego ſeq̄ſ
ter ⁊ medius fui iter dominum ⁊
vos in tempore illo vt ānunciarē
vobis verba eius. Timuiſtis em̄
ignē ⁊ non aſcēdiſtis ī montem
Et ait Ego dñs deꝰ tuus q̊ eduxi
te de t̄ra egipti de domo ſuitutis
Nō habebis deos alienos ī ꝯſpcū
meo. Non facies tibi ſculptile, nec
ſimilitudinē omniū q̄ ī celo ſunt
deſup ⁊ q̄ ī t̄ra deorſū ⁊ que v̂ſan
tur ī aquis ſub terra. Non adora
bis ⁊ non coles. Ego enim ſum do
minꝰ deꝰ tuus. Deus emulator
reddens iniquitatē patrū ſup fi
lios ī t̄ciaꝫ ⁊ q̄rtam generacōem
hijs q̊ oderūt me ⁊ faciēs miām ī
multa milia diligētibus me ⁊ cuſ
todientibꝰ p̄cepta mea. Nō vſur
pabis nomē dei tui fruſtra. q̄ ñ
erit impunitꝰ qui ſup re vana no
men eius aſſumpſerit. Obſerua
diē ſabbati vt ſctificeſ eū ſicut
p̄cepit tibi dñs deꝰ tuus. Sex di
ebꝰ operaberis et facies omnia o
pera tua. Septimꝰ dies ſabbati
eſt, id eſt req̊es dn̄i dei tui. Nō fa
cies ī eo quicq̄̄ operis tu et filius
tuꝰ ⁊ filia ſeruꝰ et ancilla bos et
aſinꝰ et omne iumentum tuū ⁊
peregrinꝰ qui eſt itra portas tuas
vt requieſcat ſeruꝰ et ancilla tua
ſicut et tu. Memento ꝙ et ipſe

ſeruieris in egipto et eduxerit te
inde dñs de⁹ tu⁹ in manu forti et
brachio extēto. Idcirco p̄cepit ti
bi ut obſeruaēs diē ſabbati Ho
nora prēm tuum ⁊ mrēm ſicut p̄
cepit tibi domin⁹ de⁹ tu⁹ ut lōgo
viuas tēpore ⁊ bñ ſit tibi in terra
quā domin⁹ de⁹ tu⁹ daturus eſt
tibi. Non occides. neq̄ mechabe
ris. furtū q̄ non facies. nec loque
ris ↄtra ꝓximū tuū falſū teſtimo
niū. Non cōcupiſces vxorē ꝓximi
tui. nō domū. nō agrū. non ſeruū.
nō ancillam. nō bouem. nō aſinū.
⁊ vniuſa que illius ſunt. Hec ver
ba locutus eſt domin⁹ ad ōnem
multitudinem vrām in monte de
medio ignis ⁊ nubis ⁊ caliginis
voce magna nihil addēs ampli
us ⁊ ſcripſit ea in duab⁹ tabulis
lapideis q̄s tradidit mihi. Vos
autē poſtq̄ audiſtis vocez de me
dio tenebrarū ⁊ montē ardere vi
diſtis: acceſſiſtis ad me ōnes pri
cipes tribuū ⁊ maiores natu atq̄
dixiſtis Ecce oſtēdit nob̄ dominus
de⁹ noſter maieſtatē ⁊ magnitu
dinē ſuā. Vocē eni ei⁹ audiuim⁹
de medio ignis ⁊ ꝓbauim⁹ hodie
q̄ loq̄nte deo cū homie vixerit ho
mo. Cur ergo moriemur ⁊ deuora
bit nos ignis hic maxim⁹. Si ei
audierim⁹ vltra vocez domini di
noſtri moriemur. Quid ē omnis
caro ut audiat vocem dei viuētis
qui de medio ignis loq̄tur ſic nos
audiuim⁹ ⁊ poſſit viuere. Tu ma
gis accede et audi cūcta q̄ dixerit
domin⁹ de⁹ noſter tibi: loquerisq̄
ad nos ⁊ nos audiētes faciem⁹ ea.
Qd̄ cū audiſſ; dñs. ait ad me Au
diui vocē verborū populi hui⁹ q̄

locuti ſunt tibi Bn̄ ōnia ſunt locu
ti. Quis det talem eos habē men
tem ut timeant me ⁊ cuſtodiant
vniuſa mandata mea in ōni tpe
ut bene ſit eis ⁊ filijs eorū in ſem
piternū. Vade ⁊ dic eis. Reuerti
mini in tentoria vrā Tu vero hic
ſta mecū ⁊ loquar tibi ōnia man
data mea ⁊ cerimonias atq̄ iudi
cia que doceb̄ eos ut faciāt ea in
terra quā dabo illis in poſſeſſiōez
Cuſtodite igitur ⁊ facite q̄ p̄cepit
domin⁹ de⁹ vobis. Nō declinabitis
neq̄ ad dexterā neq̄ ad ſiniſtraz
ſed p viam quā precepit domin⁹
de⁹ veſter ambulabitis: ut viua
tis ⁊ bene ſit vobis ⁊ protelentur
dies vrī in terra poſſeſſionis vrē

Hec ſūt p̄cepta ⁊ Ca. vi.
cerimonie atq̄ iudicia que
mandauit dñs de⁹ veſter ut doce
rem vos ⁊ faciatis ea in terra ad
quam tranſgredimini poſſidēdaz
ut timeas dominū deum tuum et
cuſtodias ōnia mandata ⁊ p̄cep
ta eius que ego precipio tibi ⁊ fi
lijs ac nepotibus tuis cunctis di
eb⁹ vite tue ut prolongentur di
es tui. Audi iſrahel ⁊ obſerua ut
facias que p̄cepit tibi dominus ⁊
bene ſit tibi ⁊ multipliceris ampli
us: ſicut pollicitus eſt domin⁹ de⁹
prm̄ tuorū tibi trā lacte et melle
manātē. Audi iſrl̄ Domin⁹ de⁹ nr̄:
de⁹ vn⁹ eſt. Diliges dñm deū tuū
ex toto corde tuo. et ex tota aīa
tua. ⁊ ex tota fortitudine tua Erūt
q̄ verba hec que ego precipio ti
bi hodie in corde tuo. ⁊ narrabis
ea filijs tuis ⁊ meditaberis ſedens
in domo tua ⁊ ambulans in itine
re: dormiēs atq̄ cōſurgens ⁊ ligab̄

ea q̄ſi ſignū in manu tua. eruntqꝫ
⁊ mouebunt̄ inť oculos tuos. ſcri
beſqꝫ ea in limine et hoſtijs domꝰ
tue. Cūqꝫ introduxeit te dominꝰ
deus tuus in terram pro qua iurā
uit patribus tuis abrahā yſaac
⁊ iacob. ⁊ dederit tibi ciuitates mag
nas ⁊ optimas quas nō edificaſ
ti: domos plenas cūctarum opuꝫ
quas nō extruxiſti. ciſternas q̃s
nō effodiſti. vineta et oliueta q̄
non plantaſti. ⁊ comederis ⁊ ſatu
ratus fueis caue diligēter ne ob
liuiſcaris dn̄i dei tui qui eduxit te
de terra egipti de domo ſeruitutis
Dominū deū tuū timebis ⁊ illi ſo
li ſerutes. ac ꝑ nomē illiꝰ iurabis
Non ibitis poſt deos alienos cunc
tarū gentium q̄ in circuitu veſtro
ſūt. qm̄ deꝰ emulator dn̄s deus tu
us in medio tui. nequando iraſ
cat̄ furor domini dei tui cōtra te ⁊
auferat te de ſupficie t̄re. Non tēp
tabis dominū deū tuū ſicut tēpta
ſti in loco tēptacōnis. Cuſtodi ꝑ̄
cepta dn̄i dei tui ac teſtimonia et
cerimonias quas precepit tibi ⁊
fac qđ placitū ē et bonū in cōſpe
ctu dn̄i vt bene ſit tibi. et igreſſus
poſſideas terrā optimā de qua iu
rauit dn̄s patribꝰ tuis. vt deleret
omēs inimicos tuos corā te ſicut
locutꝰ eſt. Cum interrogauerit te
filius tuus cras dicens. quid ſibi
volūt teſtimonia hec ⁊ cerimonie
atqꝫ iudicia q̄ ꝑ̄cepit dn̄s deꝰ noſ
ter nob̄ dices ei Serui eramꝰ pha
raonis in egipto. ⁊ eduxit nos do
minꝰ de egipto in manu forti. fe
citqꝫ ſigna atqꝫ ꝓdigia magna ⁊
peſſima i egipto ꝯtra pharaonē
et omnē domū illiꝰ in cōſpcū nr̄o
⁊ eduxit nos inde vt introductis
daret terrā ſup qua iurauit pat̄
bꝰ noſtris. Precepitqꝫ nobis do
minꝰ vt faciamꝰ om̄ia legittima
hec. ⁊ timeamꝰ dn̄m deū nr̄m vt
bn̄ ſit nob̄ cūctis diebꝰ vite nr̄e
ſicut ē hodie. Eritqꝫ noſtri miſeri
cors ſi cuſtodierimꝰ ⁊ fecerimꝰ oīa
ꝑ̄cepta eius corā dn̄o deo nr̄o ſic̄
mādauit nob̄ ¶ Ca. vij.

CVm vero introduxerit te do
minꝰ deus tuꝰ in terrā quā
poſſeſſurus ingredieris et deleue
rit multas gētes corā te. etheū ⁊
gergezeū ⁊ amorreū chananeū ⁊
phereſeū ⁊ eueum ⁊ iebuſeuꝫ ſep
tem gētes multo maioris numeri
q̄ꝫ tu es et robuſtiores te. tradide
ritqꝫ dominꝰ deꝰ tuus tibi. percuties
eas vſqꝫ ad internitionem. Non
inibis cū eis fedus nec miſerebe
ris eaꝝ neqꝫ ſociab̄ cū eis ꝯiugi
a. ſſilia tuā nō dab̄ filio eius. nec
filiā illius accipies filio tuo. qꝛ ſe
ducet filiū tuū ne ſequat̄ me ⁊ vt
magis ſeruiat dijs alienis. Iraſ
ceť qꝫ furor domi ⁊ delebit te cito.
Quin pociꝰ hec facietis eis. Aras
eoꝝ ſubuertite et cōfringite ſtatu
as lucoſqꝫ ſuccidite. et ſculptilia ꝯ
burite. quia populus ſcūs es dn̄o
deo tuo. Te elegit dn̄s deus tuꝰ
vt ſis ei populus peculiaris de cū
ctis populis q̄ ſūt ſup terrā. Non
qꝛ cūctas gētes numero vinceba
tis vob̄ iunctꝰ eſt dominꝰ ⁊ elegit
vos. cuꝫ omibꝰ ſitis populis pau
ciores. ſꝫ quia dilexit vos dominꝰ
et cuſtodiuit iuramentū qđ iurā
uit patribꝰ veſtris. Eduxitqꝫ vos
in manu forti et redemit de domo
ſeruitutis de mānu pharaōis regis

egipti ⁊ ſcies quia dñs deꝰ tuus
ipſe eſt deus fortis ⁊ fidelis cuſto
diens pactũ et miſericordiã dili
gentibꝰ ſe ⁊ hĳs q̃ cuſtodiũt pre
cepta eius in mille generacões ⁊ red
dens odientibꝰ ſe ſtatim ita ut diſ
perdat eos ⁊ vltra nõ differat ꝓ
tinus eis reſtituens qđ merent̃.
Cuſtodi ergo p̃cepta ⁊ cerimoni
as atqꝫ iudicia q̃ ego mãdabo ti
bi hodie ut facias Si poſtq̃ audi
eris hec iudicia cuſtodieris ea et
feceris cuſtodiet ⁊ dñs deus tuus
tibi pactũ ⁊ miſericordiã quã iu
rauit patribꝰ tuis ⁊ diliget te et
multiplicabit: bñdicetqꝫ fructui
ventris tui ⁊ fructui terre tue. fru
mento tuo atqꝫ vindemie. oleo ⁊
armentis gregibꝫ ouiũ tuarꝫ ſup
terram: ꝓ qua iurauit p̃ribꝰ tuis
ut daret eam tibi. Bñdictꝰ eris in
ter omnes ꝑplos. Nõ erit apud te
ſterilis vtriuſqꝫ ſexꝰ tã in homini
bus q̃ in gregibꝰ tuis. Auferet do
minꝰ a te omnem languorẽ ⁊ infir
mitates egipti peſſimas q̃s noui
ſti nõ inferet tibi. ſed cunctis hoſti
bus tuis. Deuorabis omnes popu
los quos dñs deꝰ tuus daturus
eſt tibi. Non parcet eis oculus tu
us nec ſeruies dĳs eorum ne ſint in
ruinam tui. Si dixeris in corde tuo
plures ſunt gentes iſte q̃ ego quo
potero delere eas: noli metuere. ſꝫ
recordare que fecerit dñs deus tu
us pharaoni ⁊ cunctis egipciĳs
plagas maximas quas viderũt
oculi tui ⁊ ſigna atqꝫ portẽta ma
numqꝫ robuſtã ⁊ extẽtũ brachium
ut educeret te dñs deꝰ tuus. Sic fa
ciet cunctis populis quos metuis.
Inſup ⁊ ſcrabones mittet dñs de

us tuus in eos: donec deleat oẽs
atqꝫ diſperdat q̃ te fugerint et la
tere poterint Non timebis eos q̃
dominꝰ deus tuus in medio tui ẽ
deus magnꝰ et terribilis. Ipſe cõ
ſumet nacões has in cõſpectu tuo
paulatim atqꝫ ꝑ partes. Non po
teris eas delere pariter ne forte mul
tiplicentur cõtra te beſtie terre. Da
bitqꝫ eos dominꝰ deꝰ tuꝰ in cõſpectũ
tuo. et interficiet illos donec peni
tus deleant̃. Tradetqꝫ reges eorꝫ in
manus tuas: ⁊ diſperdes nõia eo
rum ſub celo. Nullꝰ poterit reſiſte
re tibi donec conteras eos. Sculp
tilia eorũ igne cõbures. Non cõcu
piſces argentũ ⁊ aurũ de quibus
facta ſunt: neqꝫ aſſumes ex eis ti
bi quicq̃ ne offendas ꝓpterea q̃
abhominacõ ẽ domini dei tui. nec
inferes quippiã ex ydolo in domũ
tuam ne fias anathema ſicut illud
eſt. Quaſi ſpurcitiam deteſtaberis
⁊ velut inquinamentũ ac ſordes
abhominacioni habebis q̃ ana
thema eſt.

Ca. viij.

Omne mãdatũ quod ego p̃
cipio tibi hodie caue diligẽ
ter ut facias ut poſſitis viuere et
multiplicemini: ingreſſiqꝫ poſſide
atis terrã ꝓ qua iurauit dñs pa
tribꝰ vr̃is Et recordaberis cuncti iti
neris per qđ adduxit te dñs deꝰ
tuꝰ quadraginta ãnis ꝑ deſertum
ut affligeret te atqꝫ temptaret ⁊ no
ta fierent que in tuo animo verſabã
tur vtrũ cuſtodires mandata illi
us an nõ. Afflixit te penuria ⁊ dedit
tibi cibũ mãna quẽ ignorabas tu ⁊
p̃res tui ut oñderet tibi q̃ñ in ſolo
pane viuit hõ. ſꝫ in omni verbo qđ egredi
tur de ore dñi. Veſtimentũ tuum q̃

ōperiebaīs nequaq̄ vetuſtate de
fecit ⁊ pes tuus nō eſt ſubtritus
En quadrageſim⁹ annus ē ut re
cogites ĩ corde tuo· quia ſicut eru
dit filiū ſuū homo ſic dn̄s de⁹ tu⁹
erudiuit te ut cuſtodias manda
ta dn̄i dei tui et ābules in vijs ei⁹
et timeas eū· Dn̄s em̄ deus tu⁹ in
troducet te in terrā bonā terrā ri
uorū aquarūqꝫ ⁊ fontiū in cuius
campis et montib⁹ erūpūt fluui
orū abiſſi· terrā frumenti ordei ac
vineaꝝ in qua ficus et malagra
nata et oliueta naſcūt̄· terraꝫ olei
ac mellis· vbi abſqꝫ vlla penuria
comedes panē tuū et reꝝ omniū
abundantia pfrueris· cuius lapi
des ferrū ſūt· et de montibus eius
eris metalla fodiūt̄· ut cū come
deris et ſatiat⁹ fueris: benedicas
dn̄o deo tuo ꝓ terra optima quā
dedit tibi· Obſua ⁊ caue nequan
do obliuiſcaris dn̄i dei tui ⁊ negli
gas mādata eius atqꝫ iudicia et
cerimōias q̄s ego p̄cipio tibi ho
die· ne poſtq̄ ↄmederis ⁊ ſaciat⁹
fueris domos pulchras edifica
ueris ⁊ habitaueris in eis· habu
eriſqꝫ armenta ⁊ ouiū greges· ar
genti ⁊ auri cūctaꝝqꝫ rerū copiā:
eleuet̄ cor tuū et nō reminiſcaris
dn̄i dei tui q̄ eduxit te de terra egi
pti de domo ſuitutis· ⁊ ductor tu⁹
fuit in ſolitudine magna atꝫ ter
ribili in qua erat ſerpēs flatu ad
urēs ⁊ ſcorpio ac dipſas· et nulle
omnino aque· q̄ eduxit riuos de
petra duriſſima et cibauit te mā
na in ſolitudine qđ neſcierūt pa
tres tui· Et poſtq̄ afflixit ac pba
uit· ad extremū miſertus ē tui ne
diceres in corde tuo fortitudo mea
et robur man⁹ mee hec mihi oīa
p̄ſtiterūt· ſed recorderis dn̄i dei tui
q̄ ipſe vires tibi p̄buerit ut iple
ret pactū ſuū ſup quo iurauit pa
tribus tuis ſicut p̄ſens iudicat di
es· Si autē oblit⁹ dn̄i dei tui ſecu
t⁹ fueris deos alienos colueriſqꝫ
illos ⁊ adoraueris: ecce nūc p̄di
co tibi q̄ oīno diſpereas· Sicut gē
tes quas deleuit dn̄s in introitu
tuo ita ⁊ vos pibitis ſi inobediētes
fueritis voci dn̄i dei vr̄i· Ca· ix·
Audi iſrahel· Tu tranſgredi
eris hodie iordanē ut poſſi
deas nationes maximas ⁊ fortio
res et ciuitates ingētes ⁊ ad celū
vſqꝫ muratas populū magnum
atqꝫ ſublimē· filios enachim q̄s
ipſe vidiſti ⁊ audiſti· q̄bus null⁹
poteſt ex aduerſo reſiſtere· Scies
ergo hodie q̄ dn̄s deus tuus ipe
trāſibit an̄ te ignis deuorās atqꝫ
ↄſumens· qui ↄterat eos et dele
at atqꝫ diſperdat ante faciē tuā
velociter ſicut locut⁹ eſt tibi· Ne
dicas in corde tuo cū deleuerit eos
dn̄s deus tuus in ↄſpectu tuo ꝓpter
iuſtitiaꝫ meā introduxit me dn̄s
ut terrā hanc poſſiderē· cū ꝓpter
ĩpietates ſuas iſte delete ſint nati
ones· Neqꝫ em̄ ꝓpter iuſtitias tu
as et equitatē cordis tui ingredi
eris ut poſſideas terras eaꝝ· ſꝫ q̄
ille egerūt impie ĩtroeūte te delete
ſūt· et ut ↄpleret verbū ſuū dn̄s
qđ ſub iuramēto pollicitus ē pa
tribus tuis abraham yſaac ⁊ ia
cob· Scito ergo q̄ nō ꝓpter iuſti
cias tuas dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi
terrā hāc optimā in poſſeſſionē
cū duriſſime ceruicis ſis populus
Memento ⁊ ne obliuiſcaris quo

ad iracūdiā ꝓuocaueris dn̄m de
um tuū in ſolitudine.⁊ ex eo die
quo egreſſus es ex egipto uſqꝫ
ad locū iſtū·ſemp aduſū dn̄m ꝯ
tēdiſti·Nā ⁊ in oreb ꝓuocaſti eū
⁊ iratꝰ delere te voluit qn̄ aſcen
di in montē ut acciperem duas ta
bulas lapideas pacti qd pepigit
vobiſcū deus·Et pſeueraui in mō
te quadraginta diebꝰ ac noctibꝫ
panem nō comedēs ⁊ aquā non
bibēs·Deditqꝫ mihi dn̄s duas ta
bulas lapideas ſcriptas digito
dei ⁊ ꝯtinentes ōmia verba q̄ vo
bis locutus eſt in mōte de medio
ignis qn̄ contio populi ꝯgrega
ta eſt·Cūqꝫ trāſiſſent q̄draginta
dies ⁊ totidem noctes dedit mihi
dn̄s duas tabulas lapideas ta
bulas federis·Dixitqꝫ mihi·Sur
ge ⁊ deſcende hinc cito qꝛ populꝰ
tuus quē eduxiſti de egipto deſe
ruerūt velociter viam quā demō
ſtraſti eis·fecerūtqꝫ ſibi ꝯflatile·
Rurſūqꝫ ait dominꝰ ad me·Cer
no qꝛ populꝰ iſte dure ceruicis ſit
dimitte me ut ꝯterā eum ⁊ deleā
nomen eius ſub celo ⁊ ꝯſtituam
te ſup gentem que hac maior et
fortior ſit·Cūqꝫ de mōte ardente
deſcenderē ⁊ duas tabulas fede
ris vtraqꝫ tenerem manu·vidiſ
ſeqꝫ peccaſſe vos dn̄o deo vr̄o et
feciſſe vob vitulū ꝯflatilē ac de
ſeruiſſe velociter viā eiꝰ quā vo
b oſtēdat·ꝓieci tabulas de mani
bꝰ meis ꝯfregiqꝫ eas i ꝯſpcū vr̄o
Et ꝓcidi an̄ dn̄m ſicut pͥus q̄dra
ginta diebꝰ ⁊ noctibꝰ·panē nō
comedēs ⁊ aquā nō bibens ꝓpt
ōnia pctā vr̄a que geſſiſtis corā
dn̄m ⁊ eū ad iracūdiā ꝓuocaſt

is Timui ei indignatōē et irā illiꝰ
q̄ aduſū vos ꝯcitatus delere vos
voluit·Et exaudiuit me dn̄s etiā
hac vice·Aduſū aarō qꝫ vehemēt
iratus voluit eum ꝯterere ⁊ ꝓ illo
ſimiliter deprecatus ſum·Pecca
tum autē veſtrū qd feceratis id ē
vitulū arripiēs igne ꝯbuſſi·⁊ in
fruſta ꝯminuēs ōmino qꝫ in pul
uerem redigens ꝓieci in torrētē
q̄ de mōte deſcendit·In incendio
qꝫ ⁊ in temptatione ⁊ i ſepulcrꝭs
ꝯcupiſcentie ꝓuocaſtis dn̄m et
quando miſit vos de cadeſbarne
dicens Aſcendite ⁊ poſſidete ter
ram quam dedi vobis·⁊ ꝯtempſi
ſtis imperiū domini dei veſtri ⁊ n̄
credidiſtis ei·neqꝫ vocē eius au
dire voluiſtis·ſed ſemp fuiſtis re
belles a die qua noſſe vos cepi·
Et iacui corā domino quadragi
ta diebus at noctibus quibꝰ eū
ſuppliciter deprecabar ne deleret
vos ut fuerat comminatus et o
rans dixi·Domine deꝰ ne diſper
das populum tuum ⁊ hereditatē
tuam quam redemiſti in magni
tudīe tua quos eduxiſti de egip
to in manu forti·Recordare ſer
uorum tuorum abrahā yſaac et
iacob·Ne aſpicias duriciam po
puli huiꝰ ⁊ impietatem atqꝫ pec
catum·ne forte dicant habitato
res terre de qua eduxiſti nos nō
poterat dominus itroducere eos
in terrā quam pollicitus ē eis ⁊
oderat illos·idcirco eduxit ut i
terficeret illos in ſolitudine·qui
ſunt populꝰ tuꝰ ⁊ hereditas tua
quos eduxiſti in fortitudine tua
magna ⁊ in brachio tuo extento·

¶ Capitulū decimū·

In tempore illo dixit dñs ad me.
Dola tibi duas tabulas lapide
as ſicut priores fuerūt et aſcende ad
me in montē. facieſq̧ archam li
gneā et ſcribam in tabulis vͤba
que fuerūt in hiis quas ante cō
fregiſti. poneſq̧ eas in archa. Fe
ci igit̄ archam de lignis ſethim.
Cūq̧ dolaſſem duas tabulas la
pideas inſtar priorū aſcēdi in mō
tem habens eas in manib⁹. Scri
pſitq̧ in tabulis iuxta id qđ pri⁹
ſcripſerāt vͤba decē q̄ locut⁹ ē dñs
ad vos in monte de medio ignis
quando pp̄ls ꝯgregat⁹ ē et dedit
eas mihi Reuerſuſq̧ de monte de
ſcendi et poſui tabulas in archā
quā feceram. q̄ huc uſq̧ ibi ſūt ſicut
mihi p̄cepit dñs Filii aūt iſrahel
caſtra mouerūt ex beroth filiorū
iachan in moſura vbi aarō mor
tuus et ſepultus ē. ꝓ quo ſacerdo
tio functus ē filius eius eleazar.
Inde venerūt in gadgad de quo
loco ꝓfecti caſtrametati ſūt in ie
thabatha in terra aquarū atq̧
torrentiū. Eo tp̄e ſeparaui tribū
leui ut portaret archā federis dñi
et ſtaret corā eo in miniſterio ac
bñdiceret in noīe illius vſq̧ in p̄
ſentē diē. Quā ob rem nō habuit
leui partē neq̧ poſſeſſionē cū fra
tribus ſuis. q̄a ipſe dñs poſſeſſio
eius eſt ſicut ꝓmiſit ei dñs deus
tuus. Ego āt ſteti in monte ſicut
prius quadraginta dieb⁹ ac no
ctibus. exaudiuitq̧ me dñs etiā
hac vice ⁊ te perdere noluit dixitq̧
mihi. Vade et p̄cede pp̄lm ut ingre
diatur ⁊ poſſideat terrā quā iuraui
patrib⁹ eorū ut traderē eis. Et nūc
iſrahel q̄d dñs de⁹ tu⁹ petit a te n̄ ut
timeas dñm deū tuū et ambules
in viis eius ⁊ diligas eū ac ſeruī
as dño deo tuo in toto corde tuo.
⁊ in tota aīa tua. cuſtodiaſq̧ mā
data dñi ⁊ cirimōias ei⁹ q̄s ego
hodie p̄cipio tibi vt bñ ſit tibi. En
dñi dei tui celū eſt et celū celi ter
ra ⁊ oīa q̄ in ea ſūt. et tamē prib⁹
tuis cōglutinat⁹ ē dñs ⁊ amauit
eos: elegitq̧ ſemē eorū poſt eos
id ē vos de cunctis gentib⁹ ſicut ho
die cōprobat̄. Circūcidite igitur
p̄putiū cordis vr̄i et ceruicem ve
ſtrā nō indurētis āplius. q̄r dñs
de⁹ veſter ipſe ē deus deorū et dñs
dñantiū deus magnus ⁊ potēs ⁊
terribilis qui pſonam nō accipit
nec munera Faciet iuditium pu
pillo et vidue. amat pegrinū. et
dat ei victū atq̧ veſtitū. Et vos er
go amate peregrinos q̄a ⁊ ipſi fu
iſtis aduene in terra egipti Dñm
deū tuum timebis et ei ſoli ſeruies
Ipſi adherebis: iurabiſq̧ in noīe
illius Ipſe ē laus tua et deus tu⁹
qui fecit tibi hec magnalia et ter
ribilia q̄ viderūt oculi tui. In ſep
tuaginta aīab⁹ deſcenderūt pr̄es
tui in egiptū. et ecce nūc multipli
cauit te dominus deus tuus ſicut
aſtra celi. ¶ Ca. xi.

Ama itaq̧ dñm deū tuum et
obſerua p̄cepta eius et ceri
mōias iuditia atq̧ mādata omī
tēpore. Cognoſcite hodie q̄ igno
rāt filii veſtri qui nō viderūt diſci
plinā dñi dei veſtri magnalia ei⁹
et robuſtā manū extentūq̧ bra
chiū. ſigna ⁊ opa que fecit in me
dio egipti pharaōi regi ⁊ vniuſē
terre eius omiq̧ exercitui egipti
orum ⁊ equis ac curribus. q̄modo

operuerint eos aque maris rubri
cũ vos pſequerent ⁊ deleuerit eos
dñs vſqꝫ in pñtẽ diẽ · vobiſqꝫ q̄ fe
cerit in ſolitudine · donec veniẽtis
ad hũc locũ · et dathan atqꝫ abi
ron filijs eliab qui fuit filius ru
bẽ · quos aperto ore ſuo terra ab
ſorbuit cũ domibus ⁊ tabnacul
et vniuerſa ſubſtãtia eorũ quaꝫ
habebãt in medio iſrahel Oculi
vrĩ viderunt õnia pecora domini
magna que fecit ut cuſtodiatis
vniũſa mandata illius que ego
hodie p̄cipio vobis ⁊ poſſitis itro
ire ⁊ poſſidere terrã ad quã ingre
dimini · multoqꝫ in ea viuatis tẽ
pore · quã ſub iuramẽto pollicitus
eſt dñs patribꝰ veſtris ⁊ ſemini
eorũ lacte ⁊ melle manãtem · Ter
ra autẽ ad quã ingredieris poſſi
dendam nõ eſt ſicut terra egipti
de qua exiſti · vbi iacto ſemine in
ortorũ morem aque ducũt irrigu
e · ſꝫ mõtuoſa eſt ⁊ cãpeſtris · de ce
lo expectans pluuias quã domi
nus deus tuus ſemp inuiſit ⁊ ocu
li illius in ea ſunt a principio an
ni vſqꝫ ad finẽ eius · Si ergo obe
dieritis mãdatis meis que ego
hodie p̄cipio vob · ut diligatis do
minũ dñ vrm ⁊ ſuiatis ei in toto
corde veſtro ⁊ in tota anima vrã
dabit pluuiã terre veſtre tẽpora
neã ⁊ ſerotinã ut colligatiſ frum
tum ⁊ vinũ ⁊ oleũ fenum ex agꝭ
ad paſcenda iumenta ut ⁊ ipſi co
medatis ac ſaturemini · Cauete ne
forte decipiat̃ cor vrm et receda
tis a dño ſeruiatiſqꝫ dijs alienis
⁊ adorẽtis eos · iratuſqꝫ dñs clau
dat celũ ⁊ pluuie nõ deſcendant.
nec terra det germen ſuũ · pereatiſ

qꝫ velociter de terra optima quã
dñs daturꝰ eſt vob · Ponite hec
v̂ba mea ĩ cordibꝰ ⁊ ĩ aĩs vrĩs ⁊
ſuſpendite ea ꝓ ſigno in manibꝫ
⁊ inter oculos vrõs collocate Do
cete filios vrõs ut illa meditẽtur
Qñ ſedeis in domo tua ⁊ ambula
ueris in via ⁊ accubueris atqꝫ ſur
rexeris ſcribes ea ſup poſtes ⁊ ia
nuas domꝰ tue · ut multiplicent̃
dies tui ⁊ filiorũ tuorum in terra
quã iurauit dñs p̄ribꝰ tuis ut da
ret eis q̄ꝺ diu imminet celum terre
Si em̃ cuſtodieritis mãdata que
ego precipio vobis ⁊ feceritis ea
ut diligatis dñm deũ vrm et am
buletis ĩ õnibꝰ vijs eiꝰ adheren
tes ei · diſperdet dñs omnes gen
tes iſtas ante fatiem vrãm ⁊ poſ
ſidebitis eas que maiores ⁊ forti
ores vobis ſũt · Omnis locus quẽ
calcauerit pes vr · veſter erit · A de
ſerto ⁊ libano ⁊ flumine magno
eufrate vſqꝫ ad mare occidentale
erũt termini vrĩ · Nullꝰ ſtabit cõ
tra vos · Terroreꝫ vrm ⁊ formidi
nẽ dabit dñs deꝰ vr ſup omnem
terrã quã calcaturi eſtis ſicut lo
cutus ẽ vobis · En ꝓpono in cõſpe
ctu veſtro hodie benedictõneꝫ et
maledictõnem · benedictõnem · ſi
obedieritis mandatis domini dei
veſtri que ego hodie precipio vo
bis · maledictõneꝫ · ſi nõ obedieri
tis mandatis domini dei vrĩ · ſed
receſſeritis de via quã ego nunc
oñdo vob · ⁊ ãbulaueritis pꝰ de
os alienos q̊s ignoratis Cũ itro
duxerit te dñs dꝰ tuꝰ ĩ trã ad quã
pgis hitãdã · pões bñdcõeꝫ ſup
mõtẽ garizi · maledcõeꝫ ſup mõtẽ
heba · q̄ ſunt trãs iordanem poſt

viam que pergit ad ſolis occubi
tū in terra chananei q̄ habitat ī
campeſtribꝰ ꝯtra galgalaꝫ que
eſt iuxta vallem tendentē ⁊ intrā
tem ꝓcul. Vos auteꝫ tranſibitis
iordanē ut poſſideatis terrā quaꝫ
dn̄s deus veſter daturus ē vobis.
ut habeatis et poſſideatis illam
Videte ergo ut impleatis cerimo
nias atqꝫ iudicia q̄ ego hodie po
nā in ꝯſpcū vr̄o. ¶ Ca. xij.

Hec ſūt p̄cepta atqꝫ iudicia q̄
facere debetis ī terra quā do
minus deus patꝝ tuoꝝ daturus
eſt tibi ut poſſideas eā cunctis di
ebꝰ q̄bꝰ ſup humū ḡdieris Sub
uertite oīa loca in quibꝰ colue
rūt gētes q̄s poſſeſſuri eſtis deos
ſuos ſup mōtes excelſos et colles
⁊ ſubter omne lignū frondoſum
Diſſipate aras eoꝝ et ꝯfringite
ſtatuas. lucos igne comburite ⁊
ydola ꝯminuite diſꝑdite nomīa
eoꝝ de locis illis Non facietis ita
dn̄o deo veſtro ſed ad locū queꝫ
elegerit dn̄s deus veſter de cūctis
tribubus vr̄is ut ponat nomen
ſuū ibi ⁊ habitꝫ ī eo venietis ⁊ of
feretis ī loco illo holocauſta ⁊ vi
ctimas vr̄as. decimas et p̄mitias
manuū veſtraruꝫ et vota atqꝫ do
naria p̄mogenita boū et ouium.
Et comedetis ibi in ꝯſpcū dn̄i di
vr̄i ac letabimini in cunctis ad q̄
miſeritis manū vos et domꝰ vr̄e
in quibꝰ bn̄dixit vobis dn̄s deꝰ
veſter. Non fatietis ibi que nos
hic facimꝰ hodie ſinguli q̄d ſibi
rectū videt̄ Neqꝫ enim vſqꝫ in p̄n̄s
tēpus veniſtis ad requiē ⁊ poſſeſ
ſionē quā dn̄s deus veſter datu
rus ē vobis Tranſibitis iordanē
et habitabitis in terra quā dn̄s
deꝰ veſter daturus ē vobis ut re
quieſcatis a cunctis hoſtibꝰ ꝑ cir
cuitū et abſqꝫ vllo timore habite
tis in loco quē elegerit dn̄s deus
veſter ut ſit nomē eiꝰ in eo Illuc
omnia que p̄cipio ꝯferetis holo
cauſta et hoſtias ac decimas ⁊ p̄
mitias manuū vr̄aꝝ. et quicq̄d
p̄cipuū ē in muneribꝰ que voui
ſtis dn̄o. Ibi epulabimini coraꝫ
dn̄o deo vr̄o vos et filij et filie ve
ſtre. famuli ⁊ famule atqꝫ leuites
qui in veſtris vrbibꝰ ꝯmoratur
Neqꝫ enī habet aliaꝫ partē et poſ
ſeſſioneꝫ inter vos. Caue ne offe
ras holocauſta tua oī loco queꝫ
videris ſꝫ in eo queꝫ elegerit dn̄s
in vna tribuum tuarū offeres ho
ſtias et facies quecūqꝫ p̄cipio ti
bi Si autē comedere volueris et
te eſus carniū delectauerit. occide
et ꝯmede iuxta benedictionē dn̄i
dei tui quā dedit tibi in vrbibꝰ tu
is: ſiue immūduꝫ fuerit hoc ē ma
culatū ⁊ debile. ſiue mundū hoc ē
integrū ⁊ ſine macula q̄d offerri
licet ſicut capreā ⁊ ceruū comedes
abſqꝫ eſu dūtaxat ſāguinis quē
ſup terrā q̄ſi aquā effundes. Nō
poteris comedere in oppidis tuis
decimā frumenti et vini ⁊ olei tui
p̄mogenita armentoꝝ ⁊ pecoruꝫ
et omnia que voueris ⁊ ſpōte of
ferre volueris ⁊ p̄mitias manuū
tuaꝝ. ſꝫ corā dn̄o deo tuo ꝯmedes
ea in loco quē elegerit dn̄s deus
tuus. tu et filius tuus et filia et
ſeruus ⁊ famula atqꝫ leuites qui
manet in vrbibꝰ tuis ⁊ letaberis
⁊ reficieris corā dn̄o deo tuo in cū
ctis ad que extenderis manū tuā

Caue ne derelinqs leuitē in omī
tēpore quo verſaris in terra. Quā
dilatauerit dn̄s deus tu⁹ termios
tuos ſicut locutus ē tibi. et volue
ris veſci carnib⁹ quas deſiderat
anima tua. locus autē quē elege
rit dn̄s deus tuus ut ſit nom̄ ei⁹
ibi ſi procul fuerit occides de arm̄
tis ⁊ pecorib⁹ q̄ habueris ſic pre
cepit tibi ⁊ comedes ī oppidis tu
is ut tibi placet. Sicͭ comeditur
caprea ⁊ ceruus ita veſceris eis ⁊
mūd⁹ ⁊ imūd⁹ in cōmūe veſcen
tꝛ. h⁹ ſolū caue ne ſāguinē ↄ̄edas
Sāguis em̄ eoꝝ pro aīa eſt ⁊ id
circo nō debes animā ↄmedere cū
carnib⁹. ſed ſup terrā fundes q̄ſi
aquam. ut bene ſit tibi et filijs tu
is poſt te cum feceris quod placꝫ
in cōſpectu domini. Que autem ſā
ctificaueris et voueris domino.
tolles ⁊ venies ad locū quē elege
rit domin⁹ et offeres oblacōnes
tuas carnem et ſanguinē ſup al
tare dn̄i dei tui. Sanguinē hoſtia
rū fundes in altari. carnibus autē
ipe veſceris. Obſerua ⁊ audi om
nia que ego precipio tibi ut bn̄
ſit tibi ⁊ filijs tuis poſt te in ſēpi
ternū cum feceris qd̄ bonum eſt
⁊ placitum ī cōſpectu dn̄i dei tui.
Quā diſpdiderit dn̄s de⁹ tu⁹ an̄ faci
em tuā gētes ad quas ingredie
ris poſſidēdas et poſſideris eas.
atq; habitaueris in terra earum.
caue ne imiteris eas poſtq̄ꝫ te ſu
erit introeunte ſubuerſe ⁊ requi
ras cerimonias eaꝝ dicēs. Sicut
coluerūt gentes iſte deos ſuos ita
⁊ ego colam. Nō facies ſimilitꝛ do
mino deo tuo. Omnes em̄ abhoi
nacōes q̄s auerſatꝛ domin⁹ fece

runt dijs ſuis offerētes filios ⁊ fi
lias ⁊ ↄburentes eas igni. Qd̄ p̄
cipio tibi hoc tātū facito domino
nec addas quicq̄ꝫ nec minuas.

Si ſurrexerit in me Ca. xiij.
dio tui ꝓphetes aut q̄ ſōni
um vidiſſe ſe dicat ⁊ pdixerit ſig
num atq; portētū et euenerit qd̄
locut⁹ eſt ⁊ dixerit tibi. eamus ⁊
ſequamur deos alienos quos ig
noras ⁊ ſeruiam⁹ eis. nō audies
verba ꝓphete illius aut ſomnia
toris. qꝛ temptat vos dn̄s deus
veſter. ut palam fiat vtrum dili
gatis eum an non in toto corde
⁊ in tota anima veſtra. Dn̄m dn̄
vr̄m ſequimini ⁊ ipſū timete. et
mādata illius cuſtodite et audi
te vocē eius. Ipſi ſeruietis et ipſi
adherebitis. Propheta autē ille ā
fictor ſōniorū inficietꝛ. qꝛ locut⁹
ē ut vos auerteret a dn̄o deo ve
ſtro qui eduxit vos de terra egip
ti ⁊ redemit vos de domo ſeruitu
tis ut errarē te facēt de via quā
tibi precepit dominus deus tu⁹
⁊ auferes malū d medio tui. Si ti
bi voluerit perſuadere frater tu
us filius matris ſiue aut filius tu
us vl' filia ſiue vxor que eſt in ſi
nu tuo aut amicus quē diligis
ut animam tuam clam dicēs. ea
mus ⁊ ſuiamus dijs alienis q̄s
ignoras tu ⁊ patres tui cuncta
rū ī circuitu gentiū que iuxta te
ꝓcul ſunt ab initio vſq; ad finem
terre. nō acqeſcas ei nec audias
neq; parcat ei oculus tuus ut
miſerearis ⁊ occultes eum. ſꝫ ſta
tim īficies. Sit p̄mū man⁹ tua ſu
p eū ⁊ p⁹ te oīs ꝑplus mittat ma
nū. Lapidib⁹ obrut⁹ necabitꝛ. qꝛ

voluit te abſtrahē a dn̄o deo tuo
q̄ eduxit te de t̄ra egipti de domo
ſeruitutis ut et omnis iſrahel au
diens timeat ⁊ nequaq̄ vltra fa
ciat quippiā huius rei ſimile. Si
audieris in vna vrbiū tuarū q̄s
dn̄s deus tuus dabit tibi ad ha
bitandū dicētes aliquos. egreſſi
ſūt filij belial de medio tui ⁊ auer
terūt habitatores vrbis tue atq̄
dixerūt: eamus et ſuiamus dijs
alienis quos ignoratis. quere ſol
licite et diligēter rei veritate pſpe
cta ſi inueneris certū eſſe qd dici
tur et abhominationē hanc ope
ꝑpetratā: ſtatim pcuties habita
tores vrbis illius in ore gladij ⁊
delebis eā. oīaq̄ q̄ in illa ſūt vſq̄
ad pecora Quicqd etiā ſuppellecti
lis fuerit congregabis in medio
platearū eius ⁊ cum ipā ciuitate
ſuccendes ita ut vniuſa cōſumas
dn̄o deo tuo ⁊ ſit tumulus ſempi
ternus Non edificabit̄ amplius
et n̄ adherebit de illo anathema
te quicq̄ in manu tua ut auertat̄
dn̄s ab ira furoris ſui ⁊ miſereat̄
tui: multiplicetq̄ te ſicut iurauit
prīb9 tuis qn̄ audieris vocē dn̄i
dei tui: cuſtodiens omnia p̄cepta
ei9 q̄ ego p̄cipio tibi hodie ut fa
cias qd placitū ē in conſpectu do
mini dei tui. Ca. xiiij.

Filij eſtote dn̄i dei veſtri. Nō
vos incidetis nec facietis cal
uitiū ſup mortuo. qm̄ pp̄ls ſanct9
es dn̄o deo tuo et te elegit ut ſis
ei in pp̄lm peculiarē de cunctis gē
tibus que ſūt ſup terrā. Ne come
datis q̄ immūda ſūt. Hoc eſt ani
mal qd ꝯmedere debetis bouem ⁊
ouem et caprā ceruū ⁊ capream.
bubalū tragelaphū pigargum
origen camelopardulū. Om̄e ani
mal qd ī duas ptes findit vngu
lā ⁊ ruminat comedetis. de hijs
aūt que rumināt ⁊ vngulā non
findūt hec comedere nō debetis ca
melū leporē cyrogrillū. Quia ru
minā̄t ⁊ non diuidūt vngulā im
mūda erūt vobis. Suſq̄ qm̄ diui
dit vngulā ⁊ nō ruminat: immū
da erit Carnib9 eoꝝ nō veſcemi
ni et cadauera nō tangetis. Hec
ꝯmedetis ex om̄ibus que morāt̄
in aquis. Que habēt pennulas ⁊
ſquamas ꝯmedite. que abſq̄ pē
nulis et ſquamis ſūt ne comeda
tis quia immūda ſūt Om̄es aues
mūdas comedite. Immūdas ne
comedatis. aquilā ſcilicet et gri
phem et alietū ixon et vulturem
ac miluū iuxta genus ſuū. ⁊ om̄e
coruini generis et ſtrutionem ac
noctuā et larū atq̄ accipitrē iux̄
genus ſuū herodium ac cignum
et ibin ac mergulū porphirionē
et nicticoracē onocrotalū ⁊ cara
driū ſingula in genē ſuo: vpupā
q̄ꝫ et veſpertilionē et om̄e qd rep
tat ⁊ pennulas habet: immūdū
erit et nō ꝯmedet̄. Omne qd mū
dū ē comedite Quicq̄d aūt morti
cinū eſt ne veſcamini ex eo. Pere
grino qui inter portas tuas ē da
ut comedat aut vende ei. qꝛ tu po
pulus ſanctus dn̄i dei tui es Non
coques hedū in lacte matris ſue.
Decimā ptem ſepabis de cunctis
fructibus tuis q̄ naſcunt̄ in terra
p annos ſingulos ⁊ comedes in
ꝯſpectu dn̄i dei tui in loco quē ele
gerit ut in eo nomē illius inuoce
tur decimā frumenti tui ⁊ vini et

olei ⁊ primogenita de armētis ⁊
ouibus tuis ut diſcas timē dn̄m
deū tuū ōni tpe. Cū autem lōgior
fuerit via et locus quē elegerit
dn̄s deꝰ tuꝰ tibiq; bn̄dixerit nec
poteris ad eū hec cuncta portare
uendes ōnia et in preciū redigeſ
portabiſq; manu tua ⁊ ꝓficiſceris
ad locū quē elegerit dn̄s deꝰ tuꝰ
⁊ emes ex eadē pecunia quicqͩ ti
bi placuerit ſiue ex armētis ſiue
ex ouibꝰ. Vinūq; ⁊ ſiceram ⁊ ōe
quod deſiderat aīa tua et come
des corā dn̄o deo tuo. et epulabe
ris tu ⁊ domꝰ tua ⁊ leuita q̄ intra
portas tuas ē. Caue ne derelinq̄s
eū q̄ non habet aliam partē in
poſſeſſione tua. Anno tercō ſepa
rabis aliā decimā ex ōmibus que
naſcūtur tibi eo tpe ⁊ repones in
tra ianuas tuas. veietq; leuites
qui aliam non habet partē nec
poſſeſſionē tecū et pegrinꝰ ac pu
pillꝰ et vidua q̄ itra portas tuas
ſunt ⁊ comedent ⁊ ſaturabuntur
ut benedicat tibi dominus deus
tuus in cūctis operibꝰ manuum
tuarum que feceris. ¶ Ca. xv.

Septimo anno facies remiſſi
onem que hoc ordine cele
brabitur. Cui debet̄ aliquid ab
amico vel proximo ac fratre ſuo
repetere non poterit quia annus
remiſſionis eſt domini. A peregri
no ⁊ aduena exiges. ciuem ⁊ pro
pinquū repetendi nō habes pote
ſtatem. et ōmino indigēs et men
dicus nō erit iter vos. ut bn̄dicat
tibi dominus deus tuus in terra
quā traditurꝰ ē tibi i poſſeſſionē
ſi tamē audieris vocem domini di
tui ⁊ cuſtodieris vniuerſa q̄ iuſ
ſit et que ego hodie precipio tibi
benedicet tibi ut pollicitꝰ eſt. Fe
nerabis gentibus multis ⁊ ipſe
a nullo accipies mutuū. Dn̄abis
nacōnibꝰ plurimis et tui nemo
dn̄abitur. Si vnꝰ de fratribꝰ tuis
qui morantur inter portas ciuita
tis tue in terra quā dn̄s deꝰ tuus
daturꝰ ē tibi. ad pauptatem deue
nerit. nō obdurabis cor tuū nec cō
trahes manū ſed aperies eā pau
peri ⁊ dabis mutuū quo eum in
digere ꝓſpexeris. Caue ne forte
ſubrepat tibi impia cogitacō et di
cas in corde tuo. appropinq̄t ſep
timus ānus remiſſionis. ⁊ auertas
oculos a paupere fratre tuo. no
lēs ei quod poſtulat mutuū ꝯmo
dare. ne clamet cōtra te ad dn̄m
et fiat tibi in pctm̄ ſed dabis ei.
Nec ages quippiā callide in eius
neceſſitatibꝰ ſubleuādis ut bn̄di
cat tibi dn̄s deus tuꝰ i omni tpe
et i cūctis ad que manū miſeris
Nō deerūt pauperes i t̄ra habita
cōnis tue idcirco ego precipio ti
bi aperias manum frat̄ tuo ege
no et paupi qui tecum verſatur
in terra. Cum tibi venditus fue
rit frat̄ tuus hebreus aut hebrea
et ſex annis ſeruierit tibi. ſepti
mo anno dimittes eum liberum.
Et quem libertate donaueris ne
quaq̄ vacuum abire patieris.
Sed dabis viaticum de gregibꝰ
et de area et torculari tuo. quibꝰ
dominus deus tuus benedixerit
tibi. Memento q̄ et ipſe ſerui
eris i terra egipti ⁊ liberauerit te do
minus deꝰ tuus. ⁊ idcirco ego nūc
p̄cipio tibi. Sin autē dixerit nolo
egredi eo q̄ diligat te et domum

tuam ⁊ bene ſibi apud te eſſe ſen
tiat. aſſumes ſubulã et pforabis
aurē eius in ianua domus tue et
ſeruiet tibi vſq; i eternū. Ancille
quoq; ſimiliter facies. Nō auertas ab
eis oculos tuos qñ dimiſeris eos
liberos. qm̄ iuxta mercedem mer
cenarij p ſex annos ſeruiuit tibi.
ut bñdicat tibi dñs deus tuus in
cunctis opibus q̄ agis. De p̄mo
genitis q̄ naſcunt̃ in armentis ⁊
ouibus tuis quicq̄d ē ſexus ma
ſculini ſanctificabis dño deo tuo.
Nō operaberis i p̄mogēito bouis.
et nō tondebis p̄mogenita ouiū
In cōſpectu dñi dei tui comedes ea
p annos ſingulos i loco quē ele
gerit dñs. tu ⁊ dom⁹ tua. Si autē
habuerit maculam vel claudum
fuerit vel cecū aut in aliqua pte
deforme vel debile nō ymolabit
dño deo tuo ſ; intra portas vrbis
tue comedes illud. Tam mūd⁹ q̄ꝫ
immūdus ſimiliter veſcēt̃ eis ſic̄
caprea et ceruo. Hoc ſolū obſerua
bis ut ſanguinē eoꝝ non come
das ſ; effundes in terrā q̄ſi aquā.

Obſerua menſem Ca. xvi.
nouaꝝ frugū ⁊ verni p̄mū
tēporis ut facias phaſe dño deo
tuo. qm̄ in iſto mēſe eduxit te do
minus de⁹ tuus de egipto nocte.
Imolabiſq; phaſe dño dō tuo
de ouibus et de bob⁹ in loco quē
elegerit dñs deus tu⁹ ut habitet
nomē eius ibi. Non cōmedes i eo
panē fermentatū. Septē diebus
cōmedes abſq; fermēto afflictiōis
panē. qm̄ in pauore egreſſus es
de egipto ut meīneris diei egreſ
ſionis tue de egipto oībus dieb⁹
vite tue. Nō apparebit fermētatū
in omnibus terminis tuis ſeptē
dieb⁹ et non remanebit de carni
bus eius qđ imolatum eſt veſpe
re in die p̄mo mane. Non poteris
imolare phaſe in qualibet vrbi
um tuarū quas dñs de⁹ tuus da
turus eſt tibi: ſ; in loco quē elege
rit dñs deus tuus ut habitet no
mē eius ibi. Imolabis phaſe veſ
pere ad ſolis occaſū qñ egreſſus
es de egipto et coques et cōmedes
in loco quē elegerit dñs deus tu⁹
maneq; cōſurgēs vades in taber
nacula tua. Sex dieb⁹ cōmedes azi
ma et in die ſeptima q2 collecta ē
dñi dei tui nō facies opus. Septē
ebdomadas numerabis tibi ab
ea die q̄ falcē in ſegetē miſeris et
celebrabis diē feſtū ebdomada
rū dño deo tuo oblationē ſponta
neā man⁹ tue quā offeres iuxta
benedictionē dñi dei tui et epula
beris corā dño deo tuo tu ⁊ filius
tuus et filia tua et ſeruus tuus et
ancilla tua ⁊ leuites q̄ ē intra por
tas tuas et aduena ac pupillus
⁊ vidua qui morant̃ vobiſcū in
loco quē elegerit dñs deus tuus
ut habitet nomen ei⁹ ibi et recor
daberis. qm̄ ſeruus fueris in egi
pto cuſtodieſq; ac facies q̄ p̄cep
ta ſūt. Sollemnitatē q̄ꝫ tabernacu
loꝝ celebrab̄ p ſeptē dies quādo
collegeris de area et torculari fru
ges tuas et epulaberis in feſtiui
tate tua tu ⁊ filius tuus et filia ⁊
ſeruus tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̄ꝫ et
aduena et pupillus ⁊ vidua qui
intra portas tuas ſunt. Septē die
bus dño deo tuo feſta celebrabis
in loco quē elegerit dñs: benedi
cetq; tibi dñs deus tuus in cūctis

frugib9 tuis ⁊ ī ōni ope manuū
tuarū eriſq; in leticia. Trib9 vici
b9 p ānū apparebit ōne maſculi
nū tuū in ɔſpectu dñi dei tui ī loco
quē elegerit in ſollēnitate azimo
rū ⁊ in ſollēnitate ebdomadaꝝ ⁊
in ſollēnitate tabnaculoꝝ. Nō ap
parebit añ dominū vacu9 ſȝ offe
ret vn9quiſq; ſm q̄ habuerit iux
bñdictionem dñi dei ſui quā dede
rit ei. Judices ⁊ mgr̄os ɔſtitues ī
ōmibus portis tuis q̄s dñs deus
tuus dederit tibi p ſingulas trib9
tuas ut iudicent populū iuſto iu
dicō nec in alterā ptem declinent
Nō accipies pſonam nec muneā.
q̄ munera excecant oculos ſapi
entū ⁊ mutant verba iuſtorum.
Juſte qđ iuſtū ē pſequeris ut vi
uas ⁊ poſſideas terram quā dñs
deus tuus dederit tibi. Non plan
tabis lucū ⁊ ōnem arborem iuxta
altare dñi dei tui. nec facias tibi
atq; ɔſtitues ſtatuā que odit do
min9 de9 tu9. ¶ Ca. xvij.

Non ymolabis dño deo tuo
boue ⁊ ouē in quo ē macula
aut quippiā vicij q̄ abhominacō
eſt dño deo tuo. Cūq; reperti fue
rint apud te intra vnā portarum
tuaꝝ q̄s dñs de9 tuus dabit tibi
vir aut mulier q̄ faciāt malū ī cō
ſpectu dñi dei tui ⁊ tranſgrediātur
pactū illi9. ut vadant et ſeruiāt
dijs alienis ⁊ adorent eos ſolem
⁊ lunam ōnē miliciā celi que nō
p̄cepi et hoc tibi fuerit nūtiatum
audiēſq; inquiſieris diligenter ⁊
verū eſſe reperis ⁊ abhominacō
facta eſt in iſrl̄. educes virum ac
mulierem qui rem ſceleratiſſimā
ppetrauēt ad portas ciuitatis tu
e ⁊ lapidibus obruentur. In ore
duoꝝ aut triū teſtiū pibit qui in
terficietur. Nemo occidatur vno
ɔtra ſe dicēte teſtimoniū. Man9
teſtiū p̄ma interficiet eum. ⁊ ma
nus reliq̄ populi extrema mittet
ut auferas malū de medio tui. Si
difficile ⁊ ambiguū apud te iudi
ciū eſſe pſpexeris inter ſanguinē
⁊ ſanguinē. cauſā ⁊ cauſā. lepra
⁊ non leprā. et iudiciū intra por
tas tuas videris verba variari. ſur
ge ⁊ aſcēde ad locū quē elegerit do
min9 deus tu9. venieſq; ad ſacer
dotes leuitici generis ⁊ ad iudicē
q̄ fuerit illo tpe. q̄reſq; ab eis q̄
indicabūt tibi iudicij veritatē et
facies quodcumq; dixerint qui p̄
ſunt loco quē elegerit dñs ⁊ docu
erint te iuxta legē eius ſequeris
q; ſententiā eoꝝ. nec declinabis
ad dextrā neq; ad ſiniſtrā. Qui aūt
ſupbierit nolens obedire ſacerdo
tis imperio qui eo tēpe miniſtrat
domino deo tuo. ex decreto iudicis
morietur homo ille. ⁊ auferes ma
lum de iſrahel cunctuſq; popul9
audiens timebit ut nullus dein
ceps intumeſcat ſuperbia. Cum
ingreſſus fueris terram quā do
minus deus tuus dabit tibi et
poſſederis eam habitaueriſq; in
illa. et dixeris conſtituam ſuper
me regem ſicut habent omnes
per circuitum nationes. eum cō
ſtitues quem dominus deus tu
us elegerit de numero fratrum
tuorum. Non poteris alterius
gentis hominem regem facere
qui non ſit frater tuus. Cumq;
fuerit conſtitutus nō multiplica
bit ſibi eq̄s. nec reducet populum

in egiptũ equitatus nũero ſubleua
tus. p̄ſertim cũ dñs p̄cepit vobis
vt nequaq̄ amplius p eandē vi
am reuertamini. Nõ habebit vxores
plurimas q̄ illiciant animũ eiꝰ. ne
q3 argenti τ auri immenſa pondera.
Poſtq̄ aũt ſederit in ſolio regni
ſui deſcribet ſibi deutronomiũ leg̃
huiꝰ in volumine accipietis exē
plar a ſacerdotibꝰ leuitice tribꝰ. τ
habebit ſecũ leget q3 illud om̄ibꝰ
diebꝰ vite ſue vt diſcat timere do
minũ deũ ſuũ τ cuſtodire verba τ
cerimonias eiꝰ q̄ in lege p̄cepta
ſunt. Nec eleuet̃ cor eiꝰ in ſupbiã
ſup fr̃es ſuos. neq3 declinet in ptē3
dexterã vel ſiniſtrã. vt longo tēpo
re regnet ipſe τ filiꝰ eiꝰ ſup iſrl̃.

Non habebũt ſa Ca. xviij.
cerdotes τ leuite τ omnes qui
de eadē tribu ſunt ptem τ heredi
tatē cũ reliquo iſrahel q3 ſacrificia
dñi τ oblationes eiꝰ comedēt et
nichil aliud accipiēt de poſſeſſio
ne fratrũ ſuorũ. dñs eñ ipſe ē here
ditas eorũ ſicut locutꝰ ē illis. Hoc
erit iudiciũ ſacerdotũ a ppl'o τ ab
hiis q̄ offerũt victimas ſiue bouē
ſiue ouē. p̄molauerint dabũt ſa
cerdoti armũ ac ventriculũ primicias
frumẽti vini τ olei τ lanarũ ptē3
ex ouiũ tonſione. Ipſũ eñ elegit
dñs deꝰ tuus de cũctis tribubus
tuis vt ſtet τ miniſtret nomi dñi
dei tui ipſe τ filij eiꝰ in ſempiternũ.
Si exierit leuites ex vna vrbiũ tu
arũ ex oĩ iſrl' in q̄ habitat τ volu
erit venire deſiderãs locũ quē3 ele
gerit dñs miniſtrabit in noĩe dñi
dei ſui ſic oẽs fr̃es eiꝰ leuite q̄ ſta
būt eo tp̄e corã dño. Partē cibo
rũ eandē accipiet quã et ceteri ex
cepto eo q8 in vrbe ſua ex patria
ei ſucceſſione debet̃. Qñ ingreſſus
fueris terrã quã dñs deꝰ tuꝰ da
bit tibi. caue ne imitari velis ab
hominationes illarũ gētiũ nec inueni
at̃ i te q̄ luſtret filiũ ſuũ aut filiã
ducēs p ignē aut q̄ ariolos ſciſci
tetur aut obſeruet ſompnia atq3
auguria. ne ſit maleficus. ne incã
tator. ne phitones cõſulat. nec di
uinos. τ q̄rat a mortuis veritatem
Omnia eñ hec abhomiat̃ dñs τ
ppt̃ iſtiuſmodi ſcelera delebit eos
in introitu tuo. Perfectus eris et
abſq3 macula cũ dño deo tuo. Gē
tes iſte quarũ poſſidebis terrã au
gures τ diuinos audiũt. tu autē
a dño deo tuo aliter inſtitutꝰ es.
Prophetam de gēte tua τ de fratri
bꝰ tuis ſicut me. ſuſcitabit tibi do
minꝰ deꝰ tuꝰ ipſũ audies vt petiſti
a dño deo tuo in oreb qñ cõtio cõ
gregata eſt atq3 dixiſti Vltra nõ
audiã vocē dñi di mei τ ignē hũc
maximũ amplius non videbo ne
moriar. τ ait dñs m̄ Bene omnia
ſũt locuti Prophetam ſuſcitabo eis
de medio fratrũ ſuorũ ſimilē3 tui τ
ponã v̄ba mea in ore eiꝰ. loq̄t̃q3
ad eos oĩa q̄ p̄cepero illi. Qui aũt
v̄ba eiꝰ q̄ loquet̃ in noĩe meo au
dire noluerit ego vltor exiſtam.
Propheta autē q̄ arrogãtia depra
uatꝰ voluerit loq̄ in nomie meo
que ego nõ p̄cepi illi vt diceret ã
ex nomine aliorũ deorum. interficie
tur. Q8 ſi tacita cogitatõne reſpõ
deris quõ poſſum intelligere v̄bũ
q8 dñs nõ eſt locutꝰ. hoc habeb̃
ſignũ. Quod in noĩe dñi ppheta il
le p̄dixerit τ nõ euenerit. hoc domi
nꝰ nõ eſt locutꝰ. ſed p tumorem

animi ſui ꝓbã ꝯſīrit ⁊ idcirco ñ
timebis eum. Ca. xix.

CVm diſperdiderit dñs deus
tu⁹ gentes quarũ tibi tradi
turus eſt terrã ⁊ poſſederis eã ha
bitaueriſqꝫ in vrbib⁹ eius ⁊ in edi
bus: tres ciuitates ſepabis tibi ī
medio terre quã dñs deus tu⁹ da
bit tibi in poſſeſſionē ſternēs dili
gēter viam et in tres eq̄liter par
tes totaꝫ terre tue ꝓuintiaꝫ diuies
ut habeat e vicino q̄ ꝓpter homi
cidiũ ꝓfugus eſt quo poſſit eua
dere. Hec erit lex homicide fugien
tis cuius vita ſeruãda eſt. Qui ꝑ
cuſſerit ꝓximũ ſuũ neſciens et q̄
heri ⁊ nudiuſterti⁹ nullũ contra
eũ odium habuiſſe cõprobatur.
ſed abiſſe cuꝫ eo ſimpliciter in ſil
uam ad ligna cedenda et in ſucci
ſione lignorũ ſecuris fugerit ma
nu. ferrũqꝫ lapſum de manubrio
amicũ eius ꝑcuſſerit ⁊ occiderit. H
ad vnã ſupradictaꝝ vrbiũ cõfu
giet ⁊ viuet ne forſitan ꝓximus
eius cuius effuſus eſt ſãguis do
lore ſtimulatus ꝑſequat᷑ et app̄
hendat eum ſi longior via fuerit
et ꝑcutiat aīam eius qui nõ eſt
reuſ mortis. qꝛ nullum cõtra eum
qui occiſus eſt odiũ prius habu
iſſe mõſtrꝛ̃tur. Idcirco p̄cipio tibi
ut tres ciuitates eq̄lis intꝛ̃ ſe ſpa
ciꝫ diuidas. Cũ autē dilatauerit
dñs de⁹ tuus terminos tuos ſicͭ
iurauit prib⁹ tuis ⁊ dederit tibi cũ
ctam terrã quã eis pollicit⁹ ē: ſi ta
mē cuſtodieris mãdata ei⁹ ⁊ fece
ris que hodie p̄cipio tibi ut dili
gas dñm deum tuum ⁊ ãbules in
viꝫs eius õni tpe: addes tibi tres
alias ciuitates ⁊ ſupradictaꝝ tri
ũm vrbiũ nũerũ duplicab᷑ ut nõ
effundat᷑ ſanguis innoxi⁹ in me
dio terre quaꝫ dñs deus tuus da
bit tibi poſſidēdam ne ſis ſãguis
reus. Si quis autē odio habēs ꝓ
ximũ inſidiatus fuerit vite ei⁹ ſur
gens qꝫ ꝑcuſſerit illũ ⁊ mortuus
fuerit. fugeritqꝫ ad vnaꝫ de ſupra
dictis vrbibus: mittent ſeniores
ciuitatis illius ⁊ arripiēt eum de
loco effugiꝫ tradētqꝫ in manu ꝓxi
mi cui⁹ ſanguis effuſus eſt ⁊ mo
rietur. Nõ miſereberis eius et au
feres noxium ſanguinē de iſrl' ut
bene ſit tibi. Nõ aſſumes ⁊ trãſfe
res termīos ꝓximi tui q̄s fixerũt
p̄ores in poſſeſſiõe tua quaꝫ dñs
deus tu⁹ dabit tibi in terra quaꝫ
accepis poſſidendã. Nõ ſtabit te
ſtis vn⁹ cõtra aliquē q̄cq̄d illud
pcti ⁊ facinoris fuerit. ſꝫ in ore du
oꝝ ã triũ teſtiũ ſtabit õne verbũ
Si ſteterit teſtis mēdax cõtra ho
minē accuſans eũ preuaricatõis
ſtabũt ambo q̄rum cauſa eſt añ
dñm in ꝯſpcũ ſacerdotũ ⁊ iudicũ
qui fuerit in dieb⁹ illis. Cũqꝫ di
ligētiſſime pſcrutantes iuenerit
falſũ teſtē dixiſſe ꝯtra fratreꝫ ſuũ
mendaciũ. reddēt ei ſicͭ fri ſuo fa
cere cogitauit ⁊ auferes malũ de
medio tui ut audiētes ceteri timorē
habeãt et nequaq̄ꝫ talia audeant
facere. Nõ miſereberis ei⁹ ſed aīaꝫ
ꝓ anima. oculũ ꝓ oculo. denteꝫ ꝓ
dente. manũ ꝓ manu. pedē ꝓ pede
exiges. Ca. xx.

SI exieris ad bellũ cõtͣ hoſtes
tuos ⁊ videris eq̄tat⁹ ⁊ curr⁹
⁊ maiorē q̄ꝫ tu hēas aduſariꝫ exercit⁹
multitudieꝫ ñ timeb᷑ eos qꝛ dñs de⁹
tu⁹ tecũ ē q̄ eduxit te de t̄ra egipti

Appropinquante autē iam prelio
ſtabit ſacerdos ante aciē ⁊ ſic loq̄
tur ad populū. Audi iſrael. Vos hodie
cōtra inimicos veſtros pugnam
cōmittitis nō ptimeſcat cor veſtrū.
Nolite metuere: nolite cedere. nec
formidetis eos: q2 dn̄s deus veſter in
medio veſtri ē ⁊ p vobis ɔtra ad
uerſarios dimicabit. vt eruat vos
de periculo. Duceſq̄ per ſingulas tur
mas audiente exercitu proclama
būt. Quis eſt homo q̄ edificauit
domū nouā ⁊ nō dedicauit eam?
Vadat ⁊ reuertatur in domū ſuam
ne forte moriatur in bello ⁊ alius de
dicet eā. Quis eſt homo q̄ planta
uit vineam ⁊ necdū fecit eam eē
cōmunē de qua veſci omnibus lice
at? Vadat ⁊ reuertatur in domū ſu
am ne forte moriatur in bello ⁊ alius
homo eius fungatur officio. Quis ē
homo q̄ deſpondit vxorem ⁊ non
accepit eā? Vadat ⁊ reuertatur i do
mū ſuam ne forte moriatur i bello ⁊
alius homo accipiat eam. Hijs dic
tis addent reliq̄ ⁊ loquentur ad ppl'm
Quis eſt homo formidoloſus ⁊ cor
de pauido? Vadat ⁊ reuertatur in do
mū ſuam ne pauere faciat corda
fratrū ſuorū ſicut ipſe timore pter
ritus eſt. Cūq̄ ſiluerint duces exer
citus ⁊ finem loquendi fecerint v
nuſquiſq̄ ſuos ad bellum cuneos
pparabit. Si qn̄ acceſſeris ad ex
pugnādam ciuitatem offeres ei p̄
mū pacē. Si receperit ⁊ aperuerit
tibi portas cūctus ppl's q̄ i ea eſt
ſaluabitur ⁊ ſeruiet tibi ſub tribu
to. Sin autē fedus inire noluerit et
ceperit cōtra te bellū. oppugnabis
eā. Cūq̄ tradiderit dn̄s deus tuus
illam i manu tua. percuties omne
q̄d in ea generis maſculini ē i ore
gladij. abſq̄ mulieribus ⁊ īfantibus
iumētis ⁊ ceteris q̄ i ciuitate ſunt
Omnē predam exercitui diuides
⁊ comedes de ſpolijs hoſtium tu
orū q̄ dn̄s deus tuus dederit tibi. Sic
facies cūctis ciuitatibus q̄ a te pro
cul valde ſūt ⁊ nō ſūt de hijs vrbi
bus quas i poſſeſſionē acceptu
rus es. De hijs autem ciuitatibus
q̄ dabuntur tibi nullū omnino p
mittes viuere. ſed īterficies i ore
gladij. etheum videlicet ⁊ amorre
um ⁊ chananeū phereſeū ⁊ eue
um ⁊ iebuſeū ſicut p̄cepit tibi do
minus deus tuus ne forte doceant vos
facē cūctas abhōiatiōes q̄s ipſi cō
pati ſūt dijs ſuis ⁊ peccetis i dn̄m
deū veſtrū. Qn̄ obſederitis ciuitatē
multo tpe ⁊ munitōibus circū
dederis vt expugnes eā. non ſucci
des arbores de quibus veſci poteſt.
nec ſecuribus p circuitū debes vaſ
tare regionē qm̄ lignū ē ⁊ non hō
nec poteſt bellātiū ɔtra te augē
numerū. Si que aūt ligna nō ſūt
pomifera ſꝫ agreſtia ⁊ in ceteros
apta vſus. ſuccide ⁊ extrue machi
nas donec capias ciuitatē q̄ ɔtra
te dimicat. Ca. xxi.

Quando inuētum fuerit in terra
quā dn̄s deus tuus daturus
eſt tibi hominis cadauer occiſi ⁊
ignorabitur cedis reus. egredie
tur maiores natu ⁊ iudices tui et
metiētur a loco cadaueris ſingula
rū p circuitū ſpacia ciuitatū. ⁊ quā
viciniorem ceteris eē perſpexerint
ſeniores ciuitatis illius tollent vi
tulam de armento que non trax
it iugū nec terrā ſcidit vomē ⁊ du
cēt eam ad vallem aſperam atq̄

ſaxoſā que nūq̄ arata eſt. nec ſe
mentē recepit et cedent in ea cerui
ces vitule. Accedēt q̄z ſacerdotes fi
lij leui quos elegerit domin⁹ de⁹
tuus ut miniſtrēt ei et bn̄dicant
in nomine ei⁹ ⁊ ad verbū eorum
omne negotiū pendet ⁊ q̄cq̄d mū
dum vl' immundum eſt iudicetur
⁊ venient maiores natu ciuitatis
illius ad interfectum lauabūtq̄z
man⁹ ſuas ſup vitulā que in val
le p cuſſa eſt et dicent. Man⁹ nr̄e
nō effuderūt ſāguinem hūc: nec
oculi viderūt. Propici⁹ eſto ꝓplo
tuo iſrahel quē redemiſti dn̄e ⁊ nō
reputes ſanguinē innocentem in
medio populi tui iſrl'. Et auferetur
ab eis reatus ſanguinis. tu autē
alienus eris ab innocētis cruore
quī fuſus eſt cū feceris qd̄ p̄cepit
dn̄s. Si egreſſus fueris ad pug
nam cōtra inimicos tuos ⁊ tradi
derit eos domin⁹ de⁹ tuus in manu
tua captiuoſq̄z duxeris ⁊ videris
in numero captiuoꝝ mulierē pul
chra ⁊ adamaueris eā volueriſ
q̄z habere vxorē introduces eam
in domū tuam. Que radet ceſariē
⁊ circūcidet vngues et deponat ve
ſtē in qua capta eſt: ſedenſq̄z i do
mo tua flebit patrē ⁊ matrē ſuā
vno menſe ⁊ poſtea intrabis ad
eam dormieſq̄z cū illa et erit vxor
tua. Si aūt poſtea nō ſederit aīo
tuo dimittes eam liberā: nec ven
dere poteris pecunia nec opprimē
ꝑ potētiam q2 hūiliaſti ea. Si ha
buerit homo vxores duas vnam
dilectā ⁊ alterā odioſā genuerit
q̄z ex eis liberos ⁊ fuerit filius odi
oſe p̄mogenitus volueritq̄z ſbam
inter filios ſuos diuidere: non po
terit filiū dilecte facere p̄mogeni
tū ⁊ p̄ferre filio odioſe. ſed filium
odioſe agnoſcē p̄mogenitū dabit
q̄z ei de hijs que habuerit cuncta
duplitia. Iſte ē enim principium
liberoꝝ eius ⁊ huic debētur p̄mo
genita Si genuerit homo filiū cō
tumacē ⁊ ꝓteruū qui nō audiet
pr̄is ac matris imperium ⁊ coherci
tus obedire cōtempſerit: apprehē
dent eum ⁊ adducent eū ad ſeniores
ciuitatis illi⁹ ⁊ ad portam iudicij
dicentq̄z ad eos. Fili⁹ noſter iſte
ꝓteruus ⁊ ↄtumax eſt monita no
ſtra audire cōtemnit. comeſſatō
nibus vacat et luxurie atq̄z cōui
uijs: lapidib⁹ eū obruet popul⁹
ciuitatis ⁊ morietur ut auferatis
malū de medio vr̄i: et vniuerſus
iſrahel audiens ꝑtimeſcat Qn̄ pec
cauerit homo qd̄ morte plectēdū
eſt ⁊ adiudicatus morti appēſus
fuerit in patibulo: nō ꝑmanebit
cadauer eius in ligno. ſed in eadē
die ſepelietur. q2 maledict⁹ a deo
eſt qui pendet in ligno. ⁊ nequa
q̄ↄtaminabis trā tuā quā dn̄s de
us tu⁹ dederit tibi in poſſeſſiōem.

Non videbis Ca. xxij.
bouē ⁊ ouem fratris tui er
rantē ⁊ p̄teribis. ſꝫ reduces fr̄i tuo
etiā ſi nō eſt ꝓpinqu⁹ frat' tu⁹ nec
noſti eū: duces in domū tuā ⁊ erūt
apd̄ te q̄diu q̄rat ea fr̄ tu⁹ et reci
piat. Silir' facies de aſino et de ve
ſtimēto ⁊ de oī re fr̄is tui q̄ pierit
ſi inueneis eā ne negligas quaſi
alienā. Si videris aſinū fr̄is tui ā
bouē cecidiſſe in via nō deſpicies
ſed ſubleuabis cū eo. Nō induet
mulier veſte virili: nec vir vtetur
veſte feminea. Abhoīabil' ei apd̄

deum eſt q̃ facit hoc. Si ambulãs
per viã in arbore vel ĩ terra nidũ
auis inueneris ⁊ matrem pullis
vel ouis deſup incubantẽ nõ tene
bis eã cũ filijs ſed abire patieris
captos tenẽs filios vt bñ ſit tibi
⁊ lõgo viuas tp̃e. Cũ edificaũis
domũ nouã facies murꝫ tecti p̲ cir
cuitũ ne effundat̃ ſanguis in do
mo tua ⁊ ſis reus labẽte alio ⁊ in
p̄ceps ruente. Nõ ſeres vineã tu
am altero ſeie ne ⁊ ſemẽtis quaꝫ
ſeuiſti ⁊ que naſcunt̃ ex uinea pi
ter ſãctificẽtur. Nõ arabis in bo
ue ſimul ⁊ aſino. Nõ indueris veſ
timẽto qđ ex lana linoq; ꝯtextuꝫ
ẽ. Funiculos in fimbrijs facies p̲
q̃tuor ãgulos pallij tui q̃ opiris.
Si duxerit vir vxorem et poſtea
odio habuerit eã. q̃ſieritq; occa
ſiones q̃bus dimittat eã obiciẽs
ei nomẽ peſſimũ ⁊ dixerit. vxorẽ
hãc accepi ⁊ ingreſſus ad eam ñ
inueni v̊ginem: tollẽt eam pr̃ et
mr̃ eius ⁊ ferent ſecũ ſigna v̊gini
tatis eiꝰ ad ſeniores vrbis q̃ i por
ta ſũt ⁊ dicet pr̃. Filiaꝫ meã dedi
huic vxorẽ quã q̃ odit imponit
ei nomẽ peſſimũ vt dicat ñ inuẽi
filiã tuam v̊ginem. ⁊ ecce hec ſũt
ſigna v̊ginitatis filie mee Expan
dẽt veſtimẽtũ coram ſenioribꝰ ci
uitatis apprehẽdẽtq; ſenes vrbis
illius virꝫ ⁊ verberabũt illũ. ꝯdẽp
nãtes inſup centuꝫ ſiclis argenti
quos dabit pat̃ puelle q̃m diffa
mauit nomẽ peſſimũ ſup virginẽ
iſrl̃. habebitq; eã vxorem ⁊ ñ po
terit dimittere eã omnibꝰ diebꝰ
vite ſue. Qđ ſi verũ ẽ qđ obicit et
nõ ẽ inuẽta i puella v̊ginitas. eici
ent eã extra fores domꝰ pat̃s ſui

⁊ lapidibꝰ obruent viri ciuitatis
illius ⁊ morient̃ q̃m fecit nephas
ĩ iſrl̃ vt fornicaret̃ ĩ domo pr̃is ſui
⁊ auferes malum de medio tui. Si
dormierit vir cũ vxore alteriꝰ vter
q; morient̃ id eſt adulter et adul
tera ⁊ auferas malũ de iſrl̃. Si pu
ellam v̊ginẽ deſponderit vir ⁊ iue
nerit eã aliq̃s ĩ ciuitate ⁊ cõcubu
erit cum ea. educes vtrũq; ad por
tas ciuitatis illius ⁊ lapidibꝰ ob
ruent̃. puella q̃ nõ clamauit cuꝫ
eſſet ĩ ciuitate. vir q̃ humiliauit vx
õrem ꝓximi ſui ⁊ auferes malum
de medio tui. Sin autẽ ĩ agro repe
rerit vir puellã q̃ deſponſata eſt ⁊
apprehẽdens ꝯcubuerit cũ ea ipſe
morient̃ ſolꝰ. puella nichil patiet̃
nec ẽ rea mortis. q̃m ſicut latro cõ
ſurgit ꝯtra fr̃eꝫ ſuũ ⁊ occidit aiaꝫ
eius. ita ⁊ puella ꝑpeſſa ẽ. Sola e
rat in agro. clamauit ⁊ nullus af
fuit q̃ liberaret eam. Si inuenerit
vir puellam v̊ginem que nõ ha
bet ſponſũ ⁊ apprehẽdens ꝯcubue
rit cũ illa ⁊ res ad iudiciũ venerit
dabit q̃ dormiuit cum ea pr̃i pu
elle centũq̃nquaginta ſiclos argẽti
⁊ habebit eã vxorẽ q̃ humiliauit il
lam. Nõ poterit dimittẽ eã cũctis
diebꝰ vite ſue. Ca. xxiij.

Non accipiet homo vxorem
pr̃is ſui nec reuelabit operi
mentum eius. Non ĩtrabit eunu
chus attritis vel amputatis teſti
culis ⁊ abſciſo veretro eccleſiã do
mini. Nõ ĩgreditur manſer hoc ẽ
de ſcorto natus ĩ eccleſiam dñi vſ
q; ad decimã generacõeꝫ. Ammo
nites ⁊ moabites eciaꝫ poſt deci
mã gñacõeꝫ nõ ĩtrabũt eccleſiã
domini ĩ eternũ quia noluerunt

vobis occurrere cũ pane et aq̃ in
via qñ egressi estis de egipto ꝛ q
cõduxerũt cõtra te balaam filiuꝫ
beor de mesopotamia sirie ut male
diceret tibi ꝛ noluit dñs de9 tuus
audire balaam: vertitq; maledi
ctõem eius in bñdictõem tuaꝫ eo
q diligeret te. Non facies cuꝫ eis
paceꝫ nec queras eis bona cũctis
diebꝫ vite tue in sempiternũ. Nõ
abhominaberis ydumeũ q frater
tu9 est: nec egiptiũ q aduena fui
sti in terra ei9 Qui nati fuerint ex
eis tercia gñaciõe intrabũt in ec
clesiã dñi. Qñ egressus fueris ad
uersus hostes tuos in pugnaꝫ cu
stodies te ab õmi re mala. Si fue
rit inter vos homo qui nocturno
pollut9 sit sõmio egrediet extra ca
stra ꝛ nõ reuertet p̄usq ad vespe
rã lauet aqua ꝛ post solis occasũ
regrediet in castra. Habebis locũ
extra castra ad quẽ egrediaris ad
requisita nature gerens paxillũ i
balteo. Cũq; sederis fodies per
circuitũ et egesta humo operies q̃
releuatus es. Dñs enim de9 tuus
ambulat in medio castrorum ut
eruat te ꝛ tradat tibi inimicos tu
os ut sint castra tua sãcta ꝛ nihil
in eis appareat feditatis ne dereli
quat te. Non trades seruũ domĩo
suo qui ad te ɔfugerit Habitabit
tecuꝫ in loco qui ei placuerit et in
vna vrbiũ tuarũ requiescꝫ ne cõ
tristes eũ Non erit meretrix de fili
ab9 isrl' nec scortator de filijs isrl
Nõ offeres mercedeꝫ p̄stibuli nec
preciũ canis in domo domini dei
tui quicq̃d illud est qđ vouerint
q abhõiatio est vtrũq; apud do
minũ deũ tuũ. Nõ feneraḃ fri tuo
ad vsurã pecuniã nec fruges nec
quãlibet aliã rem sed alieno. Fri
autẽ tuo absq; vsura id quo indi
get cõmodabis: ut bñdicat tibi
dñs de9 tu9 in oĩ ope tuo in terra
ad quã ingredieris possidẽdã Cũ
votũ voueris dño deo tuo nõ tar
dabis reddere quia requiret illud
dñs de9 tu9 et si morat9 fueris re
putabit tibi in pctm̃. Si nolueris
polliceri absq; peccato eris Quod
auteꝫ semel egressuꝫ est de labijs
tuis obseruabis ꝛ facies sicut p̄misi
sti dño deo tuo ꝛ ꝓpria voluntate
ꝛ ore tuo locut9 es. Ingressus vi
neam p̄ximi tui ɔmede vuas quã
tũ tibi placuerit foras autẽ ne ef
feras tecũ. Si intraueis segetẽ ai
ci tui franges spicas et manu cõ
teres. falce autem non metes.

Si accepit hõ Ca. xxiiij.
vxorẽ ꝛ habuerit eã et nõ i
uenerit grãiaꝫ añ oculos eius ꝓpt
aliquã feditateꝫ: scribet libelluꝫ re
pudij et dabit in manu illius et
dimittet eaꝫ de domo sua. Cumq;
egressa alterũ maritũ duxerit et il
le quoq; oderit eam dederitq; ei li
bellũ repudij ꝛ dimiserit de domo
sua vel certe mortu9 fuerit nõ po
terit p̄or maritus recip̄e eaꝫ in vx
orem q polluta est ꝛ abhõminabi
lis facta corã dño: ne peccare faci
as terrã tuaꝫ quã domin9 de9 tu9
tradiderit tibi possidẽdã. Cũ acce
perit homo nup vxorẽ nõ p̄cedet
ad bellũ nec ei q̃ppiaꝫ necitatis in
iunget publice. ſ vacabit absq;
culpa domui sue ut vno ãno lete
tur cũ vxore sua Nõ accipies loco
pignoris inferiorem ꝛ superiorem
molã. q animã suã apposuit tibi.

Si deprehenſus fuerit hõmo ſolli
citans fratrez ſuū de filijs iſrł et
vendito eo acceperit p̄ciū īnficie
tur et auferes maluz de medio tui
Obſerua diligēter ne icurras pla
gā lepre ſed facies quecūqꝫ docue
rint te ſacerdotes leuitici generis
iuxta id qđ p̄cepi eis ⁊ imple ſol
licite. Memētote q̄ fecerit dñs de
us veſter marie in via cū egrederē
mini de egipto. Cum r̄petes a ꝓx
imo tuo rem aliquā quā debet ti
bi. nō egredieris domū eiꝰ vt pig
nꝰ auferas ſed ſtabꝭ foris ⁊ ille ti
bi ꝓferet quod habuerit. Si aūt
paup̄ ē n̄ pnoctabit apđ te pig
nꝰ ſed ſtatim reddes ei ante ſolis
occaſū. vt dormiēs ī veſtimēto ſuo
benedicat tibi ⁊ habeas iuſticiaz
coram dño deo tuo. Nō negabis
mercedē indigētis ⁊ paup̄is fr̄is
tui ſiue aduene q̄ tecū morat̄ in t̄
ra ⁊ ītra portas tuas ē. ſed eadem
die reddes ei p̄ciū laboris ſui an̄
ſolis occaſū. ꝙ paup̄ eſt ⁊ ex eo
ſuſtētat animā ſuā. ne clamet cō
tra te ad dñm ⁊ reputetur tibi in
peccatū. Nō occidētur patres ꝓ fi
lijs nec filij ꝓ patribꝰ. ſꝫ vnuſquiſ
qꝫ ꝓ peccato ſuo morieť. Nō puer
tes iudiciū aduene ⁊ pupilli nec
auferes pignoris loco vidue veſ
timētum. Memēto ꝙ ſeruieris in
egipto ⁊ eruerit te dñs deus tuꝰ
inde. Jdcirco p̄cipio tibi vt facias
hanc rem. Quando meſſueris ſe
getē in agro tuo ⁊ oblitꝰ māipu
lum reliqueris. nō reuerteris vt
tollas illū ſꝫ aduenā ⁊ pupillam
⁊ viduam auferre patieris. vt bñ
dicat tibi dñs deꝰ tuꝰ in omni ope
re manuū tuaruz. Si fruges colle
geris oliuarum quicquid reman
ſerit in arboribꝰ nō reuerteris vt
colligas. ſed relinques aduene
pupillo ac vidue. Si vindemiaueris
vineā tuā nō colliges r̄manētes
racemos. ſꝫ cedēt in vſus aduene
pupilli ac vidue. Memēto ꝙ et
tu ſeruieris in egipto. ⁊ idcirco p̄
cipio tibi vt facias hāc rem.

Si fuerit cauſa ¶ Ca. xxv
inter aliq̄s ⁊ īterpellauerint
iudices quē iuſtū eſſe ꝑſpexerint
illi iuſticie palmā dabūt; quē im
piū ꝯdempnabūt impietatis eiꝰ
Si autē eū q̄ peccauit dignū vide
rint plagis ꝓſternēt. ⁊ corā ſe fa
ciant verberari. Pro menſura pec
cati erit et plagarum modus. ita
dūtaxat vt q̄dragenariū numerꝫ
nō excedāt. ne fede laceratus āte
oculos tuos abijt frater tuꝰ Non
ligabis os bouis terentis in area
fruges tuas. Quādo habitauerint
fratres ſimul et vnꝰ ex eis abſqꝫ
liberis mortuꝰ fuerit. vxor defūcti
nō nubet alteri ſed accipiet eam
frat̄ eius et ſuſcitabit ſemē frat̄s
ſui et p̄mogenitum ex ea filium
nomine illius appellabit. vt nō
deleat̄ nomē eiꝰ ex iſrahel. Si aūt
noluerit accipere vxorem fratris
ſui q̄ ei lege debet̄ ꝑget mulier ad
portam ciuitatis ⁊ interpellabit ma
iores natu. Dicetqꝫ. Nō vult frat̄
viri mei ſuſcitare ſemē fratris ſui
in iſrahel. nec me ī cōiugiuz ſumē
Statimqꝫ accerſiri eū facient ⁊ in
terrogabūt. Si reſponderit nolo eā
vxorē accipere. accedet mulier ad
eū corā ſenioribꝰ ⁊ tollꝫ calciamē
tū de pede eiꝰ. ſpuetqꝫ ī faciē eiꝰ ⁊
dicet. Sic fiet homini q̄ nō edificat

domū fratris ſui. Et vocabit nomē
illius in iſrł domus diſcalciati Si
habuerint int̄ ſe iurgiū viri duo
⁊ vn⁹ cōtra alterū rixari ceperit. vo
lenſq̄ vxor alteri⁹ eruere virū ſuū
de manu fortioris. miſeritq̄ manū
⁊ apprehenderit veređa eius. abſci
des manū illius ne flecteris ſuper
eam vlla mīa. Nō habebis in ſac
culo diuerſa pondera maius ⁊ mi
nus: nec erit in domo tua modi
us maior et minor. Pondus ha
bebis iuſtū ⁊ verū ⁊ modius eq̄l
⁊ verus erit tibi: ut multo viuas
tēpore ſup terrā quā domin⁹ deus
tuus dederit tibi. Abhominat̄ eī
domin⁹ eum qui facit hec ⁊ aduer
ſat̄ ōnem iniuſticiam Memento
que fecerit tibi amalech ī via qn̄
egrediebaris ex egipto: quō oc
currerit tibi ⁊ extremos agminis
tui qui laſſi reſidebant ceciderit.
quādo tu eras fame ⁊ labore con
fect⁹ ⁊ nō timuerit deū. Cū ergo
domin⁹ de⁹ tuus dederit tibi requi
em ⁊ ſubiecerit cūctas p circuitū
natōes in terra quā tibi pollicit⁹
eſt: delebis nomen eius ſub celo.
Caue ne obliuiſcaris. Ca. xxvi.
CVmq̄ intraueris terrā quā
domin⁹ deus tu⁹ tibi datur⁹
eſt poſſidēdam ⁊ obtinueris eam
atq̄ habitaueris in illa: tolles de
cūctis frugib⁹ tuis p̄mitias ⁊ po
nes in cartallo pgeſq̄ ad locum
quē domin⁹ deus tu⁹ elegerit ut
ibi inuocetur nomē eius: accedes
q̄ ad ſacerdotē qui fuerit in dieb꞉
illis ⁊ dices ad eum. Profiteor ho
die corā dn̄o deo tuo q ingreſſ⁹ ſū
in terrā pro q̄ iurauit patrib꞉ no
ſtris ut daret eā nobis. Suſcipi
enſq̄ ſacerdos cartallū de manu
tua ponet ante altare dn̄i dei tui ⁊
loqueris in ɔſpectu domini dī tui
Sirus pſequebat̄ p̄rem meū qui
deſcēdebat in egiptum ⁊ ibi pegri
nat⁹ eſt in pauciſſimo nūero: cre
uitq̄ in gētem magnam ac robu
ſtā ⁊ infinite multitudinis. Affli
xeruntq̄ nos egipcij ⁊ pſecuti ſunt
imponentes onera grauiſſima ⁊
clamauim⁹ ad dominū deū patrū
noſtrorū q exaudiuit nos ⁊ reſpe
xit hūilitatem noſtrā ⁊ laborem
atq̄ anguſtiā ⁊ eduxit nos de egi
pto in manu forti ⁊ brachio extē
to. in ingenti pauore. in ſignis at
q̄ portentis ⁊ introduxit ad locū
iſtū ⁊ tradidit nobis terrā lacte
⁊ melle manantē. Et idcirco nūc
offero p̄mitias frugū terre quam
dominus dedit michi. Et dimittes
eas in cōſpectu dn̄i dei tui ⁊ adora
to dn̄o deo tuo epulaberis in ōni
b⁹ bonis que domin⁹ de⁹ tuus de
derit tibi et domui tue: tu ⁊ leuites
⁊ aduena qui tecum eſt. Quādo
cōpleueris decimam cunctarū fru
gū tuarum. anno decimarū tertio
dabis leuite ⁊ aduene ⁊ pupillo
⁊ vidue ut comedant intra por
tas tuas ⁊ ſaturentur. loqueriſq̄
in conſpectu domini dei tui. Attuli
quod ſanctificatum eſt de domo
mea ⁊ dedi illud leuite ⁊ aduene
et pupillo ac vidue ſicut iuſſiſti
michi. Non p̄teriui mandata tua
nec ſum oblitus imperij. Non co
medi ex eis in luctu meo nec ſepa
ui ea in q̄libet immūdicia: nec ex
pendi ex hijs quicq̄ in re funebri
Obediui voci domini dei mei ⁊ feci
ōnia ſicut p̄cepiſti michi. Reſpice

de ſactuario tuo ⁊ de excelſo celo
rū habitaculo ⁊ benedic p̄plo tuo
iſrahel ⁊ t̄re quā dediſti nobis ſicͭ
iuraſti patrib⁹ noſtris terre lac-
te manātē. Hodie dn̄s deus tuus
p̄cepit tibi vt facias mādata hec
atq̄ iudicia vt cuſtodias ⁊ imple-
as ex toto corde tuo ⁊ ex tota ani-
ma tua. Dominū elegiſti hodie vt
ſit tibi de⁹ ⁊ ambules in vijs ei⁹
et cuſtodias cerimonias illi⁹ et
mādata atq̄ iudicia. et obedias
ei⁹ imperio. En dominus elegit te
hodie vt ſis ei populus peculiaris
ſicut locutus eſt tibi et cuſtodias
omnia p̄cepta illi⁹ et faciat te ex-
celſiorē cūctis gētibus q̄s creauit
in laudē ⁊ nomē ⁊ gloriā ſuā vt
ſis populus ſcūs dn̄i dei tui ſicͭ lo-
cutus eſt. ¶Ca. xxvij

Precepit aūt moyſes et ſeni-
ores p̄plo iſrahel dicētes Cu-
ſtodite omne mādatū qḋ p̄cipio
vob̄ hodie. Cūq̄ trāſieritis iorda-
nē in terrā quā domin⁹ de⁹ tu⁹ da-
bit t̄eiges ingētes lapides ⁊ calce
leuigab̄ eos vt poſſis in eis ſcribe-
re omnia v̄ba legis huius iorda-
ne trāſmiſſo vt introeas terram
quā domin⁹ deus tuus dabit tibi
terram lacte ⁊ melle manātem ſi-
cut iurauit patrib⁹ tuis. Quādo ḡ
trāſieritis iordanē erigite lapides
quos ego hodie p̄cipio vobis in
mōte hebal ⁊ leuigabis eos calce
⁊ edificab̄ ibi altare dn̄o deo tuo
de lapidib⁹ q̄s ferrū nō tetigit et
de ſaxis informib⁹ et impolitis et
offeres ſup eo holocauſta domino
deo tuo ⁊ imolabis hoſtias paci-
ficas. comedeſq̄ ibi ⁊ epulaberis
corā dn̄o deo tuo. Et ſcribes ſuper
lapides oīa verba legis hui⁹ pla-
ne ⁊ lucide. Dixeritq̄ moyſes ⁊ ſa-
cerdotes leuitici generis ad oēz
iſrahelem. Attēde ⁊ audi iſr̄l. Ho-
die factus es populus dn̄i dei tui.
Audies vocem ei⁹ ⁊ facies māda-
ta atq̄ iuſticias q̄s ego p̄cipio ti-
bi. Precepitq̄ moyſes populo in
die illo dicēs Hij ſtabūt ad bn̄di-
cendū dn̄o ſup montem garizim
iordane trāſmiſſo ſymeō leui iu-
das yſachar ioſeph ⁊ beniamin
Et e regione iſti ſtabūt ad male-
dicendū i mōte hebal ruben gad
⁊ azer zabulon dan ⁊ neptalim.
Et p̄nūciabunt leuite dicētq̄ ad
omnes viros iſrahel excelſa voce
Maledictus homo q̄ facit ſculpti-
le ⁊ cōflatile abhoīationem domi-
ni op⁹ manuū artificū. ponitq̄ il-
lud in abſcondito. Et reſpondebit
oīs populus ⁊ dicet amen. Male-
dcūs q̄ nō honorat patrē ſuū ⁊ ma-
trē. Et dicet oīs popul⁹ amē. Ma-
ledcūs q̄ trāſfert terminos p̄xi-
mi ſui. Et dicet omnis popul⁹ amen.
Maledcūs qui errare facit cecum
in itinē. Et dicet oīs popul⁹ amen
Maledcūs qui p̄uertit iudiciū ad-
uene pupilli ⁊ vidue. Et dicē oīs
p̄pl's amē. Maledcūs qui dormit
cum vxore patris ſui ⁊ reuelat ope-
rimentū lectuli ei⁹. Et dicē omnis
popul⁹ amen. Maledcūs qui dor-
mit cū omni iumēto. Et dicet om-
nis p̄pl's amē. Maledcūs qui dor-
mit cū ſorore ſua filia p̄ris ſui vel
matris ſue. Et dicet oīs populus
amē. Maledcūs qui dormit cū ſo-
cru ſua. Et dicē omnis p̄pl's amē.
Maledcūs qui clam p̄cuſſerit p̄x-
imū ſuū. Et dicē omnis p̄pl's amē

Maledictꝰ qui accipit mūera ut
pcutiat aīam ſāguinis innocen
tis. Et dicꝫ ōnis populꝰ amē. Ma
ledictꝰ q̄ nō pmanet in ſermoni
bꝰ legis huiꝰ nec eos ope pficit
Et dicꝫ ōnis populus amen.

SI āt audieris ❡ Ca. xxviij.
vocē dn̄i dei tui ut facias atꝫ
cuſtodias oīa mādata eius que
ego p̄cipio tibi hodie faciet te do
minꝰ deus tuꝰ excelſiorē cūctis gē
tibus que verſātur in terra. Veī
entqꝫ ſup te vniuerſe bn̄dictiōes
iſte ⁊ apprehēdēt te. ſi tn̄ precepta
eiꝰ audieis Bn̄dictꝰ tu in ciuitate:
et bn̄dictꝰ in agro. Benedictꝰ fru
ctꝰ ventris tui et fructꝰ terre tue:
fructuſqꝫ iumentoꝝ tuoꝝ greges
armentorū tuoꝝ et caule ouium
tuarū. Bn̄dicta horrea tua ⁊ bene
dicte reliquie tue. Bn̄dictꝰ eris in
grediēs ⁊ egrediens. Dabit dn̄s
inimicos tuos q̄ cōſurgēt aduer
ſum te corruentes in cōſpectu tuo
Per viā vnam venīēt cōtra te et
p ſeptē fugient a facie tua. Emit
tet dn̄s bn̄dictōnem ſup cellaria
tua et ſup ōnia opa manuū tua
rū: benedicetqꝫ tibi in terra quam
acceperis. Suſcitabit te dn̄s ſibi ī
populū ſāctum ſicut iurauit tibi:
ſi cuſtodieis mādata domī dei tui
⁊ ābulaueris i viȷs eiꝰ. Videbūt
qꝫ ōnes terraꝝ populi qꝫ nomen
dn̄i inuocatū ſit ſup te ⁊ timebūt
te. Abundaē te faciat dn̄s ōnibꝫ
bonis. fructu vteri tui. et fructu iu
mētoꝝ tuoꝝ. fructu terre tue quā
iurauit dn̄s prībꝰ tuis ut darꝫ ti
bi Apiet dn̄s theſaurūꝫ ſuū opti
mū celūꝫ: ut tribuat pluuiā terre
tue in tēpe ſuo. Bn̄diceteqꝫ cūctis
opibꝰ manuū tuaꝝ ⁊ fenerabꝰ gē
tibꝰ multis et ipſe a nullo fenꝰ ac
cipies. Conſtituet te dn̄s deꝰ tuꝰ
in caput ⁊ nō in caudā ⁊ eris ſem
per ſup̄ et nō ſubter: ſi tamē audie
ris mādata dn̄i dei tui q̄ ego preci
pio tibi hodie ⁊ cuſtodieris ⁊ fece
ris: ac n̄ declinaueris ab eis nec ad
dextrā nec ad ſiniſtrā nec ſecutus
fueris deos alienos neqꝫ colueis
eos. Qđ ſi audire nolueris vocem
dn̄i dei tui ut cuſtodias et facias
ōnia mādata eiꝰ ⁊ cerimōias q̄s
ego p̄cipio tibi hodie venīēt ſup
te ōnes maledictōes iſte ⁊ apphē
dent te. Maledictꝰ eris in ciuitate
maledictꝰ in agro. Maledictū hor
reū tuū ⁊ maledicte reliq̄e tue. Ma
ledictꝰ fructꝰ ventris tui et fructꝰ
terre tue: armēta boum tuorūꝫ et
greges ouiū tuarū. Maledctꝰ eis
ingrediēs et maledctꝰ egrediēs
Mittet dominus ſup te famem ⁊
eſuriem ⁊ increpacōem in omnia
opa tua q̄ tu facies: donec cōterat
te et pdat velociter ꝑpter adinuē
cōes tuas peſſimas in quibꝰ reli
quiſti me Adiungat tibi dominꝰ
peſtilentiaꝫ: donec conſumat te de
terra ad quā ingredieris poſſidē
daꝫ. Percutiat te dominꝰ egeſta
te ⁊ febri et frigore ardore ⁊ eſtu
⁊ aere corrupto ac rubigine et p
ſequatꝛ donec peas Sit celū qđ ſu
pra te ē eneū et terra quā calcas
ferrea. Det dominus ymbreꝫ ter
re tue puluerem, et de celo deſcen
dat ſuper te cinis, donec contera
ris. Tradat te dominus corruen
tem ante hoſtes tuos, et per vnaꝫ
viā egrediais cōtr̄ eos et p ſeptē
fugias et diſpgais p oīa reḡ tre.

Sitq; cadauer tuū in eſcaz cūctis
volatilibus celi et beſtijs terre et
nō ſit q̄ abigat Percutiat te dn̄s
vlcere egipti et ꝑtē corpis ꝑ quā
ſtercora digerunt̄ · ſcabieq; ꝛ pru
rigine ita ut curari nequeas Per
cutiat te dn̄s amētia ꝛ cecitate ac
furore mentis ꝛ palpes ī meridie
ſicut palpare ſolet cecus in tene
bris et n̄ dirigas vias tuas Oiq;
tēpore calūniaz ſuſtineas ꝛ oppri
maris violentia nec habeas qui
liberet te · Vxorē accipias ꝛ alius
dormiat cū ea · Domuz edifices ꝛ
nō habites in ea · Plātes vineam
et nō vindemies eam · Bos tuus
ymolet̄ corā te ꝛ n̄ ꝯmedes ex eo ·
Aſinus tuus rapiat̄ ī ꝯſpectu tuo
ꝛ nō reddat̄ tibi Oues tue dentur
inimicis tuis ꝛ nō ſit qui te adiu
uet Filij tui ꝛ filie tue tradant̄ al
teri ꝑplo videntibus oculis tuis ꝛ
deficientibꝰ ad cōſpectū eorū tota
die ꝛ nō ſit fortitudo in manu tua
Fructus terre tue ꝛ omēs labores
tuos ꝯmedat ꝑpl's quē ignoras
et ſis ſemꝑ calūniā ſuſtinēs ꝛ op
preſſus cūctis diebus et ſtupens
ad terrorē eoꝝ q̄ videbunt oculi
tui · Percutiat te dominus vlcere
peſſimo in genibꝰ et ī ſuris ſana
riq; nō poſſis a planta pedis vſq;
ad verticē tuū · Ducetq; te dn̄s et
regē tuū quē ꝯſtitues ſuꝑ te in gē
tez quā ignoras tu et pr̄es tui et
ſuies ibi dijs alienis ligno et la
pidi et eris ꝑditus in ꝓūbiuz ac
fabulaz omibꝰ ꝑplis ad quos te
introduxerit dn̄s Sementez mul
tā iacies in terrā et modicū ꝯgre
gab' q2 locuſte deuorbunt omīa ·
Vineā plātab' et fodies et vinuz
nō bibes nec colliges ex ea quip
piam · qm̄ vaſtat̄ vermibꝰ Oliuas
habebis in oībus terminis tuis
ꝛ nō vngeris oleo · q2 defluent et
deperibūt · Filios generab' et fili
as et non frueris eis · qm̄ ducent̄
in captiuitatē Omēs arbores tuas
ꝛ fruges terre tue rubigo ꝯſumet
Aduena q̄ tecū verſat̄ in t̄ra aſcē
det ſuꝑ te · eritq; ſublimior · tu aūt
deſcēdes ꝛ eis īferior Ipe fenerabit
tibi ꝛ tu nō fenerabis ei · Ipſe erit
in caput et tu eris in caudā · Et ve
nient ſuꝑ te omēs maledictiones
iſte ꝛ ꝑſequentes apprehēdent te
donec intereas · q2 nō audiſti vocē
dn̄i dei tui nec ſuaſti mādata eiꝰ
et cerimonias q̄s p̄cepit tibi · Et
erūt in te ſigna atq; ꝓdigia et in
ſemine tuo vſq; in ſempiternū eo
q2 nō ſuieris dn̄o deo tuo in gau
dio cordiſq; leticia ꝓpt̄ reruz oīm
abūdanciā Seruies inimico tuo
quē immittet tibi dn̄s in fame et
ſiti et nuditate ꝛ omni penuria et
ponet iugū ferreū ſuꝑ ceruicē tuā
donec te ꝯterat Adducet dn̄s ſuꝑ
te gentē de longinquo et de extre
mis terre finibꝰ in ſilitudinē aq̄le
volantis cū impetu cuius linguaz
intelligere nō poſſis: gētez ꝓcaciſ
ſimā que nō deferat ſeni nec miſe
reat̄ puuli et deuoret fructū iumē
torū tuorū ac fruges terre tue: do
nec intereas et n̄ relinq̄t tibi triti
cū vinū et oleū armēta boū et gre
ges ouiū donec te diſperdat et cō
terat in cūctis vrbibus tuis et de
ſtruant̄ muri tui firmi atq; ſubli
mes in quibꝰ habebas fiduciam
in omī terra tua · Obſideberis ītra
portas tuas in omī terra tua quā

dabit tibi dn̄s deus tuus ⁊ ꝯme
des fructū vteri tui ⁊ carnes filio
rū tuoꝝ et filiaꝝ tuaꝝ quas dede
rit tibi dn̄s deꝰ tuꝰ in āguſtia et
vaſtitate q̃ opprimet te hoſtis tu
us Homo delicatus in te ⁊ luxul
oſus valde inuidebit fratri ſuo et
vxori que cubat i ſinu ſuo ne det
eis de carnibus filioꝝ tuoꝝ quas
comedet eo ꝙ nihil aliud hebeat
in obſidione et penuria qua va
ſtauerint te inimici tui intra oēs
portas tuas· Teneā mulier ⁊ de
licata que ſupra terrā ingredi nō
valebat nec pedis veſtiū figere
ꝓpt̄ mollitiē ⁊ teneri tudinē nimiā.
inuidebit viro ſuo qui cubat i ſi
nu eius ſuper filiꝭ ⁊ filie carnibꝰ
⁊ illuuie ſecundinaꝝ que egredi
unt̄ de medio feminū eius. ⁊ ſup
liberis q̃ eadē horā nati ſūt· Come
dēt eni eos clā ꝓpt̄ rerū omniū pe
nuriā in obſidione ⁊ vaſtitate q̃
opprimet te inimicꝰ tuꝰ intra por
tas tuas· Niſi cuſtodieris ⁊ feceris
oīa v̄ba legis huiꝰ q̃ ſcripta ſūt
in hoc volumine ⁊ timueris nomē
eiꝰ glorioſū ⁊ terribile hoc ē dn̄z
deū tuū· augebit dn̄s plagas tu
as ⁊ plagas ſeminis tui plagas
magnas ⁊ pſeuerātes infirmita
tes peſſimas ⁊ ꝑpetuas. ⁊ ꝯducet i
te oēs afflictiones egipti quas
timuiſti ⁊ adherebūt tibi· Inſup
⁊ vniuſos languoēs ⁊ plagas q̃
non ſūt ſcripte in volumine legis
huiꝰ inducet dominus ſuper te do
nec te ꝯterat ⁊ remanebitis pau
ci numero qui prius eratis ſicut
aſtra celi pre multitudine qm̄ nō
audiſti vocē dn̄i dei tui· Et ſic añ le
tatꝰ ē dn̄s ſup vos bn̄ vob̄ faciēs
voſqꝫ multiplicās ſic letabit̄ diſp
dēs vos atqꝫ ſubuertens ut auferā
mini de terra ad quā igredieris poſ
ſidēdam Diſpget te dominus in o
nes populos a ſūmitate terre vſqꝫ
ad t̄minos eius ⁊ ſeruies ibi diꝭ
alienis q̄s ⁊ tu ignoras ⁊ patres
tui lignis ⁊ lapidibꝰ· In gētibꝰ
quoqꝫ illis nō quieſces neqꝫ erit
ē quies veſtigio pedis tui· Dabit
enim tibi dominus ibi cor pauid
⁊ deficiētes oculos ⁊ animaꝫ con
ſūptam merore ⁊ erit vita tua q̃
ſi pendens āte te· Timebis nocte
⁊ die ⁊ non credes vite tue· māe
dices Quis mihi det veſperum et
veſpere Quis mihi det mane ꝓpt̄
cordis tui formidinem qua terre
beris ⁊ ꝓpter ea que tuis videbis
oculis· Reducet te dn̄s claſſibus
in egiptū ꝑ viā de q̃ dixit tibi ut
eā ā pliꝰ nō videres· Ibi vēderis
inimicis tuis in ſeruos ⁊ ācillas
⁊ nō erit q̃ emat· Ca· xxix·

Hec ſunt verba federis qd̄ p̄
cepit dn̄s moyſi ut feriret cū
filiꝭ iſrahel in terra moab p̄ter
illud fedus qd̄ cum eis pepigit in
oreb Vocauitqꝫ moyſes oēz iſrl̄
⁊ dixit ad eos· Vos vidiſtis v
niuerſa q̃ fecit dn̄s coram vobis
in t̄ra egipti pharaoni ⁊ i omni
bus ſeruis eiꝰ vniuerſeqꝫ terre il
lius temptacōes magnas q̄s vi
derunt oculi tui ſigna illa porten
taqꝫ ingentia. ⁊ non dedit vobis
dn̄s cor intelligēs ⁊ oculos vidē
tes ⁊ aures q̃ poſſint audire vſqꝫ
in pn̄tē diem· Adduxit vos ·xl· an
nis ꝑ deſertū· n̄ ſūt attrita veſtim̄
ta vr̄a nec calciamēta pedū vr̄o
rū vetuſtate ꝯſūpta ſūt· Panē nō

comediſtis. vinū ⁊ ſiceraꝫ non bi
biſtis ut ſciretis qꝛ ipſe ē dn̄s deꝰ
veſter. Et veniſtis ad hūc locum
egreſſuſqꝫ ē ſeon rex eſebon et og
rex baſan occurrentes nobis ad
pugnā ⁊ percuſſimꝰ eos ⁊ tulimus
terrā eoꝝ ac tradidimꝰ poſſiden
dam rubē ⁊ gad ⁊ dimidie tribui
manaſſe Cuſtodite ergo v̓ba pa
cti huiꝰ et implete ea ut intelliga
tis vniūſa q̄ facitis Vos ſtatis ho
die cūcti corā dn̄o deo vr̄o. pn̄cipes
veſtri ⁊ tribꝰ ac maiores natu at
qꝫ doctores oīs ꝑplus iſrl̓ liberi ⁊
vxores veſtre ⁊ aduene q̄ tecū mo
rātur in caſtris exceptis lignoꝝ
ceſoribꝰ ⁊ hijs q̄ ꝯportāt aquas
ut trāſeas in federe dn̄i dei tui ⁊ in
iureiurādo qđ hodie dn̄s deꝰ tuꝰ
percutit tecū ut ſuſcitet te ſibi ī po
pulū et ipſe ſit dn̄s deus tuꝰ ſicut
locutꝰ ē tibi et ſicut iurauit pr̄ibꝰ
tuis abrahā yſaac et iacob. Nec
vobis ſolis ego hoc fedus ferio ⁊
hec iuramēta cōfirmo ſꝫ cunctis p̄
ſentibus ⁊ abſentibꝰ Vos ei no
ſtis quō habitauerimus in terra
egipti ⁊ quō trāſierimꝰ ꝑ mediū
nacōnū q̄s trāſeūtes vidiſtis ab
hominacōes et ſordes id ē ydola
eoꝝ lignū et lapidē argētū et au
rum q̄ colebant. Ne forte ſit inter
vos vir aut mulier familia ā tri
bꝰ cuiꝰ cor auerſū eſt hodie a do
mino deo vr̄o ut vadat et ſuiat
dijs illaꝝ gētiū et ſit inter vos ra
dix germinās fel ⁊ amaritudineꝫ
Cūqꝫ audierit v̓ba iuramēti huiꝰ
bn̄dicat ſibi ī corde ſuo dicēs pax
erit mihi et ambulabo ī prauita
te cordis mei ⁊ aſſumat ebria ſiti
entē ⁊ dn̄s nō ignoſcat eiꝫ ſꝫ tunc
q̄ maxime furor eius fumet et ze
lus cōtra hoīem illū et ſedeāt ſup
eū oīa maledicta q̄ ſcripta ſunt
in hoc volumīe ⁊ deleat dominus
nomē eius ſub celo et ꝯſumat eū
in ꝑdicōne ex oībus tribubꝰ iſ
rahel iuxta maledictōes que in li
bro legis huius ac federis cōtinē
tur Dicetqꝫ ſequēs generacō et fi
lij q̄ naſcētur deinceps et ꝑegrini
qui delōge venerint vidētes pla
gas terre illius et infirmitates q̄
bus eā afflixerit dn̄s ſulphure et
ſolis ardore ꝯburens ita ut vltra
nō ſerat͛ nec virēs quippiā germi
net in exēplū ſubūſionis zodome
et gomorre adame et ſeboī q̄s ſb̓
uertit dn̄s in ira et ī furore ſuo et
dicēt oēs gentes. Quare ſic fecit
dominꝰ terre huic. Que ē hec ira
furoris eiꝰ immēſa. Et reſpōdebunt
Quia dereliquerūt pactū dn̄i qđ pe
pigit cū patribus eoꝝ qn̄ eduxit
eos de terra egipti ⁊ ſuierūt dijs
alienis et adorauerūt eos q̄s neſci
ebāt et quibꝰ nō fuerāt attribu
ti. idcirco iratus eſt furor dn̄i con
tra terrā iſtā ut induceret ſup eā
oīa maledicta q̄ in hoc volumine
ſcripta ſūt. ⁊ eiecit eos de t͛ra ſua ī
ira ⁊ ī furore et ī indignatione maxi
ma ꝓiecitqꝫ ī terrā alienā ſic ho
die ꝯprobat͛ Abſcōdita a dn̄o deo
nr̄o que māifeſta ſūt nobꝫ ⁊ filijs
nr̄is vſqꝫ in ſempit͛nū: ut faciamꝰ
vniuerſa legis huiꝰ. Ca. xxx.

Cum ergo venerint ſuper te
oīs ſermones iſti bn̄dictō
ſiue maledictō quā ꝓpoſui in con
ſpectu tuo ⁊ ductus penitudie cor
dis tui in vniūſis gētibꝰ in quas
diſꝑſerit te dn̄s deus tuꝰ ⁊ reūſus

fuetis ad eũ ⁊ obedieris eius im
perijs ſicut ego hodie p̄cipio tibi
cum filijs tuis in toto corde tuo et
in tota aĩa tua. reducet te dñs de
us tuꝰ de captiuitate tua ac miſe
rebitur tui ⁊ rurſũ cõgregabit te
de cũctis populis in quos te añ di
ſperſit. Si ad cardines celi fueris
diſſipatus inde te ẽtrahet dñs de
us tuus. ⁊ aſſumet atq̧ introdu
cet in trã quã poſſederũt p̄res tui ⁊
obtinebis eã ⁊ bñdicẽs tibi ma
ioris numeri te eſſe faciet ꝙ̄ fuerũt
p̄res tui. Circũcidet dñs deus tuꝰ
cor tuum ⁊ cor ſeminis tui. vt dili
gas dñm deum tuum ex toto cor
de tuo et in tota aĩa tua ut poſſis
viuere. Oẽs autẽ maledictões has
cõuertet ſup inimicos tuos ⁊ eos q̃
oderũt te ⁊ pſequũtur. Tu autem
reuerteris ⁊ audies vocem domi
ni dei tui facies q̧ vniuerſa mãda
ta que ego precipio tibi hodie. ⁊
abũdare te faciet dominꝰ deꝰ tuꝰ
in cũctis opibꝰ manuũ tuaꝝ i ſo
bole vteri tui ⁊ in fructu iumento
rũ. in vbertate terre tue et in terraꝝ
omniũ largitate. Reuertet̃ eñ do
minꝰ ut gaudeat ſup te in õibꝰ
bonis ſicut gauiſus eſt in p̄ribꝰ
tuis. ſi tñ audieris vocem domini
dei tui ⁊ cuſtodieris p̄cepta eius
⁊ cerimonias que in hac lege con
ſcripta ſunt ⁊ reuertaris ad domi
nũ deum tuũ in toto corde tuo et i
tota aĩa tua. Mandatũ hoc qd eᵍ
p̄cipio tibi hodie nõ ſupra te eſt
neq̧ procul poſitũ. nec in celo ſitũ
ut poſſis dicẽ q̃s nr̃m valꝫ ad ce
lũ aſcendẽ ut deferat illud ad nos
ut audiamꝰ atq̧ ope cõpleamꝰ.
neq̧ trãs mare poſitũ ut cauſeris
⁊ dicas q̃s e nobis poterit mare
trãſfretare ⁊ illud ad nos vſq̧ de
ferre ut poſſimꝰ audiẽ qd p̄ceptũ
eſt. ſed iuxta te eſt ſermo valde i
ore tuo ⁊ in corde tuo ut facias il
lũ. Conſidera ꝙ hodie propoſue
rim in ɔſpectu tuo vitaꝫ ⁊ bonũ ⁊
ecõtrario mortem ⁊ malũ. ut dili
gas dñm deũ tuũ ⁊ ãbules i vijs
eius ⁊ cuſtodias mãdata illiꝰ et
cerimonias atq̧ iudicia ⁊ viuas
atq̧ multiplicet te bñdicatq̧ tibi
in terra ad quã ingredieris poſſi
dedaꝫ. Si autẽ auerſum fuerit cor
tuũ ⁊ audiẽ nolueris atq̧ errore
deceptus adoraueris deos alienos
⁊ ſeruieris eis. p̄dico tibi hodie ꝙ
peras ⁊ paruo tp̄e moreris in ter
ra ad quã iordane tranſmiſſo in
gredieris poſſidẽdã. Teſtes inuo
co hodie celũ et terrã ꝙ ꝓpoſuerĩ
vob̃ vitam ⁊ bonũ. bñdictõem
⁊ maledictõnem. Elige ergo vitaꝫ
ut ⁊ tu viuas ⁊ ſemẽ tuum. ⁊ dili
gas dñꝫ deũ tuũ atq̧ obedias vo
ci eius ⁊ illi adhereas. Ipſe ẽ eñ
vita tua ⁊ lõgitudo dieꝝ tuoruꝫ
ut hites in terra ꝑ q̃ iurauit dñs
patribꝰ tuis abraham yſaac ⁊ ia
cob ut daret eã illꝭ. Ca. xxxi.

Abijtq̧ moyſes ⁊ locutꝰ eſt
oĩa v̄ba hec ad vniũſũ iſrl̃a
dixit ad eos. Centũ viginti anno
rum ſũ hodie ñ poſſuꝫ vltra egre
di et ingredi. p̄ſertim cum et dñ
nꝰ dixerit m̃ ñ trãſib iordanẽ iſtũ
dñs ergo deꝰ tuꝰ trãſibit ante te
Ipſe delebit oẽs gẽtes has i ɔſpe
ctu tuo ⁊ poſſidebis eas. Et ioſue
iſte trãſibit añ te ſic locutꝰ ẽ dñs
Facietq̧ dñs eis ſicut fecit ſeon
⁊ og regibꝰ amorreorũ ⁊ tre eoꝝ

delebitq; eos. Cum ergo ⁊ hos tra-
diderit vobis ſimiliter facietis eis
ſicut precepi vobis. Viriliter agi-
te ⁊ ꝯfortamini. Nolite timere ne
paueatis ad ꝯſpectū eoꝝ: q꜡ dn̄s
deus tuus ipſe ē ductor tuus ⁊ nō
dimittet nec derelinquet te. Voca-
uitq; moyſes ioſue ⁊ dixit ei corā
om̄i iſrahel. Confortare ⁊ eſto ro-
buſtus. Tu em̄ introduces pp̄lm
iſtū in terrā quā daturū ſe p̄rib9
eorū iurauit dn̄s et tu eā diuides
ſorte. Et dn̄s q̄ ductor ē veſter ipſe
erit tecū. non dimittet nec dereliin-
quet te. Noli timere nec paueas.
Scripſit itaq; moyſes legē hanc
⁊ tradidit eā ſacerdotib9 filijs leui
q̄ portabāt archam federis dn̄i ⁊
cūctis ſenioribus iſrl̄. Precepitq;
eis dicēs. Poſt ſeptē ānos remiſ-
ſionis in ſollemnitate tabernaculo-
rū ꝯuenientib9 cūctis ex iſrahel
ut appareāt in ꝯſpectu dn̄i dei tui i
loco quē elegerit dn̄s: leges v̄ba
legis huius corā om̄i iſrahel: au-
dientib9 eis ⁊ in vnū om̄i populo
ꝯgregato. tam viris q̄꜡ mulierib9
paruulis ⁊ aduenis q̄ ſūt intra por-
tas tuas ut audientes diſcāt ⁊ ti-
meant dn̄m deū v̄rm ⁊ cuſtodiāt
impleantq; om̄es ſermones legis
huius. Filijq; eoꝝ q̄ nūc ignorāt
ut audire poſſint ⁊ timeant dn̄m
deū ſuū cunctis dieb9 q̄b9 v̄ſant
in terra ad quā vos iordane trāſ-
miſſo p̄gitis obtinendam. Et ait
domin9 ad moyſen. Ecce ꝓpe ſunt
dies mortis tue. Voca ioſue ⁊ ſta-
te in tabernaculo teſtimonij ut p̄-
cipiam ei. Abierūt ergo moyſes
⁊ ioſue et ſteterūt in tabernaculo
teſtimonij: apparuitq; domin9 ibi

in columna nubis q̄ ſtetit in introi-
tu tabernaculi: dixitq; dn̄s ad mo-
yſē. Ecce tu dormies cū p̄rib; tuis ⁊
pp̄ls iſte ꝯſurgens fornicabit̄ p9
deos alienos in terra ad quā in-
gredietur ut habitet in ea: ibi dereli-
quet me et irritū faciet fedus qd̄
pepigi cū eo. Et iraſcet̄ furor me9
ꝯtra eū in die illo ⁊ derelinquā eū
⁊ abſcondā faciem meā ab eo et
erit in deuoratione. Inuenient eū
om̄ia mala et afflictōes ita ut di-
cat in illa die. Vere q꜡ nō eſt de9
mecū: inuenerūt me hec mala. Ego
aūt abſcondā ⁊ celabo faciē meā
in die illo ꝓpter oia mala q̄ fecit
q̄a ſecutus ē deos alienos. Nunc
itaq; ſcribite vobis canticū iſtud
⁊ docete filios iſrahel ut memorit̄
teneant ⁊ ore decantēt et ſit mihi
carmē iſtud ꝓ teſtimonio inter fi-
lios iſrahel. Introducā3 em̄ eum
in terrā ꝓ qua iuraui patrib; ei9
lacte et melle manantem. Cumq;
ꝯmederint et ſaturati craſſiq; fue-
rint: auertent̄ ad deos alienos ⁊
ſeruient eis: detrahentq; mihi et
irritū facient pactū meū. Poſtq̄꜡
inuenerint eū mala multa ⁊ affli-
ctiones: reſpondebit ei canticum
iſtud ꝓ teſtimonio qd̄ nulla dele-
bit obliuio ex ore ſeminis tui. Scio
em̄ cogitationes eius q̄ facturus
ſit hodie anteq̄꜡ itroducā eū i t̄rā
quā ei pollicit9 ſū. Scripſitq; moy-
ſes canticū et docuit filios iſrahel.
Precepitq; dn̄s ioſue filio nun ⁊
ait. Confortare et eſto robuſtus.
Tu em̄ introduces filios iſrahel
in terrā quā pollicit9 ſū ⁊ ego ero
tecū. Poſtq̄꜡ g° ſcripſit moyſes
v̄ba legis huius in volumine atq;

ꝯpleuit· precepit leuitis q̄ porta
bant archā federis domini dicēs
Tollite libꝝ iſtū ⁊ ponite eū in la
tere arche federis dn̄i dei veſtri ut
ſit ibi contra te in teſtimonium·
Ego enī ſcio contēcōem tuā ⁊ cer
uicē tuā duriſſimā Adhuc viuēte
me et igrediēte vobiſcū ſemp cō
tetioſe egiſtis cōtra dn̄m · quāto
magis cū mortuꝰ fuero. Congre
gate ad me ōnes maiores natu p
tribꝰ vias atq̧ doctores· et loq̄r
audiētibꝰ eis ſmones iſtos ⁊ in
uocabo ꝯtra eos celū et trā· Noui
enī q̄ poſt mortē meā iniq̄ agetis
⁊ declinabitis cito de via quā pre
cepi vobis ⁊ occurrēt vobis ma
la i extremo tpe qn̄ feceritis ma
lū in cōſpectu dn̄i ut irritetis eum
p opa manuū veſtraꝝ· Locutus
eſt ergo moyſes audiēte vniuer
ſo cetu iſrl̄ v̉ba carmis huius et
ad finē vſq̧ ꝯpleuit· Ca·xxxij

AVdite celi que loquor audi
at terra verba oris mei· Cō
creſcat in pluuiam doctrina mea·
fluat ut ros eloquium meū· Qua
ſi ymber ſuper herbam et quaſi
ſtille ſup gramina q̄r nomē dn̄i
inuocabo· Date magnificētiā deo
noſtro· dei pfecta ſunt opa· ⁊ om
nes vie eius iudicia· Deꝰ fidelis ⁊
abſq̧ vlla iniq̄tate iuſtꝰ ⁊ rectꝰ·
Peccauerūt ei nō filij eius in ſor
dibꝰ· Geneācō praua atq̧ puer
ſa heccine r̄ddis dn̄o popule ſtul
te ⁊ inſipiēs. Nūq̄d nō ipſe ē pa
ter tuꝰ qui poſſedit te ⁊ fecit ⁊ cre
auit te. Memento dieꝝ antiq̄ruꝫ
cogita gn̄acōnes ſingulas· Inter
roga patrem tuū ⁊ annūtiabit ti
bi maiores tuos ⁊ dicent tibi· Qn̄

diuidebat altiſſimꝰ gentes q̄n ſe
parabat filios adam Cōſtituit
terminos populorum iuxta nūe
rum filiorum iſrahel· Pars auteꝫ
dn̄i populꝰ eius Inuenit eū i t̄ra
deſerta· in loco horroris et vaſte
ſolitudinis· Circumduxit eum ⁊
docuit et cuſtodiuit quaſi pupil
lam oculi ſui Sicut aquila prouo
cans ad volandum pullos ſuos
et ſuper eos volitans· Expandit
alas ſuas ⁊ aſſumpſit eum atq̧
portauit in humeris ſuis· Domi
nus ſolus dux eius fuit et non
erat cū eo deꝰ alienꝰ· Conſtituit
eū ſup excelſam terrā ut comede
ret fructꝰ agroruꝫ Vt ſugereꝫ mel
de petra oleūq̧ de ſaxo duriſſimo
Butiruꝫ de armēto ⁊ lac de ouibꝰ
cū adipe agnorum ⁊ arietū filioꝝ
baſan· Et hircos cū medulla triti
ci ⁊ ſanguinē vue biberent mera
tiſſimū· Incraſſatus eſt dilectus
⁊ recalcitrauit incraſſatus impi
guatus dilatatꝰ· Dereliquit deū
factorem ſuum ⁊ receſſit a deo ſa
lutari ſuo Prouocauerunt eum in
dijs alienis ⁊ in abhominationi
bus ad iracundiam concitauerūt
Immolauerūt demonijs ⁊ nō deo
dijs quos ignorabant· Noui re
centeſq̧ venerunt quos nō colu
erunt patres eorum Deum qui
te genuit dereliquiſti et oblitus
es domini creatoris tui· Vidit do
minꝰ ⁊ ad iracūdiam ꝯcitatꝰ eſt
q̄r ꝓuocauerūt eū filij ſui et filie Et a
it abſcōdā faciē meā ab eis ⁊ ꝯſi
derabo nouiſſima eorū Geneācō
enim peruerſa eſt et infideles fi
lij· Ipſi me prouocauerunt in eo
qui nō erāt deus ⁊ irritauerūt in

vanitatibus ſuis ⁊ ego prouoca/
bo eos in eo q̄ nō eſt ꝓpl's ⁊ ī gēte
ſtulta irritabo illos. Ignis ſuccen/
ſus ē in furore meo ⁊ ardebit vſqꝫ
ad īferni nouiſſima deuorabitqꝫ
terrā cū germine ſuo ⁊ montiū fū/
damenta cōburet. Congregabo
ſuper eos mala ⁊ ſagittas meas
cōplebo in eis. Conſument̄ fame
⁊ deuorabūt eos aues morſu ama/
riſſimo. Dentes beſtiaꝝ immittā
in eos cū furore trahentiū ſup ter/
rā atqꝫ ſerpentiū. Foris vaſtabit
eos gladius ⁊ intus pauor iuue/
nē ſimul ac v̓ginē lactentē cū ho/
mine ſene. Et dixi. Vbinam ſūt.
Ceſſare faciam ex hominib⁹ me/
moriā eoꝝ. Sed ꝓpter iram inimi/
corū diſtuli ne forte ſupbirēt ho/
ſtes eorū. Et dicerent manus nr̄a
excelſa ⁊ nō dn̄s fecit hec omnia
Gens abſqꝫ ꝯſilio ē ⁊ ſine prudē/
tia. vtinā ſaperent ⁊ intelligerent
ac nouiſſima ꝓuiderent. Quomō
pſequebat̄ vnus mille et duo fu/
garent decē milia. Nonne ideo qꝛ
deus ſuus vendidit eos et dn̄s cō/
cluſit illos. Non enī ē deus nr̄ ut
deus eoꝝ ⁊ inimici nr̄i ſūt iudices
De vinea ſodomoꝝ vinea eorum
et de ſuburbanis gomorre. Vua
eoꝝ vua fellis ⁊ botri amariſſimi
Fel draconū vinū eoꝝ ⁊ venenū
aſpidū inſanabile Nonne hec cō/
dita ſūt apud me et ſignata ī the/
ſauris meis. Mea eſt vltio ⁊ ego
retribuā eis in tēpore ut labatur
pes eoꝝ. Iuxta ē dies ꝑditōis ⁊
adeſſe feſtināt tempora. Iudica/
bit dn̄s ꝓplm ſuū et in ſeruis ſuis
miſerebit̄. Videbit qꝛ infirmata
ſit manus et clauſi qꝫ defecerunt
reſiduiqꝫ cōſumpti ſunt Et dicent
Vbi ſūt dij eorū in quibus habe/
bant fiduciā. De quoꝝ victimis
comedebāt adipes ⁊ bibebant vi/
nū libaminū Surgāt et opitulent̄
vobis ⁊ in neceſſitate vos ꝓtegāt
Videte qꝛ ego ſim ſolus et nō ſit
alius deus pter me. Ego occidaꝫ
⁊ ego viuere faciā pcutiam ⁊ ego
ſanabo et nō ē qui de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad celuꝫ ma/
nū meā ⁊ dicā viuo ego in eternū.
Si acuero ut fulgur gladiū meū
⁊ arripuerit iudiciuꝫ man⁹ mea
Reddam vltionē hoſtibus meis
⁊ hijs q̄ oderūt me retribuā. Ine/
briabo ſagittas meas ſanguine
⁊ gladius me⁹ deuorabit carnes
De cruore occiſoꝝ et de captiuita/
te nudati inimicoꝝ capitis. Lau/
date gentes ꝓplm eius q̄a ſāgui/
nem ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̄. Et vin/
dictā retribuet in hoſtes eoꝝ ⁊ ꝓ/
picius erit terre populi ſui. Venit
ergo moyſes ⁊ locutus ē omnia
verba cantici huius in aurib⁹ po/
puli ipſe ⁊ ioſue filius nun Cōple/
uitqꝫ oīs ſmones iſtos loquēs
ad vniuſū iſrahel et dixit ad eos
Ponite corda vr̄a in omnia v̓ba
mea q̄ ego teſtificor vobis hodie
ut mādetis ea filijs veſtris cuſto/
dire ⁊ facē et implere vniuſa que
ſcripta ſūt in volumīe legis hui⁹.
qꝛ nō incaſſum p̄cepta ſūt vobis.
ſed ut ſinguli in eis viuerēt que
facientes longo tēpore pſeueretis
in t̄ra ad quaꝫ iordane trāſmiſſo
ingredimini poſſidēdaꝫ. Locut⁹ qꝫ
ē dn̄s ad moyſen in eadeꝫ die di/
cens. Aſcende in monteꝫ iſtū aba/
rim id eſt tranſitu in montē nebo

qui eſt in terra moab ꝯtra iherı̄
cho ⁊ vide terrā chanaā quā ego
tradā filiꝭ iſrahel obtinēdam et
morere in mōte. Quē ꝯſcēdēs iun
geris populis tuis ſicut mortuꝰ ē
aaron frater tuꝰ in mōte or et appo
ſitꝰ ꝑplis tuis. quia ꝑuaricati eſtis
ꝯtra me i medio filioꝝ iſrahel ad
aquas ꝯtradictionis in cades de
ſerti ſyn. ⁊ non ſanctificaſtis me
inter filios iſrl. E ꝯtra videb eaꝫ
⁊ nō ingredieris in eā quaꝫ ego
dabo filijs iſrl. Ca. xxxiij.

Hec eſt bn̄dcō qua bn̄dixit
moyſes homo dei filios iſrl
ante mortez ſuā. Et ait. Dn̄s de ſy
na venit ⁊ de ſeir ortus eſt nobis
Apparuit de mōte pharan. ⁊ cum
eo ſanctoꝝ milia. In dextra eius
ignea lex. Dilexit populos. Oēs ſā
cti in manu illiꝰ ſūt. ⁊ q̄ appropin
quāt pedibꝰ eius accipient de do
ctrina illiꝰ. Legem precepit nob
moyſes. hereditate multitudinis
iacob. Erit apud rectiſſimum rex
ꝯgregatis p̄ncipibꝰ populi cum
tribubꝰ iſrl. Viuat ruben ⁊ non
moriatur ⁊ ſit puus i nūero. Hec
eſt iude bn̄dcō. Audi dn̄e vocē iu
de ⁊ ad populū ſuum introduc eū.
Manꝰ eiꝰ pugnbūt ꝓ eo et adiu
tor illiꝰ ꝯtra aduerſarios eius
erit. Leui quoqꝫ ait. Perfectio tua et
doctrina tua a viro ſācto tuo quē
probaſti in temptacōe et iudica
ſti ad aquas ꝯtradictionis. Qui
dixit patri ſuo ⁊ matri ſue neſcio
vos et fratribꝰ ſuis ignoro illos
⁊ neſcierūt filios ſuos. Hij cuſto
dierunt eloquiū tuum ⁊ pactum
tuum ſeruauerunt iudicia tua o
iacob ⁊ legem tuaꝫ o iſrl. Ponēt

thimiama i furore ſuo ⁊ holocau
ſta ſup altare tuū. Benedic domi
ne fortitudini eiꝰ ⁊ opa manuuꝫ
illiꝰ ſuſcipe. Percute dorſa inimico
rū eius ⁊ qui oderūt eū nō ꝯſur
gant. Et beniamin ait. Amantiſſi
mus domini habitabit confidēter
in eo quaſi in thalamo tota die
morabitur. ⁊ inter humeros illi
us requieſcet. Joſeph quoqꝫ ait.
De bn̄dictione domini terra eius
De pomis celi et rore atqꝫ abiſſo
ſubiacente. De pomis fructuū ſo
lis ac lune. de vertice antiquoruꝫ
montiū. De pomis colliū eterno
rū. ⁊ de frugibꝰ terre ⁊ de plenitu
dine eiꝰ. Benedictō illiꝰ qui appa
ruit in rubo veniat ſuper caput io
ſeph ⁊ ſup v̄ticem nazarei inter fra
tres ſuos. Quaſi p̄mogeniti thau
ri pulchritudo eius. cornua rino
cerotis cornua illiꝰ. In ipſis venti
labit gētes vſqꝫ ad terminos ter
re. Hee ſunt multitudines ephra
im et hec milia manaſſe. Et zabu
lon ait. Letare zabulon i exitu tu
o ⁊ yſachar in tabnaculis tuis.
ꝑplos vocābūt ad montē ibi i̅mo
labūt victimas iuſticie. Qui inū
dacōem maris quaſi lac ſugēt et
theſauros abſconditos arenaruꝫ
Et gad ait. Bn̄dictꝰ in latitudine
gad. Quaſi leo requieuit cepitqꝫ
brachiū ⁊ v̄ticeꝫ. Et vidit princi
patū ſuū quia i pte ſua doctor eēt re
poſitꝰ q̄ fuit cū p̄ncipibꝰ populi
⁊ fecit iuſticias dn̄i ⁊ iudiciū ſu
ū cū iſrl. Dan quoqꝫ ait. Dā catulꝰ le
onis fluet largiter de baſan. Et nep
tali dixit. Neptalim abūdātia per
fruetur ⁊ plenꝰ erit bn̄dcōibꝰ do
mini. Mare et meridiē poſſidebit.

Aſerq; ait. Bñdictꝰ in filijs aſer
Sit placẽs frĩbus ſuis ⁊ intiguat
in oleo pedẽ ſuũ. Ferꝝ et es calcia
mentũ eiꝰ. Sic dies iuuẽtutis tue.
ita ⁊ ſenectus tua. Non eſt alius
ut deꝰ rectiſſimꝰ. Aſcẽſor celi auxi
liator tuus. Magñficẽtia eiꝰ diſcur
rũt nubes. habitaculũ eiꝰ ſurſũ ⁊
ſbter brachia ſempitna. Eijciet a
facie tua inimicũ dicetq; cõterere.
Habitabit iſrl̃ cõfidẽter et ſolus
Oculꝰ iacob in terra frumẽti et vi
ni: celiq; caligabũt rore. Beatus
tu iſrl̃. Quis ſilis tui: popule qui
ſaluaris in dño. Scutũ auxilij tui
⁊ gladiꝰ gl'ie tue. Negabũt te ini
mici tui ⁊ tu corꝝ colla calcabis.

AScendit ergo Ca. xxxiiij.
moyſes de cãpeſtribꝫ moab
ſup montẽ nebo i verticẽ phaſga
cõtra iericho oñditq; ei dñs omẽ
terrã galaad vſq; dan ⁊ vniũſã
neptalim terrãq; ephraim ⁊ ma
naſſe ⁊ oẽm terrã vſq; ad mare
nouiſſimũ ⁊ auſtralẽ ptẽ et lati
tudinẽ cãpi iericho ciuitatis pal
marũ vſq; ſegor. Dixitq; dñs ad
eũ. Hec eſt terra ꝓ q̃ iuraui abra
ham yſaac ⁊ iacob dicẽs. Semini
tuo dabo eã. Vidiſti eã oculꝭ tuis
⁊ nõ trãſibis ad illã. Mortuuſq; ẽ
ibi moyſes ſeruꝰ dñi in terra mo
ab iubẽte dño ⁊ ſepeliuit eũ i val
le terre moab cõtra phogor et non
cognouit hõ ſepulchꝝ eiꝰ vſq; in
pñtẽ diẽ. Moyſes centũ ⁊ vigin
ti annoꝝ erat qñ mortuꝰ ẽ. Nõ ca
ligauit oculus eiꝰ nec dentes illiꝰ
moti ſũt. Fleuerũtq; eũ filij iſrl̃ in
campeſtribꝰ moab triginta diebꝫ
⁊ cõpleti ſũt dies planctus lugen
tiũ moyſen. Joſue vero filiꝰ nun
repletꝰ ẽ ſpũ ſapiẽtie. qꝛ moyſes
poſuit ſup eũ manꝰ ſuas. Et obedi
erũt ei filij iſrl̃ feceruntq; ſicut p̃ce
pit dñs moyſi. Et nõ ſurrexit pro
pheta vltra in iſrl̃ ſicut moyſes quẽ
noſſet dñs facie ad faciẽ in oibꝰ
ſignis atq; portẽtis q̃ per eũ miſit
ut faceret in terra egipti pharao
ni ⁊ oibꝰ ſeruis eius vniuerſeq; ter
re illiꝰ ⁊ cunctam manũ robuſtam
magnaq; mirabilia que fecit mo
yſes coram vniuſo iſrahel.

Explicit deuteronomium.

Incipit plogus beati Jero
nimi pſbiteri i librꝝ Joſue.

Tandem finito pẽta
theuco moyſi velut
grandi fenore libe
rati ad iheſũ filium
naue manum mitti
mus quẽ hebrei ioſue bennun id ẽ
ioſue filiũ nun vocãt ⁊ ad iudicũ
librꝝ quem ſopthim appellãt ad
ruth q̃q; ⁊ heſter quos iiſdem noĩ
bus efferũt. Monemuſq; lectorẽ
ut ſiluam hebraicoꝝ nominũ et
diſtinctões p mẽbra diuiſas di
ligẽs ſcriptura cõſeruet. ne ⁊ nr̃ la
bor ⁊ illius ſtudiũ pereat ⁊ ut in p̃
mis q̃d ſepe teſtatꝰ ſũ ſciat me ñ
in reprehenſionẽ veterꝝ noua cudẽ
ſicut amici mei criminãtur. ſꝫ pro vi
li portione offerre lingue mee hoi
bus. quos tñ noſtra delectãt ut pro
grecoꝝ exaplois que ⁊ ſũptu et
labore maximo indigẽt: editionẽ
nr̃ã habeãt. Et ſicubi in antiquo
rũ voluminũ lectione dubitarint:
hec illis cõferẽtes inueniãt q̃d req̃
rũt. Maxime cũ apud latinos tot

ſint exēplaria quot codices ⁊ vn⁹-
q̄ſq3 ꝓ arbitrio ſuo vel addiderit
vel ſubtraxerit qđ ei viſū eſt. et
vtiq3 nō poſſit verū eſſe qđ diſſo-
nat. Vñ ceſſet arcuato vulnē cō-
tra nos inſurgere ſcorpius et ſā-
ctum op⁹ venenata carpe ligua
deſiſtat. vel ſuſcipiens ſi placz vl'
ↄtemnens ſi diſplicz meminerit q3
illoꝝ verſuū. Os tuū abundauit
malicia ⁊ lingua tua cōcīnabat
dolos. Sedens aduūſus fratrē tu-
um loquebaris ⁊ aduerſus filiū
m̄ris tue ponebas ſcādalū hec fe-
ciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti inique q̄
ero tui ſimilis arguā te ⁊ ſtatuā
illa ↄtra faciē tuā. Que em̄ audiē-
tis vel legentis vtilitas ē nos la-
borādo ſudare et alios detrahēdo
laborare. dolere iudeos q̄ calūniā-
di eis et irridendi criſtianos ſit
ablata occaſio. ⁊ eccleſie hoīes
id deſpicere imo lacerare vñ ad-
uerſarij torqueātur. Quod ſi ve-
tus eis tm̄ interpretacō placz q̄ a
mihi nō diſplicz ⁊ nihil extra re-
cipiendū putant. cur ea que ſub
aſteriſcis ⁊ obelis vel addita ſūt
vel amputata legūt ⁊ negligunt
Quare danielē iuxta theodocōis
trāſlacōnem eccleſie ſuſceperūt.
Cur origenē mirantur et euſebi-
um pāphili cūctas edicōes ſimi-
liter diſſerentes. Aut q̄ fuit ſtul-
ticia poſtq̄ vera dixerint ꝓferre
q̄ falſa ſūt. Vnde aūt in nouo te-
ſtamentō ꝓbare poterit aſſump-
ta teſtimonia que in libris veteri-
b⁹ nō habentur. Hec dicim⁹. ne
ōnino calūniātib⁹ tacē videamur
Ceterū p⁹ ſcē paule dormicōem
cui⁹ vita vtutis exēpluē ⁊ hos li-
bros quos euſtochio v̄gini c̄ſti-
negare nō potui. decreuim⁹ dum
ſpūs hos regit artus ꝓphetarū ex-
planacōni incūbere ⁊ miſſum iā
diu opus quodā poſtliminio re-
petere p̄ſtim cū ⁊ āmirabilis ſan-
ctuſq3 vir pāmachius hoc idē lite-
ris flagitet ⁊ nos ad patriā feſti-
nātes. mortiferos ſyrenarū cātus
ſurda debeam⁹ aure trāſire.

¶ Explicit prolog⁹. Incipit li-
ber ioſue. ¶ Ca. pmū.

ET factū eſt p⁹ mor-
tem moyſi ſerui do-
mini ut loqueretur
dn̄s ad ioſue filiū
nun miniſtrū moy-
ſi ⁊ diceret ei. Moyſes ſeruus me-
us mortu⁹ eſt. Surge et trāſi ior-
danē iſtum tu et omnis popul⁹
tecū in terrā quā ego dabo filijs
iſrl'. Omnē locū quē calcauerit ve-
ſtigiū pedis veſtri vobis tradā
ſicut locutus ſū moyſi. A deſerto
⁊ libano vſq3 ad fluuiū magnū
eufraten. ōnis terra etheoꝝ vſq3
ad maē magnū contra ſolis oc-
caſum erit termin⁹ veſter. Null⁹
poterit vobis reſiſtē cūctis dieb3
vite tue. Sicut fui cū moyſe ero ⁊
tecum non dimittam nec derelin-
quā te. Confortaē ⁊ eſto robuſt⁹
Tu eī ſorte diuides populo huic
terram. pro qua iuraui patrib⁹
tuis ut traderem eam illis. Con-
fortare igitur et eſto robuſtus
valde ut cuſtodias et facias om-
nem legem quam precepit tibi
moyſes ſeruus meus. Ne declies
ab ea ad dexteram vel ad ſiniſtrā

vt intelligas cūcta que agis. Nō
recedat volumē legis hui9 ab ore
tuo ſed meditaberis in eo diebus
ac noctibus vt cuſtodias ⁊ faci
as omīa q̄ ſcripta ſūt in eo. Tūc
diriges viā tuam ⁊ intelliges eaȝ
Ecce p̄cipio tibi confortare ⁊ eſto
robuſtus. Noli metuere ⁊ noli ti
mere. qm̄ tecū ē dn̄s deus tuus in
omnibus ad quecūq̧ perrexeris
Precepitq̧ ioſue principib9 ppl'i
dicēs. Trāſite p mediū caſtroruȝ
⁊ imperate ppl'o ⁊ dicite Preparate
vobis cibaria. qm̄ poſt diē terciū
tranſibitis iordanē et intrabitis
ad poſſidendā terrā quā dn̄s de9
noſter daturus ē nob' Rubenitis
q̧ ⁊ gadditis ⁊ dimidie t'bui ma
naſſe ait. Mementote ſermonis
quē p̄cepit vob' moyſes famulus
dn̄i dicēs. Dn̄s deus veſter dedit
vob' requiem ⁊ omnē terram Vx
ores veſtre ⁊ filij ac iumēta mane
būt ī terra quā tradidit vob' mo
yſes trans iordanem. Vos autē
trāſite armati ante fratres vr̄os
omnes fortes manu et pugnate
p eis donec det requiem domin9
fratribus veſtris ſicut et vobis de
dit. ⁊ poſſideāt ipſiq̧ terrā quaȝ
dn̄s deus veſter daturus ē eis. et
ſic reūtimini in terrā poſſeſſionis
veſtre ⁊ habitabitis in ea quam
vobis dedit moyſes famulus do
mini trās iordanē ɔtra ſolis ortū
Reſponderūtq̧ ad ioſue atq̧ dix
erūt. Oīa que p̄cepiſtis nob' facie
m9. ⁊ quocūq̧ miſeris ibim9. Si
cut obediuim9 in cūctis moyſi ita
obediem9 ⁊ tibi. tantū ſit dn̄s de9
tecum ſicut fuit cū moyſe. Qui cō
tradixerit ori tuo ⁊ nō obedierit
cunctis ſermonib9 quos preceper
is ei moriat'. Tu tm̄ confortare ⁊
viril' age.

Ca. ij

Miſit igit' ioſue filius nun de
ſethim duos viros explora
tores abſcondite et dixit eis. Ite
⁊ cōſiderate t'ram vrbēq̧ iericho
Qui pergētes ingreſſi ſunt domū
mulieris meretricis nomie raab:
⁊ quieuerūt apud eā. Nunciatū
q̧ ē regi iericho ⁊ dictū. Ecce viri
ingreſſi ſunt huc p noctē de filijs
iſr'l vt explorarent t'ram. Miſit
q̧ rex iericho ad raab meretricē
dicēs Educ viros qui venerūt ad
te ⁊ igreſſi ſūt domū tuaȝ. Explorā
tores q̄ppe ſūt ⁊ omnē t'raȝ cōſide
rare venerunt. Tollenſq̧ mulier vi
ros abſcondit ⁊ ait. Fateor vene
rūt ad me ſȝ neſciebaȝ vn̄ eſſent
Cūq̧ porta clauderet' in tēbris ⁊
illi parit' exierunt neſcio quo ab
ierunt. Perſequimini cito ⁊ com
prehēdetis eos. Ipſa autē fecit aſ
cendere viros in ſolariū dom9 ſue
operuitq̧ eos ſtipula lini q̄ ibi erāt
Hij autē q̄ miſſi fuerāt ſecuti ſūt
eos p viaȝ que ducit ad vadum
iordanis. illiſq̧ egreſſis ſtatiȝ por
ta clauſa ē. Necdū obdormierāt
q̄ latebāt. ⁊ ecce mulier aſcendit
ad eos ⁊ ait. Noui ꝗ dn̄s tradide
rit vobis t'ram. Etenim irruit in
nos t'ror veſter. ⁊ elanguerunt ō
nes habitatores t're Audiuimus
ꝗ ſiccauerit domin9 aquas maris
rubri ad veſtrū introitū quando
egreſſi eſtis ex egipto et que fece
ritis duob9 amorreorū regib9 qui
erāt trans iordanē ſeon ⁊ og q̄s
interfeciſtis. Et hec audientes per
timuim9 ⁊ elanguit cor noſtrum

nec remanſit in nobis ſpūs ad in
troitū veſtꝝ· Dn̄s enim deꝰ veſter
ipſe eſt deꝰ in celo ſurſū ⁊ in terra
deorſū· Nunc ergo iurate mihi per
dn̄m ut q̄uo ego miſericordiam fe
ci vobiſcuꝫ ita ⁊ vos faciatis cū do
mo pr̄is mei: detiſqꝫ mihi verū ſig
num ut ſaluetis pr̄em meū ⁊ ma
trē· fratres ac ſorores meas ⁊ om
nia que illoruꝫ ſunt: ⁊ eruatis ani
mas nr̄as a morte· Qui rn̄derunt
ei· Anima noſtra ſit ꝓ vobꝫ in mor
te· ſi tn̄ nō ꝓdideris nos· Cūqꝫ tr̄
diderit nobis dominꝰ terraꝫ facie
emꝰ in te miſericordiā ⁊ veritateꝫ
Dimiſit ergo eos ꝑ funeꝫ de fene
ſtra· Domꝰ enim eius hēbat mu
ro· Dixitqꝫ ad eos· Ad mōtana cō
ſcendite ne forte occurrant vobis
reuertētes: ibiqꝫ latitate tribꝰ die
bus donec redeant ⁊ ſic ibitis per
viā veſtrā· Qui dixerūt ad eam·
Innoxij erimꝰ a iuramēto hoc quo
adiuraſti nos ſi ingredientibus
nobis terrā ſignū fuerit funiculꝰ
iſte coccineꝰ ⁊ ligaueris eum i fe
neſtra ꝑ quā dimiſiſti nos: ⁊ pa
trem tuū ac mr̄ēm fratreſqꝫ ⁊ om
nem cognacōeꝫ tuā ꝯgregaueris
in domum tuā· Qui hoſtiū domus
tue egreſſus fuerit reꝰ ſibi erit· Sā
guis ipſiꝰ erit in caput eiꝰ ⁊ nos
erimꝰ alieni· Cūctoꝝ autē ſāguis
q̄ tecū in domo fuerint redūdabit
in caput nr̄m ſi eos aliq̄s tetigerit
Quod ſi nos ꝓdere volueris ⁊ ſer
monē iſtū ꝓferre in mediū: erimꝰ
mūdi ab hoc iuramēto quo adiu
raſti nos· Et illa rn̄dit Sicut locu
ti eſtis ita fiat· Dimittēſqꝫ eos ut
ꝑgerent appēdit funiculū coccine
um in feneſtra. Illi vero ambulan
tes ꝑuenerūt ad mōtana ⁊ māſerūt
ibi tres dies donec reuerterent̄ q̄
fuerant ꝑſecuti· Querentes em̄ ꝑ
omnē viā nō repererunt eos· Qui
bꝰ vrbem ingreſſis reuerſi ſūt ⁊ de
ſcenderūt exploratores de mōte ⁊
trāſmiſſo iordane venerūt ad io
ſue filiū nun: narraueruntqꝫ ei om
nia q̄ acciderāt ſibi atqꝫ dixerūt Tra
didit dn̄s ōnē terrā hāc in manꝰ
nr̄as: ⁊ timore ꝓſtrati ſūt cūcti ha
bitatores eius· ¶ Ca· iij·

Igitur ioſue de nocte cōſurgēs mo
uit caſtr̄: egredienteſqꝫ de ſethim
venerunt ad iordanē ipſe ⁊ om̄s
filij iſrahel ⁊ morati ſūt ibi ꝑ tres
dies· Quibus euolutis tranſierūt
p̄cones ꝑ caſtroꝝ mediū ⁊ clama
re ceperūt· Quādo videritis archā
federis dn̄i dei veſtri ⁊ ſacerdotes
ſtirpis leuitice portantes eā vos qꝫ
cōſurgite ⁊ ſeq̄mini p̄cedētes: ſitqꝫ
inter vos ⁊ archā ſpaciū cubitoꝝ
duūm miliuꝫ ut ꝓcul videre poſſi
tis ⁊ noſſe per quā viam ingredi
amini· qꝛ prius nō ambulaſtis ꝑ
eam ⁊ cauete ne appropinquetis
ad archā· Dixitqꝫ ioſue ad ꝑplm
Sc̄ificamini: cras em̄ faciet dn̄s inter
vos mirabilia Et ait ad ſac̄dotes
Tollite archam federis ⁊ p̄cedite
populū· Qui iuſſa ꝯplētes tulerūt
⁊ ambulauerūt an̄ eos· Dixitqꝫ do
minꝰ ad ioſue· Hodie incipiā ex
altare te coram oī iſrahel ut ſciant
qꝛ ſicut cū moyſe fui ita ⁊ tecū ſim
Tu autem precipe ſacerdotibus
qui portant archam federis ⁊ dic
eis· cum ingreſſi fueritis partem
aque iordanis: ſtate in ea· Dixitqꝫ
ioſue ad filios iſrahel· Accedite
huc ⁊ audite verbū dn̄i dei veſtri

Et rurſū. In hoc inq̄t ſcietis q̄ dn̄s
deus viuēs in medio vr̄i eſt ⁊ diſ
perdet in cōſpectu vr̄o chananeū
⁊ etheū eueū ⁊ phereſeū gergeze
um q̄q; ⁊ iebuſeū et amorreū. Ecce
archa federis dn̄i oīs terre antece
det vos p iordanē. Parate duode
cim viros de duodecim tribubus
iſrl̄ ſingulos p ſingulas tribus
Et cū poſuerint veſtigia pedū ſuo
rū ſacdotes q̄ portant archā fede
ris dn̄i dei vniuſe t̄re in aq̄s iorda
nis. aq̄ q̄ inferiores ſūt decurrent
atq; deficiēt. q̄ aūt deſup veniunt
in vna mole cōſiſtēt. Igit̄ egreſſus
eſt populus de tab̄naculis ſuis vt
trāſiret iordanē ⁊ ſacdotes q̄ por
tabāt archā federis p̄gebāt āte
eū. Ingreſſiſq; eis iordanē ⁊ pedi
b9 eoꝝ in p̄te aq̄ tinctis. iordanis
āt ripas aluei ſui t̄pe meſſis iple
uerat. ſteterūt aq̄ deſcendētes i lo
co vno ⁊ ad iſtar mōtis intumeſ
cētes apparebant procul ab vrbe
que vocatur edom vſq; ad locum
ſarthan. q̄ autē inferiores erāt in
mare ſolitudinis qd̄ nūc vocatur
mortuū deſcenderūt vſqueq̄ omnino
deficerent. Populus āt incedebat
cōtra iordanē et ſacdotes q̄ porta
bāt archam federis dn̄i ſtabant
ſup ſiccā humū i medio iordāis
accincti. oīſq; popul9 p arentē al
ueū trāſibat

Ca. iiij.

Quib9 trāſgreſſis dixit dn̄s
ad ioſue. Elige duodecī viros
ſingulos p ſingulas trib9 ⁊ p̄ci
pe eis vt tollāt de medio iordanis
alueo vbi ſteterūt pedes ſacdotū
duodecī duriſſimos lapides quos
ponetis in loco caſtroꝝ vbi fixeri
tis hac nocte tētoria. Vocauitq;
ioſue duodecī viros q̄s elegerat
de filijs iſrl̄ ſingulos de ſingulis
tribub9 ⁊ ait ad eos. Ite ante ar
cham dn̄i dei veſtri ad iordanis
mediū ⁊ portate īn ſinguli ſingu
los lapides in humeris vr̄is iux
numeꝝ filioꝝ iſrahel vt ſit ſignū
inter vos. Et qn̄ interrogauerint
vos filij veſtri cras dicētes quid
ſibi volunt iſti lapides: r̄ndebitis
eis. Defecerūt aque iordanis āte
archam federis dn̄i cū trāſiret eū:
idcirco poſiti ſūt lapides iſti i mo
numentū filioꝝ iſrl̄ vſq; in etnuz
Fecerūt ḡ filij iſrl̄ ſicut p̄cepit eis
ioſue. portātes de medio iordāis
alueo duodecim lapides vt dn̄s
ei imperarat iuxta numerū filioꝝ
iſrl̄ vſq; in locū in quo caſtrame
tati ſūt ibiq; poſuerūt eos. Alios
q̄q; duodecī lapides poſuit ioſue
in medio iordanis alueo vbi ſte
terūt ſacdotes q̄ portabāt archā
federis dn̄i ⁊ ſūt vſq; in p̄ntē diē.
Sacdotes aūt q̄ portabāt archā
ſtabāt in iordanis medio donec
oīa cōplerent̄ que ioſue vt loq̄ret̄
ad populū p̄ceperat dn̄s vt dixerāt
ei moyſes. Feſtinauitq; popul9
⁊ tranſiuit. Cūq; tranſiſſent oēs
tranſiuit ⁊ archa dn̄i. ſacdotesq̄q;
p̄gebāt an̄ populū. Filijq̄q; ruben
⁊ gad ⁊ dimidia trib9 manaſſe
precedebāt fratres ſuos filios
iſrl̄ ſicut eis p̄ceperat moyſes ⁊ q̄
dragīnta pugnatoꝝ milia p t̄mas
⁊ cuneos īcedebāt p plana atq;
campeſtria vrbis iericho. In illa
die magnificauit dn̄s ioſue corā
omni iſrl̄ vt timerent eū ſicut timu
erāt moyſen dū adhuc viueret.
Dixitq; ad eū. Precipe ſacdotib9

q̄ portant archā federis ut aſcēdāt
de iordane. Qui precepit eis dicēs
Aſcēdite de iordane. Cūq; aſcēdiſ
ſent portantes archā federis dn̄i.
⁊ ſiccā humū calcare cepiſſent: re
uerſe ſūt aq̄ i alueū ſuū ⁊ fluebāt
ſicut an̄ cōſueuerāt. Populꝰ autē
aſcēdit de iordane decimo die mē
ſis p̄mi ⁊ caſtrametati ſunt in gal
galis cōtra orientalem plagā vrb̄
ihericho. Duodecīq; lapides quos
de iordanis alueo ſumpſerāt poſu
it ioſue in galgalis ⁊ dixit ad filios
iſrahel. Qn̄ interrogauerint filij ve
ſtri cras p̄res ſuos et dixerint eis
q̄d ſibi volunt lapides iſti: docebi
tis eos atq; dicetis. Per aridā al
ueum trāſiuit iſrl̄ iordanē iſtum
ſiccāte dn̄o dō nr̄o aquas eius in
cōſpectu nr̄o donec trāſiremꝰ ſicut
fecerat priꝰ in mari rubro qd̄ ſicca
uit donec trāſiremꝰ: ut diſcant om
nes terraꝝ populi fortiſſimā ma
nū dn̄i: ut ⁊ vos timeatis deū vr̄m
omni tempe. ¶ Ca. v.

Poſtq̄ꝫ ergo audierūt omēs
reges amorreoꝝ qui habita
bant trās iordanē ad occidētalē
plagam ⁊ cūcti reges chanaan q̄
ꝓpinqua poſſidebant magni ma
ris loca: q̄ ſiccaſſet dn̄s fluēta ior
danis coram filijs iſrl̄ donec tran
ſirent: diſſolutū eſt cor eoꝝ ⁊ non
remanſit in eis ſp̄us timentium in
troitū filioꝝ iſrl̄. Eo tēpoē ait dn̄s
ad ioſue. Fac tibi cultros lapideos
⁊ circūcide ſecundo filios iſrahel.
Fecitq; qd̄ iuſſerat dominus ⁊ cir
cūcidit filios iſrahel in colle p̄pu
cioꝝ. Hec autem cauſa eſt ſecūde
circūciſionis. Omnis populus qui
egreſſus eſt de egipto generis ma

ſculini vniuerſi bellatores viri mor
tui ſunt i deſerto p longiſſimōs vie
circuitus q̄ ōnes circūciſi erāt. po
pulꝰ autē qui natus ē in deſerto p
q̄draginta annos itineris latiſſi
me ſolitudinis incircūciſus fuit do
nec ꝯſumerent̄ qui nō audierunt
vocē dn̄i ⁊ quibꝰ an̄ iurauerat ut
oñderet eis terrā lacte ⁊ melle ma
nātem. Hoꝝ filij i locū ſucceſſerūt
p̄rm ⁊ circūciſi ſunt a ioſue q̄ ſicut
nati fuerant in p̄putio erant: nec
eos in via aliquis circūciderat.
Poſtq̄ꝫ autē omnes circūciſi ſunt
manſerūt in eodē caſtroꝝ loco do
nec ſanarent̄. Dixitq; dominꝰ ad
ioſue. Hodie abſtuli obprobriū
egipti a vobis. Vocatūq; ē nomē
loci illius galgala vſq; in p̄ntem
diem. Manſeruntq; filij iſrl̄ in gal
galis ⁊ fecerūt phaſe quartadeci
ma die menſis ad veſperū in cāpe
ſtribꝰ ihericho: ⁊ comederūt de fru
gibꝰ terre die altēo azimos pāes
⁊ polentā eiuſdē anni. Defecitq;
mānna poſtq̄ꝫ comederunt de frugi
bus terre: nec vſi ſūt vltē cibo illo
filij iſrl̄. ſꝫ comederūt de frugibꝰ p̄n
tis āni terre chanaā. Cū autē eēt
ioſue in agro vrb̄ ihericho leuauit
oculos ⁊ vidit viꝝ ſtantē ꝯtra ſe
euaginatū tenētem gladiū p̄rexit
q; ad eū ⁊ ait. Noſter es an adūſa
rioꝝ. Qui r̄ndit. Nequaq̄ꝫ. ſꝫ ſum
p̄nceps exercitus dn̄i ⁊ nūc venio
Cecidit ioſue p̄nꝰ in terrā ⁊ ado
rans ait. Quid dn̄s meus loq̄tur
ad ſeruū ſuū. Solue inquit calci
amētū tuū de pedibꝰ tuis. Locus
em̄ in quo ſtas ſāctꝰ ē. Fecitq; io
ſue ut ſibi fuerat ip̄atū. ¶ Ca. vi.

Iericho autē clauſa erat atqꝫ mu̅i
ta timore filioꝝ iſrl̄ et nullꝰ aude
bat vrbem ingredi vel egredi. Dix
itqꝫ dn̄s ad ioſue. Ecce dedi i̅ ma
nꝰ tuas iherico ⁊ regē eius. om
neſqꝫ fortes viros. Circuite vrbez
cu̅cti bellatores ſemel p̱ diez. Sic
facietis ſex diebꝰ. Septimo autē
die ſac̄dotes tollēt ſeptē bucci̅as
quaru̅ vſus ē i̅ iubileo ⁊ p̄cedent
archam federis. Septies circuibi
tis ciuitatē ⁊ ſac̄dotes clāgēt buc
cinis Cumqꝫ inſonuerit vox tube
longior atqꝫ concisior ⁊ in auribꝰ
veſtris increpuerit conclamabit
om̄is populꝰ vociferacōne maxi̅a
⁊ muri funditus corruēt ciuitatis:
ingredientqꝫ ſinguli p̱ locu̅z con
tra quē ſteterint. Vocauit ergo
ioſue filius nun ſac̄dotes et dixit
ad eos. Tollite archam fideris. Et
ſeptem alij ſac̄dotes tollēt ſeptē
iubileoꝝ buccinas ⁊ incedant an̄
archam domi̅. Ad populu̅qꝫ ait.
Ite ⁊ circuite ciuitatē armati pre
cedētes archā dn̄i Cu̅qꝫ ioſue vba
finiſſz locutꝰ ⁊ ſeptē ſac̄dotes ſep
tē buccinis clangerent an̄ archā
federis dn̄i. omniſqꝫ populꝰ prece
deret armati exercitus. reliquum
vulgꝰ archam ſequebat̄ ac buc
cinis oīa ɔcrepabāt. Preceperat
aūt ioſue populo dicēs. Nō clama
bitis nec audiet̄ vox veſtra neqꝫ
vllꝰ ſermo ex ore vr̄o egredietur
donec veniat dies in q̄ dicā vobis
Clamate ⁊ vociferami̅. Circuiuit
ergo archa dn̄i ciuitatē ſemel p̱
diem ⁊ reu̅ſa in caſtra mānſit ibi.
Igit̄ ioſue de nocte conſurgēte tu
lerunt ſac̄dotes archam domini ⁊
ſeptē ex eis ſeptē buccinas quaꝝ
in iubileo vſus ē. precedebantqꝫ
archam dn̄i ābulantes atqꝫ clan
gentes ⁊ armatꝰ populꝰ ibat an̄
eos. vulgꝰ autē reliquu̅ ſeq̄batur
archā ⁊ buccinis p̄ſonabat. Cir
cuierūtqꝫ ciuitatē ſecu̅do die ſemel
⁊ reuerſi ſu̅t in caſtra. Sic fecerūt
ſex diebꝰ. Die autē ſeptimo dilu
culo ɔſurgētes circuierūt vrbem
ſicut diſpoſitu̅z erat ſepties. Cu̅qꝫ
ſeptimo circuitu clāgerent bucci
nis ſac̄dotes. Dixit ioſue ad oēm
iſrahel. Vociferamini. Tradidit
eni̅ vobꝭ dominꝰ ciuitatē. Sitqꝫ ci
uitas hec anathema ⁊ ōnia que
in ea ſu̅t dn̄o. Sola raab meretrix
viuat cu̅ vniuſis q̄ cu̅ ea in domo
ſunt. Abſcondit eni̅ nu̅cios quos
direximus. Vos autē cauete ne de
hijs q̄ p̄cepta ſu̅t vobis quippiaꝫ
ɔtingatis ⁊ ſitis p̄uaricacōis rei
et oīa caſtra iſrl̄ ſub peccato ſint
atqꝫ turbent̄. Quicq̄d autē auri ⁊
argenti fuerit ⁊ vaſoꝝ eneoꝝ ac
ferri dn̄o ɔſecret̄ repoſitu̅ i̅ theſau
ris eius. Igitur omni populo vo
ciferāte ⁊ clangētibꝰ tubꝭ poſtq̄ i̅
aures multitudinis vox ſonitꝰqꝫ
increpuit muri ilico corruerūt et
aſcēdit vnuſquiſqꝫ p̱ locu̅ q̄ ɔtra
ſe erat. Ceperūtqꝫ ciuitatē ⁊ inter
fecerūt omnia q̄ erāt in ea a viro
vſqꝫ ad mulierez. ab infante vſqꝫ
ad ſenez. Boues q̊qꝫ et oues et aſi
nos in ore gladij p̄cuſſerūt. Duo
bus aūt viris q̄ exploātores miſ
ſi fuerāt dixit ioſue Ingredimini
domu̅ mulieris meretricis ⁊ p̄du
cite eā ⁊ omnia que illius ſu̅t ſic̄
illi iuramēto firmaſtis. Ingreſſi
qꝫ iuuenes eduxerunt raab ⁊ pa
rentes eius fratresq̊ꝫ ⁊ cunctam

ſuppellectilem ac cognacōnē illꝰ
⁊ extra caſtra iſrahel manē fecerūt
Vrbē autē ⁊ oīa que inuenta ſūt i
ea ſuccēderūt abſq₃ auro ⁊ argento
⁊ vaſis eneis ac ferro que in erari
um dñi ↄſecrauerūt Raab vero mere
tricem ⁊ domū patris eiꝰ ⁊ ōnia q̄
habebat fecit ioſue viuere ⁊ hita
uerūt in medio iſrahel vſq₃ in pñ
tez diē eo ꝙ abſcōderit nūtios qꝰ
miſerat ut explorarent iherichō.
In tpe illo īpcatus ē ioſue dicēs.
Maledictꝰ vir coram dño q̄ ſuſci
tauerit ⁊ edificauerit ciuitatē ihe
richo. In p̄mogenito ſuo fūdamē
ta illius iaciat ⁊ in nouiſſimo libe
roꝝ ponat portas eius. Fuit ergo
dñs cū ioſue ⁊ nomē eiꝰ vulgatū
eſt in ōni terra ¶ Ca. vij.

Filij aūt iſrahel p̄uaricati ſūt
mādatum ⁊ vſurpauerūt de
anathemate. Naz achā filiꝰ char
mi filij zabdi filij zaē de tribu iuda
tulit aliquid de anathemate. Ira
tuſq₃ ē dñs ↄtra filios iſrahel. Cū
q₃ mitteret ioſue de iherichō viros
ↄtra hay que eſt iuxta bethauē
ad orientalem plagam oppidi be
thel dixit eis. Aſcendite ⁊ explora
te terrā. Qui precepta ↄplentes ex
plorauerūt hay. Et reuerſi dixerūt
ei. Nō aſcēdat oīs populꝰ ſꝫ duo
vel tria milia viroꝝ pgāt ⁊ deleāt
ciuitatē. Quare ōnis populus fru
ſtra vexabit contra hoſtes pauciſ
ſimos. Aſcēderūt ergo tria milia
pugnatoꝝ. Qui ſtatim terga ver
tentes percuſſi ſunt a viris vrbis
hay ⁊ corruerunt ex eis triginta ⁊
ſex homines. Perſecutiq₃ ſunt eos
aduerſarij de porta vſq₃ ad ſaba
rim ⁊ ceciderunt p pna fugientes.
Pertimuitq₃ cor ppli et ad inſtar
aque liquefactū eſt. Ioſue vero ſci
dit veſtimenta ſua ⁊ pnus cecidit
in terrā corā archa dñi vſq₃ ad ve
ſperā tam ipſe q̄ oēs ſenes iſrahel
Miſeruntq₃ puluerez ſup capita ſua
⁊ dixit ioſue. Heu dñe deus. Quid
voluiſti traducere populū iſtū ior
danē fluuiū ut traderes nos i ma
nus amorrei ⁊ pderes. Vtinaz ut
cepimus mānſiſſemꝰ trās iordanē
Mi dñe deꝰ q̄d dicā videns iſrahe
lem hoſtibus ſuis terga vertentē.
Audiēt chananei ⁊ omnes habi
tatores terre ⁊ pariter cōglobati cir
cūdabūt nos atq₃ delebūt nomen
noſtrum de terra. Et quid facies
magno nomini tuo. Dixitq₃ dñi
nus ad ioſue. Surge: cur iaces p
nus in terra. Peccauit iſrahel et
preuaricatus eſt pactum meuz tu
leruntq₃ de anathemate et furati
ſunt atq₃ mentiti ⁊ abſconderunt
inter vaſa ſua. Nec poterit iſrahel
ſtare ante hoſtes ſuos eoſq₃ fugi
et quia pollutus eſt anathemate
Non ero vltra vobiſcum donec cō
teratis eū qui huiꝰ ſceleris reus ē
Surge ſanctifica populū ⁊ dic eis
Sanctificamini in craſtinuz. Hec
enim dicit dñs deus iſrahel. Ana
thema i medio tui ē iſrahel. Nō po
teris ſtare coraz hoſtibus tuis do
nec deleatur ex te qui cōtaminatꝰ
eſt hoc ſcelere. Accedetiſq₃ mane
ſinguli p tribus vrās ⁊ quācūq₃
tribuz ſors inuenerit accedet per
cognacōnes ſuas ⁊ cognacio per
domos domuſq₃ per viros ⁊ qui
cunq₃ ille in hoc facinore fuerit de
prehenſus cōburetur igni cū omi
ſbſtantia ſua qm̄ p̄uaricatus eſt

pactum dñi ⁊ fecit nephas in iſ
rahel Surgẽs itaqꝫ ioſue mãe ap
plicauit iſrƚ ꝑ tribꝰ ſuas ⁊ inuẽta
ẽ tribꝰ iuda. Que cũ iuxta famili
as ſuas eſſet oblata inuẽta ẽ fa
lia zare Illã qꝫ ꝑ domos offerens
repperit zabdi cuius domũ i ſingu
los diuidens viros iuenit achã fi
lium charmi filij zabdi filij zaẽ de
tribu iuda. Et ait ioſue ad achã
Fili mi da gloriã dño deo iſrƚ ⁊ ↄ
fitere atqꝫ indica michi q̃d feceris
ne abſcõdas. Rñditqꝫ achan io
ſue ⁊ dixit ei. Vere ego peccaui do
mino deo iſrƚ ⁊ ſic et ſic feci Vidi
eñi iter ſpolia palliũ coccineũ val
de bonũ et ducẽtos ſiclos argẽti
regulamqꝫ aureã quinquaginta ſi
cloꝝ et ↄcupiſcẽs abſtuli et ab
ſcõdi i terrã ↄtra mediũ tabnacu
li mei. argẽtũqꝫ foſſa humo opui.
Miſit ḡ ioſue miniſtros qui curren
tes ad tabnaculũ illius reppererũt
cũcta abſcõdita i eodẽ loco et ar
gẽtũ ſimul. Auferẽteſqꝫ de tẽtori
o tulerũt ea ad ioſue ⁊ ad oẽs fili
os iſrƚ. ꝓiecerũtqꝫ añ dñm. Tol
lens itaqꝫ ioſue achã filiũ zaẽ. ar
gentũqꝫ ⁊ palliũ ⁊ aureã regulaꝫ
filioſqꝫ ⁊ filias eius. boues ⁊ aſi
nos ⁊ oues ipſũqꝫ tabnaculum ⁊
cũctaꝫ ſuppellectilem ⁊ oĩs iſrƚ cũ
eo duxerũt eos ad vallẽ achor vbi
dixit ioſue. Quia turbaſti nos ex
turbet te dñs in die hac. Lapida
uitqꝫ eũ oĩs iſrƚ ⁊ cũcta q̃ illiꝰ erãt
igne ↄſũpta ſunt Congregauerũt
qꝫ ſup eũ aceruũ magnũ lapiduꝫ
qui ꝑmanet vſqꝫ in pñtem dieꝫ.
Et auſus ẽ furor dñi ab eis. Voca
tũqꝫ ẽ nomẽ loci illiꝰ vallis achor
vſqꝫ hodie.

Ca. viij.

Dixit autẽ dñs ad ioſue. Ne
timeas neqꝫ formides Tolle
tecũ omnẽ multitudinẽ pugtoꝝ
⁊ ↄſurgẽs aſcende i opidũ hay.
Ecce tradidi in manũ tuã regẽ eiꝰ
⁊ populũ vrbẽqꝫ ⁊ terrã. Facieſqꝫ
vrbi hay ⁊ regi eiꝰ ſicut feciſti ihe
richo ⁊ regi illiꝰ. Predam vero et
õnia aĩmãtia diripietis vob. Po
ne inſidias vrbi poſt eã. Surrexit
qꝫ ioſue ⁊ oĩs exercitus bellatoꝝ
cũ eo vt aſcenderent i hay Et elcã
triginta milia viroꝝ fortium miſit
nocte p̃cepitqꝫ eis dicẽs. Ponite
inſidias poſt ciuitatẽ. Nec longiꝰ
recedatis ⁊ eritis oẽs parati. Ego
aũt ⁊ reliqua mƚtitudo que mecũ
eſt aſcendemꝰ ex aduerſo contra
vrbẽ. Cũ exierint ↄtra nos ſic añ
fecimꝰ fugiemꝰ ⁊ terga vertemus
donec pſequentes ab vrbe ꝓtra
hãtur longius. Putabant enim
nos fugere ſicut p̃us Nobis ḡ fu
giẽtibus ⁊ illis pſequẽtibus. con
ſurgetis de inſidijs ⁊ vaſtabitis
ciuitatẽ. tradetqꝫ eam dñs deꝰ vr̃
in manꝰ vrãs. Cũqꝫ ceperitis ſuc
cẽdite eam ⁊ ſic oĩa facietis vt iuſ
ſi. Dimiſitqꝫ eos ⁊ pexerũt ad lo
cũ inſidiarũ. ſederũtqꝫ inter bethel
⁊ hay ad occidẽtalem plagã vrb
hay. Ioſue autẽ nocte illa in me
dio manſit pp̃li. Surgẽſqꝫ dilucu
lo recẽſuit ſocios ⁊ aſcendit cũ ſe
niorib ꝰ i fronte exercitꝰ vallatus
auxilio pugtoꝝ. Cũqꝫ veniſſent
⁊ aſcẽdiſſent ex adũſo ciuitatis
ſteterũt ad ſeptẽtrionalem vrbis
plegã iter quã ⁊ eos vallis erat
media. Qñqꝫ aũt milia viros ele
gerat ⁊ poſuerat i inſidijs iter be
thauen ⁊ hay ex occidẽtali parte.

eiuſdē ciuitatis·oīs vº reliquus
exercitus ad aq̄lonē aciē dirigebat
ita ut nouiſſimi multitudīs occidē
talem plagā vrb̄ attingerent· Abi
it ergo ioſue nocte illa et ſtetit in
vallis medio· Qd' cum vidiſſꝫ rex
hay feſtinauit mane ⁊ egreſſus ē
cum oī exercitu ciuitatis. direxitqꝫ
aciē contra deſertū ignorās q̄ p⁹ ter
gū laterent īſidie· Joſue vº ⁊ om
nis iſrl' ceſſerūt loco ſimulantes
metū ⁊ fugiētes ꝑ ſolitudinis viā
At illi vociferātes pariter ⁊ ſe mu
tuo cohortātes pſecuti ſūt eos Cū
qꝫ receſſiſſent a ciuitate ⁊ ne vn⁹
quidē in vrbe hay ⁊ bethel reman
ſiſſꝫ q̄ non pſeq̄retur iſrl' ſicut eru
perāt:apta oppida relinquētes dix
it dn̄s ad ioſue Leua clipeū qui in
manu tua eſt contra vrbē hay q̄m ti
bi tradā eā· Cūqꝫ eleuaſſꝫ clipeū
ex aduerſo ciuitatis īſidie q̄ late
bāt ſurrexerūt ꝯfeſtim ⁊ pgentes
ad ciuitatē ceperūt ⁊ ſuccēderūt eā
Viri autē ciuitatis q̄ pſeq̄bātur io
ſue reſpicientes ⁊ videntes fumū
vrb̄ ad celū vſqꝫ ꝯſcēdere:nō potu
erūt vltra huc illucqꝫ diffugere p̄
ſertim cū hij q̄ ſimulauerāt fugā
⁊ tendebāt ad ſolitudinē contra pſe
quentes fortiſſime reſtitiſſent· Vi
dēs qꝫ ioſue ⁊ oīs iſrl' q̄ capta eēt
ciuitas ⁊ fumus vrbis aſcēderet re
uerſus pcuſſit viros hay· Siqui
dē ⁊ illi qui ceperāt ⁊ ſuccēderāt ci
uitatē egreſſi ex vrbe contra ſuos me
dios hoſtiū ferire cepērt· Cū ergo
ex vtraqꝫ pte aduſarij cederentur
ita ut null⁹ de tanta mltitudīe ſal
uaret'· regemqꝫ vrbis hay apprehē
dere viuentem ⁊ obtulerūt ioſue·
Igitur omnibus interfectis qui iſ
rahelem ad deſerta tēdētem fuerāt
pſecuti ⁊ in eod' loco gladio corru
entib⁹ reuerſi filij iſrl' pcuſſerunt
ciuitatē· Erāt autē q̄ in eodē die cō
ciderāt a viro vſqꝫ ad mulierē du
odecim milia hoīm om̄es vrb̄ hay
Joſue vero nō ꝯtraxit manū quā
in ſublime porrexerat tenens clipe
um donec interficerent om̄s hita
tores hay· Jumēta autē ⁊ p̄dā ci
uitatis diuiſerūt ſibi filij iſrl' ſicut
p̄ceperat dn̄s ioſue· Qui ſuccēdit
vrbē ⁊ fecit eā tumulū ſempitnū
Regēqꝫ eius ſuſpendit in patibu
lo vſqꝫ ad veſperā ⁊ ſolis occaſum
p̄cepitqꝫ ioſue ⁊ depoſuerūt cada
uer ei⁹ de cruce piecerūtqꝫ in ipō in
troitu ciuitatis ꝯgeſto ſup eū ma
gno aceruo lapidū qui pmanet
vſqꝫ in pn̄tē diē· Tunc edificauit
ioſue altare dn̄o dō iſrl' in monte
hebal ſicut preceperat moyſes fa
mulus dn̄i filijs iſrahel ⁊ ſcriptū
ē in volumīe legis moyſi altare de
lapidib⁹ impolitis quos ferꝝ nō
tetigit ⁊ obtulit ſuper eo holocau
ſtū dn̄o· Imolauitqꝫ pacificas
victimas ⁊ ſcripſit ioſue ſup lapi
des deuteronomium legis moyſi
qd' ille degeſſerat coram filijs iſrl'·
Oīs autē ppl's ⁊ oēs maiores natu
ducesqꝫ ac iudices ſtabāt ex vtrā
qꝫ pte arche in ꝯſpcū ſacdotū qui
portabant archā federis domini
ut aduena ita ⁊ indigena Media
pars eorꝝ iuxta mōtem garizim ⁊
media iuxta montē hebal ſicut p̄
ceperat moyſes famulus domini·
Et primū quidē benedixit populo
iſrahel· poſt hec legit omnia verba
bn̄dictōis ⁊ maledictōis ⁊ cuncta
q̄ ſcripta fuerāt in legis volumine

Nichil ex hiis q̄ moyſes iuſſerat reliquit intactū. ẜ vniuſa replicauit corā omni multitudine iſrahel mulierib⁊ ac paruulis ⁊ aduenis q̄ int̃ eos morabant̃. Ca. ix.

Quibꝰ auditis. cuncti reges trans iordanē q̄ verſabant̃ in mōtanis ⁊ cāpeſtribꝰ ⁊ maritimis ac litore magni maris. hij qꝫ qui habitabant iuxta libanum etheus et amorreus chananeus phereſeus ⁊ eueꝰ et iebuſeꝰ cōgregati ſūt pariter vt pugnarent cōtra ioſue et iſrl̃ vno animo eadēqꝫ ſententia. At hij qui habitabāt in gabaon. audientes cūcta que fecerat ioſue in iericho ⁊ hay. ⁊ callide cogitantes tulerūt ſibi cibaria. ſaccos veteres aſinis imponētes et vtres vinarios ſciſſos atqꝫ ꝯſutos. calciamentaqꝫ perantiq̄ q̄ ad iudiciū vetuſtatis pitatiis conſuta erāt. induti veteribꝰ veſtimētis. panes qꝫ q̄s portabāt ob viaticum duri erant ⁊ i fruſta cōminuti. Perrexerūtqꝫ ad ioſue q̄ tūc morabat̃ i caſtris galgale et dixerūt ei atqꝫ ſimul oēs iſraheli. De t̃ra longinqua venimꝰ pacem vobiſcum facē cupiētes. Rn̄derūtqꝫ viri iſrahel ad eos atqꝫ dixerūt. Ne forte i t̃ra q̄ nob̃ ſorte debetur habitetis ⁊ non poſſimꝰ fedꝰ inire vobiſcū. At illi ad ioſue. Serui inquiunt tui ſumꝰ. Quibꝰ ioſue ait. Qui nam eſtis vos. ⁊ vnde veniſtis. Reſpōderūt. De terra longinq̄ valde venerūt ſerui tui i nomie domini dei tui. Audiuimꝰ em̄ famā potētie eius. cuncta q̄ fecit in egipto ⁊ duobꝰ regibꝰ amorreoꝝ qui fuerūt trās iordanē ſeon regi eſebon ⁊ og regi baſan qui erant in aſtaroth. Dixerūtqꝫ nob̃ ſeniores ⁊ omēs habitatores terre noſtre. Tollite i manibꝰ cibaria ob longiſſimā viā ⁊ occurrite eis ⁊ dicite. Serui veſtri ſumus. fedus inite nobiſcum. En panes qn̄ egreſſi ſumꝰ de domibꝰ noſtris. vt veniremꝰ ad vos calidos ſūpſimꝰ. nūc ſicci facti ſūt ⁊ vetuſtate nimia cōminuti. Vtres vini nouos impleuimꝰ. nūc rupti ſūt ⁊ ſoluti. Veſtes ⁊ calciāmēta quibꝰ īduimur et q̄ habemꝰ i pedibꝰ ob longitudinem longioris vie trita ſunt et pene cōſumpta. Suſceperūt igit̃ de cibariis eoꝝ et os dn̄i nō interrogauerūt. Fecitqꝫ ioſue cum eis pacem ⁊ inito federe pollicitꝰ ē vt nō occiderent̃. Principes qꝫ multitudinis iurauerūt eis. Poſt dies āt tres initi federis audierūt ꝙ i vicino habitarent et inter eos futuri eſſent. Moueruntqꝫ caſtra filii iſrahel et venerūt in ciuitates eoꝝ die tercio. q̄rum hec vocabula ſūt gabaon ⁊ caphira ⁊ beroth ⁊ cariathiarim. Et nō percuſſerunt eos eo ꝙ iuraſſent eis p̄ncipes multitudinis in nomie dn̄i dei iſrl̃. Murmurauit itaqꝫ omne vulgꝰ cōtra p̄ncipes iſrl̃. Qui rn̄derunt eis. Iurauimꝰ eis in nomie dn̄i dei iſrl̃. ⁊ idcirco nō poſſumꝰ eos ꝯtingē. Sed hoc faciemꝰ eis. Reſeruent̃ quidē ⁊ viuāt ne ꝯtra nos ira dn̄i ꝯcitet̃ ſi peierauerimꝰ. ẜ ſic viuāt vt in vſus vniuſe multitudis ligna cedāt aq̄ſqꝫ cōportēt. Quibꝰ hec loquentibꝰ vocauit gabaonitas ioſue ⁊ dixit eis. Cur nos decipere fraude voluiſtis vt dicētis

ꝓcul valde habitam⁹ a vob cum
in medio nr̃i ſitis. Itaq; ſub male
dictõe eritis et nõ deficiet de ſtir
pe vr̃a ligna cedens aq̄ſq; compor
tans in domũ dei mei. Qui rn̄derunt
Nuntiatũ ẽ nob ſeruis tuis q̄ pmi
ſiſſet dñs deus tuus moyſi puo ſuo
ut traderet vobis omẽ terrã ⁊ diſp
deret cũctos hitatores eius. Timui
mus igit valde ⁊ puidim⁹ aiab⁹
noſtris vr̃o terrore cõpulſi ⁊ h° cõ
ſiliũ iniuim⁹. Nũc autẽ i manu tua
ſumus qđ tibi bonũ ⁊ rectũ videt
fac nob. Fecit ergo ioſue ut dixe
rat ⁊ liberauit eos de manib⁹ fili
oꝝ iſrahel ut nõ occiderent. Decre
uitq; in illo die eos eẽ in miniſterio
cũcti populi ⁊ altaris domini cedẽ
tes ligna ⁊ aquas cõportantes vſ
q; in pn̄s tempus in loco quẽ do
minus elegiſſet. ¶ Ca. x.

Qve cũ audiſſet adoniſedech
rex iheruſalem q. ſ. cepiſſet
ioſue hay ⁊ ſubuertiſſet eam. ſicut
enim fecerat ihericho et regi eius
ſic fecit hay ⁊ regi illius. ⁊ q trãſfu
giſſent gabaonite ad iſrl ⁊ eẽnt
federati eorum timuit valde. Vrbs
enim magna erat gabaon vna ci
uitatum regalium ⁊ maior oppido
hay. omneſq; bellatores eius for
tiſſimi. Miſit ergo adoniſedech rex
iheruſalem ad oham regẽ hebrõ.
⁊ ad pharan regẽ iherimoth. ⁊ adi
aphieq; regem lachis. ⁊ ad dabir
regẽ eglon dicens. Ad me aſcendi
te ⁊ ferte pſidiũ ut expugnemus
gabaon. q̄re trãſfugerit ad ioſue
⁊ ad filios iſrahel. Cõgregati igit
aſcenderunt quinq; reges amor
reorũ. rex iheruſalẽ. rex hebron. rex
iherimoth. rex lachis. rex eglon. ſi
mul cũ exercitib⁹ ſuis ⁊ caſtrame
tati ſunt circa gabaon oppugnan
tes eã. Habitatores aũt gabaon
vrbis obſeſſe: miſerũt ad ioſue q̄
tunc morabatur in caſtris apud
galgalam ⁊ dixerũt ei. Ne retrahas
manus tuas ab auxilio ſeruorum
tuoꝝ. Aſcẽde cito ⁊ libera nos. fer
q; pſidium. Cõuenerũt enim adu
ſum nos omnes reges amorreorũ
qui habitãt in mõtanis. Aſcẽdit
q; ioſue de galgalis ⁊ omnis exer
citus bellatoꝝ cũ eo viri fortiſſimi
Dixitq; dñs ad ioſue. Ne timeas
eos. In manus enim tuas tradidi
illos. Nullus enim ex eis tibi reſi
ſtere poterit. Irruit itaq; ioſue ſu
per eos repente tota nocte aſcen
dens de galgalis. Et conturbauit
eos dñs a facie iſrahel cõtriuitq;
plaga magna in gabaon. ac per
ſecutus eſt eos p viã aſcenſus be
thoron ⁊ pcuſſit vſq; azecha ⁊ ma
ceda. Cũq; fugerẽt filios iſrahel ⁊
eſſent in deſcenſu bethoron. domi⁹
miſit ſuper eos lapides magnos
de celo vſq; ad azecha. Et mortui
ſũt multo plures lapidibus grã
dinis q̄ quos gladio pcuſſerãt
filij iſrahel. Tũc locutus eſt ioſue
domino in die qua tradidit amor
reum in cõſpectu filioꝝ iſrahel. dix
itq; corã eis. Sol cõtra gabaon ne
mouearis ⁊ luna contra vallem
aialon. Steterũtq; ſol ⁊ luna donec
vlciſceret ſe gens de inimicis ſuis
Nonne ſcriptum eſt hoc in libro
iuſtoꝝ. Stetit itaq; ſol in medio
celi ⁊ non feſtinauit occũbere ſpa
cio vni⁹ diei. Nõ fuit añ ⁊ poſtea
tam longa dies obediente domino
voci hominis ⁊ pugnãte p iſrahel

Reuerſuſqꝫ ē ioſue cū ōni iſrl̄ i ca
ſtra galgale. Fugerāt em̄ qnqꝫ re
ges. ⁊ ſe abſcōderāt in ſpelūca vrb
maceda. Nūtiatūqꝫ eſt ioſue ꝙ in
uenti eſſent qnqꝫ reges latentes i
ſpelūca vrbis maceda. Qui p̄cepit
ſocijs ⁊ ait. Voluite ſaxa ingētia
ad os ſpelunce ⁊ ponite viros īdu
ſtrios qui clauſos cuſtodiant.
Vos autē nolite ſtaē ſ; pſeqmini
hoſtes ⁊ extremos quoſqꝫ fugiē
tiū cedite. Ne dimittatis eos vrbi
um ſuaꝝ ītrare p̄ſidia quos trādi
dit dn̄s de9 in man9 veſtras Ceſis
ergo adūſarijs plaga magna ⁊
vſqꝫ ad internecōnē pene ꝯſūptis
hij q̄ iſrahel effugere potuerūt in
greſſi ſūt ciuitates munitas. Reū
ſuſqꝫ eſt oīs exercitus ad ioſue in
maceda vbi tūc erāt caſtra: ſani
⁊ integro numero. Null9 qꝫ contrē
filios iſrl̄ mutire auſus eſt. Prece
pitqꝫ ioſue dicēs Apite os ſpelūce
⁊ pducite ad me quinqꝫ reges q̄ i
ea latitant. Fecerūtqꝫ miniſtri ut ſi
bi fuerat impatum ⁊ adduxerūt
ad eū qnqꝫ reges de ſpelūca. regem
iheruſalem. regē hebron. regem iei
moth. regē lachis. regē eglon. Cū
qꝫ educti eſſent ad eū vocauit om
nes viros iſrl̄: ⁊ ait ad principes
exercitus q̄ ſecū erāt. Ite ⁊ ponite
pedes ſup colla regū iſtoꝝ. Qui cū
pexiſſent ⁊ ſubiectoꝝ colla pedi
bus calcarent: rurſu; ait ad eos.
Nolite timere nec paueatis. ꝯforta
mini ⁊ eſtote robuſti. Sic em̄ faci
et dn̄s cūctis hoſtib9 veſtris adū
ſū q̄s dimicabitis. Percuſſitqꝫ io
ſue ⁊ intfecit eos atꝫ ſuſpendit ſu
per qnqꝫ ſtipites: fuerūtqꝫ ſuſpēſi
vſqꝫ ad veſpeꝝ. Cūqꝫ occūberꝫ ſol

precepit ſocijs ut deponerent eos
de patibulis. q̄ depoſitos pieceꝛt in
ſpeluncā in q̄ latuerāt. ⁊ poſuerūt
ſup os eius ſaxa ingētia q̄ perma
nēt vſqꝫ in pn̄s. Eodē die macedā
qꝫ cepit ioſue et pcuſſit in ore gla
dij. regēqꝫ illius interfecit ⁊ omēs
habitatores eius. Nō dimiſit i ea
ſaltē puas reliquias. Fecitqꝫ regi
maceda ſicut fecerat regi ihericho.
Tranſiuit cū oī iſrl̄ de maceda in
lebna ⁊ pugnabat cōtra eā. quā
tradidit dn̄s cū rege ſuo in man9
iſrahel. Percuſſerūtqꝫ vrbē in ore
gladij ⁊ oēs habitatores ei9. Nō
dimiſerūt in ea vllas reliquias. Fe
cerūtqꝫ regi lebna ſicut fecerāt regi
ihericho De lebna trāſiuit in lachis
cū ōni iſrahel ⁊ exercitu p gyꝝ diſ
poito oppugnabat eā. tradiditqꝫ
dn̄s lachis in man9 filioꝝ iſrahel.
⁊ cepit eā die altero atꝫ pcuſſit in
ore gladij oēmqꝫ animā que fue
rat in ea ſicut fecerat lebna. Eo tē
pe aſcēdit irā rex gazer ut auxilia
retur lachis quē pcuſſit ioſue cu;
oī pplo eius vſqꝫ ad internecōem.
Trāſiuitqꝫ de lachis in eglon ⁊ cir
cūdedit atꝫ expugnauit eam in ea
dē die. pcuſſitqꝫ in ore gladij oēs
animas que erant in ea iuxta oīa
que fecerat lachis. Aſcēditqꝫ cum
oī iſrahel de eglon i ebrō ⁊ pugna
uit cōtra eā. cepitqꝫ ⁊ pcuſſit i ore
gladij: regēqꝫ ei9 ⁊ ōnia oppida rē
giōis illi9 vniuſaſqꝫ aīas q̄ in ea
fuerāt ꝯmorate. Nō reliquit in ea
vllas reliq̄as Sicut fecerat eglon
ſic fecit ⁊ ebron cūcta q̄ in ea repe
rit ꝯſumēs gladio. Inde reuerſus
in dabir cepit eā atꝫ vaſtauit: rēgē
qꝫ eius atꝫ oīa p circuitū oppida

ꝑcuſſit in oꝛe gladij. Nō dimiſit
in ea vllas reliquias Sicut fecerāt
ebron et lebna ⁊ regib⁹ earū ſic
fecit dabir ⁊ regi illi⁹. Percuſſit
itaqꝫ ioſue omnē terrā mōtanā ⁊
meridianā atqꝫ campeſtrem et a
ſedoth cū regib⁹ ſuis Nō dimiſit
in ea vllas reliq̄as ſed omne qḋ
ſpirare poterāt interfecit ſicut pre
cepat ei dn̄s deus iſrl̄ a cadeſbar
ne vſqꝫ ad gazā. Omnē terrā go
ſen vſqꝫ gabaon vniuerſoſqꝫ re
ges ⁊ regiōes eoꝝ vno impetu ce
pit atqꝫ vaſtauit. dn̄s enim de⁹
iſrahel pugnauit ꝓ eo. Reuerſuſ
qꝫ eſt cū omni iſrl̄ ad locū caſtro
rum in galgala. ¶ Ca. xi.

Que cum audiſſet iabin rex
aſoꝛ miſit ad iobab regem
madon ⁊ ad regē ſemerō atqꝫ ad
regē acſaph ad regeſqꝫ aq̄lonis
q̄ habitabant in montanis et in
planicie cōtra meridiē ceneroth
i cāpeſtrib⁹ qꝫ et regib⁹ doꝛ iuxta
mare Chananeū qꝫ ab oriēte ⁊ oc
cidēte ⁊ amorreū qꝫ atqꝫ etheū ac
pherezeū ⁊ iebuſeū i mōtāis. eue
umqꝫ q̄ hitabat ad radices hermō
i terra maſphe. Egreſſiqꝫ ſūt oēs
cū turmis ſuis pp̄ls mult⁹ nimis
ſicut arena q̄ ē in litoꝛe maris. equi
qꝫ et currus immēſe multitudis.
Conuenerūtqꝫ oēs reges iſti in v
nū ad aquas merō ut pugnarēt
ↄtra iſrl̄. Dixitqꝫ dn̄s ad ioſue ne
timeas eos Cras enim hac eadē
hora ego tradā oēs iſtos vulne
rādos in ↄſpectu iſrl̄ Equos eoꝝ
ſubneruabis ⁊ currus igne ↄbu
res. Venitqꝫ ioſue ⁊ omnis exer
citus eius cū eo aduerſus illos
ad aquas meron ſubito ⁊ irruerūt

ſuꝑ eos tradiditqꝫ illos dn̄s i ma
nus iſrl̄. Qui ꝑcuſſerūt eos ⁊ per
ſecuti ſūt vſqꝫ ad ſydonē magnā
⁊ aquas maſſerephot. campūqꝫ
maſphe qui eſt ad oriētē illius ꝑ
te. Itaqꝫ ꝑcuſſit oēs ut nullas di
mitterꝫ ex eis reliq̄as. Fecitqꝫ ſic
p̄cepat ei dn̄s. Equos eoꝝ ſubner
uauit curruſqꝫ cōbuſſit igni. Reu
ſuſqꝫ ſtatim cepit aſoꝛ et regē ei⁹
ꝑcuſſit gladio Aſoꝛ enim eius ā
tiquitus int̄ ōnia regna hec prin
cipatum tenebat. Percuſſitqꝫ ō
nes animas que ibidē morabant̄
Non dimiſit in ea vllas reliquias
ſꝫ vſqꝫ ad internicōem vniuerſa va
ſtauit ipſamqꝫ vrbem peremit in
cendio ⁊ omnes per circuitum ci
uitates. Regeſqꝫ earum cepit ꝑ
cuſſit atqꝫ deleuit ſicut p̄cepat ei
moyſes famulus domini. Abſqꝫ
vrbib⁹ que erant in collib⁹ ⁊ in
tumulis ſite ceteras ſuccendit iſrl̄
vnā tm̄ aſoꝛ munitiſſimā flāma
cōſumpſit. Omnēqꝫ predam iſta
rum vrbium ac iumenta diuiſerūt
ſibi filij iſrahel cūctis hominibus int̄
fectis. Sicut preceperat dominus
moyſi ſeruo ſuo ita precepit moy
ſes ioſue et ille vniuerſa comple
uit. Non preterijt de vniuerſis
mandatis nec vnū quidem v̄bū
quod iuſſerat dn̄s moyſi. Cepit
itaqꝫ ioſue omnē terrā montanā
⁊ meridianā terrāqꝫ goſen ⁊ plani
tiē ⁊ occidētalē plagā mōteqꝫ iſrl̄
⁊ cāpeſtria ei⁹ ⁊ ꝑtē montis q̄ aſ
cēdit ſeir vſqꝫ baagath ꝑ plani
em libani ſubter montē hermon
omnes reges eorum cepit percuſ
ſit ⁊ occidit. Multo tempore pu
gnauit ioſue contra reges iſtos.

Nō fuit ciuitas q̄ ſe nō traderet fi
lijs iſrahel: preter eueū qui habi
tabat in gabaon. Omnes em̄ bel
lando cepit. Domini em̄ ſententia
fuerat ut indurarentur corda eoꝝ
⁊ pugnarent cōtra iſrahel ⁊ cade
rent ⁊ nō mererentur vllā clemē
tiā: ac perirent ſicut p̄ceperat dominꝰ
moyſi. In tempe illo venit ioſue ⁊
interfecit enachim de montanis
ebron ⁊ dabir ⁊ anab et de omni
mōte iuda et iſrahel: vrbeſq̄ eoꝝ
deleuit. Nō reliquit vllum de ſtir
pe enachim in terra filioꝝ iſrahel
abſq̄ ciuitatibus gaza ⁊ geth et
azoto in quibꝰ ſolū relicti ſūt. Ce
pit ergo ioſue omnē terrā ſicut lo
cutus eſt dn̄s ad moyſen ⁊ tradi
dit eā in poſſeſſionē filijs iſrahel
ſm̄ partes ⁊ tribus ſuas: quieuit
q̄ terra a p̄lijs. Hij ſunt reges q̄s
pcuſſerunt filij iſrahel ⁊ poſſiderūt
terram eoꝝ trans iordanē ad ſo
lis ortum: a torrente arnō vſq̄ ad
montem hermon ⁊ omnem orien
talem plagā que reſpicit ſolitudi
nē. Seon rex amorreoꝝ qui habi
tauit in eſebon dn̄atus ē ab aroer
que ſita eſt ſup ripā torrentis ar
non ⁊ medie partis in valle: dimi
dieq̄ galaad vſq̄ ad torrentē ie
boc q̄ eſt terminꝰ filioꝝ ammon
⁊ a ſolitudine vſq̄ ad mare cene
roth cōtra orientem ⁊ vſq̄ ad mare
deſerti qd̄ eſt mare ſalſiſſimū: ad
orientalem plagā per viā q̄ ducit
bethſimoth ⁊ ab auſtrali parte
q̄ ſubiacet aſedoth phaſga termi
nꝰ og regis baſan de reliquijs ra
phaim qui habitauit ī aſtaroth
et in edrai ⁊ dn̄atus eſt in monte
hermō ⁊ in ſalecha atq̄ in vniuerſa
baſan vſq̄ ad terminos geſſuri
⁊ machati ⁊ dimidie partis gala
ad terminos ſeon regis eſebon.
Moyſes famulus dn̄i ⁊ filij iſrl̄ p
cuſſerūt eos: tradiditq̄ terrā eoꝝ
moyſes in poſſeſſionē rubenitis ⁊
gadditis ⁊ dimidie tribui manaſſe

Hij ſunt reges terre Ca. xij.
quos percuſſit ioſue ⁊ filij iſ
rahel trans iordanē ad occidenta
lem plagam ab baalgad in campo
libani vſq̄ ad mōtē libani: cuius
pars aſcendit in ſeir. Tradiditq̄
eā ioſue in poſſeſſionē tribubus
iſrl̄ ſingul̄ ptes ſuas: tam in mon
tanis q̄ in planis atq̄ cāpeſtribꝰ
In aſeroth ⁊ in ſolitudine ac ī me
ridie: etheus fuit ⁊ amorreus cha
naneus ⁊ phereſeus eueus et ie
buſeus. Rex iericho vnus. Rex
hay q̄ ē ex latere bethel vnꝰ. Rex
ihr̄lm vnus. Rex ebron vnꝰ. Rex
ierimoth vnꝰ. Rex lachis vnus
Rex eglon vnus. Rex gazer vnꝰ
Rex dabir vnus. Rex gader vnus
Rex herma vnus. Rex hereth vnꝰ
Rex lebna vnus. Rex odollā vnꝰ.
Rex maceda vnꝰ. Rex bethel vnꝰ
Rex taphua vnꝰ. Rex ofer vnus
Rex affec vnus. Rex ſaron vnus.
Rex madan vnus. Rex aſor vnꝰ.
Rex ſamerō vnꝰ Rex acſaph vnꝰ
Rex thenach vnꝰ. Rex mageddo
vnꝰ. Rex cedes vnꝰ. Rex iachanē
carmeli vnꝰ. Rex dor ⁊ ꝓuītie dor
vnꝰ Rex gētiū galgal vnꝰ Rex ther
ſa vnꝰ. Omēs reges triginta vnꝰ.

Ioſue vero ſenex Ca. xiij.
ꝓfecteq̄ etatis erat ⁊ dixit dominꝰ
ad eum. Senuiſti ⁊ longeuus es t̄
raq̄ latiſſima derelictaq̄ eſt que
necdum ſorte diuiſa eſt ⁊ omnis

videlicet galilea philiſtijm ⁊ vni
uerſi greſſuri a fluuio t̄bido q̄ irri
gat egiptū vſq̄ ad terminos ac
caron ꝯtra aq̄lonē terra chanaā
q̄ in quinq̄ r̄gulos philiſtijm di
uidit᷑. gazeos ⁊ azotios aſcaloitas
getheos ⁊ accaronitas. Ad meidi
em vero ſūt euehi oīs terra cha
naan ⁊ amaara ſidonioꝝ vſq̄ a
ſeca ⁊ t̄minos amorrei eiuſq̄ ꝯfi
nia. libaniq̄ regio ꝯtra oriētē a
baalgag ſub mōte hermō donec
igrediaris emath oīm q̄ habita
bāt in monte a libano vſq̄ ad
aquas maſſerephot vniuerſiq̄ ſi
donij Ego ſū qui delebo eos a fatie
filiorum iſrahel. Veniat ergo in
partē hereditatis iſrl̄ ſicut p̄cepi
tibi Et nūc diuide terrā in poſſeſſi
onē nouē tribus ⁊ dimidie tribui
manaſſe cum qua ruben et gad
poſſederunt terrā quam tradidit
eis moyſes famulus domini trāſ
fluēta iordanis ad orientalē pla
gam ab aroer q̄ ſita eſt i ripa tor
rētis arnō ⁊ in vallis medio vni
uſaq̄ cāpeſtria medaba vſq̄ di
bon ⁊ cunctas ciuitates ſeon r̄gis
amorrei q̄ r̄gnauit in eſebon vſq̄
ad terminos filioꝝ ammō ⁊ gala
ad ad t̄minū geſſuri ⁊ machati ⁊
oēm mōtē hermon ⁊ vniuſā baſā
vſq̄ ſalecha oīne regnū og in ba
ſan q̄ r̄gnauit i aſtaroth ⁊ edrai
ipſe fuit de reliquijs raphaim. p̄
cuſſitq̄ eos moyſes atq̄ deleuit.
Noluerūtq̄ diſperdē filij iſrl̄ geſ
ſuri ⁊ machati ⁊ habitauerūt in
medio iſrahel vſq̄ in preſentē
diem. Tribui aūt leui nō dedit poſ
ſeſſionē ſed ſacrificia et victime
domini dei iſrahel ipſa eſt ei⁹ he
reditas ſicut locut⁹ eſt illi. Dedit
ergo moyſes poſſeſſionē tribui
filioꝝ ruben iuxta cognacōes ſuas
Fuitq̄ termin⁹ eoꝝ ab aroer q̄
ſita eſt in ripa torrentis arnon ⁊
i valle eiuſdem torrentis media
vniuerſam planiciem que ducit
medaba et eſebon cunctoſq̄ vi
culos earum qui ſunt in cāpeſtri
bus. dibon quoq̄ et abamoth
baal ⁊ oppidum baalmaō ⁊ geſ
ſa ⁊ cedimoth ⁊ mephet ⁊ caria
thaim ⁊ ſabama et ſarathaſar
in mōte ꝯuallis bethfogor ⁊ aſe
dotphaſga et bethaiſimoth oēs
vrbes campeſtres. vniuſaq̄ reg̃
ſeon regis amorrei q̄ regnauit in
eſebon quē pcuſſit moyſes cum
p̄ncipib⁹ madiā euū ⁊ recē ⁊ ſur
⁊ vr ⁊ rebee duces ſeō hitatores t
re⁊ balaā filiū beor ariolū occide
runt filij iſrl̄ gladio cū ceteris inf
fectis factuſq̄ ē t̄min⁹ filioꝝ rubē
iordāis fluui⁹. Hec ē poſſeſſio ru
benitarū p̄ ꝯgnacōes ſuas vrbiū
⁊ viculoꝝ. Deditq̄ moyſes tbui
gad ⁊ filijs ei⁹ p̄ ꝯgnacōes ſuas
poſſeſſionē cuius hec diuiſio eſt
Terminus gazer et omēs ciuita
tes galaad ⁊ dimidiā p̄tē terre fi
lioꝝ ammon vſq̄ ad aroer que ē
ꝯtrā rabba ⁊ ab eſebō vſq̄ ad ra
moth maſphe et bethanim et a
manaim vſq̄ ad t̄mios dabir
In vallequoq̄ betharan ⁊ beth
nemra ⁊ ſoccoth ⁊ ſaphō r̄liquā
p̄tem regni ſeon r̄gis eſebō. Hu
ius q̄ꝫ finis iordanis eſt vſq̄ ad
extremā p̄tem maris cheneretth
trās iordanē ad orietalē plagā
Hec ē poſſeſſio filioꝝ gad p̄ famili
as ſuas et ciūtates ⁊ ville earum.

Deditq₃ dimidie tribui manaſſe
filijſq₃ eius iuxta ꝯgnaꝯes ſuas
poſſeſſionē cuiꝰ hoc pⁿcipiū eſt
A manaim vniūſaʒ baſaʒ ⁊ cūcta
regna og regis baſā. oēſq₃ vicos
iahir q̄ ſūt in baſan ſexagita op-
pida ⁊ dimidiā ptē galaad ⁊ aſta-
roth ⁊ edrai vrbes regni og in ba-
ſan filijs machir filij manaſſe di-
midie pti filioꝝ machir iuxta ꝯg-
naꝯes ſuas. Hanc poſſeſſionē di-
uiſit moyſes in cāpeſtribꝰ moab
trās iordanē ꝯtͣ iherichO ad oriē-
taleʒ plagā Tribui autē leui nͦ de-
dit poſſeſſionē qm̄ dn̄s deus iſrl̄
ipē ē poſſeſſio eiꝰ ut locutꝰ ē illi.

Hoc eſt qd̄ poſſederūt filij iſrl̄ in terra chanaā ¶ Ca. xiiij.
quā dederunt eis eleaʒar ſacdos ⁊
ioſue filius nun ⁊ pⁿcipes famili-
aꝝ ꝑ tribus iſrl̄ ſorte oīa diuidē-
tes ſicut p̄cepat dn̄s in manū moy-
ſi nouē tribubꝰ ⁊ dimidie tribui
Duabꝰ em̄ tribubꝰ ⁊ dimidie dede-
rat moyſes trans iordanē poſſeſ-
ſioneʒ abſq₃ leuitis q̄ nihil terre ac-
ceperūt inter frēs ſuos. ſ₃ i eoꝝ ſuc-
ceſſerāt locuʒ filij ioſeph in duas
diuiſi tribꝰ manaſſe ⁊ ephraim.
Nec acceperūt leuite aliaʒ in terra
ptem niſi vrbes ad hītanduʒ ⁊ ſb̄-
urbana earum ad alenda iumē-
ta ⁊ pecora ſua. Sicut p̄cepat dn̄s
moyſi ita fecerūt filij iſrahel ⁊ diui-
ſerūt terrā. Acceſſerūt itaq₃ filij iu-
da ad ioſue in galgala. locutuſq₃
eſt ad euʒ caleph filiꝰ iephone ce-
neʒeus. Noſti qd̄ locutus ſit dn̄s
ad moyſen hoīeʒ dei de me ⁊ te i ca-
deſbarne. Quadraginta ānorum
erā qn̄ miſit me moyſes famulus
dn̄i de cadeſbarne ut ꝯſiderarē ter-
ram nūtiauiq₃ ei qd̄ mihi verꝝ vi-
debat̄ Frēs autē mei q̄ aſcenderāt
mecū diſſoluerūt corꝺ pli ⁊ nihilo-
minꝰ ego ſecutus ſū dn̄m deū meū
Iurauitq₃ moyſes i die illo dicēs
Terra quā calcauit pes tuus erit
poſſeſſio tua ⁊ filioꝝ tuoꝝ in eter-
nū. Quia ſecutus es dn̄m deū tuū.
Cōceſſit ẽ dn̄s vitā m̄ ſic pollicitꝰ
eſt vſq₃ in pn̄tem diē. Quadragi-
ta ⁊ qnq₃ anni ſūt ex quo locutus
ē dn̄s verbū iſtud ad moyſen qn̄
ābulabat iſrahel ꝑ ſolitudinē ho-
die octogintaqnq₃ annoꝝ ſum ſic
valens ut eo valebam tpe qn̄ ad
explorādū miſſus ſū illiꝰ in me tē-
poris fortitudo vſq₃ hodie pſeuerāt
tam ad bellāduʒ q̄ ad gradiēdū
Da ergo m̄ mōtem iſtū quē pollici-
tus ē dn̄s te q₃ audiēte i quo ena-
chim ſūt ⁊ vrbes magne atq₃ muni-
te: ſi forte ſit dn̄s mecū ⁊ potuero
delere eos ſicut ꝓmiſit m̄. Bn̄dixit-
q₃ ei ioſue et tradidit ei ebron in
poſſeſſiōeʒ atq₃ ex eo fuit ebron ca-
leph filio iephone ceneʒeo vſq₃ in
pn̄tem diē. q₃ ſecutus ē dn̄m deuʒ
iſrl̄. Nomē ebron antea vocabat̄
cariatharbe. Adā maximꝰ ibi int̄
enachim ſitus ē et terra ceſſauit
a pliis. ¶ Ca. xv.

Igit̄ ſors filioꝝ iude ꝑ cognaꝯes
ſuas iſta fuit a termino edom vſ-
q₃ ad deſertū ſyn ꝯtra meridiē ⁊
vſq₃ ad extremā ptē auſtral̄ pla-
ge. Initium eius a ſūmitate mari
ſalſiſſimi ⁊ a lingua eiꝰ q̄ reſpicit
meridiē. egrediet̄q₃ ꝯtra aſcenſuʒ
ſcorpionis ⁊ ptrāſit in ſyna. aſcē-
ditq₃ in cadeſbarne ⁊ puenit in eſ-
rom aſcendēs ad darā ⁊ circuiens
cariathaa atq₃ inde ꝑtranſiens in

aſemona ⁊ p̄ueniēs ad torrentē
egipti eruntq; termi ei⁹ mare mag
nū. Hic erit finis meridiane plage
Ab oriēte vero erit initiū mare ſal
ſiſſimū vſq; ad extrema iordanis
⁊ ea q̄ reſpiciūt ad aq̄lonē a lingua
maris vſq; ad eundē iordanis fluuiū.
aſcēditq; terminꝰ i bethagla ⁊ trā
ſit ab aq̄lone i betharaba aſcen
dēs ad lapidē boem filij ruben ⁊ tē
dēs vſq; ad terminos debera de val
le achor contra aq̄lonē reſpiciēs gal
gala q̄ eſt ex aduerſo aſcenſionis
adommim ab auſtrali p̄te torrē
tis. trāſitq; aquas q̄ vocant̄ fōs ſo
lis et erūt exitꝰ eiꝰ ad fōtē rogel
aſcēditq; p̄ conuallē filij ennō ex la
tere iebuſei ad meridiē. hec eſt ihe
ruſalē ⁊ inde ſe erigēs ad verticem
mōtis q̄ ē cōtra iehenon ad occidētē
in ſūmitate vallis rapham contra a
q̄lonē. p̄trāſitq; a vertice montis
vſq; ad fōtē aq̄ nepthoa ⁊ p̄uenit
vſq; ad vicos mōtis epron incli
naturq; in bala q̄ ē cariathiarim
id eſt vrbs ſiluarū ⁊ circuit de ba
la contra occidētem vſq; ad montem
ſeir trāſitq; iuxta latus mōtis ia
rim ad aq̄lonē in cheſlon ⁊ deſcē
dit i betheſames. trāſitq; i thānā
⁊ p̄uenit contra aq̄lonē p̄tis accarō
ex latere: incliñatq; ſecrona ⁊ trāſit
mōtem baala. p̄uenitq; i gebneel
et magni maris contra occidētē fine
concludit̄. Hij ſūt termini filiorū iuda
p̄ circuitū in cognacōnibꝫ ſuis. Ca
leph vero filio iephōne dedit p̄tē i
medio filiorū iuda ſicut p̄ceperat
ei dn̄s cariatharbe p̄ris enach
ipa ē ebrō. deleuitq; ex ea caleph
tres filios enach ſeſai ⁊ haymā
⁊ tholmai de ſtirpe enach atq; in

de conſcendēs venit ad habitatores
dabir q̄ p̄us vocabatur cariathſe
pher id eſt ciuitas lr̄arū. Dixitq; ca
leph. Qui p̄cuſſerit cariathſepher
⁊ ceperit eā dabo ei axā filiā meam
vxorē. Cepitq; eā othoniel filiꝰ
cenez frat̄ caleph iunior. deditq; ei
axā filiā ſuā vxorē. Qui cum p̄ge
rent ſimul ſuaſit ei vir eius ut pe
teret a p̄re ſuo agrū. ſuſpirauitq;
ut ſedebat i aſino Cui caleph. qd
habes inq̄t. At illa r̄ndit. Da mī
bn̄dictōnē. Terrā auſtralem ⁊
arentē dediſti mihi. iunge et irri
guā. Dedit itaq; ei caleph irrigu
um ſuperiꝰ ⁊ inferius. Hec eſt poſ
ſeſſio tribus filiorū iuda p̄ cogna
tiōes ſuas. erātq; ciuitates ab ex
tremis p̄tibꝰ filiorū iuda iux̄ ter
minos edō a meridie. cabſeel ⁊ edꝰ
⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimōa ⁊ adada
⁊ cedes ⁊ aſor ⁊ iethan zif ⁊ telem
et balathaſor noua et cerioth
heſrom hec eſt aſſorom ⁊ ſame et
molada ⁊ aſer gadda et aſſemot
⁊ bethfeleth ⁊ aſerſuala berſabee
⁊ baziothia ⁊ abala ⁊ humeſem
⁊ heltholad ⁊ exul ⁊ harma ⁊ ſice
lech ⁊ medemena ⁊ ſēſenna leba
oth ⁊ ſelim ⁊ ahē remon. oēs ci
uitates viginti nouē ⁊ ville earū
In cāpeſtribꝰ vero eſtaol et ſaréa
⁊ aſena ⁊ azōe ⁊ engānim ⁊ tha
phua ⁊ enaym et ierimoth ⁊ adu
lā ſocho ⁊ azecha ⁊ ſarim et adi
taym ⁊ gedeā ⁊ giderothaȳ vrbes
.xiiij. ⁊ ville earū. Sanā ⁊ adaſa
⁊ magdalgad delea ⁊ maſepha
⁊ iecthel lachis ⁊ baſcat et eglon
lebbon ⁊ leemas ⁊ cethlis ⁊ gide
roth ⁊ bethdagō ⁊ neema ⁊ ma
ceda ciuitates ſedecim ⁊ ville earū

Labana ⁊ ether ⁊ aſan iepta ⁊ eſ
na ⁊ neſib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ ma
reſa: ciuitates noue ⁊ ville earum
Accaron cũ vicis ⁊ villul' ſuis. Ab
accaron vſq; ad mare omnia q̃ ver
gũt ad azotũ ⁊ viculos eius. Azo
tus cũ vicis ⁊ villul' ſuis gaſa cuʒ
vicis ⁊ villulis ſuis vſq; ad torrẽ
teʒ egipti ⁊ mare magnũ termin⁹
eius ⁊ in monte ſamir ⁊ iecther ⁊
ſocchoth ⁊ edẽna cariathſenna
hec eſt dabir: anab ⁊ hiſthemo ⁊
anym goſen ⁊ olon ⁊ gylo ciuita
tes vndecim ⁊ ville earum. Arab
⁊ roma ⁊ eſaan ⁊ ianum ⁊ betha
fua ⁊ afeca athmatha et charia
tharbe hec eſt ebron ⁊ ſior ciuita
tes nouem ⁊ ville eaꝝ. Maon et
chermel ⁊ ziph ⁊ loche ieſrahel et
iucadam ⁊ zanoe accaym gabaa
⁊ thamna ciuitates decẽ ⁊ ville ea
rum. Alud ⁊ bethſor ⁊ iedor ma
reth ⁊ bethanoth ⁊ beltheçen ciui
tates ſex ⁊ ville earũ. Cariathba
al hec eſt chariathiarim vrbs ſil
uarum ⁊ arebba ciuitates due et
ville earuʒ. In deſerto betharaba
meddyn ⁊ ſacha ⁊ nebſan ciuita
tes ſalis ⁊ engaddi ciuitates ſex
⁊ ville earum. Fiunt ſimul centũ
quindecim. Jebuſeum autem ha
bitatorem iheruſalem non potue
runt filij iuda delere. hĩtauitq; ie
buſe⁹ cum filijs iuda in iheruſalẽ
vſq; in p̄ntẽ diẽ. Ca. xvi.

Ceciditq; ſors filiorũ ioſeph
ab iordane cõtra ihericho ⁊
aquas eius ab oriente ſolitudo q̃
aſcẽdit de ihericho ad mõtẽ bethel
⁊ egreditur de bethel luzam: tran
ſitq; terminum archiatharoth ⁊
deſcendit ad occidẽtẽ iux̄ terminũ
iefleti: vſq; ad termios bethoron
inferioris ⁊ gazer: finiunturq; regio
nes eius mari magno: poſſederũt
q; filij ioſeph manaſſes ⁊ ephrai
Et factus eſt termin⁹ filiorũ ephrẽ
im p cognatiões ſuas ⁊ poſſeſſio
eorum contra orientem atharoth
addar vſq; bethoron ſuperiorem
egrediunturq; confinia in mare.
Machmetath vero aquilonem re
ſpicit et circuit terminos contra
orientem in thanatſelo ⁊ ptranſit
a torrente ianoe: deſcenditq; de ia
noe in atharoth ⁊ noaratha ⁊ p
uenit in ihericho: egredieturq; ad
iordanẽ de taphua ptranſitq; ꝯtra
mare in vallem harũdineti ſuntq;
egreſſus eius in mare ſalſiſſimuʒ.
Hec eſt poſſeſſio tribus filiorum
ephraim p familias ſuas. vrbes
que ſeparate ſunt filijs ephraim
in medio poſſeſſionis filioruʒ ma
naſſe ⁊ ville eaꝝ. Et non interfece
runt filij ephraim chananeũ qui
hitabat i gazer: habitauitq; cha
naneus in medio ephraim vſq;
in diem hãc tributarius.

Cecidit autem Ca. xvij
ſors tribui manaſſe. ipſe. n.
eſt p̄mogenitus ioſeph: machir
p̄mogenito manaſſe p̄ri galaad
qui fuit vir pugnator: habuitq;
poſſeſſionẽ galaad ⁊ baſan ⁊ re
liquis filiorũ manaſſe iuxta fami
lias ſuas: filijs abyezer ⁊ filijs he
lech ⁊ filijs heſrihel ⁊ filijs ſichen
⁊ filijs epher ⁊ filijs ſemida. Iſti
ſunt filij manaſſe filij ioſeph: ma
res p cognaciones ſuas. Salpha
ath vero filio epher filij galaad fi
lij machir filij manaſſe non erãt
filij ſed ſole filie. quarum iſta ſunt

nomiā· mahala ⁊ noha ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ terſa. Venerūtq; in cō pectu eleazar ſac̄dotis ⁊ ioſue filij nun et pricipū dicentes· dn̄s pce pit p manū moyſi ut daret̄ nob poſſeſſio in medio fratrū nr̄orum· Deditq; iuxta imperiū dn̄i poſſeſ ſionē in medio frm̄ pr̄is eaꝝ ⁊ ce ciderūt funiculi manaſſe decē abſ q; terra galaad ⁊ baſan trās ior danē· Filij em̄ manaſſe poſſederūt hereditatem in medio filiorum e ius· Terra autem galaad cecidit in ſortem filiorum manaſſe qui re liqui erant· Fuitq; terminus ma naſſe ab aſer machmata que re ſpicit ſychem et egreditur ad dex trā iuxta habitatorēs fontis tha phue· Etem̄ in ſorte manaſſe ceci derat terra thaphue que eſt iux ta terminos manaſſe filiorum ep hraim· Deſcenditq; termin⁹ val lis harundineti in meridiem tor rentis ciuitatum ephraim que in medio ſunt vrbiū manaſſe· Ter minus manaſſe ab aquilone tor rentis ⁊ exitus eius pgit ad mare ita ut poſſeſſio ephraim ſit ab au ſtro ⁊ ab aquilone manaſſe et v trāq; claudat mare ⁊ ꝯiūgant̄ ſi bi i tribu aſer ab aq̄lone ⁊ i tribu yſachar ab oriente· Fuitq; here ditas manaſſe i yſachar ⁊ i aſer· berſā ⁊ viculi ei⁹ ⁊ iebblaā cū vi culis ſuis ⁊ hitatorēs dor cū oppid ſuis· hitatorēſq; endor cū vicul ſu is ſimiliterq; habitatorēs thenach cū vicul ſuis ⁊ hitatorēs mageddo cū vicul ſuis et tercia ps vrbis no phech· Nec potuerūt filij manaſſe has ciuitates ſubuertere ſ; cepit cha nane⁹ hitare i terra ſua· Poſtq̄ aūt ꝯualuerūt filij iſrl̄ ſbiecerūt chana neos et fecerūt ſibi tributarios nec interfecerunt eos· Locuti ſunt fi lij ioſeph ad ioſue et dixerūt Qua re dediſti m̄ terram in poſſeſſionē ſortis et funiculi vnius cū ſim tā te multitudinis et benedixerit m̄ dominus. Ad quos ioſue ait· Si populus multus es aſcende in ſil uam et ſuccide tibi ſpacia in terra pherezei et raphaim quia angu ſta eſt tibi poſſeſſio montis ep hraim· Cui reſponderunt filij io ſeph· Non poterimus ad mon tana conſcendere cum ferreis cur ribus vtantur chananei qui ha bitant in terra cāpeſtri in qua ſiti ſunt berſan cum viculis ſuis ⁊ iez rahel mediam poſſidens vallem· Dixitq; ioſue ad domum ioſeph et ephraī et manaſſe Populus mlt⁹ es ⁊ magne fortitudinis non habes ſortē vnā ſ; tranſib ad mō tem ⁊ ſuccides tibi atq; purgab ad hitandū ſpacia ⁊ poteris vltra pce dē cū ſbūteris chananeū quē di cis ferreos hr̄e currus et eſſe for tiſſimum·

Capi· xviij·

Congregatiq; ſunt oēs filij iſrl̄ i ſylo ibiq; fixerūt tabna culū teſtionij et fuit eis tra ſubie cta Remāſerāt āt filioꝝ iſrl̄ ſeptē tribus· que necdum acceperant poſſeſſiones ſuas Ad quos ioſue ait· Vſq; quo marcetis ignauia et non intratis ad poſſidendam terram quam dominus deus pa trum veſtrorum dedit vobis. Eli gite de ſingulis tribubus ternos viros ut mittam eos ⁊ pgāt atq; circueāt trām ⁊ deſcribāt eā iuxta numerū vniuſcuiuſq; multitudinis

deferatiq3 ad me q̄d descripserit·
diuidite vob terrā in septē ptes
Judas sit in terminis suis ab au
ſtrali plaga & dom⁹ ioseph ab aq̄
lone: mediā inter hos terrā in sep
tem ptes describite & huc venietis
ad me ut corā dn̄o deo vr̄o mittā
vob hic sortē. q2 nō est inter vos
ps leuitarum. ſ3 sacerdotiū dn̄i est
eoꝝ hereditas. Gad autē & rubē &
dimidiā trib⁹ manasse iā accepe
rāt possessiōes suas trās iordanē
ad oriētalez plagā quas dedit eis
moyses famulus dn̄i. Cūq3 insur
rexissent viri ut pgerēt ad descri
bendū terraz precepit eis iosue di
cēs. Circuite terrā & describite eaz
ac reuertimi ad me ut hic corā do
mino deo vr̄o in sylo mittam vob
sortē. Itaq3 perrexerūt & lustrantes
eā in septē ptes diuiserūt scribētes
in volumīe. reuersiq3 sunt ad iosue
in castra sylo. Qui misit sortes co
rā dn̄o i sylo. diuisitq3 terrā filijs
isrl' in septez ptes. Et ascēdit sors
prima filioꝝ beniamin p familias
suas ut possiderēt terrā inter filios
iuda et filios ioseph. Fuitq3 tmi
nus eoꝝ contrā aquilonē a iorda
ne pgēs iuxta latus iericho septē
trionalis plage & inde cōtra occi
dētem ad mōtana cōscēdens & per
ueniēs ad solitudinē bethauen.
atq3 ptrāsiens iuxta luzaz ad meri
diē ipa ē bethel. descēditq3 i atha
roth addar in mōtez q̄ est ad me
ridiez bethoron inferioris & inclina
tur circuiens cōtra mare ad meri
diez mōtis q̄ respicit bethoron cō
tra affricū. Suntq3 exitus eius i ca
riathbaal q̄ vocatur & cariathia
rim vrbem filioꝝ iuda. Hec ē pla
ga cōtra mare ad occidentē. A meri
die autem ex parte cariathiarim
egredietur terminus cōtra mare &
peruenit vsq3 ad fontē aquarum
nepthoa. Descēditq3 in ptē mōtis
qui respicit vallez filioꝝ ennon &
est cōtra septētrionalem plagā in
extrema parte vallis rapham de
scēditq3 in iehennō idest vallis en
nō iuxta latus iebusei ad austꝝ
& puenit ad fontez rogel trāsiens
ad aquilonē & egrediēs ad ense
mes idest fontē sol' & ptrāsit adusq3
tumulos q̄ sūt e regiōe ascēsus
adommin. descēditq3 ad habebo
en idest lapidē boen filij rubē & per
trāsit ex latē aq̄lonis ad cāpestria
descenditq3 in planitiē & ptergre
dit' otra aq̄lonē bethagla. suntq3
exitus eius otra linguā maris sal
sissimi ab aq̄lone in fine iordanis
ad australem plagaz qui est tmi
nus illius ab oriente. Hec est pos
sessio filioꝝ beniamin p terminos
suos in circuitu & fādias suas. Fu
eruntq3 ciuitates eius iericho & be
thagla & vallis casis betharaba
& samaraim & bethel & auim & af
fara & offora villa hemona et of
fni & gabee ciuitates duodecī & ville
eaꝝ. Gabaon & rama & beroth et
mesphe & caphara & amosa & recem
iarephel & tharela & sela beleph
& iebus q̄ ē ihrl'm gabaad & cari
ath ciuitates q̄tuordecī & ville eaꝝ.
Fuīt oēs ciuitates viginti sex. Hec
est possessio filioꝝ beniamin iuxta
familias suas. Ca. xix.

ET egressa est sors secūda fi
lioꝝ simeon p cognatiōes su
as. fuitq3 hereditas eoꝝ in medio
possessionis filioꝝ iuda bersabee

⁊ ſabee ⁊ molada ⁊ aſerſua baa
la ⁊ aſem ⁊ beltholad bethular
ma ⁊ ſiceleth ⁊ bethmàchaboth
⁊ aſerſua ⁊ bethlepaboth ⁊ ſaro
hem· ciuitates tredecī ⁊ ville eaꝝ·
Ayn ⁊ rēmō ⁊ athar ⁊ aſan· ciui
tates q̄tuor ⁊ ville eaꝝ Oēs vicu
li ꝑ circuitū vrbiū iſtaꝝ vſqꝫ ad
balaad bercameth cōtra auſtra
lē plagā· Fuerūtqꝫ oēs ciuitates de
cē ⁊ ſeptē· Hec ē hereditas filioꝝ
ſymeon iuxͣ poſſeſſiones ſuas in
poſſeſſiōe ⁊ funiculo filioꝝ iuda
q̄ maior erāt ⁊ idcirco filij ſymeō
poſſiderūt ī medio hereditatis ei⁹
Ceciditqꝫ ſors tercia filioꝝ zabu
lon ꝑ ꝯgnacōes ſuas ⁊ fcūs ē ter
min⁹ poſſeſſiōis filioꝝ zabulon
vſqꝫ ſarith· Aſcenditqꝫ de mari ⁊
medalaa ⁊ ꝑuenit ī debba ſeth
vſqꝫ ad torrētē q̄ eſt ꝯtra iecona
⁊ reuertit̄ de ſarith cōtra orientē
ī fine ſiceleth thabor ⁊ egredit̄
ad daberet· aſcēditqꝫ cōtra iafie et
inde ꝑtrāſit vſqꝫ ad orientalē pla
gā gethefer ⁊ thachaſin ⁊ egredi
tur in rēmon amphar ⁊ noa et
circuit ad aq̄lonē ⁊ nathon· Sūt
qꝫ egreſſus ei⁹ vallis iepthahel
⁊ cathethet naalol et ſermō ⁊ ie
daba ⁊ bethleē· ciuitates duodecī
⁊ ville eaꝝ· Hec hereditas tribus
filioꝝ· zabulon ꝑ ꝯgnacōes ſuas
vrbes ⁊ viculi earum· yſachar e
greſſa eſt ſors q̄rta ꝑ ꝯgnacōes
ſuas· fuitqꝫ ei⁹ hereditas iezrahel
⁊ caſaloth ⁊ ſunē ⁊ affraim ⁊ ſe
non ⁊ naarath ⁊ rabboth ⁊ ceſi
en haemes ⁊ rameth ⁊ engānim
henadda ⁊ bethſeſes et ꝑuenit
t̄min⁹ ei⁹ vſqꝫ thabor et ſeeſima
et bethſemes· erātqꝫ exit⁹ ei⁹ ior

danis ciuitates ſedecī et ville earū·
Hec ē poſſeſſio filioꝝ yſachar ꝑ
ꝯgnacōes ſuas vrbes ⁊ viculi ea
rū· Ceciditqꝫ ſors q̄nta tribui filio
rū aſer ꝑ ꝯgnacōes ſuas· fuitqꝫ t̄mi
n⁹ eoꝝ alchat ⁊ cali ⁊ bethē ⁊ ax
ab ⁊ elmeleth ⁊ amaad ⁊ meſſal
⁊ ꝑuenit vſqꝫ ad carmelū maris
⁊ ſyor ⁊ labanath· ac reuertit̄ cō
tra orientē bethdagō· ⁊ ꝑtrāſit vſ
qꝫ zabulon ⁊ vallē ieptael cōtra a
q̄lonē in bethemeth ⁊ neiel· egre
ditqꝫ ad leuā cabul ⁊ acran ⁊ re
ob ⁊ amō ⁊ chana vſqꝫ ad ſydo
nem magnā· reuertitqꝫ in orma
vſqꝫ ad ciuitatē munitiſſimā tyꝝ ⁊
vſqꝫ oſam· eruntqꝫ exitus eius in
mare de funiculo aczība ⁊ amma
⁊ afeg ⁊ roob· ciuitates vigintidue
⁊ ville earū· Hec ē poſſeſſio filio
rū eſer ꝑ ꝯgnacōes ſuas· vrbeſqꝫ et
viculi eaꝝ· Filiorū neptali ſexta
pſ cecidit ꝑ familias ſuas et cepit
t̄min⁹ de heleb ⁊ helon ſānanim
⁊ adami q̄ ē neceb ⁊ iebnahel vſ
qꝫ lecum· ⁊ egreſſus eoꝝ vſqꝫ ad
iordanē reuertitqꝫ termin⁹ cōtra oc
cidētē ⁊ azanoth thabor atqꝫ inde
egredit̄ in vcuca ⁊ ꝑtrāſit ī zabu
lon ꝯtra meridiē ⁊ in aſer ꝯtra oc
cidētē ⁊ in iuda ad iordanē cōtra
ortū ſol̄ ciuitates munitiſſīe· aſſedim
ſer ⁊ āmad ⁊ rechath et cenereth
⁊ edema ⁊ arama aſor ⁊ cedes et
edrai naſor et ieron et magdihel
horem ⁊ bethanath ⁊ bethſemes
ciuitates decem et nouem ⁊ ville
earum· Hec eſt poſſeſſio tribus
filiorum neptalim per cognacio
nes ſuas vrbes et viculi earum·
Tribui filiorum dan per famili
as ſuas egreſſa eſt ſors ſeptima

⁊ fuit terminꝰ poſſeſſionis eius
ſaraa ⁊ eſtaol ⁊ hair ſemes idē
ciuitas ſolis: ſelebin ⁊ ahialona
iethela elon ⁊ thenna ⁊ achron
elcheten iebton ⁊ baalad iuda
bane ⁊ barach ⁊ iethremō atqꝫ
iherton ⁊ arechō: cū termino ꝙ re
ſpicit ioppen ⁊ ipſo fine ꝯcludit̄
Aſcenderūtqꝫ filij dan ⁊ pugnaue
rūt cōtra leſen: ceperūtqꝫ eā ⁊ per
cuſſerūt eā in ore gladij ⁊ poſſede
rūt ⁊ habitauerunt ī ea: vocātes
nomē eiꝰ leſen dan ex nomīe dan
patris ſui. Hec ē poſſeſſio tribus
filioꝝ dan ꝑ cognacōes ſuas: vr
bes ⁊ viculi earū. Cūqꝫ cōpleſſet
ſorte terrā diuidē ſingul̄ ꝑ tribꝰ
ſuas dederunt filij iſrl̄ poſſeſſionē
ioſue filio nun ī medio ſui iuxta
p̄ceptū dñi. vrbē quā poſtulauit
tamnathſara in mōte ephraim.
Et edificauit ciuitatē habitauitqꝫ ī
ea. Hee ſūt poſſeſſiones q̄s ſorte
diuiſerūt eleazar ſacerdos ⁊ ioſue
filius nū ⁊ pn̄cipes familiarum
ac tribuū filioꝝ iſrl̄ in ſylo corā
dño ad oſtiū tabnaculi teſtionij
partitiqꝫ ſūt terrā. ¶ Ca. xx.

ET locutus eſt dñs ad ioſue
dicēs. Loquere filijs iſrl̄ et
dic eis. Separate vrbes fugitiuo
rū de quibꝰ locutus ſū ad vos per
manū moyſi ut cōfugiat ad eas
quicūqꝫ animā ꝑcuſſerit neſcius
⁊ poſſit euadere irā ꝓximi: q̄ vltor
ē ſanguinis cū ad vnā haꝝ con
fugerit ciuitatū ſtabitqꝫ ante por
tam ciuitatis ⁊ loq̄tur ſenioribꝰ vr
bis illiꝰ: ea q̄ ſe cōprobēt innocen
te: ſicqꝫ ſuſcipient eū ⁊ dabunt ei
locum ad hītandū. Cumqꝫ vltor
ſanguinis eū fuerit ꝑſecutus nō

tradent in manꝰ eius. quia igno
rans ꝑcuſſit ꝓximū eiꝰ: nec ante
biduū triduūue eiꝰ ꝓbat̄ inimi
cus. Et habitabit in ciuitate illa
donec ſtet ante iudiciū cauſā red
dēs facti ſui ⁊ moriat̄ ſacdos mg̃
nꝰ qui fuerit in illo tempe. Tūc rē
uertet̄ homicida ⁊ ingredietur ciuita
tē ⁊ domū ſuā de qua fugerat. De
creuerūtqꝫ cedes in galilea mōtis
neptalim ⁊ ſychem ī mōte ephraī
⁊ cariatharbe ipſa ē ebron ī mō
te iuda ⁊ trās iordanē cōtra oriē
talem plagā iericho ſtatuerunt
boſor q̄ ſita ē ī campeſtri ſolitudi
ne de tribu ruben ⁊ ramoth gala
ad de tribu gad ⁊ gaulō in baſā
de tribu manaſſe. Hee ciuitates
ꝯſtitute ſūt cūctis filijs iſrl̄ ⁊ ad
uenis qui hītabāt īter eos ut fu
geret ad eas qui animā neſciꝰ ꝑ
cuſſiſſet ⁊ nō moreret̄ in manū ꝓxi
effuſū ſanguinē vindicare cupiē
tis: donec ſtaret añ ꝑplm expoſitu
rus cām ſuā. ¶ Ca. xxi.

ACceſſerūtqꝫ pn̄cipes familia
rū leui ad eleazaꝝ ſacerdotē
⁊ ioſue filiū nun ⁊ ad duces cog
nacōnū ꝑ ſingulas tribꝰ filiorū
iſrl̄: locutiqꝫ ſūt ad eos ī ſylo ter
re canaā atqꝫ dixerūt. Dñs p̄cepit
ꝑ manū moyſi vt darent̄ nobis
vrbes ad hītandū ⁊ ſuburbana
earum ad alenda iumenta. Dede
runtqꝫ filij iſrahel de poſſeſſiōibꝰ
ſuis iuxta impiū dñi: ciuitates et
ſuburbana earū. Egreſſaqꝫ ē ſors
in familiā caath filioꝝ aaron ſac
dotis de tribu iuda ⁊ ſymeō ⁊ be
niamin ciuitates tredecī ⁊ reliq̄s
filioꝝ caath id eſt leuitis qui ſup
fuerāt de tribubꝰ ephraim ⁊ dā

⁊ dimidie trib⁹ manasse ciuitates
decem. Porro filijs gersō egressa ē
sors ut acciperēt de tribubus ysa-
char ⁊ aser ⁊ neptalim dimidia
qꝫ tribu manasse in basan ciuita-
tes numero tredecim. Et filijs merā
ri p ꝯgnacōes suas de tribub⁹ ru-
ben ⁊ gad ⁊ zabulon vrbes duode-
cim. Dederūtqꝫ filij israhel leuitis ci-
uitates ⁊ suburbana eaꝝ sicut p̄
cepit dn̄s p manuꝫ moysi singul'
sorte tribuētes. De tribub⁹ filioꝝ
iuda ⁊ symeon dedit iosue ciuita
tes quaꝝ ista sunt nomina: filijs
aarō p familias caath leuitice ge-
neris. prima eni sors illis egressa
ē: cariatharbe patris enach que
vocat' ebron in mōte iuda ⁊ sbur-
bana eius p circuitū. Agros vō ⁊
villas ei⁹ dederat ei⁹ caleph filio
iephone ad possidendū. Dedit er-
go filijs aaron sacerdotis hebron
ꝯfugij ciuitatē ac suburbana ei⁹
⁊ lobnam cuꝫ suburbanis suis et
iether ⁊ istimō ⁊ helon ⁊ dabir ⁊
ain ⁊ iethan ⁊ bethsames cum sb-
urbanis suis ciuitates nouem de
tribubus ut dictuꝫ est duab⁹ De
tribu autē filioꝝ beniamin gaba
on ⁊ gabae ⁊ anatoth ⁊ almon.
cū sburbanis suis ciuitates q̄tuor
omēs simil' ciuitates filioꝝ aaron
sacerdotis tredecim cū sburbanis
suis. Reliquis vero p familias fili
oꝝ caath leuitici generis hec ē da
ta possessio. De tribu ephraim vr-
bes cōfugij sichē cū sburbanis su
is i mōte ephraī ⁊ gazer ⁊ iebsaꝫ
⁊ bethorō cū sburbaīs suis ciuita
tes q̄tuor. De tribuqꝫ dan helteco
⁊ gabathō ⁊ haialon ⁊ gethrem
mon cū sburbaīs suis ciuitates q̄
tuor. Porro dimidia tribu manas
se tanach ⁊ gethremō cū sburba
nis suis ciuitates due. Oēs ciuitates de
cem ⁊ sburbana eaꝝ date sūt fili
is caath iferioris gd⁹. Filijsqꝫ ger
son leuitici gn̄is dedit de dimidia
tribu manasse confugij ciuitates
gaulon i basā ⁊ bosrā cū sburba
nis suis ciuitates duas. Porro de
tribu ysachar cesiō ⁊ dabreth et
iaramoth ⁊ engannī cū sburbaīs
suis ciuitates q̄tuor. De tribu autē
aser masan ⁊ abdon ⁊ elratha ⁊ ro
ob cum sburbanis suis ciuitates
quatuor. De tribuquoqꝫ neptali
ciuitates confugij cedes in galilea
⁊ amothdor ⁊ carthari cum sbur
banis suis ciuitates tres. Omnes
vrbes familiaꝝ gerson tredecim cū
sburbanis suis. Filijs autem me
rari leuitis inferioris gradus per
familias suas: data est de tribu za
bulon iecnal ⁊ cartha ⁊ danna ⁊
naalol ciuitates quatuor cum sub
urbanis suis. De tribu gad ciui
tates confugij ramoth in galaad
⁊ manaim ⁊ esebon ⁊ iazer ciuita
tes quatuor cum sburbanis suis.
De tribu rubē vltra iordanē ꝯtra
iericho ciuitates confugij bosor in
solitudine misor ⁊ iazer ⁊ iethsō
⁊ maspha ciuitates q̄tuor cum sb
bāis suis. Omnes vrbes filiorum
merari per familias ⁊ cognacōes
suas duodecim. Itaqꝫ ciuitates vni
uerse leuitaꝝ in medio possessiōis
filiorum israhel fuerunt q̄dragin
taocto cum sburbanis suis singu
le p familias distribute. Deditqꝫ
dn̄s de⁹ israheli oēm terrā quā tr
diturꝫ se pr̄ibus eoꝝ iurauerat ⁊
possederūt illā atqꝫ hītauerunt i ea.

data⁊ eſt ab eo pax in omnes ꝑ circuitum nacões. nulluſqꝫ eis hoſtiū reſiſtere auſus ē. ſꝫ cuncti in eorū ditiõe ʒ redacti ſūt. Ne vnū quidē verbū qđ illis ꝓ̄ſtituꝝ ſe eē ꝓmiſerat irritū fuit. ſꝫ rebꝰ expleta ſūt omnia. Ca. xxij.

Tūc tēpe vocauit ioſue rubenitas ⁊ gadditas ⁊ dimidiā tribum manaſſe. dixitqꝫ ad eos. Feciſtis oīa q̄ precepit vobis moyſes famulus dn̄i. mihiqꝫ ī oībꝰ obediſtis nec reliquiſtis frēs vr̄os longo tp̄e vſqꝫ in p̄ntē diē cuſtodientes impiū dn̄i dei vr̄i. Quia igitur dedit dn̄s deꝰ veſter fribꝫ vr̄is quietē ⁊ pacē ſicut pollicitus eſt: reuertimini ⁊ ite in tabnacula vr̄a ⁊ in terrā poſſeſſionis quā tradidit vobis moyſes famulꝰ dn̄i trās iordanē: ita dūtaxat ut cuſtodiatis attēte ⁊ ope ꝯpleatis mandatū ⁊ legē quā p̄cepit vobis moyſes famulꝰ domini: vt diligatis dn̄m deū veſtꝝ ⁊ ābuletis in omnibus vijs eiꝰ ⁊ obſuetis mādata illiꝰ adhereatiſqꝫ ei ac ſuiatis ī oī corde ⁊ ī oī aīa veſtr̄. Bn̄dixitqꝫ eis ioſue ⁊ dimiſit eos. Qui reuſi ſūt in tabnacula ſua. Dimidie aūt tribui manaſſe poſſeſſionē moyſes dederat in baſan ⁊ idcirco medie que ſupfuit dedit ioſue ſortē inter ceteros fratres ſuos trans iordanē ad occidētalē eiꝰ plagā. Cūqꝫ dimitteret eos ī tabnacula ſua ⁊ bn̄dixiſſet eis: dixit ad eos. In multa ſubſtantia atqꝫ diuitijs reūtimini ad ſedes veſtras cū argento ⁊ auro ere ac ferro ⁊ veſte multiplici. Diuidite p̄dā hoſtiū cū fribꝰ vr̄is. Reuerſiqꝫ ſūt ⁊ abierūt filij rubē ⁊ filij gad ⁊ dimidia tribꝰ manaſſe a filijs iſrl̄ de ſylo q̄ ſita eſt in chanaan ut intrarēt galaad terraʒ poſſeſſionis ſue quā obtinuerāt iuxta impiū dn̄i in manū moyſi. Cumqꝫ veniſſent ad tumulos iordanis in terra chanaan edificauerūt iuxta iordanē altare infinite magnitudinis. Quod cū audiſſent filij iſrl̄ ⁊ ad eos cti nūcij detuliſſent edificaſſe filios rubē ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe altare in terra chanaā ſup iordanis tumulos ꝯtra filios iſrl̄: ꝯuenerūt oēs in ſylo ut aſcenderēt ⁊ dimicarēt ꝯtra eos. Et interī miſerūt ad illos ī terrā galaad phinees filiū eleazari ſacerdotē ⁊ decē p̄ncipes cū eo ſingulos de ſingulis tribubꝰ. Qui venerūt ad filios rubē ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe in terrā galaad. dixeruntqꝫ ad eos. Hec mādat oīs pp̄ls dn̄i. Que eſt iſta trāſgreſſio. Cur reliquiſtis dn̄m deū iſrl̄ edificātes altare ſacrilegū et a cultu illius recedentes. An parū vobis ē q peccaſtis in beelphegor ⁊ vſqꝫ in p̄ntē diē macula huiꝰ ſceleris in nobis pmanet. multiqꝫ de pp̄lo corruerūt. Et vos hodie reliquiſtis dn̄m ⁊ cras in vniuerſuꝫ iſrl̄ ira eiꝰ deſeuiet. Quod ſi putatis immūdā eē terram poſſeſſiōis veſtre trāſite ad terraꝫ ī q tabnaculū dn̄i eſt ⁊ hitate inter nos tm̄ vt a dn̄o ⁊ a noſtro ꝯſortio non recedatis edificato altari pret altare dn̄i dei nr̄i. Nōne achā filius zare preterijt mādatū dn̄i ⁊ ſup oēm pp̄lm iſrl̄ ira eiꝰ incubuit. Et ille erat vnus homo atqꝫ vtinā ſolus periſſet ī ſcelere ſuo. Rn̄derūtqꝫ filij

ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribus ma-
nasse pn̄cipib⁹ legacōis isrl̄. Fo-
tissim⁹ de⁹ dn̄s ipse nouit ⁊ isrl̄ si-
mul intelliget si p̄uaricatiōis aīo
hoc altare cōstruxim⁹ nō custodi-
at nos sed puniat nos in pn̄ti. Et
si ea mente fecim⁹ ut holocausta
⁊ sacrificiū ⁊ pacificas victimas
sup eo imponēmus ipse q̄rat ⁊ iu-
dicet ⁊ nō ea magis cogitacōe at-
q3 tractatu ut diceremꝰ cras dicēt
filij vestri filijs nostris. Quid vob ⁊
dn̄o deo israhel. Terminū posuit
domin⁹ int̄ nos ⁊ vos o filij ruben
⁊ filij gad iordanē fluuiū. Et idcir-
cō ptem nō h̄etis in domino ⁊ per
hāc occasiōez auertēt filij vestri fi-
lios nr̄os a timore domini. Putaui-
mus itaq3 meli⁹ ⁊ diximus. Extru-
amus nob altare nō i holocausta
neq3 ad victimas offerendas sed
in testimoniū inter nos ⁊ vos ⁊ so-
bolem nr̄āz vestrā q3 pgenie ut ser-
uiam⁹ dn̄o ⁊ iuris nr̄i sit offerre ⁊
holocausta ⁊ victīas ⁊ pacificas
hostias ⁊ nequaq̄ dicant cras fi-
lij vestri filijs nostris: nō est vob
ps in dn̄o. Qđ si voluerint dicere: re-
debunt eis. Ecce altare domini qđ
fecerunt p̄res nostri nō in holocau-
sta neq3 in sacrifitiū: s3 in testimoi-
um nostꝝ ac vestrū. Absit a nob
hoc scelus ut recedam⁹ a domino
⁊ eius vestigia relinq̄m⁹ extructo
altari ad holocausta ⁊ sacrificia
⁊ victimas offerendas preter al-
tare dn̄i dei nostri qđ extructuz est
an̄ tabernaculū eius. Quib⁹ audi-
tis phinees sacerdos ⁊ pn̄cipes lega-
cōis israhel qui erāt cum eo placa-
ti sūt ⁊ verba filiorū rubē ⁊ gad et
dimidie trib⁹ manasse libentissīe
susceperūt. Dixitq3 phinees filius
eleazari sacerdos ad eos. Nūc sci-
m⁹ q nobiscum sit dominus qm̄
alieni estis a preuaricacōne hac
⁊ liberastis filios israhel de manu
domini. Reuersusq3 est cū pn̄cipib⁹
a filijs ruben ⁊ gad de terra gala-
ad finibz chanaan ad filios isrl̄
⁊ retulit eis. Placuitq3 sermo cun-
ctis audientib⁹ ⁊ laudauerūt deū
filij israhel et nequaq̄ vltra dixe-
runt ut ascenderent contr̄ eos at-
q3 pugnarent et delerent terram
possessiōis eoꝝ. vocaueruntq3 filij
ruben ⁊ filij gad altare qđ extrux-
erant testimoniū nostꝝ q dominꝰ
ipse sit deus. ¶ Ca. xxiij.

Euoluto autē multo tpe p⁹q̄
pacē dederat dn̄s israheli sb-
iectis i gyro nacōib⁹ vniūsis ⁊ io-
sue iā longeuo ⁊ psenil' etatis. vo-
cauit iosue oēz israhelem maiores
q3 natu ⁊ pn̄cipes ac duces ⁊ ma-
gistros dixitq3 ad eos. Ego senui
⁊ pgressioris etatis sū vosq3 cerni-
tis oīa q̄ fecerit dn̄s deus vr̄ cūctis
p circuitū nacōib⁹ quō p vob ipē
pugnauerit. Et nūc q vob sorte di-
uisit oēm terrā ab orīētali pte ior-
danis vsq3 ad mare magnū mul-
teq3 adhuc supsūt naciones dn̄s
deus vr̄ dispdet eas ⁊ auferet a fa-
cie vrā ⁊ possidebitis terrā sic vob
pollicitus ē. Tm̄ cōfortami ⁊ esto-
te solliciti ut custodiatis cūcta q̄
scripta sūt in volumie legis moysi
⁊ nō declietis ab eis nec ad dextrā
neq3 ad sinistrā ne postq̄ itrueri-
tis ad gētes q̄ int̄ vos future sūt iu-
retis i noīe deoꝝ eaꝝ ⁊ suiatis eis
⁊ adoretis illos s3 adhereatis dn̄o
deo vr̄o qđ fecistis vsq3 in diē hāc

Et tūc auferet dn̄s deus in ꝯſpcū
veſtro gētes magnas ⁊ robuſtiſ-
ſimas ⁊ nullus vobis reſiſtere po-
terit. Unus e vobis pſequet̄ ho-
ſtiū mille viros. qꝛ dn̄s deus veſ-
ter ꝓ vobꝫ ipē pugnabit ſicut pol-
licitꝰ ē. hoc tm̄ diligētiſſime pca-
uete vt diligatis dn̄m deū veſtrū
Qđ ſi volueritis gentiū harū q̄ int̄
vos habitāt erroribꝰ adherē et
cū eis miſcere ꝯnubia atq; amici-
tias copulare: iā tūc ſcitote qꝛ do-
minꝰ deꝰ veſter nō eas deleat āte
faciē vrām. ſꝫ ſint vobis ī foueā
ac laqueū et offendiculū ex late-
re veſtro ⁊ ſudes in ocul' vrīs: do-
nec vos auferat atq; diſpdat de t̄-
ra hac optima quā tradidit vobꝫ
En ego hodie ingrediar viā vni-
uſe t̄re ⁊ toto aīo ꝯgnoſcetis qꝛ de
oībꝰ v̇bis que ſe dn̄s preſtiturū
vobis eē pollicitꝰ ē: vnū nō p̄te-
rierit incaſſū. Sicut ergo ipleuit
ope qđ ꝓmiſit ⁊ pſpera cūcta ve-
nerūt: ſic adducet ſup vos q̇cq̇d
malorū ꝯminatꝰ ē. donec vos au-
ferat atq; diſpdat de t̄ra hac op-
tima quā tradidit vobꝫ. eo qꝛ p̄te-
rieritis pactū dn̄i dei vrī qđ pepi-
git vobiſcū ⁊ ſuieritis diis alie-
nis ⁊ adorauerit eos. Cito atq;
velocit' ꝯſurget ī vos furor dn̄i ⁊
auferemini ab hac terra optima
quā tradidit vobꝫ. ¶ Ca. xxiiii.

Congregauit ioſue oēs t̄bꝰ
iſrl' in ſychem et vocauit ma-
iores natu ac pncipes ⁊ iudices ⁊
magiſtros. ſteterūtq; ī conſpectu
dn̄i ⁊ ad ppl'm ſic locutꝰ ē. Hec di-
cit dn̄s deꝰ iſrl'. Trās fluuiū ha-
bitauerūt prēs vrī ab initio tha-
re pater abraham ⁊ nachor ſer-
uieruntq; diis alienis. Tuli ergo
patrē vrm abrahā de meſopota-
mie finibꝰ ⁊ adduxi eū in t̄ra cha-
naan. multiplicauiq; ſemen eius
⁊ dedi ei yſaac. illiq; rurſū dedi ia-
cob ⁊ eſau. E qbꝰ eſau dedi mō-
tē ſeyr ad poſſidēdū. iacob vero
⁊ filii eiꝰ deſcenderūt in egiptū. Mi-
ſiq; moyſen ⁊ aaron ⁊ pcuſſi egi-
ptū mltis ſignis atq; portētis. e-
duxiq; vos ⁊ prēs vros de egip-
to ⁊ veniſtis ad mare. pſecutiq; ſūt
egiptii prēs vros cū curribꝰ et
eqtatu vſq; ad mare rubrū. Clama-
uerūt aūt ad dn̄m filii iſrl' q̄ poſuit
tenebras int' vos ⁊ egiptios ⁊ addux-
it ſup eos mare ⁊ operuit eos. Vi-
derūt oculi vrī cūcta q̄ ī egipto fe-
cerim ⁊ habitaſtis in ſolitudine mlt'
to tpe ⁊ introduxi vos ī t̄rā amor-
rei qui habitabat trans iordanē.
Cumq; pugnarent contra vos.
tradidi eos in manus veſtras.
et poſſediſtis terram eorum atq;
interfeciſtis eos. Surrexit autē
balach filius ſephor rex moab
et pugnauit contra iſrahelem.
Miſitq; ⁊ vocauit balaā filiū beor
vt malediceret vobꝫ ⁊ ego nolui
audire eū. ſꝫ econtrario p illū bn̄dixi
vobꝫ ⁊ liberaui vos de manu eiꝰ.
Trāſiſtiſq; iordanē ⁊ veniſtis ad
iericho. pugnaueruntq; ꝯtra vos
viri ciuitatis eiꝰ. amorreꝰ et phe-
rezeus ⁊ chananeus ⁊ etheus ⁊
gergeſeus et eueus ⁊ iebuſeus
⁊ tradidi illos in manꝰ veſtras.
Miſiq; ante vos ſcrabrones ⁊ e-
ieci eos de locis ſuis. duos reges
amorreorum non in gladio et in
arcu tuo dediq; vobꝫ terrā ī q̄ nō la-
boraſtis ⁊ vrbes q̄s nō edificaſtis

ut hitaretis in eis vineas ⁊ oliue
ta que nō plantaſtis. Nūc ergo ti
mete dn̄m ⁊ ſeruite ei pfecto corde
atꝫ veriſſimo ⁊ auferte deos q̄bꝰ
ſeruierūt pr̄es veſtri i meſopota
mia ⁊ in egipto ac ſeruite domiō
Sin autē malum vobis videtur ut
domino ſeruiatis optio vobis da
tur. Eligite hodie qđ placet cui ſer
uire potiſſimū debeatis vtrū diȷs q̄
bus ſeruierunt pr̄es veſtri in me
ſopotamia an diȷs amorreorum in
quorum terra habitatis. Ego au
tem ⁊ domus mea ſeruiemus do
mino. Reſpondit populus ⁊ ait.
Abſit a nobis ut relinquamꝰ do
minū ⁊ ſeruiamꝰ diȷs alienis Do
minꝰ deus noſter ipſe eduxit nos
⁊ pr̄es noſtros de terra egypti et
de domo ſeruitutis. fecitqꝫ videnti
bus nobis ſigna ingentia ⁊ cuſto
diuit nos in omni via per quam
ambulauimꝰ ⁊ in cūctis populis
p quos trāſiuimꝰ ⁊ eiecit vniuer
ſas gentes amorreorūꝫ habitato
rem terre quā nos intrauimus.
Seruiemꝰ igitur domino quia ip
ſe eſt deꝰ noſter. Dixit ioſue ad po
pulū. Non poteritis ſeruire domi
no. deꝰ .n. ſanctꝰ ⁊ fortis emulator
eſt nec ignoſcꝫ ſceleribꝰ veſtris ac
peccatis. Si dimiſeritis dominuꝫ ⁊
ſeruieritis diȷs alienis cōuertꝫ ſe
⁊ affliget vos atꝫ ſbuertet poſtq̄
vobis p̄ſtiterit bona. Dixitqꝫ popu
lus ad ioſue. Nequaq̄ ita ut loq̄
ris erit ſ domino ſeruiemꝰ. Et io
ſue ad populum teſtes inquit vos
eſtis qꝛ ipſi elegeritis vobis dn̄m
ut ſuiatis ei. Rn̄deruntqꝫ. Teſtes.
Nūc ergo ait auferte deos alienōs
de medio veſtri ⁊ inclinate corda
veſtra ad dominū deū iſrahel. Dix
itqꝫ populus ad ioſue. Domino
deo noſtro ſeruiemꝰ ⁊ obedientes
erimus preceptis eius. Percuſſit
ergo ioſue in die illo fedus ⁊ pro
poſuit populo precepta atqꝫ iudi
cia in ſichem. Scripſitqꝫ omnia v̄
ba hec in volumine legis domini ⁊
tulit lapidem pgrandem poſuitqꝫ
eū ſubter quercū que erat in ſācu
ario dn̄i ⁊ dixit ad oēm populum
En lapis iſte erit vobis in teſtimo
niū qꝛ audieritis omnia verba do
mini q̄ locutus ē vobis ne forte po
ſtea negare velitis ⁊ mentiri dn̄o
deo veſtro. Dimiſitqꝫ populū ſingu
los in poſſeſſionē ſuā. Et poſt hec
mortuus ē ioſue filius nun ſeruꝰ
dn̄i centū decēꝫ ānorū ſepelierūtqꝫ
eū in finibꝰ poſſeſſiōis ſue in thā
nath ſare q̄ ſita ē in mōte ephrai
a ſeptētrionali pte mōtis gaas.
Seruiuitqꝫ iſrl̄ dn̄o cūctis diebꝰ
ioſue ⁊ ſeniorū ⁊ qui longo vixerāt
tēpe poſt ioſue qui nouerāt ōnia
opa dn̄i que fecerāt in iſrl̄. Oſſaqꝫ
ioſeph que tulerāt filȷ iſrahel de
egypto ſepeliert in ſichem in pte
agri quem emerat iacob a filȷs
emmor patris ſichem centum no
uellis ouibꝰ ⁊ fuit i poſſeſſionē fi
liorum ioſeph Eleazarqꝫ filius aa
ron mortuꝰ eſt ⁊ ſepelierūt eum in
gabaath phinees filȷ eius q̄ da
ta eſt ei in mōte ephraim.

Explicit liber Joſue.
Incipit liber ſopthim
quē nos Judicū appel
lamus. Ca. primū.

Oſt mortē ioſue ↄſu-
luerūt filij iſrł do-
minū dicētes. Quis
aſcendet añ nos cō-
tra chananeum et
erit dux belli. Dixitꝫ dñs. Judas
aſcēdet Ecce tradidi t̄rā in manu
eius. Et ait iudas ſymeoni fratꝛ
ſuo. Aſcēde mecū in ſorte mea et
pugna ↄtra chananeū ut ⁊ ego
ꝑgā tecū in ſorte tua. Et abijt cū
eo ſymeō. Aſcēditq̄ʒ iudas ⁊ tra-
didit dñs chananeū ac phereze-
um in man⁹ eoꝝ et ꝑcuſſerūt i be-
zech. x. milia viroꝝ. Inuenerūtq̄ʒ
adonibezech i bezech ⁊ pugnauerūt
ↄtra eū ac ꝑcuſſerūt chananeū
⁊ pherezeū Fugit aūt adonibeze-
ch quē ꝑſecuti ↄphēderūt ceſis ſū-
mitatib⁹ manuū ei⁹ ac pedū. Dix-
itq̄ʒ adonibezech Septuagīta re-
ges āputatis manuū ac pedū ſū-
mitatib⁹ colligebāt ſb̄ mēſa me-
a ciboꝝ reliq̄as ſicut feci itaq̄ʒ red-
didit mihi de⁹. Adduxerūtq̄ʒ eū i
iheruſalē ⁊ ibi mortu⁹ ē. Oppug-
nātes ergo filij iuda iheruſalē ce-
perūt eā ⁊ ꝑcuſſerūt i oē gladij tra-
dētes cūctā incēdio ciuitatē. Et po-
ſtea deſcēdētes pugnauerūt con-
tra chananeū q̄ hitabat in mon-
tanis et ad meridiē i cāpeſtribus
Pergēſq̄ʒ iudas ↄtra chanane-
um q̄ hitabat in hebrō cui⁹ nomē
fuit antiq̄t⁹ cariatharbe ꝑcuſſit
ſyſai ⁊ haymā ⁊ tholmai atq̄ʒ in-
de ꝓfect⁹ abijt ad hitatoēs da-
bir cui⁹ nomē vetus eāt cariath
ſepher id ē ciuitas litterarū. Dix-
itq̄ʒ caleph. Qui percuſſerit cari-
ath ſepher ⁊ vaſtauerit eā dabo
ei axā filiā meā vxorē. Cūq̄ʒ ce-
piſſꝫ eā othoniel filius cenez fra-
tꝛ caleph minor dedit ei axam fili-
ā ſuā cōiugē Quā ꝑgētē i itinere
monuit vir ſuus ut peteret a pa-
tre ſuo agrū. Que cū ſuſpiraſſꝫ ſedēs
in aſino dixit ei caleph q̄d hēs.
At illa rñdit. Da m̄ bñdictionē. q̄r
terraꝫ arētē dediſti m̄ da ⁊ irrigu-
am aq̄s. Dedit ergo ei caleph ir-
riguū ſuperi⁹ ⁊ irriguū inferi⁹. Fi-
lij aūt cinei cognati moyſi aſcēde-
rūt de ciuitate palmarū cum filijs
iuda i deſ̄tū ſortis ei⁹ qđ ē ad me-
ridiē arath ⁊ hitauerūt cū eo. A-
bijt aūt iudas cū ſymeōe fratre
ſuo ⁊ ꝑcuſſerūt ſil' chananeū q̄
habitabat in ſephat ⁊ interfecerūt
eū. Vocatūq̄ ē nomē vrb' horma id
ē anathema. Cepitq̄ʒ iudas ga-
zā cū finib⁹ ſuis ⁊ aſchalonē atq̄ʒ
accarō cū t̄minis ſuis. Fuitq̄ʒ do-
min⁹ cū iuda ⁊ mōtana poſſedit
Nec potuit delē habitatoēs vall'
q̄r falcatis curib⁹ abūdabant.
Dederūtq̄ʒ caleph hebrō ſicut dix-
erat moyſes q̄ deleuit ex ea tres
filios enach. Iebuſeū āt habi-
tatorē ihrłm nō deleuerūt filij be-
niamin habitauitq̄ʒ iebuze⁹ cū fi-
lijs beniamin in ihrłm vſq̄ʒ in p̄n-
tē diē. Dom⁹ q̄ʒ ioſeph aſcēdit in
bethel. fuitq̄ʒ dñs cū eis. Nā cūʒ
obſiderēt vrbē q̄ p̄us luza voca-
bat' viderūt hoieꝫ egrediētē de ci-
uitate dixerūtꝫ ad eū. Oſtēde no-
bis introitū ciuitatis ⁊ faciemus
tecū miſericordiam. Qui cum oſ-
tendiſſet eis percuſſerunt urbeꝫ
in ore gladij. hominen aūt illū ⁊
oēꝫ ↄgnacōeꝫ ei⁹ dimiſerūt Qui
dimiſſus abijt i t̄rā ethim ⁊ edi-
ficauit ibi ciuitatem. Vocauitq̄ʒ

eā luſā q̄ ita appellat̄ vſq; i p̄ñtē3
die̅. Manaſſeſq; nō deleuit bethſā
ꝛ chanath cum viculis ſuis ꝛ ha
bitatores dor ꝛ ieblaam ꝛ maied
do cū3 viculis ſuis. cepitq; chana
neus hītare cū eis. Poſtq̄ autem
ↄfortatus ē iſrl̄ fecit eos tributa
rios ꝛ delere noluit. Ephraim eciā
nō interfecit chananeū q̄ hītabat i
gazer ſ3 hītauit cū eo. Zabulon nō
deleuit hītatores cethron ꝛ naalō
ſ3 hītauit chananeꝰ in medio eiꝰ
factuſq; eſt ei tributariꝰ. Aſer q̄3 n̄
deleuit habitatores accho ꝛ ſydo
nis alab ꝛ achazib et amma et a
phech ꝛ roob. habitauitq; in me
dio chananei hītatoris illiꝰ terre
nec interfecit eū. Neptalim q̄3 non
deleuit habitatores bethſemes ꝛ
bethanath ꝛ habitauit int̄ cha
naneū habitatorē terre. fuerūtq;
ei bethſemite ꝛ bethanite tributa
rij. Artauitq; amorreꝰ filios dan
in monte nec dedit eis locū ut ad
planiora deſcendēnt. habitauit
q; in monte hares qđ interpreta
tur teſtacō in haylon ꝛ ſalabim.
Et aggrauata eſt manꝰ domꝰ io
ſeph. factuſq; ē ei tributariꝰ. Fu
it autē terminꝰ amorrei ab aſcēſu
ſcorpiōis petra ꝛ ſupiora loca.

Ascenditq; angelꝰ Ca. ij.
dn̄i de galgala ad locū flen
tiū ꝛ ait. Eduxi vos de egypto ꝛ in
troduxi in terrā p̄ qua iuraui pa̅
bus veſtris ꝛ pollicitus ſū ut non
facerem irritū pactū meū vobiſcū
in ſempiternū ita dūtaxat ut nō fe
retis fedꝰ cū hītatoribꝰ t̄re huiꝰ
ꝛ aras eoꝝ ſubuerteretis ꝛ noluiſtis
audire vocem meam. Cur hoc feci
ſtis. Quāobrē3 nolui delere eos a
facie veſtra ut habeatis hoſtes ꝛ dij
eoꝝ ſint vobis in ruinā. Cūq; loq
ret̄ angelus dn̄i hec verba ad om
nes filios iſrahel. eleuauerūtq; vo
cem ſuā ꝛ fleuerunt. Et vocatū eſt
nomē loci illius flentiū ſiue lacri
maꝝ. ymolaueruntq; ibi hoſtias
dn̄o. Dimiſit ergo ioſue populū ꝛ
abierūt filij iſrl̄ vnuſquiſq; i poſ
ſeſſiōem ſuā ut obtinēnt eam ſer
uieruntq; domino cūctis diebꝰ eiꝰ
ꝛ ſenioꝝ qui longo poſt eū vixerūt
tempe ꝛ nouerāt ōnia opera dn̄i
ni que fecerat cū iſrl̄. Mortuus ē
autē ioſue filius nun famulus dn̄i
centū ꝛ decē annoꝝ ꝛ ſepelierūt eū
in finibꝰ poſſeſſionis ſue in tham
nathſare in mōte ephraim ꝛ ſep
tētrionali plaga montis gaas.
Omniſq; illa generacō ↄgregata eſt
ad pr̄es ſuos ꝛ ſurrexerūt alij q̄ nō
nouerūt dn̄m ꝛ opera que fecerat
cū iſrl̄. Feceruntq; filij iſrl̄ malū
i ↄſpcū domini ꝛ ſeruierunt baali
ac dimiſerunt dn̄m deū p̄rm ſuoꝝ
q̄ eduxerat eos de terra egipti ꝛ ſe
cuti ſūt deos alienos. deoſq; popu
loꝝ qui hītabāt in circuitu eoꝝ ꝛ
adorauerunt eos ꝛ ad iracundiā
ↄcitauerūt dn̄m dimittētes eū ꝛ
ſuientes baal ꝛ aſtaroth. Iratus
q; dn̄s ↄtra iſrl̄ tradidit eos i ma
nus diripientiū q̄ ceperūt eos ꝛ vēdi
derunt hoſtibꝰ q̄ hītabāt p̄ gyrū
nec potuerūt reſiſtere aduerſarijs
ſuis ſ3 quocūq; p̄gē voluiſſent ma
nus dn̄i ſup eos erat. ſic locutus
ē ꝛ iurauit eis ꝛ vehement̄ afflicti
ſūt. Suſcitauitq; dn̄s iudices q̄ li
berārēt eos de vaſtātiū manibꝰ. ſ3
nec eos audiē voluerūt fornicātes
cū dijs alienis ꝛ adorantes eos.

Cito deſeruerũt viã ꝑ quã ingreſſi
fuerũt pres eoꝝ et audiẽtes mã
data dñi oĩa fecere ↄtraria. Cũq;
dñs iudices ſuſcitaret. ĩ diebus
eorũ flectebat̃ mĩa ⁊ audiebat
afflictoꝝ gemit⁹ ⁊ liberabat eos
de cede vaſtãtiũ. P⁹ꝙ ãt mortu⁹
eſſ; iudex. reuertebãt̃ et mlto fatie
bãt maiora ꝙ fecerãt pres eorũ
ſequẽtes deos alienos ſuientes
eis ⁊ adorãtes illos. Nõ dimiſert
adinuẽtiões ſuas ⁊ viã duriſſimã;
ꝑ quã ãbulaẽ ↄſueuerãt. Iratuſq;
ẽ furor dñi in iſrl' et ait Quia irri
tũ fecit gẽs iſta pactũ meũ qđ pe
pigerã cũ patrib⁹ eorũ ⁊ vocem
meã audiẽ ↄtẽpſit ⁊ ego nõ dele
bo gẽtes qs dimiſit ioſue et mor
tu⁹ ẽ. vt ĩ ipis experiar iſrl' vtrũ
cuſtodiãt viã dñi ⁊ ãbulẽt in ea
ſicut cuſtodierũt pres eoꝝ. an ñ.
Dimiſit ergo dñs oẽs has nati
ones ⁊ cito ſbũtere noluit. nec
tradidit ĩ maib⁹ ioſue. ¶Ca. iij.
Hee ſũt gẽtes qs dñs dẽliqt
ut erudiet ĩ eis iſrahelẽ et õ
nes q non nouerãt bella chana
neoꝝ ⁊ poſtea diſcerent filij eoꝝ
certare cũ hoſtib⁹ ⁊ hẽre cõſuetudi
nẽ p̃liãdi: quiq; ſatrapes philiſ
tinoꝝ. omnẽq; chananeũ ⁊ ſydo
niũ atq; eueũ. q hitabat ĩ mõte
libano de mõte baalhermõ vſq;
ad ĩtroitũ emath Dimiſitq; eos
ut ĩ ipis experiret̃ iſrahelẽ: vtꝝ au
diret mãdata dñi q p̃cepat pat
b⁹ eoꝝ ꝑ manũ moyſi an ñ. Ita
q; filij iſrl' hitauerũt ĩ medio cha
nanei ⁊ ethei ⁊ amorei ⁊ pherezei
⁊ euei ⁊ iebuſei. ⁊ duxerũt vxo
res filias eoꝝ. ipiq; filias ſuas fi
lijs eoꝝ tradiderũt et ſuierũt dijs

eoꝝ. Feceruntq; malũ ĩ ↄſpcũ dñi
⁊ obliti ſũt dei ſui ſuiẽtes et baalim
⁊ aſtharoth Iratuſq; dñs cõtra
iſrl' tradidit eos in man⁹ chuſã
ra ſathaim regis meſopotaie: ſui
erũtq; ei octo ãnis. Et clamauerũt
ad dñm. q ſuſcitauit eis ſaluato
rẽ ⁊ libauit eos. othoniel videli
c; filiũ cenẽ frẽ; caleph minorẽ;
ſuitq; in eo ſpũs dñi ⁊ iudicauit
iſrl' Egreſſuſq; ẽ ad pugnã ⁊ tra
didit dñs in man⁹ ei⁹ chuſanra
ſathaim regẽ ſirie ⁊ oppreſſit eũ
Quieuitq; tra qdraginta ãnis et
mortu⁹ ẽ othoniel fili⁹ cenẽ. Ad
diderũt ãt filij iſrl' facere malũ ĩ cõ
ſpcũ dñi. q ↄfortauit aduſũ eos
eglon regẽ moab. q fecerũt malũ
ĩ ↄſpcũ ei⁹ Et copulauit ei filios
ãmon ⁊ amalech. abijtq; ⁊ pcuſ
ſit iſrl' atq; poſſedit vrbẽ palma
rũ Seruieruntq; filij iſrl' eglon regi
moab decẽ ⁊ octo ãnis et poſtea
clamauerũt ad dñm. Qui ſuſci
tauit eis ſaluatorẽ vocabulo a
oth filiũ gera filij iemini. q
vtraq; manu ꝓ dextera vtebat̃
Miſeruntq; filij iſrl' ꝑ illũ munera
eglon regi moab Qui fecit ſibi
gladiũ ãcipitẽ hñtẽ ĩ medio ca
pulũ lõgitudis palme man⁹ et
accinct⁹ ẽ eo ſbt ſagũ ĩ dext° femo
re Obtulitq; munera eglõ regi mo
ab. Erat ãt eglõ craſſ⁹ nimis. Cũ
q; obtuliſſ; ei munera pſecutus ẽ
ſotios q cũ eo vẽrãt ⁊ reuerſus de
galgal' vbi erãt ydola Dixit ad
regẽ Verbũ ſecretũ hẽo ad te o
rex. Et ille ĩpauit ſilẽtiũ. Egreſſiſq;
oib⁹ q erãt cũ eo. igreſſ⁹ ẽ aoth
ad eũ. Sedebat ãt in eſtiuo cena
culo ſol⁹ Dixitq; Verbũ dei hẽo

ad te. Qui statī surrexit de throno
Extēditq; aoth sinistrā manū et
tulit sicam de dextro femore suo in
fixitq; in ventrē eiꝰ tā valide ut ca-
pulus seqretur ferrū in vulnē ac
pinguissiō adipe stringeret. Nec
eduxit gladiū sed ita ut ꝑcusserāt
reliqt in corpe statimq; ꝑ secreta
naturē alui stercorā ꝓruperūt. Aoth
autē clausis diligētissime hostijs
cenaculi ⁊ obfirmatis ꝑ posticam
egressus est. Seruiq; regis igressi
viderūt clausas fores cenaculi atq;
dixerūt. forsitan purgat aluū i esti-
uo cubiculo. Expectantesq; diu do-
nec erubescerent ⁊ vidētes ꝙ nullꝰ
aperiret tulerūt clauē ⁊ apientes in-
uenerūt dñm suum in terra iacētē
mortuū. Aoth autē dū illi turbarē-
tur effugit ⁊ ptrāsijt locū ydolorū
vnde reuersus fuerat. Venitq; i sey-
rath ⁊ statī insonuit buccina in
mōte ephraim. descēderūtq; cū eo
filij isrł ipō i frōte grdiēte. Qui dix-
it ad eos. Seqmini me. Tradidit
eī dñs inimicos nrōs moabitas
in manꝰ nrās. Descēderūtq; post eū
⁊ occupauerunt vada iordānis q
trāsmittūt in moab ⁊ nō dimiserūt
trāsire quēq̄. sꝫ ꝑcusserūt moabi-
tas in tempe illo circit decē milia
omnes robustos ⁊ fortes viros.
Nullꝰ eorū euadē potuit. Humilia-
tus est moab in die illo sub manū
israhel ⁊ qeuit terra octoginta an-
nis a prelijs. Post hūc fuit sāgar
filiꝰ anath q ꝑcussit de philistijm
sexcētos viros vomē. Et ipseq; de-
fendit israhel. Ca. iiij.
Addideruntq; filij isrł facere malū
in cōspectu dñi pꝰ mortē aoth
⁊ tradidit illos dñs i manꝰ iabī
regis chanaan q regnauit i asor
habuitq; ducē exercitꝰ sui nomi-
ne sisarā. Ipse autē hītabat i aro-
zeth gētiū. Clamaueruntq; filij isrł
ad dñm. Nōgentos eni habebat fal-
catos currus ⁊ pviginti ānos ve-
hemēt oppresserat eos. Erat autē
debbora pphetes vxor lapidoth q
iudicabat populū in illo tēpe ⁊ se-
debat sb palma q nomine illius
vocabat inter rama ⁊ bethel in mō-
te ephraim. ascēdebātq; ad eā fi-
lij israhel in omne iudiciū. Que mi-
sit ⁊ vocauit barach filiū abinoē
de cedes neptalim. Dixitq; ad eū
Precepit tibi dominꝰ deꝰ isrł. Va-
de descende ⁊ duc exercitū in mōtem
tabor tollesq; tecū decē milia pug-
natorū de filijs neptalim ⁊ de filijs
zabulon. Ego autē adducā ad te
in loco torrentis cison sisaram pri-
cipē exercitus iabin ⁊ currus eiꝰ
atq; omnē multitudinē ⁊ tradam
eos in manu tua. Dixitq; ad eam
barach. Si venis mecū vadā si no-
lueris venire mecū nō pgā. Que di-
xit ad eū. Ibo qdē tecū sed in hac
vice victoria nō reputabit tibi qꝫ
in manu mulieris tradetur sisara
Surrexit itaq; debbora ⁊ pexit cū
barach in cedes. Qui accitis zabu-
lon ⁊ neptalim ascendit cū decem
milibꝰ pugnatorū hñs debboram
in comitatu suo. Aber autē cineꝰ re-
cesserat quōdā a ceteris cineis fribꝫ
suis filijs obab cognati moysi et
tetēderat tabnacula vsq; ad val-
lem q vocatur sennim ⁊ erat iuxta
cedes. Nunciatumq; est sisare ꝙ
ascendisset barach filius abino-
em in montem thabor. Et congre-
gauit nōgentos falcatos currus

⁊ oẽꝫ exercitũ de aroſeth gẽtiũ ad
torrentẽ cyſõ. Dixitq̃ debbora ad
barach. Surge hec eſt em̃ dies in
q̃ tradidit dñs ſiſarã i man⁹ tuas
En ipẽ ductor ẽ tu⁹. Deſcẽdit itaq̃
barach de monte thabor ⁊ decem
milia pugnatoꝝ cũ eo. Perterruit
q̃ dñs ſiſarã ⁊ oẽs curr⁹ ei⁹ vniũ
ſãq̃ multitudinẽ in ore gladij ad
ꝯſpectũ barach intãtũ vt ſiſara de
curru deſiliens pedibus fugerꝫ ⁊
barach pſeqret̃ fugiẽtes curr⁹ ⁊
exercitũ vſq̃ ad aroſeth gentiũ ⁊
ois hoſtiũ multitudo vſq̃ ad inter
necõeꝫ caderꝫ. Siſara autẽ fugiẽs
peruẽit ad tẽtoriũ iahel vxoris aber
cinei. Erat autẽ pax int̃ iabin regẽ
aſor ⁊ domum aber cinei. Egreſſa
igit̃ iahel i occurſũ ſiſare dixit ad
eũ. Intra ad me domine mi ne tĩe
as. Qui ingreſſus tabnaculũ eius
⁊ optus ab ea pallio dixit ad eã
Da m̃ obſecro paululũ aque q̃ ſi
tio valde. Que apuit vtreꝫ lactis
⁊ dedit ei bibere ⁊ opuit illũ. Dixit
q̃ ſiſara ad eã. Sta añ hoſtiũ tab
nacli ⁊ cũ venerit aliq̃s interrogãs
te ⁊ dicẽs nũqd hĩ ẽ aliq̃s: rñdeb
Nullus eſt. Tulit itaq̃ iahel vxor
aber clauũ tabnaculi aſſumẽs pi
ter ⁊ malleũ ⁊ ingreſſa abſcõdite
⁊ cũ ſilẽcio poſuit ſup timpus capi
tis eius clauũ pcuſſumq̃ malleo
defixit in cerebꝝ vſq̃ ad terrã q̃ ſo
porẽ morti ſociãs defecit ⁊ mortu⁹
eſt. Et ecce barach ſequẽs ſiſaram
veniebat: egreſſaq̃ iahel i occurſũ
ei⁹ dixit ei. Veni ⁊ oñdam tibi vi
rũ quẽ queris. Qui cũ intraſſꝫ ad
eã vidit ſiſarã iacẽtẽ mortuũ ⁊ cla
uũ infixũ in tĩpoẽ ei⁹. Humiliauit er
go deus in die illo iabin regẽ cha
naan corã filijs iſrl̃ qui creſcebãt
quotidie ⁊ forti manu opprimebãt
iabin regem chanaan donec dele
rent eum. ¶ Ca. v.

Ceciner̃tq̃ debbora ⁊ barach
filius abinoem in die illo di
centes. Qui ſpõte obtuliſtis de iſrl̃
aïas vrãs ad piculũ: bñdicite do
mino. Audite reges aurib⁹ pcipi
te pñcipes. Ego ſũ que dño canãꝫ
pſallã dño deo iſrl̃. Dñe cũ exires
de ſeir ⁊ trãſires p regiões edom t̃
ra mota ẽ. celiq̃ ac nubes diſtilla
uerũt aq̃s. Montes fluxerũt a facie
dñi ⁊ ſynai a facie dñi dei iſrl̃. In
dieb⁹ ſãgar filij anath in dieb⁹
iahel q̃euerũt ſemite ⁊ q̃ ingredie
bãtur p eas ãbulauerũt p calles
deuios. Ceſſauerũt fortes i iſrl̃ ⁊ q̃
euerũt donec ſurgẽt debbora ſurge
ret mat̃ in iſrl̃. Noua bella elegit
dñs ⁊ portas hoſtiũ ipẽ ſubũtit Cli
pe⁹ ⁊ haſta ſi apparuerũt in q̃dra
ginta milib⁹ iſrl̃. Cor meũ diligit
pñcipes iſrl̃. Qui ꝓpria voluntate
obtuliſtis vos diſcrimi: benedicite
dño. q̃ aſcẽditis ſup nitẽtes aſiãs
et ſedetis ſup iudiciũ ⁊ ãbulatis i
via: loq̃mini Vbi colliſi ſũt curr⁹
⁊ hoſtiũ ſuffocatus ẽ exercitus. ibi
narrẽt̃ iuſticie dñi clemẽtie fortis
iſrl̃. Tũc deſcẽdit ppl's dñi ad por
tas ⁊ obtinuit pñcipatũꝫ. Surge
ſurge debbora: ſurge loq̃re canticũ.
Surge barach ⁊ apprehende capti
uos tuos fili abinoem. Saluate
ſũt reliq̃e ppl'i. Dñs in fortib⁹ dimi
cauit ex ephraĩ deleuit eos i ama
lech ⁊ poſt euꝫ ex beniamin in ppl'os
tuos o amalech. De machir pñci
pes deſcẽderũt. ⁊ de zabulon q̃ exer
citũ ducerent ad bellandũ. Duces

yſachar fuerē cū debboⁿā barach
veſtigia ſūt ſecuti·q̃ q̄ſi in p̄ceps
ac baratrū ſe diſcīmi dedit· Diui
ſo ꝯtra ſe rubē·magnimoꝝ ēpta
ꝯtētio ē· Quaē hītas int̄ duos t̄
mios·ut audias ſibilos gregū.c
Diuiſo ꝯtra ſe rubē magnimoꝝ
ēpta ꝯntēcō ē· Galaad trāsior
danē q̄ſcebat et dan vacabat
nauibꝰ· Aſer hītabat ī litoē ma
ris ⁊ ī portubꝰ moābat̄· zabulō
vero ⁊ nethalim obtulert̄ aīas
ſuas morti in regione moꝛ̄ōe· Ve
nert̄ reges ⁊ pugnauerūt· pug̃
uerūt reges chanaan in chanac
iux̄ aq̄s mageddon ⁊ tñ nl tulē
p̄dātes· De celo dimicatū ē ꝯtra
eos ſtelle manētes in ordine et
curſu ſuo adūſus ſiſarā pugnert̄
Torrēs ciſō traxit cadauea eoꝝ
torrēs cadumin torrēs ciſō Cō
culca anima mea robuſtos Vn
gule eq̄ꝝ ceciderēt fugiētibꝰ in ipe
tu ⁊ p̄ p̄ceps ruētibꝰ fortiſſimis
hoſtiū· Maledicite t̄re meroz dix
it āgelꝰ dñi maledicite habita
toribꝰ eiꝰ q̄ nō venert̄ ad auxi
liū dñi ⁊ adiutoriū fortiſſimoꝝ
eiꝰ· Bñdicta int̄ muliēs iahel vx
or aber cinei ⁊ bñdicat̄ ī tabnacu
lo Aquā petēti lac dedit·⁊ ī phia
la p̄ncipū obtulit butirū Siniſt
rā manū miſit ad clauū ⁊ dextrā
ad fabroꝝ malleos· p̄cuſſitq̄ ſi
ſarā q̄rēs in capite vulneri locū
⁊ timpꝰ valide pforās· Int̄ pedes
eiꝰ ruit defecit ⁊ mortuꝰ ē· Volue
bat̄ añ pedes eiꝰ ⁊ iacebat exani
mis ⁊ miſerabil̄· Per feneſtraz
reſpiciēs vlulabat mr̄ eiꝰ·⁊ de ce
naculo loq̄bat̄· Cur morat̄ ingre
di currꝰ eiꝰ q̄re tardauert̄ pedes

vīctū

quadrigaꝝ illiꝰ.c Vna ſapiētior
ceteris vxoribꝰ eiꝰ· hec ſocrui v̄
ba reſpōdit· Forſitā nunc diuidit
ſpolia ⁊ pulcherrima feiaꝝ eligit̄
ei· Veſtes diūſoꝝ coloꝝ ſiſaē tr̄
dūt̄ in p̄dā·⁊ ſuppellex varia ad
ornāda colla ꝯgerit̄· Sic pereāt
oēs inimici tui dñe· q̄ āt diligūt
te ſic̄ ſol ī ortu ſuo ſplendꝫ ita ruti
lēt Quieuitq̄ t̄ra p q̄draginta ā
nos.

Ca· vi.

Fecerūt āt filij iſrl̄ malū ī ꝯ
ſpcū dñi q̃ tradidit illos ī
manu madian ſeptē ānis ⁊ oppreſ
ſi ſūt valde ab eis· Feceīt q̄ ſibi āſ
tra et ſpelūcas ī mōtibꝰ et muni
tiſſima ad r̄pugnād loca· Cūq̄ ſe
uiſſꝫ iſrl̄ aſcendebat madiā ⁊ aā
lech ⁊ ceteri oriētaliū nacōnū ⁊ a
pd eos figētes tētoria· ſic erant
in herb cūcta vaſtabāt vſq̄ ad
introitū gaze·nlq̄ oino ad vita;
ptinēs rlinq̄bāt in iſrl̄ nō oues
ñ boues ñ aſinos· Ipſi em̄ ⁊ vniū
ſi greges eoꝝ veiebāt cū taberna
culis ſuis ⁊ inſtar locuſtaꝝ vniū
ſa ꝯplebāt· inumeā multitudo
hoim ⁊ cameloꝝ q̄cq̄d tetigerāt
deuaſtātes· Humiliatu ſꝫ ē iſrl̄ val
de ī ꝯſpcū madiā· Et clamauit ad
dñm poſtulās auxiliū ꝯtr madia
nitas· Qui miſit ad eos viꝝ p̄phe
tā ⁊ locutꝰ ē· Hec dicit dñs deus
iſrl̄· Ego feci vos cōſcēdēd egip
to ⁊ eduxi vos de domo ſuitutis
⁊ liberaui de manu egipcōꝝ ⁊ oim
inimicoꝝ q̄ affligebāt vos· Eiecitq̄
eos ad itroitū veſtꝝ ⁊ tradidi vo
bis t̄rā eoꝝ ⁊ dixi· Ego dñs deus
vr̄ Ne timeatis deos amorreoꝝ
in quorum terra habitatis· Et
noluiſtis audire vocem meam

Venit autē āgelus dn̄i ⁊ sedit sb
quercu q̄ erat i efra ⁊ ptinebat
ad ioas prēʒ fa̅ilie eʒdri. Cūq3 ge
deō filiꝰ eiꝰ excuteret atq3 purgaret
frumēta in torculari ut fugēt ma
dian: apparuit ei āgelꝰ dn̄i ⁊ ait.
Dn̄s tecū viroꝝ fortissime. Dixitq3
gedeon. Obsecro dn̄e mi si dn̄s no
biscū ē: cur ergo apphēderūt nos
hec oia. Ubi sunt mirabilia eiꝰ q̄
narrauerūt pr̄es n̄ri atq3 dixerūt de
egipto eduxit nos dn̄s. Nūc autē
dereliq̄t nos dn̄s ⁊ tradidit i manū
madian. Respexitq3 ad eum dn̄s ⁊
ait. Vade i hac fortitudie tua ⁊ li
berab isrl̄ de māu madian. Scito
ꝙ miserim te. Qui rn̄dēs ait. Obse
cro dn̄e mi i quo libabo isrl̄. Ecce
familia mea infima ē i manasse ⁊
ego minimꝰ in domo pr̄is mei. Dix
itq3 ei dn̄s. Ego ero tecū ⁊ pcuties
madian q̄si vnum viꝝ. Et ille: si i
ueni inq̄t grām corā te da m̄ signū
ꝙ tu sis q̄ loqueis ad me: nec rece
das hinc donec reuertar ad te por
tās sacrificiū ⁊ offerēs tibi. Qui rn̄
dit. Ego p̄stolabor aduentū tuū.
Ingressus ē itaq3 gedeō ⁊ coxit he
dū ⁊ de farine modio azimos pa
nes: carnesq3 ponēs in canistro et
ius carniū mittēs i ollā. tulit oia
sb quercu ⁊ obtulit ei. Cui dixit ā
gelꝰ dn̄i. Tolle carnes et azimos
panes ⁊ pone sup petrā illā ⁊ ius
desup fūde. Cūq3 fecisset ita. exten
dit angelꝰ dn̄i sūmitatē v̄ge quā
tenebat in manu ⁊ tetigit carnes
⁊ azimos panes: ascēditq3 ignis
de petra ⁊ carnes azimosq3 panes
cōsūpsit. āgelus autē dn̄i euanuit
ex oculis eiꝰ. Vidensq3 gedeon ꝙ
eēt āgelꝰ dn̄i ait. Heu mi dn̄e deꝰ.
ꝙ vidi āgelū dn̄i facie ad faciē. Di
xitq3 ei dn̄s. Pax tecū. Ne timeas
n̄ morieris. Edificauit ergo ibi gedeō
altarē dn̄o: vocauitq3 illud dn̄i pax
vsq3 in p̄ntē diē. Cūq3 adhuc esset
in efra q̄ est familia esdri: nocte illa
dixit dn̄s ad eū. Tolle thaurum
pr̄is tui ⁊ alteꝝ thauꝝ annoꝝ se
ptē. destruesq3 aram baal q̄ ē pr̄is
tui ⁊ nemus qd̄ circa arā est succide.
⁊ edificab altare dn̄o deo tuo in su
mitate petre huiꝰ super quā añ sa
crificiū posuisti. tollesq3 thaurum
sc̄m ⁊ offeres holocaustū sup struē
lignoꝝ q̄ de nemore succideris. As
sumptis ergo gedeon decē viris de
seruis suis: fecit sicut p̄ceperat ei do
minꝰ. Timēs autē domū pr̄is sui ⁊
homines illius ciuitatis p diē no
luit facē. sz oia nocte cōpleuit. Cū
q3 surrexissent viri oppidi eiꝰ mane
viderūt destructā arā baal lucūq3
succisū ⁊ thauꝝ alteꝝ īpositū sup
altare qd̄ tunc edificatū erat: dixe
rūtq3 adinuicē. Quis hoc fecit. Cū
q3 p q̄rerent auctorē facti: dictū est
Gedeon filiꝰ ioas fecit hec oia. Et
dixerūt ad ioas. Produc filium tu
um huc ut moriatur ꝙ destruxit
arā baal ⁊ succidit nemꝰ. Quibꝰ
ille rn̄dit. Nūq̄d vltores estis ba
al. ut pugnetis ꝓ eo. Qui aduer
sariꝰ ē eiꝰ moriat: añq3 lux crastīa
veniat. Si deꝰ ē vindicet se de eo q̄
suffodit arā eiꝰ. Ex illo die vocatꝰ
ē gedeō ierobaal: eo ꝙ dixisset io
as vlciscat se de eo baal. q̄ suffo
dit altare eiꝰ. Ergo ōis madiā ⁊
amalech ⁊ orientales ppli cōgregati
sūt sil ⁊ trāseūtes iordanē castra
metati sūt in valle iezrahel. spūs
autē dn̄i induit gedeō q̄ clangens

buccina ↄuocauit domū abiezer
ut ſeq̄ret̄ ſe· miſitq; nūtios ī um
uſū manaſſen q̄ ⁊ ipſe ſecutus ē
eū· Et alios nūtios ī aſer ⁊ zabu
lon ⁊ nepthalim q̄ occurrerūt ei
Dixitq; gedeon ad dn̄m· Si ſaluū
facis p manū meā pplm̄ iſrl̄ ſic lo
cutꝰ es ponā hoc vellꝰ lane ī are
a· Si ros in ſolo vellē fuerit ⁊ ī oī
t̄ra ſiccitas ſciā qꝙ p manū meā
ſic locutꝰ es liberabis iſrl̄ Factūq; eſt
ita ⁊ de nocte ↄſurgēs expſſo vel
lē ↄcā rore ipleuit· Dixitq; rurſus
ad dn̄m Ne iraſcat̄ furor tuꝰ ↄtra
me ſi adhuc ſel' tēptauero ſignū
q̄rēs ī vellē· oro ut ſolū vellꝰ ſic
cū ſit ⁊ oīs t̄ra rore madēs· fecitq;
dn̄s nocte illa ut poſtulauerat et
fuit ſiccitas ī ſolo vellē ⁊ ros ī oī
terra· ¶ Ca· vij·

Igit̄ iherobaal q̄ ⁊ gedeō de nocte
ↄſurgēs ⁊ oīs pplſ cū eo venit ad
fōtē q̄ voc̄ arad· Erāt āt caſtr̄ ma
diā ī valle ad ſeptētrionalem pla
gā coll' excelſi· Dixitq; dn̄s ad ge
deō· mltꝰ tecū ē pplſ nec tradet̄
madiā ī manꝰ eiꝰ ne glet̄ ↄtra
me iſrl̄ ⁊ dicat meis viribꝰ liberā
tꝰ ſū Loq̄re ad pplm̄ ⁊ cūctis audi
ētibꝰ p̄dica· q̄ formidoloſꝰ ⁊ timi
dꝰ ē reu'tat̄ Receſſerūt de mōte ga
laad ⁊ reuſi ſūt ex pplo· xxij· milia
viroꝝ ⁊ tm̄· x· milia remāſerūt Dix
itq; dn̄s ad gedeō Adhuc pplſ
mltꝰ ē· Duc eos ad aq̄s ⁊ ibi ꝓ
babo illos ⁊ de q̄ dixero t'ut tecū
vadat ipē pgat quē ire ꝓhibue
ro reu'tat̄ Cūq; deſcēdiſſ; pplꝰ ad
aq̄s dixit dn̄s ad gedeō· Qui ma
nu ⁊ ligua lābuerit aq̄s ſic ſolēt
canes lābē ſepabis eos ſeorſū qui
āt curuatis genibꝰ biberit ī alterā

pte erūt· Fuit itaq; numerꝰ eorū
q̄ manu ad os ꝓiciēte lābuerunt
aq̄s trecēti viri oīs āt reliq̄ mlti
tudo· flexo poplite biberat Et ait
dn̄s ad gedeō In trecētis viris q̄
lābuerūt aq̄s liberabo vos ⁊ tradā
ī manu tua madiā· oīs āt reliq̄ mul
titudo reu'tat̄ ī locū ſuū· Sūptis i
taq; ꝓ numero cibariis et tubis ō
nem reliq̄ mltitudinē abire p̄cepit
ad tab'nacula ſua ⁊ ipē cū trecen
tis viris ſe certamini dedit Caſtra āt
madiā erāt ſubt' ī valle Eadē no
cte dixit dn̄s ad eū Surge ⁊ deſcē
de ī caſtra qꝛ tradidi eos ī manu
tua Sin autē ſolꝰ ire formidas deſ
cēdat tecū phara puer tuꝰ Et cū
audieris q̄d loquant̄ tunc ↄfortā
būt̄ manꝰ tue ⁊ ſecurior ad hoſti
ū caſtra deſcēdes: Deſcēdit ḡ ipſe
⁊ phara puer eiꝰ in ptem caſtro
ꝝ vbi erāt armatoꝝ vigilie· Ma
dian autē ⁊ amalech ⁊ omīs ori
entales ppl'i fuſi iacebāt in valle
ut locuſtaꝝ mltitudo cameli āt
innumerabiles erāt ſicut arena
q̄ iacet in litore maris· Cūq; veniſ
ſet gedeō narrabat aliquis ſom
nium ꝓximo ſuo ⁊ in hūc modū
referebat quod viderat· Vidi ſō
nium ⁊ videbatur mihi quaſi ſub
cinericiꝰ panis ex ordeo volui ⁊
ī caſtra madiā deſcēdē· Cūq; per
uiſſ; ad tab'naculū pcuſſit illud
atq; ſubuertit ⁊ t're funditꝰ coequit·
Rn̄dit is cui loq̄bat̄· Nō ē hoc ali
ud n̄ gladiꝰ gedeōis filii ioas vi
ri iſrahelite· Tradidit em̄ dn̄s in
manꝰ eius madiā ⁊ ōīa caſtra
eiꝰ Cūq; audiſſ; gedeō ſōniū et
interp̄tacōnem eiꝰ adorauit et re
uerſus ē ad caſtra iſrahel ⁊ ait·

Surgite tradidit em̄ dn̄s ī man⁹
vr̄as caſtra madian. Diuiſitq̧ tre
centos viros ī tres ptes ⁊ dedit tu
bas in māib⁹ eoꝝ. lagenaſq̧ va
cuas ac lampades ī medio lagēa
rū. Et dixit ad eos. Qd̄ me facē vi
deritis hoc facite. Ingrediar ptē
caſtroꝝ ⁊ qd̄ fecero ſectamini. Qn̄
pſonuerit tuba in manu mea vos
qꝫ per caſtroꝝ circuitū clangite ⁊
cōclamate dn̄o ⁊ gedeoni. Ingreſ
ſuſq̧ ē gedeon ⁊ trecenti viri q̄ erāt
cū eo in ptē caſtroꝝ incipientib⁹
vigilijs noctis medie et cuſtodi
b⁹ ſuſcitatis cepērūt buccinis clā
gere ⁊ cōplodere inter ſe lagenas.
Cūq̧ p girū caſtroꝝ in tribus pſo
narēt locis ⁊ hydrias cōfregiſſent
tenuerūt ſiniſtris maib⁹ lāpades
⁊ dextris ſonātes tubas: clamaue
rūtq̧ gladius dn̄i ⁊ gedeonis. ſtā
tes ſinguli ī loco ſuo p circuitū ca
ſtrorum hoſtiliū. Oia itaq̧ caſtra
turbata ſūt ⁊ vociferātes vlulātes
q̧ fugerūt. Et nihilominus inſiſte
bāt trecēti viri buccinis pſonātes.
Immiſitq̧ dn̄s gladiū in oib⁹ ca
ſtris ⁊ mutua ſe cede trūcabāt fu
giētes vſq̧ ad bethſeca ⁊ crepidi
nē abelmula in thebbath. Cōcla
mātes autē viri iſrl̄ de neptali et
aſer ⁊ oī manaſſe pſeq̄bāt̄ madi
an. Et dedit dn̄s victoriā ppl̄o iſrl̄
in die illa. Miſitq̧ gedeon nūcios
in ōnē montē ephraī dicēs. Deſcē
dite in occurſū madiā ⁊ occupate
aquas vſq̧ bethbera atq̧ iordanē.
Clamauitq̧ omnis ephraim ⁊ p̄
occupauit aq̄s atq̧ iordanē vſq̧
bethbera. Apprehenſoſq̧ duos vi
ros madian oreb ⁊ zeb interfecit
oreb in petra oreb. zeb vero ī torcu

lari zeb. Et pſecuti ſūt madian ca
pita oreb ⁊ zeb portantes ad gede
on trās fluēta iordaīs. Ca. viij.

Dixeritq̧ ad eū viri ephraim
Quid ē hoc qd̄ facē voluiſti
ut nō nos vocares cū ad pugnā
pgeres cōtra madian. Iurgātes
fortit̄ ⁊ pꝑe vim inferentes. Quib⁹
ille rn̄dit. Quid .n. tale facere potui
quale vos feciſtis. Nōne melior ē
racemus ephraim vindemijs abie
zer. In man⁹ vr̄as dn̄s tradidit
pn̄cipes madiā oreb ⁊ zeb. Quid
tale facere potui q̄le vos feciſtis.
Qd̄ cū locut⁹ eēt reqeuit ſpūs eo
rū quo tumebāt cōtra eū. Cūq̧ ve
niſſet gedeō ad iordanē trāſiuit eū
cū trecētis viris q̄ ſecū erāt ⁊ p̄ laſ
ſitudīe fugiētes pſeq̄ nō poterāt.
Dixitq̧ ad viros ſocoth. Date ob
ſecro panes ppl̄o q̄ mecū ē quia val
de defecērt ut poſſim⁹ pſequi zebee
⁊ ſalmana reges madian. Rn̄derūt
pn̄cipes ſocoth. Forſitan palme
manuum zebee ⁊ ſalmana in ma
nu tua ſunt ⁊ idcirco poſtulas ut
dem⁹ exercitui tuo panes. Quib⁹
ille ait. Cū ergo tradiderit dn̄s ze
bee ⁊ ſalmana in manus meas cō
terā carnes vr̄as cū ſpinis tribuliſ
q̧ deſerti. Et inde cōſcēdens venit in
phanuel. locutuſq̧ ē ad viros lo
ci illi⁹ ſimilia. Cui ⁊ illi rn̄derūt ſi
cut rn̄derāt viri ſocoth. Dixit ita
q̧ eis. Cū reuerſus fuero victor ī pa
ce deſtruā turrim hāc. Zebee autē
⁊ ſalmana reqeſcebāt cū oī exerci
tu ſuo. Quīdecī em̄ milia viri remā
ſerāt ex oib⁹ turmis orientaliū po
puloꝝ ceſis cētūviginti milib⁹ bel
latoꝝ ⁊ educētiū gladiū. Aſcēdēs
q̧ gedeō p viā eoꝝ q̄ ī tabnaculis

moꝛabātur ad oꝛiētalē ptē nobe
et iecbaa. ꝑcuſſit caſtra hoſtium
qui ſecuri erāt ⁊ nł aduꝛſi ſuſpica
bāt. fugerūtq; zebee ⁊ ſalmana
q̃s pſequēs gedeō ꝯphēdit tur
bato oī exercitu eoꝝ Reuēteſq; de
bello añ ſol' ortū apphēdit pue
rū de viris ſocoth. īterogaitq; eū
noīa pꝛīcipū ⁊ ſenioꝝ ſocoth ⁊
deſcͥpſit ſeptuagitaſeptē viros.
Venitq; ad ſocoth et dixit eis
En zebee ⁊ ſalmana ſuper q̃b⁹ ex
pbraſtis m̄ dicētes foꝛſitā ma⁹
zebee ⁊ ſalmana de maīb⁹ tuis
ſūt ⁊ idcirco p⁹tulas ut dem⁹ vi
ris q̇ laſſi ſūt ⁊ defecerunt panes
Tulit ḡ ſeīoēs ciūtatis et ſpinas
deſ'ti ac tribulos et ꝯtriuit cū eis
atq; ꝯminuit viros ſocoth Tur
riq; phanuel ſbūtit occiſis ha
bitatorib⁹ ciūtatis. Dixitq; ad ze
bee ⁊ ſalmana Quales fuerīt viri
q̊s occidiſtis ī thaboꝛ. Qui rñde
rūt. Siles tui ⁊ vn⁹ ex eis q̄i fili⁹ r̄
gis. Quib⁹ ille rñdit. Frēs mei
fuerīt filij mr̄is mee Viuit dñs
q̊ ſi ſuaſſetis eos ñ vos occiderē.
Dixitq; iether primogenito ſuo
Surge et īt'fice eos Qui ñ eduxit
gladiū Timebat eiq; adhuc pu
er eāt. Dixerūtq; zebee ⁊ ſalmana
Tu ſurge ⁊ irrue ī nos q̊ iux̄ eta
tē robur ē hoīs. Surrexit gedeō ⁊
īt'fecit zebee ⁊ ſalmana ⁊ tulit oꝛ
namēta ac bullas q̃b; colla rega
liū cameloꝝ decoāri ſolēt. Dixerūt
q; oēs viri iſrł ad gedeō Dñaꝛē nr̄i
tu ⁊ fili⁹ tuus et fili⁹ filij tui q̊ li
beāſti nos de manu madian Qui
b⁹ ille ait Nō dñaboꝛ vr̄i nec dña
bit' ī vos fili⁹ me⁹. ſʒ dñabit' do
min⁹ Dixitq; ad eos Vnā petitiō

nē poſtlo a vob'. Date m̄i auꝛes
ex preda vrā In aurēs ei aureas
yſmahelite hēre ꝯſueuerāt. Qui
rñderūt. Libētiſſime dabim⁹ Ex
pādēteſq; ſup t'rā palliū ꝓiecerūt
ī eo iaurēs de pda et fuit pōd⁹ po
ſtulataꝝ inauriū mille ſeptīgēti
auri ſicli abſq; oꝛnamētis ⁊ monili
b⁹ ⁊ veſte purpurea q̃b⁹ reges
madiā vti ſoliti erāt ⁊ pt' toꝛq̃s
aureas cameloꝝ Fecitq; ex eo ge
deon ephod ⁊ poſuit illō in ciūta
te ſua ephra Foꝛnicatuſq; ē oīs iſrł
ī eo ⁊ fcm̄ ē gedeoni et oī domui
ei⁹ ī ruinā. Humiliat⁹ ē āt madiā
corā filijs iſrł nec potuerūt vltra
ceruices eleuaꝛē ſʒ q̇euit t'ra per q̄
dragīta ānos q̃b⁹ gedeō pfuit.
Abijt itaq; ierobaal fili⁹ ioas ⁊
habitauit ī domo ſua. Hūitq; ſep
tuagita filios q̇ egreſſi ſunt de fe
moꝛe ei⁹ eoq; plurēs hēret vxoꝛēs
Cōcubina āt illi⁹ quā hēbat ī ſich
em genuit ei filiū noīe abimelech
Moꝛtu⁹q; ē gedeō fili⁹ ioas in ſe
nectute bō ⁊ ſepult⁹ eſt in ſepul
cro ioas pr̄is ſui in ephr̄ de fa'ilia
ezdri. Poſtq̄ aūt moꝛtu⁹ ē gedeō
auerſi ſūt filij iſrł ⁊ foꝛnicati ſūt
ī baalim Percuſſerūtq; cū baal
fed⁹ vt eēt eis in deū nec r̄coꝛda
ti ſunt dñi dei ſui qui eruit eos de
manibus inimicoꝝ ſuoꝝ omniū
per circuitum nec fecerunt miſeri
cordiam cum domo ierobaal ge
deon iuxta omnia bona q̄ fecerat
iſraheli. Ca. ix.

ABijt autem abimelech fili⁹
ierobaal in ſichem ad fra
tres matris ſue et locutus ē ad
eos et ad omnem cognationē
domus patris mr̄iſq; ſue dicens

Loquimini ad oēs viros sichem
Quid vobis est melius ut dn̄ent᷑
vr̄i septuaginta viri oēs filij iero
baal an ut dn̄et᷑ vob̄ vn⁹ vir. Si
mulqꝫ ɔsiderate qꝛ os vr̄m̄ ⁊ caro
vr̄a sū. Locutiqꝫ sūt frēs mr̄is ei⁹
de eo ad oms viros sichē vniuer
sos ſmōes istos et inclinauerūt
cor eoꝝ post abimelech dicētes.
Frat᷑ nr̄ est. Dederūtqꝫ illi septua
gīta pōdera argēti d' phano baal
berith. Qui ɔduxit sibi ex ea viros
inopes ⁊ vagos secutiqꝫ sūt eum.
Et venit in domū pr̄is sui ephra ⁊
occidit frēs suos filios ierobaal
septuagīta viros sup lapidē vnū.
Remāsitqꝫ ioathā filius ieroba
al minim⁹ ⁊ ascōditus est. Cōgre
gati sunt aūt omēs viri sichem ⁊
vniuerse fa͞ilie vrbis mello: abie
rūtqꝫ ⁊ ɔstituerūt regē abimelech
iuxta quercū q̄ stabat in sichem
Qd cū nūciatū eēt ioathan: iuit
⁊ stetit in vertice mōtis garizī: ele
uataqꝫ voce clamauit ⁊ dixit. Au
dite me viri sichem: ita ut audiat
vos dn̄s. Ierūt ligna ut vngērent
sup se regē. Dixeruntqꝫ oliue. Im
pera nob̄. Que r̄ndit. Nūquid pos
sum deserere pinguedinē meāꝫ q̄
⁊ dij vtuntur ⁊ hoīes ⁊ venire vt
inter ligna promouear. Dixerūt
qꝫ ligna ad arborem ficum. Veni
⁊ sup nos r̄gnū accipe. Que r̄ndit
eis. Nūquid possūꝫ deserere dulce
dinē meā fruct⁹ qꝫ suauissimos ⁊
ire ut inter cetera ligna ꝓmoue
ar. Locutaqꝫ sūt ligna ad vitem.
Veni ⁊ īpera nob̄. Que r̄ndit eis
Nūqd possūꝫ deserē vinū meū qd
letificat deū ⁊ hoīes ⁊ inter ligna
cetera ꝓmoueri. Dixerūtqꝫ ōnia
ligna ad ramnū. Veni ⁊ īpera su
p nos. Que r̄ndit eis. Si vere me
regē vobis cōstituitis venite ⁊ sub
vmbra mea reqescite. Sin autē nō
vultis: egrediat᷑ ignis de ramno
⁊ deuoret cedros libani. Nūc igit᷑
si recte ⁊ absqꝫ pc̄ō ɔstituistis su
per vos regē abimelech ⁊ bn̄ egi
stis cū ierobaal ⁊ cū domo eius ⁊
reddidistis vicē bn̄ficijs ei⁹ qui
pugnauit ꝓ vob̄ ⁊ aīaꝫ suā dedit
periculis ut erueret vos de manu
madian: q̄ nūc surrexistis cōtra
domū pr̄is mei ⁊ interfecistis filios
eius. lxx. viros super vnum lapi
dē et cōstituistis regē abimelech
filium ancille eius sup habitato
res sicheꝫ eo qꝛ frat᷑ vester sit: si er
go recte ⁊ absqꝫ viciō egistis cuꝫ
ierobaal ⁊ domo ei⁹: hodie letemi
ni abimelech ⁊ ille letetur in vob̄
Sin aūt ꝑuerse: egrediat᷑ ignis ex
eo ⁊ ɔsumat hītatores sicheꝫ ⁊ op
piduꝫ mello egrediaturqꝫ ignis
de viris sichem ⁊ de oppido mello ⁊
deuoret abimelech. Que cū dixissꝫ
fugit ⁊ abijt ī bera: hītauitqꝫ ibi
ob metū abīelech fratris sui. Re
gnauit itaqꝫ abimelech sup isrl᷑
tribus ānis. Misitqꝫ dn̄s spm̄ pes
simū inter abimelech ⁊ hītatoēs
sichē: q̄ ceperūt eū detestari ⁊ scel⁹
interfectōnis septuaginta filioꝝ
ierobaal ⁊ effusionē sāguinis eo
rū cōferre in abimelech fratrē su
um ⁊ ī ceteros sichimoꝝ pn̄cipes
q̄ eū adiuuerant. Posuerūtqꝫ in
sidias aduūsū eū in sūmitate mōtiū
⁊ dū illius ꝑstolabāt᷑ aduētū ex
ercebāt latrocinia: agētes ꝑdas
de pretereuntib⁹. Nunciatūqꝫ est
abimelech. Venit aūt gaal fili⁹

obed cum fr̃ibus ſuis ⁊ tranſiuit in
ſichimã. Ad cui⁹ aduẽtũ erecti hi
tatoꝛ̃es ſichẽ egreſſi ſũt ĩ agros va
ſtantes vineas vuaſq; calcãtes ⁊
factis cantantiũ choꝛis igreſſi ſũt
phanũ dei ſui ⁊ int̃ epulas ⁊ pocu
la maledicebãt abimelech clamã
te gaal filio obed. Quis ẽ iſte abi
melech ⁊ q̃ eſt ſichez ut ſeruiam⁹
ei. Nunq̃d nõ ẽ fili⁹ ierobaal. Et
cõſtituit pñcipẽ zebul ſuũ ſuũ ſup
viros emoꝛ p̃ris ſichẽ. Cur ergo ſ
uiem⁹ ei. Vtinã darz aliquis po
pulũ iſtũ ſb manu mea ut auferrẽ
de medio abimelech. Dictũq; eſt
abimelech. Congrega exercitus
mltitudinẽ ⁊ veni. zebul. n. pñceps
ciuitatis auditis ſmõib⁹ gaal filij
obed iratus ẽ valde ⁊ miſit clã ad
abimelech nũtios dicẽs. Ecce gã
al fili⁹ obed venit ĩ ſichimã cũ fri
b⁹ ſuis ⁊ oppugnat aduſuz te ciuita
tẽ. Surge itaq; nocte cũ populo q̃
tecũ ẽ ⁊ latita in agro ⁊ p̃mo mãe
oꝛiẽte ſole irrue ſup ciuitatẽ. Jllo ãt
egrediente aduerſũ te cũ populo
ſuo fac ei qđ potueris Surrexit ita
q; abimelech cũ oĩ exercitu ſuo no
cte ⁊ tetẽdit inſidias iuxta ſichimã
in q̃tuoꝛ locis. Egreſſuſq; ẽ gabal
fili⁹ obed ⁊ ſtetit in introitu poꝛte
ciuitatis. Surrexit ãt abimelech ⁊
oĩs exercitus cũ eo de inſidiaꝝ lo
co Cũq; vidiſſz populũ gaal dixit
ad zebul. Ecce de mõtib⁹ multitu
do deſcẽdit. Cui ille rn̄dit Vmbꝛ̃s
montiũ vides q̃ſi capita hominuz
⁊ hoc erroꝛe decipis. Ruꝛſũq; gaal
ait. Ecce pp̃ls de vmbilico terre de
ſcẽdit ⁊ vnus cune⁹ venit p viam
q̃ reſpicit quercũ. Cui dixit zebul
Vbi ẽ nũc os tuũ q̃ loq̃baris q̃s

ẽ abimelech ut ſeruiam⁹ ei. Non
ne hic ẽ popul⁹ quẽ deſpiciebas.
Egredẽ ⁊ pugna cõtra eum. Abijt
ergo gaal expectãte ſichimoꝛum
pp̃lo ⁊ pugnauit cõtrã abimelech
q̃ pſecutus ẽ eũ fugientẽ ⁊ in vrbẽ
cõpulit. Cecideruntq; ex pte ei⁹ plu
rimi vſq; ad poꝛtã ciuitatis ⁊ abi
melech ſedit in ruma. zebul autẽ
gaal ⁊ ſocios ei⁹ expulit de vrbe
nec in ea paſſus ẽ cõmorari. Seq̃n
ti ergo die egreſſus eſt pp̃ls ĩ cam
pũ qđ cũ nuntiatũ eẽt abimelech
tulit exercitũ ſuũ ⁊ diuiſit in tres
turmas tendẽs inſidias in agris
Videſq; q̃ egredẽtur pp̃ls de ciuita
te ſurrexit ⁊ irruit in eos cũ cuneo
ſuo oppugnãs ⁊ obſidẽs ciuitatẽ.
Due aũt turme palantes p cãpũ
aduerſarios perſequebãtur. Poꝛ
ro abimelech oĩ die illo oppugna
bat vrbem quã cepit interfectis hi
tatoꝛib⁹ ei⁹ ipſaq; deſtructa ita ut
ſaul in ea diſpgerz. Qđ cum audiſ
ſent q̃ hitabãt in turre ſichimoꝛũ
ingreſſi ſũt phanum dei ſui berith
vbi fed⁹ cũ eo pepigerant ⁊ ex eo
locus nomẽ acceperat q̃ erat muni
tus valde. Abimelech q̃ audiens
viros turris ſichioꝝ pit̃er cõglo
batos aſcẽdit in mõtẽ ſelmõ cuz
oĩ pp̃lo ſuo ⁊ arrepta ſecuri p̃cidit
arboꝛis ramũ ĩpoſitũq; ferens hu
mero dixit ad ſotios. Qđ me vidi
ſtis facere cito facite. Jgit̃ certatĩ
ramos de arboꝛib⁹ p̃cidentes ſeq̃
bant̃ ducẽ Qui circũdãtes p̃ſidiũ
ſuccẽderũt atq; ita factũ ẽ vt ſumo ⁊
igne mille hoĩm necarent̃ viri pa
riter ⁊ mulieres hitatoꝝ turris ſi
chem. Abimelech autem inde pro
ficiſcẽs venit ad oppidum thebes

q̄d circūdās obſidebat exercitū.
Erat aūt turris excelſa in media
ciuitate ad quā cōfugerant ſimꝉ
viri ac mulieres ⁊ oēs pͥncipes
ciuitatis clauſa firmiſſime ianua
⁊ ſup turris tectū ſtantes p ꝓpug
nacula. Accedēſq; abimelech iux
ta turrim pugnabat fortiꝉ et ap
propinquās oſtio ignē ſupponē
mitebat. Et ecce vna mulier frag
men mole deſup iaciēs illiſit capi
ti abimelech ⁊ ɔfregit cerebꝝ eiꝰ
Qui vocauit cito armigeꝝ ſuū et
ait ad eū. Euagina gladiū tuū ⁊
percute me ne forte dicatur ꝙ a fe
mina interfectꝰ ſī. Qui iuſſa perfi
ciens interfecit eum. Jllo quoq;
mortuo oēs qui cū eo erāt de iſrꝉ
reuerſi ſūt i ſedes ſuas ⁊ reddidit
deꝰ malum q̄d fecerat abimelech
ɔtra patrē ſuū interfectis ſeptua
ginta fratribus ſuis. Sichimitis
q̄ꝫ q̄d opati erant retributū eſt ⁊
venit ſup eos maledictio ioathā
filij ierobaal. Ca. x.

POſt abimelech ſurrexit dux
in iſrꝉ thola filius phua pa
trui abimelech vir de iſachar q̄
habitauit in ſamir mōtis ephraī
⁊ iudicauit iſrꝉ viginti ⁊ tribꝰ an
nis mortuuſq; eſt ac ſepultus in
ſamir. Huic ſucceſſit iair galaadi
tes qui iudicauit iſrꝉ p viginti ⁊
duos annos hñs triginta filios
ſedētes ſup triginta pullos aſina
rū ⁊ principes triginta ciuitatū q̄
ex noīe eiꝰ ſūt appellate auoth
iair ideſt oppida iair vſq; ad pñ
tē diē i terra galaad. Mortuuſq;
eſt iair ac ſepultus i loco cui eſt
vocabulū camon. Filij autē iſrꝉ
pctīs veteribꝰ iūgētes noua fece
rūt malū in ɔſpcu dñi ⁊ ſeruierūt
ydolis baalim ⁊ aſtharoth ⁊ dijs
ſyrie ac ſidonis ⁊ moab et filiorū
ammō ⁊ philiſtijm. dimiſerūtq;
dñm ⁊ nō coluerūt eū. Cōtra quos
iratus tradidit eos in manꝰ phi
liſtijm ⁊ filiorū āmon. afflictiq;
ſūt ⁊ vehementꝉ oppreſſi p annos
decē ⁊ octo oēs q̄ hītabāt trans
iordanē in terra amorrei que ē in
galaad ītātū ut filij ammon ior
dane trāſmiſſo vaſtarēt iudā et
beniamin ⁊ ephraim. Afflictuſq;
ē iſrahel nimis. Et clamātes ad
dñm dixerūt. Peccauimꝰ tibi. q̄
dereliquimꝰ dñm deū noſtꝝ ⁊ ſer
uiuimꝰ baalim. Quibꝰ locutus ē
dñs. Nūquid nō egipcij ⁊ amor
rei filijq; āmon ⁊ philiſtijm ſido
nij q̄ꝫ ⁊ amalech ⁊ chanaā oppſ
ſerūt vos ⁊ clamaſtis ad me ⁊ erui
vos de manu eoꝝ. Et tamē reliq
ſtis me ⁊ coluiſtis deos alienos
Jdcirco nō addam ut vltra vos
liberem. Jte ⁊ inuocate deos quos
elegiſtis. Jpſi vos liberēt in tēpoē
āguſtie. Dixerūtq; filij iſrꝉ ad do
minū. Peccauimꝰ redde tu nobis
quicq̄d placet tibi: tm̄ nūc libera
nos. Que dicētes oīa de finibꝰ ſu
is alienoꝝ deoꝝ ydola piecerūt et
ſeruierūt dño deo qui doluit ſuper
miſerijs eoꝝ. Jtaq; filij āmon cō
clamātes in galaad fixere tento
ria ɔtra quos ɔgregati filij iſrꝉ i
maſpha caſtrāmetati ſūt. Dixerūt
q; pͥncipes galaad ſinguli ad pxi
mos ſuos. Qui pͥmꝰ ex nobꝭ ɔtra
filios āmon ceperit dimicare erit
dux pplī galaad. Ca. xi.

FVit itaq; illo in tēpe iepthe
galaadites vir fortiſſimus atq;

pugnatoꝛ filiꝰ mulieris mẽtricis
q̃ natus ẽ de galaad. Habuit aũt
galaad vxorẽ de qua ſuſcepit fili
os q̃ poſtq̃ creuerãt eiecerũt iepthe
dicẽtes. Heres ĩ domo pr̃is noſtri
eẽ n̄ poteris q꞉ de adulterã mr̃e na
tꝰ es. Quos ille fugiẽs atqꝫ deuitãs
habitauit in terra thob. Congre
gatiqꝫ ſunt ad eũ viri inopes ⁊ la
trocinãtes ⁊ q̃ſi principẽ ſeq̃bãn
tur. In ill' diebꝰ pugnabant filij
ãmon cõtrã iſrahel quibꝰ acriter ĩ
ſtantibꝰ perrexerũt maiores natu de
galaad ut tollẽrent in auxiliũ ſui
iepthe de terra thob. Dixerũtqꝫ ad
eũ. Veni ⁊ eſto pñceps nr̄ ⁊ pug
na cõtrã filios ãmon. Quibꝰ ille rñ
dit. Nõne vos eſtis q̃ odiſtis me
⁊ eieciſtis de domo pr̄is mei ⁊ nũc
veniſtis ad me neceſſitate cõpul
ſi. Dixerũtqꝫ principes galaad ad
iepthe. Ob hãc igitur cãꝫ nũc ad
te venimꝰ ut ꝓficiſcaris nobiſcũ ⁊
pugnes cõtrã filios ãmon ſiſqꝫ dux
oĩm qui habitant in galaad. Iep
theqꝫ dixit eis. Si vere veniſtis ad
me ut pugnẽ ꝓ vobꝫ cõtrã filios am
mon tradideritqꝫ eos dñs in ma
nꝰ meas ego ero veſter pñceps.
Qui rñderũt ei. Dominꝰ qui hec au
dit ipſe mediatoꝛ ac teſtis ẽ q꞉ nr̃ã
promiſſa faciamꝰ. Abijt itaqꝫ iep
the cum pñcipibꝰ galaad fecitqꝫ
eũ oĩs populꝰ pñcipẽ ſui. Locutuſ
qꝫ ẽ iepthe omnes ſermones ſuos
corã dño in maſpha. Et miſit nũ
cios ad regẽ filioꝝ ãmõ q̃ ex pſo
na ſua dicẽrent. Quid mĩ ⁊ tibi ẽ q̃a
veniſti cõtrã me ut vaſtares terraꝫ
meaꝫ. Quibꝰ ille rñdit. Quia tulit
iſrahel terraꝫ meam qñ aſcendit
de egipto a finibꝰ arnõ vſqꝫ iaboc

atqꝫ iordanẽ. Nũc ergo cum pace
redde mĩ eam. Per quos rurſũ mã
dauit iepthe ⁊ impauit eis ut di
cerent regi ãmõ. Hec dicit iepthe
Nõ tulit iſrahel terram moab nec
terram filioꝝ ãmon. ſed quãdo
de egipto conſcẽderũt ãbulauit ꝑ
ſolitudinẽ vſqꝫ ad mare rubꝛũ ⁊
venit in cades. Miſitqꝫ nũtios ad
regem edom dicẽs. Dimitte me ut
trãſeaꝫ terrã tuã. Qui noluit acq̃
eſcere precibꝰ eiꝰ. Miſitqꝫ ad regẽ
moab q̃ ⁊ ipſe trãſitum prebere cõ
tempſit. Mãſit itaqꝫ in cades ⁊ cir
cuiuit ex latere terrã edom ⁊ terrã
moab. Venitqꝫ ad oriẽtalem pla
gam terre moab ⁊ caſtrametatus
eſt trãs arnon nec voluit intrare
terminos moab. Arnõ quippe cõ
finiũ ẽ terre moab. Miſit itaqꝫ iſra
hel nuncios ad ſeon regem amor
reoꝝ q̃ habitabat in eſebon ⁊ dix
erunt ei. Dimitte ut trãſeã per ter
rã tuã vſqꝫ ad fluuiuꝫ. Qui ⁊ ipſe
iſrahel verba deſpiciẽs nõ dimiſit
eũ tranſirẽ p terminos ſuos. ſꝫ infi
nita multitudine cõgregata egreſ
ſus eſt cõtrã eum in iaſa ⁊ fortiter re
ſiſtebat. Tradiditqꝫ eũ dñs ĩ ma
nu iſrahel cuꝫ omni exercitu ſuo ⁊
pcuſſit eũ ⁊ poſſedit omnẽ terraꝫ
amorrei habitatores r̃giõis illiꝰ ⁊
vniuerſos fines eiꝰ de arnon vſqꝫ
iaboc ⁊ de ſolitudĩe vſqꝫ ad iorda
nẽ. Dñs ergo deꝰ iſrl' ſubuertit amorreũ
pugnãte cõtrã illũ ꝓ plo ſuo iſrl'. Et
tu nũc vis poſſidere terraꝫ eiꝰ. Nõ
ne ea q̃ poſſedit chamos deꝰ tuꝰ
tibi iure debentur. Que autẽ dñs de
us noſter victoꝛ obtinuit in nr̃ãꝫ
cedẽt poſſeſſionẽ. Niſi forte melioꝛ
es balac filio ſephoꝛ rege moab

aut docē potes ꝙ iurgatꝰ ſit ↄtra
iſrł ⁊ pugnauerit ↄtra eū q̄n habi
tauit i eſebon ⁊ vicuł eiꝰ ⁊ in aro
er ⁊ villis illiꝰ: vel i cūctis ciuita
tibꝰ iuxͣ iordanē ꝑ trecētos ānos
Quare tāto tpe nihil ſup hac re
petitōe tēptaſtis. Igitᷣ nō ego in
te pecco. ſꝫ tu cōtra me male agis
idicēs m̄ bella nō iuſta. Judicꝫ do
minꝰ arbitᷣ huiꝰ diei int̄ iſrł ⁊ iᷣ
filios ammō. Noluitqꝫ acq̄ſcere
rex filioꝝ ammō v̄bꝭ iepthe q̄ per
nūtios mādauerat. Factꝰ ē ḡ° ſu
ꝑ iepthe ſpūs dn̄i ⁊ circuiēs ga
laad ⁊ manaſſe maſphaqꝫ gala
ad ⁊ inde trāſiēs ad filios āmon
votū vouit dn̄o dicēs. Si tradide
ris filios āmon i manꝰ meas q̄
cūqꝫ p̄mꝰ fuerit egreſſꝰ de foribꝰ
domꝰ mee mihiqꝫ occurrerit reu̇
tēti cū pace a filijs āmon. eū holo
cauſtū offerā dn̄o. Tranſiuitqꝫ
iepthe ad filios āmon ut pugnꝫ
cōtra eos q̄s tradidit dn̄s i ma
nꝰ eiꝰ. ꝑcuſſitqꝫ ab aroer vſꝫ dū
uenias i mennith viginti ciuita
tes ⁊ vſꝫ ad abel q̄ eſt vineis ↄſi
ta plaga magna nimis. Hūiliati
qꝫ ſūt filij āmō a filijs iſrł. Reutē
ti aūt iepthe i maſpha domū ſuam
occurrit ei vnigenita filia cū tym
panis ⁊ choris. Nō eni hēbat a
lios liberos. Qua viſa. ſcidit veſti
mēta ſua ⁊ ait. Heu me filia mi.
decepiſti me et ip̄a decepta es. A
ꝑui eni os meū ad dn̄m ⁊ aliud
facere nō potero. Cui illa r̄ndit.
Pater mi. Si apuiſti os tuū ad
dn̄m. fac m̄ qđ cūqꝫ pollicitꝰ es. cō
ceſſa tibi vltione atqꝫ victoria de
hoſtibus tuis. Dixitqꝫ ad p̄rēm.
Hoc ſolū mihi p̄ſta qđ dep̄cor

dimitte me vt duobꝰ menſibus
circueā mōtes et plāgā v̇ginita
tē meā cū ſodalibꝰ meis. Cui ille
r̄ndit. Vade. Et dimiſit eā duobꝰ
mēſibꝰ. Cūqꝫ abiiſſꝫ cū ſocijs et
ſodalibꝰ ſuis. flebat virginitatē
ſuā i mōtibꝰ. Expletiſꝫ duobꝰ mē
ſibꝰ reūſa ē ad patrē ſuū ⁊ fecit
ei ſicut vouerat. Que ignorabat
virū. Ex inde mos icreuit i iſrł et
cōſuetudo ſeruata ē. vt poſt anni
circulū cōueniāt i vnū filie iſrł ⁊
plangāt filiam iepthe galaadite
diebꝰ quatuor. ¶ Ca. xij.

Ecce aūt in ephraim orta ē ſe
dicō. Nā trāſeūtes cōtra a
q̄lonē dixerūt ad iepthe. Quarē va
dēs ad pugnā ↄtra filios āmō vo
care nos noluiſti vt ꝑgeremꝰ tecū.
Igitᷣ incēdemꝰ domū tuā. Quibꝰ
ille r̄ndit. Diſceptacō erat mihi ⁊
ꝑplo meo cōtra filios āmō vehe
mēs. voſꝫ vocaui ut p̄beretis m̄ aux
iliū ⁊ facere noluiſtis. Qđ cernēs
poſui aīaꝫ meā in maibus meis.
trāſiuiqꝫ ad filios āmon ⁊ tradi
dit eos dn̄s in manꝰ meas. Quid
cōmerui ut adūſū me cōſurgatis
in p̄liū. Vocatis itaqꝫ ad ſe cūct
is viris de galaad pugnabat cō
tra ephraim. Percuſſerūtqꝫ viri
galaad ephraim. qꝛ dixerāt fugi
tiuus ē galaad de ephraim ⁊ hi
tat in medio ephraī ⁊ manaſſe
Occupauerūtqꝫ galaadite vada
iordanis ꝑ q̄ ephraim reuerſurus
erat. Cūqꝫ veniſſꝫ ad ea de ephraī
numero fugiēs. atqꝫ dixiſſꝫ obſe
cro ut me trāſire ꝑmittas. dicebāt
ei galaadite. Nūqd ephrateus
es. Quo dicente nō ſum. interro
gabāt eū. Dic ergo ſebboleth qđ

interꝑtatˀ ſpica Qui rn̄debat theb
boleth eadē lrā ſpicā exprimē nō
valens·ſtatimq̄ apprehēſuꝫ iugu
labant in ipſo iordanis tranſitu
Et ceciderēt ī illo tēpe de ephrīm q̄
dragīta duo milia·Judicauit ita
q̄ iepthe galaadites iſrl̄ ſex ānis
⁊ mortuus ē ac ſepultus in cīitate
ſua galaad·Poſt hūc iudicauit
iſrl̄ abeſſan de bethleeꝫ q̄ habuit
trigīta filios ⁊ totidē filias·Quas
emittēs foras maritis dedit ⁊ eiꝰ
dem numeri filijs ſuis accepit vxo
res introducēs in domū ſuā Qui ſe
ptē annis iudicauit iſrl̄·mortuuſ
q̄ ē ac ſepultus ī bethleē·Cui ſuc
ceſſit ahialō zabulonites et iudi
cauit iſrl̄ decē ānis·mortuuſq̄ eſt
ac ſepultus ī zabulō·Poſt hunc
iudicauit iſrl̄ abdō filiꝰ hellel pha
ratonites q̄ habuit q̄dragīta fili
os ⁊ trigīta ex eis nepotes aſcēdē
tes ſup ſeptuagīta pullos aſinaꝝ
⁊ iudicauit iſrl̄ octo ānis mortuꝰ
q̄ ē ac ſepultus in pharatō terre
ephraī ī mōte amalech·Ca·xiij·
RVrſūq̄ filij iſrl̄ fecerūt maluꝫ
in cōſpeū dn̄i q̄ tradidit eos ī
manꝰ philiſtinoꝝ q̄dragīnta an
nis·Erat autē q̄dā vir de ſaraa et
de ſtirpe dan noīe mānue hn̄s vxo
reꝫ ſterileꝫ cui apparuit āgelꝰ dn̄i
⁊ dixit ad eā·Sterilis es ⁊ abſq̄ li
beris·ſ; ꝯcipies ⁊ pies filiū·Caue
ergo ne bibas vinū ac ſicerā nec
īmūdū q̄cq̄ ꝯmedas·q2 ꝯcipies ⁊
paries filiū cuiꝰ nō tanget caput
nouacula·Erit enim nazareus dei
ab infantia ſua ⁊ ex mr̄is vtero et
ipſe incipiet liberare iſrl̄ de manu
philiſtinorū·Que cum veniſſ; ad
maritū ſuū dixit ei Vir dī venit ad
me hn̄s vultuꝫ āgelicū·terribilis
nimis·Quē cū interrogaſſem q̄s
eēt ⁊ vn̄ veniſſ; ⁊ quo noīe vocaē
tur noluit m̄ dicē·ſ; hoc rn̄dit·Ec
ce ꝯcipies ⁊ pies filiū·Caue ne vi
nū bibas nec ſiceraꝫ ⁊ ne aliquo
veſcaris immūdo Erit enī puer na
zareus ab infantia ſua ⁊ ex vtero
matris ſue: vſq; ad diem mortis
ſue·Orauit itaq̄ manue dominuꝫ
⁊ ait·Obſecro dn̄e ut vir dei queꝫ
miſiſti veniat iteꝝ ⁊ doceat nos q̄d
nos debeamꝰ facere de puero q̄ na
ſciturus ē Exaudiuitq; dn̄s depre
cantē manue ⁊ apparuit rurſū an
gelus dn̄i vxori eius ſedēti in agro
Manue autē maritus eiꝰ nō erat
cū ea·Que cū vidiſſ; āgelū feſtīa
uit ⁊ cucurrit ad virū ſuū nuncia
uitq; ei dicēs·Ecce apparuit m̄ vir
quē an̄ viderā·Qui ſurrexit ⁊ ſecu
tus ē vxorē ſuā·veniēſq̄ ad viꝝ di
xit ei·Tu es q̄ locutꝰ es mlieri·Et
ille rn̄dit·Ego ſū·Cui manue·Qn̄
inq̄t ſmo tuꝰ fuerit expletꝰ: q̄d vis
ut faciat puer ā a q̄ ſe obſuare de
bebit·Dixitq; āgelꝰ dn̄i ad mānue
Ab oībꝰ q̄ locutus ſū vxori tue ab
ſtineat ſe ⁊ q̄cq̄d ex vinea naſcitˀ
nō comedat·vinū ⁊ ſiceram non
bibat·nullo veſcatˀ immūdo ⁊ qđ
ei p̄cepi ī pleat atq; cuſtodiat·Dix
it itaq; manue ad āgeluꝫ dn̄i·ob
ſecro te ut acq̄eſcas p̄cibꝰ meis ⁊
faciamꝰ tibi hedū de capris Cui rn̄
dit āgelꝰ·ſi me cogis n̄ ꝯmedam
panes tuos·ſi āt vis holocauſtuꝫ
facē offer illud dn̄o·Et neſciebat
mānue q̄ āgelꝰ dn̄i eēt·dixitq; ad
eū·qđ ē tibi nomē·ut ſi ſmo tuꝰ fu
erit expletꝰ honoremꝰ te·Cui ille rn̄dit·
Cur q̄ris nomē meū qđ ē mirābile

Tulit itaqꝫ manue hedū de capꝛs
⁊ libamēta ⁊ poſuit ſup petrā offe
rēs dn̄o q̄ facit mirabilia Ipe au
tē ⁊ vxor eiꝰ intuebāt̄ Cūqꝫ aſcē
dēt flāma altaris in celū angelꝰ
dn̄i pit̄er i flāma aſcēdit. Qd cū
vidiſſꝫ manue ⁊ vxor eiꝰ ꝓni ce
ciderēt in trā ⁊ vltra eis nō appa
ruit āgelꝰ dn̄i. Statimqꝫ intellex
it manue āgelū dn̄i eſſe et dixit
ad vxorē ſuā. Morte moriemur ꝙ
vidimꝰ dn̄m. Cui rn̄dit mulier.
Si dn̄s nos vellet occidē de mai
bꝰ nr̄is holocauſtū ⁊ libamenta
nō ſuſcepiſſet nec oſtendiſſꝫ no
bis hec oīa neqꝫ ea q̄ ſūt ventura
dixiſſet. Pepit itaqꝫ filiū ⁊ vocauit
nomē eiꝰ ſamſon. Creuitqꝫ puer
et bn̄dixit ei dn̄s. cepitqꝫ ſpiritꝰ
dn̄i eſſe cū eo i caſtris dan inter
ſaraa ⁊ eſthaol. Ca. xiiij.

Deſcendit ergo ſamſō i tham
natha. videſqꝫ ibi mulierē
de filiabꝰ philiſtijm aſcendit et
nūtiauit patri ſuo ⁊ matri ſue di
cens. Vidi mulierē in thamnatha
de filiabꝰ philiſtinorū quā q̄ſo
ut mihi accipiatis vxorē. Cui dix
erūt pater ⁊ mater ſua. Nūquid
nō ē mulier in filiabꝰ fratrū tuo
rū et i oī populo tuo. ꝙ vis acci
pere vxorē de philiſtijm q̄ incircū
ciſi ſūt. Dixitqꝫ ſamſon ad patrē
ſuū. Hāc m̄ accipe ꝙ placuit ocu
lis meis. Parētes aūt eiꝰ neſcie
bāt ꝙ res a dn̄o fierēt ⁊ q̄reret oc
caſionē cōtra philiſtijm. Eo em̄
tp̄e dn̄abāt̄ philiſtijm iſraheli.
Deſcēdit itaqꝫ ſāſon cū patre ſuo
et matre i thamnatha. Cūqꝫ ve
niſſent ad vineas oppidi apparu
it catulus leoīs ſeuus ⁊ rugiēs ⁊

occurrit ei. Irruit aūt ſp̄us dn̄i in
ſāſon et dilacerauit leonē q̄ſi he
dū in fruſta decerperet nihil om
nino habēs i manu et hoc patri
⁊ matri noluit indicarē. Deſcēdit
qꝫ ⁊ locutꝰ ē mulieri q̄ placuerat
oculis eius. Et poſt aliq̄t dies re
uertēs ut acciperet eā declinauit ut
videret cadauer leoīs. Et ecce ex
amē apū in ore leonis erat ac fa
uus mellis. Quē cū ſūpſiſſet in
maībꝰ comedebat i via. veniēſqꝫ
ad prēꝫ ſuū ⁊ matrē dedit eis ptē
q̄ ⁊ ipi comederūt nec tn̄ eis volu
it indicare ꝙ mel de corpe leoīs
aſſumpſerat. Deſcēdit itaqꝫ pat̄
eius ad mulierē et fecit filio ſuo
ſāſon cōuiuiū. Sic eī iuuenes fa
cere conſueuerāt. Cū ergo ciues
loci illiꝰ vidiſſent eū dederūt ei ſo
dales t̄ginta q̄ eſſent cū eo. Qui
bꝰ locutꝰ ē ſamſō. Ppoṅa vob̄
q̄ſtionis ꝓbleuma qd ſi ſolueri
tis m̄ īra ſeptē dies cōuiuij dabo
vob̄ triginta ſyndones ⁊ totidem
tunicas Si aūt n̄ potueritis ſol
uere vos dabitis mihi t̄ginta ſy
dones ⁊ eiuſdē numeri tunicas.
Qui rn̄derēt ei. Ppoē ꝓbleuma
ut audiamꝰ. Dixitqꝫ eis. De come
dēte exiuit cibꝰ et de forti egreſſa
eſt dulcedo. Nec potuerēt per tres
dies ꝓpoſitionē ſoluere Cūqꝫ ad
eſſet dies ſeptimꝰ dixerūt ad vx
orem ſamſon. Blandire viro tuo
⁊ ſuade ei ut indicet tibi q̄d ſigni
ficet ꝓblema. Qd ſi facē nolueris
icendemꝰ te et domū pr̄is tui. An
idcirco vocaſtis nos ad nuptias
ut ſpoliarētis. Que fūdebat apd
ſamſō lacrimas et querebat̄ di
cēs. Odiſti me ⁊ n̄ diligis idcirco

pbleuma q̄d ꝓposuisti filiis popu
li mei non vis m̄ exponere. At ille
r̄ndit. Patri meo ⁊ m̄ri nolui dice
re ⁊ tibi indicare potero? Septem
igitur dieb⁹ cōuiuii flebat an̄ eū
tandēq3 die septimo cū ei eēt mo
lesta exposuit. Que statim indica
uit ciuib⁹ suis. Et illi dixerūt ei die
septiō an̄ solis occubitū. Quid dul
cius melle ⁊ q̄d forti⁹ leone? Qui
ait ad eos. Si nō arassetis in vitu
la mea nō inuenissetis ꝓpositōnē
meā. Irruit itaq3 in eū spūs dn̄i
descēditq3 ascalonē ⁊ percussit ibi
triginta viros quorū ablatas ve
stes dedit hiis q̄ pbleuma solue
rant. Iratusq3 nimis ascēdit in do
mū p̄ris sui. Vxor autē ei⁹ accepit
maritum vnum de amicis eius et
pronubis. Ca. xv.

Post aliquātulū autē tēp̄is
cū dies triticee messis insta
rent venit sāson inuisere volens vx
orē suā ⁊ attulit ei hedū de capris
Cūq3 cubiculū ei⁹ solito vellet in
trare ꝓhibuit illū pater illius di
cēs. Putaui q̄ odisses eā ⁊ ideo tr̄
didi illā amico tuo. Sed h3 soro
rem q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē sit ti
bi ꝓ ea vxor. Cui sāson r̄ndit. Ab
hac die nō erit culpa in me cōtra
philisteos. Faciā eni vob̄ mala.
Perrexitq3 ⁊ cepit trecētas vulpes
caudasq3 eaꝝ iunxit ad caudas ⁊
faces ligauit in medio quas igne
succēdēs dimisit ut huc illucq3 dis
currerent. Q̄ stati ꝓrexerūt in sege
tes philistinoꝝ. Quib⁹ succēsis ⁊
ꝯportate iā fruges ⁊ adhuc stan
tes i stipula ꝯcremate sūt in tm̄tū
ut vineas q̄q3 ⁊ olivueta flāma cōsu
meret. Dixeritq3 philistiim. quis fe
cit hāc rem. Quib⁹ dictū ē. Sāsō
gener thānathei q̄ tulit vxorem
ei⁹ ⁊ alteri tradidit hec opatus ē
Ascēderūtq3 philistiim ⁊ ꝯbusserūt
tā mulierē q̄ p̄rem ei⁹. Quib⁹ ait
samsō. Licet hec feceritis tamē ad
huc ex vobis expetā vltōē ⁊ tūc
quiescā. Percussitq3 eos ingenti
plaga ita ut stupētes surā femori
iponerent Et descēdēs hītauit i spe
lūca petre etham. Igit̄ ascēdentes
philistiim in terrā iuda castrme
tati sūt in loco q̄ postea vocatus ē
lechi idest maxilla vbi eoꝝ fusus
ē exercitus. Dixerūtq3 ad eos de tri
bu iuda. Cur ascēdistis aduersū
nos? Qui r̄nderūt. Vt ligem⁹ sam
sō venim⁹ ⁊ reddam⁹ ei q̄ in nos
opatus ē. Descēderūt ergo tria mi
lia viroꝝ de iuda ad specū silicis
etham. Dixerūtq3 ad sāsō. Nescis
q̄ philistiim imperēt nob? Quā ē
hoc facē voluisti? Quib⁹ ille ait.
Sicut fecerunt mihi sic feci eis. Li
gare inquiunt te venimus ⁊ trade
re in manus philistinorū. Quib⁹
samsō iurate ait ⁊ spondete mihi
q̄ nō occidatis me. Dixerūt. Nō te
occidem⁹ s3 vinctū tradem⁹. Ligaue
rūtq3 eū duob⁹ nouis funibus ⁊
tulerūt eū de petra etham. Qui cū ve
nisset ad locū maxille ⁊ philistiim
vociferātes occurrissent ei: irruit
spūs domini i eum ⁊ sic solent ad
odorem ignis ligna ꝯsumi ita vin
cula quibus ligatus erat dissipa
ta sunt ⁊ soluta. Inuētamq3 max
illā idest mādibulam asini que
iacebat arripiens interfecit in ea
mille viros et ait in maxilla asini
in mandibula pulli asinarum de
leui eos et percussi mille viros.

Cūq; hec v̄ba canēs cōpleſſet ꝓ
iecit mādibulā de manu et vocauit
nomē loci illiꝰ ramathlechi: qd
īꝑ̄tat̄ eleuacō maxille. Sitiēſq;
vald. clamauit ad dn̄z ⁊ ait. Tu
dediſti ī manu ſerui tui ſalutē hāc
maximā atq; victoriā ⁊ en ſiti mo
rior incidāq; in manꝰ incircūciſo
rū. Aꝑuit itaq; dn̄s molarē dētē
ī maxilla aſini ⁊ egreſſe ſūt ex eo
aque. Quibꝰ hauſtis r̄focillauit
ſpūm ⁊ vires recepit. Idcirco ap
pellatū ē nomē loci illiꝰ fons īuo
cātis de maxilla vſq; ī p̄ntē diez Iu
dicauitq; iſrl̄ ī diebꝰ philiſthīm
viginti ānis. ¶ Ca. xvi.

Abijtq; ī gazam ⁊ vidit ibi
mulierē meretrīcē. ingreſſuſq; ē
ad eā. Qd cū audiſſent philiſti
im ⁊ percrebruiſſet apud eos īt̄raſ
ſe vrbē ſāſō. circūdederūt eū poſitis
in porta ciuitatis cuſtodibꝰ ⁊ ibi
tota nocte cū ſilentio p̄ſtolantes ut
facto mane exeuntem occiderent
Dormiuit āt ſāſō vſq; ad mediuz
noctis ⁊ inde ꝯſurgēs apprehēdit
ābas porte fores cū poſtibꝰ ſuis
et ſerā. īpoſitaſq; hūeris ſuis porta
uit ad v̄ticē mōtis qui reſpicit he
bron. Poſt hec amauit mulierē
q̄ hītauit in valle ſoreth et voca
batur dalila. Venerūtq; ad eam
p̄ncipes philiſtinoꝝ atq; dixerūt
Decipe eū ⁊ diſce ab illo in q̄ hēat
tantā fortitudinē ⁊ quō eū ſupare
valeamꝰ et victū affligē. Qd ſi
feceris. dabimꝰ tibi ſinguli mille
argēteos. Locuta ē ergo dalila
ad ſāſō. Dic m̄ obſecro ī q̄ ſit tua
maxima fortitudo et qd ſit q̄ liga
tus erūpe ē neq̄as. Cui r̄ndit ſā
ſon. Si ſeptez neruiceis funibꝰ
necdū ſiccis ⁊ adhuc humētibꝰ
ligatus fuero. infirmꝰ ero vt cete
ri hoīes. Attuleruntq; ad eā ſatra
pe philiſtinoruz ſeptē funes vt
dixerat. quibꝰ vinxit eum latēti
bꝰ apud ſe inſidijs ⁊ in cubiculo
finē rei exſpectātibꝰ. Clamauitq;
ad eū. Philiſthīm ſup te ſamſon
Qui rupit vincula quō ſi rūpat q̄s
filū de ſtuppa tortū ſputamīe cū
odorē ignis acceperit ⁊ nō ē cog
nitū in q̄ eēt fortitudo eius. Dixit
ad eū dalila. Ecce illuſiſti m̄ ⁊ fal
ſū locutus es. Saltē nūc īdica mi
hi q̄ ligari debeas. Cui ille r̄ndit.
Si ligatus fuero nouis funibꝰ q̄
nūq̄ fuerūt ī opere. infirmꝰ ero ⁊ a
lioꝝ hoīm ſimilis. Quibꝰ rurſum
dalila vinxit eū ⁊ clamauit. phili
ſthīm ſup te ſamſō. in cubiculo īſi
dijs p̄patis. Qui ita rupit vincula
q̄ſi fila telaꝝ. Dixitq; dalila rurſū
ad eū. Vſq;quo decipis me ⁊ fal
ſū loq̄ris. Oſtēde de quo vinciri de
beas Cui r̄ndit ſamſō. Si iq̄t ſep
tem crines capitis mei cum licio
plexueris ⁊ clauū hijs circūliga
tū t̄re fixeris. īfirmꝰ ero. Quod cū
feciſſet dalila dixit ad eū. Philiſ
thīm ſup te ſamſō. Qui ꝯſurgens
de ſōno extraxit clauū cū crinibus
et licio. Dixitq; ad eū dalila. quō
dicis ꝙ amas me cū aīmꝰ tuꝰ n̄
ſit mecū. Per tres vices mētitꝰ
es m̄ ⁊ noluiſti dicere ī q̄ ſit maxi
ma fortitudo tua. Cūq; moleſta
ei eſſet ⁊ ꝑ multos dies iugiter ad
hereret. ſpatiū ad quietē nō t̄ribu
ens. defecit aīa eiꝰ ⁊ ad mortē vſq;
laſſata ē. Tūc aperiēs veritatem
rei dixit ad eā. Ferrū nunq̄ aſcē
dit ſup caput meū. q2 nazareus

idest ꝯſecratus dño ſuꝫ de vtero
mr̄is mee. Si raſū fuerit caput me
um recedet a me fortitudo mea ⁊ de
ficiā. eroq̃ ſic ceteri hoīes. Videns
q̃ illa ꝙ ꝯfeſſus ei eſſet oēm ani
mū ſuū miſit ad pn̄cipes philiſti
noꝝ ac mādauit. Aſcēdite adhuc
ſemel qꝛ nūc mī aperuit cor ſuum
Qui aſcenderūt aſſumpta pecunia
quā ꝓmiſerāt. At illa dormīē eum
fecit ſup genua ſua ⁊ in ſinu ſuo ē
clinaē caput. Vocauitq̃ tonſorē
⁊ raſit ſeptē crines ei⁹ ⁊ cepit abi
gere eū ⁊ a ſe repellē. Statim enim
de eo fortitudo diſceſſit. Dixitq̃.
Philiſtijm ſup te ſamſon. Qui de
ſōno ꝯſurgēs dixit ī aīo ſuo. Egre
diar ſicut ante feci ⁊ me excutiam
neſciens ꝙ receſſiſſet ab eo dñs.
Quē cū apprehēdiſſent philiſtijm
ſtatim eruerūt oculos ei⁹ ⁊ duxerūt
gazam vinctū cathenis ⁊ clauſuꝫ
in carcē molē fecerūt. Iamq̃ capilli
eius renaſci ceperant ⁊ principes
philiſtinoꝝ ꝯuenerunt in vnuꝫ
ut ymolarēt hoſtias magnificas
dagon deo ſuo ⁊ epularēt dicen
tes tradidit de⁹ nr̄ inimicū noſtꝝ
ſamſō in manus nr̄ās. Qd etiam
popul⁹ vidēs laudabat deum ſuū
eadēq̃ dicebat. Tradidit de⁹ no
ſter aduerſariū noſtꝝ in manus
nr̄ās. q̄ deleuit terraꝫ nr̄ām ⁊ occi
dit plurimos. Letanteſq̃ ꝑ conui
uia ſūptis iā epulis p̄ceperunt ut
vocarēt ſamſō ⁊ ante eos luderet.
Qui adduct⁹ de carcē ludebat an
te eos. fecerūtq̃ eū ſtare int̄ duas
columnas. Qui dixit puero regen
ti greſſus ſuos. Dimitte me ut tā
gā colūnas q̄b⁹ oīs imminet do
mus ⁊ recliner ſup eas ⁊ paululū
requieſcaꝫ. Dom⁹ autē erat plena
viroꝝ ac mulierꝝ ⁊ erāt ibi omēs
pn̄cipes philiſtioꝝ ac de tecto ⁊ ſo
lario circit̄ tria milia vtriuſq̃ ſex
us ſpectabāt ludētē ſamſō. At ille
inuocato dño ait. Dñe de⁹ meus
memēto mei ⁊ redde mihi nūc for
titudinē priſtinā de⁹ me⁹ ut vlciſ
car me de hoſtib⁹ meis ⁊ ꝓ amiſſi
one duoꝝ luminū vnā vltōnem
recipiā. Et apprehendens ambas co
lūnas q̄b⁹ innitebat̄ dom⁹ alterā
q̃ earꝝ dextera ⁊ alterā leua tenēs
ait. Moriatur aīa mea cū philiſti
im. Concuſſiſq̃ fortiter colūnis ce
cidit dom⁹ ſup oēs pn̄cipes ⁊ cete
rā multitudinē q̄ ibi erāt. Multoq̃
plures interfecit moriens q̄ȝ ante
viu⁹ occiderat. Deſcēdentes autē
frēs ei⁹ ⁊ vniuſa cognatō tulerūt
corp⁹ ei⁹ ⁊ ſepelierūt inter ſaraa ⁊
eſtahol ī ſepulchro prīs ſui manue
iudicauitq̃ iſrl̄ viginti ānis.

Ca. xvij.

Fuitq̃ eo tempe
vir quidā de mōte ephraim
nomine michas qui dixit matri
ſue. Mille centū argēteos quos ſe
paueras ⁊ ſup q̄b⁹ me audiēte iu
raueras ecce ego habeo ⁊ apd me
ſūt. Cui illa rn̄dit. Bn̄dict⁹ filius
me⁹ dño. Reddidit ergo eos mr̄i
ſue q̄ dixerat ei. Conſecraui ⁊ vo
ui hoc argētum dño ut de manu
mea ſuſcipiat fili⁹ meus ⁊ faciat
ſculptile atꝫ ꝯflatile ⁊ nūc trado
illd̄ tibi. reddidit igit̄ eos mr̄i ſue
Que tulit ducētos argēteos ⁊ de
dit eos argētario ut facerꝫ ex eis
ſculptile atꝫ ꝯflatile qd̄ fuit in do
mo miche. Qui ediculā q̃ ī ea dō ſe
pauit ⁊ fecit ephod ⁊ theraphim
idest veſtem ſacerdotalem ⁊ ydola

Impleuitq; vni⁹ filioꝝ ſuoꝝ ma-
nū ⁊ fact⁹ ē ei ſacđos. In diebus
illis nō erat rex in iſrł. ſꝫ vn⁹q̄ſꝫ
q̄d ſibi rectū videbat̄ h° fatiebat
Fuitq; in tp̄e illo alter adoleſcēs
de bethleem iuda ex ɔgnacōe ei⁹
eātz ip̄e leuites ⁊ habitabat ibi
Egreſſuſq; d ciuitate bethleem pe-
regr̄nari voluit vbicūq; ſibi ɔmo-
dū repperiſſet. Cūq; veniſſet in mō-
tē ephraim iter fatiēs ⁊ declinaſſz
paulūper i domo miche interroga-
tus ē ab eo vn̄ veniſſz. Qui r̄ndit
Leuita ſū de bethleē iuda ⁊ vado
ut habitez vbi potuero ⁊ vtile m̄
eſſe pſpexero. Māe apud me iq̄t
⁊ eſto mihi parēs ac ſacđoſ. da-
boq; tibi p̄ ānos ſingulos decem
argēteos ac veſtē duplicē ⁊ q̄ ad
victū ſūt neceſſaria. Acquieuit ⁊
māſit apd hoīez. fuitq; illi quaſi
vn⁹ d filijs Impleuitz micha ma-
nū ei⁹ ⁊ hūit puerū ſacđotē apd
ſe. nūc ſcio dicēs ꝙ bene fatiet m̄
de⁹ hn̄ti leuitici generis ſacđotē.
IN dieb⁹ illis nō erat ¶Ca. xviij.
rex in iſrł ⁊ trib⁹ dan q̄rebat poſ-
ſeſſionē ſibi ut habitaēt i ea. Vſ-
q; ad illū em̄ diē inter ceteras tri-
bus ſortē nō acceпat. Miſerūt g°
filij dan ſtirpis ⁊ failie ſue quiq;
viros fortiſſiōs d ſaraa et eſtha-
ol ut explorarēt terrā ⁊ diligēter
inſpicerēt. Dixerūtq; eis. Ite et ɔſi-
derate terrā. Qui cū pgētes veniſ-
ſent i mōtē ephraim ⁊ itraſſent
domū miche req̄euerūt ibi. Et ag-
noſcētes vocē adoleſcentiſ leuite.
vtēteſq; illi⁹ diuſorio dixerūt ad
eū. Quis te huc adduxit. q̄d hic
agis. Quā ob cauſā huc venire
voluiſti. Qui r̄ndit eis. Hec ⁊ hec

pſtitit mihi michas ⁊ me m̄cede
ɔduxit ut ſim ei ſacđos. Rogaue-
rūtq; eū ut ɔſuleret dn̄z ⁊ ſcire poſ-
ſent an pſpero itinere pgerent ⁊
res haberet effectū. Qui r̄ndit eis
Ite cū pace dn̄s reſpicit viā veſ-
trā ⁊ iter quo pgitis. Euntes igit̄
q̄nq; viri venerūt lais. videruntq;
pplm habitātē in ea abſq; vllo ti-
more iuxta ɔſuetudinē ſydonioꝝ
ſecurū ⁊ quietū nullo eis penitus
reſiſtēte. magnaꝝq; opū ⁊ pcul
a ſydone atq; a cūctis hoīb; ſepa-
tū. Reuſiq; ad fratres ſuos i ſara-
a ⁊ eſthaol ⁊ quid egiſſent ſciſci-
tantib⁹ r̄nderūt. Surgite ⁊ aſcēda-
m⁹ ad eos. Vidim⁹ em̄ terram
vald opulentā ⁊ vberem. Nolite
negligere nolite ceſſare. Eam⁹ et
poſſideamus eā nullus erit labor
Intrabim⁹ ad ſecuros i regionē
latiſſimā. tradetq; nob dn̄s locū
i quo nullius rei ē penuria eoꝝ q̄
gignūt̄ in t̄ra. Profecti igit̄ ſūt de
ɔgnacōe dan de ſaraa et eſtaol
ſexcēti viri accincti armis bellicis aſ-
cēdēteſq; māſerūt i cariathiarī iude
q̄ locus ex eo tp̄e caſtroꝝ dā no-
mē accepit ⁊ eſt poſt tergū caria-
thiarim. Inde trāſierūt i mōtē ep-
hraim Cūq; veniſſent ad domuz
miche dixerūt quiq; viri q̄ prius
miſſi fuerāt ad ɔſiderādā terram
lais ceteris fratrib⁹ ſuis Noſtis
ꝙ i domib⁹ iſtis ſit ephod ⁊ the-
raphim ⁊ ſculptile atq; ɔflatile.
Videte q̄d vob placeat. Et cū pau-
lulū declinaſſent ingreſſi ſūt domū
adoleſcētis leuite q̄ erat in domo
miche. ſalutaueruntq; eū vbis pa-
cificis. ſexcēti aūt viri ita ut erāt
armati ſtabāt ante oſtiū. At illi

qui ingreſſi fuerāt domū iuuenis
ſculptile ⁊ ephod ⁊ theraphim atꝫ
ꝯflatile tollē nitebātur ⁊ ſacerdos
ſtabat ante hoſtium ſexcētis viris
fortiſſimis haud ꝓcul expectātibꝰ.
Tulerūt igitᷣ qui itrauerāt ſculp
tile ephod ⁊ ydola atꝫ conflatile.
Quibꝰ dixit ſacerdos Quid facitis
Cui rñderūt. Tace ⁊ pone digitū ſu
per os tuū. veniqꝫ nobiſcū ut habe
amꝰ te prēm ac ſacerdotē. Quid ti
bi meliꝰ ē ut ſis ſacerdos in domo
vnius viri. an ī vna tribu ⁊ fami
lia in iſrł. Qd cū audiſſet acquie
uit ſermonibꝰ eoꝝ ⁊ tulit ephod ⁊
ydola ac ſculptile ⁊ ꝓfectus eſt cuꝫ
eis. Qui cū ꝑgerent ⁊ añ ſe ire fecis
ſent paruulos ac iumenta et oē qd
erat precioſū. iamqꝫ a domo miche
eſſent ꝓcul, viri q̄ hītant in edibꝰ
miche cō clamātes ſecuti ſūt ⁊ pꝰ
tergū clamarē ceperūt. Qui cū reſpex
iſſent dixerūt ad michaꝫ. Quid ti
bi vis. Cur clamas. Qui rñdit.
deos meos q̄s m̄ feci tuliſtis ⁊ ſacer
dotē ⁊ oīa que habeo ⁊ dicitis q̄d
tibi eſt. Dixerūtqꝫ ei filij dan. Ca
ue ne vltra loq̄ris ad nos ⁊ veni
ant ad te viri animo ꝯcitati ⁊ ipſe
cum omni domo tua pereas. Et ſic
cepto itinere ꝑrexerūt Vidēs autē
micha ꝙ fortiores ſe eſſent reuer
ſus eſt ī domū ſuā. Sexcēti autē vi
ri tulerūt ſacerdotē ⁊ q̄ ſup̄ diximus
venerūtqꝫ in lais ad populū q̄eſcē
tē atꝫ ſecuꝝ ⁊ ꝑcuſſerūt eos in ore
gladij. vrbēqꝫ incēdio tradiderūt
nullo penitus ferēte preſidiū eo ꝙ
ꝓcul hītarēt a ſydone ⁊ cū nullo
hoīm hērent q̄cq̄ ſocietatis ac ne
gocij Erat autē ciuitas ſita in regiōe
roob quā rurſū extruentes hītā

uerūt in ea vocato nomine ciuita
tis dan iuxta vocabulū patris ſui
quē genuerat iſrahel que ꝑus lais
dicebatur. Poſuerūtqꝫ ſibi ſculp
tile ⁊ ionathan filium gerſan filij
moyſi ac filios eiꝰ ſacerdotes ī tri
bu dan vſqꝫ ad dieꝫ captiuitatis ſue
Manſitqꝫ apud eos ydolū miche
oī tempe quo fuit domꝰ dei ī ſylo
In diebꝰ illꝰ nō erat rex in iſrł.

Fuit q̄dā vir leui Ca. xix.
tes hītans in latere montis
ephraī q̄ accepit vxorē de bethleē
iuda Que reliq̄t eū ⁊ reuſa ē in do
mū p̄ris ſui bethleē māſitqꝫ apud
eū q̄tuor mēſibꝰ. Secutuſqꝫ eſt eā
vir ſuus volenſqꝫ recōciliari ei atꝫ
blandiri ⁊ ſecū reducē hñs ī comi
tatu pueꝝ ⁊ duos aſinos Que ſuſ
cepit eū ⁊ introduxit in domū pa
tris ſui. Qd cū audiſſꝫ ſocer eiꝰ eūqꝫ
vidiſſꝫ occurrit ei letus ⁊ āplexatꝰ
ē hoīeꝫ Māſitqꝫ gener ī domo ſoce
ri tribꝰ diebꝰ ꝯmedēs cū eo ⁊ bibēs
familiarit. die autēꝫ q̄rto de nocte
ꝯſurgēs ꝓficiſci voluit Quē tenuit
ſocer ⁊ ait ad euꝫ. Guſta priꝰ pu
ſillū pānis ⁊ ꝯforta ſtomachū ⁊ ſic
ꝓficiſceris. ſederūtqꝫ ſił ac ꝯmederūt
⁊ biberūt. Dixitqꝫ pr̄ puelle ad ge
nerū ſuū. q̄ſo te ut hodie hic mā
eas pitēqꝫ letemur. At ille cōſurgēs
cepit velle ꝓficiſci. Et nilominꝰ ob
nixe eū ſocer tenuit ⁊ apd ſe fecit
manē. Mane autē facto ꝑabat le
uites iter. Cui ſocer rurſū. Obſecro
inquit ut paululum cibi capias ⁊
aſſumptis viribꝰ donec increſcat
dies: poſtea ꝓficiſcaris. Comede
rūt ergo ſimł ſurrexitqꝫ adoleſcēs
ut pergeret cum vxore ſua et pue
ro. Cui rurſum locutus eſt ſocer.

Considera ꝙ dies ad occasū decli
uior sit ⁊ ꝓpinq̃t ad vesperū. Mane
apd me etiā hodie ⁊ duc letū diē
⁊ cras ꝓficisceris ut vadas in do
mū tuam. Nolite gener acquiesce
re sermonibus eius. sed statim ꝑ
rexit ⁊ venit contͣ iebus que alte
ro noīe vocatur ihrl'm: ducens se
cū duos asinos onustos ⁊ cō cubi
nā. Iāq; aderant iux̄ iebus ⁊ dies
mutabat' in noctē. Dixitq; puer
ad dn̄m suū. Veī obsecro declinē9
ad vrbē iebuseorū ⁊ maneamus
in ea. Cui rn̄dit dn̄s. Nō igrediar
oppidū gentis aliene q̄ nō ē de fili
is isrl'. ß trāsibo vsq; gabaa ⁊ cū il
luc puenero manebim9 i ea ā cer
te in vrbe rama. Trāsierūt ergo iebꝫ
⁊ ceptū carpebāt iter: occubuitq;
eis sol iuxta gabaa q̄ ē i tribu be
niamin: diuerteītq; ad eā ut ma
nerent ibi. Quo cum itrassent sede
bāt in platea cītatis ⁊ null9 eos re
cipe voluit hospicō. Et ecce apparu
it homo senex reuertens de agro ⁊
de ope suo vespi. qui ⁊ ipe de mōte
erat ephraim ⁊ pegrin9 hītabat
i gaba. Hoīes āt regiōis illi9 erāt
filij iemini. Eleuatisq; ocul' vidit
senex sedentē hoīem cum sarcinul'
suis in platea cītatis ⁊ dixit ad eū
Vn̄ venis ⁊ quo vadis. Qui rn̄dit
ei: pfecti sum9 de bethleem iuda ⁊
pgim9 ad locū nostrū q̄ ē in latere
mōtis ephraim vn̄ ieām9 bethle
em. Et nūc vadim9 ad domū dei
nullusq; sb tectū suū nos vult reci
pe: hn̄tes paleas ⁊ fenū in asino
rū pabulū ⁊ panē ac vinū i meos
⁊ ancille tue vsus ⁊ pueri q̄ mecū
est. Nulla re idigem9 nisi hospicō
Cui rn̄dit senex. Pax tecū sit Ego

pbebo oia q̄ necessaia sūt. tm̄ q̄so
ne i platea maneas. Introduxitq;
eū in domū suā ⁊ pabulū asinis p
buit ac postq̄ lauerūt pedes suos re
cepit eos in cōuiuiū. Illis epulan
tibus ⁊ post laborē itineris cibo et
potu reficiētib9 corpa: venerūt viri
cītatis illius filij belial idest absq;
iugo ⁊ circūdātes domū senis. fo
res pulsare ceperunt. clamātes ad
dn̄m domus atq; dicētes Educ virū
q̄ ingressus ē domū tuā ut abuta
mur eo. Egressusq; ē ad eos senex:
⁊ ait Nolite frēs nolite facere ma
lū hoc. qr igressus est hō hospiciū
meum ⁊ cessate ab hac stulticia.
Habeo filiā vgīnē ⁊ hic hō hꝫ cō
cubinā: educā eas ad vos ut hūi
lietis eas ⁊ vrām libidinē cōplea
tis: tm̄ obsecro ne scelus hoc ↄtra
naturā opemī in virū. Nolebant
acq̄escere sermonib9 illi9. Qd cer
nens hō adduxit ad eos ↄcubinā
suā ⁊ eis tradidit illudendā Qua
cū tota nocte abusi eēnt: dimiserūt
eā mane. At mulier recedentib9 te
nebris venit ad ostium dom9 vbi
manebat dn̄s suus ⁊ ibi corruit.
Mane facto surrexit hō ⁊ aperuit
ostiū ut ceptam expleret viā ⁊ ecce
ↄcubina ei9 iacebat ante ostium
sparsis in limine manib9 Cui ille
putans eā acq̄escē loq̄bat' Surge
ut ābulem9 Qua nihil rn̄dente in
telligēs ꝙ erat mortua: tulit eam
⁊ iposuit asino: reūsusq; ē i domū
suā. Quā cū essꝫ ingressus arripu
it gladiū ⁊ cadauer vxoris cū os
sib9 suis i duodecī ptes ac frusta
ↄscidens misit in oēs termīos isrl'
Qd cū vidissent singuli cōclama
bāt. Nūq̄ res tal' facta ē in isrl' ex

eodie quo aſcēderūt patres nr̄i de
egipto vſq̄ in preſens tēpꝰ. Fer
te ſētētiā ⁊ in cōe decernite quid
facto opꝰ ſit. ¶Ca. xx.
EGreſſi itaq̄ ſūt oēs filij iſrł
⁊ pit̄ ꝯgregati q̄ſi vir vnus
de dā vſq̄ berſabee et t̄ra galaad
ad dn̄m ī maſpha. oēſq̄ anguli
ꝑplor ⁊ cūcte tribꝰ iſrł in eccleſi
aꝫ populi dei ꝯuenerūt q̄dringēta
milia peditū pugnator. Nec latuit
filios beniamī ꝙ aſcēdiſſent filij
iſrł in maſpha. Interrogatuſq̄ leui
ta maritus mulieris īterfecte. quō
tātū ſcelꝰ ꝑpetratū eēt. r̄ndit. Veni
in galaad bēiamī cū vxore mea.
illucq̄ diuerti. Et ecce hōies ciuitatis
illiꝰ circūdederūt nocte domū in q̄
manebā volētes me occidē ⁊ vx
orem meā incredibili furore libi
dinis vexantes demū mortua eſt.
Quā arreptā in fruſta ꝯcidi miſi
q̄ partes in omnes t̄minos poſ
ſeſſionis veſtre q̄r nūq̄ꝑ tantū ne
phas ⁊ tā grande piaculū factū
eſt in iſrł. Adeſtis omēs filij iſrł
decernite q̄d facere debeatis. Stanſq̄
omnis ꝑplꝰ ⁊ q̄ſi vnꝰ hōis ſmo
ne r̄ndit. Nō recedemꝰ in taberna
cula noſtra nec ſuā q̄ſq̄ꝑ ītrabit
domū ſ; hoc cōtra gabaa in com
mune fatiemꝰ. Decē viri eligant̄
e centū ex omnibꝰ tribubꝰ iſrł
⁊ centum de mille ⁊ mille de decē
milibꝰ ut ꝯportēt exercitui ciba
ria ut poſſimꝰ pugnare cōtra ga
baa bēiamin et reddere ei ꝓ ſcelē
q̄d meret̄. Cōueitq̄ vniūſus iſrł
ad ciuitatē quaſi hō vnus eadem
mente vnoq̄ cōſilio et miſerunt
nūtios ad omēꝫ tribum bēiamin
q̄ dicerent. Cur tantū nephas in

vobis reptū ē. Tradite hōies d̄
gabaa q̄ hoc flagitiū ꝑpetrarūt
ut moriantur ⁊ auferat̄ malū de
iſrł. Qui noluerunt fratrū ſuor
filiorū iſrł audire mādatū ſ; ex
cūctis vrbibus q̄ ſortis ſue erāt
ꝯuenerūt in gabaa ut illis ferrēt
auxiliū ⁊ cōtra vniuerſū populū
iſrł dimicarent. Inuētiq̄ ſūt vigi
tiq̄nq̄ milia de bēiamin educētiū
gladiū pret̄ habitatoēs gabaa
q̄ ſeptingēti erant viri fortiſſimi
ita ſiniſtra ut dextra ꝓliantes et
ſic fūdis lapides ad certū iaciē
tes ut capillūq̄ poſſent ꝑcutere
⁊ nequaq̄ꝑ in alterā ꝑtem ictꝰ la
pidis deferret̄. Viror q̄ iſrł abſq̄
filijs beniamin inuēta ſūt q̄dringē
ta milia educentiū gladios ⁊ pa
tor ad pugnā q̄ ſurgētes vēnerūt
in domū dei hoc eſt in ſilo. ꝯſulue
runtq̄ dn̄m atq̄ dixerūt. Quis e
rit in exercitu nr̄o ꝑnceps certa
mis ꝯtra filios beniamin. Quibꝫ
r̄ndit dn̄s. Iudas ſit dux veſter.
Statimq̄ filij iſrł ſurgentes mane
caſtrametati ſūt iuxta gabaa inde
ꝓcedētes ad pugnā contra benia
min vrbem oppugnare ceperunt.
Egreſſiq̄ filij beniamin de gabaa
occiderūt de filijs iſrł die illo vigi
tiduo milia viror. Rurſū filij iſrł
⁊ fortitudine ⁊ numero ꝯfidētes
in eodem loco ī quo prius ꝯtaue
runt aciē direxerūt ita tn̄ ut priꝰ
aſcenderent ⁊ flerent coram dn̄o
vſq̄ ad noctē. ꝯſulerētq̄ eū ⁊ dice
rēt. Deo vltra ꝓcedē ad dimicād̄
ꝯtra filios bēiami fratres meos
an n̄. Quibꝰ ille r̄ndit. Aſcendite
ad eos ⁊ inite ꝯtamē. Cūq̄ filij iſ
rahel alterā die ꝯtrā filios bēiamin

ad p̄liū ꝓceſſiſſent: erupeꝛunt filij
bēiamin de portis gabaa ⁊ occur-
rētes eis tanta ī illos cede bacchati
ſunt ut decē ⁊ octo milia virorum
educētiū gladiū ꝓſternerēt. Quā
ob rem oēs filij iſrl̄ venerūt ī domū
dei ⁊ ſedētes flebāt corā dn̄o. Ieiu-
naueruntq; die illo vſq; ad veſpe-
rā ⁊ obtulerunt ei holocauſta atq;
pacificas victias ⁊ ſup ſtatu ſuo
interrogauerūt. Eo tēpe ibi erat
archa federis dn̄i ⁊ phīnees filius
eleazari filij aaron p̄poſitus dom⁹.
Cōſuluerūt igitꝰ dn̄m atq; dixerūt. Ex-
ire vltra debem⁹ ad pugnā cōtra fi-
lios beniamin frēs noſtros an q̄-
eſcere? Quib⁹ ait domin⁹. Aſcēdi-
te. Cras eñ tradā eos in manus
vrās. Poſueruntq; filij iſrl̄ inſidias
per circuitū vrbis gabaa ⁊ tertia
vice ſicut ſemel ⁊ bis cōtra benia-
min exercitū ꝓduxerūt. Sed ⁊ filij
beniamin audacter eruperūt de ci-
uitate ⁊ fugiētes aduerſarios lō-
gi⁹ pſecuti ſūt. ita ut vulnerarēt
ex eis ſic p̄mo die ⁊ ſcd̄o ⁊ cederent
per duas ſemitas vertentes terga
quarū vna ferebatur in bethel ⁊ al-
tera in gabaa atq; proſternerēt tri-
ginta circiter viros. Putauerūt
eñ ſolito eos more cedere. Qui fu-
gā arte ſimulantes inierūt cōſiliū ut
abſtraherent eos de ciuitate ⁊ q̄ſi
fugiētes ad ſupradictas ſemitas
ꝑducerēt. Oēs itaq; filij iſrl̄ ſurgē-
tes de ſedib⁹ ſuis tetēderūt aciē in
loco q̄ vocatꝰ baalthamar: inſidie
q̄q; que circa vrbē erāt paulatim ſe
aperire cepert ⁊ ab occidētali vrbis
parte procedere. Sed ⁊ alia decē mi-
lia viroꝝ de vniuerſo iſrl̄ hītato-
res vrbis ad certamia ꝓuocabāt

ingrauatūq; eſt bellū cōtra filios
beniamin ⁊ non intellexerūt q̄ ex
omni pte illis inſtaret interitus.
Percuſſitq; eos dn̄s in cōſpectu fi-
lioꝝ iſrahel ⁊ interfecerūt ex illis ī illo
die viginti quinq; milia ⁊ centum
viros oēs bellatores ⁊ educentes
gladiū. Filij autē beniamin cū ſe
inferiores eē vidiſſent ceperūt fu-
gere. Qd̄ cernentes filij iſrl̄ dederūt
eis ad fugiēdū locū ut ad p̄para-
tas inſidias deuenirent q̄s iuxta
vrbē poſuerant. Qui cū repēte de la-
tibulis ſurrexiſſent ⁊ beniamī ter-
ga cedētib⁹ darēt: ingreſſi ſunt ciui-
tatē ⁊ ꝑcuſſerūt eam in ore gladij.
Signū āt dederāt filij iſrahel hijs
quos in inſidijs collocauerāt ut
poſt q̄ vrbē cepiſſent ignē accēde-
rent ut aſcēdēte in altū fumo ca-
ptam vrbē demōſtrarēt. Qd̄ cū cer-
nerēt filij iſrahel in ipō certamine
poſiti. putauerūt eñ filij beniamin
eos fugere ⁊ inſtātius pſeq̄bantꝰ
ceſis de exercitu eoꝝ triginta viris.
ut viderūt quaſi columnā fumi de ci-
uitate cōſcēdere. beniaminq; reſpici-
ens retro cū captā cernerēt ciuitatē
⁊ flāmas ī ſublime ferri qui prius ſi-
mulauerāt fugā verſa facie fortius
reſiſtebāt. Qd̄ cū vidiſſent filij be-
niamī in fugā verſi ſūt ⁊ ad viā de-
ſerti ire ceperūt: illuc eos aduerſari-
is pſequentibus. Sed ⁊ hij qui vrbē
ſuccenderāt occurrerūt eis atq; ita fa-
ctum eſt ut ex vtraq; pte ab hoſti-
b⁹ cederentꝰ nec erat vlla requies
morientiū. Ceciderūt atq; proſtrati
ſūt ad orientalem plagā vrbis ga-
baa. Fuerūt autē qui in eodē loco i-
terfecti ſūt decē ⁊ octo milia viroꝝ
oēs robuſtiſſimi pugnatores. Qd̄

cū vidiſſent q̄ remāſerāt de benia
mīn fugerīt in ſolitudīnē ⁊ perge
bāt ad petrā cuiꝰ vocabulū ē remmō
In illaq̄ꝫ fuga palātes ⁊ in diuer
ſa tēdētes occiderūt q̄nq̄ꝫ milia vi
ros. Et cū vltra tēderēt perſecuti
ſūt eos. Et interfecerūt etiā alia duo
milia Et ſic factū ē ut oēs qui ceci
derāt de bēiamin in diuſis locis eſ
ſent vigītiq̄nq̄ꝫ milia pugnatoēs
ad bella ꝓmptiſſimi. Remanſerūt
itaq̄ꝫ de oī numero beniamin qui
euadere potuerūt et fugē in ſolitu
dinē ſexcēti viri ſederūtq̄ꝫ i petra rē
mō mēſibꝰ q̄tuor. Regreſſi aūt fi
lij iſrl̄ oēs reliq̄as ciuitatis a viris
vſq̄ꝫ ad iumēta gladio ꝑcuſſerūt
cūctaſq̄ꝫ vrbes et viculos beniami
vorax flāma ꝯſūpſit. ¶ Ca. xxi.

Iurauerātq̄ꝫ filij iſrl̄ in maſpha
⁊ dixerūt. Nullꝰ nrm̄ dabit filijs
beniamī de filiabꝰ ſuis vxorē. Ve
nerūtq̄ꝫ oēs ad domū dei in ſilo ⁊ i
cōſpectu eiꝰ ſedētes vſq̄ꝫ ad veſpe
rā leuauerūt vocē ⁊ magno vlula
tu ceperūt flere dicentes. Quare do
mine deꝰ iſrl̄ factū ē hoc malū po
pulo tuo ut hodie vna tribꝰ au
ferretur ex nobis. Altera aūt die di
luculo ꝯſurgētes extruxerūt altarē
Obtulerūtq̄ꝫ ibi holocauſta et pa
cificas victimas ⁊ dixerūt Quis nō
aſcendit in exercitū dn̄i de vniuerſis
tribubꝰ iſrl̄. Grādi enī iuramēto
ſe ꝯſtrinxerāt cū eēnt i maſpha i
terfici eos qui defuiſſent ductiq̄ꝫ
penitētia filij iſrl̄ ſuper fratre ſuo
beniamin. ceperūtq̄ꝫ dicere Ablata
ē tribꝰ vna de iſrl̄. Vn̄ vxores ac
cipient. Omnes enī i ꝯmune iu
rauimꝰ nō daturos nos hijs fili
as nr̄as Idcirco dixerūt Quis eſt

de vniuerſis tribubꝰ iſrahel q̄ nō aſ
cendit ad dn̄m in maſpha. Et ec
ce inuēti ſunt habitatoēs iabis
galaad in illo exercitu non fuiſſe
Eo quoq̄ꝫ tēpoē cū eſſent i ſilo nul
lus ex eis i repertus ē. Miſerunt
itaq̄ꝫ decem milia viros robuſtiſ
ſimos ⁊ preceperūt eis. Ite et per
cutite habitatores iabes galaad i
ore gladij tā vxores q̄ꝫ paruulos e
orū et hoc erit quod obſeruare de
bebitis Omne generis maſculini ⁊
mulieres que ꝯgnouerūt viros in
terficite virgines reſeruate. Inuē
te ſunt de iabis galaad quadrin
gēte virgines que neſcierūt viri
thorum ⁊ adduxerāt eas ad caſ
tra in ſilo in terrā chanaā Miſerūt
q̄ꝫ nūtios ad filios beniamī qui
erāt i petra remmō ⁊ ꝑceperūt eis
ut eos ſuſciperent in pace Vene
rūtq̄ꝫ filij beniamin i illo tēpore et
date ſūt eis vxores de filiabus ia
bis galaad. alias aūt nō reperūt
quas ſimili modo traderent Vni
uerſuſq̄ꝫ iſrahel valde doluit ⁊ egit
penitētiā ſup interfectione vniꝰ
tribus ex iſrahel. dixeruntq̄ꝫ ma
iores natu. Quid faciemꝰ reliquis
qui nō acceperūt vxores. Omnes
in beniamin femie ꝯciderūt ⁊ magna
nobis cura ingentiq̄ꝫ ſtudio pro
uidendū ē ne vna tribꝰ deleatur
ex iſrahel. Filias enī nr̄as eis da
re nō poſſumꝰ ꝯſtricti iuramēto ⁊
maledictione qua diximus male
dictus qui dederit de filiabꝰ ſuis
vxorem beniamin. Ceperuntq̄ꝫ cō
ſilium atq̄ꝫ dixerunt. Ecce ſolem
nitas domini eſt in ſilo anniuerſaria
q̄ ſita eſt ad ſeptemtrionem vrbis
bethel ad orientalem plagā vie

que de bethel tendit ad ſichimaꝫ
⁊ ad meridieꝫ oppidi lebona. Pre
ceperūtqꝫ filijs beniamin atꝫ dixerūt
Ite ⁊ latitate in vineis. Cūqꝫ vide
ritis filias ſylo ad ducendos cho
ros ex more ꝓcedere: exite repēte de
vineis ⁊ rapite ex eis ſinguli vxo
res ſingulas ⁊ ꝑgite in terrā beni
amin. Cūqꝫ venerint p̄res eaꝝ ac
frēs ⁊ aduerſū vos q̄ri ceperint atꝫ
iurgari: dicem⁹ eis. Miſeremini eoꝝ.
Non. n. rapuerūt eas iure bellāci
um atꝫ victoꝝ. ſ; rogantib⁹ ut ac
ciperent nō dediſtis ⁊ a vr̄a parte
pctm̄ eſt. Fecerūtqꝫ filij beniamin
ut ſibi fuerat īperatū ⁊ iuxta nūm
ſuū rapuerūt ſibi de hijs q̄ ducebāt
choros vxores ſingulas abierūtqꝫ
in poſſeſſionē ſuā edificātes vrbes
⁊ hītantes in eis. Filijqꝫ iſrl' reuſi
ſūt ꝑ trib⁹ ⁊ familias in tab'nacu
la ſua in diebus illis non erat rex
in iſrahel. ſ; vnuſquiſqꝫ qđ ſibi re
ctū videbatur hoc faciebat.

Explicit liber iudicū.

Incipit lib' Ruth. Ca. p.

In diebus vnius iudicis qn̄ iudi
ces p̄erant facta ē fames in terra.
Abijt ergo homo de bethleem iu
da: vt ꝑegrinaret' in regione moa
bitide cū vxore ſua ac duob⁹ libe
ris. Ipē vocabat' elimelech ⁊ vxor
eius noemi ⁊ duo filij alter maa
lon ⁊ alter chelion: effratei de beth
leem iuda. Ingreſſiqꝫ regionē mo
abitideꝫ morabant' ibi. Et mortu⁹
ē elimelech maritus noemi remā
ſitqꝫ ipſa cum filijs. Qui acceperūt
vxores moabitidas: quarum vna
vocabatur orpha alteraqꝫ ruth.

Manſerūtqꝫ ibi decē ānis ⁊ ambo
mortui ſūt maalon videlicꝫ ⁊ che
lion: remāſitqꝫ mulier orbata du
ob⁹ liberis ac marito. Et ſurrexit vt
in patriā ꝑgeret cum vtraqꝫ nuru
ſua de regione moabitide. Audie
rat enim ꝙ reſpexiſſꝫ dn̄s ꝑplm ſu
um ⁊ dediſſꝫ eis eſcas. Egreſſa eſt
itaqꝫ de loco ꝑegrīacōis ſue cū vtrā
qꝫ nuru ⁊ iā in via reūtendi poſita
in terraꝫ iuda: dixit ad eas. Ite in
domū m̄ris vr̄e. Faciat vobiſcum
dn̄s miām: ſic feciſtis cū mortuis
⁊ mecū. Det vob' inuenire reqͤeꝫ in
domib⁹ virorū q̄s ſortiture eſtis.
Et oſculata ē eas. Que eleuata vo
ce flere ceperūt ⁊ dicere. Tecū ꝑge
mus ad populū tuū. Quib⁹ illa rn̄
dit. Reūtimini filie mi. Cur venitis
mecū. Num vltra habeo filios i
vtero meo ut viros ex me ſperare
poſſitis. Reuertimini filie mi ⁊ abite
Iā eī ſenectute ↄfecta ſū nec apta
vinculo coniugali. Etiā ſi poſſem
hac nocte ↄcipe ⁊ parere filios: ſi
eos expectare velitis donec creſcāt
⁊ annos pubertatis impleāt: āte
eritis vetule ꝙ nubatis. Nolite q̄ſo
filie mi. qr vr̄a āguſtia magis me
p̄mit ⁊ egreſſa eſt man⁹ dn̄i con̄
me. Eleuata igit' voce rurſū flere ce
perūt. Orpha oſculata eſt ſocꝝ ac
reuerſa: ruth adheſit ſocrui ſue.
Cui dixit noemi. En reuerſa ē cog
ta tua ad ꝑplm ſuū ⁊ ad deos ſuos:
vade cū ea. Que rn̄dit. Ne aduerſe
ris mihi ut relinquā te ⁊ abeam.
Quocūqꝫ perrexeris ꝑgā ⁊ vbi mo
rata fueris ⁊ ego pariter morabor.
Populus tu⁹ ꝑpls meus ⁊ deus
tuus deus me⁹. Que te terra ſuſce
perit morientē in ea moriar: ibiqꝫ

locū accipiā ſepulture. Hec m̄ faciat deus et hec addat ſi nō ſola mors me ⁊ te ſepauerit. Vidēs ergo noemi ꝙ obſtinato ruth aīo decreuiſſet ſecū ꝑgere adūſari noluit nec ad ſuos vlt̄ reditū ꝑſuadere. Prouecteqꝫ ſūt ſimul ⁊ vēnūt in bethleē. Quibꝰ vrbē ingreſſis velox apd̄ cūctos fama percrebuit dicebātqꝫ mulieres. Hec ē illa noemi. Quibꝰ ait. Ne vocetis me noemi ideſt pulchrā ſꝫ vocate me mara id ē amarā ꝙ amaritudīe valde repleuit me oīpotēs. Egreſſa ſū plena ⁊ vacuā reduxit me dn̄s. Cur ergo vocatis me noemi quā dn̄s humiliauit ⁊ afflixit omnipotēs. Venit ergo noemi cū ruth moabitide nuru ſua de terra peregnatiōis ſue ⁊ reuerſa ē in bethleem qn̄ p̄mū ordea metebāt. Ca. ij.

Erat aūt viro elimelech cōſāgneꝰ hō potēs ⁊ magnarū opū noīe booz. Dixitqꝫ ruth moabitis ad ſocrū ſuā. Si iubes vadā in agrū ⁊ colligā ſpicas q̄ fugerint manꝰ metētiū vbicūqꝫ clemētis i me pr̄ſfāilias reperero grāam. Cui illa rn̄dit. Vade filia mi. Abijt itaqꝫ et colligebat ſpicas poſt tergā metētiū. Accidit aūt ut ager ille haberet dn̄m noīe booz q̄ erāt de cognatiōe elimelech. Et ecce ipſe veniebat de bethleē. dixitqꝫ meſſoribꝰ. Dn̄s vobiſcū. Qui rn̄derūt ei. Bn̄dicat tibi dn̄s. Dixitqꝫ booz iuueni q̄ meſſoribꝰ p̄erat. Cuiꝰ ē hec puella. Cui rn̄dit. Hec ē moabitis q̄ venit cū noemi de regione moabitide et rogauit ut ſpicas colligerē remanētes ſequēs meſſorū veſtigia. Et de mane vſqꝫ nūc ſtat i agro ⁊ nec ad momētū q̄d domū reūſa ē. Et ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in alterum agrū ad colligēdū nec recedas ab hoc loco ſꝫ iūgēre puellis meis ⁊ vbi meſſuerint ſeq̄re. Mādaui ei pueris meis ut nemo moleſtꝰ ſit tibi. ſꝫ etiā ſi ſitieris vade ad ſarcinulas ⁊ bibe aq̄s de q̄bꝰ ⁊ pueri mei bibūt. Que cadēs i faciē ſuā ⁊ adorās ſup terrā dixit ad eū. Vn̄ hoc m̄ ut inuenirē grām an̄ oculos tuos ⁊ noſſe me dignareris peregrinā mulierē. Cui ille rn̄dit. Nūciata ſūt m̄ oīa q̄ feceris ſocrui tue poſt mortē viri tui ⁊ ꝙ reliq̄ris parētes tuos ⁊ terrā in q̄ nata es et veneris ad pplm̄ quē antea neſciebas. Reddat tibi dn̄s ꝓ ope tuo ⁊ plenā mercedē recipias a dn̄o deo iſrl̄ ad quē veniſti ⁊ ſb̄ cuiꝰ cōfugiſti alas. Que ait. Inueni grām apud oculos tuos dn̄e mi q̄ cōſolatus es me ⁊ locutus es ad cor ancille tue q̄ nō ſū ſimil' vniꝰ puellarū tuarū. Dixitqꝫ ad eā booz. qn̄ hora veſcēdi fuerit veni huc ⁊ comede panē et intinge buccellā tuā in aceto. Sedit itaqꝫ ad meſſorū latꝰ et cōgeſſit polētā ſibi comeditqꝫ ⁊ ſaturata ē ⁊ tulit reliq̄as. Atqꝫ inde ſurrexit ut ſpicas ex more colligeret. Precepit aūt booz pueris ſuis dicēs. Etiā ſi vobiſcū metere voluerit ne ꝓhibeatis eā et de veſtris quoqꝫ manipul' ꝓicite de induſtria ⁊ remanere ꝑmittite ut abſqꝫ rubore colligat ⁊ colligentē nemo corripiat. Collegit ergo i agro vſqꝫ ad veſperā et q̄ collegerat virga cedens et excutiens inuenit ordei quaſi ephi menſurā id ē tres modios

quos portans reuſa ē in ciuitatē ⁊
oſtēdit ſocrui ſue. Inſup ꝓtulit ⁊
dedit ei de reliquijs cibi ſui q̄ ſatu
rata fuerat. Dixitq; ei ſocrus ſua
Vbi hodie collegiſti. Et vbi feci
ſti opus. Sit bn̄dictꝰ q̄ miſertus
eſt tui. Indicauitq; ei apd̕ quem
eēt operata ⁊ nom̄ dixit viri q̄ bo
oz vocaretur. Cui rn̄dit noemi Be
nedictꝰ ſit a dn̄o qm̄ eādē gratiā
quā ꝑbuerat viuis ſuauit ⁊ mor
tuis. Rurſumq; ait. Propinquꝰ nr̄
eſt hō. Et ruth. hoc q̄ꝫ iquit p̄cepit
mihi ut tādiu meſſoribꝰ eiꝰ iūge
rer donec om̄es ſegetes meterent̄.
Cui dixit ſocrus. Melius ē filia mi
ut cū puellis eiꝰ exeas ad meten
dū ne i alieno agro q̄ſpiā reſiſtat
tibi. Iuncta ē itaq; puellis booz ⁊
tādiu cū eis meſſuit donec ordea ⁊
triticū in horreis cōderentur.

Ca. iij.

Poſtq̄ꝫ autē reuſa ē
ad ſocrū ſuā audiuit ab ea.
Filia mi q̄rā tibi requiē ⁊ ꝓuidebo
ut bn̄ ſit tibi. Booz iſte cuiꝰ puel
lis in agro iūcta es ꝓpinquꝰ nr̄ ē et
hac nocte aream ordei ventilat. La
uare igitur ⁊ vngē ⁊ induē cultio
ribꝰ veſtimentis ⁊ deſcēde in areā.
Nō te videat hō donec eſū potūq;
finierit. Qn̄ autem ierit ad dormi
endū nō locū in quo dormiat. Ve
nieſq; ⁊ diſcoopies palliū q̄ opit̄
a p̄te pedū ⁊ ꝓicies te ⁊ ibi iaceb.
Ipē autē dicet tibi q̄d agere debe
as. Que rn̄dit. Quicq̄d p̄ceps faci
am. Deſcēditq; in areā ⁊ fecit oīa
q̄ ſibi īpauerat ſocrꝰ. Cumq; come
diſſꝫ booz ⁊ bibiſſꝫ ⁊ factus eēt hi
larior iſſetq; ad dormiēd iuxᵃ aceru
ū manipuloꝝ venit abſcōdite ⁊
diſcoopto a pedibus eius pallio
ſe proiecit. Et ecce nocte iā media
expauit homo ⁊ cōturbatus ē vi
ditq; mulierē iacentē ad pedes ſu
os ⁊ ait illi. Que es. Illaq; rn̄dit.
Ego ſū ruth ācilla tua expāde pal
liū tuū ſup famulā tuā q̄ꝛ ꝓpinquꝰ
es. Et ille bn̄dicta inq̄t es a dn̄o fi
lia ⁊ priorē miſcdam poſteriori ſu
paſti. q̄ꝛ n̄ es ſecuta iuuenes pau
pes ſiue diuites. Noli ergo metuē
ſꝫ q̄cquid dixeris mihi faciā tibi.
Scit. n. oīs populꝰ q̄ habitat ītra
portas vrbis mee mulierē te eſſe
virtutis. Nec abnuo me ꝓpinquū
ſed ē aliꝰ me ꝓpinquior. Quieſce hac
nocte ⁊ facto mane ſi te voluerit ꝓ
pinq̄tatis iure retinē bn̄ res acta ē.
Si autē ille noluerit ego te abſq;
vlla dubitatiōe ſuſcipiā viuit do
minꝰ. Dormi vſq; mane. Dormiuit
itaq; ad pedes eiꝰ vſq; ad noctis
abſceſſum. Surrexit itaq; anteq̄ꝫ ho
mines ſe cognoſcēnt mutuo ⁊ dix
it booz. Caue ne quis nouerit q̄
huc veneris. Et rurſū expāde inq̄t
palliū tuū quo opiris ⁊ tene vtra
q̄ manu. Qua extēdēte ⁊ tenēte mē
ſus ē ſex modios ordei ⁊ poſuit ſu
per eā. Que portans igreſſa ē ciui
tatē ⁊ venit ad ſocrū ſuā. Que dix
it ei. Quid egiſti filia. Narrauitq;
ei oīa q̄ ſibi feciſſꝫ homo. Et ait.
Ecce ſex modios ordei dedit mihi ⁊
ait nolo vacuā te reuerti ad ſocrū
tuā. Dixitq; noemi. Expecta filia do
nec videamꝰ quem res exitū hēat
Neq;. n. ceſſabit hō niſi cōpleuerit
qd̕ locutus eſt.

Ca. iiij.

Aſcēdit ergo booz ad portam
⁊ ſedit ibi. Cumq; vidiſſꝫ ꝓpin
quū p̄terire de quo p̄us ſermo hi
tus ē dixit ad eū. Declina pauliſꝑ

⁊ ſede hic vocãs eũ noĩe ſuo. Qui
diũtit ⁊ ſedit. Tollẽs ãt booz de-
cẽ viros de ſeniorib⁹ ciuitatis dix-
it ad eos. Sedete hic. Quib⁹ reſidẽ-
tib⁹. locut⁹ ẽ ad ꝓpinquũ. Partẽ
agri fratris nr̃i elimelech vẽdet
noemi q̃ reuẽſa ẽ de regione moa-
bitide qđ audire te volui ⁊ tibi di-
cere corã cũctis ſedẽtib⁹ ⁊ maiori-
bus natu de populo meo. Si vis
poſſidẽ iurẽ ꝓpinq̃tatis eme ⁊ poſſi-
de. ſi ãt diſplicꝫ tibi hoc ipſũ indica
mihi ut ſciã quid facẽ debeã. Nul-
lus em̃ ẽ ꝓpinqu⁹ excepto te q̃ pri-
or es. ⁊ me q̃ ſecũd⁹ ſũ. At ille rñ-
dit. Ego agꝝ emã. Cui dixit booz.
Qñ emeris agꝝ de manũ mł́ieris
ruth q̃ꝫ moabitidẽ q̃ vxor defũcti
fuit debes accipere ut ſuſcites no-
mẽ ꝓpinqui tui in hereditate ſua
Qui rñdit. Cedo iure ꝓpinq̃tatis.
Neqꝫ em̃ poſteritatẽ familie mee
delẽ debeo. Tu meo vtẽ ꝑuilegio
quo me libẽter carere ꝓfiteor. Hic
ãt erat mos ãtiq̃tus in iſrł́ inter
ꝓpinq̃s ut ſi qñ alẽ alteri ſuo iurẽ
cederet ut eẽt firma cõceſſio. ſol-
uebat hõ calciamẽtũ ſuũ ⁊ dabat
ꝓpinquo ſuo. Hoc erat teſtimoniũ
ceſſiõis in iſrł́. Dixit g° ꝓpinq̃ ſuo
booz. Tolle calciamẽtũ tuũ. quod
ſtatĩ ſoluit de pede ſuo. At ille ma-
iorib⁹ natu et vniuerſo ꝑplo teſ-
tis vos inq̃t eſtis hodie q̃ poſſe-
derĩ oĩa q̃ fuerẽt elimelech ⁊ che-
lion ⁊ maalõ tradente noemi et
ruth moabitidẽ vxorem maalon
in cõiugium ſũpſerĩ. ut ſuſcitem
nomẽ defũcti ĩ hẽditate ſua ne vo-
cabulũ ei⁹ de familia ſua ac fratrib⁹
⁊ ꝑplo deleat. Vos inquã huius
rei teſtis eſtis. Rñdit oĩs popł́s

qui erat in porta ⁊ maiorẽs natu.
Nos teſtes ſumus. Faciat dñs
hãc mulierẽ q̃ ingreditẽ domũ tu-
am ſicut rachel ⁊ lyã. q̃ edificauerũt
domũ iſrł́ ut ſit exẽplũ virtutis
in effrata ⁊ habeat celebre nomẽ
in bethleem. Fiatqꝫ dom⁹ tua ſicut
domus phares quẽ thamar pe-
perit iude de ſemĩe qđ tibi dederit
dñs ex hac puella. Tulit itaqꝫ
booz ruth ⁊ accepit vxorẽ ingreſ-
ſuſꝫ ẽ ad eã ⁊ dedit illi dñs ut cõ-
ciperet ⁊ pareret filiũ. Dixeruntqꝫ
mł́ieres ad noemi. Bñdict⁹ dñs
q̃ nõ ẽ paſſus ut deficeret ſucceſ-
ſor familie tue ⁊ vocaretur nomẽ eius
in iſrł́ ⁊ habeas q̃ cõſoletur aĩaꝫ tu-
am ⁊ enutriet ſenectutẽ. De nuru
em̃ tua natus ẽ q̃ te diliget ⁊ mł́-
to tibi melior ẽ q̃ ſi ſeptẽ habẽs
filios. Suſceptũqꝫ noemi puerũ
poſuit in ſinu ſuo ⁊ nutricis ac ge-
rule fũgebatur offitio. Vicine aũt
mulieres cõgratulãtes ei ⁊ dicentes
natus ẽ fili⁹ noemi vocauerũt nomẽ
ei⁹ obed. Hic eſt patẽ yſai patris
dauid. Hee ſũt gñacõẽs pharẽs
Phares genuit eſrom. Eſrom ge-
nuit aram. aram genuit amina-
dab. Aĩadab geñuit naſõ. Naſõ
geñuit ſalmõ. Salmõ geñuit booz.
booz genuit obed. Obed geñuit
yſai. yſai genuit dauid.

Explicit liber Ruth.

Incipit ꝓlogus beati ieronimi In libros regum.

Viginti et duas lr̄as
eē apd̄ hebreos. ſy
roꝝ q̄ꝫ lingua et cal
deoꝝ teſtat̄ que he
bree mag̃ ex parte
cōfinis eſt. Nā et ipſi vigintiduo
elemēta habēt eodē ſono ſ; diuer
ſis caracterib⁹. Samaritani etiã
pētateucũ moyſi totidē lr̄is ſcrip
titãt. figuris tm̄ et apicib⁹ diſcre
pātes. Certũq; ē eſdraz ſcribā le
giſq; doctorē poſt captā iheroſoli
mā et inſtauratōez tēpli ſub zoro
babel alias lr̄as repperiſſe quib⁹
nūc vtimur cũ ad illud vſq; tēp⁹
idē ſamaritanoꝝ et hebreoꝝ cara
cteres fuerint. In libro q̄ꝫ nume
roꝝ hec eadē ſupputatō ſb̄ leuitaꝝ
ac ſacerdotũ cenſu miſtice oſtē
ditur et nomē dn̄i tetragramaton
i q̄buſdā grecis voluminib⁹ vſq;
hodie antiq̄s expreſſuz lr̄is inue
nimus. S; et pſalmi triceſimuſſex
tus et cēteſimuſdecim⁹ et cēteſim⁹
vndecim⁹ et centeſimuſdecimuſ
octauus et cēteſimuſquadrageſi
muſquart⁹. q̄q̄ diuerſo ſcribāt̄
metro. tamen eiuſdem numeri
texunt̄ alphabeto. Et iheremie la
mētatōes et oratō ei⁹ ſalomonis
q̄ꝫ in fine ꝓuerbia ab eo loco in
quo ait. Mulierē fortē quis inue
niet eiſdē alphabetis vl̄ īciſioni
bus ſupputant̄. Porro q̄nq; litte
re duplices apud hebreos ſunt.
caph. mez. nun. phe ſade Alit̄ eī
ſcribunt ꝑ has pn̄cipia medie
tateſq; verboꝝ aliter fines Vnde
et hui; a pleriſq; libri duplices
eſtimāt̄ ſamuel. malachym. da
brepamim. eſdras. iheremias cũ
cynoth: id ē lamētatōib⁹ ſuis
Quomō igit̄ vigintiduo elemen
ta ſūt ꝑ q̄ ſcribimus hebraice oē
qd̄ loquimur et eoꝝ initijs vox
humana ꝯprehēdit̄ ita viginti
duo volumina ſupputāt̄ quibus
q̄ſi lr̄is et exordijs ī dei doctrina te
nera adhuc et lactēs viri iuſti eru
ditur infantia Prim⁹ apd̄ eos li
ber vocat̄ breſith quē nos gene
ſim dicim⁹. Secūd⁹ elleſmoth q̄
exod⁹ appellat̄. Terci⁹ vagecrā
id eſt leuiticus. Quart⁹ vageda
ber quē numerū vocam⁹ Q̄ntus
elleaddabari q̄ deutronomiũ
ꝑnotat̄. Hij ſūt q̄nq; libri moyſi
quos ꝓprie thorath id eſt legem
appellant Scd̄m ꝓphetarū ordiēz
faciūt et incipiunt a ihesu filio na
ue q̄ apd̄ illos ioſue bennun dici
tur. Deinde ſubtexūt ſopthim id
eſt iudicũ librum et in eūdem cō
pingūt ruth q̄r in dieb⁹ iudicū
facta eius narrat̄ hiſtoria. Ter
ci⁹ ſeq̄t̄ ſamuel quez nos regno
rū primū et ſecūdū dicim⁹. Quar
tus malachim id eſt regũ q̄ ter
tio et quarto regnoꝝ volumine cō
tinet̄ Meliuſq; ē mlt̄o malachim
id eſt regum q̄ malecoth id ē re
gnorū dicere. Nō eīn multarū gē
tiū deſcribit regna ſed vni⁹ iſrahe
litici ꝓp̄li qui tribub⁹ duodecī ꝯti
net̄. Q̄ntus ē yſaias. Sextus ihe
remias. Septim⁹ ezechiel. Octa
uus liber duodecī ꝓphetaꝝ q̄ apd̄
illos vocatur thareaſra Tercius
ordo agiographa poſſidet. Et pri
mus liber incipit ab iob. Scd̄s a
dauid quē q̄nq; inciſionibus et

vno pſalmorum volumine comprehen
dunt. Tercius eſt ſalomon. tres libros
habens prouerbia. que illi parabolas id eſt
maſloth appellant. Quartus eccleſiaſten
id eſt coeleth. Quintus eſt canticum can
ticorum. quem titulo ſyraſyrim preno
tant. Sextus eſt daniel. Septimus da
brehiamin id eſt verba dierum: quod ſig
nificantius cronicon totius diuine hi
ſtorie poſſumus appellare. qui liber
apud nos paralipomenon primus
et ſecundus inſcribitur. Octauus eſdras
qui et ipſe ſimiliter apud grecos et lati
nos in duos libros diuiſus eſt. No
nus heſter. Atque ita fiunt pariter ve
teris legis libri viginti duo id eſt
moyſi quinque et prophetarum octo: agio
graphorum nouem. Quanquam nonnulli
ruth et cinoth inter agiographa
ſcriptitent et hos libros in ſuo putent
numero ſupputandos: ac per hoc eſſe
priſce legis libros viginti quatuor quos
ſub numero viginti quatuor ſeniorum apo
calipſis iohannis inducit adorantes ag
num et coronas ſuas proſtratis vul
tibus offerentes: ſtantibus coram quatu
or animalibus oculatis ante et retro id eſt
in preteritum et in futurum reſpicientibus
et indefeſſa voce clamantibus. ſanctus
ſanctus. ſanctus. dominus deus omnipotens
qui erat et qui eſt et qui venturus eſt.
Hic prologus ſcripturarum quaſi galeatum
principium: omnibus libris quos de he
breo vertimus in latinum conuenire poteſt
ut ſcire valeamus quicquid extra hos
eſt: inter apocrapha eſſe ponendum.
Igitur ſapientia que vulgo ſalomonis in
ſcribitur et ieſu filii ſyrach liber et
iudith et thobias et paſtor non ſunt
in canone. Machabeorum primum librum
hebraicum reperi. ſecundus grecus eſt: quod
ex ipſa phraſi probari poteſt. Que
cum ita ſe habeant: obſecro te lector
ne laborem meum reprehenſionem eſti
mes antiquorum. In templo dei offert
vnuſquiſque quod poteſt. Alii aurum et
argentum et lapides precioſos. alii
biſſum et purpuram et coccum offerunt
et iacinctum. Nobiſcum bene agitur
ſi obtulerimus pelles et caprarum pi
los. Et tamen apoſtolus contemptibilio
ra noſtra magis neceſſaria indicat.
Unde et tota illa tabernaculi pul
chritudo et per ſingulas ſpecies eccleſie
preſentis futureque diſtinctio pellibus
tegitur et ciliciis: ardoremque ſolis et i
niuriam imbrium: ea que viliora ſunt
prohibent. Lege ergo primum ſamuel
et malachim meum. Meum inquam me
um. Quicquid enim crebrius verten
do et emendando ſollicitius et didi
cimus et tenemus: noſtrum eſt. Et cum
intellexeris quod antea neſciebas vel
interpretem me eſtimato ſi gratus es
vel paraphraſten ſi ingratus: quanquam
mihi omnino conſcius non ſim mu
taſſe me quippiam de hebraica ve
ritate. Certe ſi incredulus es: le
ge grecos codices et latinos et con
fer cum hiis opuſculis que nuper
emendauimus et vbicumque diſ
crepare inter ſe videris: interroga
quemlibet hebreorum cui magis
accomodare debeas fidem et ſi no
ſtra firmauerit puto quod eum non
eſtimes coniectorem et in eodem
loco mecum ſimiliter diuinarit.
Sed et vos famulas criſti rogo que
domini diſcumbentes precioſiſſima
fidei mirra vngitis caput. que ne
quaquam ſaluatorem queritis in ſe
pulchro. quibus iam ad patrem
criſtus aſcendit ut contra latran
tes canes qui aduerſum me rabido

ore deſeuiūt ⁊ circuiūt ciuitatem
atq; in eo ſe doctos arbitrant̃ ſi
alijs detrahāt oracōnū veſtrarū
clipeos opponatis. Ego ſciēs hu
militatē meā. illiꝰ ſēper ſētēcie re
cordabor. Dixi cuſtodiā vias me
as ut nō delinquā i lingua. Poſui
ori meo cuſtodiā cū ꝯſiſteret pec
cator aduerſū me Obmutui ⁊ hu
miliatus ſū ⁊ ſilui de bonis.

¶ Explicit plogus. Incipit lib
regum primus. ¶ Ca. i.

Fuit vir vnus de ra
mathaim ſophim
de monte ephraim
⁊ nomē eiꝰ helcha
na filiꝰ iherobaim
filij heliu. filij thut. filij ſuph. eu
frateꝰ ⁊ habuit duas vxoēs no
mē vni anna ⁊ nom̄ ſecūde fenē
na. Fueruntq; fenenne filij. āne āt
nō erāt liberi. Et aſcendebat vir
ille de ciuitate ſua ſtatutis diebꝰ
ut adoraret ⁊ ſacrificaret dño ex
ercituū in ſilo. erāt aūt ibi duo fi
lij heli ofni ⁊ finees ſacerdotes do
mini. Venit ergo dies ⁊ ymmola
uit helchana deditq; fenenne vx
ori ſue ⁊ cūctis filijs eiꝰ et filiabꝰ
ptes. Anne aūt dedit partē vnā
triſtis qz annā diligebat dñs āt
ꝯcluſerat vuluā eiꝰ. Affligebat
q; eā emula eius ⁊ vehementer āge
bat intātū ut exprobraret q dñs
ꝯcluſiſſet vuluā eiꝰ Sicq; faciebat
per ſingulos annos cum redeun
te tempore aſcenderent ad tem
plum domini et ſic prouocabat
eam. Porro illa flebat et non ca
piebat cibum Dixit ergo ei hel
chana vir ſuus Anna cur fles ⁊
q̄re nō comedis et quāobrē affli
git̃ cor tuū. Nūqd nō ego melior
tibi ſū q decē filij. Surrexit āt an
na poſtq ꝯmederāt ⁊ biberāt i ſilo
Et heli ſacerdote ſedēte ſup ſellam
ante poſtes domꝰ dñi. cū eēt āna
amaro aīo orauit ad dominum
flens largiter ⁊ votū vouit dicēs
Dñe exercituū ſi reſpiciēs videris
afflictōez famule tue ⁊ recordatꝰ
mei fueris nec oblitꝰ ancille tue
dederiſq; ſerue tue ſexū virilem. da
bo eum dño oībꝰ diebꝰ vite eiꝰ
⁊ nouacula nō aſcēdet ſup caput
eiꝰ. Factū ē āt cum illa multipli
caēt preces corā dño ut heli obſ
uaret os eius. Porro āna loq̄batur
in corde ſuo: tm̄q; labia eius
mouebātur ⁊ vox penitꝰ nō audie
bat̃ Eſtimauit ergo eā heli temu
lentā dixitq; ei Vſqueq̄ ebria e
ris. Digere pauliſp vinū q̄ mades.
Rn̄dēs āna. nequaq̄ inq̄t dñe mi.
Nā mulier infelix nimis ego ſum:
vinūq; ⁊ oē qd inebriare poteſt
nō bibi. ſz effudi aīam meā in ꝯ
ſpectu dñi. Ne reputes ācillā tuā
quaſi vnā de filiabus belial. qz ex
multitudie doloris ⁊ meroris mei
locuta ſū vſq; in preſēs Tūc he
li ait ei. Vade in pace. ⁊ deus iſrł
det tibi peticōez tuā quā rogaſti
eū. At illa dixit. Vtinā inueniat
ācilla tua gratiā i oculis tuis. Et
abijt mulier in viā ſuā ⁊ ꝯmedit
vultuſq; illiꝰ non ſūt āplius in diu
ſa mutati. Et ſurrexerunt mane ⁊
adorauerunt corā dño reuerſiq;
ſūt ⁊ venerunt i domū ſuā rama
tha Cognouit autē helchana ā
nam vxorē ſuā: ⁊ recordatꝰ ē eius
dñs. Et factū ē poſt circulū dierū:

conceepit ãna ⁊ pepit filiũ. Voca-
uitq; nomẽ ei⁹ ſãuhel. eo q̃ a dño
poſtulaſſ; eũ. Aſcẽdit aũt vir ei⁹
helchana ⁊ om̃is domus eius vt
ymolaret dño hoſtiã ſollemnẽ ⁊
votũ ſuũ. ⁊ anna nõ aſcẽdit. Dixit
eñi viro ſuo. Non vadã donec ab
lactet̃ infans ⁊ ducã eũ vt appare
at ante ↄſpectũ dñi. ⁊ maneat ibi
iugiter. Et ait ei helchana vir ſu⁹
Fac qđ bonũ tibi videtur. ⁊ mane
donec ablactes eũ; p̃cor q; vt iple
at dñs verbũ ſuũ. Mãſit ergo mu
lier ⁊ lactauit filiũ ſuũ. donec amo
ueret eũ a lacte. Et adduxit eũ ſe
cũ poſtq̃ ablactauerãt in vitul' tri
bus ⁊ tribus modijs farine ⁊ am
phoã vini ⁊ adduxit eũ ad domũ
dñi in ſylo. Puer aũt erat adhuc
infãtulus. Et ymolauerũt vitulũ
⁊ obtulerũt pueꝝ heli. Et ait ãna
Obſecro mi dñe: viuit anima tua
dñe. Ego ſũ illa mlier q̃ ſteti corã
te hic: orans dñm pro puero iſto
Oraui ⁊ dedit mi dñs petitõez me
am quã poſtulaui eum. Idcirco ⁊
ego comodaui eũ dño cũctis die
bus quib⁹ fuerit accomodatus
dño. Et adorauerũt ibi dominum
Et orauit anna ⁊ ait. ¶ Ca. ij.

Exultauit cor meuz in dño ⁊
exaltatũ ẽ cornu meũ in deo
meo dilatatũ ẽ os meũ ſup inimi
cos meos: q̃ letata ſũ in ſalutari
tuo. Nõ ẽ ſanctus vt ẽ dñs: neq;
eñi eſt alius extra te ⁊ nõ ẽ fortis
ſicut deus noſter. Nolite multipli
care loqui ſublimia: gloriãtes Re
cedant vetera de ore veſtro. q̃ de⁹
ſcientiaꝝ dñs eſt ⁊ ipſi p̃parant̃
cogitacõnes. Arcus fortiũ ſupera
tus eſt ⁊ infirmi accĩcti ſũt robore

Repleti prius ꝓ panibus ſe loca
uerũt ⁊ famelici ſaturati ſunt. Do
nec ſterilis pepit plurimos ⁊ que
multos habebat filios infirmata
eſt. Dñs mortificat ⁊ viuificat: de
ducit ad iferos ⁊ reducit. Domin⁹
pauperem facit ⁊ ditat: humiliat
⁊ ſubleuat. Suſcitat de puluẽ ege
num ⁊ de ſtercore eleuat pauperẽ
vt ſedeat cũ p̃ncipib⁹ ⁊ ſoliũ glo
rie teneat. Domi eñi ſũt cardines
terre ⁊ poſuit ſuper eos orbem. Pe
des ſanctoruz ſeruabit ⁊ impij in
tenebris cõticeſcent. q̃ nõ in forti
tudine ſua roborabitur vir. Dñm
formidabunt aduſarij ei⁹ ⁊ ſuper
ipõs in celis tonabit. Dñs iudica
bit fines terre ⁊ dabit imperiuz re
gi ſuo ⁊ ſublimabit cornu xp̃i ſui
Et abijt helchana in ramatha in
domũ ſuã. Puer aũt erãt miniſter
in cõſpectu domi. ante faciẽ heli ſa
cerdotis. Porro filij heli. filij belial.
neſcientes dñm. neq; offitium ſa
cerdotij ad populum. ſed quicũq;
ymolaſſet victimã. veniebat pu
er ſacerdotis dum coquerent̃ car
nes ⁊ habebat fuſcinulam triden
tem in manu ſua ⁊ mittebat eam
in lebetem vel in caldariaz. aut in
ollam ſiue in cacabũ ⁊ omne qđ
leuabat fuſcinula: tollebat ſacer
dos ſibi. Sic faciebant vniuerſo
iſraheli. venientium in ſilo. Etiam
anteq̃ adolerent adipẽ veniebat
puer ſacerdotis ⁊ dicebat ymolã
ti. Da mihi carnem vt coquaz ſa
cerdoti. Non enim accipiam a te
carnem coctam ſed crudam. Dice
batq; illi: ymolans. Incendatur
primũ iuxta morem hodie adeps
⁊ tolle tibi quãtumcũq; deſiderat

aīa tua. Qui ridens aiebat ei.
Nequaq̄. Nunc enim dabis. alioquī
tollam vi Erat ergo peccatū pue
rorū grande nimis corā dn̄o. q̄r
detrahebāt hoīes sacrificio dn̄i.
Samuel autē ministrabat an̄ faciē
dn̄i puer accinctꝰ ephot lineo. et
tunicā paruā faciebat ei mater sua
quā afferebat statutis diebus as
cēdēs cū viro suo ut imolaret ho
stiam sollemnē et votū suū. Et be
nedixit heli helcane et vxori eiꝰ di
xitq; ei. Reddat tibi dn̄s semē de
muliere hac. pro fenore qd̄ como
dasti dn̄o. Et abierūt in locū suū
Visitauit ergo dn̄s annā et cōce
pit et pepit tres filios et duas fili
as. Et magnificatꝰ ē puer samu
el apd̄ dn̄m Heli autē erat senex
valde. et audiuit ōnia q̄ faciebāt
filij sui vniūso israheli et quō dor
miebāt cū mulieribꝰ que obser
uabāt ad ostiū tabnaculi et dixit
eis Quare facitis res huiuscemōi
q̄s ego audio. res pessimas ab ōni
populo. Nolite filij mei. Nō ei ē
bō fama quā ego audio ut trans
gredi faciatis ppl'm dn̄i Si pecca
uerit vir in virū. placari ei pōt de
us. si aūt in dn̄z peccauerit vir. q̄s
orabit pro eo. Et nō audierūt vocē
p̄ris sui q̄r voluit dn̄s occidē eos
Puer aūt samuel pficiebat atq;
crescebat et placebat tam deo q̄
hoībꝰ. Venit aūt vir dei ad he
li et ait ad eū. Hec dicit dn̄s. Nūquid
nō aperte reuelatus sū domui p̄ris
tui cū esset in egipto i domo pha
raōis. Et elegi eū ex ōibꝰ tribu
bꝰ israhel mihi i sacerdotē ut ascē
deret ad altare meū et adoleret mi
hi incensū et portaret ephot corā
me. et dedi domui p̄ris tui omnia
de sacrificijs filiorū isrl'. Quare cal
ce abiecistis victimā meā et mūe
ra mea que p̄cepi ut offerrēt i tē
plo et magis honorasti filios tu
os q̄ me. ut comederitis p̄mitias
ōnis sacrificij isrl' populi mei. Pro
pterea ait dn̄s deꝰ isrl'. Loquēs
locutꝰ sum ut domꝰ tua et domus
p̄ris tui ministraret in cōspectu meo
vsq; in sempiternū. Nūc autē di
cit dn̄s. Absit hoc a me. Sed q̄cū
q; honorificauerit me glorificabo
eū. qui aūt cōtemnunt me erunt ig
biles. Ecce dies veniūt et p̄cidā
brachiū tuum et brachiū domus
p̄ris tui et non sit senex in domo
tua Et videb emulū tuū in tēplo
in vniūsis p̄speris isrl'. et non erit
senex in domo tua ōnibꝰ diebus
Verūtamē nō auferā penitꝰ vir
ex te ab altari meo. s; ut deficiant
oculi tui. et tabescat aīa tua et ps
magna domꝰ tue morieť cū ad vi
rilem etatē venerit. Hoc autē erit
tibi signū qd̄ venturū est duobꝰ
filijs tuis ophny et finees. In die
vno morietur ambo. Et suscitabo
mihi sacerdotē fidelē q̄ iuxta cor
meū et animā meā faciet. et edifi
cabo ei domū fidelē. et ambulabit
corā xp̄o meo cūctis diebꝰ. Futu
rū ē autē ut quicūq; remāserit in
domo tua veniat ut oreť pro eo. et
offerat nūmum argētū et tortā
panis dicatq;. Dimitte me obse
cro ad vnā ptem sacerdotalem
ut comedā buccellā pāis. Ca. iij
PVer autē samuel ministra
bat dn̄o corā helij. et sermo
dn̄i erat p̄ciosus. In diebꝰ ill' n̄
erat visio manifesta Factum est

ergo in die quadā hely iacebat i
lectulo ſuo ⁊ oculi eiꝰ caligauerāt:
nec poterat vidē lucernā dei anteꝗ̄
extingueret. Samuel aūt dorme
bat in templo dnī vbi erāt archa
dei. Et vocauit dominus ſamuel Qui
rndēs ait. Ecce ego. Et cucurrit ad
heli ⁊ dixit. Ecce ego. Vocaſti enī
me. Qui dixit. Non vocaui te fili.
Reuertere ⁊ dormi. Et abiit ⁊ dormi
uit. Et adiecit dn̄s rurſum vocare
ſamuel. Cōſurgēſqꝫ ſamuel abiit
ad hely ⁊ dixit Ecce ego. quia voca
ſti me Qui rn̄dit. Nō vocaui te fili
mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro ſāuel
necdū ſciebat dn̄z: neqꝫ reuelatꝰ
fuerat ei ſmo dnī. Et adiecit dn̄s
⁊ vocauit adhuc ſamuel tertio.
Qui ꝯſurgēs abiit ad hely ⁊ ait.
Ecce ego. ꝙ vocaſti me. Intellexit
ergo hely ꝙ dn̄s vocaret puerū ⁊
ait ad ſamuel. Vade ⁊ dormi ⁊ ſi
deīceps vocauerit te dices. Loquē
dn̄e. ꝙ audit ſeruus tuꝰ Abiit ḡ
ſamuel ⁊ dormiuit in loco ſuo. Et
venit dn̄s ⁊ ſtetit ⁊ vocauit ſicut
vocauerāt ſecūdo. Samuel ſamuel
Et ait ſamuel. Loquē dn̄e ꝙ au
dit ſuus tuus. Et dixit dn̄s ad ſa
muel. Ecce ego fatio vbum in iſrl
qꝺ quicūqꝫ audierit tinnīet ambe
aures eiꝰ. In die illa ſuſcitabo ad
uerſū hely omnia q̄ locutꝰ ſū ſup
domū eiꝰ Incipiam ⁊ ꝯplebo. Pre
dixi eīm ei ꝙ iudicaturus eſſez do
mū eiꝰ in eternū ꝓpt iniq̄tatē: eo ꝙ
nouerat indigne agere filios ſu
os ⁊ nō corripuerit eos. Idcirco
iuraui domui hely: ꝙ nō expietur
iniq̄tas domꝰ eiꝰ victimis ⁊ mune
ribꝰ vſqꝫ in etnuz. Dormiuit āt ſa
muel vſqꝫ mane: aperuitqꝫ oſtia

domus dnī. Et ſamuel timebat in
dicare viſionem hely. Vocauit ḡ
hely ſamuelez ⁊ dixit. Samuel fili
mi. Qui rn̄dens ait. Preſto ſuz. Et
interrogauit eū. Quis ē ſmo quē
locutus ē dn̄s ad te. Oro te: ne ce
laueris me. Hec fatiat tibi deus ⁊
hec addat: ſi abſcōderis a me ſer
monem ex omnibꝰ vbis q̄ dicta
ſūt tibi. Indicauit itaqꝫ ei ſamuel
vniūſos ſermones ⁊ nō abſcōdit
ab eo. Et ille rn̄dit. Dn̄s ē. Qꝺ bo
nū eſt in oculis ſuis fatiat. Creuit
aūt ſamuel ⁊ dn̄s erat cuz eo ⁊ nō
cecidit ex omnibꝰ vbis eiꝰ in teraz
Et cognouit vniuerſus iſrl a dan
vſqꝫ berſabee: ꝙ fidelꝭ ſamuel pro
pheta eſſet dnī. Et addidit dn̄s
vt appareret in ſylo. qm̄ reuelatꝰ fu
erāt dn̄s ſamuel in ſylo iuxta ver
bū dnī. Et euenit ſermo ſamuelis
vniūſo iſraheli. Ca. iiii.

Et factū eſt i diebꝰ illis: ꝯue
nerūt philiſtiim in pugnā. Egreſſꝰ
eſt namqꝫ iſrahel obuiam phili
ſtiim in ꝓliū ⁊ caſtrametatus eſt
iuxta lapidē adiutorii. Porro phi
liſtiim venerūt in affec ⁊ inſtruxe
rūt aciem ꝯtra iſrl. Inito aūt cer
tamīe terga vertit iſrl philiſteis:
⁊ ceſa ſūt in illo certamīe paſſim
p agros q̄ſi quatuor milia viroꝝ.
Et reuerſus ē populus ad caſtra
Dixeruntqꝫ maiores natu de iſrl.
Quare percuſſit nos dominus ho
die coram philiſtiim. Afferamꝰ
ad nos de ſylo archam federis do
mini ⁊ veniat in mediū noſtri vt
ſaluet nos de manu inimicoꝝ no
ſtroꝝ. Miſit ēgo populus in ſylo
⁊ tulerūt inde archam federis dnī
exercituū ſedentis ſuper cherubim

hely

Erātꝙ duo filij cū archa federis
dñi ofny ⁊ finees. Cūq; veniſſ; ar
cha federis dñi in caſtra. vociferā
tꝰ ē oīs iſrl' clamore grādi et per
ſonuit t̃ra. Et audierūt philiſtijm
vocē clamoris. dixerūtq;. Que nā
ē hec vox clamoīs magni ī caſtris
hebreoꝝ. Et ꝯgnouerūt ꝙ archa
dñi veniſſ; ī caſtra Timueruntq;
philiſtijm dicētes. Venit deꝰ ī caſ
tra. Et ingenuerūt dicentes. Ve
nobis Non enī fuit tanta exulta
tō heri ⁊ nudiuſtertiꝰ Ve nob.
Quis nos ſaluabit de manu deo
rū ſublimiū iſtoꝝ. Hij ſūt dij q̇ ꝑ
cuſſerūt egiptū ōni plaga ī deſerto
Cōfortamini ⁊ eſtote viri philiſtijm.
ne ſuiatis hebreis ſicͧ ⁊ illi ſuierūt
nob. Confortamini ⁊ bellate. Pug
nauerūt ergo philiſtijm et ceſus ē
iſrl'. ⁊ fugit vnuſquiſq; in tabna
culū ſuū Et facta ē plaga mag̃ ni
mis ⁊ ceciderūt de iſrl' trigintami
lia peditū. ⁊ archa dei capta eſt.
Duo q; filij hely mortui ſūt. ofni ⁊
finees. Currēs aūt vir de beniamī
ex acie venit ī ſilo in die illa ſciſſa
veſte. ⁊ cōſpſus puluere caput.
Cūq; ille veniſſet. hely ſedebat ſu
ꝑ ſellā cōtra viam exſpectās. Erat
aūt cor eiꝰ pauens ꝓ archa dñi
Vir aūt ille poſtq̄ ingreſſꝰ ē nū
tiauit vrbi. ⁊ vlulauit oīs ciuitas.
Et audiuit heli ſonitum clamoīs
dixitq;. Quis ē hic ſonitꝰ tumul
tus huiꝰ. At ille feſtināuit ⁊ venit
et nuntiauit heli. Heli autē erat
nonaginta et octo ānorū. ⁊ oculi
eiꝰ caligauerāt et videre nō pote
rat. Et dixit ad heli Ego ſū q̇ veni
de prelio. et ego q̇ de acie fugi ho
die. Cui ille ait. Quid actum ē fili
mi. Reſpondēs aūt ille q̇ nuntia
bat Fugit inq̇t iſrl' coraꝫ philiſ
tijm ⁊ ruina magna facta ē in po
pulo. Inſuper ⁊ duo filij tui mor
tui ſūt ofny ⁊ finees. ⁊ archa dei
capta ē. Cūq; ille noīnaſſet arch
am dei cecidit d̃ ſella retro ꝯtra iux̃
oſtiū. ⁊ fractis ceruicibus mortu
us eſt. Senex enī erat vir et grā
deuꝰ. et ipſe iudicauit iſrl' q̄dra
ginta ānis. Nurꝰ aūt eius vxor
finees pregnans erāt vicinaq; ꝑ
tui Et audito nūtio ꝙ capta eſſ;
archa dei ⁊ mortuꝰ eſſet ſocer ſuꝰ
⁊ vir ſuus. incuruauit ſe et pepe
rit. Irruerāt enī in eā dolores ſubi
ti In ipſo aūt momēto mortis eiꝰ
dixerūt ei q̇ ſtabāt circa eā. ne ti
eas ꝙ filiū pepiſti. Que nō r̃ndit e
is neq; animadūtit. Et vocauit pu
erū ychabot dicēs Trāſlata ē glo
ria dñi de iſrl' ꝙ capta ē archa dei
Et ꝓ ſocero ſuo ⁊ ꝓ viro ſuo ait.
Trāſlata ē gloria ab iſrl' eo ꝙ cap
ta eſſet archa dei. ¶ Ca. v.

Philiſtijm aūt tulerūt archā
dei ⁊ aſportauerūt eā a lapi
de adiutorij in azotum Tulerūt
q; philiſtijm archā dei ⁊ intulerūt
eam in tēplo dagon. ⁊ ſtatuerūt
eā iux̃ dagon. Cūq; ſurrexiſſent
diluculo azotij alterā die. ecce da
gon iacebat ꝓnus ī t̃ra ante ar
chā dñi. Et tulerūt dagon ⁊ reſti
tuerūt eū ī locū ſuum Rurſumq;
mane die alterā cōſurgētes inue
nerūt dagon iacētem ſup faciem
ſuā in t̃ra corā archa dñi Caput
aūt dagon et due palme manu
um eius abſciſe erāt ſup limē.
porro dagon ſolus truncus remā
ſerat in loco ſuo. Propter hanc

cauſaꝫ nō calcāt ſacͦdotes dagoñ
⁊ oēs qui ingrediūtur tēplū eius
ſup limē dagon ī azoto vſqꝫ in ho
diernū diē. Aggrauata ē autē ma
nus dn̄i ſup azotios ⁊ demolitus
eſt eos. Et pcuſſit in ſecretiori pte
natiū azotū ⁊ fines eius. ⁊ ebulli
erūt ville ⁊ agri ī medio regionis
illiꝰ ⁊ nati ſūt mures ⁊ facta eſt cō
fuſio mortis magne ī ciuitate. Vidē
tes autē viri azoti huiuſcemodi
plagaꝫ dixerūt. Nō maneat archa
dei iſrl̄ apd̄ nos: qm̄ dura ē manꝰ
eius ſup nos ⁊ ſup dagon deū no
ſtꝝ. Et mittentes congregauerūt
om̄es ſatrapas philiſtinoꝝ ad ſe
⁊ dixerūt. Quid facięmꝰ de archa
dei iſrahel. Rn̄deruntqꝫ gethei. Cir
cūducatur archa dei iſrl̄. Et circū
duxerūt archā dei iſrahel. Illis āt
circūducentibꝰ eā. fiebat manus
dn̄i dei ſup ſingulas ciuitates īter
fectionis magne nimis ⁊ percutie
bat viros vniꝰ cuiuſqꝫ vrbis a p
uo vſqꝫ ad maiorem ⁊ cōputreſce
bant prominentes extales eoruꝫ.
Inieruntqꝫ gethei cōſiliū ⁊ fecerunt
ſibi ſedes pelliceas. Miſerunt ergo
archā domini in accharon. Cūqꝫ ve
niſſꝫ archa dn̄i dei in accharō: ex
clamauerūt accharonite dicentes.
Adduxerūt ad nos archam dei iſ
rahel ut interficiat nos ⁊ populum
nrm̄. Miſerūt itaqꝫ ⁊ cōgregauerūt
om̄es ſatrapas philiſtinoꝝ. Qui
dixerūt. Dimittite archā dei iſrl̄ ⁊
reuertatur in locū ſuū ut nō inter
ficiat nos cū populo nr̄o. Fiebat
enī pauor mortis in ſingulis vrbi
bus ⁊ grauiſſima manus dn̄i dei.
Viri quoqꝫ qui mortui non fuerant p
cutiebantur in ſecretiori parte na
tiū ⁊ aſcendebat vlulatus vniꝰ cu
iuſqꝫ ciuitatis in celū. ¶ Ca. vi

Fvit ergo archa dn̄i in regio
ne philiſtinoꝝ ſeptē menſi
bus. Et poſt hec vocauerunt phili
ſtijm ſacerdotes ⁊ diuinos dicen
tes. Quid faciemus de archa dei.
Indicate nobis: quomodo remit
tamus eā in locū ſuū. Qui dixerūt.
Si remittitis archā dei iſrl̄ nolite
dimittere eā vacuā. ſꝫ qd̄ debetis ei
reddite pro pctō ⁊ tunc curabimi
mi. ⁊ ſcietis quare non recedat manꝰ
eius a vobis. Qui dixerunt. Quid
eſt qd̄ pro delicto reddē debeamꝰ
ei. Rn̄deruntqꝫ illi. Iuxta numeꝝ
puītiarū philiſtinoꝝ qnqꝫ anos
aureos facietis ⁊ quinqꝫ mures au
reos: qꝛ plaga vna fuit omnibus
vob̄ ⁊ ſatrapis veſtris. Facietiſqꝫ
ſimilitudines anorū veſtroruꝫ ⁊ ſi
militudines muriū q̄ demoliti ſūt
terrā ⁊ dabitis deo iſrahel gloriaꝫ.
ſi forte releuet manū ſuā a vobis ⁊
a dijs veſtris ⁊ a terra veſtra. Qua
re grauatis corda veſtra ſicut ag
grauauit egyptus ⁊ pharao cor
ſuum. Nōne poſtq̄ percuſſus eſt
tūc dimiſit eos et abierūt. Nunc
ergo arripite ⁊ facite plauſtrum
nouū vnū ⁊ duas vaccas fetas q̄
bꝰ non eſt impoſitum iugum iun
gite ī plauſtro ⁊ recludite vitulos
earum domi. Tolletiſqꝫ archaꝫ do
mini ⁊ ponetis in plauſtro ⁊ vaſa
aurea que exoluiſtis ei pro dlicto
ponetis in capſellā ad latus eius
⁊ dimittite eam vt vadat et aſpi
cietis. Et ſi quidem per viam fini
um ſuorum aſcenderit contra be
thſames. ipſe fecit nobis hoc ma
lū grāde. Sin autē minime: ſciemꝰ

q̄ neq̄ aq̄ man⁹ ei⁹ tetigit nos
sed casu accidit Fecerūt ergo illi
hoc modo ⁊ tollentes duas vac-
cas que lactabāt vitulos iūxe-
runt ad plaustꝝ vitulosq̄ earū
cōduserūt domi Et posuerūt archā
dei sup plaustꝝ ⁊ capsellam q̄ te-
bat mures aureos ⁊ similitudiēꝫ
anoꝝ. Ibant autē indirectuꝫ vac-
ce per viam q̄ ducit betsames et
itinere vno gradiebant pgētes et
mugiētes ⁊ non declinabāt neq̄
ad dextrā neq̄ ad sinistrā. Sed ⁊
satrape philistijm sequebant vs-
q̄ ad terminos betsames Porro
betsamite metebant triticū i val-
le Et eleuantes oculos suos vide-
runt archā et gauisi sūt cū vidis-
sent. Et plaustꝝ venit in agrū io-
sue betsamite ⁊ stetit ibi. Erat āt
ibi lapis magn⁹ Et cōciderūt lig-
na plaustri vacasq̄ imposuerūt
sup ea holocaustū dño. Leuite āt
deposuerūt archā dei ⁊ capsellam
que erat iux eā in qua erāt vasa
aurea ⁊ posuerūt sup lapidē gran-
dē Viri āt betsamite obtulerūt ho-
locausta ⁊ imolauerūt victimas
i die illa dño Et q̄nq̄ satrape phi-
listinoꝝ viderūt ⁊ reuersi sūt i ac-
charon die illa. Hij sūt autē ani
aurei quos reddiderūt philistijm
p delicto dño Azotus vnū. gaza
vnū. ascalon vnū. geth vnū.
accharon vnuꝫ ⁊ mures aureos
sm numerū vrbiū philistijm q̄n-
q̄ puintiaꝝ ab vrbe murata vsq̄
ad villaꝫ que erat absq̄ muro ⁊
vsq̄ ad abel magnū. sup quē po-
suerūt archā dñi q̄ erat vsq̄ i illa
die i agro iosue betsamitis. Percus-
sit autē dñs de viris betsamitib⁹

eo q̄ vidissent archā dñi ⁊ pcus-
sit de pplo septuaginta viros ⁊ q̄n-
quaginta milia plebis. Luxitq̄ po-
pul⁹ eo q̄ dñs pcussissꝫ plebem
plaga magna Et dixerūt viri bet-
samite. Quis poterit stare in cōspe-
ctu dñi dei sācti hui⁹? Et ad quē
ascēdet a nobis? Miserūtq̄ nun-
tios ad hitatores cariathiarim di-
cētes Reduxerūt philistijm archā
dñi descēdite ⁊ reducite eā ad vos

Venerūt ergo Ca. vij.
viri cariathiarim ⁊ reduxe-
rūt archā dñi ⁊ intulerūt eam in
domū aminadab in gabaa. Elea-
zarū autē filiū eius sācificauerūt
ut custodiret archā dñi. Et factū ē
ex q̄ die mansit archa dñi in caria-
thiarim multiplicati sūt dies Erāt
quippe iā ānus vicesim⁹. Et reqe-
uit ōis dom⁹ isrl̄ post dñm. Ait
autē samuel ad vniūsam domuꝫ
isrl̄ dicēs. Si i toto corde vestro re-
uertimini ad dñm auferte deos
alienos de medio vr̄m baalim ⁊
astaroth ⁊ prepate corda vr̄a do-
mino ⁊ seruite ei soli ⁊ eruet vos
de manu philistijm. Abstulerūt
ergo filij isrl̄ baalim ⁊ astaroth
⁊ seruierunt dño soli. Dixit autem
samuel Cōgregate vniūsum isrl̄
in masphat ut orem p vob dñꝫ
Et cōuenerūt in masphat. Hause-
runtq̄ aquā ⁊ effuderunt i cōspcū
dñi ⁊ ieiunauerūt in die illa ⁊ dix-
erunt. Tibi peccauim⁹ dñe Iudi-
cauitq̄ samuel filios isrl̄ in mas-
phat. Et audierūt philistijm q̄
cōgregati eēnt filij isrl̄ i masphat
⁊ ascēderunt satrape philistinoꝝ
ad isrl̄ Quod cum audissent filij
isrl̄ timuerūt a facie philistinoꝝ

dixerūtqȝ ad ſamuelem. Ne ceſſes
pro nobis clamare ad dñm deum
noſtꝝ vt ſaluet nos de manu phi-
liſtinoꝝ. Tulit autē ſamuel agnū
lactentem vnū ⁊ obtulit illū holo-
cauſtū integrū dño. Et clamauit
ſamuel ad dñz pro iſrahel ⁊ exau-
diuit eū dñs. Factū eſt autē cum
ſamuel offerret holocauſtū: phi-
liſteos inire bellū cōtra iſrahel. In-
tonuit autē dñs fragore magno i
die illa ſup philiſtijm ⁊ exterruit
eos ⁊ ceſi ſūt a filijs iſrahel. Egreſſi
qȝ viri iſrl' de maſphat pſecuti ſūt
philiſteos ⁊ pcuſſerunt eos vſqȝ
ad locū q̄ erat ſubť bethchar. Tu-
lit autē ſamuel lapidē vnū ⁊ poſu-
it eū inter maſphat ⁊ inter ſen. ⁊
vocauit nomē loci illi⁹: lapis ad-
iutorij. Dixitqȝ. Hucuſqȝ auxiliat⁹
eſt nobis domin⁹. Et humiliati ſunt
philiſtijm: nec appoſuerunt vltra
ut venirent i terminos iſrahel. Fa-
cta ē itaqȝ man⁹ dñi ſup philiſte-
os cūctis dieb⁹ ſamuelis ⁊ reddi-
te ſūt vrbes q̄s tulerāt philiſtijm
ab iſrl' iſraheli: ab accharon vſqȝ
geth ⁊ terminos ſuos. liberauitqȝ
iſrl' de manu philiſtinoꝝ: eratqȝ
pax inter iſrl' ⁊ amorreū. Iudica-
batqȝ ſamuel iſrl' cunctis diebus
vite ſue ⁊ ibat p ſingulos annos
circuiens bethel ⁊ galgala ⁊ maſ-
phat ⁊ iudicabat iſrahelē in ſup-
dictis locis. Reuertebaturqȝ in ra-
matha. ibi eni erat dom⁹ eius et
ibi iudicabat iſrahelē. Edificauit
etiā ibi altare dño. Ca. viij.

Factum eſt autē cū ſenuiſſet
ſamuel: poſuit filios ſuos iu-
dices iſrahel. Fuitqȝ nomen filij
eius primogeniti iohel. ⁊ nomen
ſecundi abia: iudicum i berſabee.
Et non ambulauerūt filij illius in
vijs eius. ſed declinauerunt poſt
auaritiam acceperuntqȝ munera ⁊
peruerterūt iudicium. Congregati
ergo vniuerſi maiores natu iſrahel
venerūt ad ſamuelez in ramatha.
dixerūtqȝ ei. Ecce tu ſenuiſti ⁊ filij
tui nō ambulant i vijs tuis. Con-
ſtitue nobis regez ut iudicet nos
ſicut ⁊ vniuerſe habent nacōnes.
Diſplicuitqȝ ſermo i oculis ſamu-
lis. eo ꝙ dixiſſent. da nobis regez
ut iudicet nos. Et orauit ſamuel
ad dñm. Dixit autē dñs ad ſamu-
elem. Audi vocē populi: in omnibꝫ
q̄ loquūtur tibi. Non. n. abiecerūt
te ſed me: ne regnem ſup eos. Iux-
ta omnia opera ſua que fecerunt
a die q̄ eduxi eos de egypto vſqȝ
ad diem hanc ſicut dereliquerunt
me et ſeruierūt dijs alienis: ſic fa-
ciūt etiā tibi. Nunc ergo vocem eo-
rum audi. Verūtamen conteſtare
eos ⁊ predic eis ius regis q̄ regna-
turus ē ſup eos. Dixit itaqȝ ſamuel
omnia vba dñi ad populum qui
petierat a ſe regem ⁊ ait. Hoc erit
ius regis qui imperatur⁹ eſt vob.
Filios vros tollet ⁊ ponet i curri-
bus ſuis. facietqȝ ſibi equites ⁊ p-
curſores quadrigarum ſuarum ⁊
conſtituet ſibi tribunos ⁊ centuri-
ones ⁊ aratores agroꝝ ſuorum ⁊
meſſores ſegetum ⁊ fabros armo-
rū ⁊ curruū ſuorū. Filias qȝ veſtras
faciet ſibi vnguētarias ⁊ focarias
⁊ panificas. Agros qȝ veſtros ⁊ vi-
neas ⁊ oliueta optima tollz ⁊ da-
bit ſeruis ſuis. Sed ⁊ ſegetes vras
⁊ vinearum redditus addecimabit
vt det eunuchis ⁊ famulis ſuis.

Seruos etiā veſtros ⁊ ancillas et
iuuenes optimos ⁊ aſinos auferꝫ
⁊ ponet in opere ſuo. Greges quoqꝫ ve
ſtros addecimabit. voſqꝫ eritis ei
ſerui ⁊ clamabitis in die illa a fa
cie regis veſtri quē elegiſtis vobis
⁊ nō exaudiet vos dn̄s in die illa
quia petiſtis vobis regē Noluit autē
popul⁹ audire vocē ſamuel. ſꝫ dix
erūt. Nequaq̄. Rex enī erit ſuper
nos ⁊ erim⁹ nos quoqꝫ ſicut oēs gē
tes ⁊ iudicabit nos rex noſter et
egredie᷑ an̄ nos et pugn̄bit bella
nr̄a ꝓ nob̄ Et audiuit ſamuel om
nia verba populi ⁊ locutus ē ea ī
aurib⁹ dn̄i. Dixit autē dn̄s ad ſa
muelē. Audi vocē eoꝝ ⁊ ꝯſtitue ſu
per eos regē. Et ait ſamuel ad vi
ros iſrahel. Vadat vn⁹quiſqꝫ ī ci
uitatē ſuā. Ca. ix.

Et erat vir de beniamin noīe
cis filius abiel. filij ſeor. filij
bechor. filij sareth. filij aphia. filij
viri iemini fortis robore. Et erat ei
filius vocabulo ſaul elect⁹ ⁊ bon⁹
⁊ nō erat vir de filijs iſrahel meli
or illo. Ab humero ad ſurſū emi-
nebat ſup omnē populū. Perierant
autem aſine cis pr̄is ſaul. Et dixit
cis ad ſaul filiū ſuū. Tolle tecum
vnū de pueris ⁊ ꝯſurgēs vade ⁊
quere aſinas. Qui cum trāſiſſent
ꝑ mōteꝫ ephraim ⁊ ꝑ terrā ſaliſa
⁊ nō inueniſſent. trāſierūt etiā ꝑ
terrā ſalim ⁊ nō erant. ſꝫ ⁊ ꝑ terrā
gemini ⁊ minime repererūt. Cum
autē veniſſent in terrā ſuph. dixit
ſaul ad puerū q̇ erat cū eo. Veni
⁊ reuertamur ne forte dimiſerit pat᷑
meus aſinas ⁊ ſollicitus ſit ꝓ no
bis. Qui ait ei. Ecce vir dei ē in ciui
tate hac vir nobilis oē q̇d loq̄
tur ſine ambiguitate venit. Nunc er
go eam⁹ illuc ſi forte indicet nob̄
de via nr̄a ꝓpter quā venim⁹. Dixit
quoqꝫ ſaul ad pueꝝ ſuū. Ecce ibimus
Quid ferem⁹ ad virum dei. Panis
defecit ī ſitarcijs noſtris. ⁊ ſportu
lam nō habemus ut dem⁹ homini dī
nec quicq̄ aliud Rurſum puer re
ſpōdit ſauli ⁊ ait. Ecce inuenta ē in
manu mea quarta pars ſtateris ar
genti: demus homini dei ut indicet
nob̄ viā nr̄ā. Olim in iſrahel ſic
loq̄bat᷑ vn⁹q̄ſqꝫ vadens ꝯſulere
deū. Venite ⁊ eam⁹ ad videntem.
Qui. n. ꝓpheta dicit᷑ hodie vocaba
tur olī vidēs. Et dixit ſaul ad pue
rū ſuū. Optim⁹ ſermo tu⁹ Veni ea
m⁹. Et ierunt in ciuitatē in q̄ erat
vir dei. Cūqꝫ aſcenderēt cliuū ciui
tatis. inuenerūt puellas egrediē
tes ad hauriendū aquā ⁊ dixerūt
eis. Num hic ē videns. Que rn̄dē
tes dixerūt illis. Hic ē. Ecce ante te
Feſtina nūc. hodie enī venit in ci
uitatē quia ſacrifitiū eſt hodie popu
li in excelſo. Ingredientes vrbē ſta
tim inuenietis eū an̄q̄ aſcēdat ex
celſum ad veſcendū. Neqꝫ enim co
meſſur⁹ eſt populus donec ille ve
niat quia ipſe bn̄dicet hoſtie ⁊ dein
ceps comedēt qui vocati ſūt. Nūc
ergo ꝯſcendite quia hodie reperietis
eum. Et aſcenderūt in ciuitatē. Cū
qꝫ ambularēt in medio vrbis ap
paruit ſamuel egrediēs obuiam
eis ut aſcēderꝫ ī excelſū. Dn̄s auteꝫ
reuelauerat auriculaꝫ ſamuelis:
ante vnā diē q̄ veniret ſaul dicēs
Hac ipſa hora q̄ nūc ē cras mittā
viꝝ ad te de terra beniamin ⁊ vn
ges eū ducē ſup populū meuꝫ iſra
hel. Et ſaluabit populum meuꝫ de

manu philiſtinoꝝ qꝛ reſpexi ppłꝫ
meum· Venit eñ clamor eoꝝ ad
me· Cũqꝫ aſpexiſſꝫ ſamuel ſaulẽ
dñs dixit ei· Ecce vir quẽ dixeraꝫ
tibi· Iſte dñabit̃ ppł'o meo Acceſ
ſit aũt ſaul ad ſamuelẽ i medio
porte et ait· Indica oro michi· vbi
eſt domus videntis· Et reſpon
dit ſamuel ſauli dicẽs· Ego ſuꝫ vi
dẽs Aſcende añ me in excelſuꝫ. ut
comedas mecũ hodie ⁊ dimittam
te mane. ⁊ omnia q̄ ſunt in corde
tuo indicabo tibi· Et de aſinis q̄s
nudiuſtertiꝰ ꝑdidiſti ne ſolli ci
tꝰ ſis· quia inuẽte ſũt· Et cuiꝰ erũt
optima queqꝫ iſrł· Nonne tibi ⁊
omni domui patris tui· Rñdens
autẽ ſaul ait: Nunq̄d non filiꝰ ie
mini ego ſũ de minima tribu iſrł.
et cognacõ mea nouiſſima inter
oẽs familias de tribu beniamin·
Quare ergo locutꝰ es michi ſmõ
nẽ iſtũ· Aſſumens itaqꝫ ſamuel
ſaulem ⁊ puerũ eius· introduxit
eos in triclinũ. ⁊ dedit eis locum
in capite eoꝝ qui fuerãt inuitati
Erãt enĩ q̄ſi triginta vi· Dixitqꝫ ſa
muel coco· Da ꝑtem quaꝫ dedi ti
bi ⁊ p̄cepi vt reponeres ſeorſum
apud te· Leuauit ãt cocus armũ
et poſuit ante ſaul· Dixitqꝫ ſamu
el· Ecce q̄d remãſit· pone ante te ⁊
cõmede· qꝛ de induſtria ſeruatuꝫ
eſt tibi qñ ppłm vocaui· Et come
dit ſaul cũ ſamuele in die illa· Et
deſcenderũt de excelſo in opidũ et
locutꝰ eſt cũ ſaule in ſolaio· ſtra
uitqꝫ ſaul in ſolario et dormiuit·
Cũqꝫ mane ſurrexiſſent ⁊ iã dies
luceſceret vocauit ſamuel ſaulẽ in
ſolaio dicẽs Surge ⁊ dimittaꝫ te
Et ſurrexit ſaul Egreſſi ſũt ãbo· ipe

videlicet ⁊ ſamuel· Cũqꝫ deſcende
rẽt i extrema ꝑte ciuitatis· ſamuel
dixit ad ſaul· Dic puero vt ante
cedat nos ⁊ trãſeat· Tu ãt ſubſiſ
te pauliſp ut idiceꝫ tibi v̄bũ dñi·
Tulit aũt ſamuel· Ca· x·
lenticulã olei et effudit ſup
caput eiꝰ ⁊ deoſculatꝰ ẽ eũ ⁊ ait
Ecce vnxit te dñs ſup hereditateꝫ
ſuã in p̄ncipẽ ⁊ liberabis ppłꝫ ſuũ
de manibꝰ inimicoꝝ eiꝰ q̄ in circu
itu eiꝰ ſũt Et hoc tibi ſignũ· qꝛ vn
xit te deꝰ in p̄ncipẽ· Cũqꝫ abieris
hodie a me· inuenies duos viros
iuxta ſepulchꝝ rachel in finibꝰ be
niamin i meridie· dicẽtqꝫ tibi· In
uente ſũt aſine ad q̄s ieras ꝑq̄rẽ
das. ⁊ intermiſſis pater tuꝰ aſinis
ſollicitꝰ ẽ ꝓ vobis ⁊ dicit· Quid fa
ciã de filio meo· Cũqꝫ abieris inde
⁊ vltra trãſieris ⁊ veneris ad quer
cũ thabor· inuenient te tres viri
aſcendẽtes ad deũ in bethel· vnus
portans tres hedos ⁊ alius tres
tortas panis. ⁊ alius portans la
genã vini· Cũqꝫ te ſalutauerint
dabũt tibi duos panes ⁊ accipies de
manu eoꝝ· Poſt hec venies i col
lẽ dñi vbi ẽ ſtatio philiſtinoꝝ·
Et cũ ingreſſus fueris ibi vrbem·
obuiũ habebis gregẽ ꝓphetaruꝫ
deſcendẽtiũ de excelſo. et ante eos
pſalteriũ ⁊ timpanũ ⁊ tibiã et ci
tharam· ipſoſqꝫ ꝓphetãtes ⁊ inſi
liet in te ſpiritꝰ dñi ⁊ ꝓphetabis
cum eis ⁊ mutaberis i virũ aliũ·
Quãdo ergo euenerint ſigna hec
oĩa tibi· fac quecũqꝫ inuenerit
manus tua· qꝛ dñs eſt tecũ· Et de
ſcẽdes ante me i galgala· Ego q̄ꝑ
pe deſcẽdã ad te ut offeras obla
cõeꝫ ⁊ ĩmoles victias pacificas

Septē diebꝰ expectabis donec ve
niā ad te ⁊ oſtēdam tibi q̄ facias.
Itaq̄ʒ cum auertiſſʒ humeꝝ ſuum
ut abiret a ſamuele immutauit ei
deꝰ coꝛ aliud. ⁊ venerūt ōnia ſigna
hec in die illa. Veneruntq̄ʒ ad predi
ctum collem ⁊ ecce cuneꝰ ꝓphetaꝝ
obuiꝰ ei. Et inſiluit ſuper eū ſpūs
dñi ⁊ ꝓphetauit in medio eoꝝ. Vi
dentes autē oēs qui nouerāt eū
heri ⁊ nudiuſtertiꝰ ꝙ eēt cū ꝓphis
⁊ prophetarꝫ dixerūt adinuicem.
Que nā res accidit filio cis? Nū
⁊ ſaul īter ꝓphetas? Rñditq̄ʒ alius
ad alteꝝ dicēs. Et quis pater eius.
Propterea v̄ſū ē in ꝓuerbiū. Nū
⁊ ſaul inter ꝓphetas? Ceſſauit au
tē ꝓphetare ⁊ venit ad excelſū. Dixit
q̄ʒ patruꝰ ſaul ad eū ⁊ ad puerū
eius. Quo abiſtis? Qui r̄nderunt.
Querere aſinas. Quas cū nō repe
riſſemꝰ venimꝰ ad ſamuelē. Et dix
it ei patruꝰ ſuus. Indica mihi q̄d
dixerit tibi ſamuel. Et ait ſaul ad
patruū ſuū. Indicauit nobis q̄
inuente eēnt aſine. De ſermōe au
tē regni non indicauit ei quē locu
tus fuerat ei ſamuel. Et ɔuocauit ſa
muel populū ad dñm ī maſphat
⁊ ait ad filios iſrl̄. Hec dicit dñs de
us iſrl̄. Ego eduxi iſrahel de egip
to ⁊ eruī vos de manu egiptioꝝum
⁊ de manu ōniū regū qui afflige
bāt vos. Vos autem hodie ꝓieci
ſtis dñm deū vrm̄ q̄ ſolꝰ ſaluauit
vos de vniuerſis malꝭ ⁊ tribulaci
onibꝰ vrīs ⁊ dixiſtis. Nequaq̄: ſʒ
regē ɔſtitue ſup nos. Nunc ergo
ſtate corā dño ꝑ tribꝰ veſtras ⁊ ꝑ
familias. Et applicauit ſamuel om
nes tribꝰ iſrahel ⁊ cecidit ſoꝛs ſu
per tribū beniamin. Et applicauit
tribū beniamin ⁊ cognacōes eius
⁊ cecidit ſup cognacōem metri ⁊
ꝑuenit vſq̄ʒ ad ſaul filiū cis. Que
ſierūt ergo eum ⁊ non ē inuentus
illic. Et ɔſuluerūt poſt hec dominū
vtꝝ nā venturus eſſet illuc. Reſpō
ditq̄ʒ dñs. Ecce abſcōditus ē domi.
Cucurrerūt itaq̄ʒ ⁊ tulerūt eum in
de ſtetitq̄ʒ ī medio populi ⁊ altioꝛ
fuit vniuerſo populo ab humero ⁊
ſurſum. Et ait ſamuel ad oēm po
pulū. Certe videtis quē elegit do
minꝰ: q̄m non ſit ſimilis illi in ōni
populo. Et clamauit oīs populus
⁊ ait. Viuat rex. Locutus ē autē
ſamuel ad ꝑplm legē regni ⁊ ſcrip
ſit in libro ⁊ repoſuit corā dño. Et
dimiſit ſamuel oēm ꝑplm ſingulos
in domū ſuā. Sʒ ⁊ ſaul abijt in do
mū ſuā in gabaath. Et abijt cum
eo pars exercitus quoꝝ tetigerat
deꝰ corda. Filij vero belial dixerūt
Nū ſaluare nos poterit iſte? Et de
ſpexerūt eū ⁊ nō attulerunt ei mu
nera. Ille vero diſſimulabat ſe au
dire.

Ca. xi.

Et factū eſt q̄ſi poſt menſem
aſcēdit naas amonites ⁊ pugna
re cepit aduerſum iabes galaad:
dixerūtq̄ʒ omnes viri iabes ad na
as. Habeto nos federatos ⁊ ſeruie
mꝰ tibi. Et r̄ndit ad eos naas amo
nites. In hoc feriā vobiſcum fedꝰ
ut eruam ōnium veſtꝝ oculos dex
tros ponāq̄ʒ vos obpꝛobriū ī vni
uerſo iſrl̄. Et dixerūt ad eū ſenio
res iabes. Cōcede nobis ſeptē di
es ut mittamꝰ nūcios ad vniuer
ſos terminos iſrahel ⁊ ſi nō fuerit
q̄ defēdat nos egrediemur ad te.
Venerunt ergo nūcij in gabaad
ſaulꝭ ⁊ locuti ſūt v̄ba hec audiēte

ꝑplo. Et leuauit oīs popul⁹ vocē
ſuā ⁊ fleuit Et ecce ſaul veniebat
ſequēs boues de agro ⁊ ait. Quid
hab; ꝑpl's ꝙ ploāt. Et narraue
rūt ei v̄ba viroꝝ iabes. Et inſiluit
ſpūs dn̄i in ſaul cū audiſſ; hec v̄
ba. ⁊ iratus eſt furor eius nimis.
Et aſſumēs vtrūqꝫ bouē ꝯcidit in
fruſtra. miſitqꝫ in oēs t̄minos iſrl'
per manū nūtioꝝ dicēs. Quicūqꝫ
nō exierit ⁊ ſecutus fuerit ſaul ⁊
ſamuel ſic fiet bobus eius. Inua
ſit ḡ timor dn̄i ꝑplm ⁊ egreſſi ſūt q̄ſi
vir vn⁹ ⁊ recēſuit eos in bezech
Fuerūtqꝫ filioꝝ iſrl' trecēta milia.
viroꝝ aūt iuda triginta milia. Et
dixerūt nūcijs q̄ venerāt. Sic di
cetis viris q̄ ſūt in iabes galaad
Cras erit vob̄ ſalus cū incaluerit
ſol Venerūt ḡ nūcij ⁊ nūtiauerūt
viris iabes Qui letati ſūt ⁊ dixerūt
Mane exibim⁹ ad vos ⁊ facietis
nob̄ oē qđ placuerit vob̄. Et factū
eſt cū dies craſtin⁹ veniſſ; ꝯſtitu
it ſaul ꝑplm ī tres ꝑtes Et igreſſ⁹
eſt media caſtra in vigilia matu
tina ⁊ ꝑcuſſit amon vſqꝫ dū inca
leſceret dies. Reliq̄ autē diſꝑſi ſūt
ita ut nō relinquerent' in eis duo
pariter. Et ait ꝑplus ad ſamuelē
Quis eſt iſte q̄ dixit ſaul nō reg
bit ſup nos. Date viros ⁊ interfi
ciem⁹ eos. Et ait ſaul. Nō occidet'
quiſq̄ ī die hac q̄ hodie fecit do
min⁹ ſalutē in iſrl' Dixit āt ſamu
el ad ꝑplm Venite ⁊ eam⁹ ī gal
gala ⁊ innouem⁹ ibi regnū. Et ꝑ
rexit oīs populus in galgala. ⁊ fe
cerūt ibi regē ſaul corā dn̄o ī gal
gala. Et ymolauerūt ibi victias
pacificas corā dn̄o Et letat⁹ ē ibi
ſaul ⁊ cuncti viri iſrahel nimis

Dixit autē ſamuel ¶Ca. xij.
ad vniuerſū iſrahel. Ecce
audiui vocē v̄ram iuxta omnia q̄
locuti eſtis ad me ⁊ ꝯſtitui ſuper
vos regē. Et nūc rex gradit' ante
vos. Ego aūt ſenui ⁊ ī canui Por
ro filij mei vobiſcū ſunt. Itaqꝫ ꝯu
ſatus corā vob̄ ab adoleſcentia
mea vſqꝫ ad hanc diē ecce p̄ſto
ſū. Loquimini de me corā dn̄o et
corā criſto eius vtrū bouem cui⁹
q̄ tulerim ā aſinū. ſiquem q̄ calū
niatus ſū. ſi oppreſſi aliquē. ſi de
manū cuiuſq̄ munus accepi. ⁊ cō
temnā illud hodie. reſtituāqꝫ vob̄
Et dixerūt. Nō es calūniatus nos
neqꝫ oppreſſiſti neqꝫ tuliſti de ma
nu alicuius quippiam Dixitqꝫ ad
eos. Teſtis eſt dn̄s adūſū vos
et teſtis criſt⁹ eius in die hac q̄
non inueneritis ī manu mea q̄p
piam. Et dixerunt Teſtis. Et ait
ſamuel ad populū. Dn̄s qui fecit
moyſen ⁊ aarō ⁊ eduxit patres
nr̄os de terra egipti adeſt. Nūc
ergo ſtate ut iuditio contendā
aduerſum vos corā domino de
omnib⁹ miſericordijs dn̄i quas
fecit vobiſcum ⁊ cū patribus ve
ſtris. quomodo iacob ingreſſ⁹ ē
in egiptum ⁊ clamauerūt patres
veſtri ad dominū ⁊ miſit domin⁹
moyſen ⁊ aaron ⁊ eduxit patres
v̄ros de egipto ⁊ collocauit eos
in loco hoc. Qui obliti ſūt domini
dei ſui et tradidit eos ī manu ſy
ſare magiſtri milicie aſor ⁊ in ma
nu philiſtinoꝝ et in manu regis
moab ⁊ pugnauerūt adūſū eos Po
ſtea aūt clamauerūt ad dn̄m ⁊ di
xerūt. Peccauim⁹ q̄ dereliq̄m⁹ dn̄m
⁊ ſeruiuimus baalim et aſtaroth

Nunc ergo erue nos de manu ini-
micorū noſtroꝝ ⁊ ſuiem⁹ tibi. Et
miſit dñs jerobaal ⁊ badā ⁊ ſāp-
ſon ⁊ barach ⁊ yepte ⁊ ſamuel ⁊
eruit vos de manu inimicoꝝ vro-
rum p circuitū ⁊ habitaſtis ɔfidē-
ter. Videtes aūt ꝙ naas rex filio-
rū amon veniſſet adūſum vos di-
xiſtis mihi nequaꝗ. ſ rex impera-
bit nobis. cū dñs de⁹ veſter regrꝫ
in vobis. Nunc ergo p̄ſto ē rex ve-
ſter quem elegiſtis ⁊ petiſtis. Ecce
dedit vobis dñs regem. Si timuei-
tis dñm ⁊ ſuieitis ei ⁊ audieritis
vocē eius ⁊ nō exaſperaueritis os
dñi. eitis vos ⁊ rex qui imperat vo-
bis ſeqn̄tes dñm deū noſtꝝ. Si āt
nō audieitis vocē dñi ſ exaſpera-
ueritis ſmōes eius eit man⁹ dñi
ſup vos ⁊ ſup pr̄es vr̄os. Sꝫ ⁊ nūc
ſtate ⁊ videte rem iſtā grādē quā
factur⁹ ē dñs in cōſpcū vr̄o. Nun-
quid non meſſis tritici ē hodie.
Jnuocabo dñm ⁊ dabit voces ⁊
pluuias ⁊ ſcietis ⁊ videbitis quia
grande malū feceritis vob in ɔſpe-
ctu dñi petētes ſuper vos regē. Et
clamauit ſamuel ad dñm ⁊ dedit
domin⁹ voces ⁊ pluuias i illa die.
Et timuit ōnis pp̄ls nimis dñm ⁊
ſamuelem. Et dixit vniūſus pp̄ls
ad ſamuelē. Ora p ſeruis tuis ad
dñm deū tuū vt nō moriamur. Ad-
didim⁹ enī vniuerſis pctīs nr̄is
malū vt peterem⁹ nobis regē. Di-
xit autē ſamuel ad pp̄lm. nolite ti-
mere. Vos feciſtis vniuerſū ma-
lū hoc. Verūtamē nolite recedere
a tergo dñi. ſed ſeruite dño in oī
corde vr̄o ⁊ nolite declinaē pt⁹ va-
na q̄ non pderunt vobis neqꝫ eru-
ent vos. ꝙ vana ſūt ⁊ nō derelin-
quet dñs pp̄lm ſuū ꝓpter nomen
ſuū magnū ꝙ iurauit dñs facere
vos ſibi pp̄lm. Abſit aūt a me h⁰
pctm̄ in dño vt ceſſem orare p vo-
bis ⁊ docebo vos viā bonā ⁊ rectā
Igit̄ timete dñm ⁊ ſeruite ei in veri-
tate ⁊ ex toto corde vr̄o. Vidiſtis
eīn magnifica q̄ in vob geſſeit do-
minus Qꝙ ſi pſeueraueitis in ma-
licia ⁊ vos ⁊ rex vr̄ piter pibitis.

Filius vnius an ¶ Ca. xiij.
ni erat ſaul cū regnare cepiſ-
ſet. duob⁹ aūt annis regnauit ſu-
p iſrl̄. Et elegit ſibi ſaul tria milia
de iſrl̄. Et erāt cū ſaul duo milia ī
machmas ⁊ in mōte bethel. mille
autē cū ionatha ī gaba beniamī.
Porro ceterū populū remiſit vnū-
queqꝫ in tabnacula ſua. Et percuſ-
ſit ionathas ſtatiōē philiſtino-
rū que eāt in gabaa. Qd cū audiſ-
ſet philiſtijm ſaul cecinit bucina
in ōni terra dicēs. Audiāt hebrei.
Et vniuerſus iſrl̄ audiuit huiuſ-
cemodi famā pcuſſit ſaul ſtatio-
nē philiſtioꝝ. Et erexit ſe iſrl̄ ad-
uſus philiſtijm. Clamauit ergo
pp̄ls poſt ſaul in galgala ⁊ phili-
ſtijm ɔgregati ſūt ad preliādum
cōtra iſrl̄. triginta milia curruum ⁊
ſex milia eqtum ⁊ reliquū vulg⁹
ſic arena q̄ eſt in litore maris plu-
rima. Et aſcēdentes caſtrametati
ſūt in machmas ad oriētē betha-
uē. Qd cū vidiſſent viri iſrl̄ ſe in
arto poſitos. afflict⁹ eīn erat pp̄ls
abſcōderunt ſe in ſpelūcis ⁊ in ab-
ditis in petris q̄qꝫ in antris ⁊ in ci-
ſternis. Hebrei autē trāſierūt ior-
danē in terrā gad ⁊ galaad. Cū-
qꝫ adhuc eēt ſaul in galgala vni-
uerſus popul⁹ pterrit⁹ ē q̄ ſeqba-

ē eū· Et exſpectauit iuxta placitū
ſamuelis ſeptē dieb⁹ ⁊ nō venit
ſamuel in galgala· Dilapſuſq; ē
ꝑpl's ab eo· Ait ergo ſaul· Affer
te mihi holocauſtū ⁊ pacifica· Et
obtulit holocauſtū· Cūq; ꝯpleſ
ſet offerens holocauſtū· ecce ſamu
el veniebat· Et egreſſ⁹ ē ſaul obui
am ei vt ſalutaret eū· Locutuſq;
eſt ad eū ſamuel· Quid feciſti?
Rn̄dit ſaul· Quia vidi q ꝑpl's di
laberet a me ⁊ tu nō veneras iux
ta placitos dies· porro philiſtijm
ꝯgregati fuerāt i machmas· dixi
Nūc deſcēdent philiſtijm ad me i
galgala ⁊ faciē dn̄i n̄ placaui Ne
ceſſitate ꝯpulſ⁹· obtuli holocau
ſtū dn̄o· Dixitq; ſamuel ad ſaul·
Stulte egiſti· nec cuſtodiſti māda
ta dn̄i di tui q̄ ꝑcepi t̄· qḋ ſi n̄ feciſ
ſes· iā nūc ꝑparaſſz dn̄s r̄gnū tuū
ſup iſrl'· i ſempitnū· Sz nequaq̄ re
gnū tuū vltra ꝯſurget· Queſiuit
dn̄s ſibi viꝝ iux̄ cor ſuū ⁊ ꝑcepit
ei dn̄s ut eēt dux ſup ꝑpl'm ſuū·
eo q n̄ ſeruaueris q̄ precepit dn̄s·
Surrexit āt ſamuel ⁊ aſcēdit d gal
gal' i gabaa beniamin· Et reliq̄ po
pli aſcēderūt p⁹ ſaul obuiā ꝑpl'o·
q̄ expugnābāt eos· venientes d gal
gala i gabaa i colle beniamin· Et re
cēſuit ſaul populū q̄ inuēti fuerāt
cū eo q̄ſi ſexcētos viros ⁊ ſaul ⁊
ionathas fili⁹ ei⁹ populuſq; qui
inuentus fuerat cū eis· erat i ga
baa beniamin· Porro philiſtijm
ꝯſederant in machmas Et egreſ
ſi ſunt ad ꝑliādū de caſtris phi
liſtinorū tres cunei· Un⁹ cune⁹
ꝑgebat ꝯtra viā ephraim ad t
ram ſaul· Porro alius igredieba
tur ꝑ viam bethoron· Terti⁹ autē

verterat ſe ad iter termini in t̄ra
ſabaa· imminentis vallis ſeboi
ꝯtra deſertū· Porro faber ferrari
us nō inueniebat in oī t̄ra iſrl'·
Cauerāt enī philiſtijm· ne forte
facerēt hebrei gladiū aut lanceā
Deſcēdebat ergo oīs iſrl' ad phi
liſtijm vt acueret vnuſquiſq; vo
merē ſuū ⁊ ligonē ⁊ ſecurim ⁊ tri
dentē et ſarculū· Recuſe itaq; erāt
acies vomerū ⁊ ligonū ⁊ tridenti
ū ⁊ ſecuriū vſq; ad ſtimulū corri
gendū· Cūq; veniſſet dies prelij·
nō ē inuent⁹ enſis ⁊ lancea i ma
nu toti⁹ populi q̄ erat cū ſaul et
ionatha· excepto ſaul et iona
tha filio ei⁹ Egreſſa eſt āt ſtatio
philiſtijm vt trāſcēdēt in mach
mas· ¶ Ca· xiiij·

ET accidit i q̄dā die vt dicēt
ionathas fili⁹ ſaul ad ado
leſcētē armigeꝝ ſuū· Veni ⁊ trāſea
m⁹ ad ſtacōez philiſtioꝝ· q̄ eſt
trās locū illū· Patri āt ſuo hoc ip
ſū n̄ idicauit Porro ſaul moraba
t̄ i extrema pte gabaa ſb malag
nato q̄ erāt i ag° gabaa· Et erat
ꝑpl's cū eo q̄ſi ſexcētoꝝ viroꝝ· Et
achias filius achitob fris ycha
bod filij phinees· q̄ ort⁹ fuerāt ex
heli ſacerdote dn̄i i ſilo· portabat e
phot Sz ⁊ ꝑpl's ignorābat q̄ iſſet
ionathas· Erāt āt īt' aſcēſ⁹ ꝑ q̄s
nitebat̄ ionathas trāſire ad ſtati
ones philiſtioꝝ eminētes petre
ex vtraq; pte ⁊ q̄ſi i modū dētiū
ſcopuli hic īde ꝑrupti Nomē vni
boſes ⁊ nomē alteri ſene· Unus ſco
pul⁹ ꝓminēs ad aq̄lonē ex adu
ſo machmas ⁊ alt' ad meridiē ꝯ
tra gabaa· Dixit autē ionathas
ad adoleſcētē armigerum ſuum·

veni traſeamꝰ ad ſtatiōez incircū
ciſoꝝ hoꝝ ſi forte faciat dñs pro
nob꜡ qꝛ non ē dño difficile ſaluaē
vł in multis vel ī paucis. Dixitqꝫ
ei armiger ſuꝰ. Fac oīa q̄ placent
aīo tuo. Perge quo cupis ꝛ ero
tecū vbicūqꝫ volueris. Et ait iona
thas. Ecce nos tranſimus ad vi
ros iſtos. Cumqꝫ apparuerimꝰ eis
ſi taliter locuti fuerint ad nos ma
nete donec veniamꝰ ad vos ſtemꝰ
in loco noſtro nec aſcendamꝰ ad
eos. Si autē dixerint aſcēdite ad
nos: aſcēdamꝰ ad eos. qꝛ tradidit
eos dñs in manibꝰ noſtris. Hoc
erit nob꜡ ſignū. Apparuit igit̄ vter
qꝫ ſtatiōi philiſtinoꝝ. Dixerūtqꝫ
philiſthijm. En hebrei egrediūtur
de cauernis ī quibꝰ abſcōditi fue
rāt. Et locuti ſūt viri de ſtatiōe ad
ionathā ꝛ ad armigeꝝ eius dixe
runtqꝫ. Aſcēdite ad nos ꝛ oſtēde
mus vob꜡ rē. Et ait ionathas ad
armigerū ſuū. Aſcēdamꝰ. Seque
re me. Tradidit ei dñs eos in ma
nus iſrł. Aſcēdit autē ionathas
manibꝰ ꝛ pedibus reptans et ar
miger eius poſt eū. Itaqꝫ cum vi
diſſent faciē ionathe alij cadebāt
ante ionathā alios armiger eius
interficiebat ſequēs eū. Et facta ē
plaga prima quam pcuſſit iona
thas ꝛ armiger eiꝰ quaſi viginti
viroꝝ in media pte iugeris quā
par boū in die arare ꝯſueuit. Et fa
ctum eſt miraculū in caſtris ꝛ per
agros. Sꝫ ꝛ omnis populꝰ ſtatio
nis eoꝝ qui ierāt ad predādum
obſtupuit ꝛ ꝯturbata ſūt caſtra.
Et accidit q̄ſi miraculū a deo. Et re
ſpexerūt ſpeculatores ſaul q̄ erāt
in gabaa beniamin. Et ecce multi
tudo proſtrata ꝛ huc illucqꝫ diffu
giēs. Et ait ſaul populo q̄ erat cū
eo. Requirite ꝛ videte q̄s abierit
ex nob꜡. Cūqꝫ requiſiſſent reptū
ē nō adeſſe ionathā ꝛ armigerū
eius. Et ait ſaul ad achiam. Appli
ca archā domini. Erāt ei ibi archa
dñi in die illa cū filijs iſrł. Cumqꝫ
loqueret̄ ſaul ad ſacerdotē tumul
tus magnus exortus ē in caſtris
philiſtinorum. Creſcebatqꝫ pau
latī ꝛ clariꝰ reſonabat. Et ait ſaul
ad ſacerdotē. Cōtrahe manū tuā.
Cōclamauit ergo ſaul ꝛ oīs po
pulꝰ qui erat cū eo ꝛ venerūt vſqꝫ
ad locū certaminis. Et ecce verſus
fuerat gladius vniuſcuiuſqꝫ ad
proximū ſuū ꝛ cedes magna nimis.
Sꝫ ꝛ hebrei q̄ fuerāt cū philiſthijm
heri ꝛ nudiuſtertiꝰ aſcenderantqꝫ
cū eis in caſtris reuerſi ſūt vt eēnt
cū iſrł ꝛ hijs qui erāt cum ſaul ꝛ
ionatha. Omneſqꝫ iſrahelite qui ſe
abſcōderant in mōte ephraim au
dientes qꝛ fugiſſent philiſtei ſoti
auerūt ſe cū ſuis in prelio. Et erāt
cū ſaul quaſi decemmilia viroꝝ ꝛ
ſaluauit dñs deus iſrł in die illa.
Pugna āt puenit vſqꝫ ad betha
uen. Et viri iſrł ſociati ſūt ſibi in
die illa. Adiurauit autē ſaul po
pulū dicens. Maledictꝰ vir q̄ ꝯme
derit panē vſqꝫ ad veſperā donec
vlciſcar de inimicis meis. Et non
mādūcauit vniuerſus populus
panē. Omneqꝫ terre vulgus venit
in ſaltū in quo erāt mel ſup faciē
agri. Ingreſſus ē itaqꝫ populꝰ ſal
tū ꝛ apparuit fluēs mel. Nulluſqꝫ
applicuit manū ad os ſuū. Time
bat enī populus iuramētū. Por
ro ionathas non audierat cum

adiuraret pater eiꝰ populū. Extē-
ditꝗ; ſūmitatē virge quā hēbat ī
manu et intinxit in fauū mellis.
Et ꝯūtit manū ſuā ad os ſuum et
illūīati ſūt oculi eiꝰ. Rn̄dēſqꝫ vnꝰ
de ꝑplo ait. Iureiurādo cōſtrinxit
pr̄ tuꝰ ꝑplm dicens. Maledictus
vir q̄ ꝯmederit panē hodie. Defe-
cerat aūt ꝑplus. Dixit ionathas
Turbauit paṫ meꝰ ṫrā. Vidiſtiſ
ipi q̄ illūīati ſūt oculi mei. eo q̄
guſtauerim paululuꝫ de melle iſ-
to: quātōgis ſi ꝯmediſſꝫ ꝑpls de
p̄da inimicoꝝ ſuoꝝ quaꝫ ꝯpit.
None maior plaga fcā fuiſſet in
philiſtijm. Percuſſerūt ergo in
die illa philiſteos. a machmis
vſ in hailon. Defatigatꝰ ē auteꝫ
ꝑpls nimis ⁊ v̄ſus ad predaꝫ tu-
lit oues ⁊ boues ⁊ vitulos ⁊ ma-
ctauerunt in ṫra. Comeditꝗ; po-
pulꝰ cū ſāgne. nuntiauerūt auteꝫ
ſauli dicētes. q̄ ꝑpls peccaſſꝫ dn̄o
comedēs cū ſanguīe. Qui ait Pre-
uaricati eſtis. Voluite ad me iaꝫ
nūc ſaxū grāde. Et dixit ſaul. Diſ-
ꝑgami in vulgꝰ et dicite eis vt
adducat ad me vnuſquiſ boueꝫ
ſuuꝫ et arietem et occidite ſuꝑ iſ-
tud ⁊ veſcimini ⁊ non peccabitis
dn̄o. ꝯmedētes cū ſāguine. Addu-
xit itaqꝫ omīs ꝑplus vnꝰqſqꝫ bo-
uem ī manu ſua vſqꝫ ad noctē et
occiderūt ibi. Edificauit aūt ſaul
altare dn̄o. Tūcqꝫ p̄mū cepit edi-
ficare altare dn̄o. Et dixit ſaul. Ir-
ruamus ſuꝑ philiſteos nocte et
vaſtemꝰ eos vſqꝫ dū illuceſcat
mane. nec relinq̄mus ex eis viꝝ
Dixitqꝫ ꝑplus. Omē qd bonū tibi
videṫ in oculis tuis fac. Et ait ſac-
dos. Accedamus huc ad deū. Et

ꝯſuluit ſaul dn̄m dicēs. Nū ꝑſe-
quar philiſtijm. Si trades eos ī
manū iſrl̄. Et nō r̄ndit ei ī die illa
Dixitqꝫ ſaul. Applicate huc vniū-
ſoſ āgulos ꝑpli ⁊ ſcitote ⁊ videte ꝑ
queꝫ acciderit hoc pc̄m̄ hodie. vi-
uit dn̄s ſaluator iſrl̄. q̄ ſi ꝑ iona-
thā filiū meū factū ē abſqꝫ ꝯtra-
ctatōe morieṫ. Ad quod nullꝰ cō-
tradixit ei de oī populo. Et ait ad
vniūſū iſrl̄. Separami vos ī ꝑtē
vnā et ego cū ionatha filio meo
ero ī ꝑte altera. Rn̄ditqꝫ ꝑpls ad
ſaul. Qd bonū tibi videṫ in oculis
tuis fac Et dixit ad dn̄m deū iſrl̄.
Dn̄e deꝰ iſrahel da iudiciū. quid
ē q̄ nō reſpōderis ſ̄uo tuo hodie.
Si in me aut ī ionatha filio meo
ē iniq̄tas hec. da oſtēſionē. Aut ſi
hec iniq̄tas ē ī ꝑplo tuo. da ſancti-
tatē: Et deꝑhenſus ē ionathas et
ſaul. populꝰ āt exiuit. Et ait ſaul
Mittite ſortē inter me et inṫ iona-
thā filiū meū. Et captuſ eſt iona-
thas. Dixit aūt ſaul ad ionathā
Indica mihi q̄d feceris. Et indica-
uit ei ionathas ⁊ ait Guſtās gu-
ſtaui ī ſūmitate virge q̄ erat ī ma-
nu mea paululuꝫ mellis. Et ecce
ego morior. Et ait ſaul. Hec fati-
at m̄i deꝰ ⁊ hec addat quia morte
morieris ionatha Dixitqꝫ ꝑpls ad
ſaul Ergo ne ionathas morieṫ.
q̄ fecit ſalutē hāc magnā ī iſrl̄.
Hoc nephas ē Viuit dn̄s. ſi ceci-
derit capillus de capite eiꝰ in ṫraꝫ
q̄ cū deo oꝑatꝰ ē hodie. Liberauit
ergo ꝑpls ionathā ut n̄ moreret
Receſſitqꝫ ſaul: nec ꝑſecutus eſt
philiſtijm. Porro philiſtijm abi-
erunt in loca ſua. Et ſaul cōfirma-
to regno ſuper iſrahel. pugnbat

per circuitū aduerſū oēs inimicos
eius ↄ̄tra moab ⁊ filios amon ⁊
edom ⁊ reges ſoba et philiſtros:
⁊ quocūqȝ ſe verterat ſupabat.
Congregatoqȝ exercitu percuſſit
amalech ⁊ eruit iſrł̄ de manu va
ſtatoꝝ eius. Fuerūt autē ꝫ filij ſaul
ionathas ⁊ ieſui ⁊ melchiſua. Et
nomina duaꝝ filiaꝝ eius. nomen
p̄mogenite merob ⁊ nomē mino
ris michol. et nomen vxoris ſaul
achinoē ꝫ filia achimaas. Et nom̄
principis milicie eius abner fiłꝰ
ner: patruelis ſaul. Porro cis fuit
pater ſaul ⁊ ner pater abner filiꝰ
abiel. Erat autē bellū potens adū
ſum philiſteos: omnibꝰ diebꝰ ſa
ul. Nam quēcūq̄ viderat ſaul vi
rum fortem ⁊ aptum ad prelium:
ſociabat eum ſibi. Ca. xv.

Et dixit ſamuel ad ſaul. Me
miſit dn̄s ut vngerē ꝫ te in re
gē ſup populū eius iſrł̄. Nunc er
go audi vocem dn̄i. Hec dicit dn̄s
exercituum. Recēſui quecūqȝ fecit
amalech iſraheli: quō reſtitit ei in
via cū aſcenderet ꝫ de egipto. Nūc er
go vade ⁊ pcute amalech ⁊ demo
lire vniuerſa eius. Non parcas ei
⁊ non ↄcupiſcas ex rebus ipſius
aliquid: ſȝ interfice a viro vſqȝ ad
mulierē ⁊ paruulū atqȝ lactentem
bouem et ouē camelum et aſinū.
Precepit itaqȝ ſaul populo ⁊ recen
ſuit eos q̄ſi agnos. ducenta milia
peditum ⁊ decem milia viroꝝ iu
da. Cumqȝ veniſſet ſaul vſqȝ ad ci
uitatem amalech tetendit inſidi
as in torrente. Dixitqȝ ſaul cineo.
Abite. recedite. atqȝ diſcedite ab
amalech ne forte inuoluam te cū
eo. Tu enī feciſti miſericordiā cū
oīmibꝰ filijs iſrahel cū aſcenderēt
de egypto. Et receſſit cineus de me
dio amalech. percuſſitqȝ ſaul ama
lech ab euila donec venias ſur q̄
eſt e regione egypti. Et app̄hēdit
agag regem amalech viuū. Omē
autē ꝫ vulgus interfecit in ore gla
dij. Et pepcit ſaul ⁊ populꝰ agag ⁊
optimis gregibꝰ ouiū ⁊ armento
rū ⁊ veſtibꝰ ⁊ arietibꝰ ⁊ vniuerſis
que pulcra erāt nec voluerunt diſ
perdere ea. Quicquid ergo vile fue
rat ⁊ reprobū hoc demoliti ſunt.
Factū ē autē ꝫ verbū dn̄i ad ſamu
el dicēs. Penitet me q̄ ↄſtituerim
ſaul regē. q̄ dereliquit me ⁊ verba
mea ope nō impleuit. Contriſta
tuſqȝ ē ſamuel ⁊ clamauit ad do
minū tota nocte. Cūqȝ de nocte ſur
rexiſſet ſamuel ut iret ad ſaul mā̄e
nuntiatum ē ſamueli eo q̄ veniſſet
ſaul in carmelū ⁊ erexiſſet ſibi forni
cem triūphalē ꝫ ⁊ reuerſus trāſiſſet
deſcendiſſetqȝ in galgala. Venit
ergo ſamuel ad ſaul ⁊ ſaul offere
bat holocauſtū dn̄o de inicijs pre
darū que attulerat ex amalech.
Et cū ꝫ veniſſet ſamuel ad ſaul: dix
it ei ſaul. Benedictus tu dn̄o. Im
pleui verbū ꝫ dn̄i. Dixitqȝ ſamuel.
Et que ē hec vox gregum que reſo
nat in auribus meis ⁊ armētorū
quam ego audio. Et ait ſaul. De
amalech adduxerūt ea. Pepcit
enī populꝰ melioribꝰ ouibus ⁊ ar
mentis ut imolarent̄ dn̄o deo tuo
reliqua vero occidimꝰ. Ait autem
ſamuel ad ſaul. Sine me ⁊ indica
bo tibi que locutus ſit dn̄s ad me
nocte. Dixitqȝ ei. Loq̄re. Et ait ſamu
el. Nonne cum paruulus eſſes in
oculis tuis caput i tribubꝰ iſrahel

factus es. Vnxitq; te dñs i regē
ſup iſrl̄ ⁊ miſit te dñs in viam ⁊
ait. Vade ⁊ iterfice peccatoꝛēs ama
lech. et pugnab̄ ꝯtra eos vſq; ad
interneciōnē eoꝝ. Quare ḡ n̄ audiſ
ti vocē dñi. ſꝫ v̄ſus ad predā es ⁊
feciſti malū i oculis dñi. Et ait ſa
ul ad ſamuelē. Jmo audiui vocē
dñi et ābulaui i via ꝑ quā miſit
me dñs ⁊ adduxi agag regē ama
lech. et amalech iterfeci. Tulit āt
de preda ꝑplus oues ⁊ boues. ꝑ
mitias eoꝝ que ceſa ſūt ut ymo
let dño deo ſuo in galgalis. Et a
it ſamuel. Nunqd vult dñs holo
cauſta aut victimas: ⁊ nō potius
ut obediat̄ voci dñi. Melior ē eñi
obediētia ꝙ̄ victime ⁊ auſcultare
magis ꝙ̄ offerre adipē arietum:
qm̄ q̄ſi peccatū ariolandi eſt re
pugn̄re. ⁊ q̄ſi ſcelus ydolatrie nol
le acq̇eſcere. Pro eo ḡ ꝙ abiecіſ
ti ſmonē dñi. abiecit te dñs ne
ſis rex. Dixitq; ſaul ad ſamuelē.
Peccaui: ꝙ ꝑuaricatus ſū ſermo
nē dñi ⁊ v̄ba tua. timēs ꝑplm et
obediēs voci eoꝝ. Sꝫ nūc porta q̄
ſo peccatū meū ⁊ reuertere mecū ut
adorē dñm. Et ait ſamuel ad ſa
ul. Nō reuertar tecū ꝙ ꝓieciſti ſmo
nē dñi ⁊ ꝓiecit te dñs ne ſis rex
ſup iſrl̄. Et ꝯuerſus eſt ſamuel vt
abiret. ille āt apphēdit ſūmitatē
pallij ei⁹ q̄ ſciſſa ē Et ait ad eū ſa
muel. Scidit dñs regnū iſrl̄ a te
hodie. ⁊ tradidit illd̄ ꝓximo tuo
meliori te Porro triūphator in
iſrl̄ nō parcet. ⁊ penitudīe nō flecte
tur. Neq; eñi hō ē vt agat penitē
ciā. At ille ait. Peccaui. Sꝫ nunc
hōra me corā ſenioꝛib⁹ ꝑpli mei
⁊ corā iſrl̄ ⁊ reuertere mecū vt a

dorē dñm deū tuū. Reuſus ḡ ſa
muel. ſecut⁹ ē ſaulē Et adorauit
ſaul dñm. Dixitq; ſamuel. Addu
cite ad me agag regē amalech.
Et oblat⁹ ē ei agag pīguiſſim⁹
tremēs. Et dixit agag. Siccine ſe
parat amara mors. Et ait ſamu
el. Sic fecit abſq; liberis mulieres
gladius tu⁹: ſic abſq; liberis erit i
ter mlieres mr̄ tua. Et i fruſta cō
cidit eū ſamuel corā dño in gal
galis. Abijt autē ſamuel i rama
tha. ſaul vero aſcēdit i domū ſuā
i gabaa. Et n̄ vidit ſamuel vltrā
ſaul vſq; ad diē mortis ſue. Verū
tamen lugebat ſamuel ſaul. qm̄
dñs pe̅itebat ꝙ ꝯſtituiſſet regē
ſaul ſup iſrl̄. Ca. xvi.

Dixitq; dñs ad ſamuelē Vſq;
q̄ tu luges ſaul cū ego ꝓie
ceri eū ne regnet ſup iſrl̄. Jmple
cornu tuū oleo ⁊ veni ⁊ mittam te
ad yſai bethlecmitē. Prouidi ei
i filijs ei⁹ mihi regē. Et ait ſamuel. quō
vadā. Audiet eñi ſaul ⁊ iterficiet
me. Et ait dñs. Vitulū de armēto
tolles in manu tua et dices. Ad
ymolād dño veni. Et vocab yſai ad
victimā. Et ego oſtēdā t qd̄ facias
⁊ vnges quēcūq; mōſtrauero t
Fecit ḡ ſamuel ſic locut⁹ ē ei do
min⁹ Venitq; i bethleē. Et admirā
ti ſūt ſeniores ciuitatis: occurrētes
ei. Dixerūtq;. Pacific⁹ ne ē igreſſ⁹
tu⁹. Et ait. Pacific⁹. Ad ymolā
dū dño veni. Sācṫificamini ⁊ venite
mecū ut ymolē. Sācṫificauit ergo
yſai ⁊ filios ei⁹ et vocauit eos ad
ſacrificiū. Cūq; igreſſi eēnt. vidit
heliab ⁊ ait. Nū corā dño ē xp̄s
eius. Dixit dominus ad ſamue
lē. Ne reſpicias vultum eius neq;

altitudinē ſtature eiꝰ. quoniā abie
ci eū. nec iuxta ītuitū hoīs ego iu
dico. homo ēi videt ea q̄ patent
dn̄s aūt ītuet͛ cor. Et vocauit yſai
aminadab. ⁊ adduxit eū corā ſa
muel Qui dixit. Nec hunc elegit
dn̄s. Adduxit autē yſai ſamma.
de q̊ ait. Etiā hūc nō elegit domi
nꝰ. Adduxit itaqꝫ yſai ſeptē fili
os ſuos corā ſamuel Et ait ſamu
el ad yſai. Nō elegit dn̄s ex iſtis
Dixitqꝫ ſamuel ad yſai. Nūquid
iam ꝯpleti ſūt filij. Qui rn̄dit Ad
huc reliquꝰ eſt puulꝰ. et paſcit
oues. Et ait ſamuel ad yſai. Mit
te ⁊ adduc eū. Nec ei diſcūbemus
prius q̄ꝫ huc ille veniat. Miſit ḡ ⁊
adduxit eū. Erat āt rufus et pul
cħ aſpectu: decoraqꝫ fatie. Et ait
dn̄s. Surge ⁊ vnge eū. Ipſe eſt
ei Tulit ḡ ſamuel cornu olei et
vnxit euꝫ ī medio fratꝝ eius. Et
directus eſt ſpūs dn̄i a die illa ī
dauid ⁊ deinceps. Surgenſqꝫ ſa
muel abijt ī ramatha. Spūs au
tem dn̄i receſſit a ſaul et exagita
bat euꝫ ſpūs nequā a dn̄o. Dixe
rūtqꝫ ſui ſaul ad eum. Ecce ſpūs
dn̄i malus exagitat te Iubeat do
minꝰ nr̄ rex. ⁊ ſerui tui q̄ corā te
ſūt q̄rēt hoīeꝫ ſciētē pſallē̄ cītha
ra. ut qn̄ arripuerit te ſpūs dn̄i
malꝰ pſallat manu ſua ⁊ leuius
feras. Et ait ſaul ad ſuos ſuos.
Prouidete ergo m̄ aliq̄ꝫ bn̄ pſal
lētē ⁊ adducite eū ad me. Et rn̄s
vnꝰ de pueris ait. Ecce vidi filiū
yſai bethleemitē. ſciētē pſallere
⁊ fortiſſimū robore ⁊ virꝝ bellicoſū
⁊ prudētē in verƀ ⁊ virū pulchrū
⁊ dn̄s ē cū eo. Miſit ergo ſaul nū
tios ad yſai dicēs. Mitte ad me
dauid filiū tuū q̄ ē ī paſcuis. Tu
lit itaqꝫ yſai aſinū plenū panibꝰ
⁊ lagenaꝫ vini et hedū de capris
vnū et miſit p manū dauid filij
ſui ſauli. ⁊ venit dauid ad ſaul et
ſtetit corā eo. At ille dilexit eū ni
mis ⁊ factus eſt eius armiger.
Miſitqꝫ ſaul ad yſai dicens. Stet
dauid ī ꝯſpectu meo. Inuenit ei
grāꝫ in oculis meis Igit͛ qn̄cūqꝫ
ſpūs dn̄i malꝰ arripiebat ſaul.
dauid tollebat citharaꝫ et pcu
tiebat manu ſua et refocillabat͛
ſaul ⁊ leuius hēbat. Recedebat
enī ab eo ſpūs malꝰ. Ca. xvij.

Congregātes āt philiſtijm
agmina ſua in p̄liū. ꝯuene
runt ī ſochot iude ⁊ caſtrameta
ti ſunt int͛ ſochot et azecha in fi
nibꝰ dn̄i. Porro ſaul ⁊ viri iſrl̄ cō
gregati venerūt in valle therebin
ti. et direxerūt aciem ad pugnan
dū ꝯtra philiſtijm. Et philiſtijm
ſtabant ſup montē ex pte hac. ⁊
iſrahel ſtabat ſupra montem ex
altera pte. valliſqꝫ erat int͛ eos.
Et egreſſus ē vir ſpurius de caſt
ris philiſtiorū noīe goliath de
getha altitudīs ſex cubitorū et
palmo ⁊ caſſis erea ſuper caput
eiꝰ et lorica hamata īduebatur
Porro pōdꝰ lorice eiꝰ qn̄qꝫ milia
ſiclorꝫ eris erat. et ocreas ereas
hēbat in cruribꝰ. ⁊ clipeus ereus
tegebat humeros eiꝰ. Haſtile āt
haſte eiꝰ erat q̄ſi liciatoriū terēti
um. Ipſū aūt ferrū haſte eiꝰ ſex
cēto s ſiclos hēbat ferri. Et armi
ger eiꝰ āntecedebat eū. Stāſqꝫ cla
mabat aduſū phalāgas iſrl̄ et
dicebat eis. q̄re veniſtis parati ad p̄
liū. Nūq̄d ego nō ſū philiſteꝰ. ⁊ vos

ſerui ſaul.⁊ eligite ex vobis viruꝫ ⁊
deſcēdat ad ſingulare certamē. Si
quiuerit pugn̄re mecū ⁊ percuſſerit
me. erimus vobis ſerui. Si aūt ego p̄
ualuero ⁊ pcuſſero euꝫ. vos ſerui eri
tis ⁊ ſeruietis nobis Et aiebat phi
liſteꝰ. Ego exprobraui agminibꝫ
iſrl' hodie. Date mihi viꝝ ⁊ ineat
mecū ſingulare certamē. Audiēs
aūt ſaul ⁊ oēs iſrahelite ſmones
philiſtei huiuſcemodi. ſtupebant
⁊ metuebāt nimis. Dauid āt erāt
filius viri ephratei de quo ſupra
dictū eſt de bethleem iuda cui no
mē erāt yſai. q̄ habebat octo filios.
⁊ erat vir in diebus ſaul ſenex ⁊
grādeuus inter viros. Abierūt aūt
tres filij eius maiores poſt ſaul in
preliū. Et noīa triū filiorū eius q̄
perrexerūt ad bellū heliab primo
genitꝰ. ⁊ ſecūdꝰ aminadab. terciꝰ
q̄ꝫ ſamma. Dauid autē erat mini
mus. Tribus ergo maioribꝰ ſecutis
ſaulem abijt dauid et reuerſus eſt
a ſaul vt paſcerēt gregē patris ſui
in bethleem. Procedebat vero phi
liſteus mane ⁊ veſpe. et ſtabat q̄
draginta diebus. Dixit autē yſai
ad dauid filiū ſuū. Accipe fr̄ibus
tuis ephi polente et decem panes
iſtos. et curre in caſtra ad frēs tu
os. ⁊ decē formellas caſei has defe
res ad tribunū. Et fratres tuos vi
ſitabis ſi recte agāt. ⁊ cū quibꝰ or
dinati ſunt diſce. Saul autē ⁊ illi
et oēs filij iſrahel i valle therebin
ti pugnabāt aduerſū philiſtijm.
Surrexit itaqꝫ dauid mane ⁊ com
mēdauit gregē cuſtodi ⁊ onuſtꝰ
abijt ſicut p̄ceperat ei yſai. Et venit
ad locū magala ⁊ ad exercitū. qui
egreſſus ad pugnaꝫ vociferatus
erat in certamine. Direxerāt enim
aciē iſrl'. ſꝫ ⁊ philiſtijm ex aduerſo
fuerāt preparati. Derelinquēs ergo
dauid vaſa que attulerāt ſub manu
cuſtodis ad ſarcinas. cucurrit ad
locū certaminis ⁊ interrogabat ſi
oīa recte agerent' erga fratres ſu
os. Cūqꝫ adhuc ille loqueret' eis
apparuit vir ille ſpurius aſcēdens
goliath noīe philiſteus de geth
de caſtris philiſtinoꝝ. Et loquen
te eo hec eadē v̄ba audiuit dauid.
Omēs aūt iſrahelite cū vidiſſent
viꝝ fugerunt a facie eius timētes
eum valde. Et dixit vnuſquiſpiaꝫ
de iſrahel. Nū vidiſti virū hunc q̄
aſcēdit. Ad exprobrādū enī iſrl'
aſcendit. Viꝝ ergo qui pcuſſerit
eū ditabit rex diuicijs magnis ⁊
filiā ſuam dabit ei ⁊ domū patris
eius faciet abſqꝫ tributo i iſrahel
Et ait dauid ad viros qui ſtabāt
ſecū dicēs. Quid dabit' viro qui p
cuſſerit philiſteum hunc ⁊ tulerit
obprobriū de iſrahel. Quis eſt eī
hic philiſteus incircumciſus qui
exprobrauit aciem dei viuentis.
Referebat aūt ei pplus eundeꝫ ſer
monē dicēs. Hec dabūt' viro qui
percuſſerit euꝫ. Qđ cū audiſſet he
liab frater eius maior loquēte eo
cum alijs iratus eſt ꝯtra dauid ⁊
ait. Quare veniſti ⁊ q̄re dereliquiſti
pauculas oues illas in deſerto.
Ego noui ſupbiā tuā et nequiciā
cordis tui. q̄ vt videres p̄liū deſcē
diſti. Et dixit dauid. Quid feci. Nū
quid nō verbuꝫ eſt. Et declinauit
paululū ab eo ad aliū. Dixitqꝫ eū
dem ſmonē. Et rn̄dit ei pplus ver
bū ſicut p̄us. Audita ſūt āt v̄ba
que locutus ē dauid ⁊ annūciata

in cōſpectu ſaul. Ad quē cū fuiſſz
adduct⁹ locutus ē ei. Nō ↄcidat
cor cuiuſꝙ̄ i eo. Ego ſuus tu⁹ va
dam ⁊ pugnabo aduerſus phili
ſteū. Et ait ſaul ad dauid. Nō va
les reſiſtē philiſteo iſti nec pug
re adūſus eū ꝙ puer es. Hic aūt
vir bellator ē ab adoleſcētia ſua.
Dixitꝗꝫ dauid ad ſaul. Paſcebat
ſeru⁹ tu⁹ p̄ris ſui gregē ⁊ venie
bat leo vel vrſus ⁊ tollebat arie
tē de medio gregis. ⁊ pſequebar
eos. ⁊ pcutiebā. eruebāꝗꝫ de ore
eoꝝ. Et illi ↄſurgebāt adūſū me
⁊ apprehēdebā mentū eoꝝ ⁊ ſuffo
cabā interfitiebāꝗꝫ eos. Nā ⁊ leo
nem ⁊ vrſum interfeci ego ſuus
tu⁹. Erit igit̄ ⁊ philiſte⁹ hic incir
cūciſus quaſi vn⁹ ex eis. Nūc va
dam ⁊ auferā obprobriū populi
Quoniā q̄s ē iſte philiſte⁹ incir
cūciſus q̄ auſus ē maledicere exer
citui dei viuētis. Et ait dauid. do
min⁹ q̄ eripuit me de manu leoīs
⁊ de manu vrſi. ip̄e me liberābit de
manu philiſtei hui⁹. Dixit autē
ſaul ad dauid. Vade ⁊ dn̄s tecū
ſit. Et induit ſaul dauid veſtimē
tis ſuis ⁊ impoſuit galeaz ereā ſu
p caput ei⁹. ⁊ veſtiuit eū lorica.
Accinct⁹ ergo dauid gladio ei⁹
ſup veſtē ſuā cepit temptare ſi ar
mat⁹ poſſz incedere. Nō eī hēbat
ↄſuetudinē. Dixitꝗꝫ dauid ad ſa
ul. Nō poſſū ſic incedere ꝙ nō vſū
hēo. Et depoſuit ea ⁊ tulit baculū
ſuū quē ſēp hēbat in manib⁹. ⁊
elegit ſibi quīꝗꝫ lipidiſſiōs lapi
des de torrēte ⁊ miſit eos i peram
paſtoralē quā hēbat ſecū. ⁊ fun
dā manu tulit. ⁊ pceſſit adūſum
philiſteū. Ibat aūt philiſte⁹ icē
dēs ⁊ appropiquās aduerſū da
uid ⁊ armiger ei⁹ an̄ eū. Cūꝗꝫ in
ſpexiſſz eū philiſte⁹ et vidiſſz da
uid deſpexit eū. Erāt āt adoleſcens
ruf⁹ ⁊ pulcħ aſpcū. Et dixit phili
ſte⁹ ad dauid. Nūq̄d ego canis
ſū ꝙ tu venis ad me cū baculo. Et
maledixit philiſte⁹ dd in diīs ſu
is. dixitꝗꝫ ad dauid. Veni ad me
⁊ dabo carnes tuas volatilibus
celi ⁊ beſtiīs terre. Dixit āt dd ad
piliſteū tu venis ad me cū gladio
⁊ haſta ⁊ clipeo. ego āt venio ad
te in noīe dn̄i exercituū dei agmi
nū iſrl̄. q̄b⁹ exprobraſti hodie. ⁊
dabit te dn̄s in manu mea. ꝑcuti
am te. ⁊ auferā caput tuū a te. et
dabo cadauerā caſtꝛ̄oꝝ philiſtiīz
ꝙ hodie volatilibus celi ⁊ beſtiīs
terre: ut ſciat oīs terra ꝙ ē dn̄s
de⁹ in iſrl̄. ⁊ nouerit vniuerſa ec
cleſia hec ꝙ nō i gladio nec i haſ
ta ſaluat dn̄s. Ipſi⁹ eīn ē bellū ⁊
tradet vos i man⁹ noſtras. Cū
ergo ſurrexiſſz philiſte⁹ ⁊ veniꝛz
⁊ appropiquaret ↄtra dauid. feſ
tinauit dauid ⁊ occurrit ad pug
nā ex aduerſo philiſtei. Et miſit
manū ſuā in perā. tulitꝗꝫ vnū la
pidē ⁊ fūda iecit et circūducēs p
cuſſit eū i frōte ⁊ infixus ē lapis
in frōte ei⁹ ⁊ cecidit i fatiē ſuā ſu
p terrā. Preualuitꝗꝫ dd aduerſū
philiſteū i fūda ⁊ lapide pcuſſū
ꝗꝫ philiſteū interfecit. Cūꝗꝫ gla
diū nō haberet i manu dauid cu
currit ⁊ ſtetit ſup philiſteū. ⁊ tu
lit gladiū ei⁹ et eduxit eū de va
gīna ſua ⁊ iterfecit eū. preciditꝗꝫ
caput ei⁹. Videtes aūt piliſtiīm
ꝙ mortu⁹ eēt fortiſſim⁹ eoꝝ fu
gerūt. Et ↄſurgentes viri iſrahel ⁊

iuda vociferati ſunt ⁊ pſecuti ſunt
philiſteos vſqȝ dū venirent in val
lem et vſqȝ ad portas accharon.
Cecideruntqȝ vulnerati de philiſtijs
in via ſatim ⁊ vſqȝ ad geth et vſ
qȝ ad accharon. Et reuertētes filij
iſrl' poſtq̄ pſecuti ſūt philiſteos
inuaſerūt caſtra eoꝝ. Aſſumens
aūt dauid caput philiſtei attulit
illud in ihrlm. arma vero eius po
ſuit in tabnaculo ſuo. Eo autē tpe
quo viderat ſaul dauid egredien
tē ɔtra philiſteū ait ad abner prin
cipē militie ſue De q̄ ſtirpe deſcēdit
hic adoleſcens abner. Dixitqȝ ab
ner. Viuit aīa tua rex ſi noui. Et
ait rex. Interroga tu cuius filius
ſit iſte puer. Cūqȝ regreſſus eſſet
dauid percuſſo philiſteo tulit eū
abner ⁊ introduxit corā ſaule ca
put philiſtei habētez in manu. Et
ait ad eū ſaul. De qua pgenie es
o adoleſcēs. Dixitqȝ dauid. Fili9
ſerui tui yſai bethleemite ego ſum.
ET factū eſt cū Ca. xviij.
ɔpleſſz loqui ad ſaul. aīa io
nathe ɔglutinata ē anime dauid.
⁊ dilexit eū ionathas quaſi aīaz
ſuam Tulitqȝ eū ſaul in die illa. ⁊
nō cōceſſit ei vt reuerteret' i domū
patris ſui. Inierūt aūt dauid ⁊ io
nathas fed9 Diligebat eīm eū q̄ſi
animā ſuā. Nā expoliauit ſe iona
thas tunica qua erat īdutus. ⁊ de
dit eā dauid. ⁊ reliqua veſtimēta
ſua vſqȝ ad gladiū. ⁊ arcū ſuum ⁊
vſqȝ ad baltheū. Egrediebaturqȝ
dauid ad oīa quecūqȝ miſiſſet eū
ſaul. ⁊ prudēter ſe agebat. Poſu
itqȝ euz ſaul ſup viros belli. ⁊ acce
ptus erat in oculis vniūſi ppli. ma
ximeqȝ i ɔſpcū famuloꝝ ſaul Por
ro cuz reuerteretur pcuſſo philiſteo
dauid ⁊ ferret caput eius i ihrlm.
egreſſe ſūt mulieres de vniūſis vr
bibus iſrl' cātantes choroſqȝ du
cētes in occurſū ſaul regis. in tīpa
nis leticie ⁊ in ſiſtris ⁊ pcinebant
mulieres ludentes atqȝ dicentes.
Percuſſit ſaul mille ⁊ dauid decē
milia. Iratus ē autē ſaul nimis ⁊
diſplicuit in oculis eius iſte ſmo
dixitqȝ. Dederūt dauid decez milia.
⁊ mihi mille dederūt. Quid ei ſuper
eſt niſi ſolū regnum. Nō ḡ rectis
ocul' ſaul aſpiciebat dauid a die
illa ⁊ deinceps. Poſt diē aūt alte
raz inuaſit ſpūs dei malus ſaul ⁊
ppħabat i medio domus ſue. Da
uid aūt pſallebat mānu ſua ſicut
per ſingulos dies. Tenebatqȝ ſa
ul lanceā ⁊ miſit eā putans q̄ cō
figere poſſz dauid cū piete Et decli
nauit dauid a facie ei9 ſecūdo. Et
timuit ſaul dauid eo q̄ eſſet dn̄s
cum eo ⁊ a ſe receſſiſſet. Amouit
ḡ eum ſaul a ſe. ⁊ fecit eū tribunū
ſup mille viros Et egrediebatur ⁊
intrabat in ɔſpcū ppli. In oībus
qȝ vijs ſuis dauid prudēt' agebat
⁊ dn̄s erāt cū eo. Vidit itaqȝ ſaul
q̄ prudēs eſſet nimis ⁊ cepit caue
re euz. Omnis aūt iſrl' ⁊ iuda dili
gebat dauid. Ipſe autē ingredie
batur ⁊ egrediebat' ante eos. Di
xitqȝ ſaul ad dauid Ecce filia mea
maior merob ipſā dabo tibi vxorē.
tm̄modo eſto vir fortis ⁊ preliare
bella dn̄i. Saul aūt reputabat di
cēs. Nō ſit manus mea in eo. ſed
ſit ſup eū manus philiſtioꝝ Ait
autē dauid ad ſaul. Quis ego ſū
aut q̄ eſt vita mea aut cognacio
pr̄is mei i iſrl' vt ſiā gener regis ⁊

Factū ē aūt tēpus cū deberz dari
merob filia saul dauid. data est
hadriel molathite vxor. Dilexit aūt
dauid michol filiā saul alteram
Et nūciatū ē saul & placuit ei dix
itq saul dabo eā illi vt fiat ei in
scādalū & sit sup eū man⁹ philis
tinoꝝ dixitq saul ad dd In dua
b⁹ reb⁹ gener me⁹ eris hodie Et
mādauit saul suis suis. loq̄mini
ad dauid clā me dicētes Ecce pla
ces regi & omēs serui ei⁹ diligūt
te Nunc ergo esto gener regis Et
locuti sūt serui saul in aurib⁹ dd
oīa verba hec Et ait dauid Nū
parū videt vob gener eē regis
Ego āt sū vir pauper & tenuis Et
renūciauerūt serui saul dicentes.
Huiuscemodi verba locutus est
dauid. Dixit āt saul Sic loq̄mini
ad dauid. nō hab; rex sponsalia
necesse nisi tm̄ cētū pputia phi
listinoꝝ. vt fiat vlcio de inimicis
regis Porro saul cogitabat dd trā
dere i man⁹ philistinoꝝ Cumq
renūciassent serui ei⁹ dauid ver
ba q̄ dixerat saul. placuit smo
in oculis dd vt fieret gener regis
Et post paucos dies surgēs dd.
abijt i achaton cū viris q̄ sub eo
erant & pcussit ex philistijm du
cētos viros. & attulit eoꝝ pputia
et ānumerauit ea regi vt esset ge
ner ei⁹ Dedit itaq saul ei michol
filiam suā vxorē. Et vidit saul et
itellexit q dns esset cū dd Michol
aūt filia saul diligebat eū Et sa
ul magis cepit timere dd Fact⁹
qz est saul inimic⁹ dauid cūctis di
eb⁹ Et egressi sūt pncipes philis
tinoꝝ A principio āt egressiōis
eoꝝ prudenti⁹ se gerebat dauid.
q omnes viri saul & celebre factū
est nomē ei⁹ nimis. Ca. xix.

Locutus est aūt saul ad io
nathan filiū suū & ad oēs
suos suos vt occideret dd Porro
ionathas filius saul diligebat
dauid valde. Et indicauit iona
thas dauid dicens Querit saul
pater me⁹ occidere te Quapropter
obsua te queso mane & manebis
clam & abscōderis. Ego aūt egre
diēs stabo iux patrē meū i agro
vbicūq fuerit. & ego loquar de te
ad prēm meū. & quodcūq vide
ro nūciabo tibi Locutus ē ergo io
nathas de dauid bona ad saul
patrem suū dixitq ad eū. Ne pec
ces rex in seruū tuū dauid q nō
peccauit tibi. & opa eius bona sūt
tibi valde. et posuit animā suā in
manu tua & pcussit philisteū. et
fecit dns salutē magnā vniūso
israheli Vidisti et letat⁹ es Qua
re ergo peccas in sangne inoxio.
interficiens dauid qui est absq
clpa. Qd cū audisset saul. placa
tus voce ionathe iurauit Viuit
dns q nō occidet Vocauit itaq
ionathas dd. & indicauit ei oīa
verba hec. Et itr̄o duxit ionathas
dauid ad saul & fuit an eū sicut
fuerāt heri & nudiustercius Motū
est aūt rursum bellū. et egressus
dauid pugnauit aduersū philis
tijm. pcussitq eos plaga mag. &
fugerunt a facie eius Et factus ē
spūs dni malus in saul Sedebat
autem in domo sua et tenebat lā
ceam Porro dauid psallebat in
manu sua Nisusq est saul confi
gere dauid lancea in pariete.
Et declinauit dauid a facie saul

Lancea autē caſſo vulnere plāta
eſt in parietē. et dauid fugit et ſal
uatus ē nocte illa. Miſit ergo ſaul
ſatellites ſuos nocte in domū da
uid vt cuſtodirent eū et interficere
tur mane. Quod cū annūtiaſſet
dauid michol vxor ſua dicēs. niſi
ſaluaueris te nocte hac cras mo
rieris: depoſuit eū p feneſtrā. Por
ro ille abijt et aufugit atq ſaluatus
eſt. Tulit autē michol ſtatuam et
poſuit eam ſup lectum et pellem pi
loſam caprarum poſuit ad caput
eius et operuit eā veſtimētis. Miſit
autē ſaul apparitores q raperent
dauid et reſpōſum eſt q egrotaret.
Rurſuſq miſit ſaul nuncios. vt vi
derent dauid dicēs. Afferte eū ad
me in lecto vt occidatur. Cūq ve
niſſent nūcij inuentū eſt ſimula
chrū ſup lectum et pellis caprarū
ad caput eius. dixitq ſaul ad mi
chol. Quare ſic illuſiſti mihi. et di
miſiſti inimicū meū vt fugeret.
Et rñdit michol ad ſaul. Quia ipſe
locutus eſt mihi dicens. dimitte
me alioquin interficiā te. Dauid
autē fugiens ſaluatus ē. Et venit
ad ſamuel in ramatha. et nuncia
uit ei ōnia que fecerat ſibi ſaul. Et
abierunt ipſe et ſamuel et morati
ſunt in naioth. Nunciatū ē autē
ſauli a dicētibus. Ecce dauid in na
ioth in ramatha. Miſit ergo ſaul
lictores vt raperent dauid. Qui cū
vidiſſent cuneū pphetarū vatici
nantiū et ſamuel ſtantē ſup eos:
factus eſt etiā ſpūs dñi in illis et p
phetare ceperūt etiā ipſi. Quod cum
nūciatū eſſet ſauli miſit et alios
nūcios. Prophetauerūt autē et il
li. Et rurſum miſit ſaul tercios nū
cios q et ipſi pphetauerūt. Et iratus
iracundia ſaul abijt etiā ipſe i ra
matha et venit vſq ad ciſternam
magnā que eſt in ſocchot. Et inter
rogauit et dixit. In quo loco ſunt
ſamuel et dauid. Dictumq eſt ei
Ecce in naioth ſunt in ramatha. Et
abijt in naioth in ramath. Et fa
ctus eſt etiā ſup eū ſpūs dñi et am
bulauit ingrediens et pphetabat
vſq dum veniret in naioth in ra
matha. Et expoliauit etiā ipſe ſe
veſtimentis ſuis et pphetauit cum
ceteris corā ſamuel: et cecinit nu
dus tota die illa et nocte. Vnde et
exiuit puerbium. Nū et ſaul inter
pphetas. Ca. xx.

FVgit autē dauid de naioth
q eſt in ramatha: veniēſq
locutus eſt corā ionatha. Quid
feci. Que eſt iniquitas mea et qd
peccatū meū in prēm tuū: q quit
aiā meā. Qui dixit. Abſit a te nō
morieris. Neq eñ faciet prī meus
quicq grande vel puum niſi prius in
dicauerit mihi. Hūc ergo celauit
a me pater meus ſmonē tm̄modo
Neqq̄ ei erit iſtud. Et iurauit ru
ſū dd. Et ait ille Scit pfecto prī tuus
q iueni grām in oculis tuis et dicet
Neſciat hoc ionathas: ne forte tri
ſtet. Quinimo viuit dñs et viuit aīa
tua. q vno tm̄ vt ita dicā gradu
ego morsq diuidimur. Et ait io
nathas ad dauid. Quodcūq dixerit
mī aīa tua faciā tibi. Dixit autē dd.
ad ionathā. Ecce kalēde ſūt craſtio
et ego ex more ſedē ſoleo iuxta regē
ad veſcēdū. Dimitte ergo me vt abſcō
dar i agro vſq ad veſpā diei ter
tie. Si reſpitiēs requiſierit me prī tuus
rñdebis ei. Rogauit me dauid vt

iret celeriter in bethleem ciuitatē
ſuā q̄r victime ſollemnes ibi ſūt
vniuerſ᷑ ↄtribulib9 ſuis. Si dix/
erit bene pax erit ſ᷑uo tuo Si aūt
fuerit irat9 ſcito q̄r ↄpleta ē mali/
tia eius Fac ergo miām in ſ᷑uū
tuū q̄r fedus dn̄i me famulū tuū
tecū inire feciſti. Si āt eſt iniq̄tas
aliqua in me tu me interfice ⁊ ad
prē3 tuū ne ītroducas me Et ait
ionathas Abſit hoc a me. Neq3
enī fieri poteſt vt ſi certe ↄgnoue/
ro completā eſſe patris mei ma/
litiā cō̄tra te nō ānūciē tibi. Re/
ſpōditq3 dd ad ionathan. Quis
renūtiabit m̄ ſi q̇d forte rn̄derit t̄
pater tu9 dure de me. Et ait iona
thas ad dd Veni ⁊ egrediamur
foras in agꝝ Cūq3 exiſſent ābo ī
agꝝ ait ionathas ad dd. dn̄e de/
us iſr̄l ſi iueſtigauero ſētētiā pa/
tris mei craſtino vel perēdie ⁊ a/
liq̇d boni fuerit ſup dd ⁊ n̄ ſtatī
miſero ad te ⁊ notum tibi fecero
hec faciat de9 ionathe et hec au/
geat. Si aūt pſeuerauerit paťs
mei malitia aduerſū te reuelabo
aure3 tuā ⁊ dimitta3 te vt vadas
in pace ⁊ ſit dn̄s tecū ſicut fuit cū
pr̄e meo Et ſi vixero facies mihi
miās dn̄i. ſi vero mortu9 fuero n̄
auferas miām tuā a domo mea
vſq3 in ſēpiternū Aut ſi nō fecero
qn̄ eradicauerit dn̄s īimicos da/
uid vnūquēq3 de terra auferāt io/
nathan de domo ſua et ē̇q̇rat do/
min9 de manu inimicoꝝ dd Pepi/
git ergo ionathas fedus cū do/
mo dauid Et addidit ionathas
deierarē dauid eo q̄r diligeret illū
Sicut enī aīam ſuā ita diligebat
eū dixitq3 ad eū ionathas Cras

calende ſūt et requireris Requiret ei
ſeſſio tua vſ3 perēdie Deſcēdes g°
feſtin9 et venies in locū vbi celā/
dus es in die qn̄ opari licet et ſe/
debis iuxta lapidē cui nomen eſt
ezel Et ego tres ſagittas mitta3
iuxta eū ⁊ iaciam q̄ſi exercēs me
ad ſignū Mittamq3 et puerū di/
cēs ei Vade ⁊ affer m̄ ſagittas.
Si dixero puero. ecce ſagitte ītra
te ſūt tolle eas tu veni ad me. q̄r
pax tibi ē ⁊ nihil ē mali. viuit do/
min9 Si aūt ſic locut9 fuero pue/
ro. ecce ſagitte vltra te ſūt. vade ī
pace quia dimiſit te dn̄s De ver/
bo aūt q̄d locuti ſum9 ego et tu
ſit dn̄s inter me ⁊ te vſq3 in ſem/
piternū Abſcōdit9 ē ergo dd in
agro ⁊ venerūt calende. ⁊ ſedit rex
ad cōmedēdū panē Cūq3 ſediſſ3
rex ſup cathedrā ſuā ſcd̄m cōſue/
tudinē q̄ erat iuxta parietē. ſurrex/
it ionathas ⁊ ſedit abner ex la/
tē ſaul vacuuſ3 apparuit loc9 dd.
⁊ n̄ ē locut9 ſaul q̄cq̄ in die illa.
Cogitabat enī q̄r forte eueniſſ3
ei vt nō eēt mūdus nec purifica/
tus Cūq3 illuxiſſet dies ſcd̄a. p9
calendas rurſ9 apparuit vacu9 lo/
cus dd Dixitq3 ſaul ad ionathā
filiū ſuū. Cur nō venit filius yſai
nec heri nec hodie ad veſcēdū.
Reſpondītq3 ionathas ſauli Ro/
gauit me obnixe vt iret in beth/
leem et ait. dimitte me quonia3
ſacrificium ſollemne eſt in ciui/
tate mea vnus de fratribus me/
is acerſiuit me. Nunc ergo ſi in/
ueni gratiam in oculis tuis va/
dam cito et videbo fratres meos
Ob hanc cauſam non venit ad
menſam regis Iratus autē ſaul

aduſũ ionathã dixit ei. Fili mu
lieris viꝝ vltro rapientis, nũqd
ignoro quia diligis filiũ yſai in
cõfuſionẽ tuã ⁊ in cõfuſionem ig
nominioſe matris tue? Omnibꝰ
eñ diebꝰ quibus filiꝰ yſai vixerit
ſup terrã non ſtabilieris tu neqꝫ
regnũ tuum. Itaqꝫ iam nũc mitte
⁊ adduc euꝫ ad me ꝙ filius mor
tis eſt. Rñdens autem ionathas
ſauli patri ſuo ait. Quare morietᷣ
Quid fecit? Et arripuit ſaul lãce
am vt pcuteret eũ. Et intellexit io
nathas ꝙ diffinitũ eſſꝫ a patre
ſuo vt interficeretᷣ dauid. Surrex
it ergo ionathas a menſa in ira
furoris ⁊ nõ comedit in die kalen
darũ ſecũda panẽ. Cõtriſtatus ẽ
eñ ſup dauid eo ꝙ ꝯfudiſſꝫ eum
pater ſuꝰ. Cũqꝫ illuxiſſꝫ mane ve
nit ionathas in agrũ iuxta placi
tum dauid ⁊ puer paruulus cum
eo. Et ait ad pueꝝ ſuum. Vade ⁊
affer mihi ſagittas quas ego ia
cio. Cũqꝫ puer cucurriſſꝫ iecit ali
am ſagittam trans pueꝝ. Venit
itaqꝫ puer ad locũ iaculi qđ miſe
rat ionathas. Et clamauit iona
thas poſt tergũ pueri ⁊ ait. Ecce
ibi eſt ſagitta porro vltra te. Cla
mauitqꝫ iterũ ionathas poſt ter
gũ pueri dicẽs. Feſtina velociter
ne ſteteris Collegit autẽ puer io
nathe ſagittas ⁊ attulit ad dñm
ſuum ⁊ quid ageretur penitus ig
norabat. Tm̃modo ei ionathas
⁊ dauid rem nouerãt. Dedit ẽgo
ionathas arma ſua pueꝛo ⁊ dixit
ei. Vade ⁊ defer i ciuitatẽ. Cũqꝫ abiſ
ſet puer ſurrexit dauid de loco q̃
vergebat ad auſtꝝ ⁊ cadens pro
nꝰ in terrã adorauit tercio. Et oſcu

lantes ſe alterutrũ fleuerũt pariᷣ
dauid autẽ amplius. Dixit ergo
ionathas ad dauid. Vade in pa
ce. Quecunqꝫ iurauimus ambo in
nomine dñi dicẽtes, dominus ſit
inter me ⁊ te ⁊ inter ſemen tuum
⁊ ſemẽ meũ vſqꝫ in ſempiternũ Et ſur
rexit dauid ⁊ abijt ſꝫ ⁊ ionathas
ingreſſus ẽ ciuitatẽ. Ca. xxi.

Venit autẽ dauid i nobe ad
achimelech ſacerdotẽ. Et ob
ſtupuit achimelech eo ꝙ veniſſꝫ
dauid ⁊ dixit ei. Quare tu ſolus ⁊
nullꝰ ẽ tecũ? Et ait dd ad achime
lech ſacerdotẽ. Rex precepit m̃ ſer
monẽ ⁊ dixit. Nemo ſciat rẽ ꝓpter
quã miſſus es a me, ⁊ cuiuſmodi
precepta tibi dederim. Nã ⁊ pueris
meis cõdixi in illũ ⁊ illum locum
Nunc ergo ſi quid habes ad ma
nuꝫ vel quĩqꝫ panes da mihi aut
quicq̃d inueneris. Et rñdẽs ſacer
dos ad dauid ait illi. Non habeo
laycos panes ad manum ſed tm̃
panẽ ſanctuꝫ. Si mũdi ſũt pueri
maxime a mulieribus mãducent
Et rñdit dauid ſacerdoti ⁊ dixit ei
Et quidẽ ſi de mulieribꝫ agitur ꝯti
nuimus nos ab heri ⁊ nudiuſter
tius qñ egrediebamur ⁊ fuerũt va
ſa puerorũ ſcã. Porro via hec pol
luta eſt ſed ⁊ ipſa hodie ſctificabitᷣ
in vaſ. Dedit ẽ ei ſacerdos ſctifica
tum panẽ. Neqꝫ eñ erat ibi paĩs
niſi tm̃ panes ꝓpoſitiõis q̃ ſubla
ti fuerant a facie dñi vt ponerentᷣ
panes calidi. Erat aũt ibi vir qui
dam de ſeruis ſaul in die illa intus
in tabernaculo dñi ⁊ nomen eius
doech ydumeꝰ potẽtiſſimꝰ paſto
rũ ſaul Hic paſcebat mulas ſaul
Dixit autẽ dauid ad achimelech

Si habes hic ad manũ haſtaꝫ aut
gladiũ da michi ꝙ gladiũ meũ ⁊
arma mea non tuli mecũ Sermo
eñi regis vrgebat Et dixit ſacđos
Ecce hic gladiꝰ goliath philiſtei
quē ꝑcuſſiſti in valle therebinti
eſt inuolutꝰ pallio pꝰ ephot Si
iſtũ vis tollē tolle Neqꝫ eñi hic ē
alius abſqꝫ eo Et ait dauid Nõ ē
huic alter ſimił̄· Da m̄ eũ· Surrex
it itaqꝫ dauid ⁊ fugit in die illa a
fatie ſaul· ⁊ venit ad achis regeꝫ
geth· Dixerūtqꝫ ſerui achis cũ vi
diſſēt dauid Nūq̊d nõ iſte eſt da
uid rex terre· Nõne huic cãtabãt
ꝑ choros dicētes· ꝑcuſſit ſaul mil
le ⁊ dauid decē milia· Poſuit ãt
dauid ſermones iſtos in corde
ſuo ⁊ extimuit valde a fatie achis
regis geth, ⁊ mutauit os ſuũ co
rã achis ⁊ collabebat̄ inť manꝰ
eoꝝ ⁊ impingebat ĩ oſtia porte.
defluebãtqꝫ ſaliue eius ĩ barbã
Et ait achis ad ſuos ſuos Vidi
ſtis hominē inſanũ· quaē addu
xiſtis eũ ad me· An deſint nobis
furioſi ꝙ introduxiſtis iſtũ ut furē
ret me pñte· Dimittite illũ hic, ne
ĩgrediat̄ domũ meã· ¶ Ca· xxij·

Abijt ergo dauid ĩde ⁊ fugit
in ſpeluncã odollã· Quod cũ
audiſſent frēs eius ⁊ oĩs domus
patris eius deſcenderũt ad eũ illuc
Et ↄuenerũt ad eũ omnes q̄ erant
in anguſtia ↄſtituti ⁊ oppſſi ere
alieno ⁊ amaro animo, ⁊ factꝰ ē
eoꝝ princeps Fuerũtqꝫ cum eo
q̄ſi quadringenti viri Et ꝓfectꝰ ē
dauid ĩde ĩ maphat q̄ eſt moab
Et dixit ad regē moab Maneat
oro pr̄ meus ⁊ mať mea vobiſcũ
donec ſciã q̊d fatiat m̄ deus Et re
liq̊d eos ante fatiē regis moab·
Manſeruntqꝫ apud eum cunctis
diebus quibus dauid fuit in p̄
ſidio Dixitqꝫ gath propheta ad
dauid Noli manere in preſidio·
Proficiſcere et vade in terram iu
da Et profectus eſt dauid et ve
nit in ſaltum areth· Et audiuit
ſaul ꝙ apparuiſſꝫ dauid ⁊ viri q̄
erãt cũ eo Saul aũt cum manerꝫ
in gabaa ⁊ eſſꝫ in nemore qđ ē in
rama, haſtã in manu tenēs cũcti
qꝫ ſui eiꝰ circũſtarent eũ· ait ad
ſuos ſuos q̊ aſſiſtebant ei Audi
te me nũc filij iemini Nūq̊d oĩbꝰ
vobis dabit filiꝰ yſai agros ⁊ vi
neas ⁊ vniūſos vos fatiet tribu
nos ⁊ cēturiones. qm̄ cõiuraſtis
õnes adūſũ me. ⁊ ñ ē q̊ m̄ renũti
et. maxime cũ ⁊ filius meꝰ fedus
iñxerit cum filio yſai· Nõ ē q̊ vi
tam meã doleat ex vobis, nec q̊ ã
nuntiat michi, eo ꝙ ſuſcitauerit fi
liꝰ meꝰ ſeruũ meũ adūſũ me inſidi
ãtem michi vſqꝫ hodie Reſpondēs
autē doech ydumeus q̊ aſſiſte
bat, ⁊ erat primꝰ inter ſuos ſa
ul· vidi inquit filiũ yſai in nobe
apud achimelech filiũ achitob
ſacerdotem Qui conſuluit pro eo
dominum ⁊ cibaria dedit ei Sꝫ et
gladiũ goliath philiſtei dedit il
li Miſit ergo rex ad accerſienduꝫ
achimelech ſacerdotem filium a
chitob ⁊ omnem domum patris
eius ſacerdotum qui erant in no
be Qui vniuerſi venerunt ad re
gem Et ait ſaul ad achimelech·
Audi fili achitob Qui reſpondit
Preſto ſũ dñe Dixitqꝫ ad eũ ſaul
Quare cõiuraſtis aduerſũ me tu
⁊ filius yſai ⁊ dediſti ei panes ⁊

gladiū ⁊ ↄſuluiſti p eo dn̄m vt
ↄſurgeret aduerſū me inſidiatoꝛ
vſqꝫ hodie pmanēs. Reſpōdēſqꝫ
achimelech regi ait. Et q̄s in om
nibus ſeruis tuis ſic dauid fidelis
⁊ gener regis ⁊ pgens ad imperi
um tuū ⁊ glorioſus ī domo tua.
Nū hodie cepi cōſulere p eo dn̄z.
Abſit hoc a me. Ne ſuſpicetur rex
aduerſum ſeruū ſuum rem huiu
ſcemodi ī vniuerſa domo patris
mei Non enim ſciuit ſeruus tuus
quicq̄ ſup hoc negocio vel modi
cū vel grande. Dixitqꝫ rex. Morte
morieris achimelech tu ⁊ omnis
domus patris tui. Et ait rex emiſ
ſarijs q̄ circumſtabant eū. Con
uertimini ⁊ interficite ſacerdotes
dn̄i. Nam manus eorū cū dauid
ē. ſcientes ꝙ fugiſſet ⁊ nō indica
uerūt mihi. Noluerunt autem ſer
ui regis extendere manus ſuas in
ſacˀdotes dn̄i. Et ait rex ad doech
Cōuertere tu ⁊ irrue in ſacerdotes
domini. Conuerſuſqꝫ doech ydu
meꝰ irruit ī ſacˀdotes. ⁊ trucidauit
in die illa octogintaq̄nqꝫ viros ve
ſtitos ephot lineo Nobe autē ciui
tatē ſacˀdotū pcuſſit in ore gladij
viros et mulieres paruulos ⁊ la
ctētes. bouēqꝫ ⁊ aſinū ⁊ ouē in ore
gladij. Euadēs autē vnꝰ filiꝰ achi
melech filij achitob cuiꝰ nomen
erat abiathar: fugit ad dauid ⁊
annūtiauit ei ꝙ occidiſſꝫ ſaul ſa
cerdotes dn̄i. Et ait dauid ad abi
athar. Sciebā enim in die illa ꝙ
cum ibi eſſet doech ydumeꝰ pro
culdubio annunciaret ſauli. Et
ſum reus omniū animarū patris
tui. Mane mecum ne timeas. Si
quis queſierit animā meam que
ret ⁊ animā tuam mecumqꝫ ſerua
beris.

Ca. xxiij.

Et annūciauerūt dauid dicē
tes. Ecce philiſthijm oppug
nāt ceilā ⁊ diripiūt areas Conſu
luit ergo dauid dn̄m dicēs. Nū va
dā ⁊ pcutiā philiſteos iſtos. Et
ait dn̄s ad dd. Vade ⁊ percuties
philiſteos et ſaluabis ceilam. Et
dixerūt viri q̄ erāt cū dauid ad eū
Ecce nos hic in iudea cōſiſtentes
timemus quāto magis ſi ierimꝰ
in ceilā aduerſū agmina philiſti
noꝝ. Rurſū ergo dauid cōſuluit
dn̄m. Qui rn̄dens ait ei. Surge et
vade in ceila. Ego enim trādā phi
liſteos in manu tua. Abijt ergo
dauid ⁊ viri eiꝰ in ceila ⁊ pugnauit
adūſū philiſteos. Et abegit iumē
ta eorū ⁊ pcuſſit eos plaga magnā
⁊ ſaluauit dauid habitatores cei
le Porro eo tpe quo fugiebat ab
iathar filius achimelech ad da
uid in ceilā ephot ſecum habens
deſcēderat. Nunciatū ē autē ſaul
ꝙ veniſſet dauid in ceilam. Et ait
ſaul Tradidit eū dn̄s in manus
meas concluſuſqꝫ ē introgreſſus
vrbem in qua porte ⁊ ſere ſunt. Et
p̄cepit ſaul omi populo vt ad pu
gnā deſcēderē ī ceilā ⁊ obſiderē dd
⁊ viros eiꝰ. Qd cū reſciſſꝫ dauid ꝙ
p̄pararet ei ſaul clā malū dixit ad
abiathar ſacˀdotē. Applica ephot
Et ait dd. Dn̄e deꝰ iſrahel audiuit
famā ſuꝰ tuꝰ ꝙ diſponat ſaul veni
re ad ceilā vt euertat vrbē ꝓpter
me. Si trādēt me viri ceile in manꝰ
eius ⁊ ſi deſcendet ſaul ſicut audi
uit ſeruus tuꝰ domine deus iſrahel
īdica ſuo tuo. Et ait dn̄s. Deſcen
det. Dixitqꝫ rurſū dauid. Si tradēt

me viri ceile ⁊ viros q̄ sūt mecū in
man⁹ saul. Et dixit dn̄s. Tradēt
Surrexit ergo dauid et viri eius
quasi sexcēti ⁊ egressi de ceila huc
atq̧ illuc vagabant̄ incerti. Nun-
ciatumq̧ ē saul ꝙ fugisset dauid
de ceila ⁊ saluatus esset q̄obrem
dissimulauit exire. Morabat̄ aūt
dauid in deserto in locis firmissi-
mis mansitq̧ ī mōte solitudinis
ziph ī mōte opaco. Querebat eū
tamen saul cūctis dieb⁹ ⁊ nō tra-
didit eū dn̄s in man⁹ eius. Et vi-
dit dauid ꝙ egressus eēt saul vt
quereret aīam eius. Porro dauid
erāt in deserto ziph in silua. Et sur-
rexit ionathas filius saul ⁊ abijt
ad dauid in siluā ⁊ ↄfortauit ma-
n⁹ ei⁹ in deo dixitq̧ ei. Ne timeas
Neq̧ em̄ inueniet te manus saul
p̄ris mei. Et tu regnabis sup isrl̄ ⁊
ego ero tibi scd̄us. Sed ⁊ saul p̄r
me⁹ scit hoc. Percussit ēgo vterq̧
fedus corā dn̄o. Mansitq̧ dauid
in silua. ionathas aūt reu̇sus ē in
domū suā. Ascenderūt autē ziphei
ad saul in gabaa dicētes. Nonne
ecce dauid latitat apud nos ī lo-
cis tutissimis silue ī colle achille
que ē ad dextrā deserti. Nūc ergo
sicut desiderauit aīa tua vt descen-
deres descende. nr̄m aūt erit vt tra-
damus eū in man⁹ regis. Dixitq̧
saul. Benedicti vos a dn̄o ꝙ dolu-
istis vicem meā. Abite ergo oro ⁊
diligentius p̄parate ⁊ curiosius
agite ⁊ ↄsiderate locū vbi sit pes
eius vel q̄s viderit eū ibi vbi dixi-
stis. Recogitat em̄ de me ꝙ callide
insidier ei. Cōsiderāte ⁊ videte oīa
latibula ei⁹ in q̄bus abscōditur
⁊ reuertimini ad me ad rē certā
vt vadā vobiscū. Quod si etiā in
terrā se obstruxerit perscrutabor
eā in cūctis milib⁹ iuda. At illi sur-
gentes abierūt in ziph ante saul
Dauid aūt ⁊ viri ei⁹ erāt in deser-
to maon in cāpestrib⁹ ad dexterā
iesimuth. Iuit ēgo saul ⁊ socij ei⁹
ad querendū eū. Et nuntiatū est
dauid statimq̧ descēdit ad petrā
⁊ versabat̄ in deserto maon. Quod
cū audisset saul. p̄secutus ē dd̄ in
deserto maon. Et ibat saul ⁊ viri
eius ad latus mōtis ex p̄te vna
dauid aūt ⁊ viri ei⁹ erāt in latere
mōtis ex p̄te altera. Porro dauid
desperabat se posse euadē a facie
saul. Itaq̧ saul ⁊ viri ei⁹ in modū
corone cingebant dauid ⁊ viros
eius vt caperent eos. Et nuncius
venit ad saul dicēs. Festina ⁊ ve-
ni qm̄ infuderūt se philistijm super
terrā. Reuersus ē ergo saul desistēs
p̄sequi dauid. ⁊ perexit in occursū
philistinorū. Propt̄ hoc vocaue-
rūt locū illum petrā diuidentē.

Ascendit ēgo Ca. xxiiij.
dauid inde ⁊ habitauit ī lo-
cis tutissimis engaddi. Cumq̧ re-
uersus esset saul postq̄ p̄secutus
est philisteos nunciauerūt ei di-
centes. Ecce dauid in deserto ē en-
gaddi. Assumens ergo saul tria
milia electorū virorū ex omni isrl̄ p̄-
rexit ad inuestigandum dauid ⁊
viros ei⁹ etiā sup abruptissimas pe-
tras q̄ solis ibicib⁹ peruie sūt. Et
venit ad caulas ouiū q̄ se offere-
bāt viāti. eratq̧ ibi spelūca quā
ingressus ē saul vt purgaret ven-
trem. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ in in-
teriori p̄te spelūce latebāt. Et dix-
erūt serui dauid ad eū. Ecce dies

de qua locutus ē dn̄s ad te. ego
tradaꝫ tibi inimicū tuū ut facias
ei ſicͤ placuerit ī oculis tuis. Sur
rexit ergo dauid ⁊ precidit oraꝫ
clamidis ſaul ſilenter. Poſt hec
percuſſit cor ſuū dauid. eo ꝙ ab
ſcidiſſet oram clamidis ſaul. Dix
itq̃ ad viros ſuos Propicius ſit
m̄ dn̄s ne faciā hanc rem domino
meo xp̄o dn̄i. ut mittā manū me
ā in eū. q2 xp̄ꝯ dn̄i ē Viuit dn̄s
q2 niſi dn̄s percuſſerit eū. aut dies
eius venerit ut moriat̄. aut deſcē
dens in preliū perierit. ꝓpiciꝰ mihi
ſit dn̄s ut nō mittaꝫ manū meā
in xp̄m dn̄i. Et cōfregit dauid vi
ros ſuos ſermonibꝰ iſtis. et non
pmiſit eos ut cōſurgerent ī ſaul
Porro ſaul exurgēs de ſpelūca. p
gebat cepto itinere. Surrexit āt
dauid poſt eū ⁊ egreſſus de ſpelū
ca clamauit poſt tergum ſaul di
cēs Dn̄e mi rex Et reſpexit ſaul pꝰ
ſe et inclinās ſe dauid pronus ī
terram adorauit. Dixitq̃ ad ſaul
Quare audis verba hominum lo
quentiū: dauid querit malū adū
ſū te. Ecce hodie viderūt oculi tui
ꝙ tradiderit te dominꝰ in manu
mea in ſpelūca ⁊ cogitaui ut occi
derem te. ſed pepcit tibi oculꝰ me
us. Dixi enī Non extendā manuꝫ
meā in di‹..›m meū. q2 xp̄ꝯ dn̄i ē.
Qui potiꝰ pr̄ mi vide ⁊ cognoſce o
ram clamidis tue in manu mea
quō cum pciderem ſūmitatem cla
midis tue nolui extēdere manū meā
in te. Animaduerte ⁊ vide quoni
am nō eſt in manu mea malum.
neq̃ iniq̄tas neq̃ peccaui in te.
Tu autē inſidiaris anime mee. ut
auferas eā. Judicet dn̄s int̄ me et

te et vlciſcatur me dn̄s ex te. ma
nus aūt mea non ſit in te ſicut di
citur ī ꝓuerbio antiquo. Ab impi
is egredietur impietas. Manus
ergo mea nō ſit in te. Quē perſe
q̄ris rex iſrl̄ quē pſequeris. Ca
nē mortuū pſeq̄ris et pulicē vnū
Sit dn̄s iudex ⁊ iudicet inter me
⁊ te. ⁊ videat et iudicet cauſā me
am ⁊ eruat me de manu tua. Cuꝫ
aūt cōpleſſet dauid loquēs ſermo
nes huiuſcemodi ad ſaul. Dixit
ſaul. Nūq̄d vox hec tua ē fili mi
dd. Et leuauit dauid voceꝫ ſuā
et fleuit. dixitq̃ ad dd. Juſtior tu
es q̄ꝫ eᵒ. Tu enī tribuiſti m̄ bona
ego aūt reddidi tibi mala. Et tu i
dicaſti mihi hodie q̄ feceris mihi
bona quō tradiderit me dn̄s ī ma
nu tua ⁊ non occideris me. Quis
enī cum inuenerit inimicū ſuū dimit
tet eum ī via bona. ſed dn̄s tibi
reddat viciſſitudinē hāc ꝓ eo ꝙ
hodie opatus es in me. Et nūc ꝙ
ſcio ꝙ certiſſime regnaturꝰ ſis ⁊
hiturꝰ in manu tua regnū iſrl̄ iu
ra m̄ in dn̄o ne deleas ſemē meū
poſt me. neq̃ auferas nomē meū
de domo prīs mei Et iurauit da
uid ſauli Abijt ergo ſaul ī domū
ſuā ⁊ dd ⁊ viri eiꝰ aſcēderūt ad tu
tiora loca. ¶ Ca. xxv.

Mortuꝰ eſt aūt ſamuel ⁊ con
gregatꝰ eſt vniūſus iſrl̄ et
planxerūt eū nimis ⁊ ſepelierūt eū ī
domo ſua ī ramatha. Cōſurgēſq̄
dauid deſcēdit ī deſertū pharan
Erāt āt vir q̄ſpiā ī ſolitudie maō
⁊ poſſeſſio eiꝰ ī carmelo. et hō ille
magnus nimis. erantq̃ ei oues
tria milia ⁊ mille capre. ⁊ accidit
ut tonderet̄ grex eius in carmelo

Nomen autem viri illius erat na/
bal ⁊ nomen vxoris eius abigail
Eratq; mulier illa prudentiſſima
⁊ ſpecioſa. Porro vir eius durus ⁊
peſſimus ⁊ malitioſus. Erat autē
de genere caleph. Cū aūt audiſſ;
dauid ī deſerto ꝙ tondēt nabal
gregē ſuū miſit decē iuuenes ⁊ di/
xit eis. Aſcendite in carmelū ⁊ ve/
nietis ad nabal ⁊ ſalutabitis eū
ex noīe meo pacifice ⁊ ſic dicetis.
Sit fratribꝰ meis ⁊ tibi pax ⁊ do
mui tue pax ⁊ omnibꝰ q̄cūq; ha/
bes ſit pax. Audiui ꝙ tonderēt pa/
ſtores tui greges tuos q̄ erant no
biſcū in deſerto. Nūq̄ eis moleſti
fuimus nec aliq̄n defuit eis q̄cq̄
de grege oīni tēpore quo fuerunt
nobiſcū ī carmelo. Interroga pu/
eros tuos ⁊ indicabūt tibi. Nunc
ergo inueniāt pueri tui gratiam
in ocul' tuis. In die eīm bona veni/
mus ad te. Quodcūq; inuenerit
manus tua da ſeruis tuis ⁊ filio
tuo dauid. Cumq; veniſſent pue/
ri dauid locuti ſūt ad nabal om/
nia verba hec ex nomine dauid ⁊
ſiluerunt. Reſpondēs autē nabal
pueris dauid ait. Quis ē dauid
⁊ q̄s eſt filius yſai. Hodie incre/
uerūt ſerui q̄ fugiunt dn̄os ſuos
Tollā ergo pānes meos ⁊ aquas
meas ⁊ carnes pecorū que occidi
tonſoribꝰ meis ⁊ dabo viris quos
neſcio vnde ſint. Regreſſi ſūt aūt
pueri dauid ꝑ viam ſuā ⁊ reuerſi
venerūt ⁊ annūciauerūt ei omnia
v̄ba que dixerat nabal. Tūc ait
dd' pueris ſuis. Accīgat vnuſq̄ſq;
gladio ſuo Et accincti ſūt ſinguli
gladijs ſuis. Accinctuſq; ē ⁊ da/
uid enſe ſuo. et ſecuti ſunt dauid
quaſi quadringēti viri. Porro du/
centi remāſerūt ad ſarcinas. Abi/
gail autē vxori nabal nunciauit
vnꝰ de pueris ſuis dicens. Ecce da/
uid miſit nūcios de deſ'to vt bene/
dicerēt dn̄o nr̄o ⁊ auerſatus eſt
eos. Hoīes iſti boni ſatis fuerunt
nobis ⁊ nō moleſti nec quicq̄ ali/
quādo periit oīni tp̄e quo fuimꝰ
cōuerſati cū eis in deſ'to. Pro mu/
ro erāt nobis tā in nocte q̄ in die
omnibꝰ diebus quibꝰ pauimus
apud eos greges. Quā ob rem cō/
ſidera ⁊ recogita q̄d facias qm̄ cō/
pleta ē malicia aduerſū virū tuū
⁊ aduerſū domū tuā ⁊ ipſe eſt fili/
us belial ita vt nemo poſſit ei loq̄.
Feſtinauit igit' abigail ⁊ tulit du/
centos panes ⁊ duos vtres vini
⁊ quinq; arietes coctos ⁊ quinq;
ſata polente ⁊ centū ligaturas vue
paſſe ⁊ ducētas maſſas caricarū
⁊ poſuit ſup aſinos dixitq; pueris
ſuis. Precedite me ⁊ ecce ego poſt
tergū ſeq'r vos. Viro āt ſuo nabal
nō indicauit. Cū ergo aſcendiſſ;
aſinū ⁊ deſcēderet ad radicem mō/
tis dauid ⁊ viri eiꝰ deſcendebant
in occurſū eius. Quibꝰ ⁊ illa occur/
rit. Et ait dauid. Vere fruſtra ſer/
uaui oīa que huiꝰ erāt in deſ'to
⁊ nō periit quicq̄ de cunctis q̄ ad
eū ꝑtinebāt ⁊ reddidit mihi ma/
lū ꝓ bono. Hec faciat dn̄s inimicis
dauid ⁊ hec addat ſi reliquero de
omnibus que ad ipſū ꝑtinēt vſq;
mane mingentē ad parietē. Cum
aūt vidiſſ; abigail dauid feſtina/
uit ⁊ deſcendit de aſino ⁊ procidit
corā dauid ſup faciē ſuā ⁊ adora/
uit ſup terram ⁊ cecidit ad pedes
eius ⁊ dixit. In me ſit dn̄e mi hec

iniquitas. Loquatur obſecro ā-
cilla tua ī aurib9 tuis et audi ver-
ba famule tue Ne ponat oro dñs
meus rex cor ſuū ſup virū iſtū ini-
quū nabal qm̄ ſcd̄m nomen ſuū
ſtultus eſt ⁊ eſt ſtulticia cum eo
Ego aūt ancilla tua nō vidi pue-
ros tuos dñe mi q̊s miſiſti Nūc
ergo dñe mi viuit dñs ⁊ viuit aī-
ma tua qui ꝓhibuit te ne veniēs
in ſāguinē ⁊ ſaluauit manū tuā
tibi. Et nūc fiant ſicut nabal ini-
mici tui ⁊ q̊ querūt dño meo ma-
lū. Qua ꝓpter ſuſcipe bñdictōem
hanc quā attulit ācilla tua tibi
dño meo ⁊ da pueris q̊ ſequūt̄
te dominū meū. Aufer iniquitatē
famule tue. Faciēs ei faciet dñs
tibi dño meo domū fidelē qꝛ ꝑlia
dñi domine mi tu preliaris. Mali-
tia ergo nō inueniatur in te om̄i-
bus diebus vite tue. Si eñi ſurre-
xerit aliqñ hō ꝑſequēs te. vł
querēs aīam tuā erit anima dñi
mei cuſtodita quaſi ī faſciculo vi-
uentiū apud dñm deū tuū Porro
inimicoꝝ tuoꝝ aīa rotabit̄ q̄ſi
ī impetu ⁊ circulo funde Cū ergo
fecerit t̄ dñs dño meo oīa hec q̄
locutus ē bona de te et ꝯſtituerit
te ducē ſup iſrahel ñ erit tibi hoc
ī ſingultū et ī ſcrupulū cordis do-
mino meo qꝛ effuderis ſāguinē ī-
noxiū aut ipē te vltus fueris. Et
cū bñfecerit dñs dño meo recor-
daberis ancille tue. ⁊ tu bñfacies
ei. Et ait dd ad abigail. Bñdict9
dñs de9 iſrł q̊ miſit te hodie in oc-
curſū meū ⁊ bñdictū eloquiū tu-
ū ⁊ bñdicta tu q̄ ꝓhibuiſti me
hodie ne irē ad ſāgnē ut vlciſce-
rer me manū mea. Alioquin viuit
dñs de9 iſrł qui ꝓhibuit me ne
malū facerē tibi niſi cito veniſſes
ī occurſū m̄ nō remāſiſſet nabal
vſ ad lucē matutinā mingēs ad
pietē. Suſcepit ergo dd de manu
ei9 oīa q̄ attulerat ei. Dixitq3 ei.
Vade pacifice ī domū tuā. Ecce au-
diui vocē tuā ⁊ honoraui faciē tuam
Venit aūt abigail ad nabal. Et
ecce erāt ei ꝯuiuiū ī domo ei9 q̄ſi
ꝯuiuiū regis ⁊ cor nabal iocūdū.
Erāt ei eb9 nīs ⁊ ñ indicauit ei vbū
puſillū ā grāde vſ mane. Diluculo
āt cū digeſſiſſ3 vinū nabal īdica-
uit ei vxor ſua vba hec. Et emor-
tuū ē cor ei9 itrinſec9 ⁊ fctūs ē q̄ſi
lap̄. Cūq ptrāſiſſēt decē dies ꝑcuſ-
ſit do9 nabal ⁊ mortu9 ē. qd cū au-
diſſ3 dd mortuū eē nabal ait. Bñ-
dict9 dñs q̊ iudicauit cauſā obꝓ-
brij mei de manu nabal ⁊ ſuū ſu-
um cuſtodiuit a malo ⁊ malitiā
nabal reddidit dñs ī caput eius
Miſit ergo dauid ⁊ locut9 ē ad
abigail ut ſumēt eā ſibi ī vxorē.
Et venerūt pueri dauid ad abiga-
il in carmelū ⁊ locuti ſūt ad eā di-
centes Dauid miſit nos ad te ut
accipiat te ſibi in vxorem. Que
conſurgens adorauit prona in t̄-
ram ⁊ ait. Ecce famula tua ſit in
ancillam ut lauet pedes ſeruorū
domini mei. Et feſtinauit et ſur-
rexit abigail et aſcendit ſuper a-
ſinum ⁊ quinq3 puelle ierunt cū
ea pediſſeque ei9. Et ſecuta ē nū-
tios dauid et facta eſt illi vxor.
S3 ⁊ achinoē accepit dauid de ieſ-
rahel ⁊ fuit vtraq3 vxor ei9. Saul
āt dedit michol filiam ſuam vx-
orem dauid falchi filio lais q̊ erāt
de gallim. ¶ Ca. xxvi.

ET venerūt ziphei ad ſaul in
gabaa dicentes. Ecce dauid
abſcōditus ē in colle achille q̄ ē
ex aduerſo ſolitudinis. Et ſurrex-
it ſaul ⁊ deſcendit in deſertū ziph.
⁊ cū eo tria milia viroꝝ de electis
iſrahel vt q̄reret dauid in deſerto
ziph. Et caſtrametatus ē ſaul in ga
baa achille que erat ex aduerſo
ſolitudinis i via. Dauid autē ha
bitabat in deſerto. Videns autē q̄ ve
niſſꝫ ſaul poſt ſe i deſertū miſit ex
ploratores ⁊ didicit q̄ illuc venis
ſet certiſſime. Et ſurrexit dd̄ clam
⁊ veīt ad locū vbi eāt ſaul. Cūq̄ꝫ
vidiſſꝫ locum i q̄ dormiebat ſaul
⁊ abner filius ner princeps mili
cie ei⁹ ⁊ ſaulem dormientē in ten
torio ⁊ reliquū vulgus per circui
tū ei⁹: ait dauid ad achimelech
etheū ⁊ abiſai filium ſaruie frēꝫ
ioab dicēs. Quis deſcendet mecū
ad ſaul in caſtra. Dixitq̄ꝫ abiſai
Ego deſcendā tecū. Venerūt ergo
dauid ⁊ abiſai ad populū nocte.
⁊ inuenerūt ſaul iacentē ⁊ dormi
entē in tētorio ⁊ haſtā fixā in ter
ra ad caput ei⁹. abner autē ⁊ po
pulū dormiētes in circuitu ei⁹. Di
xitq̄ꝫ abiſai ad dauid. Concluſit
deus inimicū tuū hodie in man⁹
tuas Nunc ergo pfodiam eū lan
cea in terra ſemel ⁊ ſecundo opus
nō erit. Et dixit dauid ad abiſai.
Ne interficias eū. Quis enim exte
det manū ſuā in criſtū dn̄i ⁊ inno
cens erit. Et dixit dauid. Viuit
dn̄s q̄ꝛ n̄ dn̄s pcuſſerit eū ā dies
ei⁹ venerit ā moiat ā i pliū deſcēdēs
pierit. Ppicius mihi ſit dn̄s ne ex
tendā manū meā i xp̄m dn̄i. Nūc
igit̄ tolle haſtā q̄ ē ad caput eius
⁊ ciphū aque ⁊ abeamus. Tulit
igit̄ dauid haſtam ⁊ ciphum aq̄
q̄ erat ad caput eius ⁊ abierunt
Et nō erat quiſq̄ꝫ q̄ videret ⁊ intel
ligeret ⁊ euigilaret ſꝫ om̄es dormi
ebant q̄ꝛ ſopor dn̄i irruerat ſuper
eos. Cumq̄ꝫ tranſiſſꝫ dauid ex ad
uerſo ⁊ ſtetiſſꝫ in vertice montis
delonge ⁊ eſſꝫ grāde interuallum
inter eos, clamauit dauid ad po
pulū ⁊ ad abner filiū ner dicēs
Nōne reſpōdebis abner. Et reſpondens
abner ait. Quis es tu q̄ clamas ⁊
inq̄etas regem. Et ait dauid ad
abner. Nunq̄d non vir tu es. Et
q̄s alius ſimilis tui in iſrl̄. Quare
ḡ n̄ cuſtodiſti dn̄m tuū regē. In
greſſus ē em̄ vnus de turba, vt in
terficeret regē dn̄m tuū. Non ē bo
nū hoc qd̄ feciſti. Viuit dn̄s quo
niā filij mortis eſtis vos, q̄ꝛ nō cu
ſtodiſtis dn̄m veſtrū criſtū dn̄i.
Nunc ḡ vide vbi ſit haſta regis ⁊
vbi ſit ciphus aque q̄ erat ad ca
put eius. Cognouit aūt ſaul vo
cem dauid ⁊ dixit. Nunq̄d vox hec
tua fili mi dauid. Et ait dauid.
Vox mea dn̄e mi rex. Et ait. Quā
ob cauſā dn̄s me⁹ pſequit̄ ſeruū
ſuū. Quid feci aut qd̄ eſt malū i
manu mea. Nunc ergo audi oro
dn̄e mi rex v̄ba ſerui tui. Si dn̄s i
citat te aduerſū me odoret̄ ſacrifi
ciū. Si aūt filij hoīm maledicti ſūt
in ↄſpectu dn̄i q̄ eiecerūt me hodie
ut nō habitē in hereditate dn̄i. di
centes vade ſerui dijs alienis Et nūc
n̄ effundat̄ ſanguis me⁹ in terra
corā dn̄o, q̄ꝛ egreſſ⁹ ē rex iſrl̄ vt q̄
reret pulicem vnum ſic pſequitur
pdix in mōtibꝫ Et ait ſaul. Pecca
ui. Reuertē fili mi dauid. Nequaq̄ꝫ

em̄ vltra tibi malefatiā: eo q̄ p̄ci
oſa fuerit anima mea ī oculis tu
is hodie Apparet eī q̄ ſtulte ege
rim ⁊ ignorauerī multa nimis Et
r̄ndēs dauid ait. Ecce haſta r̄gis
tranſeat vn⁹ de pueris regis et
tollat eā. dn̄s aūt retribuet vni
cuiq; ſcd̄m iuſticiā ſuā ⁊ fidē Tra
didit em̄ te dn̄s hodie ī manum
meā ⁊ nolui extēdē manū meam
in criſtū dn̄i Et ſicut mag̃ficata ē
aīa tua hodie in oculis meis. ſic
mag̃ficet̃ aīa mea in ocul̃ dn̄i. et
liberet me de oī anguſtia Ait g°
ſaul ad dauid Bn̄dict⁹ tu fili mi
dauid Et q̄d faciēs facies ⁊ potēs
poteris. ¶ Ca. xxvij.

Abijt aūt dauid in viā ſuā ⁊
ſaul reuerſus ē in locū ſuū
Et ait dauid in corde ſuo. Aliqñ
īcidā vna die ī man⁹ ſaul. Nōne
meli⁹ ē vt fugiā et ſaluer in t̄ra
philiſtinoꝝ ut deſperet ſaul. ceſſꝫ
q; me q̄rere in cūctis finib⁹ iſrl̃.
Fugiā ergo man⁹ eius. Et ſurrex
it dauid. ⁊ abijt ipe ⁊ ſexcēti viri
cū eo ad achis filiū maoch regē
geth. Et h̄itauit dauid cū achis
in geth. ipe ⁊ viri ei⁹ ⁊ dom⁹ ei⁹
⁊ due vxores ei⁹ achinoem ieſ
rahelites ⁊ abigail vxor nabal
carmeli. Et nūtiatū eſt ſaul q̄ fu
giſſet dauid in geth ⁊ non addi
dit vltra q̄rere eū. dixit āt dauid
ad achis. Si inueni gratiā ī ocul̃
tuis det̃ mihi locus ī vna vrbiū
regionis hui⁹ ut habitē ibi. Cur
em̄ manet ſ̃uus tuus ī ciuitate re
gis tecū. Dedit itaq; ei achis in
die illa ſiceleth. Propter quam
cauſā facta ē ſiceleth regū iuda
vſq; in diē hanc Fuit aūt nume
rus dierū q̄b⁹ habitauit dauid
in regione philiſtinorū quatuor
menſiū. Et aſcendit dauid ⁊ viri
eius ⁊ agebant predas de geſul
et de gedri ⁊ de amalechitis. Hij
enim pagi habitabant̃ in terra
antiquitus euntib⁹ ſur vſq; ad
terram egipti Et percutiebat da
uid omnem terrā illoꝝ nec relin
quebat viuentē virū ⁊ mulierē.
tollēſq; oues et boues et aſinos
et camelos et reuertebatur ⁊ ve
niebat ad achis Dicebat autē
ei achis. In quē irruiſti hodie.
Reſpondebat dauid Contra me
ridiem iude et ꝯtra meridiē hieā
mel et cōtra meridiem ceni. Virū
et mulierem non viuificabat da
uid nec adducebat ī geth dicēs
ne forte loquantur aduerſū nos
Hec fecit dauid: Et hoc erāt decre
tum illi omnibus dieb⁹ q̄b⁹ hi
tauit in regione philiſtinorum.
Credidit ergo achis dauid di
cens. Multa mala operat⁹ ē ꝯtra
p̄plm̄ ſuū iſrl̃. Erit igit̃ m̄ ſeruus
ſempitern⁹. ¶ Ca. xxviij.

Factū ē aūt ī dieb⁹ ill̃ cōgre
gauerūt philiſtijm agmina
ſua ut p̄parent̃ ad bellū ꝯtra iſrl̃
Dixitq; achis ad dd̄ Sciēs nunc
ſcito qm̄ mecū egdieris ī caſtris
tu ⁊ viri tui. Dixitq; dd̄ ad achis.
Nūc ſcies q̄ facturus ē ſ̃u⁹ tu⁹. Et
ait achis ad dd̄. Et ego cuſtodē
capitis mei ponā te cūctis dieb⁹.
Samuel aūt mortu⁹ ē plāxitq; eū
oīs iſrl̃ ⁊ ſepelierūt eū ī ramatha
vrbe ſua. Et ſaul abſtulit magos
et ariolos de terra ⁊ interfecit eos
q̄ phitones habebant ī ventre.
Congregatiq; ſunt philiſtijm et

venerunt ⁊ caſtrametati ſūt in ſu
nā. Congregauit autē ⁊ ſaul vni
uerſū iſrahel ⁊ venit in gelboe. Et
vidit ſaul caſtra philiſtijm. et ti
muit ⁊ expauit cor eiꝰ nimis. Cō
ſuluitq; dn̄m ⁊ nō r̄ndit ei neq; p
ſomnia neq; p ſacerdotes neq; per
ꝓphetas. Dixitq; ſaul ſeruis ſuis.
Querite michi mulierem habentē
phitonē. ⁊ vadā ad eā ⁊ ſciſcita
bor p illā. Et dixerūt ſerui eius ad
eū. Eſt mulier phitonē habēs in
endor. Mutauit ergo habitū ſuū
veſtitusq; alijs veſtimētis. ⁊ abijt
ipſe ⁊ duo viri cū eo. veneruntq;
ad mulierem nocte ⁊ ait illi. Diui
na michi in phitone ⁊ ſuſcita michi
quē dixero tibi. Et ait mlier ad eū
Ecce tu noſti quanta fecerit ſaul ⁊
quō eraſerit magos ⁊ ariolos de
terra. Quare ergo inſidiaris ani
me mee vt occidar. Et iurauit ei
ſaul in dn̄o dicens. Viuit dn̄s ꝙ
nō eueniet tibi quicq̄ꝫ mali ꝓpter
hāc rem. Dixitq; ei mulier. Quē ſu
ſcitabo tibi. Qui ait. Samuelē mi
ſuſcita. Cū autē vidiſſꝫ mulier ſa
muelem exclamauit voce magna
⁊ dixit ad ſaul. Quare impoſuiſti
michi. Tu es ei ſaul. Dixitq; ei rex
Noli timere. Quid vidiſti. Et ait
mulier ad ſaul. Deos vidi aſcēdē
tes de terra. Dixitq; ei Qualis ē for
ma eius. Que ait. Vir ſenex aſcē
dit ⁊ ipſe amictꝰ ē pallio. Et intel
lexit ſaul ꝙ ſamuel eſſꝫ ⁊ inclina
uit ſe ſuper faciē ſuā in terra ⁊ ado
rauit. Dixit autē ſamuel ad ſaul
Quare inquietaſti me vt ſuſcitarer.
Et ait ſaul. Coartor nimis. Siquidē
philiſtijm pugnāt aduerſū me
⁊ deus receſſit a me ⁊ exaudire me

noluit neq; in manu prophetarū
neq; per ſomnia. Vocaui ergo te
vt oſtenderes michi qd faciā. Et ait
ſamuel. Quid interrogas me cū
dn̄s receſſerit a te ⁊ tranſierit ad
emulū tuū. Faciet enim tibi dn̄s
ſicut locutus ē in manu mea ⁊ ſcin
det regnū tuū de manu tua. ⁊ da
bit illud ꝓximo tuo dauid quia
non obediſti voci dn̄i neq; feciſti
irā furoris eius in amalech Idcir
co qđ pateris fecit tibi dn̄s hodie.
⁊ dabit dn̄s etiā iſrl' tecū in manu
philiſtijm. Cras autē tu ⁊ filij tui
mecū eritis. ſed ⁊ caſtra iſrl' tradet
dn̄s in manus philiſtijm. Statimq;
ſaul cecidit porrectus i terrā. Exti
muerat enim verba ſamuelis. ⁊ ro
bur nō erat in eo ꝙ nō comederat
panē toto die illa. Ingreſſa ē itaq;
mulier illa ad ſaul. Cōturbatus
enim erat valde. Dixitq; ad eū. Ecce
obediuit ancilla tua voci tue. ⁊ po
ſui animā meam in manu mea. ⁊
audiui ſermones tuos quos locutus
es ad me. Nūc igitur audi ⁊ tu vocē
ancille tue. ⁊ ponā corā te buccellā
panis vt comedens conualeſcas ⁊
poſſis iter agere. Qui renuit ⁊ ait
Non comedā. Coegerūt autē eum
ſerui ſui ⁊ mulier. ⁊ tandē audita
voce eorū ſurrexit de terra ⁊ ſedit
ſup lectū. Mulier autē illa habebat
vitulū paſcualē in domo ⁊ feſtia
uit ⁊ occidit eū Tollenſq; farinā
miſcuit eā ⁊ coxit azima ⁊ poſuit
ante ſaul ⁊ ante ſeruos eius Qui
cū comediſſent ſurrexerūt ⁊ ambu
lauerunt p totam noctem illam.

Congregata ¶ Ca. xxix.
ſūt ergo philiſtijm vniuerſa
agmina in aphec. Sed et iſrahel

caſtrametatus ē ſup fōtē qui eāt
ī ieſrahel. Et ſatrape quidem phi
liſtijm incedebāt in centurijs et
milib9. dauid aūt ⁊ viri ei9 erāt
in nouiſſimo agmine cū achis.
Dixerūtqꝫ principes philiſtijm
ad achis. Quid ſibi volūt hebrei
iſti. Et ait achis ad pncipes phi
liſtijm. Nūqd ignoratis dauid
qui fuit ſuuſ ſaul regis iſrł et ē
apud me multis dieb9 vel ānis
Et nō inueni in eo quicꝙ̄ ex die
qua trāſfugit ad me vſqꝫ ad diē
hanc. Irati ſūt aūt aduerſus eū
pncipes philiſtijm ⁊ dixerūt ei.
Reuertatur vir et ſedeat in loco
ſuo in quo ꝯſtituiſti eū. ⁊ nō deſ
cendat nobcū ī pliū: ne fiat nob
aduerſari9 cū preliari ceperimus
Quō em̄ aliter poterit placare do
minū ſuū niſi ī capitib9 noſtris.
Nōne iſte ē dauid cui cātabant ī
choris dicētes. percuſſit ſaul in
milib9 ſuis ⁊ dauid ī decem mili
bus. Vocauit ergo achis dd ⁊
ait ei. Viuit dn̄s ꝙ rectus es et
bonus in ꝯſpectu meo. ⁊ exit9 tu
us ⁊ introitus tuuſ mecū ē in caſ
tris Et nō inueni ī te quicꝙ̄ mali
ex die qua veniſti ad me vſqꝫ in
diē hanc. ſꝫ ſatrapis non places
Reuertere ergo et vade in pace.
⁊ n̄ offendas oculos ſatraparū
philiſtijm. Dixitqꝫ dauid ad ac
his. Quid em̄ feci ⁊ q̇d inueniſti
in me ſuo tuo a die qua fui in ꝯ
ſpectu tuo vſqꝫ in diē hāc ut non
veniā et pugnē ꝯtra inimicos
dn̄i mei regis. Rn̄dēs aūt achis
locut9 ē ad dauid. Scio ꝙ bon9
es tu in oculis meis ſicut āgelus
dei. ſꝫ principes philiſtinoꝝ dix

erunt Non aſcendet nobiſcum in
pliū. Igitꝰ ꝯſurge mane tu ⁊ ſui
dn̄i tui q̇ venerunt tecum. ⁊ cū de
nocte ſurrexeritiſ ⁊ ceperit diluceſcē
pgite. Surrexit itaqꝫ de nocte da
uid ipſe ⁊ viri eius ut pficerentur
mane. ⁊ reuerterēt̄ ad terrā phi
liſtijm. Philiſtijm aūt aſcenderūt
in ieſrahel ¶ Ca. xxx.

Cumqꝫ veniſſent dauid et
viri eius ī ſicelech. die terti
a amalechite impetū fecerant ex
pte auſtrali in ſicelech. ⁊ pcuſſe
rant ſicelech ⁊ incēderāt eā igni
Et captiuas duxerūt muliēs ex
ea a minimo vſqꝫ ad magnū et
nō interfecerūt quēꝙ̄. ſꝫ ſecū dux
erunt ⁊ pgebant itinere ſuo. Cū
ergo veniſſet dauid et viri eius
ad ciuitatem ⁊ inueniſſent eam
ſuccenſā igni ⁊ vxores ſuas ⁊ fili
os ſuos ⁊ filias ductas eē capti
uas. leuauerūt dd ⁊ ppłs q̇ eāt cū
eo voces ſuas ⁊ plāxerūt donec de
ficerēt ī eiſ lacrime. ſiq̇dē ⁊ due vx
oēs dd captiue ducte fuerāt ac
hinoē ieſrłites ⁊ abigail vxor
nabal carmeli Et ꝯſtrat9 ē dd val
de. Volebat eī eū ppłs lapidarē
ꝙ amara erāt aīa vniuſcuiuſqꝫ viri
ſup filijſ ſuiſ ⁊ filiab9. Cōforta
t9 ē āt dd ī dn̄o deo ſuo et ait ad
abiathar ſacdotē filiū achimelech
Applica ad me ephot. ⁊ appli
cauit abiathar ephot ad dd. et
ꝯſuluit dauid dn̄m dicens. Per
ſequar latrunculos hos ⁊ ꝯphē
dam eos an non. Dixitqꝫ ei dn̄s
Perſeq̄re, abſqꝫ dubio em̄ ꝯphē
des eos ⁊ excuties pdā. Abijt ſꝫ
dd ipſe ⁊ ſexcēti viri q̇ erāt cū eo
⁊ venerūt vſqꝫ ad torrētem beſor

⁊ laſſi quidam ſubſtiterunt. Per-
ſecutus eſt aūt dauid ipſe ⁊ qua
dringēti viri cū eo. ſubſtiterāt em̄
ducēti q̄ laſſi tranſire nō poterāt
torrentez beſor. Et inuenerūt viꝝ
egyptiū in agro ⁊ adduxerūt eum
ad dauid. Dederuntq; ei panē vt
ꝯmederet ⁊ biberet aquā. ſʒ ⁊ frag
men maſſe caricaruz ⁊ duas liga
turas vue paſſe. Qui cū ꝯmediſſz
reuerſus ē ſpūs eiꝰ ⁊ refocillatus
eſt. Nō em̄ comederat panē neq;
biberat aquā tribus diebus ⁊ tri
bus noctibꝰ. Dixit itaq; ei dauid
Cuius es tu vel vnde ⁊ quo pgis
Qui ait. Puer egiptiꝰ ego ſuz. ſuꝰ
viri amalechite. Dereliq̄t aūt me
dn̄s meus qꝛ egrotare cepi nudi
uſterciꝰ. Siquidez nos erupimus
ad auſtralē plagā cerethi ⁊ ꝯtra
iudā ⁊ ad meridiē caleph. et ſice
lech ſuccendimus igni. Dixitq; ei
dauid. Potes me ducere ad iſtuz
cuneū. Qui ait. Iura mihi p deuz
qꝛ nō occidas me ⁊ non tradas
me in manꝰ dn̄i mei. ⁊ ego ducam
te ad cuneū iſtuz. Et iurauit ei da
uid. Qui cū duxiſſz eum. ecce illi di
ſcumbebāt ſup faciē vniūſe terre.
ꝯmedētes ⁊ bibētes ⁊ quaſi feſtuz
celebrātes diem p cuncta preda ⁊
ſpolijs q̄ ceperāt de t̄ra philiſtijm
⁊ de terra iuda. Et pcuſſit eos da
uid a veſpera vſq; ad veſperā alte
riꝰ diei ⁊ non euaſit ex eis quiſq̄
niſi tm̄ quadringenti viri adole
ſcentes q̄ aſcēderant camelos ⁊ fu
gerant. Eruit ergo dauid oīa q̄
tulerant amalechite ⁊ duas vxo
res ſuas eruit. Nec defuit quiſq̄ a
paruo vſq; ad magnū tā de filijs
q̄ de filiabus ⁊ de ſpolijs ⁊ q̄cūq;
rapuerant omnia reduxit dauid
⁊ tulit vniuerſos greges ⁊ armē
ta ⁊ minauit ante faciē ſuaz. Dixe
rūtq;. Hec eſt p̄da dauid. Venit
autez dauid ad ducentos viros
qui laſſi ſubſtiterāt nec ſequi po
terāt dauid ⁊ reſidere eos iuſſerat
in torrente beſor. Qui egreſſi ſunt
obuiā dauid ⁊ pp̄lo q̄ erat cū eo.
Accedens autē dauid ad pp̄lm ſa
lutauit eos pacifice. Reſpondēſq;
oīs vir peſſimꝰ ⁊ iniquꝰ de viris
q̄ erāt cū dauid dixit. Quia nō ve
nerūt nobiſcū nō dabimꝰ eis q̄cq̄
de preda quā eruimꝰ ſed ſufficiat
vnicuiq; vxoꝛ ſua ⁊ filij. quos cum
acceperint recedāt. Dixit autē da
uid. Nō ſic facietis fratres mei de
hijs q̄ tradidit nob̄ dn̄s ⁊ cuſto
diuit nos ⁊ dedit latrunculos qui
eruperāt aduſuz nos in manꝰ no
ſtras nec audiet vos quiſq̄ ſup
ſermone hoc. Equa em̄ pars erit
deſcendētis ad p̄liuz ⁊ remanentis
ad ſarcinas. ⁊ ſi̇liter diuident. Et
factuz ē hoc ex die illa ⁊ deinceps
ꝯſtitutū ⁊ p̄finituz ⁊ q̄ſi lex in iſrl
vſq; in diē hāc. Venit ergo dauid
in ſicelech ⁊ miſit dona de p̄da ſe
niorib9 iuda primis ſuis dicens.
Accipite bn̄dictōnē de p̄da hoſti
um dn̄i. Hijs q̄ erāt in bethel ⁊ q̄
in ramoth ad meridiem ⁊ qui in
geth ⁊ q̄ i aroera ⁊ q̄ i ſephamoth.
⁊ q̄ i eſthama ⁊ q̄ i rachal ⁊ q̄ in
vrbibꝰ iherameli ⁊ q̄ in vrbibus
ceni ⁊ q̄ in rama ⁊ q̄ i lacu aſan ⁊
q̄ in athach ⁊ q̄ in ebron. ⁊ reliq̄s
q̄ erāt in hijs locis in quibꝰ ꝯmo
ratus fuerat dauid ⁊ viri eius.

Philiſtijm aūt ⁋ Ca. xxxi.
pugnabāt aduerſū iſrahel

Et fugerũt viri iſrl̃ ante fatiẽ phi
liſtijm ⁊ ceciderũt interfecti ĩ mõte
gelboe. Irruerũtq; philiſtijm in
ſaul et in filios eiꝰ. et ꝑcuſſerũt
ionathan et aminadab et melc
hiſue filios ſaul: totũq; pōdꝰ p̃
lij verſũ eſt ĩ ſaul. Et ꝯſecuti ſunt
eũ viri ſagittarij, et vulneratꝰ ẽ
vehemẽt̃ a ſagittarijs. Dixitq; ſa
ul ad armigerũ ſuũ. Euagina gla
diũ tuũ et interfice me: ne forte ve
niãt incircũciſi iſti et interficiant
me illudentes mihi. Et noluit ar
miger eiꝰ. fuerat eĩ nimio terrore
ꝑterritꝰ. Arripuit itaq; ſaul gla
diũ ſuũ et irruit ſup eũ. Qd cũ vi
diſſet armiger eiꝰ videlicȝ ꝙ mor
tuus eſſet ſaul. irruit etiã ipe ſu
ꝑ gladiũ ſuũ et mortuus ẽ cũ eo
Mortuus eſt ergo ſaul. et tres fi
lij eiꝰ et armiger illius ⁊ vniũſi
viri eiꝰ ĩ die illa ꝑiter. Videntes
aũt filij iſrahel q̃ erãt trãs vallẽ
⁊ trãs iordanẽ ꝙ fugiſſent viri
iſrl̃ite eo ꝙ mortuꝰ eſſȝ ſaul et t̃s
filij eiꝰ: reliq̃rũt ciuitates ſuas ⁊ fu
gerũt. Venerũtq; philiſtijm et
hitauerũt ibi. Facta aũt die alte
ra venerũt philiſtijm vt expolia
rent ĩterfectos et iuenerũt ſaul
et tres filios eius iacẽtes ĩ mõte
gelboe. Et p̃ciderũt caput ſaul et
expoliauerũt eũ armis. ⁊ miſerũt
in terrã philiſtioꝝ ꝑ circuitũ vt
annũtiaret̃ in tẽplo ydolorũ et ĩ
ꝑplis. Et poſuerũt arma eiꝰ ĩ tem
plo aſtaroth. corpꝰ vero eiꝰ ſuſ
penderũt ĩ muro bethſã. Qd cũ vi
diſſent hitatores iabes galaad
q̃cũq; fecerãt philiſtijm ſaul: ſur
rexerũt om̃es viri fortiſſimi ⁊ ã
bulauerũt tota nocte et tulerũt
cadauera ſaul et cadauera filio
rũ eiꝰ de muro bethſan. Venerũtq;
viri iabes galaad et ꝯbuſſerũt
ea igni et tulerũt oſſa eorũ et ſe
pelierunt in nemore iabes et ie
iunauerunt ſeptẽ diebus

Explicit liber regũ pmꝰ. In
cipit ſc̃dus. Ca. primũ.

Factũ eſt autẽ poſtq̃
mortuus eſt ſaul vt
dauid reuerteret̃ a
cede amalech et ma
neret in ſiceleph du
os dies. In die autẽ tertio appa
ruit homo veniẽs de caſtris ſaul
veſte conſciſſa et puluere conſ
ꝑſus caput. Et vt venit ad dauid
cecidit ſup fatiem ſuam et ado
rauit. Dixitq; ad eũ dauid. Vñ
venis? Qui ait ad eũ. De caſtris
iſrl̃ fugi. Et dixit ad eũ dauid.
Quod eſt verbũ quod factũ ẽ?
Indica mihi. Qui ait. Fugit ꝑpl̃s
ex ꝓlio et multi corruentes e ꝑplo
mortui ſunt. ſed et ſaul et iona
thas filius eius interierũt. Dix
itq; ad adoleſcentem qui nunti
abat ei. Vnde ſcis quia mortuꝰ
eſt ſaul et ionathas filius eius
Ait adoleſcens qui nuntiabat
ei. Caſu veni in montem gelboe
et ſaul incumbebat ſuper haſtã
ſuã: Porro currus ⁊ equites ap
propinquabant ei. et conuerſus
poſt tergum ſuum videnſq; me
vocauit. Cui cum reſpondiſſem
aſſum. Dixit michi. Quiſnam
es tu? Et ayo ad eum. Ama
lechites ego ſum. Et locutus
eſt mihi. Sta ſuper me ⁊ interfice

me quoniā tenent me āguſtie ⁊
adhuc tota anima mea i me eſt
Stanſqꝫ ſup eū occidi illū. Sciebā
enī ꝙ viuere nō poterat pꝰ ruinā
Et tuli dyadema qđ erat ī capite
eius ⁊ armillā de brachio illius
et attuli ad te dn̄m meū huc. Ap
prehēdens aūt dauid veſtimenta
ſua ſcidit. omneſqꝫ viri q̄ erāt cū
eo ⁊ planxerūt ⁊ fleuerunt ⁊ ieiu
nauerūt vſqꝫ ad veſperā ſup ſaul
⁊ ſup ionathā filiū eius ⁊ ſup po
pulū dn̄i et ſup domū iſrahel. eo
ꝙ corruiſſent gladio. Dixitqꝫ da
uid ad iuuenē qui nunciauerat
ei. Vnde es tu. Qui rn̄dit. Filius
hoīs aduene amalechite ego ſū
Et ait ad eū dauid. Quare non ti
muiſti mittere manū tuā vt occi
deres criſtū dn̄i. Vocānſqꝫ dauid
vnū de pueris ſuis ait. Accedens
irrue in eū. Qui percuſſit illū ⁊ mor
tuꝰ eſt. Et ait ad eū dauid. Sang
uis tuꝰ ſup caput tuū. Os enim
tuū locutū eſt aduerſū te dicens.
ego īterfeci xp̄m dn̄i. Planxit āt
dauid planctum huiuſcemodi
ſup ſaul ⁊ ſup ionathan filiū eiꝰ
et precepit vt docerent filios iuda
planctū ſicut ſcriptū ē in libro iu
ſtoꝝ. Et ait. Conſidera iſrahel ꝓ
hiis q̄ mortui ſūt ſup excelſa tua
vulnerati. Inclitī iſrahel ſup mon
tes tuos interfecti ſūt. Quō ceci
derūt fortes. Nolite annunciare in
geth. neqꝫ ānuncietis in cōpitis
aſcalonis. ne forte letent̄ filie phi
liſtim. ne exultēt filie īcircūciſoꝝ
Mōtes gelboe nec ros nec pluui
a veniāt ſup vos. Neqꝫ ſint agri p̄
miciarū. qꝛ ibi abiectꝰ ē clipeꝰ for
tiū clipeꝰ ſaul quaſi nō eſſet vnc

tus oleo. a ſanguine interfectoꝝ.
ab adipe fortiū. Sagitta ionathe
nūq̄ rediit retrorſū. et gladiꝰ ſaul
non eſt reuerſus inanis. Saul ⁊
ionathas amabiles ⁊ decori val
de in vita ſua. in morte qꝫ nō ſūt di
uiſi. Aquilis velociores. leonibus
fortiores. Filii iſrahel ſup ſaul fle
te qui veſtiebat vos coccino in de
liciis. qui prebebat ornamēta au
rea cultui veſtro. Quō ceciderunt
fortes in prelio. Jonathas in ex
celſis tuis occiſus ē. Doleo ſup te
frater mi ionatha decore nimis ⁊
amabilis ſup amorē mulieꝝ. Sic
mater vnicū amat filiū ſuum ita
ego te diligebam. Quomodo ceci
derūt robuſti ⁊ perierunt arma bel
lica.

Ca. ii

Igit̄ poſt hec cōſuluit dauid dn̄m
dicens. Num aſcendam in vnā de
ciuitatibꝰ iuda. Et ait dn̄s ad eū
Aſcende. Dixitqꝫ dauid. Quo aſcē
dam. Et rn̄dit ei. In hebrō. Aſcē
dit ergo dauid et due vxores eiꝰ
achinoē ieſrelites ⁊ abigail vxor
nabal carmeli. ſꝫ ⁊ viros q̄ erant
cū eo duxit dauid ſingulos cū do
mo ſua ⁊ manſerūt ī opidis hebrō
Veneruntqꝫ viri iuda et vnxerūt
ibi dauid. vt regnaret ſup domū
iuda. Et nūciatum eſt dauid ꝙ vi
ri iabes galaad ſepeliſſent ſaul.
Miſit ergo dauid nūcios ad vi
ros iabes galaad. dixitqꝫ ad eos
Benedicti vos a dn̄o qui feciſtis
miſericordiā hāc cum dn̄o veſtro
ſaul ⁊ ſepeliſtis eum. Et nūc retri
buet quidē vobis dn̄s miſericor
diā ⁊ veritatē. et ego reddā grām
eo ꝙ feciſtis verbū iſtud. Confor
tentur manꝰ veſtre et eſtote filii

fortitudinis. Licȝ em̄ mortuꝰ ſit do
minꝰ vr̄ ſaul. tam̄ me vnxit domꝰ
iuda i regē ſibi. Abner aūt filius
ner pn̄ceps exercitus ſaul tulit hiſ
boſeth filiū ſaul ⁊ circūduxit euȝ
p caſtra: regēqꝫ ↄſtituit ſup gala
ad ⁊ ſup ieſſuri ⁊ ſuper ieſrahel ⁊
ſup effraī ⁊ ſup beniamin ⁊ ſup iſrl̄
vniūſū. Quadraginta ānoꝝ erat
hiſboſeth filiꝰ ſaul cū regnare ce
piſſȝ ſup iſrl̄ ⁊ duobꝰ ānis regn̄uit
Sola aūt domꝰ iuda ſeq̄bat̄ dd.
Et fuit numerus dieꝝ quos ↄmo
ratꝰ ē dauid iperās i hebron ſup
domū iuda: ſepteȝ ānoꝝ ⁊ ſex mē
ſiū. Egreſſuſqꝫ ē abner filiꝰ ner ⁊
pueri hiſboſeth filij ſaul d caſtris
in gabaon. porro ioab filiꝰ ſaruie
⁊ pueri dauid egreſſi ſūt ⁊ occur
rerūt eis iuxta piſcinā gabaon. Et
cū in vnū ↄuenīſſent: e regiōe ſe
derūt hij in vna pte piſcine: ⁊ illi
ex altera. Dixitqꝫ abner ad ioab
Surgāt pueri: ⁊ ludāt coraȝ nob
Et rn̄dit ioab Surgāt. Surrexerūt
ḡ ⁊ tranſierunt nūo duodecī de be
niamin ex pte hiſboſeth filij ſaul.
⁊ duodecī de pueris dauid. App̄
henſoqꝫ vnuſquiſqꝫ capite ↄpīs
ſui defixit gladiū in latus ↄtrarij
⁊ ceciderūt ſimul. Vocatumqꝫ eſt
nomē loci illiꝰ: ager robuſtoꝝ in
gabaon. Et ortum eſt bellū duruȝ
ſatis i die illa: fugatuſqꝫ ē abner
⁊ viri iſrl̄ a pueris dauid. Erant
aūt ibi tres filij ſaruie: ioab ⁊ ab
iſai ⁊ aſahel. Porro aſahel curſor
velociſſimꝰ fuit: q̄i vnus ex capre
is que morātur in ſiluis. Perſeq̄
bat̄ autē aſahel abner: ⁊ nō decli
nauit ad dextraȝ ſiue ad ſiniſtrā.
omittēs pſeq̄ abner. Reſpexit ita

qꝫ abner poſt tergum ſuum ⁊ ait.
Tu ne es aſahel? Qui reſpondit.
Ego ſum. Dixitqꝫ ei abner. Vade
ad dextram ſiue ad ſiniſtraȝ ⁊ ap
prehende vnum de adoleſcentibꝫ:
⁊ tolle tibi ſpolia eius. Noluit au
tem aſahel omittere: quin vrge
reȝ eum. Ruſumqꝫ locutus eſt ab
ner ad aſahel. Recede ⁊ noli me
ſequi: ne forte compellar ↄfodere
te in terraȝ ⁊ leuare nō potero faci
em meam ad ioab fratreȝ tuum.
Qui audire contempſit: ⁊ noluit
declinare. Percuſſit ergo eum ab
ner auerſa haſta in inguine et
tranſfodit ⁊ mortuꝰ eſt in eodem
loco. Omneſqꝫ qui tranſibāt per
locum illum in quo ceciderat aſa
hel: et mortuus erat ſubſiſtebant.
Perſeq̄ntibꝰ auteȝ ioab ⁊ abiſai
fugienteȝ abner: ſol occubuit. Et
venerūt vſqꝫ ad collē aqueductꝰ
qui ē ex adūſo vallis ⁊ itineris de
ſerti in gabaon. Cōgregatiqꝫ ſūt
filij beniamin ad abner: ⁊ ↄglo
bati in vnū cuneū: ſteterūt in ſūmi
tate tumuli vnius. Et exclamauit
abner ad ioab: et ait. Num vſqꝫ
ad internecōem tuꝰ mucro deſeui
et? An ignoras ꝙ piculoſa ſit deſpe
ratō? Vſquequo n̄ dicis ꝑplo vt
omittat perſequi fratres ſuos?
Et ait ioab. Viuit dominus: ſi lo
cutus fuiſſes mane receſſiſſȝ popu
lus perſequēs fratrem ſuū. Inſo
nuit ḡ ioab buccina ⁊ ſtetit ōnis
exercitus. nec perſecuti ſunt vltra
iſrahel: neqꝫ inierē ↄtamē. Abner
autem ⁊ viri eius abierunt per cā
peſtria moab tota nocte illa ⁊ trāſ
ierunt iordaneȝ: ⁊ luſtrata omni
bethoron venerunt ad caſtra.

Porro ioab reuerſus omiſſo abner
ↄgregauit oēm populū. ⁊ defuerūt
de pueris dauid decem ⁊ nouem
viri excepto aſahele. Serui autē
dauid pcuſſerūt de beniamin et de
viris qui erāt cum abner. trecen
toſſexaginta qui ⁊ mortui ſūt. Tu
lerūtq; aſahel ⁊ ſepelierunt eum ī
ſepulchro pr̄is ſui ī bethleem. Et
ābulauerunt tota nocte ioab et
viri qui erāt cū eo. ⁊ ī ipſo crepuſ
culo peruenerūt in hebron ¶Ca. iij.

FActa eſt ergo longa ↄcerta
tio int̄ domū dauid ⁊ int̄ do
mū ſaulis. dauid proficiens ⁊ ſē
per ſeipſo robuſtior. domꝰ autem
ſaul decreſcens quotidie. Natiq;
ſūt filij dauid in hebron Fuitq; p̄
mogenitꝰ eius amon de achinoē
ieſrahelite ⁊ poſt eū cheleab de abi
gail vxore nabal carmeli. Porro
tercius abſolon filius maacha fi
lie tholomai regis geſſur. Quar
tus āt adonias filiꝰ aggith. ⁊ q̇n
tus ſaphacias filiꝰ abithal. Sex
tus q̊q; iethraam de egla vxore da
uid. Hij nati ſūt dauidi ī hebron
Cū ergo eſſ; prelium inter domū
ſaul ⁊ domū dauid: abner filius
ner regebat domū ſaul. Fuerat
āt ſauli ↄcubina nomīe reſpha
filia achia. ingreſſuſq; ē ad eam
abner. Dixitq; hiſboſeth ad ab
ner. Quare ingreſſus es ad ↄcu
binā pr̄is mei. Qui iratus nimis
ppter v̇ba hiſboſeth ait Nūquid
caput canis ego ſū aduerſū iudā
hodie qui fecerim miāz ſup domū
ſaul patris tui ⁊ ſup fratres ⁊ p
ximos eius ⁊ nō tradidi te in ma
nu dauid ⁊ tu req̇ſiſti in me q̄d ar
gueres ꝓ muliere hodie. Hec faci
at deꝰ abner ⁊ hec addat ei. niſi
q̄uo iurauit dn̄s dauid ſic faciā
cū eo vt trāſferat̄ regnū de domo
ſaul, ⁊ eleuet̄ thronꝰ dauid ſuper
iſrl̄ ⁊ ſup iudā a dan vſq; berſa
bee. Et n̄ potuit rn̄dere ei quicq̄ q̄
metuebat illū. Miſit ergo abner
nūcios ad dauid in hebron ꝓ ſe
dicētes. Cuiꝰ eſt terra. Et vt loq̄
rentur. Fac mecū amicicias ⁊ erit
manꝰ mea tecū ⁊ reducam ad te
vniuerſū iſrahel. Qui ait Optime.
Ego faciā tecū amicicias ſ; vnā
rem peto a te dicens Non videbis
faciem meā anteq̄ adduxeris m̄
michol filiā ſaul ⁊ ſic venies et vi
debis me. Miſit autē dauid nūci
os ad hiſboſeth filiū ſaul dicēs
Redde vxorem meā michol. quā
deſpondi m̄ centū ꝑpucijs philiſ
tim. Miſit ergo hiſboſeth ⁊ tulit
eam a viro ſuo. fatihel filio lais.
Seq̄baturq; eam vir ſuꝰ plorans
vſq; baurim ⁊ dixit ad eū abner
Vade ⁊ reuertere. Qui reuerſus ē
Sermonē q̊q; ītulit abner ad ſeni
ores iſrahel dicens. Tā heri q̄ nu
diuſtertiꝰ q̄rebatis dauid vt r̄g
naret ſuper vos. Nūc ergo facite
q̄m dn̄s locutus eſt ad dauid di
cēs. In manu ſerui mei dauid ſal
uabo populum meū iſrl̄ de manu
philiſthijm ⁊ omniū inimicoꝝ eiꝰ.
Locutus eſt āt abner etiā ad bē
iamin. Et abijt vt loqueretur ad
dauid in hebron oīa que placue
rāt iſraheli ⁊ vniuerſo beniamin
venitq; ad dauid in hebron cum
viginti viris. Et fecit dauid abner
⁊ viris eiꝰ q̄ venerāt cū eo conui
uium. Et dixit abner ad dauid.
Surgā vt ↄgregē ad te dominū

meum regē omnē iſrł ⁊ meā tecū
fedus ⁊ imperes omibus ſicut de
ſiderat anima tua. Cū ergo dedu
xiſſ; dauid abner ⁊ ille iſſet ī pa
ce: ſtatī pueri dauid ⁊ ioab vene
rūt ceſis latronib9 cū preda mag
na nimis. Abner aūt nō erat cū
dauid in hebron. q2 iā dimiſerat
eū ⁊ pfect9 fuerat in pace. ⁊ ioab
⁊ ōnis exercitus q̄ erāt cū eo: po
ſtea venerāt. Nūciatū eſt itaq3 io
ab a narrantib3. Venit abner fi
li9 ner ad regē ⁊ dimiſit eū ⁊ abi
it in pace. Et ingreſſus ē ioab ad
regem ⁊ ait. Quid feciſti. Ecce venit
abner ad te. Quare dimiſiſti eū ⁊
abijt ⁊ receſſit. Ignoras abner fi
liū ner. qm̄ ad hoc venit ad te vt
deciperet te ⁊ ſciret exitū tuū ⁊ intro
itū tuum et noſſ; ōnia que agis.
Egreſſus itaq3 ioab a dauid miſit
nūtios poſt abner ⁊ reduxit eū a
ciſterna ſyra ignorāte dauid. Cū
q3 rediſſ; abner in hebron ſeorſū
abduxit eū ioab ad mediū porte
vt loq̄retur ei in dolo. ⁊ percuſſit il
lū ibi in inguine ⁊ mortu9 ē: in vl
tionē ſāguinis aſahel fratris ei9
Qd cū audiſſ; dauid rex iā geſtā
ait. Mūd9 ego ſum ⁊ regnū meū
apd deū vſq3 ī ſēpiternū a ſāguīe
abner filij ner ⁊ veniat ſup caput
ioab ⁊ ſup oē; domū pr̄is ei9: nec
deficiat de domo ioab fluxū ſemīs
ſuſtinēs ⁊ leproſus ⁊ tenens fuſū
⁊ cadens gladio ⁊ indigēs pane
Igit ioab ⁊ abiſai frat eius interfe
cerūt abner: eo q2 occidiſſ; aſahel
fratrē eorū in gabaon in prelio.
Dixit āt dauid ad ioab ⁊ ad oē;
populū qui erat cū eo. Sciidite ve
ſtimēta vr̄a ⁊ accīgimini ſaccis ⁊
plāgite añ exequias abner. Por
ro rex dauid ſeq̄bat feretrū. Cūq3
ſepeliſſent abner in hebron leua
uit rex dauid vocē ſuam ⁊ fleuit
ſup tumulū abner. Fleuit autem
⁊ omnis populus. Plangēſq3 rex
⁊ lugens abner ait. Nequaq̄ vt
mori ſolēt ignaui: mortuus ē ab
ner. Man9 tue ligate non ſūt ⁊ pe
des tui ñ ſūt cōpedibus aggraua
ti. ſ; ſicut ſolent cadere corā filijs
iniquitatis ſic corruiſti. Cōgemi
nāſq3 omnis populus fleuit ſup
eum. Cūq3 veniſſet vniūſa multi
tudo cibum capere cū dauid clara
adhuc die iurauit dauid dicens
Hec faciat mihi de9 et hec addat
ſi ante occaſū ſolis guſtauero pā
nē vel aliud quicq̄. Omniſq3 po
pulus audiuit ⁊ placuerūt eis cū
cta que fecit rex in ↄſpectu omnis
populi. Et cognouit omne vulg9
⁊ vniūſus iſrahel ī die illa quoni
am non actum fuiſſet a rege vt
occideretur abner filius ner. Dix
it quoq3 rex ad ſeruos ſuos. Num
ignoratis quoniā princeps ⁊ ma
xim9 cecidit hodie in iſrahel. Ego
autem adhuc delicatus ⁊ vnctus
rex. Porro viri iſti filij ſaruie duri
mihi ſunt. Retribuat domin9 faci
enti malū iux̄ malitiā ſuam.

Audiuit āt hiſbo Ca. iiij.
ſeth filius ſaul q2 cecidiſſet
abner in hebron ⁊ diſſolute ſunt
manus eius omniſq3 iſrahel per
turbatus eſt. Duo autem viri prī
cipes latronum erant filio ſaul.
nomen vni banaa et nomen al
teri rechab filij remon berothite
de filijs beniamin. Siquidem ⁊ be
roth reputata eſt in beniamin.

Et fugerūt berothite in gathaim
fuerūtqꝫ ibi aduene vſqꝫ ad tēpꝰ
illud Erat āt ionathe filio ſaul fi
lius debilis pedibus. Q̄nquēnis
enī fuit quādo venit nūcius de ſa
ul ⁊ ionatha ex ieſrahel. Tollēs
itaqꝫ eū nutrix ſua fugit. Cumqꝫ
feſtinaēt vt fugeret cecidit ⁊ clau
dus effectus eſt. habuitqꝫ voca
bulū miphiboſeth. Veniētes igi
tur filij remmō berothite rechab
⁊ banaa igreſſe ſūt feruēte die do
mū hiſboſeth. Qui dormiebat ſu
per ſtratū ſuū meridie ⁊ oſtiaria
domus purgans triticum obdor
miuit: Ingreſſi ſūt āt domū laten
ter aſſumētes ſpicas tritici ⁊ per
cuſſerūt eū in inguine rechab et
banaa frater eiꝰ ⁊ fugerūt. Cum
āt ingreſſi fuiſſent domū ille dor
miebat ſup lectū ſuū in cōclaui et
ꝑcutiētes interfecerūt eū. Subla
toqꝫ capite eiꝰ abierūt ꝑ viā deſer
ti tota nocte ⁊ attulerūt caput hiſ
boſeth ad dauid in hebron. Dixe
rūtqꝫ ad regē. Ecce caput hiſbo
ſeth filij ſaul inimici tui qui que
rebat animā tuā. ⁊ dedit dn̄s do
mio nr̄o regi vltionē hodie de ſa
ul ⁊ de ſemie eiꝰ. Rn̄dens āt dauid
rechab ⁊ banaa fratri eiꝰ filijs rē
mon berothite. dixit ad eos. Vi
uit dn̄s qui eruit animā meā de
omni āguſtia qm̄ eū qui annūci
auerat michi ⁊ dixerat mortuꝰ ē
ſaul. q̄ putabat ſe ꝓſpera annūci
are tenui ⁊ occidi eū ī ſicelech. cui
oportebat me mercedē dare ꝓ nū
cio. Quāto magis nūc cū homīes
impij interfecerūt virū innoxium
in domo ſua ſup lectū ſuū. nō que
rā ſanguinē eiꝰ de manu veſtra ⁊
auferā vos de terra. Precepit itaqꝫ
dauid pueris ſuis ⁊ interfecerūt
eos. p̄cidēteſqꝫ manꝰ ⁊ pedes eoꝝ
ſuſpenderunt eos ſup piſcinā ī he
bron. Caput aūt hiſboſeth tule
runt ⁊ ſepelierūt in ſepulchro ab
ner in hebron. ¶Ca. v

ET venerunt vniūſe tribus
iſrl̄ ad dauid in hebron di
cētes. Ecce nos os tuū ⁊ caro tua
ſumꝰ. Sꝫ ⁊ heri ⁊ nudiuſtertiꝰ cū
eſſꝫ ſaul rex ſup nos. tu eras edu
cens ⁊ reducens iſrahel. Dixit aūt
dn̄s ad te. Tu paſces populū me
um iſrl̄ ⁊ tu eris dux ſup iſrahel.
Venerūt qꝫ ⁊ ſeniores iſrahel ad re
gem in hebron ⁊ ꝑcuſſit cū eis rex
dauid fedꝰ in hebron coram dn̄o.
vnxeruntqꝫ dauid in regē ſup iſ
rahel. Filiꝰ trigīta ānoꝝ erat da
uid cū regnare cepiſſet ⁊ q̄dragi
ta ānis regnuit. In hebron regna
uit ſup iudā ſeptē ānis ⁊ ſex mē
ſibus. In iheruſalem autē regna
uit triginta tribꝰ annis ſuper om
nem iſrl̄ ⁊ iudam. Et abijt rex et
ōnes viri q̄ erāt cū eo in iheruſā
lem ad iebuſeū habitatorē terre
dictūqꝫ eſt dauid ab eis. Non in
gredieris huc n̄ abſtuleris cecos
⁊ claudos dicētes. Non ingredietᷣ
dauid huc. Cepit autem dauid
arcem ſyon. hec eſt c̄itas dauid.
Propoſuerāt enī dauid in die illa
p̄miū. q̄ ꝑcuſſiſſet iebuſeū et teti
giſſet domatū fiſtulas ⁊ abſtuliſ
ſet cecos et claudos odiētes aīā
dauid. Idcirco dicitᷣ in ꝓuerbio
Cecus et claudus nō intrabunt
in tēplū. Habitauit aūt dauid in
arce ſyon ⁊ vocauit eam c̄itatem
dauid ⁊ edificauit ꝑ gīrū a mello

⁊ intrinſecus. Et egrediebat̄ ꝓfici
ens atqꝫ ſuccreſcēs ⁊ dominꝰ deus
exercituū erat cū eo. Miſitquoqꝫ
hirā rex tiri nuntios ad dauid ⁊
ligna cedrina ⁊ artifices lignorū
artificeſqꝫ lapiduꝫ ad parietes ⁊
edificauerūt domū dauid. Et cog
nouit dauid quoniā cōfirmaſſet
eū dominꝰ regem ſup iſrl̄ ⁊ quoni
am exaltaſſꝫ regnum eius ſup po
puluꝫ ſuum iſrl̄. Accepit ergo da
uid adhuc ꝯcubinas ⁊ vxores de
iheruſaleꝫ. poſtq̄ veneāt de hebrō
Natiqꝫ ſūt dauid ⁊ alij filij ⁊ filie.
⁊ hec nomia eoꝝ qui nati ſūt ei in
iheruſaleꝫ. Samua et ſobab ⁊ na
than ⁊ ſalomō ⁊ ibaar ⁊ heliſua
⁊ nepheg ⁊ iaphia ⁊ heliſama et
helida et heliſeleth. Audierūt er
go philiſtijm q̄ vnxiſſent dauid
in regē ſup iſrl̄ ⁊ aſcēderūt vniuer
ſi vt quererēt dauid. Qđ cum au
diſſꝫ dauid: deſcēdit in preſidiuꝫ.
Philiſtijm aūt venientes diffuſi
ſūt in valle raphaim. Et cōſuluit
dauid dn̄m dicēs. Si aſcendā ad
philiſtijm ⁊ ſi dabis eos in manu
mea. Et dixit dn̄s ad dauid. Aſcē
de: q̄ tradēs dabo philiſtijm i ma
nu tua. Venit ergo dauid ad ba
alpharaſim ⁊ percuſſit eos ibi ⁊
dixit. Diuiſit dn̄s inimicos meos
corā me. ſicut diuidūtur aq̄. Pro
pterea vocatū ē nomē loci illiꝰ ba
alpharaſim. Et reliq̄rūt ibi ſculp
tilia ſua: q̄ tulit dauid ⁊ viri eius
Et addiderunt adhuc philiſtijm
vt aſcēderent ⁊ diffuſi ſūt in valle
raphaim. Cōſuluit auteꝫ dauid
dn̄m. Si aſcēdā cōtra philiſteos
⁊ tradas eos i manꝰ meas. Qui
r̄ndit. Nō aſcendas ꝯtra eos ſed

gira poſt tergū eoruꝫ ⁊ venies ad
eos ex aduſo piroꝝ. Et cū audie
ris ſonitū gradiētis in cacumine
piroꝝ tūc inibis ꝓliū. q̄ tūc egre
diet̄ dn̄s an̄ faciē tuā: vt ꝑcutiat
caſtr̄ philiſtijm. Fecit itaqꝫ dd ſi
cut p̄cepat ei dn̄s ⁊ ꝑcuſſit phili
ſtijm de gabaa vſqꝫ dū venias ge

Congregauit Ca. vi. zer.
aūt rurſū dd oēs electos ex
iſrl̄ triginta milia. Surrexitqꝫ dd
⁊ abijt ⁊ vniuerſus populꝰ q̄ eāt
cū eo de viris iuda vt adducerēt
archā dei: ſuper quā inuocatum ē
nomē domini exercituū ſedētis in
cherubin ſup eam. Et impoſuerūt
archā dei ſup plauſtrum nouum
Tuleruntqꝫ eam de domo amina
dab qui erat in gabaa. Oſa autē
⁊ haio filij aminadab minabāt
plauſtrum nouū. Cūqꝫ tuliſſent
eam de domo aminadab qui eāt
in gabaa cuſtodiens archaꝫ dei.
haio precedebat archā dei. dauid
autem ⁊ omnis iſrahel ludebant
corā domino: in ōmibus lignis fa
brefactis ⁊ citharis ⁊ liris et tipa
nis ⁊ ſiſtris et cimbalis. Poſtq̄
auteꝫ venerūt ad areaꝫ nachor ex
tendit oſa manū ad archā dei et
tenuit eam. quoniā calcitrabant
boues ⁊ declinauerunt eam Iratuſ
qꝫ eſt indignatiōe dominꝰ contra
oſaꝫ ⁊ percuſſit eum ſup temerita
te qui mortuꝰ eſt ibi iuxta archā
dei. Cōtriſtatus ē aūt dd eo q̄ ꝑ
cuſſiſſꝫ dn̄s oſā ⁊ vocatuꝫ ē nomē
loci illiꝰ ꝑcuſſio oſa vſqꝫ in diem
hāc. Et extimuit dd dn̄m in die il
la dicēs Quō ingrediet̄ ad me ar
cha dn̄i. Et noluit diuertē ad ſe ar
chā dn̄i in ciuitateꝫ dd ſꝫ diuertit

eam in domũ obededom gethei. Et
habitauit archa dñi i domo obe
dedom gethei trib9 mẽſib9. ⁊ bñ
dixit dñs obededom ⁊ oẽm domũ
eius. Nũciatumq; eſt regi dauid
ꝙ bñdixiſſet dñs obededom et õ
nia ei9 ꝓpt̃ archam dei. Dixitq; da
uid. Ibo ⁊ reducam archã cũ bene
dictione i domũ meã. Abijt ergo
dauid ⁊ adduxit archa dei de do
mo obededom in ciuitatẽ dauid cũ
gaudio. ⁊ erant cũ dauid ſeptez
chori ⁊ victima vituli. Cũq; tranſ
cendiſſent q̃ portabãt archã dñi
ſex paſſus immolabãt bouem et
ouẽ ⁊ arietẽ ⁊ dauid pautiebat i
organis ⁊ ſaltabat totis viribus
ante dñm. Porro dauid erat acci
ctus ephot lineo ⁊ dauid ⁊ õnis
domus iſrl̃ ducebãt archam teſ
tamẽti dñi in iubilo ⁊ in clangore
buccine. Cumq; intraſſet archa
dñi in ciuitatem dauid. michol filia
ſaul ꝓſpiciens p feneſtrã vidit r̃
gẽ dauid ſubſilientẽ atq; ſaltãtẽ
corã dño ⁊ deſpexit eũ i corde ſuo
Et introduxerũt archã dñi et im
poſuerũt eã in loco ſuo in medio
tabernaculi qḋ tetẽderat ei dauid
⁊ obtulit dauid holocauſta corã
dño. ⁊ pacifica. Cũq; ꝯpleſſet of
ferens holocauſta ⁊ pacifica. bñ
dixit ꝓplo in noĩe dñi exercituum
⁊ ptitus eſt multitudini vniuerſe
iſrl̃ tam viro ꝙ mulieri ſingulis
collíridã panis vnã ⁊ aſſaturam
bubale carnis vnã ⁊ ſimilã frixã
oleo. Et abijt oĩs ꝓpl̃s vn9 qſq; i
domũ ſuã. Reuſuſq; eſt dauid vt
benediceret domui ſue ⁊ egreſſa mi
chol filia ſaul i occurſũ dauid. ait
Quã glorioſus fuit hodie rex iſrahel

diſcooperiens ſe añ ãcillas ſuorũ
ſuoꝝ et nudatus ẽ quaſi ſi nudet̃
vn9 de ſcurris. Dixitq; dauid ad
michol. Viuit dñs quia ludã ãte
dñm qui elegit me poti9 ꝙ patrẽ
tuũ ⁊ ꝙ omnẽ domũ ei9 ⁊ p̃cepit
m̃ ut eſſem dux ſup populuz dñi
iſrahel. Et ludã ⁊ vilior fiam ꝙ fa
ctus ſũ et ero humilis in ocul̃ me
is ⁊ cũ ancillis de quib9 locuta es
glorioſior apparebo. Igitur ⁊ michol
filie ſaul nõ ẽ natus filius vſq; in
diem mortis ſue. ¶Ca. vij.

Factũ eſt aũt cũ ſediſſet rex i
domo ſua ⁊ dñs dediſſet ei
requiẽ vndiq; ab vniuerſis inimi
cis ſuis: dixit ad nathã ꝓphetam
Videſne ꝙ ego habitẽ in domo
cedrina ⁊ archa dei poſita ſit i me
dio pelliũ. Dixitq; nathan ad re
gẽ. Omne qḋ ẽ in corde tuo vade
fac ꝙ dñs tecũ ẽ. Factũ eſt autez
in illa nocte et ecce ſermo dñi ad
nathan dicens. Vade ⁊ loquẽ ad
ſeruũ meum dauid. Hec dicit dñs
Nũqd tu edificabis mihi domuz
ad habitandũ. Neq; enĩ habita
ui i domo ex die illa qua eduxi iſ
rahel de terra egipti vſq; in diem
hanc. ſꝫ ambulabã in tabernacu
lo ⁊ tentorio p cuncta loca que tñ
ſiui cũ omnib9 filijs iſrahel. Nun
qd loquens locutus ſum ad vnã
de ꝙbus iſrahel cui p̃cepi vt pa
ſceret ꝓplm meũ iſrl̃ dicens: qua
re ñ edificaſti mihi domũ cedrinã
Et nũc hec dices ſuo meo dauid
Hec dicit dñs exercituũ. Ego tuli
te de paſcuis ſequentẽ greges vt
eſſes dux ſup ꝓplm meũ iſrahel. ⁊
fui tecũ in omnib9 vbicunq; am
bulaſti ⁊ interfeci vniuſos inimicos

tuos a facie tua: feciq; tibi nomē
grande iuxta nomen magnorū q̄
ſūt in terra. Et ponā locum popu
lo meo iſrahel ⁊ plantabo eum et
habitabo cū eo ⁊ nō turbabitur
āplius: nec addet filij iniquitatis
ut affligāt eum ſicut prius ex die
q̄ cōſtitui iudices ſup populū me
um iſrahel. Et requiē dabo tibi ab
ōmibus inimicis tuis: predicitq;
tibi dominꝰ. ꝙ faciat tibi dominꝰ
domū. Cūq; cōpleti fuerint dies
tui ⁊ dormieris cum prībus tuis:
ſuſcitabo ſemē tuū poſt te qd egre
dietur de vtero tuo ⁊ firmabo reg
nū eius. Ipſe edificabit domū no
mini meo ⁊ ſtabiliā thronū r̄gni
eius vſq; in ſēpiternū. Ego ero ei
in prēm ⁊ ipſe erit mihi in filium
Qui ſi inique aliquid geſſerit. ar
guā eum in virga viroꝝ ⁊ in pla
gis filioꝝ hominū. Miſericordiā
aūt meā nō auferam ab eo: ſicut
abſtuli a ſaul. quē amoui a facie
mea. Et fidelis erit domꝰ tua ⁊ reg
nū tuum vſq; in eternū añ faciē
meam ⁊ thronꝰ tuus erit firmꝰ iu
giter. Scdm ōnia verba hec ⁊ iux
ta vniūſā viſionē iſtā. ſic locutus
eſt nathā ad dauid. Ingreſſus ē
autem rex dauid ⁊ ſedit corā do
mino ⁊ dixit. Quis ego ſum domi
ne deꝰ ⁊ que domꝰ mea. ꝙ adduxe
iſti me huc uſq;. Sed ⁊ hoc paruū
viſū eſt in cōſpectu tuo dn̄e deꝰ ni
ſi loquēris etiā de domo ſerui tui i
longinquū. Iſta eſt enim lex adā
domine deus. Quid ergo addere
poterit adhuc dauid vt loquatur
ad te. Tu enim ſcis ſeruū tuū do
mine deꝰ. Propter verbum tuū ⁊
ſcdm cor tuū feciſti ōnia magna
lia hec. ita vt notū faceres ſeruo
tuo. Idcirco magnificatus es dn̄e
deꝰ. quia nō eſt ſimilis tui: neq; ē
deus extra te in omnibus que au
diuimꝰ auribus noſtris. Que eſt
autē vt populus tuꝰ iſrahel gens
in terra propter quā iuit deꝰ vt rē
dimeret eā ſibi in populū ⁊ pone
ret ſibi nomen faceretq; eis mag
lia ⁊ horribilia ſuper terrā. a facie
populi tui quem redemiſti tibi ex
egypto. gentem ⁊ deū eius. Fir
maſti enim tibi populū tuū iſra
hel in populū ſempiternū ⁊ tu do
mine deus factus es eis in deum.
Nūc ergo domine deus verbū qd
locutus es ſuper ſeruum tuū ⁊ ſu
per domum eius ſuſcita in ſempit
nū ⁊ fac ſicut locutus es vt mag
nificetur nomē tuum vſq; in ſempi
ternū atq; dicatur. Dominꝰ deus
exercituū deus ſuper iſrahel. Et do
mꝰ ſerui tui dauid erit ſtabilita co
rā domino. quia tu domīe exercituū
deꝰ iſrl̄ reuelaſti aurem ſerui tui di
cēs. Domū edificabo tibi: ꝓpterea in
uenit ſeruꝰ tuꝰ cor ſuū vt orarē te orā
tiōe hac. Nūc ergo dn̄e deꝰ tu es deꝰ:
⁊ v̄ba tua erūt vera. Locutꝰ es enī
ad ſeruū tuū bona hec. Incipe ergo ⁊
bn̄dic domui ſerui tui vt ſit i ſēpi
ternū corā te. ꝙ tu dn̄e deꝰ locutꝰ
es: bn̄dictiōe tua bn̄dicet̄ domꝰ ſer
ui tui in ſēpiternū. ¶ Ca. viij.

Factū ē aūt poſt hec percuſſit dd
philiſtijm ⁊ humiliauit eos ⁊
tulit dd frenū tributi de manu phi
liſtijm ⁊ percuſſit moab ⁊ menſus ē
eos funiculo coequās terre. Men
ſus ē aūt duos funiculos vnū ad oc
cidendū ⁊ vnū ad viuificādū. Factꝰ
q; ē moab dd ſeruiēs ſb tributo

Et pcuſſit dauid adadezer filiū
roob regē ſoba quādo pfect⁹ eſt
vt dñaret' ſup flumē eufraten. Et
captis dauid ex pte ei⁹ milleſep/
tingentis eqtib⁹ ⁊ viginti milib⁹
peditū ſubneruauit omnes iuga/
les curruū. Dereliqt aūt ex eis cen/
tum currus. Venit qꝫ ſiria damaſ/
ci vt preſidiū ferret adadezer re/
gi ſoba. et pcuſſit dauid de ſiria
vigintiduo milia viroꝝ. ⁊ poſuit
dauid pſidiū in ſiria damaſci. fac/
taqꝫ ē ſiria dd ſuiēs ſub tributo.
Seruauitqꝫ dñs dauid in ōmib⁹
ad quecūqꝫ pfectus ē. Et tulit da/
uid arma aurea q̄ habebāt ſerui
adadezer ⁊ detulit ea in ihrl'alē
Et de bethe et de beroth ciuitatibus
adadezer tulit rex dd es multum
nimis de quo fecit ſalomon oīa
vaſa erea in tēplo ⁊ mare eneuꝫ
⁊ columpnas ⁊ altare. Audiuit āt
thon rex emath qꝫ pcuſſiſſet dd
oē robur adadezer. miſit thou
ioram filium ſuum ad regem dd
vt ſalutaret eum congratulans
⁊ grās ageret eo qꝫ expugnaſſet
adadezer ⁊ pcuſſiſſet eū. Hoſtis
q̄ppe erat thon adadezer Et i ma/
nu eius erāt vaſa aurea ⁊ vaſa
argētea ⁊ vaſa erea q̄ ⁊ ipſa ſāc/
tificauit rex dauid domino cuꝫ ar/
gento ⁊ auro q̄ ſanctificauerāt de
vniuerſis gētibus q̄s ſubegerat
de ſiria ⁊ moab ⁊ filijs ammon et
philiſtijm ⁊ amelech ⁊ de manu/
bijs adadezer filij roob regis ſo/
ba. Fecit qꝫ ſibi dd nomē cum re/
uerteretur capta ſiria in valle ſa/
linaꝝ ceſis decē ⁊ octo milibus ⁊
in gebelez ad vigītitria milia ⁊ po/
ſuit i ydumea cuſtodes. ſtatuitqꝫ
pſidiū. Et facta ē vniuerſa ydu/
mea ſeruiens dd. et ſeruauit domi/
nus dd in omnib⁹ ad quecūqꝫ p/
fect⁹ eſt. Et regnauit dauid ſuper
omnē iſrahel. faciebat qꝫ dauid
iudiciū ⁊ iuſticiaꝫ omni populo
ſuo. Joab āt filius ſaruie erat ſu/
p exercitū. porro ioſaphat filius
achilud erat acomentarijs. et ſa/
doch fili⁹ achitob ⁊ achimelech
fili⁹ abiathar erāt ſacerdotes et
ſarias ſcriba. bananias aūt fili⁹
ioiade ſup cherethi ⁊ felethi. Filij
autē dauid ſacerdotes erant. Et
dixit dd. Putaſne ē aliqs q̄ remā/
ſerit de domo ſaul vt faciā cuꝫ eo
miſericordiā ꝓpter ionathan.

Ca. ix.

Erat āt de domo
ſaul ſeru⁹ noīe ſiba. Quem
cū vocaſſet rex ad ſe. dixit ei. Tu
ne es ſiba. Et ille rn̄dit. Ego ſum
ſeru⁹ tu⁹ Et ait rex. Nunqd ſupeſt
aliqs de domo ſaul vt faciā cū eo
miſericordiā dei. Dixitqꝫ ſiba regi
Supereſt fili⁹ ionathe debilis pedi/
bus. Vbi inquit eſt. Et ſiba ad
regem. Ecce ait i domo ē machir
filij amihel in lodobar. Cū aūt ve/
niſſet miphiboſeth fili⁹ ionathe
filij ſaul ad dauid corruit i faciēꝫ
ſuam ⁊ adorauit. Dixitqꝫ dd. Mi/
phiboſeth. Qui rn̄dit. Aſſum ſer/
u⁹ tuus. Et ait dd. Ne timeas q̄a
faciens faciaꝫ in te miſericordiā
ꝓpter ionathan patreꝫ tuuꝫ ⁊ reſ/
tituam tibi omnes agros ſaul pa/
tris tui et tu comedes panē i mē/
ſa mea ſēper. Qui adorans eū dix/
it. Quis ego ſū ſeru⁹ tuus qm̄ reſ/
pexiſti ſup canē mortuū ſimilē mi
Vocauit itaqꝫ rex ſibaꝫ puerū ſa/
ul et dixit ei. Omnia quecumqꝫ

fuerũt ſaul ⁊ vniuerſã domũ ei⁹
dedi filio domini tui. Operare igit̃
ei terram tu ⁊ filij tui ⁊ ſerui tui: ⁊
inferes filio dñi tui cibos vt alat̃.
Miphiboſeth autẽ filius dñi tui.
comedet ſemꝑ panẽ ſuper mẽſam
meã. Erant aũt ſibe quindecim fi
lij ⁊ viginti ſerui. Dixitq; ſiba ad
regẽ. Sicut iuſſiſti dñe mi rex ſer
uo tuo. ſic faciet ſeru⁹ tuus. Et mi
phiboſeth comedet ſuper mẽſam
meã q̃ſi vn⁹ de filijs regis. Habe
bat autẽ miphiboſeth filiũ puu
lum noĩe micha. Omnis vero cog
natio dom⁹ ſibe ſeruiebat miphi
boſeth. Porro miphiboſeth habi
tabat in iheruſalem. ꝗ de mẽſa re
gis iugiter veſcebatur ⁊ erãt clau
dus vtroq; pede. Ca. x.

FActum eſt autẽ poſt hec. vt
moreret̃ rex filiorũ ãmon ⁊
r̃gnauit anon filius eius pro eo
Dixitq; dauid. Faciã miſericordi
am cũ anon filio naas. ſicut fecit
pr̃ eius mecũ miſericordiã. Miſit
ergo dauid conſolans eũ per ſer
uos ſuos ſuper prĩs interitu. Cũ
autẽ veniſſent ſerui dauid in terrã
filiorum ãmon. dixerũt pncipes
filioꝝ ãmon ad anon dñm ſuũ.
Putas ꝙ propter honorem prĩs
tui miſerit dauid ad te cõſolato
res ⁊ ñ ideo vt te inueſtigaret ⁊ ex
ploraret ciuitatem ⁊ euerteret eã
miſit dauid ſeruos ſuos ad te.
Tulit itaq; anon ſeruos dauid.
raſitq; dimidiã ꝑtem barbe eoꝝ
⁊ p̃ſcidit veſtes eoꝝ medias vſq;
ad nates ⁊ dimiſit eos. Qd cũ nũ
ciatum eſſet dauid miſit in occur
ſum eorum. Erant enĩ viri confu
ſi turpiter valde. Et mãdauit eis
dauid. Manete in ihericho donec
creſcat barba veſtra ⁊ tũc reuerti
mini. Videtes autẽ filij ãmon ꝙ
iniuriã feciſſent dauid: miſerũt ⁊
conduxerũt mercede ſirũ roob ⁊
ſirũ ſoba viginti milia peditũ ⁊
a rege maacha mille viros et ab
hiſtob decẽ milia viroꝝ. Qd cum
audiſſet dauid: miſit ioab ⁊ õnẽ
exercitũ bellatoꝝ. Egreſſi ſũt ẽ filij
ãmon ⁊ direxerũt aciẽ ante ipſũ
introitũ porte. Sirus autẽ ſoba ⁊
roob ⁊ hiſtob ⁊ maacha ſeorſum
erant in campo. Vidẽs ergo ioab
ꝙ preparatum eſſet aduerſum ſe p̃
lium ⁊ ex aduerſo ⁊ poſt tergum
elegit ſibi ex omnibus electis iſra
hel ⁊ inſtruxit aciẽ cõtra ſirũ. reli
quã autẽ ꝑtem populi tradidit
abiſai fratri ſuo. Qui direxit aciẽ
aduerſum filios ãmon. Et ait io
ab. Si preualuerint aduerſũ me
ſiri: eris mihi in adiutoriũ. ſi aũt fi
lij ãmon p̃ualuerint adũſum te:
auxiliabor tibi. Eſto vir fortis et
pugnem⁹ pro populo noſtro i ci
uitate dei noſtri. Dominꝰ autẽ fa
ciet qd bonum eſt in cõſpectu ſuo
Iniit itaq; ioab ⁊ populus q̃ erãt
cũ eo certamẽ cõtra ſiros qui ſta
tim fugerũt a facie eius. Filij aũt
ãmon videntes quia fugiſſent ſi
ri: fugerunt ⁊ ipſi a facie abiſai ⁊
ingreſſi ſunt ciuitatem. Reuerſus
q; eſt ioab a filijs ãmon ⁊ venit
ihrl̃m. Videtes igr̃ filij ãmon qm̃
ſir⁹ expauit ⁊ qm̃ corruiſſẽ coraꝫ
iſrl̃ ꝯgregati ſũt pit̃. Miſitq; ada
dezer ⁊ eduxit ſiros q̃ erãt trãſflu
uiũ ⁊ adduxit eoꝝ exercitũ. Sobach
aũt mgr̃ milicie adadezer erat pn̄
ceps eoꝝ. Quod cũ nũciatũ eſſ.

Dauid. contraxit omnē iſrahelem
⁊ tranſiuit iordanē venitqꝫ in he-
lam. Et direxerūt aciē ſyri ex aduſo
dauid ⁊ pugnauerūt ↄtra iſrahel.
Fugerūtqꝫ ſyri a facie iſrahel. ⁊ oc-
cidit dauid de ſyris ſeptingentos
curꝰ ⁊ q̄dragīta milia equitū.
⁊ ſobach principē militie pcuſſit
qui ſtatim mortuus ē. Videntes
aūt vniūſi reges q̄ erāt in p̄ſidio
adadezer ſe victos ab iſrahel: ex-
pauerūt ⁊ fugerūt quinq̄ginta ⁊
octo milia corā iſrahel. Et fecerūt
pacē cū iſrahel ⁊ ſuierūt eis. timu-
erūtqꝫ ſyri auxilium prebere filijs
ammon.

Ca. xi.

Factū eſt autē vertēte anno
eo tpe quo ſolent reges ad
bella pcedere miſit dauid ioab et
ſuos ſuos cū eo ⁊ vniūſū iſrahel
⁊ vaſtauerūt filios ammō ⁊ obſe-
derūt rabba. Dauid autē remāſit
in ihr̄lm. Dū hec agerentur acci-
dit quadā die vt ſurgēt dauid de
ſtratu ſuo poſt meridiem ⁊ deam-
bulabat in ſolario domus regie
viditqꝫ mulierē ſe lauantē ex ad-
uerſo ſup ſolariū ſuū. Erat autē
mulier pulchra valde. Miſit ergo
rex ⁊ reqſiuit q̄ eſſet mulier. Nun-
ciatūqꝫ ē ei ꝙ ipſa eſſz bethſabee
filia heliā vxor vrie ethei. Miſſis
itaqꝫ dauid nūcijs: tulit eā. Que
cū ingreſſa eſſet ad illū: dormiuit
cū ea. Statīqꝫ ſanctificata ē ab im-
mundicia ſua ⁊ ꝛuerſa ē in domū
ſuā ↄcepto fetu. Mittenſqꝫ nūcia-
uit dauid et ait. Concepi. Miſit
autē dauid ad ioab. dicens. Mit-
te ad me vriā etheū. Miſitqꝫ ioab
vriā ad dd. Et venit vrias ad dd. q̄-
ſiuitqꝫ dd q̄ recte ageret ioab ⁊ pp̄ls
⁊ q̄uo āminiſtraret̄ bellū. Et dixit
dauid ad vriam. Vade in domū
tuā ⁊ laua pedes tuos. Et egreſſus
eſt vrias de domo regis: ſecutuſqꝫ
ē eū cibus regius. Dormiuit autē
vrias an̄ portam domus regie cū
alijs ſeruis dn̄i ſui ⁊ non deſcēdit
ad domū ſuā. Nūtiatūqꝫ ē dauid
a dicētibus. Non iuit vrias in do-
mū ſuā. Et ait dauid ad vriā. Nū-
q̄d nō de via veniſti? Quare n̄ deſcē-
diſti i domū tuā? Et ait vrias ad
dauid. Archa dei ⁊ iſrahel ⁊ iuda
habitant in papilionibus ⁊ dn̄s
meus ioab ⁊ ſui dn̄i mei ſup faci-
em terre manent ⁊ ego ingrediar
domū meā vt ↄmedam ⁊ bibā ⁊
dormiā cū vxore mea? Per ſalutē
tuā ⁊ p ſalutē anime tue nō faci-
am rem hāc. Ait ergo dauid ad
vriam. Mane hic etiam hodie ⁊
cras dimittā te. Manſit vrias in
iheruſalē in die illa ⁊ altera ⁊ vo-
cauit eū dauid vt ↄmederet corā
ſe ⁊ biberet ⁊ inebriauit eū. Qui
egreſſus veſpe dormiuit in ſtratu
ſuo cū ſuis dn̄i ſui ⁊ in domū ſuā
nō deſcendit. Factū ē ergo mane
⁊ ſcͥpſit dauid epiſtolā ad ioab
miſitqꝫ p manū vrie ſcribēs in epi-
ſtola. Ponite vriam ex aduerſo
belli vbi fortiſſimū ē preliū. ⁊ dere-
linq̄te eū vt pcuſſus intereat. Igit̄
cū ioab obſideret vrbem. Poſuit
vriam in loco vbi ſciebat viros
eſſe fortiſſimos: egreſſiqꝫ viri de ci-
uitate bellabant aduerſū ioab ⁊
ceciderūt de populo ſuorū dauid
⁊ mortuus eſt etiā vrias etheus.
Miſit itaqꝫ ioab ⁊ nunciauit da-
uid oīa v̓ba prelij. p̄cepitqꝫ nū-
cio dicēs. Cū ↄpleueris vniūſos

ſermones belli ad regem. ſi eum
videris indignari ⁊ dixerit quare
acceſſiſtis ad murū ut preliaremī
an ignorabatis ꝙ multa deſuper
ex muro tela mittātur. quis ꝑcuſ-
ſit abimelech filiū ierobaal. ni-
ne mulier miſit ſup eum fragmētū
mole de muro ⁊ interfecit eum in
thebes. quare iuxta murū acceſſi-
ſtis dices. Etiam ſuꝰ tuus vrias
etheus occubuit. Abijt ergo nū-
tius ⁊ venit ⁊ narrauit dd omīa
que ei preceperat ioab ⁊ dixit nun-
tius ad dauid. Preualuerūt aduū-
ſū nos viri ⁊ egreſſi ſūt ad nos
in agrū. Nos autē facto impetu
perſecuti eos ſumꝰ vſqȝ ad portā
ciuitatis ⁊ direxerūt iacula ſagit-
tarij ad ſeruos tuos ex muro deſu-
per. mortuiqȝ ſūt de ſeruīs regis.
Quin etiā ſeruus tuus vrias ethe-
us mortuꝰ eſt. Et dixit dauid ad
nuntium. Hec dices ioab. Nō te
frāgat iſta res. Varius enī euen-
tus eſt belli ⁊ nunc hunc ⁊ nunc
illum cōſumit gladiuſ. Conforta
bellatores tuos aduerſus vrbem
ut deſtruas eam ⁊ exhortare eos.
Audiuit aūt vxor vrie ꝙ mortuꝰ
eſſet vrias vir ſuus ⁊ planxit eū.
Tranſactoqȝ luctu miſit dauid ⁊
introduxit eā in domum ſuam et
facta eſt ei vxor peperitqȝ ei filium
Et diſplicuit verbū hoc qđ fecerāt
dauid corā dn̄o. Ca. xij.

Miſit ergo dominus nathā
ad dauid. Qui cum veniſſet
ad eum: dixit ei. Reſpōde mihi iu-
ditium. Duo viri erant in ciuitate
vna. vnus diues ⁊ alter pauper.
diues habebat oues ⁊ boues plu-
rimos valde. paup autē nihil ha-
bebat omino preter ouē vnā p-
uulam quā emerat et nutrierat
et que creuerat apud eū cū filijs
eius ſimul de pane illius comedēs
et de calice eius bibens et in ſinu
illius dormiens. eratqȝ illi ſicut fi-
lia. Cū aūt peregrinus quidā ve-
niſſet ad diuitē. parcēs ille ſumē
de ouibꝰ et de bobꝰ ſuis vt exhibē-
ret cōuiuiū pegrino illi q̄ venerāt
ad ſe tulit ouē viri pauperis ⁊ p-
parauit cibos homini q̄ venerat
ad ſe. Iratus aūt indignatōe da-
uid aduſū hominē illū nimis. dix-
it ad nathan. Viuit dn̄s qm̄ fili-
us mortis ē vir q̄ fecit hoc. Ouē
reddet in q̄druplū eo ꝙ fecerit v-
bū iſtud ⁊ nō pepercerit. dixit aūt
nathā ad dd. Tu es ille vir q̄ fe-
ciſti hanc rē. Hec dicit dn̄s deꝰ
iſrl. Ego vnxi te i regē ſup iſrl et
ego erui te de manu ſaul ⁊ dedi ti-
bi domū dn̄i tui ⁊ vxores dn̄i tui i
ſinu tuo. dediqȝ tibi domū iſrl et
iuda ⁊ ſi pua ſūt iſta adiciā tibi
multo maiora. Quare ergo otēpſiſ-
ti verbū dn̄i vt faceres malū i con-
ſpectu meo. Vriā etheū pcuſſiſti
gladio ⁊ vxorē illius accepiſti i
vxorē tibi. ⁊ iterfeciſti eū gladio
filiorū ammon Quāobrē non re-
cedet gladiꝰ de domo tua vſqȝ i ſē-
piternū. eo ꝙ deſpexeris me et tu-
leris vxorē vrie ethei vt eſſ; vxor
tua. Itaqȝ hec dicit dn̄s. Ecce ego
ſuſcitabo ſup te malū de domo tua
et tollā vxores tuas in oculis tuis
⁊ dabo pximo tuo ⁊ dormiet cū
vxoribꝰ tuis in oculis ſolis huiꝰ
Tu enī feciſti abſcōdite. ego au-
tē faciā verbū iſtud in conſpectu
oīs iſrahel ⁊ i ɔſpectu ſolis huiꝰ

Et dixit dauid ad nathan. Pec-
caui dño. Dixitqꝫ nathan ad da-
uid. Dñs quoqꝫ trãſtulit peccatũ tuũ
Non morieris Verumtamen quoniã
blaſphemare feciſti inimicos no-
men dñi ꝓpter verbũ hoc: filiꝰ qui
natus ẽ tibi morte morietur. Et re-
uerſus ẽ nathan in domum ſuã.
Percuſſitqꝫ dñs paruulũ quẽ pe-
pit vxor vrie dauid ⁊ deſperatus
eſt. Deꝑcatuſqꝫ ẽ dauid dñm pro
puulo ⁊ ieiunauit dauid ieiunio
⁊ ingreſſus ſeorſũ iacuit ſup terrã.
Venerũt aũt ſeniores domus eiꝰ
cogẽtes eũ vt ſurgeret de terra. Qui
noluit nec comedit cũ eis cibum
Accidit aũt die ſeptima vt more-
ret infans: timuerũtqꝫ ſerui dauid
nũciare ei ꝙ mortuꝰ eſſet puulus
Dixerũt em̃. Ecce cũ puulꝰ adhuc
viueret loq̃bamur ad eum ⁊ nõ
audiebat vocez nr̃am: quãto ma-
gis ſi dixerimus mortuus ẽ puer
ſe affliget. Cũ ergo dauid audiſ-
ſet ſeruos ſuos muſitantes: intel-
lexit ꝙ mortuus eſſet infantulus
Dixitqꝫ ad ſeruos ſuos. Num mor-
tuus ẽ puer. Qui rñderũt ei. Mor-
tuus eſt. Surrexit ergo dauid de
terra ⁊ lotus vnctuſqꝫ eſt. Cumqꝫ
mutaſſet veſtẽ ingreſſus ẽ domũ
dñi ⁊ adorauit ⁊ venit in domum
ſuã. petiuitqꝫ vt ponerent ei panẽ
⁊ ꝯmedit. Dixerũt aũt ei ſerui ſui
Quis ẽ ſermo quẽ feciſti. Propt
infantẽ cũ adhuc viueret ieiuna-
ſti ⁊ flebas: mortuo autez puero
ſurrexiſti ⁊ comediſti panez. Qui
ait. Propter infantẽ dũ adhuc vi-
ueret ieiunaui ⁊ fleui. Dicebã em̃
Quis ſcit ſi forte donet eum mihi
dñs ⁊ viuat infans. Nũc aũt ꝙ
mortuus ẽ quare ieiuno. Nũquid
potero reuocarẽ eũ amplius. Ego
vadã magis ad eũ. ille vero non
reuertet ad me. Et ꝯſolatꝰ eſt da-
uid bethſabee vxorem ſuã: ingreſ-
ſuſqꝫ ad eã: dormiuit cum ea. Que
genuit filiũ ⁊ vocauit nomẽ eius
ſalomõ ⁊ dñs dilexit euz. Miſitqꝫ
eum in manu nathan ꝓphete ⁊ vo-
cauit nomẽ eius amabilis dño:
eo ꝙ diligeret eũ dñs. Igitur pu-
gnabat ioab cõtra rabbath fili-
orũ ammon ⁊ expugnabat vrbẽ
regiã. Miſitqꝫ ioab nũtios ad da-
uid dicẽs Dimicaui aduũ rabba
⁊ capienda ẽ vrbs aquarũ. Nũc
igit cõgrega reliquã partez ꝓplī
obſide ciuitatẽ ⁊ cape eaz: ne cũ a
me vaſtata fuerit vrbs. nomini
meo aſcribat victoria. Congrega-
uit itaqꝫ dauid omnẽ ꝓplm ⁊ pro-
fectꝰ ẽ aduerſuz rabba. Cumqꝫ di-
micaſſet cepit eam. Et tulit dyade-
ma melchon de capite eius põdo
auri talentuz. habẽs gẽmas ꝑcio-
ſiſſimas ⁊ impoſitũ eſt ſup caput
dauid. Sed et predam ciuitatis
aſportauit multaz valde: ꝓplm quoqꝫ
eius adducens ſerrauit et circũ-
egit ſup eos ferrata carpenta. Di-
uiſitqꝫ cultris ⁊ trãſduxit in typo
lateruz. Sic fecit vniuerſis ciuita-
tibus filiorũ ammon. Et reuerſus
eſt dauid ⁊ õnis exercitus in ihe-
ruſalem. Ca. xiij.

Factũ eſt aũt poſt hec vt ab-
ſalon filij dauid. ſororez ſpe-
cioſiſſimaz vocabulo thamar ad-
amaret ammon filius dauid. ⁊ de-
periret in eã valde. ita vt ꝓpt amo-
rez eius egrotaret. ꝙ cũ eſſz virgo
difficile ei videbat. vt quippiam

inhoneſte ageret cū ea. Erat autē
ammō amicꝰ nomine ionadab
filius ſemmaa fratris dauid. vir
prudens valde. Qui dixit ad eum
Quare ſic attenuaris macie fili re
gis per ſingulos dies. Cur nō in
dicas michi. Dixitqꝫ ei āmō. Tha
mar ſororem fratris mei abſalō
amo. Cui rn̄dit ionadab. Cuba
ſuper lectū tuū ⁊ languorē ſimu
la. cūqꝫ venerit pater tuus ut viſi
tet te. dic ei. Veniat oro thamar
ſoror mea ut det m̄ cibū ⁊ faciat
pulmentum ut comedam d̄ māu
eius. Accubuit itaqꝫ ammon ⁊ q̄
ſi egrotare cepit. Cūqꝫ veniſſet rex
ad viſitandū eum ait āmon ad
regē. Veniat obſecro thamar ſo
ror mea ut faciat ī ocul̄ meis du
as ſorbiciunculas ⁊ cibum para
tum capiam de manu eiꝰ. Miſit ḡ
dauid ad thamar domū dicens.
Veni in domū āmon fratris tui
⁊ fac ei pulmentū. Venitqꝫ tha
mar in domū āmon fratris ſui. Il
le autē iacebat. Que tollēs farinā
cōmiſcuit ⁊ liquefaciens in ocul̄
eius coxit ſorbiciunculas. tollēs
qꝫ quod excoxerat effūdit et po
ſuit coram eo et noluit comedere
Dixitqꝫ āmon. Eicite vniuerſos a
me. Cūqꝫ eieciſſent omnes. Dixit
ammon ad thamar. Infer cibū
ī ↄclaui ut comedā d̄ māu tua. Tu
lit ḡ thamar ſorbiciunculas q̄s
fecerat et intulit ad ammon fra
trem ſuū in conclaui. Cūqꝫ obtu
liſſet ei cibū apprehendit eā et
ait. Veni cuba mecum ſoror me
a. Que reſpondit ei. Noli frat̄ mi
noli opprimere me neqꝫ enim hoc
phas ē ī iſrahel. Noli facere ſtul
ticiam hanc. Ego enim ferre nō
potero obprobriū meū ⁊ tu eris
quaſi vnus de inſipientibus in
iſrahel. quin potius loquere ad rē
gem et non negabit me tibi. No
luit autē ammon acquieſcere pre
cibus eius. ſed preualens viribꝫ
oppreſſit eam ⁊ cubauit cū ea. Et
exoſā eā habuit odio magno ni
mis ita ut maius eſſet odiū quo
oderat eā amore quo ante dilexe
rat. Dixitqꝫ ammon. Surge ⁊ va
de. Que rn̄dit. Maius eſt hoc ma
lū quod nunc agis aduerſū me
q̄ꝫ quod ante feciſti expellens me
Et noluit audiē eā. ſed vōto pue
ro qui miniſtrabat ei. Dixit. Eice
hāc a me forās ⁊ claude oſtiū pꝰ
eā. q̄ īduta eāt tūica talal. hmōi
eī filie rēgis virgines veſtibꝰ vte
bant̄. Eiecit itaqꝫ eā miniſter illiꝰ
foras. clauſitqꝫ fores pꝰ eā. Que
aſpgēs cinerē capiti ſuo ſciſſa ta
lari tuīca. impoſitiſqꝫ maībꝰ ſuper
caput ſuū ibat igrediens atqꝫ cla
mans. Dixit autē ei abſalō frat̄
ſuus. Nunq̊d āmon frat̄ tuꝰ ↄcu
buit tecū. Sed nunc ſoror tace.
frater tuus eſt. Neqꝫ affligas cor
tuū pro hac re. Manſit itaqꝫ tha
mar ↄtabeſcēs ī domo abſalō frīs
ſui. Cū āt audiſſet rex d̄d v̄ba hec
cōtriſtatus ē valde ⁊ noluit cōtri
ſtaē ſpm̄ āmon filij ſui. qm̄ dilige
bat eū. q꜡ p̄mogeitus eāt ei. Por
ro n̄ eſt locutus abſalō ad āmō
nec malū nec bonū. Oderāt enī ab
ſalon āmō eo q꜡ violaſſꝫ thamā
ſororē ſuam. Factum eſt āt poſt
tēpus biennij ut tonderent̄ oues
abſalon in balaſor que eſt iuxta
effraim. Et vocauit abſalō omēs

filios regis venitqꝫ ad regē et ait
ad eum. Ecce tondētur oues ſerui
tui veniat oro rex cuꝫ ſuis ſuis ad
ſeruū ſuū. Dixitqꝫ rex ad abſalon
Noli fili mi noli rogare vt veniamꝰ
omnes ⁊ grauemus te. Cū autē
rogeret eū ⁊ noluiſſet ire bñdixit
ei. Et ait abſalō ad dauid. Si nō
vis venire veniat obſecro nobiſcū
ſaltē ammon frater meꝰ. Dixitqꝫ
ad eū rex. Nō ē neceſſe vt vadat
tecum. Coegit itaqꝫ abſalon eū
et dimiſit cum eo ammon et vni
uerſos filios regis. Feceratqꝫ ab
ſalon conuiuium quaſi conuiuiū re
gis. Preceperat autē abſalon pu
eris ſuis dicēs. Obſeruate cum te
mulentus fuerit ammon vino, et
dixero vobis percutite eum ⁊ inter
ficite, nolite timere. Ego enī ſū qui
p̄cipio vobis. Roboramini ⁊ eſto
te viri fortes. Fecerunt ergo pueri
abſalon aduerſū ammon ſicut p̄
ceperat eis abſalon. Surgentesqꝫ
omēs filij regis. aſcēderūt ſinguli
mulas ſuas ⁊ fugerunt. Cūqꝫ ad
huc pgerent in itinere fama perue
nit ad dauid dicēs. Percuſſit ab
ſalon omnes filios regis ⁊ non re
manſit ex eis ſaltē vnus. Surrex
it itaqꝫ rex dauid ⁊ ſcidit veſtimē
ta ſua ⁊ cecidit ſup terrā ⁊ omēs
ſerui illius qui aſſiſtebāt ei. ſcide
rūt veſtimenta ſua. Rñdens autē
ionadab filius ſemmaa fratris
dauid dixit. Ne eſtimet dñs meꝰ
rex ꝙ omēs pueri regis occiſi ſint.
Ammon ſolus mortuus ē. qm̄ in
odio abſalon erat poſitus ex die
qua oppreſſit thamar ſororē eiꝰ.
Nūc ergo ne ponat dñs meꝰ rex
ſup cor ſuū vbū iſtud dicēs: omēs
filij regis occiſi ſunt: qm̄ ammon
ſolus mortuꝰ ē. Fugit āt abſalon.
Et eleuauit puer ſpeculator oclos
ſuos ⁊ aſpexit ⁊ ecce pp̄ls multus
veniebat p iter deuiū ex latere mō
tis. Dixit aūt ionadab ad regem.
Ecce filij regis aſſunt iuxta verbū
ſerui tui ſic factū eſt. Cūqꝫ ceſſaſſet
loqui apparuerunt ⁊ filij regis. Et
intrātes leuauerūt vocē ſuā ⁊ fle
uerūt. Sed ⁊ rex ⁊ omēs ſerui eius
fleuerunt ploratu magno nimis.
Porro abſalon fugiens abijt ad
tholomai filiū āmiur regē geſſur
Luxit ergo dauid filiū ſuū ammō
multis diebus. Abſalon aūt cū
fugiſſet et veniſſet in geſſur fuit
ibi tribꝰ annis. ceſſauitqꝫ rex da
uid pſeq̄ abſalon. eo ꝙ conſolatus
eēt ſup ammō interitu ¶ Ca. xiiij.
Intelligēs aūt ioab filius ſaruie
ꝙ cor regis verſū eſſet ad abſalō
miſit thecuam ⁊ tulit inde mlierē
ſapientē. dixitqꝫ ad eā. Lugere te
ſimula ⁊ induere veſte lugubri ⁊
ne vngaris oleo vt ſis quaſi mu
lier iā plimo tpe lugens mortuū.
Et igredieris ad regē ⁊ loqueris
ad eū ſermones huiuſcemodi.
Poſuit aūt ioab verba in ore eiꝰ.
Itaqꝫ cum ingreſſa fuiſſet mulier
thecuites ad regē, cecidit corā eo
ſup terrā ⁊ adorauit ⁊ dixit. Ser
ua me rex. Et ait ad eā rex. Quid
cauſe habes. Que reſpōdit. Heu
mulier vidua ego ſū. Mortuus ē
enī vir meus ⁊ ancille tue erant
duo filij qui rixati ſūt aduerſū ſe
in agro, nulluſqꝫ erat qui eos pro
hibere poſſet ⁊ percuſſit alter alterū
⁊ interfecit eū. Et ecce conſurgens
vniuerſa cognatio aduſū ancillā

tua; dicit Trade eum qui percuſſit
fratrē ſuū ut occidamus eū ꝓ aī
ma fratris ſui quē interfecit. ⁊ de
leamus heredē ⁊ q̄rūt extinguere
ſcintillā meā que relicta eſt ut ſu
perſit viro meo nomē ⁊ reliquie ſu
per terrā. Et ait rex ad mulierem.
Vade i domū tuā ⁊ ego iubebo ꝓ
te. Dixitq; mulier thecuites ad re
gē. In me dñe mi rex ſit iniq̄tas ⁊
i domo patris mei. rex āt ⁊ thro
nꝰ eiꝰ ſit inocēs. Et ait rex ad eā
Qui ↄtradixerit tibi adduc eū ad
me. ⁊ vltra non addet ut tāget te
Que ait Recordet̄ rex dñi dei ſui ut
nō multiplicet̄ ꝓximi ſāgnis ad
vlciſcendū et nequaq̄ interficiant
filiū meū. Qui ait. Viuit dñs q̄
nō cadet de capillis filij tui ſup ter
rā. Dixit ergo mulier. Loquat̄ ā
cilla tua ad dñm meū rēgē verbū
Et ait Loq̄re. Dixitq; mulier Qua
re cogitaſti huiuſcemodi rem ↄtrā
populū dei ⁊ locutus eſt rex verbū
iſtō ut peccet ⁊ n̄ reducat eiectū
ſuū. Oēs morimur ⁊ quaſi aq̄ di
labimur in terrā que n̄ reuertūtur.
Nec vult deꝰ perire aīa; ſed retra
ctat recogitans ne penitꝰ pereat q̄
abiectꝰ ē. Nūc igit̄ veni ut loquā
ad dñm meū regē v̄bū hoc p̄ſen
te populo. Et dixit ācilla tua. Lo
quar ad rēgē ſi q̄modo faciat rex
verbū ancille ſue Et audiuit rex ut
liberaret ancillam ſuam d̄ manu
omniū qui volebant de heredita
te domini delere me et filium me
um ſimul. Dicat ergo ancilla tua
ut fiat verbū dñi mei regis ſic ſac
ficiū. Sicut em̄ angelus dñi ſic ē
dominus meꝰ rex ut nec benedi
ctione nec maledictione moueat

Vnde ⁊ dñs deꝰ tuꝰ eſt tecum. Et
reſpondens rex dixit ad mulierem Ne
abſcondas a me verbū qd te int
rogo. Dixitq; ei mulier. Loquere
dñe mi rex. Et ait rex. Nunq̄d ma
nꝰ ioab tecū eſt i omnibꝰ iſtis.
Reſpondit mulier ⁊ ait Per ſalu
tem anime tue dñe mi rex nec ad
ſiniſtrā nec ad dextrā ē ex oībꝰ
hijs que locutus eſt dñs meꝰ rex
Seruꝰ enī tuꝰ ioab ipſe precepit
michi ⁊ ipſe poſuit i os ancille tue
omnia verba hec vt verterē figu
ram ſermonis huius. Seruꝰ enī
tuus ioab p̄cepit iſtud Tu autē
dñe mi rex ſapiens es ſicut habz
ſapiētiā āgelus dei vt intelligas
oīa ſup terrā. Et ait rex ad ioab
Ecce placatus feci verbū tuū. Va
de ergo ⁊ reuoca puerū abſalon
Cadenſq; ioab ſup faciē ſuā i t̄rā
adorauit ⁊ benedixit regi. Et dixit
ioab Hodie intellexit ſeruꝰ tuus
quia inueni gratiā in oculis tuis
dñe mi rex. Feciſti em̄ ſermonē
dñe mi rex ſui tui. Surrexit ergo
ioab ⁊ abijt in geſſur ⁊ adduxit
abſalon in ih̄r̄lm. Dixit autē rex.
Reuertat̄ in domū ſuā ⁊ faciē me
a; nō videat Reuerſus ē itaq; ab
ſalon in domū ſuā ⁊ faciē regis n̄
vidit. Porro ſicut abſalon vir nō
erat pulcher in ōni iſrahel ⁊ deco
rus nimis. A veſtigio pedis vſq;
ad verticem nō erat i eo vlla ma
cula. Et quādo tondebat capillū
ſemel aūt in anno tondebat. q̄a
grauabat eū ceſaries pōderabat ca
pillos capitis ſui ducētis ciclis pō
dere publico Nati ſūt āt abſalon
filij tres ⁊ filia vna noīe thamar
elegātis forme. Manſitq; abſalō i

iheruſalem duob⁹ annis ⁊ faciē
regis n̄ vidit. Miſit itaqꝫ ad ioab
vt mitteret eū ad regē. Qui noluͥ/
it venire ad eū. Cūqꝫ ſecūdo miſiſſꝫ
⁊ ille noluiſſꝫ venire ad eum: dixit
ſeruis ſuis. Scitis agruꝫ ioab iuxͣ
agꝝ meuꝫ habente meſſem ordei.
Ite igiṫ ⁊ ſuccendite eū igni. Suc/
cenderūt ergo ſerui abſalon ſegetē
igni. Et venientes ſerui ioab ſciſſis
veſtib⁹ ſuis dixerūt. Succenderūt
ſerui abſalon ptēꝫ agri igni Sur/
rexitqꝫ ioab et venit ad abſalon
in domū ei⁹ ⁊ dixit. Quare ſuccen/
derūt ſerui tui ſegetē meā igni. Et re/
ſpondit abſalō ad ioab. Miſi ad
te obſecrans vt venires ad me ⁊
mitterē te ad regem ⁊ diceres ei.
Quare veni de geſſur. Melius m̄
erat ibi eſſe. Obſecro ergo vt vi/
deam faciē regis. Quod ſi memor
eſt iniq̈tatis mee īterficiat me In/
greſſus itaqꝫ ioab ad regē: nūcia/
uit ei oīa. Vocatuſqꝫ ē abſalon
⁊ intrauit ad regē ⁊ adorauit ſup
faciē terre corā eo. Oſculatuſqꝫ ē
rex abſalon. Ca. xv.

IGitur poſt hec fecit ſibi abſalon
currus ⁊ equites ⁊ quinq̄ginta vi/
ros q̄ p̄cederent eū. Et mane cōſur/
gens abſalon ſtabat iuxta intro/
itū porte in via: ⁊ omnē viruꝫ qui
habebat negotium vt veniret ad
regis iudiciū: vocabat abſalō ad
ſe ⁊ dicebat. De qua ciuitate es tu.
Qui reſpōdens aiebat. Ex vna tri/
bu iſrahel ego ſeruus tuus Reſpō/
debatqꝫ ei abſolon. Videnṫ mihi
ſmōes tui boni ⁊ iuſti ſꝫ nō ē q̄ te
audiat ↄſtitut⁹ a rege. Dicebatqꝫ
abſalon. Quis me cōſtituat iudi/
cem ſup terraꝫ vt ad me veniant
omnes q̄ habent negotiū ⁊ iuſte
iudicē. Sed ⁊ cū accederet ad euꝫ
homo vt ſalutaret illuꝫ. extēdebat
manū ſuam ⁊ apprehendēs oſcula/
baṫ eū. Faciebatqꝫ hoc omni iſrl̄
venienti ad iudiciū vt audiretur
a rege. ⁊ ſollicitabat corda viroꝝ
iſrahel Poſt q̄dragīta aūt ānos
dixit abſalon ad regē dauid Va/
dam ⁊ reddaꝫ vota mea que voui
dn̄o in hebron. Vouēs enīꝫ vouit
ſeruus tuus cū eſſet in geſſur ſirie
dicēs. Si reduxerit me dn̄s in ihe/
ruſalem: ſacrificabo dn̄o. Dixitqꝫ
ei rex dauid. Vade ī pace. Et ſurre/
xit ⁊ abijt in hebron. Miſit auteꝫ
abſalon exploratores in vniūſas
tribus iſrahel dicens. Statī vt au/
dieritis clangorē buccine dicite.
Regñbit abſalon ī hebron. Porro
cum abſalon ierunt ducenti viri
de iheruſalē vocati eūtes ſimplici
corde ⁊ cauſā penitus ignorātes.
Accerſiuitqꝫ abſalō achitofel gi/
lonitē ↄſiliariuꝫ dauid de ciuitate
ſua gilo. Cūqꝫ ymolaēt victimas
facta eſt ↄiuratō valida ꝓpluſqꝫ
ↄcurrens augebatur cū abſalon
Venit igiṫ nuncius ad dauid di/
cens. Toto corde vniūſus iſrahel
ſequiṫ abſalō. Et ait dauid ſeruis
ſuis q̄ erāt cū eo in iheruſalē. Sur/
gite. Fugiam⁹: neqꝫ enī erit nob̄
effugiū a facie abſalon. Feſtina/
te egredi ne forte veniēs occupet
nos ⁊ impleat ſup nos ruinam ⁊
pcutiat ciuitatē in ore gladij Dixe/
rūtqꝫ ſerui regis ad eū. Oīa q̄cūqꝫ
preceperit dn̄s noſter rex libēter
exeq̄mur ſerui tui. Egreſſus ē ergo
rex ⁊ vniuerſa domus eius pedibꝫ
ſuis Et reliq̄t decē mlīeres ↄcubinas

ad cuſtodiendaꝫ domũ. Egreſſus
qꝫ rex ⁊ om̃is iſrahel pedibus ſuis
ſtetit ꝓcul a domo. ⁊ vniuerſi ſer
ui eiꝰ ãbulabãt iuxta eũ. ⁊ legio
nes cerethi ⁊ phelethi. ⁊ om̃es ge
thei pugnatores validi ſexcẽti vi
ri qui ſecuti eũ fuerant de geth pe
dites precedebãt regem. Dixit ãt
rex ad ethai getheũ. Cur vẽis no
biſcũ. Reuertere ⁊ habita cuꝫ re
ge qꝛ peregrinus es ⁊ egreſſus es
de loco tuo. Heri vẽiſti ⁊ hodie cõ
pelleris nobiſcũ egredi. Ego aũt
vadã quo iturus ſũ. Reuertere ⁊
reduc tecũ fratres tuos ⁊ dñs faci
at tecũ miſericordiã ⁊ veritateꝫ
qꝛ oſtendiſti gratiã ⁊ fidẽ. Et rẽſpõ
dit ethai regi dicens. Viuit dñs
⁊ viuit dñs meus rex qm̃ in quo
cũqꝫ loco fueris dñe mi rex ſiue ĩ
morte ſiue in vita ibi erit ſeruꝰ tu
us. Et ait dauid ethai. Veni et trã
ſi. Et trãſiuit ethai getheus ⁊ rex
⁊ om̃es viri qui cũ eo erãt ⁊ reliq̃
multitudo. Omneſqꝫ flebant voce
magna ⁊ vniuerſus ppl's trãſibat.
Rex quoqꝫ trãſgrediebat̃ torrenteꝫ ce
dron. ⁊ cũctus ppl's incedebat cõ
tra viã oliue q̃ reſpicit ad deſertũ
Venit aũt ⁊ ſadoch ſacẽdos ⁊ v
niuerſi leuite cũ eo portantes ar
chã federis dei ⁊ depoſuerũt archã
federis dei. Et aſcẽdit abiathar do
nec expletꝰ eſſet ppl's q̃ egreſſꝰ
fuerãt de ciuitate. ⁊ dixit rex ad ſa
doch Reporta archã dei in vrbem
Si inuenero grãꝫ in ocul' dñi rẽdu
cet me ⁊ oſtẽdet m̃ eã ⁊ taberna
culũ ſuũ. ſi ãt dixerit m̃ nõ places
preſto ſum faciat quod bonum ẽ
corã ſe. Et dixit rex ad ſadoch ſacẽ
dotem. O videns reuertere in ciui
tatem in pace ⁊ achimaas filiꝰ tu
us ⁊ ionathan filiꝰ abiathar du
o filij veſtri ſint vobiſcũ Ecce ego
abſcondar in cãpeſtribꝰ deſerti do
nec veiat ſermo a vobis indicãs
mihi. Reportauerũt ergo ſadoch
⁊ abiathar archã dei ĩ iheruſaleꝫ
⁊ manſerunt ibi Porro dauid aſ
cendebat cliuum oliuarum ſcan
dens ⁊ flens nudis pedibus ince
dens ⁊ operto capite. Sed ⁊ om̃is
populꝰ qui erãt cũ eo opto capite
aſcendebat plorans. Nũtiatũ eſt
aũt dauid qꝛ achitofel eſſet in cõ
iuratõe cũ abſalon. Dixitqꝫ dd.
Infatua queſo dñe cõſiliũ achi
tofel Cũqꝫ aſcẽderet dd ſũmitateꝫ
montis in quo adoraturꝰ erat do
minũ. ecce occurrit ei chuſai ara
chites ſciſſa veſte ⁊ terra pleno
capite. Et dixit ei dd. Si vẽeris me
cum eris m̃ oneri. ſi aũt ĩ ciuitatẽ
reuertaris ⁊ dixeris abſalon ſer
uus tuus ſũ rex patere me viuẽ
ſicut fui ſeruus patris tui ſic ero
ſeruus tuus: diſſipabis cõſilium
achitofel Hẽs aũt tecũ ſadoch ⁊
abiathar ſacerdotes ⁊ õe verbũ
quodcũqꝫ audieris in domo rẽgis
indicabis ſadoch ⁊ abiathar ſa
cerdotibꝰ. Sũt enim cũ eis duo fi
lij eorũ achimaas filius ſadoch ⁊
ionathã filiꝰ abiathar et mittẽ
tis ꝑ eos ad me õe vbũ qd audi
eritis Veniente ergo chuſai ami
co dauid in ciuitateꝫ. abſalõ quoqꝫ in
greſſꝰ ẽ ihrl'm ⁊ achitofel cũ eo.

Cumqꝫ dd ❡ Ca. xvi.
trãſiſſet paululum montis
verticẽ apparuit ſiba puer miphi
boſeth ĩ occurſum eius cum duo
bus aſinis q̃ onerãti erãt ducẽtis

panib⁹ ⁊ centum alligaturis vue
paſſe ⁊ centum maſſis palatarū ⁊
duobus vtribus vini. Et dixit rex
ſibe. Quid ſibi volūt hec. Rñditq̄
ſiba. Dñe mi rex. aſini domeſticis
regis vt ſedeant ⁊ panes ⁊ palate
ad veſcendū pueris tuis. vinum
autē vt bibat ſi quis defecerit in
deſerto. Et ait rex. Vbi ē fili⁹ domini
tui. Rñditq̄ ſiba regi. Remanſit
in ierusalē dicēs. Hodie reſtitu-
et mihi domus iſrahel regnū pr̄is
mei. Et ait rex ſibe. Tua ſint oīa
que fuerūt miphiboſeth. Dixitq̄
ſiba. Oro vt inueniā grāz corā te
dñe mi rex. Venit ergo rex dauid
vſq̄ bahurim. Et ecce egredieba-
tur inde vir de cognacōe dom⁹ ſaul
noīe ſemei fili⁹ gera. procedebat q̄
egrediens et maledicebat mitte-
batq̄ lapides ɔtra dauid ⁊ ɔtra
vniūſos ſeruos regis dauid. Oīs
autē pplˢ ⁊ vniūſi bellatores a de-
xtro et a ſiniſtro latere regis ince-
debant. Ita autē loquebat̄ ſemei
cū malediceret regi. Egredere egre-
dere vir ſāguinū ⁊ vir belial. Red-
didit tibi domin⁹ vniūſū ſangui-
nē dom⁹ ſaul. qm̄ inuaſiſti regnū
p eo ⁊ dedit dñs regnū in manu
abſalon filij tui ⁊ ecce premūt te
mala tua qm̄ vir ſanguinum es.
Dixit aūt abiſai filius ſaruie regi
Quare maledicit canis hic moritu-
rus dño meo regi? Vadā ⁊ ampu-
tabo caput eius. Et ait rex. Quid
mihi ⁊ vob eſt filij ſaruie. Dimit-
te eū vt maledicat. Dñs eñ prece-
pit ei vt malediceret dauid. Et q̄s
ē qui audeat dicere quare ſic fecerit
Et ait rex abiſai ⁊ vniūſis ſeruis
ſuis Ecce filius me⁹ q̄ egreſſus eſt
de vtero meo querit animam me-
am: q̄nto magis hic filius iemi-
ni maledicet mihi. Dimittite eum
vt maledicat iuxta p̄ceptū dñi. ſi
forte reſpiciat dñs afflictōez meā
⁊ reddat mihi dñs bonū p male-
dictione hac die hodierna. Am-
bulabat itaq̄ dauid ⁊ ſocij eius
p viā cū eo. ſemei aūt p iugū mō-
tis ex latere ɔtra illū gradiebat̄
maledicēs ⁊ mittens lapides ad-
uerſū eū terrāq̄ ſpargēs. Venit
itaq̄ rex dauid ⁊ vniuerſus pplˢ
cū eo laſſus ⁊ refocillati ſunt ibi.
Abſalon aūt et oīs pplus eius
ingreſſi ſunt ihrl'm. ſ; ⁊ achitofel
cū eo. Cū aūt veniſſet chuſai arach-
ites amicus dauid ad abſalō: lo-
cutus ē ad eū. Salue rex ſalue rex.
Ad quē abſalon. Hec ē inq̄t grā
tua ad amicū tuū. Quare nō iui-
ſti cū amico tuo. Rñditq̄ chuſai
ad abſalon. Nequaq̄: q̄r illi⁹ ero
quē elegit dñs ⁊ omnis hic pplˢ
⁊ vniuerſus iſrahel ⁊ cū eo mane-
bo. Sed ⁊ hoc infrā cui ego ſer-
uiturus ſū. Nonne filio regis. Si-
cut parui patri tuo ita parebo et
tibi. Dixit autē abſalon ad achi-
tofel. Inite ɔſiliū quid agere debe-
amus. Et ait achitofel ad abſa-
lon. Ingredere ad ɔcubinas pr̄is
tui quas dimiſit ad cuſtodiēdā
domū vt cū audierit oīs iſrahel
q̄ fedaueris patrē tuū roborent̄
tecū manus eoꝝ. Tetenderūt ergo
abſalon tabernaculū in ſolario:
ingreſſusq̄ ē ad cōcubinas pr̄is
ſui corā vniūſo iſrl'. Conſiliū aūt
achitofel q̄d dabat in dieb⁹ illis
quaſi ſi quis conſuleret dñm. Sic
erat oē ɔſiliū achitofel ⁊ cum

eſſet cū dd ⁊ cū eſſet cū abſalon.
Dixit ergo achito Ca. xvij.
fel ad abſalon. Eligā mihi
duodecī milia viroꝝ. ⁊ cōſurgens
perſequar dauid hac nocte. et ir
ruens ſup eū quippe q̄ laſſus eſt
⁊ ſolutis maīb9 pcutiā. Cūq; fu
gerit omnis pplus qui cū eo eſt
pcutiā regē deſolatū et reducam
vniūſū pplm quō vnus homo re
uerti ſolet. Vnū em̄ virū tu que
ris ⁊ omnis ppls erit i pace. Pla
cuitq; ſmo eius abſalō et cūctis
maioribus natu iſrl. Ait āt ab
ſalon. Vocate chuſai arachiten.
⁊ audiam9 quid etiam ipe dicat
Cūq; veniſſet chuſai ad abſalō
ait abſalon ad eū. Huiuſcemodi
ſermonē locutus ē achitofel. Fa
cere debemus an nō. Quod das
ɔſiliū. Et dixit chuſai ad abſalō.
Nō bonū cōſiliū qd dedit achito
fel hac vice. Et rurſū itulit chuſai
Tu noſti patrē tuū ⁊ viros q̄ cū
eo ſūt eſſe fortiſſimos ⁊ amaro a
nimo. veluti ſi vrſa raptis catul' i
ſaltu ſeuiat. Sed ⁊ pater tu9 vir
bellator eſt nec morabit' cū popu
lo. Forſitā nūc latitant in foueis
aut in vno quo voluerit loco. ⁊ cū
ceciderit vnus quilib; i pncipio
audiet quicūq; audierit ⁊ dicet.
Facta ē plaga in pplo q̄ ſeqbat'
abſalon. Et fortiſſimus ipſe cui9
cor eſt quaſi leonis pauore ſol
uet'. Scit em̄ oīs ppls iſrl' fortē
eſſe patrē tuū ⁊ robuſtos omēs q̄
cū eo ſūt Sed hoc m̄ videt' rectum
eſſe conſiliū. Congregetur ad te
vniuerſus popul9 iſrl' a dan vſq;
berſabee quaſi arena maris innu
merabilis. ⁊ tu eris in medio eoꝝ
⁊ irruemus ſup eū in quocūq; lo
co inuentus fuerit. ⁊ opiemus eū
ſicut cadere ſolet ros ſup terrā et
non relinqmus de viris qui cū eo
ſūt nec vnū quidē. Quod ſi vrbem
aliquā fuerit igreſſus circūdabit
omīs iſrl' ciuitati illi funes ⁊ trahe
mus eā in torrentē ut nō repiat'
nec calculus quidē ex ea. Dixitq;
abſalō ⁊ omēs viri iſrahel. Meli
us eſt ɔſiliū chuſai arachite ɔſi
lio achitofel. Dn̄i āt nutu diſſipa
tū eſt cōſiliū achitofel vtile ut in
duceret dn̄s ſup abſalon malum
Et ait chuſai ſadoch ⁊ abiathar
ſacerdotib9. Hoc ⁊ hoc mō cōſiliū
dedit achitofel abſalon ⁊ ſeniori
bus iſrl' ⁊ ego tale ⁊ tale dedi cōſi
lium. Nūc ḡ mittite cito ⁊ nūtiate
dd dicētes Ne moreris nocte hac
i cāpeſtrib9 deſti. ſ; abſq; dilacōe
trāſgredē ne forte abſorbeat' rex
⁊ oīs pplus q̄ cū eo ē Jonathas
aūt ⁊ achimaas ſtabāt iux̄ fōtē
rogel. Abijt ancilla ⁊ nūtiauit eis
⁊ illi pfecti ſūt ut referrēt ad regē
dd nūtiū. Nō em̄ poterāt videri ā
introire ciuitatē. Vidit aūt eos q̄
dā puer ⁊ indicauit abſalon. Jlli
vero concito gradu igreſſi ſūt do
mū cui9dā viri in bachurim q̄ hē
bat puteū i veſtiblo ſuo ⁊ deſcende
rūt i eū. Tulit āt mulier ⁊ expā
dit velamē ſup os putei quaſi ſic
cās tipſanas ⁊ ſic latuit res. Cū
q; veniſſent ſui abſalon in domū
ad mulierē dixert. Vbi ē achia
as ⁊ ionathas. Et rn̄dit ei mlier
Trāſierūt feſtināt guſtata paulu
lū aq̄. At hij q̄ qrebāt cū nō repiſ
ſet reūſi ſūt i ihrl'; Cūq; abiſſent
aſcenderūt illi de puteo ⁊ pgētes

nunciauerunt regi dauid ⁊ dixe
rūt. Surgite ⁊ trāſite cito fluuiū
qm̄ huiuſcemodi dedit cōſiliū cō
tra vos achitofel. Surrexit ergo
dauid ⁊ omnis populus q̄ cū eo
erat ⁊ trāſierūt iordanē donec dilu
ceſceret anteq̄ꝫ denudaret͛ verbū
⁊ nec vnꝰ quidē reſiduꝰ fuit q̄ non
trāſiret fluuiū Porro achitofel vi
dēs ꝙ nō fuiſſet factū cōſiliū ſuū
ſtrauit aſinū ſuū. ſurrexitqꝫ ⁊ ab
ijt in domū ſuā ⁊ in ciuitatē ſuā
⁊ diſpoſita domo ſua ſuſpendio i
terijt ⁊ ſepultus eſt i ſepulchro
pr̄is ſui. Dauid aūt venit in caſtr̄
⁊ abſalon trāſijt iordanē ipſe ⁊ ō
nes viri iſrahel cū eo. Amaſā vero
cōſtituit abſalon ꝓ ioab ſuper ex
ercitū. Amaſa autem erat filius
viri q̄ vocabat͛ iethra de ieſreli. q̄
ingreſſus ad abigail filiā naas
ſororē ſaruie q̄ fuit mater ioab.
Et caſtrametatꝰ ē iſrahel cū abſa
lon in terra galaad. Cumqꝫ veniſ
ſet dauid i caſtra ſobi filiꝰ naas
de rabbath filiorꝝ ammon ⁊ ma
chir filiꝰ ammihel de lodabar et
berzellai galaadites de rogeli. ob
tulerūt ei ſtratoria ⁊ tapecia ⁊ va
ſa fictila. frumentū ⁊ ordeū ⁊ fari
nā ⁊ polentā ⁊ fabā et lentem ⁊
frixū cicer ⁊ mel ⁊ butirum oues
⁊ pingues vitulos dederuntqꝫ da
uid ⁊ populo q̄ cū eo erat ad veſ
cendū. Suſpicati enī ſūt populū
fame ⁊ ſiti fatigari in deſerto.

Igitur cōſiderato ¶ Ca. xviij.
dauid populo ſuo cōſtituit ſuper
eos tribunos et centuriones et de
dit populi terciā partē ſub mãu
ioab et terciā ꝑtē ſub manu abi
ſai filij ſaruie fratris ioab ⁊ t͛ciā
partē ſub manu ethai q̄ erat de
geth. Dixitqꝫ rex ad populū. Egre
diar ⁊ ego vobiſcū. Et rn̄dit ppl̄s
Non exibis. Siue enī fugerimus
nō magnopere ad eos de nobis perti
nebit ſiue media pars ceciderit
e nobis nō ſatis curabunt. q̄a tu
vnus ſolus ꝓ decē milibꝰ cōputa
ris. Melius eſt igit͛ vt ſis nobis i
vrbe p̄ſidio. Ad quos rex ait. Quod
vobis videt͛ rectū hoc faciā. Stetit
ergo rex iuxta portā. Egredieba
tur populus ꝑ turmas ſuas: cēte
ni milleni. Et p̄cepit rex ioab et a
biſai ⁊ ethai dicens. Seruate mī
puerum abſalon Et omnis popu
lus audiebat p̄cipientē regē cū
cūctis principibꝰ ꝓ abſalon. Itaqꝫ
egreſſus eſt populus in campū
cōtra iſrl̄. ⁊ factū eſt p̄liū in ſaltu
ephraim. Et ceſus eſt ibi populꝰ
iſrl̄ ab exercitu dauid. factaqꝫ ē
plaga magna in die illa viginti mili
um. Fuit aūt ibi preliū diſperſū
ſuꝑ faciē omnis t͛re ⁊ multo plu
res erāt quos ſaltus conſūpſerat
de populo q̄ꝫ hij quos vorauerat
gladius in die illa. Accidit autē
vt occurreret abſalō ſeruis dauid
ſedens mulo. Cūqꝫ ingreſſus fuiſ
ſet mulus ſubter cōdenſā quercū
⁊ magnā adheſit caput eius q̄rcui. et
illo ſuſpenſo inter celum et terrā
mulus cui inſederat ꝑtranſiuit.
Vidit aūt hoc quiſpiā ⁊ nūciauit
ioab dicens. Vidi abſalon pende
re de quercu. Et ait ioab viro qui
nūciauerat ei. Si vidiſti quare nō
cōfodiſti eū cū terra ⁊ ego dediſ
ſem tibi decē argēti ſiclos et vnū
baltheum. Qui dixit ad ioab. Si
appenderes in manibꝰ meis mille

argēteos nequaq̄ mitterē manū
meā in filiū regis. Audiētib9 em̄
nobis precepit rex tibi ⁊ abisai ⁊
ethai dicēs. Custodite mihi pue
rū absalon. Sed ⁊ si fecissem con
tra animā meaȝ audacter nequa
q̄ hoc rēgē latere potuisset ⁊ tu sta
res ex aduerso. Et ait ioab. Nō si
cut tu vis. sed aggrediar eū corā
te. Tulit ergo ioab tres lāceas in
manu sua ⁊ infixit eas in corde ab
salon. Cūq̄ adhuc palpitaret he
rens in quercu cucurrerūt decē iu
uenes armigeri ioab ⁊ pcutiētes
interfecerūt eū Cecinit autē ioab
buccina ⁊ retinuit populū ne pse
queret fugientem israhel volens
parcere multitudini. Et tulerūt ab
salon et piecerūt eū in saltu in fo
ueam grādē ⁊ cōportauerūt super
eū aceruū lapidū magnū nimis
Oīs aūt israhel fugit in tabnacu
la sua Porro absalō erexerat sibi
cū adhuc viueret titulū qui est in
valle regis. dixerat em̄ Nō habeo
filiū et hoc erit monimentū noīs
mei Vocauitq̄ titulū noīe suo et
appellatur manus absalon vsq̄
ad hāc diē. Achimaas āt fili9 sa
doch ait. Curraȝ ⁊ nūtiabo regi q̄
iuditiū fecerit ei deus de manu ini
micoꝝ eius. Ad quem ioab dixit
Nō eris nūtius in hac die sȝ nūci
abis in alia. Hodie nolo te nūtia
re. Filius em̄ regis est mortu9. Et
ait ioab chusai. Vade ⁊ nūtia re
gi q̄ vidisti Adorauit chusai ioab
⁊ cucurrit. Rursus āt achimaas
filius sadoch dixit ad ioab Quid
impedit si etiā ego curro p9 chu
sai. Dixitq̄ ei ioab. Quid vis cur
rere fili mi. Veni huc. Nō eris bo
ni nuncij baiulus. Qui respondit
Quid enim si cucurrero. Et ait ei.
Curre. Currens ergo achimaas
per viam cōpendij trāsiuit chusai
Dauid autem sedebat inter duas
portas. Speculator vero qui erat i
fastigio porte sup murum eleuās
oculos vidit hominē currentē so
lum et exclamans indicauit regi
dixitq̄ rex Si solus est: bonus est
nuntius in ore eius Properāte āt
illo ⁊ accedente ꝓpius: vidit specu
lator hominē alteꝝ currentē et vo
ciferās in culmine ait. Apparet mi
alter homo currens solus. Dixit
q̄ rex. Et iste bonus est nuntius.
Speculator autem cōtemplor ait
cursum prioris quasi cursum achi
maas filij sadoch. Et ait rex. Vir
bonus est ⁊ nuntiū portans bonū
venit Clamans autē achimaas
dixit ad regem. Salue rex. Et ado
rans regem coraȝ eo pronus in t
ram ait Benedictus domin9 deus
tuus qui cōclusit homines qui le
uauerūt manus suas cōtra dn̄m
meū regem. Et ait rex. Est ne pax
puero absalon. Dixitq̄ achima
as Vidi tumultū magnū cū mitte
ret ioab seruus tuus o rex me ser
uū tuū nescio aliud. Ad queȝ rex
transi ait ⁊ sta hic Cūq̄ ille trāsisset
et staret apparuit chusai. Et veni
ens ait Bonū apporto nuntiū mi
rex. Judicauit em̄ p te dn̄s hodie
de manu omniū qui surrexerūt cō
tra te. Dixit aūt rex ad chusai Est
ne pax puero absalon. Cui respō
dens chusai Fiāt inq̄t sic puer īimici
dn̄i mei regis ⁊ vniūsi q̄ cōsurgūt
aduūs9 eū in malū Cōtristat9 itaq̄
rex ascēdit cenaculū porte ⁊ fleuit

Et ſic loquebatur vadens. Fili mi
abſalon. abſalon fili mi. Quis mi
tribuat vt ego moriar ꝓ te. Ab
ſalō fili mi. fili mi abſalō. Ca. xix.
NUnciatū ē āt ioab ꝙ rex fle
ret ⁊ lugeret filiū ſuū ⁊ vͣſa
ē victoria in luctū in die illo om̄i
populo. Audiuit em̄ pp̄ls in die il
la dici. Dolet rx̄ ſup filio ſuo. Et de
clinauit populꝰ ī die illa ingredi
ciuitatem. quō declinare ſolet popu
lus verſus ⁊ fugiens de ꝑlio. Por
ro rex operuit caput ſuū ⁊ clama
bat voce magna. Fili mi abſalon
abſalon fili mi. Ingreſſus ergo
ioab ad regē in domū dixit. Cōfu
diſti hodie vultus oīm ſuoꝝ tuo
rū ꝗ ſaluā fecerūt animā tuā ⁊ ani
mā filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiarū tuarū ⁊
animā vxoꝝ tuaꝝ ⁊ animā ꝯcubi
naꝝ tuaꝝ. Diligis odiētes te et o
dio habes diligētes te. Et oñdiſti
hodie ꝙ nō curas de ducibꝰ tuis
⁊ de ſuis tuis ⁊ vere cognoui mō
quia ſi abſalon viueret ⁊ omnes
nos occubuiſſemꝰ. tūc placeret ti
bi. Nūc igit̄ ſurge ⁊ procede ⁊ allo
quens ſatiſfac ſeruis tuis. Iuro eī
tibi per dominū ꝙ ſi non exieris
nec vnꝰ quidē remāſurus ſit tecū
nocte hac. ⁊ peius erit hoc tibi ꝙ̄
omnia mala ꝗ venerūt ſup te ab
adoleſcentia tua vſqꝫ in p̄ns. Sur
rexit ergo rex et ſedit in porta. Et
omni populo nūciatū eſt ꝙ rx̄ ſe
deret in porta. Venitqꝫ vniuerſa
multitudo corā rege. iſrahel autē
fugit in tabnacula ſua. Omniſqꝫ
populꝰ certabat ī cūctis tribubꝰ
iſrahel dicens. Rex liberauit nos
de manu inimicoꝝ noſtroꝝ. ipſe
ſaluauit nos de mānu philiſtinoꝝ
⁊ nūc fugit de terra ꝓpter abſalō.
Abſalon aūt quem vnximꝰ ſuper
nos mortuꝰ eſt in bello. Vſqꝫquo
ſiletis ⁊ nō reducitis regē. Et con
ſiliū totiꝰ iſrahel venit ad regem.
Rex vero dauid miſit ad ſadoch
⁊ abiathar ſacerdotes dicēs. Lo
quimini ad maiores natu iuda dicē
tes. Cur venitis nouiſſimi ad redu
cendū regem in domū ſuā. Sermo
aūt omnis iſrahel ꝑuenerat ad
regē in domo eius ꝙ dixerat rex.
Hec dicetis ad populū. Fratres
mei vos. os meū ⁊ caro mea vos.
Quare nouiſſimi reducitis regē.
Et amaſe dicite. Nōne os meū es
⁊ caro mea. Hec faciat mihi deꝰ
⁊ addat ſi nō magiſter milicie fu
eris corā me omni tēpore ꝓ ioab.
Et inclinauit cor omniū viroꝝ iu
da quaſi viri vnius. Miſerūtqꝫ ad
regē dicentes. Reuertere tu ⁊ om
nes ſerui tui. Et reuerſus ē rx̄. Et ve
nit vſqꝫ iordanē. Et omnis iuda
venit vſqꝫ in galgala vt occurre
ret regi ⁊ traduceret eū iordanē.
Feſtinauit aūt ſemei filius gera
filij iemini de bahurim ⁊ deſcēdit
cū viris iuda in occurſū regis da
uid cū mille viris de beniamin et
ſiba puer de domo ſaul et quindecī
filij eius ac viginti ſui erant cū eo.
Et irrūpentes iordanē ante regē
tranſierūt vada vt traducerent
domū regis ⁊ facerent iuxta iuſſi
onē eius. Semei autē filius gerā
ꝓſtratus corā rege cū iā trāſiſſet
iordanē dixit ad eū. Ne reputes
michi dn̄e mi iniquitatē neqꝫ me
mineris iniuriarū ſerui tui in die
qua egreſſus es dn̄e mi rex de ihe
ruſalem. neqꝫ ponas rex in corde

tuo. Agnoſco enim ſeruus tuus
peccatū meū ⁊ idcirco hodie p̄mꝰ
veni de oi domo ioſeph. deſcendi
qꝫ in occurſū dn̄i mei regis Reſpō
dens vero abiſai filiꝰ ſaruie dixit
Nūquid ꝓ hijs verbis nō occide
tur ſemei qui maledixit xp̄o dn̄i.
Et ait dauid. Quid mihi ⁊ vobis
filij ſaruie. Cur efficiemini mihi
hodie in ſathan. Ergone hodie i
terficietᷣ vir in iſrl̄. An ignoro ho
die me factū regez ſup iſrahel. Et
ait rex ſemei. Nō morieris Iurauit
qꝫ ei. Miphiboſeth q̊qꝫ filiꝰ ſaul de
ſcendit in occurſū regis illotis pe
dibus ⁊ intonſa barba. veſteſqꝫ
ſuas nō lauerat a die q̄ egreſſus
fuerat rex vſqꝫ ad diē reuerſionis
eius in pace Cūqꝫ occurriſſet regi
dixit ei rex. Quare nō veniſti mecū
miphiboſeth. Et rn̄dens ait. Dn̄e
mi rex ſeruus meus ꝯtempſit me
Dixitqꝫ ei ego famulus tuꝰ ut ſter
neret mihi aſinū ⁊ aſcēdēs abirez
cū rege. Claudus em̄ ſū ſeruꝰ tuꝰ
Inſup ⁊ accuſauit me ſeruū tuum
ad te dn̄m meū regē Tu aūt dn̄e
mi rex ſicut angelus dei es: fac qđ
placitum eſt tibi. Neqꝫ em̄ fuit do
mus patris mei niſi morte obno
xia dn̄o meo regi. tu aūt poſuiſti
me ſuū tuū inter ꝯuiuas menſe
tue Quid ergo habeo iuſte quere
le aut q̄đ poſſum vltra vociferari
ad regē. Ait ergo ei rex. Quid vl
tra loqueris. Fixū eſt qđ locutꝰ
ſum. Tu ⁊ ſiba diuidite poſſeſſio
nes. Rn̄ditqꝫ miphiboſeth regi.
Etiaz cūcta accipiat poſtq̄ reuerſus
eſt dn̄s meus rex pacifice i domū
ſuā Berzellai qꝫ galaadites ſenex
valde deſcēdēs de rogelim traduxit
regē iordanē ꝑatus etiā vltra flu
uiū ꝓſeq̄ eū. Erat aūt berzellai ga
laadites ſenex valde id ē octoge
nariꝰ et ipſe p̄buit alimēta regi cū
moraret̄ i caſtris Fuit q̄ppe vir di
ues nimis. Dixit itaqꝫ rex ad ber
zellai Veni mecū ut requieſcas ſecu
rus i ihr̄lm. Et ait berzellai ad re
gē. Quot ſūt dies ānoꝝ vite mee
ut aſcēdā cū rege i ihr̄lm. Octoge
nariꝰ ſū hodie. Nūq̄d vigēt ſēſus
mei ad diſcernēduz ſuaue ā ama
rū ā delectare poteſt ſuū tuū cibꝰ
aut potꝰ vel audire poſſuz vltr̄ vo
cē cātoꝝ atqꝫ cātatricū. q̄re ſuus
tuꝰ ſit oneri dn̄o meo regi Paulu
lū ꝓcedā famulus tuus ab iorda
ne tecū. Nō indigeo hac viciſſitu
dine. ſꝫ obſecro ut reūtar ſuus tuꝰ
⁊ moriar i ciuitate mea ⁊ ſepeliar
iux̄ ſepulchꝝ patris mei et mr̄is
mee. Eſt aūt ſuus tuus chamaā
ipſe vadat tecū dn̄e mi rex et fac ei
quicquid tibi bonū videtur. Dixit
itaqꝫ ei rex. Mecum tranſeat cha
maam ⁊ ego faciam ei quicquid
tibi placuerit ⁊ omē qđ petieris a
me impetrabis. Cūqꝫ trāſiſſz vni
uerſus pp̄lus ⁊ rx̄ iordanē reſtitit
⁊ oſculatus eſt rex berzellai ⁊ bn̄
dixit ei ⁊ ille reuerſus eſt in locuz
ſuum. Tranſiuit ergo rex i galga
lam ⁊ chamaam cum eo. Omnis
autē populus iuda tranſduxeāt
regem ⁊ media tm̄ pars affuerat
de populo iſrahel. Itaqꝫ omnes vi
ri iſrahel ꝯcurrentes ad regez di
xerunt ei. Quare te furati ſunt fra
tres noſtri viri iuda et traduxe
runt regem et domum eius iorda
nē. omeſqꝫ viros dauid cū eo. Et
rn̄dit oīs vir iuda ad viros iſrl̄

Quia michi ꝓpioꝛ ē rex. Cur iraſ
ceris ſup hac re? Nūquid comedi
mꝰ aliquid ex rege. ā munera no
bis data ſūt? Et rñdit vir iſrl ad
viros iuda et ait. Decē partibꝰ
maior ego ſū apud regē. magiſqꝫ
ad me ptinet dauid ꝙ̄ ad te. Cur
feciſti michi iniuriā ⁊ nō m nūci
atum eſt p̄ori vt reducerem regē
meū? Durius aūt rñderūt viri iuda
viris iſrl. ¶Ca. xx.

Accidit qꝫ vt ibi eſſet vir be
lial noīe ſiba filius bochri
vir iemineus ⁊ cecinit bucina et
ait. Nō eſt nobis pars in dauid.
neqꝫ hereditas i filio yſai. Reuer
tere in tabernacula tua iſrl. Et ſe
paratus ē omnis iſrl a dauid. ſe
cutuſqꝫ ē ſiba filiū bochri. viri āt
iuda adheſerūt regi ſuo a iordane
vſqꝫ iheruſalē. Cūqꝫ veniſſet rex i
domū ſuā in iheruſalē tulit decem
mulieres ꝯcubinas q̄s dereliquerat
ad cuſtodiendā domū et tra
didit eas in cuſtodiā alimēta eis
p̄bens. Et nō eſt īgreſſus ad eas
ſ; erāt clauſe vſqꝫ in diem mortis
ſue in viduitate viuētes. Dixit āt
rex amaſe. Conuoca m̄ omnes vi
ros iuda i diem tercium et tu ad
eſto p̄ns. Abijt ergo amaſa vt
ꝯuocaret iudā et moratus ē ex
placitū qđ ei cōſtituerat rex. Ait
āt dauid ad abiſai. Nūc magis
afflicturus ē nos ſiba filius bocħ
ꝙ̄ abſalon. Tolle ergo ſuos dn̄i
tui ⁊ pſequere eū ne forte īueniat
ciuitates munitas ⁊ effugiat nos.
Egreſſi ſunt ergo cum eo viri io
ab cerethi qꝫ et ſelethi et omnes
robuſti exierūt de iheruſalem ad p
ſequendū ſiba filiū bochri. Cūqꝫ
illi eſſent iuxta lapidē grādē q̄ eſt
i gabaō. amaſa veniēs occurrit
eis. Porro ioab veſtitus erat tu
ca ſtricta ad mēſurā habitus ſui
⁊ deſup accīctꝰ gladio dependēte
vſqꝫ ad ilia i vagina q̄ fabrifactꝰ
leui motu egredi poterat ⁊ percu
tere. Dixit itaqꝫ ioab ad amaſam
Salue mi frater. Et tenuit manu
dextera mentum amaſe quaſi oſ
culans eum. Porro amaſa nō ob
ſeruauit gladiū quē habebat io
ab. Qui percuſſit eū i latere et ef
fudit inteſtina eiꝰ i trā ⁊ mortuꝰ
eſt nec ſcd̄m vulnꝰ appoſuit. Io
ab aūt ⁊ abiſai frat eius perſecu
ti ſunt ſiba filiū bochri. Interea q̄
dam viri cū ſtetiſſent iuxta cada
uer amaſe de ſocijs ioab dixerūt
Ecce qui eē voluit ꝓ ioab comes
dauid. Amaſa aūt ꝯſperſus ſan
guine iacebat in media via. Vi
dit hoc qdā vir ꝙ ſbſiſtēt oīs po
pulꝰ ad videdū eū ⁊ amouit ama
ſam de via i agrū. operuitqꝫ eū ve
ſtimēto ne ſubſiſterēt trāſeūtes
ꝓpter eū. Amato ergo illo de via
trāſibat omnis vir ſequēs ioab
ad pſequēdum ſiba filiū bochri
Porro ille trāſierāt p omes tribꝰ
iſrahel vſqꝫ in abelā ⁊ i bethma
cha omneſqꝫ viri electi cōgregati
fuerāt ad eum. Venerūt itaqꝫ et
oppugnabāt eū in abela ⁊ i beth
macha ⁊ circūdederūt munitōibꝫ
ciuitatē ⁊ obſeſſa ē vrbs. Omnis
autē turba q̄ erat cū ioab moliē
bāt deſtruere muros. Et clamauit
mulier ſapiens de ciuitate. Audite
audite dicite ioab appropinquā
huc ⁊ loqr tecū. Qui cū acceſſiſſet
ad eā ait illi. Tu es ioab? Et ille

rñdit. Ego. Ad quez ſic locuta eſt
Audi ſermones ãcille tue. Qui re
ſpõdit. Audio. Ruꝛſuſqꝫ illa. ſmo
inq̃t dicebať in veteri ꝓūbio Qui
interrogãt interrogẽt in abela et
ſic ꝑficiebant. Nõne ẽ ſū q̃ rñdeo
veritatẽ in iſrl' ⁊ tu q̃ris ſubūtere
ciuitatẽ ⁊ euertere matrẽ in iſrl'.
Quaꝛe precipitas hereditatẽ dñi.
Rñdẽſqꝫ ioab ait Abſit. abſit hoc
a me nõ precipito neqꝫ demolior.
Nõ ſe ſic habet res. Sed homo de
monte effraim ſiba filius bochri
ꝯgnomine leuauit manū ſuã ꝯtrã
regẽ dauid. Tradite illū ſolū ⁊ re
cedemus a ciuitate. Et ait mulier
ad ioab Ecce caput eius mittetur
ad te ꝑ murū. Ingreſſa ẽ ergo ad
oẽm ꝑplm ⁊ locuta eſt eis ſapien
ter. Qui abſciſū caput ſibe filij bo
chri ꝓiecerũt ad ioab. Et ille ceci
nit tuba ⁊ receſſerũt ab vrbe vnꝰ
quiſqꝫ in tabnacula ſua Ioab ãt
reũſus eſt iheruſalẽ ad regẽ. Fuit
ergo ioab ſuꝑ oẽm exercitū iſrl'. ba
naias autez filius ioiade ſuꝑ cere
theos ⁊ feletheos. aduraz vero ſu
ꝑ tributa. porro ioſaphat filius
ahilud a comentarijs Siba autẽ
ſcriba. ſadoch vero ⁊ abiathar ſa
cerdotes. hira autẽ iharites erat
ſacerdos dauid. ¶Ca. xxi.

Facta ẽqꝫ fames in diebꝰ da
uid tribꝰ annis iugiť. Et cõ
ſuluit dauid oraculuz dñi. Dixitqꝫ
dñs. Propť ſaul ⁊ domū ſanğnū
qꝛ occidit gabaonitas. Vocatis
ergo gabaonitis rex dixit ad eos
Porro gabaonite nõ ſūt de filijs
iſrl'. ſꝫ reliq̃e amorreoruz. Filij q̃p
pe iſrl' iurauerãt eis ⁊ voluit ſaul
percutere eos zelo quaſi pro filijs
iſrl' ⁊ iuda. Dixit ẽ dd ad gabao
nitas. Quid faciã vobis ⁊ qd erit
vr̃i piaculū ut bñdicatis hẽditati
dñi. Dixerũtqꝫ ei gabaonite. Nõ
eſt nob' ſuꝑ argento et auro que
ſtio. ſꝫ ꝯtra ſaul ⁊ cõtra domū eiꝰ
neqꝫ volumus ut interficiatur hõ
de iſrahel. Ad quos rex ait Quid ẽ
vultis ut faciã vobis. Qui dixerũt
regi. Virū q̃ attriuit nos et oppꝛeſ
ſit inique ita delere debemꝰ ut nec
vnus q̃dẽ reſiduꝰ ſit de ſtirpe eiꝰ i
cūctis finibꝰ iſrl'. Dent' nob' ſeptẽ
viri de filijs eius ut crucifigamus
eos dño in gabaa ſaul quõdam
electi dñi Et ait rex. Ego dabo. Pe
percitqꝫ rex miphiboſeth filio io
nathe filij ſaul ꝓpter iuſiurãdum
qd fuerat inter dauid ⁊ ionathã
filiū ſaul. Tulit itaqꝫ rex duos fi
lios reſpha filie ahia q̃s peperit
ſaul. armoni ⁊ miphiboſeth ⁊ q̃n
qꝫ filios michol filie ſaul quos ge
nuerãt hadrieli filio berzellai qui
fuit de molathi ⁊ dedit eos in ma
nus gabaonitarū qui crucifixerũt
eos in monte coraz dño. Et ceci de
rũt hij ſeptẽ ſimul occiſi in diebꝰ
meſſis ꝑme incipiente meſſione
ordei. Tollẽs ãt reſpha filia ahia
ciliciū ſubſtrauit ſibi ſupra petrã
ab initio meſſis donec ſtillarz aq̃
ſuꝑ eos de celo ⁊ nõ dimiſit aues
lacerare eos ꝑ diẽ neqꝫ beſtias ꝑ
nocťẽ. Et nūciata ſunt dauid que
fecerat reſpha filia ahia ꝯcubina
ſaul Et abijt dauid ⁊ tulit oſſa ſa
ul ⁊ oſſa ionathe filij eius a viris
iabes galaad q̃ furati fuerant ea
de platea bethſan in q̃ ſuſpẽderãt
eos philiſtijm cū interfeciſſent ſaul
in gelboe ⁊ aſportauit inde oſſa ſaul

et oſſa ionathe filij eius ⁊ colligẽ
tes oſſa eoꝝ q̃ affixi fuerãt. ſepeli
erũt ea cũ oſſibꝰ ſaul ⁊ ionathe fi
lij eius in terra beniamin i latere
ſepulchri cis pr̃is ſaul. Feceruntq;
omnia que p̃cepat rex ⁊ repropi
ciatus ẽ deꝰ terre poſt hec. Factuꝫ
ẽ aũt rurſũ p̃liũ philiſtinoꝝ adũ
ſum iſrl̃ ⁊ deſcendit dauid ⁊ ſerui
eiꝰ cũ eo ⁊ pugnabãt ↄtra philiſ
tijm. Deficiente aũt dauid. ieſbi
denob q̃ fuit de genere arafa cuiꝰ
ferrũ haſte trecẽtas vncias appẽ
debat ⁊ accinctꝰ erat enſe nouo.
niſus ẽ pcutere dauid. p̃ſidioq; ei
fuit abiſai filius ſaruie ⁊ pcuſſuꝫ
philiſteũ interfecit. Tũc iurauẽ
rũt viri dauid dicẽtes. Jã nõ egre
dieris nobiſcum in bellum. ne ex
tinguas lucernã iſrl̃. Secundũq;
fuit bellũ in gob ↄtra philiſteos
Tũc pcuſſit ſobochai de vſathi.
ʒaph de ſtirpe arafa de gn̄e gigã
tũ. Terciũq; fuit bellũ i gob ↄtra
philiſteos i quo pcuſſit adeodã
tus filius ſaltus polimitariꝰ beth
leemites goliath getheũ cuiꝰ ha
ſtile haſte erãt quaſi liciatorium
texentiũ. Quartũ bellũ fuit ĩ geth
in quo vir fuit excelſus q̃ ſenes i
manibꝰ pedibuſq; habebat digi
tos id eſt vigiti et quatuor. ⁊ erãt
de origine arafa ⁊ blaſphemauit
iſrahel. Percuſſit autem eũ iona
thas filiꝰ ſamma fratris dauid.
Hij q̃tuor nati fũt de arafa i geth
⁊ ceciderũt in manu dauid et ſer
uoꝝ eiꝰ.

Ca. xxij.

Locutus eſt autẽ dauid dño
verba carminis huiꝰ i die
qua liberauit eũ dñs de mãu ↄ oĩm
inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ de mãu ſaul. Et
ait. Dñs petra mea ⁊ robur meũ
⁊ ſaluator meꝰ. Deus dñs fortis
meus ſperabo in eũ. Scutũ meũ et
cornu ſalutis mee. eleuator meꝰ
⁊ refugiũ meũ. ſaluator meꝰ de in
iq̃tate liberabis me. Laudabilẽ i
uocabo dominũ ⁊ ab inimicis me
is ſaluꝰ ero. Quia circũdederũt me
ↄtritiones mortis. torrentes beli
al terruerũt me. Funes inferi circũ
dederũt me p̃uenerũt me laq̃i mor
tis. In tribulacõe mea iuocabo do
minũ ⁊ ad deũ meũ clamabo. Et ex
audiet de tẽplo ſcõ ſuo vocẽ meã
⁊ clamor meꝰ veniet ad aurẽs eiꝰ.
Cõmota eſt ⁊ ↄtremuit t̃ra. fũda
mẽta montiũ ↄcuſſa ſũt ⁊ cõquaſ
ſata. qm̃ iratus ẽ eis. Aſcendit fu
mus de naribꝰ eiꝰ ⁊ ignis de ore
eius vorauit. carbones ſuccẽſi ſũt
ab eo. Et inclinauit celos ⁊ deſcen
dit ⁊ caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſ
cendit ſup cherubim ⁊ volauit. et
lapſus eſt ſup p̃ennas vẽti. Et poſu
it tenebras in circuitu ſuo latibu
lũ cribrãs aquas de nubibꝰ celoꝝ.
Pre fulgorẽ i ↄſpectu eiꝰ nubes trã
ſierũt. ſuccẽſi ſũt carbões ignis. To
nabit de celo dñs ⁊ excelſꝰ dabit
vocẽ ſuã. Miſit ſagittas ſuas ⁊ diſ
ſipauit eos. fulgura ⁊ ↄſumpſit
eos. Et apparuerũt effuſiões maris
et reuelata ſũt fũdamẽta orbꝭ. Ab
increpacõne dñi. ab iſpiracõe ſpi
ritꝰ furoris eius. Miſit de celo ⁊ aſ
ſũpſit me ⁊ traxit me de aq̃s mul
tis. Liberauit me ab inimico meo
potentiſſimo ⁊ ab hijs q̃ oderant
me. quoniã robuſtiores me erãt.
Preuenit me i die afflictiõis mee
⁊ factus ẽ dñs firmamentũ meũ.
Et eduxit me ĩ latitudinẽ. liberauit

me q̄ ꝯplacui ei. Retribuet mihi
dn̄s ſcd̄m iuſtitiā meā et ſm mū
ditiã manuū meaꝝ reddet mihi.
Quia cuſtodiui vias dn̄i ⁊ nō egi
impie a deo meo. Oīa em̄ iudicia
eius in ꝯſpcū meo et precepta ei⁹
nō amoui a me Et ero pfect⁹ corā
eo ⁊ cuſtodiā me ab iniq̄tate mea.
Et reſtituet m̄ dn̄s ſcd̄m iuſtitiā
meā ⁊ ſcd̄m mūditiā manuū mea
rū in ꝯſpcū oculoꝝ ſuoꝝ Cū ſācto
ſāctus eris ⁊ cū robuſto pfectus
Cū electo electus eris ⁊ cū puerſo
ſubūteris Et ppl̄m paupere ſaluū
facies oculiſq; tuis excelſos humi
liabis. Quia tu lucerna mea dn̄e
⁊ tu dn̄e illuminab tenebras me
as. In te em̄ curraꝫ accīctus in deo
meo trāſiliaꝫ muruꝫ. Deus imma
culata via eius eloquiū dn̄i igne
examinatū ſcutū eſt oīm ſperātiū
in ſe. Quis ē deus p̄ter dn̄m et q̄s
deus fortis p̄ter deū nr̄m. Deus q̄
accinxit me fortitudine ⁊ ꝯplana
uit pfectā viā meā. Coequans pe
des meos ceruis ⁊ ſup excelſa mea
ſtatuēs me. Docēs manus meas
ad p̄liū ⁊ ꝯponēs q̄ſi arcum ereū
brachia mea. Dediſti mihi clipeū
ſalutis tue ⁊ māſuetudo mea mul
tiplicauit me. Dilatabis greſſus
meos ſubtus me ⁊ nō deficiēt tali
mei. Perſequar inimicos meos ⁊
ꝯterā ⁊ nō ꝯuertar donec ꝯſumā
eos. Cōſumā eos ⁊ ꝯfringā ut n̄
ꝯſurgāt. cadēt ſub pedibus meis
Accinxiſti me fortitudine ad pre
liū incuruaſti reſiſtētes mihi ſub
tus me Inimicos meos dediſti m̄
dorſū: odientes me ⁊ diſpdā eos.
Clamabūt ⁊ non erit qui ſaluet
ad dominū et non exaudiet eos

Delebo eos ut puluerē terre q̄ſi lu
tū plateaꝝ ꝯminuā eos atq; ꝯfri
gaꝫ. Saluabis me a cō tradictōi
b⁹ ppl̄i mei cuſtodies me ī caput
gētiū. Populus queꝫ ignoro ſuī
et mihi. filij alieni reſiſtent m̄. au
ditu auris obediēt mihi. Filij alie
ni deflu xerūt ⁊ ꝯtrahent̄ in angu
ſtijs ſuis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dictus
deus meus ⁊ exaltabit̄ deus fortis
ſalutis mee. Deus qui das vindi
ctas mihi ⁊ deicis populos ſb̄ me
Qui educis me ab inimicis meis
⁊ a r̄ſiſtētib⁹ mihi. eleuas me a vi
ro iniquo liberab me. Propterea
ꝯfitebor tibi dn̄e in gētib⁹ ⁊ nomi
ni tuo cātabo. Magnificāti ſalutē
regis ſui ⁊ faciēti miſericordiā xp̄o
ſuo dauid ⁊ ſemini ei⁹ in ſēpitnū

HEc autē ſūt v̄ba Ca. xxiij.
nouiſſima q̄ dixit dauid fili
us yſai. Dixit vir cui ꝯſtitutū ē de
criſto dei iacob egregi⁹ pſaltes iſ
rahel. Spiritus dn̄i locutus eſt p
me ⁊ ſermo ei⁹ p linguā meā. Di
xit de⁹ iſrl̄ m̄ locutus ē: fortis iſrl̄
Dominator hōim iuſt⁹ ⁊ dn̄ator
in timore dei Sicut lux aurore oriē
te ſole mane abſq; nubibus ruti
lat ⁊ ſicut pluuijs germiat herba
de t̄ra. Nec tāta ē dom⁹ mea apud
deū ut pactū eternū iniret mecum
firmū in oīb⁹ atq; munitū Cūcta
ei ſal⁹ mea ⁊ oīs volūtas nec ē q̄c
q̄ꝫ ex ea qd̄ nō germinet Preuari
catores aūt q̄ſi ſpine euellēt̄ vniū
ſi q̄ nō tollūt̄ manib⁹. Et ſi q̄s tā
gere voluerit eas armabit̄ ferro
⁊ ligno lanceato. igneq; ſuccenſe
ꝯburēt̄ vſq; ad nihilū Hec noīa
fortiū dd̄ dauid ſedēs in cathedra
ſapientiſſim⁹ p̄nceps inter tres.

Ipse est q̄si tenerrimꝰ ligni vmi
culus. q̄ octingētos interfecit im
petu vno. Post hūc eleazar filiꝰ
patrui eiꝰ ahoites inter tres for
tes q̄ erāt cū dauid quādo expro
brauerūt philistijm ⁊ cōgregati
sūt illuc in preliū. Cumqꝫ ascēdis
sent filij israhel ipse stetit ⁊ percus
sit philisteos. donec deficeret ma
nus eiꝰ ⁊ obrigesceret cū gladio
Fecitqꝫ dn̄s salutē magnā ī die
illa et populus q̄ fugerat reuſus
est ad cesoꝝ spolia detrahenda
Et post hūc sāmaa filius agge de
arari. Et congregati sunt philisti
im in statiōne. Erat q̄ppe ibi ager
lente plenꝰ. Cūqꝫ fugisset populꝰ
a facie philistijm stetit ille in me
dio agri et tuitus est eū. Percus
sitqꝫ philisteos ⁊ fecit dn̄s salu
tē magnā. Nec nō ⁊ ante descēde
rāt tres q̄ erāt pncipes inter tri
gita ⁊ venerāt tēpore messis ad
dauid in spelūcam adollā. Castrā
aūt philistinoꝝ erāt posita ī val
le gigantū ⁊ dauid erat ī p̄sidio
Porro statio philistioꝝ tūc erat
ī bethleem. Desiderauit ergo da
uid ⁊ ait. O si quis michi daret po
tū aque de cisterna q̄ est ī bethle
em iuxͣ portam. Irrupuerūt ergo
tres fortes castra philistinoꝝ et
hauserūt aquā de cisterna bethle
em q̄ erat iuxͣ portam ⁊ attulerūt
ad dauid. At ille noluit bibere. S;
libauit illā dn̄o dicens. Propici
us sit m̄ dn̄s. ne faciā hoc. Nū sā
guis ē hoīm istoꝝ q̄ pfecti sunt ⁊
animaꝝ periculū bibā? Noluit
ergo bibere. Hec fecerunt tres ro
bustissimi. Abisai qꝫ frater ioab
filius saruie pnceps erāt de tribꝰ

Ipse est q̄ leuauit hastā suā cōtrā
trecentos q̄s iterfecit noīatus in
tribus et īter tres nobilior. erat
qꝫ eoꝝ pnceps sed vsqꝫ ad tres
p̄mos nō puenerat. Et banaias
filiꝰ ioiade viri fortissimi magno
rū operū de capseel. Ipse percussit
duos leones moab ⁊ ipse descen
dit ⁊ percussit leonē ī media cister
na ī diebꝰ niuis. Ipseqꝫ īterfecit
virum egiptiū dignū spectaculo
habentem ī manu hastam. Itaqꝫ
cū descendisset ad eū ī virga vi
extorsit hastam de manu egiptij
⁊ īterfecit eū hasta sua. Hec fecit
banaias filius ioiade. Et ipse noī
natꝰ īter tres robustos q̄ erāt īt
trigita nobiliores. verumtamen
vsqꝫ ad tres n̄ puenerāt. Fecitqꝫ
eū sibi dauid auricularium ⁊ secre
to Asahel frater ioab ⁊ triginta
Eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de bethle
ē; Semma de arari. Elicha de aro
di. Heles de phalti. Hira filius
acces de thecua. Abieser de ana
thot. Mobōnai de vsathi. Selmō
ahoites. Macharai netophatites.
Eleph filiꝰ baana ⁊ ipē netopha
tites. Itai filius ribai de gebeeth
filioꝝ beniamin. Banai pharato
nites. Heldai de torrente gaas.
Albialbon arbathites. Azma
ueth de beromi. Eliaba de salboni
Filij iasen ionathan. Semma
de orodi. Haiam filius sarar aro
thites. Eliueleth filius aasbai.
filij maachati. Helam filiꝰ achi
tofel gelonites. Esrai de carmelo
Farai de arbi. Igaal filiꝰ nathan
de soba. Bonni de gaddi. Selech
de āmoni. Naarai berothites ar
migꝰ ioab filij saruie. Hira ithrites

an ꝑ ij

Gareb a ipſe iherites. Vrias ethe
us. Oēs trigintaſeptē. Ca. xxiiij.
ET addidit furor dñi iraſci
cōtra iſrahel: cōmouitqꝫ da
uid in eis dicētez ad ioab. Vade
nūera iſrahel et iudā. Dixitqꝫ rex
ad ioab principem exercitus ſui.
Perambula oēs tribus iſrl̄. a
dan vſqꝫ ad berſabee ⁊ numerate
populū ut ſciaz numerū eius. Dix
itqꝫ ioab regi. Adaugeat dñs de
us tuꝰ ad populuz tuum quātus
nūc eſt. iterūqꝫ cētuplicet in cōſpe
ctu domini mei regis. Sed quid ſi
bi dominꝰ meꝰ rex vult i re huiuſ
cemodi. Obtinuit autez ſermo re
gis verba ioab ⁊ pñcipū exercitꝰ
Egreſſuſqꝫ ē ioab et pñcipes mili
tum a facie rēgis ut numerarēt po
pulum iſrahel. Cūqꝫ pertrāſiſſent
iordanē venerūt in aroer ad dexte
ram vrbis que eſt in valle gad ⁊
ꝑ iazer trāſierūt in galaad et in t̄
rā inferiorē hodſi ⁊ venerūt i dan
ſiluestria Circueūteſqꝫ iuxta ſydo
nē trāſierūt ꝓpe menia tyri ⁊ om
nē terram euei ⁊ chananei: vene
rūtqꝫ ad meridiē iuda i berſabee
⁊ luſtrata vniuerſa terra affuerūt
poſt nouez mēſes et viginti dies
in iheruſalez. Dedit ergo ioab nu
merū deſcripcōnis populi regi. Et
inuenta ſūt de iſrahel octingenta
milia viroruz fortiū qui educerēt
gladiū ⁊ de iuda quingēta milia
pugnatoꝝ. Percuſſit aūt cor da
uid eū poſtꝙ nūeratus ē populꝰ
Et dixit dauid ad dñm. Peccaui
valde in hoc facto ſed ꝓcor domīe
ut trāſferas iniqtatē ſui tui. qꝛ ſtul
te egi nimis. Surrexit itaqꝫ dd ma
ne ⁊ ſmo dñi factꝰ ē ad gad ꝓphe
tā ⁊ vidētē dd dicēs Vade ⁊ loqre
ad dd Hec dicit dñs Triū tibi da
tur opcō elige vnū qd volueris ex
hijs ut faciā tibi. Cūqꝫ veniſſz gad
ad dd nūciauit ei dicēs. Aut ſep
tē ānis veniet tibi fames i terra tua
Aut tribꝰ mēſibꝰ fugies aduſari
os tuos ⁊ illi te ꝑſeqn̄t: aut certe
tribꝰ diebꝰ erit peſtilentia in ter
ra tua. Nunc ergo delibera ⁊ vide
quem reſpondeaz ei qui me miſit
ſermonem. Dixit autē dauid ad
gad. Coartor nimis Sed melius
eſt ut incidaz in manus domini.
multe enim miſericordie eiꝰ ſunt
ꝙ in manꝰ hominū Immiſitqꝫ do
minꝰ peſtilenciā in iſrahel de mane
vſqꝫ ad tempus cōſtitutū et mor
tui ſunt ex populo a dan vſqꝫ ber
ſabee ſeptuaginta milia virorum
Cūqꝫ extendiſſz manū ſuaz ange
lus domini ſuꝑ iheruſalez ut diſꝑ
deret eā: miſertus eſt dominꝰ ſuꝑ
afflictione ⁊ ait angelo percutien
ti populū. Sufficit nūc cōtine ma
nū tuam Erat aūt angelꝰ domini
iuxta areaz areuna iebuſei. Dixit
qꝫ dauid ad dominū cum vidiſſz
angelū cedētem populū. Ego ſum
qui peccaui ⁊ ego inique egi iſti q
oues ſūt quid fecerūt. Vertatur
obſecro manꝰ tua cōtra me et cōtra
domū pr̄is mei Venit aūt gad ꝓ
pheta ad dauid in die illa ⁊ dixit
ei. Aſcēde ⁊ cōſtitue altare dño in
area areuna iebuſei. Et aſcendit
dauid iuxta ſermonē gad quē ꝑ
cepat ei dñs. Cōſpiciēſqꝫ areuna
animaduertit regē ⁊ ſuos eiꝰ trāſi
re ad ſe ⁊ egreſſus adorauit regez
ꝓno vultu i terrā ⁊ ait Quid cauſe ē
ut veniat dñs meꝰ rex ad ſuū ſuū.

Cui dauid ait. Vt emam a te are-
am ⁊ edificē altare dn̄o ⁊ ceſſꝫ int̄-
fectio q̄ graſſat̄ in populo. Et ait
areuna ad dauid. Accipiat et of-
ferat dn̄s meꝰ rex: ſicut placet ei.
Habes boues ī holocauſtū ⁊ plau-
ſtrū ⁊ iuga boū in vſū lignorum.
Omnia dedit areuna regi. Dixitqꝫ
areuna ad regē. Dn̄s deus tuus
ſuſcipiat votū tuū. Cui reſpondēs
rex ait. Nequaq̄ ut vis. ſꝫ emam
ꝑtio a te et nō offerā dn̄o deo meo
holocauſta gratuita. Emit ergo
dauid areā ⁊ boues argenti ſiclis
quinquagīta et edificauit ibi da-
uid altarē dn̄o ⁊ obtulit holocau-
ſta ⁊ pacifica. Et repropiciatꝰ eſt
dn̄s terre ⁊ cohibita ē plaga ab
iſrahel.

Explicit liber regū ſecūdus.
Incipit tercius. Ca. primū.

AT rex dauid ſenue-
rat. habebatqꝫ eta-
tis plurimos dies.
Cūqꝫ operiretur veſti-
bus nō caleſiebat.
Dixerūt ergo ei ſerui ſui Queramꝰ
dn̄o nr̄o regi adoleſcētulā vĩginē
⁊ ſtet corā rege ⁊ foueat eū dormi-
atqꝫ in ſinu ſuo ⁊ caleſatiat dn̄m
nr̄m regē. Queſierūt igit̄ adoleſcē-
tulā ſpetioſā in omnibꝰ ſinibꝫ iſrl̄
⁊ inuenerunt abiſac ſunamitē et
adduxerūt eam ad regē. Erat autē
puella pulchrā nis. dormiebatqꝫ
cū rege ⁊ miniſtrabat ei. rex vero
nō ꝯgnouit eā. Adonias aūt fili-
us aggith eleuebat̄ dicēs. Ego re-
gnabo. Fecitqꝫ ſibi currus ⁊ equi-
tes ⁊ quinq̄gita viros q̄ currerēt
ante eū. Nec corripuit eum pater
ſuus aliquando dicēs Quare hoc
feciſti. Erat autē ⁊ ipſe pulcher
valde: ſcd'us natu poſt abſolō. Et
ſermo eius cū ioab filio ſaruie ⁊
cū abiathar ſacerdote q̄ adiuua-
bāt ꝑtes adonie. Sadoch vero ſa-
cerdos et banaias filiꝰ ioiade et
nathan ꝓpheta et ſemei ⁊ cerethi
⁊ felethi et omne robur exercitus
dauid nō erat cum adonia. Imo-
latis ergo adonias arietibꝰ et vi-
tulis ⁊ vniūſis pinguibus iuxta
lapidē zoeleth q̄ erat vicinꝰ fonti
rogel: vocauit vniuerſos fratres
ſuos filios regis et oēs viros iu-
da ſeruos regis. nathan aūt pro-
phetā ⁊ banaiā ⁊ robuſtos q̊ſqꝫ
⁊ ſalomonē frēm ſuū nō vocauit
Dixit itaqꝫ nathan ad bethſabee
matrē ſalomonis. Nū audiſti ꝙ
regnauerit adonias filiꝰ aggith
⁊ dn̄s noſter dauid hoc ignorat.
Nūc ergo veni accipe ꝯſiliū a me
⁊ ſalua animā tuā filijqꝫ tui ſalo-
monis. Vade et ingredē ad regē
dauid et dic ei. Nonne tu dn̄e mi
rex iuraſti m̄ ancille tue dicens ꝙ
ſalomon filiꝰ tuus regnabit poſt
me et ipſe ſedebit in ſolio meo. q̄-
re ḡ regnat adonias. Et adhuc
ibi te loquente cū rege ego veniā
poſt te et ꝯpleto ſmōes tuos. In-
greſſa ē itaqꝫ bethſabee ad regem
in cubiculo. Rex autē ſenuerat ni-
mis et abiſac ſunamitis miniſtrā-
bat ei. Inclinauit ſe bethſabee et
adorauit regē. Ad quā rex. q̄d ti-
bi inq̄t vis. Que rn̄dens ait dn̄e
mi tu iuraſti ꝑ dn̄m deū tuū ancil-
le tue ſalomon filius tuus regna-
bit poſt me et ipſe ſedebit in ſolio

meo ⁊ ecce nunc adonias regnat
te dñe mi rex ignorãte. Mactauit
boues ⁊ pinguia queqꝫ ⁊ arietes
plurimos ⁊ vocauit omẽs filios re
gis. abiathar quoqꝫ ſacerdotẽ et ioab
principem milicie. ſalomonẽ autẽ
ſeruũ tuũ nõ vocauit. Verũtamẽ
dñe mi rex in te oculi reſpiciũt toci
us iſrahel ut indices eis quis ſedere
debeat in ſolio tuo dñe mi rex poſ
te. Eritqꝫ cũ dormierit dñs meꝰ rex
cũ patribꝰ ſuis: erimus ego ⁊ fili
us meus ſalomõ peccatores. Ad
huc illa loquẽte cũ rege. nathan
ꝓpheta venit. Et nũtiauerũt regi
dicẽtes. Adeſt nathã ꝓpheta. Cũ
qꝫ introiſſet in cõſpectũ regis ⁊ ado
raſſet eũ pronꝰ in terrã. Dixit nathã
dñe mi rex tu dixiſti adonias regnet
poſt me ⁊ ipſe ſedeat ſup thronũ
meũ. Quia deſcẽdit hodie ⁊ immo
lauit boues ⁊ pinguia ⁊ arietes plu
rimos ⁊ vocauit vniuerſos filios re
gis ⁊ principes exercitꝰ abiathar
quoqꝫ ſacerdotẽ. illiſqꝫ veſcẽtibꝰ ⁊ bi
bẽtibꝰ corã eo ⁊ dicentibꝰ. viuat
rex adonias, me ſeruũ tuum et ſa
doch ſacerdotẽ ⁊ banaiam filiũ
ioiade ⁊ famulũ tuũ ſalomonẽ nõ
vocauit. Nũquid a dño meo rege
exiuit hoc verbũ ⁊ mihi nõ indicaſti
ſeruo tuo quis ſeſſurꝰ eſſet ſup thro
nũ dñi mei regis poſt euꝫ. Et reſpondit
rex dauid dicens. Vocate ad me
bethſabee. Que cũ fuiſſet ingreſſa
corã rege ⁊ ſtetiſſet ante eũ. iurauit
rex et ait. Viuit dñs qui eruit aĩam
meã de oĩ anguſtia. quia ſicut iuraui
tibi p dñm deũ iſrl' dicẽs. ſalomõ
filiꝰ tuꝰ regnabit poſt me et ipſe
ſedebit ſup ſoliũ meũ ꝓ me, ſic fa
ciã hodie. Submiſſoqꝫ bethſabee i

terrã vultu. adorauit regẽ dicens
Viuat dominus meꝰ rex dauid i
eternũ. Dixitqꝫ rex dauid. Vocate
mihi ſadoch ſacerdotẽ ⁊ nathan
ꝓphetã ⁊ banaiã filiũ ioiade. Qui
cũ ingreſſi fuiſſent corã rege dixit
ad eos. Tollite vobiſcũ ſeruos do
mini vr̃i ⁊ imponite ſalomonẽ fi
liũ meũ ſup mulã meã et ducite
eũ in gion ⁊ vngat eũ ibi ſadoch
ſacerdos ⁊ nathã ꝓpheta in regẽ ſu
per iſrl'. Et canetis bucina atqꝫ di
cetis. Viuat rex ſalomõ. Et aſcen
detis poſt eũ ⁊ venietis in ierl'm et
ſedebit ſup ſoliũ meũ ⁊ ipſe regna
bit ꝓ me illiqꝫ precipiã ut ſit dux
ſup iſrl' ⁊ iudã. Et reſpondit banaias
filiꝰ ioiade regi dicẽs. Amen. Sic
loquatur dñs deus dñi mei regis. Quõ
fuit dñs cũ dño meo rege ſic ſit cũ
ſalomone ⁊ ſublimiꝰ faciat ſoliũ
eius a ſolio dñi mei regis dauid.
Deſcendit ergo ſadoch ſacerdos
⁊ nathan ꝓpheta ⁊ banaias filiꝰ
ioiade ⁊ cerethi ⁊ phelethi ⁊ impoſu
erũt ſalomonẽ ſup mulã regis
dauid, ⁊ adduxerũt eũ in gion. Sũ
pſitqꝫ ſadoch ſacerdos cornu olei
de tabernaculo ⁊ vnxit ſalomonẽ ⁊
cecinerũt bucina et dixit omnis ppls.
Viuat rex ſalomõ. Et aſcendit v
niuerſa multitudo poſt eũ ⁊ ꝑplꝰ
canentiũ tibijs et letantium gau
dio magno ⁊ inſonuit terra a cla
more eorũ. Audiuit autẽ adonias ⁊ om
nes qui inuitati fuerãt ab eo. Iamqꝫ cõ
uiuiũ finitũ erat. Sed ⁊ ioab audita
voce tube ait. Quid ſibi vult clamor
ciuitatis tumultuãs. Adhuc illo lo
quẽte ionathã filiꝰ abiathar ſacer
dotis venit. Cui dixit adonias. In
gredere quia vir fortis es ⁊ bona nũtians

Rn̄ditq; ionathā adonie. Neq̄q̄
dn̄s em̄ noſter rex dauid regē cō
ſtituit ſalomonē: miſitq; cū eo ſa
doch ſacerdotē ⁊ nathan ꝓphetaꝫ
⁊ banaiaꝫ filiū ioiade ⁊ cerethi ⁊
ferethi ⁊ impoſuerūt eū ſup mulā
regis. Vnxeritq; eū ſadoch ſacdos
⁊ nathan ꝓpheta regē in gion et
aſcenderūt inde letātes et īſonuit
ciuitas. Hec ē vox quaꝫ audiſtis
Sꝫ ⁊ ſalomō ſedet ſup ſoliū regni
⁊ ingreſſi ſuī regis benedixerunt
dn̄o nr̄o regi dauid dicentes. Am
plificet deus nomē ſalomōis ſup
nomē tuū et magnificet thronū
eius ſup thronū tuū. Et adorauit
rex in lectulo ſuo. inſuper et hec lo
cutus eſt. Bn̄dcꝰ dn̄s deus iſrl
q̄ dedit hodie ſedentēꝫ ī ſolio meo
videntibus oculis meis. Territi
ſūt ergo ⁊ ſurrexerūt oēs q̄ inuita
ti fuerant ab adonia et iuit vnuſ
quiſq; in viā ſuā. Adonias auteꝫ
timēs ſalomonē ſurrexit et abijt
in tabernaculū dn̄i: tenuitq; cornu
altaris. Et nūtiauerūt ſalomoni
dicētes Ecce adonias timens regē
ſalomonē tenet cornu altaris di
cens. Iuret mihi rex ſalomon ho
die ꝙ n̄ interficiat ſuū ſuū gladio
Dixitq; ſalomon. Si fuerit vir bo
nus non cadet. ne vnus quidē ca
pillus eiꝰ in terrā. ſin auteꝫ malū
inuētū fuerit in eo morietr̄. Miſit
ergo rex ſalomon ⁊ eduxit eū ab
altari ⁊ ingreſſus adorauit regeꝫ
ſalomonem. Dixitq; ei ſalomon.
Vade in domū tuā. ¶ Ca. ij.

Appropinquauerūt aūt dies
dauid ut moreretr̄: p̄cepitq;
ſalomoni filio ſuo dicēs. Ecce ego
ingredior viā vniuerſe terre. Con
fortare ⁊ eſto vir fortis et obſua
ut cuſtodias mādata dn̄i dei tui
ut ābules ī vijs eiꝰ et cuſtodias
cerimōias eiꝰ ⁊ p̄cepta eiꝰ ⁊ iudi
cia ⁊ teſtionia ſic ſcriptū ē in lege
moyſi ut ītelligas vniūſa q̄ facis
et quocūq; te v̄teris ut cōfirmet
dn̄s ſmones ſuos q̄s locutus ē
dn̄s de me dicens. Si cuſtodierit
filij tui vias meas ⁊ ābulauerit
corā me in veritate. in omni corde
ſuo ⁊ in omni aīa ſua nō auferetr̄
tibi vir de ſolio iſrl. Tuq; noſti q̄
fecerit mihi ioab filiꝰ ſaruie que
fecerit duobꝰ pn̄cipibꝫ exercitus
iſrahel. abner filio ner ⁊ amaſe fi
lio iether quos occidit ⁊ effudit
ſanguinem belli in pace ⁊ poſuit
cruorē p̄lij in baltheo ſuo q̄ erat
circa lūbos eiꝰ et in calciamento
ſuo qd erat ī pedibꝰ eius. Facies
ergo iuxta ſapiaꝫ tuā et nō dedu
ces caniciē eiꝰ pacifice ad inferos.
Sed ⁊ filijs berzellai galaaditis
reddes gratiā: eruntq; cōmedētes in
menſa tua. Occurrerunt em̄ mihi
qn̄ fugiebā a fatie abſalō fratris
tui. Habes q; apd te ſemei filium
gera filij iemini de baurim q̄ male
dixit mihi maledictione peſſima
qn̄ ibā ad caſtra. Sed ꝙ deſcēdit
mihi in occurſū cū trāſirem iorda
nē ⁊ iuraui ei p dn̄m dicēs: nō te
interficiā gladio. tu noli pati euꝫ
eſſe innoxiū. Vir autē ſapiēs es
ut ſcias que facies ei: deducesq; ca
nos eiꝰ cū ſanguine ad inferos.
Dormiuit igitr̄ dauid cū pr̄ibꝰ ſu
is ⁊ ſepultꝰ eſt in ciuitate dauid
Dies autē q̄bus regnauit dauid
ſup iſrl q̄dragīta anni ſunt. In
ebron regnauit ſeptem annis: in

iheruſalē trigītatrib⁹. Salomon
āt ſedit ſuper thro nū dauid pr̄is
ſui firmū eſt regnū ei⁹ nimis Et in
greſſus eſt adonias fili⁹ aggith
ad betſabee matrem ſalomonis.
Que dixit ei Pacificuſne ē īgreſ
ſus tuus? Qui r̄ndit. Pacificus.
Additqꝫ. Sermo mihi ē ad te.
Cui ait. Loquere. Et ille Tu ſcis
noſti ꝙ meū erat regnū ⁊ me ꝓ
poſuerat oīs iſrahel ſibi in regem.
ſꝫ trāſlatū ē regnū ⁊ factū ē fratris
mei A dn̄o eīm ɔſtitutū eſt ei. Nūc
ergo peticionē vnā precor a te:
ne cōfūdas faciē meā. Que dixit
ad eū Loquere. Et ille ait. Precor
ut dicas ſalomoni regi neqꝫ eīm
negare quicꝙ̄ tibi poteſt ut ⁊ ille
det mihi abiſac ſunamitē vxorē
Et ait bethſabee. Bene ego loq̄r
pro te rēge Venit ergo bethſabee
ad regē ſalomonē ut loqueretur
ei pro adonia. Et ſurrexit rex in oc
curſum eius. adorauitqꝫ eam ⁊ ſe
dit ſup thronū ſuū Poſituſqꝫ eſt
thron⁹ mr̄i rēgis que ſedit ad dex
teram ei⁹. dixitqꝫ ei. Petionē vnā
paruulam ego deprecor a te ne
cōfundes faciē meā Et dixit ei rex
Pete mater mea. Neqꝫ enim fas
eſt ut auertam faciē tuam. Que ait
detur abiſac ſunamitis adonie fra
tri tuo vxor. Reſponditqꝫ rex ſalo
mon ⁊ dixit matri ſue. Quare poſ
tulas abiſac ſunamitem adonie.
Poſtula ei ⁊ regnum. Ipſe eſt ei
frater meus maior me ⁊ habet a
biathar ſacerdotē et ioab filiū ſar
uie. Iurauit itaqꝫ rex ſalomon per
dn̄m dicēs. Hec faciat m̄ de⁹ ⁊ hec
addat ꝙ ꝓtra aīaꝫ ſuā locut⁹ ē
adonias vbū hoc. Et nūc ꝙ viuit
dn̄s q̄ firmauit me et collocauit
me ſup ſoliū dd ṗtris mei ⁊ q̄ fecit
mihi domū ſic locutus ē. ꝙ hodie
occidet adonias. Miſitqꝫ rex ſalo
mō p manū banaie filie ioiade q̄
interfecit eū ⁊ mortuus eſt. Abia
thar qꝫ ſacerdoti dixit rex. Vade in
anathot ad agrū tuū. Et q̄dē vir
mortu⁹ es. ſꝫ hodie nō te iterficiā
ꝙ portaſti archā dn̄i dei coraꝫ dd
patre meo ⁊ ſuſtinuiſti laborē in
oīb⁹ i q̄b⁹ laborauit pater meus
Eiecit ḡ ſalomō abiathar ut nō
eſſꝫ ſacerdos dn̄i vt impleret ſmo
dn̄i quē locut⁹ ē ſup domū heli in
ſilo. Venit āt nūti⁹ ad ſalomonē
ꝙ ioab declinaſſet poſt adoniā ⁊
poſt ſalomoneꝫ non declinaſſet.
Fugit ḡ ioab in tabnaculū dn̄i ⁊
apprehēdit cornu altaris. Nūtiatū
qꝫ eſt regi ſalomoni ꝙ fugiſſet io
ab in tabnaculū dn̄i ⁊ eſſet iuxta
altare. Miſitqꝫ ſalomō banaiā fi
liū ioiade dicēs. Vade interfice eū
Et venit banaias ad tabnaculuꝫ
dn̄i ⁊ dixit ei. Hec dicit rex. Egredere.
Qui ait. Nō egrediar ſꝫ hic mo
riar. Renūtiauit banaias regi ſer
monē dicēs. Hec locutu⁹ ē ioab
⁊ hec locutus eſt mihi. Dixitqꝫ ei
rex Fac ſicut locut⁹ eſt ⁊ interfice
eū ⁊ ſepeli ⁊ amouebis ſāguinē in
nocentē qui effuſus eſt a ioab a
me ⁊ a domo patris mei ⁊ reddet
dominus ſāguinem eius ſuper ca
put eius. quia interfecit duos vi
ros iuſtos melioreſqꝫ ſe ⁊ occidit
eos gladio patre meo dauid ig
norante. abner filium ner princi
pem militie iſrahel ⁊ amſā filium
gether principē exercitus iuda Et
reuertet ſāguis illoꝝ i caput ioab.

et in caput ſeminis eiꝰ in ſempit
nū. Dauid aūt ⁊ ſemini eius ⁊ do
mui ⁊ throno illiꝰ ſit pax uſqꝫ in
eternū a dn̄o. Aſcendit itaqꝫ ba
naias filiꝰ ioiade et aggreſſus eū
interfecit: ſepultuſqꝫ eſt i domo ſua
in deſerto. Et cōſtituit rex banaiaz
filiū ioiade ꝓ eo ſup exercitum ⁊ ſa
doch ſacerdotē poſuit ꝓ abiathar.
Miſitqꝫ rex et vocauit ſemei dixit
qꝫ ei. Edifica tibi domū in ihr̄lm ⁊
habita ibi et nō egredieris inde
huc atqꝫ illuc. Quacūqꝫ autē die
egreſſus fueris et trāſieris torrē
tem cedron: ſcito te interficiendū
Sanguis tuus erit ſup caput tuū
dixitqꝫ ſemei regi. Bonus ſermo
Sicut locutꝰ eſt dn̄s meus rex: ſic
faciet ſeruꝰ tuus. Habitauit itaqꝫ
ſemei in ihr̄lm diebꝰ multis. Fa
ctū eſt aūt poſt annos tres ut fu
gerent ſerui ſemei ad achis filiū
maacha regē geth. Nunciatūqꝫ
eſt ſemei qꝫ ſerui eiꝰ iſſent i geth
Et ſurrexit ſemei ⁊ ſtrauit aſinū
ſuū: iuitqꝫ ad achis in geth ad re
quirendū ſeruos ſuos ⁊ adduxit
eos de geth. Nunciatū ē aūt regi
ſalomoni qꝫ iſſet ſemei i geth de
ihr̄lm ⁊ rediſſet. Et mittens voca
uit eū dixitqꝫ illi. Nonne teſtifica
tus ſū tibi per dn̄m et ꝑdixi tibi: q̄
cūqꝫ die egreſſus fueris huc et il
luc. ſcito te eſſe moriturū. Et rn̄di
ſti mihi. Bonꝰ ſermo quē audiui
Quare ergo nō cuſtodiſti iuſiurā
dū dn̄i ⁊ pceptū qđ ꝑceperā tibi.
dixitqꝫ rex ad ſemei. Tu noſti oē
malū cuius tibi cōſciū eſt cor tuū
qđ feciſti dauid prī meo. Reddi
dit dn̄s maliciam tuā in caput
tuū ⁊ rex ſalomon benedictus et
thronus dauid erit ſtabilis corā
dn̄o uſqꝫ in ſempiternū. Juſſit itaqꝫ
rex banaie filio ioiade q̄ aggreſſꝰ
pcuſſit eū ⁊ mortuꝰ ē. ¶ Ca. iij.

Confirmatū eſt igit regnum
in manu ſalomonis et affi
nitate cōiunctus ē pharaoni regi
egipti. Accepit naqꝫ filiā eius ⁊
adduxit in ciuitatē dauid: donec
cōpleret edificans domū ſuā et do
mū dn̄i ⁊ murū ierl'm p circui
tū. Attamē ppl's ymolabat in ex
celſis. Nō eni edificatū erat tem
plū nomini domini uſqꝫ i diē illū
Dilexit autē ſalomō dn̄m ambu
lans in preceptis dauid prīs ſui
excepto qꝫ in excelſis ymolabat.
⁊ accēdebat thimiama. Abijt ita
qꝫ in gabaon ut ymolaret ibi. Il
lud q̄ppe erat excelſū maximum.
Mille hoſtias i holocauſtū obtu
lit ſalomon ſup altare illud in ga
baon. Apparuit aūt dn̄s ſalomo
ni p ſomnū nocte dicens. Poſtu
la quid vis ut dē tibi. Et ait ſalo
mō. Tu feciſti cū ſeruo tuo dauid
patre meo miam magnam ſicut
ābulauit in cōſpcū tuo in veritate
⁊ iuſtitia ⁊ recto corde tecū. Cuſto
diſti ei miſericordiā tuā grādem
⁊ dediſti ei filiū ſedentē ſup thro
nū ſicut ē hodie. Et nūc dn̄e deus
tu regnare feciſti ſeruum tuum ꝓ
dauid prē meo. Ego autē ſū puer
puulus ⁊ ignorās egreſſum ⁊ in
troitū meū ⁊ ſeruus tuꝰ i medio
ē populi quē elegiſti: ppli infiniti
q̄ enumerari ⁊ ſupputari n̄ poteſt
pre multitudine. Dabis ergo ſer
uo tuo cor docile ut ppl'm tuū iu
dicare poſſit ⁊ diſcernē iter bonū
⁊ malū. Quis eni poterit iudicare

populū iſtum· populū tuum hūc
multū. Placuit ergo ſmo coraꝫ
domino ꝙ ſalomō poſtulaſſꝫ hu
iuſcemodi rem. Et dixit dominus
ſalomoni Quia poſtulaſti verbū
hoc ⁊ non petiſti tibi dies multos
nec diuicias aut animas inimico
rū tuoꝝ. ſed poſtulaſti tibi ſapiē
tiā ad diſcernendū iudicium. ec
ce feci tibi ſcd̄m ſmones tuos. Et
dedi tibi cor ſapiens ⁊ intelligēs
in tātū ut null9 ante te ſimilis tui
fuerit nec poſt te ſurrecturus ſit.
Sed ⁊ hec que non poſtulaſti de
di tibi diuicias ſcilicet et gloriaꝫ
vt nemo fuelt ſimilis tui ī regib9
cūctis ꝯtro diebus. Si aūt ambu
laueris in viꝭ meis ⁊ cuſtodies
precepta mea ⁊ mandata mea ſi
cut ābulauit pater tu9. lōgos fa
tiam dies tuos. Igit̄ euigilauit ſa
lomon ⁊ intellexit ꝙ eſſet ſomni
um. Cūqꝫ veniſſet ihеruſalē ſtetit
corā archa federis dn̄i et obtulit
holocauſta ⁊ fecit victimas paci
ficas ⁊ grāde ꝯuiuiū vniuerſis fa
mulis ſuis. Tūc venerūt due mli
eres meretrices ad ꝛegē. ſteteꝛūtqꝫ co
rā eo. Quarū vna ait. Obſecro mi
dn̄e ego ⁊ mulier hec habitaba
mus ī domo vna ⁊ pepi apud eā
in cubiculo. Tercia aūt die poſt
ꝙ̄ ego peperi. peperit ⁊ hec. Et era
mus ſimul. nulluſqꝫ alius nobiſ
cū in domo exceptis nob̄ duab9.
Mortuus eſt autē fili9 mulieris
huius. nocte dormiens quippe
oppreſſit eum. Et cōſurgens in tē
peſtate noctis ſilentio. tulit filiuꝫ
meum de latere meo ācille tue dor
mientis ⁊ collocauit in ſinu ſuo.
ſuū autē filiū qui erat mortu9 po
ſuit in ſinu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſeꝫ
mane vt darē lac filio meo appa
ruit mortu9. Quē diligentius intu
ens clara luce deprehēdi n̄ eſſe meū
quē genuerā. Rn̄ditqꝫ alterā mu
lier. Nō eſt ita. ſꝫ fili9 tu9 mortu9
ē. me9 aūt viuit. E cōtrario illa di
cebat. Mentiris. Fili9 q̄ppe me9
viuit ⁊ fili9 tu9 mortu9 ē Atqꝫ in
hūc modū ꝯtēdebāt coram rege.
Tūc rex ait. Hec dicit fili9 meus
viuit ⁊ fili9 tu9 mortu9 ē. ⁊ iſta rn̄
det nō. ſꝫ fili9 tu9 mortu9 eſt ⁊ fili
us meus viuit. Dixit ḡ rex. Affer
te m̄ gladiuꝫ. Cumqꝫ attuliſſent
gladiū corā rege ait. Diuidite inſā
tē viuū in duas ptes ⁊ date dimi
diā ptē vni ⁊ dimidiā ptem alteri
Dixit aūt mulier cui9 fili9 erat viu9
ad regē. ꝯmota ſūt quippe viſcera
ei9 ſup filio ſuo Obſecro dn̄e da
te illi inſātē viuū ⁊ nolite interficē eū
E cōtrario illa dicebat. nec m̄ nec
tibi ſit. ſꝫ diuidat̄. Rn̄dit rex ⁊ ait
Date huic inſātē viuū ⁊ non occi
dat̄. hec ē eni m̄r ei9. Audiuit ita
qꝫ oīs iſrl̄ iudiciū qđ iudicaſſet
rex ⁊ timuerūt regē videntes ſapiē
tiā dei eſſe ī eo ad faciēdū iudiciū.

Erat aūt rex ſalomō Ca. iiij.
regnās ſup oēꝫ iſrl̄ ⁊ hij prī
cipes q̄s hēbat Azaias filius ſa
doch ſacerdotis helioreph ⁊ ahia fi
lij ſeſa ſcribe ioſaphat fili9 adhi
lud a cōmitariꝭ Banaias fili9 ioia
de ſup exercitū. Sadoch aūt ⁊ abia
thar ſacerdotes. azaias fili9 nathā
ſup eos q̄ aſſiſtebāt regi. ſabud
fili9 nathā ſacerdos amic9 regis ⁊ ahi
ſar ꝑpoſit9 dom9 ⁊ adonirā filius
abda ſup tributa Habebat aūt ſalo
mō duodecī ꝑfectos ſup oēꝫ iſrl̄.

qui ꝑbebāt ānonā regi et domui
eius Per ſingulos em̄ menſes in
anno ſinguli neceſſaria miniſtra
bant Et hec noīa eorum. Benhur
in monte effraim Bendecar imac
tes ꝛ in ſalebim ꝛ i bethſames et
in helon ꝛ in bethanan. Beneſed
in araboth. Jp̄ius em̄ erat ſocho
et omnis terra epher. Benabina
dab. cuiꝰ omnis nephador: tha
phet filiaꝫ ſalomōis habebat vx
orem. Bana filiꝰ ahilud regebat
thanach ꝛ mageddo ꝛ vniuerſaꝫ
bethſan q̄ eſt iuxta ſarthana ſb
ter ieſrahel: a bethſan vſqꝫ abel
meula e regiōe iecmaā Bengaber
in ramoth galaad habebat auo
thiair filij manaſſe i galaad Jp̄e
p̄erat in omni regione argob q̄ ē
in baſan: ſexaginta ciuitatibꝰ ma
gnis atqꝫ muratis q̄ habebāt ſe
ras ereas. Ahimadab filiꝰ addo
p̄erat in manaim. Achimaas in
neptalim Sed ꝛ ipſe habebat ba
ſemath filiā ſalomonis i ꝯiugio
Banaa filiꝰ huſi i aſer ꝛ i baloth
Joſaphat filiꝰ pharue i yſachar
Semei filiꝰ hela in beniamin. Ga
ber filiꝰ furi in terra galaad et in
t̄ra ſeon regis amorrei ꝛ og regis
baſā ſup omnia q̄ erāt in illa t̄ra
Juda ꝛ iſrahel innūerabiles ſicut
arena maris in multitudine: ꝯme
dentes ꝛ bibētes atqꝫ letātes. Sa
lomō autē erat in ditione ſua ha
bens oīa regna ſecū a flumine t̄re
philiſthijm vſqꝫ ad terminū egip
ti offerentiuꝫ ſibi munera et ſerui
entiū ei cūctis diebꝰ vite eiꝰ Erat
aūt cibꝰ ſalomonis ꝑ dies ſingu
los triginta chori ſimile, et ſexagi
ta chori pharine, decem boues pin
gues, et viginti boues paſcuales.
et centum arietes excepta venaci
one ceruorꝫ capreaꝝ atqꝫ buba
lorū ꝛ auium altiliū. Jpſe em̄ ob
tinebat omnē regiōeꝫ q̄ erat trāſ
flumē q̄ ſi a thapſa vſqꝫ ad gazā
ꝛ cūctos reges illaꝝ regionū ꝛ ha
bebat pacē ex omni ꝑte i circuitu
Habitabatqꝫ iuda et iſrl̄ abſqꝫ
timore vllo. vnꝰ q̄ſqꝫ ſub vite ſua
ꝛ ſub ficu ſua. a dan vſqꝫ berſabee
cunctis diebꝰ ſalomonis. Et ha
bebat ſalomon q̄dragiṅta milia
p̄ſepia equoꝝ curialiū ꝛ duodecī
milia equeſtriū: nutriebātqꝫ eos
ſupradicti regis prefecti. ſꝫ ꝛ neceſ
ſaria menſe regis ſalomonis cuꝫ
ingēti cura prebebāt i tp̄e ſuo Or
deumqꝫ ꝛ paleas equoꝝ ꝛ iumen
toꝝ deferebāt in locū vbi eāt rex
iuxta cōſtitutū ſibi. Deditqꝫ deus
ſapiām ſalomoni ꝛ prudētiā mul
tā nimis ꝛ latitudinem cordis q̄ſi
arenam que eſt in litore maris, ꝛ
p̄cedebat ſapīa ſalomonis ſapi
entiā omniū orientaliū et egipti
oꝝ ꝛ erat ſapientior cūctis hōibꝰ
Sapientior ethā ezraite et hemā
et calchal ꝛ dorda filijs moal, et
erat noīatꝰ in vniūſis gentibꝰ ꝑ
circuitū. Locutus eſtqꝫ ſalomon
tria milia parabolas, ꝛ fuerūt car
mina eiꝰ quīqꝫ milia. Et diſputa
uit ſup lignis a cedro q̄ eſt i liba
no vſqꝫ ad iſopuꝫ q̄ egreditur de
pariete, ꝛ diſſeruit de iumentis et
volucribus ꝛ reptilibꝰ et piſcibꝫ
Et veniebant de cunctis p̄p̄lis ad
audiendā ſapiām ſalomonis, et
ab vniuerſis regibus terre q̄ au
diebant ſapiētiā eius.

¶ Capitulum quintum.

Misit qꝫ hirā rex tiri seruos suos ad salomonem. Audiuit enī q ipsū vnxissent regē sup isrl' pro patre ei9. qr amicus fuerāt hirā dauid omni tpe. Misit aūt salomon ad hirā dicēs. Tu scis volūtatem dauid patris mei ⁊ qr nō poterat edificare domū noī domini dei sui ꝓpter bella imminētia p circuitū donec daret dn̄s eos sub vestigio pedū eius. Nūc aūt requiē dedit deus meus mihi p circuitū. ⁊ non est sathan neqꝫ occursus malus. quaobrē cogito edificare tēplū nomini dn̄i dei mei sic locutus est dauid patri meo dicēs. Filius tuus quē dabo p te sup soliū tuū ipse edificabit domum noī meo. Precipe igitur ut precidāt mihi serui tui cedros de libano ⁊ serui mei sint cū seruis tuis. mercedē aūt seruorū tuorum dabo tibi quācūqꝫ petieris. Scis eī quō non est i ppl'o meo vir qui nouerit ligna cedere sicut sydonij. Cū ergo audisset hirā v̄ba salomonis. letatus est valde ⁊ ait. Benedictus dn̄s deus hodie qui dedit dauid filiū sapientissimū sup populū hūc plurimū. Et misit hirā ad salomonē dicēs. Audiui q̄cūqꝫ mādasti m̄. Ego faciā oēm volūtatē tuā in lignis cedrinis ⁊ abiegnis. Serui mei deponent ea de libano ad mare ⁊ ego ꝯponā ea in ratib9 in mari vsqꝫ ad locū quē significaueris mihi ⁊ applicabo ea ibi ⁊ tu tolles ea. Prebebisqꝫ necessaria mihi vt detur cibus domui mee. Ita hirā dabat salomoni ligna cedrina ⁊ ligna abiegna iuxta oēm volūtatē eius. Salomon autē prebebat hirā viginti milia choros tritici in cibū domui eius ⁊ viginti choros purissimi olei. Hec tribuebat salomō hirā p singulos annos. Dedit qꝫ dn̄s sapientiā salomoni sicut locutus est ei ⁊ percusserūt ābo fedus. Elegitqꝫ rex salomō operarios de omni isrl' et erat indictio triginta milia virorum. Mittebatqꝫ eos in libanū decē milia p mēses singulos vicissim ita vt duobus mēsib9 essent i domib9 suis. Et adonirā erat sup h9cemodi indictionē. Fuerūt itaqꝫ salomoni septuaginta milia eorum q̄ onera portabāt. ⁊ octoginta milia latomorum i mōte absqꝫ p̄positis q̄ p̄erāt singul' opib9 numero triū miliū ⁊ trecentorum p̄cipientiū pplo ⁊ hijs q̄ faciebāt op9. Precepitqꝫ rex ut tollerent lapides grandes lapides p̄ciosos i fūdamētū tēpli ⁊ quadrarēt eos. quos dolauerunt cementarij salomonis ⁊ cementarij hirā. Porro biblij p̄parauerūt ligna ⁊ lapides ad edificādā domū.

Capitulum sextum.

Factū ē ḡ quadrigētesimo ⁊ octogesimo anno egressionis filiorum isrl' de terra egipti in anno q̄rto mēse zio ip̄e ē mēsis secūdus regni salomōis sup isrl'. edificare cepit domū dn̄o. Dom9 āt quā edificabat rex salomon dn̄o hēbat sexagita cubitos in lōgitudie ⁊ viginti cubitos i latitudine ⁊ triginta cubitos in altitudine. Et porticus erat an̄ tēplū viginti cubitorum lōgitudis iux̄ mēsurā latitudis templi et habebat decem cubitos latitudis an̄ faciē tēpli. fecitqꝫ i tēplo fenestras obliq̄s.

Et edificauit sup pietē tēpli tabu-
lata p girū in parietib⁹ dom⁹ per
circuitū tēpli ⁊ oraculi ⁊ fecit late-
ra in circuitu. Tabulatū qđ subt'
erat quinq₃ cubitos habebat lati-
tudinis ⁊ mediū tabulatū sex cu-
bitoꝝ latitudinis ⁊ tertiū tabula-
tū septē habēs cubitos latitudīs.
Trabes aūt posuit in domo p cir-
cuitū forinsecus ut nō hererēt mu-
ris tēpli. Domus aūt cū edificarē-
tur de lapidibus dolatis atq₃ pfe-
ctis edificata est ⁊ malleus ⁊ secu-
ris et omē ferramentū nō fuit au-
dita in domo cū edificaretur. Osti-
um lateris medij in piete erat do-
mus dextre ⁊ per cocleam ascende-
bāt in mediū cenaculū ⁊ a medio
in tertiū Et edificauit domū ⁊ ꝯsū-
mauit eam. Texitq₃ domū laque-
arib⁹ cedrinis et edificauit tabu-
latū sup omnē domū quinq₃ cubi-
tis altitudīs et operuit domū lig-
nis cedrinis. Et factus est sermo
dñi ad salomonē dicēs. Domus
hec quā edificas si ambulaueris
in pceptis meis et iuditia mea fe-
ceris ⁊ custodieris oīa mandata
mea gradiens p ea firmabo ſmo-
nem meū tibi quē locutus sū ad
dauid patrē tuū ⁊ habitabo i me-
dio filioꝝ isrl' ⁊ nō derelinquam
pplm meū isrl'. Igit' edificauit sa-
lomon domū ⁊ ꝯsūmauit eam Et
edificauit parietes domus intrin-
sec⁹ tabulatis cedrinis a pauimē-
to domus usq₃ ad sūmitatē parie-
tū ⁊ usq₃ ad laquearia ⁊ operuit
lignis cedrinis intrinsec⁹ et texit
pauimentū domus tabulis abie-
gnis. Edificauitq₃ viginti cubito-
ruꝫ ad posteriorem partē templi.
tabulata cedrina a pauimēto usq₃
ad supiora ⁊ fecit interiorē domū
oraculi in sanctūsanctoꝝ. Porro
q̄draginta cubitoꝝ erāt ipm tem-
plū p forib⁹ oraculi ⁊ cedro ōnis
domus intrinsecus vestiebat'. ha-
bens tornaturas ⁊ iūcturas suas
fabrefactas et celaturas eminen-
tes Omnia cedrinis tabulis vesti-
ebant': nec omnino lapis apparē
poterat in pariete. Oraculū autē
in medio domus in interiori parte
fecerat ut poneret ibi archā fede-
ris dñi. Porro oraculū habebat
viginti cubitos longitudīs, et vi-
ginti cubitos latitudīs, ⁊ viginti
cubitos altitudīs, ⁊ operuit illud
atq₃ vestiuit auro purissimo. Sed
et altare vestiuit cedro. Domūq₃
ante oraculū operuit auro purissi-
mo, ⁊ affixit laminas clauis aure-
is. Nihilq₃ erat in templo qđ nō
auro tegeret'. Sed ⁊ totum altare
oraculi texit auro Et fecit in oracu-
lo duo cherubī de lignis oliuarū
decē cubitoꝝ altitudīs Quinq₃ cu-
bitoꝝ ala cherub vna, ⁊ quinq₃ cu-
bitoruꝫ ala cherub altera: id est
decē cubitos hūtes a sūmitate ale
usq₃ ad ale alterius sūmitatē. De-
cemq₃ cubitoꝝ erāt cherub secūd⁹
in mensura pari ⁊ opus vnū erāt
in duobus cherubin: id ē altitudi-
nē habebat vnus cherub decē cu-
bitoꝝ ⁊ similit' cherub scđus Po-
suitq₃ cherubī in medio tēpli interi-
oris. Extendebant aūt alas suas
cherubin et tāgebat ala vna pa-
rietē ⁊ ala cherub secūdi tāgebat
parietē alterū. ale āt alie i media
pte tēpli semuicē ꝯtingebāt. Te-
xitq₃ cherubī auro. Et oēs pietes

templi per circuitū ſculpſit variis
celaturis ⁊ torno. Et fecit i eis che
rubin ⁊ palmas ⁊ picturas vari
as quaſi ꝓminentes de pariete ⁊
egredientes. Sed ⁊ pauimētū do
mus texit auro intrinſec9 ⁊ extri
ſec9 Et in igreſſu oraculi fecit duo
oſtiala de lignis oliuaꝝ. poſteſq̃
anguloꝝ quinq̃ et duo oſtia de
lignis oliuaꝝ Et ſculpſit i eis pi
cturā cherubin ⁊ palmaꝝ ſpeties
⁊ anaglifa valde ꝓminentia. ⁊ te
xit ea auro ⁊ operuit tam cherubi
q̃ palmas ⁊ cetera auro. Feciťq̃
in itroitu templi poſtes de lignis
oliuaꝝ quadrāglos. ⁊ duo oſtia
de lignis abiegnis altrinſecus. ⁊
vtrūq̃ oſtiū duplex erat ⁊ ſemui
cē tenens aperiebatᷓ. Et ſculpſit
cherubin ⁊ palmas et celaturas
valde eminentes. opuitq̃ oia la
minis ope quadro ad regulam.
Et edificauit atriū interi9 tribus
ordinibus lapidū politoꝝ ⁊ vno
ordine lignorum cedri.

Anno quarto fun ¶ Ca. vij.
data eſt dom9 dñi in menſe
zio ⁊ i anno vndecimo mēſe ebul
ipſe eſt menſis octau9. pfecta eſt
domus in omni opere ſuo ⁊ i vni
uerſis vtēſilib9 edificauitq̃ eaꝫ
annis ſeptē. Domū aūt ſuā edifi
cauit ſalomon tredecim annis et
ad pfectū vſq̃ perduxit. Edifica
uit q̃ domū ſaltus libani cētū cu
bitorū longitudis. ⁊ qn̄q̄gīta cu
bitoꝝ latitudis. ⁊ triginta cubito
rū altitudinis. ⁊ quatuor deambu
latoria inter columnas cedrinas
Ligna quippe cedrina exciderat i
columnas ⁊ tabulatis cedrinis
veſtiuit totaꝫ cameram que qua
draginta quiq̃ columnis ſuſtenta
bat. Vnus āt habebat colūnas
quindecim ↄtra ſemuicē poſitas ⁊
e regione ſe reſpicientes eq̄li ſpa
cio inter colūnas ⁊ ſup colūnas q̄
drāgulata ligna in cūctis eq̄lia.
Et porticū colūnarū fecit quinq̄gi
ta cubitorum longitudinis ⁊ alte
rā porticū in faciē maioris portic9
⁊ colūnas ⁊ epiſtilia ſup colūnas
fecit Porticū q̄ ſolij in qua tribu
nal eſt fecit ⁊ texit lignis cedrinis
a pauimento vſq̃ ad ſūmitatem
⁊ domūcula in qua ſedebatur ad
iudicādū erāt i medio porticu ſili
opere Domū q̄ fecit filie pharao
nis quā vxorē duxerat ſalomon
tali ope quali ⁊ hāc porticū. Oia
lapidib9 p̄cioſ q̄ ad normā quā
dā atq̃ mēſurā tam intrinſec9 q̄
extrinſec9 ſerrati erāt a fūdamēto
vſq̃ ad ſūmitatē pietū et intrinſe
cus vſq̃ ad atriū maius. Funda
mēta aūt de lapidib9 p̄cioſis la
pidib9 mag̃s decē ſiue octo cubi
torū ⁊ deſup lapides p̄cioſi eq̄lis
menſure ſecti erant. ſimiliterq̃ de
cedro. Et atriū maius rotūdū triū
ordinū de lapidib9 ſectis et vni9
ordinis de dolata cedro necnō ⁊ i
atrio domus dñi interiori ⁊ in por
ticu domus. Miſitq̃ rex ſalomon
⁊ tulit hirā de tyro filiū mulieris
vidue de tribu neptalim p̄re tyri
o artificē erariū ⁊ plenū ſapia in
telligētia ⁊ doctrina ad faciēd oē
op9 ex ere. q̄ cū veniſſ; ad rēgē ſalo
moneꝫ fecit oē op9 ei9 ⁊ finxit du
as columnas ereas. decem ⁊ octo
cubitorum altitudis. columnam
vnam ⁊ linea duodecim cubito
rum ambiebat colūnā vtrāq̃

Duo quoq; capitella fecit q̄ poneren
tur ſup capita colūpnarū fuſilia
ex ere. q̄nq; cubitoꝝ altitudīs ca
pitellū vnū ⁊ q̄nq; cubitoꝝ alti
tudīs capitellū alterū, et q̄ſi ī mo
dū retis ⁊ catenaꝝ ſibiīuicē miro
ope ꝯtextaꝝ. Vtrūq; capitellū co
lūpnaꝝ fuſile erat. Septena vͦ ſūt
retiacula ī capitello vno ⁊ ſeptēa
retiacula ī capitello altero. Et pfe
cit colūpnas ⁊ duos ordies p cir
cuitū retiaculoꝝ ſingulorꝝ vt tege
rent capitella que erāt ſup ſūmi
tatē maloꝝ g̃natoꝝ. Eodē modo
fecit ⁊ capitello ſecūdo Capitella
āt q̄ erāt ſup capita colūpnarū
quaſi ope lilij fabricata erant in
porticu q̄tuor cubitoꝝ. Et rurſuꝫ a
lia capitella in ſūmitate colūpna
rū deſup iuxͣ menſurā colūpne cō
tra retiacula. Maloꝝ g̃natoꝝ āt
ducēti ordines erāt in circuitu ca
pitelli ſecundi. Et ſtatuit duas co
lūpnas ī porticu tēpli. Cūq; ſtatu
iſſet colūpnaꝫ dexterā vocauit eā
noīe iachim Similit̄ erexit colūp
nam ſecūdam ⁊ vocauit nomē eiꝰ
booz. Et ſup capita colūpnarum
opus in modū lilij poſuit. pfectū
q; eſt opꝰ colūpnaꝝ. Fecit quoq; ma
re fuſile decē cubitoꝝ a labio vſq;
ad labium rotundū in circuitu.
Quinq; cubitoꝝ altitudo eiꝰ ⁊ reſ
ticula triginta cubitoꝝ cingebāt
illud p circuitū ⁊ ſculptura ſubt̄
labiū circuibat illud decē cubitis
ambiēs mare Duo ordines ſculp
turarū hiſtriatarū erāt fuſiles et
ſtabat ſup duodecī boues. E q̄bꝰ
tres reſpiciebāt ad aquilonem ⁊
tres ad occidentē ⁊ tres ad meri
diem ⁊ tres ad orientē ⁊ mare ſup
eos deſup erat quoꝝ poſteriora v
niuerſa ītrinſecꝰ latitabāt Groſ
ſitudo autē luteris triū vnciarum
erat. labiumq; eius quaſi labiū
calicis et foliū repandi lilij. Duo
milia batos capiebat ⁊ tria mili
a metretas Et fecit baſes decē ene
as quatuor cubitoꝝ longitudīs
baſes ſingulas ⁊ quatuor cubito
rū latitudīs ⁊ triū cubitoꝝ altitu
dinis et ipm̄ opus baſiū interraſi
le erat. Et ſculpture inter iunctu
ras ⁊ inter coronulas ⁊ plectas
leones ⁊ boues ⁊ cherubin ⁊ ī iūc
turis ſimilit̄ deſup. Et ſubt̄ leones
⁊ boues quaſi lora ex ere dependē
tia ⁊ quatuor rote p baſes ſingu
las ⁊ axes erei et p quatuor ptes
q̄ſi humeruli ſubter luterē fuſiles
ꝯtra ſeinuicem reſpectātes. Os quoq;
luteris intrinſecꝰ erat in capitis
ſūmitate ⁊ qḋ forinſecꝰ appaēbat
vnius cubiti erat totū rotundū
pariterq; habebat vnū cubitum
et dimidium. In angulis aūt co
lūpnaꝝ varie celature erāt ⁊ me
dia inter colūpnia q̄drata nō rotun
da. Quatuor quoq; rote q̄ per quatuor
āgulos baſis erāt cohērebāt ſibi
ſubter baſim Vna rota habebat
altitudinis cubitum ⁊ ſemis Ta
les āt rote erāt q̄les ſolent ī cur
ru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radij et cāti
⁊ modioli omnia fuſilia Nam et
humeruli illi quatuor per ſingu
los angulos baſis vnius ex ipa
baſi fuſiles ⁊ ꝯiuncti erant. In ſū
mitate autē baſis erat quedā ro
tunditas vnius et dimidij cubiti
ita fabrefacta vt luter deſup poſſꝫ
imponi habēs celaturas ſuas va
riaſq; ſculpturas ex ſemetipſa.

Sculpſitqꝫ in tabulatis illis que
erant ex ere ⁊ in angulis cherubin
⁊ leones ⁊ palmas quaſi in ſimili
tudineꝫ hominis ſtantis ut nō ce
lata ſed appoſita per circuitū vide
rentur. In hunc modū fecit deceꝫ
baſes: fuſura vna ⁊ menſura ſcul
pturaqꝫ ꝯſimili. Fecitqꝫ decem lu
teres eneos. Quadraginta batos
capiebat luter vnus. eratqꝫ qua
tuor cubitoꝝ. Singuloſqꝫ luteres
per ſingulas id eſt deceꝫ baſes po
ſuit et ꝯſtituit deceꝫ baſes quinqꝫ
ad dexterā partē templi ⁊ quinqꝫ
ad ſiniſtrā. mare āt poſuit ad dex
terā partē templi cōtra orientem
ad meridieꝫ. Fecit ergo hiram le
betes ⁊ ſcutras et amulas ⁊ perfe
cit omne opus regis ſalomonis
in tēplo domini columnas duas et
funiculos capitelloruꝫ ſup capita
columnaꝝ ⁊ malogranata quadri
genta in duobus retiaculis duos
verſus malorūgranatoꝝ in retia
culis ſingulis ad operiēdos funicu
los capitelloꝝ qui erāt ſup capi
ta columnaꝝ ⁊ baſes decē ⁊ lutes
decē ſup baſes ⁊ mare vnū ⁊ boues
duodecim ſubter mare ⁊ lebetes ⁊
ſcutras ⁊ amulas Omnia vaſa q̄
fecit hirā regi ſalomoni in domo
dn̄i de auricalco erāt. In cāpeſtri
regione iordanis fudit ea rex i ar
gilloſa t̄ra inter ſochot ⁊ ſarthā
Et poſuit ſalomō omnia vaſa in
domo dn̄i. Propter multitudinē
aūt nimiā non erat pondus eris
Fecitqꝫ ſalomō omnia vaſa in do
mo dn̄i altare aureū ⁊ mēſā ſuper
quā ponerent panes ꝓpoſitionis
aureā ⁊ cādelabra aurea qnqꝫ ad
dextrā ⁊ quinqꝫ ad ſiniſtrā cōtra
oraculuꝫ ex auro puro et quaſi li
lij flores ⁊ lucernas deſup aureas
⁊ forcipes aureos ⁊ ydrias et fuſ
cinulas et fialas ⁊ mortariola et
thuribula de auro puriſſimo et
cardines oſtioruꝫ domus interio
ris ſācīſāctoꝝ et oſtioꝝ domus
tēpli ex auro erāt. Et pfecit omne
op⁹ qđ faciebat ſalomō in domo
dn̄i et intulit q̄ ſācificauerat da
uid pater ſu⁹ argētum ⁊ auruꝫ ⁊
vaſa repoſuitqꝫ in theſauris dom⁹
domini. ¶ Ca. viij.

TVnc cōgregati ſunt omnes
maiores natu iſrahel cuꝫ prī
cipibus tribuum et duces famili
arum filiorū iſrahel ad regem ſa
lomonem in iheruſalē ut deferrēt
archam federis domini de ciuitate
dauid id eſt de ſyon. Cōuenitqꝫ
ad regem ſalomonē vniuerſus iſ
rahel in menſe bethani in ſollem
ni die ipſe eſt mēſis ſeptim⁹. Ve
nerūtqꝫ cūcti ſenes de iſrl̄ et tulerūt
archā ſacerdotes ⁊ portauerūt ar
cham dn̄i ⁊ tabnaculuꝫ federis ⁊
omnia vaſa ſācuarij q̄ erāt i ta
bernaculo ⁊ ferebant ea ſacerdo
tes ⁊ leuite Rex aūt ſalomō ⁊ om
nis multitudo iſrl̄ q̄ ꝯuenerāt ad
eū gradiebatur cū illo āte archā
⁊ ymolabāt oues ⁊ boues abſqꝫ
eſtimacōe ⁊ numero Et intulerūt
ſacerdotes archā federis dn̄i in lo
cū ſuū in oraculū tēpli i ſcīſcōꝝ
ſb̄t alas cherubim. Siqͥdē cherubi
expādebāt alas ſup locū arche ⁊
ꝓtegebāt archā ⁊ vectes ei⁹ deſu
p Cūqꝫ emīerēt vectes ⁊ apparerēt
ſūmitates eoꝝ foris ſāctuariū añ
oraculū nō apparebāt vlt̄ extrin
ſecus q̄ ⁊ fuerūt ibi vſqꝫ i p̄ntē diē.

Jn archa ãt uon erat aliud niſi
due tabule lapidee q̃s poſuerat ĩ
ea moyſes in oreb quãdo pepigit
dñs fedus cũ filijs iſrahel cũ egre
derent̃ de t̃ra egipti. Factũ ẽ autẽ
cũ exiſſent ſac̃dotes de ſãctuario
nebula impleuit domũ dñi ⁊ nõ
poterãt ſac̃dotes ſtare ⁊ miniſtra
re ꝓpt̃ nebulam. Jmpleuerat enĩ
gloria dñi domũ dñi. Tũc ait ſalo
mon. Dñs dixit vt habitaret in
nebula. Edificãs edificaui domũ
⁊ habitaculũ tuũ. firmiſſimũ ſo
lium tuũ in ſempiternũ. Conũtit
ꝗ̃ ex faciẽ ſuã ⁊ benedixit oĩ ecc̃ie
iſrl̃. Omnis enĩ ecc̃ia iſrl̃ ſtabat
Et ait ſalomon. Bñdictꝰ dñs deꝰ
iſrl̃ qui locutus eſt ore ſuo ad da
uid p̃rem meũ ⁊ in manibꝰ eius
ꝑfecit dicens A die qua eduxi po
pulũ meũ iſrl̃ de egipto. nõ elegi
ciuitatẽ de vniũſis tribubꝰ iſrl̃ vt e
dificaret̃ domꝰ ⁊ eẽt nomẽ meuȝ
ibi. ſ; elegi dauid vt eẽt ſup ꝑpl̃m
meũ iſrl̃. Voluitq; dauid pater
meus edificaẽ domũ nomini dñi
dei iſrl̃. ⁊ ait dñs ad dauid p̃reȝ
meũ. Q̃d cogitaſti ĩ corde tuo edi
ficare domũ nomĩ meo benefeciſ
ti hoc ipm̃ mẽte tractãs. Verum
tamẽ tu nõ edificabis michi domũ
ſ; filius tuꝰ q̃ egrediet̃ de renibꝰ
tuis ipẽ edificabit domũ nomini
meo. Confirmauit dñs ſermonẽ
ſuũ quẽ locutus ẽ. ſteti q; pro da
uid p̃re meo ⁊ ſedi ſup thronuȝ
iſrl̃ ſic locutus eſt dñs ⁊ edifica
ui domũ nomini dñi dei iſrl̃ ⁊ con
ſtitui ĩ locũ arche in q̃ fedus dñi
eſt quod ꝑcuſſit cũ p̃ribus nr̃is
quãdo egreſſi ſunt de terra egipti
Stetit aũt ſalomon añ altare dñi

in ɔſpectu eccleſie iſrl̃ ⁊ expãdit
manus ſuas in celũ ⁊ ait Dñe deꝰ
iſrl̃ nõ ẽ ſimilis tui deꝰ in celo deſu
per ⁊ ſup terrã deorſũ qui cuſtodis
pactũ ⁊ miſericordiã ſuis tuis q̃
ãbulant corã te in toto corde ſuo
q̃ cuſtodiſti ſeruo tuo dauid p̃ri
meo q̃ locutus es ei. Ore locutus
es ⁊ manibꝰ ꝑfeciſti vt hec dies ꝓ
bat. Nũc igit̃ dñe deꝰ iſrl̃ cõſua
famulo tuo dauid p̃ri meo q̃ lo
cutus es ei dicẽs. Nõ auferet̃ de te
vir corã me q̃ ſedeat ſup thronũ
iſrl̃. ita tamẽ ſi cuſtodierint filij
tui viã ſuam vt ãbulent corã me
ſic tu ãbulaſti in conſpectu meo.
Et nũc dñe deꝰ iſrl̃ firment̃ verba
tua que locutꝰ es ſuo tuo dauid
p̃ri meo. Ergo ne putandũ ẽ q̃d
vere deꝰ habitet ſup terraȝ. Si ei
celũ ⁊ celi celoꝝ te capere nõ pñt.
q̃nto magis domꝰ hec quã edifica
ui. Sed reſpice ad oracõnem ſui
tui ⁊ ad p̃ces eius dñe deꝰ meus
Audi ymnũ ⁊ oracõem quã ſuꝰ
tuus orat coram te hodie vt ſint
oculi tui apti ſup domũ hanc no
cte ac die ſup domũ de qua dixiſti
Erit nomẽ meũ ibi vt exaudias
oracõem quã orat in loco iſto ad
te ſeruus tuꝰ vt exaudias depca
cõnem ſui tui ⁊ populi tui iſrl̃ q̃d
~~impiũ ⁊ reddens viã ſuã ſup quẽ~~
cũq; orauerit in loco iſto et exau
dies in loco habitaculi tui in celo
et cum exaudieris ꝓpicius eris. Si
peccauerit hõ in ꝓximũ ſuum et
habuerit aliquod iuramentũ q̃
teneat̃ aſtrictꝰ ⁊ venerit ꝓpter iu
ramentũ coraȝ altari tuo in domũ
tuã. tu exaudies in celo ⁊ facies ⁊
iudicabis ſeruos tuos ɔdempnãs

caput eius iuſtificāſq; iuſtū ⁊ re
tribuēs ei ſcd̄m iuſtitiā ſuā. Si fu
gerit populꝰ tuꝰ iſrahel inimicos
ſuos ꝙ peccaturꝰ ē tibi et agētes
penitētiā et ꝯfitētes nomī tuo ve
nerint ⁊ adorauerit ⁊ deprecati te
fuerint ī domo hac: exaudi ī celo
⁊ dimitte peccatū populi tui iſrl̄ ⁊
reduces eos in trā quā dediſti pa
tribus eoꝝ. Si clauſū fuerit celū
⁊ nō pluerit ꝓpter pctā eorum et
orātes in loco iſto penitētiam ege
rint nomini tuo et a pctīs ſuis cō
uerſi fuerint ꝓpter afflictionē ſuā
exaudi eos in celo ⁊ dimitte pctā
ſuoꝝ tuoꝝ et populi tui iſrahel ⁊
oſn̄de eis viā bonā ꝑ quā ābulēt
⁊ da pluuiā ſup terrā quā dediſti
populo tuo ī poſſeſſionē. Fames
ſi oborta fuerit in trā ā peſtilēcia
ā corruptꝰ aer ā erugo ā locuſta
vel rubigo ⁊ afflixerit eū inimicꝰ
eiꝰ portas obſidēs oīs plaga vni
uerſa īfirmitas. cūcta deuotacō ⁊
imp̄cacō q̄ acciderit oī hōi de ppl̄o
tuo iſrl̄ ſi quis ꝯgnouerit plagā
cordis ſui ⁊ expāderit manꝰ ſuas ī
domo hac: tu exaudies ī celo in lo
co habitacōis tue ⁊ repropiciabe
ris ⁊ facies ut des vnicuiq; ſcd̄m
oēs vias ſuas ſicut videris cor eiꝰ.
ꝙ tu noſti ſolus cor oīm filiorum
hōim ut timeāt te cūctis diebꝰ q̄
bꝰ viuūt ſup faciē terre quā dedi
ſti prībꝫ nrīs Inſup ⁊ alienigena
q̄ nō ē de ppl̄o tuo iſrl̄ cū venerit
de terra lōginq̄ ꝓpt nomē tuū au
diet ei nom̄ tuū magnū et manꝰ
tua fortis ⁊ brachiū tuū extētum
vbiq; cū venerit ergo et orauerit
in hoc loco tu exaudies ī celo ī fir
mamento habitaculi tui ⁊ facies

omnia pro q̄bus inuocauerit te
alienigena ut diſcant vniūſi ppl̄i
terrarū nomē tuū timē ſicut ppl̄s
tuꝰ iſrl̄ et ꝓbēt ꝙ nomē tuū inuo
catū ē ſup domū hāc quā edifica
ui Si egreſſus fuerit pplus ad bel
lū ꝯtra inimicos ſuos ꝑ viā q̄cū
q; miſeris eos orabunt te contra
viā ciuitatis quā elegiſti et ꝯtra do
mū quā edificaui nomī tuo et ex
audies in celo orōnes eoꝝ ⁊ p̄ces
eoꝝ ⁊ facies iuditiū eoꝝ Qd ſi pec
cauerint tibi nō ē enī hō q̄ nō pec
cet ⁊ iratꝰ tradideris eos inimicis
ſuis ⁊ captiui ducti fuerint in trā
inimicoꝝ longe vel ꝓpe ⁊ egerint
penitētiā in corde ſuo in loco capti
uitatis ⁊ ꝯuerſi dep̄cati te fuerint
in captiuitate ſua dicētes. peccaui
mꝰ iniq̄ egimꝰ impie geſſimꝰ ⁊ re
uerſi fuerint ad te ī vniuſo corde
ſuo ⁊ tota aīa ſua in trā inimicoꝝ
ſuoꝝ ad quā captiui ducti fuerit
⁊ orauerint te cōtra viā terre ſue
quā dediſti patribꝰ eoꝝ ⁊ ciuitatis
quā elegiſti et tēpli qd̄ edificaui
nomini tuo exaudies in celo in fir
mamēto ſolij tui oracōes eorū et
p̄ces eoꝝ et facies iuditiū eorū et
ꝓpitiaberis populo tuo q̄ peccauit
tibi et oībꝰ iniq̄tatibꝰ eoꝝ quibꝫ
preuaricati ſūt in te ⁊ dabis miſe
ricordiā corā eis q̄ eos captiuos
habuerint ut miſereātur eis Po
pulꝰ eī tuꝰ ē et hereditas tua q̄s
eduxiſti de trā egipti de medio for
nacis ferree ut ſint oculi tui apti
ad dep̄cacōez ſui tui ⁊ ppl̄i tui iſrl̄
et exaudies eos ī vniūſ ꝑ q̄bꝫ in
uocauerint te Tu eī ſepaſti eos ti
bi ī hēditatē de vniuerſ pplis trē
ſicut locutus es ꝑ moyſē ſeruū tuū

quādo eduxiſti p̄res nr̄os de egip
to dn̄e de⁹. Factū eſt autē cū com
pleſſet ſalomon orās dn̄m omēz
oracōem ⁊ dep̄catione hāc. ſurrex
it de cōſpectu altaris dn̄i. Vtrūq̄ȝ
em̄ genu in terrā fixerat ⁊ man⁹
expanderat ad celū. Stetit ergo ⁊
bn̄dixit ōm̄ eccleſie iſrl̄ voce mag
na dicens. Bn̄dcūs dn̄s q̄ dedit r̄
quiē populo ſuo iſrl̄ iuxta ōmia q̄
locutus eſt. Nō cecidit ne vnus q̄
dem ſermo ex omnibus bonis q̄
locutus ē p moyſen ſeruū ſuū Sit
dn̄s de⁹ noſter nobiſcū ſicut fuit
cū p̄rib⁹ nr̄is non derelinq̄ns nos
neq̄ȝ ꝓiciens. ſȝ īclinet corda nr̄a
ad ſe vt ābulem⁹ in vniūſis vijs
eius ⁊ cuſtodiam⁹ mādata eius
⁊ cerimonias et iudicia quecūq̄ȝ
mādauit patrib⁹ nr̄is ⁊ ſint ſmo
nes mei iſti quib⁹ dep̄catus ſū co
rā dn̄o. appropinquātes corā dn̄o
deo nr̄o die ac nocte vt faciat iu
diciū ſeruo ſuo ⁊ populo ſuo iſrl̄.
p ſingulos dies ⁊ ſciāt oēs popu
li t̄re qꝛ dn̄s ipſe eſt de⁹ ⁊ nō ē vl
tra abſq̄ȝ eo. ſit q̄ȝ cor noſtrū per
fectū cū dn̄o deo nr̄o vt ābulem⁹
in decretis ei⁹ ⁊ cuſtodiam⁹ man
data ei⁹. ſic ⁊ hodie. Igit̄ rex ⁊ ō
nis iſrl̄ cū eo īmolabāt victimas
corā dn̄o. Mactauitq̄ȝ ſalomon
hoſtias pacificas q̄s immolauit
dn̄o. boum vigītiduomilia ⁊ oui
um cētumuigintimilia. Et dedica
uer̄t templū dn̄i rex ⁊ filij iſrl̄. In
die illa ſanctificauit rex mediuz
atrij q̄d erat āte domū dn̄i. Fecit
quippe holocauſtū ibi ⁊ ſacrifici
um ⁊ adipē pacificoꝝ qm̄ altare e
reū q̄d erat corā dn̄o min⁹ erat ⁊
cape nō poterat holocauſtū ⁊ ſa
crificiuz ⁊ adipē pacificoꝝ. Fecit
ergo ſalomō in tp̄e illo feſtiuita
tem celebrem ⁊ omnis iſrl̄ cū eo
mltitudo maḡ ab īgroitu emath
vſq̄ȝ ad riuū egipti corā dn̄o deo
nr̄o ſeptē dieb⁹ ⁊ ſeptem diebus
id ē q̄tuordecī dieb⁹ ⁊ in die octa
uo dimiſit pplōs. Qui bn̄dicētes r̄
gi ꝓfecti ſūt in tabernacula ſua le
tantes ⁊ alacri corde ſup ōmibus
bonis q̄ fecerat dn̄s dd̄ ſeruo ſuo
⁊ iſrl̄ populo ſuo.

Ca. ix.

Factū eſt aūt cū ꝑfeciſſet ſa
lomon edificiū domus dn̄i
⁊ edificiū regis ⁊ omne q̄d opta
uerat ⁊ voluerat facere. apparuit
ei dn̄s ſecūdo ſicut apparuerat ei ī
gabaō. Dixitq̄ȝ dn̄s ad eū. Exau
diui oracōnem tuā ⁊ dep̄cationez
tuam quam deprecatus es coraz
me. Sanctificaui domū hanc quā
edificaſti vt ponerem nomē meū
ibi in ſempiternū ⁊ er̄t oculi mei
⁊ cor meū ibi cūctis dieb⁹. Tu q̄ȝ
ſi ambulaueris corā me ſicut am
bulauit pater tu⁹ in ſimplicitate
cordis ⁊ in equitate ⁊ feceris ōmia
que p̄cepi tibi ⁊ iudicia mea ſer
uaueris ⁊ legittima mea. ponam
thronū regni tui ſup iſrahel ī ſem
pit̄nū ſicut locutus ſū dauid p̄ri
tuo dicens. non auferet̄ vir de ge
nere tuo de ſolio iſrahel. Si autez
auſione auerſi fueritis vos ⁊ filij
vr̄i n̄ ſeq̄ntes me nec cuſtodiētes
mandata mea ⁊ cerimonias q̄s
ꝓpoſui vobis. ſed abieritis ⁊ colu
eritis deos alienos et adoraueri
tis eos. auferā iſrl̄ de ſup̄ficie t̄re
quā dedi eis ⁊ tēplū q̄d ſanctifica
ui nomi meo ꝓiciā a cōſpectu meo
eritq̄ȝ iſrl̄ in ꝓuerbiū ⁊ in fabulā

tūctis populis ⁊ domus hec erit i
exēplū. Omnis qui trāſierit p eā
ſtupebit ⁊ ſibilabit ⁊ dicet. Qua
re fecit dn̄s ſic terre huic ⁊ domui
huic. Et rn̄debūt. Quia dereliq̄ue
rūt dn̄m deū ſuū qui eduxit pr̄es
eoꝝ de t̄ra egipti ⁊ ſecuti ſūt deos
alienos ⁊ coluerūt eos ⁊ adoraue
rūt eos. idcirco induxit dn̄s ſup
eos omne malū hoc. Expletis aūt
annis viginti poſtq̄ edificauerat
ſalomō duas domos id eſt domū
dn̄i ⁊ domū regis hirā regi tyri p̄
bēte ſalomoni ligna cedrina ⁊ abi
egna ⁊ aurum iuxta omne quod
opus habueāt tūc dedit ſalomō
hiram viginti opida in terra ga
lilee. Et egreſſus ē hirā de tyro ut
videret opida q̄ dederāt ei ſalomō
⁊ nō placuerūt ei. Et ait. Heccine
ſunt ciuitates quas dediſti mihi
frater. Et appellauit eas terram
chabul vſq; in diē hāc. Miſit er
go hirā ad regem ſalomonē cētū
viginti talēta auri. Hec ē ſūma ex
pēſarum quā obtulit ſalomō rex
ad edificādū domū dn̄i ⁊ domū ſu
am ⁊ mello et murū ihr̄lm ⁊ heſer
et mageddo ⁊ gazer. Pharao rex
egipti aſcendit et cepit gazer ſuc
cēditq; eā igni ⁊ chananeū q̄ ha
bitabat in ciuitate interfecit et de
dit eā in dotem filie ſue vxori ſalo
monis. Edificauit ergo ſalomon
gazer ⁊ betheron inferiorem ⁊ ba
alath ⁊ palmiram in terra ſolitu
dinis ⁊ omnes vicos q̄ ad ſe perti
nebāt ⁊ erant abſq; muro muni
uit et ciuitates curruū et ciuitates eq
tū et qd̄cūq; ei placuit ut edifica
ret in ihr̄lm ⁊ in libano ⁊ in omni
t̄ra p̄tātis ſue. Vniuerſū populū

q̄ remāſerat de amorreis ⁊ de ethe
is et pherezeis ⁊ eueis et iebuſeis
q̄ nō ſūt de filijs iſrl̄ hoꝝ filios qui
remāſerāt in terra q̄s .ſ. non potu
erāt filij iſrahel exterminare fecit
ſalomō tributarios vſq; in diem
hāc. De filijs aūt iſrl̄ nō ꝯſtituit
ſalomō ſeruire quēq̄. ſed erāt vi
ri bellatores ⁊ miniſtri eiꝰ et p̄nci
pes ⁊ duces et p̄fecti curruū et eq
tū. Erāt āt principes ſup oīa ope
ra ſalomonis prepoſiti quingēti
quinq̄ginta qui habebāt ſbiectū
populū et ſtatutis opibus impa
bāt. Filia āt pharaonis aſcēdit
de ciuitate dauid in domū ſuā quā
edificauerat ei ſalomō. Tūc edifi
cauit mello. Offerebat q; ſalomō
tribus vicibus p anos ſingulos
holocauſta et pacificas victimas
ſup altarē qd̄ edificauerat dn̄o et
adolebat thimiama corā dn̄o.
Perfectūq; eſt tēplū. Claſſem q;
fecit rex ſalomō in aſion iaber q̄ ē
iuxta aylaz in littore maris rubri
in terra ydumee. Miſitq; hiraz in
claſſe illa ſeruos ſuos viros nau
ticos ⁊ gnaros maris cū ſeruis ſa
lomonis q̄ cū veniſſent in ophir
ſūptū inde auꝝ quadringētorum
viginti talentorū detulerūt ad re
gem ſalomonē.

Ca. x.

SEd ⁊ regina ſaba audita fa
ma ſalomonis i noīe dn̄i ve
nit tēptare eū in enigmatib;. Et in
greſſa ihr̄lm multo cū ꝯmitatu ⁊
diuicijs camel portātibꝰ aroma
ta ⁊ auꝝ infinitū nimis ⁊ gēmas p̄
cioſas venit ad regem ſalomonē
et locuta eſt ei vniuerſa que ha
bebat in corde ſuo. Et docuit eā ſa
lomō omnia verba que ꝓpoſuit.

nõ fuit ſermo q̃ regẽ poſſ; latẽre
⁊ nõ reſpõderet ei. Vidẽs autẽ regina
ſaba omnẽ ſapiẽtiam ſalomõis
⁊ domũ quã edificauerãt ⁊ cibos
mẽſe ei⁹ ⁊ habitacula ſeruorum
⁊ ordines miniſtrãtium. veſteſqꝫ
eorũ ⁊ pincernas ⁊ holocauſta q̃
offerebat in domo dñi non habe
bat vltra ſpm̃. dixitqꝫ ad regem
Verus ẽ ſermo quẽ audiui in t̃ra
mea ſup ſmonib⁹ tuis ⁊ ſup ſapi
ẽtia tua ⁊ nõ credebã narrãtibus
michi donec ipſa veni ⁊ vidi ocul
meis ⁊ pbaui q̄ media p̄s michi
nũciata nõ fuerit. Maior ẽ ſapia
⁊ opa tua. q̃ rumor quẽ audiui.
Beati viri tui ⁊ beati ſerui tui hĳ q̃
ſtant corã te ſemp ⁊ audiũt ſapi
entiã tuã. Sit dñs de⁹ tuus bene
dictus cui cõplacuiſti ⁊ poſuit te ſu
per thronũ iſrl̃. eo q̄ dilexerit do
minus iſrl̃ in ſempiternum ⁊ cõ
ſtituit te regẽ vt faceres iudiciũ
⁊ iuſticiã. Dedit ergo regi centũ
viginti talenta auri ⁊ aromata mul
ta nimis ⁊ gẽmas p̃cioſas. Non
ſũt allata vltra aromata tam mul
ta q̃ ea que dedit regina ſaba re
gi ſalomoni. Sed ⁊ claſſis hiram
que portabat aurũ de ophir. attu
lit ex ophir ligna thijna multa
nimis ⁊ gẽmas p̃cioſas. Fecitqꝫ
rex de lignis thijnis fulcra dom⁹
dñi ⁊ dom⁹ regie et cithãs liraſqꝫ
cantorib⁹. Non ſunt allata huiuſ
cemodi ligna thijna. neqꝫ viſa
vſqꝫ in pñtem diem. Rex autẽ
ſalomon dedit regine ſaba omnia
que voluit ⁊ petiuit ab eo. excep
tis hĳs q̃ vltro obtulerat ei mũe
re regio. Que reuerſa ẽ ⁊ abiit in
terrã ſuã cũ ſeruis ſuis. Erat autẽ
pond⁹ auri qd̾ offerebat̃ ſalomo
ni p annos ſingulos. ſexcentorũ
ſexagintaſex talentorũ auri. excep
to eo qd̾ offerebãt viri q̃ ſup vec
tigalia erant ⁊ negociatores vni
uerſiqꝫ ſcuta vendẽtes ⁊ omnes re
ges arabie duceſqꝫ terre. Fecitqꝫ
rex ſalomon ducenta ſcuta de au
ro puriſſimo. Sexcẽtos auri ſiclos
dedit laminas ſcuti vnius ⁊ trecẽ
tas peltas ex auro pbato. Trecen
teqꝫ mine auri. vnã peltam veſtie
bant. Poſuitqꝫ eas rex ĩ domo ſal
tus libani. Fecit eciã rex ſalomõ
thronum de ebore grãdem ⁊ veſti
uit eũ auro fuluo nimis q̃ hẽbat
ſex gradus. Et ſũmitas throni ro
tũda erat in pte poſteriori ⁊ due
manus hinc atqꝫ inde tenẽtes ſe
dile ⁊ duo leones ſtabant iuxta
manus ſingulas ⁊ duodecim leũ
culi ſtantes ſup ſex gradus hinc
atqꝫ inde. Non ẽ factũ tale opus ĩ
vniuerſis regnis. Sed ⁊ omĩa va
ſa de q̃bus potabat rex ſalomon
erant aurea ⁊ vniuerſa ſuppellex
dom⁹ ſaltus libani de auro puriſ
ſimo. Nõ erãt argentũ nec alicui⁹
p̃cij putabat̃ in dieb⁹ ſalomõis
quia claſſis regis p mare cũ claſſe
hiram ſemel p tres ãnos ibat in
tharſis deferens inde aurũ ⁊ argẽ
tũ ⁊ dentes elephantorũ ⁊ ſimias
et pauos. Magnificatus eſt ergo
rex ſalomon ſup õnes reges terre
diuicĳs ⁊ ſapientia et vniũſa t̃ra
deſiderabat vultũ ſalomonis vt
audiret ſapiam eius quã dederat
deus in corde eius et ſinguli defere
bãt ei munera vaſa argentea et
aurea. veſtes et arma bellica. aro
mataqꝫ ⁊ eq̃s et mulos p annos

singulos. Cōgregauitqꝫ salomō
currus ⁊ equites et facti sūt ei mil
le q̄drīgēti currus et duodecīmi
lia equitū ⁊ diſpoſuit eos per ciui
tates munitas ⁊ cū rege ī ierusa
lez. Fecitqꝫ ut tāta eēt abūdācia
argēti in ierusalez quāta et lapi
dū ⁊ cedroꝝ prebuit multitudīez
q̄ſi ſicomoros q̄ naſcūtur in cāpe
ſtrib⁹. Et educebantur equi salo
moni de egipto et de choa. Nego
tiatoēs em̄ regis emebāt de choa
⁊ ſtatuto preco perducebāt. Egre
diebat̄ aūt quadriga ex egipto
ſexcētis ſiclis argēti ⁊ equ⁹ centū
quinq̄ginta. Atꝫ in hūc modum
cūcti reges etheoꝝ et ſirie equos
vendebant. Ca. xi.

Rex aūt salomō amauit mu
lieres alienigenas multas fi
liāqꝫ pharaōis ⁊ moabitidas et
āmonitidas. ydumeas et ſidoni
as ⁊ ettheas: de gentib⁹ ſup q̄b⁹
dixit domin⁹ filijs iſrl' non ingre
diemini ad eas. neqꝫ de illis igre
dietur ad veſtras. Certiſſime em̄
auertēt corda veſtra ut ſeq̄mini de
os eaꝝ. Hijs itaqꝫ copulatus ē
salomon ardētiſſimo amore. Fue
rūtqꝫ ei vxores q̄ſi regine ſeptingē
te ⁊ cōcubine tricēte. Et auerterūt
mulieres cor ei⁹. Cūqꝫ iā eēt ſenex
deprauatū eſt cor ei⁹ p mulieres
ut ſequeretur deos alienos: nec eāt
cor eius pfectū cū domino deo ſuo
ſicut cor dauid pr̄is eius. ſed cole
bat salomō aſtharten deā ſydo
nioꝝ ⁊ chamos deū moabitaꝝ et
moloch ydolū āmonitarū. Fecit
qꝫ salomō q̄d nō placuerāt coraz
dn̄o et nō adimpleuit ut ſeq̄ret̄ do
minū ſicut dauid pr̄ ei⁹. Tūc edi
ficauit salomō fanū chamos ydo
lo moab in mōte qui ē cōtra ierl'm
⁊ moloch ydolo filioꝝ āmon. At
qꝫ ī hūc modū fecit vniuerſ' vxo
rib⁹ ſuis alienigenis q̄ adolebāt
thura et imolabāt dijs ſuis. Igit'
iratus ē dn̄s salomoni q̄ auerſa
eēt mens ei⁹ a dn̄o deo iſrl' q̄ ap
paruerāt ei ſcd'o et p̄cepat de vbo
hoc ne ſeq̄ret' deos alienos et non
cuſtodiuit que mandauit ei dn̄s
Dixit itaqꝫ dn̄s salomōi. Quia ha
buiſti h⁹ apd' te et nō cuſtodiſti
pactū meū et p̄cepta mea q̄ man
daui tibi: diſrūpens ſcindā regnū
tuū et dabo illd' ſeruo tuo. verūta
mē in dieb⁹ tuis nō faciā ppt' da
uid prē; tuū de manu filij tui ſcī
dā illud nec totū regnuz auferaz
ſ; tribū vnā dabo filio tuo ppt' da
uid ſuū meū et ieruſalē quā ele
gi. Suſcitauit aūt dn̄s aduerſari
um salomōi adad ydumeū de ſe
mine regio q̄ erat in edom. Cū em̄
eēt dauid ī ydumea et aſcēdiſſet
ioab p̄nceps milicie ad ſepelien
dū eos q̄ fuerāt interfecti et occidiſ
ſet omne maſculinū in ydumea.
ſex eī mēſib⁹ ibi moratus ē ioab
et oīs iſrl' donec interimeret oīe
maſculinū ī ydumea: fugit adad
ipſe et viri ydumei de ſeruis pr̄is
ei⁹ cū eo ut ingrederet' egiptū. Erat
āt adad puer puul⁹. Cūqꝫ ſurrex
iſſent de madiā venerūt ī pharan
Tuleruntqꝫ ſecū viros de pharā ⁊ i
troierūt egiptū ad pharaōe; regē
egipti. Qui dedit ei domū et cibos
ɔſtituit ⁊ trā delegauit. Et iuenit
adad grām corā pharaone val
de intātuz ut daret ei vxorē ſororē
vxoris ſue germanā tafnes regie

Genuitqꝫ ei ſoror tafnes geneba
th filiū ⁊ nutriuit eū tafnes in do
mo pharaōis. Eratqꝫ genebath
habitans apud pharaonē cum
filijs eius Cūqꝫ audiſſet adad in
egipto dormiſſe dd cum prībus
ſuis ⁊ mortuū eſſe ioab principē
milicie. dixit pharaoni. Dimitte
me vt vadā in terrā meā. Dixitqꝫ
ei pharao. Qua enī re apud me i
diges vt queras ire in terrā tuā.
At ille rn̄dit. Nulla. Sed obſecro
te vt dimittas me. Suſcitauit qꝫ
ei deus adūſariū raſon filiū elia
dā q̄ fugerat adadezer regē ſoba
dn̄m ſuū et cōgregauit cōtra eū
viros ⁊ factꝰ ē pnceps latronū cū
interficeret eos dauid. abierūt qꝫ
damaſcū et habitauerūt ibi et cō
ſtituerūt eū regē i damaſco. eratqꝫ
adūſarius iſrahel cunctis diebus
ſalomōis. Et hoc ē malū adad et
odiū contra iſrahel. regnauitqꝫ in
ſiria Jheroboamqꝫ filius nabath
euphrateꝰ de ſareda ſeruus ſalo
monis cuius mr̄ erat nomine ſer
ua mulier vidua leuauit manū
cōtra regē. Et hec cauſa rebelliōis
adūſus eū. qꝛ ſalomō edificauit
mello ⁊ coequit voraginē ciuitatis
dauid prīs ſui. Erat āt ieroboā
vir fortis ⁊ potens. Vidensqꝫ ſalo
mon adoleſcentē bone indolis et i
duſtriū ꝯſtituerat eū p̄fectū ſup
tributa vniūſe domꝰ ioſeph. Fac
tū ē igiť in tpe illo vt ieroboam
egrederet̄ de ierusalē et iueniret
cum ahias ſilonites pͥpheta i via
optus pallio nouo. Erant āt duo
tm̄ in agro. Appꝛehēdensqꝫ ahias
palliū ſuū nouū q̄ coopertus erat
ſcidit in duodecim ptes et ait ad
ieroboā. Tolle tibi decē ſciſſuās
Hec enī dt dn̄s deꝰ iſrl̄. Ego ſcin
dam regnū de manu ſalomōis et
dabo tibi decem tribꝰ Porro vna
tribus remanebit ei ꝓpť ſeruum
meū dauid ⁊ ihrl̄m ciuitatē quā
elegi ex omībꝰ tribubꝰ iſrl̄. eo qꝛ
dereliqrit me ⁊ adorauerit aſthar
then deā ſidoniorū et chamos de
um moab et moloch deū filiorū
ammon et nō ābulauerit in vijs
meis vt faceret iuſticiā corā me ⁊
p̄cepta mea ⁊ iudicia ſicut dauid
pr̄ eius. Nec auferā omne regnū
de manu eius. ſȝ ducē ponā eū cūc
tis diebꝰ vite ſue ꝓpť dauid ſeruū
meū quem elegi qui cuſtodiuit
mādata mea ⁊ p̄cepta mea. Aufe
rā autē regnū de manu filij eius ⁊
dabo tibi decē tribꝰ. filio āt eius
dabo tribū vnā vt remaneat luc
na dauid ſeruo meo cūctis diebꝰ
corā me in ihrl̄m ciuitate quā ele
gi vt eſſet nomē meū ibi Te aūt
aſſumā ⁊ regnabis ſup oīa q̄ deſi
derat aīa tua eriſqꝫ rex ſup iſrahel
Si igiť audieris oīa que p̄cepero
tibi ⁊ ābulaueris in vijs meis et
feceris qđ rectū ē corā me cuſtodi
ens mandata mea ⁊ p̄cepta mea
ſicut fecit dauid ſeruus meus ero
tecū ⁊ edificabo tibi domū fidelem
quō edificaui dauid domū ⁊ tra
dā tibi iſrl̄ et affligam ſemen da
uid ſup hoc. verūtamen nō cūctis
diebꝰ. Voluit ergo ſalomō inter
ficere ieroboā. Qui ſurrexit ⁊ au
fugit i egiptū ad ſeſac regē egip
ti ⁊ fuit in egipto vſqꝫ ad mortē
ſalomonis. Reliquū āt vbor ſa
lomonis ⁊ oīa q̄ fecit ⁊ ſapīa eiꝰ
ecce vniuerſa ſcripta ſūt in libro

verboꝝ dierꝫ ſalomonis. Dies au
tē quos regnauit ſalomon ī ihr̄lm
ſup omnē iſrl̄ q̄dragīta ān̄i fuēt.
Dormiuitq; ſalomō cū prīb⁹ ſuis
⁊ ſepultus ē in ciuitate dauid prīs
ſui: regnauitq; roboā filius ei⁹ p̱ eo

Venit āt roboā ī ſichē **Ca. xij.**
Illuc enī ꝯgregat⁹ erat oīs
pp̄ls iſrl̄ ad cōſtituendū eū regē
At vero ierobo ā fili⁹ nabath cū
adhuc eēt ī egipto p̱fug⁹ a facie
ſalomōis regis: audita morte ei⁹
reuerſus eſt de egipto. Miſerūtq;
et vocauerunt eum. Venit ḡ iħe
roboam ⁊ ōmis mł̄titudo iſrl̄ et lo
cuti ſūt ad roboā dicētes. Pr̄ tu⁹
duriſſimū iugū ipoſuit nob̄ tu ita
q; nūc imminue paululū de impio
prīs tui duriſſio ⁊ de iugo grauiſ
ſimo q̄d īpoſuit nob̄ ⁊ ſeruiem⁹ ti
bi. Qui ait eis. Ite vſq; ad tertiū
diē ⁊ reuertimī ad me. Cūq; abiſ
ſet pp̄lus iniīt ꝯſiliū rex roboā cū
ſenioribꝰ q̄ aſſiſtebant corā ſalo
mone prē eius cū adhuc viuerēt
⁊ ait. Q̄d datis ꝯſiliū ut rn̄deā po
pulo? Qui dixerūt ei. Si hodie obe
dieris pp̄lo huic ⁊ ſeruieris et peti
cōni eoꝝ ceſſeris locutuſq; fueris
ad eos verba lenia: erūt tibi ſerui
cūctis dieb⁹. Qui dereliq̄t cōſiliū
ſenum q̄d dederāt ei et adhibuit
adoleſcētes q̄ nutriti fuerāt cū eo
⁊ aſſiſtebant illi. Dixitq; ad eos.
Q̄d uos datis ꝯſiliū ut rn̄deā pp̄lo
huic. q̄ dixerūt mihi. leui⁹ fac iu
gū q̄d impoſuit pr̄ tu⁹ ſup nos.
Et dixerūt ei iuuenes q̄ nutriti fu
erāt cū eo. Sic loq̄re pp̄lo huic q̄
locuti ſūt ad te dicētes. Pr̄ tu⁹ ag
grauauit iugū nr̄m tu releua nos.
Sic loq̄ris ad eos. Minimus digi
t⁹ me⁹ groſſior ē dorſo prīs mei. Et
nūc pr̄ me⁹ poſuit ſup vos iugū ḡ
ue. ego aūt addā ſup iugū vr̄m.
Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis. ego
autē cedā vos ſcorpionib⁹. Venit
ḡ ierobo ā et ōmis pp̄lus ad robo
am die tertia. ſic locut⁹ fuerāt rex
dicēs. reuertimini ad me die tertia
Rn̄ditq; rex pp̄lo dura: derelicto
cōſilio ſenioꝝ q̄d ei dederant ⁊ lo
cutus ē eis ſcd̄m cōſiliū iuuenū di
cens. Pr̄ meus aggrauauit iugum
veſtꝝ. ego aūt addā iugo veſtro
Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis. ego
autē cedā vos ſcorpionib⁹. Et n̄ ac
q̄euit rex populo q̄m auſat⁹ fue
rat eū dn̄s ut ſuſcitaret verbū ſuū
q̄d locutus fuerāt ī manu ahie ſy
lonite ad ierobo ā filiū nabath.
Videns itaq; populus q̄ noluiſſet
eos audire rex. rn̄dit ei dicēs Que
nobis pars in dauid vel que hē
ditas in filio yſai? Vade in taber
nacula tua iſrl̄. Nūc vide domum
tuā dauid. Et abiit iſrahel in ta
bernacula ſua. Super filios autē
iſrahel quicūq; habitabāt in ciui
tatibus iuda regnauit roboam.
Miſit ergo rex roboam aduram q̄
erat ſuper tributa ⁊ lapidauit eū
omnis iſrl̄ ⁊ mortuus eſt. Porro
rex roboam feſtinus aſcendit cur
rū et fugit in ieruſalē: receſſitq;
iſrahel a domo dauid vſq; in p̱ſen
tem diē. Factū eſt aūt cū audiſſꝫ
omnis iſrahel q̄ reuerſus eēt iħe
roboam miſerunt ⁊ vocauerūt eū
congregato cetu ⁊ cōſtituerūt eū
regem ſuper omnē iſrahel: nec ſe
cut⁹ ē quiſq̄ domū dd̄ p̱ter tribū
iuda ſolā. Venit āt roboā ihr̄lm ⁊
cōgregauit vniuerſā domū iuda

et tribū beniamin centūoctogita
milia electoꝝ viroꝝ et bellatoꝝ
ut pugnarēt contra domū isrł̄ et
reducerēt regnū roboaz filio salo
monis. Factus ē autē sermo dñi
ad semeiaz virū dei dicēs. Loquē
ad roboaz filiū salomōis regē iu
da ⁊ ad omnē domū iuda ⁊ benia
min ⁊ reliqs de pplo dicēs. Hec di
cit dñs. Nō ascēdetis: nec bellabi
tis cōtra frēs vr̄os filios israhel.
Reūtat̄ vir in domū suā A me eni
factū ē verbū hoc. Audierūt s'mo
nem dñi et reuersi sūt de itinere si
cut eis pcepat dñs. Edificauit āt
ieroboā sychem in mōte effraim
et habitauit ibi. Et egressus inde
edificauit phanuel dixitqȝ ierobo
am in corde suo. Nūc reuertet̄ re
gnū ad domū dauid si ascēderit
populus iste ut faciat sacrificia i
domo dñi in ihrłm ⁊ ↄuertet̄ cor
ppli huius ad dñm suū roboaz re
gē iuda interficientqȝ me ⁊ reuer
tent̄ ad eū Et excogitato ↄsilio fe
cit duos vitulos aureos et dixit
eis. Nolite vltra ascendē ierusa
lē Ecce dij tui israhel q̄ te eduxerūt
de terra egipti. Posuitqȝ vnuz in
bethel ⁊ alterū in dan et factū est
verbū hoc in peccatū. Ibat eni po
pulus ad adorandū vitulū vsqȝ in
dan. Et fecit phana in excelsis et
sacerdotes de extremis ppli qui nō
erāt de filijs leui. Cōstituitqȝ diez
sollemnē in mēse octauo qntadeci
ma die mensis in silitudinē sol
lēnitatis q̄ celebrat̄ i iuda Et ascē
dens altare silr̄ fecit in bethel ut
ymolaret vitulis quos fabricat⁹
fuerat. Constituitqȝ in bethel sac
dotes excelsoꝝ q̄ fecerat ⁊ ascēdit
super altare qd extruxerat i bethel
qntadecia die mensis octaui quē
finxerāt de corde suo. Et fecit sollē
nitatē filijs israhel ⁊ ascēdit super
altare ut adoleret icēsū ¶Ca. xiij.
Ecce vir dei venit de iuda in s'
mone dñi in bethel ierobo ā
stante sup altare ⁊ thus iaciente.
Et exclamauit cōtra altare i s'mo
ne dñi ⁊ ait. Altare altare: hec dic
dñs. Ecce filius nascet̄ domui da
uid iosias noie et ymolabit sup
te sacerdotes excelsoꝝ q̄ nūc in te
thura succēdūt ⁊ ossa hoim super
te incēdet. Deditqȝ i illa die signū
dicēs. Hoc erit signū qd locutus
ē dñs. Ecce altare scīdet̄ ⁊ effunde
tur cinis q̄ in eo est Cūqȝ audissz
rex sermonē hominis dei quē icla
mauerat ↄtra altare in bethel ex
tendit manū suā de altari dicens
Apprehēdite eū. Et exaruit man⁹
eius quā extēderat ↄtra eum: nec
valuit retrahē eā ad se. Altareqȝ
scissuz ē ⁊ effusus ē cinis de altari
iuxta signū qd pdixerat vir dei in
sermone dñi Et ait rex ad virum
dei. Depcare faciez dñi dei tui ⁊ ora
p me ut restituat̄ manus mea m̄
Orauit vir dei faciē dñi et reūsa ē
manus rḡis ad eū ⁊ facta ē sicut
prius fuerat Locutus ē āt rex ad
virū dei. Veni mecū domū ut prā
deas ⁊ dabo tibi munerā. Rn̄ditqȝ
vir dei ad regē. Si dederis m̄ medi
am ptē domus tue nō veniaz tecū
nec ↄmedā panez neqȝ bibā aquā
in loco isto. Sic eni mandatū ē m̄
in sermone dñi pcipientis. Non
ↄmedes panē neqȝ bibes aquam
nec reūteris p viā q̄ venisti Abijt
ergo p aliā viā ⁊ non ē reuersus

per viam quo venerat i bethel. Pro
phetes autē quidam senex habita
bat i bethel ad quē venerūt filij
sui et narrauerunt ei omnia opa
que fecerat vir dei illa die i bethel
Et verba que locutus fuerat ad re
gem narrauerunt patri suo. Et di
xit eis pater eorum. Per quā viam
abijt? Ostenderūt ei filij sui viā p
quam abierat vir dei qui venerat
de iuda. Et ait filijs suis. Sternite
mihi asinum. Qui cū strauissent
ascendit ⁊ abijt post virū dei et in
uenit eū sedentem subtus therebin
tū. Et ait illi. Tu ne es vir dei qui
venisti de iuda? Rūdit ille Ego sū
Dixitqz ad eū Veni mecū domum
ut comedas panem. Qui ait. Non
possum reuerti neqz venire tecum
nec comedam panem nec bibam
aquā i loco isto. qz locutus est dns
ad me in sermone dn̄i dicēs. Nō co
medas panē ⁊ nō bibes aquā ibi
nec reuerteris p viā q̄ ieris. Qui
ait illi. Et ego ppha sum similis tui
et angelus locutus est mihi in sermo
ne dn̄i dicēs. Reduc eū tecū in do
mū tuā. ut comedat panē ⁊ bibat
Fefellit eū ⁊ reduxit secū aquam
Comedit ergo panē in domo eius et
bibit aquā. Cūqz sederent ad mē
sam factus est sermo dn̄i ad pphā
q̄ reduxerat eū. Et exclamauit ad
virū dei qui venerat de iuda dicēs
Hec dicit dns. Quia nō obediens
fuisti ori dn̄i ⁊ nō custodisti man
datū qd̄ precepit tibi dominus deus
tuus ⁊ reuersus es ⁊ comedisti pa
nē ⁊ bibisti aquā in loco in quo pce
pit tibi ne comederes panem neqz
biberes aquā nō inferetur cadauer
tuū in sepulchrū patrum tuorum. Cūqz
comedisset ⁊ bibisset strauit asi
nū suū pphā quē reduxerat. Qui
cū abijsset inuenit eū leo in via ⁊ oc
cidit. ⁊ erat cadauer eius proiectū
in itinere. Asinus aūt stabat iuxta
illū ⁊ leo stabat iuxta cadauer Et
ecce viri trāseūtes ⁊ viderūt cadauer
proiectū in via ⁊ leonē stātē iuxta ca
dauer. Et venerunt ⁊ diuulgaue
rūt in ciuitate in qua pphetes ille se
nex habitabat. Quod cū audisset ppha
ille q̄ reduxerat eū de via ait. Vir
dei est q̄ inobediēs fuit ori dn̄i ⁊ tra
didit eū dns leoni ⁊ confregit eum
et occidit iuxta verbū dn̄i qd̄ locu
tus est ei. Dixitqz ad filios suos. Ster
nite mihi asinū. Qui cū strauissent ⁊
ille abijsset inuenit cadauer eius pie
ctum in via ⁊ asinū ⁊ leonē stan
tes iuxta cadauer. Nō comedit leo
de cadauere nec lesit asinū. Tulit
ergo pphetes cadauer viri dei ⁊ posu
it illud sup asinū ⁊ reuersus intulit i ci
uitatē pphete senis ut plāgerent
eū ⁊ posuit cadauer eius in sepul
chro suo Et planxerūt eū. Heu heu
mi frater. Cūqz planxissent eū. dixit
ad filios suos. Cū mortuus fuero se
pelite me in sepulchro in quo vir dei
sepultus est iuxta ossa eius ponite ossa
mea. profecto enim veniet sermo quē p
dixit in sermone dn̄i contra altare qd̄
est in bethel ⁊ contra omnia phana excel
sorum q̄ sunt i vrbibus samarie Post
verba hec nō est reuersus ierobo am de
via sua pessima. sed econtrario fecit
de nouissimis populis sacerdotes ex
celsorum. Quicūqz volebat iplebat
manū suā ⁊ fiebat sacerdos excelso
rū. Et propter hanc causam peccauit do
mus ierobo am ⁊ euersa est ⁊ deleta
de supficie terre. Ca. xiiij.

IN tempore illo egrotauit abia fili
us iheroboam. Dixitq; iheroboam
vxori ſue Surge ⁊ ꝯmuta habitū
ne ꝯgnoſcaris ꝙ ſis vxor iherobo
am ⁊ vade in ſylo vbi eſt ahias
ꝓpheta q̄ locutus eſt m̄ ꝙ regnatu
rus eſſem ſup ꝑplm hūc Tolleq;
in manu tua decē panes et cruſtu
lā ⁊ vas mellis ⁊ vade ad illū Ipſe
em̄ indicabit tibi q̄d euēturū ſit
puero huic Fecit ut dixerat vxor
iherobo ā et ꝯſurgēs abijt in ſylo
⁊ venit in domū ahie At ille non
poterat videre ꝙ caligauerāt ocl'i
eius p̄ ſenectute. Dixit āt dn̄s ad
ahiaz. Ecce vxor iheroboā ingredit̄
ut ꝯſulat te ſup filio ſuo ꝙ egro
tat. Hec et hec loq̄ris ei. Cū ergo
illa intraret ⁊ diſſimularet ſe eſſe
que erat: audiuit ahias ſonitum
pedū eiꝰ introeūtis p oſtiū et ait.
Ingredē vxor iheroboam. Quare
aliā te eſſe ſimulas. Ego aūt miſ
ſus ſū ad te durus nūtius. Vade
⁊ dic iheroboā. Hec dicit dn̄s deꝰ
iſrl'. Quia exaltaui te de medio po
puli et dedi te ducē ſup ꝑplm meū
iſrahel ⁊ ſcidi regnū domꝰ dauid
⁊ dedi illud tibi ⁊ nō fuiſti ſic ſuꝰ
meꝰ dauid q̄ cuſtodiuit mādata
mea ⁊ ſecutꝰ eſt me in toto corde
ſuo faciēs qđ placitū eēt in ꝯſpcū
meo ſ; operatus es male ſup om̄es
q̄ fuerūt ante te ⁊ feciſti tibi deos
alienos ⁊ ꝯflatiles ut me ad ira
cundiā ꝓuocares. me āt ꝓieciſti
poſt corpꝰ tuū. idcirco ecce ego in
ducā mala ſup domū iheroboā et
ꝑcutiā de iheroboaz mingentē ad
pietē ⁊ clauſū et nouiſſimū i iſrl'
⁊ mundabo reliq̄as domus ihero
boā ſicut mūdari ſolet fimus vſq;
ad purū. Qui mortui fuerit de ihe
roboā in ciuitate ꝯmedēt eos canes.
q̄ aūt mortui fuerint in agro vora
būt eos aues celi ꝙ dn̄s locutꝰ ē
Tu igit̄ ſurge ⁊ vade i domū tuaz
⁊ in ipſo introitu pedū tuoꝝ i vr
bem moriet̄ puer ⁊ plāget eū oīs
iſrahel et ſepeliet. Iſte em̄ ſolꝰ in
feret̄ de iheroboā in ſepulcrū. ꝙ in
uentꝰ eſt ſup eo ſmo bonꝰ a dn̄o
deo iſrl' in domo iheroboā. Cōſtitu
et aūt ſibi dn̄s regez ſup iſrl' q̄ ꝑ
cutiet domū iheroboā in hac die ⁊
in hoc tpe et ꝑcutiet dn̄s deꝰ iſrl'
ſicut moueri ſolet harundo in aq̄
Et euellet iſrl' de terra bō hac quā
dedit pr̄ibꝰ eoꝝ ⁊ ventilabit eos ꝯ
trās flumē q̄a fecerunt ſibi lucos
ut irritarent dn̄m. Et tradet dn̄s
deus iſrl' ꝓpt̄ pctā iheroboā q̄ pec
cauit ⁊ peccare fecit iſrl'. Surrexit
itaq; vxor iheroboā ⁊ abijt ⁊ venit
in tharſa. Cūq; illa ingrederet̄ li
mē domus: puer mortuꝰ ē ⁊ ſepeli
erūt eū et planxit eū omnis iſrl'.
iuxta ſermonē dn̄i quē locutus ē
in manu ſerui ſui ahie ꝓphe. Reli
qua aūt v̄boꝝ iheroboā quō pu
gnauerit et quō regnauerit: ecce
ſcripta ſūt in libro verboꝝ dieꝝ re
gū iſrahel. Dies āt q̄bꝰ regnauit
iheroboam: viginti duo anni ſunt.
Et dormiuit iheroboā cū patribus
ſuis: regnauitq; nadab filiꝰ eius
ꝓ eo. Porro roboā filiꝰ ſalomōis
regnauit in iuda. Quadraginta
⁊ vnius āni erat roboaz cū regna
re cepiſſet decē ⁊ ſeptē ānis regna
uit in ihrl'z ciuitate quā elegit dn̄s
ut ponēt nomē ſuū ibi ex om̄ibꝰ
tribubꝰ iſrl'. Nomē aūt mr̄is eiꝰ
naama ammanites. Et fecit iudas

malū corā dño ⁊ irritauerūt eū ſu
per omnib⁹ que fecerāt pr̄es eoꝝ
in peccatis ſuis q̄ peccauerūt. Edifi
cauerāt em̄ ⁊ ipi ſibi aras ⁊ ſtatu
as ⁊ lucos ſup omnē colle excelſū
⁊ ſubter omnē arborē frōdoſaꝫ
ſed et effeminati fuerūt i terra. fe
ceruntq; oēs abhominatiōes gētiuꝫ
q̄s attriuit dñs ante faciē filioꝝ
iſrl'. In q̄nto aūt anno regni roboā
aſcendit ſeſac rex egipti i ihrl'm ⁊
tulit theſauros domus dñi ⁊ the
ſauros regios ⁊ vniūſa diripuit.
ſcuta q; aurea q̄ fecerāt ſalomō ꝓ
q̄b⁹ fecit rex roboā ſcuta ea ⁊ tra
didit ea in manū ducū ſcutarioꝝ
⁊ eoꝝ q̄ excubabant añ oſtiū do
m⁹ r̄egis. Cūq; ingrederet̄ rex i domū
dñi portabāt ea q̄ preūdi hēbāt
officiū ⁊ poſtea reportabāt ad ar
mamētariū ſcutarioꝝ. Reliq̄ aūt ſ
monū roboā ⁊ oīa que fecit ecce
ſcripta ſūt in libro ſmonū dieꝝ
regū iuda. Fuitq; bellū iter robo
am ⁊ ieroboā cūctis dieb⁹. Dor
miuitq; roboā cū patrib⁹ ſuis et
ſepultus eſt cū eis in ciuitate dd.
Nomē aūt matris eius naama a
manites. Et regnauit abia filius
eius pro eo. ¶Ca.xv.

Igitur in octauo decimo anno r̄eg
ni ieroboam filij nabath r̄egna
uit abia ſup iudā. Tribus annis
regnauit in ierūſalē. Nomē ma
tris eius maacha filia abeſſalon
Ambulauitq; i omnib⁹ peccatis
pr̄is ſui que fecerat ante euꝫ nec
erat cor eius pfectū cum dño deo
ſuo ſicut cor dauid patris ei⁹. Sꝫ
ꝓpter dauid dedit ei dñs deus ſu
us lucernā in ierūſalē ut ſuſcita
ret filium eius poſt eum ⁊ ſtatu
eret ierūſalē eo q fecisset dauid
rectū in ocul' dñi ⁊ nō declinaſſet
ab oīb⁹ que preceperat ei cūctis
dieb⁹ vite ſue excepto ſermone v
rie ethei. Attamē bellū fuit īnt̄ abi
am ⁊ ieroboam oī tempore vite
eius. Reliq̄ autem ſermonū aby
e ⁊ ōmia que fecit nōne hec ſcrip
ta ſunt in libro verboꝝ dierū re
gum iuda. Fuitq; preliū inter a
byam ⁊ inter ieroboā. Et dormi
uit abya cum patrib⁹ ſuis ⁊ ſepe
lierunt eū in ciuitate dauid. Reg
nauitq; aſa filius eius ꝓ eo. In
āno ergo viceſimo ieroboam
regis iſrahel regnauit aſa rex iu
da. Et q̄dragita ⁊ vno āno r̄egna
uit in ihrl'm. Nomē matris eius
maacha filia abeſſalō ⁊ fecit aſa
rectū ante ɔſpectū dñi ſicut dauid
pater ei⁹ ⁊ abſtulit effeminatos
de terra. purgauitq; vniūſas ſor
des ydoloꝝ q̄ fecerāt pr̄es ei⁹. In
ſup ⁊ maachā mr̄eꝫ ſuā amouit
ne eſſet pn̄ceps i ſacris priapi ⁊ i
luco ei⁹ quē conſecrauerat. ſubū
titq; ſpecū ei⁹ ⁊ ɔfregit ſimlachꝝ
turpiſſimū et cōbuſſit i torrente
cedron. Excelſa aūt non abſtulit
Verūtamē cor aſa pfectū erat cū
dño deo ſuo cūctis dieb⁹ ſuis et i
tulit ea q̄ ſcīficauerat pater ſu⁹ ⁊
vouerat i domū dñi argentum et
aurum et vaſa. Bellū autē erat i
ter aſa ⁊ baaſa regē iſrl' cūctis di
eb⁹ eoꝝ. Aſcendit q; baaſa rex iſ
rahel in iudaꝫ et edificauit rama
ut nō poſſet q̄ſpiam egredi vel in
gredi de pte aſa regis iude. Tol
lens itaq; aſa omne argētū ⁊ au
rū q͗d remanſerat in theſauris do
mus dñi et i theſauris dom⁹ r̄egie

dedit illud in manus seruoꝝ suorū ⁊ misit ad benadab filiū tabremon filij ezion regē sirie q̄ habitabat in damasco dicens. Fedꝰ ē int̄ me ⁊ te ⁊ int̄ patrē meū et patrē tuū: ideo misi tibi munera argentū ⁊ aurū ⁊ peto ut venias et irritū facias fedꝰ qđ habes cum baasa rege israhel ⁊ recedat a me. Acquiescēs benadab regi asa misit pn̄cipes exercitꝰ sui i ciuitates israhel ⁊ pcusserūt ahion et dan ⁊ abel domū maacha ⁊ vniuersā cenereth omnē scilicet terrā neptalim. Qđ cū audisset baasa intermisit edificare rama ⁊ reuersus est in tersa. Rex autē asa nūtiū misit in omnē iudam dicēs. Nemo sit excusatus. Et tulerūt lapides de rama et ligna eius q̄bus edificauerat baasa ⁊ extruxit de eis rex asa gabaa beniamin ⁊ masphat. Reliqua aūt oim̄ sermonū asa ⁊ vniuerse fortitudines eiꝰ ⁊ cūcta que fecit ⁊ ciuitates q̄s extruxit: nonne hec scripta sūt in libro v̄boꝝ dieꝝ regū iuda. Verūtamen in tpe senectutis sue doluit pedes et dormiuit cū patribꝰ suis ⁊ sepultꝰ ē cū eis in ciuitate dauid pr̄is sui. Regnauitq̄ iosaphat filiꝰ eiꝰ pro eo. Nadab vero filiꝰ ierobeā regnauit sup israhel āno scđo asa regis iuda. regnauitq̄ sup isrl̄ duobꝰ ānis et fecit qđ malū ē in cōspcū dn̄i ⁊ ambulauit in vijs pr̄is sui ⁊ in peccatis eiꝰ q̄bus peccar̄ fecit israhel. Insidiatꝰ ē autē ei baasa filius ahie de domo ysachar ⁊ pcussit eū in gebbethon q̄ est vrbs philistinoꝝ. Siq̄dē nadab ⁊ ois isrl̄ obsidebāt gebbethō. Interfecit ergo illū baasa in āno tertio asa regis iuda ⁊ regnauit p eo. Cūq̄ regnasset: pcussit omnē domum ierobeā. Nō dimisit nec vnā q̄dē animā de semine eiꝰ donec deleret eū: iuxta v̄bum dn̄i qđ locutꝰ fuerat in manu serui sui ahie silonitis ꝓpter peccata ierobeaz q̄ peccauerat ⁊ quibꝰ peccare fecerat isrl̄ et ꝓpt̄ delictū q̄ irritauerat dn̄m deū israhel. Reliq̄ autē s̄monū nadab ⁊ oīa q̄ opatus ē: nōne hec scripta sūt in libro v̄boꝝ dieꝝ regum israhel. Fuitq̄ bellum inter asa ⁊ baasa regē israhel cūctis diebus eoꝝ. Anno tertio asa regis iuda regnauit baasa filius ahie super omnē isrl̄ in tersa viginti quatuor ānis et fecit malū corā dn̄o: ambulauitq̄ in vijs ierobeā et i pctīs eius quibus peccare fecit israhel.

Ca. xvi.

Factus ē autē sermo domini ad iehu filiū anani contra baasa dicens. Pro eo q̄ exaltaui te de puluere et posui te ducē super populū meū isrl̄. tu aūt ābulasti in via ierobeam et peccare fecisti pp̄lm meū isrl̄ ut me irritares in peccatis eoꝝ: ecce ego demetā posteriora baasa ⁊ posteriora domus eiꝰ et faciā domū tuā sicut domū ierobeam filij nabath. Qui mortuꝰ fuerit de baasa in ciuitate comedēt eū canes. ⁊ qui mortuꝰ fuerit ex eo in regiōe: comedent eū volucres celi. Reliq̄ autē sermonū baasa et quecūq̄ fecit ⁊ prelia eiꝰ: nōne hec scripta sunt in libro v̄boꝝ dieꝝ regū israhel. Dormiuit ergo baasa cū patribꝰ suis sepultꝰq̄ ē in thersa. ⁊ regnauit hela filiꝰ eiꝰ p eo. Cum autē

i manu iehu filij anani ꝓphe ver
bū dn̄i factū eſſꝫ ꝯtra baaſa ⁊ cō
tra domū eiꝰ ⁊ cōtra omne malū
qđ fecerat corā dn̄o ad irritandū
eū in opibus manuū ſuaꝝ ut fie
ret ſicut domus ierobóā. ob hāc
cauſā occidit eū. hoc ē iehu filiuꝫ
anani ꝓphetā. Anno viceſimoſex
to aſa regis iuda r̄egnauit hela fi
lius baaſa ſup iſrl̄ in therſa duo
bus ānis ⁊ rebellauit ꝯtra eū ſer
uus ſuꝰ zambri dux medie ꝑtis
equitū. Erat aūt hela in terſa bi
bēs ⁊ temulentus in domo arſa p̄
fecti therſa. Irruēs ergo zambri
ꝑcuſſit ⁊ occidit eū āno viceſimo
ſeptimo aſa regis iuda et regna
uit ꝓ eo. Cūqꝫ regnaſſet ⁊ ſediſſꝫ
ſuper ſoliū eius ꝑcuſſit omnē do
mū baaſa ⁊ non dereliquit ex ea
mingētem ad pietem ⁊ ꝓpinquos
⁊ amicos eiꝰ. Deleuitqꝫ zābri om
nē domū baaſa iuxta verbuꝫ dn̄i
qđ locutus fuerat ad baaſa ī ma
nu iehu ꝓphe ꝓpter vniuerſa pec
cata baaſa ⁊ pccā hela filij q̄ pec
cauerāt ⁊ peccaē fecerāt iſrl̄ ꝓuocā
tes dn̄m deū iſrl̄ in vanitatibꝰ ſu
is. Reliqua autē ſermonū hela ⁊
oīa q̄ fecit nōne hec ſcripta ſunt
in libro verboꝝ dieꝝ regum iſrl̄.
Anno viceſimoſeptimo aſa r̄egis
iuda regnauit zābri ſepteꝫ diebꝰ
ī therſa. Porro exercitus obſide
bat gebbethon vrbem philiſtīo
rū. Cūqꝫ audiſſet rebellaſſe zambrī
⁊ occidiſſe regē: fecit ſibi regē oīs
iſrahel amri qui erat pn̄ceps mi
licie ſuper iſrl̄ in die illa ī caſtris
Aſcendit ergo amri ⁊ oīs iſrl̄ cū
eo de gebbethon ⁊ obſidebāt therſa.
ſa. Vidēs āt zambri q̄ expugnā

da eēt cīuitas ingreſſus ē palaciū
⁊ ſuccēdit ſe cū domo regia ⁊ mor
tuus ē in pccīs ſuis q̄ peccauerat
faciēs malū corā dn̄o ⁊ ābulās ī
via ierobóaā ⁊ ī pccō eiꝰ q̄ fecit
peccaē iſrl̄. Reliq̄ aūt ſermonuꝫ
zābri ⁊ īſidiarū eiꝰ ⁊ tirānidis. nō
ne hec ſcripta ſūt in libro verboꝝ
dieꝝ regū iſrl̄. Tūc diuiſus ē po
pulus iſrl̄ in duas ꝑtes. Media
pars populi ſeq̄bat̄ thebni filiū
gineth ut cōſtituerꝫ eū regē ⁊ me
dia pars amri. Preualuit auteꝫ
ꝑplꝰ q̄ erat cū amri populo qui ſe
q̄bat̄ thebni filiū gineth. mortuꝰ
qꝫ ē thebni ⁊ regnauit amri. An
no triceſimoꝑmo aſa regis iuda
regnauit amri ſup iſrl̄ duodecim
ānis. emitqꝫ montem ſamarie a
ſomer duobus talentis argēti ⁊
edificauit eum. ⁊ vocauit nomeꝫ
ciuitatis quam extruxerat nomi
ne ſomer id eſt montem domini
vl̄ montē ſamarie. Fecit aūt amri
malum in cōſpectu dn̄i ⁊ operatꝰ
eſt nequiter ſuper omēs qui fue
runt ante eum. Ambulauitqꝫ ī oī
via ierobóā filij nabath et in
pccīs eiꝰ quibꝰ peccare fecit iſra
hel ut irritaret dn̄m deum iſrahel
in vanitatibus ſuis. Reliqua aūt
ſermonū amri ⁊ prelia eius que
geſſit nonne hec ſcripta ſunt in
libro verborū dierū regū iſrahel.
Dormiuitqꝫ āri cū pr̄ibꝰ ſuis et ſe
pultus ē in ſamaria. regnauitqꝫ
achab filius eius ꝓ eo. Achab fi
lius vero amri regnauit ſup iſra
hel anno triceſimooctauo aſa re
gis iuda. Et regnauit achab fi
lius amri ſuper iſrahel in ſama
ria viginti et duobus annis.

Et fecit achab fili⁹ amri malū in
ɔſpectu dñi: ſup oēs q̄ fuerūt āte
eū Nec ſuffecit ei ut ambularet in
peccatis iheroboā filij nabath·in-
ſup duxit vxorē iezabel filiā met-
baal regis ſidonioꝝ Et abijt ⁊ ſer-
uiuit baal ⁊ adorauit eū ⁊ poſuit
arām baal in tēplo baal· qđ edi-
ficauerat ī ſamaria ⁊ plātauit lu-
cū·Et addidit achab in ope ſuo
irritās dñm deū iſrł ſup oēs rēges
iſrł q̄ fuerūt ante eū·In dieb⁹ ei⁹
edificauit ahiel de bethel iericho·
In abiram p̄mitiuo ſuo fūdauit
eā ⁊ in ſegub nouiſſimo ſuo poſu-
it portas ei⁹ iuxta verbū dñi qđ
locutus fueāt in manu ioſue filij
nun.

Ca.xvij.

ET dixit helias theſbites de
habitatoribus galaad ad
achab Viuit dñs deus iſrł ī cui⁹
cōſpectu ſto ſi erit annis hijs ros
⁊ pluuia niſi iuxta oris mei verba
Et factū ē verbū dñi ad eū dicens
Recede hinc ⁊ vade cōtra orientē
⁊ abſcōdere in torrente carith qui
ē ɔtrā iordanē et ibi de torrente bi-
bes: coruiſq́ꝫ precepi ut paſcāt te
ibi·Abijt ergo ⁊ fecit iuxta v̄bū
dñi· Cūq́ꝫ abiſſet ſedit in torrēte
carith q̄ eſt ɔtra iordanē Coruiq́ꝫ
deferebāt ei panē ⁊ carnes mane.
ſimilit̄ panē et carnes veſpi: et bi-
bebat de torrente·Poſt dies autē
aliquātos ſiccatus ē torrēs: non
enī pluerat ſup terrā·Fact⁹ ē āt
ſermo dñi ad eū dicēs· Surge et
vade in ſarepta ſidonioꝝ ⁊ mane-
bis ibi Precepi enī ibi mulieri vi-
due ut paſcat te·Surrexit ⁊ abijt
in ſareptā·Cūq́ꝫ veniſſꝫ ad portā
ciuitatis apparuit ei mł̄ier vidua
colligens ligna et vocauit eā: di-
xitq́ꝫ ei Da mihi paululū aque in
vaſe ut bibā· Cūq́ꝫ illa pergeret
ut afferret: clamauit poſt tergū
eius dicēs· Affer mihi obſecro et
buccellā panis in manu tua Que
r̄ndit· Viuit dñs deus tuus· q̄r n̄
habeo panē niſi quantū pugill⁹
capere poteſt farine ī ydria ⁊ pau-
lulum olei in lechito· En colligo
duo ligna ut ingrediar et fatiā il-
lud mihi et filio meo ut comeda-
m⁹ et moriamur· Ad quā helias
ait· Noli timē· ſꝫ vade et fac ſicut
dixiſti Verūtamen mihi p̄mū fac
de ipſa farinula ſubcinericiū pa-
nē puulū et affer ad me· tibi aūt
et filio tuo faties poſtea Hec aūt
dicit dñs de⁹ iſrł· ydria farine n̄
defitiet: nec lechit⁹ olei minuetur
vſq́ꝫ in diē in qua dñs daturus ē
pluuiā ſup fatiē t̄re· Que abijt et
fecit iuxta v̄bum helie Et ɔmedit
ipſe et illa et dom⁹ ei⁹: et ex illa die
ydria farine nō defecit et lechit⁹
olei nō eſt imminut⁹· iuxta v̄bū
dñi qđ locutus fuerat ī manu he-
lie· Factū ē āt poſt v̄ba hec· egro-
tauit fili⁹ mulieris matrisfamili-
as et erat lāguor fortiſſim⁹ ita ut
nō remaneret ī eo alitus· Dixit er-
go ad heliā Quid mihi et tibi vir
dei· Ingreſſ⁹ es ad me et ī memo-
rarent̄ iniq̄tates mee et inft̄ficeres
filiū meū· Et ait ad eā helias· Da
mihi filiū tuū· Tulitq́ꝫ eū de ſinu
ei⁹ et portauit ī cenaculū vbi ipſe
manebat ⁊ poſuit ſup lectulū ſuū
⁊ clamauit ad dñm et dixit· Dñe
deus me⁹· etiā ne viduā apđ quā
ego vtcūq́ꝫ ſuſtētor affliriſti ut in-
terficeres filiū eius· Et expandit

ſe atq; menſus ē ſup puerū trib⁹
vicibus ⁊ clamauit ad dn̄m ⁊ ait
Dn̄e deus meus ꝯuertat obſecro
anima pueri hui⁹ in viſcera ei⁹.
Et exaudiuit dn̄s vocē helie et re
uerſa ē anima pueri intra eū ⁊ re
uixit. Tulitq; helias pueꝝ ⁊ depo
ſuit eū de cenaculo in īferiorem do
mū ⁊ tradidit matri ſue ⁊ ait illi
En viuit fili⁹ tuus Dixitq; mulier
ad heliā. Nūc i iſto cognoui qm̄
vir dei tu es ⁊ verbū domini in ore
tuo verum eſt. Ca. xviij.

Post dies multos factū eſt v
bū dn̄i ad heliā in anno t̄cio
dicens Vade ⁊ oſ̄nde te achab ut
dem pluuiā ſup faciez t̄re. Iuit ḡ
helias ut oſ̄nderet ſe achab. Erat
aūt fames vehemens in ſamaria.
Vocauitq; achab abdiam diſpē
ſatorem domus ſue. Abdias aūt
timebat dn̄m deū valde. Nā cū int
ficerez iezabel ꝓphetas dn̄i. tulit ille
cētū ꝓphetas ⁊ abſcondit eos qn̄
quagenos ⁊ qn̄quagenos in ſpe
luncis ⁊ pauit eos pane ⁊ aq̄. Dixit
ergo achab ad abdiam. Vade ī
terrā ad vniuerſos fōtes aq̄rum
⁊ in cūctas valles ſi forte poſſim⁹
inuenire herbam ⁊ ſaluare eq̄s ⁊
mulos ⁊ non penitus iumenta in
tereant. Diuiſerūtq; ſibi regiones
ut circuirent eas Achab ibat ꝑ
viā vnā ⁊ abdias ꝑ viam alterā
ſeorſū. Cūq; eēt abdias in via. he
lias occurrit ei. Qui cū cognouiſ
ſet eū cecidit ſup faciē ſuam ⁊ ait
Nuz tu es dn̄e mi helias. Cui ille
r̄ndit e°. Et dixit. Vade ⁊ dic dn̄o
tuo Adē helias. Et ille. quid pec
caui iq̄t qm̄ trades me ſuū tuum
in manu achab ut īterficiat me.

Viuit dn̄s de⁹ tu⁹ ꝙ non ē gens
ā regnū in quo non miſerit dn̄s
meus te requirens. Et r̄ndentib⁹
cūctis nō eſt h. adiurauit reḡ ſin
gula ⁊ gētes eo ꝙ minime reperi
reis. Et nūc dicis michi vade ⁊ dic
dn̄o tuo adeſt helias. Cūq; rceſſe
ro a te ſpūs dn̄i aſportabit te i lo
cum quē ego ignoro ⁊ ingreſſus
nūciabo achab ⁊ non inueniens
te interficiet me. Seruus autē tu
us timet dominū ab īfantia ſua.
Nunq̄d non īdicatū eſt tibi dn̄o
meo quid fecerim cū interficeret
iezabel ꝓphetas domī ꝙ abſconde
rim de ꝓphetis domini centū viros
quinq̄genos ⁊ q̄nquagenos in ſpe
luncis ⁊ pauerim eos pane ⁊ aq̄.
Et nūc tu dicis Vade ⁊ dic domi°
tuo adeſt helias vt iterficiat me.
Et dixit helias Viuit dominus ex
ercituū ante cui⁹ vultū ſto q̄a ho
die apparebo ei. Abijt ergo abdi
as i occurſū achab idicauitq; ei.
Venitq; achab in occurſū helie
⁊ cū vidiſſet eū ait. Tu ne es ille
q̄ ꝯturbas iſrl̄. Et ille ait. Nō ego
t̄baui iſrl̄. ſȝ tu ⁊ dom⁹ pr̄is tui.
qui dereliq̄ſti mādata dn̄i et ſecuti
eſtis baalim Verūtamē nūc mit
te ⁊ cōgrega ad me vniuerſū iſrl̄
in monte carmeli ⁊ ꝓphetas baal
q̄dringentos q̄nquaginta ꝓphās
q; lucoꝝ quadringentos q̄ come
dūt de mēſa iezabel. Miſit achab
ad oēs filios iſrl̄ ⁊ cōgregauit ꝓ
phetas in mōte carmeli. Accedēs
āt helias ad oēm populū iſrl̄ ait.
Vſq; q̄ claudicatis i duas ptes.
Si dominus ē deus ſeq̄mini eum.
ſi autem baal ſequimini illum Et
nō reſpondit ei populus verbum

Et ait ruꝛſus helias ad ꝑplm̄. Ego
remanſi ꝓpħa dn̄i ſolus. ꝓphete aūt
baal q̄dringēti ⁊ q̄nq̄ginta: ꝓphe-
teqꝫ lucoꝝ q̄dringenti viri ſunt.
Dent̄ nob̄ duo boues ⁊ illi eligāt
ſibi bouē vnū et in fruſta cedētes
ponāt ſup ligna. ignē aūt nō ſup-
ponāt. Et ego faciā bouē alteꝝ et
imponā ſup ligna. ignē aūt non
ſupponā. Inuocate noīa deoꝝ ve-
ſtroꝝ ⁊ ego inuocabo nomē dei mei
⁊ deus q̄ exaudierit ꝑ ignē ipſe ſit
deus. Rn̄dens oīs ꝑpl's. ait. Op-
tima ꝓpoſitio quā locut⁹ ē helias
Dixit ergo helias ꝓphetiſ baal Eli-
gite vobis bouē vnū ⁊ facite p̄mi
q̄ vos plures eſtis et inuocate no-
mina deoꝝ vroꝝ. ignēqꝫ n̄ ſuppo-
natis Qui cū tuliſſent bouē quem
dederat eis fecerūt ⁊ inuocabāt no-
mē baal de mane vſqꝫ ad meridiē
dicētes. Baal exaudi nos. Et non
erat vox neqꝫ q̄ rnderet. Trāſilie-
bātqꝫ altare qđ fecerāt. Cūqꝫ eſſ&
iā meridies: illudebat illis helias
dicēs. Clamate voce maiore. De⁹
eīm eſt. et forſitā loquit̄. aut ī diu-
ſorio ē. ā in itinere. ā certe dormit
ut excitet̄. Clamabant ergo voce
magna ⁊ incidebāt ſe iuxta ritū
ſuū cultris ⁊ lāceolis: donec ꝑfūde-
rent̄ ſanguine. Poſtq̄ aūt trāſijt
meridies et illis ꝓphantib⁹: vene-
rat tēp⁹ q̄ ſacrificiū offerri ſolet
nec audiebatur vox neqꝫ aliq̄s re-
ſpōdebat nec attēdebat orātes di-
xit helias omni ꝑplo. Venite ad me
Et accedente ad ſe ꝑplo curauit al-
tare dn̄i qđ deſtructū fuerat et tu-
lit duodecī lapides iuxta numerū
tribuū filioꝝ iacob ad quē fact⁹
ē ſmo dn̄i dicēs. iſrl̄ erit nomen
tuū ⁊ edificauit de lapidib⁹ altare
ī noīe dn̄i. Fecitqꝫ aqueductū q̄ſi
ꝑ duas aratiunculas in circuitu al-
taris ⁊ cōpoſuit ligna. diuiſitqꝫ ꝑ
membra bouē ⁊ poſuit ſup ligna
⁊ ait. Implete q̄tuor ydrias aqua
et fūdite ſup holocauſtū et ſup li-
gna. Rurſūqꝫ dixit. Etiā ſcđo hoc
facite. Qui cū feciſſent ſecūdo. ait.
Etiā tercio idipſū facite Fecerūtqꝫ
tercio ⁊ currebāt aque circū altare
⁊ foſſa aqueduct⁹ repleta ē Cūqꝫ
iā tēpus eſſ& ut offerret̄ holocau-
ſtū accedēs helias ꝓpħa ait. Dn̄e
de⁹ abrahā et yſaac et iſrl̄: oſtēde
hodie q̄ tu es de⁹ iſrl̄ et ego ſeru⁹
tu⁹ et iuxta p̄ceptū tuū feci oīa
verba hec Exaudi me dn̄e exaudi
me ut diſcat ꝑpl's iſte. q̄a tu es do-
min⁹ de⁹ et tu ꝯuertiſti coꝛ eoꝝ iterꝝ
Cecidit aūt ignis dn̄i et vorauit
holocauſtū ⁊ ligna ⁊ lapides pul-
uerē q̄ʒ et aquā q̄ erat in aquedu-
ctu lambēs. Qđ cū vidiſſet oīs
ꝑpl's cecidit in faciē ſuā et ait dn̄s
ipſe ē de⁹: dn̄s ipſe ē de⁹. Dixitqꝫ he-
lias ad eos. Apprehēdite ꝓphas
baal ⁊ ne vnus quidē effugiat ex
eis. Quos cū app̄hēdiſſent duxit
eos helias ad torrentē cyſon et i-
terfecit eos ibi. Et ait helias ad
achab Aſcēde ꝯmede et bibe q̄ ſo-
n⁹ multe pluuie ē. Aſcēdit achab
ut ꝯmederet ⁊ biberet. helias aūt aſcē-
dit in v̄ticē carmeli et ꝓnus ī terrā
poſuit faciē ſuā int̄ genua ſua ⁊ di-
xit ad puerū ſuū. Aſcēde ⁊ ꝓſpice
ꝯtra mare. Qui cū aſcēdiſſ& ⁊ cōtē-
plat⁹ eſſ&. ait. Nō ē quicq̄. Et rur-
ſū ait illi. Reuertere ſeptē vicibus. In
ſeptia aūt vice ecce nubecula ꝑua
q̄ſi veſtigiū hoīs aſcēdebat de mari

Qui ait Aſcende ⁊ dic achab. Iū
ge currū tuū ⁊ deſcēde ne occupet
te pluuia. Cūq; ſe verteret huc at
q; illuc ecce celi ɔtenebrati ſunt ⁊
nubes ⁊ vēt9 ⁊ facta ē pluuia grā
dis aſcēdēs itaq; achab abijt in
ieſrahel ⁊ man9 dn̄i fcā ē ſup heli
ā. accīctiſq; lumbis currebat ante
achab donec veniret in ieſrahel.

Nuntiauit autē ¶ Ca. xix.
achab iheʒabel oīa que fece
rat helias ⁊ quō occidiſſet vniu
ſos ꝓphetas baal gladio. Miſit
q; iheʒabel nūtiū ad heliā dicens.
Hec mihi faciāt dij et hec addāt
niſi hac hora cras poſuero aīam
tuā ſicut aīaʒ vnius ex illꝰ. Timu
it ergo helias ⁊ fugēs abijt quo
cūq; eū ferebat volūtas. venitq;
in berſabee iuda ⁊ dimiſit ibi pue
rū ſuū ⁊ ꝑrexit in deſtū viā vni9
diei. Cūq; veniſſet ⁊ ſederet ſbter
vnā iuniperū petiuit aīe ſue vt mo
reretur. Et ait. Sufficit m̄ dn̄e tol
le aīaʒ meā. Neq; enim melior ſuʒ
q̄ꝫ patres mei. Proiecitq; ſe ⁊ ob
dormiuit in vmbra iuniperi. Et ec
ce āgelus dn̄i tetigit eū ⁊ dixit illi
Surge comede. Reſpexit ⁊ ecce ad
caput ſuū ſubcinericius panis ⁊
vas aque Comedit ergo ⁊ bibit
⁊ ruſum obdormiuit Reuerſuſq;
eſt āgelus dn̄i ſcdo et tetigit eū
dixitq; illi. Surge comede. Grādis ei
tibi reſtat via. Qui cum ſurrexiſſ;
comedit ⁊ bibit ⁊ ambulauit in
fortitudine cibi illi9 quadragin
ta diebus ⁊ q̄dragīta noctibus
vſq; ad mōtē dei oreb. Cūq; vēiſ
ſet illuc māſit in ſpelūca. Et ecce
ſmo dn̄i ad eū. Dixitq; illi. Quid
h agis helia. At ille rn̄dit. Zelo ʒe

latus ꝓ dn̄o deo exercituū; q̄ꝛ de
reliquerūt pactū dn̄i filij iſrl̄. Al
taria tua deſtruxerunt ⁊ ꝓphetas
tuos occiderunt gladio ⁊ derelict9
ſū ego ſolus ⁊ q̄runt aīam meaʒ
ut auferāt eā. Et ait ei Egredere et
ſta in mōte corā dn̄o. Et ecce dn̄s
trāſijt ⁊ ſpūs grādis ⁊ fortis ſub
uertēs mōtes ⁊ ɔterens petras an̄
dn̄m. Nō i ſpū dn̄s. Et p9 ſpūm
ɔmotio. Nō i cōmotione dn̄s. Et
poſt cōmocōem ignis. Nō i igne
dn̄s. Et poſt ignē ſibilus aure te
nuis. Qd cuʒ audiſſet helias ope
ruit vultū ſuū pallio ⁊ egreſſ9 ſte
tit in oſtio ſpelūce ⁊ ecce vox ad eū
dicens. Quid h agis helia. Et ille
rn̄dit. Zelo ʒelatus ſū ꝓ dn̄o deo
exercituū q̄ꝛ dereliq̄runt pactū tu
uʒ filij iſrl̄ Altaria tua deſtruxerūt
⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio et
derelict9 ſū ego ſolus ⁊ q̄rūt aīaʒ
meā ut auferāt eā. Et ait dn̄s ad
eū. Vade ⁊ reuertere in viā tuaʒ per
deſertum in damaſcum Cumq; ꝑ
ueneris illuc. vnges aʒahel regē
ſuper ſiriam ⁊ iehu filium namſi
vnges regē ſup iſrahel. heliſeū au
tem filium ſaphat qui eſt de abel
maula vnges ꝓphetaʒ ꝓ te. Et erit
q̄cūq; fugerit gladiū aſahel occi
det eū iehu. ⁊ q̄cūq; fugerit gladi
um iehu interficiet eū heliſeus. Et
derelinquā m̄ in iſrl̄ ſeptē milia vi
roꝝ q̄ꝝ genua n̄ ſūt incuruata an̄
baal ⁊ oē os qd̄ n̄ adorauerit euʒ
oſculās manū. Profect9 ḡ inde he
lias ꝛ̄ꝑ peit heliſeū filiū ſaphat a
rātēʒ in duodecī iugis boum ⁊ ipſe
in duodecim iugis boum arātib9
vnus erat Cūq; veniſſet helias
ad eū miſit pallium ſuū ſuper eū

Quí ſtatī relictis bobus cucurrit
poſt heliam · Et ait · Oſculor oro te
patrem̄ meū ⁊ mr̄em meā ⁊ ſic ſeq̄r
te · Dixitq ei · Vade et reuertere · Qđ
enī meū erat feci tibi · Reuerſus āt
ab eo tulit par boū ⁊ mactauit il
lud ⁊ in aratro boū coxit carnes
et dedit ppl'o ⁊ comederūt · Conſur
gēſq abijt ⁊ ſecutus ē heliā ⁊ mi
niſtrabat ei. ¶Ca · xx ·

Porro benadab rex ſirie con
gregauit oēm exercitū ſuū
⁊ triginta duos reges ſecū ⁊ eq̄s
⁊ currus ⁊ aſcendēs pugnabat ɔ
tra ſamariā ⁊ obſidebat eā · Mit
tēſq nūcios ad achab regē iſrł i
ciuitatē ait · Hec dicit benadab · Ar
gentū tuū ⁊ aurū tuū meū ē · ⁊ vx
ores tue ⁊ filij tui optimi mei ſūt ·
Rn̄ditq rex iſrł · Iux̄ vbū tuū do
mine mi rex · tu' ſū ego ⁊ oīa mea ·
Reuertentesq nūcij dixerūt · Hec dt
benadab q̄ miſit nos ad te · Argē
tū tuū ⁊ aurū tuū ⁊ vxores tuas ⁊
filios tuos dab' michi · Cras igit̄
hac eadē hora mittā ſeruos meos
ad te et ſcrutabunt̄ domū tuā et
domū ſuorū tuorū ⁊ oē qđ eis pla
cuerit ponēt in manib' ſuis et au
ferēt · Vocauit āt rex iſrł omnes
ſeniores t̄re et ait · Aīaduertite et
videte qm̄ inſidiet̄ nob' · Miſit enī
ad me p vxoribus et filijs et pro
argento et auro ⁊ nō abnui · Dix
eruntq oēs maiores natu et vniuer
ſus populus ad eū · Non audias
neq acq̄eſcas illi · Rn̄ditq nūcijs
benadab · Dicite domino meo regi
Omnia pp̄t q̄ miſiſti ad me ſeruū
tuū in inicio faciā · Hāc āt rē facē
nō poſſum · Reuerſiq nūcij retule
rūt ei · Qui remiſit et ait · Hec faciāt
michi dij et hec addāt ſi ſuffecerit
puluis ſamarie pugillis omnis
ppl'i q̄ ſequit̄ me · Et rn̄dens rex iſrł
ait · Dicite ei · Ne glorietur accinctus
eque vt diſcinct' · Factū ē āt cū
audiſſet benadab vbū iſtud bibe
bat ipſe et reges i vmbraculis et a
it ſuis ſuis · Circūdate ciuitatem
Et circūdederūt eā · Et ecce ppħa vn'
accedēs ad achab regē iſrł ait ei ·
Hec dicit dn̄s · Certe vidiſti oēm
multitudinem hanc nimiā · Ecce
ego tradā eā in manū tuā hodie
vt ſcias q̄ ego ſum dn̄s · Et ait a
chab · Per quē? Dixit ei · Hec dic
dn̄s · Per pediſſequos principū
puinciarū · Et ait · Quis incipiet p̄
liari · Et ille dixit · Tu · Recenſuit er
go pueros p̄ncipū puinciarū et
reperit numerū ducentorū triginta
duorū · Et recenſuit poſt eos popu
lū oēs filios iſrł ſeptē milia et
egreſſi ſūt meridie · Benadab āt
bibebat temulentus i vmbracu
lo ſuo ⁊ reges triginta duo cū eo q̄
ad auxiliū eius venerant · Egreſſi
ſūt autē pueri p̄ncipū puinciarū
in prima fronte · Miſit itaq bena
dab q̄ nūciauerūt ei dicentes · Viri
egreſſi ſūt de ſamaria · At ille ait ·
Siue p pace veniūt apprehendite
eos viuos · ſiue vt p̄lient̄ viuos
eos capite · Egreſſi ſūt ergo pueri
p̄ncipū puinciarū ac reliqu' exer
citus ſeq̄bat̄ · Et pcuſſit vnuſq̄ſq
virū q̄ ɔtra ſe veniebat · fugerūtq
ſyri ⁊ pſecutus ē eos iſrł · Fugit quoq
benadab rex ſirie in equo cū equi
tib' ſuis · Nec nō egreſſus rex iſrł
pcuſſit equos ⁊ currus ⁊ pcuſſit
ſiriam plaga magna nimis · Acce
dens autē ppħeta ad regem iſrahel

dixit ei. Vade ⁊ ꝯfortare ⁊ ſcito ⁊
vide q̄d faćias. Sequēti em̄ anno
rex ſirie aſcēdet ꝯtra te. Serui vero
regis ſirie dixerūt ei. Dij mōtiū ſūt
dij eoꝝ ideo ſupauerūt nos. Sed
meli⁹ ē vt pugnem⁹ ꝯtra eos in
cāpeſtribus ⁊ obtīebim⁹ eos. Tu
ergo verbū hoc fac. Amoue reges
ſingulos ab exercitu tuo ⁊ pone
pn̄cipes ꝓ eis ⁊ inſtaura numerū
militū q̄ ceciderit de tuis ⁊ eq̄s ſc̄d3
eq̄s p̄ſtinos ⁊ curr⁹ ꝰm curr⁹ q̄s
añ habuiſti ⁊ pugnabim⁹ ꝯtra
eos in cāpeſtrib⁹ ⁊ videb̄ q̄d obti
nebim⁹ eos. Credidit ꝯſilio eorū
⁊ fecit ita. Igit̄ poſtq̄ ānus tran
ſieāt recēſuit benadab ſiros ⁊ aſcē
dit in affec vt pugnaret ꝯtra iſr̄l
Porro filij iſr̄l recēſiti ſūt ⁊ accep
tis cibarijs profecti ex adūſo. ca
ſtraq3 metati ſūt ꝯtra eos quaſi
duo parui greges capraꝝ. ſiri au
tē repleuerūt terrā. Et accedēs vn⁹
vir dei dixit ad regē iſr̄l. Hec dic̄
dn̄s. Quia dixerūt ſiri de⁹ montiū
ē dn̄s ⁊ nō ē de⁹ valliū: dabo oēm
multitudinē hāc grādez in manu
tua ⁊ ſcietis q2 ego ſū dn̄s. Dirige
bātq3 ſeptē dieb3 ex aduerſo hij
atq3 illi acies. ſeptima autē die ꝯ
miſſuz ē bellū. Percuſſerūtq3 filij
iſr̄l de ſiris cētū milia peditū i die
vna. Fugerūt autez ſiri qui remā
ſerūt in affec in ciuitatez ⁊ cecidit
murus ſup vigītiſeptem milia ho
minū qui remāſerāt. Porro bena
dab fugiens ingreſſus ē ciuitatē
in cubiculū quod erat intra cubi
culum. dixeruntq3 ei ſerui ſui. Ecce
audimus q2 reges domus iſrahel
clementes ſint. Ponamus itaq3
ſaccos in lumbis noſtris et funi
culos in capitibus noſtris ⁊ egre
diamur ad regez iſr̄l: forſitan ſal
uabit animas noſtras. Accinxe
runt ſaccis lumbos ſuos ⁊ poſue
runt funiculos in capitibus ſuis.
veneruntq3 ad regem iſr̄l ⁊ dixe
runt ei. Seruus tuus benadab di
cit. Viuat oro te anima mea. Et il
le ait. Si adhuc viuit: frater me⁹
eſt. Q̄d acceperunt viri ꝓ omine ⁊
feſtinantes rapuerunt verbū ex
ore eius atq3 dixerūt. Frater tu⁹
benadab. Et dixit eis. Ite ⁊ addu
cite eum ad me. Egreſſus eſt ergo
ad eū benadab ⁊ leuauit eū i cur
ruz ſuū. Qui dixit ei. Ciuitates q̄s
tulit pater meus a patre tuo red
dam et plateas fac tibi in dama
ſco ſicut fecit pat̄ meus i ſamaria
⁊ ego federatus recedā a te. Pepi
git ergo fedus ⁊ dimiſit eū. Tūc vir
quidā de filijs ꝓphaꝝ dixit ad ſo
ciū ſuū in ſmōe dn̄i. Percute me
At ille noluit ꝑcutere. Cui ait. q2
noluiſti audire vocē dn̄i: ecce rece
des a me ⁊ percutiet te leo. Cumq3
paululū receſſiſſet ab eo: inuenit
eū leo atq3 ꝑcuſſit. S3 ⁊ alteꝝ inue
niēs viꝝ dixit ad eū. Percute me
Qui ꝑcuſſit eū ⁊ vulnerauit. Abijt
ergo ꝓpha ⁊ occurrit regi in via ⁊ mu
tauit aſpſione pulueris os ⁊ ocu
los ſuos. Cumq3 rex tranſiſſet: cla
mauit ad regez ⁊ ait. Seru⁹ tuus
egreſſus eſt ad p̄liandū comin⁹.
cūq3 fugiſſet vir vn⁹ adduxit eū
quidā ad me ⁊ ait. Cuſtodi virū
iſtū. Qui ſi lapſus fuerit erit aīa
tua ꝓ aīa ei⁹: aut talentū argenti
appendes. Dū autē ego turbatus
huc illucq3 me verterē: ſubito nō
comparuit. Et ait rex iſr̄l ad euz

Hoc ē iudicium tuum qđ ipſe de
creuiſti. At ille ſtatim abſterſit
puluerē de facie ſua et cognouit
eū rex iſrl̄ ꝙ eſſꝫ de ꝓphetis. Qui a
it ad eū. Hec dicit dn̄s. Quia dimi
ſiſti virū dignum morte de manu
tua, erit anima tua ꝓ aīa ei⁹ et po
pul⁹ tu⁹ ꝓ ꝑplo ei⁹. Reuerſus eſt
igit̄ rex iſrl̄ in domū ſuā audiē con
tēpnēs ⁊ furibūd⁹ venit in ſama
riam. ¶ Ca. xxi.

Poſt verba autē hec tēpore il
lo vinea erat naboth iheſ
rahelite q̄ erat ī iheſrahel iuxta
palaciū achab reg̃ ſamarie. Locu
tus ē g̃ achab ad naboth dicens
Da m̄ vineā tuā vt faciam michi
ortū olerū q̄ vicina ē ⁊ ꝓpe domū
meā. daboqꝫ tibi ꝓ ea vineā me
liorē. aut ſi comodius tibi putas
argēti preciū quantū digna eſt.
Cui r̄ndit naboth. Propicius m̄
ſit dn̄s ne dem hereditatē patrū
meoꝝ tibi. Venit g̃ achab in do
mū ſuam indignās ⁊ frendens ſu
ꝑ verbo qđ locutus fuerat ad eū
naboth ieſrahelites dicēs. Non
dabo tibi hereditatē prm meoꝝ
Et ꝓiciēs ſe in lectulū ſuū auertit
faciē ſuā ad parietē ⁊ n̄ comedit
panē. Ingreſſa ē āt ad eū iezabel
vxor ſua. dixitqꝫ ei. Quid eſt hoc
vnde anima tua ɔtriſtata ē ⁊ q̄re
nō comedis panē? Qui r̄ndit ei.
Locutus ſū naboth ieſrahelite ⁊
dixi ei. Da m̄ vineā tuā accepta pe
cunia ā ſi tibi placet dabo t̄ vineā
meliorē ꝓ ea. Et ille ait. Non dabo
tibi vineam meā. Dixit g̃ ad eum
iezabel vxor eius. Grandis aucto
ritatis es ⁊ bene regis regnum iſ
rahel. Surge ⁊ comede panē ⁊ eq̄
animo eſto. Ego dabo tibi vineā
naboth ieſrahelite. Scripſit ita
qꝫ lrās ex nomīe achab ⁊ ſigna
uit eas anulo ei⁹. ⁊ miſit ad ma
iores natu ⁊ optimates q̄ erāt in
ciuitate eius ⁊ habitabāt cū na
both. Litterarū aūt hec erāt ſentē
tia. Predicate ieiuniū ⁊ ſedere fa
cite naboth inter p̄mos populi
⁊ ſubmittite duos viros filios beli
al ɔtr̄ eū ⁊ falſū teſtimoniū dicāt
bn̄dixit naboth deum ⁊ regem et
educite eum ⁊ lapidate. ſicqꝫ mo
riat̄. Fecerūt g̃ ciues eius maiores
natu ⁊ optimates q̄ habitabant
cū eo in vrbe ſicut preceꝑat eis ie
zabel, ⁊ ſicut ſcriptū erat in litteris
quas miſerat ad eos. Predicaue
rūt ieiuniū ⁊ ſedē fecerūt naboth
inter p̄mos populi ⁊ adductis du
obus viris filijs dyaboli fecerunt
eos ſedere cōtra eū. At illi ſcilicet
vt viri diabolici dixerūt ɔtra eum
teſtimoniū corā multitudine. Bn̄
dixit naboth deum ⁊ r̄egem. Quā
obrē eduxerūt eū extr̄ ciuitatem
⁊ lapidib⁹ interfecerūt. Miſerūtqꝫ
ad iezabel dicentes. Lapidatus ē
naboth ⁊ mortu⁹ ē. Factū ē autē
cū audiſſꝫ iezabel lapidatum na
both ⁊ mortuū locuta ē ad achab
Surge poſſide vineā naboth ieſra
helite q̄ noluit t̄ acq̄eſcere ⁊ dare
eā accep̄ pecunia Nō enī viuit na
both ſed mortuus ē. Quod cū au
diſſꝫ achab mortuum videlicet na
both ſurrexit ⁊ deſcendebat in vi
neā naboth ieſrahelite vt poſſide
ret eam. Factus ē igit̄ ſermo dn̄i
ad heliam theſbiten dicens. Sur
ge deſcende in occurſū achab reg̃
iſrahel qui ē in ſamaria. Ecce ad

vineaꝫ naboth deſcēdit vt poſſideat eam. Et loq̄ris ad eum dicens Hec dicit dn̄s de⁹. Occidiſti: inſuper ⁊ poſſediſti. Et poſt hec addes Hec dicit dn̄s. In loco hoc i quo linxerūt canes ſanguinē naboth lambentq; ſanguinē tuum Et ait achab ad heliā. Nū inueniſti me inimicū tibi. Qui dixit. Inueni. eo q venūdatus ſis vt faceres malū in ↄſpectu dn̄i. Hec dicit dn̄s. Ecce ego inducā ſup te malū ⁊ demetā poſteriora tua ⁊ interfitiā de achab mingentē ad parietē ⁊ clauſuꝫ ⁊ vltimū in iſrl̄. Et dabo domū tuaꝫ ſicut domū ierobaā filij nabath ⁊ ſicut domū baaſa filij abia. q̄a egiſti vt me ad iracundiā puocares ⁊ peccare feciſti iſrl̄. Sed ⁊ de iezabel locutus ē dn̄s dicēs. Canes ↄmedēt iezabel i agro ieſrahel. Si mortu⁹ fuerit achab i c̄itate ↄmedēt eū canes. ſi āt mortu⁹ fuerit in agro ↄmedēt eū volucres celi Igit̄ nō fuit alter talis ſic achab q̄ venundatus eſt vt faceret malū in ↄſpectu domini. Cōcitauit eni euꝫ ieſabel vxor ſua ⁊ abhominabilis factus ē intantū vt ſequeret̄ ydola que fecerant amorrei quos cōſumpſit domin⁹ a fatie filioꝝ iſrl̄. Itaq; cū audiſſet achab ſermones iſtos ſcidit veſtimenta ſua ⁊ operuit cilitio carnē ſuā. ieiunauitq; ⁊ dormiuit in ſacco ⁊ ābulauit demiſſo capite. Et factus ē ſermo domini ad heliaꝫ theſbiten dicēs. None vidiſti humiliatū achab coram me. Quia igitur humiliatus ē mei cauſa nō inducā maluꝫ in dieb⁹ ei⁹. ſ; in dieb⁹ filij ſui inferā malū domui ei⁹.

Ca. xxij.

Trāſierūt igit̄ tres āni abſq; bello inter ſiriā ⁊ iſrl̄. In anno aūt tertio deſcendit ioſaphat rex iuda ad regeꝫ iſrl̄. Dixitq; rex iſrl̄ ad ſeruos ſuos Ignoratis q nrā ſit ramoth galaad ⁊ negligim⁹ tollere eā de manu regis ſirie. Et ait ad ioſaphat. Veieſne mecū ad p̄liādū i ramoth galaad. Dixitq; ioſaphat ad regē iſrl̄. Sicut ego ſū ita ⁊ tu. Popul⁹ meus ⁊ pplus tu⁹ vnū ſūt ⁊ equites mei equites tui. Dixitq; ioſaphat ad regē iſrl̄. Quere oro te hodie ſmonē dn̄i. Cōgregauit ḡ rex iſrl̄ prophetas q̄dringētos circit̄ viros ⁊ ait ad eos. Ire debeo i ramoth galaad ad bellādū an q̄eſcere. Qui rn̄derūt. Aſcēde ⁊ dabit eam dn̄s i manu regis Dixit aūt ioſaphat Nō ē hic pph̄a dn̄i quiſpiā vt int̄rogem⁹ p eū. Et ait rex iſrl̄ ad ioſaphat. Remanſit vir vnus per quem poſſum⁹ interrogare dn̄m. ſed ego odi eū. q non pphetat m̄ bonū ſ; maluꝫ: micheas filius iemla Cui ioſaphat ait. Ne loquaris ita rex. Vocauit ḡ rex iſrahel eunuchū quendā ⁊ dixit ei. Feſtina adducere micheā filiū iemla Rex auteꝫ iſrahel ⁊ ioſaphat rex iuda ſedebant vnuſquiſq; in ſolio ſuo veſtiti cultu regio in area iuxta oſtiū porte ſamarie ⁊ vniūſi prophete pphetabant in ↄſpectu eoꝝ. Fecitq; ſibi ſedechias fili⁹ chanaā cornua ferrea ⁊ ait. Hec dic domin⁹. His ventilabis ſyriaꝫ: donec deleas eam. Omneſq; pph̄e ſimiliter pphetabant dicentes Aſcēde in ramoth galaad ⁊ vade proſpere et tradet dominus in manus regis.

Nuncius vero qui ierat vt vocaret
micheā locutus ē ad eum dicens
Ecce ſmones ꝓphaꝝ ore vno regi
bona p̄dicant. Sit ergo ſermo tuus
ſimilis eoꝝ ⁊ loq̄re bona. Cui mi
cheas ait. Viuit dñs qꝛ qdcūq3
dixerit michi dñs hoc loquar. Ve
nit itaq3 ad regē ⁊ ait illi rex. Mi
chea. Ire debemus in ramoth ga
laad ad p̄liandū an ceſſare. Cui
ille reſpondit. Aſcende ⁊ vade ꝓſpe
re ⁊ tradet dñs ī man⁹ regis. Dix
it autē rex ad eū. Iterū atq3 iterū
adiuro te vt nō loq̄ris michi niſi
qđ verū ē in noīe dn̄i. Et ille ait.
Vidi cūctū iſrahel diſpſū in mōti
bus q̄ſi oues nō habētes paſto
rem. Et ait dñs. Non habent iſti
dñm. reuertat vnuſquiſq3 in domū
ſuā in pace. Dixit ergo rex iſrahel ad
ioſophat. Nunquid nō dixi tibi
qꝛ nō ꝓphetat michi bonū ſed ſēp
malū. Ille vero addens ait. Prop
ter hoc audi ſmonē dn̄i. Vidi do
minū ſedentē ſup ſoliū ſuū ⁊ oēm
exercitū celi aſſiſtētem ei a dextris
⁊ a ſiniſtris. Et ait dñs. Quis deci
piet achab regē iſrl. vt aſcēdat
⁊ cadat ī ramoth galaad. Et di
xit vnus verba huiuſcemōi ⁊ ali⁹
aliter. Egreſſus ē āt ſpiritus ⁊ ſte
tit corā domino ⁊ ait. Ego decipi
am illū. Cui locutus ē domin⁹. In
q̄. Et ille ait. egrediar ⁊ ero ſpūs
mendax in ore oīm ꝓphaꝝ ei⁹. Et
dixit dñs. Decipies ⁊ p̄ualebis. egre
dere ⁊ fac ita. Nunc igit ecce dedit
dñs ſpm̄ mēdacij in ore oīm ꝓphe
taꝝ tuoꝝ qui hic ſunt ⁊ domin⁹ lo
cutus ē cōtra te malū. Acceſſit autē
ſedechias filius chanaan ⁊ pcuſ
ſit micheam in maxillam ⁊ dixit.

Me ne ergo dimiſit ſpūs dn̄i ⁊ lo
cutus ē tibi. Et ait micheas. Vi
ſurus es in die illa quādo ingredi
eris cubiculū intra cubiculum vt
abſcondaris. Et ait rex iſrl. Tol
le micheā ⁊ maneat apd ammō
principē ciuitatis ⁊ apd ioas filium
amalech ⁊ dicite eis. Hec dicit rex
Mittite virū iſtū in carcerē ⁊ ſuſtē
tate eū pane tribulacōis ⁊ aqua
āguſtie donec reuertar in pace. Dix
itq3 micheas. Si reuerſus fueris
i pace non ē locutus ī me dñs Et
ait Audite ꝓli oēs. Aſcēdit itaq3
rex iſrl ⁊ ioſaphat rex iuda in ra
moth galaad. Dixit itaq3 rex iſrl
ad ioſaphat. Sume arma ⁊ igre
dere p̄liū ⁊ induere veſtib⁹ tuis. Por
ro rex iſrl mutauit habitū ſuū et
igreſſus ē bellū. Rex āt ſirie p̄ce
pērat p̄ncipib⁹ curruū trigītaduo
b⁹ dicens. Nō pugnabitis cōtra mi
norē ⁊ maiorē quēq̄ niſi cōtra regē
iſrl ſolū. Cū ergo vidiſſent prin
cipes curruū ioſaphat ſuſpicati
ſūt qꝛ ipē eſſet rex iſrl. ⁊ īpetu facto
pugnabant cōtra eū. Et exclama
uit ioſaphat. Intellexerūtq3 p̄n
cipes curruum qꝛ nō eſſet rex iſrl ⁊
ceſſauerūt ab eo. Vnus āt q̄dā
tetēdit arcū in incertū ſagittā diri
gens ⁊ caſu pcuſſit regem iſrl inter
pulmonē ⁊ ſtomachū. At ille dix
it aurige ſuo. Verte manū tuā ⁊
eice me de exercitu. q̄a grauiter vul
neratus ſū. Cōmiſſū ē ergo p̄liū in
die illa. Et rex iſrl ſtabat in curru
ſuo cōtra ſiros ⁊ mortu⁹ eſt veſpere
Fluebat aūt ſāguis plage ī ſinū
currus ⁊ p̄co iſonuit ī vniuſo ex
ercitu anq̄ ſol occūberet dicens.
Vn⁹ quiſq3 reuertat ī ciuitatē ⁊ in

terrā ſuā. Mortuꝰ ē autē rex ⁊ pla
tus ē in ſamariā. Sepelierūtqꝫ re
gē in ſamaria ⁊ lauerūt currū eiꝰ
ī piſcina ſamarie ⁊ linxerūt canes
ſāguinē eiꝰ ⁊ habenas lauerūt iux
verbū dñi qḋ locutus fuerat. Re
liq̄ aūt ſermonū achab ⁊ vniuerſa
q̄ fecit ⁊ domꝰ eburnea quā edifi
cauit. cūctarūqꝫ vrbiū q̄s extruxit
nōne hec ſcripta ſūt in libro verbo
rū dierū regū iſrl'. Dormiuit ergo
achab cū prib; ſuis ⁊ regnauit ocho
zias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Joſaphat vero
filiꝰ aſa regnare cepat ſup iudā
āno q̄rto achab regis iſrl'. Trigī
taqnqꝫ ānorū erat cū regnare cepiſ
ſet ⁊ vigīti qnqꝫ ānis regnauit in
ihrlm. Nomē mr̄is eiꝰ azuba: filia
ſalai. Et ābulauit ī oī via aſa pa
tris ſui ⁊ nō declinauit ex ea. Fecit
qꝫ qḋ rectū ē in ꝯſpectu dñi. verūta
mē excelſa nō abſtulit. Adhuc eī
ppl's ſacrificabat ⁊ adolebat incē
ſū ī excelſis. Pacēqꝫ habuit ioſa
phat cū rege iſrl'. Reliq̄ āt vbor̄ ioſa
phat ⁊ opa eiꝰ q̄ geſſit ⁊ p̄lia nō
ne hec ſcripta ſunt in libro verbor̄
dierū regū iuda. Sꝫ ⁊ reliq̄as effe
minatorū q̄ remāſerāt ī diebꝰ aſa
pr̄is eiꝰ abſtulit de terra. Nec erat
tūc rex ꝯſtitutꝰ ī edō. Rex vero ioſa
phat fecerāt claſſes ī mari q̄ naui
garēt ī ophir ꝓpt' aurū ⁊ ire nō po
terāt. q̄r ꝯfracte ſūt in aſyōgaber.
Tūc ait ochozias filiꝰ achab ad
ioſaphat. Vadāt ſerui mei cū ſeruis
tuis ī nauib;. Et noluit ioſaphat.
Dormiuitqꝫ ioſaphat cū prib; ſu
is ⁊ ſepultus ē cū eis in ciuitate da
uid pr̄is ſui. regnauitqꝫ iorā filiꝰ
eiꝰ ꝓ eo. Ochozias āt filiꝰ achab
regnare cepat ſup iſrl' in ſamaria
āno ſeptio decimo ioſaphat regis
iuda. regnauitqꝫ ſup iſrl' duobꝰ
ānis. Et fecit malū in ꝯſpectu dñi
⁊ ambulauit in via pr̄is ſui ⁊ ma
tris ſue ⁊ in via ierob̄oam filij na
bath qui peccare fecit iſrl'. Serui
uitq̊ baal ⁊ adorauit eū ⁊ irrita
uit dominū deū iſrahel iuxta oīa
q̄ fecerat pater eius.

Explicit liber tertius Regū.
Incipit q̄rtus. Ca. p̄mū.

Preuaricatus ē autē
moab ī iſrl': poſtq̄
mortuus eſt achab
Ceciditqꝫ ochozias
per cācellos cenacu
li ſui quod habebat in ſamaria ⁊
egrotauit. miſitqꝫ nūtios dicens
ad eos. Ite conſulite beelzebub
deum accharon: vtrū viuere queā
de infirmitate hac. Angelus autē
dñi locutus ē ad heliam theſbitē
dicens. Surge ⁊ deſcende in occur
ſum nūtiorū regis ſamarie ⁊ dices
ad eos. Nūquid non eſt deus in
iſrahel: vt eatis ad ꝯſulendū beel
zebub deū accharon. Quā ob rē
hec dicit dñs. De lectulo ſup quē
aſcendiſti non deſcendes. ſꝫ morte
morieris. Et abijt helias. reuerſi
qꝫ ſūt nūcij ad ochoziā. Qui dixit
eis. Quare reuerſi eſtis. At illi re
ſponderunt ei. Vir occurrit nobis
⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad
regem qui miſit vos ⁊ dicetis ei.
Hec dicit dñs. Nūquid q̄r nō erat
deꝰ in iſrl' mittis vt ꝯſulatur beel
zebub deus accharō. Idcirco de
lectulo ſup quē aſcendiſti ñ deſcē
des ſꝫ morte morieris. Qui dixit eis

Cuius figure ⁊ habitus ē vir ille
q̄ occurrit vob̄ ⁊ locut⁹ ē v̄ba hec.
At illi dixerūt Vir piloſus ⁊ zona
pellicea accinct⁹ r̄enibus. Qui ait.
Helias teſbites ē. Miſitq₃ ad eū
q̄nquagenariū p̄ncipē ⁊ q̄nq̄gin
ta q̄ erāt ſub eo. Qui aſcendit ad
eum. ſedētiq₃ ī v̄tice mōtis ait Hō
dei. rex p̄cepit vt deſcendas Reſpō
denſq₃ helias dixit q̄nq̄genario.
Si hō dei ſū deſcēdat ignis de celo
⁊ deuoret te ⁊ q̄nq̄ginta tuos Deſ
cendit ḡ ignis de celo ⁊ deuorauit
eū ⁊ q̄nq̄gīta qui erāt cū eo. Rur
ſūq₃ miſit ad eū p̄ncipē q̄nq̄gena
riū ⁊ q̄nq̄gīta cū eo. Qui locutus
ē illi. Homo dei. hec dicit rex. Feſti
na deſcende. Rn̄dens helias ait Si
homo dei ego ſū deſcendat ignis
de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̄nq̄gīta tuos
Deſcendit ḡ ignis de celo ⁊ deuora
uit illū ⁊ q̄nq̄gīta ei⁹. Iterū miſit
p̄ncipē q̄nq̄genariū terciū ⁊ q̄nq̄
ginta q̄ erāt cū eo. Qui cū veniſſ₃
curuauit genua cōtr̄ heliā et p̄ca
tus ē eū ⁊ ait. Hō dei noli deſpicē
animā meā ⁊ aīas ſeruoꝝ tuoꝝ q̄
mecū ſūt. Ecce deſcēdit ignis de ce
lo ⁊ deuorauit duos p̄ncipes p̄mos
q̄nq̄genarios ⁊ q̄nq̄genos q̄ cum
eis erant. Sed nūc obſecro vt mi
ſerearis anime mee. Locutus eſt
autē āgel⁹ dn̄i ad heliā dicēs. Deſ
cēde cū eo. Ne timeas. Surrexit igit̄
⁊ deſcendit cū eo ad regē ⁊ locut⁹
ē ei. Hec dicit dn̄s. Quia miſiſti nū
cios ad ɔſulendū beelzebub deū
accharon q̄ſi non eſſ₃ de⁹ ī iſrl̄. a
quo poſſes interrogare ſermonē.
ideo de lectulo ſup quē aſcendiſti
n̄ deſcēdes. ſ₃ morte morieris Mortu
us ē aūt iuxt̄ ſermonē dn̄i quē lo

cutus ē helias ⁊ regnauit ioram frater
eius ꝓ eo āno ſecūdo iorā filij io
ſaphat reḡ iude. Nō eni͂ hēbat fi
liū. Reliq̄ āt v̄boꝝ ochozie q̄ opa
tus ē. nōne hec ſcripta ſūt ī libro
ſmonū dierū regū iſrl̄. ¶ Ca. ij
Factū ē autē cū leuare vellet
dn̄s heliā p turbinē in celū.
ibant helias ⁊ heliſe⁹ de galgalis
Dixitq₃ helias ad heliſeū. Sede h̄
q2 dn̄s miſit me vſq₃ ī bethel. Cui
ait heliſe⁹ Viuit dn̄s ⁊ viuit aīa
tua. q2 nō derelinquā te Cūq₃ deſcē
diſſet bethel egreſſi ſūt filij ꝓph̄a
rum q̄ erāt ī bethel ad heliſeū ⁊ di
xerūt ei. Nūq̄d noſti q2 hodie dn̄s
tollet dn̄m tuū a te. Qui r̄ndit. Et
ego noui. Silete. Dixit āt helias
ad heliſeū. Sede hic q2 dn̄s miſit
me in hiericho. Et ille ait. Viuit
dn̄s ⁊ viuit aīa tua. q2 nō derelinq̄
te. Cūq₃ veniſſent ihericho. acceſſe
rūt filij ꝓph̄arum q̄ erāt ī ihericho
ad heliſeū ⁊ dixerūt ei. Nunq̄d no
ſti q2 dn̄s hodie tollet dn̄m tuū a
te. Et ait. Et ego noui. Silete. Dix
it autē ei helias. Sede hic. q2 dn̄s
miſit me vſq₃ in iordanē. Qui ait.
Viuit dn̄s ⁊ viuit aīa tua. q2 nō
derelinq̄ te. Ierūt igit̄ ābo pariter
⁊ q̄nq̄ginta viri de filijs ꝓph̄arum
ſecuti ſūt eos. Qui ⁊ ſteterūt econ
tra lōge. Illi āt ambo ſtabāt ſup
iordanē. Tulitq₃ helias palliū
ſuū ⁊ īuoluit illud ⁊ p̄cuſſit aq̄s
q̄ diuiſe ſūt in vtrāq₃ p̄tē ⁊ trāſie
rūt ābo p ſiccū Cūq₃ trāſiſſent. he
lias dixit ad heliſeū. Poſtula qđ
vis vt faciā tibi anteq̄ tollar a te
Dixitq₃ heliſe⁹ Obſecro vt fiat in
me duplex ſp̄us tu⁹ Qui r̄ndit Rē
difficilē poſtulaſti. Attn̄ ſi videris

me qñ tollar a te erit qđ petiſti. ſi
aūt nō videris: nō erit. Cūqꝫ ꝑge
rēt et īcedētes ſmocinarent: ecce
curr⁹ igneus ⁊ eq̄ ignei diuiſerūt
vtrūqꝫ. Et aſcēdit helias ꝑ turbinē
in celū. heliſeus aūt videbat ⁊ cla
mabat. Pat mi pat mi: curr⁹ iſrł
⁊ auriga ei⁹. Et nō vidit eū āpli⁹
Apprehēditqꝫ veſtimenta ſua ⁊ ſci
dit illa ī duas partes. Et leuauit
palliū helie qđ ceciderāt ei. Reuer
ſuſqꝫ ſtetit ſuꝑ ripā iordaīs ⁊ pal
lio helie qđ ceciderāt ei ꝑcuſſit aq̄s
⁊ nō ſūt diuiſe. Et dixit. Vbi ē de⁹
helie etiā nūc. Percuſſitqꝫ aq̄s ⁊
diuiſe ſūt huc atqꝫ illuc ⁊ tranſijt
heliſeus. Vidētes aūt filij ꝓphaꝝ
q̄ erāt in ihericho decōtra dixerūt.
Req̄euit ſpūs helie ſuꝑ heliſeū. Et
veniētes in occurſū ei⁹ adorauerūt
eū ꝓni in terrā. dixerūtqꝫ illi. Ecce
cū ſ͛uis tuis ſūt qñquaginta viri
fortes qui poſſūt ire ⁊ q̄rere domi
nū tuū: ne forte tulerit eū ſpūs do
mini ⁊ ꝓiecerit eū in vnū mōtiū aut
in vnā valliū. Qui ait. Nolite mit
tere. Coegerūtqꝫ eū donec acq̄eſce
ret ⁊ diceret. Mittite. Et miſerunt
qñquagīta viros. Qui cū q̄ſiſſent
trib⁹ dieb⁹: nō inuenerūt. Et reuer
ſi ſūt ad eū. At ille habitabat in
ihericho ⁊ dixit eis. Nūquid nō di
xi vobis: nolite mittere. Dixerunt
qꝫ viri ciuitatis ad heliſeū. Ecce ha
bitacio ciuitatis hui⁹ optīa ē ſicut tu
ipſe dñe ꝓſpicis. ſꝫ aq̄ peſſime ſūt
⁊ terra ſterilꝭ. At ille ait. Afferte mi
vas nouū ⁊ mittite ī illud ſal. Quod
cū attuliſſent: egreſſus ad fontē
aq̄ꝝ miſit ī illū ſal ⁊ ait. Hec dicit
dñs. Sanaui aq̄s has ⁊ non erit
vltra in eis mors neqꝫ ſterilitas.
Sanate ſūt ergo aq̄ vſqꝫ in diē hanc
iuxta verbū heliſei qđ locutus eſt
Aſcēdit autē inde heliſe⁹ in bethel
Cūqꝫ aſcēderet ꝑ viam: pueri ꝑui
egreſſi ſūt de ciuitate ⁊ illudebant
ei dicentes. Aſcende calue. aſcende
calue. Qui cū reſpexiſſꝫ vidit eos
⁊ maledixit eis in noīe dñi. Egreſ
ſiqꝫ ſūt duo vrſi de ſaltu et lacera
uerūt ex eis q̄dragīta duos pue
ros. Abijt aūt inde in mōtē carme
li ⁊ inde reuerſus ē ī ſamariā. Ca. iij.
Ioram vero fili⁹ achab regnauit ſu
per iſrł in ſamaria: āno decīoocta
uo ioſaphat regis iude. Regnauit
qꝫ duodecī ānis ⁊ fecit malū corā
dño. ſꝫ nō ſicut pat ſu⁹ ⁊ mr̄. Tu
lit enī ſtatuas baal q̄s fecerat pr̄
ei⁹. verūtamē in pctīs iheroboam
filij nabath q̄ peccare fecit iſrł ad
heſit: nec receſſit ab eis. Porro me
ſa rex moab nutriebat pecora mł
ta ⁊ ſoluebat regi iſrł cētū milia
agnoꝝ ⁊ centū milia arietū cum
velleribus ſuis. Cūqꝫ mortu⁹ fuiſſet
achab: ꝑuaricatus ē fed⁹ qđ ha
bebat cū rege iſrł. Egreſſus ē igit
rex iorā in die illa de ſamaria ⁊ re
cenſuit vniuerſū iſrł. miſitqꝫ ad
ioſaphat regē iuda dicens. Rex
moab receſſit a me veni mecū con
tra eū ad pliū. Qui rñdit. Aſcendā.
Qui meus ē tu⁹ ē. populus me⁹ po
pulus tuus et equi mei equi tui.
Dixitqꝫ. Per quam viam aſcende
mus. At ille reſpondit. Per deſer
tum ydumee. Perrexerunt igitur
rex iſrahel ⁊ rex iuda ⁊ rex edom ⁊
circuierunt per viam ſeptem die
rum: nec erat aqua exercitui ⁊ iu
mentis que ſequebantur eos.
Dixitqꝫ rex iſrahel. Heu heu heu.

Cōgregauit nos dn̄s tres reges.
vt traderet in manū moab. Et ait
iosaphat. Est ne hic ꝓpha dn̄i vt
depcemur dn̄z p eū. Et rn̄dit vn⁹
de ſuis regis isrl'. Est h helise⁹ fili
us saphat q̄ fūdebat aquā super
man⁹ helie. Et ait iosaphat. Est a
pud eū ſmo dn̄i. Descenditq̧ ad
eū rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda et
rex edom. Dixit autē helise⁹ ad re
gē isrl'. Quid m̄i ⁊ t̄ est. Vade ad
ꝓphas pr̄is tui ⁊ m̄ris tue. Et ait
illi rex isrl'. Quare ꝯgregauit dn̄s
tres reges hos vt traderet eos in
man⁹ moab. Dixitq̧ ad euz heli
se⁹ Viuit dn̄s exercituū ī cui⁹ ꝯspec
tu sto q̧ si n̄ vultū iosaphat reḡ
iude erubescerē: nō attēdissez q̄dē
te nec r̄spexissem. Nūc autē addu
cite m̄i psalten. Cumq̧ canet psal
tes fcā ē sup eū man⁹ dn̄i. Et ait
Hec dic dn̄s. Facite alueū torren
tis hui⁹ fossas ⁊ fossas. Hec ei dic
dn̄s. Nō videbitis ventū neq̧ plu
uiā ⁊ alue⁹ iste replebit aq̄s ⁊ bi
betis vos ⁊ fam̄le vr̄e ⁊ iumēta vr̄a.
Paruūq̧ ē hoc in ꝯspcū dn̄i. insup
tradet etiā moab ī man⁹ vr̄as. Et
pcutietis oēz ciuitatē munitā ⁊ oēz
vrbē electā ⁊ vniūsū lignū fructife
ꝝ succidetis cūctosq̧ fōtes aq̄ ob
turabitis ⁊ ōnem agꝝ egregiū o
pietis lapidib⁹. Fcm̄ est igit̄ mane
qn̄ sacrificiū offerri solet ⁊ ecce aq̄
veniebāt p viā edom Et repleta ē
tra aq̄s. Vniūsi autē moabite au
dientes vt ascēdissent tres reges
vt pugnarent aduſus eos ꝯuocaue
rūt ōnes q̄ accīcti erāt baltheo desu
p ⁊ steterūt in t̄minis. Primoq̧ ma
ne surgētes ⁊ orto iā sole ex aduū
so aq̄s viderūt moabite ecōtra a
q̄s rubras q̄si sāguinem. dixerūt
q̧. Sāguis gladij est. Pugnauerūt re
ges cōtra se ⁊ cesi sūt mutuo. Nūc
pge ad p̄dā moab. Perrexeruntq̧
ī castra isrl'. Porro ꝯsurgēs isrl' p
cussit moab. at illi fugerūt coram
eis. Venerūt igit̄ q̄ vicerāt ⁊ pcusse
rūt moab ⁊ ciuitates destruxerūt ⁊ ō
nez agꝝ optimū mittentes singu
li lapides repleuerūt ⁊ vniūsos fō
tes aq̄ꝝ obturauerūt ⁊ oia lig̃ fruc
tifera succiderūt ita vt muri tantuz
fictiles remanerent. Et circūdata
est ciuitas a fundibulariis ⁊ mag̃
ex pte pcussa. Qd cū vidisset rex mo
ab p̄ualuisse scz hostes tulit secū
septīgētos viros educētes gladi
os vt irrumperent ad regē edom ⁊
nō potuerūt. Arripiensq̧ filiū suū
p̄mogenitū q̄ regnaturus erat p eo
obtulit holocaustū sup murum ⁊
fcā est indignatio mag̃ in isrl'. Stati
q̧ recesserūt ab eo ⁊ reuersi sunt in
terrā suā. ¶ Ca. iiij

Mulier autē q̄dā de vxorib⁹
ꝓphaꝝ clamabat ad helise
uz dicēs. Seru⁹ tu⁹ vir me⁹ mortu⁹
est ⁊ tu nosti q̧ ſu⁹ tu⁹ fuit timēs
deū. Et ecce creditor venit vt tollat
duos filios meos ad ſuiendū sibi.
Cui dixit helise⁹. Quid vis vt faciā
tibi. Dic m̄i. Quid habes in domo
tua. At illa rn̄dit. Nō habeo ancil
la tua quicq̄ ī domo mea n̄ paruū
olei quo vngar. Cui ait. Vade ⁊ pe
te mutuo ab oib⁹ vicinis tuis va
sa vacua nō pauca. ⁊ ingredere ⁊
claude ostiū tuū cū intrinsec⁹ fue
ris tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte inde in oia
vasa hec ⁊ cū plena fuerit tolles.
Iuit itaq̧ mulier ⁊ clausit ostiuz
super se et super filios suos. Illi

offerebāt vaſa ⁊ illa īfūdebat. cū
qꝫ plena fuiſſent vaſa dixit ad fi
liū ſuū. Affer m̄ adhuc vas. Et il
le r̄ndit. Nō hēo. Stetitqꝫ oleū Ve
nit aūt illa ⁊ indicauit hoi dei. Et
ille. Vade inq̄t vende oleū ⁊ redde
creditori tuo. tu aūt ⁊ filij tui viui
te de r̄liq̄. Facta ē aūt quedā dies
⁊ trāſibat heliſeus p ſunā ciuita
tē. Erat aūt ibi mulier m̄gna q̄ te
nuit eū vt comederet panē. Cūqꝫ
frequent̄ inde trāſiret. diuertebat
ad eā vt comederet panē. Que di
xit ad viꝝ ſuū. Aīaduerto q̄ v̄ dei
ſāctꝰ ē iſte q̄ trāſit p nos freq̄nt
Faciamꝰ ḡ ei cenaculuꝫ puū ⁊ po
namꝰ ei in eo lectulū ⁊ mēſaꝫ ⁊ ſel
lā ⁊ cādelabꝝ: vt cum venerit ad
nos maneat ibi Facta ē ḡ dies q̄
dā ⁊ veniēs diuertit ī cenaculuꝫ ⁊
reqeuit ibi. Dixitqꝫ ad giezi pueꝝ
ſuū. Voca ſunamitē iſtā. Qui cū
vocaſſet eā ⁊ illa ſtetiſſet corā eo di
xit ad pueꝝ ſuū. Loq̄re ad eaꝫ. Ec
ce ſedule in oībꝰ miniſtraſti nob
q̄d vis vt faciā tibi. Nūquid hēs
negotiū ⁊ vis vt loq̄r regi ſiue pri
cipi militie. Que r̄ndit In medio
ꝑpli mei habito. Et ait. Quid ērgo
vult vt faciā ei. Dixitqꝫ giezi. Ne
q̄ras. Filiū eīn nō habet ⁊ vir eiꝰ
ſenex ē. Precepit itaqꝫ vt vocaret eā
Que cuꝫ vocata fuiſſꝫ ⁊ ſtetiſſꝫ an̄
oſtiū. dixit ad eaꝫ. In tēpe iſto in
hac eadē hora ſi vita comes fuerit
hēbis ī vtero filiū. At illa. Noli q̄ſo
dn̄e mi v̄ dei: noli mētiri ācille tue
Et cōcepit mulier ⁊ ꝑpit filiū i tē
pore ⁊ i hora eadē q̄ dixerāt heliſeꝰ
Creuit āt puer ⁊ cū eēt q̄daꝫ dies
⁊ egreſſꝰ iſſꝫ ad pr̄em ſuū ad meſ
ſores ait prī ſuo. Caput meuꝫ do

leo At ille dixit puēo Tolle duc eū
ad mr̄eꝫ ſuā. Qui cū tuliſſꝫ ⁊ duxiſ
ſet eū ad mr̄em ſuā: poſuit eū illa
ſup genua ſua vſqꝫ ad meridiē ⁊
mortuꝰ ē. Aſcēdit āt ⁊ collocauit
eū ſup lectū hōis dei ⁊ clauſit oſtiū
Et egreſſa vocauit viꝝ ſuū. Et ait.
Mitte mecuꝫ obſecro vnuꝫ de pue
ris ⁊ aſinā vt excurraꝫ vſqꝫ ad ho
minē dei ⁊ reūtar. Qui ait illi. quā
ob cām vadis ad eū. Hodie nō
ſūt kalēde neqꝫ ſabbatū. Q̄ r̄ndit
Vadā. Strauitqꝫ aſinā ⁊ p̄cepit
puero. Mina ⁊ ꝑpera ne m̄ moraꝫ
facias ī eūdo ⁊ hoc age qd̄ p̄cipio
tibi. Profecta ē igit̄ ⁊ venit ad viꝝ
dei ī mōte carmeli Cūqꝫ vidiſſꝫ eā
vir dei decōtra ait ad giezi puerum
ſuū. Ecce ſunamitis illa. Vade ḡ i
occurſuꝫ eiꝰ ⁊ dic ei. Recte ne agit̄
circa te ⁊ circa viꝝ tuū ⁊ circa filiuꝫ
tuū. Q̄ r̄ndit. Recte. cūqꝫ veniſſꝫ ad
viꝝ dei ī mōtē apphēdit pedes eiꝰ
⁊ acceſſit giezi vt amoueret eā. Et
ait hō dei. Dimitte illaꝫ. Aīa eī eiꝰ
in amaritudine ē ⁊ dn̄s celauit a
me ⁊ n̄ indicauit m̄. Que dixit illi
Nūq̄d petiui filiū a dn̄o meo. nū
quid nō dixi tibi ne illudas me.
Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos
tuos ⁊ tolle baculū meū in manu
tua ⁊ vade. Si occurrerit tibi hō nō
ſalutes euꝫ ⁊ ſi ſalutauerit te q̄ſpi
am nō r̄ndeas illi. Et pones bacu
lū meū ſup faciē pueri. Porro ma
ter pueri ait Viuit dominꝰ ⁊ viuit
anima tua: non dimittaꝫ te. Sur
rexit ērgo ⁊ ſecutus ē eā. Giezi aūt
p̄ceſſerat an̄ eos ⁊ poſuerat bacu
lū ſup faciē pueri ⁊ non erat vox
neqꝫ ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt in oc
curſum eius ⁊ nūciauit ei dicens.

Non surrexit puer. Ingressus ē ḡ
heliseus domū: ⁊ ecce puer mortu⁹
iacebat ī lectulo ei⁹. Ingressus q̄
clausit ostiū sup se ⁊ sup puerū: ⁊
orauit ad dn̄m. Et ascēdit ⁊ icubu-
it sup puerū: posuitq̄ os suū super
os eius ⁊ oculos suos sup oclos
ei⁹ ⁊ man⁹ suas super man⁹ eius ⁊
icuruauit se sup eū: ⁊ calefcā ē ca-
ro pueri. At ille reūsus: deambula-
bat ī domo semel huc atq̄ illuc: ⁊
ascēdit ⁊ icubuit sup eū. Et oscita-
uit puer septies. apuitq̄ oculos
Et ille vocauit giezi ⁊ dixit ei. Vo-
ca sunamitē hanc. Que vocata in-
gressa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū
tuū. Venit illa ⁊ corruit ad pedes
ei⁹ ⁊ adorauit sup trā. Tulitq̄ fili-
ū suū ⁊ egressa ē. ⁊ helise⁹ reūsus
ē ī galgala. Erat āt fames in tra: ⁊
filij p̄phaꝝ hitabāt corā eo: dixit
q̄ vni de pueris suis. Pone ollā
grandē: ⁊ coque pulmētū filijs p̄-
phetaꝝ. Et egressus ē vn⁹ in agꝝ
vt colligeret herbas agrestes In-
uenitq̄ q̄si vitē siluestrem ⁊ colle-
git ex ea coloquītidas agri ⁊ im-
pleuit palliū suū ⁊ reūsus cōcidit
in ollā pulmēti. Nesciebat em̄ q̄d
essz. Infuderūt igit̄ socijs vt ɔme-
derēt. Cūq̄ gustassent de coctiōe
exclamauerūt dicētes. Mors ī olla
vir dei. Et n̄ potuerūt ɔmedē. At il-
le: afferte inq̄t farinā. Cumq̄ tulis-
sent misit ī ollā ⁊ ait. Infūde tur-
be vt ɔmedāt. Et n̄ fuit āpli⁹ q̄c͠q̄
amaritudīs ī olla. vir āt q̄dā veīt
de balsalisa deferēs viro dei pāes
p̄mitiaꝝ ⁊ viginti panes ordeaceos
⁊ frumētū nouū ī pera sua. At ille
dixit. Da p̄p̄lo vt comedat. R̄ndit
q̄ ei minister ei⁹. Quātū ē hoc vt
apponā corā centū viris. Rursū
ille: da ait p̄p̄lo vt comedat. Hec
em̄ dicit dn̄s. Comedēt ⁊ superit.
Posuit itaq̄ corā eis. Qui ɔmederūt
⁊ supfuit iux̄ vbū dn̄i. ¶ Ca. v.

Naaman p̄nceps militie r̄gis
sirie erat vir magnus apd
dn̄m suū ⁊ honorat⁹. Per illū em̄
dedit dn̄s salutē sirie. Erat āt vir
fortis ⁊ diues. sed leprosus. Porro
de siria egressi fuerant latrūculi ⁊
captiuā duxerāt de tra isrl̄ puellā
paruulā q̄ erat in obseq̄o vxoris
naaman. Que ait ad dn̄am suam
Utinā fuisset dn̄s meus ad p̄phe-
tā q̄ ē ī samaria: p̄fecto curassz eū
a lepra quā habet Ingressus est
itaq̄ naamā ad dn̄m suū ⁊ nūtia-
uit ei dicēs. Sic ⁊ sic locuta ē puel-
la de tra isrl̄. Dixitq̄ ei rex sirie Va-
de ⁊ mittā lrās ad regē isrl̄. Qui
cū p̄fectus essz ⁊ tulissz secū decem
talenta argēti ⁊ sex milia aureos
⁊ decē mutatoria vestimētorū: de-
tulit lrās ad regē isrl̄ in hec vba
Cū acceperis epistolā hanc: scito
q̄ miserī ad te naamā s̄uū meū
vt cures eū a lep̄ sua. Cūq̄ legissz
rex isrl̄ lrās scidit vestimēta sua
⁊ ait. Nunq̄d de⁹ ego sū vt occidē
possim ⁊ viuificaē q̄ iste misit ad
me vt curē hoiē a lep̄ sua. Ani-
aduītite ⁊ videte q̄ occasiōes q̄rat
adūsū me. Qd cū audissz heliseus
vir dei scidisse videlicz regē isrl̄ ve-
stimenta sua: misit ad eū dicens.
Quare scidisti vestimēta tua. Ve-
niat ad me ⁊ sciat esse p̄phām in
isrl̄. Venit ḡ naamā cū eq̄s ⁊ cur-
rib⁹ ⁊ stetit ad ostiū dom⁹ helisei
Misitq̄ ad eū helise⁹ nūtiū dicēs
Vade ⁊ lauare septies in iordane

⁊ recipiet ſanitatē caro tua atq̄
mūdaberis. Iratꝰ naamā recede
bat dicēs. Putabā ꝙ egrederet̄
ad me ⁊ ſtās īuocaret nomē dn̄i
dei ſui ⁊ tāgeret manu ſua locū le
pre ⁊ curaret me. Nūqd nō melio
res ſunt abana ⁊ pharfar fluuij
damaſci oībꝰ aq̄s iſrl̄ ut lauer ī
eis ⁊ mūder. Cū ḡ vertiſſʒ ſe ⁊ abi
ret indignās. acceſſerūt ad eū ſer
ui ſui ⁊ locuti ſunt ei. Pat̄ ⁊ ſi rem
grandē dixiſſet tibi ꝓpheta. certe fa
cere debueras. q̄nto magis quia
nūc dixit tibi lauare ⁊ mūdaberis.
Deſcēdit ⁊ lauit ſepties ī iordane
iux̄ ſmonē viri dei ⁊ reſtituta eſt
caro eiꝰ ſicut caro pueri paruuli ⁊
mūdatꝰ ē. Reūſuſq̄ ad viꝝ dei cū
vniūſo comitatu ſuo. venit ⁊ ſtetit
corā eo ⁊ ait. Vere ſcio ꝙ nō ſit
aliꝰ deꝰ in vniūſa terra. niſi tm̄ in
iſrl̄. Obſecro itaq̄ ut accipias be
nedictionē a ſeruo tuo. At ille re
ſpōdit. Viuit dn̄s an̄ quē ſto. ꝙ
nō accipiā. Cūq̄ vim faceret. peni
tus nō acq̄euit. Dixitq̄ naaman
Ut vis. Sʒ obſecro ꝯcede m̄ ſeruo
tuo. ut tollā onꝰ duoꝝ burdonū
de terra. Nō em̄ faciet vltra ſeruꝰ
tuꝰ holocauſtū aut victimā diīs
alienis n̄ dn̄o. Hoc aūt ſolū ē de
q̄ depceris dn̄m ꝓ ſeruo tuo. q̄n ī
grediet̄ dn̄s meus templum rem
mō ut adoret, ⁊ illo innitente ſuper
manū meā. ſi adorauero in tēplo
remmō. adorāte eo ī eodē loco ut
ignoſcat m̄ dn̄s ſeruo tuo. ꝓ hac
re. qui dixit ei. Vade ī pace. Abijt
ḡ ab eo. electo terre tēpe. Dixitq̄
giezi puer viri dei. Pepcit dominꝰ
meꝰ naamā ſiro iſti ut nō accipe
ret ab eo q̄ attulit. Viuit dn̄s ꝙ
currā poſt eū ⁊ accipiā ab eo ali
q̄d. Et ſecutus ē giezi poſt tergū
naamā. Quē cū vidiſſet ille currē
tē ad ſe. deſilijt de curru in occurſū
eiꝰ ⁊ ait. Recte ne ſūt oīa. Et ille
ait. Recte. Dn̄s meus miſit me ad
te dicēs. Mō venerūt ad me duo
adoleſcētes de mōte ephraim ex fi
lijs ꝓphetaꝝ. Da eis talentū argēti
⁊ veſtes mutatorias duplices. Di
xitq̄ naaman. Melius ē ut accipi
as duo talenta. Et coegit eū. liga
uitq̄ duo talenta argēti ī duobꝰ
ſaccis ⁊ duplicia veſtimēta. ⁊ ipo
ſuit duobꝰ pueris ſuis q̄ ⁊ porta
uerūt corā eo. Cūq̄ veniſſet iā ve
ſpi tulit de manu eoꝝ ⁊ repoſuit ī
domo. Dimiſitq̄ viros ⁊ abierūt.
Ipe āt īgreſſus ſtetit corā dn̄o ſu
o. Et dixit heliſeꝰ. Vn̄ venis giezi.
Qui rn̄dit. Nō iuit ſeruꝰ tuꝰ quo
q̄. At ille ait. Nonne cor meum in
preſenti erat. quādo reuerſus eſt
homo de curru ſuo in occurſū tui.
Nunc igit̄ accepiſti argentum ⁊
accepiſti veſtes ut emas oliueta
⁊ vineas ⁊ oues ⁊ boues ⁊ ſeruos
⁊ ancillas. Sed et lepra naaman
adherebit tibi et ſemini tuo vſq̄
in ſempiternum. Et egreſſus eſt
q̄ſi nix ab eo leproſus. ¶ Ca. vi.

Dixerūt aūt filij ꝓphetaꝝ ad he
liſeū. Ecce locus in q̄ habita
mꝰ corā te. āguſtꝰ eſt nob̄. Eamꝰ
vſq̄ ad iordanem ⁊ tollāt ſinguli
de ſilua materias ſingulas ut edi
ficemꝰ nob̄ ibi locū ad hītandū.
Q̄ dixit. Ite. Et ait vnꝰ ex illꝪ. Veni
ḡ ⁊ tu cū ſuis tuis. Rn̄dit. Ego veni
ā. Et abijt cū eis. Cūq̄ veniſſent ad
iordanē. cedebant ligna. Accidit
aūt ut cū vnꝰ materiā ſuccidiſſet

caderet ferrū ſecuris ī aquā· Excla
mauitq; ille ⁊ ait· Heu heu heu do
mine mi ⁊ hoc ipm mutuo acceperā
Dixit aūt hō dei· Vbi cecidit· At il
le mōſtrauit ei locū· Precidit ḡ li
gnū ⁊ miſit illuc· Natauitq; ferrū
Et ait· Tolle· Qui extēdit manū ⁊
tulit illd· Rex āt ſirie pugnabat
cōtra iſrl: cōſiliūq; init cū ſuis ſu
is dicens· In loco illo ⁊ illo ponā
m⁹ inſidias· Miſit itaq; vir dei ad
regē iſrl dicēs· Caue ne trāſeas in
locū illū· q̄r ibi ſirii ī inſidiis ſūt· Mi
ſit itaq; rex iſrl ad locū quē dixe
rat ei vir dei ⁊ preoccupauit eū ⁊
obſeruauit ſe ibi nō ſemel neq; bis·
Cōturbatūq; ē cor regis ſirie pro
hac re ⁊ cōuocatis ſeruis ſuis ait·
Quare nō indicatis m̄ q̄s pditor
mei ſit apd regē iſrl· Dixitq; vn⁹
ſeruorū ei⁹· Neq̄q̄ dn̄e mi rex· ſed
heliſe⁹ pph̄a q̄ ē ī iſrl indicat regi
iſrl oīa vba quecūq; locut⁹ fueris
ī conclaui tuo· Dixitq; eis· Ite ⁊ vide
te vbi ſit vt mittā ⁊ capiā eū· An
nūciauerūt ei dicētes· Ecce ī dothaī
Miſit ḡ illuc eq̄s ⁊ curr⁹ ⁊ robur
exercitus· Qui cū veniſſent nocte: cir
cūdederūt ciuitatē· Cōſurgēs āt dilu
culo miniſter viri dei egreſſus eſt
viditq; exercitū ī circuitu ciuitatis ⁊
equos ⁊ currus· Nūciauitq; ei di
cēs· Heu heu heu dn̄e mi q̄d facie
m⁹· At ille rn̄dit· Noli timē· Plu
res eī nobiſcū ſūt q̄ cū illis· Cūq;
oraſſet heliſe⁹ ait· Dn̄e: aperi ocl'os
huius vt videat· Et aperuit dn̄s
ocl'os pueri ⁊ vidit: ⁊ ecce mons
plenus equorū ⁊ curruū igneorū
ī circuitu heliſei· Hoſtes vero deſcē
derūt ad eum· Porro heliſeus ora
uit ad dn̄m dicēs· Percute obſecro

gētē hāc cecitate· Percuſſitq; eos
dn̄s ne videret iuxta vbū heliſei·
Dixit aūt ad eos heliſe⁹· Nō ē hec
via: nec iſta ē ciuitas· Seq̄mini me
⁊ oſtendā vobis virū quē q̄ritis· Duxit
ergo eos in ſamariā· Cūq; igreſſi
fuiſſent in ſamariā dixit heliſeus
Dn̄e aperi oculos iſtorū vt videāt·
Apuitq; dn̄s ocl'os eorū ⁊ viderūt
ſe eē ī medio ſamarie· Dixitq; rex
iſrl ad heliſeū cū vidiſſ; eos· Nūq̄d
pcutiā eos pr̄ mi· Et ille ait· Non
pcuties· Neq; enī cepiſti eos gla
dio ⁊ arcu tuo vt percutias· Sed
pone panē ⁊ aquā corā eis vt co
medāt ⁊ bibāt ⁊ vadāt ad dn̄m
ſuū· Appoſitaq; ē eis ciborū mag̃
p̄paratio· Et comederūt ⁊ biberūt ⁊
dimiſit eos: abierūtq; ad dn̄m ſuū
Et vltra nō venerūt latrones ſirie
ī terrā iſrl· Factū ē āt poſt hec cōgre
gauit benadab rex ſirie vniūſū ex
ercitū ſuū ⁊ aſcendit ⁊ obſidebat
ſamariā· Factaq; ē fames mḡna
ī ſamaria ⁊ tādiu obſeſſa ē donec
venūdaret caput aſini octogīta
argēteis ⁊ q̄rta ps cabi ſtercoris
colūbarū q̄nq; argēteis· Cūq; rex
iſrl trāſiret p murū: mlier q̄dam
exclamauit ad eum dicēs· Salua
me dn̄e mi rex· Qui ait· Non te ſal
uet dn̄s· Vnde te poſſum ſaluare·
De area vel de torculari· Dixitq;
ad eā rex· Quid tibi vis· Que rn̄
dit· Mulier iſta dixit m̄· Da filiū
tuū vt comedam⁹ eū hodie ⁊ filiū
meū comedem⁹ cras· Coxim⁹ ḡ fi
liū meū ⁊ comedim⁹: dixiq; ei die
altera· Da filiū tuū vt comedam⁹
eū· Que abſcōdit filiū ſuū· Qd cū
audiſſ; rex ſcidit veſtimēta ſua ⁊
trāſiebat p murū· Viditq; omis

ꝓplus ciliciū q̄ veſtitꝰ erat ad car
nē intrīſecꝰ Et ait rex. Hec mī faci
at deꝰ ⁊ hec addat. ſi ſteterit ca
put heliſei filij ſaphat ſup ipꝫ ho
die Heliſeꝰ āt ſedebat ī domo ſua
⁊ ſenes ſedebāt cuꝫ eo. p̄miſit ita
qꝫ viꝝ ⁊ anq̄ꝫ veīrꝫ nūtiꝰ. ille dixit
ad ſenes. Nūq̄d ſcitis qꝛ miſerit fi
liꝰ homicide hͤ ut precidat̄ caput
meū. Videte ḡ cū vēit nūtiꝰ clau
dite oſtiū ⁊ n̄ ſinatis eū itroire Ec
ce ei ſoīꝰ pedū dn̄i eiꝰ poſt eū eſt
Adhuc illo loq̄nte eis. apparuit
nūtiꝰ q̄ veīebat ad eū. Et ait Ecce
tātū malū a dn̄o ē. Quid ā pliꝰ ex
pectabo a domino. ¶ Ca. vij.

Dixit āt heliſeꝰ Audite v̄bū
dn̄i. Hec dicit dn̄s. In tp̄e
hͦ cras. modiꝰ ſimile vno ſtatē
erit ⁊ duo modij ordei ſtatē vno
ī porta ſamarie. Rn̄dēs vnꝰ de du
cibꝰ ſup cuiꝰ manū rex incūbebat
hoī dei ⁊ ait. Si dn̄s fecerit eē catha
ractas ī celo. nūq̄d poterit eē qͦd lo
q̄ris. Qui ait. Videb̄ ocul̄ tuis ⁊ ī
de n̄ ɔmedes Quattuoꝛ ḡ viri erāt
lepſi iux̄ itroitū porte q̄ dixerīt ad
iuicē. Quid hͤ eē volumus donec
moriamur. Siue ingredi volueri
mꝰ cītatem fame moriemur. ſiue
māſeimꝰ hͤ morieđ nob̄ ē. Veīte
ḡ ⁊ trāſfugiamꝰ ad caſtra ſyrie.
Si pepercerint nob̄ viuemꝰ. ſi āt oc
cidere voluerīt. nichilominꝰ morie
mur. Surrexerīt ḡ veſpe ut veīrēt
ad caſtra ſyrie. Cūqꝫ veīſſent ad
p̄ncipiū caſtroꝝ ſyrie. nllū ibidēꝫ
repierīt. Siq̄dē dn̄s ſonitū audire
fecerāt ī caſtris ſyrie currū ⁊ eq̄ꝝ
⁊ exercitꝰ plurimi. Dixeītqꝫ ad in
uicē. Ecce mercede ɔ̄duxit adūſū
nos rex iſrl̄ reges ethe oꝝ ⁊ egi

ptioꝝ ⁊ venerūt ſup nos. Surrex
erūt ḡ ⁊ fugerūt in tenebris ⁊ de
reliquerūt tētoria ſua ⁊ eq̄s ⁊ aſi
nos in caſtris. fugerītqꝫ. aīas tm̄
ſuas ſaluare cupiētes. Igit̄ cū ve
niſſent leproſi illi ad p̄ncipiuꝫ ca
ſtroꝝ ingreſſi ſūt vnū tabernacu
lū ⁊ ɔmederīt ⁊ biberīt. Tulerītqꝫ i
de argentū ⁊ auꝝ ⁊ veſtes ⁊ abie
rūt ⁊ abſconderunt. Et rurſū reūſi
ſunt ad aliud tab̄naculū ⁊ inde ſi
milit̄ auferētes abſcōderīt. Dixerīt
qꝫ ad inuicēꝫ. Non recte facimus.
Hec em̄ dies boni nūcij eſt Si ta
cuerimꝰ ⁊ noluerimꝰ nūtiaē vſqꝫ
mane. ſceleris arguemur. Veīte
eamꝰ ⁊ nūtiemꝰ ī aula regis. Cū
qꝫ veīſſent ad portā cītatis. nārra
uerīt eis dicētes. Iuimꝰ ad caſtra
ſyrie ⁊ nullū ibidē reperimꝰ hoīeꝫ
n̄ eq̄s ⁊ aſinos alligatos et fixa
tētoria. Ierīt ḡ portarij ⁊ nūtiaue
runt ī palatio regis intrīſecꝰ Qui
ſurrexit nocte ⁊ ait ad ſuos ſuos
Dico vob̄ quid fecerint nob̄ ſyri.
Sciūt qꝛ fame laboramꝰ ⁊ idcirco
egreſſi ſūt de caſtris ⁊ latitāt̄ in a
gris dicentes Cū egreſſi fuerint
de ciuitate capiemus eos viuos et
tūc ciuitatē ingredi poterimꝰ. Re
ſpondit aūt vnꝰ ſeruoꝝ eiꝰ. Tol
lamus q̄nqꝫ equos qui remanſe
runt in vrbe. qꝛ ipī tm̄ ſunt in vni
uerſa multitudine iſrahel. alij em̄
ɔ̄ſumpti ſunt ⁊ mittentes explo
rare poterimus. adduxerūt ergo
duos equos. miſitqꝫ rex in caſtra
ſyrorum dicens. Ite ⁊ videte. Qui
abierunt poſt eos vſqꝫ ad iorda
nen. Ecce autem omīs via plena
erat veſtibus et vaſis que pro
iecerant ſyri cum turbarentur.

Reuersique nuncij indicauerunt regi. Et egressus populus diripuit castra sirie: factusque est modius simile statere vno et duo modij ordei statere vno: iuxta verbum domini. Porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat constituit ad portam quem conculcauit turba in introitu porte et mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir dei quando descenderat rex ad eum. Factumque est secundum sermonem viri dei quem dixerat regi quando ait. duo modij ordei statere vno erunt et modius simile statere vno hoc eodem tempore cras in porta samarie. quando responderat dux ille viro dei et dixerat. etiam si dominus fecerit catharactas in celo numquid poterit fieri quod loqueris. et dixit ei videbis oculis tuis et inde non comedes. Euenit ergo ei sicut predictum erat et conculcauit eum populus in porta et mortuus est. ¶ Ca. viij.

Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius viuere fecerat filium dicens. Surge: vade tu et domus tua et peregrinare vbicunque repereris. Vocabit enim dominus famem et veniet super terram septem annis Que surrexit et fecit iuxta verbum hominis dei et vadens cum domo sua: peregrinata est in terra philistijm diebus multis. Cumque finiti essent anni septem: reuersa est mulier de terra philistijm. Et ingressa est vt interpellaret regem pro domo sua et pro agris suis. Rex autem loquebatur cum giezi puero viri dei dicens Narra mihi omnia magnalia que fecit heliseus Cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset: apparuit mulier cuius viuificauerat filium clamans ad regem pro domo sua et pro agris suis Dixitque giezi. Domine mi rex hec est mulier et hic est filius eius quem suscitauit heliseus

Et interrogauit rex mulierem. Que narrauit ei. Deditque ei rex eunuchum vnum dicens. Restitue ei omnia que sua sunt et vniuersos reditus agrorum a die qua reliquit terram vsque ad presens. Venit quoque heliseus damascum et benadab rex sirie egrotabat. Nuntiaueruntque ei dicentes Venit vir dei huc Et ait rex ad azahel. Tolle tecum munera et vade in occursum viri dei et consule dominum per eum dicens Si euadere potero de infirmitate mea hac. Iuit igitur azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona damasci onera quadraginta camelorum. Cumque stetisset coram eo ait. Filius tuus benadab rex sirie misit me ad te dicens. Si sanari potero de infirmitate mea hac. Dixitque ei heliseus. Vade dic ei. Sanaberis. Porro ostendit mihi dominus: quia morte morietur. Stetitque cum eo et conturbatus est vsque ad suffusionem vultus. Fleuitque vir dei. Cui azahel ait. Quare dominus meus flet. At ille dixit. Quia scio que facturus sis filijs israel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendes et iuuenes eorum interficies gladio et paruulos eorum elides et pregnantes diuides. Dixitque asahel. Quid enim sum seruus tuus canis vt faciam rem istam magnam. Et ait heliseus Ostendit mihi dominus te regem sirie fore Qui cum recessisset ab heliseo venit ad dominum suum. Qui ait ei. Quid tibi dixit heliseus. At ille respondit. Dixit mihi recipies sanitatem. Cumque venisset dies altera: tulit stragulum et infudit aquam et expandit super faciem eius. Quo mortuo regnauit asahel pro eo. Anno quinto ioram filij achab regis israel regnauit ioram filius iosaphat rex iuda. Trigintaduorum

annoꝝ erat cū regnaē cepiſſet ⁊
octo ānis regnuit i ihrl'm· Ambu
lauitq̃ꝫ i vijs regū iſrl'· ſicut ābu
lauerat domꝰ achab· Filia enim
achab erat vxor eius· Et fecit q̄d
malū ē i ꝯſpectu dn̄i· Noluit autē
dn̄s diſp̄dere iudā ꝓpt̄ dauid ſer
uū ſuū: ſic̄ ꝓmiſeāt ei ut daret illi
lucnā ⁊ filijs eiꝰ cūctis diebꝰ· In
diebꝰ eiꝰ receſſit edon ne eēt ſb̄
iuda ⁊ ꝯſtituit ſibi regē· Venitq̃ꝫ
iorā ſeira ⁊ oīs exercitus cū eo· Et
ſurrexit nocte· ꝑcuſſitq̃ꝫ ydumeos
q̄ eū circūdederāt ⁊ pn̄cipes curru
um Populꝰ āt fugit i tab'nacula
ſua· Receſſit ḡ edō ne eēt ſb̄ iuda
vſq̃ꝫ ad diē hāc Tūc receſſit ⁊ lob
na in tp̄e illo· Reliq̄ autē ſermo
nū iorā ⁊ vniuerſa q̄ fecit· nonne
hec ſcripta ſūt i libro verboꝝ dieꝝ
regū iuda· Et dormiuit iorā cum
pr̄ibꝰ ſuis· ſepultuſq̃ꝫ eſt cū eis in
ciuitate dauid ⁊ regnauit ochozi
as filiꝰ eiꝰ ꝓ eo· Anno duodecīo
iorā filij achab regis iſrl': regna
uit ochozias filiꝰ iorā regis iude·
Vigītiduoꝝ ānoꝝ eāt ochozias
cū regnare cepiſſet ⁊ vno āno re
gnauit i ihrl'z Nomē mr̄is eiꝰ ata
lia filia āri regis iſrl' ⁊ ābulauit i
vijs domꝰ achab ⁊ fecit q̄d malū
ē corā dn̄o ſicut domꝰ achab· Ge
ner eīn domꝰ achab fuit Abijtq̃ꝫ
cū iorā filio achab ad ꝓliādū co
tra aſahel regē ſyrie i ramoth ga
laad ⁊ vulnerauerūt ſyri iorā· Qui
reuerſus ē ut curaret̄ in ieſrahel.
q̄ vulnerauerāt eū ſyri i ramoth
ꝓliātē ꝯtra aſahel regē ſyrie· Por
ro ochozias filiꝰ iorā rex iuda deſ
cēdit iuiſere iorā filiū achab i ieſ
rahel· q̄ egrotabat ibi· Ca· ix·

Heliſeꝰ aūt ꝓpħes vocauit vnū
de filijs ꝓpħaꝝ ⁊ ait illi· Ac
cīge lumbos tuos ⁊ tolle lēticulā
olei hāc in manu tua ⁊ vade in ra
moth galaad· Cūq̃ꝫ veneis illuc
videb' iehu filiū ioſaphat filij nā
ſi· Et igreſſus ſuſcitab' eū de medi
o fratꝝ ſuoꝝ ⁊ itroduces in interiꝰ
cubiculū· tenēſq̃ꝫ lēticulā olei fun
des ſup caput eiꝰ ⁊ dices Hec di
cit dn̄s Vnxi te regē ſup iſrl'· Ape
rieſq̃ꝫ oſtiū ⁊ ꝯfugies ⁊ n̄ ibi ſub
ſiſtes· Abijt ḡ adoleſcēs puer pro
phete i ramoth galaad ⁊ igreſſꝰ
ē illuc· Ecce aūt pn̄cipes exercitꝰ
ſedebāt· Et ait Verbū m̄ ad te o
pn̄ceps· Dixitq̃ꝫ iehu· Ad quē ex
oībus nob'· At ille dixit· Ad te o
pn̄ceps· Et ſurrexit ⁊ igreſſus eſt
cubiculū· At ille fudit oleū ſuper
caput eiꝰ· Et ait· Hec dicit dn̄s de
us iſrl' Vnxi te regē ſup ꝓpl'm dn̄i
iſrl' ⁊ ꝑcuties domum achab dn̄i
tui· Et vlciſcar ſāgnē ſuoꝝ meo
rū ꝓpħaꝝ ⁊ ſāgnē oīm ſeruo
rū dn̄i de manu iezabel· ꝑdāq̃ꝫ o ēm
domū achab Et interficiā de domo
achab mingētē ad parietē ⁊ clauſū
⁊ nouiſſimū i iſrl'· Et dabo domū
achab ſic̄ domū iherobeā filij na
bath ⁊ ſic̄ domū baaſa filij achi
a Iheſabel q̄ꝫ ꝯmedēt canes i agro
ieſrahel· nec erit q̄ ſepeliat eā· A
peruitq̃ꝫ oſtiū ⁊ fugit· Iehu āt in
greſſꝰ ē ad ſuos dn̄i ſui· Qui dix
ērūt ei· Recte ne ſūt oīa· Quid venit
inſanus iſte ad te· Qui ait· Noſtis
hoīez ⁊ q̄d locutꝰ ſit· At illi reſꝑde
rūt· Falſū ē· ſꝫ magis narra nob'
Qui ait eis· Hec et hec locutus
eſt michi· Et ait· Hec dicit domi
nus· Vnxi te regem ſuper iſrahel·

Feſtinauerūt itaqꝫ ⁊ vnꝰ quiſqꝫ tol
lens palliū ſuū poſuerūt ſub pedibꝫ
eiꝰ in ſilitudinē tribunal ⁊ cecine
rūt tuba atqꝫ dixerūt. Regnabit ie
hu. Coniurauit ergo iehu filius ioſa
phat filij namſi ꝯtra iorā. Porro
ioraz obſederat ramoth galaad
ipſe ⁊ oīs iſrł ꝯtra aſahel regē ſirie
⁊ reuerſus fuerat vt curaret ſe in ieſra
hel ꝓpter vulnera. quia ꝑcuſſerāt euz
ſyri pliantē ꝯtra aſahel regē ſirie
Dixitqꝫ iehu Si placet vobis nemo
egrediat᷑ ꝓfugus de ciuitate: ne va
dat ⁊ nūtiet in ieſrahel. Et aſcēdit
⁊ ꝓfectꝰ ē in ieſrahel. Iorā enim egro
tabat ibi ⁊ ochozias rex iuda de
ſcēderat ad viſitandū iorā. Igitur
ſpeculator qui ſtabat ſup turrim ieſ
rahel vidit globuz iehu venientis
Et ait. Video ego globuz. Dixitqꝫ
iorā. Tolle currū ⁊ mitte in occurſū
eorū ⁊ dicat vadēs. Recte ne ſunt
oīa? Abijt ergo qui aſcēderat currū in
occurſū eiꝰ Et ait. Hec dicit rex. Pa
cata ſūt oīa? Dixitqꝫ iehu. Quid
tibi ⁊ paci? Trāſi ⁊ ſequere me. Nū
tiauit qꝫ ſpeculator dicēs Venit nū
tius ad eos ⁊ nō reuertit᷑. Miſit etiaz
currū equorū ſcḋm: venitqꝫ ad eos
⁊ ait. Hec dicit rex Nūquid pax ē?
Et ait iehu. Quid tibi ⁊ paci? Trā
ſi ⁊ ſequere me Nūtiauit aūt ſpecula
tor dicēs Venit vſqꝫ ad eos ⁊ nō
reuertit᷑. Eſt aūt inceſſus quaſi inceſſus ie
hu filij namſi. Preceps enim gradit᷑
Et ait iorā. Iūgite currū. Iūxeruntqꝫ
currum eiꝰ. Et egreſſus ē ioraz rex
iſrł ⁊ ochozias rex iuda ſinguli in
curribꝰ ſuis. Egreſſiqꝫ ſūt in occur
ſū iehu ⁊ inuenerūt eū in agro na
both ieſrahelite. Cūqꝫ vidiſſet iorā
iehu: dixit. Pax eſt iehu? At ille

reſpondit. Que pax? Adhuc fornica
tiones iezabel matris tue ⁊ venefi
tia eius multa vigēt. Cōuertit aūt
ioram manū ſuā ⁊ fugiēs ait ad
ochoziaz. Inſidie ochozia. Porro
iehu tetēdit arcū manu ⁊ ꝑcuſſit
ioram inter ſcapulas ⁊ egreſſa ē ſa
gitta ꝑ cor eiꝰ: ſtatimqꝫ corruit in
curru ſuo. Dixitqꝫ iehu ad bada
char ducē. Tolle ꝓice euz in agro
naboth ieſrahelite. Memini enim quando
ego ⁊ tu ſedētes in curru ſequebamur
achab prēz huius: quia dn̄s onus
hoc leuauerit ſup eū dicēs. Si nō ꝓ
ſanguine naboth ⁊ ꝓ ſāguine fi
liorū eiꝰ quē vidi heri ait dn̄s: red
dā tibi in agro iſto dicit dn̄s. Nūc
ergo tolle ⁊ ꝓice eū in agro iuxta ver
bū dn̄i. Ochozias aūt rex iuda vidēs
hoc fugit ꝑ viā domus orti: ꝑſecu
tuſqꝫ ē eū iehu ⁊ ait. Etiā hūc ꝑcu
tite in curru ſuo. Et ꝑcuſſerūt eū in
aſcēſu gaber qui ē iuxta ieblaā Qui
fugit in mageddo ⁊ mortuus ē ibi
Et impoſuerūt eū ſerui eiꝰ ſup currū
ſuū ⁊ tulerūt in ihrłm: ſepelierūtqꝫ in
ſepulcro cū patribꝰ ſuis in ciuitate da
uid. Anno vndecimo ioraz filij ach
ab regis iſrł regnauit ochozias ſup
iudā venitqꝫ iehu in ieſrahel. Por
ro iezabel introitu eiꝰ audito depī
xit oculos ſuos ſtibio ⁊ ornauit ca
put ſuū ⁊ reſpexit ꝑ feneſtrā ingre
dientē iehu ꝑ portaz ⁊ ait. Nunquid
pax poteſt eſſe zamri: qui interfecit dn̄z ſu
ū? Leuauitqꝫ iehu faciē ſuā ad fe
neſtrā ⁊ ait. Que ē iſta? Et inclina
uerūt ſe ad eū duo vel tres eunu
chi ⁊ dixerūt. Hec ē illa iezabel. At
ille dixit eis Precipitate eā deorſū
Et ꝓcipitauerūt eā. Aſpſuſqꝫ ē ſa
guine paries ⁊ equorum vngule

ↄculcauerūt eā. Cūq; itrogreſſus
eēt ut comederꝫ biberetq; ait. Ite
⁊ videte maledictam illā ⁊ ſepelite
eā: q2 filia regis ē. Cūq; iſſent vt
ſepelirēt eaꝫ: nō inueneēt n̄ calua
riā ⁊ pedes ⁊ ſūmas manꝰ. Reuſi
q; nūciauerūt ei. Et ait iehu. Ser
mo dn̄i ē quē locutꝰ ē p ſeruū ſuū
heliā teſbitēꝫ dicēs. In agro ieſra
hel comedēt canes carnes iezabel
Et erūt carnes iezabel ſicut ſtercꝰ
ſup faciē terre in agro ieſrahel: ita
ut pretereuntes dicant. Heccine
ē illa iezabel.

Ca. x.

ERāt aūt achab ſeptuagita
filij ī ſamaria. Scripſit ḡ ie
hu litteras ⁊ miſit ī ſamariaꝫ ad
optiates ciuitatis et ad maiores
natu ⁊ ad nutritios achab dicēs
Stati ut accepeitis litteās has q̄
hētis filios dn̄i vr̄i ⁊ currꝰ ⁊ eq̄s ⁊
ciuitates firmas et arma: eligite
meliorē ⁊ eū q̄ voƀ placuerit de fi
lijs dn̄i vr̄i ⁊ eū ponite ſuper ſoliū
pr̄is ſui ⁊ pugnate ꝓ domo dn̄i ve
ſtri. Timuerūt illi vehemēt ⁊ dix
erūt. Ecce duo reges nō potuerūt
ſtaē corā eo ⁊ quō nos valebimꝰ
reſiſtere. Miſeīt ḡ ꝑpoſiti domus
⁊ p̄fecti ciuitatis ⁊ maiores natu
⁊ nutricij ad iehu dicētes. Serui
tui ſumꝰ: quecūq; iuſſeis faciemꝰ
nec ↄſtituemꝰ noƀ regē. Quecūq;
tibi placēt fac. Reſcripſit aūt eis
lr̄as ſecūdo dicēs. Si mei eſtis et
obeditis m̄: tollite capita filioꝝ do
mini vr̄i ⁊ venite ad me hac eadē
hoā cras in ieſrahel. Porro filij re
gis ſeptuagita viri apud optima
tes ciuitatis nutriebant. Cūq; ve
niſſent littere ad eos: tulerūt fili
os regis ⁊ occiderūt ſeptuaginta
viros ⁊ poſuerūt capita eoꝝ ī co
phinis ⁊ miſerūt ad eū ī ieſrahel
Venit aūt nūtiꝰ ad eū ⁊ īdicauit
ei dicēs. Attuleīt capita filioꝝ re
gis. Qui rn̄dit. Poīte ea ad duos
aceruos iuxta introitū porte vſq;
mane. Cūq; diluxiſſet egreſſus ē
⁊ ſtans dixit ad oēm pplm̄. Iuſti
eſtis. Si ego ↄiuraui contra dn̄ꝫ
meū ⁊ interfeci eū: q̄s pcuſſit oēs
hos. Videte ḡ nūc q̄m̄ n̄ cecidit d̄
ſermonibꝰ dn̄i ī terrā q̄s locutꝰ
eſt dn̄s ſup domū achab ⁊ dn̄s
fecit quod locutꝰ ē ī manu ſerui
ſui helie. Percuſſit igit̄ iehu oēs
qui reliq̄ erāt de domo achab in
ieſrahel ⁊ vniūſos optiates eius
⁊ notos ⁊ ſacdotes: donec non ē
manerent ex eo reliq̄e. Et ſurrexit
⁊ venit ī ſamariā. Cūq; veniſſꝫ ad
camerā paſtoꝝ ī via: iuenit frēs
ochozie regis iuda. dixitq; ād eos
Qui nā eſtis vos. Q̄ rn̄derūt. Frēs
ochozie ſumꝰ ⁊ deſcēdimꝰ ad ſalu
tādos filios ēgis ⁊ filios ēgine. Qui
ait. Cōp̄hendite eos viuos. Quos
cū cōp̄hendiſſent viuos: iugula
uerunt eos ī ciſterna iuxta came
rā q̄draginta duos viros ⁊ nō ēli
q̄t ex eis quēq̄. Cūq; abiſſꝫ iđe i
uenit ionadab filiū ēchab in oc
curſū ſibi ⁊ bn̄dixit ei. Et ait iehu
ad eū. Nūq̄d ē cor tuū ēctū cū cor
de meo ſic̄ cor meū cū corde tuo. Et
ait ionadab. Eſt. Si ē inq̄t da ma
nū tuā. Q̄ dedit ei manū ſuaꝫ. At il
le leuauit eū ad ſe ī currū. Dixitq;
ad eū. Veī mecū ⁊ vide zelū meū ꝓ
dn̄o. Et īpoſitū ī curru ſuo duxit ī
ſamariā. Et pcuſſit oēs q̄ ēliq̄ fue
rāt de achab ī ſamaia vſ; ad vnū.
iux̄ verbū dn̄i q̄d locutꝰ ē p heliā

Congregauit ergo iehu omnem
ꝑplm ⁊ dixit ad eos. Achab colu-
it baal parꝫ. ego autē colaꝫ eū am-
plius. Nūc igit̄ oēs ꝓphetas baal
⁊ vniuſos ſeruos eiꝰ ⁊ cūctos ſa-
cerdotes ip̄ius vocate ad me. Nul-
lus ſit q̄ nō veniat. Sacrificiū em̄
grāde ē mihi baal. Quicunqꝫ defu-
erit non viuet. Porro iehu fatie-
bat hoc īſidioſe vt diſpdēt culto-
res baal. Et dixit. Sāctificate dieꝫ
ſollemnē baal. Vocauitqꝫ ⁊ miſit
in vniuſos t̄minos iſrl̄ ⁊ venerūt
cūcti ſerui baal. Nō fuit reſiduus
ne vnꝰ q̄dem q̄ nō veniret. Et ingreſ-
ſi ſūt templuꝫ baal. Et repleta eſt
domꝰ baal a ſūmo vſqꝫ ad ſūmuꝫ.
Dixitqꝫ hiis q̄ p̄erant ſup veſtes.
Proferte veſtimēta vniuſis ſuis
baal. Et ꝓtulerūt ei veſtes. Ingreſ-
ſuſqꝫ iehu ⁊ ionadab filius rech-
ab templū baal: ait cultoribꝰ ba-
al. Perq̄rite ⁊ videte ne quis forte
vobiſcū ſit de ſeruis dn̄i. ſꝫ vt ſint
ſerui baal ſoli. Ingreſſi ſunt igit̄
vt facerēt victimas ⁊ holocauſta.
Iehu autē p̄parauerat ſibi foris
octogīta viros ⁊ dixerat eis. Qui-
cūqꝫ fugerit de hoīibꝰ hiis quos
ego adduxero in manꝰ vr̄as: aīa
eius erit ꝓ aīa illius. Factū ē autē
cū cōpletū eſſꝫ holocauſtū: p̄cepit
iehu militibus ⁊ ducibus ſuis. In-
gredimini ⁊ ꝑcutite eos. Nullus
euadat. Percuſſerūtqꝫ eos in ore
gladii ⁊ ꝓiecerūt milites ⁊ duces.
Et ierūt in ciuitatē tēpli baal ⁊ ꝓ-
tulerūt ſtatuam de phano baal ⁊
cōbuſſerunt ⁊ cōminuerūt eā. De-
ſtruxerūtqꝫ edē baal ⁊ fecerunt ꝓ
ea latrinas vſqꝫ in diē hāc. Dele-
uit itaqꝫ iehu baal de iſrl̄. verūtn̄
a peccatis ieroboā filii nabath q̄
peccare fecit iſrl̄: nō receſſit nec de-
reliq̄t vitulos aureos q̄ erāt in be-
thel ⁊ in dan. Dixit autēꝫ dn̄s ad
iehu. Quia ſtudioſe egiſti q̄d re-
ctuꝫ erat ⁊ placebat ī oc̄lis meis
oīa que erant in corde meo feciſti
cōtra domū achab: filii tui vſqꝫ ad
quartaꝫ gn̄ationem ſedebūt ſup
thronū iſrl̄. Porro iehu nō cuſto-
diuit vt ambularet in lege dn̄i dei
iſrl̄ ī toto corde ſuo. Nō ei receſſit
a pc̄cis ieroboā q̄ peccare fecerat
iſrl̄. In diebꝰ illis cepit dn̄s tedē
ſup iſrl̄. Percuſſitqꝫ eos azahel ī
vniuſis finibꝰ iſrahel: a iordane
contra orientaleꝫ plagā: omnem
terrā galaad ⁊ gad ⁊ ruben ⁊ ma-
naſſe ab aroer q̄ eſt ſup torrentē
arnon ⁊ galaad ⁊ baſan. Reliq̄
autē v̄boꝝ iehu ⁊ vniuſa q̄ fecit ⁊
fortitudo eiꝰ: nōne hec ſcripta ſūt
in libro verboꝝ dieꝝ regū iſrahel.
Et dormiuit iehu cuꝫ patribꝰ ſuis
ſepelierūtqꝫ eum in ſamaria ⁊ reg-
nauit ioachaz filiꝰ eius ꝓ eo. Dies aūt
q̄s regnauit iehu ſup iſrl̄ viginti ⁊
octo āni ſūt ī ſamaria. ¶ Ca. xi.

Atalia vero mater ochozie vi-
dēs mortuū filiuꝫ ſuū: ſurrex-
it ⁊ interfecit om̄e ſemē regiū. Tol-
lens autē ioſaba filia regis ioraꝫ
ſoror ochozie. ioas filiuꝫ ochozie
furata eſt eum de medio filioꝝ re-
gis q̄ interficiebant̄, ⁊ nutricē eiꝰ
de tricilinio. ⁊ abſcōdit euꝫ a fatie
atalie vt nō interficeret̄: eratqꝫ cū
ea ſex ānis clam in domo dn̄i. Por-
ro atalia regnauit ſup terrā ſeptē
annis. Anno autē ſeptimo miſit
ioiada ⁊ aſſumēs centuriones ⁊
milites introduxit ad ſe in tēpluꝫ

dñi pepigitq́ cū eis fedus. Et ad
iurans eos ī domo dñi oſtēdit eis
filiū regis ⁊ precepit illis dicens.
Iſte eſt ſermo quē facere debeatis
Tertia ps veſtrū introeat ſabba
to ⁊ obſeruet excubias domus re
gis. Tertia aūt ps ſit ad portam
ſepr. ⁊ tertia ps ſit ad portā que
ē poſt habitaculū ſcutatiorū. et cu
ſtodietis excubias domus meſſa
Due vero ptes e vobis ōnes egre
dientes ſabbato cuſtodiāt excubi
as domus dñi circa regē ⁊ valla
bitis eū hñtes arma in manibꝰ
veſtris. Si qs aūt ingreſſus fuerit
ſeptū tēpli. interficiatur. Eritiſq́ cū
rege introeunte ⁊ egrediente. Et fe
cerūt centuriones iuxta oīa q̄ pre
cepat eis ioiada ſacdos. Et aſſu
mentes ſinguli viros ſuos q̄ egre
diebantur ſabbatū. cū hiis q̄ egre
diebantur e ſabbato venerunt ad
ioiadā ſacerdotē. Qui dedit ei ha
ſtas ⁊ arma regis dauid que erāt
ī domo dñi. Et ſteterūt ſinguli ha
bentes arma in manu ſua a pāte
tēpli dextra vſq́ ad ptē ſiniſtrā
altaris ⁊ edis circū regē. Produ
xitq́ filiū regis ⁊ poſuit ſuper eū
dyadema ⁊ teſtimoniū. feceruntq́
eū regē ⁊ vnxerunt ⁊ plaudentes
manu dixerunt Viuat rex. Audi
uit aūt atalia vocē ppli currentis
⁊ ingreſſa ad turbas in templū
dñi. vidit regē ſtantem ſup tribu
nal iuxta morē ⁊ cātores ⁊ turbas
ppe eū. oēmq́ pplm terre letantē
⁊ canentē tubis ⁊ ſcidit veſtimē
ta ſua clamauitq́. Coniuratio. ꝯiu
ratio. Precepit autē ioiada centu
rionibus qui erāt ſuper exercitū
⁊ ait eis Educite eam extra ſepta
templi ⁊ quicūq́ eam ſecutꝰ fue
rit. feriatur gladio. Dixerāt enim ſa
cerdos. non occidatur in templo
domini. Impoſuerūtq́ ei manus
⁊ impegerunt eam p viā introi
tꝰ equorū iuxta palatiū ⁊ interfe
cta ē ibi. Pepegit ergo ioiada fedꝰ
inter deum ⁊ regē ⁊ inter pplm ut
eſſet populꝰ dñi inter regē ⁊ pplz
Ingreſſuſq́ eſt omnis populus
terre templū baal ⁊ deſtruxerūt
aras eiꝰ ⁊ ymagines cōtriuerūt
valide. mathan q́ſ ſacerdotē baal
occiderunt coram altari. Et poſuit
ſacerdos cuſtodias in domo dñi.
tulitq́ centuriones ⁊ cherethi et
pheleti legiones ⁊ oēm pplm ter
re ⁊ deduxerūt regē de domo dñi. Et
venerūt p viā porte ſcutatiorū in
palatiū ⁊ ſedit ſup thronū regū.
Letatus ē oīs pplus terre ⁊ ciuitas
ꝯquieuit. Atalia aūt occiſa ē gladi
o ī domo regis. ſeptēq́ ānorū erat
ioas cū regnare cepiſſet. Ca. xij.

Anno ſeptimo iehu regnauit
ioas. Quadraginta ānis re
gnauit ī iheruſalē nomē matris
eiꝰ ſebia de berſabee. Fecitq́ ioas
rectum corā domino. cūctis diebꝰ
quibꝰ docuit eum ioiada ſacdos
verūtamen excelſa non abſtulit.
Adhuc enī populꝰ īmolabat ⁊
adolebat ī excelſis incenſū. Dixitq́
ioas ad ſacerdotes. Omnē pecu
niam ſanctorum q̄ illata fuerit ī tē
plum dñi a ptereuntibus que of
ferūtur p p̄cio anime ⁊ quā ſponte ⁊
arbitrio cordis ſui īferunt ī tem
plū domini. accipiant illam ſacer
dotes iuxta ordinē ſuum ⁊ inſtau
rent ſartatecta domus ſi quid ne
ceſſarium viderint inſtauratione

Igitur vſqꝫ ad viceſimūtertiū
annū regis ioas. nō inſtauraue
rūt ſacerdotes ſartatecta tēpli. Vo
cauitqꝫ rex ioas ioiadā pontificē
⁊ ſacerdotes dicēs eis. Quare ſarta
tecta nō inſtauratis tēpli. Nolite
ergo ampli⁹ accipere pecuniā iux
ta ordinē veſtrū. ſꝫ ad inſtaurati
onē tēpli reddite eā. Prohibitiqꝫ
ſūt ſacerdotes vltra accipere pecu
niā a populo ⁊ inſtaurare ſartate
cta domus. Et tulit ioiada pōtifex
gazophilatiū vnū. Aperuitqꝫ fo
ramen deſup ⁊ poſuit illud iuxta
altare ad dexterā ingredientiū do
mū dn̄i. mittebātqꝫ in eo ſacerdo
tes q̄ cuſtodiebāt oſtia omēꝫ pe
cuniā que deferebat̄ ad tēplū do
mini. Cūqꝫ viderent nimiam pecu
niā eſſe in gazophilatio aſcende
bat ſcriba regis ⁊ pōtifex. effunde
bantqꝫ ⁊ numerabāt pecuniaꝫ q̄
inueniebat̄ in domo dn̄i ⁊ dabāt
eā iuxta numerū atqꝫ menſurā in
manu eoꝝ q̄ p̄erāt cemētarijs do
mus dn̄i. Qui impēdebant eam in
fabris lignoꝝ et ī cemētarijs hijs
q̄ opabant̄ in domo dn̄i et ſartate
cta faciebant ⁊ in hijs q̄ cedebāt
ſaxa ⁊ vt emerēt ligā ⁊ lapides q̄
excidebantur. ita vt ipleret̄ iſtau
ratio domus dn̄i ī vniuerſis q̄ idi
gebāt expēſa ad muniēdā domū
Verūtamen nō fiebāt ex eadē pe
cunia ydrie tēpli dn̄i ⁊ fuſcinule
⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ oē vas aure
um ⁊ argēteū de pecunia q̄ infere
bat̄ ī templū dn̄i. Hijs enī q̄ facie
bāt opus dabat̄ vt iſtauraretur
templū dn̄i. Et n̄ fiebat ratio hijs
hominib⁹ q̄ accipiebāt pecuniam
vt diſtribuerent eā artificib⁹. ſꝫ
in fide tractabāt eā. Pecuniā vo
pro delicto ⁊ pecuniam ꝓ peccatis
nō inferebāt in templū dn̄i. qꝛ ſa
cerdotū eāt. Tūc aſcendit aſahel
rex ſirie ⁊ pugnabat cōtra geth.
cepitqꝫ eā. Et direxit faciē ſuā vt
aſcēderet in ihr̄lm. Quāobrem tu
lit ioas rex iuda omīa ſāctificata
q̄ conſecrauerat ioſaphat ⁊ iorā
et ochozias p̄res eius reges iuda
⁊ que ipē obtulerat ⁊ vniuerſum
argentū qđ inueniri potuit ī the
ſauris tēpli dn̄i ⁊ in palatio r̄gis
miſitqꝫ aſaheli regi ſirie ⁊ receſſit
ab ihr̄lm. Reliq̄ autē ſermonū io
as ⁊ vniūſa q̄ fecit nōne hec ſcrip
ſūt ī libro v̂boꝝ dieꝝ regū iuda.
Surrexerūt autē ſui eius ⁊ cōiura
uerūt inter ſe. pcuſſerūtqꝫ ioas ī do
mo mello ī deſcēſu ſela. Ioſachar
namqꝫ filius ſemath ⁊ iozabath
filius ſomer ſerui eius pcuſſerūt
eum ⁊ mortu⁹ ē. Et ſepelierunt eū
cū p̄ribus ſuis in ciuitate dauid
regnauitqꝫ amaſias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo

Anno viceſimo. Ca. xiij
tercio ioas filij ochozie r̄gis
iude regnauit ioachaz fili⁹ iehu
ſup iſr̄l in ſamaria decem ⁊ ſeptē
annis ⁊ fecit malū corā dn̄o. Se
cutuſqꝫ ē peccata ierobōā filij na
bath q̄ peccare fecit iſr̄l ⁊ non de
clinauit ab eis. Iratuſqꝫ eſt furor
dn̄i cōtra iſrahel et tradidit eos ī
manu aſahel regis ſirie et in ma
nu benadab filij aſahel cūctis die
b⁹. Depꝛecatus ē autē ioacham fa
ciem dn̄i ⁊ audiuit eum dn̄s. Vi
dit enī anguſtiam iſr̄l. qꝛ attriue
rat eos rex ſirie. Et dedit dn̄s ſalua
torem iſraheli ⁊ liberatus ē de ma
nu regis ſirie. habitauerūtqꝫ filij

isr̄l in tabernacul̄ suis sicut heri et
nudiustertius. Verūtamē nō reces
serūt a peccatis domꝰ iheroboaz q̄
peccare fecit isr̄l. ſ; in ipīs ambula
uerūt Siquidem et lucus pmansit
in samaria et n̄ sūt derelicti ioachā
de pplo nisi quīquaginta equites
et decē currus et decē milia peditu;.
Interfecerat enī eos rex syrie et re
degerat quasi puluerem i tritura
aree. Reliq̄ aūt sermonū ioachā
et vniuersa que fecit et fortitudo
eiꝰ: nōne hec scripta sunt in libro
sermonū dierū regū isr̄l. Et dormi
uitq; ioachā cū pr̄ibꝰ suis et sepe
lierunt eū in samaria. regnauitq;
ioas filius eiꝰ p eo. Anno tricesi
mo septīo ioas regis iuda regna
uit ioas filiꝰ ioacham sup isr̄l in
samaria sedecī annis et fecit qđ ma
lū ē in ɔspectu dn̄i. Nō declinauit
ab oībus pc̄is ieroboaz filij na
bath q̄ peccare fecit isr̄l. ſ; in ipīs
ambulauit. Reliq̄ aūt sermonu;
ioas et vniuersa que fec̄ et fortitu
do eiꝰ quō pugnauerit ɔtra ama
siā regē iuda: nōne hec scripta sūt
in libro s̄monū dieꝝ regū isr̄l. Et
dormiuit ioas cū pr̄ibꝰ suis. iero
boā aūt sedit sup soliū eiꝰ. Porro
ioas sepultus ē i samaria cū regi
bus isr̄l. Heliseꝰ aūt egrotabat i
firmitate qua et mortuꝰ ē. Descen
ditq; ad eū ioas rex isr̄l et flebat
corā eo. dicebatq; pat̄ mi: pat̄ mi
currus isr̄l et auriga eiꝰ. Et ait he
liseꝰ. Affer arcū et sagittas. Cūq;
attulisset ad eū arcū et sagittas: di
xit ad regē isr̄l. Pone manū tuā
sup arcū. Et cū posuisset ille manū
suā: supposuit heliseꝰ manꝰ suas
manibꝫ regis et ait. Aperi fenestrā ori
entalē. Cūq; apuisset dixit heliseꝰ
Iace sagittā. Et iecit. Et ait helise
us. Sagitta salutis dn̄i et sagitta
salutis ɔtra syriā. Percutiesq; sy
riā in aphec donec ɔsumas ea;. Et
ait. Tolle sagittas. Qui cū tulisset
rursū dixit ei. Percute iaculo t̄rā.
Et cū pcussisset tribꝰ vicibꝫ et stetis
set iratus ē vir dei ɔtra eum et ait.
Si pcussisses quīquies aut sexies
siue septies: pcussisses syria; vsq;
ad ɔsumacōe;. Nūc aūt tribꝫ vici
bꝰ pcuties eā. Mortuꝰ est ergo heliseꝰ
et sepelierūt eu;. Latrunculi aūt de
moab venerūt in terrā in ipso āno
Quidā aūt sepeliētes hominē vi
derūt latrunculos et piecerūt cada
uer i sepulchro helisei. Qđ cū teti
gisset ossa helisei reuixit hō et stetit
sup pedes suos. Igit̄ asahel rex sy
rie afflixit isr̄l cūctis diebus ioa
chā. Et misertꝰ ē dn̄s eoꝝ et reuer
sus ē ad eos pp̄t pactū suū qđ ha
bebat cū abrahā et ysaac et iacob
et noluit disperdere eos neq; picere
penitus vsq; in pn̄s tēpꝰ. Mortuꝰ ē
aūt asahel rex syrie et regnauit be
nadab filiꝰ eius p eo. Porro ioas
filiꝰ ioachaz tulit vrbes de manu
benadab filij asahel q̄s tulerat de
manu ioacham pr̄is sui iure p̄lij.
Tribꝫ vicibꝰ pcussit eū ioas et red
didit ciuitates isr̄l.

Ca. xiiij.

In anno secūdo ioas filij ioachaz
regis isr̄l: regnauit amasias filiꝰ
ioas regis iuda. Viginti quinq; an
norū erat cum regnare cepisset. vi
ginti autem et nouem annis reg
nauit in iherusalem. Nomē mr̄is
eius ioaden de iherusalem. Et fecit
rectum coram domino. verumta
men non vt dauid pater eius.

Juxta omnia q̄ fecit ioas pater
ſuus fecit. n̄ hoc tantũ ꝙ excelſa n̄
abſtulit. Adhuc em̄ popul⁹ ado
lebat ⁊ imolabat icenſũ i excelſis
Cũq̄ȝ obtinuiſſet r̄gnũ ꝑcuſſit ſ̄
uos ſuos qui īterfecerant regē pa
trē ſuũ. filios autē eoꝝ q̄ occiderāt
nō occidit. iuxta q̄d ſcriptũ ē in li
bro legis moyſi ſicut p̄cepit dn̄s
dicēs. Non morient̄ p̄res ꝓ filijs
neq̄ȝ filij ꝓ p̄ribus. ſȝ vn⁹ quiſq̄ȝ i
peccato ſuo morietᷣ. Ipſe ꝑcuſſit
edom in valle ſalinarũ decem mi
lia ⁊ apprehēdit petrā i p̄lio. voca
uitq̄ȝ nomē eius iezechel vſq̄ȝ i p̄
ſentē diē. Tũc miſit amaſias nũ
cios ad ioas filiũ ioachaz filij ie
hu regis iſrl̄ dicens. Veni ⁊ vide
amus nos. Remiſitq̄ȝ ioas r̄x iſrl̄
ad amaſiā regē iuda dicēs. Car
duus libani miſit ad cedrũ que
eſt in libano dicens. Da filiā tuā
filio meo vxorē. Trāſierūtq̄ȝ beſtie
ſaltus q̄ ſũt in libano ⁊ ꝯculcaue
rũt carduũ. Percutiēs inualuiſti
ſup edom ⁊ ſubleuauit te cor tuũ
Contētus eſto gloria ⁊ ſede in do
mo tua. Quare ꝓuocas malũ vt
cadas tu ⁊ iudas tecũ.ᶜ Et nō ac
q̄euit amaſias. Aſcēditq̄ȝ ioas r̄x
iſrl̄ ⁊ viderūt ſe ipſe ⁊ amaſias rex
iudā i bethſames oppido iude. per
cuſſuſq̄ȝ ē iuda corā iſrl̄ ⁊ fugerūt
vn⁹quiſq̄ȝ i tabnacula ſua. Ama
ſiam vero r̄gē iuda filiũ ioas filij
ochozie cepit ioas r̄x iſrl̄ in beth
ſames ⁊ adduxit eũ i ihr̄lm. Et in
terrupit murũ ihr̄lz a porta ephr̄
im vſq̄ȝ ad portam āguli q̄dringē
tis cubitis. Tulitq̄ȝ omne aurũ ⁊
argentũ ⁊ vniuſa vaſa q̄ iuenta
ſũt i domo dn̄i ⁊ i theſauris regis
⁊ obſides ⁊ reuerſus ē i ſamariā
Reliq̄ autē verboꝝ ioas q̄ fecit et
fortitudo ei⁹ q̄ pugnauit cōtra ama
ſiam regē iuda. nōne hec ſcripta
ſũt i libro ſmonũ dieꝝ regũ iſrl̄.ᶜ
Dormiuitq̄ȝ ioas cũ p̄ribus ſuis ⁊
ſepultus ē i ſamaria cũ regib⁹ iſrl̄
⁊ regnauit iherobo‍ā fili⁹ eius ꝓ eo.
Vixit autē amaſias fili⁹ ioas r̄x
iuda poſtq̄ȝ mortu⁹ ē ioas fili⁹ io
achā regis iſrl̄ vigītiquinq̄ȝ ānis
Reliq̄ autē ſmonũ amaſie. nōne
hec ſcripta ſũt i libro ſmonũ die
rũ regũ iuda.ᶜ Factaq̄ȝ ē ꝯtra eũ cō
iuratio i ihr̄lz. at ille fugit i lachis
Miſerūtq̄ȝ poſt eũ in lachis ⁊ inter
fecerūt eũ ibi ⁊ aſportauerūt in eq̄s
ſepultuſq̄ȝ ē i ihr̄lm cũ p̄rib⁹ ſuis
in ciuitate dauid. Tulit āt vniuſus
popul⁹ iude azariā ānos natũ ſede
cim ⁊ cōſtituerūt eũ regē ꝓ p̄re ei⁹
amaſia. Ipſe edificauit ahilā ⁊ re
ſtituit eā iude poſtq̄ȝ dormiuit rex
cũ p̄rib⁹ ſuis. Anno q̄ntodecimo
amaſie filij ioas reḡ iuda r̄gnauit
iherobo‍ā fili⁹ ioas regis iſrl̄ in ſa
maria q̄dragīta ⁊ vno āno et fe
cit q̄d malũ ē corā dn̄o. Nō recessit
ab omnib⁹ peccatis iherobo‍ā filij
nabath q̄ peccare fecit iſrl̄. Ipſe re
ſtituit t̄minos iſrahel ab introitu
emath vſq̄ȝ ad mare ſolitudinis
iuxta ſermonē dn̄i dei iſrl̄ quē lo
cutus ē p ſeruũ ſuũ ionam filiũ a
mathi ꝓpheta q̄ erat de geth q̄ ē
in opher. Vidit em̄ dn̄s afflictio
nē iſrahel amarā nimis ⁊ ꝙ ꝯſũp
ti eſſent vſq̄ȝ ad clauſos carceris
⁊ extremos ⁊ non eſſet qui auxili
aret̄ iſrahel. Nec locutus ē dn̄s vt
deleret nomē iſrahel de ſub celo ſȝ
ſaluauit eos i manu iherobo‍ā filij

ioas. Reliqua autē ſmonū ihero-
boam ⁊ vniuerſa que fecit ⁊ forti-
tudo eiꝰ qua p̄liatus eſt ⁊ q̄uo re-
ſtituit damaſcū ⁊ emath iude in
iſrl': nōne hec ſcripta ſūt i libro ſer-
monū dieꝝ regū iſrl'. Dormiuitq;
iheroboā cū pr̄ibꝰ ſuis regibꝰ iſrl'
⁊ r̄egnauit zacharias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo.

Anno vigeſimo ſe- Ca. xv.
ptimo iheroboā regis iſrl' re-
gnauit azarias filiꝰ amaſie regis
iuda. Sedecim annoꝝ erāt cum re-
gnare cepiſſ; ⁊ q̄nquaginta duo-
bꝰ ānis r̄egnauit in ihrl'm. Nomē
mr̄is eius iecelia de ihrl'm. Fecitq;
qđ erat placitū corā dn̄o iux̄ oīa
que fecit amaſias pr̄ eius. verūta-
men excelſa non ē demolitus. Ad-
huc pp̄ls ſacrificabat ⁊ adolebat
incēſū i excelſis. Percuſſit āt dn̄s
regē ⁊ fuit leproſus vſq; i diē mor-
tis ſue ⁊ hītabat i domo libera ſe-
orſū. Ioathā vero filiꝰ regis guber-
nabat palatiū ⁊ iudicabat pp̄lm
terre. Reliq̄ aūt ſermonū azarie ⁊
vniūſa que fecit: nōne hec ſcripta
ſūt i libro v̄erboꝝ dieꝝ r̄egū iuda.
Et dormiuit azarias cū pr̄ibꝰ ſuis
ſepelierūtq; eū cū maioribꝰ ſuis in
c̄itate dauid ⁊ regnauit ioathan
filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Anno triceſimo octa-
uo azarie regis iude regnauit zac-
harias filiꝰ iheroboam ſup iſrl' in
ſamaria ſex mēſibꝫ ⁊ fecit qđ ma-
lū ē corā dn̄o ſicut fecerāt pr̄es eiꝰ
Non receſſit a peccatis iheroboam
filij nabath qui peccare fecit iſrl'.
Cōiurauit autē cōtra eum ſellū fi-
lius iabes ꝑcuſſitq; eum palam ⁊
interfecit. regnauitq; ꝓ eo. Reliq̄
autem verborum zacharie. nōne
hec ſcripta ſunt in libro ſermonū
dieꝝ regū iſrahel. Iſte eſt ſermo
domini quē locutus eſt ad iehu
dicens. Filij tui vſq; ad quartam
generationem ſedebunt de te ſup
thronum iſrahel. Factūq; eſt ita.
Sellum filius iabes regnauit tri-
ceſimonono anno azarie regis iu-
de. Regnauit autem vno menſe
in ſamaria. Et aſcendit manahen
filius gaddi de therſa. venitq; ſa-
mariam ⁊ ꝑcuſſit ſellū filiū iabes
i ſamaria ⁊ interfecit eū regnauitq;
ꝓ eo. Reliqua autē verboꝝ ſellū
⁊ ꝯiuratio eiꝰ per quam tetendit
inſidias: nōne hec ſcripta ſunt in
libro ſermonū dieꝝ regū iſrahel.
Tunc ꝑcuſſit manahē thapſā ⁊
omnes q̄ erant in ea ⁊ terminos
eiꝰ de therſa. Noluerant em̄ apire
ei. Et interfecit oēs p̄gnantes eiꝰ
⁊ ſcidit eas. Anno triceſimonono
azarie regis iude regnauit mana-
hen filiꝰ gaddi ſup iſrl' decē ānis
i ſamaria. fecitq; qđ erat malū co-
rā dn̄o. Nō r̄eceſſit a pc̄cis ierobo-
am filij nabath q̄ peccare fecit iſ-
rahel cūctis diebꝰ eiꝰ. Veniebat
phul rex aſſyriorū in therſa ⁊ da-
bat manahē phul mille talēta ar-
gēti vt eſſ; ei i auxiliū ⁊ firmaret
r̄egnū eiꝰ. Indixitq; manahē argē-
tū ſup iſrl' cūctis potentibꝰ ⁊ diui-
tibꝫ vt daret regi aſſirioꝝ q̄nqua-
ginta ſiclos argēti p ſingulos. Re-
uerſuſq; ē rex aſſyrioꝝ ⁊ nō ē mora-
tus i therſa. Reliq̄ āt ſmonū ma-
nahē ⁊ vniūſa q̄ fec: nōne hec ſcri-
pta ſūt i libro ſmonū dieꝝ regū
iſrl'. Et dormiuit manahē cū pr̄ibꝫ
ſuis. regnauitq; phaceia filiꝰ eius
ꝓ eo Anno q̄nquageſimo azarie
regis iude regnuit phaceia filius

manahen ſup iſrł in ſamaria bie̅
nio ⁊ fecit quod erat malū corā
dn̄o. Non receſſit a peccatis ihero
boā filij nabath q̄ peccaē fecit iſrł
Cōiuȧuit āt aduerſus eū phacee
fili⁹ romelie dux ei⁹. ⁊ pcuſſit eum
i ſamaria i turre dom⁹ regie iuxta
argob ⁊ iuxta aripha ⁊ cū eo q̄nq̄
gīnta viros de filijs galaaditarū
et interfecit eū. regnauit q̄ꝫ ꝓ eo.
Reliq̄ aūt ſmonū phacee et vni
uerſa q̄ fecit nōne hec ſcripta ſūt
i libro ſmonū dierꝝ regū iſrahel
Anno q̄nquageſimoſecūdo aza
rie regis iude regnauit phacee fi
li⁹ romelie ſup iſrł i ſamaria vigi
ti ānis et fecit q̄d erat malū corā
dn̄o Non receſſit a peccatis ihero
boā filij nabath q̄ peccare fecit iſ
rahel. In dieb⁹ phacee reg̃ iſrł venit
theglat phalaſſar rex aſſur ⁊ cepit
ahion ⁊ abel domū maacha ⁊ ia
noe ⁊ cedes ⁊ aſor ⁊ galaad ⁊ ga
lileam ⁊ vniuerſam terrā nepta
lim ⁊ tranſtulit eos in aſſirios Cō
iuȧuit autē ⁊ tetēdit inſidias oſee
fili⁹ hela ꝯtra phacee filiū rome
lie ⁊ ꝑcuſſit eū ⁊ interfecit. regnauitq̄ꝫ
ꝓ eo viceſimo āno ioachim filij
ozie. Reliq̄ aūt ſermonū phacee
⁊ vniuerſa q̄ fecit. nōne hec ſcrip
ta ſūt i libro ſmonū dierꝝ regum
iſrł. Anno ſecūdo phacee filij ro
melie regis iſrł. regnauit ioathan
fili⁹ ozie regis iuda. Vigītiquīq̄ꝫ
annorꝝ erat cū regnare cepiſſet ⁊
ſedecim ānis regnauit i ihrlm. No
mē mr̄is ei⁹ iheruſa. filia zadoch.
Fecitq̄ꝫ q̄d erāt placitū corā dn̄o
iuxta omīa q̄ fecit ozias pr̄ ſuus
oꝑatus ē. veruntamen excelſa nō
abſtulit. Adhuc pp̄ls imolabat

⁊ adolebat icenſū in excelſis Ipſe
edificauit portam dom⁹ dn̄i ſubli
miſſimā. Reliq̄ autē ſmonū ioa
thā et vniuerſa q̄ fecit. nōne hec
ſcrip̄ ſūt i libro vborꝝ dierꝝ reguꝫ
iuda. In dieb⁹ illis cepit dn̄s mit
tē i iudā raſin rēgē ſirie ⁊ phacee
filiū romelie. Et dormiuit ioathā
cū pr̄ibus ſuis ſepultuſq̄ꝫ ē cū eis
in ciuitate dauid pr̄is ſui et rēg̃
uit acham fili⁹ ei⁹ ꝓ eo ¶ Ca. xvi

Anno decimoſeptīo phacee
filij romelie rēgnauit achā
filius ioathan regis iuda. Vigi
ti annorū erat acham cū rēgnare
cepiſſet et ſedecī annis regnauit
in iheruſalem. Non fecit q̄d erat
placitum in conſpectu domini dei
ſui ſicut dauid pater ei⁹. ſ; ābula
uit in via regū iſrł. Inſup ⁊ filiū
ſuū cōſecrauit trāfferēs p ignē
ſcd̄m ydola gentiū q̄ diſſipauit
dn̄s corā filijs iſrł. Immolabat
q̄ꝫ victimas ⁊ adolebat incenſum
i excelſis et i collib⁹ et ſb̄ oī ligno
frondoſo. Tūc aſcendit raſin rēx ſi
rie et phacee fili⁹ romelie rex iſrł
ad ꝑliandū in ihrlm. Cūq̄ꝫ obſi
derēt achaz nō valuerūt ſupare
eū. In tēpore illo reſtituit raſin rēx
ſirie haylam ſerie ⁊ eiecit iudeos
de hayla. Et ydumei ⁊ ſiri venerūt
in haylam et hītauerūt ibi vſq̄ꝫ i
diē hāc. Miſit autē achaz nūcios
ad teglat phalaſſar regē aſſirio
rū dicēs Seruus tu⁹ ⁊ filius tuus
ego ſū. Aſcēde ⁊ ſaluum me fac de
manu regis ſyrie ⁊ de māu regis
iſrł q̄ ꝯſurrexerūt aduſū me Et cū
collegiſſet argētū et aurū q̄d iue
niri potuit in domo dn̄i ⁊ i theſau
ris rēgis miſit rēgi aſſiriorꝝ munerā

qui ⁊ acq̃euit voluntati eiꝰ Aſcen
dit aũt rex aſſyrioꝝ in damaſcuz
⁊ vaſtauit eã ⁊ tranſtulit habita
tores eiꝰ cyrenẽ· raſin aũt interfe
cit· Perrexitq; rex achã in occur
ſuz teglat phalaſſar regi aſſyrio
rũ in damaſcũ· Cũq; vidiſſz altarẽ
damaſci: miſit rex achaz ad vriã
ſacerdotez exemplar eiꝰ ⁊ ſimilitu
dinẽ iuxta omne opꝰ eiꝰ· Extruxit
q; vrias ſacẽdos altare· Iuxta oĩa
que ꝑceꝑat rex achã de damaſco
ita fecit ſacerdos vrias donec vẽi
ret rex acham de damaſco Cunq;
veniſſz rex de damaſco vidit alta
re ⁊ veneꝛatꝰ ẽ illd· aſcẽditq; ⁊ ymo
lauit holocauſta ⁊ ſacrifitiũ ſuũ ⁊
libauit libamĩa ⁊ fudit ſãguinez
pacificoꝝ q̃ obtulerat ſup altare·
porro altarẽ ereũ qd erat corã dño
trãſtulit de fatie tẽpli ⁊ de loco alta
ris ⁊ de loco tẽpli dñi· poſuitq; illd
ex latere altaris ad aq̃lonez· Pre
cepitq; rex achã vrie ſacerdoti di
cens· Sup altare maius offer ho
locauſtũ matutinũ ⁊ ſacrifitiũ ve
ſptinũ ⁊ holocauſtũ regis ⁊ ſacrifi
tiũ eiꝰ ⁊ holocauſtũ vniuerſi ppli
terre ⁊ ſacrifitia eoruz ⁊ libamina
eoꝝ ⁊ oẽm ſanguinez holocauſti
⁊ vniuerſũ ſanguinẽ victime ſup
illud effundes· Altarẽ vero ereũ erit
paratũ ad voluntatẽ meã· Fecit igit
vrias ſacerdos iuxta oĩa que ꝑce
ꝑat rex achã Tulit aũt rex achã
celatas baſes ⁊ luterẽ qui erat de
ſup ⁊ mare depoſuit de bobꝰ ereis
q̃ ſuſtentabant illud ⁊ poſuit ſup
pauimẽtũ ſtratũ lapide· Muſach
q̃q; ſabbati qd edificauerat i tem
plo ⁊ ingreſſum regis exterius cõ
uertit in tẽplũ dñi ꝑpt regẽ aſſyri

oꝝ· Reliqua aũt verboꝝ achaz ⁊
oĩa que fecit: nõne hec ſcripta ſũt
i libro ſermonũ dieꝝ regũ iuda?
Dormiuitq; achã cuz prĩbꝰ ſuis ⁊
ſepultus ẽ cũ eis i ciuitate dauid
⁊ regnauit ezechias filiꝰ eiꝰ ꝑ eo·

Anno duodecĩo Ca· xvij·
acham regis iuda regnauit
oſee filiꝰ hela in ſamaria ſup iſrł
nouẽ annis· fecitq; malũ corã do
mino· ſ; nõ ſicut reges iſrł qui añ
eũ fuerũt· Cõtra hunc aſcendit ſal
manaſar rex aſſyrioꝝ ⁊ factꝰ ẽ ei
oſee ſeruus· reddebatq; illi tribu
ta· Cunq; deꝑhendiſſz rex aſſyrio
rũ oſee q; rebellare nitens miſiſſet
nũtios ad ſua regẽ egipti ne pſta
ret tributa regi aſſyrioꝝ ſicut ſin
gulꝭ ãnis ſolitus erat obſedit eũ
⁊ vinctuz miſit in carcerẽ· ꝑuaga
tuſq; ẽ oẽz terrã ⁊ aſcendẽs ſama
riã obſedit eaz tribꝰ ãnis· Anno
aũt nono oſee cepit rex aſſyrioꝝ
ſamariã ⁊ trãſtulit iſrł i aſſyrios
poſuitq; eos in haylã ⁊ i abor iux̃
fluuiũ gozã in ciuitatibꝰ medoꝝ·
Factũ ẽ eñ cuz peccaſſent filij iſrł
dño deo ſuo q̃ eduxerat eos de ter
ra egipti de manu pharaõis regis
egipti: coluerũt deos alienos ⁊ am
bulauerũt iux̃ ritũ gentiũ q̃s cõſũ
pſerat dñs in cõſpectu filioꝝ iſrł ⁊
regũ iſrł· q; ſimilit fecerãt· Et irri
tauerũt filij iſrł verb nõ rectis dñm
deũ ſuũ ⁊ edificauerũt ſibi excelſa
in cũctis vrbibꝰ ſuis a turre cuſto
dum vſq; ad ciuitatẽ munitaz Fe
cerũtq; ſibi ſtatuas ⁊ lucos i oĩ col
le ſublimi ⁊ ſubtꝰ oẽ lignuz nemo
roſum ⁊ adolebãt ibi incenſũ ſup
aras in morem gẽtium quas trã
ſtulerat dominus a fatie eorum·

Fecerūtqꝫ verba peſſima irritātes
dn̄m et coluerūt immūdicias de q̄
bꝰ p̄cepit eis dn̄s ne facerēt ver
bū hoc. Et teſtificatus ē dn̄s in iſ
rahel ⁊ ī iuda ꝑ manū oīm ꝓphe
tarū ⁊ videntiū dicēs. Reūtimi a vijs
vr̄is peſſimis et cuſtodite p̄cepta
mea et cerimonias iuxta oēm le
gē quā p̄cepi patribꝰ veſtris ⁊ ſicut
miſi ad vos in manu ſeruoꝝ me
oꝝ ꝓphetarū. Qui nō audierūt ſed
indurauerūt ceruicem ſuam iuxta
ceruicē patrū ſuoꝝ qui noluerūt obe
diē dn̄o deo ſuo. Et abiecerūt legit
tima eiꝰ et pactū qḋ pepigit cum
patribꝰ eoꝝ ⁊ teſtificatōnes quibꝰ
ↄteſtatus ē eos. ſecutiqꝫ ſūt vani
tates ⁊ vane egerūt et ſecuti ſunt
gētes que erāt ꝑ circuitū eoꝝ ſu
ꝑ quibꝰ p̄ceperat dn̄s eis vt nō face
rēt ſicut ⁊ ille faciebāt. Et dereliq̄ue
rūt oīa p̄cepta dn̄i dei ſui. fecerūtqꝫ
ſibi ↄflatiles duos vitulos ⁊ lucos
⁊ adorauerūt vniuerſā miliciā celi
Seruierūtqꝫ baal ⁊ conſecrauerūt
filios ſuos et filias ſuas per ignē.
Et diuinatōni inſeruiebant ⁊ au
gurijs et tradiderūt ſe vt facerent
malū coram domino ⁊ irritarent
eū. Iratuſqꝫ ē dn̄s vehement iſra
heli et abſtulit eos a ↄſpectu ſuo et
nō remanſit niſi tribꝰ iuda tantūmō
Sed nec ipē iuda cuſtodiuit mā
data dn̄i dei ſui. verumtamen am
bulauit ī erroribꝰ iſrl̄ quos opatus
fuerat. Proiecitqꝫ dn̄s oē ſemen
iſrl̄ ⁊ afflixit eos et tradidit eos
in manu diripientiū donec ꝓiicerēt
eos a facie ſua. ex eo iā tēpore quo ſciſ
ſus ē iſrl̄ a domo dauid ⁊ ↄſtitu
erūt ſibi regē ierobo am filiū na
bath Separauit enim ierobo az

iſrl̄ a dn̄o et peccare eos fecit pec
catū magnū. Et ambulauerūt filij
iſrl̄ in vniuerſis peccatis ierobo az
q̄ fecerat et nō receſſerūt ab eis vſqꝫ
quo dn̄s auferret iſrl̄ a facie ſua
ſicut locutus fuerat ī manu oīm ſer
uoꝝ ſuoꝝ ꝓphetaꝝ. Trāſlatuſqꝫ ē
iſrl̄ de terra ſua ī aſſirios vſqꝫ ī di
em hāc. Adduxit autē rex aſſirio
rū de babilōe ⁊ de chuta ⁊ de aba
iath ⁊ de emath ⁊ de ſefaruaim ⁊
collocauit eos in ciuitatibꝰ ſamarie
ꝓ filijs iſrl̄. Qui poſſiderūt ſamari
am ⁊ habitauerūt in vrbibꝰ eius
Cūqꝫ ibi habitare cepiſſent nō ti
mebāt dn̄m. ⁊ immiſit eis dn̄s le
ones q̄ interficiebāt eos. Nūciatū
qꝫ ē regi aſſirioꝝ ⁊ dictū. Gentes
q̄s trāſtuliſti ⁊ habitare feciſti in ci
uitatibꝰ ſamarie ignorāt legittia
dei terre ⁊ immiſit ī eos dn̄s leones
⁊ ecce interficiūt eos eo q̄ ignorēt
ritū dei terre Precepit autē rex aſſi
rioꝝ dicēs. Ducite illuc vnū de ſa
cerdotibꝰ quos inde captiuos addux
iſtis vt vadat ⁊ habitet cum eis
et doceat eos legittima dei terre. I
gitur cū veniſſet vnus de ſacerdotibꝰ
hijs q̄ captiui ducti fuerant de ſa
maria habitauit ī bethel ⁊ docebat
eos quō colerēt dn̄m. Et vnaq̄qꝫ
gens fabricata ē deū ſuū. Poſue
runtqꝫ eos in fanis excelſis q̄ fece
rāt ſamarite gēs ⁊ gens in vrbi
bus ſuis in quibꝰ habitabāt. Vi
ri enī babilonij fecerūt ſochot be
noth. viri autē chuthei fecerūt
nergel: et viri de emath fecerunt
aſima Porro euei fecerūt uabaam
⁊ thachā Hij autē q̄ erāt de ſefar
uaim cōburebant filios ſuos igni
adramelech et anamelech dijs

ſe factu aiūt et nihilominꝰ colebāt
dn̄m. Fecerūt āt ſibi de nouiſſimis
ſacerdotes excelſoꝝ ⁊ ponebāt eos
in fanis ſublimibꝫ. Et cū dn̄m cole-
rent dijs q̄ꝫ ſuis ſeruiebāt iuxta cō-
ſuetudinē gētiū de qͥbꝫ trāſlati
fuerāt ſamariā. Vſq₃ in p̄ntē diē
morē ſequūtur ātiquū. Nō timēt
dn̄m neq₃ cuſtodiūt cerimonias
eiꝰ atq₃ iudicia ⁊ legē ⁊ mādatū
qđ p̄cepat dn̄s filijs iacob quē
cognominauit iſrl̄ ⁊ percuſſerāt cū
eis pactū ⁊ mādauerat eis dicēs
Nolite timē deos alienos ⁊ n̄ ado-
retis eos neq₃ colatis eos ⁊ non
ymoletis eis. ſꝫ dn̄m deū vr̄m quí
eduxit vos de terra egipti in forti-
tudine magna ⁊ in brachio extē-
to ip̄ſū timete ⁊ illū adorate ⁊ ipſi
ymolate Cerimonias q̄ꝫ ⁊ iuditia
⁊ legem ⁊ mādatū qđ ſcripſit vo-
bis cuſtodite vt faciatis cūctis di-
ebus ⁊ nō timeatis deos alienos
Et pactū qđ percuſſit vobiſcū noli-
te obliuiſci nec colatis deos alie-
nos ſed dn̄m deum vr̄m timete et
ipſe eruet vos de manu oīm inimi-
coꝝ vr̄oꝝ. Illi vero nō audierunt
ſꝫ iuxta cōſuetudinē ſuā priſtinā p-
petrabāt. Fuerūt igit̄ gētes iſte
timētes quidem dn̄m ſꝫ nihilominꝰ
⁊ ydolis ſuis ſeruiētes. Nā filij eo-
rū ⁊ nepotes ſic fecerūt p̄res ſui ita
faciūt vſq₃ i p̄ntē diē. Ca. xviij.

ANno tercio oſee filij hela regis
iſrahel regnauit ezechias fi-
lius achaz regis iuda Viginti q̄n-
q₃ annorū erat cū regnare cepiſſet
⁊ viginti noue ānis regnauit i ihe-
ruſalē. Nomē mr̄is eiꝰ abiſa filia
zacharie. Fecitq₃ qđ erat bonū co-
rā dn̄o iuxta oīa q̄ fecerat dđ pr̄
eiꝰ. Ipſe diſſipauit excelſa ⁊ cōtri-
uit ſtatuas ⁊ ſuccidit lucus cōfre-
gitq₃ ſerpētē eneū quē fecerat mo-
yſes Siquidē vſq₃ ad illud tēpus
filij iſrahel adolebāt ei incenſum.
Vocauitq₃ nomē eiꝰ neheſtā. Et
in dn̄o deo iſrl̄ ſperauit. Itaq₃ poſt
eū nō fuit ſimilis ei de cūctis regi-
bus iuda ſꝫ neq₃ in hijs q̄ ante eū
fuerūt ⁊ adheſit dn̄o ⁊ nō receſſit
a veſtigijs eiꝰ. fecitq₃ mādata eiꝰ
q̄ preceperat dn̄s moyſi. vn̄ et erat
dn̄s cū eo ⁊ in cūctis ad que p̄ce-
debat ſapienter ſe agebat. Rebel-
lauitq₃ cōtra regē aſſirioꝝ ⁊ non
ſeruiuit ei. Ipſe percuſſit philiſteos
vſq₃ ad gazā ⁊ omnes terminos
eorū a turre cuſtodū vſq₃ ad ciui-
tatē munitā. Anno quarto regis
ezechie qui erat ānꝰ ſeptimꝰ oſee
filij hela regis iſrahel aſcēdit ſal-
manaſar rex aſſirioꝝ ſamariam
⁊ oppugnauit eā ⁊ cepit. Nā poſt
ānos tres āno ſexto ezechie id eſt
nono āno oſee regis iſrl̄ capta ē
ſamaria ⁊ trāſtulit rex aſſiriorū
iſrl̄ in aſſirios. collocauitq₃ eos
in ahyla ⁊ in abor fluuijs gozan
in ciuitatibꝰ medoꝝ q̄ n̄ audierūt
vocē dn̄i dei ſui ſed p̄tergreſſi ſunt
pactū eiꝰ. Oīa que preceperat moy-
ſes ſeruus dn̄i nō audierūt neq₃
fecerūt. Anno quarto decīo regis
ezechie aſcēdit ſenacherib rex aſ-
ſirioꝝ ad vniuerſas ciuitates iuda
munitas ⁊ cepit eas. Tunc miſit
ezechias rex iuda nuncios ad re-
gē aſſiriorū in lachis dicēs. Pec-
caui. Recede a me ⁊ oē qđ impoſu-
eris mihi feram. Indixit itaq₃ rex
aſſirioꝝ ezechie regi iude trecēta
talēta argēti ⁊ triginta talēta auri

Deditq; ezechias omne argentū
qđ repertū fuerat in domo dn̄i et
in thesauris regis In tp̄e illo con
fregit ezechias valuas tēpli dn̄i
et laminas auri quas ip̄e affixerāt
et dedit eas r̄gi assirioꝝ Misit autē
rex assirioꝝ tharthan et rapsaris
et rapsacē de lachis ad regē ezech
iam cū manu valida ierusalem
Qui cū ascendissent venerūt ihe
rusalem et steterūt iuxta aq̄ductū
piscine supioris q̄ ē in via agri ful
lonis: vocaueruntq; regē. Egressus
ē autē ad eos eliachim fili⁹ elch
ie p̄positus dom⁹ et sobna scriba
et ioahe filius asaph a cōmenta
rijs: dixitq; ad eos rapsaces. Lo
q̄mini ezechie. Hec dicit rex mag
nus rex assirioꝝ Que est ista fidu
cia qua niteris. Forsitan inisti cō
siliū vt p̄pares te ad p̄liū In quo
confidis vt audeas rebellare. An
speras i baculo arūdineo atq; cō
fracto egipto. Sup quē si icubu
erit hō: cōminutus igredietr̄ manū
eius et pforabit eā. Sic ē pharao
rex egipti omib⁹ qui cōfidūt in sē
Qđ si dixeritis m̄ in dn̄o deo n̄ro
habemus fiduciā: nonne iste est
cuius abstulit ezechias excelsa et
altaria et p̄cepit iude et ierusalē
an̄ altare hoc adorabitis i ih'rl'm.
Nunc igit̄ trāsite ad dn̄m meū re
gē assirioꝝ et dabo vobis duo mi
lia equorū et videte an habere va
leatis ascensores eorū. Et quō po
testis resistē ante vnū satrapam
de seruis dn̄i mei minimis. An fi
duciā habes in egipto ꝓpt̄ currus
et eq̄tes. Nūquid sine dn̄i volun
tate ascendi ad locū istū vt demo
lirer eū. Dn̄s dixit mihi. Ascende

ad terrā hanc et demolire eam. Di
xerūt autē eliachim fili⁹ elchie et
sobna scriba et ioahe rapsaci. Pre
camur vt loquaris nobis seruis
tuis syriace. siquidem intelligim⁹
hāc linguā et nō loquaris nobis
iudaice audiente populo qui est
sup murū. Rn̄ditq; eis rapsaces
dicēs. Nūquid ad dn̄m tuū et ad
te misit me dn̄s me⁹ vt loquerer
sermones hos et non potius ad vi
ros q̄ sedent sup murum vt come
dant stercora sua et bibāt vrinā
suam vobiscū. Stetit itaq; rapsa
ces et exclamauit voce mag̃ iuda
ice et ait. Audite verba r̄gis mag
ni: regis assiriorum. Hec dicit rex.
Non vos seducat ezechias. Non
eīn poterit eruere vos de māu mea
neq; fiduciā vobis tribuat super
dn̄m dicēs. Eruens liberabit nos
dn̄s et nō tradet̄ ciuitas hec in ma
nu regis assiriorū. Nolite audire
ezechiam. Hec eīn dicit rex assiri
orū. Facite mecū qđ vobis ē vtile
et egredimini ad me. Et comedet
vnusquisq; de vinea sua et de ficu
sua et bibetis aquas de cisternis
vr̄is: donec veniā et trāsferam vos
in terrā q̄ similis ē terre vr̄e. in ter
rā fructiferā et fertilem vini. terrā
panis et vinearū. terrā oliuarū et
olei ac mellis et viuetis et non mo
riemini. Nolite audire ezechiam
qui vos decipit dicens. Dominus
liberabit nos. Nunquid liberaue
rūt dij gentium terrā suā de māu
regis assirioꝝ. Vbi ē de⁹ emath
et arphat. Vbi ē deus sepharua
im ana et aua. Nūquid liberauerūt
samariā de manu mea. Qui nam
illi sūt in vniūsis dijs terraꝝ qui

eruerīt regionē ſuā de manu mea
ut poſſit eruē dn̄s ihr̄lm de māu
mea. Tacuit itaq; popul⁹ ⁊ non
r̄ndit ei quicq̄ꝫ. Siq̄dē preceptū re
gis acceperāt ut nō r̄nderēt ei Ve
nitq; eliachim fili⁹ helchie prepo
ſitus dom⁹ ⁊ ſobna ſcriba et ioa
he fili⁹ aſapha a ꝯmētarijs ad e
zechiā ſciſſis veſtibus ⁊ nūtiaue
rūt ei v̄ba rapſacis. ¶ Ca. xix.

Que cū audiſſꝫ ezechias rex
ſcidit veſtimēta ſua et oper
t⁹ ē ſacco. ingreſſuſq; ē domū do
mini ⁊ miſit eliachim p̄poſitū do
mus ⁊ ſobnā ſcribā ⁊ ſenes de ſa
cerdotib⁹ optos ſaccis ad yſaiaꝫ
prophetā filiū amos. Qui dixerūt.
Hec dicit ezechias dies t̄bulati
onis ⁊ increpationis et blaſphe
mie dies iſte Venerīt filij vſq; ad
partū ⁊ vires nō habet parturiēs
Si forte audiat dn̄s deus tu⁹ vni
uerſa verba rapſacis quē miſit rex
aſſyrioꝝ dn̄s ſu⁹ ut exprobraret
eū viuentē ⁊ argueret v̄bis q̄ au
diuit dn̄s de⁹ tuus ⁊ fac oracōeꝫ
ꝓ reliquijs q̄ reperte ſūt. Venerūt
ergo ſerui regis ezechie ad yſaiā dixit
q; eis yſaias. Hec dicetis dn̄o ve
ſtro. Hec dicit dn̄s. Noli timere a
facie ſermonū quos audiſti q̄b⁹
blaſphemauerīt pueri regis aſſy
rioꝝ me. Ecce ego immittā ei ſpm̄
⁊ audiet nūtiū ⁊ reuertet᷑ in terrā
ſuā et deiciā eum gladio in terra
ſua. Reuerſus ē ergo rapſaces et
inuenit regē aſſyrioꝝ expugnātē
lobnā. Audierat enī ꝙ receſſiſſet
de lachis. Cūq; audiſſꝫ de thara
cha rege ethiopie dicentes ecce
egreſſus eſt ut pugnet adūſum
te ⁊ iret ꝯtra eū miſit nuncios ad

ezechiā dicēs. Hec dicite ezechie
regi iuda. Nō te ſeducat de⁹ tuus
in q̄ habes fiduciā neq; dicas nō
tradet᷑ ihr̄lm i manus regis aſſy
rioꝝ. Tu enī ipe audiſti q̄ fecerūt
reges aſſyrioꝝ vniūſ terris quō
vaſtauerūt eas. Nū ergo ſolus
poteris liberari. Nunq̄d liberauerīt
dij gētiū ſingulos q̄s vaſtauerīt
p̄res mei gozan videlicet ⁊ arā et
reſeph ⁊ filios eden q̄ erāt i thelaſ
ſar. Vbi ē rex emath ⁊ rex arfat
⁊ rex ciuitatis ſepharuaim ana et
aua. Itaq; cū accepiſſꝫ ezechias
lr̄as de maū nūtioꝝ ⁊ legiſſet eas
aſcēdit i domū dn̄i ⁊ expādit eas
corā dn̄o ⁊ orauit i ꝯſpectu ei⁹ di
cēs Dn̄e de⁹ iſr̄l q̄ſedes ſup cheru
bin tu es de⁹ ſol⁹ regū oīm t̄re tu
feciſti celū ⁊ t̄rā Inclina aurē tuā ⁊
audi Aperi dn̄e oculos tuos ⁊ vi
de ⁊ audi oīa verba ſēnacherib q̄
miſit ut exprobrēret nob̄ deū viuē
tē. Vere dn̄e diſſipauerūt reges
aſſyrioꝝ gētes ⁊ terras oīm ⁊ mi
ſerīt deos eoꝝ in ignē. Nō ei erant
dij ſ; opa manuū hoīm ex ligno
⁊ lapide ⁊ ꝑdiderūt eos. Nunc igit᷑
dn̄e de⁹ nr̄ ſaluos nos fac de māu
eoꝝ ut ſciāt oīa regna terre ꝙ tu
es dn̄s de⁹ ſol⁹ Miſit āt yſaias fi
li⁹ amos ad ezechiā dicens. Hec
dicit domin⁹ deus iſrahel Que dep̄
catus es me ſuper ſennacherib re
ge aſſyrioꝝ audiui. Iſte eſt ſer
mo quē locutus eſt domin⁹ de eo
Spreuit te et ſubſannauit te vir
go filia ſyon poſt terguꝫ tuum ca
put mouit filia iheruſalē. Cui ex
probraſti ⁊ quā blaſphemaſti.
Cōtra quē exaltaſti vocem tuam
⁊ eleuaſti in excelſū oculos tuos.

Cōtra sanctū israhel. Per manū
seruorꝝ tuorꝝ exprobrasti dn̄o ⁊
dixisti. In multitudine curruū me
orū ascēdi excelsa montiū in sūmi
tate libani et succidi sublimas ce
dros eius ⁊ electas abietes illius
Et ingressus sū vsqꝫ ad t'minos ei⁹
⁊ saltū carmeli ei⁹ ego succidi. Et
bibi aquas alienas ⁊ siccaui vesti
gijs pedū meorꝝ omnes aq̄s clau
sas. Nunq̄d nō audisti quid ab
inicio fecerim. Ex dieb⁹ antiquis
plasmaui illud ⁊ nūc adduxi. Erit
qꝫ in ruinā colliū cōpugnātiū ci
uitates munite ⁊ qui sedent in eis
humiles manu. Contremuerūt ⁊
cōfusi sūt facti sūt velut fenū agri
⁊ virens herba tectorꝝ q̄ arefacta
est anteq̄ veniret ad maturitatē.
Habitaculū tuū ⁊ egressum tuū ⁊
introitū tuū ⁊ viā tuā ego p̄sciui
⁊ furorē tuū contra me. Insanisti
in me ⁊ sup̄bia tua ascendit in au
res meas Ponā itaqꝫ circulum in
narib⁹ tuis ⁊ chamū in labijs tu
is ⁊ reducā te in viā p quā venisti
Tibi autē ezechia hoc erit signū
Comede hoc anno que reppereris:
in scd̄o aūt anno q̄ spōte nascunt'
Porro in anno tertio seminate et
metite. plantate vineas ⁊ cōmedi
te fructū earꝫ. Et q̄d cūqꝫ reliquū
fuerit de domo iuda mittet radicē
deorsū ⁊ faciet fructū sursū. De ihe
rusalē q̄ppe egredient' reliquie ⁊
q̄d saluet' de monte syon. Zelus
dn̄i exercituū faciet hoc. Quā ob
rem hec dicit dn̄s de rege assiriorꝝ
Nō ingrediet' vrbē hanc nec mit
tet i eā sagittā nec occupabit eā
clipeus nec circūdabit eā municō
Per viā q̄ venit reuertet' ⁊ ciuitatē
hāc nō ingrediet' dicit dn̄s: ꝓte
gamqꝫ vrbem hāc ⁊ saluabo eam
ꝓpter me ⁊ ꝓpt' dauid seruū meū
Factū ē igit' in nocte illa venit an
gelus dn̄i ⁊ pcussit in castris assi
riorꝝ centūoctogintaquinqꝫ milia.
Cūqꝫ diluculo surrexissꝫ vidit oīa
corpa mortuorꝝ ⁊ recedens abijt
Et reu'sus ē sennacherib rex assyri
orū ⁊ mansit in niniue. Cūqꝫ ado
raret i tēplo nesrach deū suū adra
melech ⁊ sarasar fili⁹ eius pcusse
rūt eū gladio: fugerūtqꝫ in terrā
armeniorꝝ ⁊ regnāuit asaraddon fi
lius eius p eo. ¶ Ca. xx.

In diebus ill' egrotauit ezechias
vsqꝫ ad mortem ⁊ venit ad eū ysa
ias fili⁹ amos ꝓphetes: dixitqꝫ ei.
Hec dicit dn̄s de⁹. Precipe domui
tue. Morieris em̄ tu ⁊ non viues.
Qui cōuertit faciē suā ad parietē
⁊ orauit dn̄m dicēs. Obsecro dn̄e
memēto queso quō ambulauerim
corā te in veritate ⁊ in corde pfecto
⁊ q̄d placitum est corā te fecerim
Fleuit itaqꝫ ezechias fletu mag
no. Et anteq̄ egrederetur ysaias
mediam ptem atrij. fact⁹ ē sermo
dn̄i ad eū dicēs. Reuertere ⁊ dic
ezechie duci populi mei. Hec dic
dn̄s deus dauid p̄ris tui. Audiui
oratōem tuā: vidi lacrimā tuam
et ecce sanaui te. Die tertio ascen
des templū dn̄i ⁊ addam dieb⁹
tuis q̄ndecī annos. Sed ⁊ de mānu
regis assiriorꝝ liberabo te ⁊ ciuitatē
hanc. et ptegā vrbem istam ꝓpter
me ⁊ ꝓpter dauid seruū meū. Dix
itqꝫ ysaias. Afferte massā ficorꝝ
Quā cū attulissēt ⁊ posuissent su
per vlcus eius: curat⁹ est. Dixerat
autē ezechias ad ysaiam. Quod

erit ſignū q dn̄s me ſanauit ⁊ q
aſcēſurus ſū die tertia tēplū dn̄i.
Cui ait yſaias. Hoc erit ſignū a
dn̄o q facturus ſit dn̄s ſermonē
quē locut⁹ ē. Vis ut aſcēdat vm
bra decē lineis aut ut reuertat̄ toti
dē gradib⁹. Et ait ezechias. Fa
cile ē vmbrā creſcere decē lineis.
Nec hoc volo ut fiat. ſ; ut reuerta
tur retrorſū decem gradib⁹. Inuo
cauit itaq yſaias pp̄ha dn̄m ⁊ re
duxit vmbrā p lineas quib⁹ iā
deſcenderat in horologio achaz re
trorſū decem gradib⁹. In tēpe illo
miſit merodach baladā fili⁹ ba
ladan rex babiloniorū lr̄as ⁊ mu
nera ad ezechiā. Audierat eñ q
egrotaſſet ezechias. Letat⁹ ē au
tē in aduētu eorū ezechias ⁊ oſtē
dit eis domū aromatū ⁊ auri ⁊ ar
gentū ⁊ pigmēta varia. vngenta
q ⁊ domū vaſorū ſuorū ⁊ oīa que
habere poterat in theſauris ſuis.
Nō fuit qđ non monſtraret eis eze
chias in domo ſua ⁊ in oī poteſta
te ſua. Venit aūt yſaias pp̄ha ad
regē ezechiā. dixitq ei. Quid dixe
rūt viri iſti. aut vñ venerunt ad
te. Cui ait ezechias. De terra lon
ginq̄ venerūt ad me de babilone
At ille rn̄dit. Quid viderunt in do
mo tua. Ait ezechias. Oīa quecū
q ſunt i domo mea viderūt. Nichil
ē eñ qđ nō mōſtrauerim eis i the
ſauris meis. Dixit itaq yſaias eze
chie. Audi ſermonē dn̄i. Ecce dies
venient et auferent̄ oīa q̄ ſūt in do
mo tua ⁊ q̄ condiderūt p̄res tui vſq
in diē hanc in babilonē. Nō rema
nebit q̄cq̄ ait dn̄s. Sed et de filiis
tuis q̄ egredient̄ ex te q̄s gn̄abis
tollent̄ ⁊ erūt eunuchi i palatio
regis babilonis. Dixit ezechias
ad yſaiā. Bon⁹ ſermo dn̄i quem
locutus eſt. Sit tm̄ pax ⁊ veritas
in dieb⁹ meis. Reliq̄ autē ſermo
nū ezechie ⁊ oīs fortitudo ei⁹ ⁊ q̄
modo fecerit piſcinā ⁊ aqueductū
⁊ introduxerit aq̄s in ciuitatē. nō
ne hec ſcripta ſūt i libro ſermonū
dierū regū iuda. Dormiuitq eze
chias cū patrib⁹ ſuis ⁊ regnauit
manaſſes fili⁹ ei⁹ p eo. Ca. xxi.

Duodecī annorū erat manaſ
ſes cū regnare cepiſſet ⁊ qui
quaginta q̄nq annis regnauit in
ihr̄l'm. Nomē matris ei⁹ aphſiba
Fecitq malū in cōſpectu dn̄i iuxta
ydola gentiū q̄s deleuit dn̄s a fa
cie filiorū iſrl'. Cōuerſuſq ē ⁊ edi
ficauit excelſa q̄ diſſipauerat eze
chias pat ei⁹ ⁊ erexit aras baal
⁊ fecit lucos ſicut fecerat achab
rex iſrl'. ⁊ adorauit oēm militiā ce
li ⁊ coluit eā. Extruxitq aras i do
mo dn̄i de q̄ dixit dn̄s in ihr̄l'm po
nā nomē meū et extruxit altaria
vniuſe militie celi i duob⁹ atriis
tēpli dn̄i. Et traduxit filiū ſuū per
ignē ⁊ ariolatus ē ⁊ obſeruauit
auguria ⁊ fecit phitones et aru
ſpices multiplicauit ut faceret ma
lū corā dn̄o ⁊ irritaret eū. Poſuit
q ydolū luci quē fecerat in tēplo
dn̄i ſup quo locutus ē dn̄s ad da
uid ⁊ ad ſalomonē filiū eius. In
tēplo hoc et in ihr̄l'm quam elegi
de cūctis tribubus iſrahel ponam
nomē meū in ſempiternū ⁊ vltra
non faciam cōmoueri pedem iſra
hel de terra quā dedi patrib⁹ eorū
ſi cuſtodierint ope oīa que p̄cepi
eis ⁊ vniuerſā legem quam mā
dauit eis ſeruus meus moyſes.

Jlli vero non audierūt· ſʒ ſeducti
ſūt a manaſſe vt facerent malum
ſup gentes q̄s ↄtriuit dn̄s a facie
filiorū iſrl̄· Locutuſq; ē dn̄s i ma
nu ſeruoꝝ ſuoꝝ ꝓphetaꝝ dicens.
Quia fecit manaſſes rex iuda ab
hōminacōnes iſtas peſſimas ſuper
omia q̄ fecerūt amorrei ante eū; ⁊
peccare fecit etiā iudā in immūdi
cijs ſuis: ꝓpterea hec dicit dn̄s de⁹
iſrahel· Ecce ego inducā mala ſup
iherusalē; ⁊ iudā, ⁊ quicūq; audi
erit tinniant ambe aures eius· Et
extendā ſup ihrl̄ʒ funiculū ſama
rie ⁊ pondus domus achab. ⁊ de
lebo iheruſalē ſicut deleri ſolent ta
bule· Delens vertā; ⁊ ducā crebri
us ſtilū ſup faciē eius· Dimittam
vero reliquias hereditatis mee ⁊
trdā eas in manus inimicoꝝ ei⁹.
erūtq; in vaſtitatē; ⁊ in rapinā cū
ctis aduſarijs ſuis: eo ꝙ fecerint
malū corā me ⁊ pſeuerauerūt irri
tantes me ex die q̄ egreſſi ſūt pa
tres eoꝝ ex egipto vſq; ad hanc
diē· Jnſup ⁊ ſanguinē innoxium
fudit manaſſes multū nimis do
nec impleret iheruſalem vſq; ad
os abſq; pctīs ſuis quib⁹ peccare
fecit iudā; vt faceret malū coram
dn̄o. Reliqua autē; ſermonū ma
naſſe ⁊ vniūſa q̄ fec̄ ⁊ peccatū ei⁹
q̄d peccauit: nōne hec ſcripta ſūt i
libro ſmonū dieꝝ rēgū iuda.ᶜ Dor
miuitq; manaſſes cū prīb⁹ ſuis
⁊ ſepultus ē in orto domus ſue in
orto ozam ⁊ regnauit amon fili⁹ ei⁹
p eo. Vigintiduoꝝ annoꝝ erat
amon cū regnare cepiſſ;: duobuſq;
annis regnauit in iheruſalē;· No
men mrīs ei⁹ meſſallemeth filia
arus de ietheba· Fecitq; malū in
ↄſpcū dn̄i ſicut fecerat manaſſes
prī eius, ⁊ ambulauit in omni via
p quā ambulauerat pater eius·
Seruiuitq; immūdicijs quib⁹ ſer
uiebat pater ei⁹, ⁊ adorauit eas ⁊
dereliq̄t dn̄m deū prm̄ ſuorū ⁊ nō
ambulauit i via dn̄i· Tetēderūtq;
ei inſidias ſerui ſui· ⁊ interfecerūt re
gē in domo ſua· Percuſſit āt ppl̄s
terre omēs q̄ cōiurauerāt ↄtra re
gē amon, ⁊ ↄſtituerūt ſibi regē io
ſiam filiū; ei⁹ p eo· Reliq̄ āt ſmo
nū amon q̄ fecit: nonne hec ſcrip
ta ſūt in libro ſermonū dieꝝ regū
iuda.ᶜ Sepelierūtq; eū i ſepulchro
ſuo in orto ozam, ⁊ regnauit ioſias
filius eius p eo·

Ca·xxij·

Octo annorū erat ioſias cū re
gnare cepiſſet ⁊ trigitauno
anno regnauit in ihrl̄m· Nomen
mrīs eius ydida filia phadaia de
beſechat· Fecitq; q̄d placitū erat
corā; dn̄o ⁊ ambulauit p omnes
vias dauid prīs ſui· Non declina
uit ad dexterā ſiue ad ſiniſtram·
Anno autē; octauodecīo regis io
ſie miſit rex ſaphan filiū; aſlia fi
lij meſullā ſcribā; tēpli dn̄i: dicēs
ei· Vade ad helchiam ſacerdotem
magnū; vt ↄflet pecunia q̄ illata
ē in templū dn̄i quā collegerūt ia
nitores tēpli a populo: deturq; fa
bris p prepoſitos domus dn̄i. Qui
⁊ diſtribuāt eā hijs q̄ operant in
tēplo dn̄i ad inſtaurāda ſartate
cta tēpli: tignarijs videlicet ⁊ cemē
tarijs ⁊ hijs q̄ interrupta ↄponunt
⁊ vt emant ligna ⁊ lapides de la
picidinis ad inſtaurandū tēplū
dn̄i· Verūtamē non ſupputet eis
argentū; q̄d accipiūt· ſʒ i poteſta
te habeant ⁊ in fide· Dixit autem

helchias pōtifex ad ſaphā ſcribā
Librū legis reppi i domo dñi· De
ditq̧ helchias volumē ſaphā ſcri
be q̄ ⁊ legit illud· Venit q̧ ſaphā
ſcriba ad regē ⁊ renūtiauit ei q̄d
p̄cepat et ait· Cōflauerūt ſerui tui
pecuniā que repta ē in domo dñi
et dederūt vt diſtribueret̄ fabris
ac p̄fectis opm tēpli dñi· Narra
uit q̧ ſaphan ſcriba regi dicens·
Libꝝ dedit m̄ helchias ſacerdos·
Quē cū legiſſet ſaphā corā rege ⁊
audiſſet rex verba libri legis dñi
ſcidit veſtimēta ſua et p̄cepit hel
chie ſac̄doti ⁊ ahichiā filio ſaphā
⁊ achobor filio michā ⁊ ſaphan
ſcribe ⁊ aſaie ſeruo regis dicens·
Ite ⁊ ꝯſulite dñm ſup me ⁊ ſup po
pulo ⁊ ſup ōni iuda de verbꝪ volu
mis iſti⁹ q̄d inuētū ē· Magna em̄
ira dñi ſuccēſa ē ꝯtra nos· qꝛ non
audierūt p̄res noſtri verba libꝪ h⁹
vt facerēt om̄e q̄d ſcriptū eſt no
bis· Ierūt itaq̧ helchias ſacerdos
⁊ ahichā ⁊ achobor ⁊ ſaphan ⁊
aſaia ad oldan ꝓphetē vxorē ſel
lum filij thecue filij aras cuſtodis
veſtiū q̄ habitabat in ihr̄lm i ſe
cūda· locutiq̧ ſūt ad eā· Et illa re
ſpondit eis· Hec dicit dñs deus iſ
rahel Dicite viro qui miſit vos ad
me· Hec dicit dñs· Ecce ego ad
ducā mala ſup locū iſtū ⁊ ſup ha
bitatores ei⁹ ōmia verba legis q̄
legit rex iuda· qꝛ dereliquerūt me
⁊ ſacrificauerūt dijs alienis irritā
tes me i cūctis opibꝫ manuū ſua
rū· Et ſuccēdet̄ idignacō mea in lo
co hoc ⁊ nō extinguet̄· Regi autē
iuda qui miſit vos vt ꝯſuleretis
dñm ſic dicetis· Hec dicit domin⁹
de⁹ iſrahel· Pro eo qꝙ audiſti ver
ba voluminis ⁊ perterritū eſt cor
tuū ⁊ humiliatus es coram dño
Auditis ſermonib⁹ cōtra locū iſ
tū ⁊ h̄itatores eius qꝙ videlicet fie
rent i ſtuporē ⁊ in maledictū ⁊ ſci
diſti veſtimēta tua ⁊ fleuiſti corā
me ⁊ ego audiui ait dñs· idcirco
colligā te ad p̄res tuos et collige
ris ad ſepulchꝝ tuū i pace ut nō
videant oculi tui oia mala q̄ itro
ducturus ſum ſup locum iſtum·

Et renuntiaue Ca· xxiij·
rūt regi q̄d dixerat· Qui mi
ſit ⁊ congregati ſunt ad eum om
nes ſenes iuda ⁊ iheruſalē Aſcē
ditq̧ rex templū domini ⁊ ōnes
viri iuda vniuerſiq̧ qui habita
bant in ihr̄lm cū eo ſacerdotes ⁊
ꝓphe ⁊ ois ꝑplus a puo vſq̧ ad
magnū legitq̧ cūctis audiētib⁹
oia verba libri federis q̄ inuētus
ē i domo dñi· Stetit q̧ rex ſup grā
dū ⁊ fed⁹ pcuſſit corā dño ut am
bularent poſt dñm ⁊ cuſtodirēt
p̄cepta ei⁹ ⁊ teſtimonia ⁊ cerimo
nias in omni corde et in tota aīa
et ſuſcitarēt verba federis huius
que ſcripta erant in libro illo· Ac
quieuit q̧ populus pacto· Et p̄ce
pit rex helchie pontifici ⁊ ſacerdo
tib⁹ ſecundi ordinis ⁊ ianitorib⁹
ut picerent de templo dñi omnia
vaſa q̄ facta fuerāt baal et i luco
⁊ vniūſe militie celi ⁊ cōbuſſit ea
foris ihr̄lm in ꝯualle cedrō ⁊ tulit
puluerē eoꝝ i bethel· Et delecit au
ruſpices quos poſuerāt reges iu
da ad ſacrificandum i excelſis per
ciuitates iuda et in circuitu iheru
ſalem ⁊ eos qui adolebant incen
ſum baal ⁊ ſoli et lune et duode
cim ſignis et omni militie celi·

Et efferri fecit lucum de domo dñi
foras iheruſalē in cõualle cedrõ
⁊ cõbuſſit eũ ibi ⁊ redegit ĩ pulue
rem ⁊ ꝓiecit ſup ſepulchra vulgi
Deſtruxitqꝫ edículas effeminato
rũ q̃ erãt in domo dñi: ꝑ quibus
mulieres texebãt q̃ſi domũculas
luci. Congregauitqꝫ omnes ſacer
dotes de ciuitatib⁹ iuda ⁊ ꝯtamina
uit excelſa vbi ſacrificabãt ſacer
dotes de gabaa vſqꝫ berſabee. Et
deſtruxit aras portarũ in introitu
oſtij ioſie pñcipis ciuitatis. qđ erat
ad ſiniſtrā porte ciuitatis. Verũ
tamen nõ aſcendebãt ſacerdotes
excelſoꝝ ad altare dñi in iheruſa
lē. ſꝫ tm̃ ꝯmedebant azima in me
dio fratꝝ ſuoꝝ. Cõtaminauitqꝫ
topheth qđ ẽ in cõualle filij ennon.
vt nemo ꝯſecraret filiũ ſuũ aut fi
liã ꝑ ignem moloch. Abſtulitqꝫ
equos quos dederant reges iude
ſoli in introitu tẽpli dñi iuxta exe
drã natamelech eunuchi. q̃ erat
in pharurim. currus aũt ſolis cõ
buſſit igni. Altariaqꝫ q̃ erãt ſuper
tecta cenaculi achaz q̃ fecerant re
ges iuda ⁊ altaria que fecerãt ma
naſſes ĩ duobus atrijs tẽpli dñi
deſtruxit rex ⁊ cucurrit inde ⁊ diſꝑ
ſit cinerē eoꝝ in torrentẽ cedron
Excelſaqꝫ que erãt ĩ ihr̃lm ad dex
trã partẽ montis offenſiõis que
edificauerat ſalomõ rex iſrl̃ aſta
roth ydolo ſydonioꝝ ⁊ chamos
offenſiõi moab ⁊ melchon abho
minacõi filioꝝ ãmon. polluit rex
⁊ ꝯtriuit ſtatuas ⁊ ſuccidit lucos
repleuitqꝫ loca eoꝝ oſſib⁹ mortu
oꝝ. Inſuper ⁊ altare qđ erat in be
thel ⁊ excelſũ qđ fecerat ierobo ã
filius nabath q̃ peccare fecit iſrl̃

⁊ altare illđ excelſũ deſtruxit atqꝫ
cõbuſſit ⁊ cõminuit in puluerem
ſuccẽditqꝫ etiã lucũ Et ꝯuerſus io
ſias vidit ibi ſepulchra q̃ erant
in monte: miſitqꝫ ⁊ tulit oſſa de ſe
pulchris ⁊ cõbuſſit ea ſup altare
⁊ polluit illud iuxta verbum dñi
qđ locutus ẽ vir dei q̃ ꝑdixeãt ver
ba hec. Et ait Quis eſt titulus ille
quē video. Rñderũtqꝫ ei ciues vr
bis illi⁹. Sepulchꝝ ẽ hominis dei
q̃ venit de iuda ⁊ ꝑdixit vͣba hec
que feciſti ſup altare bethel Et ait
Dimitte eũ. Nemo ꝯmoueat oſſa
eius Et intacta manſerunt oſſa il
lius cũ oſſib⁹ ꝓphete qui venerat
de ſamaria. Inſup ⁊ omnia fana
excelſoꝝ que erãt in ciuitatib⁹ ſa
marie que fecerãt reges iſrl̃ ad ir
ritandũ dñm abſtulit ioſias ⁊ fe
cit eis ſcđꝫ omĩa q̃ fecerat ĩ bethel
Et occidit vniũſos ſac̃dotes excel
ſoꝝ q̃ erãt ibi ſup altaria ⁊ ꝯbuſ
ſit oſſa humana ſup ea. Reũſuſqꝫ
eſt iheruſalē ⁊ ꝑcepit omni ꝑplo
dicens. Facite phaſe dño deo ve
ſtro: ſcđm qꝫ ſcriptū ẽ in libro fe
deris huius. Nec em̃ factũ ẽ pha
ſe tale a dieb⁹ iudicũ q̃ iudicaue
rũt iſrl̃ ⁊ omniũ dieꝝ regũ iſrahel
⁊ regū iuda ſicut in octauodecĩo
anno regis ioſie factū eſt phaſe
iſtud dño in iheruſalem. Sed ⁊
phitones ⁊ ariolos ⁊ figuãs ydo
loꝝ ⁊ immũditias ⁊ abhominati
ones q̃ fuerũt in terra iuda ⁊ ihe
ruſalem abſtulit ioſias vt ſtatu
eret vͣba legis que ſcripta ſunt in
libro quẽ inuenit helchias ſacer
dos in tẽplo dñi. Similis illi non
fuit ante eũ rex qui reuerteret̃ ad
dñm in omĩ corde ſuo ⁊ ĩ tota aĩa

sua et vniuersa virtute sua iuxta
oēm legē moysi neqꝫ post eū sur/
rexit simil' illi. verūtamē nō ē auſ9
dñs ab ira furoris sui magni q̄ irā/
tus est furor ei9 cōtra iudā ꝓpt
irritacōes quib9 ꝓuocauerat eū
manasses. Dixit itaqꝫ dñs Etiā iu/
dam auferā a facie mea sicut ab/
stuli isrl' et ꝓiciā ciuitatē hāc quā
elegi ihrl'm et domū de qua dixi.
erit nomē meū ibi Reliqua autē
sermonū iosie et vniuersa q̄ fecit
nōne hec scripta sūt in libro verbo/
rū dierū regū iuda. In dieb9 ei9
ascendit pharao nechao rex egi/
pti ↄtra regē assyrioꝝ ad flumen
eufraten. Et abijt iosias rex in oc/
cursū ei9 et occisus est i mageddo
cū vidisset eū. et portauerūt eū ſui sui
mortuū de mageddo et ptulerūt in
iherusalē et sepelierūt eū in sepul/
chro suo Tulitqꝫ ppl's tre ioachā
filium iosie et vnxerūt eū et ↄstitu/
erūt eū regē ꝓ prē suo. Vigintitri/
um ānoꝝ erat ioachaz cū regna/
re cepisset et trib9 mensib9 regna/
uit in ihrl'm. Nomē mrīs ei9 ami/
thal filia iheremie de lobna. Et fecit
malū corā dño iuxta oia que fece/
rant patres ei9. Vinxitqꝫ eū pha/
rao nechao i reblatha q̄ est i ter/
ra emath ne regnaret i ihrl'm. Et
imposuit mulctā terre centū talē/
tis argēti et talēto auri. Regēqꝫ cō/
stituit pharao nechao heliachi
filiū iosie ꝓ iosia prē ei9. vertitqꝫ
nomen ei9 ioakim. porro ioachā
tulit et duxit in egiptū. Argentū
aūt et auꝝ dedit ioakim phara/
oni cū indixisset terre p singulos
ut ↄferret iuxta preceptū pharao/
nis. Et vnumquemqꝫ iuxta vires
suas exegit tam argentum q̄ aurū
de populo terre ut daret pharaoni
nechao. Vigintiquinqꝫ annoꝝ
erat ioakim cū regnare cepisset et
vndecī ānis regnauit in ihrl'm. No/
mē mrīs ei9 zebida. filia phadaia
de ruma. Et fecit malū corā dño iuxta
oia q̄ fecerāt p̄res ei9. Ca. xxiiij.

In dieb9 ei9 ascendit nabuchodo/
nasor rex babilonis et factus ē ei
ioakim seruus trib9 annis et rur/
sū rebellauit cōtra eū. Immisitqꝫ ei
dñs latrūculos chaldeorū et la/
trūculos syrie et latrūculos moab
et latrunculos filioꝝ āmon et im/
misit eos in iudā ut disperderēt eā
iuxta vbū dñi qd locut9 fuerāt p
ſuos suos ꝓphetas. Factū est āt hoc
per verbum dñi contra iudam ut
auferret eū corā se ꝓpter peccata
manasse vniuersa que fecit et ꝓpt
sanguinem innocētium quem effu/
dit et impleuit ihrl'm cruore inno/
centium et ob hāc rem noluit dñs
ꝓpitiari. Reliqua aūt sermonū
ioakim et vniūsa que fecit. nōne
hec scripta sūt i libro sermonū die/
rū regū iuda. Et dormiuit ioakī
cū prib9 suis et regnauit ioachin
fili9 ei9 ꝓ eo. Et vltra nō addidit
rex egipti ut egrederet de terra su/
a. Tulerāt eni rex babilonis a riuo
egipti vsqꝫ ad fluuium eufraten
omnia que fuerant regis egipti
Decem et octo annoꝝ erat ioachin
cum regnare cepisset et trib9 mē/
sibus regnauit i iherusalem. No/
mē matris eius noesta filia hel/
nathan de iherusalē. Et fecit ma/
lū corā dño iuxta oia que fecerat
pater eius. In tempore illo ascen/
derūt ſui nabuchodonosor regis

babilonis in iheruſalem et circū
data eſt vrbs municōnibus. Ve
nitq; nabuchodonoſor rex babi
lonis ad ciuitatem cū ſeruis ſuis
vt oppugnarēt eā. Egreſſuſq; eſt
ioachim rex iuda ad regē babi
lonis ipſe ⁊ mater ei⁹ ⁊ ſerui ei⁹ et
pncipes ei⁹ ⁊ eunuchi eius ⁊ ſuſce
pit eū rex babilonis ãno octauo
regni ſui. Et ptulit inde omēs the
ſauros domus dn̄i et theſauros
domus regie ⁊ cōcidit vniūſa va
ſa aurea que fecerat ſalomon rex
iſrl' in tēplo dn̄i iuxta verbū dn̄i
et tranſtulit omnē ihrlm ⁊ vniū
ſos pncipes ⁊ omēs fortes exerci
tus decē milia in captiuitatē ⁊ om
nem artificē ⁊ incluſorē: nihilq;
relictū eſt exceptis paupibus po
puli terre. Trāſtulitq; ioachim ī
babilonē ⁊ mrem regis ⁊ vxores
regis ⁊ eunuchos regis ⁊ iudices
terre duxit in captiuitatē de iheru
ſalē in babilonem ⁊ omēs viros
robuſtos ſeptē milia ⁊ artifices
⁊ incluſores mille. omēs viros for
tes et bellatores: duxitq; eos rex
babilonis captiuos in babilonē
Et cōſtituit mathathiā patruū
eius p eo: impoſuitq; nomē ei ſe
dechiam. Viceſimū ⁊ pmū annū
etatis habebat ſedechias cū reg
nare cepiſſet ⁊ vndecim annis re
gnauit in ihrlm. Nomē mris ei⁹
erat amithal: filia ihēmie de lob
na. Et fecit malū corā dn̄o: iuxta
omnia q̄ fecerat ioachim. Iraſce
batur enī dn̄s ɔtra ihrlm ⁊ con
iudam: donec pieceret eos a facie
ſua. Receſſitq; ſedechias a rege ba
bilonis. Ca. xxv.

Factū eſt autem anno nono
regni eius menſe decimo decima
die menſis venit nabuchodono
ſor rex babilonis ipſe ⁊ omnis ex
ercitus ei⁹ in iheruſalem ⁊ circūde
derūt eam ⁊ extruxerūt in circuitu
ei⁹ municōes. Et clauſa eſt ciuita
tas atq; vallata vſq; ad vndeci
mū annū regis ſedechie nona die
mēſis. Preualuitq; fames in ciui
tate: nec erat panis populo terre
Et interrupta eſt ciuitas ⁊ omēs
viri bellatores nocte fugerūt p vi
am q̄ eſt inter duplicē murū ad
ortū regis. Porro chaldei obſide
bant in circuitu ciuitatem. Fugit
itaq; ſedechias p viā q̄ ducit ad
cāpeſtria ſolitudinis. Et pſecutus
eſt exercit⁹ chaldeorū regē: ɔpre
henditq; eū in planitie ihericho ⁊
omēs bellatores qui erāt cū eo di
ſperſi ſūt ⁊ reliquerūt eū. Apprehē
ſum ergo regē duxerūt ad regem
babilonis in reblatha. q̄ locutus
eſt cū eo iudiciū. Filios aūt ſede
chie occidit corā eo ⁊ oculos ei⁹
effodit: vinxitq; eū cathenis ⁊ ad
duxit in babilonē. Mēſe quinto
ſeptima die menſis ipſe ē annus
nonuſdecimus regis babilonis
venit nabuzardan pnceps exer
citus ſeru⁹ regis babilonis in ihe
ruſalem ⁊ ſuccendit domū dn̄i ⁊
domū regis ⁊ domos iheruſalem
omnemq; domū cōbuſſit igni et
muros iheruſalē in circuitu deſtru
xit omīs exercitus caldeorū q̄ erat
cū pncipe militū. Reliquā āt ppli
partē q̄ remanſerat in ciuitate ⁊
pfugas q̄ transfugerāt ad regē
babilonis ⁊ reliquū vulgus trāſ
tulit nabuzardan pnceps militie
et paupib⁹ terre reliqt vinitores

⁊ agᷓcolas. Columpnas autē ereas
que erant in templo domini ⁊ ba
ſes ⁊ mare ereum quod erāt in do
mo domini cōfregerunt chaldei ⁊
tranſtulerūt es omne ī babilonē
Ollas quoqʒ ereas ⁊ trullas ⁊ tri
dētes ⁊ ciphos ⁊ mortariola ⁊ om
nia vaſa erea in quibus miniſtrē
bant tulerūt. nec non ⁊ turibula
et fialas. Que aurea aurea ⁊ que
argētea argentea. tulit princeps
militie. ideſt colūnas duas. mare
vnum ⁊ baſes quas fecerāt rex ſa
lomon in templo domini. Nō erāt
pondus eris omniū vaſorū. De
cem ⁊ octo cubitos altitudinis ha
bebat columna vna ⁊ capitellū
ereū ſuper ſe altitudinis triū cubi
torū ⁊ retiaculū ⁊ malagranata
ſuper capitellū columne. omnia
erea. Similē ⁊ columna ſecunda
habebat ornatum. Tulit quoqʒ prin
ceps militie ſaraiā ſacerdotē pri
mū ⁊ ſophoniā ſacerdotē ſecundū ⁊
tres ianitores ⁊ de ciuitate eunuchū
vnū qui erāt prefectus ſuper bella
tores viros ⁊ quinqʒ viros de hiis
qui ſteterāt coram rege quos rep
perit in ciuitate ⁊ ſopher principē
exercitus qui probabat tyrones
de populo terre et ſex viros e vulgo
qui inuēti fuerāt ī ciuitate. Quos
tollens nabuzardā princeps mi
litum duxit ad regem babilonis
in reblata. percuſſitqʒ eos rex ba
bilonis et interfecit eos in rebla
ta in terra emath. Et tranſlatus
eſt iuda de terra ſua. Populo au
tem qui relictus erat ī terra iuda
quem dimiſerat nabuchodono
ſor rex babilonis p̄fecit godoli
am filium aichan filii ſaphā. Que
cum audiſſent omnes duces mili
tum ipſi et viri qui erant cū eis videli
cet quod conſtituiſſet rex babilonis
godoliam. venerūt ad godoliā
in maſpha iſmahel filius natha
nie et iohannan filius caree ⁊ ſe
raia filius thanameth netopha
tites ⁊ iezonias filius machati ip
ſi et ſocii eorum. Iurauitqʒ godo
lias ipſis et ſociis eorum dicens
Nolite timē ſeruire chaldeis. Manē
te in terra ⁊ ſeruite regi babilōis
et bene erit vobis. Factum eſt aūt
in menſe ſeptimo venit iſmahel
filius nathanie filii eliſama de ſe
mine regio et decem viri cum eo.
percuſſeruntqʒ godoliam qui et
mortuus eſt. ſed ⁊ iudeos et chal
deos qui erāt cum eo in maſpha
Conſurgenſqʒ omnis populus a
paruo vſqʒ ad magnum et prin
ceps militū venerūt in egiptum.
timentes chaldeos. Factum eſt ve
ro in anno triceſimoſeptimo trāſ
migrationis ioachin regis iude
menſe duodecimo viceſima ⁊ ſep
tima die menſis. ſubleuauit euil
merodach rex babilonis āno quo
regnare ceperat caput ioachin re
gis iuda de carcere et locutus eſt
ei benigne. Et poſuit thronū eius
ſuper thronum regum qui erant
cum eo in babilone ⁊ mutauit ve
ſtes eius quas habuerāt in carce
re et comedebat panem ſemper i
conſpectu eius cunctis diebus vi
te ſue. annonam quoqʒ conſtituit ei ſi
ne intermiſſione que et dabatur
ei a rege per ſingulos dies omni
bus diebꝰ vite ſue.

Explicit liber regū quartus.

Incipit plogꝰ btī iheronimi pſ-
biteri in libros palipomenō·

SI ſeptuaginta īter-
pretū pura ⁊ vt ab
eis ī grecū verſa eſt
editō pmaneret· ſu-
pflue mi chromati
epoꝝ ſanctiſſime atqꝫ doctiſſime i-
pelles· vt hebrea volumia latino
ſmone trāſferrē; Qd ei ſemel au-
res hoīm occupauerat ⁊ naſcētis
eccie roborauerat fidē· iuſtū erat
etiā noſtro ſilencio comprobari
Nūc vero cū ꝓ varietate regionū
diuiſa ferātur exemplaria ⁊ germa-
na illa ātiquaqꝫ trāſlatio corrup-
ta ſit atqꝫ violata noſtri arbitrij
putas aut e pluribꝰ iudicare qd
verū ſit: ā nouū opus i veteri ope-
cudere illudētibuſqꝫ iudeis cornicū
vt dicit oculos cōfigere. Alexan-
dria ⁊ egiptus in ſeptuagita ſuis
eſichiū laudat auctorē· cōſtātino-
polis vſqꝫ ātiochiā luciani marti-
ris exemplaria ꝓbat Medie iter
has puincie paleſtinos codices
legūt qs ab origine elaboratos
euſebiꝰ ⁊ pāphilus vulgauerūt
Totuſqꝫ orbis hac iter ſe trifaria
varietate cōpugnat. Et cte orige-
nes nō ſolū exempla cōpoſuit qtu-
or editionū e regione ſingula ver-
ba deſcribens vt vnꝰ diſſentiens
ſtati ceteris iter ſe cōſentiētibꝰ ar-
guat: ſꝫ qd maioris audacie eſt i
editione ſeptuagita theodocōis
edicōem miſcuit· aſteriſcis deſig-
nās q minꝰ fuerint· ⁊ vgul q ex ſu-
pfluo videbant appoſita. Si igit
alijs licuit nō tenere qd ſemel ſuſ-
ceperāt ⁊ poſt ſeptuagita cellulas
que vulgo ſine auctore iactant
ſingulas cellulas aperuere· hocqꝫ
in eccleſijs legit qd ſeptuaginta
neſciert· Cur me nō ſuſcipiāt la-
tini mei qui inuiolata editōne ve-
teri ita nouā cōdidi vt laborē meū
hebreis ⁊ qd hijs maius ē apl'is
auctoribꝰ cōprobē. Scripſi nuper
librū de optimo gn̄e interptandi
oñdēs illa de euāgelio· Ex egipto
vocaui filiū meū· et qm̄ nazareus
vocabit· ⁊ videbūt in quē cōpuxert
⁊ illud apoſtoli· qꝫ oculꝰ nō vidit
nec auris audiuit ⁊ in cor hoīs n̄
aſcendert q prepauit deꝰ diligenti-
bus ſe· ceteraqꝫ hijs ſimilia in he-
breoꝝ libris inueniri· Certe apl'i
⁊ euāgeliſte ſeptuaginta iterpre-
tes nouerāt· Et vn̄ eis hec dicē q
i ſeptuagita nō habent. Criſtus
dn̄s noſter vtriuſqꝫ teſtamēti cō-
ditor i euāgelio ſm iohānem qui
credit iquit i me ſicut dicit ſcrip-
tura: flumina de ventre eiꝰ fluent
aq vive. Vtiqꝫ ſcriptū ē qd ſalua-
tor ſcriptū eē teſtat Vbi ſcriptū
eſt. Septuagita non hn̄t· apocri-
fa neſcit eccia· Ad hebreos igit re-
uertendū ē: vn̄ ⁊ dn̄s loquitur ⁊
diſcipuli exēpla pſumūt· Hec pa-
ce veteꝝ loquor ⁊ obtrectatoribꝰ
meis tantū rn̄deo q canino dēte me-
rodūt· i publico detrahentes ⁊ le-
gētes in angulis v accuſatores ⁊
defenſores cū in alijs ꝓbant qd i
me reprobant qſi virtus ⁊ viciū
nō i rebus ſit· ſꝫ cū auctore mutet.
Ceteꝝ nemini editionē ſeptuagi-
ta trāſlatoꝝ olim de greco emen-
datam tribuiſſe me noſtris· nec
inimicū debere eſtimari eoꝝ qs i
cōuētu fratrū ſemp ediſſero· Et q

nūc hebreiam̄ id ē v̄ba dieꝝ itꝫ
p̄tat⁹ ſū idcirco feci vt iextricabi
les moras ⁊ ſiluā noīm q̄ ſcripto
rū ꝯfuſa ſūt vicō ſēſuūqꝫ barbal
ne apti⁹ ⁊ p v̄ſuum cola digererē
mihimetipi ⁊ meis: iux̄ iſmeniū
canēs ſi aures ſurde ſūt ceteroꝝ.

Explicit plog⁹. Incipit lib̄ pa
lipomenō. Ca. p̄.

Adā ſeth enos cay
nan malaleel iared
enoch matuſale la
mech noe ſem chā
et iafeth. Filij ia
feth: gomer magog madai ⁊ ia
uan thubal moſoch thiras Por
ro filij gomer: aſcenē ⁊ riphat et
thogorma. Filij autē iauan: eliſa ⁊
tharſis cethim ⁊ dodanim. Filij
chā: chus ⁊ meſraim phut ⁊ cha
naan. Filij autē chus: ſaba ⁊ eui
la ſabatha ⁊ regma et ſabatha
ca Porro filij regma: ſaba ⁊ dadā
Chus autē genuit nēroth. Iſte
cepit eſſe potēs in terra. Meſraim
vero genuit ludim ⁊ anamim ⁊ la
abim et nepthuim phetruſimqꝫ
chaſluim de quib⁹ egreſſi ſūt phi
liſtijm ⁊ capthurim. Chanaā vē
ro genuit ſydonem p̄mogenitum
ſuū etheumqꝫ ⁊ iebuſeū ⁊ amor
reum ⁊ gergeſeum eueūqꝫ et ara
cheum ⁊ aſineum aradiumqꝫ ⁊ ſā
mareū ⁊ ematheū. Filij ſem: elam
⁊ aſſur ⁊ arfaxad et lud ⁊ aram.
Filij aram: hus ⁊ hul ⁊ gether et
mes. Arfaxad autē genuit ſale q̄
et ipſe genuit heber. Porro heber
nati ſunt duo filij nomē vni pha
lech quia in dieb⁹ eius diuiſa eſt
terra et nomē fratris eius iectan

Iectan autē genuit elmodad et
ſaleph ⁊ aſormoth ⁊ iare adurā
quoqꝫ ⁊ vzal ⁊ decla. ebal etiā et
abimael et ſaba necnō ⁊ ophir
⁊ euila et iobab. Omēs iſti filij ie
ctā. Sem arfaxad ſale heber pha
lech ragau. ſeruch nachor thare
abram iſte ē abrahā. Filij autē
abraham: iſaac ⁊ iſmahel. Et hee
generacōes eoꝝ. Primogenitus
iſmahelis nabaioth ⁊ cedar ⁊ ab
dehel ⁊ mabſan ⁊ maſma ⁊ duma
maſſa addad ⁊ themā iachur na
phis cedma. Hij ſunt filij iſmahe
lis. Filij autē cethure concubine
abrahā quos genuit: zamrā iec
ſan madan madian ieſboc ⁊ ſue
Porro filij iecſan: ſaba ⁊ dadan.
Filij autē dadan: aſurim ⁊ lathu
ſim ⁊ loomim. Filij autē madiā:
epha ⁊ epher et enoch ⁊ abida ⁊
eldaa. Omēs hij filij cethure. Ge
nerauit aūt abrahā iſaac cuius
fuerūt filij eſau et iſrl̄. Filij eſau
eliphaz rahuel iehus ielon cho
re. Filij eliphaz: theman. omar.
cepphi. gothā cenē. thāna. ama
lech. Filij rahuel: naath zara ſā
ma meza. Filij ſeir: lothā ſobal ſe
beō. ana. diſō. eſer. diſan. Filij lo
thā: hori: ahohimā. Soror aūt lo
thā fuit thāna. filij ſobal: aliā ⁊
manaath ⁊ ebal et ſephi onā. Fi
lij ſebeō: ahaia ⁊ ana. filij anā: di
ſō. filij diſō hamarā et eſebā ⁊ ie
thrā ⁊ charrā. filij eſer: balaā et
zaban ⁊ iachā. filij diſā: vs ⁊ arā
Iſti ſūt reges q̄ īpauerūt ī t̄ra edō
anteq̄ eēt rex ſup filios iſrl̄. Bale fi
li⁹ beor et nomē ciuitatis ei⁹ denaba
Mortuus eſt autem bale ⁊ regna
uit pro eo iobab fili⁹ ſare de boſra

Cu̅qꝫ ⁊ iobab fuiſſet mortuꝰ·reg̅
uit ꝓ eo huſan de terra themão
ru̅·Obijt qꝫ ⁊ huſa̅ ⁊ regnauit ꝓ
eo adad filius badad q̊ ꝑcuſſit
madian in terra moab ⁊ nomen
ciuitatis eiꝰ auith·Cu̅qꝫ ⁊ adad
fuiſſet mortuꝰ·reg̅uit ꝓ eo ſemla
de maſreca·Sed et ſemla mortuꝰ
e̅ ⁊ reg̅uit ꝓ eo ſaul de roboth q̅
iuxta amne̅ ſita e̅·Mortuo qꝫ ſaul
regnauit ꝓ eo balaana filiꝰ acho
bor·Sꝫ ⁊ hic mortuꝰ e̅ ⁊ regnauit
ꝓ eo adad cuiꝰ vrbis nome̅ fuit
phau ⁊ appellata eſt vxor eiꝰ me
hetabel filia matred filie mezaab
Adad a̅t mortuo duces ꝓ regibꝰ
i edoꝝ ee̅ cepe̅rt dux thana̅·dux al
ua·dux iethet·dux oolibama·dx
hela·dux phinon·dux cene̅·dux
thema̅·dux mapſar·dux mageli
hel·dux hira̅·Hij duces edom·

Filij aute̅ iſrl̅ rube̅. Ca·ij·
ſimeon leui·iuda·iſachar·⁊
zabulo̅·da̅·ioſeph·beniamí·nep
talim·gad·⁊ aſer·Filij iuda·her au
na̅ ⁊ ſela·Hij tres nati ſu̅t ei de filia
ſue chananitidis·Fuit aute̅ her
primogenitus iuda malꝰ cora̅ do
mino ⁊ occidit eu̅·Thamar aute̅
nurus eiꝰ peperit ei phares ⁊ zara̅
Oe̅s ḡ filij iuda quinqꝫ·Filij au̅t
phares eſrom ⁊ amul·Filij qꝫ za
re zamri et ethan et ema̅·chalcal
qꝫ ⁊ darda ſimul q̅nqꝫ·Filij char
mi achar qui turbauit iſrl̅ ⁊ pec
cauit in furto anathematis·Filij
ethan azaias·Filij aute̅ eſrom q̊
nati ſu̅t ei ieramehel ⁊ ram ⁊ calu
bi h̓ eſt caleph·Porro ra̅ genuit
aminadab·aminadab autem ge
nuit naaſon p̃ncipeꝫ filioꝝ iuda
Naaſo̅ qꝫ genuit ſalma de q̊ ortus

eſt booz·Booz vero genuit obed
qui ⁊ ipe̅ genuit iſai·Iſai aute̅ ge
nuit p̃mogenitu̅ heliab·ſecundu̅
abinadab·terciu̅ ſimmaha·quå
tu̅ nathanahel·q̅ntu̅ raddai·ſex
tu̅ aſon·ſeptimu̅ dauid·quoꝝ ſo
rores fue̅rt ſaruia ⁊ abigail·Filij
ſaruie abiſai ioab ⁊ aſahel tres·
Abigail au̅t genuit amaſia·cuiꝰ
pr̅ fuit gether iſmahelites·Caleb
vero filiꝰ eſrom accepit vxore̅ no
mine azuba de q̅ genuit ierioth
Fueru̅tqꝫ filij eius iaſer ⁊ ſobab
⁊ ardon·Cu̅qꝫ mortua fuiſſet azu
ba accepit vxore̅ caleb ephrata q̅
peperit ei vr·Porro vr genuit vri·
⁊ vri genuit beſelehel·Poſt hec i
greſſus eſt eſrom ad filiam ma
chir pr̅is galaad ⁊ accepit ea̅ cu̅
eſſet a̅noꝝ ſexaginta·Que pepeit
ei ſegub·ſꝫ ⁊ ſegub genuit iair ⁊
poſſedit vigintitres ciuitates in t̅
ra galaad·Cepitqꝫ geſſur ⁊ aran
oppida iair et canath ⁊ viculos
eius ſexagita ciuitatu̅·Om̅es iſti
filij machir pr̅is galaad·Cuꝫ a̅t
mortuꝰ eſſet eſrom ingreſſus e̅ ca
leb ad ephrata·Habuit qꝫ eſroꝫ
vxoreꝫ abia que pepit ei aſſur pa
trem techue·Nati ſunt a̅t filij ierå
mehel p̃mogeniti eſrom·raꝫ p̃mo
genitus eiꝰ ⁊ buna ⁊ aram et aſo̅
⁊ achia·Duxit qꝫ vxore̅ altera̅ ierå
mehel nomine atthara que fuit
mr̅ ona̅·Sed ⁊ filij ram primoge
niti ieramehel fue̅rt moos ioami
⁊ achar·Ona̅ aute̅ habuit filios
ſemei ⁊ iada̅·Filij aute̅ ſemei na
dab ⁊ abiſur·Nome̅ vero vxoris
abiſur abiahil q̅ pepit ahobban
⁊ molid·Filij aute̅ nadab fueru̅t
ſaled ⁊ apphaim·Mortuus e̅ au̅t

ſaled abſq̃ liberis. Filius vero ap
phaim ieſi. q̄ ieſi genuit ſeſā. Por
ro ſeſan genuit ahalai. Filij aūt
iadai fratris ſemei iether ⁊ iona
thā. Sꝫ ⁊ iether mortuꝰ ē abſq̃ li
beris. Porro ionathā genuit pha
leth ⁊ ziza. Iſti fuerūt filij ierame
hel pͥmogeniti eſrom. Seſan autē
non habuit filios ſꝫ filias ⁊ ſeruū
egiptiū nomīe ieraa. Deditq̃ ei fi
liā ſuam vxorem q̄ peperit ei ethei.
Ethei autē genuit nathan: ⁊ na
than genuit zabad. Zabadq̃ ge
nuit ophal ⁊ ophal genuit obed.
Obed gēuit iehu: iehu gēuit aza
riā. Azarias gēuit helles: ⁊ helles
genuit helaſa. Helaſa gēuit ziza
moy. zizamoy genuit ſellū. Sellū
genuit ithamiā: ithamia aūt ge
nuit eliſama. Filij aūt caleb fr̄is
ierameel: meſa pͥmogenitus eiꝰ
ipſe ē pr̄ ciph filij mareſā patris
hebron. Porro filij hebron chorē ⁊
taphua ⁊ recē ⁊ ſāma. Sāma aūt
genuit raam prēm ierchaā: et re
cē genuit ſēmei. filiꝰ ſemmei ma
on: ⁊ maon pr̄ bethſur. Epha āt
ↄcubina caleb pepit aran ⁊ muſa
⁊ gezez. Porro aran genuit gezez
Filij iahaddai regom ⁊ ioathan
et geſā phaleth ⁊ epha ⁊ ſaaph
Concubina caleb maacha pepit
ſaber et tharana. Genuit aūt ſa
aph pr̄ madmēa ſue prēm mach
bena et prēm gabaa. filia vero ca
leb fuit achſa. Hij erāt filij caleb
filij vr pͥmogeniti ephrta: ſobal pr̄
cariathiari. ſalma pat̄ bethleē. ⁊
riph pr̄ bethgader. Fuerūt āt filij
ſobal. pr̄is cariathiari q̄ videbat
dimidiū reqecionū ⁊ de cognatiōe ca
riathiari. iethrei ⁊ aputhei et ſe
mathei et maſerei. Ex hijs egreſſi
ſūt ſaraite et eſthaolite. Filij ſal
ma: bethleē ⁊ nethophati corone
domꝰ iacob ⁊ dimidiū reqecōis ſa
rai. Cognatiōes q̃ ſcribaꝝ hitātiū i
iabes canētes atq̄ reſonātes ⁊ i tab
nacul' cōmorātes. Hij ſūt cinei q̄
venerūt de caloē pr̄is domꝰ rechab.

Dauid vero hos hūit (Ca. iij.
filios q̄ ei nati ſūt i hebrō. Pri
mogenitū āmō ex achimoā iſrelite.
de. ſcḋm daniel de abigail carmeli
tide. tertiū abſalō filiū maacha
filie ptholomei regis ieſſur. q̄rtū
adoniā filiū aggith. qn̄tū ſapha
tiā ex abithal. ſextū iethraā de
egla vxore ſua. Sex ḡ nati ſūt ei in
hebrō vbi regnāuit ſeptē ānis ⁊ ſex
mēſibꝰ. Triginta āt ⁊ tribꝰ ānis
regnāuit i ihrl'm. Porro in ihrl'm na
ti ſūt ei filij ſymmaa ⁊ ſobab ⁊ na
thā ⁊ ſalomō q̄tuor de bethſua fi
lia amihel. Iebaarq̃ ⁊ heliſua ⁊ eli
phaleth et noge ⁊ napheg et ia
phie necnō eliſama ⁊ eliade ⁊ eli
phaleg nouē. Oēs hij filij dauid
abſq̃ filijs ↄcubinaꝝ hūeruntq̃ ſo
rorē thamar. filiꝰ āt ſalomōis ro
boā cuiꝰ abia filiꝰ genuit aſa. De
hoc q̃ natꝰ ē ioſaphat pr̄ ioraꝫ q̄
iorā gēuit oziā: ex q̄ ortꝰ ē ioas ⁊
huiꝰ amaſias filiꝰ gēuit azariam
Porro azarie filiꝰ ioathā pcreauit
achā prēꝫ ezechie de q̄ natꝰ ē ma
naſſes. ſꝫ ⁊ manaſſes gēuit āmō
prēꝫ ioſie. Filij āt ioſie fuerūt prio
genitꝰ iohānā. ſecūdꝰ ioakim. ter
tius ſedechias. q̄rtus ſellū. De io
akim natus eſt iechonias et ſede
chias. Filij iechonie fuerūt aſir. ſa
lathiel. melchirā. phadaia ſene
ſer ⁊ iecemia ſama ⁊ nadabia De
phadaia orti ſūt zorobabel ⁊ ſemei

Zorobabel genuit moſollā. ananī
am ⁊ ſalomith ſororem eoꝝ. aſa
bāqꝫ ⁊ obol ⁊ barachiam et aſa
diam ioſabeſeth q̄nqꝫ. Filius au
tē ananie phaltias p̄r ieſeie cui⁹
filius raphaia. Huius qꝫ fili⁹ ar
nau de q̊ natus eſt obdia cuius
filius fuit ſechemias: Fili⁹ ſecheie
ſemeia. cuius filij attus ⁊ iegaal ⁊
baria et naaria ⁊ ſaphat et ſeſa
ſex numero Fili⁹ naarie elioenai
⁊ ezechias ⁊ ezricā tres. Filij eli
oenai oduia ⁊ heliaſub ⁊ pheleia
et accub et iohānan et dalaia et
anan ſeptem. ¶Ca. iiij.

Filij iuda phares eſrō ⁊ chā
mi et vr et ſobal. Rabia vero
filius ſubal genuit iaad de q̄ nati
ſūt ahumai et laad. Hee cognati
ones ſarathi Iſta qꝫ ſtirps ethā
ieſrahel et ieſema et iedebos. No
menqꝫ ſororis eoꝝ aſalel phumi
Phumiel autē p̄r gedor ⁊ eſer p̄r
oſa Iſti ſūt filij vr p̄mo gēiti ephrā
te p̄ris bethleem. Aſſur vero p̄ris
thecue erāt due vxores alaa ⁊ na
ara. Peperit autē ei naara oozam
⁊ ephera themani ⁊ aaſtari. Iſti
ſūt filij naara. Porro filij alaa ſe
reth yſaara ethnam. Chus aūt
genuit anob ⁊ ſoboba et cogna
tionē aharel filij arū. Fuit autē
iabes inclitus p̄ fratribus ſuis et
mr̄ eius vocauit nomē illius iabes
dicēs. qꝛ peperi eū in dolore. Inuo
cauit ꝟo iabes deū iſrahel dicēs. Si
benedicens bn̄dixeris m̄ ⁊ dilata
ueris terminos meos ⁊ fuerit ma
nus tua mecū ⁊ feceris me a mali
cia nō opprimi Et preſtitit deus q̄
p̄catus eſt. Caleph āt frater ſu⁹
genuit machir q̄ fuit p̄r eſthon.

Porro eſthon genuit bethrā pha
⁊ pheſſe ⁊ tehinna p̄rē zurbs naas
Hij ſunt viri recha. Filij aūt cenē
othoniel ⁊ saraia. Porro filij otho
niel athat ⁊ maonathi. Maona
thi genuit ophra. Saraias autē
genuit ioab p̄rem vallis artificū
Ibi quippe artifices erāt. Filij ve
ro caleph filij iophone hir ⁊ hela
⁊ naham. Filij qꝫ hela cenē. Filij qꝫ
ialel ezipha ⁊ zipha thiria ⁊ aſra
hel. Et filij eſra iether ⁊ mereth et
epher ⁊ iahalō. Genuitqꝫ mariā
⁊ ſāmai ⁊ ieſba p̄rem eſthamo.
Vxor qꝫ ei⁹ iudaia peperit iareth
p̄rē gedor ⁊ heber p̄rem zocho ⁊
ichutiel p̄rem zanoa. Hij autē fi
lij bithie filie pharaonis quā ac
cepit mered et filij vxoris odaie
ſororis nahan p̄ris ceila carmi ⁊
eſthamo qui fuit de machati. Fi
lij qꝫ ſimon amon ⁊ rimma filius
anā ⁊ thilon et filij ieſi zoeth et
benzoeth. Filij ſela filij iude. her
pater lecha ⁊ laada p̄r mareſa ⁊
cognacōes dom⁹ operantiū biſſuz
in domo iuramēti ⁊ qui ſtare fecit
ſolem: viriqꝫ mendacij et ſecur⁹
⁊ incedens qui principes fuerunt
in moab ⁊ que reuſe ſūt in lehem
Hec autē verba vetera. Hij ſūt fi
guli habitantes in plantacōib⁹
⁊ in ſepib⁹ apud regē in opibus
ei⁹. ⁊ morati qꝫ ſūt ibi. Filij ſimeō
namuel ⁊ iamin iarib zara ſaul.
Sellū fili⁹ ei⁹ mapſā fili⁹ ei⁹ maſ
ma fili⁹ ei⁹. Filij maſma amuhel
filius ei⁹ zachur fili⁹ eius ſemei fi
lius ei⁹. Filij ſemei ſedecim ⁊ filie
ſex. Fratres autē eius nō habue
runt filios multos: et vniuſa cog
tio nō potuit adeq̄re ſūmaz filioꝝ

ĩuda. Hitauerũt aũt ĩ berſabee ⁊
moladá ⁊ haſarſual ⁊ ĩ ballaa ⁊
in aſom ⁊ in tholad ⁊ ĩ bathuel ⁊
in orma ⁊ in ſiceleg ⁊ in bethmar
chabeth ⁊ in aſarſuſaſiz ⁊ in beth
berai ⁊ ĩ ſaarim. Hec ciuitates eo
rũ vſqꝫ ad regez dauid villeqꝫ ea
rũ ethã et aen remon ⁊ thocen ⁊
aſan ciuitates qnqꝫ et v[n]iuerſi viculi
eorꝫ p circuitũ ciuitatũ iſtarꝫ vſqꝫ
ad baal. Hec ẽ hitatio eorũ et ſe
dium diſtribucõ. Moſobab qꝫ ⁊ ie
lech et ioſa filiꝰ amaſie ⁊ iohel ie
hu filiꝰ ioſabie filij ſaraie filij aſi
hel ⁊ elionai ⁊ iacoba ⁊ iſuaia et
aſaia ⁊ adihel ⁊ iſimihel ⁊ banaia
ziza qꝫ filiꝰ ſephei filij allõ. filij ida
ia. filij ſemri. filij ſamaia: iſti ſunt
noĩati pncipes in cognaciõib9 ſuis
⁊ in domo affinitatũ ſuarũ multi
plicati ſũt vehemẽt. Et pfecti ſunt
vt ingrederent ĩ gador: vſqꝫ ad ori
entẽ vallis ⁊ vt quererẽt paſcua
gregibꝰ ſuis. Inuenerũtqꝫ paſcu
as vberes ⁊ valde bonas et terraz
latiſſimã ⁊ quietaz ⁊ fertilem in q̃
ante hitauerãt de ſtirpe chã. Hij
ergo venerũt quos ſup deſcripſi
mꝰ nomiati in diebꝰ ezechie regis
iuda ⁊ pcuſſerũt tabnacula eorꝫ
⁊ hitatores q̃ inuẽti fuerãt ibi et
deleuerũt eos vſqꝫ ad pñtem diẽ
hitaueruntqꝫ p eis qm vberrias pa
ſcuas ibidẽ repererit. De filijs qꝫ ſy
meõ abierũt in mõtẽ ſeir viri quĩ
gẽti: hñtes pncipes phalthiã et
naariã ⁊ raphiã ⁊ ozihel filiꝰ ieſi
et pcuſſerũt reliq̃as q̃ euadere po
tuerãt amalechitarũ ⁊ hitauerũt
ibi p eis vſqꝫ ad diẽ hãc. Ca. v.

Filij qꝫ ruben priogeniti iſrl
ipſe q̃ppe fuit pmogenitꝰ eiꝰ
ſed cũ violaſſz thorum pris ſui data
ſũt priogenita eiꝰ filijs ioſeph fi
lij iſrl ⁊ non eſt ille reputatꝰ in p
mogenitum. Porro iudas q̃ erat
fortiſſimꝰ inter frẽs ſuos de ſtirpe
eiꝰ principes germiati ſũt. primo
genita autez reputata ſũt ioſeph
Filij ergo ruben pmogeniti iſrl:
enoch ⁊ phallu eſrom et charmi
Filij iohel: ſamaia filiꝰ eius. gog
filiꝰ eiꝰ. ſemei filiꝰ eiꝰ. micha filius
eius. rechia filius eiꝰ. baal filius
eius. beera filiꝰ eius quẽ captiuũz
duxit theglatfalaſar rex aſſiriorꝫ
⁊ fuit princeps ĩ tribu ruben Fra
tres autẽ eiꝰ ⁊ vniuerſa cognacõ eiꝰ
qñ nũerabãtur p familias ſuas
hũerũt pncipes iehihel ⁊ zachariã
Porro bala filiꝰ azaz filij ſãma fi
lij iohel: ipſe habitauit in aroer vſ
qꝫ ad nebo ⁊ beelmeon. Contrã ori
entalem quoqꝫ plagã habitauit
vſqꝫ ad introitum heremi ⁊ fluui
um eufraten. Multũ quippe iumẽ
torum numeruz poſſidebãt in ter
ra galaad. In diebꝰ aũt ſaul pli
ati ſũt cõtra agarenos ⁊ interfece
rũt illos: habitaueruntqꝫ pro eis in
tabernaculis eorũ in õni plaga q̃
reſpicit ad orientez galaad. Filij
vero gad e regiõe eorũ hitauerũt
in terra baſan vſqꝫ ſelcha. iohel
ĩ capite ⁊ ſaphã ſecũdꝰ. ianai aũt
et ſaphat in baſan. Frẽs vero eo
rum ſcdm domos cognacõnũ ſuarꝫ: mi
chael ⁊ moſollã ⁊ ſebe ⁊ iori ⁊ ia
chã ⁊ zie ⁊ heber ſeptẽ. Hij filij abi
ahil: filij vri filij iara filij galaad
filij michael filij ieſeſi filij ieddo fi
lij bũ. Frẽs qꝫ filij abdihel filij gũi
pnceps domꝰ ĩ familijs ſuis ⁊ hita
uerũt ĩ galaad ⁊ ĩ baſã ⁊ ĩ viculꝭ eiꝰ

⁊ in cũctis ſbuꝛbanis ſaron vſqꝫ ad t̃minos. Oẽs hij numerati ſũt in diebꝰ ioathan regis iuda ⁊ in diebus ihero boam r̃gis iſrl̃. Filij ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe viri bellatores ſcuta portantes ⁊ gladios ⁊ tendẽtes arcũ eruditiqꝫ ad prelia q̃draginta q̃tuoꝛ milia et ſeptingẽti ſexaginta pcedentes ad pugnã. dimicauerunt ↄtra agarenos. ithurei vero et naphei et nodab p̃buerũt eis auxiliũ. traditiqꝫ ſũt i manꝰ eoꝝ agareni et vniuerſi qui fuerant cum eis. qꝛ deũ inuocauerũt cũ p̃liarẽtur ⁊ exaudiuit eos eo qꝛ credidiſſent in eũ. Ceperuntqꝫ omnia que poſſederãt camelor ꝗnq̃ginta milia ⁊ ouiũ ducẽta q̃nq̃ginta milia. aſinos duo milia ⁊ aĩas hoĩm cẽtum milia. Vulneẽati ãt mlti corruerũt. fuit enĩ bellũ dnĩ. Habitaueruntqꝫ p eis vſqꝫ ad trãſmig̃tionẽ. Filij q̃ dimidie tribꝰ manaſſe poſſederũt terram a finibꝰ baſan vſqꝫ baal hermon ⁊ ſanir ⁊ montẽ hermon. Ingẽs quippe numerus erat. Et hij fuerãt p̃ncipes domꝰ cognatiõis eoꝝ. efer ieſi ⁊ helihel ezrihel ⁊ ihẽmia et odoia et iedihel viri fortiſſimi ⁊ potẽtes ⁊ noĩati duces in familijs ſuis. Reliq̃runt ãt deũ patrũ ſuoꝝ ⁊ fornicati ſũt poſt deos populoꝝ t̃re quos abſtulit dñs corã eis et ſuſcitauit dominꝰ iſrl̃ ſpm̃ phul r̃gis aſſirioꝝ ⁊ ſpm̃ theglatfalaſar regis aſſur et trãſtulit rubẽ et gad et dimidiã tribũ manaſſe et adduxit eos i ala ⁊ abor et ara et fluuiũ goſã vſqꝫ ad diẽ hãc. Ca. vi.

Filij leui. gerſõ caath et merari. Filij caath amram yſaar ebron et ozihel. Filij amram aaron moyſes et maria. Filij aaron nadab et abiu eleaſar et ythamã. Eleaſar genuit phinees ⁊ phinees genuit abiſue. Abiſue vero genuit bocci ⁊ bocci genuit ozi. Ozi genuit zaraiã ⁊ zaias gẽuit meraioth. Porro meraioth genuit amariã ⁊ amarias genuit achitob. achitob genuit ſadoch. ⁊ ſadoch genuit achimaas. achimaas genuit azariã. azarias genuit iohãnã Iohãna genuit azariã. Ipſe eſt qui ſacerdotio functus ẽ in domo quã edificauit ſalomõ in ihrl̃m. Genuit autem azarias amariã ⁊ amarias genuit achitob. Achitob genuit ſadoch. ⁊ ſadoch genuit ſellum Sellũ genuit helchiã ⁊ helchias genuit azariã. Azarias genuit zaraiã. ⁊ zaias genuit ioſedech Porro ioſedech egreſſus ẽ quãdo trãſtulit dñs iudã ⁊ iheruſalem p manus nabuchodonoſor. Filij ḡ leui gerſõ caath ⁊ merari. Et hec noĩa filioꝝ gerſõ lobni ⁊ ſemei. Filij caath amram et yſaar ⁊ hebron ⁊ ozihel. Filij merari mooli ⁊ muſi. Hee autẽ cognatiões leui ſcḋm familias eoꝝ. Gerſõ lobnĩ filius eius. iaath filius eiꝰ. zãma filius eiꝰ. ioaa filiꝰ eiꝰ. addo filius eiꝰ. zara filius eiꝰ iethrai filius eiꝰ. Filij caab. aminadab filius eius. chore filiꝰ eiꝰ. aſir filius eius. helchana filiꝰ eiꝰ. abiaſaph filius eius. aſir filius eius. caath filius eius. vriel filiꝰ eius. ozias filius eius. ſaul filius eius. Helcana amaſai et achimoth ⁊ helcana. Filij helcana

ſophai filiꝰ eius. naath filiꝰ eius.
heliab filiꝰ eius. iheroā filiꝰ eius.
helcana filiꝰ eius. Filij ſamuel: ꝑ
mogenitꝰ vaſſeni ⁊ abia. Filij aũt
merari: mooli. lobni filiꝰ eius. ſe
mei filiꝰ eius. oza filiꝰ eius. ſamaa
filiꝰ eiꝰ. aggia filiꝰ eiꝰ. aſaia filius
eius. Iſti ſunt quos conſtituit da
uid ſuꝑ cãtores domꝰ dñi ex quo
collocata ē archa ⁊ miſtrabãt co
ram tabnaculo teſtimonij canen
tes donec edificaret ſalomõ domũ
dñi in iheruſalē. Stabãt autē iuxͣ
ordinē ſuũ in miniſterio. Hij vero
ſũt qui aſſiſtebãt cũ filijs ſuis de
filijs caath: hemã cãtor filiꝰ iohel
filij ſamuel. filij helcana. filij iero
az. filij helihel. filij thou. filij ſuph.
filij helcana. filij iohel. filij maath.
filij amaſai. filij helcana. filij iohel.
filij azarie. filij ſophonie. filij tha
ath. filij aſir. filij abiſaph. filij
chorē. filij yſaar. filij caath. filij le
ui. filij iſrl'. ⁊ frēs eiꝰ aſaph q̃ ſta
bat a dextris eiꝰ aſaph filiꝰ bara
chie. filij ſamaa. filij michael. fi
lij baſaie. filij melchie. filij athã
nai. filij zara. filij adaia. filij ethã.
filij zãma. filij ſemei. filij ieth. filij
gerſon. filij leui. Filij aũt merari
frēs eorũ ad ſiniſtram ethã filij
chuſi. filij abdi. filij moloch. filij
aſabie. filij amaſie. filij helchie. fi
lij amaſai. filij boni. filij ſomer. fi
lij mooli. filij muſi. filij merari. fi
lij leui. Frēs quoq; eoꝝ leuite q̃ ordina
ti ſũt in cunctũ miniſteriũ tabna
culi domꝰ dñi. Aarõ vero ⁊ filij eiꝰ
adolebãt incenſũ ſuꝑ altare holo
cauſti ⁊ ſuꝑ altare thimiamatis.
in omne opus ſcĩ ſcõꝝ: ⁊ vt preca
rent̃ ꝓ iſrl' iuxͣ omĩa que p̃ceperat
moyſes ſeruus dei. Hij ſũt autē fi
lij aaron. Eleazar filiꝰ eius. finees
filiꝰ eius. abiſue filiꝰ eiꝰ. bocci fili
us eiꝰ. ozi filiꝰ eius. zaraia filius
eiꝰ. meraioth filiꝰ eius. amaria fi
liꝰ eiꝰ. achitob filiꝰ eius. ſadoch
filiꝰ eius. achimaas filiꝰ eius. Et
hec hītacula eorũ per vicos atq;
cõfinia filioꝝ ſcʒ aaron iuxͣ cogña
ones caathitarũ. Ipſis enĩ ſorte
cõtigerant. Dederũt igit̃ eis hebrõ
in terra iuda et ſuburbana eiꝰ per
circuitũ: agros autem ciuitatis ⁊
villas caleph filio iephone. Por
ro filijs aaron dederũt ciuitates ad
cõfugiendũ hebrõ ⁊ lobna ⁊ ſub
urbana eiꝰ iether quoq; ⁊ eſthemo cũ
ſuburbanis ſuis. Sed ⁊ helon ⁊ dabir
cũ ſuburbanis ſuis: aſan quoq; ⁊ beth
ſemes ⁊ ſuburbana eaꝝ. De tribu
autē beniamin gabee ⁊ ſuburbana
eiꝰ ⁊ almath cũ ſuburbanis ſuis.
anathoth quoq; cum ſuburbanis ſuis.
Omnes ciuitates tredecĩ ꝑ cognacões
ſuas. Filijs aũt caath reſiduis de
cognacõe ſua dederũt ex dimidia
tribu manaſſe in poſſeſſionẽ vr
bes decem. Porro filijs gerſon per
cognacões ſuas de tribu yſachar
⁊ de tribu aſer ⁊ de tribu neptali
⁊ de tribu manaſſe i baſan vrbes
tredecĩ. Filijs autē merari ꝑ cognã
tiones ſuas de tribu ruben ⁊ de tri
bu gad ⁊ de tribu zabulon. dede
runt ſorte ciuitates duodecĩ. Dede
rũt quoq; filij iſrl' leuitis ciuitates et
ſuburbana eaꝝ. Dederũt quoq; ꝑ ſortē
ex tribu filioꝝ iuda ⁊ ex tribu fili
oꝝ ſymeõ ⁊ ex tribu filioꝝ beniamĩ
vrbes has q̃s vocauerũt noĩbꝰ ſuis
⁊ hijs q̃ erant ex cognacõe filioꝝ ca
ath. Fuerũt quoq; ciuitates i finis eoꝝ:

de tribu ephraim. Dederunt ꝗ eis
vrbes ad ↄfugiendū ſichē cū ſbur
bāis ſuis i mōte ephraim ⁊ gaſer
cū ſuburbāis ſuis. iecmaā ꝗꝫ cum
ſuburbāis ſuis ⁊ bethoron ſimilit̄
nec nō ⁊ helon cū ſuburbāis ſuis
⁊ gethremon i eundē modū Por
ro ex dimidia t̄bu manaſſe aner
⁊ ſuburbana ei⁹. balaā ⁊ ſubur
bana ei⁹. Hijs videlicet qui de ↄg
natōne filiorꝫ caath reliquī erāt
Filijs āt gerſō de cognatione di
midie tribus manaſſe gaulon i
baſā ⁊ ſuburbana eius ⁊ aſtha
roth cum ſuburbanis ſuis. De tri
bu yſachar. cedes cum ſuburba
nis ſuis. et daberet cum ſubur
bāis ſuis. ramoth ꝗꝫ ⁊ ſuburbāa
ei⁹. ⁊ anē cū ſuburbāis ſuis. De
tribu vero aſer maſal cū ſburba
nis ſuis. ⁊ abdon ſimilit̄. aſach ꝗꝫ
⁊ ſuburbana ei⁹. roob cū ſubur
banis ſuis. Porro de tribu nepta
lim cedes in galilea ⁊ ſuburbana
ei⁹. Amon cum ſuburbanis ſuis
⁊ cariathim ⁊ ſuburbana eius.
Filijs autem merari reſiduis. de
tribu zabulon remono ⁊ ſubur
bana ei⁹. ⁊ thabor cum ſburbāis
ſuis. Trans iordanē ꝗꝫ ex adūſo
iericho contra orientē iordāis. De
tribu rubē boſor in ſolitudinē cū
ſuburbāis ſuis ⁊ iaſſa cum ſubur
bāis ſuis. cademoth quoqꝫ ⁊ ſub
urbana eius. ⁊ nimphaath cum
ſuburbāis ſuis. nec nō ⁊ de tribu
gad. ramoth in galaad ⁊ ſubur
bana eius. ⁊ manaim cū ſubur
bāis ſuis. ſꝫ ⁊ eſebon cū ſburbāis
ſuis. ⁊ iezer cū ſburbāis ſuis.

Porro filij yſachā ¶ Ca. vij
thola ⁊ phua iaſub ⁊ ſiſeron
q̄tuor. Filij thola ozi ⁊ raphaia
⁊ ierihel ⁊ iemai ⁊ iepſeꝫ ⁊ ſamuel
pncipes p domos cog̃tionū ſuarꝫ
De ſtirpe thola viri fortiſſimi nu
merati ſūt i dieb⁹ dauid viginti
duomilia ſexcēti. Filij ozi iſrahia
de q̄ nati ſunt michael ⁊ obadia
⁊ iohel ⁊ ieſia q̄nqꝫ oēs pncipes
cū eis p familias et ꝓplos ſuos ac
cincti ad pliū viri fortiſſimi trigi
taſexmilia. Multas eñ habuerūt
vxores et filios. Frēs ꝗꝫ eorꝫ per ō
nē cognationē yſachar robuſtiſ
ſimi ad pugnandū octogitaſep
tē milia numerāti ſūt. Filij beniami
bale ⁊ bechor et iadihel tres. Filij
bale eſbon et ozi et ozihel et ieri
moth et vrai q̄nqꝫ pncipes fālia
rū et ad pugnādū robuſtiſſimi.
Nūs āt eorꝫ vigintiduomilia et
trigitaq̄tuor. Porro filij bechor za
mira et ioas et eliezer et helioe
nai et āri et ierimoth et abia ⁊ a
nathut et almathā. Oēs hij filij
bechor. Nūati ſunt āt p familias
ſuas pncipes cognatōnum ſuarū
ad bella fortiſſimi vigintimilia ⁊
ducenti. Porro filij iadihel balan
Filij āt balan iheus et beniamin
⁊ ahot et chanana et iothan et
tharſis ⁊ haiſaar. Oēs hij filij ia
dihel pncipes cognatōm ſuarꝫ vi
ri fortiſſimi decē ⁊ ſeptēmilia ⁊ du
centi ad preliū pcedentes. ſepha
ꝗꝫ ⁊ hapham filij hir ⁊ aſim filij
aer. Filij autē neptalim iaſihel ⁊
gumi ⁊ aſer ⁊ ſellū filij bala. Por
ro filij manaſſe eſrihel. ↄcubī aūt
ei⁹ ſirā pepit machir prē galaad
Machir autē accepit vxorē filijs
ſuis happhim ⁊ ſephā ⁊ habuit
ſororem noīe maacha. Nomē āt

ſecū̄di ſalphaat· Nateq̄ꝫ ſunt ſal
phaat filie· Et pepeit maacha vx
oꝛ machir filiū̄ vocauitq̄ꝫ nomen
ei⁹ phares· Porro nomē fr̄is eiuſ
ſares ⁊ filij ei⁹ vlam et recen· Fili
us autē vlam bedan· Hij fūt filij
galaad: filij machir: filij manaſ
ſe· Soroꝛ autē eius regma: peperit
virum decoꝛu ⁊ abiezer ⁊ moola
Erant autē filij ſemida ahī ⁊ ſe
chez ⁊ leci et ania· Filij autē ephrē
im ſuthala: barech fili⁹ eius· tha
ath fili⁹ eius· elada fili⁹ eiuſ· tha
ath filius eius: ⁊ huius filius ſa
dab ⁊ hui⁹ filius ſuthala ⁊ hui⁹
fili⁹ ezer ⁊ elad· Occiderūt autem
eos viri geth indigne qꝛ deſcende
rant vt inuaderent poſſeſſiōes eo
rū· Luxit igit̄ ephraim pater eoꝝ
multis diebꝫ ⁊ venerūt fr̄es eius
vt ꝯſolarētur eū· Jngreſſuſq̄ꝫ eſt
ad vxorē ſuā que ꝯcepit ⁊ peperit
filium et vocauit nomē ei⁹ bereia·
eo qꝛ in mal̄ domus eius ortus eſ
ſet· Filia aūt eius fuit ſara q̄ edi
ficauit bethorō inferiorē ⁊ ſuperio
rem et ozēzara· Porro filius eius
rapha ⁊ reſeph et thale: de quo
natus eſt thaan q̄ genuit laadā
Huiuſq̄ꝫ filius ā̄mud q̄ genuit
eliſama de quo ortus ē nun: q̄ ha
buit filiū̄ ioſue· Poſſeſſio autem
eoꝝ ⁊ habitatio bethel cū̄ filiab⁹
ſuis ⁊ cō̄tra orientē noran: ad oc
cidētalem plagā gazer ⁊ filie ei⁹·
ſichemq̄ꝫ cū̄ filiab⁹ ſuis vſq̄ꝫ aſa
cum filiabus eius: iuxta filioſq̄ꝫ
manaſſe bethſan et filias ei⁹ tha
nac ⁊ filias eius mageddo et fili
as eius dor ⁊ filias ei⁹ Jn hijs hi
tauerūt filij ioſeph· filij iſrl̄· Filij
aſer: iemna ⁊ ieſua ⁊ iſui ⁊ baria
⁊ ſara ſoroꝛ eoꝝ· Filij autē baria
heber ⁊ melchiel· Jpſe ē pat̄ bar
ſaith· Heber aūt genuit iephlat
⁊ ſomer ⁊ iothā et ſuaa ſororem
eoꝝ· Filij iephlat phoſech ⁊ cha
maal et aſoph· Hij filij iephlat·
Porro filij ſomer: ahi ⁊ roaga et
iaba ⁊ aram· Filij autē helem fr̄is
ei⁹: ſupha et iēna ⁊ ſelles ⁊ amal
Filij ſupha: ſue ⁊ arnapher ⁊ ſual
⁊ beri ⁊ iāra boſor ⁊ od ⁊ ſāma et
ſaluſa ⁊ iethran et bera· Filij ge
ther: iephone ⁊ phaſpha ⁊ ara· Fi
lij āt olla: aree ⁊ auihel ⁊ r̄ſia Oēs
hij filij aſer: p̄ncipes cognacōnū ele
cti atꝫ fortiſſimi duces ducū· Nūe
r⁹ āt eoꝝ etatis q̄ apta eſſꝫ ad bel
lū: viginti ſex milia·

Ca· viij·

Beniamin autē genuit bale
p̄mogenitū ſuum: aſbal ſe
cundū· ahara tertiū· noaha q̄rtū
⁊ rapha q̄ntū· Fuerūtq̄ꝫ filij ba
le addaoꝛ ⁊ gera ⁊ abiud: abiſue
q̄ꝫ ⁊ nemā ⁊ ahoe ſed et gera et ſe
phuphā ⁊ vram· Hij fūt filij ahod
p̄ncipes cognacionū habitantiū in
gabaa q̄ trāſlati ſūt in manath·
Noomā aūt ⁊ achia et gera ipſe
trāſtulit eos ⁊ gēuit oza ⁊ ahiud
Porro ſaaraphim genuit in r̄gio
ne moab: poſtq̄ꝫ dimiſit vſim et
bara vxores ſuas· Genuit aūt de
odes vxore ſua iobab ⁊ ſebia et
moſa ⁊ molchom ieh⁹ q̄ꝫ ⁊ ſethia
et marmach· Hij ſūt filij ei⁹ p̄nci
pes i familijs ſuis· Mehuſim vero
gēuit achitob ⁊ elphaal Porro fi
lij elphaal heber ⁊ miſaā ⁊ ſamad
Hic edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias
eius· Bara autē et ſāma p̄ncipes
cognacōnū habitanciū in ahia
lon· hij fugauerūt hitatores geth

Et haio ⁊ ſeſac et iherimoth et za
badia et aroda heder. michaelq̄
et ieſpha ⁊ ioaa filij baria. Et za
badia et moſollaz ⁊ ezeci ⁊ heber
⁊ eſamari ⁊ ieſlia et iobab filij el
phaal. Et iacim ⁊ zechri ⁊ zabdi
et helioenai ⁊ ſelathai ⁊ heliel et
adaia ⁊ baraia et ſamarath filij
ſemei. Et ieſphan ⁊ heber ⁊ heliel
⁊ abdon ⁊ zechri ⁊ hanan ⁊ ana
nia ⁊ ailaz et anathothia ⁊ ieph
daia et phanuel filij ſeſac. Et ſā
ſari ⁊ ſooria et otholia ⁊ ierſia he
lia ⁊ zechri filij ieroā. Hij patriar
che ⁊ ꝯgnationū pn̄cipes qui ha
bitauerunt in ihr̄l'm. In gabaon
aūt habitauerūt abigabaon et
nomē vxoris eius maacha. filiusq̄
eius p̄mogenitus abdon ⁊ fur ⁊
cis ⁊ baal ⁊ nadab. Gedurq̄ et
ahio ⁊ zacher ⁊ macelloth. Et ma
celloth genuit ſamaa. Habitaue
runtq̄ ex aduſo fratꝝ ſuoꝝ ī ihe
ruſalē cū fratribus ſuis. Ner aūt
genuit cis ⁊ cis genuit ſaul. Por
ro ſaul genuit ionathan et melc
hiſue et abinadab ⁊ heſbaal. Fi
lius aūt ionathā miribaal ⁊ mi
ribaal genuit micha. Filij micha
phiton ⁊ melech ⁊ thara aham:
et ahā genuit ioada ⁊ ioada ge
nuit aſmoth ⁊ aſmoth et zamri.
Porro zāri genuit moſa et moſa
genuit baana. cuius fili⁹ fuit ra
pha de quo ortus ē elaſa qui ge
nuit eſel. Porro eſel ſex filij fuerēt
hijs noībus. ezricā. bochru. iſma
hel. ſaria. abadia. anan. Omnes
hij filij eſel. Filij aūt eſech fratris
eius vlam p̄mogenitus ⁊ hus ſe
cundus ⁊ heliphaleth terti⁹. Fu
eruntq̄ filij vlam viri robuſtiſſimi
⁊ magno robore tendētes arcū et
multos hn̄tes filios ac nepotes.
vſq̄ ad centūquīquagintamilia.
Oēs hij filij beniamin.

Ca. ix.

Uniuerſus ḡ iſrahel dinume
ratus ē ⁊ ſūma eoꝝ ſcripta
eſt ī libro regū iſrahel ⁊ iuda. trāſ
latiq̄ ſūt in babilonē ꝓpt̄ delictuz
ſuū. Qui aūt habitauerāt primi in
poſſeſſionibꝫ ⁊ in vrbib⁹ ſuis iſra
hel. Et ſac̄dotes ⁊ leuite et nathin
nei ꝯmorati ſunt in ihr̄l'm de filijs
iuda ⁊ de filijs beniamin. De filijs
q̄ꝫ ephraim ⁊ manaſſe othei fili⁹
amiud. fili⁹ emri. filij omrai. filij
bonni. De filijs phares filij iuda
⁊ de ſiloni aſaia p̄mogenitus ⁊ fi
lij eius. De filijs aūt zara. iehuel
⁊ fratres eoꝝ ſexcentinonaginta.
Porro de filijs beniamin. ſalo fili⁹
moſollaz filij oduia filij aſana ⁊
iobama filius ieroā ⁊ helam fili⁹
ozi filij mochori ⁊ moſollā filius
ſaphatie filij rahuel. filij iebaie
⁊ fratres eoꝝ p familias ſuas nō
gentiquinq̄ginta ſex. Omnes hij
pn̄cipes ꝯgnationū p domos pa
trū ſuoꝝ. De ſacerdotib⁹ aūt ieda
ia ioiarib ⁊ iachin azariaſq̄ fili⁹
helchie filij moſollaz filij ſadoch
filij meraioth filij achitob pōtifex
domus dei. Porro adaias filius
ieroaz filij phaſor filij melchia ⁊
maaſia fili⁹ adihel filij iezra filij
moſollaz. filij moſollamoth filij
emmer. fratreſq̄ eoꝝ pn̄cipes per
familias ſuas. milleſeptīgētiſexa
ginta fortiſſimi robore ad faciēdū
opus miniſterij ī domo dei. De le
uitis autē ſemeia filius aſſub ⁊ fi
lij ezricā filij aſebia de filijs merā
ri. Bacbacharq̄ carpentarius et

galal ⁊ mathania filiꝰ micha· fi
liȷ̈ zechri· filiȷ̈ aſaph ⁊ obdia· fili
us ſemeie· filiȷ̈ galal· filiȷ̈ ydithū·
⁊ barachia filiꝰ aſa· filiȷ̈ helcana
q̃ habitauit ī atriȷ̈s nethophati·
Janitores autēꝫ ſellū ⁊ achub ⁊
thelmon ⁊ ahiman ⁊ frater eoꝝ
ſellū pn̄ceps vſqꝫ ad illud tēpꝰ i
porta regis ad orientē obſeruabāt
p vices ſuas de filiȷ̈s leui· Sellum
vero filiꝰ chore filiȷ̈ abiaſaph· filiȷ̈
chore cū fratrꝰbꝰ ſuis ⁊ domo p̄ris
ſui· Hiȷ̈ ſunt chorite ſup opera mi
niſteriȷ̈ cuſtodes veſtibulorū tab̄
naculi ⁊ familie eoꝝ per vices ca
ſtrorū dn̄i cuſtodientes introi
tū· Finees autē filiꝰ eleaſar erat
dux eoꝝ corā dn̄o· Porro zachari
as filiꝰ moſollamia ianitor porte
tabernaculi teſtimoniȷ̈· Oēs hiȷ̈ e
lecti in hoſtiarios p portas ducen
tiduodeci ⁊ deſcripti in villꝭ ꝓpriȷ̈s
quos cōſtituerūt dauid ⁊ ſamu
hel videns in fide ſua tam ipos q̃
filios eoꝝ in oſtiȷ̈s domꝰ domini ⁊
in tabernaculo vicibꝰ ſuis· Per q̄
tuor ventus erant oſtiariȷ̈ id eſt
ad orientē ⁊ ad occidētē ⁊ ad aq̄
lonēꝫ ⁊ ad auſtrū· Fr̄es autēꝫ eo
rū in viculis morabātur et veniē
bant in ſabbatis ſuis de tempore
vſqꝫ ad tempus· Hiȷ̈s q̄tuor leui
tis creditus erat ōnis numerꝰ ia
nitoꝝ et erant ſup exedras ⁊ the
ſauros domꝰ dn̄i· Per gyrū qꝫ tē
pli dn̄i mo͛abant ī cuſtodiȷ̈s ſuis
ut cū tēpꝰ fuiſſꝫ ipi māe apirent
fo͛es· De hoꝝ grege erāt ⁊ ſup va
ſa miniſteriȷ̈ Ad numeꝝ ei ⁊ infere
bāt vaſa ⁊ efferebāt· De ipꝭ qui
credita hēbāt vtēſilia ſanctuȷ̈ p̄
erāt ſimile ⁊ vino ⁊ oleo ⁊ thura ⁊
aromatibꝰ Filiȷ̈ āt ſacdotū vngē
ta ex aromatibꝰ cōficiebāt ⁊ ma
thatias leuites p̄mogenitus ſel
lū chorite p̄fectꝰ eorū q̄ in ſartagi
ne frigebantur· Porro de filiȷ̈s ca
ath fratribꝰ eoꝝ ſup panes erāt
ꝓpoſitōnis ut ſēp nouos p ſingu
la ſabbata p̄pararent· Hiȷ̈ ſūt pn̄ci
pes cantoꝝ p familias leuitaꝝ q̄
in exedris morabātur ita ut die
ac nocte iugiter ſuo miniſterio de
ſeruirent· Capita leuitaꝝ p faīli
as ſuas pn̄cipes manſerūt in ihe
ruſalē· In gabaon autē ꝯmorati
ſūt pat̄ gabaon iahiel et nomē
vxoris eiꝰ maacha· Filiꝰ p̄moge
nitus eiꝰ abdō ⁊ ſur ⁊ cis ⁊ baal
⁊ ner nadab· gedor qꝫ et ahio et
zachalas ⁊ macelloth· Porro ma
celloth gēuit ſēmaan Iſti hītaue
rūt e regione fratrū ſuoꝝ ī iheru
ſalem cuꝫ frībꝰ ſuis· Ner āt gēuit
cis· ⁊ cis gēuit ſaul· Et ſaul gēuit
ionathā ⁊ melchiſue ⁊ amiadab
⁊ eſbal· Filiꝰ āt ionathā miriba
al: et miribaal gēuit micha· Por
ro filiȷ̈ micha: phiton ⁊ melech ⁊
thara ⁊ ahā· Ahā āt gēuit iara ⁊
iara gēuit alamath ⁊ azmoth ⁊
zāri· zamri āt genuit moſa: moſa
vero genuit baana cuiꝰ filius ra
phaia genuit elaſa: de q̄ ortus ē
eſel· Porro eſel ſex filios hūit hiȷ̈s
noibꝰ· ezricā bochru iſmahel ſaia
obdia anā· Hiȷ̈ filiȷ̈ eſel· Ca· x

Philiſtiȷ̈m āt pugn̄bāt ꝯtrā iſ
rahel: fugeritqꝫ viri iſrl̄ pale
ſtinos ⁊ ceciderūt vulnerāti in mōte
gelboe· Cūqꝫ appropinquaſſent
philiſtei perſequētes ſaul ⁊ filios
eius percuſſerunt ionathan et ai
nadab et melchiſue filios ſaul·

Et aggrauatū ē p̄liū ꝯtra ſaul. in
uenerūtq; eū ſagittarij ⁊ vulnerā
uerūt iaculis. Et dixit ſaul ad ar
migerū ſuū. Euagina gladiū tuū
et interfice me. ne forte veniāt incir
cūciſi iſti ⁊ illudāt m̄. Noluit aūt
armiger ei⁹ hoc facere: timore per
territus. Arripuit ḡ ſaul enſē et
irruit in eū. Qd' cū vidiſſet armi
ger eius videlicet mortuū ēē ſaul.
irruit etiā ip̄e in gladiū ſuū ⁊ mor
tuus eſt. Interijt ḡ ſaul et tres fi
lij ei⁹ ⁊ oīs domus illius pariter cō
cidit. Qd' cū vidiſſent viri iſrahel
qui habitabāt in cāpeſtribus fu
gerunt ⁊ ſaul ⁊ filijs ei⁹ mortuis.
dereliqrūt vrbes ſuas ⁊ huc illuc
q; diſp̄ſi ſunt. venerūtq; philiſti
im ⁊ habitauerūt in eis. Die igit̄
altero detrahentes philiſtijm ſpo
lia ceſorū. inuenerūtq; ſaul ⁊ filios
ei⁹ iacentes in mōte gelboe. Cūq;
ſpoliaſſent eū ⁊ amputaſſent ca
put: armiſq; nudaſſent. miſerūt
in terrā ſuā vt circūferret̄ ⁊ oſtēde
ret̄ ydolorū templ' ⁊ p̄p̄lis. Arma
aūt eius cōſecrauerūt in fano dei
ſui et corp⁹ affixerūt in templo da
gon. Hoc cū audiſſent viri iabes
galaad oīa ſcilicet q̄ philiſtijm
fecerāt ſup ſaul. ꝯſurrexerunt ſin
guli virorū fortiū ⁊ tulerunt cada
uera ſaul ⁊ filiorū eius. attulerūt
q; ea in iabes ⁊ ſepelierūt oſſa eorū
ſubt̄ quercū que erāt in iabes ⁊ ie
iunauerūt ſeptē dieb⁹. Mortu⁹ eſt
ḡ ſaul ꝓpt̄ iniq̄tates ſuas. eo q̄ p̄
uaricatus ſit mandatū dn̄i qd' p̄
ceperat ⁊ nō cuſtodierit illud. ſ; in
ſup etiā phitoniſſam conſuluerit
nec ſperauerit in domino. ꝓpter qd'
⁊ interfecit eum ⁊ trāſtulit regnū
ei⁹ ad dauid filiū yſai. Ca. xi.

Congregatus ē igit̄ oīs iſra
hel ad dauid ī hebron dicēs.
Os tuū ſumus ⁊ caro tua. Heriq;
⁊ nudiuſtertius cū adhuc regna
ret ſaul. tu eras qui educebas et
introducebas iſrahel. Tibi enim
dixit dn̄s deus tu⁹. Tu paſces po
pulū meū iſrahel ⁊ tu eris p̄nceps
ſup eū. Venerunt ḡ oēs maiores
natu iſrahel ad regē in hebron ⁊
iniit dd' cum eis fedus corā dn̄o.
Vnxerūtq; eū regē ſup iſrl' iuxta
ſmonē dn̄i quē locutus ē in ma
nu ſamuhel. Abijtq; dauid ⁊ oīs
iſrahel in ihrl'm. Hec ē iebus. vbi
erāt iebuſei habitatores terre. Di
xerūtq; qui habitabāt in ieb⁹ ad
dauid. Nō ingredieris huc. Por
ro dauid cepit arcē ſyon que eſt
ciuitas dauid. Dixitq; Oīs qui p
cuſſerit iebuſeū in p̄mis erit prin
ceps ⁊ dux. Aſcendit igit̄ p̄m⁹ io
ab filius ſaruie ⁊ fact⁹ ē p̄nceps
Habitauit autē dauid in arce. Et
idcirco appellata ē ciuitas dauid
Edificauitq; vrbē ī circuitu a mel
lo vſq; ad gyrū. Ioab autē reliq
vrbis extruxit. Proficiebatq; da
uid vadēs ⁊ creſcēs: et dn̄s exerci
tuū erāt cū eo. Hij p̄ncipes virorū
fortiū dauid qui adiuuerūt eū vt
rex fieret ſup oēm iſrahel iuxta vbū
dn̄i qd' locutus ē ad iſrl' ⁊ iſte nu
merus robuſtorū dauid. Ieſbaā
filius ahamoni. p̄nceps int̄ trigi
ta. Iſte leuauit haſtā ſuā ſup tre
centos vulneratos vna vice. Et
poſt eū eleazar filius patrui eius
ahoites qui erat int̄ tres potētes.
Iſte fuit cū dauid in aphec dn̄i
qn̄ philiſtijm congregati ſūt ad

locū illū in prelium. Et erat ager re
giōis illiꝰ plenꝰ ordeo: fugeratꝗ
ppl's a facie philistinorū. Hij ste
terūt in medio agri et defenderūt
eū. Cūqꝫ pcuſſiſſent philisteos:
dedit dn̄s ſalutē magnā pplo ſu
o Deſcenderunt autē tres de trigi
ta pn̄cipibꝰ ad petrā in qua erat
dauid ad ſpeluncā odollā qn̄ phili
ſtijm fuerāt caſtrāmetati in valle
raphaim. Porro dauid erāt in pſi
dio ⁊ ſtatio philiſtiorꝫ in bethleē
Deſiderauit igr̄ dauid ⁊ dixit. O ſi
qs darꝫ m̄ aquā de ciſterna beth
leē q̄ ē i porta. Tres ḡ iſti p medi
a caſtr̄ philiſtiorꝫ pꝛerepert ⁊ hau
ſerūt aquā de ciſterna bethleē que
erat i porta ⁊ attulerūt ad dauid
ut biberet. Qui noluit ſꝫ magis li
bauit illā dn̄o dicēs Abſit ut i co
ſpectu dei mei hoc faciā. ⁊ ſāgnē vi
rorꝫ iſtorꝫ bibā: qr̄ i piculo aīarū
ſuarꝫ attulerūt michi aquā. Et ob
hāc cauſā noluit bibere. Hec fece
runt tres robuſtiſſimi. Abiſai qꝫ
frat̄ ioab ipē erat pn̄ceps trium
⁊ ipē leuauit haſtā ſuam contra
trecētos vulneratos. ⁊ ipē erāt in
t̄ tres noīatiſſimꝰ inter tres ſecū
dꝰ inclitꝰ ⁊ pn̄ceps eorum Verūtn̄
vſqꝫ ad tres p̄mos nō puenerat
Banaia filiꝰ ioiade viri robuſtiſſi
mi q̄ multa opa ppetrarat de cap
ſehel ipē percuſſit duos arihel mo
ab. Et ipē deſcēdit ⁊ interfecit leo
nem in media ciſterna tpe niuis
⁊ ipē pcuſſit virꝫ egiptiū cuiꝰ ſta
tura erat quinqꝫ cubitorꝫ ⁊ habe
bat lanceā ut liciatoriū texētium
Deſcendit igit̄ ad eū cū virga et
rapuit haſtam quā tenebat ma
nu ⁊ interfecit eū haſta ſua. Hec fe

cit banaia filiꝰ ioiade q̄ erat inter
tres robuſtos noīatiſſimꝰ int̄ tri
ginta p̄mꝰ. Verūtn̄ ad tres vſqꝫ
nō pueneāt. Poſuit autem eū da
uid ad auriculā ſuaꝫ. Porro fortiſ
ſimi viri in exercitu aſahel frater
ioab ⁊ eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de
bethleē: ſāmoth arodites. helles
phalonites. iras filiꝰ acces thecuites.
abiezer anathotites. ſobochai v
ſatites. ilaia hotites. marai neto
phatites. heleth filiꝰ baana ne
tophatites. ethei filiꝰ ribai de ga
baath filiorum beniamin: banaia
phāthonites. hurai de torrēte gaas.
abiel arabathites. azmoth bau
ramites. eliaba ſalabonites. filij aſ
ſen gezonites. ionathā filiꝰ ſaie ara
rithes. ahiā filiꝰ ſachar araithes.
eliphal filiꝰ vr. epher mechrathi
tes. ahia phellonites. ezro carmeli
tes. naarai filiꝰ azbi. iohel frater
nathā. ibaar filiꝰ agarai. ſelech
ammonites. naarai berothites armi
ger ioab filij ſeruie: iras iethreus.
gareb iethreꝰ. vrias hetheꝰ. zabad
filiꝰ ooli. adyna filiꝰ ſechar rube
nites pn̄ceps rubeitarꝫ ⁊ cū eo tri
ginta. haanā filiꝰ macha ⁊ ioſa
phat mathanites. ozias aſtharo
thites. ſema ⁊ iahihel filij hothā
araorites. iedihel filiꝰ ſamri ⁊ ioha
fr̄ eiꝰ thoſaites. helihel mahumites
et ieribai ⁊ ioſoia filij elnaem. et
iethma moabites. elihel ⁊ obed ⁊
iaſihel de maſobia. Ca. xij

Hij qꝫ venerūt ad dd i ſiceleg cū
adhuc fugerēt ſaul filiū cis q̄
erāt fortiſſimi et egregij pugna
tores tēdētes arcū ⁊ vtraqꝫ manu fū
dis ſaxa iacientes ⁊ dirigētes ſa
gittas: De fratribꝰ ſaul ex beniamin.

Princeps abiezer et ioas filij ſā
maa gabaatites ⁊ iaſihel et phal
leth filij aſmoth et baracha ⁊ ie
hu anathotites. ſamaiaſq; gaba
onites. fortiſſimꝰ īter trigīta et ſup
trigīta. ieremias ⁊ iezihel et iohā
nan ⁊ iezabad gaderothites et
luzai et ierimuth ⁊ baalia ⁊ ſama
ria ⁊ ſaphatia araphites. Helca
na ⁊ ieſia ⁊ azrahel ⁊ ioezer ⁊ ieſ
baam de carehim. ioelaq; et zaba
dia filij ieroam de gedor. Sed ⁊ de
gaddi trāſfugerūt ad dauid cū
lateret in deſerto viri robuſtiſſimi
et pugnatores optimi tenētes di
peū et haſtā. Facies eorū quaſi fa
cies leonis ⁊ veloces quaſi capree
in montibꝫ. Ezer princeps obdias
ſecūdus. eliab tertius. maſmana
quartꝰ. ieremias qntus. ethi ſex
tus. heliel ſeptimꝰ. iohannā octa
uus. helzebad nonꝰ. ieremias de
cimꝰ. bachanai vndecimꝰ. Hij de
filijs gad principes exercitus. No
uiſſimꝰ centū militibꝰ preerāt et ma
ximus mille. Iſti ſūt qui trāſierūt
iordanē menſe primo qn̄ inūdare
cōſueuit ſup ripas ſuas et oēs fu
gauerūt q̄ morabant̄ in vallibꝰ
ad orientalē plagā ⁊ occidentalē
Venerūt autē ⁊ de beniamin et de
iuda ad preſidiū in q̊ morabat̄
dauid. Egreſſuſq; ē dauid obuiā
eis ⁊ ait. Si pacifice veniſtis ad me
vt auxiliemini michi. cor meū iūgat̄ vo
bis. Si autē inſidiamini michi p aduſa
rijs meis cū ego iniq̄tatē in mani
bus nō habeā. videat deus patrū
noſtrorū ⁊ iudicet. Spūs vero do
mini induit abiſai principē inter tri
gīnta ⁊ ait. Tui ſumꝰ o dauid et
tecū fili yſai. Pax pax tibi et pax

adiutoribꝰ tuis. Te enī adiuuet
deus tuꝰ. Suſcepit ergo eos dauid et
cōſtituit principes turme. Porro de
manaſſe trāſfugerūt ad dauid qn̄
veniebāt cū philiſtijm aduerſus
ſaul vt pugnaret ⁊ nō dimicauit cū
eis. quia inito cōſilio remiſerūt eū prin
cipes philiſtinorū dicentes. Peri
culo capitis nr̄i reuertet̄ ad dn̄m
ſuū ſaul. Qn̄ igit̄ reuerſus ē in ſice
leg trāſfugerūt ad eū de manaſſe
ednas et ioſabab ⁊ iedihel et mi
chahel et ednas ⁊ ioſabath ⁊ he
liu ⁊ ſalathi. principes militū i ma
naſſe. Hij prebuerūt auxiliū dauid
aduerſus latrunculos. Omēs enī erāt
viri fortiſſimi. Et facti ſūt principes
in exercitu. Sꝫ et p ſingulos dies
veniebāt ad dauid ad auxilian
dū ei vſq; dū fieret grādis nume
rus quaſi exercitus dei. Iſteq; eſt
numerus principū exercitus qui ve
nerūt ad dauid cū eēt in hebron
vt trāſferrent regnū ſaul ad eum
iuxta vbū dn̄i. Filij iuda portantes
clipeū ⁊ haſtā ſexmilia octingen
ti expediti ad prelīū. De filijs ſymeō
virorū fortiſſimorū ad pugnādū
ſeptemmilia centū. De filijs leui qua
tuormilia ſexcenti. Ioiadaq; prin
ceps de ſtirpe aaron ⁊ cū eo tria
milia ſeptīgēti. Sadoch etiā puer
egregie indolis et domus prīs eius
principes viginti duo. De filijs autē
beniamin fratribꝰ ſaul triamilia.
Magna enī pars eorū adhuc ſeq̄bat̄
domū ſaul. Porro de filijs ephra
im vigintimilia octingēti fortiſſimi
robore viri noīati in cōgnacōibꝰ
ſuis. Et ex dimidia tribu manaſſe
decē et octomilia. ſinguli p nomi
na ſua venerūt vt cōſtituerent regē

dauid. De filiȷs quoq; yſachar. viri e
ruditi q̄ nouerāt ſingula tempa
ad precipipiend q̄d facere deberꝫ
iſrł pn̄cep̄s ducēti. Om̄is autē re
liqua tribꝰ eoꝝ conſiliū ſeq̄bat.
Porro de zabulō q̄ egrediebātur
ad prelium ⁊ ſtabāt in atie iſtru
cti armis bellicis quiquagita mi
lia venerūt ī auxilium nō in corde
duplici. Et de neptalim principes
mille ⁊ cū eis inſtructi clipeo ⁊ ha
ſta triginta ⁊ ſeptē milia. De dan
etiā prepati ad preliū vigitiocto
milia ſexcenti. Et de aſer egredien
tes ad pugnā ⁊ in atie ꝓuocan
tes q̄dragintamilia. Trās iorda
nen autē de filiȷs ruben et de gad
⁊ dimidia parte tribꝰ manaſſe:
īſtructi armis bellicis. centūvigin
ti milia. Om̄es iſti viri bellatores
expediti ad pugnandū corde pfe
cto: venerūt in hebron ut ꝯſtitue
rēt regem dauid ſup vniūſū iſrł.
Sed ⁊ ōnes reliqui ex iſrł vno cor
de erant ut rex fieret dauid: fuerū
tq; ibi apud dauid tribꝰ diebꝰ co
medētes ⁊ bibētes. Prepauerant
ei eis frēs ſui. Sed ⁊ q̄ iuxta eos e
rāt vſq; yſachar ⁊ zabulō ⁊ nep
talim: afferebāt panes ī aſinis ⁊
camelis ⁊ mulis ⁊ bobꝰ ad veſcē
dum: farinā. palatas. vuā paſſaꝫ
vinū. oleū. boues. ⁊ arietes ad ō
nem copiā. Gaudiū quippe erat
in iſrahel. Ca. xiij.

Iniit autē conſiliū dauid cū tribu
nis ⁊ centurionibꝰ ⁊ vniuerſ pn̄
cipibꝰ ⁊ ait ad omnē cetū iſrahel
Si placet vobꝭ ⁊ a dn̄o deo noſtro
egreditur ſermo quē loquor: mit
tamꝰ ad frēs noſtros reliquos in
vniuerſas regiōes iſrł ⁊ ad ſacer
dotes ⁊ leuitas q̄ habitant in ſb
urbanis vrbiū. ut ꝯgregent̄ ad
nos ⁊ reducamꝰ archā dei noſtri
ad nos. Non em̄ req̄ſiuimꝰ eam
in diebꝰ ſaul. Et r̄ndit vniuerſa
mł̄titudo ut ita fieret. Placuerat
ei ſmo ōni populo. Congregauit
ergo dauid cūctū iſrł a ſyor egip
ti vſq; dū ingrediaris emath: ut
adduceret archā dei de cariathia
rim. Et aſcēdit dauid et ōnis vir
iſrł ad collem cariathiarim que
eſt in iuda ut afferret inde archā
domi ſedentis ſup cherubin vbi ī
uocatū ē nomē eius. Impoſuerūt
q; archam dei ſup plauſtꝝ nouū
de domo aminadab. Oza autē et
frēs eius minabāt plauſtꝝ. Por
ro dauid ⁊ vniuerſus iſrahel lude
bant corā deo ōni virtute. in can
ticis ⁊ in citharis ⁊ pſalteriȷs et
tympanis ⁊ cimbalis ⁊ tubis. Cū
autē puemiſſent ad aream chidō
tetēdit oza manū ſuam ut ſuſtēta
ret archā: bos quippe laſciuiens
paululū inclinauerat eam. Iratꝰ
eſt itaq; dn̄s contra ozam et per
cuſſit eum eo ꝙ tetigiſſet archā
⁊ mortuꝰ eſt ibi coram dn̄o. Con
triſtatuſq; ē dauid eo ꝙ diuiſiſ
ſet dn̄s ozam: vocauitq; locū illū
diuiſio oze vſq; in pn̄tem diem.
Et timuit deum tūc tēporis dicēs.
Quō poſſuꝫ ad me introducere ar
chaꝫ dei.c Et ob hanc cauſā non
adduxit eam ad ſe hoc eſt in ciui
tatem dauid ſed auertit in domū
obededom gethei. Māſit ergo ar
cha dei in domo obededom tribꝰ
menſibus: et benedixit dominus
domui eius ⁊ omnibus que habe
bat. Capitulū xiiij.

Misitq3 hyram rex tyri nūtios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices parietū lignorūq3 vt edificarent ei domū Cognouitq3 dauid eo q3 confirmasset eū dn̄s in regē sup israhel ⁊ sublevatū ē regnū suū sup p̄plm ei9 israhel. Accepitq3 dauid alias vxores ī ihrl'm. genuitq3 filios et filias Et hec nōīa eorū qui nati sūt in ihrl'm. Samua ⁊ sobab nathan ⁊ salomō iebar ⁊ elisu ⁊ eliphalech. noga ⁊ napheg ⁊ iaphie elisama ⁊ baliada ⁊ eliphaleth. Audiētes aūt philistijm eo q3 vnctus eēt dauid in regē sup vniūsū israhel: ascenderūt oēs vt q̄rerēt eū Qd cū audisset dauid. egressus ē obuiā eis. Porro philistijm venientes diffusi sūt in valle raphaim. Cōsuluitq3 dauid dn̄m dicēs. Si ascendam ad philisteos ⁊ si tradēs eos in manu mea. Et dixit ei dn̄s. Ascende ⁊ tradā eos in manu tua. Cūq3 illi ascēdissent in baalpharasim. pcussit eos ibi dauid et dixit. Diuisit de9 inimicos meos p manū meā sic diuidunt aque. Et idcirco vocatū est nomē loci illius baalpharasim. Dereliquerūtq3 ibi deos suos q̄s dauid iussit exuri. Alia etiam vice philistijm irruerūt ⁊ diffusi sūt in valle. Cōsuluitq3 rursū dauid deū ⁊ dixit ei de9. Nō ascēdas post eos. recede ab eis ⁊ venies cōtra illos ex aduerso pirorū Cūq3 audieris sonitū gradiētis ī cacumie pirorū. tūc egredieris ad bellum Egressus est eīm deus an̄ te vt percutiat castra philistijm. Fecitq3 dauid sicut p̄cepat ei deus ⁊ pcussit castra philistinorū de gabaon vsq3 gazeā. Diuulgatū q3 ē nomē dauid in vniūsis regionib9 ⁊ dn̄s dedit pauorē ei9 sup oēs gentes.

Ca. xv.

Fecitq3 sibi domos in ciuitate dauid ⁊ edificauit locū arche dei. tetenditq3 ei tabernaculū. Tūc dixit dauid. Illicitū est vt a quocūq3 portet archa dei. nisi a leuitis quos elegit dn̄s ad portandū eā. Et ad ministrādū sibi vsq3 in eternū. Cōgregauitq3 vniuersū israhel in ihrl'm vt afferret archa dei in locū suū quē preparauerat ei. necnon ⁊ filios aaron ⁊ leuitas. De filijs caath vriel pn̄ceps fuit ⁊ fratres ei9 ducēti vigiti De filijs merari asaia princeps et fratres ei9 ducēti triginta. De filijs gerson. iohel et fratres ei9 cētū triginta. De filijs elisaphan. semeias pn̄ceps ⁊ fratres ei9 ducenti. De filijs hebron. eliel pn̄ceps et frēs ei9 octoginta. De filijs ozihel. aminadab pn̄ceps ⁊ fratres ei9 centū duodecī. Vocauitq3 dauid sadoch ⁊ abiathar sacdotes ⁊ leuitas vriel asaiā iohel semeiā eliel et aminadab ⁊ dixit ad eos. Vos qui estis pn̄cipes familiarū leuiticarū: sanctificamini cū fratrib9 vr̄is ⁊ afferte archā dn̄i dei isrl' ad locū qui ei preparatus est. ne vt a pn̄cipio q3 nō eratis presētes pcussit nos dn̄s. sic ⁊ nūc fiat illicitū quid nob a gentib9. Sanctificati sūt ergo sacerdotes ⁊ leuite. vt portarēt archā dn̄i dei israhel Et tulerūt filij leui archā dei sicut p̄cepat moyses iuxta vbū domini humeris suis in vectibus. dixitq3 dauid pn̄cipib9 leuitarū vt cōstituerent de fratrib9 suis cantores in

organis muſicoꝝ̄. nablis vicȝ et
liris ⁊ cimbalis ut reſonarēt in ex
celſis ſonitꝰ leticie. Cōſtitueruntqꝫ
leuitas heman filiū iohel ⁊ de fr̄i
bꝰ eiꝰ aſaph filiū barachie. de fi
lijs vero merari fr̄ibꝰ eorū: ethā
filiū aſaie ⁊ cū eis fr̄es eoꝝ. In ſe
cūdo ordine zachariā ⁊ ben ⁊ iazi
hel ⁊ ſemiramoth ⁊ iehihel ⁊ ani
heliab ⁊ banaiā ⁊ maaſiā ⁊ ma
thathiā ⁊ eliphalu ⁊ macenia ⁊
obededom ⁊ iehihel ianitores. Por
ro cātores hemā: aſaph ⁊ ethan
in cimbalis eneis cōcrepātes. za
charias autē ⁊ oziel ⁊ ſemiramoth
⁊ iahihel ⁊ ani eliab ⁊ maaſias ⁊
banaias: in nablis archana can
tabant. Porro mathathias ⁊ eli
phalu ⁊ macenias et obededō et
iehihel et ozaiu: i cithais ꝓ octa
ua canebāt epinichiō. Choneias
aūt prīceps leuitaꝝ ꝓphetie ꝑerat ⁊
ad ꝑcinēdā melodiā. Erat quip
pe valde ſapiēs. Et barachias et
helcana ianitores arche. Porro ſe
beias et ioſaphat et nathanael
et amaſai et zacharias et bana
ias et eliezer ſacerdotes clangebāt
tub̄ corā archa dei et obededō et
ahias erāt ianitores arche. Igr̄ da
uid et ōnes maiores natu iſrl̄ et
tribuni ierūt ad deportād archā fe
deris dn̄i de domo obededō cū leti
cia. Cūqꝫ adiuuiſſet deꝰ leuitas
qui portabāt archam federis do
mini immolabātur ſeptē thauri
et ſeptē arietes. Porro dauid erāt
indutꝰ ſtola biſſina et vniūſi leui
te q̄ portabāt archā federis cāto
reſqꝫ et chonenias prīceps ꝓphe
tie inter cātores. dauid autē indu
tus erat ephot lineo. Vniuerſus

qꝫ iſrl̄ deducebāt archā federis
dn̄i in iubilo et ſonitu buccine et
tub̄ et cimbal̄ ⁊ nablis et citha
ris cōcrepātes. Cūqꝫ perueniſſet
archa federis dn̄i vſqꝫ ad ciuitatē
dauid michol filia ſaul ꝓſpiciēs
ꝑ feneſtrā: vidit regē dauid ſal
tantē atqꝫ ludentē et deſpexit eū in
corde ſuo. Ca. xvi.

ATtulerūt igit̄ archā dei ⁊ cō
ſtituerūt eam i medio taber
naculi qđ tetenderat ei dauid et
obtulerūt holocauſta ⁊ pacifica
corā deo. Cūqꝫ cōpleſſet dauid offe
rens holocauſta ⁊ pacifica bn̄di
xit ꝓplō i noīe dn̄i ⁊ diuiſit vniūſ
ꝑ ſingulos a viro vſqꝫ ad mulie
rē tortā panis et ꝑtē aſſe carnis
bubale et frixā oleo ſimilā. Cōſti
tuitqꝫ corā archa dn̄i de leuitis q̄
miniſtrarēt et recordarent̄ opm
eius. et glorificarent atqꝫ lauda
rent dn̄m deū iſrl̄: aſaph prīcipē
et ſcđm eiꝰ zachariā. Porro iahi
hel ⁊ ſemiramoth et iehihel et
mathathiā ⁊ eliab ⁊ banaiā et
obededō. Iehihel ſup organa pſal
terii ⁊ liras. aſaph autē ut i cībalis
pſonarēt. banaiā vero ⁊ aziel ſa
cerdotes: canē tuba iugit̄ coram ar
cha federis dn̄i. In illo die fecit da
uid prīcipē ad cōfitēđ dn̄o aſaph
et fratres eiꝰ. Cōfitemini dn̄o ⁊ inuo
cate nomē eiꝰ nōs facite in ꝓplis
adinuēcōes eiꝰ. Cātate ei ⁊ pſallite
ei et nārate oīa mirābilia eiꝰ. lau
date nomē ſcm̄ eiꝰ letet̄ cor q̄rēciū
dn̄m. Querite dn̄m ⁊ v̄tutē eiꝰ. q̄ri
te faciē eiꝰ ſp. Recordamini mirabi
liū eiꝰ q̄ fecit ſignorū illiꝰ et iudi
ciorum oris eius. Semen iſrahel
ſerui eius: filij iacob electi eius.

Ipſe dn̄s deꝰ noſter in vniuerſa terra
iudicia eiꝰ. Recordamini in ſempiter
nū pacti eiꝰ ſermōis quē precepit
i mille gn̄acōnes. Quē pepigit cū
abraham ⁊ iuramēti illius cū yſa
ac. Et ↄſtituit illd iacob i p̄ceptū
et iſrahel in pactū ſempiternū di
cens. Tibi dabo terrā chanaan:
funiculū hereditatis vr̄e. Cū eēnt
pauci numero parui et coloni eius
Et trāſierūt de gente in gentē ⁊ de
regno ad ꝑplm alterū. Nō dimiſit
quēq̄ calūniari eos. ſ; increpauit
ꝓ eis reges. Nolite tangē criſtos
meos ⁊ in ꝓphetis meis nolite ma
lignari. Cātate dn̄o oīs terra. an
nūtiate ex die in diē ſalutare eius
Narrate in gentibꝰ gl'iā eius et
in cūctis ꝑplis mirābilia eiꝰ. quia
magnus dn̄s ⁊ laudabil' nimis
et horribilis ſup oēs deos. Oēs ei
dn̄ ꝑplorū ydola. dn̄s aūt celos fe
cit. Cōfeſſio et magnificētia corā
eo fortitudo ⁊ gaudiū in loco eius
Afferte dn̄o familie ꝑplorū. affer
te dn̄o gloriā ⁊ imperiū. date dn̄o
gloriā nomi eiꝰ Leuate ſacrificiū
⁊ venite in conſpectu eiꝰ Et adorate
dn̄m in decorē ſācto. Cōmoueat a
facie eiꝰ oīs terra. ipſe enī fūdauit
orbē immobilē. Letent' celi et exul
tet terra et dicāt in nacōibꝰ dn̄s
regnauit. Tonet mare et plenitu
do eius. exultēt agri ⁊ oīa que in
eis ſūt. Tūc laudabūt ligna ſal
tus coram dn̄o. q2 venit iudicare
terrā. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus
qm̄ in eternū miſericordia eiꝰ. Et
dicite. Salua nos deꝰ ſaluator nr̄
et ↄgrega nos ⁊ erue de gētibus
vt ↄfiteamur nōi ſācto tuo ⁊ exul
temꝰ in carminibꝰ tuis Bn̄dictus
dn̄s deꝰ iſrl' ab eterno vſq; in eter
nū ⁊ dicat oīs ꝑplus amē et ym
nū deo. Dereliquit itaq; ibi corā
archa federis dn̄i aſaph ⁊ fratres
eiꝰ vt miniſtrarēt in cōſpectu arche
iugit' ꝑ ſinglos dies ⁊ vices ſuas
Porro obededom ⁊ fratres eiꝰ ſexa
gintaocto ⁊ obededō filiū ydithū
et oſa ↄſtituit ianitores. Sadoch
aūt ſacerdotē et fratres eiꝰ ſacdo
tes corā tabernaculo dn̄i in excel
ſo qd erat in gabaon vt offerrēt
holocauſta dn̄o ſuper altare holo
cauſtomatis iugit' mane ⁊ veſpe
iuxta oīa que ſcripta ſunt in lege
dn̄i quā p̄cepit iſrl'i. Et poſt eum
hemā et ydithum ⁊ reliquos ele
ctos. vnūquēq; vocabulo ſuo ad
ↄfitendū dn̄o. qm̄ in eternū miſe
ricordia eiꝰ Hemanq; et ydithū
canētes tuba et quatiētes cimba
la ⁊ oīa muſicorū organa ad canē
dū dn̄o. Filios aūt ydithū fecit
eē portarios. Reuerſuſq; eſt ōnis
ꝑpls in domū ſuā et dauid vt bn̄
dicēt etiā domui ſue. Ca. xvii.

Cum aūt habitaret dauid i
domo ſua. dixit ad nathan
ꝓpham Ecce ego habito in domo
cedrina. archa aūt federis dn̄i ſb
pellibꝰ ē. Et ait nathā ad dauid
Omīa que in corde tuo ſūt fac. Do
minꝰ enī tecū eſt. Igit' nocte illa
factus ē ſermo dn̄i ad nathā dicēs
Vade et loq̄re dauid ſeruo meo.
Hec dicit dn̄s. Nō edificabis mi
domū ad habitādū. Neq; enī mā
ſi in domo. ex eo tēpe q̄ eduxi iſrl'
de terra egipti vſq; ad diē hanc.
ſ; fui ſemp mutans loca taberna
culi ⁊ in tentorio manēs cū omni
iſrl'. Nūquid locutus ſū ſaltē vni

iudicarē iſrł q̄b⁹ preceperam ut pa
ſcerent populū meū et dixi Quarē
non edificaſti mihi domū cedri
nam. Nūc itaqꝫ ſic loqueris ad ſ
uum meū dauid. Hec dicit dn̄s
exercituū. Ego tuli te cū i paſcuis
ſequereris gregē ut eēs dux ꝑpłi
mei iſrł et fui tecū quocūqꝫ perexi
ſti ⁊ interfeci oēs inimicos tuos
corā te: feciqꝫ tibi nomē q̄ſi vni⁹
magnoꝝ q̄ celebrātur in terra. Et
dedi locū ꝑpło meo iſrł. Plātabit
⁊ habitabit in eo ⁊ vltra nō ꝯmoue
bitur: nec filij iniq̄tatis atterent e
os ſicut a principio: ex dieb⁹ q̄b⁹
dedi iudices populo meo iſrahel
⁊ hūiliaui vniuerſos inimicos tu
os. Annuntio ergo tibi ꝙ edifica
tur⁹ ſit tibi dn̄s domū. Cūqꝫ iple
ueris dies tuos ut vades ad p̄res
tuos ſuſcitabo ſemē tuū poſt te qđ
erit de filijs tuis et ſtabiliam reg
num eius Ipſe edificabit michi do
mū ⁊ firmabo ſoliū eius vſqꝫ ine
ternū. Ego ero ei in p̄rem et ipſe
erit mihi in filiū ⁊ miſericordiam
meā nō auferā ab eo ſicut abſtu
li ab eo q̄ ante te fuit. Et ſtatuam
eū in domo mea ⁊ in regno meo
vſqꝫ in ſempiternū et thron⁹ ei⁹
erit firmiſſim⁹ i ꝑpetuū. Iuxta oīa
verba hec ⁊ iuxta vniuerſā viſionē
iſtā ſic locutus eſt nathā ad da
uid. Cūqꝫ veniſſet rex dauid et ſe
diſſet coram dn̄o. dixit Quis ego
ſum dn̄e de⁹ ⁊ que dom⁹ mea ut
p̄ſtaēs mihi talia. Sꝫ ⁊ hoc paruū
viſū eſt in cōſpectu tuo. Ideoqꝫ lo
cutus es ſup domū ſui tui etiā in
futuꝝ ⁊ feciſti me ſpectabilē ſuper
oēs hoīes. Dn̄e de⁹ meus quid vl
tra addere poteſt dauid cum ita

glorificaueris ſeruū tuū et cogno
ueris eū. Dn̄e ꝓpter famulū tuū
iuxta cor tuū feciſti oēm magni
ficentiā hanc ⁊ nota eſſe voluiſti
vniuerſa magnalia. Dn̄e nō ē ſi
milis tui ⁊ nō eſt alius de⁹ abſqꝫ
te ex omnibus quos audiuimus
auribus noſtris. Quis eīm eſt ali⁹
ut popul⁹ tuus iſrł. gens vna in
terra ad quā perrexit de⁹ ut liberarꝫ
⁊ faceret populū ſibi et magnitu
dine ſua atqꝫ terroribus eiceret na
tōes a facie eius quē de egipto li
berauerat. Et poſuiſti populū tuum iſ
rahel tibi in populū vſqꝫ ineternū
⁊ tu dn̄e factus es de⁹ eius. Nunc
igitur dn̄e ſermo quē locutus es
famulo tuo ⁊ ſup domū eius ꝯfir
metur in perpetuum ⁊ fac ſicut locu
tus es ꝑmaneatqꝫ ⁊ magnificetur
nomen tuum vſqꝫ in ſempiternū
⁊ dicatur dn̄s exercituū de⁹ iſrł: ⁊
dom⁹ dauid ſerui ei⁹ ꝑmanēs co
ram eo. Tu eīm dn̄e deus me⁹ reue
laſti auriculam ſerui tui ut edifica
res ei domū ⁊ idcirco inuenit ſer
uus tuus fiduciam ut oret coram
te Nunc ergo dn̄e tu es de⁹ ⁊ locu
tus es ad ſeruū tuum tanta bn̄fi
cia ⁊ cepiſti bn̄dicere domui ſerui
tui ut ſit ſēp corā te. Te eīm dn̄e bn̄
dicēte bn̄dicta erit ip̄petuū.

Factū ē āt p⁹ hec Ca. xviij.
ut pcuteret dauid philiſtijm
⁊ hūiliaret eos ⁊ tolleret geth ⁊ fili
as ei⁹ de manu philiſtijm pcuteret
qꝫ moab ⁊ fierent moabite ſerui da
uid offerentes ei munera. Eo tpe
percuſſit dauid etiā adadezer re
gem ſoba regionis emath quan
do perrexit ut dilataret imperium
ſuum vſqꝫ ad flumen eufraten.

Cepit ḡ dauid mille quadrigas
ei⁹ ⁊ ſeptē milia equitū ac viginti
milia viroꝝ peditū. Subneruauit
q̄ʒ oēs equos curruū exceptis cen
tū q̄drigis q̄s reſeruauit ſibi. Sup
uenit autē et ſirus damaſcen⁹ vt
auxiliū preberet adadezer regi ſo
ba. Sed et huí⁹ ꝑcuſſit dauid vi
gītiduomilia viroꝝ. Et poſuit mi
lites in damaſco vt ſiria q̄ʒ ſerui
ret ſibi ⁊ offerret munera. Adiu
uitq̄ʒ dn̄s eū in cūctis ad que pre
ferat. Tulit q̄ʒ dauid pharetras
aureas quas habuerāt ſui ada
dezer ⁊ attulit eas i ihrl'm. necnō
de thebath ⁊ chun vrbibus ada
dezer eris plurimū de quo fecit ſa
lomō mare eneū ⁊ columpnas ⁊ va
ſa enea. Qd cū audiſſet thou rex
emath ꝑcuſſiſſe videlicet dauid
oēm exercitū adadezer regis ſoba:
miſit aduram filiū ſuū ad regē da
uid vt poſtularet ab eo pacē ⁊ ꝯ
gratularet̄ ei eo q̄ꝑ ꝑcuſſiſſet et ex
pugnaſſet adadezer. Aduſarius
quippe erat thou adadezer. Sed
⁊ oīa vaſa aurea ⁊ argētea ⁊ enea
ꝯſecrauit dauid rex dn̄o cū argē
to ⁊ auro qd̄ tuleāt ex vniūſis gē
tibus tam de ydumea ⁊ moab et
filijs āmō q̄ꝫ de philiſtijm ⁊ ama
lech. Abiſai vero filius ſaruie per
cuſſit edom in valle ſalinaꝝ decē
⁊ octo milia ⁊ ꝯſtituit i edom p̄ſi
diū vt fuiret ydumea dd̄ ſalua
uitq̄ʒ dn̄s dd̄ i cūctis ad q̄ ꝑrexeāt.
regnauit ḡ dd̄ ſup vniuerſum iſrl' ⁊
faciebat iudiciū atq̄ʒ iuſticiā cūc
to ppl'o ſuo. Porro ioab filius ſar
uie erat ſup exercitū ⁊ ioſaphat
fili⁹ ahiluth a ꝯmētarijs. Sadoch
autē filius achitob ⁊ abimelech
fili⁹ abiathar ſacerdotes ⁊ ſuſa ſcri
ba. Banāias q̄ʒ fili⁹ ioiade ſup le
giones cerethi ⁊ felethi. Porro fi
lij dauid p̄mi ad manū regis.

Factum eſt ait vt mo Ca. xix.
reret̄ naas rex filioꝝ āmon
⁊ regnauit anon filius eius ꝓ eo
dixitq̄ʒ dauid. Faciā miſericordi
am cū anon filio naas. Preſtitit
em̄ m̄ p̄r ei⁹ grāꝫ. Miſitq̄ʒ dd̄ nūci
os ad ꝯſolandum eū ſup mortē
p̄ris ſui. Qui cū ꝑueniſſent i terrā
filioꝝ ammō vt ꝯſolarent̄ anon:
dixerūt p̄ncipes filioꝝ ammō ad
anon. Tu forſitan putas q̄ꝑ dd̄
honoris cauſa in p̄rem tuū miſeit
q̄ ꝯſolarent̄ te. nec aīaduertis q̄ꝑ
vt explorēt ⁊ iueſtigēt ⁊ ſcrutent̄
terrā tuā venerint ad te ſui ei⁹.
Igit̄ anō pueros dauid decalua
uit ⁊ raſit ⁊ p̄ſcidit tunicas eoꝝ
a natib⁹ vſq̄ʒ ad pedes ⁊ dimiſit
eos. Qui cū abiſſent ⁊ hoc mādaſ
ſent dauid. miſit in occurſū eoꝝ.
Grandē em̄ ꝯtumeliā ſuſtinuerāt
⁊ p̄cepit ut manerent in ihericho
donec creſceret barba eoꝝ ⁊ tunc
reuerterent̄. Videntes aūt filij āmō
q̄ꝑ iniuriā feciſſent dauid, tā anō
q̄ꝫ reliqu⁹ ppl's. miſerūt mille ta
lēta argēti ut ꝯducerēt ſibi de me
ſopotamia et de ſyria maacha et
de ſoba curr⁹ et equites. Cōduxe
runtq̄ʒ trigintaduomilia curruū
⁊ regē maacha cū ppl'o eius. Qui
cū veniſſent caſtrametati ſūt e regi
one medaba. Filijq̄ʒ āmon ꝯgre
gati de vrbib⁹ ſuis venerūt ad bel
lū. Qd cū audiſſet dauid. miſit io
ab ⁊ omnē exercitū viroꝝ fortium
Egreſſiq̄ʒ filij āmō direxerūt aciem
iux̄ portā ciuitatis. Reges autē q̄

ad auxiliū eiꝰ venerāt ſeparatim in agro ſteterāt. Igr̄ ioab intelligēs bellū ex adūſo ⁊ pꝰ tergū ꝯtra ſe fieri: elegit viros fortiſſ‍ios de vniūſo iſrl̄ ⁊ prexit ꝯtra ſyꝝ. Reliquā āt partē ꝑpl'i dedit ſub manu abiſai fr̄is ſui ⁊ prexerunt ꝯtra filios āmon. dixitq̄. Si vicerit me ſyrꝰ auxilio eris m̄. ſi āt ſupauerit te filij āmon ero tibi in p̄ſidiū. Cōfortare ⁊ agamꝰ viriliť ꝓ ꝑpl'o nr̄o et ꝓ vrbibꝫ dei nr̄i. Dn̄s āt qđ in cōſpectu ſuo bonū eſt faciat. Perrexit ergo ioab ⁊ ꝑpl's qui cū eo erat ꝯtra ſyꝝ ad preliū ⁊ fugauit eos. Porro filij āmon vidētes ꝙ fugiſſet ſyrus ipſiq̄ fugerunt abiſai fratrē eiꝰ ⁊ ingreſſi ſūt ciuitatem. Reuerſuſq̄ ē etiā ioab in ihrl'm. Vidēs autē ſyrꝰ ꝙ cecidiſſet corā iſrl': miſit nuncios et adduxit ſyrum q̄ erat trās fluuiū. Sophat aūt p̄nceps milicie adadezer eāt dux eoꝝ. Qđ cū annūtiatū eēt dauid: ꝯgregauit vniūſū iſrl' ⁊ trāſiuit iordanē. irruitq̄ in eos et direxit ex aduerſo aciē ill' ꝯtra pugnantibꝰ. Fugit aūt ſyrus iſrl'. Et interfecit dauid de ſyris. ſeptē milia curruū ⁊ q̄dragīta milia peditū ⁊ ſophat exercitus p̄ncipē. Videntes autē ſerui adadezer ſe ab iſrahel eē ſuperatos trāſfugerunt ad dauid et ſuierūt ei. Noluitq̄ vltr̄ ſyria auxiliū p̄bere filijs ammon. ❡ Ca. xx.

Factū eſt āt poſt ānī circulū eo tēpe quo ſolent r̄ges ad bella ꝓcedē: ꝯgregauit ioab exercitū ⁊ robur milicie ⁊ vaſtauit terrā filioꝝ āmon. Perrexitq̄ ⁊ obſedit rabba. Porro dauid manebat in ihrl'm qn̄ ioab ꝑcuſſit rabba ⁊ deſtruxit eā. Tulit autē dauid coronā melchon de capite eiꝰ ⁊ inuenit in ea auri pondo talētū ⁊ pretioſiſſimas gēmas. fecitq̄ ſibi inde dyadema. Manubias q̄ꝙ vrbis plurias tulit. ꝑpl'm autē q̄ erat in ea eduxit ⁊ fecit ſuper eos tribulas ⁊ trahas ⁊ ferrata carpēta trāſire ita vt diſſecarētur ⁊ ꝯtererētur. Sic fecit dauid cunctis vrbibꝰ filioꝝ āmon ⁊ reuerſus ē cū omni ꝑpl'o ſuo in ihrl'm. Poſt hec initū eſt bellū in gazer aduerſum philiſteos in q̄ ꝑcuſſit ſobochai vſathites ſaphai d̄ genē rapham ⁊ hūiliauit eos. Aliud q̄ꝙ bellū geſtū ē adūſus philiſteos ī quo ꝑcuſſit adeodatus filiꝰ ſaltꝰ bethleemites fr̄ē goliath gethei: cuiꝰ haſte lignū eāt q̄ſi liciatoriū texentiū. Sꝫ ⁊ aliud bellū accidit in geth in q̄ fuit homo longiſſimus ſenos hn̄s digitos ⁊ ſimil' viginti q̄tuor q̄ ⁊ ip̄e de raphaim fuerat ſtirpe gn̄atꝰ. Hic blaſphēauit iſrl' ⁊ ꝑcuſſit eū ionathā filiꝰ ſamaa fr̄is dauid. Hij ſūt filij rapha in geth: q̄ ceciderūt in manu dauid ⁊ ſeruoꝝ eiꝰ. ❡ Ca. xxi.

Conſurrexit āt ſathā ꝯtra iſrl' ⁊ incitauit dauid vt nūerarē iſrahel. Dixitq̄ dd̄ ad ioab ⁊ ad p̄ncipes ꝑpl'i. Ite ⁊ nūerate iſrl' a berſabee vſq̄ dan ⁊ afferte m̄ nūerū vt ſciā. Rn̄ditq̄ ioab. Augeat dn̄s ꝑpl'm ſuū cētuplū q̄ꝫ ſūt. Nōne dn̄e mi rex oēs ſui tui ſūt. ⁊ q̄re hoc q̄rit dn̄s meꝰ qđ ī pc̄cū r̄putetꝰ iſrl'. Sꝫ ſmo regis magis p̄ualuit. Egreſſuſq̄ eſt ioab ⁊ circuiuit vniūſum iſrl' ⁊ reūſus eſt ihrl'm.

dedit q3 dauid numerū eorum quos
circuierat et inuētus est oīs nume
rus isrł mille milia et centum milia
virorum educētium gladiū. De iuda
aūt quadringēta septuaginta mi
lia bellatorum. Nam leui et beniamin
nō numerauit eo q̄ inuitus exeq̄
retur regis imperiū. Displicuit autē
deo qđ iussum erat et percussit israhel
Dixitq3 dauid ad deum. peccaui ni
mis ut hoc facerem. Obsecro aufer
iniquitatē serui tui. q2 insipiēter egi
Et locutus est dn̄s ad gad vidē
tem dauid dicens. Vade et loquere
ad dauid et dic ei. Hec dicit dn̄s.
Triū tibi optionē do. vnū qđ vo
lueris elige vt faciam tibi. Cūq3 ve
nisset gad ad dauid. dixit ei. hec
dicit dn̄s. Elige qđ volueris Aut
trib9 annis pestilenciā. aut trib9
mensib9 te fugere hostes tuos et
gladiū eorum nō posse euadere. aut
trib9 dieb9 gladiū dn̄i et mortem
versari in terra Et angelū dn̄i int
ficere in vniuersis finib9 isrł. Nunc
igit vide qđ rn̄deam ei qui misit me
Et dixit dauid ad gad. Ex oī pte
me angustie pmunt Sed melius
m̄ est ut incidā in man9 dn̄i quia
multe sūt miseratōes ei9 q̄m in ma
nus hominū. Misit ğ dn̄s pestilē
tiā in israhel et ceciderūt de israhel
septuaginta milia virorū. misitq3
angelū in ihrłm vt percuteret eam
Cūq3 percuteretur. vidit dn̄s et miser
tus est sup magnitudinē mali et
imperauit angelo qui percutiebat
Sufficit iam. cesset man9 tua. Por
ro angelus dn̄i stabat iuxta aream
ornā iebusei. leuansq3 dauid ocu
los suos vidit āgelū dn̄i stantem
int celū et terrā et euaginatum gla
diū in manu ei9 et versū contra ihe
rusalem et ceciderūt tā ipse q̄m maiores
natu vestite ciliciis pni in terram
Dixitq3 dauid ad deum. Nōne ego
sū qui iussi ut numeraretur pplus et
Ego qui peccaui. Ego qui malū fe
ci Iste grex qđ commeruit. Dn̄e de9
meus vertatur obsecro man9 tua i
me et in domū pr̄is mei. pplus aūt
tuus nō percutiatur Angel9 aūt dn̄i
precepit gad ut diceret dauid ut
ascenderet extrueretq3 altare dn̄o
deo in area ornan iebusei. Ascēdit
ğ dauid iuxta ſmonē gad quem
locutus ei fuerat ex noīe dn̄i. Por
ro ornan cū suspexisset et vidisset
angelū q̄tuorq3 filii ei9 cum eo ab
sconderunt se. Nā eo tpe terebāt
in area triticum. Igitur cum veniret
dauid ad ornan conspexit eū ornā
et processit ei obuiā de area et adorā
uit eū pnus i terram. Dixitq3 ei da
uid. Da m̄ locū aree tue ut edificē
i ea altare dn̄o ita ut quātum va
let argēti accipias et cesset plaga
a pplo. Dixit aūt ornā ad dauid.
Tolle et faciat dominus me9 rex
quodcūq3 ei placet. Sed et boues
do i holocaustū et tribulas in lig
et triticū in sacrificiū oīa libens
prebebo. Dixitq3 ei rex dauid. Neq̄
q̄m ita fiet. ß argentū dabo quātū
valet. Neq3 em̄ tibi auferre debeo
et sic offerre dn̄o holocausta gra
tuita. Dedit ğ dauid ornā p loco
siclos auri iustissimi ponderis sex
centos et edificauit ibi altare dn̄o
obtulitq3 holocausta et pacifica et
inuocauit deū et exaudiuit eum in
igne de celo sup altare holocausti
Precepitq3 dn̄s āgelo et conuertit
gladiū suū in vaginā. Protinus

ergo dauid vidēs ꝙ exaudiſſꝫ eū
dn̄s in area ornan iebuſei imola
uit ibi victimas. Tabernaculum
autē dn̄i qđ fecerat moyſes in de
ſerto ⁊ altare holocauſtoꝝ ea tē
peſtate erat in excelſo gabaon ⁊
non preualuit dauid ire ad alta
re vt ibi obſecraret deū. Nimio ei
fuerat timore perterritus: videns
gladiū angeli dn̄i. ¶ Ca. xxij.

DIxitqꝫ dauid. Hec ē domus
dei ⁊ hoc altare ī holocauſtū
iſrł. Et precepit vt cōgregarētur
oēs ꝓſeliti de terra iſrł ⁊ cōſtituit
ex eis latomos ad cedendos lapi
des ⁊ poliēdos vt edificaretꝛ domꝰ
dei. Ferrū qꝫ plurimū ad clauos
ianuaꝝ ⁊ ad cōmiſſuras atqꝫ iun
cturas ꝑparauit dauid ⁊ eris pōdꝰ
innumerabile. Ligna quoqꝫ cedrina
nō poterant eſtimari q̄ ſydonij ⁊
tyrij deportauerunt ad dauid. Et
dixit dauid. Salomō filiꝰ meꝰ pu
er paruulꝰ eſt ⁊ delicatus. Domꝰ
aūt quā edificare volo dn̄o talis
eē dꝫ vt in cūctis regionibꝰ noīetꝛ.
Preparabo ergo ei neceſſaria. Et ob
hanc cauſā ante mortē ſuam om
nes preparauit impēſas. Vocauit
qꝫ ſalomonē filiū ſuum et ꝑcepit
ei vt edificarꝫ domū dn̄o deo iſrł
Dixitqꝫ dauid ad ſalomonē. Fi
li mi voluntatis mee fuit vt edifica
rem domū nomini dn̄i dei mei. ſed
factꝰ eſt ſermo dn̄i ad me dicēs.
Multū ſanguinē effudiſti ⁊ pluri
ma bella bellaſti nō poteris edifi
care domū noī meo tanto effuſo
ſāguine corā me. Filiꝰ qui naſcetꝛ
tibi: erit vir quietiſſimꝰ. Faciam
enī eū requieſcē ab omnibꝰ inimi
cis ſuis ꝑ circuitū: et ob hanc cau
ſam pacificus vocabitꝛ et pacē ⁊
ociū dabo in iſrł cunctis diebus
eius Ipſe edificabit domū nomi
ni meo et ipſe erit mihi in filiū ⁊
ego ero illi ī patrē. firmaboqꝫ ſoli
um regni eius ſup iſrahel in eter
nū. Nunc ergo fili mi ſit dn̄s tecū
⁊ ꝓſperare ⁊ edifica domū domino
deo tuo ſicut locutus eſt de te Det
qꝫ tibi dn̄s prudētiam et ſenſū vt
regere poſſis iſrł ⁊ cuſtodire legē
dn̄i dei tui. Tunc enī ꝓficere pote
ris ſi cuſtodieris mādata ⁊ iudi
cia que ꝑcepit dn̄s moyſi vt do
cerꝫ iſrahel. Cōfortare et viriliter
age ne timeas neqꝫ paueas. Ecce
ego in paupertate mea preparaui im
pēſas domꝰ domi a[?]ri talenta cen
tum milia et argēti mille milia ta
lentoꝝ. eris vero et ferri nō ē pon
dꝰ. vincitur enī numerꝰ magnitu
dine. Ligna ⁊ lapides preparaui ad
vniuerſa īpendia. Habes quoqꝫ pluri
mos artifices. latomos ⁊ cemēta
rios. artificeſqꝫ lignoꝝ et omniū
artiū: ad faciendū opꝰ prudētiſſi
mos. in auro ⁊ argento ⁊ ere ⁊ fer
ro cuius nō eſt nūerꝰ. Surge igi
tur ⁊ fac et erit dn̄s tecū. Precepit
quoqꝫ dauid cūctis ꝑncipibꝰ iſrł. vt
adiuuarēt ſalomonē filiū ſuum:
cernitis inquiens ꝙ dn̄s deus vr̄ vo
biſcū ſit ⁊ dederit vobꝭ requiem ꝑ cir
cuitū ⁊ tradiderit oēs inimicos ve
ſtros ī manꝰ vr̄as ⁊ ſubiecta ſit ter
ra corā dn̄o ⁊ corā ꝓplo eiꝰ Prebe
te igr̄ corda vr̄a ⁊ aīas vr̄as vt q̄
ratis dn̄m deū vr̄m ⁊ cōſurgite et
edificate ſcīariū dn̄o deo vt intro
ducatꝛ archa federis dn̄i ⁊ vaſa do
mino ↄſecrata in domū q̄ edifica
tur nomini dn̄i. ¶ Ca. xxiij.

Dixit dauid ſenex ⁊ plen⁹ dierum
regē cōſtituit ſalomonē filiū ſuū
ſup iſrł ⁊ ɔgregauit oēs pncipes
iſrł ⁊ ſacerdotes atq̄ leuitas Nu
meratiq̄ ſūt leuite a viginti ānis
⁊ ſupra ⁊ inuēta ſūt triginta octo
milia viroꝝ. Ex hijs electi ſūt ⁊ di
ſtributi i miniſteriū dom⁹ dñi vi
gintiq̄tuor milia. prepoſitoꝝ autē
⁊ iudicū ſex milia. Porro quatuor
milia ianitores ⁊ totidē pſaltes ca
nētes dño i organis q̄ fecerat ad
canēdum ⁊ diſtribuit eos dauid
ꝑ vices filioꝝ leui gerſom videli
cet et caath ⁊ merari. Filij gerſō
leedan ⁊ ſemei. Filij leedan pnci
pes iehiel ⁊ iethan ⁊ iohel tres.
Filij ſemei ſalomith ⁊ ozihel ⁊ arā
tres Iſti pncipes familiarū leedā
Porro filij ſemei leeth ⁊ ziza ⁊ ya
us ⁊ baria. Iſti filij ſemei q̄tuor. E
rat autē leeth prior. ziza ſecūdus
Porro yaus ⁊ baria non habue
rūt plurimos filios. Et idcirco in v
na familia vnaq̄ domo cōputati
ſūt. Filij caath amraz ⁊ yſaar he
bron ⁊ ozihel quatuor. Filij amrā
aaron ⁊ moyſes Separatuſq̄ eſt
aaron vt miniſtraret in ſācta ſāc
toꝝ ipſe ⁊ filij eius in ſempiternuz
⁊ adoleret incenſū dño ſcḋm ritū ſu
um ac benediceret nomini ei⁹ in ꝑ
petuū. Moyſi q̄q̄ hominis dei filij ā
numerāti ſūt i tribu leui. Filij mo
yſi gerſom ⁊ eliezer. Filij gerſom
ſubuhel prim⁹. Fuerūt autē filij
eliezer roobia pmus et nō erant
eliezer filij alij. Porro filij roobia
multiplicati ſunt nimis. Filij yſa
ar ſalomith pmus. Filij hebron
ieriau pmus. amarias ſecundus
iazihel terci⁹. iecmaan quartus
Filij ozihel micha pmus. ieſia ſe
cūdus. Filij merari mooli ⁊ muſi
Filij mooli eleaſar ⁊ cis. Mortu⁹
ē aūt eleaſar ⁊ nō habuit filios
ſed filias. acceperūtq̄ eas filij cis
frēs eaꝝ. Filij muſi mooli ⁊ eder
⁊ ierimuth tres. Hij filij leui i ɔg
nacōnibus ⁊ familijs ſuis princi
pes ꝑ vices ⁊ numerū capitū ſin
loꝝ qui faciebāt opa miniſterij
domus dñi a viginti annis ⁊ ſup
Dixit eni dauid. Requiē dedit do
min⁹ deus iſrł ꝓplo ſuo ⁊ habita
tionē ihrłz vſq̄ in eternū. nec erit
officij leuitaꝝ vt vltra portēt tab
naculū ⁊ oia vaſa ei⁹ ad miniſtrā
duz. Iuxta precepta q̄q̄ dauid no
uiſſima ſupputabit numerus fili
oꝝ leui a viginti annis ⁊ ſupra ⁊
erāt ſub manu filioꝝ aaron in cul
tū dom⁹ domini in veſtibul ⁊ in exe
dris ⁊ in loco purificacōis ⁊ in ſā
ctuario ⁊ in vniuerſis operibus
miniſterij tēpli domini. Sacerdotes
aūt ſuper panes ꝓpoſicōis ⁊ ad ſi
mile ſacrificiuz ad lagana ⁊ azima
⁊ ſartaginē ⁊ ad torrendū ⁊ ſup
oē pōdus atq̄ menſuram. Leuite
ꝟo vt ſtēt mane ad ɔfitendū ⁊ ca
nendū dño. ſimiliṫq̄ ad veſperaz
tam i oblacōez holocauſtoꝝ dñi
q̄ꝫ in ſabbatis ⁊ kalēdis ⁊ ſolēp
nitatib⁹ reliquis iuxta numerū ⁊
cerimonias vniuſcuiuſq̄ rei iugi
ter corā dño ⁊ cuſtodiant obſua
tiones tabnaculi federis ⁊ ritū ſāc
tuarij ⁊ obſuacōez filioꝝ aaron
fratruz ſuoꝝ vt miniſtrent in do
mo domini.

Ca. xxiiij.

Porro filijs aaron hee pātici
pones erant. Filij aaron na
dab ⁊ abiu ⁊ eleaſar ⁊ ythamar

Mortui ſūt aūt nadab ⁊ abiu an̄ prēm ſuū abſq; liberis: ſacerdo cō q; ſūct⁹ ē eleazar et ythamar· Et diuiſit eos dauid id ē ſadoch de filijs eleazar ⁊ ahimelech de filijs ythamar ſcḋm vices ſuas et miſte rium: inuentiq; ſūt multo plures filij eleazar in pn̄cipibꝫ viris q̄ fi lij ythamar· Diuiſit autē eis hoc eſt filijs eleazar pn̄cipes ſedecī et filijs ythamar per familias ⁊ do mos ſuas octo· Porro diuiſit vtrſ q; inter ſe ⁊ familias ſortib⁹ Erāt em̄ pn̄cipes ſanctuarij et pn̄cipes dom⁹ dei: tā de filijs eleazar q̄ de fi lijs ythamar· Deſcripſitq; eos ſe meias fili⁹ nathanael ſcriba leui tes· corā rege ⁊ pn̄cipib⁹ ⁊ ſadoch ſacerdote ⁊ ahimelech filio abia thar pn̄cipibꝫ q; familiaꝝ ſacdota liū et leuitaꝝ vnā domū q̄ ceteris p̄erat eleazar ⁊ alterā domū q̄ ſb ſe habebat ceteros ythamar· Ex iuit autē ſors p̄ma ioiarib· ſecun da iedeie· tertia harim· quarta ſeo rim· qn̄ta melchia· ſexta maimna· ſeptima accos· octaua abia· no na ieſu· decima ſechenia· vndecīa eliaſib· duodecima iacim· tredecīa hoppha· decimaqrta iſbaal· decīa quīta belga· decimaſexta emmer· decimaſeptīa ezir· decimaoctaua aphſes· decimanona aphecia· vi ceſima ezechiel· viceſimaprima iachin· viceſīaſecunda gamul· vi ceſīatercia dalaiau· viceſimaqrta maziau· Hee vices eoꝝ ſcḋm miſte ria ſua vt ingrediātur domū dei ⁊ iuxͣ ritū ſuū ſb manu aaron pr̄is eoꝝ ſicut p̄cepat dn̄s de⁹ iſrl̄· Por ro filioꝝ leui q̄ reliqui fuerāt de fi lijs amraꝫ erat ſubahel: ⁊ de filijs ſubahel iedeia· De filijs q; roobie princeps ieſias Yſaaris vero fili us ſalemoth: fili⁹ q; ſalemoth ia nadiath. fili⁹ q; ei⁹ ieriau p̄mus· amarias ſecund⁹· iazihel terti⁹· ie chmoā qrtus Fili⁹ ozihel micha· filius micha ſamir· Frat micha ieſia· filiuſq; ieſie zachaias· Filij merari: mooli ⁊ muſi· Fili⁹ oziau benon· filiuſq; merari oziau ⁊ ſo em ⁊ ſachur ⁊ hebri· Porro moo li filius eleazar: qui n̄ hēbat libe ros· Filius vero cis ieramihel· Fi lij muſi: mooli eder et ierimoth· Iſti filij leui ſcḋm domos familia rū ſuaꝝ Miſerūtq; ⁊ ipſi ſortes cō tra frēs ſuos: filios aaron coraꝫ dauid rege ⁊ ſadoch et ahīelech ⁊ pn̄cipib⁹ familiarū ſacerdotali um ⁊ leuiticarū taꝫ maiores q̄ mi nores oms ſors eq̄lit diuidebat·

¶ Ca· xxv·

Igit dauid ⁊ magi ſtrat⁹ exercit⁹ ſegregauert in mi ſteriū filios aſaph ⁊ heman ⁊ ydi thū: q̄ ꝓphārēt ī cithais ⁊ pſalte rijs ⁊ cībal ſcḋm nūeꝝ ſuuꝫ dedica to ſibi officiō ſeruiētes· De filijs a ſaph zachur ⁊ ioſeph ⁊ nathaia et aſarela· filij aſaph ſb manu a ſaph ꝓphetātes iuxta regē Porro ydithū: godolias ſori ieſeias ⁊ ſa bias ⁊ mathathias ſex ſb mān pr̄is ſui ydithū: q̄ ī cithara ꝓpha bat ſup ꝯfitētes ⁊ laudātes dn̄m Hemā q; filij heman: bocciau ma thaniu ozihel ſubuhel ⁊ ierimoth ananias· anāi· eliatha· geldelthia rometh iezer ⁊ ieſbaccaſa· mello thi· othir· mozioth· Oēs iſti filij hemā videtes regis in ſmōibꝫ dei vt exaltaret cornu Deditq; de⁹ he man filios q̄tuordecī ⁊ filias tres·

Vniūſi ſub manu pr̄is ſui ad can
tandū i tēplo dn̄i diſtributi erāt
in cimbal' ꝛ pſalteriis ꝛ citharis
in miniſterio dom⁹ dn̄i iuxta regē:
aſaph videlicet et ydithun et he
man. Fuit aūt numer⁹ eoꝝ cum
fratrib⁹ ſuis qui erudiebant can
ticū dn̄i cūcti doctores ducēti octo
gintaocto. Miſeruntq; ſortes p vi
ces ſuas ex equo taꝫ maior q̄ mi
nor doct⁹ parit' ꝛ indoctus. Egreſ
ſaq; eſt ſors p̄ma ioſeph qui erāt
de aſaph. ſecūda godolie ipſi ꝛ fi
liis ei⁹ ꝛ fratrib⁹ ei⁹ duodecī. tercia
zachur filiis ꝛ fratrib⁹ eius duo
decim. quarta yſari filiis et fratri
bus ei⁹ duodecim. qnta nathaie
filiis ei⁹ ꝛ fribus eius duodecim
Sexta bocciau filiis ꝛ fratrib⁹ ei⁹
duodecim. ſeptima iſreela filiis
ꝛ fribus ei⁹ duodecim. octaua
yſaie filiis ꝛ fratribus ei⁹ duode
cim. nona mathanie filiis et fra
tribus ei⁹ duodecim. decīa ſemeie
filiis ꝛ fribus eius duodecim. vn
decima eſrahel filiis et fribus ei⁹
duodecim. duodecīa aſabie filiis
ꝛ fratrib⁹ eius duodecim. tercia
decima ſubahel filiis ꝛ fribus ei⁹
duodecim. quartadecīa mathatie
filiis ꝛ fribus ei⁹ duodecim. qnta
decima ierimoth filiis et fribus
eius duodecī. ſextadecima ananie
filiis et frib⁹ eius duodecim. ſep
timadecima ieſbocaſe filiis et frā
tribus ei⁹ duodecī. octauadecīa
anani filiis et fratrib⁹ eius duo
decim. nonadecīa mellothi filiis
ꝛ fratribus ei⁹ duodecim. viceſi
ma eliatha filiis ꝛ fribus ei⁹ duo
decim. viceſimap̄ma othir filiis ꝛ
fratribus ei⁹ duodecim. viceſima
ſecūda goddolliathi filiis ꝛ frā
trib⁹ ei⁹ duodecim. viceſimater
tia aziud filiis ꝛ frib⁹ eius duode
cim. viceſimaquarta romanithie
zer filiis ꝛ frib⁹ eius duodecim.

Diuiſiones aūt. Ca. xxvi.

Ianitoꝝ de choritis meſellē
mia filius chore. de filiis aſaph fi
lii metellemie. zacharias p̄mogeni
tus. iadihel ſecundus. zabadias
terti⁹. iathanahel quart⁹. abilaꝫ
qntus. iohannā ſext⁹. helioenai
ſeptimus. Filii autē obededom. ſe
meias p̄mogenitus. iozabad ſe
cūdus. iohaa tertius. ſachar qr
tus. nathanael qntus. amihel ſex
tus. yſachar ſeptimus. phollati
octau⁹. q2 bn̄dixit illi dn̄s. Sem
ie aūt filio ei⁹ nati ſunt filii prefe
cti familiaꝝ ſuaꝝ. erāt enī viri for
tiſſimi. Filii ḡ ſemeie othni et ra
phael ꝛ obediel ſabad ꝛ fratres
ei⁹ viri fortiſſimi heliuq; et ſama
thias. Omēs hii de filiis obededō
ipi ꝛ filii et fratres eoꝝ fortiſſimi
ad miniſtranduꝫ ſexagintaduo
de obededom. Porro meſellemie fi
lii ꝛ fratres eoꝝ robuſtiſſimi decē
ꝛ octo. De hoſa aūt ideſt de filiis
merari ſemri pn̄ceps. Non enim
habuerat p̄mogenitū et idcirco
poſuerat eū pat' eius in pn̄cipem
Helchias ſecūdus. tabelias terti
us. zacharias qrtus. Omēs hii fi
lii ꝛ fratres hoſa tredecim. Hii di
uiſi ſunt in ianitores vt ſemp pn̄
cipes cuſtodiaꝝ ſic ꝛ fratres eoꝝ
miniſtrarent in domo dn̄i Miſſe
ſūt ḡ ſortes ex equo ꝛ puis ꝛ ma
gnis p familias ſuas ī vnāquam
q; portaꝝ. Cecidit ḡ ſors orienta
lis ſelemie. Porro zacharie filio

eiꝰ viro prudẽtiſſiõ et erudito. ſor
tito obtigit plaga ſeptẽtrionalis
Obededõ vero ⁊ filiꝰ eiꝰ ad auſtruꝫ
in qua parte domꝰ erat ſenioꝝ cõ
ciliũ: ſephphima ⁊ hoſa ad occi
dentẽ iuxta portaꝫ q̃ ducit ad viã
aſcẽſionis: cuſtodia contra cuſtodi
am. Ad orientem vero leuite ſex ⁊
ad aq̃lonẽ quatuor ꝑ diẽ: atꝫ ad
meridiẽ ſimilit' in die quatuor et
vbi erat ꝯciliũ bini ⁊ bini. In cel
lulis q̃ꝫ ianitorũ ad occidentẽ q̃tu
or in via: biniq̃ꝫ per cellulas. Hee
ſunt diuiſiões ianitoꝝ filioꝝ cho
re et merari. Porro achias erat ſu
ꝑ theſauros domꝰ dñi ⁊ vaſa ſcõ
ruꝫ. Filij q̃ꝫ dan. filij gerſonni. De
ledan ꝑncipes familiaꝝ: ledan ⁊
gerſõni ieiheli. Filij ieiheli: zathã
et iohel frẽs eiꝰ ſup theſauros do
mꝰ dñi amramitis yſaaritis et he
bronitis ⁊ hoſihelitis Subahel au
teꝫ filiꝰ gerſõ filij moyſi ꝑpoſitus
theſauris: frat' q̃ꝫ eiꝰ eliezer cuiꝰ fili
us raabia et huiꝰ filius yſaias ⁊
huius filius ioram. huiꝰ q̃ꝫ filiꝰ ze
chri ⁊ huiꝰ filiꝰ ſelemith. Ipſe ſele
mith ⁊ frẽs eius ſuper theſauros
ſanctoꝝ que ſanctificauit dauid
rex ⁊ ꝑncipes familiaruꝫ ⁊ tribuni
⁊ cẽturiones ⁊ duces exercitus. de
bellis ⁊ manubijs ꝓlioꝝ: q̃ ꝯſecra
uerãt ad inſtauratõem et ſuppel
lectilẽ templi dñi. Hec auteꝫ vniũ
ſa ſanctificauit ſamuhel videns ⁊
ſaul filiꝰ cis: ⁊ abner filiꝰ ner. ⁊ io
ab filiꝰ ſaruie: oẽſq̃ꝫ ſcĩficauerãt
ea ꝑ manũ ſalemith ⁊ frẽm eius.
Saraitis vero preerat conenias ⁊
filij eius ad opa forinſecꝰ ſup iſrl'
ad docẽdũ ⁊ iudicãduꝫ eos. Por
ro de hebroitis aſabias ⁊ frẽs eiꝰ
viri fortiſſimi mille ſeptĩgẽti ꝑe
rant iſrl'. trãs iordaneꝫ contra occi
dentẽ in cũctis opibꝰ dñi ⁊ i miſte
riũ regis. Hebronitaꝝ auteꝫ prin
ceps fuit iheria: ſ'm failias ⁊ cog̃
tiones eoꝝ. Quadrageſimo ãno
regni dauid recẽſiti ſunt et inuẽti
ſũt viri fortiſſimi ĩ gaſer galaad:
frẽſq̃ꝫ eius robuſtiores etatis duo
milia ſeptĩgẽti ꝑncipes familiaꝝ.
Prepoſuit autẽ eos dauid rex ru
benitis ⁊ gadditis et dimidie tri
bui manaſſe: in oẽ miſteriũ dei et
regis.

¶ Ca. xxvij.

Filij ãt iſrl' ſ'm nũeꝝ ſuũ ꝑn
cipes familiarũ: tribuni ⁊ cẽ
turiones ⁊ ꝑfecti q̃ miniſtrbãt re
gi iux' turmas ſuas: ingrediẽtes
⁊ egrediẽtes ꝑ ſingulos mẽſes in
ãno: vigĩtiq̃tuor milibꝰ ſinguli ꝑ
erãt. Prīe turme in p'mo mẽſe iſ
boaꝫ ꝑerat filiꝰ zabdihel ⁊ ſub eo
vigĩtiq̃tuor milia. De filijs pha
res: ꝑnceps cũctoꝝ ꝑncipũ in ex
ercitu mẽſe prīo. Secũdi mẽſis he
bat turmã dudia ahoites ⁊ poſt ſe
alt' noīe macelloth q̃ regebat ꝑte
exercitꝰ vigĩtiq̃tuor miliuꝫ. Dux
q̃ꝫ turme tertie in menſe tercio erãt
banaias filiꝰ ioiade ſacerdos: ⁊ i
diuiſiõe ſua vigĩtiq̃tuor milia. Ipſe
eſt banaias fortiſſimꝰ inter trigi
ta ⁊ ſup triginta. Preerat autem
turme ipſiꝰ amizadab filiꝰ eiꝰ. Q̃r
tus menſe quarto aſahel frat' io
ab ⁊ zabedias filius eius poſt eũ
et in turma eius vigintiquatuor
milia. Quintus menſe quinto pri
ceps ſamaoth iezeites: ⁊ i turma
eiꝰ vigĩtiq̃tuor milia. Sextꝰ men
ſe ſexto hira filiꝰ acces thecuites
⁊ in turma eiꝰ vigĩtiq̃tuor milia.

Septim⁹ mēſe ſeptīo helles phal
lonites de filijs ephraim ⁊ in tur
ma ei⁹ vigītiq̄tuor milia Octauus
mēſe octauo ſobochai vſathites
de ſtirpe zarai ⁊ in turma ei⁹ vigin
tiquatuor milia. Non⁹ menſe no
no abiezer anathotites de filijs ie
min et in turma ei⁹ vigintiq̄tuor
milia. Decim⁹ menſe decīo marai
⁊ ipſe nethophatites de ſtirpe za
rai ⁊ in turma ei⁹ vigintiquatuor
milia. Undecim⁹ mēſe vndecimo
banaias phrathonites de filijs
ephraim ⁊ in turma ei⁹ vigintiq̄
tuor milia. Duodecim⁹ mēſe duo
decimo holdai nethophatites de
ſtirpe gothoniel et ī turma ei⁹ vi
gintiq̄tuor milia. Porro tribubus
p̄erāt in iſrahel rubenitis. dux elie
zer filius zechri: ſymeonitis. dux
ſaphatias filius machaleuitis.
aſabias fili⁹ chamuel: aaronitis.
ſadoch: iuda: helin frater dauid:
yſachā: amri fili⁹ michael: zabu
lonitis. ieſmaias filius abdie: ne
ptalitibus. ierimoth fili⁹ ozihel:
filijs ephrīm. oſee fili⁹ ozazu: di
midie tribui manaſſe. iohel filius
phadie: ⁊ dimidie tribui manaſ
ſe in galaad. ioddo filius zacha
rie: beniamin autē. iaſihel fili⁹ ab
ner: dan vero ezrihel fili⁹ ieroam
Hij p̄ncipes filiorū iſrahel Noluit
aūt dauid numerare eos a vigin
ti annis inferi⁹. q̄ dixerat dn̄s vt
multiplicaret iſrahel q̄ſi ſtellas ce
li. Joab filius ſaruie cepat nume
rare nec ɔpleuit q̄a ſup hoc ira dei
irrueāt in iſrahel et idcirco nume
rus eorū qui fuerāt recenſiti nō ē
relatus ī faſtos regis dauid. Su
p̄ theſauros āt regis fuit aſmoth
fili⁹ adihel. Hijs aūt theſauris q̄
erant in vrbib⁹ ⁊ in vicis ⁊ ī tur
ribus preſidebat ionathan fili⁹
ozie. Operi aūt ruſtico ⁊ agricolis
qui exercebant terrā preerat ezri
filius chelub: vinearūq; cultorib⁹
ſemeias romathites. cellis autē
vinarijs zabdias aphonites. Nā
ſup oliueta ⁊ ficeta que erāt in cā
peſtrib⁹ balanan gederites. ſuper
apothecas autē olei ioas. Porro
armentis que paſcebant in ſaro
na prepoſitus fuit ſethrai ſaroni
tes: ⁊ ſup boues ī vallib⁹ ſaphat
fili⁹ adli. ſup camelos vero vbil
hiſmahelites: ⁊ ſup aſinos iadias
meeronathites ſup oues q̄ iaziza
gareu⁹. Om̄es hij p̄ncipes ſubſtā
tie regis dauid. Jonathan autē
patruus dauid ɔſiliari⁹ vir pru
dens ⁊ lr̄atus ip̄e et iahihel filius
achimmoni erāt cum filijs regis
Achitophel etiā ɔſiliarius regis
⁊ chuſi arachites amicus regis.
Poſt achitophel fuit ioiada fili⁹
banaie ⁊ abiathar. P̄nceps aūt
exercit⁹ regis erat ioab. Ca. xxviij

Conuocauit igit̄ dauid oēs
p̄ncipes iſrl̄. duces tribuū ⁊
prepoſitos turmarū qui miniſtra
bant regi. tribunoſq; ⁊ centurio
nes ⁊ qui p̄erant ſb̄ſtantie et poſ
ſeſſionib⁹ regis. filioſq; ſuos cum
eunuchis et potentes et robuſtiſ
ſimos quoſq; in exercitu iheruſa
lē. Cūq; ſurrexiſſet rex ⁊ ſtetiſſet
ait. Audite me fr̄es mei ⁊ popul⁹
meus. Cogitaui vt edificarem do
mū in q̄ requieſceret archa federis
dn̄i et ſcabellū pedū dn̄i dei noſtri
⁊ ad edificandū oīa prepaui. De
us aūt dixit mihi. Nō edificabis

domuꝫ nomiī meo eo ꝙ ſis vir bel
lator ⁊ ſanguineꝫ fuderis. ſed ele
git dn̄s deꝰ iſrł me de vniuerſa do
mo pr̄is mei: vt eēꝫ rex ſup iſrł in
ſempiternū. De iuda enim elegit
pn̄cipes. Porro de domo iuda do
mū patris mei ⁊ de filijs pr̄is mei
placuit ei vt me eligeret regē ſup
cunctum iſrł. ſ; ⁊ de filijs meis. fili
os eñ mihi multos dedit dominꝰ
elegit ſalomonē filiū meū vt ſede
ret in throno regni dn̄i ſuper iſrł:
dixitq; mihi. Salomō filiꝰ tuꝰ edi
ficabit domum meaꝫ ⁊ atria mea.
Ipſū eñ elegi mihi in filiuꝫ ⁊ ego
ero ei in pr̄em ⁊ firmabo regnum
eius vſq; in eternuꝫ: ſi pſeueraue
rit facere precepta mea ⁊ iudicia
ſicut ⁊ hodie. Nunc ego corā vni
uerſo cetu iſrł audiente deo nr̄o
cuſtodite ⁊ pquirite cuncta man
data dn̄i dei noſtri vt poſſideatis
terram bonā: ⁊ relinquatis eaꝫ fi
lijs veſtris poſt vos vſq; in ſēpiter
num. Tu autē ſalomon fili mi ſci
to deum pr̄is tui ⁊ ſerui ei corde ꝑ
fecto ⁊ animo volūtario. Oīa eñ
corda ſcrutatur dn̄s ⁊ vniuerſas
mentiū cogitacōnes intelligit. Si
quēſieris eū inuenies: ſi autē dere
liqueris euꝫ ꝓiciet te in eternum.
Nunc ergo ꝗ elegit te dominꝰ vt
edificares domū ſācuarij: ↄforta
re ⁊ perfice. Dedit autēꝫ dauid ſa
lomoni filio ſuo deſcripcōem por
ticꝰ ⁊ templi et cellarioꝝ ⁊ cenacu
li ⁊ cubiculoꝝ in aditis ⁊ domꝰ ꝓ
piciacōnis. necnō ⁊ oīm q̄ cogita
uerat atrioꝝ ⁊ exedrarū per circu
itū in theſauros domꝰ domini et ī
theſauros ſcōruꝫ: diuiſionūq; ſac̄
dotaliū ⁊ leuiticaꝝ oīa opera do

mꝰ dn̄i et in vniuerſa vaſa miſte
rij tēpli dn̄i: auꝝ in pondē per ſin
gula vaſa miſterij. argētiq; pon
dꝰ ꝓ vaſoꝝ et operū diuſitate. ſ; ⁊
in candelabra aurea ⁊ ad lucnas
auruꝫ ꝓ menſura vniuſcuiuſq; cā
delabri ⁊ lucernarū: ſimiliter et in
cādelabra argentea ⁊ in lucernas
eorū ꝓ diuerſitate mēſure pondꝰ
argenti tradidit. Aurūq; dedit in
menſas ꝓpoſicōnis ꝓ diuerſitate
menſarū: ſimiliter ⁊ argentum in
alias menſas argenteas. Ad fu
ſcinulasq; ⁊ fialas et thuribula
ex auro puriſſimo et leūculos au
reos ꝓ qualitate mēſure pondus
diſtribuit in leunculū ⁊ leunculū
ſimilit ⁊ in leones argenteos diu
ſum argenti pondꝰ ſepauit. Alta
ri autē in quo adoletur incenſum.
aurū puriſſimū dedit ⁊ vt ex ipſo
fieret ſimilitudo quadrige cheru
bin extēdentium alas ⁊ velantiuꝫ
archaꝫ federis dn̄i. Oīa inq̄t vene
rūt ſcripta manu dn̄i ad me: vt ī
telligerem vniuerſa opeā exēpla
ris. Dixitq; dauid ſalomoni filio
ſuo. Viriliter age ⁊ ↄfortare ⁊ fac
ne timeas ⁊ ne paueas. Dominꝰ
enim deꝰ meꝰ tecum erit ⁊ non di
mittet te nec derelinquet: donec ꝑ
ficias ōne opus miniſterij domꝰ
domini. Ecce diuiſiones ſacerdotū
et leuitaꝝ in ōne miniſterium do
mꝰ domini aſſiſtūt tibi ⁊ parati ſūt:
et nouerūt taꝫ pn̄cipes q̄ populꝰ
ōnia precepta tua. ¶ Ca. xxix.

Locutus ē dauid rex ad om
nem ecclam. Salomoneꝫ fili
um meuꝫ vnū elegit dn̄s adhuc
pueꝝ ⁊ tenellū. Opꝰ ei grāde ē. ne
q; ei homini ꝑparatur hitacō ſ; deo

Ego ei totis virib9 meis prepaui
impenſas dom9 dn̄i dei mei· aurū
ad vaſa aurea ⁊ argentū in argē
tea· es i enea· ferꝝ in ferrea· ligna
ad lignea· lapides onichinos ⁊
quaſi ſtibinos ⁊ diuerſoꝝ coloꝝ
oēmq3 pretioſū lapidē ⁊ marmoꝛ
pariū abūdantiſſime· Et ſup hec
que obtuli in domū dei mei· de pe
culeo meo auꝝ ⁊ argentū do in tē
plū dei mei· exceptis hijs que pre
paraui in edē ſanctā3 triamilia ta
lenta auri de auro ophir· Et ſeptē
milia talentoꝝ argēti ꝓbatiſſimi
ad deaurandas pietes templi· Et
vbicūq3 opus eſt auꝝ de auro et
vbicūq3 opus eſt argētū de argē
to· Opa fiant ꝑ man9 artificū· Et
ſi quis ſponte offert impleat ma
nū ſuā hodie et offerat qd̄ volue
rit dn̄o· Polliciti ſunt itaq3 princi
pes familiaꝝ ⁊ ꝓceres tribuū iſrl̄
tribuniq3 ⁊ cēturiones et pn̄cipes
pn̄cipū poſſeſſionū rḡis· dederūtq3
i opa domus dn̄i auri talenta qn̄
q3milia ⁊ ſolidos decēmilia· ārgen
ti talenta decēmilia et eris talenta
decem ⁊ octomilia· ferriq3 centum
milia talentoꝝ· Et apud quecūq3
inuēti ſūt lapides dederūt in theſau
ros dom9 dn̄i ꝑ manū iehihel ger
ſonitis· Letatuſq3 eſt ꝑplus cū vo
ta ſpōte ꝓmitterent· q2 corde toto
offerebant ea dn̄o· Sed et dauid
rex letatus eſt gaudio magno et
bn̄dixit dn̄o coram vniūſa multi
tudine ⁊ ait Bn̄dictus es dn̄e de9
iſrahel pr̄is nr̄i ab eterno in etnū
Tua eſt dn̄e magnificentia ⁊ poten
tia ⁊ gl̄ia atq3 victoria ⁊ tibi laus
Cūcta em̄ que in celo ſūt et in ter
ra tua ſunt· Tuū dn̄e regnū ⁊ tu

es ſup oēs pn̄cipes· Tue diuicie
⁊ tua ē gloria Tu dn̄aris omniū
In manu tua v̄tus ⁊ potentia· In
manu tua magnitudo ⁊ imperiū
oīm Nūc igit̄ de9 nr̄ ꝯfitemur tibi
⁊ laudam9 nomen tuū inclitum·
Quis ego ⁊ qs̄ ꝑplus meus vt poſ
ſim9 hec tibi vniuerſa ꝓmittere·
Tua ſūt oīa ⁊ que de manu tua
accepim9 dedimus tibi Peregrini
em̄ ſumus corā te ⁊ aduene ſicut
oēs pr̄es nr̄i· Dies nr̄i qſi vmbra
ſup terrā3 et nulla eſt mora· Dn̄e
de9 noſter ōnis hec copia quā pa
rauim9 vt edificaret̄ domus noi
ſancto tuo de manu tua eſt ⁊ tua
ſunt oīa· Scio deus meus q2 ꝓbes
corda et ſimplicitatē diligas· vn̄
et ego i ſimplicitate cordis mei le
tus obtuli vniūſa hec et populū
tuū qui hic reptus eſt vidi cū in
genti gaudio tibi offerre donaria
Dn̄e deus abrahā et yſaac ⁊ iſrl̄
patꝝ nr̄oꝝ cuſtodi in etnū hāc
voluntatē cordis eoꝝ ⁊ ſemp in ve
neratōē tui mens iſta ꝑmaneat
Salomoniq3 filio meo da coꝛ pfe
ctū vt cuſtodiat mādata tua ⁊ te
ſtimonia tua et cerimonias tuas
⁊ faciat vniūſa ⁊ edificet edē cui9
impenſas paui· Precepit aūt da
uid vniūſe ecc̄ie· Bn̄dicite domino
deo nr̄o· Et bn̄dixit oīs ecc̄ia dn̄o
deo patꝝ ſuoꝝ ⁊ inclinauerunt ſe
⁊ adorauerūt deū ⁊ deinde regem·
Imolaueruntq3 victimas dn̄o et
obtulerūt holocauſta die ſequen
ti thauros mille arietes mille ag
nos mille cū libaminib9 ſuis ⁊ vni
ūſo ritu abūdātiſſime i oēm iſrl̄
Et ꝯmederūt ⁊ biberūt corā dn̄o in
die illo cū grandi leticia ⁊ vnxerūt

ſecūdo ſalomonē filiū dauid Vn
xerūt autē eū dño in principē ⁊ ſa
doch i pontificē. Seditq; ſalomō
ſuper ſoliū dñi in regē pro dauid
pře ſuo ⁊ cunctis placuit ⁊ paru
it illi ōmis iſrł Sed ⁊ vniuerſi pn̄
cipes ⁊ potētes ⁊ cuncti filij regis
dauid dederūt manū ⁊ ſubiecti fu
erūt ſalomōi regi. Magnificauit
ergo dñs ſalomonē ſup ōnem iſ
rahel ⁊ dedit illi gloriā regni qua
lem nullus habuit añ eū rex iſrł
Igiť dauid fili⁹ yſai rēgnauit ſup
vniuerſū iſrł ⁊ dies quib⁹ regna
uit ſup iſrł fuerunt quadragita
anni. In hebron regnauit ſeptē
ānis ⁊ in ihrłm annis trigintatri
bus: ⁊ mortu⁹ eſt in ſenectute bō
plen⁹ dierū ⁊ diuicijs ⁊ gloria: ⁊
regnauit ſalomō fili⁹ eius p eo.
Geſta autē regis priora et nouiſ
ſima ſcripta ſūt in libro ſamuhel
videtis ⁊ i libro nathan pphe at
q; in volumine gad videtis vniū
ſiq; regni ei⁹ ⁊ fortitudis ⁊ tēporū
que tranſierūt ſub eo ſiue in iſrł
ſiue in cūctis rēgnis terrarum.

Explicit liber paralipomenon
pm⁹ Incipit ſecūd⁹. Ca. p.

Confortat⁹ eſt ergo
ſalomō fili⁹ dauid
in regno ſuo ⁊ dñs
erat cū eo ⁊ magni
ficauit eū in excelſū
Precepitq; ſalomō vniuerſo iſra
hel tribunis et cēturiōib⁹ et duci
b⁹ et iudicib⁹ ōmis iſrł ⁊ pn̄cipi
bus familiarū et abijt cū vniuer
ſa multitudine i excelſum gaba
on. vbi erat tabernaculū federis
dñi q̄d fecit moyſes famul⁹ dei in
ſolitudie. Archam autē dei addu
xerat dauid de cariathiarim i lo
cum quē preparauerat ei ⁊ vbi fi
xerat illi tabernaculū: hoc eſt i ihe
ruſalē Altare q̄q; eneū q̄d fabricat⁹
fuerāt beſeleel fili⁹ vri filij vr vbi
erat corā tabernaculo domi q̄d ⁊
requiſiuit ſalomon ⁊ ōmis eccia.
Aſcēditq; ſalomō ad altare eneū
coram tabernaculo federis domi:
⁊ obtulit in eo mille hoſtias. Ecce
autē in ipſa nocte apparuit ei de⁹
dicens. Poſtula q̄d vis ut dem ti
bi. dixitq; ſalomō deo. Tu feciſti
cū dauid patre meo miſericordiā
magnā ⁊ cōſtituiſti me regē p eo.
Nūc ergo dñe deus impleatur ſer
mo tuus quē pollicit⁹ es dauid
pri meo. Tu eñ me feciſti regem
ſup populū tuum multū: qui tam
innūerabilis eſt q̄ȝ puluis terre.
Da mihi ſapientiā ⁊ intelligētiā
vt ingrediar ⁊ egrediar corā po
pulo tuo. Quis enim poteſt hunc
populū tuum digne qui tam grā
dis eſt iudicare. Dixit autem de⁹
ad ſalomonem. Quia hoc magis
placuit cordi tuo et non poſtula
ſti diuicias ⁊ ſubſtātiā ⁊ gloriā
neq; aīas eorū qui te oderant. ſꝫ
nec dies vite plurimos. petiſti au
tem ſapienciam ⁊ ſciētiā vt iudi
care poſſis populum meum ſuper
quē cōſtitui te regē: ſapientia ⁊ ſci
entia data ſūt tibi. Diuicias autē
⁊ ſubſtātiā et gloriam dabo tibi
ita vt nullus in rēgib⁹ nec ante te
nec poſt te fuerit ſimil' tui. Venit
ergo ſalomō ab excelſo gabaon
in iheruſalem coram tabernaculo
federis et regnauit ſuper iſrahel.

Cōgregauitqꝫ ſibi currus ⁊ equi
tes ⁊ facti ſūt ei mille quadringē
ti currus ⁊ duodecimmilia equitū
⁊ fecit eos eē in vrbibꝰ quadriga
ruꝫ ⁊ cū rege in iheꝛl'm. Prebuitqꝫ
rex argentū ⁊ auꝝ in iheruſalez q̄
ſi lapides ⁊ cedros quaſi ſicomo
ros que naſcunt̄ in campeſtribus
multitudine magna. Adducebā
tur aūt ei equi d' egipto de choa a
negotiatoribꝰ regis qui ibant et
emebāt pretio quadrigā equoꝝ
ſexcentis argēteis ⁊ equū centum
q̄nquagīta. Similit̄ de vniūſis re
gnis ceththeoꝝ et a regibus ſirie
emptio celebrabat̄. Ca. ij.

Decreuit autez ſalomon edifi
care domū nomini domini ⁊
palatiū ſibi. Et numerauit ſeptua
gintamilia viroꝝ portātiū hume
ris ⁊ octogintamilia qui cederent
lapides in montibꝰ. prepoſitoſqꝫ
eoꝝ triamilia ſexcētos. Miſitqꝫ ad
hirā regē tyri dicens Sicut egiſti
cuꝫ dauid p̄re meo ⁊ miſiſti ei lig
cedrina vt edificaret ſibi domū in
qua ⁊ habitauit. ſic fac mecuꝫ vt
edificez domū noī dn̄i dei mei ⁊ cō
ſecrez eā ad adolendū incenſū co
raꝫ illo ⁊ fumiganda aromata et
ad ꝑpoſitōem panū ſempiternaꝫ
⁊ ad holocauſtomata mane ⁊ veſ
pe. ſabbatiſqꝫ ⁊ neomenijs ⁊ ſol
lēnitatibꝰ dn̄i dei nr̄i in ſempitnū
que mādata ſūt iſraheli. Domus
em̄ quā edificare cupio magna ē
Magnꝰ eſt em̄ deus noſter ſuper
ōnes deos. Quis ḡ poteit p̄ualere
vt edificez ei dignā domū. Si celū
⁊ celi celoꝝ cape eū nequeūt: quā
tus ego ſū vt poſſim edificaē ei do
mū. Sed ad hoc tm̄ vt adoleat̄ in
cenſū coraꝫ illo. Mitte igit̄ m̄ viꝝ
eruditū qui nouerit opari ī auro
et argento ere et ferro purpura
coccino ⁊ iacincto ⁊ qui ſciat ſcul
pere celaturas cū hijs artificibus
quos mecum habeo in iudea ⁊ in
iheruſalez quos prepauit dauid
pater meus. Sed ⁊ ligna cedrina
mitte mihi ⁊ atheutina ⁊ pinea de
libano. Scio enim ꝙ ſerui tui no
uerint cedere ligna de libano. Et
erūt ſerui mei cū ſeruis tuis vt pa
rentur mihi ligna pluria. Domꝰ
enim quā cupio edificaē magna
eſt nimis et indita. Preterea ope
rarijs q̄ ceſuri ſūt ligna ſeruis tu
is dabo in cibaria tritici choros vi
gintimilia ⁊ ordei choros totidem
Oleiqꝫ ſata vigintimilia Dixit aūt
hirā rex tiri p litteras q̄s miſerat
ſalomoni. Quia dilexit dn̄s ppl'm
ſuū. idcirco te regnare fecit ſup eū
Et addidit dicens. Bn̄dictꝰ dn̄s
deus iſrahel qui fecit celū ⁊ terraꝫ
qui dedit dauid regi filiū ſapien
teꝫ ⁊ eruditū ⁊ ſenſatū atqꝫ prudē
tem vt edificaret domū dn̄o ⁊ pa
latiū ſibi. Miſi ḡ tibi virū prudē
tē ⁊ ſcientiſſimū: hirā patrē meū
filiū mulieis de filiabꝰ dan cuius
pat̄ fuit tyrius qui noueit opera
ri in auro ⁊ argento. ere et ferro ⁊
marmore ⁊ lignis. in purpura qꝫ
et iacincto ⁊ biſſino ⁊ coccino ⁊ q̄
ſciat celare oēm ſculpturā ⁊ adin
uenire prudent̄ quodcūqꝫ in ope
neceſſariū eſt cū artificibꝰ tuis et
cū artificibꝰ dn̄i mei dauid pr̄is
tui. Triticum ḡ ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ vi
nū que pollicitus es dn̄e mi mitte
ſeruis tuis. Nos autē cedemꝰ ligna
de libano q̄t neceſſaria habueis

ꝛ applicabim⁹ ea ratib⁹ ꝑ mare ĩ ioppe· tuũ autẽ erit trãſferre ea ĩn ihꝛl'm· Numerauit igit̃ ſalomon oẽs viros ꝓſelitos qui erãt ĩ terra iſrl' poſt dinumeracõem quaꝫ dinumerauit pr̃ ei⁹ ꝛ inuẽti ſũt cẽtũ quinquagita milia et tria milia ſexcẽti· Fecitqꝫ ex eis ſeptuaginta milia q̃ humeris onerã portarẽt ꝛ octogĩta milia q̃ lapides de mõtib⁹ cederent· tria autẽ milia ꝛ ſexcẽtoſ ꝓpoſitos opeꝝ ꝓpli· Ca· iij·

Et cepit ſalomõ edificarẽ domũ dñi in ihꝛl'm ĩ mõte moria qui demonſtrat⁹ fuerãt dauid prĩ ei⁹ in loco quẽ parauerat dauid in area ornan iebuſei· Cepit autẽ edificare menſe ſecũdo ãno quarto regni ſui· Et hec ſũt fundamenta q̃ iecit ſalomon ut edificaret domũ dñi: longitudĩs cubitos ĩ menſura ꝑma ſexaginta· latitudinis cubitos viginti· Porticum vero ante frontẽ que tendebatur in lõgum· iuꝫ menſurã latitudinis dom⁹· cubitorũ vigĩti· Porro altitudo cẽtumuiginti cubitoruꝫ erãt Et deaurauit eam intrinſecus auro mũdiſſiõ· Domũ qꝫ maiorem texit tabulis ligneis abiegnis ꝛ laminas auri obrizi affixit ꝑ totuꝫ· Sculpſitqꝫ in ea palmas ꝛ q̃ſi catenulaſ ſeinuicẽ cõplectẽtes· Strãuit qꝫ pauimentũ tẽpli precioſiſſimo marmore decore mlto· Porro auꝝ erãt ꝓbatiſſimũ de cui⁹ laminis texit domũ ꝛ trabes eius ꝛ poſtes ꝛ parietes et oſtia ꝛ celauit cherubĩ in pietibꝫ· Fecitqꝫ domũ ſanctiſſãctorũ longitudinẽ iuxta latitudinẽ dom⁹ cubitorũ vigĩti· ꝛ latitudĩeꝫ ſimilit̃ viginti cubitorũ· Et laminis aureis texit eã q̃ſi talentis ſexcẽtis· ſed vt clauos fecit aureos ita et ſinguli claui ſiclos quinq̃genos appenderẽt Cenacula quoqꝫ texit auro· Fecit eciam ĩ domo ſanctiſſãctoꝝ cherubim duos ope ſtatuario ꝛ texit eos auro Ale cherubim viginti cubitiſ extẽdebant̃: ita ut vna ala hẽret cubitos quinqꝫ ꝛ tangeret parietẽ dom⁹ ꝛ altera quinqꝫ cubitos hñs alam tangẽt alteri⁹ cherub· Similit̃ cherub alteri⁹ ala qñqꝫ hẽbat cubitos ꝛ tangebat parietẽ· ꝛ ala eius altera quinqꝫ cubitoꝝ alam cherub alteri⁹ cõtingebat· Igitur ale vtriuſqꝫ cherub expanſe erãt ꝛ extẽdebantur ꝑ cubitos vigĩti· Ipſi autẽ ſtabant erectis pedib⁹ ꝛ facies eoꝝ erant verſe ad exteriorem domũ Fecit qꝫ velũ ex iacincto purpura cocco ꝛ biſſo ꝛ intexuit ei cherubĩ· Añ fores etiã tẽpli duas colũnas que triginta ꝛ quinqꝫ cubitos habebant altitudinis· Porro capita earũ quinqꝫ cubitorũ nec non ꝛ q̃ſi catenulas in ·ara culo ꝛ ſuppoſuit eas capitib⁹ colũnaꝝ· Malagr̃nata etiã cẽtũ q̃ catenulis interpoſuit· Ipſas qꝫ colũnas poſuit in veſtibulo tẽpli vnã a dextris ꝛ alteram a ſiniſtris Eã que a dextris erat vocauit iachi ꝛ que ad leuam vocauit booꝫ·

Fecit qꝫ altare eneũ Ca· iiij·

viginti cubitoꝝ lõgitudis et viginti cubitorũ latitudis ꝛ decẽ cubitoꝝ altitudĩs· Mare etiã eneũ fuſile decẽ cubitis a labio vſqꝫ ad labiũ rotũdũ ꝑ circuitũ Quinqꝫ cubitos hẽbat altitudĩs ꝛ funicul⁹ tgĩta cubitoꝝ ãbigebat gyrũ eius·

Similitudoq̄ȝ boū erat ſubt̄ illud.
Et decē cubitis quedā extn̄ſecus
celatuē quaſi duobꝰ verſibȝ aluū
maris circuibāt. Boues aūt erāt
fuſiles et ipſū mare ſup duodecim
boues impoſitū erat quoꝝ tres re
ſpitiebant ad aq̄lonē et alij tres
ad occidentē. Porro tres alij meri
diē ⁊ tres qui reliqui erāt orientē
h̄ntes mae ſuppoſitū. Poſteriora
aūt boū erant intn̄ſecus ſub mai
Porro vaſtitas eiꝰ habebat men
ſurā palmi ⁊ labiū illius erat q̄ſi
labiū calicis vel repādi lilij. capi
ebatq̄ȝ triamilia metretas. Fecit
q̄ȝ concas decē ⁊ poſuit q̄nq̄ȝ a dex
tris ⁊ q̄nq̄ȝ a ſiniſtris vt lauarēt
in eis om̄ia que in holocauſtū ob
laturi erant. Porro in mari ſacdo
tes lauabant. Fecit aūt ⁊ cādela
bra aurea decē ſcd̄m ſpetiē quam
iuſſerat fieri ⁊ poſuit ea in templo
q̄nq̄ȝ a dextris et q̄nq̄ȝ a ſiniſtris.
Necnō ⁊ mēſas decē ⁊ poſuit eas
in tēplo q̄nq̄ȝ a dextris ⁊ q̄nq̄ȝ a ſi
niſtris. Fialaſq̄ȝ aureas centū. Fe
cit etiā atriū ſacerdotū ⁊ baſilicā
grandē ⁊ oſtia in baſilica q̄ texit
ere. Porro mare poſuit ī latere dex
tro con̄ orientē ad meridiē. Fecit
aūt hirā lebetas ⁊ creagras ⁊ fia
las ⁊ ꝯpleuit oē opus regis in do
mo dei. hoc ē colūnas duas ⁊ epi
ſtilia ⁊ capita ⁊ quaſi q̄dam retia
cula que capita tegerent ſup epi
ſtilia. Malag̃nataq̄ȝ quadringē
ta ⁊ retiacula duo ita vt bini ordi
nes malagranatorū ſingul̄ retia
culis iungerent̄ q̄ ꝓtegerēt epiſti
lia ⁊ capita colūnaꝝ. Baſes etiā
fecit et concas quas ſuppoſuit ba
ſibus. mare vnū. boueſq̄ȝ duode
cim ſub mari ⁊ lebetas ⁊ creāgr̄s
⁊ fialas. Oīa vaſa fecit ſalomoni
hirā pr̄ eiꝰ in domo dn̄i ex ere mū
diſſimo. In regiōe iordāis fudit
ea ex ī argilloſa terra int̄ ſochot
⁊ ſaredata. Erāt aūt multitudo va
ſoꝝ innumerabilis ita vt ignora
ret̄ pōdus eris. Fecitq̄ȝ ſalomon
om̄ia vaſa domꝰ dei ⁊ altare aureū
et menſas ⁊ ſup eas panes ꝓpoſi
tionis. Candelabraq̄ȝ cū lucernis
ſuis ⁊ lucerent ante oraculū iuxta
ritū ex auro puriſſimo ⁊ florentia
quedā ⁊ lucernas et forcipes au
reos. Om̄a de auro mūdiſſimo fa
cta ſūt. Thimiamateriaq̄ȝ et thu
ribula ⁊ fialas ⁊ mortaiola ex au
ro puriſſimo. Et oſtia celauit tem
pli interioris ⁊ in ſanctaſancto⁊ū
⁊ oſtia tēpli forinſecus aurea. Sic
q̄ȝ ꝯpletū eſt ōne opꝰ qd̄ fecit ſa
lomō in domo dn̄i. ¶ Ca. v.

Intulit igit̄ ſalomon om̄ia que vo
uerat dauid pat̄ ſuus. argentū ⁊
aurū ⁊ vniūſa vaſa poſuit in the
ſauris domꝰ dn̄i. Poſt que cōgre
gauit maiores natu iſrl̄ ⁊ cūctos
p̄ncipes tribuū ⁊ capita familiaꝝ
filijs iſrahel in ihrl̄m vt adduce
rent archā federis dn̄i de ciuitate
dauid q̄ ē in ſyon. Venerūt itaq̄ȝ
ad regē oēs viri iſrahel in die ſol
lemni menſis ſeptimi. Cūq̄ȝ veniſ
ſent cūcti ſeniorū iſrahel portaue
runt leuite archā et intulerūt eā
⁊ oēm paraturā tab̄naculi. Porro
vaſa ſanctuarij que erāt in taber
naculo portauerūt ſacerdotes cū
leuitis. Rex aūt ſalomō ⁊ vniuer
ſus cetus iſrahel ⁊ om̄es q̄ fuerūt
ꝯgregati ante archā imolabant
arietes et boues abſq̄ȝ vllo nūero

Tāta ei erat multitudo victimaꝝ. Et
intulerūt ſacerdotes archā federis
dn̄i in locū ſuū. i. ad oraculū tēpli
in ſcā ſācto⁊ ſubter alas cherubin
ita vt cherubim expāderent alas
ſuas ſup locū in quo poſita erat
archa ⁊ ipſā archā tegerēt cū ve
ctib⁹ ſuis. Vectiū autē qb⁹ porta
bat̄ archa: q̄ paululū longiores
erāt capita parebāt an̄ oraculum
Si vero quis paululū fuiſſet extri
ſecus eos videre nō poterat. Fuit
itaq; archa ibi vſq; i pn̄tē diē. Ni
hil q; erat aliud in archa n̄ due
tabule q̄s poſuerāt moyſes i oreb
qn̄ legē dedit dn̄s filijs iſrl̄ egre
dientib⁹ ex egipto. Egreſſis autē
ſacerdotib⁹ de ſcūario. oēs ei ſacer
dotes q̄ ibi potuerāt iueiri ſāctifi
cati ſūt nec adhuc i illo tp̄e vices
et miniſterioꝝ ordo int̄ eos diui
ſus erat tam leuite q̄ꝫ cātores. i. et
q̄ ſub aſaph erāt ⁊ q̄ ſub hemā ⁊
q̄ ſub ydithū. filij et frēs eoꝝ ve
ſtiti biſſinis timbal̄ ⁊ pſalterijs
et citharis ꝯcrepabāt ſtātes ad
orietalē plagā altaris ⁊ cū eis ſa
cerdotes cētūvigīti canētes tub̄.
Igit̄ cūctis pit̄ ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cī
balis ⁊ orgaīs ⁊ diuſi generis mu
ſicoꝝ ꝯcinentib⁹ et vocē in ſubli
me tollētib⁹ longe ſonit⁹ audie
bat̄: ita vt cum dn̄m laudaē cepiſ
ſet ⁊ dicē. ꝯfitemi dn̄o qm̄ bon⁹:
qm̄ ineternū mia ei⁹: impleretur
dom⁹ di nube: ne poſſent ſacerdotes
ſtaē ⁊ miniſtrare ꝓpt̄ caliginem.
Cōpleuerat em̄ gloria domini do
mum dei. ¶ Ca. vi.

Tunc ſalomon ait. Domin⁹
pollicitus eſt ut habitaret i
caligine. ego autem edificaui do
mū nomini ei⁹ vt hitaret ibi in ꝑpe
tuū. Et ꝯuertit rex faciez ſuā ⁊ bn̄
dixit vniuerſe multitudi iſrl̄. Nā
oīs turba ſtabat intēta. Et ait.
Bn̄dict⁹ domin⁹ de⁹ iſrl̄: q̄ qd lo
cutus ē dauid pr̄i meo ope cōple
uit dicens. A die qua eduxi ꝑpl̄z
meū de terra egipti: nō elegi ciuitatē
de cunctis tribub⁹ iſrl̄ vt edificaē
tur i ea dom⁹ nomi meo: neq; ele
gi queq̄ꝫ aliū virū vt eſſet dux in
ꝑpl̄o meo iſrl̄. ſ; elegi ihrl̄m vt ſit
nomē meū in ea ⁊ elegi dauid vt
ꝯſtituerez eū ſup populū meū iſrl̄
Cūq; fuiſſ; voluntatis dauid pa
tris mei vt edificaret domuz noi
dn̄i dei iſrl̄: dixit dn̄s ad eū. Quia
hec fuit volūtas tua vt edificaēs
domū noī meo. bene quidē feciſti
huiuſcemodi habre voluntatem
ſ; non tu edificabis mihi domuz.
Verūtamē filius tu⁹ qui egredie
tur de lūbis tuis. ipe edificabit do
mū nomī meo. Compleuit ergo
domin⁹ ſermōem ſuū quē locut⁹
fuerat ⁊ ego ſurrexi ꝓ dauid pr̄e
meo ⁊ ſedi ſup thronum iſrahel
ſicut locutus eſt dn̄s. ⁊ edificaui
domū nomini dn̄i dei iſrahel. ⁊ po
ſui in ea archam in qua eſt pactū
domini quod ꝑpigit cum filijs iſ
rahel. Stetit ergo coram altari do
mini ex aduerſo vniuerſe multi
tudinis iſrahel ⁊ extendit man⁹
ſuas. Siquidem fecerat ſalomon
baſim eneam et poſuerat eam in
medio baſilice. habentem quin
q; cubitos longitudinis ⁊ quinq;
latitudinis ⁊ tres cubitos altitu
dinis. Stetitq; ſup eaz ⁊ deinceps
flexis gēib⁹ ꝯtͣ vniuſā multitudi
nē iſrl̄ ⁊ palmis i celū leuatis ait

dñe de⁹ iſrl̄ nō eſt ſimil̄ tui deus
in celo ⁊ in terra qui cuſtodis pa
ctū ⁊ miſericordiā cū ſuis tuis qui
ābulant corā te in toto corde ſuo.
q̄ pſtitiſti ſuo tuo dauid pr̄i meo
quecūq₃ locutus fueras ei ⁊ q̄ ore
pmiſeras ope ꝯpleſti. ſicut ⁊ pñs
tēp⁹ pbat. Nūc ḡ dñe de⁹ iſrahel
ꝯple ſeruo tuo pr̄i meo dauid que
cūq₃ locutus es dicēs. Nō deficiet
ex te vir corā me qui ſedeat ſuper
thronū iſrl̄. ita tū ſi cuſtodierint
filij tui vias meas ⁊ ābulauerint
in lege mea ſicut et tu ambulaſti
corā me. Et nunc dñe deus iſrahel
firmet̄ ſermo tu⁹ quē₃ locutus es
ſuo tuo dauid. Ergo ne credibile
eſt vt habitet de⁹ cū₃ hominib⁹ ſu
p terrā. Si celū ⁊ celi celoꝝ nō te
capiūt. quāto magis domus iſta
quā edificaui. Sed ad hoc tm̄ fa
cta eſt vt reſpitias oracōem ſerui
tui ⁊ obſecracōē₃ ei⁹ dñe de⁹ me⁹
⁊ audias p̄ces quas fudit famu
lus tuus corā te vt apias oculos
tuos ſuper domū iſtā dieb⁹ ac no
ctibus ſup locū in quo pollicitus
es vt inuocaret̄ nomē tuū ⁊ exaudi
res oracōem quā ſeruus tu⁹ orat
in eo ⁊ exaudias p̄ces famuli tui
⁊ ppli tui iſrahel. Quicūq₃ orauerit
i loco iſto. exaudi de habitaculo
tuo id eſt de cel̄ et ꝓpiciare. Si pec
cauerit quiſpiā in pximū ſuū ⁊ iu
rare cōtra eū₃ paratus venerit. ſeq₃
maledicto ꝯſtrinxerit corā altari
i domo iſta tu audies de celo et fa
cies iudiciū ſuoꝝ tuoꝝ ita vt red
das iniquo viā ſuā₃ i caput ꝓpriū
et vlciſcaris iuſtū retribuēs ei ſcđm
iuſticiā ſuā₃. Si fugatus fuerit po
pul⁹ tu⁹ iſrl̄ ab inimicis peccabūt

eīm tibi ⁊ ꝯuerſi egerint penitentiā et
obſecrauerint nomē tuū ⁊ fuerīt
deprecati in loco iſto tu exaudies
de celo et ꝓpiciare pctō ppli tui iſra
hel ⁊ reduc eos in terrā quā dedi
ſti eis et patribus eoꝝ. Si clauſo
celo pluuia nō fluxerit ꝓpt̄ peccata
populi tui ⁊ depcati te fuerint i lo
co iſto ⁊ ꝯfeſſi noī tuo et ꝯuerſi a
peccatis ſuis cū eos affligeris exau
di de celo dñe ⁊ dimitte pctā ſuis
tuis et ppli tui iſrl̄ ⁊ doce eos viā₃
bonā p quā ingrediant̄ ⁊ da plu
uiā₃ terre quā dediſti populo tuo
ad poſſidēdū₃. Fames ſi orta fuerit
in terra ⁊ peſtilencia erugo et au
rugo ⁊ locuſta et bruchus ⁊ hoſtes
vaſtatis regionib₃ portas obſede
rint ciuitatis oīſq₃ plaga ⁊ ifirmi
tas preſſerit ſi q̄s de ppl̄o tuo iſrl̄
fuerit depcatus ꝯgnoſcēs plagā
⁊ infirmitatē ſuā et expāderit ma
n⁹ ſuas in domo hac tu exaudies
de celo de ſublimi ſcilic₃ habitacu
lo tuo ⁊ ꝓpiciare et redde vnicuiq₃
ſcđm vias ſuas q̄s noſti eum ha
bere in corde ſuo. Tu eīm ſolus no
ſti corda filioꝝ hominū vt timeāt
te et ambulent in vijs tuis. cūctis
dieb⁹ quib₃ viuūt ſup faciē terre
quā dediſti prīb⁹ noſtris. Extnū
q₃ qui nō eſt de ppl̄o tuo iſrl̄ ſi ve
nerit de tra longinq̄ ꝓpt̄ nomē tu
um magnū et ꝓpt̄ manū tuam ro
buſtā ⁊ brachiū tuum extentū et
adorauerit i loco iſto tu exaudies
de celo firmiſſimo hītaculo tuo et
facies cūcta p quib⁹ inuocauerit
te ille pegrin⁹ ut ſciant oēs popu
li terre nomē tuū ⁊ timeāt te ſicut
popul⁹ tuus iſrl̄ ⁊ cognoſcant qꝛ
nomē tuū inuocatū eſt ſup domū

hāc quā edificaui. Si egreſſus fu
erit populꝰ tuꝰ ad tellū ꝯtrā aduͤ
ſarios ſuos. p viam in qua miſeris
eos adorabunt te ꝯtͣ viam in q̄
ciuitas hec eſt quā elegiſti et do
mꝰ quā edificaui nomī tuo vt ex
audias de celo p̄ces eoꝝ ⁊ obſec
cōez ⁊ vlciſcaris. Si autē peccaue
rint tibi: neqꝫ em̄ eſt homo q̄ non
peccet: ⁊ iratus fueris eis et tradi
deris hoſtibꝰ ⁊ captiuos duxerīt
eos in terrā longinquā vel certe
q̄ iuxͣ eſt: ⁊ ꝯuerſi in corde ſuo in
terra ad quā captiui ducti fuerāt
egerint penitētiā et dep̄cati te fue
rint in terra captiuitatis ſue dicē
tes. peccauimꝰ. iniq̄ fecimus. iniu
ſte egimꝰ: ⁊ reuerſi fuerint ad te
ī toto corde ſuo ⁊ tota aīa ſua ī ter
ra captiuitatis ſue ad quā ducti
ſunt adorabūt te ꝯtͣ viam terre
ſue quā dediſti pr̄ibꝰ eoꝝ ⁊ vrb̄
quā elegiſti ⁊ domus quā edifica
ui nomī tuo: vt exaudias de celo
hoc ē de firmo habitaculo tuo p̄ces
eoꝝ et facias iuditiū ⁊ dimittas
populo tuo q̄uis peccatori. Tu es
em̄ deꝰ meꝰ. Aperiant̄ queſo ocu
li tui et aures tue intente ſint ad
oracōez que fit in loco iſtō Nūc
igitͣ ꝯſurge dn̄e deꝰ in requiem
tuā tu ⁊ archa fortitudis tue. Sa
cerdotes tui dn̄e deꝰ induātur ſa
lutē et ſācti tui letentur in bonis.
Dn̄e deꝰ meꝰ ne auerſeris faciem
xp̄i tui. Memēto miſericordiarū
dauid ſerui tui. Cūqꝫ ꝯpleſſet ſa
lomō fundēs preces ignis deſcen
dit de celo ⁊ deuorauit holocauſta
⁊ victias et maieſtas dn̄i imple
uit domū nec poterant ſac̄dotes
ingredi tēplū domi eo q̄ impleſſz

maieſtas dn̄i templū dn̄i. Sed ⁊
om̄es filij iſrl̄ videbant deſcendētē
ignem et gloriā dn̄i ſup domū et
corruentes ꝓni in terrā ſuper pa
uimentū ſtratū lapide adorauerūt
⁊ laudauerūt dn̄m qm̄ bonꝰ qm̄
ī ſeculū mia eius. Rex autē et om
nis populꝰ imolabant victimas
corā dn̄o. ¶ Ca. vij.

Mactauit igitͣ rex ſalomō ho
ſtias boum vigintiduo mi
lia. arietū centūuiginti milia. Et
dedicauit domū dei rex ⁊ vniūſus
populꝰ. Sacerdotes autē ſtabant
ī officijs ſuis et leuite in organis
carminū dn̄i q̄ fecit dauid rex ad
laudādum dn̄m qm̄ in ſeculū mi
ſericordia eius ymnos dauid canē
tes p manꝰ ſuas. Porro ſac̄dotes
canebant tubis āte eos cunctuſqꝫ
iſrl̄ ſtabat Scīficabat qꝫ ſalomō
mediū atrij ante tēplū dn̄i. Obtu
lerat em̄ ibi holocauſta ⁊ adipes
pacificoꝝ. quia altare eneum qd̄
fecerat nō poterat ſuſtinere holo
cauſta ⁊ ſacrificia ⁊ adipes. Fecit
ergo ſalomō ſollēnitatē in tēpore
illo ſeptē diebꝰ ⁊ ōnis iſrl̄ cū eo:
eccia magͣ valde ab ītroitu emat
vſqꝫ ad torrentez egipti. Fecitqꝫ
die octauo collectā eo q̄ dedicaſ
ſet altaē ſeptē diebꝫ ⁊ ſollēnitatē
celebraſſet diebꝰ ſeptē. Igitͬ ī die
viceſimatercia menſ ſeptimi dimiſit
ꝑplos ad tabnacula ſua letantes
atqꝫ gaudētes ſuper bono qd̄ fece
rat dn̄s dd ⁊ ſalomōi ⁊ iſrl̄ ꝑplo
ſuo. Cōpleuitqꝫ ſalomon domū
dn̄i ⁊ domū regis ⁊ oīa q̄ diſpoſu
erāt ī corde ſuo vt facēt ī domo dn̄i
⁊ in domo ſua ⁊ ꝓſpatꝰ ē. Apparu
it autem ei dominus nocte et ait.

Audiui oracōem tuā ⁊ elegi locū
iſtū mihi in domū ſacrificij Si clau
ſero celum ⁊ pluuia nō fluxerit ⁊
mādauero ⁊ p̄cepo locuſte vt de
uoret terrā ⁊ miſero peſtilentiam
in populū meū· ꝯuſus autē ꝑplus
meus ſup quos inuocatuȝ eſt no
men meū· deprecatus me fuerit ⁊
exquiſierit fatiē meā ⁊ egerit peni
tentiam a vijs ſuis peſſimis ⁊ ego
exaudiaȝ de celo ⁊ ꝓpitius ero pec
catis eoꝝ ⁊ ſanabo traȝ eoꝝ· Ocu
liq̄ꝫ mei erūt apti ⁊ aures mee ere
cte ad oratōneȝ ei⁹ q̄ in loco iſto
orauerit· Elegi em̄ ⁊ ſāctificaui lo
cū iſtū vt ſit nomē meuȝ ibi i ſem
piternū ⁊ pmaneant oculi mei ⁊
cor meuȝ ibi cūctis diebȝ· Tuq̄ꝫ ſi
ambulaueris coraȝ me ſic ambu
lauit dauid pater tu⁹ ⁊ feceris iux̄
om̄a q̄ precepi tibi ⁊ iuſtitias me
as iuditiaq̄ꝫ ſuaueris· ſuſcitabo
thronū regni tui ſic pollicitus ſuȝ
dauid prī tuo dicens Nō auferet̄
de ſtirpe tua vir q̄ nō ſit prīceps i
iſrl̄· Si autē auſi fueritis ⁊ dereliq̄
ritis iuſtitias meas ⁊ p̄cepta mea
q̄ ꝓpoſui vobis ⁊ abeūtes ſerui eri
tis dijs alienis ⁊ adorauerítis eos
euellam vos de terra mea quā de
di vobis ⁊ domū hanc quaȝ edifi
caui nomi meo ꝓjiciaȝ a facie mea
⁊ tradā eam in parabolaȝ ⁊ in exē
plū cūctis ꝑplis ⁊ dom⁹ iſta erit in
ꝓuerbium vniuſis tranſeuntib⁹
⁊ dicent ſtupentes· Quare fecit do
min⁹ ſic terre huic ⁊ domui huic·
Reſpondebūtq̄ꝫ Quia dereliquerit
dnm̄ deum patꝝ ſuoꝝ qui eduxit
eos de terra egipti ⁊ apprehenderit
deos alienos ⁊ adorauerunt eos
⁊ coluerunt· idcirco venerūt ſuper
eos vniuſa hec mala ¶ Ca· viij·

Expletis autē viginti annis
poſtq̄ꝫ edificauit ſalomō do
mū dm̄ ⁊ domū ſuaȝ ciuitates q̄s
dederat hirā ſalomoni edificauit
⁊ habitare ibi fecit filios iſrahel·
Abijtq̄ꝫ i emath ſuba ⁊ obtinuit
eā ⁊ edificauit palmirā in deſerto
⁊ alias ciūtates munitiſſimas edi
ficauit in emath· Extruxitq̄ꝫ betho
ron ſupiorē et bethoron inferioreȝ
ciuitates muratas habentes por
tas ⁊ vectes et ſeās· Balaath etiā
et om̄es vrbes firmiſſimas q̄ fue
rūt ſalomonis· cunctaſq̄ꝫ vrbes q̄
drigaꝝ ⁊ vrbes equitū· Om̄a que
cūq̄ꝫ voluit fecit rex ſalomō atq̄ꝫ
diſpoſuit edificauit in iheruſaleȝ
et in libāo ⁊ in vniuſa terrā pote
ſtatis ſue· Oēm populū qui dereli
ctus fuerat de betheis ⁊ amorreis
et fereſeis ⁊ eueis et iebuſeis q̄ nō
erant de ſtirpe iſrahel de filijs eoꝝ
et de poſteris quos nō interfecerāt
filij iſrahel· ſubiugauit ſalomon
in tributarios vſq̄ꝫ ad diē hanc·
Porro de filijs iſrahel nō poſuit vt
ſeruirēt opibȝ regis Ipſi em̄ erāt
viri bellatores ⁊ duces p̄mi et prī
cipes q̄drigaꝝ ⁊ equituȝ ei⁹· Oēs
autē prīcipes exercitus regis ſalo
monis fuerūt ducenti qn̄quagin
ta qui erudiebant populū· Filiā
vero pharaonis trāſtulit de ciui
tate dauid in domū quaȝ edifica
uerat ei· Dixit em̄· Nō habitabit
vxor mea i domo dauid regis iſrl̄
eo q̄ ſanctificata ſit· q̄ ingreſſa ē
in eā archa dm̄ Tūc obtulit ſalo
mon holocauſta dn̄o ſuper altare
domini qđ extruxerat an̄ porticū
vt p ſingulos dies offerret in eo

iuxta ꝓceptū moyſi i ſabbatis ⁊
in kalēdis et in feſtis diebus ter
ꝑ annū id eſt ī ſollēnitate azimo
rū ⁊ ſollēnitate ebdomadaꝝ ⁊ in
ſollēnitate tabernaculoꝝ. Et cōſti
tuit iuxͣ diſpoſicōez dauid patris
ſui offitia ſacerdotū in miniſteriȷ̄s
ſuis ⁊ leuitas ī ordine ſuo ut lau
darēt ⁊ miniſtrarēt corā ſacerdo
tib⁹ iuxͣ ritū vniuſcui⁹ꝗ diei et ia
nitoēs ī diuiſioīb; ſuis ꝑ portā ⁊
portā. Sic em̄ preceꝑat dauid hō
dei. Nec pretergreſſi ſūt de mādatis
regis tam ſacerdotes q̄ꝫ leuite ex oī
b⁹ que preceꝑat. Et in cuſtodiȷ̄s
theſauroꝝ oēs impēſas ꝓpatas
habuit ſalomō ex eo die quo fū
dauit domū dn̄i vſꝗ in diē q̄ ꝑfe
cit eam. Tūc abiȷ̄t ſalomō in aſiō
gaber ⁊ in haliath ad orā maris
rubri que eſt in t̄ra edom. Miſit
ḡ ei hiram ꝑ man⁹ ſeruoꝝ ſuoꝝ
naues ⁊ nautas gnaros maris ⁊
abierunt cū ſeruis ſalomonis in
ophir. Tulerūtꝗ inde quadrigē
ta q̄nq̄gīnta talenta auri ⁊ attule
rūt ad regē ſalomōem. Ca. ix.

Regina q̄ꝫ ſaba cū audiſſ; fa
mā ſalomōis venit ut tēpta
ret eū in enigmatibus ī ihr̄l'm cū
magnis opib⁹ ⁊ camelis q̄ porta
bant aromata ⁊ auri plurimū gē
maſꝗ precōſas. Cūꝗ veniſſ; ad
ſalomonē locuta eſt ei quecūꝗ e
rant in corde ſuo. Et expoſuit ei ſa
lomō ōnia q̄ ꝓpoſuerat nec q̄cq̄
fuit qd nō ꝑſpicuū ei fecerit. Que
poſtq̄ vidit ſapientiā ſalomōis
⁊ domū quā edificauerat nec nō
⁊ cibaria menſe eius ⁊ habitacu
la ſeruoꝝ ⁊ offitia miniſtroꝝ ei⁹
⁊ veſtimēta eorum; pincernas q̄ꝫ et
veſtes eoꝝ ⁊ victimas q̄s imola
bat ī domo dn̄i: nō erat p̄re ſtupo
re vltra in ea ſpūs. Dixitꝗ ad re
gē. Verus eſt ſermo quē audie
ram in terra mea de virtutib⁹ ⁊ ſa
pientia tua. Nō credebā narranti
b⁹ donec ipſa veniſſem ⁊ vidiſſent
oculi mei ⁊ ꝓbaſſem vix medieta
tē ſapientie tue mihi fuiſſe narra
tā. Viciſti famā v̄tutib⁹ tuis. Be
ati viri tui ⁊ bti ſui tui: hiȷ̄ q̄ aſſiſ
tunt corā te oī tēpoē ⁊ audiūt ſa
pientiā tuā. Sit dn̄s de⁹ tuus bn̄
dictus qui voluit te ordiare ſuper
thronū ſuū regem dn̄i dei tui. Qui
a diligit de⁹ iſrl' ⁊ vult ſeruaē eū
ī eternū idcirco poſuit te ſuꝑ eū re
gē ut facias iudicia atꝗ iuſticiā
Dedit āt regi centum viginti talē
ta auri ⁊ aromata multa nimis ⁊
gemmas ꝓcioſiſſimas. Non fue
rūt aromata talia ut hec q̄ dedit r̄e
gina ſaba regi ſalomoni. S; ⁊ ſer
ui hirā cū ſeruis ſalomōis attule
rūt auꝝ de ophir ⁊ ligna thyna
⁊ gēmas precōſiſſimas. De q̄b⁹
fecit rex de lignis ſcꝫ thynis ḡd⁹
ī domo dn̄i ⁊ in domo regia: citha
ras q̄ꝫ et pſalteria cātorib⁹ Nūq̄
viſa ſunt in terra iuda ligna tali
a. Rex aūt ſalomon dedit regine
ſaba cuncta q̄ voluit ⁊ q̄ poſtula
uit ⁊ multo plura q̄ attuleāt ad
eū. Que reūſa abiȷ̄t in t̄rā ſuā cum
ſeruis ſuis. Erat autē pond⁹ auri
qd afferebat̄ ſalomoni ꝑ ſingu
los ānos ſexcēta ſexagitaſex talēta
auri excepta ea ſūma quā legati
diuerſarū gentiū ⁊ negociatoēs
afferre cōſueuerāt ōneſꝗ reges
arabie ⁊ ſatrape t̄rarum q̄ ꝯporta
bant aurū ⁊ argentum ſalomōi.

Fecit igitur rex ſalamō ducētas
haſtas aureas. de ſūma ſexcētoꝝ
aureoꝝ qui in ſingul' haſtis expē
debāt. Trecēta q̊ꝫ ſcuta auéa trecē
toꝝ aureoꝝ quib⁹ tegebātur ſin
gula ſcuta. Poſuitq̃ꝫ ea rex in ar
mamētario q̄d eát ꝯſitū nemoé.
Fecitq̊ꝫ rex ſoliū eburneū grāde
et veſtiuit ill̄d auro mundiſſimo.
Sexq̊ꝫ gradus quib⁹ aſcendebat
ad ſoliū ⁊ ſcabellū aureū ⁊ brēchi
ola duo altrinſec⁹ ⁊ duos leōnes
ſtātes iux̄ brachiola: ſed ⁊ alios
duodecim leūculos ſtantes ſuper
ſex grad⁹ ex vtraq̃ꝫ ꝑte. Non fuit
tale ſoliū ī vniuerſis regnis. Oīa
q̊ꝫ vaſa ꝯuiuij regis erāt aurea ⁊
vaſa dom⁹ ſaltus libani ex auro
puriſſimo. Argētū enī in dieb⁹ il
lis ꝓ nichilo reputabat. Siquidē
naues regis ibāt ī tharſis cū ſer
uis hirā ſemel in trib⁹ ānis et de
ferebāt inde auꝝ ⁊ argētū ⁊ ebur
⁊ ſimeas ⁊ pauos. Magnificat⁹
ē igitur ſalomon ſup oēs reges
terre pre diuicijs ⁊ gloria. Omēſq̃ꝫ
reges terraꝝ deſideábāt videre fa
ciē ſalomonis vt audirēt ſapien
ciā quā dederat de⁹ in corde ei⁹. Et
deferebāt ei muneá: vaſa argen
tea ⁊ aurea ⁊ veſtes ⁊ arma ⁊ aro
mata equos et mulos ꝑ ſingulos
ānos. Habuit q̊ꝫ ſalomon quadrā
gintamilia equoꝝ in ſtabulis et
curruū equitumq̃ꝫ duodecimmilia.
Cōſtituitq̃ꝫ eos in vrbib⁹ q̄driga
rū ⁊ vbi eát rex ī iheruſalē. Exercu
it etiā poteſtatē ſup cūctos reges
a flumine eufraten vſq̃ꝫ ad terrā
philiſtinorū ⁊ vſq̃ꝫ ad terminos
egipti. Tātamq̃ꝫ copiā ꝓbuit ar
gēti in iheruſalē quaſi lapidū. et
cedrorū tātā multitudinē velut ſi
comoꝝ q̄ gigñtur in cāpeſtribus.
Adducebātur aūt ei equi de egip
to cūctiſq̃ꝫ regionib⁹. Reliqua aūt
opm ſalomonis prioꝝ et nouiſſi
morū ſcripta ſūt in verb̄ nathan
ꝓphe et in libris ahie ſylonitis ī
viſione q̊ꝫ addo videntis cōtra ihero
boā filiū nabath. Regnauit aūt
ſalomō in iheruſalē ſup oēm iſrl'
quadraginta ānis. Dormiuitq̃ꝫ cuꝫ
patribus ſuis ⁊ ſepelierunt euꝫ in
ciuitate dauid. regnauitq̃ꝫ roboā
filius ei⁹ ꝓ eo. ¶ Capitulū. x.

PRofectus ē aūt roboā in ſichē.
Illuc enī cūct⁹ iſrl' cōuene
rat vt ꝯſtituerēt eū regē. Q̄d cum
audiſſet iheroboā filius nabath
q̄ erat ī egipto. fugerat q̄ꝑpe illuc
añ ſalomonē ⁊ ſtatim reuerſus ē.
Vocauerūtq̃ꝫ eū et venit cū vniū
ſo iſrl' et locuti ſunt ad roboam di
centes. Pater tuus duriſſimo iu
go nos preſſit tu leuiora impera
patri tuo q̄ nob̄ impoſuit graueꝫ
ſeruitutē et paululū de onere ſuble
ua ut ſeruiam⁹ tibi. Qui ait. Poſt
tres dies reuertimini ad me. Cūq̃ꝫ
abiſſet ꝑplus iniit cōſiliū cū ſeni
b⁹ q̄ ſteterāt coraꝫ patre eius ſa
lomōe dū adhuc viueret dicēs.
Quid datis cōſilij vt rñdeaꝫ popu
lo. Qui dixerūt ei. Si placueris po
pulo huic ⁊ lenieris eos verb̄ cle
mētib⁹ ſeruiēt tibi omni tpe. At
ille reliquit cōſiliū ſenū ⁊ cū iuue
nibus tractare cepit q̄ cuꝫ eo nutri
ti fuerant et erant in comitatu il
lius. Dixitq̃ꝫ ad eos. Quid vob̄ vi
detur vel rñdere q̄d debeo populo
huic q̄ dixit michi ſubleua iuguꝫ
q̄d impoſuit nob̄ pr tuus. At illi

rñderunt vt iuuenes ⁊ nutriti cū eo in delicijs atq̧ dixerūt. Sic loqris pplo q̄ dixit tibi. pr̄ tu⁹ agg̃uauit iugū nr̄m tu ſbleua ⁊ rñdebis ei. Minim⁹ digit⁹ me⁹ groſſior eſt lūbis pr̄is mei. Pat̄ me⁹ impoſuit vobis graue iugū et ego mai⁹ pōdus apponam Pater me⁹ cecidit vos flagellis. ego vero cedam vos ſcorpionib⁹. Venit ergo ierobo am ⁊ vniuerſus popul⁹ ad roboā die tercio ſicut preceperat eis Reſpōditq̧ rex durā: derelicto cōſilio ſeniorū locutuſq̧ ē iux̄ iuuenū voluntatez. Pat̄ me⁹ graue vob̄ impoſuit iugū qd ego grauius faciā. Pater me⁹ cecidit vos flagellis. ego vero cedam vos ſcorpionib⁹. Et nō acquieuit pplī p̄cib⁹. Erant eñi volūtatis dei vt cōpleret̄ ſermo ei⁹ quē locut⁹ fuerat p manū ahie ſylonitis ad ierobo ā filiū nabath. Popul⁹ āt vniuſ⁹ rege duriorā dicēte ſic locut⁹ ē ad eū Nō ē nob ps in dauid neq̧ h̄editas in filio yſai: reūtere i tabnacl'a tua iſrl̄. Tu āt paſce domū tuā dauid. Et abijt iſrahel in tabnacula ſua. Sup filios āt iſrl̄ q̄ habitabāt in ciuitatib⁹ iuda: regnauit roboā. Miſit rex roboam adurā q̄ preerat tributis ⁊ lapidauerūt eū filij iſrl̄ ⁊ mortu⁹ ē. Porro rex roboā currū feſtinauit aſcendere ⁊ fugit in ihr̄lm. Receſſitq̧ iſrl̄ a domo dauid vſq̧ ad diem hāc. Factū eſt aūt cū audiſſet ōmis iſrl̄ q̄ reuerſus eēt ieroboaz: miſerūt et vocauerūt eū congregato cetu ⁊ cōſtituerūt eū regē ſup ōnem iſrl̄: nec ſecut⁹ eſt quiſpiaz domū dauid preter tribū iuda ſolam.

¶ Ca. xi.

Venit autē roboam in ihr̄lm: ⁊ cōuocauit vniuerſā domū iuda ⁊ beniamin centūoctoginta milia electoꝝ atq̧ bellantiū: vt dimicaret cōtra iſrl̄ ⁊ cōuerteret ad ſe regnū ſuūz. Factuſq̧ eſt ſermo dn̄i ad ſemeiā hominē dei dicēs Loquere ad roboam filiū ſalomonis regē iuda ⁊ ad vniuerſū iſrl̄: q̄ ē in iuda ⁊ beniamin. Hec dicit dn̄s. Non aſcendetis neq̧ pug̃bitis cōtra fr̄es veſtros. reuertat̄ vn⁹ q̄ſq̧ in domum ſuā. q̄ mea hoc geſtum eſt voluntate. Qui cū audiſſent ſermonez dn̄i reuerſi ſūt: nec perrexerūt cōtra ieroboam. Habitauit autē roboam in ihr̄lm ⁊ edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitq̧ bethleem ⁊ etham ⁊ thecue. bethſurq̧ ⁊ ſocco ⁊ odollam. necnō ⁊ getha ⁊ mareſa et ziph. ſʒ aduram et lachis ⁊ aſecha: ſaraq̧ ⁊ aialon ⁊ hebron que erant in iuda ⁊ beniamin ciuitates munitiſſimas. Cumq̧ clauſiſſet eas muris poſuit in eis principes ciboꝝrumq̧ horrea: hoc eſt olei et vini. Sed et in ſingulis vrbibus fecit armamentaria ſcutoꝝ et haſtarum: firmauitq̧ eas ſūma diligētia ⁊ imperauit ſup iudā ⁊ beniamin. Sacerdotes autez et leuite q̄ erāt in vniuerſo iſrl̄. venerūt ad eum de cunctis ſedibus ſuis relinquētes ſuburbana ⁊ poſſeſſiōes ſuas: ⁊ tranſeuntes ad iudam ⁊ ierūſalē. eo q̄ abieciſſet eos ieroboaz ⁊ poſteri ei⁹ ne ſacerdocio dn̄i fungerent̄: q̄ cōſtituit ſibi ſacerdotes excelſoꝝ ⁊ demonioꝝ vituloꝝq̧ q̄s fecerat. Sʒ ⁊ de cūctis tribub⁹ iſrl̄ quicūq̧ dederāt cor ſuū

vt q̄rerent dn̄m deū iſrl̄ venerūt
in iheruſalem ad imolandū victi
mas ſuas corā dn̄o deo prm̄ ſuoꝝ
⁊ roborauerūt regnū iuda et cōfir
mauerūt roboā filiū ſalomōis p
tres ān̄os. Ambulauerāt em̄ i vijs
dauid ⁊ ſalomonis ān̄is tantum
tribus. Duxit autē roboā vxorē
maalath filiā iherimuth filij dd̄.
abiail q̄ꝫ filiā heliab filij yſai q̄ pe
perit ei filios ieus ⁊ ſōmoriā et ſo
om. Poſt hāc quoqꝫ accepit ma
achā filiā abſalon q̄ pꝑit ei abi
a ⁊ abia ⁊ ziza ⁊ ſalomith. Amauit
āt roboā maachā filiā abſalō ſu
per omnes vxores ſuas ⁊ concubi
nas. Nā vxores decē ⁊ octo dux
erat. concubinas āt ſexagīta ⁊ ge
nuit vigintiocto filios ⁊ ſexagita
filias. Conſtituit vero in capite a
biā filiū maacha ducem ſup om
nes fratres ſuos. ip̄m ei regē face
re cogitabat q̄ꝛ ſapientior fuit et
potentior ſup omnes filios ei⁹ ⁊ in
cūctis finib⁹ iuda ⁊ beniamin ⁊ in
vniuerſis ciuitatib⁹ muratis. Pre
buitqꝫ eis eſcas plurimas ⁊ mul
tas petiuit vxores. Ca. xij.
Cumqꝫ roboratū fuiſſꝫ regnū
roboā ⁊ ꝯfortatū dereliq̄t legē
dn̄i ⁊ ois iſrl̄ cū eo. Anno āt q̄nto
regni roboā aſcēdit ſeſac rex egip
ti in iheruſalez q̄ꝛ peccauerāt dn̄o
cum mille ducentis curib⁹ ⁊ ſexa
ginta milibus equitum. nec erat
numerus vulgi qd̄ venerat cū eo ex
egipto libies ſcilicet ⁊ trogodite
⁊ ethiopes. cepit ciuitates muni
tiſſimas in iuda ⁊ venit vſqꝫ i ihe
ruſalem. Semeias āt ꝓpha ingreſ
ſus eſt ad roboaz ⁊ principes iu
da q̄ cōgregati ſūt in iheruſalem

fugientes ſeſac dixit ad eos. Hec
dicit dn̄s Vos reliq̄ſtis me ⁊ ego
reliqui vos in manu ſeſac. Cōſter
natiqꝫ p̄ncipes iſrl̄ ⁊ rex dixerunt
Iuſt⁹ ē dn̄s Cumqꝫ vidiſſet dn̄s
q̄ꝛ humiliati eēnt fact⁹ ē ſermo do
mini ad ſemeiā dicēs Quia humi
liati ſūt n̄ diſpdā eos. daboqꝫ eis
pauxillū auxilij ⁊ nō ſtillabit fu
ror me⁹ ſup ih'lm per manū ſeſac
Verūtamen ſeruiēt ei vt ſciāt diſ
tantiā ſeruitutis mee ⁊ ſeruitutis
regni terrarū. Receſſit itaqꝫ ſeſac
rex egipti ab iheruſalez ſublatis
theſauris dom⁹ dn̄i ⁊ dom⁹ regis
oia que ſecū tulit ⁊ clipeos aureos
quos fecerāt ſalomō ꝓ quib⁹ fecit
rex eneos ⁊ tradidit illos principi
bus ſcutarioꝝ qui cuſtodiebant
veſtibulū palacij. Cūqꝫ introiret
rex domū dei veniebāt ſcutarij ⁊ tol
lebāt eos iterūqꝫ referebāt eos
ad armamētariū ſuū. Verūtamē
q̄ꝛ humiliati ſūt auerſa ē ab eis
ira dn̄i nec deleti ſūt penitus. Siq̄
dē ⁊ in iuda inuēta ſūt opa bona
Cōfortatus eſt ergo rex roboā in
iheruſalem atqꝫ regnauit. Quadra
gīta āt vni⁹ ān̄i erat cum regnare ce
piſſet ⁊ decē ⁊ ſeptē ān̄is regnauit i
iheruſalem vrbe quā elegit dn̄s
vt cōfirmaret nomē ſuū ibi de cū
ctis tribub⁹ iſrl̄. Nomen āt mr̄is
eius naama āmanites. Fecitqꝫ
malū ⁊ nō p̄pauit cor ſuū vt q̄re
ret dn̄m. Opa vero roboā prima
⁊ nouiſſima ſcripta ſūt i libris ſe
meie ꝓphete ⁊ addo videntis ⁊ di
ligent̄ expoſita. Pugnaueruntqꝫ adūr
ſuz ſe roboā ⁊ ieroboā cūctis di
ebus. Et dormiuit roboā cū prī
bus ſuis ſepultuſqꝫ eſt i ciuitate

dauid ⁊ regnauit abia filius eiꝰ
pro eo. ¶ Ca. xiij.

ANno octauodecimo regis iħe
roboaȝ regnauit abia super
iudā. Tribꝰ annis regnauit i ihe
ruſal ē. nomēq̧ mr̄is eiꝰ michaia
filia vriħel de gabaa: ⁊ erat belluȝ
inter abia ⁊ iħeroboā. Cūq̧ iniſſe
abia certamen ⁊ ħeret bellicoſiſſi
mos viros ⁊ electorū quadragīn
ta milia: iħeroboā ꝯſtruxit ecōtra
aciē octogīnta milia viroꝝ: q̇ et
ipſi electi erant et ad bella fortiſſi
mi: Stetit ergo abia ſup mōteȝ ſe
meron q̄ erat in ephraim: et ait.
Audi iħeroboam et ōnis iſrl̄. Nū
ignoratis ꝙ dn̄s deus iſrl̄ dedeit
regnum dauid ſup iſrl̄ in ſempi
ternū: ipſi ⁊ filijs eiꝰ in pactū ſal.
Et ſurrexit iħeroboā filiꝰ nabath:
ſeruꝰ ſalomonis filij dauid: et re
bellauit ꝯtrā dn̄m ſuum. Cōgrega
tiq̧ ſūt ad euȝ viri vaniſſimi et fi
lij belial: ⁊ p̄ualuerūt contra robo
am filiū ſalomonis. Porro roboā
erat rudis ⁊ corde pauido nec po
tuit reſiſtē eis. Nunc ergo vos di
citis ꝙ reſiſtē poſſitis regno dn̄i
qđ poſſidꝫ p filios dauid. Habe
tisq̧ grandē populi multitudīneȝ
atq̧ vitulos aureos quos fecit vo
bis iħeroboaȝ in deos. Et eieciſtis
ſacerdotes dn̄i filios aaron atq̧ le
uitas: ⁊ feciſtis vobis ſacerdotes
ſicut oēs populi terraꝝ. Quicūq̧
venerit ⁊ initiauerit manū ſuam
in thauro. in bubꝰ ⁊ in arietibus
ſeptē: fit ſacerdos eoꝝ q̄ nō ſūt dij.
Noſter autē dn̄s deꝰ eſt quē non
relinq̄mꝰ. Sacerdotesq̧ miniſtrāt
dn̄o de filijs aaron ⁊ leuite ſunt
in ordine ſuo: holocauſtaq̧ offerūt

dn̄o p ſingulos dies: māe ⁊ veſpē
re ⁊ thimiama iux̄ legis precepta
ꝯfectū et ꝓponūt pāes i mēſa mū
diſſimā. Eſtq̧ apud nos cādelabꝝ
aureū ⁊ lucerna eiꝰ ut accendant
ſēp ad veſpam. Nos q̄ppe cuſtodi
mꝰ p̄cepta dn̄i dei nr̄i quē vos reli
q̄ſtis. Ergo in exercitu nr̄o dux de
us ē ⁊ ſacerdotes eiꝰ q̄ clangūt tubꝭ
⁊ reſonāt cōtra vos. Filij iſrl̄ no
lite pugnare ꝯtrā dn̄m deū prm̄ ve
ſtroꝝ q̄r nō vobꝭ expedit. Hec illo
loq̄nte: iħeroboaȝ retro moliebat
inſidias. Cūq̧ ex adūſo hoſtium
ſtaret: ignorāte iudā ſuo ābiebat
exercitu. Reſpiciēſq̧ iudas vidit
inſtaē bellū ex adūſo ⁊ poſt tgū ⁊
clamauit ad dn̄m ac ſacerdotes tu
bis canere ceperūt: omēſq̧ viri iu
da vociferati ſunt. Et illis clamāti
bꝰ: pterruit deꝰ iħeroboaȝ ⁊ ōnem
iſrl̄ q̄ ſtabat ex adūſo abia et iu
da: fugeruntq̧ filij iſrl̄ iudā ⁊ tradi
dit eos deꝰ in manu eoꝝ. Percuſ
ſit ergo eos abia ⁊ ꝓplus eiꝰ pla
ga magna ⁊ corruerūt vulnerati
ex iſrl̄: q̄nquagīnta milia viroꝝ
fortiū. Humiliatiq̧ ſūt filij iſrl̄ i tpe
illo ⁊ vehementiſſime ꝯfortati filij
iuda: eo ꝙ ſperaſſent in dn̄o deo
prm̄ ſuoꝝ. Perſecutꝰ ē āt abia fu
gienteȝ iħeroboā ⁊ cepit cīuitates eiꝰ.
bethel et filias eiꝰ ⁊ iħeſana cū fi
liabꝰ ſuis. effrō q̧ ⁊ filias eiꝰ. Nec
valuit vltr̄ reſiſtē iħeroboā i diebꝫ
abia. Quē pcuſſit dn̄s et mortuꝰ
ē. Igit̄ abia ꝯfortato iperio ſuo: acce
pit vxores q̄tuordecim: pcreauitq̧
vigintiduos filios ⁊ ſedecī filias.
Reliq̄ autē ſermonū abia viaruȝ
q̧ ⁊ operū eiꝰ: ſcripta ſūt diligētiſ
ſime in libro addo ꝓphe.

Dormiuit āt abia ¶Ca.xiiij.
cū patrib⁹ suis et sepelierūt
eū in ciuitate dauid. Regnauitq3
asa fili⁹ ei⁹ p eo. In cuius dieb⁹
qeuit terra ānis decē. Fecit ergo
asa qđ bonū ⁊ placitū erat in cō
spectu dei sui ⁊ subūtit altaria pe
grini cultus ⁊ excelsa ⁊ cōfregit sta
tuas lucosq3 succidit ⁊ pcepit iu
de vt quererēt dñm deū patꝝ suoꝝ
⁊ faceret legem ⁊ vniuersa man
data. Et abstulit de cūctis vrbib⁹
iuda aras ⁊ fana ⁊ regnauit i pa
ce. Edificauit q3 vrbes munitas in
iuda. qꝛ qetus erat ⁊ nulla tēpori
bus ei⁹ bella surrexerant pacē do
mino largiente. Dixit aūt iude. E
dificem⁹ ciuitates istas ⁊ valle⁹
muris ⁊ roborem⁹ turrib⁹ ⁊ portis
⁊ seris donec a bellis qeta sūt oīa
eo qꝛ quesierim⁹ dñm deū patrū
nostroꝝ ⁊ dederit nobis pacē per
gyrū. Edificauerūt igit ⁊ nullū i ex
truendo ipedimentū fuit. Habuit
aūt asa in exercitu suo portantiū
scuta ⁊ hastas de iuda trecēta mi
lia: de beniamin vero scutarioꝝ et
sagittarioꝝ ducēta octoginta milia
Omesq3 isti viri fortissimi. Egressus
ē āt ɔtra eos zara ethiops cū ex
citu suo decies cētena milia ⁊ cur
rib⁹ trecētis ⁊ venit vsq3 maresa.
Porro asa perexit obuiam ei et in
struxit aciē ad bellū ivalle sepha
ta q ē iux maresa ⁊ iuocauit dñm
deū ⁊ ait Domine nō ē apud te vl
la distātia vtꝝ in paucis auxilie
ris ā in pluribus adiuua nos dñe
de⁹ noster. In te enim ⁊ i tuo no
mine habētes fiduciā venim⁹ ɔtr
hāc multitudinē. Dñe de⁹ noster
tu es non pualeat ɔtra te homo

Exterruit itaq3 dñs ethiopes corā
asa ⁊ iuda. Fugerūtq3 ethiopes
⁊ psecutus ē eos asa ⁊ popul⁹ qui
cū eo erat vsq3 gerara. Et ruerūt
ethiopes vsq3 ad internicōnē qꝛ
dño cedente ɔtriti sūt ⁊ exercitu il
li⁹ preliante. Tulerūt ergo spolia
multa ⁊ pcusserūt ciuitates ōnes
p circuitū gerare. Grādis qppe cū
ctos terror inuaserat. Et diripue
rūt vrbes ⁊ multam pdam aspor
tauerūt. S3 ⁊ caulas ouiū destruen
tes. tulerūt pecoꝝ infinitaꝫ multi
tudinē ⁊ cameloꝝ. reuersiq3 sunt
in ihrlm. ¶Ca.xv.

Azarias autē fili⁹ obed facto
in se spū dei egressus ē in oc
cursū asa ⁊ dixit ei. Audite me a
sa ⁊ ōnis iuda ⁊ beniamin. Dñs
vobiscum qꝛ fuistis cū eo. Si qsie
ritis eū iuenietis. Si autē dereliq
ritis derelinquet vos. Transibunt
autē multi dies i isrl absq3 deo ve
ro ⁊ absq3 sacerdote. absq3 doctorē
q3 ⁊ absq3 lege. Cūq3 reuersi fuerint
in angustia sua ad dñm deū isrl
⁊ qsierint eū reperiēt eū. In tpe il
lo ñ erit pax egredienti ⁊ igredienti
s3 terrores vndiq3 i cūctis habitatori
bus terrarū. Pugnabit enī gēs ɔtr
gētem ⁊ ciuitas cōtra ciuitatē qꝛ
dñs ɔturbabit eos in oī angusti
a. Vos ḡ cōfortamini ⁊ nō dissol
uātur manus vestre. erit enī mer
ces operi vestro. Qđ cū audisset a
sa verba scꝫ ⁊ pphetiā azarie filij o
bed pphete ɔfortatus ē ⁊ abstulit
ydola de oī terra iuda ⁊ de benia
min et ex vrbibus quas ceperat
mōtis ephraim ⁊ dedicauit altarē
dñi qđ erat an porticū dñi. cōgre
gauitq3 vniūsū iudā ⁊ beniamin

⁊ aduenas cũ eis de ephraim et
manaſſe et de ſymeõ. Plures em̄
ad eũ ꝯfugerãt ex iſrl': videntes ꝙ
dñs de⁹ illi⁹ eẽt cũ eo. Cũq̃ veniſ
ſent in ihrl'm menſe tercio: ãno de
cimoqñto regni aſa: imolauerũt
dño in die illa de manubijs ⁊ pre
dam quã adduxerãt. boues ſepti
gentos ⁊ arietes ſeptẽ milia: ⁊ in
trauit ex more ad corroborãdũ fe
dus: vt q̃rerent dñm deũ patꝝ ſu
orũ in toto corde ⁊ in tota anima
ſua. Si q̃s autẽ inq̄t nõ q̃ſierit do
minũ deũ iſrl': moriat̃ a minimo
vſq̃ ad maximum a viro vſq̃ ad
mulierem. Jurauerũtq̃ dño voce
magna in iubilo ⁊ in clangore tu
be ⁊ in ſonitu buccinaꝝ oẽs qui
erãt in iuda cũ execracõe. In oĩ
em̄ corde ſuo iurauerãt ⁊ in tota vo
lũtate q̃ſierũt eũ ⁊ inuenerũt. Pre
ſtititq̃ eis dñs requiẽ p circuituꝫ
Sꝫ ⁊ maachã matreꝫ aſa regis ex
auguſto depoſuit iperio: eo ꝙ feciſ
ſet in luco ſimulachrũ priapi qḋ
oẽ ꝯtriuit ⁊ in fruſta cõminuens
cõbuſſit in torrentẽ cedron. Excel
ſa aũt derelicta ſũt in iſrl'. Attamẽ
cor aſa erat pfectũ cũctis diebus
ei⁹. Eaq̃ que vouerat pat̃ ſuus ⁊
ipſe intulit in domũ dñi: argẽtuꝫ ⁊
aurũ vaſoꝝq̃ diuerſã ſuppellecti
leꝫ. Bellũ vero nõ fuit vſq̃ ad tri
ceſimũ ãnuꝫ regni aſa. ¶ Ca. xvi.
Anno aũt triceſiõſexto regni
ei⁹ aſcẽdit baaſa rex iſrl' in
iudam ⁊ muro circũdabat rama
vt null⁹ tute poſſit egredi ⁊ ingre
di de regno aſa. Protulit aũt aſa
argentum ⁊ auꝝ de theſauris do
m⁹ dñi ⁊ de theſauris regijs: miſit
q̃ ad benadab regeꝫ ſyrie qui hĩ
tabat in damaſco dicẽs. Fed⁹ in
ter me ⁊ te eſt. Paterq̃ me⁹ ⁊ pa
ter tu⁹ habuere ꝯcordiã. q̃obreꝫ
miſi tibi argentũ ⁊ aurum: vt rup
to federe qḋ habes cũ baaſa rege
iſrl' facias eum a me recedẽ. Quo
ꝯpto benadab miſit principes ex
ercituũ ſuoꝝ ad vrbes iſrl': qui ꝑ
cuſſerũt ahiõ ⁊ dan et abelmaim
⁊ vniuerſas vrbes muratas. Qḋ
cũ audiſſꝫ baaſa deſiuit edificare
rama ⁊ intermiſit op⁹ ſuũ. Porro
aſa rex aſſumpſit vniuerſũ iudã
⁊ tulerunt lapides de rama ⁊ lig
na que edificacõni p̄parauerat ba
aſa: edificauitq̃ ex eis gabaa et
maſpha. In tẽpe illo venit anani
ꝓpha ad aſam regeꝫ iuda ⁊ dixit
ei. Quia habuiſti fiduciaꝫ in rege
ſyrie ⁊ nõ in dño deo tuo. idcirco
euaſit ſyrie regis exercitus de ma
nu tua. Nonne ethiopes ⁊ libies
multo plures erãt q̃drigis ⁊ eq̃ti
b⁹ ⁊ multitudie nimia q̃s in dño
credidiſſes tradidit i manu tua. Ocu
li em̄ dñi ꝯtẽplant̃ vniũſaꝫ terrã
⁊ p̄bẽt fortitudineꝫ hijs q̃ corde p
fecto credũt in eũ. Stulte ig̃ egiſti
⁊ ꝓpt̃ hoc ex p̄ſẽti tpe aduũſũ te bel
la cõſurgẽt. Iratuſq̃ aſa aduũſus
videtẽ iuſſit eũ mitti i neruũ. Val
de q̃ppe ſup hoc fueãt dñs indig
t⁹ ⁊ interfecit de ꝑplo in tpe illo plu
rimos. Opa autẽ aſa p̄ma ⁊ no
uiſſima ſcripta ſũt in libro regum
iuda ⁊ iſrahel. Egrotauit etiã aſa
anno triceſimonono regni ſui do
lore pedum vehementiſſimo: ⁊ nec
in infirmitate ſua queſiuit domi
num. ſed magis in medicoꝝ arte
ꝯfiſus ẽ. Dormiuit q̃ cum prib⁹ ſu
is ⁊ mortu⁹ eſt ãno q̃drageſimo

pͥmo regni ſui ⁊ ſepelierūt eū in
ſepulchro ſuo qd foderat ſibi i ci
uitate dauid Poſuerūtqȝ eū ſup le
ctulū ſuū plenū aromatib⁹ ⁊ vn
gētis meretricijs q̄ erāt pigmen
tarioꝝ arte ꝯfecta ⁊ ꝯbuſſerūt ſu
ꝑ eū ābicōe nimia. ¶ Ca. xvij.

Regnauit aūt ioſaphat fili⁹
ei⁹ ꝓ eo ⁊ inualuit ꝯtͣ iſrl.
Conſtituitqȝ militum numeros in
cunctis vrbib⁹ iuda q̄ erant val
late muris. ꝑſidiaqȝ diſpoſuit i ter
ra iuda ⁊ in ciuitatib⁹ ephraim
quas ceꝑat aſa paṫ ei⁹ Et fuit do
min⁹ cum ioſaphat qꝛ āmbulauit
in vijs dauid pͥs ſui p̄mis ⁊ nō
ſperauit in baalim ſꝫ in deo patris
ſui ⁊ ꝑrexit in p̄ceptis illi⁹ ⁊ nō
iuxͣ pctā iſrl. Cōfirmauitqȝ dn̄s
regnū in manu ei⁹ ⁊ dedit ōis iu
da munera ioſaphat factęqȝ ſūt
ei infinite diuitie ⁊ multa gloria.
Cūqȝ ſūpſiſſet cor eius audaciā
ꝓpṫ vias dn̄i. etiā excelſa et lucos
de iuda abſtulit. Tercio aūt anno
regni ſui miſit de principib⁹ ſuis
benail ⁊ obdiā ⁊ zachariā et na
thanael ⁊ micheā vt docerēt in ci
uitatibus iuda ⁊ cū eis leuitas ſe
meiam ⁊ nathaniā ⁊ zabadiam.
aſabelqȝ et ſemiramoth et iona
than. adoniāqȝ ⁊ thobiā ⁊ thoba
doniā leuitas ⁊ cū eis eliſama et
ioram ſacerdotes. Docebantqȝ po
pulū in iuda habētes librū legis
dn̄i ⁊ circuibant cūctas vrbes iu
da atqȝ erudiebant populū. Itaqȝ
factus ē pauor dn̄i ſup oīa regna
terrarū. q̄ erāt ꝑ gyrū iuda nec au
debāt bellare cōtͣ ioſaphat. Sed
⁊ philiſtei ioſaphat mūera defe
rebāt ⁊ vectigal argēti. Arabesqȝ
adducebāt pecora arietū ſeptē mi
lia ſeptingētos ⁊ hircos totidem
Creuit ergo ioſaphat ⁊ magnifi
catus ē vſqȝ i ſublime atqȝ edifica
uit in iuda domos ad inſtar tur
riū vrbeſqȝ muratas ⁊ multa ope
ra patrauit in vrbib⁹ iuda Viri
quoqȝ bellatores ⁊ robuſti erāt in ihe
ruſalem q̄rū iſte nūerus ꝑ domos
atqȝ familias ſinguloꝝ. In iuda
pͥnceps exercit⁹ ednas dux et cū
eo robuſtiſſimoꝝ viri trecēta milia
Poſt hūc iohānan pͥnceps ⁊ cū
eo ducēta octoginta milia. Poſt
illūqȝ amaſias fili⁹ ſechri ꝯſecrat⁹
dn̄o ⁊ cū eo ducenta milia virorū
fortiū. Hunc ſequebaṫ robuſtus
ad ꝑlia eliada et cū eo tenentiū
arcū ⁊ clipeū ducenta milia. Poſt
iſtū etiā ioſabad et cū eo centum
octoginta milia expeditoꝝ militū
Hij omēs erāt ad manū regis ex
ceptis alijs quos poſuerat i vrbi
bus muratis ⁊ in vniuerſo iuda.

Fuit ergo ioſa ¶ Ca. xviij.
phat diues et inclitus mul
tū ⁊ affinitate ꝯiūct⁹ eſt achab
deſcēditqȝ poſt ānos ad eū i ſama
riā. Ad cuius aduentū mactauit
achab arietes ⁊ boues plurimos
ipſi ⁊ populo q̄ venerat cū eo per
ſuaſitqȝ illi vt aſcēderet in ramoth
galaad Dixitqȝ achab rex iſrahel
ad ioſaphat regē iuda Veni me
cū in ramoth galaad. Cui ille reſ
pondit. Vt ego ⁊ tu ſicut popul⁹
tuus ſic et populus meus tecum
qȝ erimus i bello. Dixit ioſaphat
ad regem iſrahel. Conſule obſe
cro in p̄ſentiarū ſermonē dn̄i. Con
gregauit igiṫ rex iſrl ꝓphetarū q̄
dringētos viros ⁊ dixit ad eos.

In ramoth galaad ad bellandũ
ire debem⁹ an q̃eſcere. At illi aſcẽ
de in quiũta tradet de⁹ in manu re
gis. Dixitq; ioſaphat. Nũq̃d nõ
eſt hic ꝓphetes dñi vt ab illo etiã
ĩquiram⁹. Et ait rex iſrl̃ ad ioſa
phat. Eſt vir vn⁹ a quo poſſum⁹
querẽ dñi volũtatẽ. ſ; ego odi eũ
q: nõ ꝓphetat mihi bonũ ſ; malũ
õni tẽpore. Eſt autẽ micheas fili⁹
iemla. Dixitq; ioſaphat. Ne loq̃
ris rex hoc modo. Vocauit ergo
rex iſrl̃ vnum de eunuchis ⁊ dixit
ei. Voca cito micheã filiũ iemla.
Porro rex iſrl̃ et ioſaphat rex iu
da: vterq; ſedebãt in ſolio ſuo: ve
ſtiti cultu regio. Sedebãt autẽ in
area iux̃ portã ſamarie oẽſq; ꝓphe
te vaticinabãtur coram eis. Sede
chias vero filius chanana fecit ſi
bi cornua ferrea ⁊ ait. Hec dicit do
minus. His ventilabis ſyriam do
nec cõteras eã. Oẽſq; ꝓphe ſimili
ter ꝓphetabant atq; dicebãt. Aſcẽ
de in ramoth galaad ⁊ ꝓſperabe
ris et tradet eos dñs in manu re
gis. Nunci⁹ autẽ q̃ ierat ad vocan
dũ micheã ait illi. En verba oĩm
ꝓphetarum vno ore bona regi ãnũ
ciant. Queſo ergo te vt et ſermo
tuus ab eis nõ diſſentiat loq̃ris
q; ꝓſpera. Cui rñdit micheas. Vi
uit dñs q: q̃dcunq; dixerit mihi
deus me⁹ hoc loquar. Venit ẽgo
ad regem. Cui rex ait. Michea ire
debemus in ramoth galaad ad
bellandũ an q̃eſcere. Cui ille rñdit
Aſcendite. cũcta enĩ ꝓſpera eueni
ent et tradẽtur hoſtes in man⁹ ve
ſtras. Dixitq; rex. Iterũ atq; iterũ
te adiuro vt mihi non loq̃ris niſi
q̃d verũ eſt in nomĩe dñi. At ille

ait. Vidi vniuerſũ iſrl̃ diſꝑſũ in
montib⁹ ſicut oues abſq; paſto
re. Et dixit dñs. Non habẽt iſti do
minos: reuertat̃ vn⁹ q̃ſq; in domũ
ſuam in pace. Et ait rex iſrl̃ ad io
ſaphat. Nonne dixi tibi q: non ꝓ
phetaret iſte mihi quicq̃ boni. ſ; ea q̃
mala ſũt. At ille idcirco ait audi
te verbũ domini. Vidi dñm ſedẽtẽ
in ſolio ſuo ⁊ õnem exercitum celi
aſſiſtẽtẽ ei a dextris ⁊ a ſiniſtris
⁊ dixit dñs. Quis decipiet achab
regẽ iſrl̃ vt aſcẽdat ⁊ corruet ĩ ra
moth galaad. Cunq; dicerẽt vn⁹
hoc modo ⁊ alter alio: ꝓceſſit ſpi
ritus ⁊ ſtetit corã dño ⁊ ait. Ego
decipiã eũ. Cui dñs. In quo inq̃t
decipies. At ille rñdit. Egrediar ⁊
ero ſpũs mendax in ore õnium ꝓ
phetarum eius. Dixitq; dñs. Deci
pies ⁊ preualebis egredere ⁊ fac ita
Nũc igitur ecce dñs dedit ſpm̃ mẽ
dacij in ore õnium ꝓphetarũ tuorũ ⁊
dñs locut⁹ eſt de te mala. Acceſſit
autẽ ſedechias fili⁹ chanana ⁊ ꝑ
cuſſit michee maxillã ⁊ ait. Per
quã viam tranſiuit ſpũs dñi a me
vt loqueretur tibi. Dixitq; miche
as. Tu ipſe videbis in die illo q̃n
ingreſſus fueris cubiculũ de cubi
culo vt abſcõdaris. Precepit aũt
rex iſrahel dicens. Tollite micheã
⁊ ducite eũ ad amon p̃ncipẽ ciui
tatis ⁊ ad ioas filium amalech ⁊
dicetis. Hec dicit rex. Mittite hũc
in carcerẽ ⁊ date ei panis modicũ
⁊ aq̃ pauxillũ donec reuertar ĩ pace
Dixitq; micheas. Si reuerſus fueris ĩ
pace nõ ẽ dñs locut⁹ ĩ me ⁊ ait. Au
dite oẽs ꝓpli. Igr̃ aſcenderũt rex iſrl̃
⁊ ioſaphat rex iuda ĩ ramoth ga
laad dixitq; rex iſrl̃ ad ioſaphat

Mūtabo habitū ⁊ ſic ad pugnaꝫ
vadã. tu aũt iduē veſtib⁹ tuis. Mu
tatoqꝫ rex iſrl' habitu venit ad bel
lũ. Rex aũt ſirie p̃cepat ducib⁹ eq̄
tatus ſui dicens. Ne pugnetis cō
trã minimũ ꝗ̇ contra maximũ niſi
contra ſolũ regē iſrahel. Itaqꝫ cũ
vidiſſent principes equitatus io
ſaphat dixerũt. Rex iſrl' ē iſte. Et
circũdederũt eũ dimicãtes. At ille
clamauit ad dñm ⁊ auxiliatus ē
ei atqꝫ auertit eos ab illo. Cum em̃
vidiſſent duces equitatus ꝙ nō
eēt rex iſrl' reliq̄runt eum. Accidit
aũt vt vn⁹ e populo ſagittam in i
certũ iaceret ⁊ pcuteret regē iſrl' in
ter ceruicē ⁊ ſcapulas. At ille auri
ge ſuo ait. Cōuerte manũ tuã et
educ me de acie ꝗ̄ vulneratus ſũ
Et finita eſt pugͣ i die illo. Porro
rex iſrl' ſtabat in curru ſuo cōtra
ſiros vſqꝫ ad veſperã ⁊ mortu⁹ eſt
occidēte ſole ¶ Ca. xix.

Reuerſus eſt aũt ioſaphat rex
iuda in domũ ſuã pacifice in
therusalem Cui occurrit iehu fili⁹
anani videns ⁊ ait ad eũ. Impio
prebes auxiliũ ⁊ hijs q̇ oderũt do
minũ amicicia iũgeris. et idcirco
irã q̇dē dñi merebaris ſꝫ bō opera
inuēta ſũt in te eo ꝙ abſtuleris lu
cos de t̃ra iuda ⁊ preparaueris cor
tuũ vt requireres dñm deũ p̄rm
tuoꝝ Habitauit ergo ioſaphat
in ihrlm. Rurſuſqꝫ egreſſus ē ad
pplm de berſabee vſqꝫ ad monteꝫ
ephraim ⁊ reuocauit eos ad dñm
deũ p̄rm ſuoꝝ. cōſtituitqꝫ iudices
terre in cũctis ciuitatib⁹ iuda mu
nitis p ſingula loca ⁊ p̄cipiēs iu
dicib⁹. Videte ait q̇d faciatis. Nō
em̃ hois exercetis iudiciũ ſed dñi
⁊ quodcũqꝫ iudicaueritis in vos
redũdabit. Sit timor dñi vobiſcũ
⁊ cũ diligentia cũcta facite. Nō ē
em̃ apud dñm deũ nr̃m iniquitas
nec pſonaꝝ acceptio nec cupido
munerũ. In ihrl'ꝫ quoqꝫ ꝯſtituit
ioſaphat leuitas ⁊ ſacerdotes et
p̄ncipes familiaꝝ ex iſrl' vt iudici
um ⁊ cauſã dñi iudicarent habita
torib⁹ ei⁹. p̄cepitqꝫ eis dicens. Sic
agetis in timore dñi fidelit̃ ⁊ corde
pfecto. Oēm cãm que venerit ad
vos fratrũ veſtroꝝ qui habitant
in vrbib⁹ ſuis. inter cognacōem et
cognacōem vbicũqꝫ q̄ſtio ē. de le
ge. de mandato. de cerimonijs. de
iuſtificacōib⁹ oñdite eis vt non
peccēt in dñm ⁊ ne veniat ira ſup
vos ⁊ ſup f̃res vr̃os. Sic ḡ agētes
nō peccabitis. Amarias aũt ſacer
dos ⁊ pontifex veſter in hijs q̄ ad
deum ptinēt p̄ſidebit. Porro ſaba
dias fili⁹ iſmahel q̇ ē dux in domo
iuda ſup ea opa erit q̄ ad reğ of
ficium pertinent. Habetiſqꝫ magi
ſtros leuitas corã vob̃ cōfortami
⁊ agite diligēter ⁊ erit dñs vobiſ
cum in bonis. ¶ Ca. xx.

Poſt hec congregati ſũt filij
moab ⁊ filij ãmon ⁊ cũ eis
de ãmonitis ad ioſaphat vt pug
narent cōtra eũ. Venerũtqꝫ nũcij
⁊ indicauerũt ioſaphat dicentes.
Venit ꝯtra te multitudo magnͣ de
hijs locis q̄ trans mare ſunt ⁊ de
ſiria. ⁊ ecce cōſiſtũt in aſaſontha
mar q̄ eſt engaddi Ioſaphat aũt
timore pterit⁹ totũ ſe ꝯtulit ad ro
gandũ dñm ⁊ p̄dicauit ieiuniũ vni
uerſo iuda. Cōgregatuſqꝫ ē iudas
ad dep̃canduꝫ dñm ſꝫ ⁊ omnes de
vrbib⁹ ſuis venũt ad obſecrans

eũ. Cũq; ſtetiſſet ioſaphat in me
dio cetu iude ⁊ ihrłm in domo do
mi ante atriũ nouũ ait. Dñe deus
prm noſtroꝝ tu es deꝰ in celo ⁊ do
minaris cũctis regnis gentiũ. In
manu tua eſt fortitudo ⁊ potentia:
nec quiſq̃ tibi poteſt reſiſtere. Non
ne tu deꝰ noſter interfeciſti omes
habitatores terre huiꝰ corã ꝑplo
tuo iſrł ⁊ dediſti eam ſemini abrã
hã amici tui in ſẽpiternuz. Habi
tauerũtq; in ea ⁊ extruxerũt in illa
ſanctuariuz nomĩ tuo dicẽtes. Si
irruerint ſup nos mala. gladius
iudicij. peſtilentia ⁊ fames: ſtabi
muꝰ corã domo hac ĩ cõſpcũ tuo: in
qua inuocatũ eſt nomẽ tuũ ⁊ da
mabimꝰ ad te in tribulacõibꝰ no
ſtris ⁊ exaudies ſaluoſq; facies.
Nũc igitur ecce filij ammõ et mo
ab ⁊ mõs ſeir ꝑ quos nõ cõceſſiſti
iſrł vt trãſirent quãdo egrediebã
tur de egypto. ſ; declinauerũt ab eis
⁊ nõ interfecerũt illos. econtrario
agũt ⁊ nitũtur eicẽ nos de poſſeſſi
one quã tradidiſti nob̃ deꝰ nr̃. Er
go nõ iudicabis eos. In nob̃ q̃
dẽ nõ eſt tanta fortitudo vt poſſi
muꝰ huic multitudĩ reſiſtere q̃ irru
it ſup nos. ſ; cũ ignoremꝰ ꝗd agẽ
debeamꝰ hoc ſolũ habemꝰ reſiduũ
vt oculos nr̃os dirigamus ad te
Oĩs vero iuda ſtabat coraz domi
no cũ ꝑuulis ⁊ vxoribꝰ ⁊ liberis ſu
is. Erat autẽ iazihel filiꝰ zacharie
filij banaie. filij iehihel. filij ma
thanie leuites de filijs aſaph: ſu
ꝑ quẽ factꝰ eſt ſpũs dñi in medio
turbe ⁊ ait. Attẽdite õnis iuda ⁊ q̃
hitatis in ihrłz ⁊ tu rex ioſaphat
Hec dicit dñs vob̃. Nolite timere:
nec paueatis hãc multitudinem

Nõ ẽ ei vr̃a pugñ ſ; dei. Cras deſcẽ
detis cõtra eos. Aſcẽſuri eñi ſũt per
cliuũ nomĩe ſis ⁊ inuenietis illos
in ſũmitate torrẽtis q̃ eſt cõtra ſoli
tudinẽ ieruhel. Nõ eñi eritis vos
q̃ dimicabitis. ſ; tm̃modo cõfidenter
ſtatete ⁊ videbitis auxiliũ dñi ſuper
vos O iuda ⁊ ihrłm nolite timere
nec paueatis: cras egrediemĩ cõ
tra eos ⁊ dñs erit vobiſcuz. Ioſa
phat ergo ⁊ iuda ⁊ omes hitato
res ihrłm ceciderũt ꝓni in terrã co
raz dño ⁊ adorauerũt eũ. Porro
leuite de filijs caath ⁊ de filijs cho
re laudabãt dominũ deũ iſrł voce
magna in excelſũ. Cunq; mãe ſur
rexiſſent egreſſi ſũt ꝑ deſertuz the
cue: ꝓfectiſq; eis ſtans ioſaphat
in medio eoꝝ dixit. Audite me vi
ri iuda ⁊ õnes habitatores iheru
ſalez. Credite in dño deo veſtro ⁊
ſecuri eritis. credite ꝓphis eiꝰ ⁊ cũ
cta euenient ꝓſpeã. Dedit cõſiliũ po
pulo ⁊ ſtatuit cãtores dñi vt lau
darent eum in turmis ſuis ⁊ ante
cederẽt exercitũ ac voce cõſona di
cerent. Cõfitemini dño: quoniã
in eternũ miſericordia eius. Cũq;
cepiſſent laudes canere vertit do
minꝰ inſidias eoꝝ in ſemetipſos
filioꝝ ſcz ãmon ⁊ moab ⁊ mõtis
ſeir q̃ egreſſi fuerãt vt pugñrẽt cõ
tra iudã ⁊ percuſſi ſunt. Nãq; filij
ãmon ⁊ moab cõſurrexerũt aduer
ſũ hitatores mõtis ſeir vt interfi
cerent ⁊ delerẽt eos Cũq; hoc ope
re ꝑpetraſſent etiã in ſemetipõs v
ſi mutuiſq; cõcidere vulneribꝰ Por
ro iudas cũ veniſſ; ad ſpeluncã q̃ re
ſpicit ſolitudiẽz vidit ꝓcul oẽz la
te rẽgiõez plenã cad aueribz: nec ſu
peẽ quẽq̃ q̃ necẽ potuiſſ; euadẽ.

Venit ergo ioſaphat ⁊ oīs ppl's
cū eo ad detrahenda ſpolia mortu
orū. inuenerūtq; inter cadauera
variaz ſuppellectilez. veſteſquoq;
et vaſa ꝑcioſiſſīa ⁊ diripuerunt:
ita vt ōnia portare nō poſſent nec
ꝑ tres dies ſpolia auferre pre pre
de magnitudīe. Die autē quarto
ↄgregati ſunt in valle bn̄dictiōis
Etenī qm̄ ibi bn̄dixerunt dn̄o vo
cauerūt locum illū vallis bn̄dicti
onis vſq; in pn̄tem diem. Reuer
ſuſq; eſt ōnis vir iuda et h̄itato
res ihr'lm ⁊ ioſaphat ante eos in
ihr'lm cum leticia magna eo ꝙ de
diſſet eis dn̄s gaudiū de inimicis
ſuis. Ingreſſiq; ſūt in ihr'lm cum
pſalterijs ⁊ citharis ⁊ tubis in do
mū dn̄i. Irruit autē pauor dn̄i ſu
per vniuſa regna terraꝝ cū audiſ
ſent ꝙ pugnaſſet dn̄s ↄ͞t inimi
cos iſrahel. Quieuitq; regnū ioſa
phat ⁊ ꝑbuit ei pacē dominꝰ per
circuitū. Regnauit igit̄ ioſaphat
ſup iudā ⁊ erat trigīntaq̄nq; an
noꝝ cū regnare cepiſſz. Vigīti āt
⁊ quinq; ānis regnauit in ihr'lm
et nomē matris eiꝰ azuba filia ſe
lachi. Et ābulauit in via pr̄is ſui
aſa nec declinauit ab ea faciēs q̄
placita erant corā dn̄o Verūtamē
excelſa nō abſtulit ⁊ adhuc ppl's
non direxerāt cor ſuū ad dn̄m deū
prm̄ ſuoꝝ. Reliqua āt geſtoꝝ io
ſaphat p̄oꝝ ⁊ nouiſſiōꝝ ſcripta
ſūt in vb̄ iehu filij anani q̄ digeſſit
i libro regū iſrahel. Poſt hec inijt
amicicias ioſaphat rex iuda cū
ochozia rege iſr'l cuiꝰ opera fuerūt
impijſſima ⁊ particeps fuit vt fa
ceret naues q̄ irent in tharſis: fe
ceruntq; claſſez in aſiongaber. Pro
phetauit aūt eliezer filiꝰ dodau de
mareſa ad ioſaphat dicēs. Quia
habuiſti fedus cū ochozia. ꝑcuſ
ſit dn̄s opera tua ↄ̄triteq; ſūt na
ues nec potuerūt ire in tharſis.

Dormiuit autē ¶ Ca. xxi.
ioſaphat cū prīibus ſuis ⁊
ſepultus ē cū eis in ciuitate dauid.
regnauitq; ioram filius eiꝰ ꝓ eo.
Qui habuit frēs filios ioſaphat
azariam ⁊ iahihel ⁊ zachariam ⁊
azariam ⁊ michahel ⁊ ſaphatiā
Omnes hij filij ioſaphat regis iu
da. Deditq; eis pat̄ ſuꝰ multa mu
nera argēti ⁊ auri ⁊ penſacōes cū
ciuitatibꝰ muītiſſimis i iuda. reg
num aūt tradidit iorā eoq; eſſet
ꝑmogenitꝰ. Surrexit autem iorā
ſup regnū pr̄is ſui. Cūq; ſe confir
maſſz occidit ōnes frēs ſuos gla
dio et quoſdā de pn̄cipibꝰ iuda.
Triginta duoꝝ ānoꝝ erat ioram
cū regnare cepiſſet ⁊ octo annis
r̄egnauit in iheruſalez ābulauitq;
i vijs regū iſr'l ſicut egerat domꝰ
achab. Filia quippe achab erat
vxor eius. Et fecit malū in cōſpcū
dn̄i. Noluit autē dn̄s diſpdē do
mū dauid ꝓpt̄ pactum qd̄ inierāt
cū eo ⁊ ꝙ ꝓmiſerat vt daret ei lu
cernaz ⁊ filijs eiꝰ in ōni tēpore. In
diebus illis r̄ebellauit edom ne eſ
ſet ſubditꝰ iude et cōſtituit ſibi re
gem. Cūq; tranſiret ioram cū pn̄
cipibꝰ ſuis ⁊ cuncto equitatu qui
erat ſecū ſurrexit nocte ⁊ ꝑcuſſit
edom q̄ ſe circūdederat et ōnes du
ces eq̄tatꝰ eius. Attamē r̄ebellauit
edom. ne eſſet ſb̄ ditione iuda vſ
q; ad hāc diē. Eo tēpore et lobna
receſſit ne eſſet ſub manu illiꝰ. De
reliq̄rat enī dn̄m deū prm̄ ſuoruz

inſup ⁊ excelſa fabricatꝰ eſt in ur
bibus iuda· ⁊ fornicari fecit hītā
tores iħrl'm ⁊ p̄uaricari iudā· Al
late ſūt āt ei lr̄e ab helia ꝓpħa ī q̄
bus ſcriptū erat· Hec dicit dn̄s
deꝰ dauid pr̄is tui· Quoniā non ā
bulaſti in vijs ioſaphat pr̄is tui
⁊ ī vijs aſa reg̃ iuda· ſed īceſſiſti ꝑ
iter r̄egū iſrl' ⁊ fornicaī feciſti iudā
⁊ habitatores iheruſalē: imitatꝰ
fornicationē domus achab: īſup
et fr̄es tuos domū pr̄is tui melio
res te occidiſti· ecce dn̄s pcutiet te
plaga mag̃ cum populo tuo ⁊ vx
oribus et filijs tuis vniuerſaq; ſb̄
ſtātia tua· Tu āt egrotabis peſſi
mo languore vteri donec egredi
antur vitalia tua paulatim p ſin
gulos dies· Suſcitauit ergo dn̄s
contr̄ iorā ſpiritum philiſtinoꝝ
⁊ arabuꝫ qui confines ſunt ethi
opibꝰ et aſcenderunt ī terrā iuda
et vaſtauerūt eā· Diripueruntq;
cunctam ſubſtātiam que īuenta
eſt in domo regis īſuper et filios
eiꝰ et vxores· Nec remāſit ei filius
niſi ioachā qui minimꝰ natu eāt
Et ſup hec oīa percuſſit eum domi
nus alui languore inſanabili· Cū
q; dici ſuccederet dies et tp̄m ſpa
cia voluerent: duoꝝ ānoꝝ exple
tus ē circulus ⁊ ſic longa ↄſump
tus tabe: ita vt egereret eciā viſce
ra ſua languore pariter et vita ca
ruit Mortuuſq; ē infirmitate peſſi
ma ⁊ nō fecit ei populꝰ ſm̄ moreꝫ
ↄbuſtiōis exeq̄as ſicut fecerāt ma
ioribꝰ eius· Trigitaduoꝝ ānoruꝫ
fuit cū regñre cepiſſꝫ ⁊ octo annis
regn̄uit ī iħrlꝫ· āmbulauitq; n̄ rcē ⁊
ſepelierūt eū ī ciuitate dd· verūtn̄ nō ī
ſepulchro regū. ¶ Ca· xxij

Conſtituerunt āt hītatores
iħrl'm ochoziā filium eiꝰ mi
nimū regē p eo· Oēs enī maiores
natu qui āte eū fuerant interfece
rāt latrones arabuꝫ qui irruerāt
in caſtra· Regnauitq; ochozias fi
lius ioram regis iuda· Quadra
ginta duoꝝ annoruꝫ erat ochozi
as cū regnare cepiſſet ⁊ vno āno
regnauit in iħrl'm et nomē mr̄is
eiꝰ athalia filia amri· Sed ⁊ ipē ī
greſſus eſt p vias domꝰ achab·
Mater enī eius impulit eū ut im
pie ageret Fecit igitur malum in
cōſpectu dn̄i ſicut domus achab·
Ipſi enī fuerunt ei cōſiliarij poſt
mortē pr̄is ſui in interitū eius am
bulauitq; in cōſilijs eoꝝ· Et perre
xit cū ioram filio achab rege iſrl'
in bellū contr̄ aſahel rēgē ſyrie in ra
moth galaad vulnerauerūtq; ſy
ri ioram· Qui reuerſus ē ut curarē
tur in ieſrahel· Multas enim pla
gas acceperat in ſupdicto certami
ne· Igitur ochozias filiꝰ iorā rex iu
da deſcēdit ut inuiſeret ioraꝫ filiū
achab in ieſrahel egrotātē· Volū
tatis q̄ppe fuit dei aduſꝰ ochoziaꝫ
ut veniret ad iorā· Et cū veniſſꝫ ⁊ egre
deretur cū eo aduſū iehu filiū nāſi
quē vnxit dn̄s ut deleret domum
achab· cū ḡ euerteret iehu domū
achab īuenit pn̄cipes iuda ⁊ filios
fratrū ochozie q̄ miniſtrabāt ei ⁊
īterfecit illos· Ipſū q; pquirēs ocho
ziā ↄpħēdit latitātē ī ſamaria ad
ductūq; ad ſe occidit ⁊ ſepelierūt
eū eo ꝙ eſſet filiꝰ ioſaphat q̄ q̄ſi
erāt dn̄ꝫ ī toto corde ſuo· nec erāt vl
triꝰ ſpes aliq̄ ut de ſtirpe q̄s regnaret
ochozie· Siq̄dē mr̄ eiꝰ athalia vi
dēs ꝙ mortuꝰ eēt filiꝰ ſuꝰ: ſurrexit

⁊ interfecit oēm ſtirpeꝫ regiam do
mꝰ ioram. Porro ioſabeth filia re
gis tulit ioas filiū ochozie ⁊ fura
ta eſt eū de medio filioꝝ regis cuꝫ
interficerent̄ abſcōditq̄ euꝫ cū nu
trice ſua in cubiculo lectuloruꝫ. Jo
ſabeth autē que abſcōderat eum.
erat filia regis ioram vxor ioiade
pontificis ſoror ochozie. et idcirco
athalia nō interfecit eū. Fuit er
go cū eis in domo dei abſcōditus
ſex annis quibus regnauit atha
lia ſup terrā. ¶ Ca. xxiij.

Anno autē ſeptimo ꝯfortatꝰ
ioiada aſſumpſit cēturiōes
azariam vicꝫ filiū ierobaā ⁊ yſma
hel filiū iohannan. azariā quoq̄
filiū obed ⁊ maaſiam filiū adaie
⁊ eliſaphat filiū zechri ⁊ iniit cū
eis fedus. Qui circūeuntes iudaꝫ
congregauerūt leuitas de cunctis
vrbibꝰ iuda ⁊ pn̄cipes familiarū
iſrl̄ veneruntq̄ in ihrl̄m. Iniit ergo
ōnis multitudo pactū in domo dei
cum rege. Dixitq̄ ad eos ioiada.
Ecce filiꝰ regis regnabit ſic locutꝰ
ē dn̄s ſup filios dauid. Iſte ē ſer
mo queꝫ facietis. Tertia pars ve
ſtrū qui veniūt ad ſabbatū ſacer
dotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ianitorum erit in
portis. tertia vero pars ad domū
regis ⁊ t̄cia ad portā q̄ appellat̄ fū
damēti. Oē vero reliquū vulgꝰ ſit
in atriis domꝰ dn̄i nec q̄ſpiaꝫ aliꝰ
ingrediat̄ domū dn̄i niſi ſacerdo
tes ⁊ qui miniſtrant de leuitis. Ipſi
tm̄modo ingrediātur q̄r ſāctifica
ti ſūt ⁊ omē reliquuꝫ vulgꝰ obſer
uet cuſtodias dn̄i. Leuite autem
circūdent regem hn̄tes ſinguli ar
ma ſua. ⁊ ſi quis aliꝰ ingreſſus fu
erit templū interficiat̄. ſintq̄ cuꝫ
rege ⁊ intrāte et egrediente. Fece
rūt ergo leuite ⁊ vniūſus iuda iux
ta ōnia q̄ p̄ceperat ioiada pōtifex.
Et aſſumpſerūt ſinguli viros qui
ſb̄ ſe erāt ⁊ veniebāt p ordinē ſab
bati cū hiis q̄ impleuerāt ſabbatū
⁊ egreſſi erāt. Siq̄dē ioiada pōti
fex nō dimiſerat abire turmas q̄
ſibi p ſingulas ebdomadas ſuc
cedere ꝯſueuerāt. Deditq̄ ioiada
ſacerdos cēturiōibꝰ lanceas clipe
oſq̄ et peltas regis dauid q̄s ꝯſe
crauerāt i domo dn̄i. Conſtituitq̄
oēꝫ populuꝫ tenētium pugiōes a
parte tēpli dextra vſq̄ ad parteꝫ
tēpli ſiniſtraꝫ. corā altari ⁊ tēplo
p circuitū regis ⁊ eduxerūt filium
regis ⁊ impoſuerunt ei diadema et
teſtimoniū dederūtq̄ in manu eiꝰ
tenendaꝫ legē ⁊ conſtituerūt euꝫ
regē. Vnxitq̄ illuꝫ ioiada pōtifex
⁊ filii eiꝰ. imp̄catiq̄ quoq̄ ſunt ei at
q̄ dixerūt Viuat rex. Qđ cū audiſ
ſet athalia vocē ſcꝫ currentiū atq̄
laudantiū regeꝫ: ingreſſa ē ad po
pulū in tēplū dn̄i. Cumq̄ vidiſſet
regem ſtantē ſup gradū in intro
itu ⁊ pn̄cipes turmaſq̄ circa euꝫ.
ōnemq̄ populū terre gaudēteꝫ atq̄
clāgenteꝫ tubis ⁊ diuerſi generis
organis ꝯcinentē. vocēq̄ laudā
tiū ſcidit veſtimēta ſua ⁊ ait Inſi
die. inſidie. Egreſſus aūt ioiada
pōtifex ad cēturiōes ⁊ pn̄cipes ex
ercitꝰ dixit eis. Educite illā ex ſep
ta tēpli ⁊ interficiat̄ foris gladio
Precepitq̄ ſacerdos ne occideret̄
in domo dn̄i. Et īpoſuerūt ceruicibꝫ
eiꝰ manꝰ. Cūq̄ intraſſet portaꝫ eq̄
rū domꝰ regis interfecerūt eā ibi.
Pepigit autē ioiada fedꝰ inter ſe
vniuerſumq̄ populū ⁊ regeꝫ vt eēt

ppl's dn̄i. Itaq; ingreſſus ē ois ppl's
domū baal ⁊ deſtruxerūt eā ⁊ alta
ria ⁊ ſimulachra illi' ɔfregerūt:
mathā q; ſacdotē baal interfecerūt
añ aras. Cōſtituit aūt ioiada ppo
ſitos in domo dn̄i ſb manib' ſa
cdotū ⁊ leuitarū: qs diſtribuit da
uid in domo dn̄i: ut offerrēt holo
cauſta dn̄o ſic̄ ſcriptum ē in lege
moyſi: i gaudio et cāticis iux̄ diſ
poicōez dauid. Cōſtituit q; ianito
res i portis dom' dn̄i vt nō ingre
deret' eā immūd' in oī re. Aſſump
ſitq; cēturiones ⁊ fortiſſiōs viros
ac pncipes ppli ⁊ ōe vulg' terre ⁊
fecerūt deſcendē regē de domo dn̄i
⁊ itroire p mediū porte ſupioris
i domū regis ⁊ collocauerūt eū i ſo
lio regali. Letat' q; ē ois ppl's ter
re ⁊ vrbs qeuit. Porro athalia i
terfecta eſt gladio. Ca. xxiiij.

Septē ānoꝝ erat ioas cū reg
re cepiſſ; ⁊ qdraginta ānis
regnuit in ihrl'm. Nomē mr̄is eius
ſebia de berſabee. Fecitq; qd bonū
eſt coram dn̄o cūctis dieb' ioia
de ſacdotis. Accepit aūt ei ioiada
vxores duas e qb' genuit filios ⁊
filias. Poſt q placuit ioas ut in
ſtauraret domū dn̄i: ɔgregauitq;
ſacdotes ⁊ leuitas ⁊ dixit eis. Egre
dimi ad ciuitates iuda ⁊ colligite de
vniuerſo iſrl' pecuniā ad ſartate
cta tēpli dei noſtri p ſingulos an
nos feſtinato q; h' facite. Porro le
uite egere negligēti'. Vocauit q;
rex ioiadā pncipē ⁊ dixit ei. Quare
tibi nō fuit cure ut cogēs leuitas
iferre de iuda ⁊ de ihrl'z pecuniā q
ɔſtituta ē a moyſe ſuo dn̄i ut iferret
ret eam ois multitudo iſrl' i taber
naculū teſtionij. Athalia eni im

piſſimā ⁊ filii ei' deſtruxerūt domū
dei ⁊ de vniuerſ q ſcīficata fuerūt
i tēplo dn̄i ornauerūt phanū baa
li. Precepit ḡ rex ⁊ fecerūt archā
poſueruntq; eā iux̄ portā dn̄i foriſe
c'. Et predicatū ē in iuda ⁊ ihrl'm
ut deferrēt ſingli p̄ciū dn̄o. qd cō
ſtituit moyſes ſeru' dei ſup oēm
iſrl' in deſto. Letatiq; ſūt cūcti pn
cipes ⁊ ois ppl's: ⁊ ingreſſi ɔtulerūt
i archā dn̄i atq; miſerūt ita ut im
pleret'. Cūq; tps eēt vt deferrent
archā corā rege p man' leuitarū
videbāt ei multā pecuniā. igredi
ebat' ſcriba regis et quē p̄m' ſa
cerdos ɔſtituerāt effūdebātq; pecu
niā q erāt i ārcha. Porro archā re
portabāt ad locū ſuum ſicq; facie
bāt p ſingulos dies. Et ɔgregata
ē īfinita pecūia quā dederūt rex ⁊ io
iada hijs q p̄erāt opibus dom'
dn̄i. At illi ɔducebāt ex ea ceſoēs
lapidū ⁊ artifices operū ſingulorū
vt inſtaurarēt domum domini fa
bros q; ferri ⁊ eris ut qd cadē ce
perat fulciretur. Egerūtq; hij qui
opabant' īduſtrie ⁊ obducebat'
parietū cicatrix p man' eoruz ac
ſuſcitauerunt domū dn̄i i ſtatū p
ſtinū ⁊ firmit' eaz ſtare fecerūt. Cū
q; cōpleſſent oia opa detulerūt co
rā rege ⁊ ioade reliquam ptē pecu
e de qua fcā ſūt vaſa tēpli i miſte
riū ad holocauſta fiale q; ⁊ cetera
vaſa aurea ⁊ argentea. Et offere
bantur holocauſta i domo dn̄i iu
giter cunctis dieb; ioiade. Senuit
autē ioiada plenus dierū et mor
tu' eſt cum centūtriginta eſſ; an
norū. ſepelieruntq; eum in ciuita
te dauid cū regibus eo q feciſſet
bonū cum iſrl' ⁊ cum domo eius.

Poſtq̄ autē obiȷ̇t ioiada ingreſ
ſi ſunt pͥncipes iuda ⁊ adorauerūt
regē. Qui delinitus obſequiȷ̇s eo
rū acq̄euit eis. Et dereliq̄runt tēplū
dn̄i dei prm̄ ſuoꝝ ſeruieruntq̄ lucis
⁊ ſculptilibꝫ ⁊ facta eſt ira contra
iudā ⁊ ihrl'm ꝓpter hoc pctm̄. Mit
tebatq̄ eis ꝓphas vt reuerterent̄
ad dn̄m quos ꝓteſtantes illi au
dire nolebāt. Spūs itaq̄ dei indu
it zachariā filiū ioiade ſacerdotē:
⁊ ſtetit in ꝯſpcū populi ⁊ dixit eis
Hec dicit deꝰ. Quare trāſgredimi
ꝑceptum dn̄i qḋ vobis non ꝓderit
⁊ dereliquiſtis dn̄m vt dereliq̄ret
vos. Qui ꝯgregati aduꝰſus eū mi
ſerūt lapides iuxta regis imperiū
in atrio domꝰ dn̄i. Et non eſt recor
datus ioas rex miſericordie quā
fecerat ioiada pat̄ illiꝰ ſecū ſꝫ int̄
fecit filium eiꝰ. Qui cū moreretur
ait. Videat dn̄s et req̄rat. Cumq̄
euolutꝰ eēt annus aſcēdit contra
eū exercitꝰ ſirie venitq̄ in iudam
⁊ ihrl'm ⁊ interfecit cunctos pͥnci
pes populi atq̄ vniuꝰſam predam
miſerūt regi in damaſcū. Et certe
cū ꝑmodicus veniſſet nūerus vi
roꝝ tradidit dn̄s manibꝰ eoꝝ in
finitam multitudinē eo q̄ dereliq̄ſ
ſent dn̄m deū patꝝ ſuoꝝ. In ioas
quoq̄ ignominioſa exercuē iudi
cia ⁊ abeūtes dimiſerunt eū in lā
guoribꝰ magnis. Surrexerūt aūt
contra eū ſerui ſui in vltionē ſan
guinis zacharie filiȷ̇ ioiade ſacer
dotis ⁊ occiderūt eū in lectulo ſuo
⁊ mortuꝰ eſt ſepelierūtq̄ illū in ci
uitate dauid ſed nō in ſepulchris
regū. Inſidiati vō ſūt ei zabath
filius ſemath amanitidis ⁊ ioſa
bat filius ſemarith moabitidis.

Porro filiȷ̇ eiꝰ ac ſūma pecunie q̄
adunata fuerat ſub eo et inſtau
ratō domꝰ dei ſcripta ſūt diligenti
us in libro regū. Regnāuit āt ama
ſias filiꝰ eius ꝓ eo. Ca. xxv.

Viginti q̄nq̄ ānoꝝ erat ama
ſias cū regnare cepiſſet ⁊ vi
gintinouē ānis regnauit in ihe
ruſalē. Nomē mr̄is eiꝰ ioiaden de ihe
ruſalē. Fecitq̄ bonū in ꝯſpectu do
mini verūtamē nō in corde ꝑfecto
Cūq̄ roboratū ſibi videret imperiū
iugulauit ſuos q̄ occiderāt regē
prēm ſuum. ſꝫ filios eoꝝ nō inter
fecit. ſicut ſcriptū ē in libro legis
moyſi vbi p̄cepit dn̄s dicēs. Nō
occident̄ patres ꝓ filiȷ̇s neq̄ filiȷ̇
ꝓ pr̄ibus ſuis ſed vnuſquiſq̄ in
pctō ſuo morietr̄. Cōgregauit igr̄
amaſias iudā ⁊ ꝯſtituit eos ꝑ fa
milias tribunoſq̄ ⁊ centuriōes ī
vniuerſo iuda ⁊ beniamin et recē
ſuit a viginti ānis ſurſū. inuenit
q̄ triginta milia iuuenū q̄ egrede
rētur ad pugnam ⁊ tenerent ha
ſtam ⁊ clipeū. Mercede quoq̄ ꝯdu
xit de iſrl' cētū milia robuſtoꝝ cē
tum talentis argēti. Venit aūt ho
mo dei ad illū ⁊ ait. O rex ne egre
diatur tecū exercitꝰ iſrl'. Nō ē enī
dn̄s cū iſrl' ⁊ cunctis filiȷ̇s ephra
im. Quod ſi putas in robore exerci
tꝰ bella ꝯſiſtere ſuperari te faciet de
us ab hoſtibꝰ. Dei quippe ē et ad
iuuare ⁊ ī fugā ꝯuertere. Dixitq̄
amaſias ad hoīem dei. Quid ergo
fiet de centū talentis que dedi mi
litibꝰ iſrahel. Et rn̄dit ei homo dei
Habet dn̄s vnde tibi dare poſſit
multo hiȷ̇s plura. Sepauit itaq̄
amaſias exercitū qui venerat ad
eū ex ephraim vt reuerteret̄ in locū

ſuū. At illi ↄtrā iudā vehement iā
ti t̄uſi ſūt ī regiōez ſuā. Porro ama
ſias ↄſidēt eduxit ppl'z ſuū ⁊ abijt
ī valle ſalinaꝝ. pcuſſitq̧ filios ſeir
decē milia Et alia decē milia viroꝝ
cepert filij iuda et adduxert ad p̄
ruptū cui⁹dā petre. p̄cipitauertq̧
eos de ſūmo imp̄ceps q̄ vniuſi cre
puerūt At ille exercit⁹ quē rmiſe
rat amaſias ne ſecū iret ad p̄liū
diffuſ⁹ ē ī ciuitatib⁹ iuda a ſama
ria vſq̧ ad bethorō. ⁊ interfectis tri
b⁹ milib⁹ diripuit p̄dā magnā. A
maſias q̧ p⁹ cedē ydumeoꝝ ⁊ al
latos deos filioꝝ ſeir ſtatuit illos
ī deos ſibi ⁊ adorabat eos ⁊ illis
adolebat incenſū. q̄obrem iratus
dn̄s ↄtra amaſiā miſit ad illū p
ph'az q̄ dicēt ei. Cur adoraſti deos
q̄ nō liberauert ppl'm ſuū de manu
tua. Cūq̧ hec ille loqret rn̄dit ei
Nū ↄſiliari⁹ regis es. Quieſce ne i
terficiā te. Deſcendēſq̧ ph'a. Scio
inqt q̄ cogitauit dn̄s occidē te q̄
⁊ feciſti hoc malū ⁊ inſup n̄ acqeui
ſti ↄſilio meo Igit amaſias rex iu
da inito peſſimo ↄſilio miſit ad io
as filiū ioachā filij iehu regē iſrl'
dicēs. Veni videam⁹ nos mutuo
At ille remiſit nūcios dicēs. Car
du⁹ q̄ ē in libano miſit ad cedrū
libani dicēs. Da filiā tuā filio mō
vxorē. Et ecce beſtie q̄ erāt ī ſilua
libani trāſierūt ⁊ ↄculcauert car
duū. Dixiſti pcuſſi edōꝝ. ⁊ idcirco
erigit cor tuū in ſupbiā. Sede i do
mo tua. Cur malū aduerſū te p
uocas vt cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecū.
Noluit audire amaſias eo q̄ dn̄i
eēt volūtas vt traderet in manus
hoſtiū ppt deos edom. Aſcēdit igi
tur ioas rex iſrl' ⁊ mutuos ſibi p

buere ↄſpect⁹. Amaſias āt rex iu
da erat in bethſames iude. Corru
itq̧ iudas corā iſrl' ⁊ fugit in tab
nacula ſua Porro amaſiā regē iu
da filiū ioas filij ochozie cepit io
as rex iſrl' in bethſames adduxit
in ih'rl'm. deſtruxitq̧ murū eius a
porta ephrē vſq̧ ad portā āgu
li q̄dringētis cubitis Oē q̧ aurū
⁊ argentū ⁊ vniuerſa vaſa q̄ rpe
rerat in domo dei ⁊ apud obededō
in theſauris etiā dom⁹ regie nec
nō ⁊ filios obſidū reduxit i ſama
riā. Vixit āt amaſias fili⁹ ioas rex
iuda poſtq̄ mortu⁹ ē ioas fili⁹ io
achas rex iſrahel quindecim ānis
Reliq̄ āt ſermonū amaſie prioꝝ
⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſūt in libro
regū iuda ⁊ iſrl'. Qui p⁹q̄ receſſit
a dn̄o tetenderūt ei inſidias i ihe
ruſalem. Cūq̧ fugiſſet lachis mi
ſert ⁊ interfecerūt eū ibi. reportan
teſq̧ ſup eq̄s ſepelierūt eū cū pāb⁹
ſuis i ciuitate dauid. Ca. xxvi.

Omnis āt ppl's iuda filiū ei⁹
oziā ānoꝝ ſedecī ↄſtituit re
gē p amaſia prē ſuo. Ipe edifica
uit ahilat ⁊ reſtituit eā dicōi iude
poſtq̄ dormiuit rex cū pāb⁹ ſuis.
Sedecim ānoꝝ erāt ozias cū regna
re cepiſſz ⁊ q̄nq̄gītaduob⁹ ānis rḡ
uit ī ih'rl'z. Nomē mrīs ei⁹ iecelia
de ih'rl'z. Fecitq̧ qđ erāt rcm i ocu
lis dn̄i iux oīa q̄ fecerat amaſias
prē ei⁹ ⁊ exq̄ſiuit dn̄m in dieb⁹ za
charie itelligētis ⁊ videntis deū. Cū
q̧ reqreret dn̄m direxit eū in om
nibus. Deniq̧ egreſſus ē et pug
nauit cōtra philiſtijm ⁊ deſtruxit
murum geth. et murum iamnie.
murumq̧ azoti. Edificauit q̧ oppi
da i azoto ⁊ philiſtijm ⁊ adiuuit

eū de9 cōtra philiſthijm ⁊ cōtra ara
bas qui hītabant in gurbaal et
cōtra āmonitas· Appēdebātqꝫ am
monite mūera ozie ⁊ diuulgatū
ē nomē ei9 vſqꝫ ad introitū egyp
ti ꝓpter crebras victorias· Edifica
uitqꝫ ozias turres in ihrl'm ſuper
portaꝫ anguli ⁊ ſuper portaꝫ vallis
⁊ reliq̄s in eodē muri latere firma
uitqꝫ eas· Extruxitqꝫ turres in ſoli
tudine et effodit ciſternas pluri
mas eo ꝙ hēret multa pecora taꝫ
in campeſtrib9 q̄ꝫ in heremi vaſti
tate· Vineas qꝫ habuit et vinito
res in montib9 ⁊ in carmelo· Erat
q̄ppe homo agriculture dedit9 Fu
it autē exercit9 bellatoꝝ eius q̄ ꝓ
cedebant ad ꝓlia ſb̄ manu iehiel
ſcribe· maaſieqꝫ doctoris ⁊ ſub ma
nu ananie q̄ erat de ducib9 regis·
Oīſqꝫ numer9 pn̄cipum ꝑ famili
as virorū fortium duoꝝ milium
ſexcentoꝝ ⁊ ſb̄ eis vniuerſus exer
cit9 trecentoꝝ ⁊ ſeptē miliū quīgē
toꝝ qui erāt apti ad bella ⁊ ꝓ re
ge cōtra aduerſarios dimicabant
Preparauitqꝫ eis ozias idē cuncto
exercitui clipeos ⁊ haſtas et gale
as ⁊ loricas arcuſqꝫ ⁊ fundas ad
iaciēdos lapides ⁊ fecit in ihrl'm
diuerſi generis machīas q̄s i tur
rib9 collocauit et in āgulis muro
rum vt mitterent ſagittas ⁊ ſaxa
grādia· Egreſſumqꝫ ē nomē ei9 ꝓ
cul eo ꝙ auxiliaret ei dn̄s ⁊ corro
boraſſꝫ illū· Sed cū roborat9 eſſet
eleuatū ē cor ei9 in interitū ſuū et
neglexit dn̄m deū ſuū ingreſſuſqꝫ
templū dn̄i adolere voluit incenſū
ſuper altare thimiamatis· Statiqꝫ
ingreſſus pt9 eū azarias ſacdos
⁊ cū eo ſacerdotes dn̄i octuagīta
viri fortiſſimi reſtiterūt regi atꝫ di
xerūt· non ē tui officij ozia vt ad
oleas incenſū dn̄o ſꝫ ſacerdotū h9
ē filioꝝ aaron qui cōſecrāti ſūt ad
huiuſcemōi miſteriū· Egredere de
ſācuario ne cōtempſeris ꝙ non
reputabit' tibi in gloriaꝫ hoc a do
mino deo· Iratuſqꝫ ozias ⁊ tenēs
in mānu turibulū vt adoleret incē
ſum minabat' ſacerdotib9 Statiqꝫ
orta ē lepra in frōte eius coraꝫ ſa
cerdotib9 in domo dn̄i ſup altare
thimiamatis· Cūqꝫ reſpexiſſet eū
azarias pontifex ⁊ omēs reliq̄ ſac
dotes· viderūt lepraꝫ in fronte ei9
⁊ feſtinato expulerūt eum· Sed ⁊
ipſe pterrit9 accelerauit egredi eo
ꝙ ſenſiſſet ilico plagaꝫ dn̄i· Fuit
igitur ozias rex leproſus vſqꝫ ad
diem mortis ſue ⁊ hītauit i domo
ſepata· plen9 lepr̄ ob quaꝫ eiect9
fuerāt de domo dn̄i· Porro ioathā
filius ei9 rexit domū regis et iudi
cauit pp'lm terre· Reliq̄ aūt ſermo
nuꝫ ozie prioꝝ ⁊ nouiſſiōꝝ ſcrip
ſit yſaias fili9 amos ꝓpha· dormi
uitqꝫ ozias cū prib9 ſuis ⁊ ſepelie
rūt eū in agro regaliuꝫ ſepulcroꝝ
eo ꝙ eſſet leproſus regnauitqꝫ ioa
thā fili9 ei9 ꝓ eo· Ca· xxvij·

Vigintiqn̄qꝫ ānoruꝫ erat ioa
thā cū regnare cepiſſꝫ ⁊ ſedeciꝫ
annis regnauit in ihrl'm· nomen
mr̄is eius iheruſa· filia ſadoch Fe
citqꝫ qđ rectum erat corā dn̄o iuxͣ
ōnia q̄ fecerat ozias pater ſu9 ex
cepto ꝙ nō eſt igreſſus tēplū do
mini ⁊ adhuc popul9 delinq̄bat·
Ipſe edificauit portam dom9 dn̄i
excelſaꝫ ⁊ in muro ophel mlta cō
ſtruxit· Vrbes qꝫ edificauit i mōti
b9 iuda ⁊ i ſaltib3 caſtella ⁊ turres

Ipſe pugnauit cõtra regẽ filiorum am
mõ ⁊ vicit eũ. Dederũtq; ei filij am
mon in tpe illo centũ talẽta argẽ
ti: ⁊ decẽ milia choros tritici: ac to
tidẽ choros ordei. Hec ei prebuerũt
filij ãmon: in ãno ſecũdo ⁊ tercio
Corroboratus q; ẽ ioathã: eo q dĩ
rexiſſet vias ſuas corã dño deo ſu
o. Reliq ãt ſmonũ ioathã ⁊ oẽs
pugne eius ⁊ opa ſcripta ſunt i li
bro regũ iſrł ⁊ iuda. Vigintiquĩ
q; ãnorũ erat cũ regnare cepiſſet
⁊ ſedecĩ ãnis regnauit in ihrłm. Dor
muitq; ioathã cũ patribus ſuis: et
ſepelierũt eũ in ciuitate dauid: et
regnauit achaz filius eius ꝓ eo.

Viginti ãnorũ erãt Ca. xxviij.
achaz cũ regnare cepiſſet: et
ſedecĩ annis regnauit in ihrłm. Nõ
fecit rectũ in cõſpectu dñi ſicut da
uid pať eius. ſz ambulauit in vijs re
gum iſrł. inſup et ſtatuas fudit
baalim. Ipſe eſt q adoleuit incẽſũ
i valle bennõ ⁊ luſtrauit filios ſu
os i igne: iuxta ritũ gẽtiũ quas i
terfecit dñs in aduentu filiorum iſ
rahel. Sacrificabat quoq; ⁊ thimiama
ſuccendebat i excelſis ⁊ in collibus
⁊ ſub omi ligno frondoſo. Tra
diditq; eũ dñs deus eius i manu regis
ſirie q pcuſſit eũ magnãq; pdam
cepit de eius imperio ⁊ adduxit in da
maſcũ. Manibus quoq; regis iſrł tradi
tus ẽ ⁊ pcuſſus plaga grãdi. Oc
ciditq; phacee filius romelie de iu
da centũuiginti milia in die vno
oẽs viros bellatores eo q reliqſ
ſent dñm deũ patrum ſuorum. Eodẽ tpe
occidit zechri vir potẽs ex ephrẽ
im maaſiã filiũ regis et ezricã du
cẽ domus eius helcanã quoq; ſecũdũ a
rege. Ceperũtq; filij iſrł de fratribus ſu
is ducẽta milia mulierũ puerorũ
⁊ puellarum ⁊ infinitam pdã. ptule
rũtq; eã in ſamariã. Ea tẽpeſtate
erat ibi pphã dñi noĩe obed qui
egreſſus obuiã exercitui veniẽti
i ſamariã dixitq; eis. Ecce iratus do
minus deus patrum vrõrum cõtra iudam
tradidit eos manibus veſtris ⁊ occi
diſti eos atrociter ita ut ad celũ
pertingẽt vrã crudelitas. Inſup fili
os iuda ⁊ ihrłm vultis vob ſubi
cẽ i ſuos ⁊ ancillas: qd neq̃q̃ facto
opus eſt. Peccaſtis eñ ſup hoc do
mino deo nr̃o. Sz audite conſiliũ
meũ et reducite captiuos quos ad
duxiſtis de fratribus veſtris. q mag
nus furor dñi imminet vob. Ste
terũt itaq; viri de principibus filiorum
ephraim. azarias filius iohãnan
barachias filius moſollãoth. eze
chias filius ſellũ et amaſias filius
hadali. cõtra eos qui veniebãt de
prelio ⁊ dixerũt eis. nõ introduce
tis huc captiuos ne peccemus do
mino. Quare vultis adicere ſuper
peccata noſtra ⁊ vetera cumulaẽ
delicta. Grãde quippe peccatũ eſt
⁊ ira furoris dñi imminet ſup iſrł
Dimiſerũtq; viri iſrł bellatores p
dam ⁊ vniuerſa que ceperant co
rã principibus ⁊ omi multitudine.
Steterũtq; viri quos ſup memora
uimus ⁊ apprehendentes captiuos
omneſq; qui nudi erant veſtierũt
de ſpolijs. Cumq; veſtiſſent eos ⁊
calciaſſent ⁊ refeciſſent cibo ac po
tu. vnxiſſentq; pter laborem ⁊ ad
hibuiſſent eis curã: quicũq; am
bulare non potuerãt ⁊ erant in be
cillo corpore impoſuerunt eos iu
mentis ⁊ adduxerunt iericho ci
uitatẽ palmarum ad frẽs eorum ipiq;

reuerſi ſūt in ſamariā. Tempe il
lo miſit rex achā ad regem aſſiri
orū poſtulans auxiliū. Venerūt
qꝫ ydumei ⁊ pcuſſerūt multos ex
iuda ⁊ ceperūt predā magnā. Phi
liſtijm quoqꝫ diffuſi ſunt p vrbes
cāpeſtres ⁊ ad meridiē iuda cepe
rūtqꝫ beth ſames ⁊ ahilon ⁊ gadi
roth ſocchoqꝫ ⁊ thamnā et gam
ſo cum viculis ſuis ⁊ hītauerūt in
eis. Humiliauerat enī dñs iudā ꝓ
pter achaz regem iuda eo ꝙ nu
daſſet eū auxilio ⁊ cōtemptui ha
buiſſet dñm adduxitqꝫ cōtra eum
teglathphalaſar regē aſſiriorū
q̄ ⁊ afflixit eū ⁊ nullo reſiſtēte va
ſtauit. Igit̄ achaz ſpoliata domo
dñi ⁊ domo regum ac pñcipū. de
dit regi aſſiriorū mūera ⁊ tñ nl ei
ꝓfuit. Inſup ⁊ in tpe āguſtie ſue
auxit ɔtemptū in dñm. Ipſe per ſe
rex achaz imolauit dijs damaſci
victimas pcuſſorib⁹ ſuis et dixit.
Dij regū ſirie auxiliāt̄ eis q̄s ego
placabo hoſtijs ⁊ aderūt mihi: cū
e cōtrario ipi fuerit ruine ei ⁊ vni
uerſo iſrl̄. Direptis itaqꝫ achaz
oībꝫ vaſis dom⁹ dei atqꝫ cōfractis
clauſit ianuas templi dei ⁊ fecit ſi
bi altaria in vniūſis āgulis iheru
ſalē. In oībꝫ qꝫ vrbib⁹ iuda ex
truxit aras ad cremādū thus at
qꝫ ad iracūdiā ꝓuocauit dñm de
um patrū ſuorū. Reliqua autē ſer
monū eius ⁊ oīm operum ſuorū
pꝛorum ⁊ nouiſſimorū ſcripta ſūt
in libro regum iuda ⁊ iſrl̄. Dormi
uitqꝫ achā cū prībus ſuis ⁊ ſepe
lierūt eum in ciuitate iheruſalem.
Neqꝫ enim receperāt eū in ſepulc̄
regum iſrl̄. Regnauitqꝫ ezechias
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

Ca. xxix.

Igitur ezechias regnare cepit cū
viginti quinqꝫ eēt ānorū ⁊ viginti no
uem ānis regnauit in ihrl̄m. No
men mr̄is ei⁹ abia filia zacharie.
Fecitqꝫ qđ erat placitū in conſpe
ctu dñi iuxta oīa q̄ fecerāt dauid
pater ei⁹. Ipſo āno et mēſe pmo
regni ſui apuit valuas dom⁹ dñi
et inſtaurauit eas adduxitqꝫ ſa
cerdotes atqꝫ leuitas ⁊ ɔgregauit
eos in plateam orientalē dixitqꝫ
ad eos. Audite me leuite ⁊ ſctifica
mini mūdate domū dñi dei patrū
nr̄orū ⁊ auferte oēm immūdiciā
de ſāctuario. Peccauerūt prēs nr̄i
⁊ fecerūt malū in conſpcū dñi dei
nr̄i. dereliquētes eū auerterunt faci
es ſuas a tabnaculo dñi dei nr̄i et
pbuerūt dorſū. clauſerūt oſtia q̄
erāt i porticu ⁊ extinxerūt lucnas
incenſūqꝫ nō adoleuerūt ⁊ holocau
ſta nō obtulerūt in ſāctuario deo
iſrl̄. Concitatus ē itaqꝫ furor dñi
ſup iudā ⁊ ihrl̄m tradiditqꝫ eos
in cōmotōem ⁊ in interitū ⁊ i ſibi
lū ſicut ipſi cernitis ocul̄ veſtris.
En corruerūt prēs noſtri gladijs
filij noſtri ⁊ filie noſtre ⁊ ɔiuges
captiue ducte ſūt ꝓpter hoc ſcelus.
Nūc ergo placet mihi vt ineam⁹
fed⁹ cum dño deo iſrl̄ ⁊ auertet a
nobis furorē ire ſue. Filij mei no
lite negligere. Vos elegit dñs vt
ſtetis corā eo ⁊ miſtretis illi cola
tiſqꝫ eū ⁊ cremetis ei incenſū. Sur
rexerūt ergo leuite maath filius
amaſie ⁊ iohel fili⁹ azarie de filijs
caath. Porro de filijs merari: cis
fili⁹ abdai ⁊ azarias fili⁹ lalehel.
De filijs autē gerſom ioha filius
iemna ⁊ eden fili⁹ ioaha. At vero
de filijs eliſaphā ſamri ⁊ iahiel.

dē filijs qꝫ aſaph: zachalias ⁊ ma
thamias. nec nō de filijs hemā ia
hihel ⁊ ſemei. Sꝫ ⁊ de filijs ydithū
ſemeias ⁊ ozihel. Cōgregauerūtqꝫ
frēs ſuos ⁊ ſcīficati ſūt ⁊ ingreſſi
ſunt iux̄ mādatū regis ⁊ impium
dn̄i vt expiarent domū dei. Sacer
dotes qꝫ ingreſſi tēplū dn̄i ut ſcīfi
carent illud extulerūt oēm immun
diciā quā intro repererāt in veſti
bulo dom⁹ dn̄i quā tulerūt leuite
⁊ aſportauerūt ad torrentē cedron
foras. Ceperūt autē p̄ma die mē
ſis p̄mi mūdare et in die octaua
eiuſdē menſis ingreſſi ſunt porti
cū dom⁹ tēpli dn̄i expiauerūtqꝫ tē
plū dieb⁹ octo ⁊ ī die ſextadecīa
menſ̄ eiuſdē qđ ceperāt impleue
rūt. Ingreſſi qꝫ ſūt ad ezechiā re
gē ⁊ dixerūt ei. Scīficauim⁹ ōnē
domū dn̄i ⁊ altare holocauſti. va
ſaqꝫ ei⁹ nec nō ⁊ mēſā ꝓpoſicōis
cū ōmib⁹ vaſis ſuis. cūctāqꝫ tēpli
ſupellectilem quā polluerat rex
achā: in regno ſuo poſtꝙ̄ p̄uarica
tus ē ⁊ ecce expoſita ſūt ōmia corā
altarī dn̄i. Conſurgenſqꝫ diluculo
ezechias rex adunauit ōnes pn̄
cipes ciuitatis ⁊ aſcēdit in domū
dn̄i: obtuleruntqꝫ ſimul thauros
ſeptē ⁊ arietes ſeptē. agnos ſeptē ⁊
hircos ſeptē. ꝓ pc̄tō. ꝓ regno. ꝓ
ſcīario. ꝓ iuda. Dixitqꝫ ſacerdotib⁹
filijs aaron vt offerrēt ſup altare
dn̄i. Mactauerūt igit̄ thauros et
ſuſceperūt ſāguinē ſacerdotes et fu
derūt illū ſup altare. Mactauerūt et
arietes ⁊ illoꝝ ſanguinē ſup alta
re fuderunt. Immolauerūt agnos
⁊ fuderunt ſup altare ſanguinem
Applicauerunt hircos ꝓ peccato co
ram rege et vniuerſa multitudie

Impoſuerūt manus ſuas ſuper e
os et imolauerunt illos ſacerdo
tes et aſpſerunt ſanguinē eorū
coram altari pro piaculo vniuer
ſi iſrahelis. Pro omni quippe iſrl̄
preceperat rex ut holocauſtum fie
ret pro pc̄tō. Conſtituit qꝫqꝫ leui
tas ī domo dn̄i cū cimbal̄ et pſal
terijs ⁊ citharis ſc̄m diſpoſicōem
dauid et gad videntis regis ⁊ na
thā ꝓphe. Siquidē dn̄i preceptū
fuit ꝑ manū ꝓphaꝝ ei⁹. Steterūt
qꝫ leuite tenentes organa dauid
et ſacerdotes tubas et iuſſit ezechi
as ut offerrent holocauſta ſuper
altare. Cūqꝫ offerrēt̄ holocauſta
ceperunt laudes canē dn̄o et clan
gē tubis. atqꝫ in diuerſis orgāis
q̄ dauid rex iſrl̄ ꝑparat ꝯcrepare
Oī aūt turba adorāte. cantores
⁊ hij q̄ tenebāt tubas erāt ī offi
cio ſuo donec cōpleret̄ holocau
ſtū. Cūqꝫ finita eſſet oblacō icur
uat⁹ ē rex et oēs q̄ erant cū eo et
adorauerūt. Precepitqꝫ ezechias ⁊
pn̄cipes leuitis ut laudarēt dn̄m
ſermoibus dauid ⁊ aſaph videntis.
q̄ laudauerūt deū magna leticia ⁊
icuruato genu adorauerūt. Ezechi
as āt eciā hec addidit Impleſtis
man⁹ vr̄as dn̄o accedite ⁊ offer
te victimas ⁊ laudes in domo dn̄i.
Obtulit ergo vniuerſa multitudo
hoſtias ⁊ laudes ⁊ holocauſta mē
te deuota. Porro numerus holo
cauſtorum que obtulit multitu
do hic fuit Thauros ſexaginta.
arietes centum. agnos ducētos.
ſanctificaueruntqꝫ dn̄o boues ſexcē
tos ⁊ oues tria milia Sacerdotes
vero pauci erāt nec poterāt ſufficē
ut pelles holocauſtoꝝ detraherēt

Vū et leuite fratres eoꝝ adiuue
rūt eos donec impleret̃ op⁹ ⁊ ſcifi
carent̃ ãtiſtites. Leuite quippe fa
ciliori ritu ſanctificãtur q̃ ſacerdo
tes. Fuerūt ergo holocauſta pluri
ma adipes pacificoꝝ ⁊ libamina
holocauſtoꝝ ⁊ cõpletus ē cultus
domus dñi letatuſq; ē ezechias ⁊
õnis popul⁹ eo q̃ miniſteriū dñi
eēt expletū. De r̃pente quippe hoc
fieri placuerat. ¶Ca. xxx.

Miſitq; ezechias ad oēm iſrl̃
⁊ iudaz ſcripſitq; eplas ad
ephraim et manaſſen ut venirēt
ad domū dñi i iheruſalē ⁊ facerēt
phaſe dño deo iſrl̃. Inito ergo cõ
ſilio regis ⁊ pn̄cipū ⁊ vniūſi cet⁹
iheruſalē decreuerunt ut facerent
phaſe mēſe ſecūdo. Nõ eni occur
rerant facere in tp̄e ſuo q̃ ſacerdo
tes q̃ poſſent ſufficē ſãctificati nõ
fuerãt ⁊ pplus nõdum ↄgregat⁹
fuerat in ihrl̃m. Placuitq; ſermo
regi ⁊ õni multitudini ⁊ decreuerūt
ut mitterent nūtios in vniuerſuz
iſrl̃ de berſabee vſq; dan ut veni
rēt ⁊ facerent phaſe dño deo iſrl̃
i iheruſalē. Multi eī nõ fecerãt ſic
lege p̄ſcriptuz eſt. Perrexeruntq;
curſores cū epiſtolis ex r̃gis impe
rio ⁊ principū ei⁹ in vniuerſū iſrl̃
⁊ iudam iux̃ id qđ rex iuſſerat p̄
dicantes. Filij iſrahel reuertimini
ad dñm deū abrahã ⁊ yſaac ⁊ iſ
rahel ⁊ reuertet̃ ad reliquias q̃ ef
fugerūt man⁹ regis aſſiriorū. No
lite fieri ſicˀ pr̄es veſtri ⁊ fratres q̃
receſſerunt a dño deo patrū ſuorū
⁊ tradidit eos in interitū ut ipſi
cernitis. Nolite indurare ceruices
veſtras ſicˀ patres vr̄i. Tr̄dite ma
n⁹ veſtras dño ⁊ venite ad ſãctu
ariū eius qđ ſanctificauit in et̃nū
Seruite dño deo pr̄m veſtrorum ⁊
auertetur a vob̃ ira furoris ei⁹. Si eī
vos reuerſi fueritis ad dñm fr̃es
veſtri ⁊ filij habebūt miſericordiã
corã dñis ſuis qui illos duxerunt
captiuos ⁊ reuertētur i terrã hãc
Pius eni ⁊ clemēs ē dñs deus ve
ſter ⁊ nõ auertet faciem ſuaz a vob̃
ſi reuerſi fueritis ad eū. Igit̃ curſo
res p̄gebant velocit̃ de ciuitate in
ciuitatē p̄ terraz ephraim ⁊ manaſ
ſe vſq; ad zabulon illis irridētibꝫ
et ſubſãnãtib⁹ eos. Attamē q̃dã
viri ex aſer ⁊ manaſſe ⁊ zabulon
acq̃eſcētes conſilio venerūt ihrl̃m
In iuda vero facta ē man⁹ dñi ut
daret eis cor vnū ut facerent iux̃
p̄ceptū regis ⁊ pn̄cipū verbuz do
mini. Cõgregatiq; ſūt in iheruſalē
populi multi ut facerēt ſollēnita
tē azimoꝝ in mēſe ſecundo. Et ſur
gētes deſtruxerūt altaria q̃ erant
in iheruſalē atq; vniuerſa in q̃b⁹
ydolis adolebat̃ incenſū ſubuerten
tes p̄iecerūt torrentē cedron. Immo
lauerūt autē phaſe quartadecia
die menſis ſecundi. Sacerdoteſq;
atq; leuite tãdez ſãctificati obtule
runt holocauſta in domo dñi ſte
terūtq; in ordine ſuo iux̃ diſpoſiti
onem ⁊ legem moyſi hominis dei
Sacerdotes v̓o ſuſcipiebãt effun
dendū ſãguinē de manib⁹ leuita
rū eo q̃ multa turba ſanctificata
non eēt et idcirco ymolarēt leui
te phaſe hijs q̃ nõ occurrerãt ſã
ctificari dño. Magna etiam pars
p̄pli de ephraim ⁊ manaſſe ⁊ yſa
char ⁊ zabulon que ſãctificata n̄
fuerat comedit phaſe nõ iux̃ qđ
ſcriptū ē ⁊ orauit p̄ eis ezechias

dicēs· Dn̄s bonꝰ ꝓpiciabit̄ cunctis
q̄ in toto corde req̄rūt dominū deū
p̄rm ſuoꝝ ⁊ nō imputabit eis ꝙ
minꝰ ſcīficati ſūt· Quē exaudiuit
dn̄s ⁊ placatꝰ eſt ꝑplo· Feceruntqꝫ
filij iſrl̄ qui inuēti ſūt i ihrl̄m ſol
lemnitatē azimoꝝ ſeptē diebꝰ i le
ticia magna· laudātes dn̄m ꝑ ſin
gulos dies: leuiteqꝫ et ſacerdotes ꝑ
organa q̄ ſuo officio ꝯgruebāt· Et
locutus eſt ezechias ad cor oīm
leuitaꝝ q habebāt intelligētiā bo
nā ſup dn̄o ⁊ comederūt ſeptē di
ebꝰ ſollēnitatis· imolantes victi
mas pacificoꝝ ⁊ laudātes dn̄m
deū p̄rm ſuoꝝ· Placuitqꝫ vniuer
ſe multitudini ut celebrarēt etiā
alios dies ſeptē q̄d ⁊ fecerūt cū in
genti gaudio· Ezechias autē rex
iuda p̄buerat multitudini mille
thauros et ſeptē milia ouiū· Pri
cipes vero dederant ꝑplo thauros
mille ⁊ oues decē milia· Scīficata
g̃ ē ſacerdotū plurima multitudo
⁊ hilaritate ꝑfuſa oīs turba iuda
tā ſacerdotū et leuitaꝝ q̄ꝫ vniūſe
frequētie q̄ venerat ex iſrl̄ ꝓſeli
toꝝ qꝫ de terra iſrl̄ ⁊ habitantiū
in iuda· Factaqꝫ ē grādis celebri
tas i ihrl̄m q̄lis a diebꝰ ſalomo
nis filij dauid regis iſrl̄ i ea vrbe
nō fuerāt· Surrexerūt āt ſacerdotes
atqꝫ leuite bn̄dicētes ꝑplo ⁊ exau
dita ē vox eoꝝ: ꝑuenitqꝫ oracō in
habitaculū ſcm̄ celi· ¶ Ca· xxxi·

Cum qꝫ hec fuiſſent rite celebrā
ta egreſſus ē omnis iſrahel
q̄ inuētus fuerat in vrbibꝰ iuda
⁊ fregerūt ſimulachra ſucciderūt
qꝫ lucos· demoliti ſūt excelſa ⁊ al
taria deſtruxerūt· nō ſolū de vniuer
ſo iuda ⁊ beniamin ſ; et de ephrai
qꝫ ⁊ manaſſe donec penitꝰ euerte
rent· Reuerſiqꝫ ſūt omnes filij iſrl̄ i
poſſeſſiones ⁊ ciuitates ſuas· Eze
chias aūt ꝯſtituit turmas ſacerdo
tales ⁊ leuiticas ꝑ diuiſiōes ſuas
vnūquēqꝫ in offitio ꝓprio· tam ſa
cerdotū videlicet q̄ꝫ leuitaꝝ ad holo
cauſta et pacifica ut miniſtrarēt
⁊ ꝯfiterent̄· canerētqꝫ i portis ca
ſtroꝝ dn̄i· Pars autem regis erat
ut de ꝓpria eiꝰ ſubſtātia offerretur
holocauſtū mane ſp et veſpe· ſab
batis qꝫ ⁊ kalēdis ⁊ ſollēnitatibꝫ
ceteris ſicut ſcriptū eſt i lege moy
ſi· Precepat autē ꝑplo habitātiū
ihrl̄m ut darent ꝑtes ſacerdotibus
⁊ leuitis ut poſſent vacare legi do
mini· Qd̄ cū percrebruiſſ; in auribꝫ
multitudīs: plurimas obtulere p̄
micias filij iſrl̄: frumenti vini et
olei mellis qꝫ ⁊ omniū q̄ gignit hu
mꝰ decimas obtulerūt· Sꝫ ⁊ filij iſrl̄
⁊ iuda q̄ habitabāt in vrbibꝰ iu
da obtulerūt decimas boū ⁊ ouiū
decimaſqꝫ ſanctoꝝ q̄ vouerant do
mino deo ſuo: atqꝫ vniūſa portan
tes fecerūt aceruos plurimos· Men
ſe tercio ceperūt aceruoꝝ iacere fū
damēta ⁊ menſe ſeptimo ꝯpleue
rūt eos· Cūqꝫ ingreſſi fuiſſent eze
chias et p̄ncipes eiꝰ viderūt acer
uos et bn̄dixerūt dn̄o ac ꝑplo iſrl̄
Interrogauitqꝫ ezechias ſacerdo
tes ⁊ leuitas cur ita iacerēt aceruí
Rn̄dit illi azarias ſacerdos p̄mꝰ
de ſtirpe ſadoch dicēs· Ex quo cepe
rūt offerri p̄mitie in domo dn̄i co
medimus ⁊ ſaturati ſumꝰ ⁊ remā
ſerūt plurima: eo ꝙ bn̄dixerit do
minꝰ ꝑplo ſuo· Reliq̄aꝝ āt ē copia
iſta quā cernis· P̄cepit igr̄ ezechi
as ut p̄pararēt horrea in domo dn̄i

Q𝔡 cū feciſſent intulerūt tam pri
mitias ꝗ̄ decimas ⁊ q̄cūq̧ voue
rant fideliť. Fuit autē p̄fectus eo
rū chonemias leuita et ſemei frat
ei9 ſecūd9 poſt quē iehibel ⁊ aza
rias ⁊ naad ⁊ aſahel ⁊ iherimoth
iozabatq̧ ⁊ elihel ⁊ ieſmachias
⁊ maath ⁊ banaias prepoſiti ſub
manib9 chonenie ⁊ ſemei frīs ei9
ex imperio ezechie regis et azarie
p̄tificis dom9 dn̄i ad quos ōnia
ptinebāt. Chore vero fili9 iemna
leuites et ianitor orīētalis porte p̄
poſit9 erat hijs q̄ ſponte offerebā
tur dn̄o. p̄micijſq̧ ⁊ cōſecratis in
ſācta ſcōꝝ ⁊ ſub cura ei9 eden ⁊ be
niamī iheſue ⁊ ſemeias. amarias
q̧ et ſechenias in ciuitatib9 ſacer
dotū ut fideliť diſtribuerēt fratri
b9 ſuis partes mīorib9 atq̧ maio
rib9 exceptis maib9 ab ānis trib3
⁊ ſupra cūctis q̄ ingrediebātur tē
plū dn̄i. Et quicq̄d p ſingulos di
es cōducebāt in miſterio atq̧ ob
ſeruacōib9 iux̄ diuiſiōes ſuas ſac
dotib9 p familias ⁊ leuitis a vice
ſimo āno ⁊ ſup̄ per ordines ⁊ tur
mas ſuas. vniūſeq̧ multitudī tā
vxorib9 ꝗ̄ liberis eoꝝ vtriuſq̧ ſex
us fideliť ſibi de hijs q̄ ſcīficata fu
erāt p̄bebanť. Sȝ ⁊ filioꝝ aarō p
agros ⁊ ſb̄urbana vrbiū3 ſingu
laꝝ diſpoſiti erāt viri q̄ partes di
ſtribuerēt vniuerſo ſerui maſcu
lino de ſac̄dotib9 ⁊ leuitis. Fecitq̧
ezechias vniuerſa q̄ diximꝰ in oī
iuda opatuſq̧ ē bonū ⁊ rectū ⁊ ve
rū corā dn̄o deo ſuo in vniūſa cul
tura miniſterij dom9 dn̄i iux̄ legē
et cerimonias volēs req̄rere deum
ſuū in toto corde ſuo. Fecitq̧ ⁊ p
ſperatus eſt.

Ca. xxxij.

Poſt q̄ ⁊ huiuſcemōi veritatē
venit ſēnacherib rex aſſirio
rū ⁊ ingreſſus iudā obſedit cīta
tes munitas volēs eas cape. Q𝔡 cū
vidiſſet ezechias veniſſe. ſ. ſenna
cherib ⁊ totū belli impetū verti cō
tra iheruſalē inito cū p̄ncipib9 cō
ſilio viriſq̧ fortiſſimis ut obtura
rēt capita fontiū q̄ erant ex vrbe3
⁊ hoc ōmū decernēte ſentētia con
gregauit plurimā multitudinem
⁊ obturauerūt cūctos fontes ⁊ ri
uū q̄ fluebat ī medio t̄re dicētes
Ne veniāt reges aſſirioꝝ ⁊ inueni
ant aquaꝝ abundantiā. Edifica
uitq̧ agens induſtrie ōnē murū
q̄ fuerat diſſipat9 et extruxit tur
res deſup et forinſec9 alteꝝ murū
Inſtaurauitq̧ mello in cītate da
uid ⁊ fecit vniūſi geneis armatu
rā et clipeos. Cōſtituitq̧ p̄ncipes
bellatorū in exercitu et cōuocauit
vniuerſos in platea porte ciuita
tis ac locutus ē ad cor eoꝝ dicēs.
Viriliť agite ⁊ ɔfortamini nolite
timere nec paueatis rege3 aſſirio
rū. ⁊ vniuerſā multitudinē que ē
cū eo. Multo eni plures nobiſcū
ſunt ꝗ̄ cū illo. Cū illo eni eſt bra
chiū carneū: nobiſcū dn̄s de9 nr̄
q̄ auxiliator ē noſter pugnatq̧ p
nobis. Cōfortat9 q̧ ē pp̄ls huiuſ
cemodi v̄bis ezechie regis iuda.
Que poſtꝗ̄ geſta ſūt miſit ſenna
cherib rex aſſirioꝝ ſuos ſuos ihe
ruſalē. ipe eni cū vniūſo exercitu
obſidebat lachis ad ezechia3 re
gē iuda ⁊ ad oē3 populū q̄ erat ī
vrbe dicens. Hec dic ſennacherib
rex aſſirioꝝ In q̄ hn̄tes fiduciam
ſedetis obſeſſi in ihr̄lm. Num eze
chias decepit vos ut t̄dat morti

in fame ⁊ siti affirmās ꝙ dn̄s deꝰ
vr̄ liberꝫ vos de manu regis aſſiri
oꝝ. Nunq̇d nō iſte ē ezechias q̄
deſtruxit excelſa illiꝰ ⁊ altaria et p
cepit iudee ⁊ ihr̄lm dicēs. corā alta
ri vno adorabitis ⁊ i ipō ɔburetis
incēſū. An ignoratis q̄ ego fecerī
⁊ pr̄es mei cūctis terraꝝ pplis. Nū
q̇d p̄ualuerūt dij gētiū oīmqꝫ ter
raꝝ liberare regionē ſuā de manu
mea. Quis ē de vniūſis dijs gēti
um q̄s vaſtauerūt pr̄es mei q̄ potu
erit eruere pp̄lm ſuuꝫ de mānu mea
ut poſſit etiaꝫ deꝰ vr̄ eruere vos de
hac mānu. Nō vos ḡ decipiat eze
chias nec vana ꝑſuaſiōe deludat
neqꝫ credatis ei. Si ei nulliꝰ potuit
deꝰ cūctarū gentiū atqꝫ regionū li
berare pp̄lm ſuū de manu mea ⁊ de
manu pr̄m meorū: cōſeqn̄ter nec
deꝰ vr̄ poterit eruē vos de hac ma
nu. Sꝫ ⁊ alia multa locuti ſūt ſerui
eiꝰ cōtrā dn̄m deū et cōtrā ezechiam
ſeruū eiꝰ. Ep̄laſqꝫ ſcripſit plenas
blaſphemie i dn̄m deū iſrl̄ ⁊ locu
tus eſt aduerſū eū. Sic̄ dij gētiuꝫ
ceteraꝝ nō potuerūt liberare pp̄lm
ſuū de manu mea ſic ⁊ deꝰ ezechie
eruere nō poterit populū ſuum de
manu iſta. Inſup ⁊ clamore mag
no lingua iudaica cōtrā populū q̄
ſedebat i muris ihr̄lm ꝑſonabat
ut terreret eos ⁊ caperet ciuitatem
Locutꝰqꝫ ē cōtrā deū iſrl̄ ſic̄ aduſū
deos populoꝝ terre opa manuū
hominū. Orauerūt igit̄ ezechias
rex ⁊ yſaias filiꝰ amos ꝓphetes ad
uerſū hāc blaſphemiaꝫ ac vocife
rati ſūt vſqꝫ in celuꝫ. Et miſit dn̄s
angelū ſuū q̄ ꝑcuſſit oēm virū ro
buſtū ⁊ bellatorē et pn̄cipē exerci
tus regis aſſirioꝝ reuerſuſqꝫ ē cū

ignominia in terrā ſuaꝫ. Cūqꝫ in
greſſus eēꝫ domuꝫ dei ſui: filij qui
egreſſi fuerant de vtero eiꝰ interfe
cerūt eū gladio. Saluauitqꝫ dn̄s
ezechiā ⁊ hītatores ihr̄lm de ma
nu ſenacherib regis aſſirioꝝ ⁊ de
manu oīm̄ ⁊ p̄ſtitit ei quietē per
circuitū. Multi etiā deferebant ho
ſtias ⁊ ſacrificia dn̄o in ihr̄lm et
munera ezechie regi iuda. Qui ex
altatus ē poſt hec corā cūctis gēti
bꝰ. In diebꝰ illis egrotauit ezechi
as vſqꝫ ad morteꝫ ⁊ orauit dn̄m.
Exaudiuitqꝫ eū ⁊ dedit ei ſignum
ſꝫ nō iuxta bn̄ficia q̄ acceꝑat retri
buit: q̄ eleuatū eſt cor eiꝰ. Et fcā ē
ɔtra eū ira ⁊ cōtra iudaꝫ ⁊ ihr̄lm
humiliatuſqꝫ eſt poſtea eo ꝙ exal
tatū fuiſſꝫ cor eiꝰ tam ipſe q̄ʒ hītato
res ihr̄lm ⁊ idcirco nō venit ſup
eos ira dn̄i diebꝰ ezechie. Fuit aūt
ezechias diues ⁊ inclitus valde et
theſauros ſibi plurimos ɔgrega
uit argēti ⁊ auri et lapidis p̄cioſi
aromatū ⁊ armoꝝ vniuerſi gene
ris et vaſorū magni p̄cij: apothe
cas qꝫ frumēti vini et olei et preſe
pia omium iumētoꝝ caulaſqꝫ pe
corībꝰ et vrbes ſex edificauit. Ha
bebat quippe greges ouiū et arm̄
toꝝ innumerabiles eo ꝙ dediſſet
ei dn̄s ſbſtantiā multā nimis. Ip
ſe ē ezechias q̄ obturauit ſupiorē
fontē aq̄rū gyon et auītit eas ſub
ter ad occidentē vrbis dauid. In
oībus opibꝰ ſuis fecit ꝓſpere q̄
voluit. Attamē in legacōe pn̄cipū
babilōis q̄ miſſi fuerāt ad eū. ut
interrogarēt de portēto q̇d accide
rat ſup terrā dereliquit eum dom
nꝰ ut temptaretur et nota fierent
omnia que erant in corde eius.

Reliq̄ autē sermonū ezechie ⁊ mi
ſericordiarꝫ eiꝰ ſcripta ſūt ī viſiōe
yſaie. filij amos ꝓphe ⁊ ī libro re
gum iuda et iſrl̄. Dormiuitq̄ʒ eze
chias cū pr̄ibꝰ ſuis ⁊ ſepelierūt eū
ſupr̄ ſepulcra filiorꝫ dauid. Et ce
lebrauit eiꝰ exeq̄as vniuerſus iu
da et oēs hītatores ihruſalē. regna
uitq̄ʒ manaſſes filiꝰ eius ꝓ eo.

Duodecī ānorꝫ Ca. xxxiij.
erat manaſſes cū regnarē ce
piſſꝫ et q̄nq̄gītaq̄nq̄ ānis regnauit
in ihrl̄m. Fecit āt malū corā dn̄o
iuxta abhōīatōes gentiū q̄s ſub
uertit dn̄s corā filijs iſrl̄ ⁊ cōuer
ſus inſtaurauit excelſa q̄ demoli
tꝰ fuerāt ezechias pr̄ eiꝰ cōſtruxit
q̄ʒ aras baalī ⁊ fecit lucos ⁊ ado
rauit oēm militiam celi et coluit
eā. Edificauitq̄ʒ altaria ī domo do
mini de q̄ dixerat dn̄s ī ihrl̄m erit
nomen meū ineternū. Edificauit
āt ea cūcto exercitui celi. ī duobꝰ
atrijs domꝰ dn̄i trāſireq̄ʒ fecit fili
os ſuos p ignē ī valle benēnō.
Obſuabat ſōnia ſectabat augu
ria maleficis artibus inſeruiebat
hēbat ſecū magos ⁊ incātatoēs
multaq̄ʒ mala opatus ē corā do
mino ut irritaret eū. Sculptile q̄ʒ
et cōflatile ſignū poſuit ī domo do
mini de q̄ locutꝰ ē dn̄s ad dauid
⁊ ad ſalomonē filiū eiꝰ dicēs. In
domo hac ⁊ in ihrl̄m quā elegi de
cunctis tribubꝫ iſrl̄ ponā nomē
meū in ſempiternū ⁊ mouere nō fa
ciā pedē iſrl̄ de terra quā tradidi
pr̄ibꝰ eorꝫ ita dūtaxat ſi cuſtodie
rint facere q̄ p̄cepi eis cūctamq̄ʒ le
gem ⁊ cerimonias atq̄ʒ iudicia q̄
mandaui p manū moyſi. Igitur
manaſſes ſeduxit iudā ⁊ hītato
res ihruſalē ut facerēt malū ſup
ōnes gentes q̄s ſubuerterat dn̄s
a facie filiorꝫ iſrl̄. Locutuſq̄ʒ ē do
minꝰ ad eū ⁊ ad populū illiꝰ ⁊ at
tēdere noluerūt. Idcirco ſuperindu
xit eis p̄ncipes exercitꝰ regis aſſiri
orū ceperūtq̄ʒ manaſſen ⁊ vinctū
cathenis atq̄ʒ cōpedibꝫ duxerunt
ī babilonē. Qui poſtq̄ʒ coāguſta
tus ē orauit dn̄m deū ſuum et egit
penitētiam valde corā deo pr̄m ſu
orꝫ. Depcatuſq̄ʒ ē eum ⁊ obſecrauit
inſtanter ⁊ exaudiuit orōem eiꝰ redu
xitq̄ʒ eū ihruſalē ī regnū ſuum et
cognouit manaſſes q̄ dn̄s ipſe eſ
ſet deꝰ. Poſt hec edificauit murū ex
tra ciuitatē dauid ad occidentem
gyon in cōualle ab introitu porte
piſciū per circuitū vſq̄ʒ ad ofel ⁊
exaltauit illū vehement. Cōſtitu
itq̄ʒ p̄ncipes exercitꝰ ī cunctis ciui
tatibꝰ iuda munitis ⁊ abſtulit de
os alienos ⁊ ſimulacrū de domo
dn̄i araſq̄ʒ quas fecerat ī mōte do
mꝰ dn̄i et ī ihruſalē et ꝓiecit oīa
extr̄ vrbē. Porro īſtaurauit altarē
dn̄i et imolauit ſup illō victimas
⁊ pacifica et laudē p̄cepitq̄ʒ iude
ut ſeruirēt dn̄o deo iſrl̄. Attamē ad
huc populus imolabat ī excelſis
dn̄o deo ſuo. Reliq̄ autē geſtorū
manaſſe ⁊ obſecratō eiꝰ ad deum
ſuū verba quoq̄ʒ videntiū q̄ loque
bātur ad eum in noīe dn̄i dei iſrl̄
ꝯtinent ī ſermōibꝰ regū iſrl̄. Ora
tio q̄ʒ eiꝰ et exauditō et cuncta pec
cata atq̄ʒ ꝯtēptus. loca etiā ī q̄bus
edificauit excelſa et fecit lucos et
ſtatuas añq̄ʒ ageret penitētiā ſcrip
ta ſūt in ſermōibꝰ ozai. Dormiuit
ergo manaſſes cū patribꝰ ſuis et
ſepelierūt eū ī domo ſua regnauitq̄ʒ

p eo filius ei⁹ amõ. Vigintiduo
rũ annoꝝ erat cũ regnare cepiſſꝫ
⁊ duob⁹ ãnis regnauit in ihrl'm
Fecitq; malũ in ɔſpcũ dñi ſic fece
rat manaſſes pr̃ ei⁹ ⁊ cũctis ydol'
que manaſſes fuerat fabricatus
imolauit atq; ſeruiuit ⁊ nõ ẽ reue
ritus faciẽ domini ſicut reueritus ẽ
manaſſes pr̃ eius et multo maio
ra deliquit. Cũq; coniuraſſent ad
uerſus eũ ſerui ſui interfecerũt eũ
i domo ſua porro reliq̃ populi mul
titudo ceſis hĳs q̃ amõ percuſſerãt
cõſtituit regẽ ioſiã filiũ ei⁹ p eo.

Octo ãnoꝝ erat Ca. xxxiiij.
ioſias cũ regn̄re cepiſſꝫ ⁊ trigi
ta ⁊ vno anno regn̄uit i ihrl'm. Fe
citq; qđ erãt rectũ i ɔſpcũ dñi ⁊ am
bulauit i vĳs dauid pr̄is ſui. ñ de
clinauit neq; ad dexteraꝫ neq; ad
ſiniſtrã. Octauo ãt ãno regni ſui
cũ adhuc eẽt puer cepit q̃rẽ deuꝫ
pr̄is ſui dauid. ⁊ duodecĩo ãno p⁹
q̃ ceperat: mũdauit iudã ⁊ ihrl'm
ab excelſis ⁊ lucis ſimulachriſq; et
ſculptilib⁹ deſtruxeruntq; corã eo
aras baalĩ ⁊ ſimulachr̃a q̃ ſuppoſi
ta fuerãt demoliti ſũt. Lucos eẽt ⁊
ſculptilia ſuccidit atq; ɔminuit ⁊
ſup tumulos eoꝝ q̃ eis imolaẽ cõ
ſueuerãt fragmẽta diſpſit. Oſſa p̃
terea ſacerdotũ cõbuſſit in altarib⁹
ydoloꝝ: mũdauitq; iudã ⁊ ihrl'm
Sꝫ ⁊ in vrbib⁹ manaſſe ⁊ ephraĩ
⁊ ſymeõ vſq; neptali cũcta ſbuer
tit. Cũq; altaria diſſipaſſꝫ ⁊ lucos
⁊ ſculptilia ɔtriuiſſꝫ i fruſta. cun
ctaq; delubra demolit⁹ eẽt de vni
uerſa terra iſrl' reuerſus ẽ ihrl'm
Igit' ãno octauodecimo regni ſui
mũdata iã terra ⁊ tẽplo dñi miſit
ſaphã filiũ eſelie et maaſiã prĩci
pẽ ciuitatis et ioaha filiũ ioachã
a ɔmentariĳs ut inſtaurarent do
mũ dñi dei ſui. Qui venerũt ad hel
chiã ſacerdotẽ magnũ acceptaq;
ab eo pecunia q̃ illata fuerat in do
mũ dñi et quã ɔgregauerãt leui
te ⁊ ianitores de manaſſe et ephrẽ
im et vniuerſis reliquĳs iſrl'. ab
õniq; iuda et beniamĩ et hitatori
b⁹ ihrl'm: tradiderũt in manibus
eoꝝ q̃ p̃erãt op arĳs in domo dñi
ut iſtauraret tẽpluꝫ et infirma q̃
q; ſarcirent. At illi dederũt eaꝫ arti
ficib⁹ et cemẽtarĳs ut emerẽt la
pides de lapidicinis et ligna ad
ɔmiſſuras edificĳ et ad ɔtignãnẽ
domoꝝ q̃s deſtruxerãt reges iuda
Qui fideliť cũcta faciebãt. Erãt ãt
p̄poſiti opanciũ iahab et abdias
de filĳs merari. zacharias et moſol
lã de filĳs caath q̃ vrgebãt op⁹
oẽs leuite ſciẽtes organis canere
Sup eos vero q̃ ad diuſos vſus
onera portabãt erãt ſcribe ⁊ mgr̃i
de leuitis ianitores. Cũq; efferrẽt
pecuniã q̃ illata fuerat in templũ
dñi: reperit helchias ſacdos libꝝ
legis dñi p manũ moyſi et ait ad
ſaphan ſcribã. Libꝝ legis inueni
i domo dñi. Et tradidit ei. At ille
intulit volumẽ ad regẽ et nũtiauit
ei dicẽs. Oĩa q̃ dediſti i mãu ſeruo
rũ tuoꝝ ecce ɔplent'. Argentũ qđ
reptũ ẽ i domo dñi ɔflauerũt datũ
q; ẽ pfcĩs ãtificũ et diuſa opa fab
cãtiũ. ptea tradidit m helchias ſace
dos hũc libꝝ. Quẽ cũ regẽ pñte lec
taſſꝫ audiſſꝫq; ille vba legis ſcidit
veſtimẽta ſua ⁊ p̄cepit helchie ⁊ ai
chã filio ſaphã ⁊ abdon filio mi
cha ſaphan quoq; ſcribe ⁊ aſaie
ſeruo regis dicens. Ite et orate

dn̄i ꝓ me ⁊ ꝓ reliquiis iſrl̄ ⁊ iu
da ſup vniuerſ ſmōibꝫ libri iſtiꝰ
qui reptus eſt. Magnꝰ em̄ furor
dn̄i ſtillauit ſup nos eo ꝙ nō cu
ſtodierint prēs noſtri verba dn̄i
ut facerēt oīa q̄ ſcripta ſūt in iſto
volumine. Abiit ergo helchias ⁊
hii q̄ ſimul a rege miſſi fuerāt ad
oldan ꝓphetē vxorē ſellū filii the
cuath filii aras cuſtodis veſtium
q̄ hitabat in ihrl̄m in ſecunda et
locuti ſūt ei verba q̄ ſupr̄ narraui
mꝰ. At illa rn̄dit eis. Hec dicit do
minus deꝰ iſrl̄. Dicite viro q̄ miſit
vos ad me. Hec dic̄ dn̄s. Ecce ego
inducā mala ſuper locū iſtuꝫ ⁊ ſu
ꝑ hitatoēs eiꝰ cūctaqꝫ maledicta
que ſcripta ſūt in libro hoc quē le
gerūt coraꝫ rege iuda. qꝛ dereliq̄
rūt me et ſacrificauerūt diis alie
nis ut me ad iracūdiā ꝓuocarēt
in cūctis opibꝰ manuū ſuarū. Id
circo ſtillabit furor meꝰ ſup locū
iſtū ⁊ nō extinguet̄. Ad regē aūt
iuda q̄ miſit vos ꝓ dn̄o dep̄cando
ſic loq̄mini. Hec dicit dn̄s deꝰ iſrl̄
Q̄m audiſti verba volumīs atqꝫ
emollitū ē cor tuū ⁊ hūiliatus es
in ꝯſpectu dn̄i ſup hiis q̄ dicta ſūt
cō̄ locū hūc et hitatores ihrl̄m.
reuerituſqꝫ faciē meā ſcidiſti veſti
menta tua ⁊ fleuiſti corā me. ego
q̄ꝫ exaudiui te dicit dn̄s. Iam em̄
colligā te ad patres tuos et infe
reris in ſepulcrū tuū i pace nec vi
debūt oculi tui malū qđ ego idu
cturꝰ ſū ſup locū iſtū ⁊ ſup hitato
res eiꝰ. Retulerūt itaqꝫ regi cūcta
q̄ dixerat. At ille cōuocatis vniu
ſis maioribꝰ natu iuda et ihrl̄m
aſcēdit in domū dn̄i vnaqꝫ ōnes
viri iuda ⁊ hitatoēs ihrl̄m ſacer
dotes ⁊ leuite ⁊ cūctꝰ ꝑplus a mini
mo vſqꝫ ad maximū. Quibꝰ audi
entibꝰ in domo dn̄i legit rex ōnia
verba voluminis ⁊ ſtās in tribu
nali ſuo ꝑcuſſit fedꝰ corā dn̄o ut
ābularet poſt eū ⁊ cuſtodiret pre
cepta ⁊ teſtimonia et iuſtificatio
nes eiꝰ in toto corde ſuo ⁊ i tō ani
ma ſua. faceretqꝫ q̄ ſcripta ſūt i vo
lumine illo qđ legerat. Adiurauit
q̄ꝫ ſup hꝰ ōnes q̄ repti fuerant in
ihrl̄m et beniamin et fecerūt hita
tores ihrl̄m iux̄ pactuꝫ dn̄i dei pa
trū ſuorū. Abſtulit ergo ioſias cū
ctas abhōīationes de vniuſis re
gionibꝰ filioꝝ iſrl̄: ⁊ fecit ōnes q̄
reſidui erāt in iſrl̄ ſeruire dn̄o deo
ſuo. Cunctis diebꝰ eiꝰ non receſſe
rūt a dn̄o deo prīm ſuoꝝ. Ca. xxxv.

Fecit āt ioſias in ihrl̄m pha
ſe dn̄o qđ imolatū ē q̄rtade
cima die menſis p̄mi. Et cōſtituit
ſacerdotes in officiis ſuis hortatꝰ
qꝫ eſt eos ut miſtrarēt i domo do
mini. Leuitiſquoqꝫ ad quorū eru
dicōem oīs iſrl̄ ſāctificabat̄ dn̄o
locutus ē. Ponite archā in ſāctu
ario tēpli qđ edificauit ſalomon
filiꝰ dauid rex iſrl̄. Neq̄q̄ꝫ ei eam
vlt̄ portabitis. Nūc ēgo miniſtr̄
te dn̄o deo vr̄o ⁊ populo eiꝰ iſrl̄ ⁊
p̄pate vos per domos ⁊ cognatō
nes vr̄as i diuiſionibꝰ ſingulorū
ſic p̄cepit dauid rex iſrl̄ ⁊ deſcrip
ſit ſalomō filiꝰ eiꝰ ⁊ miniſtrate in
ſāctuario ꝑ familias turmaſqꝫ le
uiticas ⁊ ſcīficati imolate phaſe.
Fr̄es etiam vr̄os ut poſſint iuxta
v̄ba q̄ locutꝰ ē dn̄s i manu moy
ſi facere p̄pate. Dedit p̄tea ioſias
ōni populo q̄ ibi fuerat inuētꝰ in
ſollēnitate phaſe agnos ⁊ hedos

de grgib9 et reliq pecois trigīta mi
lia. boumqꝫ tria milia Hec de regis
vniuſa ſba. Duces qꝫ ei9 ſpōte qđ
vouerāt obtulerūt tā pplo q̄ ſacdo
tib9 ⁊ leuitis. Porro helchias ⁊ za
charias ⁊ iheiel pncipes dom9
dñi dederūt ſacdotibꝫ ad faciendū
phaſe pecora conmixti duo milia
ſexcēta ⁊ boues trecētos. Chonem
as āt ⁊ ſemeias et et nathanael
frēs ei9 necnō aſabias ⁊ iahiel
⁊ iozabad pncipes leuitaꝝ dederūt
ceteris leuitis ad celebrādū pha
ſe qnqꝫ milia pecoꝝ ⁊ boues qngē
tos. Preparatūqꝫ ē miſteriū ⁊ ſtete
rūt ſacdotes in officio ſuo: leuiteqꝫ
in turmis iuxͣ regis ipiū et imola
tū ē phaſe. Aſperſeruntqꝫ ſacerdotes
manu ſua ſāguinē et leuite detra
xerūt pelles holocauſtoꝝ ⁊ ſepaue
rūt ea. ut darēt p domos et famili
as ſinglorū et offerrēt dño ſicut
ſcriptū ē in libro moyſi. De bub9
qꝫ fecerūt ſimilit̄ Et aſſauerūt phaſe
ſup ignē iuxͣ qđ in lege ſcriptū ē.
Pacificas vero hoſtias coxerūt in
lebetis ⁊ cacabis ⁊ oll'a feſtinato
diſtribuerūt vniuſe plebi. ſibi āt ⁊
ſacdotib9 poſtea pauerūt Nā in ob
latiōe holocauſtoꝝ ⁊ adipū vſqꝫ
ad noctem ſacdotes fuerūt occupa
ti. vn̄ leuite ⁊ ſibi ⁊ ſacdotib9 filijs
aaron pauerūt nouiſſimis. Por
ro cātores filij aſaph ſtabāt in or
dine ſuo iuxta p̄ceptum dauid et
aſaph ⁊ emā ⁊ ydithū pphaꝝ re
gis Janitores vero p portas ſingu
las obſuabant ita ut ne pūcto q̄
dē diſcederēt a miniſterio. q̄obrē
⁊ frēs eoꝝ leuite pauerūt eis cibos
Oīs igit̄ cultura dñi rite ɔpleta ē
i die illa ut facerēt phaſe et offer

rēt holocauſta ſup altare dñi iuxͣ
p̄ceptū regis ioſie. Feceruntqꝫ filij
iſrl' q̄ rptī fuerāt ibi phaſe i tēpe
illo et ſollēnitatē azimoꝝ ſeptem
dieb9. Nō fuit phaſe ſimile huic
i iſrl' a dieb9 ſamuel' pphe. ſꝫ nec
quiſq̄ de cūctis regibus iſrl' fecit
phaſe ſic ioſias ſacdotib9 et leui
tis et omni iude et iſrl' q̄ rptus fu
erat et habitantib9 i ihrlm. Octa
uodecimo āno regni ioſie h° pha
ſe celebratū eſt. Poſtq̄ inſtaura
uerat ioſias tēplū: aſcēdit nech
ao rex egipti ad pugnādū in car
chamis iuxͣ eufratē et pceſſit i oc
curſū eius ioſias At ille miſſis ad
eū nūcijs ait Quid m̄ et tibi rex iu
da? Nō aduerſū te hodie venio.
ſꝫ ɔtra aliā pugno domū ad quā
me de9 feſtinato ire precepit. Deſi
ne aduſū deū facē q̄ mecū ē ne inter
ficiat te Noluit ioſias reuti ſꝫ p̄pa
uit cont̄ eū bellū nec acqeuit ſmōi
b9 nechao ex ore dei. veꝝ prexit ut
dimicarꝫ in cāpo mageddo Ibiqꝫ
vulneātus a ſagittarijs dixit pue
ris ſuis Educite me de plio qꝛ op
do vulneātus ſū Qui tranſtulerūt eū
de curru in alterū currū q̄ ſeqbatͣ
eū more regio et aſportauerūt eū i
ihrlm. Mortuuſqꝫ ē et ſepultus i
mauſoleo prm ſuoꝝ et vniuſus iu
da et ihrlm luxerūt eū: hieremias
maxime cui9 oēs cātores atqꝫ cā
tatrices vſqꝫ in pñtē diē lamenta
tiōes ſup ioſiā replicāt et q̄ſi lex
obtinuit in iſrl'. Ecce ſcriptū ferē
in lamētatōib9. Reliq̄ āt ſmonū
ioſie et miſericordiaꝝ ei9 q̄ lege p̄
cepta ſūt dñi opaqꝫ illi9 p̄ria ⁊ no
uiſſiā ſcripta ſūt i libro regū iuda
et iſrahel.

Ca. xxxvi.

Tulit ergo popul⁹ terre ioa
chã filiũ ioſie ⁊ cõſtituit re
gẽ ꝓ p̃re ſuo in ihr̃lm. Viginti triũ
annoꝝ erat ioachã cũ regnare
cepiſſet ⁊ trib⁹ menſib⁹ regnauit in
ihr̃lm. Amouit aũt eũ rex egipti
cũ veniſſ; in ihr̃lm ⁊ ↄdẽnauit ter
ram centũ talẽtis argẽti ⁊ talento
auri. Conſtituitqꝫ ꝓ eo regez elia
chim frẽm ei⁹ ſup iudã ⁊ ihr̃lm ⁊
vertit nomẽ ei⁹ ioakim. Ipſũ vero
ioachã tulit ſecum et adduxit in
egiptũ. Vigintiqꝫ annoꝝ erat
ioakim cũ rẽgnare cepiſſet ⁊ vnde
cim ãnis regnauit ĩ ihr̃lm fecitqꝫ
malũ corã dño deo ſuo. Cõtra hũc
aſcẽdit nabuchodonoſoꝛ rex cal
deoꝝ ⁊ vinctũ cathenis duxit ĩ ba
bilonẽ ad q●ã ⁊ vaſa dñi trãſtu
lit et poſuit ea in tẽplo ſuo. Reliq̃
autẽ verboꝝ ioakim et abhõiacõ
nes eius q̃s opatus ẽ. ⁊ q̃ inuẽta
ſũt in eo cõtinẽtur in libro regum
iuda ⁊ iſrl̃. Regnauit autẽ ioakĩ
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Octo annoꝝ erat io
akim cũ regnare cepiſſet ⁊ tribus
menſib⁹ ac decẽ dieb⁹ regnauit ĩ
ihr̃lm fecitqꝫ malũ in conſpcũ do
mini. Cũqꝫ anni circul⁹ volueret̃
miſit nabuchodonoſoꝛ rex nunci
os q̃ et adduxerũt eũ ĩ babilonẽ
aſpoꝛtatis ſimul preccõſiſſimis va
ſis dom⁹ dñi. Regẽ vero cõſtituit
ſedechiã patruũ eius ſup iudaz ⁊
ihr̃lm. Viginti et vni⁹ anni erat
ſedechias cuz regñre cepiſſet et vn
decim annis regnauit ĩ ihr̃lm. Fe
citqꝫ malũ in oculis dñi dĩ ſui nec
erubuit faciẽ iheremie ꝓphẽ loq̃n
tis ad ſe ex ore domi. A rege qꝫ na
buchodonoſoꝛ receſſit q̃ adiura
uerat eũ p deũ ⁊ indurauit ceruicẽ

ſuaz et coꝛ ut nõ reuerteret̃ ad do
minũ deũ iſrl̃. Sed et vniũſi prin
cipes ſacerdotũ et populus p̃uari
cati ſũt iniq̃ iux vniũſas abhõina
tiones gentiũ ⁊ polluerũt domũ do
mini quã ſcĩficauerãt ſibi in iheru
ſalẽ. Mittebat autẽ dñs de⁹ p̃rm
ſuoꝝ ad illos p manum nuntioꝝ
ſuoꝝ de nocte ↄſurgẽs ⁊ quotidie
cõmonens eo q̃ parceret ꝑplo et
h̃itaculo ſuo. At illi ſubſãnabãt
nũtios dei ⁊ paruipẽdebãt ſmões
eius illudebantqꝫ ꝓphetis: donec
aſcẽderet furoꝛ dñi in populũ eius
⁊ eſſet nulla curacõ. Adduxit enĩ
ſup eos regẽ chaldeoꝝ ⁊ iterfecit
iuuenes eoꝝ gladio in domo ſã
ctuarij. Nõ eſt miſert⁹ adoleſcẽtis
et virginis ⁊ ſenis nec decrepiti q̃
dem. ſꝫ õnes tradidit ĩ manibus
ei⁹ vniuerſaqꝫ vaſa dom⁹ dñi taz
maioꝛa q̃ minoꝛa ⁊ theſauros tem
pli ⁊ regis ⁊ pncipum trãſtulit in
babilonez. Incenderũt hoſtes do
mũ dei deſtruxerũtqꝫ muruz ihr̃lm
Vniũſas turres cõbuſſerũt et q̃c
q̃d p̃cioſuz fuerat demoliti ſũt. Si
quis euaſerat gladiũ duct⁹ ĩ ba
bilonẽ ſeruiuit rẽgi ⁊ filijs ei⁹ donec
imperaret rex pſarũ et cõpleretur
ſmo dñi ex ore iheremie ⁊ celebra
ret ẽra ſabbata ſua. Cũctis enim
dieb⁹ deſolacõis egit ſabbatũ vſ
qꝫ dũ cõplerent̃ ſeptuaginta ãni
Anno ãt p̃mo cyri regis perſarũ
ad explendũ ſermonẽ dñi quem
locutus fuerat p os iheremie. ſuſ
citauit dñs ſpm̃ cyri rẽgis perſaꝝ
qui iuſſit p̃dicari in vniuerſo reg
no ſuo etiaz per ſcripturã dicens.
Hec dicit cyr⁹ rex perſaꝝ Oĩa reg
na terre dedit m̃ dñs de⁹ celi ⁊ ipe

ꝑcepit m̄ ut edificarē ei domū in
ihr̄lm q̄ est in iudea. Quis ex vob'
est in oī pp̄lo ei⁹. Sit dn̄s de⁹ su⁹
cū eo ⁊ aſcēdat.

¶ Explicit lib' paralipomenō ſcd's.

¶ Oratō manaſſes r̄egis iuda cū captus teneret in babilone.

Domie de⁹ ōipotēs pa
trū noſtroꝝ abraham
yſaac ⁊ iacob ⁊ ſemini
eoꝝ iuſto. q̄ fecisti celū
⁊ terram cū ōni ornatu eoꝝ. q̄ ſig
naſti mare verbo ꝑcepti tui. q̄ con
cluſiſti abiſſum ⁊ ſignaſti terribi
li ⁊ laudabili nomi tuo. quē om
nes pauent ⁊ tremūt a vultu vir
tutis tue: et inſuſtentabilis ira ſu
ꝑ pctōres ꝯminacōis tue: immen
ſā vero ⁊ inueſtigabil' miā ꝓmiſ
ſiōis tue: qm̄ tu es dn̄s altiſſimus
ſup oēm terrā lōganimis ⁊ multū
miſericors ⁊ penitēs ſup malitiā
hoīm. Tu aūt dn̄e ꝺm bonitatē tu
am ꝓmiſiſti pniā r̄emiſſionis pec
catoꝝ et tu de⁹ iuſtoꝝ nō poſuiſti
penitētiā iuſtis. abrahā yſaac et
iacob. hijs q̄ tibi nō peccauerunt
qm̄ peccaui ſup numeꝝ arene ma
ris. mltiplicate ſūt iniq̄tates mee
incuruatus ſū multo vinculo ferri
⁊ nō eſt reſpiratio m̄. q̄a excitaui
iracundiā tuā ⁊ malū corā te feci
ſtatuens abhōīacōnes et multi
plicās offenſiones. Et nūc flecto
genua cordis mei precās ad te bōi
tatē dn̄e. Peccaui dn̄e peccaui ⁊ ini
q̄tatē meā agnoſco. Peto rogans
te dn̄e remitte m̄ remitte m̄. ne ſi
mul pdas me cū iniq̄tatib⁹ meis
neq̄ in eternū reſerues mala m̄. q̄a
indignū ſaluab' me ꝺm magnā
miā tuā ⁊ laudabo te ſp̄ ōibus
dieb⁹ vite mee: qm̄ te laudat oīs
virtus celoꝝ et tibi ē gloria in ſe
cula ſeculoꝝ amen.

¶ Explicit oratō manaſſes r̄egis iuda. Incipit pfacō bti ierominimi pr̄ſbiteri in librū eſdre.

Utrū difficili⁹ ſit facē
q̄d poſcitis an nega
re necdū ſtatui. Nā
vob' aliquid impan
tib⁹ ānuere ſētētie ē
⁊ magnitudo oneris ipoſiti ita cer
uices pmit ut añ ſb' faſce ruendū
ſit q̄ leuandū. Accedūt ad hoc in
uidoꝝ ſtudia qui oē q̄d ſcribim⁹
reprehendendū putant Et interdū cō
tra ſe ꝯſciā repugnāte publice la
cerāt q̄ occulte legūt intātum ut
clamare ꝯpellar ⁊ dicē. Domine li
bera aiā meā a labijs iniq̄s et a
lingua doloſa. Terti⁹ annus ē q̄
ſemper ſcribitis atq̄ reſcribitis ut
eſdre librū ⁊ heſter vob' de hebreo
trāſferā quaſi nō habeatis greca
⁊ latina volumia aut q̄cq̄d illud
eſt q̄d a vobis vertitur ſtatim ab
ōibus ꝯſpuēdū ſit. Fruſtra aūt
ut ait quidā niti neq̄ aliud fati
gando niſi odiū querere extreme
demētie eſt. Itaq̄ obſecro vos mi
domnio ⁊ rogatiane kariſſimi ut
ꝓuata lectōne ꝯtenti libros nō ef
cibos ingeratis vitetiſq̄ eoꝝ ſup
ciliū q̄ iudicare tm̄ de alijs ⁊ ipi fa
feratis in publicū. nec faſtidioſis
cere nihil nouerūt Si q̄ autem fra
trū ſūt quib⁹ nr̄a n̄ diſplicēt hijs
tribuatis exemplar āmonentes

ut hebrea noīa quorū grandis in
hoc volumine copia eſt diſtincte
⁊ p̄ interualla trāſcribant. Nihil
enim p̄derit emēdaſſe librum niſi
emēdatio librarioꝝ diligentia cō
ſeruet. Nec quēq̄ꝫ moueat q̄ vn⁹
a nob̄ liber edit⁹ ē nec apocripho
rū tercij ⁊ q̄rti libri ſōnijs delectet
q̄ꝛ ⁊ apud hebreos eſdre neemie
q̄ꝫ ſermōes i vnū volumē coartā
tur et q̄ nō h̄n̄tur apud illos nec
de viginti quatuor ſenib⁹ ſūt p̄cul
abiciēda. Si q̄s autē ſeptuaginta
vobis oppoſuerit interp̄tes quo
rū exēplaria varietas ipſa lacera
ta ⁊ euerſa demōſtrat nec poteſt
vtiq̄ꝫ verū aſſeri q̄d diuerſū ē. mit
tite eū ad euāgelia in q̄b⁹ multa
ponūtur q̄ſi de veteri teſtamēto q̄
apud ſeptuaginta interp̄tes nō
h̄n̄tur velut illud. q̄m nazare⁹ vo
cabit ⁊ ex egipto vocaui filiū meū ⁊
videbūt in quē cōpūxerūt. multaq̄ꝫ
alia q̄ latiori op̄i reſeruam⁹. ⁊ que
rite ab eo vbi ſcripta ſunt. Cūq̄ꝫ
p̄ferre non potuerit vos legite de
hijs exēplarib⁹ q̄ nup̄ a nob̄ edi
ta maledicoꝝ q̄tidie linguis cōfo
diūtur. Sꝫ ut ad cōp̄ēdiū veniā cer
te q̄d illatur⁹ ſū eq̄ſſimū ē. Edidi
aliq̄d q̄d nō h̄etur in greco ā alit
h̄etur q̄ꝫ a me verſū eſt. Quid int
p̄retē laniāt. Interrogēt hebreos
⁊ ipſis auctorib⁹ trāſlacōi mee vel
arrogēt vel derogēt fidem. Porro
aliud eſt ſi clauſis q̄d dicit oculis
mihi voluit maledicē. et nō imitā
tur grecoꝝ ſtudiū ⁊ beniuolentiā.
qui poſt ſeptuaginta trāſlatores
iā xp̄i euāgelio choruſcāte iudeos
⁊ hebionitas legis veteris interp̄
tes aquilā videlicꝫ ⁊ ſymachū et
theodocōnē ⁊ curioſe legūt ⁊ p̄ ori
genis laborē in exaplois ecc̄ijs de
dicarūt. Quāto magis latini grati
eē deberent q̄ exultantē cernerent
greciam a ſe aliq̄d mutuari. Pri
mū enī magnoꝝ ſūptuū ē ⁊ infini
te difficultatis exēplaria poſſe h̄re
oīa. deinde etiā q̄ habuerint ⁊ he
brei ſermonis ignari ſūt magis er
rabūt ignorātes q̄s e multis veri⁹
dixerit. Qd etiā ſapiētiſſimō cuidā
nuper apud grecos accidit ut in
terdū ſcripture ſenſū relinquens
vniuſcuiuſlibet interp̄tis ſeq̄ret
errorē. Nos autē q̄ hebree lingue
ſaltē p̄uā habem⁹ ſciā ⁊ latinus
nobis vtcūq̄ꝫ ſermo non deeſt. ⁊
de alijs magis poſſum⁹ iudicare
⁊ ea que ipi intelligim⁹ in nr̄a lin
gua p̄mere. Itaq̄ꝫ licet excedra ſi
bilet victorq̄ꝫ ſynō icendia iactet.
nunq̄ꝫ meum iuuante xp̄o ſilebit
eloquiū. etiam preciſa lingua bal
butiet. Legāt q̄ volūt qui nolunt
abiciāt. Euētilēt apices lr̄as calū
niētur. Magis vr̄a caritate p̄uoca
bor ad ſtudium q̄ꝫ illoruꝫ detracti
one ⁊ odio deterrebor.

Explicit p̄logus. Incipit li
ber eſdre p̄m⁹. Ca. p̄mū.

In anno p̄mo cyri regis p̄ſaꝝ ut
cōpleret v̄buꝫ dn̄i ex ore ihieremie
ſuſcitauit dn̄s ſpiritum cyri regis
p̄ſaꝝ ⁊ trāſduxit vocē in oī rēgno
ſuo. etiā p̄ ſcripturā dicēs. Hec di
cit cyrus rex p̄ſaꝝ. Oīa regna ter
re dedit mihi dn̄s deus celi ⁊ ipſe p̄
cepit mihi ut edificarē ei domū i
ihr̄lm que eſt in iudea. Quis eſt
in vob̄ de vniuerſo populo eius.

Sit dñs illiꝰ cū eo. Aſcēdat ī ihrl'z
q̄ ē in iudea ⁊ edificz domū dei iſrl'
ipſe ē deꝰ q̄ ē in ihrl'm. Et oēs reliq̄
in cūctis locis vbicūq; hitant ad
iuuēt eū viri de loco ſuo. argēto ⁊
auro ⁊ ſb̄a ⁊ pecoribꝰ excepto qđ
voluntarie offerūt tēplo dei qđ ē in
ihrl'm. Et ſurrexerūt pn̄cipes p̄im
de iuda ⁊ beniamī et ſacđotes ⁊ le
uite oīs cuiꝰ ſuſcitauit deꝰ ſpm̄ ut
aſcēdēt ad edificādū tēplū dn̄i
qđ eāt in ihrl'm. Vniūſiq; q̄ erāt
in circuitu: adiuuerēt manꝰ eoꝝ in
vaſis argēteis et aureis. in ſb̄a et
iumentis in ſuppellectili exceptis
hiis q̄ ſpōte obtulerant. Rex q̄ʒ cy
rus ꝑtulerat vaſa tēpli dn̄i q̄ tule
rat nabuchodonoſor de ihrl'm et
poſueāt ea ī tēplo dī ſui. Protulit
āt ea cyrꝰ rex pſaꝝ p manū mitri
datis filij gazabar ⁊ ānumerauit
ea ſaſabaſar pn̄cipi iude et hic ē
numerꝰ eoꝝ. Fiale auree triginta.
fiale argentee mille. cultri viginti
nouē. ſciphi aurei trigīta. ſciphi
argētei ſecūdi q̄dringenti decē. va
ſa alia mille. Oīa vaſa aurea et
argentea qn̄q; milia q̄dringenta
Vniūſa tulit ſaſabaſar cū hiis
q̄ aſcendebāt de trāſmigracōe ba
bilonis in iheruſalē. ¶ Ca. ij.

Hij ſūt āt filij ꝓuīcie q̄ aſcende
rūt de captiuitate quā trāſtu
leāt nabuchodonoſor rex babilo
nis in babilonē. ⁊ reuerſi ſūt ī ihe
ruſalē ⁊ iudeā: vnuſquiſq; in ciui
tatē ſuā q̄ venerūt cū zorobabel et
iheſua. neemia. ſaraia. rahelaya.
mardochay. belſā. meſphar. beg
uai. reū. baana. Nūerꝰ viroꝝ ꝑpli
iſrl'. Filij phares: duo milia cētū
ſeptuagintaduo. Filij ſaphatia:
trecētiſeptuagītaduo. Filij area:
ſeptingētiſeptuagintaqn̄q;. Filij
phetmoab filioꝝ ioſue ioab: duo
milia octingētiduodecī. Filij helā
mille ducētiqn̄quagintaq̄tuor. Fi
lij zethua: nōgētiquadragitaqn̄
q;. Filij zachai: ſeptingētiſexagi
ta Filij bani: ſexcētiq̄dragitaduo
Filij bebai: ſexcētiuigintitres Filij
azgad. milleducētiuigītiduo. Fi
lij adonicam: ſexcentiſexagītaſex.
Filij beguai: duo milia qn̄quagi
taſex. Filij adin: q̄dringentiqn̄q̄
gintaq̄tuor. Filij ather qui erant
ex ezechia: nonagintaocto. Filij
beſai: trecentiuigītitres. Filij iora:
centūduodecim. Filij aſem: ducēti
uigintitres. Filij gebbar: nōgen
tiqn̄q;. Filij bethleem: centūuigin
titres. Viri nethupha: quinq̄gi
taſex. Viri anathot: centūuiginti
octo. Filij azmaueth: quadragin
taduo. Filij cariathiarim cephi
ra ⁊ beroth: ſeptingentiq̄dragita
tres. Filij rama ⁊ gabaa: ſexcenti
uigintivnꝰ. Viri machmas: cētū
uigītiduo Viri bethel ⁊ hai ducē
tiuigītitres. Filij nebo: qn̄q̄ginta
duo. Filij megbis: cētūqn̄q̄ginta
ſex. Filij helam alteriꝰ: milleducēti
qn̄q̄gitaq̄tuor Filij arim: trecētiui
gīti Filij lodadin ⁊ ono: ſeptīgēti
uigītiqn̄q;. filij iericho: trecētiq̄dra
gintaqn̄q;. filij ſenaa: tria milia ſex
cētitrigīta. Sacđotes filij idaia ī do
mo ieſue: nōgētiſeptuagītatres.
filij emer: millequinq̄gītaduo. fi
lij pheſſur: milleducētiq̄draginta
ſeptē. filij arī: mille decē ⁊ ſeptē. Le
uite filij ieſue ⁊ cedmihel filioꝝ o
uie: ſeptuagītaq̄tuor. Cātoēs filij
aſaph: cētūuigītiocto filij iaitoꝝ

Filiȷ̄ ſellū filiȷ̄ atheꝛ filiȷ̄ telmō filiȷ̄
accub filiȷ̄ attita filiȷ̄ ſobai: vniūſi
centumtrigintanouē. Nathinnei
filiȷ̄ ſia filiȷ̄ aſupha filiȷ̄ tebbaoth
filiȷ̄ ceros filiȷ̄ ſiaa filiȷ̄ phadō filiȷ̄
lebana filiȷ̄ azaba filiȷ̄ accub filiȷ̄
agab filiȷ̄ ſelmai filiȷ̄ anā filiȷ̄ gad
del filiȷ̄ gaer filiȷ̄ raahia filiȷ̄ raſin
filiȷ̄ nechoda filiȷ̄ gazē filiȷ̄ azec fi
liȷ̄ phaſea filiȷ̄ beſee filiȷ̄ aſemaa fi
liȷ̄ muni filiȷ̄ nephuſiȝ filiȷ̄ bechue
filiȷ̄ acupha filiȷ̄ azur filiȷ̄ beſluth
filiȷ̄ maida filiȷ̄ arſa filiȷ̄ bercos filiȷ̄
ſiſara filiȷ̄ thema filiȷ̄ naſia filiȷ̄ a
thupha filiȷ̄ ſeruoꝝ ſalomonis.
Filiȷ̄ ſotei filiȷ̄ ſophereth filiȷ̄ pha
ruda filiȷ̄ iala filiȷ̄ dercō filiȷ̄ geddel
filiȷ̄ ſaphata filiȷ̄ athil filiȷ̄ phoce
reth q̄ erant de aſebaim filiȷ̄ ami
Oēs nathinnei ⁊ filiȷ̄ ſeruoruȝ ſa
lomonis trecentinonagintaduo.
Et hiȷ̄ q̄ aſcēderūt de thelmala the
larſa cherub ⁊ don ⁊ mer ⁊ nō po
tuerūt indicaē domū patrū ſuoꝝ
et ſemen ſuū vtrū ex iſrl̄ eēnt. Fi
liȷ̄ dalaia filiȷ̄ tobia filiȷ̄ nechoda
ſexcētiquinq̄gintaduo. Et de filiȷ̄s
ſacerdotū filiȷ̄ iobia filiȷ̄ accos filiȷ̄
berſellai qui accepit de filiabꝰ ber
zellai galaaditis vxoreȝ ⁊ vocatꝰ
eſt noīe eoꝝ. Hiȷ̄ queſierūt ſcrip
turā genealogie ſue et nō inuene
rūt et eiecti ſūt de ſacerdotio. Et di
xit atherſatha eis. ut nō comede
rent de ſancto ſcōꝝ: donec ſurgeret
ſacerdos doctꝰ atqȝ pfectꝰ. Oīs mł
titudo quaſi vnꝰ q̄dragintaduo
milia trecētiſeptuaginta exceptis
ſeruis eoꝝ ⁊ ancillis qui erāt ſep
tē milia trecētitrigintaſepteȝ et in
ipſis cātores atqȝ cātatrices ducē
ti. Eq̄ eorū ſexcentitrigintaſex. mu

li eoꝝ ducētiq̄dragītaq̄nqȝ. came
li eoꝝ quadringētitrigintaq̄nqȝ.
aſini eoꝝ ſex milia ſeptingentiui
ginti. Et de p̄ncipibꝰ patrꝝ cū igre
derent̄ tēplū dn̄i qđ eſt in iheruſa
lē ſponte obtulerūt in domū dei ad
extruendā eam in loco ſuo. Scđm
vires ſuas dederunt impenſas ope
ris. auri ſolidos quadragintami
lia et mille argēti minas q̄nqȝmi
lia ⁊ veſtes ſacerdotales centum.
Habitauerunt ergo ſacerdotes ⁊
leuite ⁊ de populo ⁊ cātorēs ⁊ iani
tores ⁊ nathinnei in vrbibꝰ ſuis
vniuerſuſqȝ iſrl̄ ī cītatibꝰ ſuis.

Iamqȝ venerat mēſis Ca. iiȷ̄.
ſeptimꝰ ⁊ erant filiȷ̄ iſrl̄ in ciuita
tibꝰ ſuis. Congregatus eſt ergo
populꝰ quaſi vir vnꝰ in ihrl̄m ⁊
ſurrexit ioſue filiꝰ ioſedech et fra
tres eius ſacerdotes ⁊ zorobabel
filiꝰ ſalathiel ⁊ frēs eiꝰ ⁊ edifica
uerūt altare dei iſrl̄ ut offerrēt ī eo
holocauſtomata ſic̄ ſcriptū ē in le
ge moyſi viri dei. Collocauerunt
autē altare dei ſup baſes ſuas der
rentibus eos p circuituȝ ꝑplis ter
raꝝ ⁊ obtulerūt ſup illđ holocau
ſtū dn̄o mane et veſpe. Fecerūtqȝ
ſollēnitateȝ tabnaculorū ſic̄ ſcrip
tū ē ⁊ holocauſtū diebꝰ ſingul̄ p
ordinē ſm̄ preceptū opꝰ diei ī die
ſuo ⁊ poſt hec holocauſtū iuge tā
in kalendis q̄ꝫ in vniūſis ſollēni
tatibꝰ dn̄i que erāt ɔ̄ſecrate ⁊ in
ōnibꝰ in quibꝰ vltro offerebatur
munꝰ dn̄o. A p̄mo die mēſis ſep
timi ceperūt offerre holocauſtum
dn̄o. Porro tēplum dei nondū fū
datum erat. Dederunt autē pecuni
as latomis ⁊ cementariȷ̄s cibūqȝ
⁊ potuȝ ⁊ oleum ſydoniȷ̄s tyriȷ̄ſqȝ

ut deferrent ligna cedrina de liba
no ad mare ioppen iuxta qđ p̄ceperat
cyrus rex pſaꝝ eis. Anno autem
ſecūdo aduentꝰ eoꝝ ad tēplū dei i
ihr̄lm mēſe ſecūdo ceperūt zoroba
bel filiꝰ ſalathiel ⁊ ioſue filiꝰ ioſe
dech ⁊ reliq̄ de fr̄ibꝰ eoꝝ ſac̄dotes
⁊ leuite et ōnes q̄ venerāt de cap
tiuitate in ihr̄lm ⁊ ꝯſtituerūt leui
tas a viginti ānis et ſup̄ ut vrgē
rent opꝰ dn̄i. Stetitqꝫ ioſue ⁊ filij
eius ⁊ fr̄es eius cedmihel ⁊ filij eiꝰ
et filij iuda q̄ſi vir vnus ut inſta
rent ſup eos q̄ faciebāt opꝰ in tē
plo dei filij enadab et filij eoꝝ et
fr̄es eoꝝ leuite. Fundato igit̄ a ce
mentarijs tēplo dn̄i ſteterant ſac̄
dotes in ornatu ſuo cū tubis ⁊ leui
te filij aſaph i cimbal̄ ut lauda
rent deū p manꝰ dauid regis iſr̄l.
Et ꝯcīnebant in ymnis ⁊ cōfeſſio
ne dn̄o q̄m bonꝰ: quoniā in eter
nū miſericordia eiꝰ ſup iſr̄l. Oīs
qꝫ populus vociferabat̄ clamore
magno in laudādo dominū eo ꝙ
fundatū eēt templū domini. Pluri
mi etiam de ſacerdotibꝰ ⁊ leuitis et
pn̄cipes p̄rm ⁊ ſeniores q̄ viderāt
templū priꝰ cū fundatū eēt. ⁊ hᵒ
templū in oculis eoꝝ flebāt voce
magna ⁊ multi vociferātes in leti
tia eleuabant vocē. nec poterat q̄ſ
q̄ꝫ agnoſcē vocē clamoris letantiū
⁊ vocē fletus p̄pli. Cōmixtim eñ po
pulus vociferabat̄ clamore mag
no et vox audiebat̄ ꝓcul. Audie
runt autē hoſtes iude ⁊ beniamin
ꝙ filij captiuitatis edificarēt tem
plū dn̄o deo iſr̄l: ⁊ accedētes ad zo
robabel ⁊ ad pn̄cipes p̄rm dixerūt
eis. Edificemꝰ vobiſcum ꝙ ita ut
vos querimꝰ deū veſtrū. Ecce nos

imolauimꝰ victimas a diebꝰ aſſo
raddan regis aſſur qui adduxit
nos huc. Et dixit eis zorobabel et
ioſue et reliqui pn̄cipes p̄rm iſr̄l.
Nō eſt nob̄ ⁊ vobis ut edificemꝰ
domū deo nr̄o. ſed nos ipſi ſoli edi
ficabimꝰ deo noſtro ſicut p̄cepit
nobis cyrus rex pſarū. Factum ē
igit̄ ut populꝰ terre impediret ma
nꝰ p̄pli iude ⁊ turbaret eos in edi
ficando. Cōduxerūt autē adūſus
eos cōſiliatores ut deſtruerēt ꝯſi
liū eoꝝ ōmibꝰ diebꝰ cyri regis per
ſarum. Ca. iiij.

In regno autē aſſueri ipſe ē artar
xerſes: in pn̄cipio regni eiꝰ ſcrip
ſerunt accuſatiōem adūſus habi
tatores iude ⁊ iheruſalem. Et in die
bus artarxerſis ſcripſit beſellam
mitridates ⁊ thabeel et reliqui q̄
erant in cōſilio eoꝝ ad artarxer
ſē regem pſarū. Epiſtola autem ac
cuſacōis ſcripta erat ſyriace et le
gebatur ſermōe ſyro. Reūbeelthe
em ⁊ ſamſai ſcriba ſcripſerūt epi
ſtolā vnā de ihr̄lm artarxerſi re
gi huiuſcemōi Reūbeelthem et ſā
ſai ſcriba ⁊ reliqui ꝯſiliatores eo
rū. dynei ⁊ apharſathei therpha
lei. arphaſei. herchuei. babilonij
ſuſannachei. dyei. ⁊ elamite et ce
teri de gentibꝰ quas trāſtulit ſal
manaſar magnus ⁊ glorioſus et
habitare eas fecit in ciuitatibus
ſamarie ⁊ in reliquis regionibus
trās flumen in pace. Hoc eſt exē
plar ep̄le quā miſerunt ad eum.
Artarxerſi regi ſerui tui viri q̄ ſūt
trās fluuiū ſalutē dicūt. Notū ſit
regi ꝙ iudei qui aſcenderunt a te
ad nos venerunt in iheruſalem
ciuitatem rebellem et peſſimam

quā edificāt extruētes muros ei⁹
⁊ parietes cōponētes. Nūc igitur
notū ſit regi q̄r ſi ciuitas illa edifi
cata fuerit et muri ei⁹ inſtaurati.
tributū ⁊ vectigal ⁊ ānuos reddi
tus non dabunt et vſq; ad reges
hec noxa perueniet. Nos ergo mē
res ſalis qđ in palacō comedim⁹
q̄r leſiōes regis videē nephas du
cim⁹ idcirco miſim⁹ ⁊ nūtiauim⁹
regi ut recenſeas in libris hiſtori
arū patrū tuorū et inuenies ſcrip
tū in ꝯmentariis ⁊ ſcies q̄m vrbs
illa vrbs rebellis ē et nocens regi
b⁹ et prouinciis et bella ꝯcitant̄ in
ea ex dieb⁹ antiq̄s q̄ obrē et ciui
tas illa deſtructa ē. Nūtiam⁹ nos
regi quonia ſi ciuitas illa edifica
ta fuerit ⁊ muri ipſius inſtaurati
poſſeſſionē trās fluuiū nō hēbis.
Verbū miſit rex ad reūbeelthee̜
et ſamſai ſcribā ⁊ ad reliquos q̄
erant in cōſilio eorū hītatores ſa
marie ⁊ ceteris trans fluuiū ſalu
tē dicens ⁊ pacē. Accuſatio quā
miſiſtis ad nos manifeſta lecta ē
corā me et a me preceptū ē ⁊ recē
ſuerūt inuenerūtq; q̄m ciuitas il
la a dieb⁹ antiq̄s adūſū reges re
bellat et ſedicōes et p̄lia cōcitant̄
in ea. Nā et reges fortiſſimi erant
in ihrlm q̄ et dominati ſūt ōni regi
oni q̄ trans fluuiū eſt. Tributum
q̄q; ⁊ vectigal et reddit⁹ accipiebāt
Nūc ergo audite ſētentiā ut phi
beatis viros illos et vrbs illa nō
edificet̄ donec ſi forte a me miſſu̜
fuerit. Videte ne negligēter hoc i
pleatis et paulatī creſcat malum
ꝯtr̄ reges. Itaq; exēplū edicti artax
erxis regis lectum ē corā reūbeel
thee̜ ⁊ ſamſai ſcriba et ꝯſiliariis
eorꝫ et abierūt feſtinī in ihrlm ad
iudeos et phibuerūt eos ī brāchio
et robore. Tūc intermiſſu̜ ē opus
dom⁹ dn̄i in ihrlm et nō fiebat vſ
q; ad annū ſecundū regni darii re
gis perſarꝫ. Capitulū. v.

Prophauerūt autē aggeus
pp̄ha et zacharias fili⁹ addo
pphetantes ad iudeos q̄ erāt ī iu
da et ihrlm in noīe dei iſrl̄. Tunc
ſurrexit zorobabel fili⁹ ſalathiel
⁊ ioſue fili⁹ ioſedech ⁊ ceperūt edi
ficare templū dn̄i in ihrlm ⁊ cum
eis pphete dei adiuuātes eos. In
ipſo autē tēpe venit ad eos thā
tannai q̄ erat dux trans flumē ⁊
ſtarbuzānai ⁊ cōſiliarii eorꝫ ſicq;
dixerūt eis. Quis dedit vobis ꝯſi
liū ut domū hanc edificaretis: et
muros ei⁹ inſtauraretis. Ad qđ
rn̄dim⁹ eis q̄ eēnt nomina hōim
auctorꝫ edificacōnis illi⁹. Oculus
autē dei eorū factus ē ſup ſenes iu
deorꝫ ⁊ nō potuerūt inhibere eos.
Placuitq; ut res ad dariū referre
tur ⁊ tūc ſatiſfacerēt adūſus accu
ſationē illā. Exemplar ep̄le quā
miſit thātannai dux regiōis trās
flumē ⁊ ſtarbuzānai ⁊ ꝯſiliatores
ei⁹ apharſathei q̄ erāt trans flu
mē ad darium rege̜. Sermo quē
miſerāt ei ſic ſcriptus erat. Dario
regi pax ōnis. Notum ſit regi iſſe
nos ad iudeā prouinciā ad domū dei
magni q̄ edificatur lapide īpolito
⁊ ligna ponūtur in parietib⁹ op⁹
q; illud diligēter extruitr̄ ⁊ creſcit
in manib⁹ eorꝫ. Interrogauimus
ergo ſenes illos ⁊ ita diximus eis
Quis dedit vobis poteſtatem ut
domum hanc edificaretis et mu
ros hos inſtauraretis. Sꝫ et noīa

eoꝝ q̄siuim⁹ ab eis ut nūtiarem⁹
tibi scripsim⁹ q̄ noīa eoꝝ viroꝝ
qui sūt pncipes ī eis. Huiuscemo
di autē sermonē rn̄derunt nobis
dicētes. Nos sum⁹ serui dei celi et
terre ⁊ edificam⁹ tēplum qd̄ erat
extructū ante hos annos multos:
qd̄q̄ rex isrl̄ magn⁹ edificauerāt
⁊ extruxerāt. Postq̄ autē ad iracū
diaꝫ ꝓuocauerūt pr̄es nostri deuꝫ
celi: tradidit eos ī man⁹ nabucho
donosor regis babiloīs chaldei do
mūq̄ hanc destruxit et populum
eius trāstulit in babilonē. Anno
autē pmo cyri regis babilonis cy
rus rex ꝓposuit edictū ut dom⁹ dei
edificaret. Nāz ⁊ vasa tēpli dei au
rea ⁊ argētea q̄ nabuchodonosor
tulerat de tēplo qd̄ erat in ierusa
lem et asportauerat ea in tēplum
babiloīs ꝓtulit cyrus rex de tem
plo babilonis ⁊ data sūt sasaba
sar vocabulo quē ⁊ pncipeꝫ cōsti
tuit dixitq̄ ei. Hec vasa tolle ⁊ va
de ⁊ pone ea in templo qd̄ ē in ihe
rusaleꝫ ⁊ dom⁹ dei edificet in loco
suo. Tunc itaq̄ sāsabasar ille ve
nit ⁊ posuit fundamēta templi dī
in ihrl̄m ⁊ ex eo tempe vsq̄ nunc
edificatur ⁊ necdū ꝯpletū ē Nunc
ergo si videtur regi bonuꝫ recēseat
in bibliotheca regis q̄ est in babi
lone vtrū nam a cyro rege iussum
fuerit ut edificaret dom⁹ dei in ihe
rusalē ⁊ volūtatē regis sup hac re
mittat ad nos. ¶ Ca. vi.

Tunc dari⁹ rex pcepit ⁊ recen
suerūt ī bibliotheca librorū
q̄ erant repositi in babilone et īuē
tum ē in ecbathanis qd̄ est castꝝ
in medena ꝓuintia volumen vnū
talisq̄ scriptus erat in eo ꝯmētari
us. Anno pmo cyri regis. Cyrus
rex decreuit ut dom⁹ dei edificaret
q̄ est in ihrl̄m ī loco vbi imolant
hostias et ut ponāt fundamenta
supportantia altitudinē cubitoꝝ
sexaginta et latitudinē cubitoꝝ
sexagita ordies de lapidib⁹ impo
litis tres ⁊ sic ordines de lignis no
uis. Sūptus autem de domo regis
dabūtur. Sꝫ ⁊ vasa templi dei au
rea ⁊ argētea q̄ nabuchodonosor
tulerat de templo ihrl̄m ⁊ attule
rat ea in babilonē reddātur et re
ferātur in templū ihrl̄m in locum
suum q̄ ⁊ posita sūt in templo dei.
Nunc ergo thātannai dux regio
nis q̄ est trans flumen ⁊ starbu
zannai ⁊ ꝯsiliarij vr̄i apharsa
thei q̄ estis trans flumē ꝓcul rece
dite ab illis: ⁊ dimitte fieri tēpluꝫ
dei illud a duce iudeoꝝ ⁊ a senioꝝ
b⁹ eoꝝ ⁊ dom⁹ dei illa edificet ī lo
co suo. Sed ⁊ a me p̄ceptū est q̄d
oporteat fieri a p̄sbiteris iudeoꝝ
illis ut edificet domus dei. Scꝫ ut de
archa regis .i. de tributis q̄ dant
de rēgiōe trās flumē studiose sūp
t⁹ dent viris ill' ne ipediat opus
Qd̄ si necē fuerit ⁊ vitulos ⁊ agnos
⁊ hedos in holocaustū deo celi. fru
mētū sal vinū et oleū s̄m ritū sac̄
dotum qui sunt in ihrusaleꝫ detur
eis per singulos dies. ne sit in ali
quo querimonia ⁊ offerāt obla
tiones deo celi orētq̄ ꝓ vita regis
⁊ filioꝝ eius. A me ergo positum
est decretū ut ōnis homo q̄ hanc
mutauerit iussionem tollatur lig
nū de domo ipsi⁹ ⁊ erigat ⁊ ꝯfiga
tur in eo. dom⁹ autē ei⁹ publicet.
De⁹ autem qui habitare fecit no
men suum ibi dissipet ōnia regna

et populū qui extēderit manū ſuā
ut repugnet et diſſipet domū dei
illam que eſt in ihrlm. Ego dariꝰ
ſtatui decretū qḋ ſtudioſe impleri
volo Igit̄ thantānai dux regiōis
trans flumē ⁊ ſtarbuzānai ⁊ cōſi
liarij eius ſcḋm ꝙ preceꝑat dari
us rex ſic diligent̄ executi ſunt Se
niores autē iudeoꝝ edificabant ⁊
ꝓſperabātur iuxta ꝓphetiā aggei
ꝓphete et zacharie filij addo. Et
edificauerūt ⁊ ꝯſtruxerunt iuben
te deo iſrl̄ et iubente cyro ⁊ dario
et artarxerſe regibꝰ perſaꝝ et cō
pleuerūt domū dei iſtā. vſqꝫ ad di
em tertiū menſis adar: qui ē ānꝰ
ſextus regni darij regiſ. Fecerunt
aūt filij iſrl̄ ſacerdoteſ et leuite et
reliqui filioꝝ trāſmigracōis dedi
cationē domꝰ dei in gaudio et ob
tulerūt in dedicacōne domꝰ dei vi
tulos centū. arietes ducentos. ag
nos quadrigētos. hircos capra
rū ꝓ pccō totius iſrl̄ duodecī iux̄
numerū tribuū iſrl̄. Et ſtatuerūt
ſacerdotes in ordinibꝰ ſuis et leui
tas in vicibꝰ ſuis ſup opera dei in
ihrlm ſicut ſcriptū ē ī libro moy
ſi. Fecerunt autē filij trāſmigracō
nis paſcha qr̄tadecīa die menſis
pͥmi. Purificati enī fuerāt ſacerdo
tes ⁊ leuite q̄ſi vnus: ōnes mūdi
ad ymolandū paſcha vniuerſiſ
filijs trāſmigracōis et fribus ſu
is ſacerdotibꝰ ⁊ ſibi. Et comederūt
filij iſrl̄ qui reuerſi fuerāt de tranſ
migr̄tione ⁊ ōnes q̄ ſe ſepauerāt a
coīnq̄nacōne gentiū terre ad eos
ut quererēt dn̄m deum iſrl̄ Et fece
runt ſollēnitatē azimoꝝ ſeptē die
bꝰ in leticia qm̄ letificauerat eos
dn̄s ⁊ ꝯuerteāt cor eius aſſur ad
eos ut adiuuarēt manꝰ eoꝝ ī ope
domꝰ dn̄i dei iſrl̄. Ca. vij.
Post hec autē verba ī regno
artarxerſis regis pſarum eſ
dras filiuſ ſaraie. filij azarie. filij
helchie. filij ſellum. filij ſadoch. fi
lij achitob. filij amarie. filij azaie
filij maraioth. filij zarie. filij ozi.
filij bocci. filij abiſue. filij finees. fi
lij eleazar. filij aarō ſacerdotiſ ab
initio ipſe eſdras aſcendit de ba
bilone ⁊ ipſe ſcriba velox in lege
moyſi quā dn̄s deus dedit iſrl̄ Et
dedit ei rex ſm manū dn̄i dei eius
bonā ſuper eum omnē peticōnem
eius. Et aſcenderūt de filijs iſrl̄ et
de filijs ſacerdotū ⁊ de filijs leuita
rū ⁊ de cātoribꝰ ⁊ de ianitoribus.
et de nathinneis ī ihrlm āno ſep
timo artarxerſis r̄gis ⁊ venerunt
in ihrlm mēſe quinto ipe ē annꝰ
ſeptimꝰ regis. Quia ī pͥmo die mē
ſis pͥmi cepit aſcēdē de babilone
⁊ pͥmo die mēſ qͥnti venit ī ihrlm
iux̄ manū dī ſui bonā ſup ſe Eſdr̄ſ
ēt parauit cor ſuū ut iueſtigaret le
gem dn̄i ⁊ faceret ⁊ doceret in iſrl̄
p̄ceptum ⁊ iudiciū. Hoc eſt autē
exēplar epiſtole edicti qḋ dedit
rex artarxerſeſ eſdre ſacerdoti ſcri
be erudito ī ſermonibꝰ ⁊ p̄ceptis
dn̄i ⁊ cerimonijs eius ī iſrl̄. Artar
xerſes rex regū: eſdre ſac̄doti ſcri
be legis dei celi doctiſſimo ſalutē.
A me decretū eſt ut cuicūqꝫ placu
erit in regno meo de ꝑplo iſrl̄ ⁊ de
ſacerdotibus eius ⁊ de leuitis ire
in iheruſalē tecum vadat. A facie
enī regis ⁊ ſeptē conſiliatoꝝ eius
miſſus es ut viſites iudeā ⁊ iheru
ſalē in lege dei tui que ē in manu
tua ⁊ ut feras argentū ⁊ auꝝ qḋ

rex ꝛ ꝯſiliatores ei⁹ ſpōte obtulerūt
deo iſrl̄ cui⁹ i ih'rl'm tabnaculū eſt
Et ōne argētū et aurū qd' cūqꝫ iue
neris i vniuerſa ꝓuincia babilo
nis ꝛ ꝑpl's offerre voluerit ꝛ de ſa
cerdotib⁹ q̄ ſpōte obtulerit domui
dei ſui q̄ eſt in ih'rl'm libere accipe
ꝛ ſtudioſe eme de hac pecūia vitu
los·arietes·agnos·ꝛ ſacrificia·ꝛ
libamīa eorū:ꝛ offer ea ſup altarē
tēpli dei vrī qd' eſt in iheruſalē Sꝫ
ꝛ ſi q̄d tibi ꝛ frīb⁹ tuis placuerit de
reliquo argēto ꝛ auro ut faciatis
iuxͣ volūtatē dei vrī facite Vaſa qꝫ
q̄ dant' tibi i miſteriū dom⁹ dī tui
trade i ꝯſpcū dei in ih'rl'm·Sꝫ et ce
tera q̄b⁹ op⁹ fuerit in domū dī tui
q̄ntūcūqꝫ necē eſt ut expēdas dabis
de theſauro ꝛ de fiſco regis ꝛ a me
Ego artaxerſes rex ſtatui atqꝫ de
creui ōnibꝫ cuſtodib⁹ arche pub
lice q̄ ſūt trans flumen ut qd' cūqꝫ
petierit a vobis:eſdras ſacdos ſcri
ba legis dei celi:abſqꝫ mora detis
vſqꝫ ad argēti talenta centū et vſ
qꝫ ad frumēti choros cētū et vſqꝫ
ad vini bathos centuꝫ et vſqꝫ ad
bathos olei centū·ſal vero abſqꝫ
menſura·Oē qd' ad rituꝫ dei celi ꝑ
tinet tribuat' diligent' in domo dī
celi:ne forte iraſcat' cōtra regnuꝫ re
gis ꝛ filiorū ei⁹·Vobis qꝫ notū faci
m⁹ de vniuerſ ſacdotib⁹ ꝛ leuitis
cantoribꝫ ꝛ ianitorib⁹·nathinne
is ꝛ miniſtris dom⁹ dei hui⁹:ut ve
ctigal ꝛ tributū ꝛ ānonas nō ha
beatis poteſtatē iponēdi ſup eos
Tu āt eſdra ſc'dm ſapiētiā dei tui q̄
eſt in manu tua ꝯſtitue iudices ꝛ
ꝑſides ut iudicēt oī ꝑplo q̄ ē trās
flumē:hiis vicꝫ q̄ nouerūt legem
dei tui·ſꝫ et impitos docete libē·Et

ōmis qui nō fecerit legē dei tui ꝛ le
gē regis diligenter iudiciū erit de
eo ſiue in mortē ſiue in exiliū ſiue
i ꝯdēnacōnē ſbſtātie ei⁹ vel certe i
carcerē·Bñdict⁹ domin⁹ de⁹ prm
nr̄orū qui dedit hoc in corde regis
ut glorificaret domū dn̄i que ē in
ih'rl'm et in me inclinauit miaꝫ ſu
am coraꝫ rege ꝛ ꝯſiliatorib⁹ eius
ꝛ vniuerſis pn̄cipib⁹ regis potētī
b⁹·Et ego cōfortatus manu domi
ni dei mei q̄ erat in me cōgregaui
de iſrl̄ pn̄cipes q̄ aſcēderūt mecū·:

Hij ſūt ḡ pn̄cipes ¶ Ca·viij·
familiarū ꝛ genealogia eorū
q̄ aſcēderūt mecū i regno artaxerſ
regis de babilōe·De filijs finees:
gerſō·De filijs ythamar:daniel
De filijs dauid:attus·De filijs ſe
chenie ꝛ de filijs pharos:zachari
as ꝛ cū eo numerati ſūt viri centū
quinquaginta·De filijs phetmo
ab:helioenai filius zaree et cum
eo ducenti viri·De filijs ſechenie:
filius ezechiel et cum eo trecenti
viri·De filijs addan:nabeth fili
us ionathan ꝛ cuꝫ eo q̄nquagin
ta viri·De filijs helam:yſaias fili
us athalie ꝛ cum eo ſeptuaginta
viri·De filijs ſaphatie:zebedia fi
li⁹ michaela cū eo octoginta viri
De filijs ioab:obedia fili⁹ iheihel
ꝛ cū eo ducētidecē ꝛ octo viri·De
filijs ſelomith:fili⁹ ioſphie ꝛ cuꝫ
eo centūſexaginta viri·De filijs be
bai:zacharias filius bebai ꝛ cum
eo vigītiocto viri·De filijs ezeab:
iohānan filius ezethan ꝛ cuꝫ eo
centumdecem viri·De filijs ado
nicam:qui erant nouiſſimi et hec
nomina eorū·heliphelet·ꝛ iheiel·
ꝛ ſamaias ꝛ cū eis ſexaginta viri

De filijs beggui vthai et zachur
⁊ cū eis ſeptuaginta viri. Cōgre
gaui aūt eos ad fluuiū qui decur
rit ad hauua ⁊ manſim⁹ ibi tribus
dieb⁹. Queſiuiq; in pplo ⁊ i ſacer
dotibus de filijs leui et nō inueni
ibi. Itaq; miſi helieżer ⁊ ariel ⁊ ſe
meam et helnathā et arib et alte
rū helnathā et nathā et zachari
am ⁊ meſolam pncipes et ioarib
et helnathā ſapiētes et miſi eos
ad heddo qui ē prim⁹ in caſphie
loco. Et poſui in ore eoꝝ verba q̄
loquerētur ad heddo et ad frēs
eius nathinneos i loco caſphie:
ut adducerent nobis miſtros do
m⁹ dei noſtri. Et adduxerunt nob
per manū dei noſtri bonā ſup nos
viꝝ doctiſſimū de filijs mooli filij
leui filij iſrahel ⁊ ſarabiā et filios
eius ⁊ fratres ei⁹ decē ⁊ octo ⁊ aſa
biam ⁊ cum eo yſaiaz de filijs me
rari fratreſq; ei⁹ ⁊ filios eius vigī
ti. Et de nathinneis q̊s dederāt da
uid et pncipes ad miniſteria leui
tarū: nathinneos ducētos vigin
ti. Omēs hij ſuis noib⁹ vocaban
tur. Et p̄dicaui ibi ieiuniū iuxͣ flu
uiū ad hauua ut affligeremur co
rā dn̄o deo noſtro et peterem⁹ ab
eo viam rectā nobis et filijs nr̄is
vniuerſeq; ſbſtantie nr̄e. Erubui
enī petere regē auxilium et eqtes:
q̊ defenderēt nos ab inimico i via
qꝛ dixeram⁹ regi. Man⁹ dei noſtri
ē ſup omnes qui q̄runt eū in boni
tate ⁊ imperiū ei⁹ ⁊ fortitudo eius
⁊ furor ſup ōnes qui derelinquunt
eū. Ieiunauimus autē et rogaui
m⁹ deum nr̄m p hoc et euenit nob
pſpere. Et ſeparaui de pncipib⁹ ſac
dotū duodecim ſarabiā et aſabiā
et cū eis de fratrib⁹ eoꝝ decē. Ap
pendiq; eis argētum et auꝝ ⁊ va
ſa ꝯſecrata domus dei nr̄i que ob
tulerat rex ⁊ conſiliatores eius et
pncipes ei⁹ vniuerſuſq; iſrl̄ eorū
qui inuenti fuerāt. Et appendi in
manibus eoꝝ argenti talenta ſex
centaquinqͣginta ⁊ vaſa argētea
centum auri centum talenta ⁊ cra
teras aureas viginti q̄ hēbant ſo
lidos millenos ⁊ vaſa eris vulgē
tis optimi duo pulchra ut aurū
Et dixi eis. Vos ſancti domini et
vaſa ſancta ⁊ argentū et aurum
qd ſpōte oblatū eſt domino deo pa
trū noſtroꝝ. Vigilate ⁊ cuſtodite
donec appendatis coraz principi
bus ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ducibꝫ
familiaꝝ iſrl̄ in ihrl̄m in theſau
rū dom⁹ domini. Suſceperūt autē
ſacerdotes ⁊ leuite pond⁹ argēti ⁊
auri et vaſorum ut deferrent ihe
ruſalez in domū dei noſtri. Promo
uimus ergo a flumine ad hauua
duodecima die mēſis p̄mi ut pge
rem⁹ ihrl̄m. Et manus dei noſtri
fuit ſuper nos ⁊ liberauit nos de
manu inimici ⁊ inſidiatoris i via
Et venim⁹ ihrl̄m ⁊ manſim⁹ ibi die
bus trib⁹. Die autē quarta appē
ſum eſt argentū et auꝝ et vaſa i
domo dei noſtri p manuz remoth
filij vrie ſacerdotis et cū eo eleazar
fili⁹ finees. cūq; eis ioſadel filius
ioſue et noadaia fili⁹ bēnoi leui
te iuxͣ numeꝝ et pond⁹ ōniuz. De
ſcriptūq; eſt ōne pond⁹ in tēpore
illo. Sꝫ et q̄ venerant de captiuita
te filij trāſmigͣtionis obtulerunt
holocauſtomata deo iſrl̄ vitulos
duodecī p ōni populo iſrl̄ arietes
nonagītaſex. agnos ſeptuagita

ſeptē hircos ꝓ pctō duodecī oīa ī
holocauſtū dn̄o. Dederūt aūt edi
cta regis ſatrapis q̄ erāt de ꝯſpcū
r̄gis ⁊ ducibꝰ trāſ flumē ⁊ eleua
uerūt populū ⁊ domū dei. ¶ Ca. ix
Poſtq̄ autē hec ꝯpleta ſūt ac
ceſſerūt ad me pn̄cipes dicen
tes. Non eſt ſeparatus populꝰ iſrł
et ſacerdotes ⁊ leuite a popul' ter
rarꝝ et de abhōminacōībꝰ eorꝝ cha
nanei vicʒ ⁊ ethei ⁊ pherezei ⁊ ihe
buſei ⁊ āmonitarꝝ et moabitarꝝ ⁊
egiptiorꝝ et amorreorꝝ. Tulerunt
eīn de filiabꝰ eorꝝ ſibi et filijs ſuis
⁊ ꝯmiſcuerūt ſemen ſcm̄ cū popu
lis terrarꝝ. Manus etiā pn̄cipū et
magiſtratuū fuit in tranſgreſſio
ne hac prima. Cūq; audiſſeʒ ſer
monē iſtū ſcidi palliuʒ meū et tu
nicā ⁊ euelli capillos capitis mei
et barbe et ſedi merens. Cōuene
rūt aūt ad me ōnes qui timebāt
verbū dei iſrł: ꝓ trangreſſiōe eo
rum qui de captiuitate venerāt et
ego ſedebaʒ triſtis vſq; ad ſacrifi
ciū veſptinū. Et in ſacrificō veſper
tino ſurrexi de afflictiōe mea et ſciſ
ſo pallio ⁊ tunica curuaui genua
mea ⁊ expādi manꝰ meas ad do
minū deum meū ⁊ dixi. Deus meꝰ
ꝯfundor et erubeſco leuare faciem
meā ad te: quoniaʒ iniq̄tates nr̄e
multiplicate ſūt ſup caput noſtrꝝ
et delicta noſtra creuerūt vſq; ad
celū a diebꝰ prm̄ noſtrorꝝ. Sed ⁊
nos ipſi peccauimꝰ grauiter vſq;
ad diē hanc: et in iniq̄tatibꝰ nr̄is
traditi ſumꝰ ipſi ⁊ reges noſtri ⁊
ſacerdotes noſtri in manū regum
terrarꝝ et ī gladiū et in captiuita
tē et in rapinā ⁊ in cōfuſionē vul
tus ſicut ⁊ die hac. Et nunc q̄ſi pa
rū et ad momentū facta eſt depre
cacō noſtra apud dn̄m deuʒ nr̄m
ut dimitterent̄ nobis reliq̄e ⁊ da
retur pax illiꝰ in loco ſancto eius
⁊ illuminaret oculos nr̄os deꝰ no
ſter et daret nobis vitaʒ modicā
in ſeruitute noſtra. q̄a ſerui ſumꝰ
⁊ in ſeruitute noſtr̄ nō dereliquit
nos deꝰ noſter ⁊ inclinauit ſuper
nos miaʒ coraʒ rege pſarū. ut da
ret nobis vitaʒ ⁊ ſblimaret domū
dei nr̄i ⁊ extrueret ſolitudīes eius
⁊ daēt nobis ſpē in iuda ⁊ ihrlm
Et nunc q̄d dicemꝰ dn̄e deꝰ nī pꝰ
hec. Quia dereliq̄mꝰ mādata tua
que p̄cepiſti in manu ſeruorꝝ tuo
rū ꝓphetarꝝ dicēs. Terra ad quaʒ
vos ingredimini ut poſſideatis eā
terra immūda ē iuxta immūdici
am populorꝝ ceterarūq; terrarum
abhominacōibꝰ eorꝝ q̄ repleuerūt
eaʒ ab ore vſq; ad os in coinq̄na
tione ſua. Nunc ergo filias veſtras
ne detis filijs eorꝝ et filias eorum
ne accipiatis filijs veſtris ⁊ nō q̄
ratis paceʒ eorꝝ ⁊ pſperitatē eoruʒ
vſq; in eternū ut ꝯfortemini ⁊ co
medatis q̄ bona ſūt terre et hēdes
habeatis filios veſtros vſq; in ſe
culū. Et poſt oīa q̄ venerūt ſuper
nos in opibꝰ nr̄is peſſimis et ī de
licto nr̄o magno. q̄ tu deꝰ nr̄ libe
raſti nos de iniquitate nr̄a ⁊ dedi
ſti nobis ſalutē ſicut eſt hodie ut
non conuerteremur ⁊ irrita facēmꝰ
mādata tua neq; mr̄imonia iūgē
mꝰ cū ꝑplis abhōiacōnū iſtarꝝ. Nū
q̄d iratꝰ es nob vſq; ad ꝯſūmati
onē ne dimittēs nob reliq̄as ad
ſalutē. Dn̄e deꝰ iſrł iuſtꝰ es tu qm̄
derelicti ſumꝰ q̄ ſaluaremur ſic die
hac. Ecce corā te ſumꝰ ī delicto nr̄o

Non em̄ ſtari poteſt corā te ſuper
hoc.

Capitulū. x.

Sic ergo orāte eſdra ⁊ implo
rante deum et flente ⁊ iacen
te an̄ templū dei collectꝰ eſt ad eū
de iſrl̄ cetus grandis nimis viro
rū ⁊ mulierū ⁊ puerorū. Et fleuit
populꝰ multo fletu Et r̄ndit ſeche
nias filiꝰ iehiel de filijs helam et
dixit eſdre. Nos p̄uaricati ſumus
in deum noſtrū et duximꝰ vxores
alienigenas de ꝑplis terre. Et nūc
ſi eſt penitētia in iſrl̄ ſup hoc per
cutiamꝰ fedus cū dn̄o deo noſtro
ut ꝓijciamus vniuerſas vxores ⁊
eos q̄ de hijs nati ſūt. Juxta volū
tatē domini ⁊ eoꝝ qui timēt p̄cep
tum dn̄i dei noſtri ſcd̄m legē fiat.
Surge. tuū eſt diſcernere. noſq; eri
musꝰ tecum. Cōfortare ⁊ fac. Surre
xit ergo eſdras ⁊ adiurauit pn̄ci
pes ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ oēm iſrl̄
ut facerent ſcd̄m verbū hoc. Et iura
uerūt. Et ſurrexit eſdras ante do
mū dei ⁊ abijt ad cubiculū iohan
nan filij eliaſib ⁊ ingreſſus eſt il
luc. Panē nō comedit et aquā n̄
bibit. Lugebat em̄ trāſgreſſionē
eoꝝ qui venerant de captiuitate.
Et miſſa ē vox in iuda ⁊ in ihr̄lm
ōmibus filijs trāſmigꝛ̄tionis ut cō
gregarent̄ in ihr̄lm ⁊ ōmis q̄ non
venerit in tribꝰ diebꝰ iuxta cōſili
um pn̄cipum ⁊ ſeniorū. auferetur
vniūſa ſb̄ſtantia eiꝰ ⁊ ipſe abicie
tur de cetu trāſmigꝛ̄tiōis. Cōuene
runt igit̄ ōnes viri iuda et benia
min in ihr̄lm tribꝰ diebus ipſe ē
menſis nonꝰ. viceſima die mēſis
⁊ ſedit ōmis populꝰ in platea do
mus dei tremētes pro pctō et plu
uijs. Et ſurrexit eſdras ſacerdos
et dixit ad eos. Vos tranſgreſſi
eſtis et duxiſtis vxores alienige
nas ut addētis ſup delictū iſrl̄. Et
nūc date confeſſionē domino deo
patrꝝ veſtroꝝ et facite placitū eiꝰ
⁊ ſeparamini a populis terre et ab
vxoribꝰ alienigenis. Et r̄ndit vni
uerſa multitudo dixitq; voce mag̃.
Juxta verbū tuū ad nos ſic fiat
Verūtamē q2 populꝰ multus eſt
⁊ tēpus pluuie ⁊ nō ſuſtinemus
ſtare foris ⁊ opus nō eſt diei vni
us vel duorū. vehemēter q̄ppe pec
cauimꝰ in ſermōe iſto cōſtituātur
pn̄cipes in vniūſa multitudine ⁊
ōnes in ciuitatibꝰ noſtris q̄ duxe
runt vxores alienigenas veniāt i
tēporibꝰ ſtatutis ⁊ cū hijs ſenio
res ꝑ ciuitatē in ciuitatē ⁊ iudices
eius donec auertat̄ ira dei noſtri
a nobis ſup pctō hoc. Igit̄ iona
than filiꝰ aſahel ⁊ iaazia filiꝰ the
cue ſteterūt ſup hoc ⁊ meſollā et
ſebethai leuites adiuuerūt eos.
Feceruntq; ſic filij trāſmigꝛ̄tiōis. Et
abierunt eſdras ſacerdos et viri
pn̄cipes familiaꝝ in domos p̄rm
ſuorum ⁊ oēs per noīa ſua ⁊ ſede
rūt in die p̄mo menſis decimi ut
q̄rerēt rem Et conſūmati ſūt ōnes
viri qui duxerūt vxores alienige
nas vſq; ad diē p̄mam mēſis pri
mi. Et inuenti ſūt de filijs ſacerdo
tum qui duxerūt vxores alienige
nas de filijs ioſue filij ioſedech et
frēs eiꝰ maſia et eliezer et iarib
et godolia. Et dederūt manus ſuas
ut eicerēt vxores ſuas et ꝓ delicto
ſuo arietem de ouibꝰ offerrēt. Et
de filijs emmer annani et zebedia
Et de filijs ſeriū maſia et helia et ſe
meia iehihel et ozias. Et de filijs

pheſſur: helioenai·maaſia·yſmahel·nathanael·ioſabeth ⁊ heleſa. Et de filijs leuitarum·ioſabeth·et ſemei ⁊ celaia·ipſe ē calitha phathaia·iuda ⁊ eliezer· Et de cantoribus eliaſub ⁊ de ianitoribꝰ·ſelluz ⁊ thelem ⁊ vri· Et ex iſrahel de filijs pharos·remeia ⁊ ezia ⁊ melhia ⁊ miamim ⁊ eliezer ⁊ melchia· banea· Et de filijs elā·mathania·zacharias et ihehihel ⁊ abdi et rimoth ⁊ helia· Et de filijs zethua· helioenai·elyaſib· mathania·et ierimuth ⁊ zabeth ⁊ aziza· Et de filijs bebai· iohannan· anania· zabbai·athalai· Et de filijs bemi· moſolla ⁊ melluch ⁊ adaia·iaſb̄ ⁊ ſaal ⁊ ramuth· Et de filijs phetmoab·edna ⁊ chalaal banaias ⁊ maaſias·mathanias·beſelehel benui ⁊ manaſſe Et de filijs erem· eliezer·ieſue·melchias·ſemeias· ſymeō· beniamin·maloch·ſamarias· Et de filijs aſom·mathanai mathet· azabeth·elpheleth· ihermai manaſſes ſemei De filijs bani·maaddi·amram ⁊ huel·bane aſa ⁊ badaias·cheliau·bānia·marimuth et heliaſib· mathanias· mathanai ⁊ iaſi ⁊ bani ⁊ bēnui·ſemei ⁊ ſalmias ⁊ aathā ⁊ adaias mechnedabai·ſyſai·ſarai·ezrel· ⁊ ſelemau ⁊ ſemeria·ſellū·amaria ioſeph· De filijs nebui·ahihel· mathatias·zabeth·zabia·ieddu ⁊ iohel ⁊ banay· Oēs hij accepāt vxores alienigenas ⁊ fuerūt ex eis mulieres q̄ pepant filios·

Explicit liber eſdre p̄mus Incipit liber neemie q̄ eſt eſdre ſecūdus. Capi p̄mū·

Verba neemie filij helchie· Et factū eſt in menſe caſleu·anno viceſimo ⁊ ego eram in ſuſis caſtro· Et venit anani vnus de fratribus meis ipſe ⁊ viri iuda et interrogaui eos de iudeis qui remāſerant ⁊ ſupāt de captiuitate et de ihrl'm· Et dixerunt mihi· Qui remāſerunt ⁊ derelicti ſunt de captiuitate ibi in prouincia·in afflictiōe magna ſūt ⁊ in obprobrio ⁊ murꝰ ihrl'm diſſipatus eſt ⁊ porte eiꝰ ꝯbuſte ſūt igni· Cū qꝫ audiſſē verba huiuſcemodi ſedi ⁊ fleui ⁊ luxi diebꝰ multis et ieiunabā et orabā ante faciē dei celi ⁊ dixi Queſo dn̄e deꝰ celi fortis magne atqꝫ terribil' qui cuſtodis pactū ⁊ miſericordiā cū hijs q̄ te diligūt ⁊ cuſtodiūt mādata tua Fiāt aures tue auſcultātes ⁊ oculi tui aperti·vt audias oratiōē ſerui tui quā ego oro corā te hodie nocte ⁊ die p filijs iſrl' ſeruis tuis ⁊ cōfiteor p pctīs filiorū iſrl' quibꝰ peccauerūt tibi· Et ego ⁊ domꝰ patris mei peccauimꝰ vanitate ſeducti ſumꝰ ⁊ non cuſtodiuimꝰ mandatū ⁊ cerimonias ⁊ iudicia que precepiſti moyſi famulo tuo· Memento verbi qđ mandaſti moyſi ſeruo tuo dicens· Cū tranſgreſſi fueritis ego diſperdā vos in populos et ſi reuertamini ad me et cuſtodiatis precepta mea et faciatis ea: etiam ſi abducti fueritis ad extrema celi inde congregabo vos et reducam in locum quem elegi vt habitaret nomen meum ibi· Et ipſi ſerui tui ⁊ populus tuus

quos redemiſti in fortitudine tua
magna ⁊ i manu tua valida. Ob
ſecro dñe ſit auris tua attendens
ad orationē ſerui tui ⁊ ad oratio
nē ſeruoꝝ tuoꝝ qui volunt timere
nomē tuū ⁊ dirige ſeruū tuum ho
die ⁊ da ei miſericordiā ante viꝝ
hunc. Ego enim eram pincerna re
gis.

Capitulū .ij.

Factum ē autē in menſe niſā
āno viceſimo artarxerſis re
gis ⁊ vinū erat ante eū. Et leuaui
vinū ⁊ dedi regi ⁊ erā quaſi lāgui
dus ante fatiē eius. Dixitq mihi
rex. Quare vultus tuꝰ triſtis ē cū
te egrotū nō videā? Nō ē hoc fru
ſtra: ſ malum neſcio qđ in corde
tuo eſt. Et timui valde ac nimis ⁊
dixi regi. Rex in eternū viue. Qua
re non mereat vultꝰ meꝰ q ciuitas
domꝰ ſepulchrorū prīs mei deſer
ta eſt et porte eius cōbuſte ſūt ig
ni? Et ait mihi rex. Pro qua re po
ſtulas? Et oraui deū celi ⁊ dixi ad
regem. Si videt regi bonū et ſi pla
cet ſeruꝰ tuus ante fatiē tuam ut
mittas me in iudeā ad ciuitatem
ſepulchri prīs mei ⁊ edificabo eā.
Dixitq mihi rex ⁊ regina que ſede
bat iuxta eū. Vſq ad quod tps
erit iter tuū et quādo reuerteris?
Et placuit āte vultū regis ⁊ miſit
me. Et conſtitui ei tēpus et dixi re
gi Si regi videtur bonū epl'as det
mihi ad duces regionis trās flu
mē ut traducāt me donec veniā i
iudeā ⁊ epiſtolā ad aſaph cuſto
de ſaltus regis. ut det mihi ligna
ut tegere poſſim portas tēpli tur
res domꝰ ⁊ muros ciuitatis ⁊ do
mū quā ingreſſus fuero. Et dedit
mihi rex iuxta manū dei mei bonā
mecum. Et veni ad duces regionis
trans flumē dediq eis epiſtolas
regis. Miſerat autē rex mecū prī
cipes militū et eqtes. Et audierūt
ſanaballath oronites et tobias
ſeruus amanites ⁊ cōtriſtati ſūt af
flictōne magna q veniſſet homo
q quereret pſperitatē filioꝝ iſrl'. Et
veni ihrl'm ⁊ erā ibi tribꝰ diebus
Et ſurrexi nocte ego et viri pauci
mecū ⁊ nō indicaui cuiq qd dñs
dediſſet in corde meo ut facerē in
ihruſalē ⁊ iumentū non erat me
cum niſi aīal cui ſedebā. Et egreſ
ſus ſum p portā vallis nocte ⁊ aū
fontē dracōis ⁊ ad portā ſtercoris
et cōſiderabam murū ihrl'm diſſi
patū et portas eius conſumptas
igni. Et tranſiui ad portā fontis
et ad aque ductū regis et nō erat
locus iumento cui ſedebā ut trā
ſiret. Et aſcendi p torrētē nocte ⁊
ꝯſiderabā murū et reuerſus veni
ad portā vallis et redij. Magiſtratus
autē neſciebāt quo abiſſem aut
quid ego facerē. Sꝫ et iudeis et ſa
cerdotibꝰ et optiatibꝰ et magiſtrā
tibꝰ et reliquis q fatiebant opus
vſq ad id loci nihil indicaueram
Et dixi eis. Vos noſtis afflictōnē
in qua ſumꝰ qa ihrl'm deſerta eſt
et porte eiꝰ ꝯſūpte ſūt igni. Veni
te et edificemꝰ muros ihrl'm et nō
ſimus vltra obprobrium. Et indi
caui eis manū dei mei q eſſet bo
na mecū et verba regis q locutus
ē mihi ⁊ aio. Surgamꝰ et edifice
mꝰ. Et cōfortate ſunt manus eoꝝ
in bono. Audierūt autē ſanabal
lath oronites et tobias ſuꝰ ama
nites et goſem arabs et ſubſāna
uerūt nos et deſpexerūt dixerūtq

Que ē hec res quā facitis. Nūq̄d
cōtra regē vos rebellatis. Et reddidi
eis ſmonē dixiq; ad eos. Deꝰ celi
ipſe nos iuuat ⁊ nos ſerui eiꝰ ſumꝰ
Surgamꝰ ⁊ edificemꝰ. Vob̄ aūt nō
ē pars ⁊ iuſtitia ⁊ memoria i ihr̄lm.

Et ſurrexit eliaſib Ca. iij.
ſacerdos magnꝰ ⁊ frēs eiꝰ ſacer
dotes ⁊ edificauerūt portā gregis.
Ipſi ſcificauerūt eā ⁊ ſtatuerūt val
uas eiꝰ vſq; ad turrim centū cubi
toꝝ. ſcificauerūt eam vſq; ad tur
rim ananehel. Et iuxta eū edifica
uerūt viri iherichō ⁊ iux̄ eos edifi
cauit zacchur filiꝰ amri. Portam
aūt piſciū edificauerūt filij aſnaa
ipſi texerunt eam ⁊ ſtatuerūt val
uas eius ⁊ ſeras ⁊ vectes. Et iuxta
eos edificauit marimuth filius
vrie. filij accꝰ. Et iuxta eū edifica
uit moſollā filiꝰ barachie filius
meſezebel. Et iux̄ eū edificauit ſa
doch filiꝰ baana Et iuxta eū edifi
cauerūt thecuenī. Optimates aūt
eoꝝ nō ſuppoſuerūt colla ſua i ope
re dn̄i dei ſui. Et portā veterē edifi
cauerūt ioiada filiꝰ phaſea ⁊ mo
ſollā filiꝰ beſodia ipſi texerūt eā
⁊ ſtatuerunt valuas eiꝰ ⁊ ſeras ⁊
vectes. Et iux̄ eos edificauerūt mel
chias gabaonites ⁊ iadon mero
nathites viri de gabaon et maſ
pha ꝓ duce q̄ erat in regiōe trās
flumē. Et iuxta eū edificauit eziel
filiꝰ araia aurifex. Et iux̄ eū edifi
cauit ananias filiꝰ pigmētarij: ⁊
dimiſerūt ihr̄lm vſq; ad murum
platee latioris. Et iuxta eū edifica
uit raphaia filiꝰ ahur pn̄ceps vi
ci ihr̄lm. Et iuxta eū edificauit ie
iada filiꝰ aromaph cōtra domū ſu
am. Et iuxta eū edificauit atthus
filiꝰ aſebonie. Mediā ptē vici edi
ficauit melchias filiꝰ erem ⁊ aſub
filiꝰ phethmoab ⁊ turri furnoꝝ.
Et iuxta eos edificauit ſellū filius
aloes: pn̄ceps medie partis vici
ihr̄lm oſee ⁊ filij eiꝰ. Et portā val
lis edificauit ānū et hītatores za
noe: ipſi edificauerūt eā ⁊ ſtatue
runt valuas eiꝰ ⁊ ſeras ⁊ vectes: ⁊
mille cubitos i muro vſq; ad por
tam ſterq̄linij. Et portā ſterq̄linij
edificauit melchias filiꝰ rechab
pn̄ceps vici bethacharen Ipſe edi
ficauit eam ⁊ ſtatuit valuas eiꝰ ⁊
ſeras ⁊ vectes. Et portā fontis edi
ficauit ſellū filius colozai pn̄ceps
pagi maſpha. Ipſe edificauit eā ⁊
texit ⁊ ſtatuit valuas eiꝰ ⁊ ſeras
⁊ vectes: ⁊ muros piſcine ſyloe in
ortū regis: ⁊ vſq; ad gradꝰ q̄ deſcē
dūt de ciuitate dauid. Poſt eum
edificauit neemias filius azboch
pn̄ceps dimidie partis vici beth
ſur: vſq; cōtra ſepulchrū dauid: et
vſq; ad piſcinā q̄ grandi ope cō
ſtructa eſt ⁊ vſq; ad domū fortiū.
Poſt eū edificauerūt leuite: reū fi
lius bēni. Poſt eos edificauit aſe
bias princeps dimidie partis vi
ci ceile in vico ſuo Poſt eum edifi
cauerūt frēs eoꝝ bechui filiꝰ enē
dad pn̄ceps dimidie ptis ceile Et
edificauit iuxta eū azer filiꝰ ioſue
pn̄ceps maſpha mēſurā ſecūdā
cōtra aſcēſū firmiſſimi āguli. Poſt
eū i mōte edificauit baruch filiꝰ
zachai mēſurā ſecūdā ab āgulo
vſq; ad portā domꝰ eliaſib ſacerdo
tis magni. Poſt eū edificauit mel
muth filiꝰ vrie filij atthꝰ mēſurā
ſcdam a porta domꝰ eliaſib: donec
extēderet domꝰ eliaſib. Et poſt eum

edificauerũt ſacerdotes viri de cã
peſtribus iordanis. Poſt eos edi
ficauit beniamĩ ⁊ aſub coñ domũ
ſuam. Et pꝰ eos edificauit azari
as filius maaſie filij ananie ꝯtra
domũ ſuam. Poſt eum edificauit
bẽnui filius ennada menſuraꝫ ſe
cũdam a domo azarie vſqꝫ ad fle
xuraꝫ ⁊ vſqꝫ ad angulũ. Pꝰ eum
edificauit phalel filiꝰ ozi coñ fle
xuram ⁊ turrim q̄ eminet de domo
regis excelſa id eſt in atrio carce
ris. Pꝰ eũ phadaia filius feros
Nathinnei aũt habitabãt i ofel
vſqꝫ cõtra portã aquaꝝ ad oriẽtẽ
⁊ turrim q̄ ꝓminebat. Poſt eos
edificauerũt thecueni menſuram
ſecũdam e regione a turre magna
⁊ eminenti vſqꝫ ad murũ templi
Surſũ autẽ ad portaꝫ equorũ edi
ficauerũt ſacerdotes vnuſquiſqꝫ
coñ domũ ſuaꝫ. Poſt eos edifica
uit ſeddo filius emmer cõtra do
mũ ſuam. Et poſt eũ edificauit ſe
meia filius ſecheme cuſtos porte
orientalis. Poſt euꝫ edificauerũt
anania filius ſelemie ⁊ anon fili
us ſelo ſextus mẽſuraꝫ ſecũdam.
Poſt eũ edificauit meſollam fili
us barachie coñ gazophilatiuꝫ
ſuũ. Poſt eũ edificauit melchias
filiꝰ aurificis vſqꝫ ad domũ nathĩ
neoꝝ ⁊ ſcuta vendẽtiũ. coñ portaꝫ
iudicialẽ ⁊ vſqꝫ ad cenaculuꝫ an
guli. Et int̃ cenaculuꝫ anguli ĩ por
ta gregis edificauerunt artifices
⁊ negotiatores.

Ca. iiij.

Factũ eſt autẽ cũ audiſſet ſa
naballath ꝙ edificaremus
murũ iratus eſt valde. Et motus
nimis ſubſannauit iudeos ⁊ dixit
coraꝫ fratribꝰ ſuis ⁊ frequẽtia ſa
maritanorũ. Quid iudei fatiũt im
becilles. Nũ dimittẽt eos gẽtes.
Num ſacrificabũt ⁊ ꝯplebunt in
vna die. Nunq̃d edificare poterũt
lapides de aceruis pulueris q̃ cõ
buſti ſunt. Sed ⁊ tobias amani
tes ꝓximus eius ait. Edificent. Si
aſcẽderit vulpes tranſiliet muruꝫ
eoꝝ lapideũ. Audi deus nr̃ q̃a facti
ſumꝰ deſpectui. Cõuerte obprobriũ
ſup caput eorũ ⁊ da eos ĩ deſpecti
onẽ in terra captiuitatis. Ne ope
rias iniq̃tateꝫ eoꝝ ⁊ pctm̃ eoꝝ co
ram fatie tua nõ deleatur ꝙ irriſe
rũt edificãtes. Itaqꝫ edificauimꝰ
muꝝ ⁊ cõiunximꝰ totum vſqꝫ ad
partẽ dimidiaꝫ ⁊ ꝓuocatum eſt
cor populi ad operandũ. Factũ ē
autẽ cũ audiſſet ſanaballath et
tobias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ azo
tij ꝙ obducta eſſet cicatrix muri
iheruſalẽ ⁊ ꝙ cepiſſent interrup
ta ꝯcludi: irati ſunt nimis. Et con
gregati ſũt ões ꝑiter ut venirẽt
⁊ pugnarẽt ꝯtra iheruſalẽ et mo
lirent̃ inſidias. Et orauimꝰ deum
noſtꝝ et poſuimꝰ cuſtodes ſuper
murum die ac nocte contra eos.
Dixit autẽ iudas Debilitata ē for
titudo portantis et humꝰ nimia ē
et nos nõ poterimꝰ edificarẽ muꝝ
Et dixerũt hoſtes noſtri Neſciant
et ignorent donec veniamꝰ in me
diũ eoꝝ et interfitiamꝰ eos et ceſ
ſare fatiamꝰ opus. Factuꝫ eſt au
tẽ venientibꝰ iudeis qui hitabãt
iuxta eos et dicẽtibus nobis per
decem vices ex õmibus locis q̃bꝰ
venerant ad nos ſtatui ĩ loco pꝰ
muꝝ p circuitũ populũ in ordinẽ
cum gladijs ſuis et lanceis et ar
cubꝰ. Et pſperi atqꝫ ſurrexi et aio

ad optimates ⁊ magiſtr̄tꝰ ⁊ ad
reliquam partem vulgi. Nolite ti
mere a facie eoꝝ. Dn̄i magni ⁊ ter
ribilis memētote ⁊ pugnate pro
frib9 vr̄is. filijs vr̄is ⁊ filiabꝫ vr̄is
et vxorib9 veſtris ⁊ domib9 vr̄is.
Factū eſt autem cū audiſſent ini
mici nr̄i nuntiatū eſſe nobis: diſſi
pauit de9 conſiliū eorū. Et reuerſi
ſum9 omnes ad muros vn9 q̄ſqꝫ ad
opus ſuū. Et factum eſt a die illa
media ps iuuenū eoꝝ faciebat
op9 et media parata erat ad bel
lum ⁊ lancee ⁊ ſcuta ⁊ arcus ⁊ lo
rice: ⁊ pn̄cipes poſt eos in omi do
mo iuda edificantium muros et
portantiū onera ⁊ iponentiū. Vna
manu ſua faciebat opus ⁊ altera
tenebat gladiū. Edificantiū em̄
vnuſquiſqꝫ gladio erat accinct9
renes. Et edificabāt ⁊ clangebāt
buccina iuxta me. Et dixi ad opti
mates ⁊ ad mḡrat9 ⁊ ad reliquā
partē vulgi. Op9 grāde eſt ⁊ latū
⁊ nos ſeparati ſum9 in muro ꝓcul
alter ab altero. In loco quocūqꝫ
audieritis clangorē tube illuc cō
currite ad nos. De9 noſter pugna
bit ꝓ nobis ⁊ nos ipſi faciam9 op9.
Et media pars noſtꝝ teneat lan
ceas ab aſcenſu auroē donec egre
diantur aſtra. In tēpe qꝫ illo dixi
populo. Vn9 q̄ſqꝫ cum puero ſuo
maneat in medio ihr̄l'm ⁊ ſint vo
bis vices p noctē ⁊ diē ad opan
dum. Ego aūt ⁊ frēs mei et pueri
mei ⁊ cuſtodes q̄ erāt poſt me nō
deponebam9 veſtimēta nr̄a. Vn9
q̄ſqꝫ tm̄ nudabat̄ ad baptiſmū.

Ca. v.

Et factus eſt cla
mor populi ⁊ vxorū ei9 mag
n9 aduerſus frēs ſuos iudeos. Et
erāt qui dicerēt. Filij nr̄i ⁊ filie no
ſtre multe ſunt nimis. Accipiam9
ꝓ pretio eorū frumentū ⁊ come
dam9 ⁊ viuamus. Et erant q̄ dice
rent. Agros noſtros ⁊ vineas et
domos noſtras opponam9 ⁊ acci
piam9 frumentū in fame. Et alij
dicebant. Mutuo ſumam9 pecuni
as i tributa regis demuſqꝫ agros
noſtros ⁊ vineas. Et nunc ſicut car
nes fratꝝ noſtroꝝ ſic carnes nr̄e
ſūt et ſicut filij eorū ita ⁊ filij noſtri
Ecce nos ſubiugam9 filios nr̄os
⁊ filias noſtras in ſeruitutē ⁊ de
filiab9 nr̄is ſunt famule nec habe
mus vnde poſſint redimi ⁊ agros
noſtros et vineas nr̄as alij poſſi
dent. Et iratus ſū nimis: cū audiſ
ſem clamorē eorū ſcd̄m verba hec.
Cogitauitqꝫ cor meū. Et increpui
optimates ⁊ mḡratus ⁊ dixi eis.
Vſuras ne ſinguli a fratribꝫ vr̄is
exigatis. Et ꝯgregaui aduerſum
eos contionē magnā ⁊ dixi eis.
Nos vt ſcitis redemim9 fratres no
ſtros iudeos qui vēditi fuerāt gē
tib9 ſcd̄m poſſibilitatē noſtrā. Et
vos igitur vendite frēs noſtros
⁊ redimem9 eos. Et ſiluerūt nec in
uenerūt q̄d r̄nderēt. Dixiqꝫ ad eos
Nō ē bo res quā facitis. Quarē nō in
timore dei nr̄i āmbulatis ne exprobre
tur nob a gētib9 inimicis nr̄is. Et
ego ⁊ frēs mei ⁊ pueri mei ꝯmoda
uim9 plurimis pecuniā ⁊ frumētū.
Non repetam9 in cōmune iſtud.
Es alienū ꝯcedam9 q̄d debet̄ no
bis. Reddite eis hodie agros ſu
os ⁊ vineas ſuas ⁊ oliueta ſua et
domos ſuas. Quin potiꝰ ⁊ centeſimā
pecunie frumenti vini ⁊ olei quā
exigere ſoletis ab eis date ꝓ illis

Et dixerūt. Reddemꝰ ⁊ ab eis nl
queremꝰ ſicq̧ faciemꝰ ut loqueꝛis
Et vocaui ſacerdotes ⁊ adiuraui
eos ut facerēt iuxta qđ dixerā. In
ſup excuſſi ſinū meū ⁊ dixi. Sic ex
cuciat deus ōnem virū qui nō cō
pleuerit verbum iſtud de domo
ſua ⁊ de laboribꝫ ſuis. Sic excucia
tur ⁊ vacuꝰ fiat. Et dixit vniuerſa
multitudo amē. Et laudauerunt
deū. Fecit ergo populꝰ ſicut erat
dictū. A die autē illa quā p̄cepe
rat rex mihi ut eſſem dux ī terra
iuda ab āno viceſimo vſq̧ ad an
nū triceſimūſecūdum artaxerxiſ
regis p annos duodecī ego ⁊ fra
tres mei annonas q̄ ducibꝰ debe
bant nō comedimꝰ. Duces autē
p̄mi qui fuerūt ante me ḡuauerūt
populū ⁊ acceperūt ab eis in pāe
⁊ vino et pecunia quotidie ſiclos
quadrāginta. Sed ⁊ miniſtri eorū
depreſſerāt populū. Ego autē nō
feci ita ꝓpter timorem dei. Quin po
tius in ope muri edificaui ⁊ agꝝ
nō emi et ōnes pueri mei ꝯgrega
ti ad opus erant. Iudeiq̧ et ma
giſtratus cētūquinquagita viri ⁊
qui veniebāt ad nos de gentibꝰ
que in circuitu noſtro ſūt in men
ſa mea erant. Parabat̄ autē in p
dies ſingulos bos vnꝰ arietes ſex
electi exceptis volatilibꝰ et int̄ di
es decē vina diuerſa ⁊ alia multa
tribuebā. Inſup ⁊ ānonas duca
tus mei nō queſiui. Valde eī erat
attenuatus ꝑpl's. Memēto mei de
us meꝰ in bonū ſm ōnia que feci
populo huic.

Ca. vi.

Factum eſt aūt cū audiſſꝫ ſa
naballath ⁊ tobias ⁊ goſē
arabs et ceteri inimici nrī q̄ edifi
caſſem ego murū ⁊ nō eſſet in ip
ſo reſidua interruptio vſq̧ ad tē
pꝰ aūt illud valuas nō poſueram
in portis miſerūt ſanaballath et
goſen arabs ad me dicētes. Veni
et percutiamꝰ fedꝰ pariter in vicu
lis in campo vno. Ipſi autē cogi
tabant ut facerēt mihi malū. Mi
ſi ergo ad eos nūtios dicens. Opus
grāde ego facio ⁊ nō poſſum deſcē
dere ne forte negligat̄ cū venero ⁊
deſcēdero ad vos. Miſerūt aūt ad
me ſm verbū hoc per quatuor vi
ces ⁊ r̄ndi eis iuxta ſmonē p̄orē.
Et miſit ad me ſanaballath iuxta
verbū prius quinta vice puerū
ſuū et epiſtolā hēbat ī manu ſua
ſcriptam hoc modo. In gētibꝰ au
ditū eſt ⁊ goſen dixit q̄ tu ⁊ iudei
cogitetis rebellare et ꝓpterea edifi
ces murū ⁊ leuare te velis ſup eos
regem ꝓpter quā cauſā ⁊ ꝓphetas
poſueris qui predicent de te in ihe
ruſalem dicētes. Rex in iudea eſt.
Auditurꝰ eſt rex verba hec. Idcir
co nūc veni ut ineamꝰ cōſiliū pa
riter. Et miſi ad eos dicēs. Nō eſt
factum ſcđm verba hec que tu lo
q̄ris. De corde em̄ tuo tu cōponis
hec. Oēs em̄ hij terrebant nos co
gitātes q̄ ceſſarent manꝰ noſtre
ab opere et quieſceremꝰ. Quā ob
cauſā magis cōfortaui manꝰ me
as. Et ingreſſus ſū domū ſamaie
filij dalaie filij methabehel ſecre
to. Qui ait. Tractemꝰ nobiſcū in
domo dei ī medio tēpli et clauda
mus portas edis q̄a venturi ſunt
ut interficiāt te et nocte vēturi ſūt
ad occidendum te. Et dixi. Nū q̄s
q̄ ſimilis mei fugit. Et q̄s ut ego
ingredietur tēplum ⁊ viuet. Nō

ingrediar. Et intellexi ꝙ deus nõ
miſiſſꝫ eũ ſꝫ q̃ſi vaticinãs locutus
eſſet ad me ⁊ tobias et ſanabal
lath ꝯduxiſſent eũ. Accepat enĩ
preciũ vt territus facerẽ ⁊ peccarẽ
et hẽrent malũ qđ exprobrarent
m̃. Memẽto mei dñe ꝓ tobia ⁊ ſa
naballath iux̃ opa eoꝝ talia. ſꝫ ⁊
noadie ꝓphe ⁊ ceteroꝝ ꝓpharum
qui terrebãt me. Cõpletus ẽ aũt
murus viceſimoquĩto die menſis
elul: q̃nquaginta duob⁹ diebus.
Factũ eſt ergo cũ audiſſent oẽs
inimici noſtri vt timerent vniũſe
gentes que erant in circuitu no
ſtro et conciderent intra ſemetip
ſos et ſcirent ꝙ a domino factum
eſſꝫ opus hoc. Sed ⁊ in dieb⁹ illis
multe optimatum iudeoꝝ epiſto
le mittebantur ad tobiam ⁊ a to
bia veniebãt ad eos. Multi enim
erant in iudea habẽtes iuramen
tum eius. qꝛ gener eãt ſechenie fi
lij ioreti et iohãnan fili⁹ eius acce
pat filiã meſollaꝫ filij barachie.
Sꝫ ⁊ laudabãt eũ corã me ⁊ vba
mea nũtiabãt ei Et tobias mitte
bat ep̃las vt terrẽt me. Ca. vij.

POſtꝙ autem edificatus eſt
mur⁹ ⁊ poſui valuas et recẽ
ſui ianitores ⁊ cãtores et leuitas:
precepi anem fratri meo ⁊ anaie
p̃ncipi domus de iheruſalem ipſe
eĩm quaſi vir verax ⁊ timẽs deum
plus ceteris videbatur. Et dixi eis
Non aperiantur porte iheruſalem
vſqꝫ ad calorem ſolis. Cumqꝫ ad
huc aſſiſterent clauſe porte ſũt et
opilate. Et poſui cuſtodes de ha
bitatorib⁹ iheruſalẽ ſingulos per
vices ſuas et vnumquẽqꝫ cõtra do
muꝫ ſuã Ciuitas ãt erat lata nĩs
⁊ grandis ⁊ ꝓpłs puus in medio
eius ⁊ nõ erãt dom⁹ edificate. De
us aũt dedit ĩ corde meo ⁊ ꝯgrega
ui optiates et magiſtratus ⁊ vulgus
vt recẽſerẽ eos. Et inueni libꝝ cẽ
ſus eoꝝ q̇ aſcẽderãt p̃mum et inuẽ
tũ eſt ſcriptũ in eo. Iſti filij ꝓuin
cie q̇ aſcenderũt de captiuitate mi
grantium quos trãſtulerat nabu
chodonoſor rex babilõis ⁊ reuerſi
ſũt in ihrłm ⁊ in iudeã vnuſquiſ
qꝫ in ciuitatẽ ſuã: q̇ venerãt cũ zo
robabel. ioſue. neemias. azarias.
raamias. naamin. mardocheus.
belſar. meſpharat. beggoai. naũ.
baana. Numer⁹ viroꝝ ꝓpłi iſrł Filij
pharos duo milia cẽtũſeptuagin
taduo. Filij ſaphacia: trecẽtiſep
tuagitaduo. Filij area: ſexcẽtiquĩ
q̃gitaduo Filij phetmoab filioꝝ
ioſue ⁊ ioab duo milia octingẽti
decẽ ⁊ octo. Filij helã: mille octigẽ
tiquinq̃gintaq̃tuor. Filij zethua:
nõgẽtiq̃dr̃gitaq̃nqꝫ Filij zachai:
ſeptingentiſexaginta. Filij benui:
ſexcentiquadragintaocto Filij be
bai: ſexcentiuigintiocto. Filij az
gad: duo milia trecẽtiuigintiduo
Filij adonicam: ſexcentiſexaginta
ſeptẽ. Filij beguai: duo milia ſex
aginta ſeptem. Filij adin: ſexcen
ti quinquagintaq̃nqꝫ. Filij ather
filij ezechie: nongentiocto. Filij
aſem: trecentiuigintiocto Filij be
ſai: trecentiuigintiquatuor. Filij
areph: centumduodecim. Filij ga
baon: nonagintaquinqꝫ. Filij be
theleem ⁊ nethupha: cẽtumocto
gĩta octo. Viri anathot: cẽtũuigĩ
ti octo. Viri bethamoth: q̃dragĩ
taduo Viri calathiarim cephira
⁊ beroth ſeptĩgẽtiq̃dragitatres.

Viri rama ⁊ nebo ſexcentiuiginti
vnꝰ. Viri machmas centūuigin
tiduo. Viri bethel ⁊ hai ducētiui
gītitres. Viri nebo alteriꝰ quinq̄
gīnta duo. Viri helam alteriꝰ mil
leducētiq̄nquagītaquatuor. Filij
arem trecentiuigīti. Filij iericho
trecētiquadragintaq̄nq̄ꝫ. Filij lo
dadin ⁊ ono ſeptingētiuigītiunꝰ
Filij ſenaa triamilia nongentitri
gīnta. Sacerdotes. Filij idaia ī do
mo ieſua nōgētiſeptuagītatres.
Filij emmer millequinquaginta
duo. Filij pheſſur mille ducentiq̄
dragintaſeptem. Filij arem: mille
decem ⁊ ſeptē. Leuite. Filij ioſue:
⁊ cedmihel filioꝝ oduie ſeptuagī
taquatuor. Cantores. Filij aſaph
centūquadragītaocto. Janitoēs
Filij ſellū filij ather. filij thelmō.
filij accub. filij athita. filij ſobai.
centūtrigintaocto. Nathinnei. Fi
lij ſoa. filij aſupha. filij theba
oth. filij ceros. filij ſiaa. filij pha
don. filij lebana. filij agaba. filij
ſelmon. filij anan. filij geddel. filij
gaer. filij raahia. filij raſin. filij ne
choda. filij iezez. filij aza. filij pha
ſea. filij beſai. filij munim. filij ne
phuſim. filij bechue. filij acupha.
filij azur. filij beſluth. filij maida.
filij arſa. filij berchos. filij ſizara.
filij thea. filij naſia. filij athupha.
filij ſeruoꝝ ſalomoīs. filij ſothai
filij ſopherech. filij pheruda. filij
iahala. filij dercon. filij gedel. filij
ſaphata. filij athil. filij ſocereth.
qui erāt ortus ex aſbaim filio am
mon. Omnes nathinnei ⁊ filij ſer
uorū ſalomonis trecētinonagīta
duo. Hij ſūt autē qui aſcēderūt de
thelmala thelarſa cherub adon ⁊
emmer ⁊ nō potuerūt indicarē do
mū patrū ſuoꝝ ⁊ ſemen ſuū vtrū
ex iſrl' eſſent. Filij dalaia. filij to
bia. filij nechoda. ſexcētiquadra
gintaduo. Et de ſacerdotibꝰ filij io
bia. filij accos filij berzellai. q̄ acce
pit de filiabꝰ berzellai galaaditi
dis vxorē ⁊ vocatꝰ ē noīe eoꝝ. Hij
queſierūt ſcripturā ſuā in cenſu ⁊
nō inuenerūt ⁊ eiecti ſūt de ſacdo
tio. Dixitq̄ꝫ atherſatha eis ut nō
manducarēt de ſanctis ſanctorū.
donec ſtaret ſacerdos doctꝰ ⁊ eru
ditus. Omnis multitudo q̄ſi vnꝰ
quadragintaduomilia ſexcētiſex
aginta abſq̄ꝫ ſeruis ⁊ ācillis eorū
qui erāt ſeptē milia trecentitrigī
taſeptē ⁊ inter eos cātores ⁊ can
tatrices ducēte. Equi eoꝝ ſexcenti
trigintaſeptē. muli eoꝝ ducentiq̄
dragītaq̄nq̄ꝫ. cameli eoꝝ quadri
gentitrigintaq̄nq̄ꝫ. aſini ſexmilia
ſeptīgentiuiginti. Hucuſq̄ꝫ refert
quid in cōmentario ſcriptū fuerit
exīn neemie hiſtoria texit. Nōnul
li autē de principibus familiaꝝ de
derūt in opus. Atherſatha dedit
ī theſauꝝ auri dragmas mille phi
alas q̄nquaginta tunicas ſacerdo
tales q̄ngentaſtriginta. Et de prī
cipibus familiaꝝ dederunt in the
ſauꝝ operis auri dragmas vigin
ti milia et argenti minas duo mi
lia ducētas. Et qđ dedit reliquus
pplus auri dragmas vigītimilia
⁊ argenti minas duo milia ⁊ tuni
cas ſacerdotales ſexagintaſeptē.
Habitauerunt autē ſacerdotes ⁊
leuite ⁊ ianitores ⁊ cantores et re
liquū vulgus ⁊ nathinnei ⁊ oīs
iſrahel in ciuitatibꝰ ſuis.

Capitulū. viij.

Et venerat menſis ſeptimꝰ.
Filij autē iſrl' erāt in ciuita
tibꝰ ſuis. Cōgregatuſq; oīs pp̄ls
quaſi vir vnꝰ ad plateā q̄ eſt an̄
portaȝ aquaȝ ⁊ dixerūt eſdre ſcri
be vt afferrēt libꝝ legis moyſi quā
p̄cepat dn̄s iſraheli. Attulit ḡ eſ
dras ſacerdos legē coraȝ multitu
dine viroꝝ ⁊ mulieꝝ: cūctiſq; q̄
poterāt intelligere in die p̄ma mē
ſis ſeptimi. Et legit in eo aperte in
platea q̄ erat an̄ portaȝ aquarū.
de mane vſq; ad mediā diē in cō
ſpectu viroꝝ ⁊ mulierū ⁊ ſapien
tium. Et aures oīs populi erant
erecte ad libꝝ. Stetit autē eſdras
ſcriba ſup gradū ligneū quē fece
rat ad loquendum. ⁊ ſteterūt iuxta
eū mathathia ⁊ ſemia ⁊ amia et
vria ⁊ elchia ⁊ maaſia ad dexterā
eius ⁊ ad ſiniſtrā: phadaia. miſa
hel ⁊ melchia ⁊ aſuma ⁊ aſeph da
na zacharia ⁊ moſollaȝ. Et aperu
it eſdras libꝝ coram oī populo
Sup vniuerſū q̄ppe populuȝ emi
nebat. Et cū aperuiſſet eum ſtetit
oīs populus Et bn̄dixit eſdras
domino deo voce magna. Et r̄ndit
oīs populꝰ amen. amē. eleuans
manꝰ ſuas. Et incuruati ſūt ⁊ ado
rauerūt deum p̄ni in terrā. Porro
ioſue et baani et ſerabia. yamin
accub. ſepthai. odia. maaſia. ce
lita. azarias. iozabed. anan. pha
laia leuite. ſilentiū faciebāt in po
pulo ad audiendā legē. Populꝰ
autē ſtabat in gradu ſuo. Et lege
rūt in libro legis dei diſtincte ⁊ ap
poſite ad intelligēduȝ ⁊ intellexe
rūt cū legeretur. Dixit autē neemi
as ipſe eſt atherſatha ⁊ eſdras
ſacerdos ⁊ ſcriba ⁊ leuite interp̄
tātes vniuſo populo. Dies ſcī
ficatus eſt dn̄o deo nr̄o. Nolite lu
gere et nolite flere. Flebat enim
oīs pp̄ls cū audiret verba legis
Et dixit eis. Ite comedite pinguia
⁊ bibite mulſū ⁊ mittite ptes eis
qui nō preparauerūt ſibi q2 ſanctꝰ
dies dn̄i eſt et nolite contriſtari.
Gaudiū etenim dn̄i eſt fortitudo
nr̄a. Leuite autē ſilentiū faciebāt
in oī populo dicētes Tacete quia
dies ſāctus ē ⁊ nolite dolere Abijt
itaq; oīs populꝰ vt comederet ⁊
biberet ⁊ mitterȝ partes ⁊ faceret
leticiaȝ magnā quia intellexerāt
verba q̄ docueāt eos. Et in die ſe
cūdo cōgregati ſunt p̄ncipes fami
liaꝝ vniuerſi populi ſacerdotes ⁊
leuite ad eſdrā ſcribaȝ vt interp̄
taretur eis verba legis. Et inuene
rūt ſcriptū in lege precepiſſe dn̄ȝ
in manu moyſi vt habitēt filij iſ
rahel in tabnaculis in die ſollēni
mēſis ſeptimi ⁊ vt p̄dicēt ⁊ diuul
gēt vocē in vniuerſis vrbibꝰ ſuis
⁊ in ihr̄lm dicētes. Egredimini in
monteȝ ⁊ afferte frondes oliue ⁊
frōdes ligni pulcherrimi. frondes
mirti ⁊ ramos palmaꝝ ⁊ frondes
ligni nemoroſi vt fiant tabnacu
la ſic ſcriptū ē Et egreſſꝰ eſt popu
lꝰ ⁊ attuleīt. Feceruntq; ſibi tabna
cula vnꝰ q̄ſq; i domate ſuo ⁊ i atri
is ſuis ⁊ i atrijs domꝰ dei ⁊ i platea
porte aq̄ꝝ ⁊ i platea porte ephra
im Fecit ḡ vniūſa eccīa eoꝝ q̄ rēdi
erāt de captiuitate tabnacula ⁊ hi
tauerīt i tabnacul'. Nō eñ fecerāt a
diebꝰ ioſue filij nun talit' filij iſrl'
vſq; ad diē illū ⁊ fuit leticia mag
nis Legit āt i libro legis dī p dies
ſinglos a die p̄o vſq; ad diem

nouiſſimū ⁊ fecerūt ſollēnitatem
ſeptē dieb⁹ et in die octauo colle
ctam iuxta ritū. ¶ Ca. ix.
IN die autē viceſimoquarto men
ſis huius ↄuenerūt filij iſrl̄ in ie
iunio ⁊ in ſaccis ⁊ hum⁹ ſup eos
Et ſeparatꝰ eſt ſemē filioꝝ iſrl̄ ab
ōni filio alienigena et ſteterūt ⁊
ↄfitebant̄ peccata ſua ⁊ iniq̄tates
patꝝ ſuoꝝ. Et conſurrexerunt ad
ſtandū ⁊ legerunt in volumine le
gis dn̄i dei ſui quat̄ in die ⁊ quat̄
ↄfitebant̄ ⁊ adorabāt dn̄m deū
ſuum. Surrexerūt autē ſup gradū
leuitaꝝ ioſue ⁊ bani ⁊ cedmihel ſe
ni ſabnia abani ſarebias bani.
thanani ⁊ clamauerūt mag̃ voce
ad dn̄m deum ſuum. Et dixerūt le
uite ioſue et chedmihel bonni aſe
bia ſerebia arebia odaia ſebna
fataia. Surgite bn̄dicite dn̄o deo
noſtro ab eterno vſq; in eternū.
Et bn̄dicāt nomini glīe tue excel
ſo i ōni bn̄dictōe ⁊ laude. Tu ipſe
dn̄e ſolus tu feciſti celum ⁊ celum
celoꝝ ⁊ ōnem exercitum eoꝝ. ter
ram ⁊ vniuerſa q̄ in ea ſūt. maria
⁊ oīa que i eis ſūt Et tu viuificas
ōnia hec ⁊ exercitus celi te adorat
Tu ipſe dn̄e deus qui elegiſti ab
ram et eduxiſti eum de igne chal
deoꝝ ⁊ poſuiſti nomen eius abra
hā ⁊ inueniſti cor eius fidele corā
te ⁊ pcuſſiſti cum eo fed⁹ ut daēs
ei trā chananei ethei euei ⁊ amor
rei ⁊ pherezei et iebuſei ⁊ gerge
ſei ut dares ſemini eius. Et imple
ſti verba tua quoniā iuſt⁹ es. Et
vidiſti afflictōem pr̄m noſtroꝝ
in egipto clamorēq; eorum audi
ſti ſup mare rubꝝ ⁊ dediſti ſigna
⁊ portenta in pharaone et in vni
uerſis ſeruis ei⁹ ⁊ i ōni pp̄lo terre
illius. Cognouiſti eni q̄ſi ſuperbe
egerāt ↄtra eos ⁊ feciſti tibi nomē
ſicut ⁊ i hac die. Et mare diuiſiſti
an̄ eos et trāſierūt p mediū maris
in ſicco. Perſecutores autē eorū
pieciſti i profundū q̄ſi lapidem i
aq̄s validas ⁊ i columna nubis
ductor eorū fuiſti per diem ⁊ in co
lūna ignis per noctē ut appareret
eis via per quā ingrediebantur.
Ad montē q; ſynai deſcendiſti ⁊
locutus es cū eis de celo ⁊ dediſti
eis iudicia recta ⁊ legem veritatis
cerimonias et precepta bō. Et ſab
batū ſāctificatū tuū oſtēdiſti eis.
⁊ mandata ⁊ cerimonias ⁊ legē
pcepiſti eis in manu moyſi ſerui
tui. Panem q; de celo dediſti eis in
fame eoꝝ ⁊ aquā de petra eduxi
ſti eis ſitientib⁹. Et dixiſti eis ut i
grederent̄ ⁊ poſſiderēt terrā ſuper
quā leuaſti manū tuā ut traderes
eis. Ipſi vero ⁊ pr̄es noſtri ſupbe
egerunt ⁊ indurauerunt ceruices
ſuas ⁊ nō audierūt mandata tua
⁊ noluerunt audire et nō ſunt re
cordati mirabiliū tuoꝝ que fece
ras eis. Et indurauerunt ceruices
ſuas ⁊ dederūt caput ut ↄuerterē
tur ad ſeruitutē ſuā q̄ſi per ↄten
tionē. Tu autē de⁹ ꝓpitius clemēs
⁊ miſericors lōganimis et multe
miſeratōis nō dereliquiſti eos. Et
quidē cū feciſſent ſibi vitulū con
flatilē ⁊ dixiſſent. iſte eſt de⁹ tuus
qui eduxit te de egipto. fecerunt q;
blaſphemias magnas. tu autem
in miſericordijs tuis multis nō di
miſiſti eos in deſerto. Columna nu
bis n̄ receſſit ab eis p diem ut du
ceret eos in viam ⁊ colūna ignis

ꝑ noctē vt oſtēderet eis iter ꝑ qđ
ingrederētur. Et ſpm̄ tuū bonū de
diſti q̄ doceret eos ⁊ mãna tuū n̄
ꝓhibuiſti ab ore eoꝝ ⁊ aquā de
diſti eis in ſiti. Quadrīginta ãnis
paviſti eos in deſerto nihilq̄ʒ eis
defuit. Veſtimēta eoꝝ n̄ inveteta
uerūt ⁊ pedes eoꝝ nō ſunt attriti
Et dediſti eis regna ⁊ populos et
partitus es eis ſortes. Et poſſede
runt terrā ſeon ⁊ terram r̄gis eſe
bon ⁊ terrā og r̄gis baſan. Et mł
tiplicaſti filios eorū ſicut ſtellas
celi ⁊ adduxiſti eos ad terrā de q̄
dixeras pr̄ibus eorum vt ingrede
rent̄ ⁊ poſſiderent. Et venerūt filij
⁊ poſſederūt terrā. Et hūiliaſti co
ram eis habitatores terre chana
neos ⁊ dediſti eos in manu eorū
⁊ r̄ges eoꝝ ⁊ populos terre vt fa
cerent eis ſic placebat illis. Cepe
rūt itaq̄ʒ vrbes munitas ⁊ humū
pinguē et poſſederunt domos ple
nas cunctis bonis. ciſternas ab
alijs fabricatas vineas et oliue
ta et ligna pomifera multa. Et co
mederūt ⁊ ſaturati ſūt ⁊ impigua
ti ſūt ⁊ abundauerūt delicijs ī bo
nitate tua magna. Prouocauerūt
autē te ad iracūdiā ⁊ receſſerūt a
te ⁊ ꝓiecerunt legem tuā poſt t'ga
ſua. Et ꝓphās tuos occiderūt qui
ꝯteſtabant̄ eos vt reuerterentur
ad te: feceītq̄ʒ blaſphemias gran
des. Et dediſti eos in manu hoſti
um ſuoꝝ ⁊ afflixerūt eos. Et in tem
pore tribulacōnis ſue clamauerūt
ad te ⁊ tu de celo audiſti ⁊ ſc̄m mi
ſeracōes tuas multas dediſti eis
ſaluatores q̄ ſaluarēt eos de mãu
hoſtiū ſuorū. Cūq̄ʒ requieuiſſent
reuerſi ſūt vt facerēt malū in ꝯſpe
ctu tuo: ⁊ dereliquiſti eos in mãu
inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ poſſiderūt eos. Cō
uerſiq̄ʒ ſunt ⁊ clamauerūt ad te.
Tu autē de celo exaudiſti ⁊ libera
ſti eos in miſericordijs tuis mł'tis
temporibus ⁊ conteſtatus es eos
vt reuerterētur ad legē tuā. Ip
ſi vero ſuperbe egerūt ⁊ nō audierūt
mãdata tua ⁊ in iudicijs tuis pec
cauerūt que faciet homo ⁊ viuet
in eis. Et dederūt humerū receden
tē ⁊ ceruicē ſuam indurauerūt nec
audierūt. Et ꝓtraxiſti ſuper eos an
nos multos ⁊ ꝯteſtatus es eos in
ſpū tuo ꝑ manū ꝓphāꝝ tuorū ⁊
non audierūt ⁊ tradidiſti eos in
manū ꝓploꝝ terrarum. In miſeri
cordijs aūt tuis plurimis nō feci
ſti eos in cōſumpcōem: nec dereli
quiſti eos quoniā de⁹ miſeracio
nū ⁊ clemēs es tu. Nūc itaq̄ʒ deus
noſter magne fortis ⁊ terribilis
cuſtodiēs pactū ⁊ miſericordiā
ne auertas a facie tua ōnē labo
rem qui inuenit nos reges nr̄os.
ꝑncipes nr̄os ⁊ ſacerdotes nr̄os
et ꝓphetas nr̄os ⁊ pr̄es noſtros ⁊
ōnē populū tuū a dieb⁹ regis aſ
ſur vſq̄ʒ ī diē hāc. Et tu iuſt⁹ es ī oī
b⁹ q̄ venerūt ſuper nos. q2 veritatē fe
ciſti. nos āt ipie egim⁹. Reges nr̄i
ꝑncipes nr̄i. ſacđotes nr̄i ⁊ pr̄es nr̄i
n̄ fecerūt legē tuā ⁊ n̄ attēderūt man
data tua et teſtimonia tua q̄ teſtifi
cat⁹ es ī eis. Et ipi in r̄gnis ſuis bo
nis ⁊ ī bōitate tua multa quā dede
ras eis ⁊ ī t'ra latiſſimā ⁊ pigui quā
tr̄didetâs in ꝯſpcū eoꝝ n̄ ſeruierūt ti
bi nec reuſi ſūt a ſtudijs ſuis peſſi
mis. Ecce nos ipſi hodie ſerui ſum⁹
⁊ terra quam dediſti patrib⁹ no
ſtris vt comederent panem eius.

et que bōna ſunt eius et nos ipſi
ſerui ſumꝰ in ea· Et fruges eiꝰ mł
tiplicāt᷑ regibꝰ quos poſuiſti ſup
nos ꝓpter peccata nr̄a et corpibꝰ
noſtris dn̄antur ⁊ iumentis nr̄is
ſm̄ volūtatem ſuaꝫ et in tribulati
one magna ſumꝰ·

¶ Ca·x·

Super ōmibꝰ ergo hijs nos
ipſi percutimꝰ fedus ⁊ ſcribi
mꝰ et ſignant principes noſtri le
uite noſtri et ſacᵭotes nr̄i· Signa
tores autē fuerūt neemias ather
ſatha· filiꝰ achelai ⁊ ſedechias· ſa
raias· azarias· iheremias· phesſur·
amaias· melchias· accus ſebeia·
mellucmaarez· merimuth· obdi
as· daniel· genton· baruch· mo
ſollam· abia· miamin· mazia· bel
ga· ſemeia· hij ſacᵭotes· Porro le
uite ioſue filiꝰ azaria· bennui de fi
lijs enadad· cedmihel ⁊ frēs eoꝝ
ſechenia· odeuia· celita· phalaia·
anan· micha· roob· aſebia· zac
chur· ſerebia· ſabania· odia· ba
ni· banin· Capita populi feros
phetmoab· elaz· zethu· bani· bon
ni· azgad· bebai· adonaia· beggo
ai· adin· ather· ezechia· azur· ode
uia· aſum· beſai· areph· anathot·
nebai· mechphia· moſollaz· azir
meſizabel· ſadoch· ieddua· felthia
anā· ania· oſee· anania· aſub· alo
es· phaleam· ſobech· reū· aſebna
madſia· ethaia· hanā· anā· mel
luch· arem· baana: ⁊ reliqui de po
pulo· Sacerdotes· leuite· ianitoēs
⁊ cātores· nathinnei et ōnes qui
ſe ſepauerūt de populis terrarum
ad legem dei· vxores eoruꝫ· filij eo
rum ⁊ filie eorū· ōnes qui poterāt
ſapere ſpondētes pro fratribꝰ ſuis
optimates eorū ⁊ qui veniebant

ad pollicendū ⁊ iurandū ut ābu
larent in lege dn̄i quaꝫ dederat in
manu moyſi ſerui ſui ut facerent
et cuſtodirent vniuerſa mādata
domini dei noſtri ⁊ iuditia eiꝰ ⁊ ce
rimonias eiꝰ ⁊ ut n̄ daremꝰ filias
noſtras populo terre et filias eo
rum nō acciperemꝰ filijs noſtris
Populiquoqꝫ terre qui importāt
venalia ⁊ ōnia ad vſum per diem
ſabbati ut vendant non accipie
mꝰ ab eis in ſabbato et in die ſcā
ficato· Et dimittemus ānum ſepti
mū ⁊ exactōem vniuerſe manus
Et ſtatuemꝰ ſup nos precepta ut
demꝰ tertiā partē ſicli per annum
ad opꝰ domꝰ dei noſtri ad panes
ꝓpoſitionis ⁊ ad ſacrifitium ſēpi
ternū ⁊ i holocauſtū ſempiternuꝫ
in ſabbatis in kalendis i ſollem
nitatibꝰ ⁊ in ſācxificatis ⁊ pro pec
cato ut exoretur ꝓ iſrł ⁊ in ōnem
vſum domꝰ dei noſtri· Sortes ērgo
miſimꝰ ſup oblationem lignorū
inter ſacerdotes ⁊ leuitas ⁊ popu
lum ut inferrent᷑ i domuꝫ dei nr̄i p
domos patꝝ noſtroꝝ p tempora
a temporibꝰ anni vſqꝫ ad ānum
ut arderent ſup altare dn̄i dei no
ſtri ſicut ſcriptum eſt i lege moy
ſi· Et ut afferremꝰ p̃mogenita ter
re noſtre ⁊ primitiua vniuerſi fru
ctus ōnis ligni ab āno in ānum i
domo domini ⁊ p̃mitiua filiorum
noſtroꝝ et pecoꝝ ſicut ſcriptum ē
in lege et primitiua boū noſtrorū
⁊ ouium noſtrarū ut offerrētur i
domo dei noſtri ſacerdotibꝰ q̃ mi
niſtrāt in domo dei noſtri· Et p̃mi
tias ciboꝝ noſtroꝝ ⁊ libaminum
noſtroꝝ ⁊ poma omnis ligni vin
demieqꝫ ⁊ olei afferemꝰ ſacᵭotibꝰ

ad gazophilatiū dei noſtri et de
cimā partē terre noſtre leuitis Ip
ſe leuite decimas accipient ex oi
b9 ciuitatib9 operū noſtrorū. Erit
āt ſacerdos fili9 aaron cū leuitis
in decimis leuitarum et leuite offerēt
decimā partē decime ſue in domo
dei noſtri ad gazophilatium in do
mo theſauri. Ad gazophilatiū ei
deportabūt filij iſrl et filij leui pri
micias frumēti et vini et olei et ibi
erūt vaſa dnī ſanctificata et ſacer
dotes et cantores et ianitores et mi
niſtri et non dimittemus domū dei
noſtri. Ca. xi.

Habitauerūt aūt pncipes po
puli in ihrlm. Reliqua vero
plebs miſit ſortē vt tolleret vnā
partem de decem q habitaturi eēnt
in ihrlm ciuitate ſancta. nouē ve
ro partes in ciuitatibus. Bndixit
autē popul9 ōnib9 viris q ſe ſpon
te obtulerant vt habitarēt in ihe
ruſalē. Hij ſunt itaq principes p
uincie qui habitauerūt in ihrlm
et i ciuitatib9 iuda. Habitauit au
tē vnuſquiſq in poſſeſſione ſua i
vrbib9 ſuis iſrl: ſacerdotes. leui
te. nathinnei et filij ſeruorum ſalo
monis. Et in ihrlm habitauerūt
de filijs iuda et de filijs beniamin
De filijs iuda: athaias filius azi
am. filij zacharie. filij amaie. filij
ſaphatie. filij malalehel De filijs
phares: iſmaaſia. fili9 baruch. fi
lius coloza. fili9 aſia. filius adda
ia. fili9 ioarib. fili9 zachaie. filius
ſilonites. Omnes filij phares qui
habitauerūt in ihrlm qdringen
tiſexaginta nouem viri fortes. Hij
ſūt autē filij beniamin. Sellū fili9
moſollā. fili9 ioed. fili9 phadaia

fili9 colaia. fili9 maſia. filius ethe
el. fili9 yſaia. Et poſt eum gebbai
ſellai nōgentiuigītiocto. Et iohel
filius zechri prepoſitus eorum et iu
das fili9 ſemua ſup ciuitatē ſcds
Et de ſacerdotib9 idaia fili9 ioarib
iachin. ſaraia fili9 helchie. filius
moſollam. fili9 ſadoch. fili9 merai
oth. filius ahitob pnceps dom9
dei: et frēs eorū faciētes opa tēpli
octīngētiuigītiduo Et adaia fili9
ieroam. fili9 pheleia. fili9 amſi. fili
us zachaie. fili9 pheſſur. fili9 mel
chie et fratres eius pncipes prm
ducētiquadragintaduo. Et ama
ſai. filius azrihel. filius azi. filius
moſollamoth. fili9 emmer et fra
tres eorum potētes nimis: centūui
gintiocto et ppoſitus eorū zabdi
hel filius potentū. Et de leuitis: ſe
beia filius aſob. filius azaricam:
fili9 aſabia. fili9 boni et ſabathai
et ioſabeth. ſup ōnia opa q erant
forinſec9 in domo dei a principibus
leuitarum Et mathania fili9 micha
filius zebedei filius aſaph prin
ceps ad laudandum et ad cōfiten
dū in oratōe et bechecias ſecūdus
de fratrib9 eius et abda filius ſa
mua. filius galal. fili9 ydithum
Omnes leuite in ciuitate ſancta:
ducenti octogintaquatuor Et iani
tores: accub telmō et fratres eorum
qui cuſtodiebāt hoſtia: centum
ſeptuagītaduo. Et reliqui ex iſra
hel ſacerdotes et leuite in vniuer
ſis ciuitatibus iuda. vnuſquiſq
in poſſeſſione ſua et nathinnei q
habitabāt in ofel et ſyaha et gaſ
pha de nathīneis et epis leuitarum
in iheruſalem: azzi fili9 bāni. filius
aſabie. fili9 mathaie. fili9 micha

de filijs aſaph cantoēs i miniſte
rio dom⁹ dei. Preceptū quippe re
gis ſup eos erat ⁊ ordo in cantori
bus p dies ſingulos ⁊ fathaia fi
lius meſezebel. de filijs zara. filij
iuda in manu regis iuxta ōne ver
bum populi ⁊ in domib⁹ p oēs re
giōes eoꝝ. de filijs iuda hitaue
runt in cariatharbe ⁊ in filiabus
eius ⁊ in dibona in filiabus ei⁹. ⁊
in capſeel ⁊ in viculis eius ⁊ in ie
ſue ⁊ in molada ⁊ in bethfaleth.
⁊ i aſerſual et i berſabee et in filia
b⁹ eius ⁊ in ſicelech et in mocho
na ⁊ in filiab⁹ eius ⁊ in remmō ⁊
i ſara ⁊ i ierimuth. zonoa. odollā
et i villis eaꝝ lachis ⁊ i rgionib;
ei⁹. azecha ⁊ i filiab⁹ ei⁹. Et māſe
runt in berſabee vſq; ad vallē en
non. Filij autē beniamin. ageba
mechmas et hai. et bethel ⁊ filia
bus eius anathot. nob. anana.
aſor. rama. gethai. madid. ſebo
im. neballath. et ono ville artifi
cū ⁊ de leuitis portiones iude beni
amin.

Capitulū. xij.

Hij ſunt autē ſacerdotes ⁊ leui
te qui aſcenderūt cū zoroba
bel filio ſalathiel et ioſue ſaraia.
iheremias. eſdras. amaria. mel
luch. accus. ſechenias. reū. meri
muth. addo. genthon. abya. mia
mi. madia. belga. ſemeia ⁊ ioarib
et ydaia. ſellum. amoch. elceia. a
daia. Iſti pncipes ſacerdotū ⁊ fra
tres eoꝝ in dieb⁹ ioſue. Porro le
uite. ieſua. bennui. cedmihel. ſara
bia. iuda. mathanias. ſuper ym
nos ipſi ⁊ fratres eoꝝ: et becbetia
atq; ethanni ⁊ fratres eoꝝ vnuſ
quiſq; in offitio ſuo. Ioſue autem
genuit ioachim ⁊ ioachim genu
it eliaſib. ⁊ eliaſib genuit ioiada
⁊ ioiada genuit ionathā ⁊ iona
thā genuit ieddua. In dieb⁹ au
tē ioachim erāt ſacerdotes: pnci
pes familiarū ſaraie. maarie. ihe
remie. anamie. eſdre. moſollam.
amarie. iohannan. milico. iona
thā. ſebemie. ioſeph. aran. edna.
maraioth. elci. adaie. zacharie.
genthon. moſollā. abie. zechri.
miamin. ⁊ moadie. felti. belge. ſā
mua. ſemeie. ioathā. ioarib. ma
thanai. iodaie. azzi. ſellai. celaie
mochober. elchie. aſebie. ydaie.
nathanahel. Leuite in dieb⁹ elia
ſib. ⁊ ioiada. ⁊ ionathā ⁊ ieddoa
ſcripti pncipes familiaꝝ ⁊ ſacerdo
tes in regno darij perſe. Filij leui
pncipes familiaꝝ ſcripti i libro v
borum dieꝝ et vſq; ad dies iona
than filij eliaſib. Et pncipes leui
tarū. aſebia. ſerebia ⁊ ieſue filiuſ
cedmihel et fratres eoꝝ p vices ſu
as ut laudarēt et ɔfiterent̄ iuxta
preceptū dauid viri dei et obſua
rent eque p ordinē. Mathania et
becbetia et obedia. moſollā. thel
mon. accub. cuſtodes portaꝝ et ve
ſtibuloꝝ ante portas. Hij i dieb⁹
ioachim filij ioſue. filij ioſedech et
in dieb⁹ neemie ducis et eſdre ſa
cerdotis ſcribeq;. In dedicacōe aūt
muri iheruſalē rquiſierūt leuitas
de ōmib⁹ locis ſuis ut adducerēt
eos i iheruſalē et facerēt dedicacō
nē et leticiā in actōne grarum. cā
tico et in cymbal' pſalterijs et cy
tharis. Congregati ſūt autē filij
cantoꝝ et de campeſtrib⁹ circa ihe
ruſalē et de villis necuphati et de
domo galgal et de rgionib⁹ geba
et azmaueth qm̄ villas edificarēt

ſibi cantores in circuitu ihr̄lm. Et
mundati ſūt ſacerdotes ⁊ leuite:
⁊ mundauerūt populū ⁊ portas
⁊ murū. Aſcendere autē feci pn̄ci
pes iuda ſup murū ⁊ ſtatui duos
magnos choros laudantiū. Et ie
runt ad dexterā ſup murū ad por
tam ſterquilinij. Et iuit poſt eos
oſaias ⁊ media pars pn̄cipū iu
da et azarias eſdra ⁊ moſollam
iuda ⁊ beniamin ⁊ ſemeia ⁊ iere
mia. Et de filijs ſacerdotū in tubis
zacharias filiꝰ ionathan. filiꝰ ſe
meie. filiꝰ mathanie. filiꝰ micha
ie. filius zechur. filiꝰ aſaph: ⁊ fra
tres eius ſemeia ⁊ azarel. malalai
galalai. maai. nathanahel et iu
da ⁊ anani. in vaſis cātici dauid
viri dei ⁊ eſdras ſcriba ante eos i
porta fontis. Et cōtra eos aſcende
runt in gradibꝰ ciuitatis dauid:
in aſcēſu muri ſup domū dauid ⁊
vſq; ad portā aquarū ad oriētē.
Et chorꝰ ſecūdꝰ grās r̄ferētiū ibat
ex aduerſo ⁊ ego poſt eum: ⁊ me
dia pars ppl̄i ſup murū ⁊ ſup tur
rim furnorū ⁊ vſq; ad murū latiſ
ſimū: ⁊ ſup portā ephraim: ⁊ ſup
portā antiquā: ⁊ ſup portā piſci
um ⁊ turrim ananehel et turrim
emath ⁊ vſq; ad portā gregis et
ſteterūt in porta cuſtodie. Steterūt
q; duo chori laudantiū in domo
dei ⁊ ego ⁊ dimidia pars mgr̄atu
um mecū. Et ſacerdotes. eliachim
maaſia miamin. michea. helioe
nai. zacharia ⁊ anania in tubis ⁊
maaſia et ſemeia ⁊ eleazer et azi
⁊ iohannan ⁊ melchia ⁊ elam ⁊
ezer. Et clare cecinerunt cantores
⁊ iezraia p̄poſitus. Et imolauerūt
in die illa victimas magnas ⁊ le
tati ſūt. Deꝰ ei letificauerat eos le
ticia magna. Sed ⁊ vxores eorū ⁊
liberi gauiſi ſūt ⁊ audita ē leticia
ihr̄lm ꝓcul. Recēſuerūt q; in die il
la viros ſup gazophilatia theſau
ri ad libamina ⁊ ad primicias ⁊
ad decimas: vt introferrēt p eos
pn̄cipes ciuitatis in decore gracia
rū actōnes ſacerdotes ⁊ leuitas. q̄r
letificatus ē iuda in ſacerdotibꝰ
⁊ leuitis aſtantibꝰ. Et cuſtodierūt
obſeruacōnem dei ſui ⁊ obſeruati
onē expiacōnis ⁊ cantores ⁊ iani
tores iuxta preceptū dauid ⁊ ſa
lomonis filij eiꝰ. q̄r in diebus da
uid ⁊ aſaph ab exordio erāt pn̄
cipes ꝯſtituti cantorū in carmine
laudantiū ⁊ ꝯfitentiū deo. Et om
nis iſrahel in diebꝰ zorobabel ⁊ i
diebꝰ neemie dabant partes cā
toribꝰ ⁊ ianitoribꝰ per dies ſingu
los ⁊ ſcīficabāt leuitas ⁊ leuite ſcī
ficabāt filios aarō. Ca. xiij.

In die autē illo lectū eſt in volumi
ne moyſi audiente populo. Et in
uentū eſt ſcriptū in eo q̄ nō debe
ant itroire āmonites ⁊ moabites
in eccleſiam dei vſq; in eternū eo
q̄ nō occurrerint filijs iſrl̄ cū pa
ne ⁊ aqua ⁊ ꝯduxerūt aduerſū
eos balaam ad maledicendum
eis ⁊ ꝯuertit deꝰ noſter maledicti
onem in bn̄dictōem. Factū ē au
tē cū audiſſent legē ſeparauerūt
ōnem alienigenam ab iſrahel. Et
ſup hoc erat eliaſib ſacerdos q̄ fu
erat prepoſitus in gazophilacio
domꝰ dei noſtri ⁊ proximꝰ tobie. Fe
cit ergo ſibi gazophilaciū gran
de ⁊ ibi erāt ān eū reponētes mu
nera ⁊ thꝰ ⁊ vaſa ⁊ decimā frumē
ti vini ⁊ olei ptes leuitarū ⁊ cātorū

⁊ ianitoꝝ ⁊ p̄mitias ſacerdotales
In omībꝰ hijs autē non fui in ihe
ruſalē quia ī anno triceſīo ſecūdo
artarxerſis regis babilonis veni
ad regem. Et in fine dierū rogaui
regem ⁊ veni in ihrl'm. Et itellexi
malum qd fecerat heliaſib tobie:
ut faceret ei theſauꝝ ī veſtibul' do
mus dei et malum m̄ viſū eſt val
de. Et ꝓieci vaſa domꝰ tobie foȧs
de gazophilacō. p̄cepiq3 ⁊ emun
dauerunt gazophilatiū. Et retuli
ibi vaſa domus dei ſacrifitium et
thus. Et ꝯgnoui q̄ ptes leuitarū
non fuiſſent date et fugiſſet vnꝰ
quiſq3 in regionē ſuaz de leuitis ⁊
cantoribꝰ et de hijs qui miniſtra
bant et egi cauſaz aduerſum ma
giſtratus et dixi. Quare dereliqui
mꝰ domū dei. Et cōgregaui eos ⁊
feci ſtare in ſtacōibꝰ ſuis. Et oīs
iuda apportabat decimā frumen
ti vini ⁊ olei in horrea. Et conſtitui
mus ſup horrea ſelemiaz ſacerdo
tē ⁊ ſadoch ſcribaz et fadaiam de
leuitis ⁊ iuxta eos anā filium zac
chur filiū mathanie quoniā fide
les cōprobati ſunt: ⁊ ipſis credite
ſunt partes fratruz ſuoꝝ. Memē
to mei deꝰ meus ꝓ hoc ⁊ ne deleas
miſeracōnes meas quas feci ī do
mo dei mei ⁊ in cerimonijs eiꝰ. In
diebꝰ illis vidi in iuda calcantes
torcularia in ſabbato: portantes
aceruos ⁊ onerantes ſup aſinos
vinū ⁊ vuas ⁊ ficus ⁊ ōne onus
⁊ inferentes in ihrl'm ī die ſabba
ti. Et ꝯteſtatus ſū ut in die quā vē
dere liceret venderent. Et tirij hita
uerunt ī ea īferentes piſces et om
nia venalia. Et vendebant in ſab
batis filijs iuda ⁊ iheruſalem. Et

obiurgaui optimates iuda ⁊ di
xi eis. Que ē hec res mala quā vos
facitis ⁊ ꝓphanatis diē ſabbati.
Nunq̄d nō hec fecerūt patres no
ſtri et adduxit deus noſter ſuper
nos ōne malum hoc ⁊ ſup ciuita
tem hanc. Et vos additis iracun
diam ſup iſrl' violando ſabbatū
Factum eſt aūt cum quieuiſſent
porte iheruſalē die ſabbati dixi ⁊
clauſerunt ianuas ⁊ p̄cepi ut nō
aperirēt eas vſq3 poſt ſabbatum
Et de pueris meis cōſtitui ſup por
tas ut nullus īferret onꝰ die ſab
bati. Et māſerunt negotiatores ⁊
vendentes vniuerſa venalia foris
iheruſalē ſemel et bis et conteſta
tus ſū eos ⁊ dixi eis. Quare mane
tis ex aduſo muri. Si ſecūdo hoc
feceritis manū mittaz in vos. Ita
q3 ex tempore illo nō venerunt in
ſabbato. Dixiq3 leuitis ut mūda
rent' et venirēt ad cuſtodiendas
portas ⁊ ſanctificandā diem ſab
bati. Et ꝓ hoc ḡ memēto mei deus
et parce mihi ſcd̄m multitudinez
miſeracōnū tuarū. Sed et ī diebꝰ
illis vidi iudeos ducentes vxores
azotidas āmonitidas et moabi
tidas. Et filij eoꝝ ex media pte lo
quebant' azotice ⁊ neſciebāt loq̄
iudaice ⁊ loquebātur iux̄ linguā
populi et pp̄li. Et obiurgaui eos
et maledixi. Et cecidi ex eis viros
et decalcaui eos et adiuraui ī do ut
ñ darēt filias ſuas filijs eorū ⁊ ñ
acciperēt de filiabꝰ eoꝝ filijs ſuis
⁊ ſibimetipſis dicēs. Nunq̄d nō ī
huiuſcemodi peccauit ſalomon
rex iſrl'. Et certe ī gentibꝰ multis
nō erat rex ſimilis ei ⁊ dilectꝰ deo
ſuo erat ⁊ poſuit eū deus regē ſup

ōnem iſrl'. Et ipſū ego duxerūt ad
peccatū mulieres alienigene. Nū
q̄d ⁊ nos inobediētes faciem9 oē
malū grāde hoc vt preuaricemur
in deo nr̄o ⁊ ducamus vxores pere
grinas. De filijs autē ioiada filij
eliaſib ſacerdotis magni gener erāt
ſanaballath oronitis quē fuga
ui a me. Recordare dn̄e de9 meus
aduerſū eos q̄ polluūt ſacerdotiū:
iuſq; ſacerdotale ⁊ leuiticū. Igitur
mūdaui eos ab oīb9 alienigenis
⁊ ɔſtitui ordines ſacerdotum ⁊ le
uitarum vnumquēq; in miniſte
rio ſuo ⁊ in oblatione lignorum
in tēporibus conſtitutis ⁊ in pri
micijs. Memento mei deus meus
in bonum. Amen.

Explicit liber neemie qui eſt eſ
dre ſecūd9. Incipit liber eſdre
tertius. Capitulū p̄mū.

ET fecit ioſias paſ
cha i iheroſolimis
dn̄o ⁊ immolauit
phaſe quartadeci
ma luna p̄mi men
ſis: ſtatuens ſacerdotes p vices die
rū ſtolis amictos in tēplo dn̄i. Et
dixit leuitis ſacris ſeruis iſrl': vt
ſanctificarent ſe dn̄o in poſitiōe ſcē
arche dn̄i in domo quā edificauit
ſalomon fili9 dauid rex. Non erit
vobis tollere ſuper hūeros eā. Et
nūc deſeruite dn̄o veſtro ⁊ curam
agite gētis illi9 iſrl' ex pte ſm pa
gos ⁊ tribus vr̄as ſcd̄m ſcripturā
dauid regis iſrahel ⁊ ſcd̄m magnifi
centiā ſalomōis filij ei9: oīs in
tēplo ⁊ ſcd̄m particulā p̄ncipat9
paternā vr̄am eorū q̄ ſtant in cō
ſpectu fratrū filiorū iſrl'. Immolate
paſcha ⁊ ſacrificia parate frīb9
vr̄is ⁊ facite ſcd̄m preceptum dn̄i
qđ datum ē moyſi. Et donauit io
ſias in plebē que inuenta ē ouiū
agnorū ⁊ hedorū ⁊ caprarū: trigin
ta milia. vitulos tria milia. Hec de
regalibus data ſūt ſcd̄m p̄miſſio
nem populo ⁊ ſacerdotib9 in paſ
cha: oues numero duo milia. ac
vituli centū. Et iechonias ⁊ ſemei
as ⁊ nathanael frēs ⁊ aſabias ⁊
oziel ⁊ coraba in phaſe: oues quī
q; milia. vitulos q̄ngētos. Et hec
cū fierent eleganter ſteterūt ſacerdo
tes ⁊ leuite habētes azima per tri
b9. Et ſm ptes p̄ncipat9 p̄rm i cō
ſpectu pp̄li offerebāt dn̄o ſcd̄m ea
que in libro moyſi ſcripta ſūt. Et
aſſauerūt phaſe igni ꝑut oporte
bat ⁊ hoſtias coxerūt in emolis ⁊
in ollis cū beniuolētia. Et attulerūt
ōmibus q̄ erāt ex plebe ⁊ pt9 hec
parauerūt ſibi ⁊ ſacerdotib9. Sac
dotes enim offerebant adipes vſ
q; dum finita eſſet hora et leuite
parauerunt ſibi ⁊ fratribus ſuis
filijs aaron. Et ſacrificatores fili
as offerebant ſcd̄m ordinem ſm
preceptum dauid et aſaph: et za
charias et ieddimus qui erat a
rege ⁊ hoſtiarij per ſingulas ianu
as ita vt non preuaricaret vnus
quiſq; ſuam. Fratres enim eorū
pauerunt illis. Et cōſummata ſūt
que pertinebant ad ſacrificiū do
mini. In illa die egerunt phaſe ⁊
offerebant hoſtias ſuper domini
ſacrificium ſcd̄m preceptū regis
ioſie. Et egerūt filij iſrahel qui in
uenti ſunt in tempore illo phaſe ⁊
diem feſti azimorū p dies ſeptē.

Et non eſt celebratū phaſe tale ī
iſrahel a temporibꝰ ſamuel ꝓphe
⁊ ōnes reges iſrl' nō celebrauerūt
tale paſcha quale egit ioſias. et
ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ ōnis
iſrahel qui inuenti ſūt in commo
ratōe iheroſolimis. Octauo decio
anno regnāte ioſia celebratū eſt
phaſe. Et directa ſūt opa ioſie in
conſpcū dn̄i ſui in corde pleno me
tuentis ⁊ que circa illū quidē con
ſcripta ſunt in pſtinis tēporibus
de eis qui peccauerūt quiq; irreli
gioſi fuerūt ī dominū pre ōni gē
te ⁊ qui nō queſierūt verba domi
ni ſup iſrl'. Et poſt ōnem actū hūc
ioſie aſcendit pharao rex egipti
veniēs in carchamis abicere ſup
eufraten ⁊ exijt in obuiam illius
ioſias. Et miſit rex egipti ad ioſi
am dicens. Quid mihi ⁊ tibi ē rex
iude: Non ſū miſſus a dn̄o. Sup
eufraten enī bellum meū eſt. Fe
ſtinās deſcende. Et non eſt reuer
ſus ioſias ſup currū ſed ꝑpugnare
eum conabatur. nō attendēs vbū
ꝓphe ex ore domini ꝯſtituit aduſꝰ
eū bellū in campo mageddo. Et de
ſcenderunt pn̄cipes ad regem ioſiā
Et dixit rex pueris ſuis Amouete
me a prelio. Infirmatus ſū enim
valde. Et ſtatim amouerūt eū pu
eri ipſiꝰ de acie. Et aſcendit ſuper
currum ſecūdarium ſuū ⁊ pueni
ens iheroſolimā vita functꝰ eſt ⁊
ſepultus ē in paterno ſepulchro
Et in tota iudea lugebāt ioſiā: ⁊
q̄ preſidebant cū vxoribꝰ lamēta
bant eū vſq; in hunc diē Et datū
eſt hoc fieri ſemper in ōne genus
iſrl'. Hec autē preſcripta ſūt in li
bro hiſtoriaꝝ regū iude ⁊ ſingu
la geſta. actꝰ ioſie ⁊ eius gloria ⁊
intellectꝰ eius in lege dn̄i q̄ eque
geſta ſunt ab eo ⁊ que nō ſcripta
ſunt in libro regum iſrl' ⁊ iude. Et
aſſumentes qui erant ex gēte ie
choniam filiū ioſie ꝯſtituerunt re
gem ꝓ ioſia patre ſuo cū eſſet an
noꝝ trigintatrium ⁊ regnauit ſu
p iſrahel mēſibus tribꝰ. Et amo
uit eum rex egipti ne regnaret in
iheroſolimis ⁊ mulctauit gētē ar
genti talenta cētum ⁊ auri talentū
vnū. Et cōſtituit rex egipti regē
ioakim fratrē ipſiꝰ regem iude ⁊
iheruſalē ⁊ alligauit magiſtratꝰ
ioachim zaracelē fratrē ſuū ⁊ ap
prehēdens reduxit egiptū. Anno
rū erat ioachim viginti quinq; cum
regnare cepiſſet in terra iuda ⁊ i
iheruſalē ⁊ fecit malū in cōſpectu
dn̄i. Poſt hunc autē aſcendit na
buchodonoſor rex babilonis ⁊ al
ligās eum in aureo vinculo pdu
xit in babiloniā ⁊ ſacra vaſa do
mini accepit nabuchodonoſor et
tulit ⁊ ꝯſecrauit in templo ſuo in
babilonia. Nā de imunditia illiꝰ
⁊ irreligioſitate ſcriptū ē in libro
tēpoꝝ regū. Et regnauit ioachim
filius eius ꝓ eo Cum autē ꝯſtitu
tꝰ ē erat annorū octo. Regnauit
autē mēſes tres ⁊ dies decem ī ihe
ruſalē ⁊ fecit malū in cōſpectu do
mi. Et pſtꝰ ānū mittēs nabucho
donoſor trāſmigrauit eū babilo
niā ſimul cū ſacris vaſis domini
⁊ cōſtituit ſedechiā regem iuda
⁊ iheruſalē cū eſſet annoꝝ vigin
tivnꝰ Regnauit autē ānis vnde
cim. Et fecit malū in cōſpectu dn̄i
⁊ nō eſt veritus a verbis q̄ dcā
ſunt ab iheremia ꝓpha ex ore dn̄i

Et adiuratus a rege nabuchodo
noſoꝛ piurans diſceſſit ⁊ indura
ta ceruice ſua ⁊ corde ſuo trãſgreſ
ſus eſt legittima dñi dei iſrl'. Et du
ces populi dñi multa iniq̃ geſſerũt
⁊ impie egerũt ſup õnes immun
dities gẽtiũ ⁊ polluerũt tẽplũ do
mini qḋ ſcm̃ erat in ierosolimis.
Et miſit de⁹ prm̃ ſuoꝝ p angelum
ſuũ reuocare eos ꝓpter qḋ parcẽt
illis ⁊ tabnaculo ſuo. Ipſi vero ſb
ſannabãt in angelis ſuis ⁊ q̃ die
locutus eſt dñs erãt illudẽtes p
phetis ei⁹. Quvſq; ad iracũdiaꝫ
ↄcitatus ẽ ſup genteꝫ ſuã ꝓpter ir
religioſitatẽ ſuaꝫ ⁊ precepit aſcen
dere reges chaldeoꝝ. Hij occiderũt
iuuenes eoruꝫ in gladio in circui
tu ſancti tẽpli eorũ ⁊ nõ pepcerũt
iuueni ⁊ ſeni ⁊ virgini ⁊ adoleſcẽ
ti. ſꝫ õnes traditi ſũt in man⁹ ipſo
ruꝫ ⁊ õnia ſac̃ vaſa dñi ⁊ regales
apothecas reſumentes tulerũt in
babiloniaꝫ ⁊ incenderũt domum
dñi ⁊ demolierũt muros iheruſalẽ
⁊ turres eius incẽderũt in igne. Et
cõſũmauerũt õnia honorifica ei⁹
⁊ ad nihilũ redigerũt ⁊ reliquos
a gladio in babilonẽ. Et erãt ſer
ui illi⁹ vſq; dum regnarent perſe
in repletione verbi dñi in ore ihe
remie quouſq; benigne ageret ter
ra ſabbata ſua. Omni tẽpe deſerti
onis ſue ſabbatizauit in applica
tõe ãnoꝝ ſeptuagita. ¶ Ca. ij.

Regnante cyro rege pſarum
in ↄſũmatõe verbi dñi i ore
ihẽmie: ſuſcitauit domin⁹ ſpiritũ
cyri regis perſarũ ⁊ predicauit in
toto regno ſuo ſimł p ſcripturaꝫ
dicens. Hec dicit cyr⁹ rex pſaruꝫ
Me ↄſtituit regẽ orbi terraꝝ dñs
iſrł' dñs excelſus ⁊ ſignificauit m̃
edificare domũ ſibi in ihrłm que
eſt in iudea. Si q̃s eſt ex genẽ vio
dñs ipſi⁹ aſcendat cũ eo in ihrłm.
Quotq̊t ergo cir̃ loca hitant ad
iuuent eos q̃ ſunt in loco ipſo in
auro ⁊ argẽto in datõib⁹ cũ eq̃s
⁊ iumentis: cũq; alijs que ẜm vo
ta apponũtuꝛ in edem dñi que eſt
in ihrłm. Et ſtãtes pñcipes tribu
um pagoꝝ ⁊ iudee ex tribu benia
min ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite quos ex
citauit dñs aſcẽdere ⁊ edificaẽ do
mũ domini que ẽ in ihrłm: ⁊ qui
erant in circuitu eoꝝ adiuuerũt in
õni auro ⁊ argento ei⁹ ⁊ iumẽtis
⁊ votis q̃ꝓ pluribꝫ multi quoꝝ ſen
ſus excitatus eſt. Et cyrus rex pro
tulit vaſa ſacra domini que tran
ſtulit nabuchodonoſoꝛ rex babi
lonis ex iheruſalẽ ⁊ cõſecrauit ea
y dolo ſuo. Et pferens ea cyr⁹ rex
pſarũ tradidit mitridato q̃ erat
ſup theſauros ipſi⁹. Per hũc au
tẽ tradita ſũt ſalmanaſaro preſi
di iudee. Hoꝝ aũt hic numer⁹. Li
batoria argẽtea: duo milia q̃dri
gẽta. athiſce argẽtee trigita. phi
ale auree triginta. item argentee
duo milia quadringẽte ⁊ alia va
ſa mille. Oĩa autẽ vaſa aurea ⁊ ar
gentea q̃nq; milia octingẽta ſexa
ginta. Et enumerata ſũt ſalmana
ſaro ſimł' cũ hijs q̃ ex captiuitatẽ
babilonie venerãt i ieroſolimã.
In artaxerſis autẽ regis pſaruꝫ
tꝑib⁹ ſcripſerũt ei de hijs q̃ inhita
bãt in iudea ⁊ ihrłm. balſam⁹ et
mitridatus ⁊ ſatelli⁹ ⁊ rathim⁹
bathem⁹ ſameli⁹ ſcriba ⁊ reliq̃ in
hitantes in ſamaria ⁊ ceteris locis
ſbiectã epiſtolam regi artaxerſi

dñe pueri tui rathimus ab acce
dentibus ⁊ ſabelliꝰ ſcriba ⁊ reliq̃
curie tue iudices in celeuſiriam et
phenicẽ. Et nunc notũ ſit dño regi
quoniaꝫ iudei q̃ aſcenderũt a vobis
ad nos venientes i ihrlm ciuita
tẽ refugã ⁊ peſſimaꝫ edificant fue
nos eius ⁊ ſtatuũt muros ⁊ tem
plum ſuſcitãt. Q̃d ſi ciuitas iſta ⁊
muri cõſũmati fuerint non tm̃ tri
buta nõ ſuſtinebũt pendẽ ſꝫ etiaꝫ
regibus reſiſtent. Et qr id agitur
circa templũ recte haberi arbitrã
ti ſumꝰ nõ deſpicere hoc ipſuꝫ. ſed
notũ facere domino regi ut ſi vide
bitur rex querat in libris prm tu
orũ ⁊ inuenies in ãmonitionibus
ſcripta de hijs ſcies quoniaꝫ ciui
tas iſta fuit refuga ⁊ reges ⁊ ciui
tates cõcutiens ⁊ iudei refuge ⁊ p̃
lia cõmittentes i ea ab eterno: ob
quã cauſã ciuitas iſta deſerta eſt
Nũc ergo notuꝫ facimꝰ dñe rex q̃
niaꝫ ſi ciuitas hec edificata fuerit
⁊ huiꝰ muri erecti fuerit deſcẽſus
tibi nõ erit in celeuſiriã ⁊ phenicẽ
Tũc ſcripſit rex rathimo q̃ ſcribe
bat accedentia ⁊ belthimo ⁊ ſabel
lio ſcribe ⁊ ceteris conſtitutis. ⁊ in
habitantibus in ſiria et phenice
ea que ſubiecta ſunt Legi eplam
quã miſiſtis mihi. Precepi ergo i
quiri ⁊ inuentũ eſt qm̃ ciuitas il
la eſt ab euo regibus reſiſtens et
hõies refuge ⁊ p̃lia in ea efficiẽtes
⁊ reges fortiſſimi erãt in ihrlm do
minantes ⁊ tributa exigẽtes a ce
leuſiria ⁊ phenice. Nũc ḡ precepi
ꝓhibere hõies illos edificare ciui
tateꝫ ⁊ ꝓhibere ne q̃d vltra hec fi
at ſꝫ nec procedãt in plurimuꝫ: ex
qua ſũt malicie ita ut regibꝰ mo

leſtia inportetur. ¶ Ca. iiij.

Nunc recitatis hijs que a re
ge artarxerſis ſcripta fuerãt
rathimus ⁊ ſabelliꝰ ſcriba ⁊ q̃ cũ
hijs ↄſtituti erãt iungentes feſti
nanter venerũt in iheruſalẽ cũ eq̃ta
tu ⁊ turba ⁊ agmĩe ceperũtq̃ȝ edi
ficantes ꝓhibere. Et vacabãt ab
edificacõe templi i iheruſalẽ vſq̃ȝ
ſcdo anno regni darij regis pſa
rũ. Rex dariꝰ fecit cenam magnã
õmibus vernaculis ſuis ⁊ õmibus
magiſtratibꝰ medie ⁊ pſidis ⁊ oĩ
bus purpuratis ⁊ p̃toribus ⁊ cõ
ſulibꝰ ⁊ prefectis ſub illo ab idia
vſq̃ȝ ethiopiã cẽtumuigintiſeptẽ
ꝓuincijs. Et cũ mãducaſſent ⁊ bi
biſſent ⁊ ſatiati reuerterẽtur. tunc
dariꝰ rex aſcendit in cubiculo ſuo
⁊ dormiuit ⁊ expergefactꝰ eſt Tũc
illi tres iuuenes corpis cuſtodes
q̃ cuſtodiebãt corpꝰ regis dixerũt
alter alteri. Dicamꝰ vnuſquiſq̃ȝ no
ſtrum ſmonẽ qui p̃cellat ⁊ cuiuſ
cũq̃ȝ apparuerit ſermo ſapiẽtior al
terius: dabit illi rex darius dona
mag̃ purpurã cooperiri ⁊ i auro bi
bere ⁊ ſup aurũ dormire ⁊ currum
aureũ freno ⁊ cydarim biſſinã ⁊
torquẽ circa collũ ⁊ ſecũdo loco ſe
debit a dario ꝓpter ſapiẽtiam ſuaꝫ
⁊ cognatꝰ darij vocabitur Tũc ſcri
bẽtes ſinguli ſuũ v̓bũ ſignauerũt
et poſuerũt ſubtus ceruical darij re
gis et dixerũt. Cũq̃ȝ ſurrexerit rex
dabimꝰ illi ſcripta noſtra ⁊ q̃d cũ
q̃ȝ iudicauerit rex e tribꝰ et magi
ſtratus pſidis qm̃ verbum eiꝰ ſa
pientiꝰ eſt: ipſi dabitur victoria ſic
ſcriptum ẽ. Vnꝰ ſcripſit. Forte ẽ
vinum. Alius ſcripſit. Fortior eſt
rex. Tertiꝰ ſcripſit. Fortiores ſunt

mulieres· ſup õia autẽ vincit ve
ritas· Et cũ ſurrexiſſet rex acceperũt
ſcripta ſua ⁊ dederũt illi ⁊ legit· Et
mittens vocauit õnes magiſtra
tus pſarũ ⁊ medos ⁊ purpuratos
⁊ p̃tores ⁊ prefectos ⁊ ſederunt in
conſilio ⁊ lecta ſunt ſcripta coram
ipſis· Et dixit· Vocate adoleſcẽtes
⁊ ipſi indicabũt verba ſua· Et vo
cati ſũt ⁊ introierunt· Et dixit ill̓·
Indicate nobis de hijs que ſcrip
ta ſunt· Et cepit p̃or qui dixerat de
fortitudine vini· Et dixit Viri q̃ p̃
ualet vinũ omnibus hominibus
qui bibũt illud· Seducit mentez
Itẽq3 regis et orphani facit men
tẽ vanã· Itez ſerui ac liberi paupẽ
ris ac diuitis ⁊ õnez mentẽ ↄuer
tit in ſecuritatez ⁊ iocũditatem: et
non meminit õnem triſtitiaz ⁊ de
bitũ ⁊ oĩa p̃cordia facit honeſta·
⁊ nõ meminit regẽ nec magiſtra
tũ ⁊ õia p talenta loqui facit· Et
nõ meminerũt cũ biberint amici
tiã nec fraternitatẽ· ſ3 poſt nõ mł
tum ſumũt gladios ⁊ cuz a vino
merſerint ⁊ ſurrexerint nõ memi
nerũt que geſſerũt· O viri num p̃
cellit vinũ.· Quis ſic cogitat facẽ.·
Et tacuit hoc dicto· ¶Ca· iiij·

Tunc inchoauit ſequẽs dicere:
qui dixit de fortitudine r̃gis
O viri: num p̃cellunt homines q̃
terrã ⁊ mare obtinẽt ⁊ õia que
in eis ſũt.· Rex autez ſup õia pre
cellit ⁊ dñatur eoꝝ ⁊ õne quodcũ
q3 dixerit illis faciũt· Et ſi miſerit
illos ad bellatorẽs vadũt ⁊ demol
liũt mõtes ⁊ muros et turres· Iu
gulãt ⁊ iugulãt ⁊ regis v̂bũ non
p̃tereũt· Nã ſi vicerint afferũt r̃gi
õnia queciq3 p̃dati fuerint Simi
liter ⁊ alij õnes ⁊ quotq̊t nõ mili
tant neq3 pugnãt ſ3 colunt terrã
turſũ cum fuerint metẽtes afferũt
tributa regi· Et ipſi vn⁹ ſolus ſi di
xerit occidite occidunt· dixerit re
mittite remittũt· dixerit pcutite p
cuciunt· dixerit exterminate exter
minãt· dixerit edificate edificant·
dixerit excidite excidunt· dixerit
plantate plantant: ⁊ õnis plebs
⁊ virtutes eũ obaudiũt ⁊ ſup hoc
ipſe recũbit ⁊ bibit ⁊ dormit· Hij
autez cuſtodiunt in circuitu eũ et
nõ poſſunt ire ſinguli ⁊ facere ope
ra ſua· ſed in dicto obaudientes
ſunt ei· Viri quomõ nõ precellet
rex qui ſic diffamatur.· Et tacuit·
Terti⁹ qui dixerat de mulieribus
⁊ veritate: hic eſt zorobabel cepit
loqui· Viri non magn⁹ rex ⁊ multi
homines nec vinũ p̃cellit· Quis ẽ
ergo qui dñatur eorũ.· Nõne mu
lieres genuerũt regem et õnez po
pulum qui dominat̃ mari ⁊ terre
⁊ ex illis nati ſũt ⁊ ipſe educarunt
eos qui plantauerunt vineas ex
quibus vinum fit.· Et ipſe faciũt
ſtolas õnium hominũ ⁊ ipſi faci
unt gloriã hominib⁹ ⁊ nõ poſſunt
homines ſepari a mulieribus· Si
cõgregauerint aurũ ⁊ argentum
⁊ omnem rem ſpecõſam ⁊ viderit
mulierem vnaz bono habitu ⁊ bo
na ſpecie: omnia hec r̃linquentes
in eam itendunt et aperto ore cõ
ſpiciunt ⁊ eam allitiunt magis q̃
aurum et argentũ ⁊ omnem rem
pretioſam· Homo ſuum patrem
relinquit qui enutriuit illuz et ſuã
regionem ⁊ ad mulierẽ ſe ↄiũgit
Et cũ muliere remittit aĩaz et neq3
p̃rez meminit neq3 mr̃ez neq3 r̃giõez

Et hic optet vos scire qm̄ muliẽs
dn̄ant᷑ vři. Nõne doletis. Et acce
pit hõ gladiū suū ⁊ vadit in viā
facere furta ⁊ homicidia et mare
nauigare ⁊ flumina ⁊ leonē vid₃
⁊ in tenebris ingreditur et cū fur
tum fecerit ⁊ fraudes et rapinas.
amabili sue affert. Et iterū diligit
homo vxorē suā₃ magis q̄ patrē
aut matrē₃. Et multi dementes fc̄i
sūt ꝑpter vxores suas ⁊ serui facti
sūt ꝑpter illas ⁊ multi perierunt ⁊
iugulati sunt et peccauerūt ꝑpter
muliēs. Et nūc credite mihi quia
magnꝰ est rex in ꝑtāte sua quoni
am ōnes rēgiones verent᷑ tangere
eū. Videbā tamē apemen filiā be
₃acis mirifici ꝯcubinā regis seden
tem iuxta regē ad dexterā₃ ⁊ aufe
rētem dyadema de capite eiꝰ ⁊ im
ponentē sibi et palmis cedebat re
gem de sinistrā manu. Et super hec
apto ore intuebatur eā ⁊ si arrise
rit ei ridet: nam si indignata ei fu
erit blandit᷑ donec reconcilie᷑ in
gratiā. O viri cur nō sūt fortioēs
mulieres. Magna ē terra et excel
sum est celum. Quis ista agit. Et
tunc rex et purpurati intuebātur
in alterutrū. Et inchoauit loqui de
veritate. O viri nōne fortes sūt mu
lieres. Magna ē terra ⁊ excelsū ē
celum et velox cursus solis ꝯuer
tit in gyro celum in locū suū ī vna
die. Nonne magnificus est q̄ hec
facit. Et veritas mag ⁊ fortior pre
omnibꝰ. Oīs terra veritatē₃ inuo
cat celū etiā ipam benedicit ⁊ oīa
opera mouētur ⁊ tremūt eā ⁊ nō
est cum ea quicq̄ iniquū. Vinū₃
iniquū: iniquꝰ rex. Iniq̄ ōnes filij
hominū ⁊ iniqua illorū ōnia opa
⁊ nō est in ipsis veritas. Et in sua
iniq̄tate peribūt ⁊ veritas manet et
inualescit in eternū ⁊ viuit ⁊ obti
net in secula seculorū. Nec ē apud
eam accipere personas neq₃ diffe
rentias: ſ₃ que iusta sunt facit om
nibꝰ iniustis ac malignis et om
nes benignātur ī opibꝰ suis. Et n̄
est in iudicio eius iniquū ſ₃ fortitu
do et rēgnū et potestas et maiestas
omniū euorū. Bñdictus deus veri
tatis. Et desijt loquēdo. Et ōnes po
puli clamauerūt et dixerūt. Mag
est veritas et ꝑualet. Tūc rex ait
illi: Pete si quid vis āplius q̄ q̄
scripta sunt et dabo tibi scḋm q ī
uētus es sapiētior et ꝓximꝰ mihi
sedebis et ꝯgnatus meꝰ vocaberis
Tūc ait regi. Memor esto voti tui
qḋ vouisti edificare ihr̄lm in die
qua regnū accepisti et ōnia vasa
que accepta sūt ex ihr̄lm remittē
que separauit cyrus quādo macta
uit babiloniā et voluit remittere
ea ibi. Et tu vouisti edificare tem
plū qḋ incenderūt ydumei qn̄ ex
terminata est iudea a chaldeis. Et
nūc hoc est qḋ postulo dn̄e et qḋ
peto hoc est maiestas a te qḋ po
stulo ut facias votum quod voui
sti regi celi ex ore tuo. Tūc surgēs
darius rex osculatus est illum: ⁊
scripsit epistolā ad ōnes dispēsa
toēs et ꝑfectos et purpuratos ut
deducerent eum et eos q̄ cum illo
erant ōnes ascēdētes edificare ihe
rusalē. Et ōmibꝰ prefectis q̄ erant
in syria et phenice ⁊ libano scrip
sit epistolas ut traherent ligna
cedrina a libano ī iherusalem ut
edificarent cū eis ciuitatē. Et scrip
sit ōmibꝰ iudeis qui ascendebāt a

regno in iudeā ꝓ libertatē: ōnem
potētē⁊ ⁊ magiſtratū ⁊ prefectū n̄
ſupuenire ad ianuas ipoꝝ ⁊ om
nē regionē quā obtinuerāt eē im
munē eis: ⁊ ꝑ dumei relinquēt ca
ſtella que obtinent iudeoꝝ et in
ſtructurā templi dare ꝑ ſingulos
annos talenta vigīti vſq; dū per
edificaret̄ ⁊ ſup ſacrariū holocau
ſtomata v ſtilare quotidie ſic ha
bent preceptū: alia talenta decem
offerre ꝑ ſingulos annos et ōni
bus qui ꝓcedunt a babilonia cō
dere ciuitatē: ut eſſ⁊ libertas tā ip
ſis q̄ꝫ filijs eoꝝ ⁊ ōnibꝰ ſacerdoti
bꝰ qui precedūt. Scripſit autē⁊ ⁊
quātitatē ⁊ ſacrā ſtolā iuſſit dai
in qua deſeruirēt ⁊ leuitis ſcripſit
dare precepta vſq; in diē qua cō
ſūmabitur domꝰ ⁊ ihrlm extruet̄
⁊ ōnibꝰ cuſtodientibꝰ ciuitatem
ſcripſit dare ei ſortes ⁊ ſtipendia
Et dimiſit ōnia vaſa q̄ ſepauerāt
cyrꝰ a babilonia ⁊ ōnia quecūq;
dixit cyrus et ipſe precepit fieri ⁊
mitti ihrlm. Et cū ꝓceſſiſſ⁊ ille ado
leſcens eleuās faciē⁊ in ihrlm bn̄
dixit rege⁊ celi et dixit. Abs te eſt
victoria ⁊ abs te eſt ſapientia et
claritas. Et ego ſeruus tuus ſum
Bn̄dictus es q̄ dediſti mihi ſapiē
tiam et tibi confitebor dn̄e deꝰ pa
trū noſtroꝝ. Et accepit epiſtolas
⁊ ꝓfectꝰ eſt in babiloniā. Et venit
et nūtiauit fratribꝰ ſuis ōnibꝰ q̄
fuerūt in babilonia ⁊ bn̄dixerūt
deū p̄rm ſuoꝝ: qm̄ dedit illis remiſ
ſionē et refrigeriū ut aſcenderent
⁊ edificarēt ihrlm et templū vbi
nominatū eſt nomē eiꝰ in ipſo ⁊
exultauerunt cū muſicis ⁊ leticia
diebꝰ ſeptem.

Ca. v.

POſt hec aūt electi ſūt ut aſcē
derent principes pagoꝝ per
domꝰ ꝑ tribus ſuas et vxores illo
rū ⁊ filij ⁊ filie eoꝝ et ſerui ⁊ ācille
ipſoꝝ et pecora illoꝝ. Et dariꝰ rex
miſit vna cū eis equites mille do
nec deducerent eos in ihrlm cum
pace ⁊ cū muſicis ⁊ cū tympanis
⁊ tybijs ⁊ ōnes frēs erāt ludētes
et fecit eos aſcendere ſimul cū eis
Et hec ſūt noīa virorū q̄ aſcēderūt
ꝑ pagos ſuos in tribꝰ ⁊ in partē
pn̄cipatus ipſorū. Sacerdotes: fi
lij phinees. filij aaron. ihūs filiꝰ
ioſedech. ioachim filius zoroba
bel. filij ſalathiel de domo dauid
ex ꝓgenie phares tribu autē iuda
q̄ locutus ē ſub dario rege pſacū
ſermones mirificos in ſecūdo āno
regni ipſiꝰ menſe niſan p̄mo Sūt
autē hij qui aſcēderūt ex iudea de
captiuitate trāſmigratiōis quos
tranſmigrauit nabuchodonoſor
rex babilonie in babilonē et reū
ſus eſt i ihrlm Et reqſiuit partem
iudee vnuſquiſq; ciuitatē ſuam q̄
venerūt cū zorobabel ⁊ ihēſu: nee
mias. areores. elimeo. emmanio.
mardocheo. beelſuro. mechpſato
chor. olioro. emonia. vnꝰ de prin
cipibꝰ eorū ⁊ numerus a gentili
bus eorū ex prepoſitis eorū. Filij
phares: duo milia cētū ſeptuagin
taduo. Filij aries: tria milia quin
q̄gita ſeptē Filij femo: cētū quadrā
gintaduo. In filijs ihū ⁊ ioabes
mille trecenti duo. Filij demu: duo
milia q̄dringenti ſeptuaginta. Fi
lij choraba: ducēti q̄nq; Filij bani
ea: centum ſexaginta octo. Filij be
bech: q̄dringēti tres. Filij archad
quadringenti viginti ſeptem.

Filij ehan trigintaſeptē. Filij zo
roar duo milia ſexagintaſeptem
Filij admu q̄drīgentiſexaginta
unꝰ. Filij aderechis centū ⁊ octo. Fi
lij ciaſo ⁊ zelas centūſeptē. Filij
azoroc q̄drīgētitrigītanouem.
Filij iedarbone centūtrigita duo
Filij anamie centū ⁊ triginta. Filij
aſom. Filij marſar quadrīgēti
vigintiduo. Filij zabarus: nona
gītaq̄nq̄. Filij ſepolemon centū
vigītitres. Filij nepopas quin
quagītaq̄nq̄. Filij bech anatus:
centūquinq̄gītaocto. Filij cebe
thamꝰ centūtrigitaduo. Filij cre
arpatros q̄ enocadies et modie
quadrīgētiuigītitres. Qui ex gē
inas ⁊ gabea centūuigītiunꝰ Qui
ex beſſelō ⁊ ceagge ſexagītaq̄nq̄
Qui ex baſtro cētūuigintiduo.
Qui ex bechenobes q̄nq̄gintaqui
q̄. Filij lipis centūquinq̄gītaq̄n
q̄. Filij labonim trecētiq̄nquagīta
ſeptem. Filij ſichem trecentiſeptu
aginta. Filij ſuadon ⁊ diomꝰ: tre
centiſeptuagintaocto. Filij ericus
duomilia cētūq̄dragintaq̄nq̄.
Filij anaas trecētiſeptuagīta. Sa
cerdotes. filij ieddꝰ. filij eucher. fi
lij eliaſib trecētiſeptuagītaduo. fi
lij emerꝰ ducētiq̄nq̄gītaduo. filij
faſurij trecentiq̄nquagintaſeptē.
filij carec ducētiuigītiſeptē. Leui
te. filij ihesu in cadubel ⁊ bamis ⁊
ſerebias ⁊ edias ſeptuagītaqua
tuor. Omnis numerꝰ a duodecīo
anno trigītamilia quadringenti
ſexagītaduo. filij ⁊ filie ⁊ vxores.
ōms ↄputatio quadragītamilia
ducēti quadragitaduo. filij ſacer
dotū qui pſallebāt in tēplo. filij
aſaph centūuigintiocto Oſtiarij

duo filij eſinēni. filij aſer. filij amō
filij accuba. topa. filij tobi: omēs
centūtrigītanouē. Sacerdotes ſer
uientes in templo. filij ſel. filij gaſ
pha. filij tabloch. filij carie. filij
ſu. filij hellu. filij labana. filij ar
macha. filij accub. filij vtha. filij
cetha. filij aggab. filij obai. filij
anani. filij canna. filij geddu. filij
an. filij radin. filij deſanon. filij ne
choba. filij caſeba. filij gaze. filij
ozin. filij ſinone. filij attre. filij ha
ſtē. filij aſiana. filij manei. filij na
ſiſim. filij accuſu. filij agiſta. filij
azui. filij ſauon. filij ſaſalon. filij
meedda. filij ſuſa. filij caree. filij
barcꝰ. filij ſaree. filij coeſi. filij na
ſith. filij agiſti. filij pedō. ſalomō
filij eius. filij aſophot. filij phazi
da. filij celi. filij dedon. filij gapda
hel. filij ſephegi. filij aggia. filij ſa
chareth. filij ſabathen. filij caro
nerg. filij malſith filij ame. filij ſa
ſus. filij addus. filij ſuba. filij eu
ra. filij rahotis. filij phaſphat. fi
lij malmō Omnes ſacro ſeruiētes
⁊ pueri ſalomonis quadringēti
octogintaduo. Hij ſūt filij q̄ aſcen
derunt a chermel ⁊ therſa. princi
pes eoꝝ carmellam ⁊ caretha ⁊ nō
poterāt edicere ciuitates ſuas ⁊ p
genies queādmodū ſint ex iſrl̄ fi
lij dalari. filij tubal. filij nechoda
ici. ex ſacerdotibꝰ qui fungebātur
ſacerdotio ⁊ nō ſunt inuenti filij
obya. filij achiſos. filij addin q̄
accepit vxorē ex filiabus pharge
leu ⁊ vocati ſunt nomīe eiꝰ. Et ho
rū queſita eſt generis ſcripta ipe
datura ⁊ nō eſt inuenta ⁊ phibi
ti ſunt ſacerdotio ſūgi. Et dixit ill
neemias ⁊ aſtharas ne pticipēt

ſancta donec ſurgat pōtifex doct⁹
in oſtenſionē ⁊ veritatē. Omnis autē iſ
rahel erat duodecī milia exceptis
ſeruis ⁊ ancillis quadraginta mi
lia trecētiquadraginta. Serui ho
rū ⁊ ancille: ſeptē milia trecentitri
gintaſeptē. cātores ⁊ cantatrices
ducētiſexagitaqꝫ. Cameli: qdri
gētitrigitaqꝫ. Equi ſeptē milia
trigintaſex. muli ducenta milia q̄
dragintaquinqꝫ. ſbiugalia qꝫ
milia vigintiqꝫ. Et de ꝑpoſitis
ipſis ꝑ pagos dum venirēt in tē
plū domini qd erat in ihrlm inno
uare ⁊ ſuſcitaē tēplum in loco ſuo
ſm ſuā virtutē⁊ dari in templum
theſaurꝫ operū ſacruz. auri minas
duodecīmilia et ſtolas ſacerdota
les cētum. Et habitauerunt ſacdo
tes ⁊ leuite ⁊ qui exierāt de plebe
in iheruſalē⁊ in regione⁊ ſacri cā
tores ⁊ oſtiarij ⁊ ōmis iſrl in regi
onib⁹ ſuis. Inſtante autez ſeptio
menſe cūqꝫ eſſent filij iſrl vnus
q̄ſqꝫ in ſuis reb⁹ ꝯuenerūt vnani
mes in atrium qd erat añ ianuaz
orientalē. Et ſtantes iheſus filius
ioſedech ⁊ fratres eius ſacerdotes
⁊ zorobabel filius ſalathiel ⁊ hu
ius fratres parauerunt altare: ut
offerrēt ſup illud holocauſtoma
ta ſm q̄ in libro moyſi hōmis dei
ſcripta ſūt. Et cōuenerunt ſibi ex
alijs nacōmb⁹ terre ⁊ erexerūt ſa
crariū in loco ſuo ōnes gentes ter
re⁊ offerebant hoſtias ⁊ holocau
ſtomata dño matutina. Et egerūt
ſcenophegia ⁊ diē ſollemnē ſicut
ꝑceptuz eſt in lege et ſacrifitia q̄ti
die ſic oportebat et poſt hec obla
tiones iſtitutas et hoſtias ſabba
toꝝ et neomeniarū et dierū ſollē
niū ōmium ſācdificatorū. Et quot
quot vouebāt dño a neomenia
ſeptimi menſis: ceperūt hoſtias of
ferre deo ⁊ templū dñi nōdū erat
edificatū. Et dederūt pecuniaz lapi
darijs ⁊ fabris ⁊ potū et pabula
cū gaudio. Et dederunt carra ſydo
nijs ⁊ tyrijs ut trāſueherent illis
de libano trabes cedrinas et face
rent rates in ioppe portuz ſcdm de
cretū qd ſcriptū erat eis a cyro re
ge pſaꝝ. Et in ſecundo anno venie
tes in templū dei in iheruſalez: mē
ſe ſecūdo inchoauit zorobabel fili
us ſalathiel ⁊ iheſus fili⁹ ioſedech
et frēs ipſoꝝ ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite
⁊ ōnes qui aduenerāt de captiui
tate in iheruſalē ⁊ fundauerūt tē
plū dei. nouilunio ſecūdi menſis
ſecundi anni cuz veniſſent in iude
am ⁊ iheruſalez. Et ſtatuerūt leui
tas a viginti annis ſup opa dñi.
Et ſtetit iheſus ⁊ filius eius et fra
tres: ōnes leuite ꝯſpirantes ⁊ exe
cutores legis fatientes opera i do
mo dñi. Et ſteterūt ſacerdotes ha
bētes ſtolas cū tubis et leuite filij
aſaph habētes cymbala. collau
dantes dominuz et benedicentes
ſcdm dauid regem iſrahel. Et can
tabant cāticum domino quoniaz
dulcedo eius et honor in ſecula ſu
ꝑ ōnem iſrahel. Et ōmis populus
tuba cecinerūt ⁊ ꝓclamauerūt vo
ce magna collaudantes dominuz
in ſuſcitatione domus domini. Et
venerunt ex ſacerdotibus et leui
tis et preſidentibus ſcdm pagos
ſenioribus qui viderant priſti
nam domum et ad huius edifica
cionem cum clamore et planctu
magno. ⁊ multi cū tub et gaudio

magno intuitū ut populꝰ n̄ audi
ret tubas ꝓpter planctuz populi·
Turba enī erāt tub̄ canēs magni
fice ita ut longe audiret̄· Et audi
erūt inimici tribꝰ iude ⁊ beniamin
⁊ venerūt ſcire que eſſet vox tuba
rum· Et ꝯgnouerūt quoniā q̊ erāt
ex captiuitate edificāt tēplum do
mino deo iſrl̄· Et accedētes ad zoro
babel ⁊ ihesū ⁊ prepoſitos pagoꝝ
dixerunt eis· Edificabimꝰ vna vo
biſcuz· Similiter enim audiuimꝰ
dn̄m nr̄m ⁊ ipſi pariter incedimꝰ
a diebꝰ aſbaſareth regis aſſyrio
rū q̊ trāſmigrauit nos huc· Et dixit
illis zorobabel ⁊ ihesus ⁊ pn̄cipes
pagoꝝ iſrl̄· Non eſt nob̄ ⁊ vobis
edificarē domū dei noſtri· Nos enī
ſoli edificabimꝰ dn̄o iſrahel ſcḋm
ea que precepit nobis cyrus rex
pſarum· Gētes autē terre incubā
tes hijs qui ſunt in iudea ⁊ leuan
tes opus edificatōis ⁊ inſidias po
pulos adducentes prohibebant
eos edificare ⁊ aggreſſuras exer
centes impedierūt ne ꝯſūmaretur
edifitiū omni tēpe vite cyri regis
⁊ ꝓtraxerūt ſtructurā ꝑ biennū
vſq; ad darij regnū· Ca·vi·

IN ſecūdo aūt āno regni darij pro
phetauit aggeꝰ ⁊ zacharias filiꝰ
addin ꝓphete apud iudeam ⁊ ihe
ruſalez in noīe dei iſrahel ſup eos·
Tūc ſtans zorobabel filius ſala
thiel ⁊ ihesus filiꝰ ioſedech incho
auerūt edificarē domū dn̄i que ē
in iheruſalē cū adeſſent eis ꝓphete
domini ⁊ adiuuarent eos· In ipō
tēpore venit ad illos ſyſennes ſub
regulus ſyrie ⁊ phenicis ⁊ ſatrabo
tanes ⁊ ſodales eiꝰ et dixerūt eis·
Quo ꝑcipiēte vob̄ domū hāc edi
ficatis ⁊ tectū iſtud ⁊ alia oīa perfi
citis· Et qui ſūt ſtructores qui hec
edificāt· Et habuerūt gr̄iaz viſita
tiōe facta ſup eos qui erāt ex cap
tiuitate a dn̄o ſeniores iudeorum
⁊ nō ſunt impediti edificarē donec
ſignificaretur dario de oībꝰ iſtis
et reſponſum acciperetur· Exemplū
epiſtole quā miſerūt dario Syſen
nes ſubregulus ſyrie ⁊ phenicis et
ſatrabotanes ⁊ ſodales eiꝰ ī ſyria
⁊ phenice preſides: regi dario ſalu
tem· Omnia nota ſint domino regi
ꝙ cū adueniſſemꝰ in regionem iu
dee ⁊ introiſſemꝰ in ihr̄lm inueni
mꝰ edificātes domū dei magnam
⁊ tēplū ex lapidibꝰ politis ⁊ mag
nis et ꝑtioſis materijs in parieti
bus ⁊ opa illa inſtāter fieri et ſuf
fragarē et ꝓſperarē in manibꝰ eoꝝ
et in omni gloria ꝙ diligētiſſime
perfici· Tūc interrogauimꝰ ſenio
res dicentes· Quo pmittente vob̄
edificatis domū iſtā et opa hec fū
datis· Ideo autē interrogauimꝰ:
ut notū faceremꝰ tibi hoīes et pre
poſitos et nominū ſcripturā ꝑpo
ſitoꝝ poſtulauimus illos· At illi
rn̄derūt nobis dicētes· Nos ſumꝰ
ſerui domini qui fecit celū et terrā
et edificabat̄ hec domꝰ ante ānos
iſtos multos a rege iſrl̄ magno
et fortiſſimo et ꝯſūmata ē· Et quo
niam pr̄es noſtri exacerbātes erāt
et peccauerūt in deū iſrl̄: tradidit
eos in manꝰ nabuchodonoſor re
gis babilonie regis chaldeoꝝ et
domū iſtam demoliētes incēderūt
et populū captiuū duxerūt in ba
bilonē· In primo āno regnāte cy
ro rege babilonie ſcripſit cyrꝰ rex
domū hanc edificare et illa ſacra

vasa aurea ⁊ argētea q̄ extulerāt
nabuchodonosor de domo q̄ est i
ihr̄lm et cōsecrauerat ea in suo tē
plo. rursus ꝓtulit ea cyrꝰ rex de tē
plo qd erat in babilonia ⁊ tradi
ta sunt zorobabel ⁊ salmanasaro
ſbregulo. Et preceptuz ē eis ut of
ferrent hec vasa ⁊ reponerēt in tē
plo qd erat in iherusalez ⁊ ipſum
templum dei edificare in loco ſuo
Tunc ſalmanaſarꝰ ſbiecit fūda
mēta domꝰ dn̄i q̄ est in iheruſalez
⁊ exinde vſqꝫ nūc edificatur ⁊ nō
accepit ɔſūmacōez Nūc ergo ſi iu
dicatur a te o rex ꝑquiratur in re
galibꝰ bibliothecis cyri regis q̄
ſunt i babilonia ⁊ ſi inuētū fuerit
ɔſilio cyri regis ceptā eſſe ſtructu
rā domꝰ domini que eſt i ihr̄lm ⁊
iudicatur a dn̄o rege nr̄o ſcribat
de hijs nobis. Tunc rex dariꝰ p̄ce
pit inqri i bibliothecis ⁊ inuētus
eſt in egbathanis opido qd eſt i
media regione locus vnꝰ in quo
ſcripta erāt iſta. Anno p̄mo reg
nāte cyro rex cyrus p̄cepit domuz
domini que eſt in ihr̄lm edificare
vbi incēdebant igni aſſiduo cuiꝰ
altitudo ſit cubitorū decez ⁊ latitu
do cubitorū ſexaginta quadratū
lapidibꝰ politis tribus ⁊ menia
no ligneo eiuſdem r̄gionis ⁊ me
niano vno nouo et impēdia dari
de domo cyri regis ⁊ ſacr̄ vaſa do
mꝰ domini taz aurea q̄ꝫ argētea q̄
extulit nabuchodonoſor in domū
domi que ē in iheruſalez vbi erāt
poſita ut ponantur illic. Et p̄cepit
curam agere ſyſennē ſbregulum
ſyrie ⁊ phenicis et zatrabuzānaz
⁊ ſodales eiꝰ ⁊ q̄ ordinati erāt in
ſyria ⁊ phenice p̄ſides ut abſtine
rent ſe ab eodē loco. Et ego q̄ꝫ p̄ce
pi in totū edificare ⁊ ꝓſpexi ut ad
iuuēt eos q̄ ſunt ex captiuitate iu
deorū donec cōſūmetur templum
edis dn̄i ⁊ a veracōe tributoꝝ ſy
riecelesy ⁊ phenice. diligēter quan
titatē dari hijs hominibꝰ ad ſacri
ficium domini zorobabel prefecto ad
thauros ⁊ arietes ⁊ agnos. ſimi
liter aūt et frumentuz et ſal et vi
nū ⁊ oleū inſtanter per ſingulos
ānos ꝑut ſacerdotes qui ſunt in
iheruſalē dictauerunt conſumi q̄
tidie ſine vlla dilacōe: ut offeran
tur libationes ſūmo deo pro rege
⁊ pueris eius ⁊ orent pro ipſorū
vita Et denūtietur ut quicūqꝫ trāſ
greſſi fuerit aliquid ex hijs que
ſcripta ſūt aut ſpreuerint: accipi
atur lignū de ſuis ꝓprijs ⁊ ſuſpēdā
tur ⁊ bona ipſorū regi aſcribant
Propterea et dn̄s cuius nomē in
uocatū ē ibi exterminet oēm r̄gē
⁊ gētem q̄ manū ſuā extēderit pro
hibere aut male tractare domum
domini illā que eſt in ihr̄lm. Ego
darius rex decreui q̄ꝫ diligētiſſime
ſm̄ hec fieri.

Capitulum ſeptimū.

Tunc ſyſennes ſbregulus ce
leuzyrie ⁊ phenicis et ſatra
buzānes ⁊ ſodales obſecuti hijs
que a dario rege erant decreta: in
ſiſtebant ſacroſanctis opibꝰ dili
gētiſſime cooperantes cū ſenioribꝫ
iudeorꝫ p̄ncipibꝰ ſyrie ⁊ ꝓſperata
ſunt ſacroſc̄a opa ꝓphantibꝰ ag
geo ⁊ zacharia ꝓphis. Et cōſūma
uerūt omnia ꝑ preceptuz domini
dei iſrahel et ex ɔſilio cyri et darij
et artaxerxis regis perſaꝝ. Et cō
ſummata eſt domus noſtra vſqꝫ

ad tertiam et viceſimam die͂ men
ſis adar: ſexto anno darij regis.
Et fecerūt filij iſrahel et ſacerdotes
et leuite et ceteri qui erant ex capti
uitate qui appoſiti ſunt ſcd̄m ea q̄
ſcripta ſunt in libro moyſi. Et ob
tulerunt in dedicacōem templi do
mini thauros centū. arietes duce͂
tos. agnos quadringentos et he
dos pro peccatis vniuerſi iſrahel
duodecim ſcd̄m numerū tribuum
iſrahel. Et ſteterunt ſacerdotes et
leuite amicti ſtolis per trib9 ſuper
opa domini dei iſrl̄ ſm̄ libꝝ moy
ſi et oſtiarij per ſingulas ianuas
Et egerūt filij iſrahel cuꝫ hijs qui
erant ex captiuitate illud phaſe
quartadecima luna me͂ſis primi.
quādo ſācti͂ficati ſunt ſacerdotes
et leuite. Omnes filij captiuitatis
non ſūt ſimul ſanctificati. q̄a leui
te ōnes ſimul ſanctificati ſunt. Et
imolauerunt phaſe vniuerſi filij
captiuitatis et fratrib9 ſuis ſacer
dotibus et ſibimetipſis. Et mādu
cauerunt filij iſrl̄ q̄ erant ex capti
uitate omnes qui remanſerāt ab
oībus execracōnib9 gentium ter
re querentes dominū et celebraue
runt diem feſtum azimorū ſepteꝫ
diebus epulantes in conſpcū do
mini. quoniā cōuertit cōſilium re
gis aſſyriorum in eos: confortare
manus eorū ad opera domini dei
iſrl̄. Et poſt hunc regnante artax
erſe perſarū rege: acceſſit eſdras
filius azarie. filij helchie. filij ſolo
me. filij ſadoch. filij achitob. filij
ameri. filij azahei. filij bocci. filij a
byſue. filij phinees. filij eleazari.
filij aaron primi ſacerdotis hic eſ
dras aſcendit de babilonia cum

eſſet ſcriba et ingenioſus in lege
moyſi que data eſt a domino iſrl̄.
docere et facere. Et dedit ei rex glori
am qꝫ inueniſſet gratiaꝫ in omni
dignitate et deſiderio in conſpectu
eius. Et aſcenderūt ſimul cum ipo
ex filijs iſrl̄ et ſacerdotibus et leui
tis et ſacris cātorib9 templi et oſti
arijs et ſeruis templi i ihrlm. An
no ſeptimo regnāte artaxerſe in
quinto me͂ſe hic annus ſeptim9
eſt regni: exeuntes de babilonia
nouilunio quinti menſis venerūt
iheroſolimaꝫ iuxta preceptuꝫ illi9
ſm̄ proſperitatem itineris a domi
no ipſorū datam eis. In hijs eni͂
eſdras magnam diſciplinam ob
tinebat ne pretermitteret quicq̄
eorum que eſſent ex lege dn̄i et p̄
ceptis et docendo vniuerſū iſrahel
ōnem iuſtitiam et iudicium. Acce
dentes auteꝫ qui ſcribebant ſcrip
ta artaxerſis regis: tradiderunt
ſcriptuꝫ qd̄ obuenerat ab artax
erſe rege ad eſdrā ſacerdotem et
lectorem legis dn̄i cuius exēplum
ſbiectū eſt. Ca. viij.

Rex artaxerſes eſdre ſacerdo
ti et lectori legis domi ſalute͂
Humanior ego iudicans in bene
ficijs precepi eis qui deſiderant ex
ge͂te iudeoꝝ ſua ſponte et ex ſacer
dotib9 et leuitis qui ſunt in r̄gno
meo comitari tecum in ihrlm. Si
qui ergo cupiunt ire tecuꝫ cōueni
ant et pficiſcant̄ ſicut placuit mi
hi et ſeptem amicis meis conſilia
rijs ut viſitent ea que agunt̄ ſm̄
iudeam et iheruſalē obſeruantes
ſicut habes i lege dn̄i et ferāt mu
nera dn̄o iſrahel que voui ego et
amici iheruſalē et omne auruꝫ et

argētū qđ inuentū fuerit in regio
ne babilonie dño in iheruſalē cū
illo qđ eſt donatū ꝑ ipſa gēte in
templū dñi eoꝝ qđ eſt in iheruſa
lem: vt colligatur hoc auꝝ ⁊ argē
tū ad thauros ⁊ arietes ⁊ agnos
⁊ hedos ⁊ que ſūt ꝯgruētia vt of
ferāt hoſtias dño ſup altare dñi
ipſorū qđ eſt in ihrl̄m. Et oīa q̄
cūq̄ volueis cū fratribus tuis fa
cere auro ⁊ argento: pfice ꝑ volun
tate tua ſcđm p̄ceptum dñi dei tui
⁊ ſacroſācta vaſa q̄ data ſūt tibi
ad opa domus dñi dei tui q̄ eſt in
iheruſalem et cetera quecūq̄ tibi
ſubuenerint ad opera templi dei
tui dabis de regali gazophilacio
cū volueris cū fratribus tuis face
re auro ⁊ argēto pfice ſꝫm volūta
tem dñi. Et ego quidē rex artaxer
ſis p̄cepi cuſtodib⁹ theſaurorum
ſyrie ⁊ phenicis: vt quecūq̄ ſcrip
ſeit eſdras ſacerdos ⁊ lector legis
dñi diligenter detur ei vſq̄ ad ar
genti talenta centū ſimiliter ⁊ au
ri: ⁊ vſq̄ ad frumenti modios cen
tū ⁊ vini amphoras centū ⁊ alia
quecūq̄ abūdant ſine taxacōne.
Oīa ſꝫm legem dei fiant deo altiſſi
mo ne forte exurgat ira in regno
regis ⁊ filij ⁊ filiorū eius. Vobis
autē dicit vt omibus ſacerdotib⁹
⁊ leuitis ⁊ ſacris cātorib ⁊ ſeruis
templi ⁊ ſcribis tēpli hui⁹ nullū
tributum neq̄ vlla alia indictō ir
roget: nec habeat quiſq̄ poteſta
tē obicē eis quicq̄. Tu aūt eſdras
ſꝫm ſapiā dei ꝯſtitue iudices ⁊ ar
bitros ī tota ſyria ⁊ phenice ⁊ om
nes qui legē dei tui non nouerūt
doce: vt quotq̄t tranſgreſſi fuerīt
legē diligēter plectātur. ſiue mor

te. ſiue cruciatu. ſiue etiā pecunie
multatiōe: vel abductione. Et di
xit eſdras ſcriba. Bñdict⁹ dñs pa
trū nroꝝ qui dedit hāc volūtatē
in cor regis clarificare domū ſuā q̄
eſt in iheruſalem ⁊ me honorifica
uit in cōſpectu regis ⁊ ꝯſiliarioꝝ ⁊
amicoꝝ eius ⁊ purpuratorū ei⁹ ⁊
ego cōſtans aīo factus ſū ſcđm
opitulacōem dñi dei mei. Et ꝯgre
gaui ex iſrl̄ viros vt ſimul aſcende
rent mecū. Et hij ſūt p̄poſiti ſcđm
ſuas patrias ⁊ pncipatus portio
nales eoꝝ qui mecū aſcenderūt de
babilonia in regno artaxerſis.
Ex filijs phares: gerſom⁹. Ex filijs
ſiemarith: amen⁹. Filioꝝ dauid
accus filius ſcecilie. Ex hijs pha
res et zacharias ⁊ cum eo reuerſi
ſūt viri centumq̄nquaginta. Ex fi
lijs ductoris moabdiōis zaraei: ⁊
cū ipſo viri ducētiquinquaginta
Ex filijs zacues iechonias zechoeli
et cum ipſo viri ducentiquinqua
gīta Ex filijs ſalamaaſias gotho
lie: et cum ipſo viri ſeptuaginta.
Ex filijs ſaphacie zarias micheli
⁊ cū ipſo viri octoginta. Ex filijs
iob abdias iezeli: ⁊ cū ipſo viri
ducentiduodecim. Ex filijs bame
ſalimoth fili⁹ ioſaphie: ⁊ cū ipſo
viri cētūſexaginta. Ex filijs beer za
charias bebei: ⁊ cū ipſo viri ducē
tiocto Ex filijs ezead iohānes ace
chan: ⁊ cum ipſo viri centumde
cem. Ex filijs adonicham ipſis
poſtremis: ⁊ hec ſunt nomina eo
rum eliaphalam filius gebel et
ſemeias et cum ipſo viri ſeptua
ginta. Et congregaui eos ad flu
uium qui dicitur thia ⁊ mechatī:
illic ſumus triduo et recognoui

eos. Et ex filijs ſacerdotum ⁊ leui
tarum non inueni illic. Et miſi ad
eleaſarum ⁊ eccelom ⁊ maſman ⁊
maloban ⁊ enaathan ⁊ ſamea ⁊
ioribum: nathā. enuagan zacha
riam et moſollamum: ipōs ducto
res et peritos. Et dixi eis ut veni
rēt ad luddeū cui erat apud locū
gazophilacij. Et mandaui eis ut
dicerent luddeo et fratribus eius
et illis qui erant in gazophilatio
ut mitterent nobis eos qui ſacer
dotio fungerent in domo dn̄i dei
noſtri. Et adduxerunt nobis ſm
manum validaz dn̄i dei noſtri vi
ros peritos. ex filijs mooli. filij le
ui. filij iſrahel. ſeīebian. ⁊ filios ⁊
fratres qui erant decem ⁊ octo aſ
biam ⁊ amin: ex filijs filiorū cha
nanei ⁊ filij eorum viri viginti. Et
ex hijs qui in templo ſeruiebant
quos dedit dauid ⁊ ipſi pn̄cipes
ad opacōnē leuitis templo ſerui
entiū ducētiuiginti. Omnia nomi
na ſignificata ſunt in ſcripturis.
Et voui illic ieiuniū iuuenib9 ī cō
ſpectu domini ut quererē ab eo bo
num iter nobis et qui nobiſcum
erant ⁊ filijs ⁊ pecoribus ꝓpter in
ſidias. Erubui enim petere a rege
pedites et equites in comitatu tu
tele gratia ꝯtra aduerſarios no
ſtros. Diximꝰ enim regi quoniaz
virtus dn̄i erit cum eis qui inqui
runt eum in ōni affectu. Et iterum
deprecati ſumꝰ dominū deum nr̄m
ſm hec queꝫ ⁊ ꝓpitium habuimꝰ
⁊ cōpotes facti ſumus deo noſtro
Et ſeparaui ex plebis prepoſitis
⁊ ſacerdotibꝰ templi viros duode
cim ⁊ ſedebiam ⁊ aſannan ⁊ cum
eis ex fratribꝰ eoꝝ viros decem Et
appendi eis aurum ⁊ argētum et
vaſa ſacerdotalia domꝰ dei noſtri
que donauerat rex et conſiliarij
eius ⁊ pn̄cipes et ōnis iſrahel. Et
cum appendiſſem tradidi āgenti
talenta centūquinquaginta ⁊ va
ſa argentea talentorū cētum ⁊ au
ri talenta cētum ⁊ vaſorū aureoꝝ
ſepties viginti et vaſa erea de bo
no eramento ſplendētia duodecī
auri ſpetiem reddentia. Et dixi eis.
Et vos ſācti eſtis dn̄o ⁊ vaſa ſūt
ſācta ⁊ aurum ⁊ argētum votum
eſt dn̄o deo patrū noſtroꝝ. Vigi
late ⁊ cuſtodite donec tradatis ex
plebis prepoſitis ⁊ ſacerdotibus
⁊ leuitis et pn̄cipibus ciuitatum
iſrl' in iheruſalē in paſtoforio do
mꝰ dei noſtri. Et hij qui ſuſceperūt
ſacerdotes ⁊ leuite aurum ⁊ argē
tum et vaſa intulerūt in ihrl'm in
templū domini. Et ꝓmouimꝰ a flu
uio thia die duodecima mēſis p̄
mi vſqꝫ quo introiuimꝰ in ihrl'm
Et cum factus fuiſſet tertius dies
quarta autē die ponderatū auruz
⁊ argētum traditum eſt in domo
dn̄i dei dei noſtri marimoth filio
iori ſacerdoti ⁊ cum ipſo erat ele
azar filius finees ⁊ erant cum ip
ſis ioiadus filius iheſu ⁊ medias
⁊ banni filius leuite ad numerū
et ad pondus vniuerſa. Et ſcrip
tum eſt pondꝰ ipſorum eadem ho
ra. Qui autē venerūt ex captiuita
te obtulerūt ſacrifitiū domino iſrl'
thauros duodecim ꝓ ōni iſrahel
arietes octogintaſex. agnos ſep
tuagintaduos. hircos ꝓ peccato
duodecim ⁊ ꝓ ſalute vaccas duo
decim ōnia in ſacrifitiū dn̄i Et rele
gerunt precepta regis regalibus

diſpēſatoribus ⁊ ſb regulis celeu
ſirie ⁊ phenicis ⁊ honorificauerūt
gentē ⁊ templū dn̄i. Et ↄſūmatis
hijs acceſſerunt ad me p̄poſiti di
centes. Nō ſegregauerūt genus
iſrahel et principes et ſacerdotes
⁊ leuite ⁊ alienigene gentes ⁊ na
tiones terre immunditias ſuas a
chananeis et etheis et pherezeis
⁊ iebuſeis ⁊ moabitis ⁊ egipcijs
et ydumeis. Coniuncti enim ſūt
filiab⁹ eoꝝ et ipſi et filij eorum ⁊
mixtum eſt ſemen ſanctum alieni
genis gentib⁹ terre et participes
erant prepoſiti ⁊ ingratus iniqui
tatis eius ab initio ipſi⁹ regni. Et
mox ut audiui iſta ↄſcidi veſtimē
ta ⁊ ſacrā tunicā ⁊ lacerans capil
los capitis et barbā: ſedi dolens
⁊ meſt⁹. Et ↄuenerūt quotq̊t tūc
mouebantur in verbo dn̄i dei iſrl̄
ad me lugentem ſup iniq̄tatē iſtā
⁊ ſedebā triſtis vſq; ad veſptinū
ſacrifitiū. Et ſurgēs a ieiunio con
ſciſſa habēs veſtimenta et ſacrā
tunicā ingeniculans et extēdens
man⁹ ad dn̄m dicebā. Dn̄e cōfu
ſus ſū ⁊ reueritus ſū ante fatiē tu
am. Pctā eni nostra multiplicata
ſūt ſup capita noſtra ⁊ iniq̄tates
noſtre exaltate ſūt vſq; ad celū.
quoniā a temporib⁹ p̄rm nr̄orum
ſum⁹ in magno pctō vſq; ad diē
hunc. Et ꝓpter pctā noſtra ⁊ p̄rm
noſtroꝝ ſum⁹ traditi cū frib⁹ no
ſtris ⁊ cū ſacerdotib⁹ noſtris: r̄gi
b⁹ terre in gladiū et captiuitatē ⁊
depredacōnē cū cōfuſione vſq; in
hodiernū diē. Et nūc quantū eſt
ꝗ cōtigit nobis mīa abs te domi
ne deus et derelinque nobis radi
cē ⁊ nomē i locū ſactificacōis tue

detegere luminiatē noſtꝝ in domo
dn̄i dei noſtri: dare nobis cibū in
ōni tēpore ſeruitutis noſtre. Et cū
ſeruirem⁹ nō fuim⁹ derelicti a dn̄o
deo noſtro. ſed ↄſtituit nos in grā
tia ponens nobis reges perſarū
dare cibū ⁊ clarificare templū dn̄i
dei noſtri ⁊ edificare deſerta ſyon
dare nobis ſtabilitatē in iudea et
iheruſalē. Et nunc q̄d dicim⁹ dn̄e
habentes hec. Trāgreſſi enim fu
m⁹ precepta tua q̄ dediſti in man⁹
puerorū tuoꝝ ꝓphetaꝝ dicēs. Quo
niā terra in quā introiſtis poſſide
re hereditatē eius terra polluta eſt
coinquinacōnib⁹ alienigenarū
terre ⁊ immūditie illoꝝ repleuerūt
eam tota immūditia ſua. Et nunc
filias vr̄as nō ↄiungetis filijs eo
rū ⁊ filias eoꝝ nō accipietis filijs
veſtris ⁊ nō inq̄retis pacē habere
cū illis ōni tēpore ut inualeſcētes
manducetis optima terre et here
ditatē diſtribuatis filijs vr̄is vſq;
in euū. Et que contingunt nobis
omnia fiunt propter opa noſtra
maligna ⁊ magna peccata noſtrā.
Et dediſti nobis talem radicem ⁊
rurſum reuerſi ſumus tranſgredi
legittima tua vti commiſceremur
immundicie alienigenarum gen
tium terre huius. Nōne iraſceris
nobis pdere nos quoaduſq; nō
relinquatur radix ⁊ nomen nr̄m.
Domine deus iſrahel verax es. De
relicta eſt enim radix vſq; in hodi
ernum diem. Ecce nunc ſumus in
conſpectu tuo in iniquitatibus no
ſtris. Non eſt enim adhuc ſtare
ante te in hijs. Et cum adorando
cōfiteretur eſdras flens humi ꝓ
ſtrat⁹ añ tēplū ↄgregati ſūt ante

cum ex iherusalem turba magna
valde viri ⁊ mulieres ⁊ iuuenes ⁊
iuuencule. Fletus eñ erat magnꝰ
in ipsa multitudine. Et cū clamaſ
ſet iechonias iehely ex filijs isrl':
dixit esdre. Nos in dominū pecca
uimꝰ quia collocauimꝰ nobis ī ma
trimoniū mulieres alienigenas
ex gētibus terre. Et nunc es ſuper
ōnem isrl'. In hijs ergo ſit iuſiu
randum a domino expellere ōnes
vxores noſtras q̄ ex alienigenis
ſunt cum filijs earuꝫ. Sicut tibi de
cretum eſt a maioribꝰ ſcd̄m legeꝫ
dn̄i exurgens explica. ad te enim
ſpectat negotium et nos tecum ſu
mꝰ. Viriliter fac. Et exurgens eſ
dras adiurauit principes ſacerdo
tum et leuitas ⁊ ōnem isrl' facere
ſm hec ⁊ iurauerūt. Ca. ix.

Et exurgēs eſdras ab ante
atrium templi abijt ī paſto
forium ionathe filij naſabi et ho
ſpitatus illic non guſtauit panē
nec aquā bibit ſuper iniquitatem
multitudinis. Et facta eſt predica
tio in ōni iudea ⁊ in iherusalem oī
bus qui erāt ex captiuitate in ihe
ruſalem cōgregati: ut quicūq; nō
occurrerit biduo vel triduo diei
ſm iudicium aſſidentiū ſeniorum
tollerentur facultates ſue ⁊ ipſe ali
enus iudicaretur a multitudine
captiuitatis. Et cōgregati ſūt oēs
qui erant ex tribu iuda et benia
min ī tribus diebꝰ in ihrl'm. Hic
menſis eſt nonꝰ. dies menſis vi
ceſimꝰ. Et ſedit ōnis multitudo in
area templi trementes ꝓpter hye
mē preſentem. Et exurgēs eſdras
dixit illis. Vos inique feciſtis col
locando vobis in matrimoniū vx

oēs alienigenas ut adderetis ad
peccata isrl'. Et nunc date cōfeſſio
nem ⁊ magnificētiam dn̄o deo pa
trū noſtrorū ⁊ pficite voluntatem
ipſiꝰ ⁊ diſcedite a gentibꝰ terre ⁊
ab vxoribꝫ alienigenis. Et clama
uit ōnis multitudo ⁊ dixerūt voce
magna. Sicut dixiſti faciemꝰ. Sꝫ
quoniā multitudo magna ē ⁊ tē
pus hybernum et nō poſſumꝰ in
ſubdiali ſtare. ⁊ hoc opus non
eſt nobis vniꝰ diei neq; bidui. mul
tum eñ in hijs peccauimꝰ: ſtent
prepoſiti multitudinis ⁊ ōnes qui
nobiſcum inhabitant ⁊ quotq̄t
habent vxores apd' ſe alienigēas
et aſſiſtant accepto tēpore ex ōni
loco preſbiteri ⁊ iudices vſq; quo
ſoluant iram dn̄i negocij huius
Jonathas autē filius ezeli et ozi
as thecham ſuſceperunt ſcd̄m hec
⁊ boſoramꝰ ⁊ leuis et ſabatheus
ſimul cooperati ſūt cū ill'. Et ſteterūt
ſm hec ōnia vniuerſi q̄ erant ex
captiuitate. Et elegit ſibi viros eſ
dras ſacerdos principes magnos
de patribus eoruꝫ ſm nomina: et
conſederūt nouilunio menſis deci
mi examinare negotium iſtud. Et
determinatū eſt de viris qui habe
bāt vxores alienigenas vſq; ad
neomeniā primi menſis ⁊ inuēti
ſunt ex ſacerdotibꝰ pmixti qui ha
bebant alienigenas vxores. Ex fi
lijs iheſu filij ioſedech ⁊ fratribus
eiꝰ maſeas ⁊ eliezerꝰ ⁊ loribus ⁊
ioadeus ⁊ inierunt manꝰ ut expel
lerent vxores ſuas ⁊ ad litandum
in exoratiōem arietē pro ignoran
tia ſua. Et ex filijs ſemmeri: maſe
as ⁊ eſſes ⁊ iecleth azarias. Et ex
filijs foſere: liſomaſias. hiſmaenis

⁊ nathanee iuſſio zebdꝰ ⁊ talſas
Et ex leuitis: iorabdꝰ ⁊ ſemeis et
colniꝰ ⁊ calitas ⁊ facheas ⁊ cobiaſ
⁊ elionas. Et ex ſacris cātoribuſ
eliaſib. zaccarus. Et ex oſtiarijs:
ſallumꝰ ⁊ tolbāes Et ex iſrahel: ex
filijs foroosi ⁊ remias ⁊ geddiaſ
et melchias et michelꝰ et eleaza
rus et iēmebias ⁊ bannas. Et ex
filijs iolamā: chamaſ et zachari
as iezrelus et ioddiꝰ et emmoth
et helias. Et ex filijs zathoim: elia
das ⁊ liaſumꝰ zochias ⁊ larioth
et zabdis et tebediaſ. Et ex filijſ ze
bes: iohānes et amaiaſ et zabdi
as ⁊ emēs. Ex hijs filijs bāni ola
mꝰ ⁊ malluchꝰ ⁊ ieddeꝰ ⁊ iaſub et
aſabꝰ et ierimoth. Et ex filijs ad
dīn: naathꝰ et mooſias et caleꝰ
⁊ raanas maaſeaſ mathathias
et beſeel et bōnꝰ et manaſſes. Et
ex filijs nuae: noneas et aſeas ⁊
melchiaſ et ſameas ⁊ ſymō beia
min et malchꝰ et marras. Et ex
filijs aſom: carianeꝰ mathathi
as ⁊ bānꝰ ⁊ eliphalach ⁊ manaſ
ſes ⁊ ſemei. Et ex filijs banni: ihē
mias ⁊ moodias et abramꝰ et io
hel et baneaſ et peliaſ et ionas ⁊
marimoth ⁊ eliaſib ⁊ mathaneꝰ
et eliaſiſ et orſas et dielꝰ et ſeme
dius et ſambris ioſephꝰ Et ex fi
lijs nobei: idelus et mathathias
et ſabadꝰ et zecheda ſedmi et ieſ
ſei baneas. Oēs iſti coniūxerūt ſi
bi vxores alienigenas ⁊ dimiſerūt
eas cū filijs. Et inhabitauerūt ſa
cerdotes et leuite et qui erāt ex iſ
rahel in ihrl'm et in tota vna regio
ne nouilunio menſis ſeptimi. Et
erant filij iſrahel in commoratōibꝫ
ſuis. Et cōgregata eſt ōnis multi
tudo ſimul in areaꝫ que eſt ab ori
ente porte ſacre. Et dixerunt eſdre
pontifici et lectori ut afferret legē
moyſi que tradita eſt a dño deo
iſrl'. et attulit eſdras pontifex le
gē ōni multitudini eoꝝ a viro vſ
qꝫ ad mulierē et omnibuſ ſacerdo
tibus audire legē nouilunio mē
ſis ſeptimi. et legebat in area q̄ ē
ante ſacrā portam tēpli a pma lu
ce vſqꝫ veſperā corā viris ⁊ mulie
ribus. et dederūt ōnes ſenſum ad
legē. et ſtetit eſdras ſacerdos ⁊ le
ctor legis ſup ligneū tribunal qᵈ
fabricatū erat. et ſteterunt ad eū
mathathias et ſamuſ ananias
azarias. vrias. ezechias ⁊ balſā
mꝰ ad dexterā et ad ſiniſtrā ſalde
us miſael. malathias. abuſtas.
ſabꝰ. nabadias et zacharias. ⁊
aſſumpſit eſdras librū corā ōni
multitudine. pſidebat enī in glo
ria in cōſpectu ōniū. et cū abſoluiſ
ſet legē ōnes recti ſteterūt ⁊ bndi
xit eſdras dñm deū altiſſimū: deū
ſabaoth omnipotētem. Et rñdit
omnis populus amē. Et eleuatiſ
ſurſum manibus pcidētes in ter
ram adorauerunt dñm. ihesus et
bananeꝰ et ſarabias et iadimꝰ
et accubꝰ et ſabbatheus et cali
thes ⁊ azariaſ et ioradus et ana
nias et filias leuite: q̄ docebāt le
gē dñi et in multitudine legebāt
legem dñi et preferebant ſinguli
eos qui intelligebant lectionem
Et dixit ad tharates eſdre ponti
fici ⁊ lectori et leuitiſ qui docebāt
multitudinē dicens. Dies hic ſan
ctus eſt dño. et omnes flebant cū
audiſſent legē. Digreſſi ḡ mādu
cate pinguiſſima queqꝫ: et bibite

dulciſſima queq₃ et mittite mune
ra hijs qui nō habent. Sanct⁹ eī
eſt hic dies dn̄i ⁊ nolite meſti eē.
Dominꝰ eñ clarificabit vos. Et le
uite denūtiabant ī publico oīb⁹
dicētes. dies hic ſāctus eſt. Noli
te meſti eē. Et abierunt ōnes mā
ducare ⁊ bibere et epulari et dare
munera hijs qui nō habebāt ut
epulentur. Magnifice enim fūt ex
altati verbis q̄bus edocti ſunt. Et
cōgregati ſunt vniuerſi in ihrlm
celebrare leticiam ſcd̄m teſtamen
tum domini dei iſrahel.

Explicit lib᷑ eſdre tertius.
Incipit eſdre q̄rtus. Ca. i.

Liber eſdre ꝓphete
ſecund⁹ filij ſarei
filij aſarei filij el
chie filij ſadaie
filij ſadoch filij a
chitob filij achie
filij finees filij heli filij amerie filij
aſiei filij marimoth filij arna filij
ozie filij borith filij abiſſei filij fi
nees filij eleazar filij aaron ex tri
bu leui qui fuit captiu⁹ in r̄egione
medorum in regno artaxerxis re
gis perſaꝝ. Et factum eſt verbuꝫ
domini ad me dicēs. Vade ⁊ nun
cia populo meo facinora ipſorum
et filijs eorū iniquitates quas in
me admiſerunt ut nūtient filijs fi
lioꝝ. quia pctā parētum ipſoruꝫ
in illis creuerunt. Obliti enim mei
ſacrificauerūt dijs alienis. Non
ne ego eduxi eos de terra egipti
de domo ſeruitutis. Ipſi autē irri
tauerūt me et conſilia mea ſpreue
runt. Tu autē excute comaꝫ capi
tis tui ⁊ proice ōnia mala ſuper il
los quoniaꝫ non obedierunt legi
mee. Popul⁹ aūt eſt indiſciplina
tus. Vſquequo eos ſuſtinebo qui
b⁹ tanta beneficia cōtuli. Reges
multos ꝓpter eos ſubuerti pha
raonē cum pueris ſuis ⁊ ōneꝫ ex
ercitum eius ꝑcuſſi. Oīes gentes
a facie eoꝝ ꝑdidi ⁊ in oriēte ꝓuin
ciarum duarū populos tyri ⁊ ſy
donis diſſipaui et oīes adu̇ſari
os eoruꝫ interfeci. Tu vero loque
re ad eos dicens. Hec dicit dn̄s.
Nempe ergo vos ꝑ mare tranſme
aui et plateas vobis initio muni
tas exhibui. Ducem vobis dedi
moyſen ⁊ aaron ſacerdotē. lucem
vobis ꝑ colūnam ignis preſtiti ⁊
mag̃ mirabilia feci in vobis. Vos
autē mei obliti eſtis dicit domin⁹.
Hec dicit dn̄s ōnipotens. Cotur
nix vobis in ſigno fuit. caſtr̄ vob᷑.
ad tutelam dedi et illic murmura
ſtis ⁊ non triumphaſtis in noīe
meo de ꝑditione inimicoꝝ veſtro
rum: ſed adhuc nunc vſq₃ mur
muraſtis. Vbi ſunt beneficia que
ꝓſtiti vobis. Nonne in deſerto cū
eſurietis proclamaſtis ad me di
centes ut quid nos in deſertum
iſtud adduxiſtis īterficere nos.
Melius nobis fuerāt ſeruire egip
cijs q̄ȝ mori in deſerto hoc. Ego do
lui gemitus veſtros ⁊ dedi vobis
manna in eſcam. Panem angelo
rum māducaſtis. Nonne cū ſitire
tis petram excidi ⁊ fluxerūt aque
in ſaturitate. Propꝫ eſtus folijs
arboruꝫ vos texi. Diuiſi vobis ter
ras pingues chananeos ⁊ phere
ſeos ⁊ philiſtinos a facie veſtra
ꝓieci. Quid faciam vobis adhuc

dicit dñs. Hec dicit dñs õmpo
tens. In deſerto cũ eſſetis in flũi
ne amorreo ſitientes ⁊ plaſphẽan
tes nomẽ meũ. nõ ignẽ vobis ꝓ
plaſphemijs dedi ſed mittens lig
nũ in aquã dulce feci flumẽ. Quid
tibi faciã iacob. Noluiſti obediẽ
iuda. Transferã me ad alias gẽ
tes ⁊ dabo eis nomẽ meum. ut cu
ſtodiãt legittima mea. Qm̃ me de
reliquiſtis ⁊ ego vos derelinquã.
Petẽtib⁹ vobis a me miſericordi
am nõ miſerebor. qñ inuocabitis
me ego nõ exaudiã vos. Macula
ſtis enĩ man⁹ vr̃as ſanguine ⁊ pe
des vr̃i impigri ſunt ad cõmitten
da homicidia. Non quaſi me dere
liquiſtis ſed vos ipſos dicit dñs.
Hec dicit dñs omnipotẽs. Nõne
ego vos rogaui ut pr̃ filios et ut
mat̃ filias ⁊ ut nutrix puulos ſu
os ut eẽtis mihi in populũ ⁊ ego
vobis in deũ et vos mihi in filios
⁊ ego vobis in prẽ. Ita vos colle
gi ut gallina pullos ſuos ſb̃ alas
ſuas. Modo autẽ q̃d faciã vobis.
Proiciã vos a facie mea. Oblacõ
nẽ cũ mihi attuleritis auertã fa
ciem meã a vobis. Dies enĩ feſtos
veſtros ⁊ neomenia et circũciſio
nes repudiaui. Ego miſi pueros
meos ꝓphas ad vos quos accep
tos interfeciſtis ⁊ laniaſtis corpo
ra eoꝝ quoꝝ ſãguinẽ exquirã di
cit dñs. Hec dicit dñs õnipotens
Dom⁹ veſtra deſerta eſt. Proiciã
vos ſicut vẽtus ſtipulã et filij ꝓ
creacõnẽ nõ faciẽt: qm̃ mãdatũ
meũ neglexerũt ⁊ q̃d malũ eſt co
rã me fecerũt. Tradã dom⁹ vr̃as
populo venienti q̃ me nõ audiẽtes
credũt q̃b⁹ ſigna nõ oñdiſſi faci

ent q̃ p̃cepi. Prophas nõ viderũt
⁊ memorabũtur iniq̃tatũ eoꝝ. Te
ſtor populi venientis gratiã cuius
puuli exultãt cũ leticia me nõ vi
dẽtes oculis carnalib⁹ ſ; ſpũ credẽ
tes que dixi. Et nunc frater aſpice
q̃ gloia ⁊ vide populũ veniẽtẽ ab
oriente q̃b⁹ dabo ducatũ abrahã
yſaac ⁊ iacob ⁊ oſee ⁊ amos ⁊ mi
chee et iohel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ na
um et abacuc ſophonie aggei za
charie et malachim qui et ange
lus dñi vocatus eſt. Ca. ij.

Hec dicit dominus Ego eduxi
populum iſtum de ſeruitute
quibus mãdata dedi per pueros
meos prophetas quos audiẽ no
luerunt ſed irrita fecerunt mea cõ
ſilia. Mat̃ que eos generauit diẽ
illis. Ite filij quia ego vidua ſum
et derelicta. Educaui vos cum leti
cia ⁊ amiſi vos cum luctu ⁊ triſti
cia. Quoniã peccaſtis corã domino
deo vr̃o ⁊ q̃d malũ eſt corã eo feci
ſtis. Nũ autẽ q̃d faciã vob. Ego
vidua ſũ ⁊ derelicta. Ite filij ⁊ pe
tite a domino miſericordiam. Ego
autem te pater teſtem inuoco ſu
per matrem filiorum qui noluerũt
teſtamentum meum ſeruare: ut
des eis confuſionem et matrem
eorum in direptionem ne genera
tio eorum fiat. Diſpergantur i gẽ
tes nomina eorum: deleãtur a ter
ra: quoniam ſpreuerunt ſacramẽ
tum meum. Ve tibi aſſur qui ab
ſcondis iniquos penes te. Gens
mala memorare quid fecerĩ zodo
me et gomorre quorũ terra iacet
in piceis glebis ⁊ aggeribus cine
rum. Sic dabo eos qui me nõ au
dierunt: dicit domin⁹ omnipotẽs

Hec dicit dominꝰ ad eſdraz. Nū
tia populo meo quoniā dabo eis
regnum iheruſalem qđ daturus
eram iſrł. Et ſumam mihi gloriā
illorū ⁊ dabo eis tabernacula eter
na que preparaueram illis. Lignū
vite erit illis in odore vngenti et
non laborabūt neqꝫ fatigabūtur.
Ite ⁊ accipietis. Rogate vobis di
es paucos ut minorentur. Iaz pa
ratum eſt vobis regnum. Vigila
te. Teſtare celum ⁊ terram. Cōtri
ui enim malum ⁊ creaui bonū. q̄a
viuo ego dicit dominꝰ. Mat am
plecte filios tuos educa illos cū
leticia. Sicut colūba confirma pe
des eorum: quoniā te elegi dic do
minꝰ. Et reſuſcitabo mortuos de lo
cis ſuis ⁊ de monumētis educam
illos quoniā cognoui nomē me
um in iſrahel. Noli timere mr̄ filio
rū quoniaz te elegi dicit dominꝰ.
Mittam tibi adiutorium pueros
meos yſaiam ⁊ iheremiā ad quo
rū cōſilium ſanctificaui et paraui ti
bi arbores duodecī granatas va
rijs fructibus ⁊ totidem fōtes flu
entes lac ⁊ mel ⁊ montes immen
ſos ſeptem: habētes roſaz ⁊ liliū
in q̄bꝰ gaudio implebo filios tu
os. Viduam iuſtifica. pupillo iu
dica. egenti da. orphanum tuere.
nudum veſti. confractū ⁊ debilez
cura. claudum irridere noli. tutare
mancū ⁊ cecum ad viſionez clari
tatis mee admitte. Senem ⁊ iuue
nem intr̄ muros tuos ſerua. mor
tuos vbi inueneris ſignans com
menda ſepulchro ⁊ dabo tibi pri
mam ſeſſionē in reſurrectōe mea.
Pauſa ⁊ quieſce populꝰ meꝰ. q̄
veniet reqes tua. Nutrix bona nutri
filios tuos. confirma pedes eoꝝ.
Seruos quos tibi dedi nemo ex
eis interiet. Ego enim eos requi
ram de numero tuo. Noli fatigari
Cum enim venerit dies preſſure
et āguſtie: alij plorabūt ⁊ triſtes
erunt. tu autez hilaris ⁊ copioſa
eris. Zelabunt gentes ⁊ nil adū
ſus te poterūt dicit dominus. Ma
nꝰ mee tegent te ne filij tui gehen
nam videant. Iocundare mater
cum filijs tuis quia ego te eripiā
dicit dominꝰ. Filios tuos dormiē
tes memorare. quoniam ego eos
educam de lateribꝰ terre ⁊ miſeri
cordiam cū illis faciaz. quoniam
miſericors ſū dicit dominꝰ ōmipo
tens. Amplectere natos tuos vſ
qꝫ dum venio et preſtez illis miſe
ricordiam quoniā exuberāt fōtes
mei ⁊ gratia mea nō deficiet. Ego
eſdrās preceptū accepi a domino i
monte oreb ut irem ad iſrł. Ad
quos cum venirem reprobauerūt
me ⁊ reſpuerūt mandatum dñi.
Ideoqꝫ vobis dico gētes que au
ditis ⁊ intelligitis. Expectate paſto
rem veſtrum requiem eternitatis
dabit vobis quoniā i primo eſt
ille qui i fine ſeculi aduenit. Pa
rati eſtote ad premia regni. quia
lux perpetua lucebit vobis p eterni
tatem tēporis. Fugite vmbraz ſe
culi huius. Accipite iocunditatē
glīe veſtre. Ego teſtor palam ſal
uatorem meum cōmendatum do
mum accipite ⁊ iocundamini grā
tias agentes ei qui vos ad cele
ſtia regna vocauit. Surgite ⁊ ſta
te ⁊ videte numerū ſignatorum in
cōuiuio domini. Qui ſe de vmbra
ſeculi tranſtulerunt ſplendidas

tunicas a dño acceperunt. Recipe
ſyon numerũ tuũ ⁊ ↄclude candi
datos tuos qui legẽ dñi cõpleue
rũt. Filiorũ tuoꝝ quos optabas
plenus eſt nũerus. Roga imperi
um dñi ut ſanctificẽt ꝑplus tuꝰ q̃
vocatus eſt ab initio. Ego eſdras
vidi in monte ſyon turbaꝫ mag
nam quã nũerare nõ potui ⁊ om
nes canticis collaudabant dñm
Et in medio eoꝝ erat iuuenis ſta
tura celſus eminẽtior õibꝰ illis ⁊
ſingul' capitibꝰ eorũ imponebat
coronas ⁊ magis exaltabat̃. Ego
autẽ miraculo tenebar. Tunc int̃
rogaui angelũ ⁊ dixi. Qui ſũt hij
dñe? Qui rñdens dixit mihi. Hij
ſunt q̃ mortalẽ tunicã depoſuerũt
⁊ immortalẽ ſumpſerũt ⁊ ↄfeſſi ſũt
nomẽ dei Modo coronant̃ et acci
piunt palmas. Et dixi ãgelo. Ille
iuuenis q̃s eſt q̃ eis coronas ipo
nit ⁊ palmas in manus tradit?
Et rñdens dixit mihi. Ipſe eſt fili
us dei quẽ in ſeculo ↄfeſſi ſũt. Ego
autẽ mag̃ficare eos cepi qui forti
ter ꝓ nomine dñi ſteterũt. Tunc
dixit mihi angelꝰ Vade annũtia
populo meo q̃lia ⁊ quãta mirabi
lia dñi dei vidiſti. ¶ Ca. iij.

Anno triceſĩo ruine ciuitatis
erã in babilone et cõturba
tus ſũ ſup cubiculo meo recũbens
Et cogitacões mee aſcendebãt ſu
p cor meũ: quoniã vidi deſertõeꝫ
ſyon ⁊ abundantiã eoꝝ q̃ habi
tabant in babilone. Et ventilatꝰ
eſt ſpũs meꝰ valde Et cepi loq̃ ad
altiſſimũ verba timorata et dixi.
O dñator dñe tu dixiſti ab inicio
qñ plantaſti terrã ⁊ hoc ſolus et
impaſti populo ⁊ dediſti adã cor
pꝰ mortuũ. ſꝫ ⁊ ipſũ figmentũ ma
nuũ tuarũ erat ⁊ inſufflaſti in eũ
ſpiritũ vite ⁊ factꝰ eſt viuẽs corã
te ⁊ induxiſti eũ in ꝑadiſo quem
plãtauerat dextera tua ante q̃ ter
ra aduentaret et huic mandaſti
diligere viaꝫ tuaꝫ et preteriuit eã
⁊ ſtatim inſtituiſti in eũ mortẽ et
in nacõnibꝰ eius ⁊ nate ſunt gen
tes ⁊ tribus et populi et ↄgnacõ
nes quarũ nõ eſt numerꝰ. et am
bulauit vnaqueq̃ gens in volun
tate ſua et mira agebant coraꝫ te
et ſpernebãt p̃cepta tua. Iterũ ãt
in tp̃e induxiſti diluuiũ ſuper in
habitantes ſeculũ ⁊ ꝑdidiſti eos
et factũ eſt in vnoquoq̃ eorũ ſic̃
ade mori ſic hijs diluuiũ. Dereli
quiſti auteꝫ vnũ ex hijs noe cum
domo ſua et ex eo iuſti oẽs. Et fa
ctũ eſt cũ cepiſſent multiplicari q̃
habitabãt ſup terraꝫ et multipli
cauerũt filios et populos et gẽtes
multas et cepit iterato ĩpietateꝫ
facere plus q̃ priores. et factũ eſt
cũ iniquitatẽ facerent corã te: ele
giſti tibi viruꝫ ex hijs cui nomen
erat abrahaꝫ et dilexiſti eũ et de
monſtraſti ei ſoli volũtateꝫ tuam
et diſpoſuiſti ei teſtamentũ eter
nũ et dixiſti ei ut nõ vnq̃ derelin
quẽtes ſemẽ eius ⁊ dediſti ei yſa
ac ⁊ yſaac dediſti iacob ⁊ eſau et
ſegregaſti tibi iacob eſau ãt ſepa
ſti. Et factꝰ ẽ iacob ĩ multitudine
mag̃. Et factũ ẽ cũ educẽs ſemen
eiꝰ ex egipto adduxiſti ſup mon
tẽ ſina et inclinaſti celos ⁊ ſtatui
ſti trã et cõmouiſti orbẽ et tremẽ
feciſti abiſſos ⁊ ↄturbaſti ſeculũ
⁊ trãſijt gloia tua portas q̃tuor ig
nis et terremotus ⁊ ſpũs et gelu

ut dares ſemini iacob legez ⁊ ge
nerationi iſrl̕ diligētiā. Et nō ab
ſtuliſti ab eis cor malignuz ut fa
ceret lex tua in eis fructū. Cor enī
malignum baiulans p̄mus adā
tranſgreſſus ⁊ vict⁹ eſt ſed ⁊ om
nes qui de eo nati ſūt. Et facta eſt
pmanens infirmitas et lex cū cor
de pplī cum malignitate radicis ⁊
diſceſſit qđ bonum ē ⁊ manſit ma
lignum. Et tranſierūt tempora et
finiti ſunt anni ⁊ ſuſcitaſti tibi ſer
uum nomie dauid ⁊ dixiſti ei edi
ficare ciuitatē nominis tui ⁊ offer
re ibi in eadē thus ⁊ oblacōnes.
Et factum eſt hoc ānis multis et
deliquerunt qui habitabant ciui
tatez in ōibus facientes ſicͨ fecit
adam ⁊ ōes generaciōes eius.
Vtebantur enī ⁊ ipſi corde malig
no. Et tradidiſti ciuitatē tuam in
manib⁹ inimicoꝝ tuorū. Nunq̄d
meliora fatiunt qui habitant ba
bilonem. Et ꝓpter hoc dominabi
tur ſyon. Factum eſt cū veniſſez
huc ⁊ vidiſſez impietates quaꝝ
nō eſt numer⁹ ⁊ delinquētes mlͭ
tos vidit anima mea hoc triceſi
mo anno ⁊ exceſſit cor meū quo
niā vidi quomō ſuſtines eos pec
cantes ⁊ pepciſti impie agentibꝫ
⁊ perdidiſti populū tuum ⁊ cōſer
uaſti inimicos tuos et nō ſignifi
caſti Nihil memini qūo debeat de
relinqui via hec. Nunquid melio
ra facit babilon q̄ꝑ ſyon aut alia
gens ↄgnouit te preter iſrl̕. Aut
que tribus crediderūt teſtamētis
tuis ſicut iacob. Quaruz merces
nō cōparuit neqꝫ labor fructifica
uit Pertranſiēs enī pertrāſiui in
gentib⁹ ⁊ vidi abūdantes eas ⁊
non memorantes mādatoꝝ tuo
rū. Nunc ergo pondera in ſtatera
noſtras iniquitates ⁊ eorū q̄ ha
bitant in ſeculo ⁊ nō inuenietͤ no
men tuū niſi in iſrahel Aut quan
do nō peccauerūt in cōſpectu tuo
qui habitant terrā aut que gēs
ſic obſeruauit mādata tua. Hos
quidez per nomina inuenies ſuaſ
ſe mandata tua. gentes aūt nō in
uenies. Ca. iiij.

ET reſpōdit ad me angelus
qui miſſus ē ad me cui no
men huriel et dixit mihi. Excedēs
exceſſit cor tuum in ſeculo hoc: et
cōprehendere cogitas viam altiſ
ſimi. Et dixi. Ita domine meus. Et
rñdit mihi ⁊ dixit Tres vias miſ
ſus ſum oſtendere tibi ⁊ tres ſimi
litudines ꝓponere coraz te de qui
bus m̄ ſi renuntiaueris vnam ex
hiis ⁊ ego tibi demōſtrabo viam
quā deſideras videre et docebo te
vnde ſit cor malignuz. Et dixi. Lo
quere domine me⁹ Et dixit ad me
Vade pondera mihi ignis pond⁹.
aut menſura mihi flatū vēti. aut
reuoca mihi diem que preteriit.
Et reſpondi et dixi. Quis natoruz
poterit facere ut me interroges de
hiis. Et dixit ad me. Si eſſem in
terrogans te dicens. quante ha
bitacōes ſunt in corde maris. aut
quante vene ſunt i pn̄cipio abiſ
ſi. aut quāte vene ſunt ſup firma
mentū. aut qui ſūt exit⁹ paradiſi.
diceres m̄ fortaſſis: in abiſſuz nō
deſcendi. neqꝫ in infernuz adhuc
neqꝫ in celum nūq̄ꝑ aſcendi. Nūc
autē nō iterrogaui te niſi de igne
⁊ vento ⁊ die per quē tranſiſti et
a quib⁹ ſeparari nō potes ⁊ non

rñdiſti mihi de eis. Et dixit mihi.
Tu que tua ſunt tecuꝫ coadoleſcẽ
tia nõ potes cognoſcẽ. Et quõ po
terit vas tuũ capere altiſſimi viã
⁊ iã exteriꝰ corrupto ſeculo intelli
gere corrupcõeꝫ euidẽtem in facie
mea. Et dixi illi. Melius erat nos
nõ eſſe q̃ adhuc viuẽtes viuere
in impietatibꝰ ⁊ pati et nõ intelli
gere de qua re. Et rñdit ad me ⁊ di
xit. Proficiſcẽs ꝓfectꝰ ſũ ad ſiluã
lignoꝝ cãpi ⁊ cogitauerũt cogita
cõem ⁊ dixerũt. Venite ⁊ eamus
⁊ faciamꝰ ad mare bellum ut rece
dat corã nobis et faciamꝰ nobis
alias ſiluas. ⁊ ſimilit̃ fluctꝰ maris
⁊ ipſi cogitauerũt cogitacõem et
dixerũt. Venite aſcendẽtes debel
lemꝰ ſiluas cãpi ut ⁊ ibi conſũme
mꝰ nobiſmetipſis aliã regionem.
Et factꝰ eſt cogitatus ſilue in va
nũ. Venit enĩ ignis ⁊ cõſumpſit eã.
Similiter ⁊ cogitatus fluctuũ ma
ris. Stetit enĩ arena ⁊ prohibuit
eos. Si enĩ eſſes iudex hoꝝ quem
inciperes iuſtificare aut quẽ cõdẽp
nare. Et rñdi ⁊ dixi. Utiq̃ vnam
cogitacõeꝫ cogitauerũt. Terra ei
data ẽ ſilue et mari locus portare
fluctꝰ ſuos. Et rñdit ad me ⁊ dixit
Bene tu iudicaſti. Et quare nõ iu
dicaſti tibimetipſi. Queadmodũ
enĩ terra ſilue data ẽ ⁊ mare flucti
bus ſuis: ſic qui ſup terrã inhabi
tant q̃ ſũt ſup terrã intelligere ſo
lũmodo pñt et qui ſup celos q̃ ſu
per altitudinẽ celorũ. Et rñdi et di
xi. Deprecor te dñe ut mihi detur
ſenſus intelligẽdi. Nõ enĩ volui i
terrogare de ſupioribꝰ tuis. ſed de
hiis q̃ ptranſeũt p nos quotidie.
ꝓpter qḋ iſrl̃ datus i obprobriũ
gẽtibus quẽ dilexiſti populũ da
tus eſt tribubꝰ impiis ⁊ lex prm
noſtrorũ in interituꝫ deducta ẽ. Et
diſpoſicões ſcripte nuſq̃ ſũt ⁊ per
tranſiuimꝰ de ſeculo ut locuſte et
vita noſtra ſtupor ⁊ pauor ⁊ nec
digni ſumꝰ miſericordiã cõſequi.
Sed quid faciet nomini ſuo qḋ i
uocatũ eſt ſup nos. Et de hiis in
terrogaui ⁊ rñdit ad me ⁊ dixit.
Si fueris plurimuꝫ ſcrutatus: fre
quẽt̃ miraberis. Quoniã feſtinãs
feſtinat ſeculũ ptrãſire et non ca
pit portare que in futuris tpibus
iuſtis repromiſſa ſũt: quoniã ple
nũ iniuſticia ẽ ſeculũ hoc ⁊ infirmi
tatibꝰ. De quibꝫ autẽ interrogas
dicam. Seminatũ ẽ enim malũ et
necdũ venit deſtructio ipſiꝰ. Si er
go non inuerſũ fuerit qḋ ſemina
tum ẽ ⁊ diſceſſerit locus vbi ſemi
natũ eſt malũ: nõ veniet vbi ſemi
natũ ẽ bonũ. Quoniã gramẽ ſemi
nis mali ſeminatũ ẽ in corde adã
ab initio ⁊ quãtũ impietatis gñā
uit vſq̃ nũc et generat vſq̃ dum
veniat area. Eſtima autẽ apud te
gramẽ mali ſeminis quãtum fru
ctũ impietatis generauit: quãdo
ſecate fuerint ſpice quarũ nõ eſt
numerus: q̃ magnaꝫ aream inci
pient facere. Et rñdi ⁊ dixi. Quo ⁊
quando hec. Quare modici ⁊ ma
li anni noſtri. Et reſpõdit ad me
⁊ dixit mihi. Non feſtines tu ſup
altiſſimũ. Tu enĩ feſtinas inaniter
eẽ ſup ipſũ. Nã exceſſus tuꝰ multꝰ
Nõne de hiis interrogauerũt aĩe iu
ſtoꝝ i ꝓmptuariis ſuis dicẽtes vſ
q̃ quo ſpero ſic et qñ veniet fructus
aree mercedis nr̃e. Et rñdit ad ea
Iheremiel archangelus et dixit.

Qn̄ impletꝰ fuerit nūerꝰ ſeminū
in vobis quoniā in ſtatera ponde
rauit ſeculū et menſura menſura
uit tempora ⁊ numero numerauit
tempa ⁊ non cōmouit nec excita
uit vſqꝫ dum impleatur predicta
menſura. Et reſpondi ⁊ dixi. O do
minator dn̄e ſꝫ ⁊ nos oēs pleni
ſumꝰ ipietate et ne forte ꝓpt̄ nos
non impleantur iuſtorū aree ꝓpt̄
peccata inhabitantiū ſup terram
Et reſpondit ad me ⁊ dixit. Vade
⁊ interroga pregnātem ſi quādo
impleuerit nouēꝫ mēſes ſuos ad
huc poterit matrix eius retinere
partum in ſemetipſa. Et dixi Nō
poteſt domie. Et dixit ad me. In i
ferno: ꝓmptuaria animaruꝫ: ma
trici aſſimilata ſūt. Quēadmodū
enim illa feſtinat que parit effu
gere neceſſitatē partus. ſic ⁊ hec
feſtinat reddere ea que ꝯmenda
ta ſunt. Ab initio tibi demonſtra
bitur de hijs que cōcupiſcis vide
re. Et rūdi ⁊ dixi. Si inueni gratiā
ante oculos tuos et ſi poſſibile ē.
et ſi ydoneus ſum demonſtra mi
hi ſi plus ꝙ̄ preteritum ſit habet
venire aut plura pertranſierunt
ſupr̄ ꝙ̄ futurum eſt. Quid pertrā
ſiuit ſcio. Quid autem futurum
ſit ignoro. Et dixit ad me. Sta ſu
per dexterā partem ⁊ demōſtrabo
tibi interp̄tacōnem ſimilitudinis
Et ſteti ⁊ vidi ⁊ ecce fornax ardēs
tranſijt corā me. Et factū eſt cum
tranſiret flāma vidi ⁊ ecce ſupera
uit fumꝰ. Poſt hec tranſijt coraꝫ
me nubes plena aque ⁊ immiſit
pluuiam impetu multā. Et cū trā
ſiſſet ipetus pluuie ſuperauerūt in
ea gutte. Et dixit ad me Cogita ti

bi. Sicut creſcit pluuia amplius
ꝙ̄ gutte ⁊ ignis ꝙ̄ fumus ſic ſup
abundauit que tranſiuit menſu
ra. Supauerunt autē gutte et fu
mus ⁊ oraui et dixi. Putas viuo
vſqꝫ in diebꝰ illis. Vel quis erit
in diebꝰ illis. Reſpōdit ad me ⁊
dixit. De ſignis de quibꝫ me inter
rogas ex parte poſſuꝫ tibi dicere.
de vita autē tua nō ſū miſſus dice
re tibi ſed neſcio. Ca. v.

De ſignis autē ecce dies veni
ent in quibꝰ apprehēdentur
qui inhabitant terrā in cenſo mł
to ⁊ abſcōdetur veritatis via ⁊ ſte
rilis erit a fide regio et multiplica
bitur iniuſtitia ſup hanc quā ipſe
tu vides ⁊ ſup quā audiſti olim:
⁊ erit ipoſito veſtigio quā nūc vi
des regnare regionem ⁊ videbūt
eam deſertam. Si autē tibi dederit
altiſſimꝰ viuere videbis poſt terti
am tubam ⁊ relucēſcet ſubito ſol
noctu ⁊ luna ter in die ⁊ de ligno
ſāguis ſtillabit ⁊ lapis dabit vo
cem ſuam ⁊ populi cōmouebunt
⁊ regnabit quē nō ſperant qui in
habitant ſup terram et volatilia
cōmigracioēm facient ⁊ mare ſo
domiticum piſces reitiet et dabit
vocem noctu quā non nouerant
multi. Omēs autē audient voceꝫ
eius. Et chaos fiet ꝑ loca multa
⁊ ignis frequent̄ remittetur ⁊ be
ſtie agreſtes tranſmigrabunt et
mulieres mēſtruate parient mō
ſtra ⁊ in dulcibus aquis ſalſe in
uenientur ⁊ amici omēs ſemetip
ſos expugnabūt ⁊ abſcondetur
tunc ſenſus ⁊ intellectꝰ ſeparabi
tur in ꝓmptuariū ſuum ⁊ q̄ret a
mł̄tis ⁊ n̄ īuemet̄ ⁊ multiplicabit̄

iniuſtitia ⁊ incõtinẽtia ſup terraꝫ
Et interrogabit regio ꝓximã ſuaꝫ
et dicet. Nunq̃d p te ptranſijt iu
ſtitia iuſtuꝫ faciens. Et hoc nega
bit. Et erit in illo tpe ⁊ ſperabunt
hõies ⁊ nõ impetrabũt laborabũt
⁊ nõ dirigent vie eoꝝ. Hec ſigꝰ di
cere tibi pmiſſuꝫ ẽ m ⁊ ſi oraueris
iterũ ⁊ plorauerís ſic ⁊ nunc ⁊ ie
iunaueris ſeptẽ diebꝫ audies ite
rato hoꝝ maiora. Et euigilaui et
corpꝰ meũ horruit valde ⁊ aĩa mea
laborauit ut deficeret. Et tenuit me
q̃ venit ãgelus q̃ loq̃bat̃ in me ⁊
cõfortauit me ⁊ ſtatuit me ſup pe
des. Et factũ ẽ i nocte ſecũda et ve
nit ad me ſalathiel dux ꝑplĩ ⁊ di
xit mihi. Vbi eras. Et quare vul
tus tuꝰ triſtis. Aut neſcis quoni
am tibi creditus ẽ iſrl' in regione
trãſmigratõis eoꝝ. Exurge ẽ et
guſta panẽ ⁊ nõ dereliquas nos
ſicut paſtor gregẽ ſuũ in manibꝰ
luporũ malignorũ. Et dixi ei. Va
de a me ⁊ nõ appropies ad me. Et
audiuit ut dixi et receſſit a me. Et
ego ieiunaui diebꝰ ſeptẽ vlulãs
⁊ plorans ſicut mihi mandauit
vriel ãgelus. Et factuꝫ eſt poſt di
es ſeptẽ ⁊ iterũ cogitatões cordís
mei moleſte erant mihi valde. Et
reſũpſit aĩa mea ſpiritũ intellcũs
et iterũ cepi loqui coraꝫ altiſſimo
ſermones. Et dixi. Dñator domie
ex õni ſilua terre ⁊ ex õmibꝰ arbo
bꝰ eiꝰ elegiſti vineam vnicã ⁊ ex
õni terra orbis elegiſti tibi foueã
vnã ⁊ ex õmibꝰ floribꝫ orbis elegi
ſti tibi lilium vnũ ⁊ ex õmibꝰ abiſ
ſis maris repleſti tibi riuũ vnum
⁊ ex õmibꝰ edificatis ciuitatibꝫ ſã
ctificaſti tibimetipſi ſyon ⁊ ex oi
bꝰ creatis volatilibus nominaſti
tibi colũbam vnam ⁊ ex omnibꝫ
plaſmatis pecoribꝰ ꝓuidiſti tibi
ouem vnã ⁊ ex õmibus multipli
catis populis acquiſiuiſti tibi po
pulũ vnũ et ab õmibꝰ ꝓbataꝫ le
gem donaſti huic quẽ deſideraſti
populo. Et nũc domie ut quid tra
didiſti vnũ pluribꝰ. Et prepaſti
ſup vnaꝫ radicem alias ⁊ diſpdi
diſti vnicũ tuum in multis. Et cõ
culcauerunt eũ qui cõtradicebãt
ſponſionibꝫ tuis: quiq; tuis teſta
mentis nõ credebãt. Et ſi odiens
odiſti populũ tuũ: tuis manibus
debet caſtigari. Et factuꝫ ẽ cũ locu
tus eſſeꝫ ſermões ⁊ miſſus ẽ ãge
lus ad me q̃ ante venerat ad me
p̃terita nocte et dixit mihi. Audi
me et inſtruã te et intende mihi ⁊
adiciam corã te. Et dixi. Loquere
dñe meus. Et dixit ad me. Valde
tu in exceſſu mentis factus es pro
iſrahel. An plus dilexiſti eum. q̃
qui eum fecit. Et dixi ad eũ. Non
domine. ſed dolens locutus ſum.
Torquent enim me renes mei per
omnẽ horam querentem apprehẽ
dere ſemitaꝫ altiſſimi et inueſtiga
re parteꝫ iudicij eius. Et dixit ad
me. Nõ potes. Et dixi. Quare domi
ne. Aut quid naſcebar aut qua
re non fiebat matrix matris mee
mihi ſepulchrum ut non viderẽ
laborem iacob et defatigatõnem
generis iſrahel. Et dixit ad me.
Numera mihi que necdum vene
rant et collige mihi diſpſas gut
tas. Et reuirida mihi aridos flo
res et aperi mihi clauſa promptu
aria et ꝓduc mihi incluſos in eiſ
flatus. Demonſtra mihi vocis

ymaginem ⁊ tūc oſtendā tibi la
borem quē rogas videre. Et dixi.
Dominator domine q̄s enim eſt q̄
poteſt hec ſcire niſi q̄ cum hominibꝫ
habitacōnem nō habet. Ego au
tē inſipiens ⁊ quomō potero dice
re de hijs q̄bus me interrogaſti.
Et dixit ad me. Quo non potes fa
cere vnū de hijs que dicta ſūt ſic
nō poteris inuenire iuditiū meū
aut in fine caritatē quā populo
pmiſi. Et dixi. Sꝫ ecce domine tu p
pe es hijs q̄ in finem ſūt. Et quid
fatient qui ante me fuerunt aut
nos aut hij q̄ poſt nos. Et dixit
ad me. Corone aſſimilabo iudici
um meum Sicut nō nouiſſimoꝝ
tarditas ſic nec p̄orum velocitas
Et rndi ⁊ dixi. Nec poteras facere
eos q̄ facti ſunt et q̄ ſunt et futuri
ſunt in vnum ut celerius iuditiū
tuū oñdas. Et reſpōdit ad me ⁊
dixit. Non poteſt feſtinare creatu
ra ſup creatorem nec ſuſtinere ſe
culum eos q̄ in eo creandi ſunt i
vnum. Et dixi. Quomō dixiſti ſer
uo tuo quomā viuificans viuifi
caſti a te creatam creaturā in vnū
⁊ ſuſtiebat creatura poteſt ⁊ nūc
portare preſentes in vnū. Et dixit
ad me. Interroga matricē muli
eris ⁊ dices ad eam. Et ſi paris q̄
re per tempus. Roga ergo eam
ut det decem in vnum. Et dixi. Nō
vtiqꝫ poterit ſed ſcđm tempus. Et
dixit ad me Et ego dedi matricem
terre hijs qui ſeminati ſunt ſuper
eam p tempus Quēadmodū eñ
infans nō parit ea que ſenū ſunt
ſic ego diſpoſui a me creatū ſecu
lum. Et interrogaui ⁊ dixi cū iam
dederis mihi viam loquar coram
te. Nam mater noſtra de q̄ dixiſti
mihi adhuc iuuenis eſt iā ſene
ctuti appropinq̄t. Et rndit ad me
⁊ dixit Interroga eam q̄ parit et
dicet tibi. Dices eñ ei. Quare q̄s
peperiſti nūc nō ſūt ſimiles hijs q̄
añ te ſi minores ſtatura. Et dicet
tibi ⁊ ipſa. Alij ſunt q̄ in iuuentu
te virtutis nati ſunt et alij qui ſb
tempe ſenectutis deſitiente matri
ce ſunt nati. Conſidera ergo et tu
quomā minori ſtatura eſtis pre
hijs qui ante vos et qui pt᷒ vos
minori q̄p vos quaſi iam ſeneſcen
tes creature ⁊ fortitudinē iuuen
tutis preterenntes. Et dixi. Rogo
domine ſi inueni gratiam ante ocu
los tuos demonſtra ſeruo tuo per
quē viſites creaturā tuā. ¶ Ca. vi.

ET dixit ad me. Initio terre
ni orbis ⁊ anteq̄p ſtarent exi
tus ſeculi ⁊ anteq̄p ſpirarent cōuē
tiones ventorū ⁊ anteq̄p ſonarēt
voces tonitruū ⁊ añq̄p ſplenderēt
nitores coruſcationū et añq̄p con
firmarent̄ fundamēta paradiſi.
anteq̄p viderent̄ decori flores ⁊ an
teq̄p cōfirmarētur more virtutes
anteq̄p colligerētur innumerabi
les militie angeloꝝ et añq̄p extol
lerētur altitudīes aeris ⁊ anteq̄p
nominarent̄ mēſure firmamēto
rum ⁊ anteq̄p eſtuarent camini in
ſyō ⁊ anteq̄p inueſtigarēt̄ pn̄tes
anni ⁊ añq̄p abalienarētur eoꝝ q̄
nunc peccant admuētiones et cō
ſignati eſſent qui fidem theſauri
ſauerūt tunc cogitaui ⁊ facta ſūt
per me ſolum ⁊ non per alium et
finis per me ⁊ non per alium. Et
reſpondi et dixi. Que erit ſepatio
tēpoꝝ. Aut quando prioris finis

⁊ ſequētis initiū. Et dixit ad me.
Ab abrahaʒ vſqꝫ ad yſaac quā
do nati ſūt ab eo iacob ⁊ eſau ma
nꝰ iacob tenebat ab inicio calcā
neū eſau. Finis eñ huiu s ſeculi
eſau et principium ſequentis ia
cob. Homis manꝰ inter calcaneū
⁊ manū. Aliud noli querere eſdrā
Et rñdi et dixi. O dñator domineꝫ
ſi inueni graciaʒ añ oculos tuos
oro ut demonſtres ſeruo tuo finē
ſignorū tuoꝝ quoꝝ parteʒ mihi
demonſtraſti nocte ꝑcedente. Et
rñdit ⁊ dixit ad me. Surge ſuper
pedes tuos ⁊ audi vocem pleniſſi
mā ſonitus. Et erit ſicut cōmotio
nec ꝯmouebiť locus in quo ſtes
ſup eū. Ideo cū loq̄tur tu nō expa
ueas q̊niam de fine verbū et fun
damentū terre intelligiť qm̄ de ip
ſis ſermo tremeſcit ⁊ ꝯmouetur.
Scit eñ quoniā finē eoꝝ oportet
ꝯmutari. Et factū eſt cū audiſſeʒ
ſurrexi ſup pedes meos ⁊ audiui ⁊
ecce vox loq̄ns et ſonꝰ eius ſicut
ſonus aq̄rum multarum. Et dixit
Ecce dies veniūt ⁊ erit quādo ap
propinq̄re incipiā vt viſitē habi
tantes in terra et qñ inquirē inci
piam ab eis qui iniuſte nocuerīt
iniuſtitia ſua ⁊ qñ ſuppleta fuerit
humilitas ſyon ⁊ cū ſupſignabi
tur ſeculum qꝺ incipiet ptrāſire
hec ſigna faciam. Libri apientur
ante faciē firmamētī ⁊ ōnes vide
bunt ſimul ⁊ anniculi infantes lo
q̄ntur vocibꝰ ſuis ⁊ ꝑgnantes im
maturos pient infātes triū ⁊ q̄tu
or menſiū ⁊ viuent ⁊ ſuſcitabunť
Et ſubito apparebūt ſeminata lo
ca nō ſeminata ⁊ plena ꝓmptua
ria ſubito inuenientur vacua et tu

ba canet cū ſono quā cū oēs au
dierint ſubito expaueſcēt. Et erit
in illo tēpe debellabūt amici ami
cos ut inimici ⁊ expaueſcet terra
cū hijs. Et vene fontiū ſtabūt et
non decurrēt in horis tribꝰ. Et erit
ōnis qui derelictꝰ fuerit ex ōnibꝰ
iſtis quibꝰ predixi tibi ipſe ſalua
bitur ⁊ videbit ſalutare meū et fi
nē ſeculi veſtri. Et videbūt qui re
cepti ſūt hōies qui mortem nō gu
ſtauerūt a natiuitate ſua ⁊ muta
bitur cor inhabitantiū ⁊ ꝯuerteť
in ſenſū aliū. Delebitur eñ malū
⁊ extingueť dolus. Florebit autē
fides ⁊ vincetur corruptela et oſñ
detur veritas q̄ ſine fructu fuit die
bꝫ tantis. Et factū eſt cū loqueretť
mihi ⁊ ecce paulatim intuebar ſu
p eū añ quē ſtabā ⁊ dixit ad me
hec. Veni tibi oñdere tēpꝰ venture
noctis. Si ergo iterum rogaueris
⁊ iterū ieiunaueris ſeptē diebus
iterū tibi renuntiabo horū maiora
per diem quā audiui. Audita eſt
enim vox tua apud altiſſimum.
Vidit enim fortis directiōem tuā
⁊ ꝓuidit pudicitiā quā a iuuētu
te tua habuiſti et ꝓpter hoc miſit
me demonſtrare tibi hec omnia ⁊
dicere tibi. Confide ⁊ noli timere ⁊
noli feſtinare tu ꝑoribus tēpibꝰ
cogitare vana ut non properes a
nouiſſimis temporibus. Et factū
eſt poſt hec et fleui iterum et ſimi
liter ieiunaui ſeptem diebus ut
ſuppleā tres ebdomadas q̄ dicte
ſūt m̄. Et factū ē in octaua nocte ⁊
cor meū turbabatur iterato i me
et cepi loqui coram altiſſimo. In
flāmabatur enim ſpiritꝰ meꝰ val
de ⁊ anima mea āxiabatur ⁊ dix.

O domine loquēs locutꝰ es ab ini
tio creature in primo die dicens.
Fiat celū et terra et tuum verbū
opus ꝑfectum. Et erat tūc ſpiritꝰ
⁊ tenebre circumferebant̄ ⁊ ſilen
tium ſonꝰ vocis hominis nondū
erat abs te. Tunc dixiſti de the
ſauris tuis ꝓferri lumen lumino
ſū quo appareꝫ opꝰ tuum. Et die
ſecūdo creaſti ſpiritū firmamenti
⁊ imperaſti ei ut diuideret et diui
ſioneꝫ faceret inter aquas ut ps
quedā ſurſū recederet. ps vero de
orſum manēt. Et tertia die impa
ſti aquis congregari: in ſeptima
parte t̄re. ſex vero partes ſiccaſti
⁊ cōſeruaſti ut ex hijs ſint coraꝫ
te miniſtrāīa ſeminata a deo ⁊ cul
ta. Verbū em̄ tuū ꝓceſſit et opꝰ
ſtatim fiebat. Proceſſit em̄ ſbito
fructus multitudinis immēſus ⁊
cōcupiſcētie guſtus multiformes
⁊ flores colore imutabili ⁊ odores
odoramēti inueſtigabilis. Et die
tertio hec facta ſūt. Q̄rta autē die
impaſti fieri ſolis ſplendorē. lune
lumen. ſtellarū diſpoſicionē ⁊ im
paſti eiſ ut deſeruirēt futuro plaſ
mato homini. Quinto autē die di
xiſti ſeptime parti vbi erat aqua
cōgregata ut ꝓcrearet animalia
⁊ volatilia ⁊ piſces et ita fiebat.
Aqua muta et ſine aīa q̄ dei nu
tu iubebātur animalia fatiebat
ut ex hoc mirabilia tua nacōnes
enarrēt. Et tūc conſeruaſti duas
animas. nom̄ vni vocaſti enoch
⁊ nomen ſecūde vocaſti leuiathā
⁊ ſepaſti ea ab alterutro. Nō em̄
poterat ſeptima pars vbi eāt aq̄
congregata capere ea. Et dediſti
enoch vnam partē que ſiccata ē
tercīo die ut habitet in ea vbi ſūt
montes mille. Leuiathan aūt de
diſti ſeptimā partem humidam
⁊ ſeruaſti eam ut fiat in deuoraci
onem quibꝰ vis ⁊ quādo vis. Sex
to auteꝫ die iperaſti terre ut crea
ret coraꝫ te iumenta et beſtias et
reptilia ⁊ ſup hijs adaꝫ quē ꝯſti
tuiſti ducem ſup ōnibus factis q̄
feciſti ⁊ ex eo educimur nos oēs
quēqꝫ elegiſti populum. Hec aūt
omnia dixi corā te domine qꝛ ꝓpt̄
nos creaſti ſeculū. Reſiduas aūt
gentes ab adā natas dixiſti eas
nil eſſe ⁊ quoniaꝫ ſaliue aſſimila
te ſunt ⁊ quaſi ſtillicidiuꝫ de vaſe
ſimilaſti abundantiaꝫ eorum. Et
nunc domīe ecce iſte gētes que in
nihilum deputate ſunt ceperūt do
minari nr̄i ⁊ deuorare. nos aūt po
pulus tuꝰ quē vocaſti ꝑmogēitū
vnigenitū emulatoreꝫ tuum tra
diti ſumꝰ in manibꝫ eorū Et ſi ꝓpt̄
nos creatū ē ſeculū quare non he
reditatē poſſidemꝰ cū ſeculo. Vſ
quequo hec.

Ca. vij.

ET factum eſt cū finiſſem lo
qui verba hec miſſus eſt ad
me angelus q̄ miſſus fuerat ad
me ꝑmis noctibꝰ et dixit ad me.
Surge eſdra et audi ſermōes q̄s
veni loqui ad te. Et dixi. Loquere
deꝰ meus. Et dixit ad me. Mare po
ſitū eſt in ſpatioſo loco ut eēt al
tum ⁊ immenſū. erit autē ei introi
tus in anguſto loco poſitꝰ ut eēt
ſimilis flumībꝰ. Quis em̄ volens
voluerit ingredi mare ⁊ videre eū
vel dominari eius ſi non trāſierit
anguſtuꝫ i latitudinē venire q̈o
poterit. Item aliud. Ciuitas eſt
edificata ⁊ poſita in loco cāpeſtri

eſt autē plena omnium bonorū. In
troitus eiꝰ āguſtꝰ ⁊ in ꝑcipiti poſi
tꝰ ut eſſet a dextris quidē ignis.
a ſiniſtris aqua alta. ſemita autē
eſt vna ſola inter eos poſita. hoc
eſt inter ignē ⁊ aquā: ut nō capi
at ſemita niſi ſolūmodo veſtigiū
hominis. Si autē dabitur ciuitas hōi
in hereditatem ſi nūq̄ añ poſitum
periculum ꝑtranſierit quō accipi
at hereditatē ſuā. Et dixi. Sic do
mine. Et dixit ad me. Sic ē et iſrael
pars. Propter eos enī feci ſeculū
⁊ qñ tranſgreſſus ē adam ꝯſtitu
tiones meas iudicatū eſt qd factū
eſt. Et facti ſunt introitus huiꝰ ſe
culi anguſti ⁊ dolentes et laborio
ſi. pauci autē ⁊ mali ⁊ ꝑiculorum
pleni et labore magno ope fulti:
nam maiores ſeculi introitus ſpa
tioſi ⁊ ſecuri et facientes immorta
litatis fructū. Si ergo ingredientes i
greſſi nō fuerūt qui viuūt angu
ſta ⁊ vana hec: nō poterunt recipe
re que ſūt repoſita. Nūc ergo tu q̄
re conturbaris cū ſis corruptibilis.
⁊ q̄d moueris tu cū ſis mortalis.
Et quare nō accepiſti in corde tuo
quod futurū ſꝫ qd in p̄ſenti. Rñ
di ⁊ dixi. Dn̄ator domine ecce diſpo
ſuiſti lege tua: quoniā iuſti here
ditabūt hec. Impij autē ꝑibunt.
Iuſti autē ferent anguſta ſperan
tes ſpacioſa. Qui enī impie geſſe
runt ⁊ āguſta paſſi ſunt ⁊ ſpatio
ſa non videbunt. Et dixit ad me.
Nō eſt iudex ſuper deū neq3 intelli
gens ſup altiſſimū. Pereūt enim
multi preſentes quia negligitur q̄ an
poſita eſt lex dei. Mādans enī mā
dauit deꝰ venientibꝰ qñ venerūt
quid facientes viuerēt et q̄d ob

ſeruantes nō punirentur. Hij autē
nō ſunt ꝑſuaſi ⁊ cōtradixerūt ei.
⁊ ꝯſtituerunt ſibi cogitamē vani
tatis ⁊ ꝓpoſuerūt ſibi circūuentio
nes delictorū ⁊ ſuperdixerūt altiſſi
mo nō eſſe ⁊ vias eius nō ꝯgno
uerunt ⁊ legem eius ſpreuerūt ⁊
ſponſiones eius abnegauerūt ⁊
in legittimis eiꝰ fidē nō habuerūt
⁊ opa eius nō ꝑfecerūt. Propter
hoc eſdra vacua vacuis ⁊ plena
plenis. Ecce tempus veniet ⁊ erit
quādo venient ſigna que predixi ti
bi. Et apparebit ſponſa et appare
ſcēs oſtēdetur que nūc ſubducitur
terra ⁊ oīs q̄ liberatus ē de ꝑdictis
malis ipſe videbit mirabilia mea.
Reuelabitur enī filiꝰ meus iheſus cū
hijs q̄ cū eo ſūt ⁊ iocūdabūtur q̄
relicti ſūt i ānis q̄dringētis. Et erit
ptꝰ ānos hos ⁊ morietur filiꝰ meꝰ
criſtꝰ et omnes q̄ ſpiramētum ha
bent homines ⁊ ꝯuertetur ſeculū in
antiquū ſilentiū diebꝰ ſeptē ſicut
in p̄oribꝰ iudicijs ita ut nemo de
relinq̄tur ⁊ erit poſt dies ſeptē et
excitabitur qd nōdum vigilat ſe
culū ⁊ morietur corruptū. Et terra
reddet q̄ in ea dormiūt et puluis
q̄ in eo ſilentio habitāt ⁊ ꝓmptu
aria reddēt q̄ eis cōmendate ſūt
anime. Et reuelabitur altiſſimus ſu
ꝑ ſedem iudicij ⁊ ptrāſibunt miſe
rie ⁊ longanimitas ꝯgregabitur
Iudiciū autē ſolū remāebit veri
tas ſtabit ⁊ fides conualeſcet. Et
opꝰ ſubſeq̄tur ⁊ merces oñdetur et
iuſtitie vigilabunt et iniuſtitie nō
dn̄abūtur. Et dixi. Primꝰ abrahā
ꝓpter ſodomitas orauit ⁊ moyſes
ꝓ patribꝰ qui in deſerto peccaue
rūt ⁊ q̄ poſt eum ꝓ iſrael in diebus

achã ⁊ ſamuelis ⁊ dauid ꝓ cõ
fractõne ⁊ ſalomon ꝓ eis qui ve
nerũt in ſanctõem et helyas pro
hijs qui pluuiam acceperũt et ꝓ
moꝛtuo ut viueret et ezechias ꝓ
populo in diebꝫ ſẽnacherib ⁊ mł
ti pro multis. Si ergo modo quã
do coꝛruptibile increuit et iniuſti
tia multiplicata ẽ ⁊ orauerunt iu
ſti ꝓ impijs quare ⁊ nunc ſic nõ
erit. Et reſpondit ad me et dixit.
Preſens ſeculũ nõ ẽ finis gloꝛia
in eo frequẽs manet ꝓpť hoc oꝛa
uerunt ꝓ inualidis Dies enĩ iudi
cij erit finis tpis huius et initiũ
tẽpoꝛis future imoꝛtalitatis i quo
ptranſiuit coꝛruptela ſoluta ẽ in
tempantie. abſciſa eſt increduli
tas. creuit aũt iuſtitia. oꝛta ẽ veri
tas Tunc enĩ nemo poterit ſalua
re eum qui perijt neqꝫ demergere
qui vincit. Et reſpondi ⁊ dixi. Hic
ſermo me⁹ prim⁹ ⁊ nouiſſimus.
quomiã meli⁹ erat non dare trãꝫ
adam vel cum iam dediſſet coer
cere eum ut non peccaret Quid ei
ꝓdeſt omnib⁹ in p̄ſenti viuere in
triſtitia ⁊ moꝛtuos ſperare puniti
onem. O tu quid feciſti adam. Si
enĩ tu peccaſti nõ ẽ factus ſoli⁹ tu
us caſus ſed ⁊ nr̃ qui ex te adue
nim⁹ Quid enim ꝓdeſt nobis ſi ꝓ
miſſum ẽ nobis immoꝛťle tẽpus.
nos autẽ moꝛtalia opa egimus
Et quomiaꝫ p̄dicta ẽ nobis perhẽ
nis ſpes. nos v̊o peſſime vani fc̃i
ſum⁹. Et quomiã repoſita ſũt nob̃
habitacula ſãitatis ⁊ ſecuritatis.
nos vero male conuerſati ſum⁹.
Et quomiã ẽpoſita gloꝛia altiſſimi
ꝓtegere eos qui tarde conuerſati
ſunt. nos autẽ peſſimis vijs ãbu

lauim⁹. Et quomiaꝫ oſtendetur
paradiſus cuius fructus incoꝛru
pt⁹ pſeuerat in quo ẽ ſecuritas ⁊
medela. nos vero nõ ingredimur
In ingratis enĩ locis conuerſati
ſumus Et quomiã ſup ſtellas ful
gebunt facies eoꝝ qui abſtinen
tiam habuerũt. nr̃e autẽ facies
ſup tenebras nigre. Nõ enĩ cogi
tauim⁹ viuentes quãdo iniquita
tem fatiebam⁹ ꝙ incipiem⁹ poſt
moꝛtẽ pati. Et r̃ndit ⁊ dixit. Hoc
eſt cogitamentuꝫ certaminis qđ
certabit qui ſup terram natus ẽ
homo ut ſi vict⁹ fuerit patiať qđ
dixiſti. Si autẽ vicerit recipiet qđ
dico quomiaꝫ hec ẽ via quã moy
ſes dixit cũ viueret ad populum
dicẽs. Elige tibi vitam ut viuas.
Non crediderũt autẽ ei ꝗ nec pt⁹
cum ꝓphetis. Sed nec mihi qui lo
cutus ſum ad eos quomiaꝫ nõ eſ
ſet triſtitia in pdicõnez eoꝝ ſicut
futurũ eſt gaudium ſup eos qui
b⁹ pſuaſa ẽ ſalus. Et reſpondi et
dixi. Scio domĩe quomiã vocatus
eſt altiſſim⁹ miſeicoꝛs. i eo miſere
atur hijs qui nondum in ſeculo
aduenerũt. ⁊ ꝙ miſeretur illis q̃
conuerſionẽ fatiunt in lege eius.
⁊ longanimis ẽ. quomiã longani
mitateꝫ preſtat hijs qui peccaue
runt quaſi ſuis operib⁹. et munifi
cus eſt quomiã quidẽ donaẽ vult
ꝓ exigẽcijs. ⁊ multe miſericoꝛdie
quomiã multiplicat magis miſei
coꝛdias hijs qui preſẽtes ſunt ⁊
qui preterierunt ⁊ qui futuri ſũt
Si enĩ non multiplicauerit miſei
coꝛdias ſuas non viuificabitur
ſeculum cũ hijs qui ihereditabãt
in eo. Et donat quomiam ſi non

donauerit de bonitate ſua ut alle
uent̾ hĩ q̃ iniq̃tatē fecerũt de ſuis
iniq̃tatibus nõ poterit decies mil
leſima ps viuificari hõim. Et iudex
ſi non ignorauerit hiis qui cura
ti ſũt verbo eiꝰ ⁊ deleuit multitudi
nē ꝯtēptionum nõ fortaſſis dereli
querent̾ innumerabili multitudi
ne niſi pauci valde. ¶ Ca. viii.

ET rñdit ad me ⁊ dixit. Hoc
ſeculũ fecit altiſſimꝰ ꝓpt̾ mł
tos. futurꝫ autē ꝓpter paucos. Di
cam autē coraꝫ te ſimilitudinē eſ
dra. Quomõ autē interrogab̾ ter
raꝫ ⁊ dicet tibi quoniã dabit ter
ram multaꝫ magis vnde fiat ficti
le. paruũ autē puluerē vnde au
rũ fit: ſic ⁊ actꝰ pſentis ſeculi. Mul
ti quidē creati ſũt. pauci autē ſal
uabũtur. Et rñdi ⁊ dixi. Abſorbe
ergo aīa ſenſum ⁊ deuora quod
ſapit. Conueniſti enī obaudire
⁊ ꝓphetare voles. Nec enī tibi eſt
datũ ſpatiũ niſi ſolũmodo viuere
O dñe ſi nõ pmittes ſeruo tuo ut
oremꝰ corã te ⁊ des nobis ſemen
cordi ⁊ ſenſui culturaꝫ vñ fructus
fiat. vñ viuere poſſit oīs corrup
tus qui portabit locũ hoīs. So
lus enī es et vna plaſmatio nos
ſumꝰ manuũ tuarũ ſicut locutus
es. Et quõ nũc in matrice plaſma
tum eſt corpus ⁊ preſtas mēbra
ꝯſeruatur in igni ⁊ aqua tua crea
tio ⁊ nouē mēſibꝰ patit̾ tua plaſ
matiõ tuam creaturã que i ea crea
ta eſt. ipſũ ãt qđ ſeruat ⁊ qđ ſua
tur vtraq; ſeruabũtur. ſeruataq;
qñq; iterũ reddit matrix que in
ea creuerũt. Impaſti enī ex ipſis
mēbris hoc eſt mãmillis prebere
lac fructui mãmillarꝫ ut nutria
tur id qđ plaſmatũ ē vſq; in tpˢ
aliqđ ⁊ poſtea diſponas eum tue
miſericordie. Enutriuiſti eũ tua iu
ſtitia et erudiſti eũ in lege tua. Et
corripuiſti eũ tuo intellectu ⁊ mor
tificabis euꝫ ut tua creatura et vi
uificabis eũ ut tuũ opꝰ. Si ergo p
dideris eũ qui tantiˢ laboribꝰ plaſ
matus ē: tuo iuſſu facile eſt ordi
nari ut ⁊ id qđ fiebat ſeruaretur.
Et nũc dñe dicã de oīm hoīe tu ma
gis ſcis de populo ãt tuo ob quē
doleo ⁊ de hereditate tua ꝓpt̾ quã
lugeo ⁊ ꝓpter iſrł ꝓpter quem tri
ſtis ſũ ⁊ de iacob ꝓpter quē doleo
ideo incipiaꝫ orare corã te ꝓ me ⁊
ꝓ eis quoniã video lapſus nr̄os
q̃ inhabitamꝰ terrã. Sed audiui
celeritatē iudicis q̃ futurꝰ ē. Ideo
audi vocē meã et intellige ſermo
nē meũ ⁊ loquar coraꝫ te. Iniciũ
verborũ eſdre priuſq̃ aſſumeret̾.
Et dixi. Dñe qui inhabitas ſeculũ
cuiꝰ oculi eleuati in ſupna ⁊ aere
⁊ cuius thronꝰ ineſtimabił ⁊ glo
ria incõprehēſibił cui aſtat exercitꝰ
angelorũ cũ tremore quorꝫ ſerua
tio in vento ⁊ igni ꝯuertit̾: cuius
verbũ verꝫ ⁊ dicta pſeuerãtia cuiꝰ
iuſſio fortis et diſpoſitiõ terribilis
cuius aſpectꝰ areſacit abiſſos: et
indignatiõ tabeſcē facit montes
⁊ veritas teſtificatur. Exaudi ora
tiõnem ſerui tui ⁊ auribꝰ pcipe p
catiõnem figmēti tui. Dum enī vi
uo loquar ⁊ dũ ſapio rñdebo. Nec
reſpicias populi tui delicta ſed qui
tibi in veritate ſeruiũt. Nec inten
das impia gētiũ ſtudia ſed q̃ tua
teſtimonia cum doloribꝰ cuſtodi
erunt. Nec cogites qui in ꝯſpectu
tuo falſe ꝯuſati ſunt. ſed memorare

qui ex volūtate tua timorem cog
nouerūt. Neq₃ volueris p̄dere q̄ pe
cudum mores habuerunt. ſed re
ſpitias eos q̄ legem tuam ſplēdi
de docuerunt. Nec indigneris eis
q̄ beſtijs peiores iudicati ſunt ſed
diligas eos q̄ ſemper in tua iuſti
cia cōfidunt et gloria. Quoniam
nos et p̄res noſtri talib⁹ morbis
languemus. tu autem ꝓpter nos
peccatores miſericors vocaberis.
Si enim deſideraueris ut nr̄i miſē
rearis: tunc miſericors vocaberis.
nobis autē nō habentib₃ opa iu
ſtitie. Juſti enim quib₃ ſunt opa
multa repoſita ex ꝓprijs operibus
recipient mercedē. Quid eſt enim
homo ut ei indigneris ante gen⁹
corruptibile ut ita amarus ſis de
ipſo. In veritate enī nemo de gēi
tis eſt q̄ non impie geſſit ⁊ de cō
fitentib⁹ q̄ non deliquit In hoc eī
annuntiabitur iuſtitia tua et bōi
tas tua dn̄e cū miſerit⁹ fueris eis
qui nō habent ſbſtantiam bono
rū operum. Et r̄ndit ad me ⁊ dixit
Recte locut⁹ es aliqua ⁊ iuxta ſer
mōes tuos ſic ⁊ fiet Q̄m non vere
cogitabo ſup plaſma eoꝝ q̄ pecca
uerunt ante mortē ante iuditium
ante perdicōe₃ ſed iocundabor ſu
p iuſtorū figmentū ⁊ memorabor
pegrinacōis quoq₃ ⁊ ſaluacōis ⁊
mercedis recepcōis. Quō ergo lo
cutus ſum ſic ⁊ eſt. Sicut enī agri
cola ſerit ſup terram ſemina mul
ta ⁊ plantacōes multitudīs plan
tat. ſ₃ non in tempore oīa que ſe
minata ſunt ſaluātur. ſed nec om
nia que plātata ſūt radicabunt.
ſic ⁊ qui in ſeculo ſeminati ſūt nō
oēs ſaluabuntur. Et r̄ndi ⁊ dixi

Si inueni gratiā loquar. Quō ſe
mē agricole ſi nō aſcenderit aut n̄
acceperit pluuiam tuā in tempe ā
ſi corruptū fuerit multitudīe plu
uie. ſic perit ⁊ ſimilit̄ homo q̄ māi
b⁹ tuis plaſmatus ē et tu ei yma
go nominat⁹ quoniā ſimilatus
es ei ꝓpter quē oīa plaſmaſti et
ſimilaſti ſemini agricole Non ira
ſcaris ſup nos ſed parce populo
tuo ⁊ miſerere hereditati tue. Tu
autē creature tue miſereris. Et re
ſpōdit ad me ⁊ dixit. Que ſunt p̄
ſentia p̄ntibus ⁊ que futurā futu
ris Multum enī tibi reſtat ut poſ
ſis diligere meam creaturā ſuper
me tibi autē frequēter ⁊ ipſi ꝓxi
maui iniuſtis aūt nūq̄ Sed et in
hoc mirabilis es corā altiſſimo q̄
niā humiliaſti te ſic decet te ⁊ nō
iudicaſti te ut int̄ iuſtos plurimū
glorificeris. Propter qd̄ miſerie
multe ⁊ miſerabiles effitiētur eis
q̄ habitāt ſeculum in nouiſſimis
qr̄ in multa ſupbia ambulauerūt.
Tu autē ꝓ te intellige et de ſimili
bus tuis inq̄re gloriam Vob enī
apert⁹ eſt paradiſus. plantata ē
arbor vite. p̄paratū ē futurum tē
pus. prepata eſt abundātia. edi
ficata eſt ciuitas probata ē req̄es
pfecta eſt bonitas ⁊ pfecta ſapiē
tia. Radix mali ſignata ē a vobis
infirmitas ⁊ tinea a vobis abſco
ſa eſt ⁊ i infernū fugit corruptio
in obliuione. Tranſierūt dolores
⁊ oſtenſus ē in fine theſaurus im
mortalitatis Noli ergo adicere in
quirendo de multitudīe eorum q̄
pereūt. Nam ipſi accipiētes liber
tatē ſpreuerūt altiſſimū et legem
eius contempſerūt et vias eius

dereliquerũt. Adhuc autẽ iustos
eius cõculcauerũt et dixerũt in cor
de suo nõ esse deũ ⁊ quidẽ scientes
q̃m iam moriũtur. Sicut enim vos su
scipient q̃ pdicta sũt: sic eos sitis
et cruciatus que pparata sunt. Nõ
enim voluit hominẽ disperdi. Sed et
ipsi qui creati sũt coinquinauerunt
nomẽ eius q̃ fecit eos ⁊ ingrati fue
runt ei q̃ preparauit eis vitam. Qua
propter iudicium meum modo appro
pinquat. Que nõ omnibus demõstra
ui nisi tibi et tibi similibus paucis
Et respondi ⁊ dixi. Ecce nũc domine de
monstrasti mihi multitudinẽ sig
norũ que incipies facere in nouis
simis sed non demonstrasti mihi q̃
tempore. Ca. ix.

ET respondit ad me et dixit. Me
tiens metire tẽpus in semet
ipso ⁊ erit cũ videris q̃n trãsierit
pars quedam signorũ q̃ predicta
sunt: tũc intelliges quoniã ipm ẽ
tẽpus in quo incipiet altissimus
visitare seculũ qd ab eo factum est
Et q̃n videbitur in seculo motio
locorum ⁊ populorum turbatiõ: tũc in
telliges q̃m de hijs erat altissimus
locutus a diebus q̃ fuerunt ante te
ab initio. Sic enim omne qd factum
ẽ in seculo initiũ habet pariter ⁊ cõ
summatiõem ⁊ cõsummatio est mani
festa: sic ⁊ altissimi tempora initia
habent manifesta in prodigijs ⁊ v
tutibus ⁊ cõsummatiões in actu ⁊ i sig
nis. Et erit omnis q̃ saluus factus fue
rit ⁊ q̃ poterit effugere per opa sua ⁊
per fidẽ in q̃ credidistis relinquitur de
predictis periculis et videbit saluta
re meũ in terra mea ⁊ in finibus me
is: q̃m sanctificaui me a seculo. Et
tũc miserabuntur qui nũc abusi
sunt vias meas et in tormentis cõ
morabũtur hij qui eas proiecerũt
in cõtemptu. Qui enim non cognoue
rũt me viuentes bñficia cõsecuti ⁊
q̃ fastidierũt legẽ meã cũ adhuc
erãt habentes libertatem et cũ ad
huc esset eis apertus penitentie lo
cus nõ intellexerũt sed spreuerũt
hos oportet post mortem in crucia
mento cognoscere. Tu ergo noli
adhuc curiosus esse quomõ impij
cruciabũtur. sed inquire q̃uo iu
sti saluabũtur et quorũ seculũ et
propter quos seculũ ⁊ q̃n. Et respondi ⁊
dixi. Olim locutus sum ⁊ nũc dico ⁊
postea dicam: q̃m plures sunt q̃ pe
reunt q̃ q̃ saluabũtur: sicut mul
tiplicatur fluctus sup guttã. Et respõ
dit ad me ⁊ dixit. Qualis ager ta
lia ⁊ semina ⁊ q̃les flores tales et
ticture ⁊ q̃lis operator tal' ⁊ creatio.
et q̃lis agricola talis cultura. q̃m
tẽpus erat seculi. Et nũc cũ eẽm pa
rans eis hijs q̃ nunc sunt ante q̃
fieret seculum in quo habitarent ⁊
nemo cõtradixit mihi. tunc enim
quisq ⁊ nunc creatur in mũdo h
parato ⁊ mense indefitientia lege
inuestigabili corrupti sũt mores
eorum. Et consideraui seculum et
ecce erat periculum propter cogitati
ones que in eo aduenerunt. Et vi
di ⁊ peperci ei valde et seruaui mi
hi acinũ de botro ⁊ plantatiõnem
de tribu multa. Pereat ergo mul
titudo q̃ sine causa nata ẽ ⁊ seruetur
acinus meus ⁊ plantatio mea q̃ cum
multo labore pfeci. Tu autẽ si ad
huc intromittas septẽ dies alios
sed nõ ieiunabis in eis: ibis in cãpũ flo
rũ vbi domus nõ est edificata ⁊ mã
ducabis solũmodo de floribus cãpi

⁊ carnem nō guſtabis ⁊ vinū nō
bibes ſed ſolūmodo floꝛes. Depre
care altiſſimū ſine intermiſſione.
⁊ veniaȝ ⁊ loquar tecū. Et pfect⁹
ſum ſicut dixit mihi in cāpum q̄
vocatur ardath ⁊ ſedi ibi in floꝛi
bus. Et de herbis agri manduca
ui ⁊ facta eſt eſca eaꝝ mihi in ſa
turitatē. Et factum ē poſt dies ſep
tem ⁊ ego diſcūbebaȝ ſup̄ fenum
⁊ coꝛ meum iterū turbabat̄ ſicut
⁊ ante. Et aptum eſt os meum et
inchoaui dicere corā altiſſimo et
dixi. O domīe te nobis oſtendens
oſtēſus es patribus noſtris in de
ſerto qđ nō calcatur ⁊ infructuo
ſo quādo erant exeuntes de egip
to ⁊ dicens dixiſti. Tu iſrahel au
di me ⁊ ſemē iacob intende ſmo
nib⁹ meis. Ecce em̄ ego ſemino in
vobis legem meaȝ ⁊ faciet in vob
fructum et gloꝛificabimini i eo p
ſeculū. Naȝ patres vr̄i accipiētes
legē non ſeruauerūt et legittima
mea nō cuſtodierūt ⁊ fact⁹ eſt fru
ctus legis nō parens. nec em̄ po
terat q̄niā tuus erat. nā qui acce
perūt perierunt nō cuſtodientes
qđ in eis ſeminatū fuerat Et ecce
cōſuetudo eſt ut cū acceperit terra
ſemē vel nauem mare vel vas ali
quod eſcam vel potum cuȝ fuerit
exterminatū id in quo ſeminatū
eſt vel in quod miſſum ē ſimil̄ id
qđ ſemīatum vel miſſuȝ ē vel que
ſuſcepta ſūt exterminātur ⁊ ſuſce
pta iaȝ nō manēt apud nos. Sȝ
nobis ſic nō factum eſt. Nos qui
dem q̄ legē accepim⁹ peccātes peri
uim⁹ et coꝛ noſtrū quod ſuſcepit
eam. nam lex nō periit ſed permā
ſit in ſuo laboꝛe. Et cum loquerer
hec in coꝛde meo reſpexi oculis me
is ⁊ vidi mulierē in dextra parte
Et ecce hec lugebat ⁊ ploꝛabat cū
voce magna ⁊ aīmo dolebat val
de ⁊ veſtimenta eius diſciſſa et ci
nis ſup caput eius Et dimiſi cogi
tatus in quib⁹ eram cogitans et
cōuerſus ſum ad eaȝ ⁊ dixi ei. Ut
quid fles ⁊ quid doles animo. ⁊
dixit ad me. Dimitte me domine
meus ut defleam me ⁊ adiciaȝ do
loꝛem quoniā valde amara ſum
animo ⁊ humiliata ſū valde. Et
dixi ei. Quid paſſa es. Dic mihi.
Et dixit ad me. Sterilis fui ego fa
mula tua ⁊ nō pepi habens mari
tum annis triginta. Ego em̄ per
ſingulas hoꝛas ⁊ p ſingulos dies
⁊ ānos triginta hos deprecoꝛ al
tiſſimū nocte ac die Et factum eſt
poſt triginta ānos exaudiuit me
deus āncillam tuam ⁊ vidit humi
litatē meaȝ ⁊ attēdit tribulacōm
mee ⁊ dedit mihi filiū. Et iocūda
ta ſum ſup eum valde ego et vir
meus ⁊ ōnes ciues mei et honoꝛi
ficabam⁹ valde foꝛteȝ. Et nutriui
eum cū laboꝛe multo ⁊ factum eſt
cum creuiſſȝ ⁊ veniſſet accipe vxo
rē feci diē epuli. ¶ Ca. x.

ET factum eſt cū introiſſet fi
lius me⁹ in thalamo ſuo ce
cidit ⁊ moꝛtu⁹ eſt ⁊ euertim⁹ om
nes lumina. Et ſurrexerūt omnes
ciues mei ad cōſolandum me et
q̄eui vſq₃ in alium diem vſq₃ no
cte. Et factum eſt cū ōnes quieuiſ
ſent ut me conſolarent̄ ut q̄eſce
rem ⁊ ſurrexi nocte ⁊ fugi ⁊ veni ſi
cut vides in hoc campo et cogito
iam non reuerti in ciuitatē. ſȝ hic
cōſiſtere et neq₃ manducare neq₃

bibere. ſed ſine intermiſſiōe luge
re ⁊ ieiunare vſq̧ dū moriar. Et de
reliqui ſermōes in q̄bus erā et re
ſpondi cū iracundia ad eā ⁊ dixi.
Stulta ſup ōnes mulieres non vi
des luctū noſtrū et que nob̄ cōtin
gunt. Quoniā ſyon mat̄ noſtra
ōni triſtitia cōtriſtatur et hūilita
te hūiliata eſt ⁊ luget validiſſiē
Et nūc quoniā ōnes lugemꝰ ⁊ tri
ſtes ſumꝰ q̄niā ōnes cōtriſtati ſu
mꝰ. tu autē ↄtriſtaris in vno filio
Interroga eī terrā et dicet tibi q̄
niā hec ē que debeat lugere caſū
tantoꝝ ſup eam germinantiū. Et
ex ipſa ab initio ōnes nati et alij
venient. Et ecce pene ōnes in pdi
tionē ambulāt et exterminiū fit
multitudo eoꝝ. Et q̄s ergo debet
lugē magis niſi hec que tā mag
nam multitudinē pdidit: q̄ tu q̄
p vno doles. Si autē dicis mihi
quoniam nō ē planctus meus ſi
milis terre: quoniā fructum ven
tris mei pdidi quē cū meroribus
peperi et cū doloribꝰ genui. terra
autē ſcd̄m viā terre. abijt q̧ in ea
multitudo p̄ſens quomō euenit
⁊ ego tibi dico. Sicut tu cū labore
pepiſti ſic et terra dat fructū ſuū
homini ab initio ei q̄ fecit eā Nūc
ergo retine apud temetipſā dolo
rē tuū ⁊ fortiter fer q̄ tibi contige
rūt caſus Si em̄ iuſtificaueris ter
minū dei ⁊ ↄfiliū ſuū recipies ī tp̄e
et in talibꝰ collaudaberis. Ingre
dere ergo in ciuitatē ad virū tuū.
Et dixit ad me. Non faciā neq̧ in
grediar ciuitatē. ſed hic moriar.
Et appoſui adhuc loqui ad eam
⁊ dixi. Noli facere hūc ſermonē
ſꝫ ↄſenti pſuaderi. Quot em̄ caſus

ſyon. Cōſolare ꝓpter dolorē ihe
ruſalē Vides em̄ quoniam ſcīfica
tio nr̄a deſerta effecta ē ⁊ altare no
ſtrū demolitū ē ⁊ templū nr̄m de
ſtructū ē ⁊ pſalterium nr̄m hūili
atū ē ⁊ ymnꝰ cōticuit ⁊ exultatio
nr̄a diſſoluta eſt ⁊ lumen cande
labri nr̄i extinctū ē ⁊ archa teſta
menti noſtri direpta eſt ⁊ ſancta
nr̄a ↄtaminata ſunt ⁊ nomē qd̄ i
uocatū eſt ſup nos pene pfanatū
eſt ⁊ liberi noſtri cōtumeliā paſſi
ſūt ⁊ ſacerdotes nr̄i ſuccenſi ſūt et
leuite noſtri in captiuitatē abie
runt et virgines noſtre coinqui
nate ſūt. Et mulieres noſtre vim
paſſe ſunt ⁊ iuſti noſtri rapti ſūt
et paruuli noſtri pditi ſunt et iu
uenes nr̄i ſeruierunt et fortes no
ſtri inualidi facti ſūt ⁊ quod om
nium maius ſigillum ſyon: q̄m
am reſignata ē de gloria ſua. Nā
⁊ tradita ē in manibꝫ eoꝝ q̄ nos
oderūt. Tu ergo excute tuā triſti
tiam multā et depone abs te mul
titudinē doloꝝ ut tibi repropicie
tur fortis ⁊ requiē faciet tibi altiſ
ſimus reqēcōem laboꝝ Et factum
eſt cū loquebar ad eā facies eius
fulgebat ſbito ⁊ ſpecies choruſcꝰ
fiebat viſus eius ut eſſē pauēs
valde ad eā ⁊ cogitarem quid eēt
hoc. Et ecce ſubito emiſit ſonitum
vocis magnum timore plenum:
ut cōmoueretur terra a mulieris
ſono. Et vidi ⁊ ecce amplius mu
lier non comparebat mihi ſed ci
uitas edificabatur ⁊ locus demō
ſtrabatur de fundamentis mag
nis ⁊ timui et clamaui voce mag
na et dixi. Ubi ē huriel angelus
qui a principio venit ad me.

Quomiā ipſe me fecit venire ī mul
titudie in exceſſu mentis huius.
Et fact⁹ eſt finis me⁹ in corrupcō
nem ⁊ oracō mea in improperiū.
Et cū eſſez loquēs ego hec ecce ve
nit ad me ⁊ vidit me. Et ecce erā
poſitus ut mortu⁹ ⁊ itellect⁹ me⁹
alienatus erat. Et tenuit dexterā
meam ⁊ confortauit me ⁊ ſtatuit
me ſup pedes meos. Et dixit mihi
Quid tibi ē ⁊ quare ꝯturbatus ē
intellect⁹ tu⁹ et ſenſus cordis tui
⁊ quare cōturbaris. Et dixi. Quo
niā dereliq̄ſti me. Et ego quidez fe
ci ſm ſermones tuos et exiui ī cā
pum ⁊ ecce vidi ⁊ video qđ non
poſſum enarrare. Et dixit ad me
Sta ut vir ⁊ cōmonebo te. Et dixi
loquere dn̄e ●ne⁹ tu ī me. Noli me
derelinquere ut nō fruſtrē moriar
qm̄ vidi que nō ſciebā et audio
q̄ nō ſcio. Aut nunq̄d ſenſus me
us fallitur ⁊ aīa mea ſopn̄iat.
Nunc ego deprecor te ut demon
ſtres ſeruo tuo de exceſſu hoc. Et
reſpōdit ad me ⁊ dixit. Audi me ⁊ do
ceam te ⁊ dicam tibi de quib⁹ tīes
quomiā altiſſim⁹ reuelauit tibi mi
ſteria multa. Vidit rectā viam tu
am qm̄ ſine intermiſſione contri
ſtabaris ꝑ populo tuo et valde
lugebas ꝓpter ſyon. Hic ergo in
tellect⁹ viſiōis que tibi apparuit
ante paululū. Quā vidiſti lugen
tē inchoaſti ꝯſolari eaz. nunc aūt
iā ſpetiē mulieris nō vides. ſ; ap
paruit tibi ciuitas edificari ⁊ qm̄
enarrabat tibi de caſu filij ſui. hec
abſolucō ē Hec mulier quā vidi
ſti hec eſt ſyon ⁊ quoniaz dixit ti
bi quā ⁊ nūc conſpities ut ciuita
tem edificataz. Et qm̄ dixit tibi q̄
ſterilis fuit annis triginta ꝓpter
qđ erant āni ſc; triginta quando
non erāt in ea adhuc oblatio ab
lata Et factum ē poſt ānos trigin
ta edificauit ſalomō ciuitatem ⁊
obtulit oblacōnes tunc fuit quā
do peperit ſterilis filiuz. Et q̄ tibi
dixit quomiā nutriuit eum cu; la
bore hoc erat habitatio in ihrlm
Et quomiā dixit tibi q̄ fili⁹ meus
veniens in ſuo thalamo mortu⁹
eſſz ⁊ ꝯtigiſſet ei caſus hoc erat q̄
facta eſt ruina iheruſalem. Et ecce
vidiſti ſimilitudiēz ei⁹ ⁊ quomiaz
filiū lugeret inchoaſti conſolari
eaz ⁊ de hijs q̄ ꝯtigerunt hec erāt
tibi aperienda. Et nūc videt altiſ
ſim⁹ quomiā ex aīo contriſtat⁹
es ⁊ quomiā ex toto corde pateris
ꝑ ea oſtendit tibi claritatē glorie
eius ⁊ pulchritudīem decoris ei⁹
Propterea enī dixi tibi ut mane
res in campo vbi dom⁹ nō eſt edi
ficata. Sciebam enī ego qm̄ altiſ
ſim⁹ incipiebat tibi oſ̄ndere hec ꝑ
pterea dixi tibi ut venires in agꝝ
vbi nō eſt fundamentū edificij.
Nec enī poterat opus edificij ho
minis ſuſtineri in loco vbi incipi
ebatur altiſſimi ciuitas oſtendi.
Tu ḡ noli timē neq; expaueſcat
cor tuū ſ; ingredē ⁊ vide ſplendorē
⁊ magnitudiēz edificij quātū ca
pax ē tibi viſu oculoꝝ vidē ⁊ p⁹
hec audies q̄ntū capit audit⁹ au
riū tuaꝝ audire. Tu eī btūs es p̄
m̄ltis ⁊ vocat⁹ es apud altiſſimū
ſicut ⁊ pauci. Nocte autez que in
craſtinū futura eſt manebis hic
⁊ oſtendet tibi altiſſim⁹ eas viſio
nes ſupn̄oꝝ que faciet altiſſim⁹
hijs qui habitant ſuper terraz ⁊

nouiſſimis dieb9. Et dormiui illã
nocte̅ ⁊ aliã ſicut dixerat mihi.
Et vidi ſomniũ ¶ Ca. xi.
et ecce aſcẽdebat de mari aq̃
la cui erant duodecĩ ale pẽnarum
⁊ capita tria. Et vidi ⁊ ecce expan
debat alas ſuas in õnem terrã ⁊
õnes venti celi inſufflabãt in eaꝫ
⁊ colligebãtur. Et vidi ⁊ de pẽnis
eius naſcebant̃ cõtrarie penne ⁊
ipſe fiebãt in pennaculis minutis
⁊ modicis. Nã capita ei9 erant q̃
eſcẽtia ⁊ dimidiũ caput erat ma
ius alioꝝ capitũ ſꝫ ipſa q̃eſcebat
cũ eis. Et vidi ⁊ ecce aquila vola
uit in pennis ſuis et regnauit ſup
terrã ⁊ ſup eos q̃ habitant in ea
Et vidi quoniã ſubiecta erant ei
õnia ſub celo ⁊ nemo illi cõtradi
cebat neqꝫ vn9 de creatura q̃ ẽ ſu
p terrã. Et vidi ⁊ ecce ſurrexit aq̃
la ſup vngues ſuos et miſit vocẽ
pennis ſuis dicẽs Nolite omes ſil'
vigilare: dormite vn9 q̃ſqꝫ in loco
ſuo ⁊ p tps vigilate. Capita aũt
in nouiſſimo ſeruent̃. Et vidi ⁊ ec
ce vox nõ exibat de capitib9 eius
ſed de medietate corpis ei9 Et nu
meraui cõtrarias pennas eius ⁊
ecce ipſe erãt octo. Et vidi et ecce
a dextera parte ſurrexit vna pẽna
⁊ regnauit ſup omnẽ terrã. Et fa
ctũ eſt cum regnret venit ei finis ⁊
non apparuit locus eius ⁊ ſeqñs
exurrexit et regnabat. Ipſa mul
tũ tenuit tẽp9. Et factũ eſt cũ reg
naret ⁊ veniebat finis eius ut nõ
appareret ſicut p̃ora ecce vox emiſ
ſa eſt illi dicẽs. Audi tu que tãto
tpe tenuiſti terraꝫ. Hec annũcio
tibi anq̃ꝫ incipias non apparere.
Nemo poſt te tenebit tẽp9 tuũ. ſꝫ
nec dimidiũ eius. Et leuauit ſcđa
⁊ tenuit p̃ncipatum ſicut et prio
res ⁊ nõ apparuit ⁊ ipſa. Et ſic cõ
tingebat õmibus aliis ſingulatĩ
principatũ gerere ⁊ iterum nuſq̃ꝫ
cõparere. Et vidi ⁊ ecce in tẽpore:
ſeqñtes penne erigebãtur a dexte
ra parte ut tenerent ⁊ ipſe p̃ncipa
tuꝫ ⁊ ex hiis erant q̃ tenebant. ſꝫ
tamẽ ſtatim nõ cõpareſcebãt: nã
et alique ex eis erigebãtur. ſed ñ
tenebãt principatũ. Et vidi poſt
hec ⁊ ecce non cõparuerũt duode
cim penne ⁊ duo pennacula ⁊ ni
hil ſupeãt in corpe aquile ñ duo
capita quieſcẽtia ⁊ ſex pẽnacula.
Et vidi ⁊ ecce ſex pennaculis diui
ſe ſũt due ⁊ manſerũt ſub capite
qđ eſt ad dexteram ptẽ. Naꝫ q̃tu
or manſerũt in loco ſuo. Et vidi ⁊
ecce hec ſubalares cogitabant ſe
erigere ⁊ tenere p̃ncipatus. Et vi
di ⁊ vna erecta eſt ſed ſtatĩ nõ cõ
paruit. Et ſecũde velotius q̃ꝫ prio
res nõ cõpuerunt. Et vidi et ecce
due que ſupauerũt apud ſemet
ipſas cogitabãt ⁊ ipſe regnare ⁊ i
eo cũ cogitarent. ecce vnũ q̃eſcẽ
tium capitũ qđ erat mediũ euigi
labat. Hoc emĩ erat duoꝝ capitũ
maius Et vidi quoniã ꝯpleta ſũt
duo capita ſecũ ⁊ ecce conuerſũ ẽ
caput cũ hiis q̃ cũ eo erant et cõ
medit duas ſubalares q̃ cogita
bant regnare. Hoc autẽ caput p
cõterruit õneꝫ terrã ⁊ dñabatur
in ea hiis qui habitant terram
cum labore multo ⁊ potentatũ te
nuit orbis terraruꝫ ſuper omnes
alas que fuerunt ⁊ vidi poſt hec
⁊ ecce mediũ caput ſubito ñ ꝯpa
ruit ⁊ h9 ſic ale Supauerũt ãt duo

capita que ⁊ ipa ſimilit' regnaue
rũt ſup terram ⁊ ſup eos q̇ habi
tãt in ea· Et vidi et ecce deuorauit
caput a dextera pte illud quod a
leua· Et audiui vocem dicentez m̃
Conſpice cõtra te ⁊ conſidera qđ
vides· Et vidi ⁊ ecce ſicut leo con
citatus de ſilua rugiẽs ⁊ vidi quo
niaz emittebat vocẽ hominis ad
aquilam· Et dixit dicens· Audi tu
⁊ loquar ad te ⁊ dicit altiſſimus
tibi Nonne tu es qui ſupaſti de q̃
tuor aĩalibus que feceraz regna
re in ſeculo meo ⁊ ut per eos veni
ret finis tempoꝝ eorum· Et quar
tus veniẽs deuicit õia aĩalia q̃
tranſierũt et potẽtatu tenuit ſecu
lum cũ tremore multo ⁊ oẽm orbẽ
cum labore peſſimo ⁊ inhabitauit
tot temporib⁹ orbem terrarũ cum
dolo· Et iudicaſti terraz nõ cũ ve
ritate Tribulaſti eñ manſuetos
⁊ leſiſti quieſcẽtes ⁊ dilexiſti mẽ
daces ⁊ deſtruxiſti habitationes
eorũ qui fructificabãt ⁊ humilia
ſti muros eorũ q̇ te non nocuert·
Et aſcendit ɔtumelia tua ad altiſ
ſimũ ⁊ ſupbia tua ad fortem Et re
ſpexit altiſſim⁹ ſupba tempa ⁊ ec
ce finita ſunt ⁊ ſcelera eius ɔpleta
ſunt· Propterea non appareas tu
aq̃la ⁊ ale tue horribiles ⁊ penna
cula tua peſſima ⁊ capita tua ma
ligna ⁊ vngues tui peſſimi ⁊ õne
corp⁹ tuum vanuz vti refrigeret
omnis terra ⁊ reuertatur liberata
de tua vi ⁊ ſperet iuditium ⁊ miſe
ricordiã ei⁹ q̇ fecit eaz· ¶ Ca· xij·
Et factum eſt dum loqueret
leo verba hec ad aquilã ⁊ vi
di ⁊ ecce ꝙ ſupauerat caput ⁊ nõ
cõparuerunt quatuor ale ille que
ad eum tranſierũt ⁊ erecte ſũt ut
regnarent ⁊ erat regnũ eoꝝ exile
⁊ tumultu plenum· Et vidi ⁊ ecce
ipſa nõ apparebãt ⁊ õne corpus
aquile incendebatur ⁊ expaueſce
bat terra valde Et ego a tumultu
⁊ exceſſu mentis ⁊ a magno timore
vigilaui ⁊ dixi ſpũi meo Ecce tu p̃
ſtitiſti mihi hoc in eo ꝙ ſcrutaris
vias altiſſimi· Ecce adhuc fatiga
tus ſum aĩo ⁊ ſpũ meo inualid⁹
ſum valde ⁊ nec modica eſt in me
virtus a multo timore q̃ expaui
nocte hac· Nunc ergo orabo altiſ
ſimũ ut me cõfortet vſq; in finem
Et dixi· Dñator dñe ſi inueni gra
tiã ante oculos tuos ⁊ ſi iuſtifica
tus ſũ ante te pre multis ⁊ ſi certe
aſcendit deprecacõ mea añ faciez
tuam ɔforta me ⁊ oñde ſeruo tuo
mihi interp̃tacõez ⁊ diſtinctõem
viſus horribil' hui⁹ ut pleniſſime
conſoleris aĩaz meã· Dignũ eñ
me habuiſti oñdere mihi tẽporuz
nouiſſima· Et dixit ad me· Hec ẽ
interp̃tatio viſiõis hui⁹· Aquilã
quã vidiſti aſcendentem de mari
hoc eſt regnũ qđ viſũ eſt in viſio
ne danieli fr̃i tuo· Sed nõ eſt illi
interpretatuz· quã ego nũc tibi in
terpretor Ecce dies veniũt et exur
get regnũ ſup terraz et erit timor
acrior oĩm regnoruz que fuerunt
ante eũ· Regnabũt autez in ea re
ges duodecĩ vn⁹ poſt vnũ· Nã ſe
cũd⁹ incipiet regnare et ipe tenebit
ampli⁹ tẽp⁹ pre duodecĩ· Hec eſt
interp̃tatio duodecĩ alarũ quas
vidiſti· Et quã audiſti vocez que
locuta eſt nõ de capitib⁹ ei⁹ exeun
te· ſʒ de medio corpore eius hec eſt
interp̃tatio· Quĩ poſt temp⁹ regni

illius nascẽtur cõtentiões nõ mo
dice ⁊ cupiditabit' ut cadat ⁊ nõ ca
det tũc. sed iterũ constituet' in suũ
initium. Et qm̃ vidisti sub alares
octo coherentes alis ei⁹ hec est in
terp̃tatio. Exurgẽt in ipso octo re
ges quorũ erũt tempora leuia et
anni citati ⁊ duo quidẽ ex ipis pe
rient Appropinquãte autẽ tp̃e me
dio quatuor seruabũtur ĩ tp̃e cuȝ
incipiet appropinq̃re tp̃s ei⁹ ut fi
niatur. Due vero in finẽ seruabũ
tur. Et quoniã vidisti tria capita
quiescentia: hec est interpretacõ.
In nouissimis ei⁹ suscitabit altis
sim⁹ tria regna ⁊ reuocabit in ea
multa ⁊ dñabuntur terrã ⁊ q̃ ha
bitant in ea cũ labore multo super
õnes qui fuerũt añ hos. Propter
hoc ipi vocati sũt capita aq̃le. Isti
enĩ erũt qui recapitulabũt impi
etates eius ⁊ qui pficient nouissi
ma ei⁹. Et quoniaȝ vidisti caput
maius nõ apparens: hec est inter
p̃tatio ei⁹ Quoniã vn⁹ ex eis sup
lectũ suũ morietur ⁊ tñ cũ tormen
tis. Nam duo qui pseuerauerint
gladi⁹ eos comedet Vn⁹ enĩ gla
dius comedet q̃ cũ eo sed tamẽ h
gladio in nouissimis cadet Et q̃
niã vidisti duas sb alares traiciẽ
tes sup caput qđ ẽ in dextera par
te: hec est interp̃tatio. Hij sũt q̃s
conseruauit altissim⁹ in fineȝ suũ
hoc est regnũ exile ⁊ turbacõis
plenũ. Sicut vidisti et leonẽ quẽ
vidisti de silua euigilantẽ ⁊ rugiẽ
tem ⁊ loquẽtem ad aq̃laȝ ⁊ argu
entẽ eaȝ ⁊ iniusticias ipi⁹ p õnes
sermões eius sicut audisti: hic ẽ
ventus quẽ seruauit altissim⁹ in fi
nem ad eos ⁊ impietates ipsorũ
arguet illos ⁊ incutiet corã ipsis
cerpciões eorũ. Statuet enĩ eos ĩ
iudiciũ viuos et erit cũ arguerit
eos tunc corripiet eos. Nã residu
um pp̃lm meũ liberabit cũ miseia
qui saluati sũt sup fines meos et
iocũdabit eos quoadusq; veniet
finis dies iudicij de quo locutus
sũ tibi ab initio. Hoc sõnium qđ
vidisti ⁊ hee interp̃tationes. Tu
ergo solus dign⁹ fuisti scire altis
simi secretũ hoc Scribe ergo õia
ista ĩ libro que vidisti ⁊ pone ea
in loco abscõdito ⁊ docebis ea sa
piẽtes de populo tuo quoꝝ corda
scis posse capere ⁊ seruare secreta
hec Tu aũt adhuc sustine h alios
dies septẽ ut tibi oñdatur q̃cq̃d
visũ fuerit altissimo oñdere tibi.
Et pfect⁹ est a me. Et factũ est cuȝ
audisset õis popul⁹ quoniaȝ p
transierũt septẽ dies ⁊ ego nõ fu
issem reuersus in ciuitatẽ ⁊ cogrega
uit se õis a minimo vsq; ad maxi
mũ ⁊ venit ad me ⁊ dixerũt m̃ di
cẽtes. Quid peccauim⁹ tibi et qđ i
iuste egim⁹ in te qm̃ derelinquẽs
nos sedisti in loco hoc. Tu ei no
bis supes solus ex õib⁹ popul'
sicut botrus de vinea ⁊ sicut lucer
na in loco obscuro ⁊ sic port⁹ ⁊ na
uis saluata a tẽpestate. Aut ñ suf
ficiũt nob mala q̃ cõtigũt Si g̃ tu
nos dereliq̃ris q̃nto nob erat me
lius si cẽmus succensi ⁊ nos cum
incendio sion. Nec enim nos me
liores sum⁹ eorum qui ibi mortui
sũt. Et plorauerunt voce magna
Et ndi ad eos ⁊ dixi. Confide isrl'
⁊ noli tristari tu dom⁹ iacob. Est
enim memoria vestri coraȝ altissi
mo et fortis nõ est oblitus vestri

in tēptacōne. Ego enim nō dereli
qui vos neq; exceſſi a vobis. Sꝫ veni
in hūc locum ut dep̄carer ꝑ deſo
lacōne ſyon ut quererez miſericor
diā ꝑ humilitate ſāctificacōis ve
ſtre. Et nunc ite vnuſquiſq; vr̄m
in domū ſuaz ⁊ ego veniā ad vos
poſt dies iſtos. Et ꝑfectus eſt po
pul⁹ ſicut dixi ei in ciuitate. Ego au
tez ſedi in campo ſeptē dieb⁹ ſicut
mihi mādauit et māducabaz de
florib⁹ ſolūmodo agri. de herb' fa
cta eſt eſca mihi in dieb⁹ illis.

Et factū eſt Ca. xiij.
poſt dies ſeptē et ſomniaui
ſomnū nocte. Et ecce de mari vēt⁹
exurgebat ut conturbaret ōnes flu
ct⁹ ei⁹. Et vidi et ecce conualeſcebat
ille homo cum milibus celi ⁊ vbi
vultū ſuū vertebat ut cōſideraret
tremebant ōnia que ſub eo vide
bant᷑ ⁊ vbicūq; exibat vox de ore
ei⁹ ardeſcebāt oēs q̄ audiebant
voces ei⁹ ſicut quieſcit terra qn̄ ſen
ſerit ignez. Et vidi poſt hec ⁊ ecce
congregabat᷑ multitudo hoīm quo
rū nō erat nūer⁹ de q̄tuor ventis
celi ut debellarent hoīez q̄ aſcēde
rat de mari Et vidi ⁊ ecce ſibimet
ipſi ſculpſerat montez magnū et
volauit ſup eū. Ego autē q̄ſiui vi
dere regiōez vel locū vn̄ ſculpt⁹ eſ
ſet mōs ⁊ nō potui. Et poſt hec vi
di ⁊ ecce oēs q̄ congregati ſūt ad eū
ut expugnarēt eū timebāt valde
tn̄ audebāt pugnare. Et ecce ut vi
dit impetū multitudīs venientis n̄
leuauit manū ſuā neq; frameā te
nebat neq; aliq̄d vas bellicoſū n̄
ſolūmō ut vidi quoniā emiſit de
ore ſuo ſic̄ flatū ignis ⁊ de labijs
ei⁹ ſpūs flāmea de ligua ei⁹ emit

tebat ſcintillas ⁊ tēpeſtates et cō
mixta ſūt omnia ſimul hic flatus
ignis ⁊ ſpūs flāme et multitudo
tempeſtatis ⁊ cecidit ſup multitu
dinem in impetu q̄ parata erat pug
re et ſuccendit ōnes ut ſubito nl̄
videret᷑ de innūerabili multitudīe
niſi ſolūmō puluis ⁊ fumi odor ⁊
vidi ⁊ extimui Et poſt hec vidi ip
ſū hoīem deſcendētez de mōte ⁊ vo
cātē ad ſe multitudinez aliā paci
ficā ⁊ accedebat ad eū vult⁹ hoī
nū multoꝝ quorūdā gaudētiū q̄
rūdaz triſtātiū. aliqui vero alliga
ti. aliqui adducētes ex eis q̄ offe
rebant᷑. Et egrotaui a multitudīe
pauoris ⁊ expgefact⁹ ſū ⁊ dixi Tu
ab initio demōſtrāſti ſeruo tuo mi
rabilia hec ⁊ dignū me habuiſti
ut ſuſcipes deprecacōnem meā ⁊
nunc demonſtrā mihi adhuc int᷑
p̄tacōem ſōnij hui⁹ Sicut em̄ exi
ſtimo in ſēſu meo ve qui derelicti
fuerūt in dieb⁹ illis. Et multo pl⁹
ve hijs q̄ nō ſūt derelicti. Qui em̄
non ſūt derelicti triſtes erāt Intel
ligo nūc que ſūt repoſita in nouiſ
ſimis dieb⁹ et occurrent eis. ſꝫ ⁊
hijs qui derelicti ſunt. Propt᷑ hoc
venerūt ei in pericula magna ⁊ ne
ceſſitates multas ſicut oſtēdūt ſō
nia hec. Attamē facili⁹ eſt picitā
tē venire in hūc q̄ꝫ ptranſire ſicut
nubem a ſeculo ⁊ nūc videre q̄ cō
tingūt in nouiſſimo. Et reſpōdit ad
me ⁊ dixit. Et viſionis interp̄taci
onē dicā tibi ⁊ de quib⁹ locut⁹ es
adaperiā tibi Quoniaz de hijs di
xiſti qui derelicti ſūt hec ē interpre
tacō Qui auffert piculū illo tp̄e ē
hic ſe cuſtodiuit. Qui in piculo i
ciderūt hij ſūt qui habēt opera et

fidem ad fortiſſimū· Scito ergo q̄
mīā magis beatificati ſūt qui dere
licti ſup eos qui mortui ſūt· Hec ī
terp̄tacōes viſionis Quia vidiſti
virū aſcēdentē de corde maris ipſe
eſt quē cōſeruat altiſſimꝰ multis
tpibꝰ q̄ p ſemetipſū liberabit cre
aturā ſuā⁊ ipſe diſponet q̄ dereli
cti ſunt· Et quoniaꝫ vidiſti de ore
eius exire ut ſpm̄ ⁊ ignem⁊ tēpe
ſtatē ⁊ q̄m nō tenebat frameam
neqꝫ vas bellicoſū· corrupit enim
impetus eius multitudinē q̄ vene
rat expugn̄re euꝫ: hec eſt interp̄ta
tio· Ecce dies veniūt quādo incipi
et altiſſimꝰ liberare eos q̄ ſup ter
rā ſunt⁊ veniet in exceſſu mentis
ſup eos qui inhabitant terram·
Et alij alios cogitabūt debellare:
ciuitas ciuitatē ⁊ locus locū et gēs
aduerſus genteꝫ ⁊ regnū aduer
ſus regnū· Et erit cū fiēt hec⁊ con
tingent ſigna q̄ ante oſ̄di tibi ⁊
tunc reuelabitur filiꝰ meꝰ quē vi
diſti ut virū aſcendētē· Et erit q̄n
audierint ōnes gentes vocē eius
et derelinquet vnꝰ quiſqꝫ ī regiōe
ſua bellū ſuuꝫ qd̄ habēt ad alteru
trū⁊ colligetur in vnū multitudo
innūerabilis ſicut volentes veni
re ⁊ expugn̄re eum· Ipſe auteꝫ ſta
bit ſup cacumen mōtis ſyon· Sy
on autē veniet⁊ oſ̄detur ōmibus
pata et edificata ſicut vidiſti mō
teꝫ ſculpi ſine manibꝰ Ipſe autē
filiꝰ meus arguet q̄ aduenerīt
gentes impietates eoꝝ has que
tēpeſtati appropinquauerīt ꝓpter
mala cogitamēta eoꝝ⁊ cruciamē
ta quibꝰ incipiēt cruciari q̄ aſſimi
late ſunt flāme⁊ p̄det eos ſine la
bore p legē q̄ igni aſſimilata ē· Et

q̄m vidiſti eū colligētē ad ſe aliā
multitudinē pacificā: hee ſūt decē
tribꝰ que captiue facte ſunt de ter
ra ſua in diebꝰ oſee r̄gis quē cap
tiuū duxit ſalmanaſar rex aſſirio
rum et trāſtulit eos trās flumen
⁊ tranſlati ſunt in terrā aliā· Ipſi
autē ſibi dederūt cōſilium hoc ut
derelinquerent multitudinē genti
um ⁊ ꝓficiſcerentur in vlteriorem
regioneꝫ vbi nunq̄ inhabitauit
genꝰ hūanū vel ibi obſuarē legit
tima ſua que nō fuerāt ſeruātes
in regione ſua Per introitus aūt
anguſtos flumīs eufraten intro
ierūt· Fecit eīn eis tunc altiſſimꝰ
ſigna et ſtatuit venas flumīs vſ
qꝫ quo tranſirent· Per eā eīn r̄gi
onem erat via multa itineris an
ni vniꝰ ⁊ dimidij nā regio illa vo
catur arſareth Tūc inhitauerūt
ibi vſqꝫ in nouiſſimo tpe ⁊ nunc
iteꝝ cū ceperint venire iteꝝ altiſſi
mꝰ ſtatuet venas fluminis ut poſ
ſint trāſire: ꝓpter hec vidiſti mul
titudieꝫ cū pace· Sꝫ ⁊ qui derelicti
ſunt de populo tuo hij ſunt q̄ iue
niūtur intra terminū meū· Factū
erit ergo quādo incipiet pdē mul
titudinē eaꝝ que collecte ſunt gē
tes ꝓtegeꝫ eos q̄ ſupauerīt ꝑplīa
tūc oſ̄det eis multa plurima por
tēta· Et dixi ego· Dn̄ator dn̄e hoc
mihi oſ̄de ꝓpter qd̄ vidi virū aſ
cēdentē de corde maris· Et dixit m̄·
Sicut nō potes hec vel ſcrutari vel
ſcire que ſūt in ꝓfundo maris: ſic
non poterit quiſqꝫ ſup terrā vide
re filiuꝫ meū vel eos qui cū eo ſūt
n̄ in tpe diei· Hec ē interp̄tacō ſo
nij qd̄ vidiſti⁊ ꝓpt qd̄ illūinatꝰ es
hꝫ ſolꝰ· Dereliq̄ſti eīn tuaꝫ et circa

meā ⁊ vocaſti legē ⁊ queſiſti. Vi-
tam em̄ tuā diſpoſuiſti in ſapien-
tia ⁊ ſenſum tuū vocaſti matrem
Et ꝓpter hoc oſtendi tibi merces
apud altiſſimū. Erit enim pt⁹ ali-
os tres dies ad te alia loquar et
exponā tibi grauia et mirabilia.
Et ꝓfect⁹ ſum ⁊ trāſij in campum
multū glorificās ⁊ laudans altiſ-
ſimū de mirabilib⁹ que p tēp⁹ fa-
ciebat ⁊ quoniā gubnat ipſū et
que ſūt in tēporib⁹ illata. Et ſedi
ibi trib⁹ dieb⁹. Ca. xiiij.

ET factum eſt tercio die ⁊ ego
ſedebam ſup quercu. Et ecce
vox exiuit contra me de rubo ⁊ di-
xit. Eſdra eſdra. Et dixi. Ecce ego
dn̄e. Et ſurrexi ſup pedes meos. Et
dixit ad me. Reuelās reuelat⁹ ſū
ſuper rubū ⁊ locutus ſum moyſi
quando ꝑplus me⁹ ſeruiebat in
egipto ⁊ miſi eū ⁊ eduxi populū
meū de egipto ⁊ adduxi eū ſuper
mōtē ſyna ⁊ detinebā eū apd me
dieb⁹ multis ⁊ enarraui ei mira-
bilia multa ⁊ oſtēdi ei tēpoꝝ ſecre-
ta ⁊ finē ⁊ precepi ei dicēs. Hec in
palā facies verba et hec abſcon-
des Et nūc tibi dico ſigna q̄ demō-
ſtraui ⁊ ſōnia que vidiſti ⁊ inter-
pretacōes q̄s tu vidiſti in corde
tuo repone ea Tu ei recipieris ab
oībus ꝯuerteris reſidu⁹ cū conſi-
lio meo ⁊ cū ſimilib⁹ tuis vſqueq̊
finiant̄ tpa. Quoniā ſeculū perdi-
dit iuuentutē ſuā ⁊ tpa appropin-
quāt ſeneſcē. Duodecim em̄ parti-
b⁹ diuiſū eſt ſeculū ⁊ trāſiert ei⁹
decima ⁊ dimidiū decime ptis ſup
ſunt aūt eius poſt mediū decime
ptis. Nūc ergo diſpone domū tu-
am ⁊ corripe populū tuū ⁊ ꝯſolare

humiles eoꝝ ⁊ renūcia iā corrup-
tele ⁊ dimitte abs te mōrles cogi-
tacōes ⁊ ꝓice abs te pondera hu-
mana ⁊ exue te iā infirmā naturā
⁊ repone in vnā ptē moleſtiſſiā ti-
bi cogitamīta ⁊ feſtina tranſmigr-
re a tēporib⁹ hijs Que em̄ vidiſti
nūc ꝯtigiſſe mala iteꝝ hoꝝ deteri-
ora faciēt. Q̄ntum em̄ inualidū fi-
⁊ ſeculū a ſenectute tātū multipli-
cabūtur ſup inhitantes mala. ꝓ-
longauit em̄ ſe magis veritas et
appropinq̄uit mēdaciū. Jam em̄
feſtinat venire quā vidiſti viſio-
nē. Et rn̄di ⁊ dixi corā te domine.
Ecce em̄ ego abibo ſicut p̄cepiſti
m̄ ⁊ corripiā preſētē populū. Qui
autē iteꝝ nati fuerint q̄s ꝯmoue-
bit. Poſitū ē ergo ſeculū in tene-
bris ⁊ qui inhitant in eo ſine lu-
ne. Quoniā lex tua incēſa eſt ꝓpt̄
qd nemo ſcit que a te facta ſunt
vel que incipiēt opa. Si enim in-
ueni in te gr̄aciā immitte in me ſpi-
ritūſanctū ⁊ ſcribam oē qd factū
eſt in ſeculo ab initio q̄ erāt in le-
ge tua ſcripta ut poſſint hoīes in-
uenire ſemitā ⁊ q̄ voluerint viuē
in nouiſſimis viuāt. Et rn̄dit ad
me ⁊ dixit. Vadens ꝯgrega ꝑplm
⁊ dices ad eos ut nō querant te
dieb⁹ q̄dragīnta. Tu aūt p̄para
tibi buxos multos et accipe tecū
ſareā dabriā. ſelemiam. echanū
⁊ aſiel. q̊nq3 hos qui pati ſūt ad
ſcribēdū velociter. Et venies huc
⁊ ego accendā in corde tuo lucer-
nā intellcūs q̄ nō extinguet̄ quo-
adusq3 finiant̄ q̄ incipies ſcribere
Et tunc perfectis quedam palam
facies quedā ſapiētib⁹ abſconſe
trades. In craſtinū em̄ hac hora

īcipiẽs ſcribere. Et ꝓfectꝰ ſū ſic̄ mi
p̄cepit ⁊ ꝯgregaui oēm populū
et dixi. Audi iſrł verba hec. Pere
grinati ſūt p̄res noſtri ab initio ī
egipto ⁊ liberati ſūt inde ⁊ accepe
runt legē vite quā nō cuſtodierūt
quam ⁊ vos poſt eos tranſgreſſi
eſtis ⁊ data eſt vobis terra ī ſor
tē ⁊ terra ſion ⁊ p̄res veſtri ⁊ vos
iniq̄tatē feciſtis ⁊ nō ſeruaſtis vi
as q̄s p̄cepit vobis altiſſimꝰ ⁊ iu
ſtꝰ iudex cū ſit: abſtulit a vobis ī
tp̄e qđ donauerat. Et nūc vos h̄
eſtis ⁊ fratres vr̄i introrſū veſtꝝ
ſunt. Si ergo imperaueritis ſenſui
vr̄o ⁊ erudieritis cor veſtꝝ viui
cōſeruati eritis ⁊ poſt mortē miaꝫ
ꝯſequemini. Iudiciū em̄ poſt mor
tē veniet qn̄ iterꝝ reuiuiſcemꝰ ⁊ tūc
iuſtorū noīa parebūt ⁊ impiorū
facta oſtendēt̃. Ad me igit̃ nemo
accedat nūc neqꝫ req̄rat me vſqꝫ
dies quadraginta. Et accepi qn̄
qꝫ viros ſic̄ mādauit mihi et ꝓfe
cti ſumꝰ in cāpū et māſimꝰ ibi. Et
factꝰ ſū in craſtinū et ecce vox voca
uit me dicēs. Eſdra aperi os tuuꝫ
⁊ bibe q̄ te potauero. Et aperui os
meū ⁊ ecce calix plenꝰ porrigebat̃
mihi. Hoc erat plenū ſicut aqua
color autē eius ut ignis ſimił. Et
accepi ⁊ bibi ⁊ in eo cū bibiſſem
cor meū cruciabat̃ intellectu et in
pectꝰ meū increſcebat ſapientia.
Nā ſpūs meꝰ ꝯſeruabatur memo
ria. Et apertū ē os meū et n̄ eſt clau
ſum ampliꝰ. Altiſſimꝰ dedit intel
lectū qn̄qꝫ viris ⁊ ſcripſerunt que
dicebant̃ exceſſiones noctis q̄s n̄
ſciebant. Nocte autem manduca
bāt panē. ego aūt ꝑ diē loq̄bar.
ꝑ noctē nō tacebā. Scripti ſunt
aūt ꝑ quadraginta dies libri du
cēti quatuor. Et factū ē cū cōpleuiſ
ſent quadraginta dies locutus ē
altiſſimꝰ dicēs. Priora q̄ ſcripſiſti
in palā pone ⁊ legāt digni et in
digni. nouiſſimos autē ſeptuagī
ta ꝯſeruabis: ut tradas eos ſapiē
tibꝰ de populo tuo. In hiis em̄ eſt
vena intellectꝰ et ſapiētie fons ⁊
ſciētie flumē. Et feci ſic. ¶ Ca. xv.

Ecce loq̄re ī aures pleb̄ mee
ſmōes ꝓphetie quos immi
ſero in os tuū dicit dn̄s et fac ut ī
carta ſcribantur: qm̄ fideles ⁊ veri
ſūt. Ne timeas a cogitacōnibꝰ ad
uerſū te nec turbēt te incredulita
tes dicētiū: quoniā oīs incredu
lus in incredulitate ſua morietur
Ecce ego induco dicit dn̄s ſuper
orbē terrarū mala. gladiū ⁊ famē
et mortē et interitū: ꝓpł qđ ſuper
polluit iniq̄tas oīnē terrā ⁊ adim
pleta ſunt opa nociua illoꝝ. Pro
pterea dicit dn̄s. Iā nō ſilebo de ī
pietatibꝰ eoꝝ q̄ irreligioſe agūt
nec ſuſtinebo in hiis q̄ inique exer
cēt. Ecce ſanguis innoxius ⁊ iuſtꝰ
clamat ad me et aīe iuſtorū cla
māt ꝑſeuerant̃. Vindicās vindi
cabo illos dicit dn̄s et accipiam
omnē ſāguinē innoxiū ex illis ad
me. Ecce populus meꝰ q̄ſi grex ad
occiſioneꝫ ducit̃: iam nō patiar il
lū habitare in terra egipti. ſꝫ edu
cā eū in manu potētia brachio ex
celſo. Et percutiam plaga ſicut p̄
us et corrumpam omnem terraꝫ
eius. Lugebit egiptus et funda
menta eius: plaga verberata ⁊ ca
ſtigacōne quas inducet ei deus.
Lugebunt cultores operātes ter
ram quoniā deficiēt ſemina eoꝝ

ab vredine et gradine et a ſidere terribili. Ve ſeculo et qui habitant in eo quia appropinquit gladius et contritio eorum et exurget gens ſup gentem ad pugnam et rumphea in manibus eorum. Erit enim in conſtabilitio hominibus et alii aliis inualeſcentes non curabunt regem ſuum et principes vie geſtorum ſuorum in potentia ſua. Concupiſcet enim homo in ciuitatem ire et non poterit. Propter ſuperbiam enim eorum ciuitates turbabuntur. domus exterentur. homines metuent. Non miſerebitur homo proximum ſuum ad irritum faciendum domos eorum in gladium ad diripiendas ſubſtantias eorum propter famem panis et tribulationem multam. Ecce ego conuoco dicit deus omnes reges terre ad me verendum qui ſunt ab oriente et ab auſtro. ab euro et a libano ad conuertendos in ſe et reddere que dederunt illis. Sicut faciunt vſque hodie electis meis ſic faciam et reddam in ſinu eorum. Hec dicit dominus deus Non parcet dextera mea ſup peccatores: nec ceſſabit rumphea ſup effundentes ſanguinem innocuum ſup terram. Exiit ignis ab ira eius et deuorauit fundamenta terre et peccatores quaſi ſtramen incenſum Ve eis qui peccant et non obſeruant mandata mea dicit dominus. Non parcam illis. Diſcedite filii a poteſtate: nolite contaminare ſanctificationem meam: quoniam nouit dominus omnes qui delinquunt in illum. Propterea tradidit eos in mortem et in occiſionem. Jam enim venerunt ſuper orbem terrarum mala et manebitis in illis. Non enim liberabit vos deus propter quod peccaſtis in eum Ecce viſio horribilis et facies illius ab oriente. Et exient nationes draconum arabum in curribus multis et ſicut flatus eorum numerus fertur ſup terram ut iam timeant et trepident omnes qui illos audient carmonii inſanientes in ira et exient ut apri de ſilua et aduenient in virtute magna et conſtabunt in pugnam cum illis et vaſtabunt portionem terre aſſyriorum. Et poſt hec ſuperualeſcent dracones natiuitatis ſue memores et conuertent ſe conſpirantes in virtute magna ad perſequendos eos Iſti turbabunt et ſilebunt in virtute illorum et conuertent pedes ſuos in fugam et a territorio aſſyriorum ſubſeſſor obſedebit eos et conſumet vnum ex illis et erit timor et tremor in exercitu illorum et contentio in reges ipſorum. Ecce nubes ab oriente et a ſeptentrione vſque meridianum et facies earum horrida valde plena ire et procelle. Et collident ſe inuicem et collident ſidus copioſum ſup terram et ſidus illorum. Et erit ſanguis a gladio vſque ad ventrem et fimus hominis vſque ad ſubſtramen cameli. Et erit timor et tremor multus ſup terram et horrebunt qui videbunt iram illam et tremor apprehendet illos. Et poſt hec mouebuntur nymbi copioſi a meridiano et ſeptentrione et portio alia ab occidente. Et ſuperinualeſcent venti ab oriente et recludent eam et nubem quam ſuſcitauit in ira et ſidus ad faciendam exterritationem ad orientalem ventum et occidentem violabitur. Et exaltabuntur nubes magne et valide plene ire et ſidus ut exterreant omnem terram et inhabitantes eam et infundent ſup omnem locum altum et eminentem ſidus terribile. ignem et grandinem et rumpheas volantes et aquas multas ut etiam impleantur omnes

cāpi et oēs riui plenitudine aq̄⁊ multa⁊. Et demolient̄ ciuitates ⁊ muros ⁊ mōtes colles ⁊ ligna siluā⁊ ⁊ fenū p̄to⁊ ⁊ frumēta eo⁊. Et trāsibūt ↄstātes vſq₃ babilōe₃ ⁊ exterrēt eā: ↄuenient ad ipā₃ ⁊ circuibūt eā ⁊ effūdēt sid⁹ ⁊ oē₃ irā sup eā. Et ſbibit puluis et fum⁹ vſq₃ in celū ⁊ oēs in circuitu lugebunt eā: ⁊ q̄ ſb ea remanſerint ſeruient hijs q̄ exterruerīt. Et tu aſia ↄſors in ſpē babilōis ⁊ glīa pſōe eius: ve tibi miſeā ꝓpt̄ q̄ aſſimilaſti ei ⁊ ornaſti filias tuas in fornicacōne ad placēdū ⁊ gloriādū i amatorib⁹ tuis q̄ tecū cupierūt ſēp fornicari Odibilē imitata es i oībus opib⁹ ei⁹ ⁊ i adiuēcōib⁹ ei⁹ ꝓpterea dic̄ de⁹ Jmmittā tibi mala viduitatē pauptatē ⁊ famē ⁊ gladiū ⁊ peſtē ad deuaſtādas domos tuas a violacōe ⁊ morte ⁊ glīa vtutis tue Sic flos ſiccabit̄ cū exurg₃ ardor q̄ emiſſus ē ſup te iſirīteris ut paupcula plagata et caſtigata a mulierib₃ ut nō poſſint te ſuſcipe potētes ⁊ amatoēs. Nunq̄d ego ſic ʒelabo te dicit dn̄s niſi occidiſſes elcōs meos in ōni tpe exaltās pcuſſiōe₃ manuū ⁊ dicēs ſup morte₃ eo⁊ cū iebriata eēs erorna ſpetiē vult⁹ tui. Merces fornicacōis tue in ſinu tuo ꝓpt̄ hoc redd

dicōem accipies. Sic facis electis meis dicit dn̄s. ſic fatiet tibi deus ⁊ tradet te in malū. Et nati tui fame interiēt ⁊ tu rūphea cades ⁊ ciuitates tue ↄterentur ⁊ oēs tui in cāpo gladio cadēt. Et q̄ ſunt i mōtib⁹ fame pibūt et mādueabunt carnes ſuas ⁊ ſāguinē bibēt a fame panis ⁊ ſiti aq̄ Jnfelix per maria venies et rurſū accipies mala Et in trāſitu allidēt ciuitatē otioſa₃ ⁊ exterrēt aliquā porcōem terre ⁊ partē glorie tue exterminabunt rurſū reuertētes ↄuerſā. Et demolita eris illis ꝑ ſtipula ⁊ ipſa erūt tibi ignis ⁊ deuorabūt te ⁊ ciuitates tuas terrā tuā ⁊ mōtes tuos oēs ſiluas tuas ⁊ lignū fructifer⁊ igni ↄburēt. Filios tuos captiuos ducēt ⁊ cenſū tuū in p̄dā hēbunt et gloriā fatiei tue exterminabunt.

Ve tibi babilō et ¶Ca. xvi. aſya: ve tibi egipte et ſyria Precīgite vos ſaccis et cilicijs et plangite filios vr̄os ⁊ dolete qm̄ appropinquit ↄtritio vr̄a. Jmmiſſus eſt vobis gladi⁹ ⁊ quis ē qui auītat illū. Jmmiſſus ē in vob ignis ⁊ q̄s eſt q̄ extinguat illū. Jmmiſſa ſūt vob mala et q̄s eſt q̄ repellat ea. Nūquid repellet aliq̄s leonē eſurientē in ſilua aut extinguet ignem in ſtipula mox q̄ā do ceperit ardere. Nunq̄d repellet aliquis ſagittam a ſagittario forti miſſa₃. Dn̄s fortis immittit mala ⁊ quis eſt qui repellat ea. Exiīt ignis ex iracūdia eius ⁊ quis eſt qui extinguat eum. Choruſcabit ⁊ quis non timebit. Tonabit ⁊ quis non pauebit. Dominus cōminabitur ⁊ q̄s nō funditus ↄteret̄ a fatie ipſi⁹. Terra tremuit ⁊ fundamēta ei⁹ mare fluctuat de ꝓfūdo ⁊ fluct⁹ ei⁹ diſturbabūtur ⁊ piſces ei⁹ a fatie dn̄i et a glīa vtutis ei⁹: qm̄ fortis dextrā eius q̄ arcu₃ tēdit ſagitte ei⁹ acute q̄ ab ipſo mittunt̄ n̄ deſitiēt cū ceperit mitti i fines tre. Ecce mittūtur mala ⁊ n̄ reuertētur donec veniāt ſup terr

Ignis ſuccẽditur ⁊ nõ extinguet᷑
donec cõſumat fundamẽta terre
Queadmodũ nõ redit ſagitta miſ-
ſa a valido ſagittario: ſic et nõ re-
uertẽtur mala q̄ miſſa fuerint in
terraꝫ. Ve mihi. ve mihi. Quis me
liberabit in illis dieb⁹. Initiũ do-
loruꝫ ⁊ multi gemitus. initium fa-
mis ⁊ multi interitus. initiũ bello-
rum ⁊ formidabũt poteſtates. ini-
tiũ maloꝝ ⁊ trepidabũt õnes. In
hijs quid faciaꝫ cũ venerint ma-
la. Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribula-
tio ⁊ ãguſtia miſſa ſũt flagella in
emẽdatõe ⁊ in hijs õib⁹ ſe nõ cõ-
uertẽt ab iniquitatib⁹ ſuis. neq̄
flagelloꝝ memores erũt ſemper.
Ecce erit ãnone vilitas ſup terraꝫ
ſic ut putẽt ſibi eẽ directã pacem
⁊ tũc germinabũt mala ſup terraꝫ
gladius fames ⁊ mag̃ cõfuſio. A
fame ei plurimi q̄ inhitant terrã
interient ⁊ gladi⁹ pdet ceteros q̄
ſupauerint a fame ⁊ mortui ſicut
ſtercora pcientur ⁊ nõ erit q̄ cõſo-
letur eos. Derelinq̄tur ei terra de-
ſerta ⁊ ciuitates ei⁹ deicient᷑. Non
derelinq̄tur qui colat terraꝫ ⁊ qui
ſeminet eaꝫ. Ligna dabũt fruct⁹
⁊ q̄s vindemiabit illa. Vua ma-
tura fiet ⁊ q̄s calcabit illaꝫ. Erit
eñi locis magna deſertio Cupiet
enim hõ hominẽ videre vel vocem
eius audire. Relinquẽt᷑ eñi de ciui-
tate decẽ ⁊ duo de agro qui abſcõ-
derint ſe in dẽſis nemorib⁹ ⁊ ſciſ-
ſuris petraꝝ queadmodũ derelin-
quũtur in oliueto ⁊ ſingulis arbo-
ribus tres aut quatuor oliue aut
ſicut in vinea vindemiata racemi
relinquũt᷑ ab hijs q̄ diligẽter vi-
neaꝫ ſcrutant᷑. ſic relinquẽtur i di-
eb⁹ illis tres aut q̄tuor ſcrutãtib⁹
domos eoꝝ in rũphea. Et relinq̄t᷑
terra deſerta ⁊ agri ei⁹ inueterabũt
⁊ vie ei⁹ ⁊ oẽs ſemite eius germi-
nabunt ſpinas eo q nõ trãſient
hoies per eaꝫ. Lugebũt virgines
nõ habẽtes ſpõſos. lugebũt mu-
lieres nõ habẽtes viros. lugebũt
filie earũ non hñtes adiutorium
ſpõſi earum. In bello cõſumẽtur et
viri earũ in fame exterent᷑. Audi-
te vero iſta ⁊ cognoſcite ea ſerui
domini. Ecce verbũ dñi excipite il-
lud ne dijs credatis de q̄bus dic
dñs. Ecce appropinquãt mala et
nõ tardãt Queadmodũ pregnãs
cũ parit in nono mẽſe filiũ ſuum
appropinquãte hora partus ei⁹
ãn horas duas vl' tres dolores cir-
cueunt ventreꝫ eius ⁊ pdeũte infã-
te de ventre nõ tardabũt vno pũ-
cto: ſic nõ morabũtur mala ad p-
deundũ ſup terrã ⁊ ſeculũ gemet
⁊ dolores circũtenebũt illud. Au-
dite verbum plebs mea. Parate
vos in pugnã ⁊ in malis: ſic eſto-
te quaſi aduene terre. Qui vẽdit
quaſi qui fugiat ⁊ q̄ emit quaſi q̄
pditurus. qui mercatur q̄ſi q̄ fru-
ctum nõ capiat et q̄ edificat qua-
ſi non habitatur⁹. Qui ſeminat q̄-
ſi qui non metet ſic ⁊ qui vineaꝫ
putat quaſi nõ vidẽmiatur⁹. Qui
nubũt ſic quaſi filios nõ facturi.
⁊ qui nõ nubunt ſic quaſi vidui
ppter qd qui laborant ſine cauſa
laborãt. Fruct⁹ eñi illoꝝ alienige-
ne metẽt ⁊ ſbſtantiã illorum rapi-
ent ⁊ domos euertent ⁊ filios eo-
rum captiuabũt. quia in captiui-
tate ⁊ fame generãt natos ſuos.
Et qui negotiant᷑ i rapina quãtũ

diu exornāt ciuitates ⁊ domos ſu
as ⁊ poſſeſſiōes et pſonas ſuas:
tantomagis adzelabor eos ſuper
pctā ſua dicit dn̄s. Quō zelat̃ for
nicaria mulierē ꝓbonē ⁊ bonam
valde: ſic zelabitur iuſtitia iniq̄ta
tem cū exornat ſe ⁊ accuſat eā in
fatie cū venerit qui defendat exq̄
rētē oē pctm̄ ſup terrā. Propte
rea nolite ſimilari ei nec opibꝫ eiꝰ
quoniā adhuc puſillū ⁊ tolletur
iniquitas a terra ⁊ iuſtitia regna
bit in vos. Nō dicat peccator ſe n̄
peccaſſe: quoniā carbones ignis
cōburet ſup caput eiꝰ q̄ dicit nō
peccaui corā dō ⁊ gloria ipſiꝰ. Ecce
dn̄s ꝯgnoſcꝫ ōmia opa hominū
⁊ adinuētiōes illoꝝ ⁊ cogitacōes
illoꝝ ⁊ corda illoꝝ. Dixit enī fiat
terra ⁊ facta eſt: fiat celū ⁊ factū ē
Et in verbo illiꝰ ſtelle fundate ſūt
⁊ nouit numeꝝ ſtellaꝝ. Qui ſcru
tatur abiſſum ⁊ theſauros illaꝝ
q̄ menſus ē mare ⁊ ꝯceptum eius
Qui ꝯcluſit mare in medio aqua
rū ⁊ ſuſpendit terrā ſup aquas v̄
bo ſuo Qui extēdit celum quaſi ca
merā ſup aquas fundauit eum.
Qui poſuit in deſerto fontes aq̄rū
et ſup verticē montium lacus ad
emittēdū flumina ab eminēti pe
tra ut portaret terrā Qui finxit ho
minē ⁊ poſuit cor ſuū in medio cor
pis ⁊ miſit ei ſpiritū vitā ⁊ intelle
ctū et ſpiramē dei ōnipotētis q̄ fe
cit ōnia ⁊ ſcrutinat ōnia abſcōſa
in abſconſis terre. Hic nouit ad
inuentionē veſtrā ⁊ q̄ cogitatis
in cordibꝰ vr̄is peccātes ⁊ volētes
occultare pctā veſtra. Propt̃ q̄d
dominus ſcrutinādo ſcrutinauit
oīa opera veſtra et traducet vos

oēs ⁊ vos confuſi eritis cū ꝓceſſe
rint peccata vr̄a corā hominibꝰ ⁊
iniquitates erūt que accuſatores
ſtabunt in die illo. Quid fatietis
aut quomō abſcōdetis pctā vr̄a
corā dō ⁊ angelis eius. Ecce iudex
deus: timete eum. Deſinite a pecca
tis veſtris ⁊ obliuiſcamini iniq̄ta
tes veſtras iam agere eas in ſepi
terno ⁊ deꝰ educet vos ⁊ liberabit
de ōni tribulacōe. Ecce enī incēdi
tur ardor ſup vos turbe copioſe ⁊
rapient quoſdā ex vobis ⁊ ciba
bunt ydolis occiſos et qui cōſen
ſerint eis erūt illis in deriſū et in
improperiū et in cōculcacōē. Erit
enī locis locus et i vicinas ciuita
tes exurrectio multa ſup timētes
dominū Erūt quaſi inſani nemini
parcētes ad diripiēdū et deuaſtā
dum adhuc timentes dominū. q̄r
deuaſtabūt et diripiēt ſbas et de
domibꝰ ſuis eos eiciēt. Tūc pare
bit ꝓbatio electorū meorū: ut au
rū q̄d ꝓbat̃ ab igne. Audite dile
cti mei dicit dominus. Ecce aſſunt
dies tribulacōnis et de hijs libe
bo vōs. Ne timeatis nec heſitetis
quoniā deꝰ dux veſter ē. Et qui ſ̄
uat mandata et precepta mea di
cit dominꝰ deus: ne prepōderēt
vos peccata veſtra: ne ſupeleuent
ſe iniquitates veſtre. Ve qui con
ſtringūtur a pctis ſuis ⁊ obtegū
tur ab iniquitatibus ſuis; queād
modū ager conſtringitur a ſilua
et ſpinis tegitur ſemita eius per
quam non tranſit homo et exclu
ditur et mittitur ad deuoracōem
ignis.

Explicit liber eſdre quartus.

Incipit plog⁹ btĩ Jheronimi presbiteri in libꝝ Tobie.

Chromatio et helio doro epĩs ihẽonim⁹ presbitẽ in dño salu tem. Mirari nõ desi no exactõnis vestre instãtiã. Exigitis em̃ ut libꝝ chal deo sermone cõscriptũ ad latinũ stilũ trahã: libꝝ vtiqꝫ tobie quẽ hebrei de cathalogo diuinaꝝ scri pturaꝝ secãtes hĳs que a gyog pha memorãt mancipaꝛũt. Feci satis desiderio vestro. nõ tñ meo studio. Arguũt em̃ nos hebreoꝝ studia ⁊ imputant nob ꝯtra suũ canonẽ latinis aurib; ista trãsfer re. Sed meli⁹ eẽ iudicans phari seoꝝ displicere iudicĩo ⁊ epõꝝ iuſ ſionibus deseruire. institi ut potui Et q̃ vicina est chaldeoꝝ lingua ſmõni hebraico vtriusqꝫ lingue pitissimũ loquacez repiens: vni⁹ diei laborez arripui ⁊ quicq̃d ille m̃ hebraicis verb exp̃ssit h⁰ ego accito notario sermonib; latinis exposui. Oratõnib; vestris merce dẽ hui⁹ opis cõpensabo cũ gratuz vob didicero me q̃d iubere estis dignati complesse.

Explicit plog⁹. Incipit lib Tobie. Ca. pmũ.

Tobias ex tribu ⁊ ci uitate neptalim q̃ ẽ in supiorib⁹ galilee supra naason post viam que ducit ad occidentem: in sinistro habens ci uitatem sephet: cum captus esset in diebus salmanasar regis assi riorum. in captiuitate tamen posi tus viã veritatis non deseruit ita ut oĩa que hr̃e poterat quotidie ꝯcaptiuis fratrib; qui erãt ex ei⁹ gñe impartiret. Cũqꝫ eẽt iunior om nib; i tribu neptali nihil tñ pue rile gessit in ope. Deniqꝫ cũ irent oẽs ad vitulos aureos q̃s ihero boam fecerat rex isrl' hic solus fu giebat ꝯsortia oĩm ⁊ pgebat ad ihrl'm ad templũ dñi ⁊ ibi adora bat dñm deũ isrl' oĩa p̃mitiua sua et decimas suas fidelit̃ offerẽs ita ut in tercĩo anno pselitis ⁊ adue nis ministraẽt oẽm decimatõem Hec ⁊ hĳs similia ſm legẽ dĩ pu erulus obſuabat. Cũ vero fact⁹ fuisset vir accepit vxorẽ annã de tribu sua et genuit ex ea filiũ no men suũ imponẽs ei quẽ ab infã tia timere deũ docuit et abstinere ab omni pc̃o. Igit̃ dũ p captiui tatẽ deuenisset cũ vxore sua ⁊ filio in ciuitatez niniuẽ cũ oĩ tribu sua ⁊ cũ oẽs ederent ex cibis gentiliũ iste custodiuit aĩam suã ⁊ nũqꝫ cõtaminat⁹ ẽ in escis eoꝝ. Et qm̃ memor fuit dñi in toto corde suo. dedit illi deus grãm in ꝯspectu sal manasar regis ⁊ dedit illi ptãtez quocũqꝫ vellet ire hñs libertatez quecũqꝫ facẽ voluissz. Pergebat ẽ p oẽs qui erant in captiuitate ⁊ monita salutis dabat eis Cum aũt venisset in rages ciuitatẽ me doꝝ ⁊ ex hĳs quibus honoratus fuerat a r̃ge habuisset decẽ talen ta argẽti ⁊ cũ i multa turba gñis sui gabelũ egentẽ videret q̃ erãt ex tribu ei⁹ sb̃ cyrogr̃pho dedit illi memoratũ pondus argẽti. Post

multum vero tpīs mortuo ſalma naſar rege cū r̄gnarʒ ſennacherib fili⁹ eius ꝓ eo ⁊ filios iſrahel exoſos hr̄et in cōſpectu ſuo tobias p gebat p ōnem cogitionem ſuam et cōſolabatur eos diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ ꝓut poterat de facultatib⁹ ſuis. Eſurientes alebat nudiſqꝫ veſtimēta prebebat ⁊ mortuis atqꝫ occiſis ſepulturā ſollicit⁹ exhibebat. Deniqꝫ cū reuerſus eēt rex ſennacherib fugiēs a iudea plagā quā circa eum fecerāt de⁹ ꝓpt blaſphemiā ſuaʒ et iratus multos occiderʒ ex filijs iſrł: tobias ſepeliebat corpa eoꝝ. At vbi nuntiatuʒ eſt regi iuſſit eū occidi ⁊ tulit omnem ſbſtantiā ei⁹. Tobias vero cū filio ſuo ⁊ cuʒ vxore fugiēs nudus latuit qꝛ multi diligebāt eū. Poſt dies vero q̄dragintaquiqꝫ occiderūt regem filij ip̄ſi⁹. Et reuerſus ē tobias ad domū ſuaʒ. oīſqꝫ facultas ei⁹ r̄ſtituta ē ei. ¶ Ca. ij.

Poſt hec vero cuʒ eſſet dies feſtus dn̄i ⁊ factū eſſʒ prandium bonuʒ ī domo tobie dixit filio ſuo. Vade ⁊ adduc aliquos de tribu noſtra timentes deū ut epulētur nobiſcū. Cūqꝫ abiſſet reuſus nūciauit ei vnū ex filijs iſrł iugulatū iacere in platea. Statiqꝫ exiliens de accubitu ſuo r̄linq̄ns prādium ieiun⁹ puenit ad corp⁹ tollenſqꝫ illud: portauit ad domū ſuam occulte ut dū ſol occubuiſſet caute ſepeliret eū. Cūqꝫ occultaſſʒ corp⁹ mādu caūit panē cū luctu ⁊ tremore memorās illuʒ ſermōem quē dixit domin⁹ p amos ꝓphaʒ. Dies feſti vr̄i cōuertētur in lamētacōem ⁊ luctū. Cuʒ vero ſol occubuiſſʒ abijt ⁊ ſepeliuit eū. Arguebant autē eū ōnes ꝓximi ſui dicētes. Iā hui⁹ rei cauſa interfici iuſſus es et vix effugiſti mortis ipꝑium et iteꝝ ſepelis mortuos. ſʒ tobias pl⁹ timens deū q̄ regem: rapiebat corpora occiſorū et occultabat in domo ſua ⁊ medijs noctibus ſepeliebat ea. Contigit autē ut quadā die fatigat⁹ a ſepulturā veniēs domū iactaſſet ſe iuxta pietem ⁊ obdormiſſet ⁊ ex nido hirūdinuʒ dormienti illi calida ſtercora inciderēt ſup oculos ei⁹ fierʒqꝫ cecus. Hāc autē tēptacōem ideo pmiſit dn̄s euenire illi ut poſteris daret exemplū patientie ei⁹ ſicut ⁊ ſācti iob. Naʒ cum ab infancia ſua ſemp deū timuerit et mādata ei⁹ cuſtodierit: nō eſt ɔtriſtat⁹ cōtra deū q plaga cecitatis euenerit ei: ſʒ immobilis in dei timore pmāſit agēs gratias deo ōmb⁹ diebʒ vite ſue. Nam ſicut beato iob inſultabant reges ita iſti parentes ⁊ ɔgnati ei⁹ irridebant vitā eius dicētes. Vbi ē ſpes tua ꝓ qua elemoſinās ⁊ ſepulturas faciebas. Tobias vero increpabat eos dicēs. Nolite ita loqui quoniā filij ſanctorū ſum⁹ ⁊ vitam illaʒ expectam⁹ quā de⁹ daturus eſt hijs qui fidē ſuaʒ nūq̄ mutāt ab eo. Anna vero vxor ei⁹ ibat ad op⁹ textrinū q̄tidie ⁊ de labore manuū ſuaꝝ victū quē ɔſeq̄ potuiſſʒ deferebat. Vn̄ fcm̄ ē ut hedū capꝛū accipiēs detuliſſet domi. Cui⁹ cū vocē balātis vir ei⁹ audiſſet dixit. Videte ne forte furtiu⁹ ſit. Reddite eū dn̄is ſuis qꝛ nō licʒ nob̄ ā edere ex furto aliq̄d ā ɔtingē. Ad hec vxor ei⁹ irata r̄ndit

Mãifeſte vana facta ē ſpes tua et
elemoſine tue paruerūt. Atq̧ hijs
ꝛ alijs hm̃oi v̾b exprobrabat ei

Ca. iij.

Tunc tobias ingemuit ꝛ cepit orare cum lacri
mis dicens. Juſtus es dñe ꝛ oīa
iudicia tua vera ſūt ꝛ oēs vie tue
miſericordia ꝛ veritas ꝛ iudiciū.
Et nūc dñe memor eſto mei et ne
vindictā ſumas de peccatis meis.
neq̧ remiſcaris delicta mea vel pa
rentū meoꝝ. Qm̃ nō obediuimus
p̄ceptis tuis iō traditi ſum⁹ in de
reptionē ꝛ captiuitatē ꝛ mortē ꝛ
in fabulā et in improperiū oībus
natōnib⁹ in quib⁹ diſp̃ſiſti nos
Et nūc dñe magna iudicia tua q̾
nō egimus ſ̾m p̄cepta tua ꝛ non
ambulauim⁹ ſincerit̾ corā te. Et
nūc dñe ſcd̾m voluntatē tuā fac
mecū ꝛ precipe in pace recipi ſpm̃
meū Expedit em̃ m̃ mori magis q̃
viuere. Eadē itaq̧ die ɔtigit ut ſa
ra filia raguelis in rages ciuitate
medoꝝ ꝛ ipa audiret improperiū
ab vna ex ancillis patris ſui. qm̃
tradita fuerāt ſeptē viris ꝛ demo
niū noīe aſmodeus occiderat eos
mox ut ingreſſi fuiſſent ad eam.
Ergo cum ꝓ culpa ſua increparet
puellā rn̄dit ei dicens. Amplius
ex te nō videam⁹ filiū aut filiā ſu
p terrā: interfectrix viroꝝ tuorū.
Nūquid ꝛ occidere me vis ſic etiā
occidiſti ſeptem viros. Ad hãc
vocē preꝛit in ſupius cubiculū do
mus ſue ꝛ trib⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹ no
ctibus nō mãducauit neq̧ bibit
ſ̾ in oratōe pſiſtens cū lacrimis
deprecabat̾ deū ut ab iſto iprope
rio liberaret eā. Factū eſt autem
die tertia dū cōpleret oratōem: be
nedicēs dñm dixit. Bñdictū ē no
mē tuū de⁹ patrū noſtroꝝ qui cū
iratus fueris miaꝫ facies ꝛ in tpe
tribulatōis pctā dimittis hijs q̃
inuocant te. Ad te dñe faciē meā
cōuerto. ad te oculos meos diri
go. Peto dñe ut de vinculo impro
perij hui⁹ abſoluas me. aut certe
deſup terram eripias me. Tu ſcis
dñe q̾ nūq̃ ɔcupiui virū et mun
dā ſuaui aĩaꝫ meā ab oī ɔcupi
ſcentia. Nūq̃ cū ludentib⁹ miſcui
me neq̧ cū hijs qui ī leuitate am
bulant ꝑticipem me prebui. Viꝝ
aūt cū timore tuo nō cū libidine
mea ɔſenſi ſuſcipe. Et aut ego in
digna fui ill̾ aut illi forſitā m̃ nō
fuerūt digni. q̾ forſitā viro alij cō
ſeruaſti me. Nō eſt em̃ in hoīs
poteſtate ɔſiliū tuū. Hoc aūt pro
certo habet oīs q̃ colit te. q̾ vita
ei⁹ ſi in ꝓbatōne fuerit coronabi
tur. ſi aūt in tribulatōne fuerit li
berabit̾. Et ſi in correptōne fuerit
ad miſericordiā tuā ꝑuenire lice
bit. Nō em̃ delectaris in ꝑditioni
b⁹ nrīs. q̾ poſt tempeſtatē trāq̃l
lū facis ꝛ poſt lacrimatōem ꝛ fle
tū exultatōem infūdis. Sit nomē
tuū deus iſrahel bñdictū in ſecula
In illo tpe exaudite ſūt p̄ces am
boꝝ ī ɔſpectu glorie ſūmi dei ꝛ miſ
ſus ē angel⁹ dñi ſãct⁹ raphahel
ut curaret eos ãbos q̃ꝝ vno tpe
ſūt oratōes ī ɔſpectu dñi recitate.

Ca. iiij.

Igitur cū tobias putaret oratōem ſuā exaudiri ut mori
potuiſſet. vocauit ad ſe tobiā fi
liū ſuū. dixitq̧ ei. Audi fili mi ver
ba oris mei ꝛ ea in corde quaſi fū
damentū ɔſtrue. Cū accepit de⁹
animā meā. corpus meū ſepeli et

honorē habebꝭ matri tue oībꝰ die
bꝰ vite eiꝰ Meōr ei eē debes q̄ ⁊ qn̄
ta pi̇cula paſſa ſit ꝓpt̄ te in vtero
ſuo· Cū aūt ⁊ ipſa ꝯpleuerit tēpꝰ
vite ſue ſepelias eā c̄ca me· Oībꝰ
āt diebꝰ vite tue in mēte hēto deū
⁊ caue ne aliqn̄ pc̄ō ꝯſentias ꝙ̄
termittas p̄cepta dei nr̄i· Ex ſbſtā
tia tua fac eleōſinaꝫ ⁊ noli auertere
fatiē tuā ab vllo paupe· Jta em̄
fiet ut nec a te auertatur faties dn̄i
Quō potueris ita eſto miſericors
Si multū tibi fuerit: abundāter
tribue· ſi exiguū tibi fuerit etiā ex
iguū libent̄ impertiri ſtude· Premi
um eī bonū tibi theſaurizas ī die
neceſſitatis qm̄ elemoſiā ab ōmi
peccato ⁊ a morte liberat ⁊ non pa
ciet̄ animā ire in tenebras· Fidu
cia mag̃ erit coraꝫ ſūmo deo eleō
ſina ōmibꝰ faciētibus eā Attēde ti
bi fili mi ab ōmi fornicacōe ⁊ p̄ter
vxorē tuā nunꝙ̄ patiaris crimen
ſcire· Supbiam nunꝙ̄ in tuo ſen
ſu aut ī tuo verbo dn̄ari pmittas
Jn ipſa em̄ initiū ſumpſit ōmis p
ditio· Quicūqꝫ tibi aliquid opera
tus fuerit: ſtatim ei mercedē reſti
tue ⁊ merces mercēnarij tui apud
te ōmino nō remaneat· Quod ab
alio oderis fieri tibi vide ne tu ali
quādo alteri facias· Panē tuū cū
eſurientibꝫ ⁊ egentibꝰ ꝯmede ⁊ de
veſtimētis tuis nudos tege· Pa
nē tuuꝫ ⁊ vinum tuū ſup ſepultu
ram iuſti ꝯſtitue ⁊ noli ex eo mā
ducaē et bibē cū peccatoribꝰ· Cō
ſiliū ſemp a ſapiente pq̄re· Omni
tēpe bn̄dic deū ⁊ pete ab eo ut vi
as tuas dirigat ⁊ ōmia ꝯſilia tua
in ipō pmaneāt· Jndico etiā tibi
fili mi dediſſe me decē talenta argē

ti duꝫ adhuc infātulus eēs gabe
lo in rages ciuitate medoꝝ ⁊ ciro
graphū eius apud me habeo Et
ideo perq̄re quomō ad eum puēi
as ⁊ recipias ab eo ſupra memo
ratū pondꝰ argenti ⁊ reſtituas ei
cirographū ſuuꝫ· Noli timere fili
mi: paupem quidē vitam gerimꝰ
ſed multa bona hēbimꝰ ſi timueri
mꝰ deū ⁊ receſſerimꝰ ab ōmi pc̄ō ⁊
fecerimꝰ bene· ¶ Ca·v·

Tunc r̄ndit tobias pr̄i ſuo ⁊
dixit· Oīa quecūqꝫ p̄cepiſti
mihi fatiā pat̄· Quō aūt pecuniā
hanc inq̄ram ignoro· Jlle me ne
ſcit et ego eū ignoro· Qd̄ ſignum
dabo ei· Sed neqꝫ viā p quā per
gat̄ illuc aliqn̄ cognoui· Tūc pr̄
ſuꝰ r̄ndit illi ⁊ dixit· Cirographū
quidē illiꝰ apud me habeo qd̄ dū
illi oſtn̄deris ſtatim r̄ſtituet· Sꝫ per
ge nūc ⁊ inq̄re tibi aliquē fidelem
viꝝ q̄ eat tecū ſalua mercede ſua:
dū adhuc viuo ut recipias eam
Tunc egreſſus tobias inuenit iu
uenē ſtantē ſplendidū p̄cinctū ⁊
q̄ſi paratū ad āmbulanduꝫ· Et igno
rās ꝙ angelꝰ dei eſſꝫ ſalutauit eū
⁊ dixit Vn̄ te hēmꝰ bone iuuēis·
At ille r̄ndit· Ex filijs iſrl̄· Et tobi
as dixit ei· Noſti viā q̄ ducit ī r̄gi
onē medoꝝ Cui r̄ndit· noui ⁊ oīa
itinera eiꝰ freq̄nt̄ āmbulaui ⁊ māſi
apd̄ gabelū frēꝫ nr̄m q̄ morat̄ in
rages c̄itate medoꝝ q̄ poita eſt in
mōte egbathāis Cui tobias ait
Suſtiē me obſecro donec hec ip̄a
nūciē pr̄i meo· Tūc ingreſſus to
bias īdicauit vniūſa hec pr̄i ſuo·
Sup que āmirat̄ꝰ pr̄ rogauit ut i
troiēt ad eū Jngreſſus itaqꝫ ſalu
tauit eū ⁊ dixit Gaudiū tibi ſit ſp

Et tobias ait. Quale gaudiuꝫ mi
erit qui in tenebris sedeo et lumē
celi nō video. Cui ait iuuenis. For
ti aīo esto. in ꝓximo est ut a deo
cureris. Dixit itaqꝫ illi tobias. Nū
qd poteris ꝑducere filiū meū ad
gabelū in rages ciuitatē medoꝝ.
Et cū redieris restituaꝫ tibi merce
deꝫ tuā. Et dixit ei āgelus. Ego du
caꝫ ⁊ reducā eū ad te. Cui tobias
rn̄dit. Rogo te indica michi. de q̄
domo aut de q̄ tribu es tu. cui ra
phael angelus dixit. Genꝰ que
ris mercenarij: an ipm mercēna
riū qui cū filio tuo eat. Sz ne for
te sollicitū te reddā ego sū azarias
ananie magni filiꝰ. Et tobias re
spondit. Ex magno gn̄e es tu. Sz
peto ne irascaris ꝙ volueri cogno
scere genꝰ tuuꝫ. Dixit āt illi ange
lus. Ego sanū ducā ⁊ sanū tibi re
ducam filiū tuū. Rn̄dens autē to
bias ait. Bene ābuletis ⁊ sit dn̄s
in itinere vestro ⁊ āgelus eius co
miteť vobiscū. Tūc paratis oībus
que erāt in via portanda fecit to
bias vale patri suo ⁊ matri sue ⁊ ābu
lauerūt ambo simul. Cūqꝫ ꝓfecti
eēnt cepit mater eiꝰ flere ⁊ dicere
Baculuꝫ senectutis nostre tulisti
⁊ trāsmisisti a nobis. Nūq̄ꝫ fuisset
ipa pecunia ꝓ qua misisti eū. Suf
ficiebat nob paupertas nr̄a ut di
uitias cōputaremꝰ hoc ꝙ videba
mus filiū nostꝝ. Dixitqꝫ tobias
Noli flere. Saluus puemet filius
noster ⁊ saluꝰ reuerteť ad nos ⁊
oculi tui videbūt illū. Credo eī ꝙ
āgelꝰ dei bonꝰ comiteť ei ⁊ bn̄ dis
ponet oīa q̄ circa eū geruntť ita ut cū
gaudio reūtať ad nos. Ad hāc
vocē cessauit mr̄ eiꝰ flere ⁊ tacuit.

PRofectus ē aūt to Ca. vi.
bias ⁊ canis secutus ē eū et
mā sit ꝑma mā sione iuxᵗ fluuium
tigri. Et exiuit ut lauaret pedes su
os ⁊ ecce piscis imanis exiuit ad
deuorādū eū. Quē expauescēs to
bias clamauit voce magna dicēs
Dn̄e inuadit me. Et dixit ei ange
lus. Apprehēde branciā eiꝰ ⁊ trahe
eū ad te. Qd cum fecisset attraxit
eū in siccū ⁊ palpitare cepit ante
pedes eiꝰ. Tūc dixit ei angelꝰ. Exē
terā hūc piscē ⁊ cor eiꝰ ⁊ fel ⁊ iecur
repone tibi. Sūt eī hec necessaria
ad medicamēta vtiliť. Qd cū fecis
set assauit carnes eiꝰ et secū sustu
lerūt in via. cetera salierūt q̄ suffi
cerent eis quousqꝫ puenirent in
rages ciuitatē medoꝝ. Tūc inter
rogauit tobias angelū ⁊ dixit ei.
Obsecro te azaria frať ut dicas mi
qd remediū habebūt ista que de
pisce seruare iussisti. Et rn̄dens an
gelꝰ dixit ei. Cordis eiꝰ pticulaꝫ si
sup carbones ponas. fumus eius
extricat oē genꝰ demonioꝝ siue
a viro siue a muliere ita ut vltra
non accedat ad eos. Et dixit ei to
bias. Vbi vis ut maneamꝰ. Re
spondensqꝫ angelꝰ ait. Est hic ra
guel noīe vir ꝓpinquus de tribu
tua ⁊ hic habet filiā noīe sarā. ß
neqꝫ masculū neqꝫ feminā vllam
habꝫ aliā preter eā. Tibi debetur
oīs sb̄stantia eius ⁊ oportet eā te
accipe cōiugē. Pete ḡ eā a patre
eiꝰ ⁊ dabit tibi eā vxorē. Tunc re
spondit tobias ⁊ dixit. Audio q̄
tradita ē septē viris ⁊ mortui sūt
ß et hoc audiui. q̄a demoniū occi
dit illos. Timeo ergo ne forte et
mihi hoc eueniat ⁊ cum sim vnicus

parentibꝰ meis deponā ſenectutē illoꝝ cū triſtitia ad inferos Tunc āgelꝰ raphahel dixit ei. Audi me ⁊ oſtēdam tibi q̄ ſunt quibꝰ p̄ualere poteſt demoniū Hij nāqꝫ q̄ coniugium ita ſuſcipiūt ut deū a ſe ⁊ a ſua mente excludāt ⁊ ſue libidini ita vacēt ſicut equꝰ ⁊ mulus q̄bꝰ non eſt itellectꝰ: habet ptātē demoniū ſup eos Tu autē cū acceperis eam: ingreſſus cubiculū per tres dies continens eſto ab ea et nihil aliud niſi oracōnibꝰ vacabꝭ cū ea Ipſa aūt nocte incēſo iecore piſcis fugabit̄ demoniū. Secūda vero nocte in copulacōe ſāctoruꝫ patriarchaꝝ admitteris. Tertia vero nocte bn̄dictōem ↄſequeris ut filij ex vobꝭ ꝓcreent̄ incolumes Tranſacta autēꝫ tertia nocte accipies virginē cū timoē dn̄i. amoē filioꝝ magis q̄ꝫ libidinis ductus ut in ſemīe abrahe benedictioneꝫ in filijs cōſeq̄ris. ¶ Ca. vij.

Ingreſſi ſūt autē ad raguelē et ſuſcepit eos raguel cū gaudio. Intuenſqꝫ tobiā raguel: dixit anne vxori ſue. Q̄m ſimilis eſt iuuenis iſte ↄſobrino meo. Et cū hec dixiſſet ait. Vnde eſtis iuuenes frēs noſtri. At illi dixerunt. Ex tribu neptalim ſumꝰ ex captiuitate niniue. Dixitqꝫ illis raguel. Noſtis tobiam frēm meū. Qui dixerūt Nouimꝰ. Cumqꝫ multa bō loqueretur de eo: dixit āgelus ad raguelem. Tobias de quo interrogas pr̄ iſtiꝰ ē. Et miſit ſe raguel ⁊ cū lacrīs oſculatꝰ eſt eū ⁊ plorās ſup̄ colluꝫ eiꝰ dixit. Bn̄dictio ſit tibi fili mi quia boni et optimi viri filiꝰ es. Et āna vxor eiꝰ et ſara ipōꝝ filia lacrīate ſūt. Poſtq̄ꝫ āt locuti ſūt p̄cepit raguel occidi arietē ⁊ parari cōuiuiū. Cumqꝫ hortaret̄ eos diſcūbere ad prādiū tobias dixit. Hic ego hodie nō mādncabo neqꝫ bibā niſi pri ꝰ peticōnem meaꝫ ↄfirmes ⁊ ꝓmittas mihi dare ſarā filiā tuaꝫ. Quo audito v̄bo raguel expauit ſciens q̄d euenerit illis ſepteꝫ viris q̄ ingreſſi ſūt ad eam ⁊ timere cepit ne forte ⁊ huic ſimilit̄ cōtingeret. Et cū nutaret ⁊ nō daret vllū petenti reſponſū dixit ei angelꝰ Noli timere dare eaꝫ iſti qm̄ huic timenti deū debet̄ cōiunx filia tua. Propterea aliꝰ nō potuit hr̄e illā Tunc dixit raguel. Nō dubito q̄ꝫ deꝰ preces ⁊ lacrimas meas in cōſpectu ſuo admiſerit. Et credo qm̄ ideo fecit vos venire ad me ut et iſta cōiūgetur cognacōni ſue ſcd̄ꝫ legē moyſi. Et nūc noli dubiū gerere q̄ꝫ tibi eaꝫ tradā. Et apprehēdēs dextram filie ſue: dextre tobie tradidit dicens. Deꝰ abrahā ⁊ deus yſaac ⁊ deꝰ iacob vobiſcum ſit et ipſe cōiungat vos: impleatqꝫ bn̄dictiōem ſuam in vobis. Et accepta carta fecerunt ↄſcripcōnem cōiugij. Et poſt hec epulati ſūt benedicētes deū Vocauitqꝫ raguel ad ſe annā vxorē ſuam ⁊ p̄cepit ei ut p̄pararet alterū cubiculuꝫ. Et introduxit illuc ſarā filiaꝫ ſuā ⁊ lacrīata ē. Dixitqꝫ ei. Forti aīo eſto filia mea. Dn̄s celi det tibi gaudiuꝫ ꝓ tedio q̄d ꝑpeſſa es. ¶ Ca. viij.

Poſtq̄ꝫ vero cenauerūt itroduxerūt iuuenē ad eā. Recordatꝰ itaqꝫ tobias ſermonuꝫ angeli ꝓtulit de caſſidili ſuo pteꝫ iecoris poſuitqꝫ eaꝫ ſup carbones viuos

Tūc raphahel āgelꝰ apprehēdit
demoniū ⁊ religauit eū in deſerto
ſupioris egipti tūc hortatus ē vir
ginē tobias. dixitqꝫ ei. Sara exur
ge ⁊ dep̄cemur deū hodie ⁊ cras ⁊
ſcđm cras. q̃a hiis tribꝰ noctibꝰ
deo iūgimur. tertia autē trāſacta
nocte in noſtro erimꝰ ꝯiugio. Fi
lii quippe ſcōꝝ ſumꝰ ⁊ non poſſu
mꝰ ita coniūgi ſicut gētes que ig
norāt deū. Surgētes aūt pariter in
ſtanter orabāt ambo ſimul ut ſani
tas daretur eis. Dixitqꝫ tobias. Do
mine deꝰ patrꝝ noſtroꝝ bn̄dicāt
te celi terre mareqꝫ ⁊ fontes et flu
mina ⁊ oēs creature tue que in eis
ſunt. Tu feciſti adā de limo terre
dediſtiqꝫ ei adiutoriū euā. Et nūc
dn̄e tu ſcis qꝛ nō luxurie cauſa ac
cipio ſororē meā ꝯiugē. ſꝫ ſola po
ſteritatis dilectione in q̄ bn̄dicatur
nomē tuū in ſecula ſeculoꝝ Dixit
itaqꝫ ſara Miſerere nob̄ dn̄e miſe
rere nob̄ ⁊ ꝯſeneſcamꝰ ambo pari
ter ſani. Et factū eſt circa pullorū
cantū accerſiri iuſſit raguel ſeruos
ſuos ⁊ abierūt cū eo pariter ut fode
rēt ſepulchꝝ. Dicebat em̄ ne ſili
mō euenerit ei quo ⁊ ceteris aliis
ſeptē viris qui ſūt ingreſſi ad eā
Cūqꝫ paraſſet foſſā: reuerſus ra
guel ad vxorē ſuā dixit ei. Mitte
vnā ex ancill' tuis ⁊ videat ſi mor
tuꝰ ē ut ſepeliā eū anteq̄ illuceſcat
At illa miſit vnā ex ancillis ſuis.
Que ingreſſa cubiculū repit eos
ſaluos et incolumes ſecū pariter
dormientes. Et reuerſa nūtiauit bo
nū nūtiū. Et bn̄dixerunt dn̄m ra
guel videlicet ⁊ anna vxor eiꝰ ⁊ di
xerūt. Bn̄dicimus te dn̄e deꝰ iſra
hel qꝛ nō ꝯtigit nobis quēadmo
dū putabamꝰ. Feciſti ei nobiſcū
miſericordiā tuā ⁊ excluſiſti a no
bis inimicū pſequētē nos. Miſer
tus es aūt duobꝰ vnicis. Fac eos
dn̄e i plenius bn̄dicē te et ſacrifi
tiū laudis tue ⁊ ſue ſanitatis offer
re ut cognoſcat vniuerſitas gen
tium. qꝛ tu es deꝰ ſolus in vniuſa
terra. Statimqꝫ p̄cepit ſeruis ſuis ra
guel ut replerēt terra foſſā quā fe
cerant priuſq̄ illuceſceret. Vxori
aūt ſue dixit ut inſtrueret ꝯuiuiū
⁊ prepararet oīa q̄ in cibos erant
iter agētibꝰ neceſſa. Duaſqꝫ pingues
vaccas ⁊ q̄tuor arietes occidi fecit
⁊ parari epulas oībus vicinis ſuis
cunctiſqꝫ amicis. Et adiurauit ra
guel tobiā ut duas ebdomadas
moraretur apud eū. De oībus aūt
q̄ poſſidebat raguel dimidiā ptē
dedit tobie ⁊ fecit hāc ſcripturā ut
ps dimidia q̄ ſupeẽt poſt obitū
eoꝝ tobie dn̄o deueniret. Ca. ix.

TVnc vocauit tobias angelū
ad ſe quē quidē hominē exi
ſtimabat. dixitqꝫ ei Azaria frater
peto ut auſcultes v̉ba mea Si me
ipm̄ tradā tibi ſeruū nō ero con
dignꝰ puidentie tue. Tn̄ obſecro
te ut aſſumas tibi animalia ſiue
ſeruitia ⁊ vadas ad gabelū i rages
ciuitatē medoꝝ. reddaſqꝫ ei cyro
graphū ſuū ⁊ recipias ab eo pecu
niā ⁊ roges eū venire ad nuptias
meas Scis em̄ ipſe qm̄ numerat
pr̄ meus dies ⁊ ſi tardauero vna
die plus ꝯtriſtatur aīa eiꝰ. Et certe
vides quō adiurauit me raguel
cuiꝰ adiuramētū ſpnere n̄ poſſū
Tūc raphahel aſſumēs q̄tuor ex
ſeruis raguel et duos camelos in
rages ciuitatem medoꝝ perexit et

inueniẽs gabelum dedit ei cirogra
phũ ſuũ ⁊ recepit omnẽ pecuniã
indicauitq; ei de tobia filio tobie
õnia que geſta ſũt: fecitq; eũ ſecũ
venire ad nuptias. Cũq; ingreſ
ſus eẽt domũ raguelis: inuenit to
biam diſcũbentem ⁊ exiliẽs oſcula
ti ſũt ſe inuicẽ ⁊ fleuit gabelus bñ
dixitq; deũ ⁊ dixit. Bñdicat te de⁹
iſrl' q2 filius es optimi viri ⁊ iuſti
et timentis deũ ⁊ elemoſinãs faciẽ
tis. Et dicat' bñdictio ſup vxorem
tuã ⁊ ſup parẽtes veſtros ⁊ vide
atis filios veſtros ⁊ filios filiorũ
vrorũ vſq; in tertiam ⁊ quartam
generacõnem ⁊ ſit ſemẽ veſtrũ bñ
dictũ a deo iſrl' q̃ regnat in ſecula
ſeculorũ. Cũq; oẽs dixiſſent amẽ
acceſſeret ad cõuiuiũ. Sed ⁊ cũ ti
more dñi nuptiarum cõuiuiũ ex
ercebant. ¶Ca. x.

Cum vero moras faceret to
bias cauſa nuptiarũ ſollici
t⁹ erat pat' eius tobias dicẽs Pu
tas quare morat' fili⁹ me⁹ aut q̃
re detetus eſt ibi. Putas ne gabe
lus mortu⁹ eſt ⁊ nemo reddit illi
pecuniã. Cepit autẽ cõtriſtari ni
mis ipe ⁊ anna vxor eius cũ eo et
ceperũt ambo ſimul flere: eo q2 die
ſtatuto minime reuerteret' fili⁹ eo
rũ ad eos. Flebat igit' mat' ei⁹ ir
remediabilib⁹ lacrimis atq; dice
bat. Heu me fili ut q̃d te miſim⁹
pegrinari lumẽ oculorũ nrorũ ba
culũ ſenectutis nr̃e ſolatium vite
noſtre ſpem poſteritatis nr̃e. Om
nia ſimul in te vno hñtes te nõ de
buim⁹ dimittẽ a nobis. Cui dice
bat tobias. Tace ⁊ noli turbari
ſan⁹ ẽ fili⁹ noſter: ſatis fidel' eſt
vir ille cũ quo miſim⁹ eũ. Illa ãt
nullo mõ cõſolari poterat ſ3 q̃tidie
exiliẽs circũſpitiebat ⁊ circuibat
vias õnes p q̃s ſpes remeãdi vi
debat' ut pcul videret eũ ſi fieri poſ
ſet venientẽ. At vo raguel dicebat
ad generũ ſuũ. Mane hic ⁊ ego mit
tam nuntiũ ſalutis de te ad tobiam
prẽm tuũ. Cui tobias ait. Ego no
ui q2 pat' meus ⁊ mat' mea mõ di
es cõputãt ⁊ cruciatur ſpũs eorũ
in ipſis. Cũq; verbis multis roga
ret raguel tobiã ⁊ ille eũ nulla ra
tione vellet audire tradidit ei ſa
rã ⁊ dimidiã ptem õnis ſubſtãcie
ſue. i pueris. in puellis. in pecudi
b⁹. in camelis ⁊ in vaccis et pecu
nia multa ⁊ ſaluũ atq; gaudẽtem
dimiſit eũ a ſe dicẽs. Angelus do
mini ſcũs ſit i itinere vr̃o: pducat
q; vos incolumes ⁊ inueniatis om
nia recte circa pntes veſtros et vi
deãt oculi mei filios vr̃os p⁹ſq̃
moriar. Et apprehẽdẽtes pntes fi
liã ſuã oſculati ſũt eam ⁊ dimiſerũt
ire monẽtes eã honorare ſoceros.
diligere maritũ. regere familiam.
gubnare domũ ⁊ ſeipſã irreprehẽſi
bilẽ exhibere. ¶Ca. xi.

Cumq; reuerterent' puenerũt ad
charrã q̃ ẽ in medio itinere
cõtra niniuen vndecio die. Dixit
q; ãgelus. Tobia frat' ſcis queãd
mod reliq̃ſti prẽm tuũ. Si placet ita
q; tibi pcedam⁹ ⁊ lento gdu inſe
quatur iter nr̃m familie ſimul cũ
cõiuge tua ⁊ cũ aĩalib⁹. Cũq; hoc
placuiſſet ut irent dixit raphael
ad tobiã. Tolle tecũ ex felle piſcis.
erit ei neccãriũ. Tulit itaq; tobias
ex felle illo ⁊ abierũt. Anna ãt ſede
bat sec⁹ viã q̃tidie i ſupcilio mõ
tis vñ reſpicẽ poterat de longinq̃

Et dū ex eodē loco ſpecularet̄ ad
uentū eius vidit a longe et illico
ↄgnouit venientē filiū ſuū. currēſ
qȝ nūtiauit viro ſuo dicēs. Ecce ve
nit filius tuus. Dixitqȝ raphahel
ad tobiā. At vbi itroieris domū
tuā: ſtatim adora dñm deū tuū ⁊
grās agēs ei: accede ad prē tuū
⁊ oſculare eū. Statimqȝ lini ſuper
oculos eius ex felle iſto piſcis qđ
portas tecū. Scias enī qm̄ aperiē
tur mox oculi ei⁹ ⁊ videbit pater
tu⁹ lumē celi ⁊ in aſpectu tuo gau
debit. Tūc pcucurrit canis qui ſi
mul fuerat i via et q̄ſi nūtius ad
ueniens blandimento ſue caude
gaudebat. Et exurgens cecus pr̄
cepit offendens pedib⁹ currere ⁊
data manu puero occurrit in ob
uiā filio ſuo ⁊ ſuſcipiēs oſculat⁹
eſt eū cum vxore ſua ⁊ ceperūt flere
p̄ gaudio. Cūqȝ adoraſſent deum
⁊ grās egiſſent conſederūt Tūc ſu
mēs tobias de felle piſcis: liniuit
oculos prīs ſuo. Et ſuſtinuit q̄ſi di
midiā fere horā et cepit albugo
ex oculis eius q̄ſi membranū oui
egredi. Qđ apprehendens tobias
traxit ab oculis ei⁹. ſtatimqȝ viſū
recepit. Et glorificabāt deū ipſe vi
delicet et vxor ei⁹ ⁊ omēs qui ſcie
bāt eū Dicebatqȝ tobias Benedi
co te dñe de⁹ iſrl̄ q̄a tu caſtigaſti
me ⁊ tu ſaluaſti me ⁊ ecce ego vi
deo tobiā filiū meū Ingreſſa eſt
etiā poſt ſeptē dies ſara vxor filij
eius ⁊ ōis familia et pecora ſana
⁊ cameli ⁊ pecunia multa vxoris.
ſ ⁊ illa pecūia quā receperat a ga
belo. Et narrauit parentib⁹ ſuis
oia bñficia dei q̄ feciſſȝ circa eū p
hominē qui eū duxerāt Veneruntqȝ
achior ⁊ nabath ↄſobrini tobie
gaudētes ad tobiā ⁊ ↄgratulan
tes ei de oīb⁹ bōis q̄ erga illū oñde
rat de⁹. Et p ſeptē dies epulantes
omēs cū gaudio mag gauiſi ſūt

TVnc vocauit ad Ca. xij.
ſe tobias filiū ſuū. dixitqȝ ei
Quid poſſum⁹ dare viro iſti ſan
cto qui venit tecū. Reſpondēs to
bias dixit prī ſuo. Pat quā mer
cedē dabim⁹ ei ā quid dignū po
terit eſſe beneficijs ei⁹. Me duxit
et reduxit ſanū. pecuniā a gabelo
ipe recepit. vxorē ipſe me hīe fecit.
⁊ demoniū ab ea ipe ↄpeſcuit. gau
diū parentib⁹ ei⁹ fecit. meip ſuȝ a
deuoracōne piſcis eripuit. teqȝ vi
dere fecit lumē celi. ⁊ bonis oībus
p eum repleti ſum⁹. Quid illi ad
hec poterim⁹ dignū dare. Sed pe
to te pr̄ mi ut roges eū. ſi forte di
gnabit̄ medietatē de oībus que
allata ſūt ſibi aſſumere. Et vocan
tes eū pr̄ ſcilicet ⁊ filius tulerūt eū
in pte et rogare ceperūt ut dignet̄
dimidiā pte omniū q̄ attulerant
acceptā habere. Tūc dixit eis oc
culte. Bñdicite deū celi ⁊ corā om
nibus viuentib⁹ ↄfitemini ei qr
fecit vobiſcū miſericordiā ſuā. Et
enī ſacramentū regis abſcondere
bonū eſt. opera aūt dei reuelare ⁊
ↄfiteri honorificū eſt. Bona ē ora
tio cū ieiunio ⁊ elemoſina magis
q̄ theſauros auri recondere. qm̄ ele
moſina a morte liberat ⁊ ipſa eſt
que purgat peccata et facit inueni
re vitā eternā. Qui aūt faciūt pec
catū ⁊ iniquitatē. hoſtes ſūt aīe
ſue. Manifeſto ergo vob veritatē
et nō abſcondā a vob occultū ſer
monē. Quādo orabas cū lacrimis

⁊ ſepeliebas mortuos ⁊ derelinq̄
bas prādiū tuū ⁊ mortuos abſcō
debas p diē i domo tua ⁊ nocte ſe
peliebas eos ego obtuli oroēz tuā
dn̄o. Et ꝗꝛ acceptꝰ eras deo neceē fu
it ut tēptacio ꝓbaret te. Et nūc mi
ſit me dn̄s ut curarē te ⁊ ſarā vxo
rē filij tui a demonio liberarē Ego
eni ſū raphael āgelꝰ vnꝰ ex ſeptez
q̄ aſtamꝰ an̄ dn̄m Cūq̧ hec audiſ
ſent turbati ſūt ⁊ tremētes cecide
rūt ſup terrā in fatiē ſuaz. Dixitq̧
eis āgelꝰ. Pax vob̄. Nolite timē.
Etenī cū eſſez vobiſcū p voluntatez
dei: ipſū bn̄dicite ⁊ cātate illi. vide
bar q̄dē vobiſcū māducare ⁊ bibe
re. ſed ego cibo inuiſibili ⁊ potu q̄
ab hoībꝰ videri nō pōt vtor. Tps
eſt ḡ ut reuertar ad euz q̄ me mi
ſit. vos āt bn̄dicite deū ⁊ narrate
ōnia mirabilia eiꝰ. Et cū hec dixiſ
ſet ab aſpectu eoꝝ ablatꝰ ē ⁊ vlt̄ē
eū videre nō potuerūt. Tūc ꝓſtra
ti p horas tres in fatiē bn̄dixerūt
deū. Et exurgētes narrauerūt om
nia mirabilia eiꝰ. ¶ Ca. xiij.

Aperiēs autez tobias ſenior
os ſuū bn̄dixit dn̄m ⁊ dixit
Magnꝰ es dn̄e in eternū ⁊ in oīa
ſecula regnū tuū: qm̄ tu flagellas
⁊ ſaluas. deducis ad inferos ⁊ re
ducis et n̄ eſt qui effugiat manū
tuaz. Confitemi dn̄o filij iſrl̄ ⁊ in
cōſpcū gētiuz laudate eū. qm̄ ideo
diſperſit vos inter gentes q̄ igno
rāt eū ut vos enarretis mirabilia
eiꝰ ⁊ fatiatis ſcire eos. q̄a nō ē ali
us deꝰ ōnipotēs pret̄ eū. Ipſe caſti
gauit nos ꝓpter iniq̄tates nr̄as ⁊
ipſe ſaluabit nos ꝓpter miaz ſuā
Aſpicite ergo q̄ fecit vobiſcū ⁊ cū
timore ⁊ tremore cōfitemini illi re
gēq̧ ſeculoꝝ exaltate in opibꝰ ve
ſtris. Ego autē in terra captiuitatis
mee cōfitebor illi. qm̄ oſtendit maie
ſtatē ſuā in gentē peccatricē. Con
uertimi itaq̧ pctōres ⁊ facite iuſti
ciam corā dn̄o credētes ꝗꝛ fatiat
vobiſcū miaz ſuam. Ego autem ⁊
aīa mea in eo letabimur. Bn̄di
cite dn̄o ōnes electi eiꝰ ⁊ agite di
es leticie ⁊ confitemi illi. Jhr̄lm ci
uitas dei caſtigauit te dn̄s in ope
ribꝰ manuū tuaꝝ. Cōfitere dn̄o i
bonis tuis ⁊ bn̄dic deum ſeculorū
ut reedificet in te tabernaculū ſuuz
⁊ reuocet ad te ōnes captiuos et
gaudeas in ōnia ſecula ſeculoruz
Luce ſplendida fulgebis ⁊ ōnes
fines terre adorabunt te. Nacōes
ex lōginq̊ ad te venient ⁊ mūera de
ferētes adorabūt i te dn̄m et t̄raz
tuā in ſāctificacōnē hebūt. Nomē
eni magnū inuocabūt in te. Male
dicti erunt q̄ cōtēpſerint te et cōdē
nati erūt ōnes qui blaſphemaue
rint te: benedictiq̧ erunt qui edifi
cauerint te Tu autez letaberis i fi
lijs tuis: quoniā ōnes benedicen
tur et congregabuntur ad dn̄m.
Beati ōnes qui diligunt te et qui
gaudent ſup pace tua. Aīa mea
bn̄dic dominū: quoniā liberauit
iheruſalez ciuitatē ſuam. Beatus
ero ſi fuerint reliq̄e ſeminis mei ad
videndā claritatem ihr̄lm. Porte
ihr̄lm ex ſaphiro ⁊ ſmaragdo edi
ficabunt̄ et ex lapide precioſo oīs
circuitꝰ muroꝝ eiꝰ. Ex lapide can
dido ⁊ mūdo oēs platee eiꝰ ſternē
tur ⁊ p vicos eiꝰ allā cātabit̄ Bn̄
dictꝰ dn̄s q̄ exaltauit eā ut ſit reg
nū eiꝰ in ſecula ſeculorū ſuper eaz
Amen. ¶ Ca. xiiij.

Et ꝯſūmati ſunt ſmones to
bie. Et poſtq̄ illūinatus eſt
tobias vixit ānis q̄drāgintaduo
bus et vidit filios nepotū ſuorū
Cōpletis itaq̃ ānis centūduobꝫ
ſepultus eſt honorifice in niniue
Quīquaginta naq̃ et ſex ānorꝝ lu
men oculorꝝ amiſit. ſexagenari⁹
vero recepit. Reliquum vero vite
ſue in gaudio fuit et cū bono ꝓfe
ctu timoris dei perrexit ī pace. In ho
ra aūt mortis ſue vocauit ad ſe to
biā filiū ſuū ⁊ ſeptē iuuenes fili
os ſuos nepotes. dixitq̃ eis. Pro
pe erit interitus niniue. Nō em̄ ex
cidit verbū dn̄i ⁊ frēs nr̄i qui diſ
pſi ſūt a tra iſrl̄ reuertent̄ ad eā
Oīs aūt terra ei⁹ deſerta ēplebit̄
et dom⁹ dei que in ea incenſa ē ite
rū reedificabit̄. ibiq̃ reuētent̄ oēs
timentes deū. Et relinquēt gētes
ydola ſua ⁊ venient in ihr̄lm ⁊ inha
bitabūt in ea. Et gaudebūt in ea
oīes reges terre: adorātes regē
iſrl̄. Audite ḡ filij mei patrē vr̄m
Seruite dn̄o in veritate ⁊ inquiri
te ut faciatis que placita ſunt illi
Et filijs veſtris mādate ut faciāt
iuſtitias et elemoſiās ut ſint me
mores dei et bn̄dicāt eū in oī tp̄e
in veritate ⁊ in tota virtute ſua. Nūc
ḡ filij audite me ⁊ nolite manere
hic. Sed quacūq̃ die ſepelieritis
matrē veſtrā circa me in vno ſe
pulchro ex eo dirigite greſſus ve
ſtros ut exeatis hinc. Video em̄
q̄ iniq̃tas ei⁹ finē dabit ei. Factū
eſt autē poſt obitū matris ſue: to
bias abſceſſit ex niniue cū vxore
ſua ⁊ filijs ⁊ filiorꝝ filijs ⁊ reuerſus
eſt ad ſoceros ſuos. Inuenitq̃ eos
incolumes in ſenectute bō ⁊ curā
eorꝝ geſſit. Et ipſe clauſit oculos
eorꝝ ⁊ oēm hereditatē dom⁹ rague
lis ipſe pcepit. viditq̃ quintā ge
neracōem filios filiorꝝ ſuorū. Et
cōpletis ānis nonaginta ⁊ nouē
in timore dn̄i cū gaudio ſepelierūt
eum. Oīs aūt cognatio eius ⁊ oīs
generacō ei⁹ in bona vita et in ſā
cta conuerſacōe pmanſit ita ut
accepti eēnt tam deo q̄ hominib⁹
⁊ cunctis habitantibus terrā.

Explicit liber Tobie.

Incipit ꝓlog⁹ in librū Judith

Apud hebreos liber
iudith inē agyogrā
pha legit̄ cuius au
ctoritas ad roboran
da illa que in cōten
tionem veniūt minus ydonea iu
dicat̄. Chaldeo tn̄ ſmōe cōſcript⁹
inter hiſtorias cōputatur. Sed q̄r
hūc librū ſinodus nicena ī nume
ro ſanctarꝝ ſcripturarꝝ legit̄ cōpu
taſſe: acquieui poſtulacōni veſtre
ymo exactioni ⁊ ſepoſitis occupa
tionibꝫ quib⁹ vehement̄ artabar
huic vnā lucubrātiūculā dedi: ma
gis ſenſū e ſenſu q̄ ex verbo vbū
trāſferens. Multorꝝ codicū varie
tatē vitioſiſſimā amputaui. ſola
ea que intelligētia integ̃ in vbīs
chaldeis inuenire potui latinis ex
pſſi. Accipite iudith viduā caſti
tatis exēplū ⁊ triūphali laude p
petuis eā p̄conijs declāte. Hāc ei
nō ſolū feminis ſꝫ ⁊ viris imitabilē
dedit q̄ caſtitatis ei⁹ remūeator v̄
tutē talē tribuit ut inuictū oīb⁹ hoi
b⁹ vinceret inſupabilē ſuparet.

Explicit ꝓlogus.

¶ Incipit liber iudith. ¶ Ca. p.

Rphaxat itaqȝ rex
medoꝝ ſubiugaue
rat multas gentes
impio ſuo ⁊ ipſe edi
ficauit ciuitatem po
tētiſſimā quā appellauit egbata
nis. Ex lapidibꝰ quadratis et ſe
ctis fecit muros eius in altitudīe
cubitoꝝ ſeptuaginta et in latitu
dine cubitoꝝ triginta. turres ve
ro eius poſuit in altitudīe cubito
ꝝ centū. Per quadrum vero eaꝝ
latus vtrūq; vicenoꝝ peduȝ ſpa
tio tēdebatur. poſuitq; portas eiꝰ
in altitudine turriū. Et gloriabat̄
quaſi potēs in potētia exercitꝰ ſui
⁊ in gloria quadrigarū ſuaꝝ. An
no igitur duodecimo regni ſui na
buchodonoſor rex aſſirioꝝ q̄ reg
nabat in niniue ciuitate magna
pugnauit cōtra arphaxat ⁊ obti
nuit eū in cāpo magno qui appel
latur ragau circa eufraten ⁊ tigri
⁊ iadaſon in campo erioch regis
elicoꝝ. Tunc exaltatū eſt regnū
nabuchodonoſor et cor eiꝰ eleua
tū eſt. Et miſit ad ōnes qui habi
tabant in cilitia ⁊ damaſco ⁊ liba
no ⁊ ad gētes que ſūt in carmelo
⁊ cedar et inhabitātes galileam
in cāpo magno eſdrelō ⁊ ad om
nes qui erāt in ſamaria et trans
flumē iordanē vſq; iheruſaleȝ et
ōnem terrā yeſſe quouſq; perueni
atur ad mōtes ethiopie. Ad hos
ōnes miſit nūtios nabuchodono
ſor rex aſſirioꝝ: q̄ ōnes vno ai̅o
cōtradixerunt et remiſerunt eos
vacuos ac ſine honore abiecerūt
Tūc indignatus nabuchodono
ſor rex ad omneȝ terrā illaȝ: iura
uit p regnū ⁊ thronū ſuū q̄ defen
deret ſe de ōnibꝰ hijs. ¶ Ca. ij.

Anno tertiodecimo nabucho
donoſor regis viceſima ⁊ ſe
cūda die menſis p̄mi: factuȝ ē ver
bum in domo nabuchodonoſor
regis aſſirioꝝ ut defenderȝ ſe. Vo
cauitq; ōnes maiores ōneſq; du
ces bellatoꝛes ſuos ⁊ habuit cum
eis miſteriū ꝯſilij ſui. Dixitq; cogi
tacōem ſuaȝ in eo eē ut ōnem ter
ram ſuo ſbiugareȝ imperio. Q8 di
ctū cum placuiſſet ōibꝰ vocauit
nabuchodonoſor rex holofernem
p̄ncipeȝ militie ſue ⁊ dixit ei. Egre
dere aduerſū ōne regnū occidētis
⁊ cōtra eos precipue qui cōtēpſe
runt imperiū meū. Non parcȝ ocu
lus tuus vlli regno: ōnēq; vrbem
munitaȝ ſubiugabis mihi. Tunc
holofernes vocauit duces et ma
giſtratꝰ virtutis aſſirioꝝ et dinu
merauit viros in expedicōe ſicut
precepit ei rex. centūuiginti milia
peditum pugnatoꝝ ⁊ equites ſa
gittarios duodecī milia. Omneȝq;
expedicōem ſuā fecit preire in mul
titudine innumerabiliuȝ camelo
rum cū hijs que exercitibꝰ ſuffice
rent copioſe: boū quoq; armenta
gregeſq; ouium quorum nō erat
nūerꝰ. Frumētū ex ōni ſiria i trā
ſitu ſuo pari ꝯſtituit. Aurū vero et
argētuȝ de domo regis aſſumpſit
multū nimis. Et pfectꝰ ē ipſe ⁊ oīs
exercitꝰ cū q̄drigis ⁊ eq̄tibꝰ et ſagit
tarijs q̄ cooperuerīt faciē terre ſic
locuſte. Cūq; ptranſiſſȝ fines aſſiri
oꝝ venit ad magnos mōtes āge q̄
ſūt a ſiniſtro cilicie aſcēditq; oīa
caſtella eoꝝ ⁊ obtinuit oēȝ municōȝ

Effregit aūt ciuitatē opiatiſſimā
melothi. predauitq̧ om̄es filios
tharſis ⁊ filios iſmahel qui erāt
ɔtra fatiē deſerti ⁊ ad auſtꝝ terre
celeon. Et trāſiuit eufratē ⁊ venit
in meſopotamiā ⁊ effregit om̄es
ciuitates excelſas q̄ erāt ibi a tor
rente mābre vſq̧ q̊ perueniat ad
mare ⁊ occupauit terminos ei9 a
cilitia vſq̧ ad fines iaphet q̇ ſūt
ad auſtrū. Adduxitq̧ oēs filios
madian et p̄dauit oē3 locupleta
tione3 eoꝝ. Oēſq̧ reſiſtentes ſibi
occidit in ore gladij. Et poſt hec
deſcendit in cāpos damaſci in die
bus meſſis ⁊ ſuccēdit om̄a ſata.
om̄eſq̧ arbores ⁊ vineas fecit ici
di. ⁊ cecidit timor illi9 ſup omnes
inhabitantes terrā. ¶ Ca. iij.

Tunc miſerūt legatos ſuos
vniūſaꝝ vrbiū ac puīntia
rū reges ac p̄ncipes ſirie ſcilicet
meſopotamie ⁊ ſirie ſobal ⁊ libie
atq̧ cilitie qui venientes ad holo
fernē dixerūt. Deſinat īdignatio
tua circa nos. Melius ē em̄ ut vi
uētes ſuiam9 nabuchodonoſor
regi magno ⁊ ſubditi ſim9 tibi q̄
morientes cū interitu noſtro ipſi
ſuitutis noſtre dāna patiamur.
Omnis ciuitas nr̄a oīſq̧ poſſeſſio
oēs colles ⁊ mōtes ⁊ campi et ar
menta boū. gregeſq̧ ouiū ⁊ caprē
rū equorūq̧ ⁊ cameloꝝ ⁊ vniūſe
facultates noſtre atq̧ familie ī cō
ſpectu tuo ſūt. Sint om̄a ſub lege
tua Nos etiā ⁊ filij nr̄i ſerui tui ſu
mus. Veni nob̄ pacificus dn̄s ⁊
vtere ſuitiō nr̄o ſicut placuerit ti
bi. Tūc deſcēdit de mōtib9 cū eq̄
tib9 ī v̓tute mag̃a ⁊ obtinuit oēm
ciuitatē ⁊ oēm inhabitantē terrā

De vniūſis āt vrbib9 aſſumpſit
ſibi auxiliarios viros fortes ⁊ ele
ctos ad belluꝫ. Tātuſq̧ metus p
uincijs ill' incubuit ut vniūſarū
vrbiū habitatores p̄ncipes ⁊ ho
norati ſimul cū pp̄lis exirent in ob
uiā3 venīēti excipientes eū3 cū co
ronis ⁊ lampadib9: ducētes cho
ros in timpanis ⁊ tibijs. Nec iſta
tn̄ fatiētes ferocitatē eius pectoris
mitigare potuerūt Nā ⁊ ciuitates
eoꝝ deſtruxit ⁊ lucos eoꝝ excidit
Preceperat ei illi nabuchodonoſor
rex ut om̄es deos t̄re exīminaret
videlic3 ut ip̄e ſolus diceret̄ deus
ab hijs nacōib9 que potuiſſent
holofernis potētia ſbiugari. Per
trāſiens āt ſiriā ſobal et oēm ap
pamiā3. oēmq̧ meſopotamiā ve
nit ad ydumeos in terra gabaa.
accepitq̧ ciūtates eoꝝ et ſedit ibi
p trigīta dies ī q̄b3 dieb3 adunarī
p̄cepit vniūſū exercitū v̓tutis ſue.

Tunc audiētes hec ¶ Ca. iiij.
filij iſrl' q̄ habitabāt terra3
iudee timuerūt valde a fatie eius
Tremor etiā ⁊ horror īuaſit ſēſus
eoꝝ ne hoc faceret ihr̅l'm et tēplo
dn̄i qd̄ fecerat ceteris ciuitatibus
⁊ tēplis eaꝝ Et miſerūt in oēm ſa
mariā p circuitū vſq̧ iericho ⁊ p̄
occupauerūt oēs vertices mōtiū.
Et muris circūdederūt vicos ſuos
⁊ ɔgregauerūt frumēta in prepa
rationē pugne. Sacerdos etiā eli
achim ſcripſit ad vniūſos q̄ erāt
ɔtra eſdrelon que ē ɔtra fatiē cā
pi magni iuxta dotaim ⁊ vniūſis
p quos vie trāſitus eē poterat ut
obtinerent aſcenſus montiū per
quos via eē poterat ad ihr̅l'm et
illic cuſtodirent vbi anguſtū iter

eſſe poterat inter mōtes. Et fecerūt
filij iſrł ſcd̄m q̄ ↄſtitueāt eis ſac
dos dn̄i eliachi. Et clamauit oīs
popul⁹ ad dn̄m inſtātia magna:
⁊ hūiliauerūt aīas ſuas in ieiu
nijs ipſi ⁊ mulieres eoꝝ. Et indu
erunt ſe ſacerdotes cilicijs et infā
tes ꝓſtrauerūt contra faciē tēpli
dn̄i ⁊ altare dn̄i operuerūt cilitio
Et clamauerūt ad dn̄m deum iſrł
vnanimit̄:ne darent in predā in
fantes eoꝝ ⁊ vxores eoꝝ in diuiſi
onē ⁊ ciuitates eoꝝ in extmiñū
⁊ ſancta eoꝝ in pollucōnem ⁊ fie
rēt in obprobriū gētibus. Tunc
eliachī ſacerdos domi magn⁹ cir
cuiuit omneȝ iſrł. allocutuſq̧ eſt
eos dicens. Scitote qm̄ exaudiet
dn̄s p̄ces veſtras ſi manētes per
māſeritis i ieiunijs et oracōibus
in conſpectu dn̄i. Memores eſtote
moyſi ſerui dn̄i q̄ amalech ↄfidē
tē in virtute ſua ⁊ in potētia ſua ⁊
in exercitu ſuo et in clipeis ſuis et
in curribꝰ ſuis ⁊ in equitibȝ ſuis n̄
ferro pugnādo ſȝ p̄cibus ſanctis
orādo deiecit. Sic erūt vniuerſi ho
ſtes iſrł ſi perſeueraueritis in hoc
ope qđ cepiſtis. Ad hanc igitur
exhortacōem ei⁹ deprecātes dn̄m
ꝑmanebant in ↄſpectu dn̄i ita ut
etiā hij qui offerebant dn̄o holo
cauſta: precīcti cilicijs offerrēt ſa
crificia dn̄o ⁊ erat cinis ſup capi
ta eoꝝ. Et ex toto corde ſuo oīes
orabāt deū ut viſitarȝ pp̄lm ſuum
iſrahel. Ca. v.

Nunciatūq̧ eſt holoferni pn̄
cipi milicie aſſirioꝝ q̄ filij
iſrł preparent ſe ad reſiſtenduȝ.
ac montiū itinera ↄcluſiſſent ⁊ fu
rore nimio exarſit i iracūdia ma
gna. Vocauitq̧ omnes pn̄cipes
moab ⁊ duces āmon et dixit eis.
Dicite m̄ quis ſit popul⁹ iſte qui
mōtana obſidȝ. ā que ⁊ q̄les ⁊ qn̄
te ſint ciuitates eorū q̄ etiaȝ ſit v̄
tus eorū aut q̄ ſit multitudo eorū
vel quis rex militie illorū. Quare
pre ōmibꝰ qui habitāt in oriente
iſti ↄtēpſerūt me ⁊ nō exierunt in
obuiaȝ nobis ut ſuſciperent nos
cū pace. Tūc achior dux ōmium
filioꝝ āmon ridens ait. Si dig
neris audire dn̄e dicā veritateȝ in
cōſpectu tuo de populo iſto qui in
mōtanis hītat ⁊ nō egredietr̄ ver
bum falſuȝ ex ore meo. Populus
iſte ex ꝓgenie chaldeoꝝ ē. Hic p̄
mū in meſopotamia hītauit: qm̄
noluerūt ſequi deos prm̄ ſuoꝝ q̄
erāt in terra chaldeoꝝ. Deſerētes
itaq̧ cerimonias prm̄ ſuorū q̄ in
multitudine deorū erāt vnū deuȝ
celi coluerūt qui ⁊ precepit eis ut
exirēt inde ⁊ hītarent in carram.
Cūq̧ operuiſſȝ omnem terram fa
mes: deſcenderūt in egiptū illicq̧ ꝑ
q̄dringētos ānos ſic multiplica
ti ſūt ut dinumerari eoꝝ nō poſſȝ
exc̄itus. Cūq̧ ḡuarȝ eos rex egip
ti atȝ i edificacōibꝰ vrbiū ſuaꝝ i
luto ⁊ latē ſbiugaſſet eos: clama
uerūt ad dn̄m ſuū ⁊ percuſſit totā
terrā egipti plagis varijs. Cūq̧
eiecīſſēt eos egipcij a ſe ⁊ ceſſaſſȝ
plaga ab eis ⁊ iteꝝ eos vellēt ca
pere ⁊ ad ſuū ſeruitiū reuocare: fu
giētibꝰ hījs de⁹ celi mar̄ apuit ita
ut hinc inde aq̄ q̄ſi mur⁹ ſolidarē
tur ⁊ iſti pede ſicco fundū maris ꝑ
ābulādo trāſirēt. In q̄ loco dum
innūerabilꝭ exc̄itus egiptioꝝ eos
ꝑſequeretr̄ ita aquis coopertus eſt:

ut nō remaneret vel vn⁹ q̄ factū
posteris nūtiaret. Egressis etiā ma
re rubꝝ deserta syna mōtis occur
rerūt in quib⁹ nūq̄ hō habitare
potuit vel fili⁹ hois requieuit. Illic
fontes amari obdulcati sunt eis
ad bibendū ꝛ p annos q̄dragin
ta ānonā de celo ꝯsecuti sūt. Vbi
cūq ingressi sūt sine arcu ꝛ sagit
ta ꝛ absq scuto ꝛ gladio de⁹ eoꝝ
pugnauit ꝑ eis ꝛ vicit. Et nō fuit q̄
insultaret ppl'o isti: n̄ q̄n recessit a
cultu dn̄i dei sui. Quotienscūq āt
pret ipm deū suū alteꝝ coluerunt
dati sūt in predā ꝛ in gladiū ꝛ in
obprobriū. Quotienscūq aūt pe
nituerunt se recessisse a cultuā dei
sui: dedit eis deus celi virtutez resi
stendi. Denicq cananeū regē ꝛ ie
buseū ꝛ phereseū ꝛ eueū ꝛ etheuz
ꝛ amorreū ꝛ oēs potētes in esebō
ꝓstrauerūt ꝛ terras eoꝝ ꝛ ciuita
tes eoꝝ ipi possederūt ꝛ vsq dum
nō peccarēt in ꝯspectu dei sui erāt
cū illis bō. Deus eñ illoꝝ odit iniq
tatē. Naz ꝛ an̄ hos annos cū reces
sissent a via quaz dederat illis de⁹
ut ambularēt i ea. exterminati sūt
p̄liis a multis nacōibus et pluri
mi eoꝝ captiui abducti sūt in ter
rā nō suaz Nup aūt reuersi ad do
minū deū suū ex dispsione q̄ disp
si fuerant adunati sūt ꝛ ascēderūt
mōtana hec ōnia ꝛ iteꝝ possident
ihr'lm vbi sūt sancta eoꝝ. Nūc ḡ
mi dn̄e pquire si ē aliqua iniq̄tas
eoꝝ in ꝯspectu dei eoꝝ ascēdamus
ad illos q̄m tradens tradet illos
deus eoꝝ tibi Et sbiugati erūt sb
iugo potentie tue. Si vero nō est
offensio ppl'i hui⁹ corā deo suo nō
poterim⁹ resistere illis. q̄m de⁹ eoꝝ
defendet illos ꝛ erim⁹ i obprobri
um vniuse tre. Et factū ē cū cessas
set loq̄ achior vba hec irati sūt ō
nes magr̄es holofernis ꝛ cogita
bāt interficere eū dicētes ad alteru
trū. Quis ē iste q̄ filios isrl' posse
dicat resistē regi nabuchodonosor
et exercitib⁹ ei⁹. hoīes inermes et
sine vtute et sine peritia artis pu
gne. Vt ḡ agnoscat achior q̄m
fallit nos ascendem⁹ in mōtana
ꝛ cū capti fuerint potētes eoꝝ tūc
cū eisdez gladio trāsuerberabit
ut sciāt oēs gentes q̄m nabucho
donosor deus terre est ꝛ preter ip
sum alius non est. Ca. vi.

Factū est aūt cū cessassent lo
qui indignatus holofernes
vehement dixit ad achior. Q̄m p
phetasti nob dicens q gens isrl'
defendat a deo suo ut ondam tibi
q̄m nō ē de⁹ n̄ nabuchodonosor
cū pcusserim⁹ eos oēs sicut hoiez
vnū tūc ꝛ ipe cū illis assirioꝝ gla
dio interib et oīs israhel tecū pdi
tione dispiet ꝛ pbabis q̄m nabu
chodonosor dn̄s sit vniuse terre.
Tūcq gladius militie mee trāsi
et per latera tua ꝛ ꝯfixus cades in
ter vulneatos isrl' ꝛ nō respirab
vltra donec extermineis cū ill'. Por
ro aūt si ꝓphetiā tuā veram existi
mas nō ꝯcidat vult⁹ tuus ꝛ pal
lor qui faciē tuā obtiet abscedat
a te si vba mea hec putas implei
nō posse Vt aūt noueris q simil
cū illis hec expieis. ecce ex hac ho
ra illoꝝ ppl'o sociaberis ut duz di
gnas mei gladij penas excepit
ipse simul vltioni sbiaceas. Tūc
holofernes p̄cepit suis suis ut cō
prehēderent achior ꝛ ducerēt eū

in bethuliā ⁊ traderēt eū in manꝰ
filioꝝ iſrl'. Et accipiētes eū ſerui
holofernis ꝓfecti ſūt per cāpeſtria
ſed cū appropinq̄ſſent ad monta
na exierunt ꝯtra eos fundibula
rij. Illi autē diuertentes a latere
montis. ligauerūt achior ad ar
borē manibꝰ ⁊ pedibꝰ ⁊ ſic vinctū
de reſtibꝰ dimiſerūt eū ⁊ reuerſi ſūt
ad dn̄m ſuū. Porro filij iſrl' deſcē
dētes de bethulia venerūt ad eū.
Quē ſoluētes duxerūt ad bethu
liā atq; i mediū populi illū ſtatu
entes pcūctati ſunt q̄d rerū eſſet
q͛ illū vinctū aſſirij reliquiſſent.
In diebꝰ ill' erāt illic pn̄cipes ozi
as filiꝰ micha de tribu ſymeon et
charmi q̄ ⁊ gothoniel. In medio
itaq; ſenioꝝ ⁊ i ꝯſpectu ōmū achi
or dixit ōmia q̄ locutus fuerat ab
holoferne interrogatus ⁊ q̄liter po
pulꝰ holofernis voluiſſet ꝓpt' hoc
verbū interficere eū ⁊ queadmodū
ipe holofernes iratus iuſſerit eū
iſrahelitis hac de cā tradi ut dū
vinceret filios iſrl'. tūc ⁊ ipſū achi
or diuerſis iubeat ſupplicijs inter
ire ꝓpter hoc q͛ dixiſſ;. deꝰ celi defen
ſor eoꝝ eſt. Cūq; achior vniūſa
hec expoſuiſſ; ōnis populꝰ cecidit
in faciem adorātes dn̄m ⁊ ꝯmuni
lamentatōe ⁊ fletu vnanimes p̄
ces ſuas dn̄o effuderūt dicentes.
Dn̄e deꝰ celi ⁊ terre intuere ſup biā
eoꝝ ⁊ reſpice ad noſtrā hūilita
tē ⁊ faciē ſanctoꝝ tuoꝝ attēde et
oſtende quoniā nō derelinq̄s pſu
mentes de te ⁊ pſumentes de ſe et
de ſua virtute gloriātes hūilias.
Finito itaq; fletu ⁊ p totā diē ora
tōe ꝑploꝝ ꝯpleta: ꝯſolati ſūt achi
or dicentes. Deꝰ prm nroꝝ cuiꝰ
tu virtutē pdicaſti ipe tibi hanc
dabit viciſſitudinē ut eorū ma
gis tu interitū videas. Cū vero do
minꝰ deꝰ noſter dederit hāc libtatē
ſeruis ſuis: ſit et tecū deꝰ in medio
nrī: ut ſic placuerit tibi ita cū tuis
ōmibꝰ ꝯuerſeris nobiſcū. Tūc ozi
as finito ꝯſilio ſuſcepit eū i domū
ſuā ⁊ fecit cenā magnā. Et voca
tis ōmibꝰ preſbiteris ſimul' exple
to ieiunio refecerūt. Poſtea vero cō
uocatꝰ eſt ōnis populꝰ et p totā
noctē intr' eccīā orauerūt: petētes
auxiliū a deo iſrl'. Ca. vij.

Holofernes autē altera die p̄
cepit exercitibꝰ ſuis ut aſcē
derēt con̄ bethuliā. Erant autē pe
dites bellatoꝝ cētū viginti milia ⁊
equites vigintiduo milia: pter p̄
paratiōes viroꝝ illorū quos occu
pauerat captiuitas ⁊ abducti fu
erant de ꝓuincijs ⁊ vrbibꝰ vniū
ſe iuuentutis. Omēs pauerunt ſe
parit' ad pugnā contr' filios iſrl'
⁊ venerūt p crepidinē mōtis vſ
q; ad apicē q̄ reſpicit ſup dothaim
a loco q̄ dr belma vſq; ad chelmō
q̄ ē con̄ eſdrelō. Filij āt iſrl' ut vi
derūt multitudinē illoꝝ ꝓſtrauerūt
ſe ſup t'rā mittētes cinerē ſup capi
ta ſua vnanimes orātes ut deꝰ iſrl'
miā ſuā oſtēderet ſup ppl'm ſuū. Et
aſſumētes arma ſua bellica ſede
rūt p loca q̄ anguſti itineris tramitē
dirigūt int' mōtuoſa ⁊ erāt cuſto
dientes ea tō die ⁊ nocte. Porro ho
lofernes dū circuit p girū repit q͛
fōs q̄ influebat aq̄ductū illoꝝ a p
te auſtrali ex' ciuitatē dirigēt ⁊ in
cidi pcepit aqueductum illorum
Erāt tn̄ nō lōge fōtes a muris ex
q̄bꝰ furtī videbāt haurire aquā

ad refocillãdum poti⁹ ꝙ ad potã
dū. Sʒ filij ammõ et moab acceſ
ſerūt ad holofernē dicentes. Filij
iſrł nõ in lancea nec in ſagitta cõ
fidūt. ſꝫ montes defendūt illos ⁊
muniūt illos colles ī precipicīõ cõ
ſtituti. Vt ḡ ſine ꝯgreſſiõe pugne
poſſis ſupare eos pone cuſtodes
fontiū ut nõ hauriãt ex eis ⁊ ſine
gladio interficies eos vel certe fati
gati tradent ciuitatē ſuã quaʒ pu
tant in mõtibus poſitã ſupari nõ
poſſe. Et placuerūt ṽba hec coraʒ
holoferne ⁊ corã ſatellitib⁹ ei⁹ ⁊
ꝯſtituit ꝑ girū cētenalos ꝑ ſingu
los fontes. Cūqʒ iſta cuſtodia ꝑ
dies viginti fuiſſet expleta: defece
rūt ciſterne et collectões aquarū
oībus inhabitantibʒ bethuliam
ita ut nõ eēt intˀ ciuitateʒ vnū ſatia
rentˀ vel vna die. qm̄ ad menſurã
dabatˀ ꝓplis aqua quotidie. Tūc
ad oziaʒ ꝯgregati oēs viri feminē
qʒ iuuenes ⁊ puuli oēs ſimł vna
voce dixerunt. Judicet deus inter
nos ⁊ te. qm̄ feciſti in nos mala:
nolens loqui pacifice cū aſſirijs
et ꝓpť hoc vendidit nos de⁹ ī ma
nib⁹ eoꝝ. Et iõ nõ eſt q̄ adiuuet
cū ꝓſternamur añ oculos eoꝝ in
ſiti ⁊ in ꝑdicõne mag̃. Et nūc con
gregate vniūſos q̄ in ciuitate ſūt
ut ſponte tradam⁹ nos oēs ꝓplo
holofernis. Melius ē em̄ ut capti
ui bñdicam⁹ dñm viuētes ꝙ mo
riamur et ſim⁹ obprobriū oī car
ni cū videam⁹ vxores nrãs ⁊ infã
tes nr̄os mori ante oculos nr̄os.
Cõteſtamur hodie celū ⁊ terrã et
deū prm̄ nr̄oꝝ qui vlciſcitur nos
ſcđm peccata nr̄a ut iã tradatis ci
uitatē in manu militie holofernis

ut ſit finis nr̄ breuis in ore gladij
q̄ lõge efficitˀ in ariditate ſitis. Et cū
hec dixiſſent factus ē fletus ⁊ vlu
latus magn⁹ in ecclia oībus et ꝑ
multas horãs vna voce clamaue
rūt ad deū dicētes. Peccauim⁹ cū
patrib⁹ nr̄is iniuſte egimus iniq̄
tatē fecim⁹. Tu quia pius es miſere
re noſtri ⁊ ī tuo flagello vindica
iniq̄tates nrãs ⁊ noli tradere cõfi
tentes te ꝓplo qui ignorat te ut nõ
dicãt interˀ gentes vbi ē deus eorū.
Et cū fatigati hijs clamoribus et
hijs fletib⁹ laſſati ſiluiſſent: exur
gens ozias īfuſus lacrimis dixit.
Equo aīo eſtote fratres et hos
qnqʒ dies expectem⁹ a dño miſeri
cordiã. Forſitã em̄ indignacõem
ſuaʒ abſcidet ⁊ dabit gloriaʒ nõi
ſuo. Si aūt tnſactis qnqʒ diebus
non venerit adiutoriū faciemus
hec ṽba q̄ locuti eſtis. ¶ Ca. viij.

ET factū eſt cuʒ audiſſet hec
ṽba iudith vidua que erãt
filia merari filij ydox filij ioſeph
filij ozie filij elai filij iãnor filij ge
deon filij rafoim filij achitob filij
melchie filij enam filij nathanie
filij ſalathiel filij ſymeõ filij rubē
⁊ vir eius fuit manaſſes qui mor
tuus eſt in dieb⁹ meſſis ordeacee.
inſtabat ei ſup alligantes mani
pulos ī campo et venit eſtus ſup
caput ei⁹ ⁊ mortu⁹ eſt ī bethulia
ciuitate ſua ⁊ ſepultus ē illic cum
patrib⁹ ſuis. Erat aūt iudith reli
cta eius vidua iaʒ annis trib⁹ et
menſib⁹ ſex. Et in ſupioribʒ dom⁹
ſue fecit ſibi ſecretū cubiculū in q̊
cū puellis ſuis clauſa morabatur
⁊ hñs ſup lūbos ſuos ciliciū. ieiu
nabat oībus diebʒ vite ſue ꝑter

ſabbata ⁊ neomenias ⁊ feſta do-
mꝰ iſrł. Erat autē eleganti aſpcū
nimis cui vir ſuꝰ reliquerat diui-
cias multas ⁊ familiā copioſam
ac poſſeſſiones armētis boum et
gregibꝰ ouiū plenas. Et erat hec
in omībꝰ famoſiſſimā quoniā time-
bat dn̄m valde nec erat q̄ loque-
retᷣ de illa verbum malū. Hec ita-
qꝫ cū audiſſet qm̄ ozias ꝓmiſiſſꝫ
qꝫ tranſacto quinto die traderet
ciuitatē miſit ad preſbiteros cha-
bri ⁊ charmi. Et venerūt ad illaꝫ
⁊ dixit illis. Qđ eſt hoc verbuꝫ in
quo ꝯſenſit ozias ut tradat ciui-
tatē aſſiriꝭs. ſi intra qnqꝫ dies nō
venerit vobis adiutoriū. Et qui
eſtis vos qui tēptatis dn̄m. Non
eſt iſte ſermo q̄ miſericordiā ꝓuo-
cet ſed potiꝰ qui irā excitet ⁊ furo-
rem accēdat. Poſuiſtis vos tēpꝰ
miſeracōis dn̄i ⁊ in arbitriū vr̄m
diem ꝯſtituiſtis ei. Sed qꝛ paciēs
dominꝰ eſt i hoc ipō peniteamꝰ ⁊ i-
dulgentiaꝫ eius lacrimis poſtule-
mꝰ. Non eīm q̄ſi homo deus ſic cō-
minabitᷣ neqꝫ ſicut filiꝰ hōīs ad
iracundiā inflāmabitur. Et ideo
hūiliemꝰ illi aīas noſtras et in
ſpū cōſtituti humiliato ſeruiētes
illi dicamꝰ flentes dn̄o ut ſm vo-
lūtateꝫ ſuā ſic faciat nobiſcū cito
miaꝫ ſuā: ut ſicut cōturbatū ē cor
noſtrū in ſupbia eorū ita etiaꝫ de
noſtra hūilitate gloriemur quo-
niā non ſumꝰ ſecuti peccata patrū
noſtroꝝ q̄ dereliq̄rūt deū ſuum et
adorauerūt deos alienos ꝓ quo
ſcelere dati ſunt in gladiū ⁊ in ra-
pinā ⁊ in cōfuſionem inimicis ſu-
is. Nos autē alterū deū neſcimus
pretᷣ ipſū. Expectemꝰ hūiles ꝯſola-
cōeꝫ eiꝰ ⁊ exq̄ret ſanguinē noſtꝝ
de afflictiōibꝰ inimicoꝝ noſtroꝝ
⁊ hūiliabit ōnes gētes quecūqꝫ i-
ſurgunt cōtra nos ⁊ faciet illas
ſine honoꝛe dn̄s deꝰ noſter. Et nūc
frēs quoniā vos eſtis pſbiteri in
pplō dei et ex vobis pendet aīa il-
loꝝ ad eloquiū veſtꝝ corda eoꝝ
erigite ut memoꝛes ſint q̄a temp-
tati ſunt prēs noſtri ut ꝓbarētur
ſi vere colerent deū ſuū. Memores
eē debent q̄uo patᷣ noſter abrhā
temptatꝰ eſt ⁊ p multas tribula-
cōes ꝓbatus: dei amicus effectꝰ ē.
Sic yſaac. ſic iacob. ſic moyſes ⁊
oēs qui placuerūt deo p mltas
tribulacōes tranſierūt fideles. Il-
li autē qui temptacōnes nō ſuſce-
perunt cū timore dn̄i ⁊ impaciēci-
am ſuā ⁊ improperiū murmurati-
onis ſue contra dn̄m ꝓtulerunt.
exterminati ſunt ab exterminatoꝛe
et a ſpētibꝰ pierunt. Et nos ergo
non vlciſcamur nos ꝓ hiis que
patimur. ſed reputātes pc̄tis no-
ſtris hec ipſa ſupplicia minora eſ-
ſe flagella domī quaſi ſerui q̄ cor-
ripimur ad emēdacōnem et nō
ad pdicōem noſtraꝫ eueniſſe cre-
damꝰ. Et dixerunt illi ozias et pſ-
biteri. Oīa que locuta es verā ſūt
et non eſt in ſermonibꝰ tuis vlla
reprehenſio. Nūc ergo ora ꝓ nobꝭ
quoniā mulier ſācta es et timēs
deum. Et dixit iudith. Sicut illis
qđ potui loq̄ dei eē ꝯgnoſcitis ita
qđ facere diſpoſui ꝓbate ſi ex deo ē
et orate ut firmū faciat deꝰ ꝯſiliū
meuꝫ. Stabitis vos ad portaꝫ no-
cte iſta et ego exeā cū abrā mea et
orate ut ſic dixiſtis i diebꝰ qnqꝫ
reſpiciat dn̄s populū ſuū iſrahel.

Vos āt nolo ſcrutemī actū meū;
ꝛ vſqꝫ dū renūtiē vobis nil aliud
fiat niſi oratio ꝓ me ad dñm deū
noſtꝝ. Et dixit ad eam ozias prī
ceps iuda. Vade in pace ꝛ dñs ſit
tecū in vltōe; inimicoꝝ noſtroꝝ.
Et reuertētes abierūt. ¶ Ca. ix.

Quib⁹ abſcēdentib⁹ iudith
ingreſſa eſt oratoriū ſuū et
induens ſe cilitio poſuit cinerē ſu
ꝑ caput ſuū ꝛ ꝓſternens ſe dño
clamabat ad dñm dicens. Domi
ne de⁹ pr̄is mei ſymeō qui dediſti
illi gladiū in defenſionē alienige
naꝝ qui violatores extiterūt in co
inquinatōne ſua ꝛ denudauerūt
femur vgīnis in cōfuſionē ꝛ dedi
ſti mulieres illoꝝ ī predā ꝛ filias
illoꝝ in captiuitatē ꝛ oēm predā
in diuiſionē ſuis tuis qui zelaue
runt zelū tuū: ſubuem queſo te do
mine deus me⁹ m̄ vidue. Tu em̄
feciſti priora et illa poſt illa cogi
taſti ꝛ hoc factu; ē qd̄ ipſe voluiſti
Oēs em̄ vie tue pate ſūt et tua iu
dicia in tua ꝓuidētia poſuiſti. Re
ſpice caſtra aſſirioꝝ nunc ſicͭ tūc
caſtra egiptioꝝ videre dignatus
es qn̄ poſt ſuos tuos armati cur
rebant ꝯfidentes in quadrigis et
in eq̄tatu ſuo ꝛ in multitudine bel
latoꝝ. S; aſpexiſti ſup caſtra eoꝝ
ꝛ tenebre fatigauerūt eos. Tenuit
pedes eoꝝ abiſſus ꝛ aque operue
runt eos. Sic fiant et iſti dñe qui
ꝯfidūt in multitudine ſua ꝛ ī cur
rib⁹ ſuis ꝛ in cōtis ꝛ in ſagittis ſu
is ꝛ in lanceis gloriant̄. ꝛ neſciūt
qꝛ tu ipſe es deus nr̄ qui cōteris bel
la ab initio et dñs nomē eſt tibi
Erige brachiū tuū ſicut ab initio
ꝛ alliside virtute; eoꝝ in vtute tua.
Cadat vtus eoꝝ ī iracūdia tua q̄
ꝓmittūt ſe violare ſancta tua et
polluere tabnaculū nominis tui
ꝛ deicere gladio ſuo cornu altaris
tui. Fac dñe ut gladio ꝓprio ei⁹
ſupbia amputet̄. Capiat̄ laqueo
oculoꝝ ſuoꝝ in me ꝛ ꝑcuties eum
ex labijs caritatis mee. Da m̄ ī aīo
ꝯſtantiā ut ꝯtemnā illū et virtu
tē ꝛ euertā illū. Erit ei hoc memo
riale nōis tui cū man⁹ femine de
iecerit eū. Nō em̄ in multitudine ē
vtus tua dñe. neqꝫ in equoꝝ viri
bus voluntas tua. Nec ſupbi ab
initio placuerūt tibi. ſʒ humiliū et
māſuetoꝝ ſemp tibi placuit dep̄
catio. Deus celoꝝ creator aquarū
ꝛ dñs totius creature: exaudi me
miſeꝝ deprecantē; ꝛ de tua miſeri
cordia preſumentē. Memēto dñe
teſtamenti tui ꝛ da verbu; in ore
meo ꝛ in corde meo ꝯſiliū corrobo
ra ut dom⁹ tua ī ſanctificatōne ꝑ
maneat ꝛ omēs gētes agnoſcāt
qꝛ tu es de⁹ ꝛ nō eſt alius p̄ter te.

Factū eſt āt cū ceſ ¶ Ca. x.
ſaſſet clamare ad dñm: ſur
rexit de loco ī quo iacuerat ꝓſtra
ta ad dñm. Vocauitqꝫ abrā ſuā;
ꝛ deſcēdēs in domū ſuā abſtulit a
ſe ciliciū et exuit ſe veſtimētis vi
duitatis ſue. Et lauit corpus ſuū;
ꝛ vnxit ſe mirto optimo ꝛ diſcri
minauit crinē capitis ſui et impo
ſuit mitrā ſup caput ſuū ꝛ induit
ſe veſtimētis iocunditatis ſue. Et
iduit ſādalia pedib⁹ ſuis. aſſum
pſitqꝫ dextraliola ꝛ lilia ꝛ inaures
ꝛ anulos ꝛ oībus ornamētis ſuis
ornauit ſe. Cui etiā dñs contulit
ſplēdorē. qm̄ omnis iſta ꝯpoſitio
nō ex libidine. ſʒ ex vtute pēdebat

Et ideo dñs hanc in illã pulchritudinẽ ãpliauit ut in compabili decore omniũ oculꝭ appareret. Imposuit itaqꝫ abre sue ascopaz vini ⁊ vas olei ⁊ polentã ⁊ lapates et panes ⁊ caseum ⁊ ꝓfecta est. Cũqꝫ venisset ad portas ciuitatis inuenerũt expectãtem oziam ⁊ pſbiteros ciuitatis. Qui cu; vidissent eam stupentes mirati sunt nimis pulchritudinẽ ei⁹. Nihil tñ interrogãtes eã dimiserũt transire dicentes. De⁹ patrũ nostrorũ det tibi gratiã ⁊ omne consiliũ cordis tui sua virtute corroboret et glorietur sup te iħrl'm ⁊ sit nomẽ tuu; in numero sanctorũ ⁊ iustorũ. Et dixerunt hij qui illic erant omnes vna voce fiat fiat. Judith vero orans dñm transiuit p portas ipsa ⁊ abra eius. Factũ est autẽ cu; descenderet montem circa ortũ diei occurrerũt ei exploratores assiriorum ⁊ tenuerũt eam dicentes. Vnde venis aut quo vadis. Que rñdit. Filia sum hebreorum. Ideo ego fugi a facie eorum quoniam futurũ agnoui qꝫ denturvobis in depredacõem. pro eo qꝫ cõtemnẽtes vos noluerũt vltro tradere se ipsos ut inuenirent misericordiã in conspectu vestro. Hac de causa cogitaui mecũ dicens. Vadã ad faciem pncipis holofernis ut indicem illi secreta illorũ ⁊ ostendam illi quo aditu possit obtinere eos ita ut non cadat vir vn⁹ de exercitu eius. Et cũ audissent viri illi vba ei⁹ cõsiderabãt faciem eius et erat in oculis eoꝝ stupor qm̃ pulchritudinẽ eius mirabãt nimis. Et dixerũt ad ea;. Conseruasti animã tuã eo qꝫ tale repperisti cõsiliu; ut descẽderes ad dominũ nostru;. Hoc aute; scias quonia; cũ steteris in conspectu eius bene tibi fati et ⁊ eris gratissima in corde eius. Duxerũtqꝫ illam ad tabnaculum holofernis nunciãtes eam. Cũqꝫ intrasset ante faciẽ eius stati captus est in suis oculis holofernes. Dixerũtqꝫ ad eu; satellites eius. Quis ɔtemnat populũ hebreorũ q̃ ta; decoras mulieres hñt ut nõ pro hijs merito pugnare contra eos debeam⁹. Vidẽs itaqꝫ iudith holofernem sedentem in conopeo qđ erat ex purpura ⁊ auro ⁊ smaragdo ⁊ lapidib⁹ preciosis intextũ ⁊ cũ in faciem ei⁹ inĩdisset adorauit eum ꝓsternens se sup terrã ⁊ eleuauerũt eã serui holofernis iubente dño suo. ¶ Ca. xi.

Tunc holofernes dixit ei. Eq̃ animo esto ⁊ noli pauere i corde tuo quonia; ego nunq̃ nocui viru; qui voluit seruire nabuchodonosor regi. Populus aute; tuus si non ɔtempsisset me nõ alleuassem lanceam meam sup eu;. Nunc aute; dic mihi qua ex causa recessisti ab illis ⁊ placuit tibi vt venires ad nos. Et dixit illi iudith. Sume verba ãcille tue quoniam si secutus fueris verba ancille tue perfectam rem faciet dominꝰ tecum. Viuit enim nabuchodonosor rex terre et viuit virtus eius que est in te ad correpcõem omniũ animarũ erranciũ. quoniam nonsolum homines seruient illi p te sed ⁊ bestie agri obtemperant illi. Nunciatur enĩ animi tui industria vniuersis gentibus

⁊ indicatuꝫ ē oī ſeculo qm̄ tu ſolꝰ
bonꝰ ⁊ potens es in om̄i regno eiꝰ
et diſciplina tua oībus ꝓuincijs
p̄dicat. Nec hoc latet qd̓ locutus
ē achior. nec illud ignorat̃ qd̓ ei
iuſſeris euenire. Cōſtat em̄ deum
nr̄m ſic peccatis offenſū vt māda
uerit ꝑ ꝓphetas ſuos ad populū ꝙ
tradat euꝫ ꝓ peccatis ſuis. Et qm̄
ſciūt ſe offendiſſe deū ſuū filij iſrl̓
tremor tuus ſup ipſos ē. Inſuper
etiā fames inuaſit eos ⁊ ab aridi
tate aque iam int̃ mortuos cōpu
tant̃. Deniqꝫ hoc ordinant vt int̃
ficiant pecora ſua ⁊ bibant ſāgui
nē eorū ⁊ ſancta dn̄i ſui que prece
pit deus nō cōtingi in frumēto vi
no ⁊ oleo. Hec cogitauerūt impē
dere ⁊ volūt ꝯſumere que nec ma
nibꝰ deberent cōtingere. Ergo qm̄
hec faciūt certū eſt ꝙ in ꝑdicōem
dabūt̃. Qd̓ ego ancilla tua ꝯgno
ſcens fugi ab ill̓ et miſit me dn̄s
hec ipā nūtiare tibi. Ego em̄ ancil
la tua deū colo etiā nunc apud te
⁊ exiet ācilla tua ⁊ orabo deū ⁊ di
cet m̄ qn̄ eis reddat peccatū ſuū ⁊
veniens nuntiabo tibi ita vt ego
adducā te ꝑ mediā ihrl̓m. Et ha
bebis oēm ꝓpl̓m iſrl̓ ſicut oues q̄
bus non ē paſtor ⁊ non latrabit
vel vnus cōtra te. qm̄ hec mihi di
cta ſūt ꝑ ꝓuidentiaꝫ dei. Et qm̄ ira
tus eſt illis deus hec ipā miſſa ſū
nūtiare tibi. Placuerūt aūt om̄a
v̂ba hec coram holoferne ⁊ coraꝫ
pueris eiꝰ ⁊ mirabātur ad ſapiē
tiā eius ⁊ dicebāt alter ad alteꝝ.
Nō ē talis mulier ſup terrā ī aſpe
ctu in pulchritudine ⁊ ī ſenſu ver
borū. Et dixit ad illaꝫ holofernes.
Bn̄fecit deus qui miſit te ante po
pulū vt des illū tu in manibꝰ nr̄is
Et qm̄ bō eſt ꝓmiſſio tua: ſi fecerit
m̄ hoc: deus tuus erit ⁊ meꝰ deus ⁊
tu ī domo nabuchodonoſor mag̃
eris ⁊ nomē tuuꝫ nominabitur in
vniuerſa terra. ¶ Ca. xij.

Tunc iuſſit eam introire vbi
repoſiti erant theſauri eiꝰ et
iuſſit illic manere eā ⁊ ꝯſtituit q̄d
daret̃ illi de ꝯuiuio ſuo. Cui reſpō
dit iudith ⁊ dixit. Nūc nō potero
māducar̃e ex hijs q̄ m̄ precipis tri
bui ne veniat ſup me offenſio. Ex
hijs aūt que m̄ detuli māducabo
Cui holofernes ait Si defecerint ti
bi iſta que tecuꝫ detuliſti: quid fa
ciemꝰ tibi. Et dixit iudith. Viuit
aīa tua dn̄e meꝰ. qm̄ nō expēdet
om̄a hec ancilla tua. donec faciat
deus in manu mea hec que cogita
ui. Et induxerūt illā ſui eius in ta
bernaculū q̊ preceperat ⁊ pecijt dū
ītroiret vt daretur ei copia nocte
⁊ an̄ lucē egredi foras ad oracōeꝫ
⁊ dep̄cādi dn̄m. Et p̄cepit cubicu
larijs ſuis vt ſicut placeret illi exi
ret ⁊ introiret ad orandū deū ſuū
ꝑ triduū. Et exibat noctibꝰ in val
leꝫ bethulie ⁊ baptiſabat ſe in fō
te aque. Et vt aſcendebat orabat
dn̄m deū iſrl̓ vt dirigeret viā eiꝰ
ad liberatiōeꝫ ꝓpli ſui. Et introiēs
mūda manebat in tabnaculo vſ
qꝫ dū accipet eſcā ſuaꝫ in veſperū
⁊ factū eſt quarta die holofernes
fecit cenaꝫ ſuis ſuis ⁊ dixit ad va
gao eunuchum. Vade ⁊ ſuade he
breā illā vt ſponte ꝯſentiat habi
tare mecū. Fedū eſt ei apud aſſi
rios ſi femina irrideat viꝝ agēdo
vt immunis ab eo trāſeat. Tūc in
troiuit vagao ad iudith ⁊ dixit

Non vereaẗ bona puella introire
ad dñm meũ ut honorificeẗ ante
faciem eiꝰ ⁊ mãducet cum eo ⁊ bi
bat vinũ ĩ iocũditate Cui iudith
rñdit. Que ego ſũ ut cõtradicã do
mino meo. Omne qḋ erit añ ocu
los eiꝰ bonũ ⁊ optimũ faciã. Quic
q̃d autē illi placuerit hoc m̃ erit
optimũ õibꝰ diebꝰ vite mee. Et
ſurrexit et ornauit ſe veſtimento
ſuo ⁊ ingreſſa ſtetit añ faciẽ eius
Cor autẽ holofernis ꝯcuſſum eſt:
erat em̃ ardẽs in ꝯcupiſcencia eiꝰ
Et dixit ad eam holofernes. Bibe
nũc ⁊ accũbe in iocũditate: qm̃ in
ueniſti gratiã corã me. Et dixit iu
dith. Bibã dñe qm̃ magnificata
eſt aĩa mea hodie pre õibꝰ die
bꝰ meis. Et accepit ⁊ mãducauit
⁊ bibit corã ipſo ea q̃ parauerat
illi ancilla eius. Et iocundꝰ factus
ẽ holofernes ad eã bibitq; vinum
multum nimis quãtũ nunq̃ bibe
rat in vita ſua. ¶ Ca. xiij.

Ut autē ſero factũ eſt feſtia
uerũt ſerui illiꝰ ad hoſpicia
ſua ⁊ ꝯcluſit vagao oſtia cubicu
li ⁊ abijt. Erãt autẽ oẽs fatigati a
vino. Eratq; iudith ſola in cubi
culo. Porro holofernes iacebat ĩ
lecto nimia ebrietate ſopitꝰ Dixit
q; iudith puelle ſue ut ſtaẽt foris
ante cubiculū ⁊ obſeruaret. Ste
titq; iudith añ lectū orans cũ la
crimis ⁊ labiorũ motu in ſilentio
dicẽs. Cõfirma me dñe deꝰ iſrl̃ ⁊
reſpice in hac hora ad opa manu
um mearū: ut ſicut ꝓmiſiſti ihrlm
ciuitatẽ tuam erigas ⁊ hoc qḋ cre
dẽs p te poſſe fieri cogitaui pficiã
Et cũ hec dixiſſ; acceſſit ad colũnã
q̃ erat ad caput lectuli eiꝰ ⁊ pugi
onẽ eiꝰ q̃ i ea ligatꝰ pẽdebat exſol
uit. Cũq; euaginaſſ; illũ apphen
dit comã capitis eiꝰ ⁊ ait. Confir
ma me dñe deꝰ in hac hora. Et per
cuſſit bis in ceruicẽ eiꝰ ⁊ abſcidit
caput eiꝰ et abſtulit canopeũ eiꝰ
a colũnis ⁊ euoluit corpꝰ eiꝰ trun
cum. Et poſt puſillũ exiuit ⁊ tradi
dit caput holofernis ancille ſue ⁊
iuſſit ut mitteret illud in perã ſuã
Et exierunt due ſm̃ conſuetudinẽ
ſuã quaſi ad oracõnẽ ⁊ trãſiert ca
ſtra ⁊ gyrãtes vallẽ venerũt ad
portã ciuitatis Et dixit iudith a lõ
ge cuſtodibꝰ murorū. Aperite por
tas qm̃ nobiſcũ ẽ deꝰ qui fecit vir
tutẽ in iſrl̃. Et factum eſt cũ audiſ
ſent viri vocẽ eius vocauerũt preſ
biteros ciuitatis. Et concurrerunt
ad eam omnes a minimo vſq; ad
maximũ: qm̃ ſperauerũt eã iam nõ
eẽ venturã. Et accendentes lumina
ria cõgirauerũt circa eam vniuer
ſi Illa autẽ aſcendẽs in eminencio
rem locũ iuſſit fieri ſilentiũ. Cũq;
õnes tacuiſſent dixit iudith Lau
date dñm deũ noſtrū q̃ nõ deſeruit
ſperantes in ſe ⁊ in me ancilla ſua
adimpleuit miſericordiã ſuã quã
promiſit domui iſrl̃ ⁊ interfecit in
manu mea hoſtẽ populi ſui ĩ hac
nocte. Et pferẽs de pera caput ho
lofernis oñdit ill' dicens. Ecce ca
put holofernis pñcipis militie aſ
ſiriorū Et ecce canopeũ illiꝰ ĩ q̃ recũ
bebat ĩ ebrietate ſua vbi ⁊ p manũ
femine pcuſſit illũ dñs deꝰ nr̃. Vi
uit ãt ipſe dñs qm̃ cuſtodiuit me
angelꝰ eiꝰ ⁊ hinc euntẽ ⁊ ibi ꝯmo
rantẽ ⁊ inde huc reuertentẽ ⁊ nõ p
miſit me dñs ãcillã ſuã coinq̃nal
ſ polluciõe pcti reuocauit me vobꝭ

gaudentē in victoria sua·ī euasio
ne mea·in liberacōne vr̄a· Cōfite
amur illi oēs qm̄ bonus qm̄ in se
culū misericordia ei9· Vniūsi aūt
adorantes dn̄m dixerūt ad eam·
Bn̄dixit te dn̄s in vtute sua qui p
te ad nihiluz redegit inimicos no
stros· Porro ozias pnceps popu
li israhel dixit ad eā Benedicta es
tu filia a dn̄o deo excelso pre omni
bus mulieribz sup terrā· Bn̄dict9
dn̄s qui creauit celū ⁊ terrā qui te
direxit ī vulnera capitis pncipis
inimicoꝝ nr̄oꝝ· qz hodie nomen
tuum ita magnificauit vt nō rece
dat laus tua de ore hoīm qui me
mores fuerint vtutis dn̄i in etnū
ꝓ quib9 nō pepcisti aīe tue ꝓpter
angustias ⁊ tribulatiōez generis
tui· sz subuenisti ruine añ cōspectū
dei nostri· Et dixit oīs pp̄ls fiat fi
at· Porro achior vocatus venit·
Et dixit ei· Deus israhel cui tu testi
moniuz dedisti qz vlciscat̄ se de ini
micis suis· ipse caput oīm incredu
loꝝ incidit in hac nocte in manu
mea· Et vt pbes qz ita est· Ecce ca
put holofernis qui in ɔteptu sup
bie sue deū israhel ɔtempsit ⁊ tibi
interitū minabat̄ dicēs· Cū capt9
fuerit pp̄ls isrl̄ gladio pforari p̄
cipiā latera tua· Videns āt achior
caput holofernis angustiat9 pre
pauore cecidit in fatiē suā sup ter
rā et estuauit aīa ei9· Postea ve
ro q̄ resūpto spū recreatus est· p
cidit ad pedes eius ⁊ adorauit eaz
et dixit· Benedicta tu a deo tuo in
omni tabernaculo iacob· quoniā
in omni gente q̄ audierit nomen
tuum magnificabitur super te de9
israhel.

¶ Ca·xiiij·

Dixit aūt iudith ad oēm po
pulū· Audite me frēs Suspē
dite caput hoc sup muros nr̄os ⁊
erit cum exierit sol· accipiat vnus
quisqz arma sua ⁊ exite cū impetu
nō vt descēdatis deorsū sed q̄si im
petū facientes· Tūc exploratores
necesse erit vt fugiāt ad pncipez
suū excitandū ad pugnam· Cūqz
duces eoꝝ cōcurrerint ad tabna
culū holofernis ⁊ inuenerint eum
truncū in suo sāguine volutatuz de
cidet sup eos timor· Cūqz ɔgnoue
ritis fugere eos ite post illos secu
ri· qm̄ dn̄s ɔteret eos sub pedib9
vr̄is Tūc achior videns virtutem
quā fecit de9 israhel relicto gentili
tatis ritu credidit deo ⁊ circūcidit
carnez prepucij sui et apposit9 est
ad populū isrl̄ et oīs successio ge
neris ei9 vsqz in hodiernū diem·
Mox aūt vt ortus est dies suspen
derūt sup muros caput holofernis
Accepitqz vnusqsqz vir arma sua
⁊ egressi sūt cū grandi strepitu ⁊
vlulatu· Q̄d videtes exploratores
ad tabnaculuz cucurrerūt· Porro
hij qui in tabnaculo erāt venien
tes ⁊ añ ingressum cubiculi pstre
pentes excitandi grā inquietudi
nē arte moliebant̄ vt nō ab exci
tantibus sz a sonātib9 holofernes
euigilaret· Null9 ei audebat cubi
culū vtutis assyrioꝝ pulsando ā
intrando apire· Sed cuz venissent
ei9 duces ac tribuni et vniūsi ma
iores exercitus assyrioꝝ dixerūt cu
bicularijs· Intrate ⁊ excitate illū
qm̄ egressi mures de cauernis suis
ausi sunt ꝓuocare nos ad preliū
Tunc ingressus vagao cubiculū
ei9 stetit añ cortinā ⁊ plausū fecit

manibꝰ ſuis, ſuſpicabat̄ enī illum
cū iudith dormire. Sʒ cum nullū
motū iacētis ſenſu aurium caperet
acceſſit ꝓximans ad cortinā ⁊ ele
uans eā: vidit cadauer abſqꝫ ca
pite holofernis in ſuo ſāguine ta
befactū iacē ſup terrā: exclamauit
voce magna cū fletu ⁊ ſcidit veſti
mēta ſua. Et igreſſus tabernaculū
iudith nō inuenit eā. Et exiliuit
foras ad ꝑplm ⁊ dixit. Vna muli
er hebrea fecit cōfuſionē in domo
regis nabuchodonoſor. Ecce enim
holofernes iacet ī terra ⁊ caput eiꝰ
nō eſt ī illo. Qd cū audiſſent prī
cipes v̄tutis aſſiriorū: ſciderūt ōnes
veſtimēta ſua et ītolerabil' timor
⁊ tremor cecidit ſup eos ⁊ turbati
ſūt aīi eorꝝ valde. Et factꝰ ē clamor
incōpabil' ī medio caſtrorū eorū.

¶ Ca. xv.

CVnqꝫ oīs
exercitꝰ decollatū holofernē
audiſſet: fugit mens et ꝯſiliū ab
eis ⁊ ſolo tremore ⁊ metu agitati
fuge p̄ſidiū ſumūt: ita ut nullus
loq̄ret̄ cū ꝓximo ſuo. ſʒ inclinato ca
pite relictis ōmibꝰ euadere feſtina
bant hebreos q̊s armatos ſup ſe
venire audierāt: fugiētes p vias
cāporū ⁊ ſemitas colliū. Vidētes
itaqꝫ filij iſrl' fugiētes ſecuti ſūt il
los. deſcenderūtqꝫ clangētes tubis
⁊ vlulātes poſt ipſos. Et quoniā aſſi
rij nō adunati in fugā ibant p̄ci
pites. filij autē iſrl' vno agmīe p
ſequētes debilitabāt oēs quos ī
uenire potuiſſent. Miſitqꝫ ozias nū
tios p oēs ciuitates ⁊ regiōes iſrl'.
Oīs itaqꝫ regio ōmiſqꝫ vrbs electā
iuuentutē armatā miſit poſt eos
⁊ pſecuti ſūt eos ī ore gladij quo
uſqꝫ peruenirēt ad extremitatē fi
niū ſuorꝝ. Reliqui autē qui erāt in
bethulia ingreſſi ſūt caſtra aſſiri
orū ⁊ predā quā fugiētes aſſirij
reliquerāt abſtulerūt ⁊ onuſtati
ſūt valde. Hij vero q̄ victores reuſi
ſūt ad bethuliā ōnia q̄ erant illo
rū abſtulerūt ſecū: ita ut nō eſſet
numerꝰ in pecoribꝰ in iumentis ⁊
vniuerſis mobilibꝰ eorū ut a mi
nimo vſqꝫ ad magnū omēs diui
tes fierent de p̄dacōibꝰ eorꝝ. Jo
achī aūt ſūmꝰ pōtifex de ihrlm veīt
in bethuliā cū vniūſis preſbiteris
ſuis ut videret iudith. Que cū exiſ
ſet ad illū bndixerūt illā omnes
vna voce dicentes. Tu gloria ihe
ruſalē. tu leticia iſrl'. tu honorificē
tia ꝑpli noſtri: q2 feciſti viriliter ⁊
ꝯfortatū ē cor tuū eo q2 caſtitatē
amaueris ⁊ poſt virū tuū alterum
neſcieris. ideo ⁊ manꝰ domini con
fortauit te et ideo eris bndicta in
eternū. Et dixit ōnis ꝑplus fiat fi
at. Per dies autē triginta vix col
lecta ſūt ſpolia aſſiriorꝝ a ꝑplo iſrl'.
Porro autē vniuerſa que holofer
nis peculiaria fuiſſe ꝓbata ſūt: de
derunt iudith in auro ⁊ argēto ⁊
veſtibꝰ ⁊ gemmis ⁊ oī ſuppellecti
li et tradita ſūt ōnia illi a ꝑplo. Et
oēs populi gaudebant cū mulie
ribꝰ ⁊ virginibꝰ ⁊ iuuenibꝰ in or
ganis ⁊ citharis.

¶ Ca. xvi.

TVnc cantauit canticum hoc
dn̄o iudith dicens. Incipi
te dn̄m in tympanis cātate dn̄o ī
cymbalis. Modulamini illi pſal
mū nouū exultate ⁊ inuocate no
mē eiꝰ. Dn̄s conterens bella dn̄s
nomē ē illi. Qui poſuit caſtra ſua
in medio populi ſui ut eripet nos
de manu ōniū inimicorū noſtrorꝝ

Venit assur ex montibꝰ ab aqlo
ne in multitudie fortitudinis sue
cuiꝰ multitudo obturauit torrẽtes
⁊ equi eoꝝ cooperuerũt valles. Di
xit se incensurũ fines meos ⁊ iuue
nes meos occisurũ gladio. Infan
tes meos dare in predã ⁊ v̄gines
in captiuitatẽ. Dn̄s aũt ōmipotẽs
nocuit eum ⁊ tradidit eũ in manꝰ
feminee ⁊ ɔfudit eũ. Nõ em̄ cecidit
potens eoꝝ a iuuenibus. nec filij
tytan pcusserũt eũ. Nec excelsi gi
gantes imposuerũt se illi. ſꝫ iudith
filia merari i ſpetie faciei sue diſſol
uit eum. Exuit em̄ se veſtimenta vi
duitatis ⁊ induit se veſtimenta le
ticie i exultatõe filioꝝ iſrl. Unxit
fatiẽ suam vngento colligauit cin
cinnos suos mitra ad decipiendũ
illum. Sandalia eius rapuerũt ocu
los eiꝰ. pulchritudo eiꝰ captiuam
fecit aĩam eiꝰ. amputauit pugio
ne ceruicẽ eius. Horruerũt pſe con
ſtantiã eiꝰ ⁊ medi audaciam eius.
Tũc vlulauerũt castra aſſyrioꝝ
qñ apparuerũt humiles mei: are
ſcentes in siti. Filij puellaꝝ pun
xerũt eos ⁊ sicut pueros fugientes
occiderunt eos: perierunt in p̄lio a
fatie dn̄i dei mei: ymnum cãtemus
dño. ymnũ nouũ cantemꝰ deo no
ſtro. Adonai dñe magnꝰ es tu et
p̄clarus in v̄tute ⁊ quẽ supare ne
mo pōt. Tibi seruiat oĩs creatura
tua. q2 dixisti et facta sunt. misisti
ſpm̄ tuũ ⁊ creata sũt et nõ eſt qui
reſiſtat voci tue. Mõtes a funda
mentis mouebũtur cũ aquis. pe
tre sicut cera liqueſcẽt añ fatiẽ tuã
Qui aũt timẽt te magni erũt apud
te p oĩa. Ve genti insurgẽti sup
genꝰ meũ. Dn̄s em̄ oĩpotens vin
dicabit in eis in die iudicij viſita
bit illos. Dabit eĩ ignẽ ⁊ vermes
in carnes eoꝝ vt vrant̄ ⁊ sentiãt
vſq₃ in sempit̄nũ. Et factũ eſt poſt
hec oĩs pp̄lus poſt victoriã venit
in ihrlm adorare dñm ⁊ mox vt pu
rificati sũt obtulerunt omes holo
causta et vota et repromiſſiones
suas. Porro iudith vniuſa vasa
bellica holofernis que dedit illi po
pulus ⁊ canopeum qđ ipſa ſuſtule
rat posuit i anathema obliuiõis
Erat aũt pp̄lus iocũdꝰ ſcđm fatiẽ
sanctoꝝ ⁊ p tres menses gaudiũ
huiꝰ victorie celebrãtũ ẽ cũ iudith
Poſt dies autẽ illos vnuſquiſq₃
rediit in sua ⁊ iudith magñficata
eſt in bethulia ⁊ p̄clarior erat vni
uerse terre iſrahel. Erat etiam v̄tuti
caſtitatis adiũcta ita vt nõ ɔgno
ſceret virũ oĩbꝰ diebꝰ vite sue. ex
quo defũctus ẽ manaſſes vir eius
Erat aũt diebꝰ feſtis pcedens cum
magna gl̄ia. Mãsit aũt in domo
viri sui ãnos centũqñq₃ ⁊ dimisit
abrã suam liberã ⁊ defuncta ẽ ac se
pulta cum viro suo in bethulia. lu
xitq₃ illam oĩs populꝰ diebꝰ ſeptẽ.
In oĩ aũt ſpatio vite eius nõ fuit
qui pturbaret iſrahel ⁊ poſt mortẽ
eiꝰ annis multis. Dies autẽ victo
rie huiꝰ feſtiuitatis ab hebreis in
numero sanctoꝝ dierũ accipit̄ et
colit̄ a iudeis ex illo tempore vſq₃
in presentem diem.

Explicit liber Judith ſcđm
Jheronimũ

Incipit prologus in li
brum heſter.

Librū hester varijs
trāslatoribꝰ cōstat
esse vitiatū quē ego
de archiuis hebreo
rū reuelās verbum
e verbo expressiꝰ transtuli. Quem
librꝝ editio vulgata laciniosis hic
inde vborū funibꝰ trahit: addens
ea que ex tempe dici poterāt et au
diri sicut solitū est scolaribꝰ disci
plinis sumpto themate excogita
re quibꝰ verbis vti potuit q̄ iniuri
am passus ē vel ille qui iniuriam
fecit. Vos autē o paula et eusto
chium qm̄ et bibliothecas hebre
orū studuistis intrare et interpre
tū certamia cōprobastis: tenētes
hester hebraicū librꝝ p singula v
ba nostrā translationē aspicite:
ut possitis agnoscē me nihil etiā
augmentasse addēdo. sed fideli te
stimoīo simplicit sicut in hebreo
habetur. historiā hebraicā latine
lingue tradidisse. Nec affectamꝰ
laudes hominū nec vitupacōnes
expauescimꝰ. deo enī placere curā
tes: minas hoīm penitus nō time
mus. qm̄ deus dissipat ossa eorū
qui hominibus placere desiderāt
et sm apostolū qui eiusmodi fūt:
serui xpi esse nō possunt. Rursum
i libro hester alphabetū ex minio
vsq ad theta lrām fecimꝰ diuers
in locis volentes sc; septuaginta
interpretū ordinē p hec insinuare
studioso lectori. Nos eī iux morē
hebraicū ordinē ṗsequi etiam in
septuaginta edicōne maluimus.

Explicit plogus. Incipit
liber hester. Ca. pmū.

In diebꝰ assueri q̄ regnauit ab in
dia vsq ethiopiā sup cētū vigīti
septē ṗuītias qū sedit i solio reg
ni sui: susa cīuitas regni eiꝰ exordiū
fuit. Tercio igit āno iperij sui fece
rat grāde cōuiuiū cūctis pncipibꝰ
et pueris suis fortissimis psarū et me
dorū iclitis et pfectis ṗuītiarū corā
se: ut ondēret diuitias glie rēgni sui
ac magtudinē atq iactātiā potētie
sue multo tpe: cētū videlic; et octo
gīta diebꝰ. Cūq̄ iplerent dies cō
uiuij iuitauit oēm populū q̄ inuē
tus ē i susis a maximo vsq ad mi
nimū et iussit septē diebꝰ cōuiuiū
preparari i vestibulo orti et nemoris
qd regio cultu et manu cōsitū erat
Et pendebāt ex ōni parte tentoria
aerei coloris et carbasini ac iacin
ctini: sustētata funibꝰ bissinis atq
purpureis q̄ eburneis circulis in
serti erant et colūnis marmoreis
fultiebāt. Lectuliq̄ aurei et argētei
sup pauimētū smaragdīo et pario
stratū lapide dispositi erāt qd mi
ra varietate picturā decorabat. Bi
bebāt āt q̄ inuitati erāt aureis po
culis et alijs atq alijs vasis cibi i
ferebant. Vinū q̄ ut magficētia
regia dignū eāt abūdās et pcipu
um ponebat: nec erat q̄ nolētes
cogēt ad bibēdū s; sic rex statueāt
ṗponēs mēsis singulos de pncipi
bꝰ suis ut sumēt vnꝰ q̄sq qd vellz
Vasthi q̄ regina fec cōuiuiū femia
rū i palacō vbi rex assuerꝰ manē
cōsueuerat. Itaq die septīo cū rex
eēt hilarior et post nimiā pocōnē i
caluissz mero: precepit mauma et
bazatha et ārbōa et bagatha et ab
gatha et zarath et carchas septē
eunuchis q̄ i ɔspcū eiꝰ mīstrabāt

vt introducerent vasthi reginã
corã rege· posito super caput eius
dyademate vt ostenderet cũctis pp̃lis
⁊ principibꝫ eius pulchritudinẽ.
Erat eĩ pulchr̃ valde· Que renuit
et ad regis imperiũ quod p eunu
chos mãdauerat venire ɔtempsit·
Vñ iratus rex ⁊ nimio furore suc
census: interrogauit sapientes q̃
ex more regio semp ei adherebãt
⁊ illoꝝ faciebat cũcta cõsilio· sciẽ
tium leges ac iura maiorũ· erant
aũt primi ⁊ ꝓximi charsena ⁊ ze
thar ⁊ admatha ⁊ tharsis ⁊ ma
res ⁊ marsena ⁊ mamucha septẽ
duces psarũ atqꝫ medorũ q̃ vide
bãt faciẽ regis ⁊ primi pt⁹ eũ resi
dere soliti erãt cui sententie vasthi
regina subiaceret que assueri regis
imperiũ qđ per eunuchos manda
uerãt facere noluisset· Rñditqꝫ ma
mucha audiẽte rege atqꝫ pñcipi
bus· Nõ solũ regẽ lesit regina va
sthi sed om̃s populos ⁊ pñcipes
qui sũt in cũctis ꝓuinciis regis as
sueri· Egredietur eñ sermo r̃gine
ad om̃es mulieres vt ɔtẽnant vi
ros suos et dicant· Rex assuerus
iussit vt regina vasthi itraret ad
eum ⁊ illa noluit atqꝫ hoc exẽplo
om̃es pñcipũ ɔiuges psarũ atqꝫ
medoꝝ paruipẽdent imperia mari
torũ· Vñ regis iusta est indigna
tio· Si tibi placet egrediat̃ edictũ
a facie tua ⁊ scribatur iuxta legeꝫ
psaꝝ atqꝫ medoꝝ quã preteriri il
licitũ ẽ vt nequaq̃ vltra vasthi
ingrediat̃ ad regeꝫ sed regnum il
li⁹ altera que melior ẽ illa accipi
at. ⁊ hoc in om̃e qđ altissimũ est
ꝓuintiarũ tuarũ diuulgetur iperi
um ⁊ cũcte vxores tã maioꝝ q̃ mi
noꝝ deferãt maritis suis honoreꝫ
Placuit ɔsiliũ eius regi ⁊ pñcipi
bus· Fecitqꝫ iuxta cõsiliũ mamu
cha ⁊ misit epistolas ad vniuer
sas prouintias r̃gni sui vt queqꝫ
gens audiẽ ⁊ legẽ poterat diuer
sis linguis ⁊ l̃ris· esse viros prin
cipes ac maiores in domib⁹ suis ⁊
hoc p cũctos pp̃los diuulgari.

His ita gestis post Ca·ii·
q̃ r̃gis assueri indignatio de
ferbuerat recordata ẽ vasthi que
fecisset vel que passa esset dixeritqꝫ
pueri r̃gis ac ministri ei⁹· Querã
tur regi puelle virgines ac specio
se ⁊ mittant̃ qui ɔsiderent p vniu
sas prouintias puellas speciosas
et virgines ⁊ adducãt eas ad ci
uitateꝫ susan ⁊ tradãt in domũ fe
minarũ sub manu egei eunuchi q̃
est ppositus ⁊ custos mulierũ regi
arũ ⁊ accipiãt mũdũ muliebrem
et cetera ad vsus necessaria· Et q̃
cumqꝫ inter om̃es ocul̃ regis pla
cuerit ipsa regnet ꝓ vasthi· Pla
cuit smo r̃gi et ita vt suggesserãt
iussit fieri Erat vir iudeus in susis
ciuitate vocabulo mardoche⁹ filius
iair filii semei· filii cis· de stirpe ie
mini· qui trãslat⁹ fuerãt de iherusa
lem eo tpe quo iechoniã regẽ iu
da nabuchodonosor rex babilo
nis trãstulerãt qui fuit nutrici⁹ fi
lie fratris sui edisse q̃ altero noĩe
vocabatur hester ⁊ vtrũqꝫ paren
teꝫ amiserat: pulchr̃ nimis ⁊ deco
ra facie Mortuisqꝫ patre ei⁹ ac ma
tre mardoch⁹ sibi eã adoptauit i
filiã Cũqꝫ pcrebruisset r̃gis impe
riũ et iux̃ mãdatũ illi⁹ multe pul
chre virgines adducerent̃ susan
⁊ egeo traderent̃ eunucho hester

q₃ int̄ ceteras puellas ei tradita ē
ut ſeruaret̄ i nūero feminaꝝ. Que
placuit ei ꝯ inueīt grāꝫ ī ɔſpcū il
liꝰ ꝯ pcepit eunucho ut acceleraret
mūdū muliebrē et traderet ei ptes
ſuas ꝯ ſeptē puellas ſpetioſiſſiās
de domo regis et tā ipſā ꝙ pediſſe
quas eius ornaret atq₃ excoleret.
Que noluit indicare ei populū et
pr̄iaꝫ ſuam. Mardocheꝰ em̄ prece
pat ei ut de hac re ōmino reticeret.
qui deambulabat q̄tidie an̄ veſti
bulū domꝰ in qua electe virgines
ſeruabātur: curaꝫ agēs ſalutis he
ſter et ſcire volēs q̄d ei accideret.
Cūq₃ autē veniſſꝫ tēpꝰ ſingularū
p ordineꝫ puellaꝝ ut intrarēt ad
regē: expletis ōmibꝰ que ad cultū
muliebreꝫ ptinebāt menſis duo
decimꝰ vtebat̄: ita dūtaxat ut ſex
menſes oleo vngerētur mirtino:
ꝯ alijs ſex q̄buſdaꝫ pigmentis et
aromatibꝰ vterētur. Ingrediētes
q₃ ad regem: quicq̄d poſtulaſſent
ad ornatū ptinens accipiebant:
et ut eis placuerat cōpoſite: de tri
dinio feminaꝝ ad regis cubiculū
tranſiebāt. Et q̄ intrauerat veſpe
egrediebat̄ mane: atq₃ inde in ſe
cūdas edes deducebant̄ q̄ ſb ma
nu ſaſagazi eunuchi erāt q̄ cō cu
binis regis p̄ſidebat nec habebat
poteſtatē ad regē vltra redeundi
niſi voluiſſꝫ rex et eaꝫ venire iuſſiſ
ſet ex noīe. Euoluto autē tpe p or
dinē: inſtabat dies quo heſter fi
lia abiahel frīs mardochei quā ſi
bi adoptauerāt in filiā: deberꝫ intrā
re ad regē. Que nō queſiuit muli
ebrē cultū ſʒ quecūq₃ voluit egeꝰ
eunuchus cuſtos virginū hec ei
ad ornatū tedit. Erat em̄ formoſā
valde et incredibili pulchritudie
ōmū oculis gratioſa et amabilis
videbatur. Ducta ē itaq₃ ad cubi
culū regis aſſueri menſe decimo q̄
vocat̄ thebeth. ſeptimo āno regni
eiꝰ ꝯ adamauit eaꝫ rex plꝰ ꝙ oēs
mulieres. habuitq₃ grāiā et miſe
ricordiā coraꝫ eo ſup ōnes mulie
res et poſuit dyadema regni in ca
pite eius. fecitq₃ eam regnare in lo
co vaſthi. Et iuſſit ɔuiuiū prepa
ri pmagnificū cunctis pncipibus
ꝯ ſeruis ſuis p ɔiunctione et nup
cijs heſter. Et dedit requiem vniūſis
puincijs ac dona largitus ē iuxta
magnificentiā pncipalem. Cūq₃
ſecundo quererētur virgines ꝯ cō
gregarentur: mardocheus mane
bat ad ianuā regis: necdū pdide
rat heſter patriā et populū ſuum
iuxta mādatū eius. Quicq̄d enim
ille pcipiebat obſeruabat heſter
et ita cūcta faciebat ut eo tempore
ſolita erat quo eaꝫ paruulam nu
triebat. Eo igit̄ tēpe quo mardo
cheꝰ ad regis ianuam morabat̄.
irati ſunt bagathā ꝯ thares duo
eunuchi regis qui ianitores erāt
et in primo palacij limine reſide
bant volueruntq₃ inſurgē in regeꝫ
et occidere eum. Qd mardocheum
non latuit. Statiq₃ nuntiauit regi
ne heſter: ꝯ illa regi ex noīe mardo
chei qui ad ſe rem detulerat. Que
ſitum eſt et inuentū ꝯ appenſus ē
vterq₃ eoruꝫ in patibulo. Et iuſſit
rex ut in libro memoriali ſcriberet̄
ut pro vita ſua aliq̄d rependeret ei.
Mādatūq₃ ē hiſtorijs et ānalibꝰ
traditū corā rege. ¶ Ca. iij.

Poſt hec rex aſſuerus exaltauit
Amā filiū amadathi q̄ erat de

stirpe agag ⁊ posuit soliū eius su
p omnes pꝛincipes quos habebat
Cunctiq; serui regis q̄ in foribus
palacij v'sabāt flectebāt genua
⁊ adorabant amā. Sic enī precepe
rat eis impator. Solus mardoche
us nō flectebat genu neq; adora
bat eū. Cui dixerūt pueri regis q̄
ad fores palacij residebāt. Cur p
ter ceteros nō obseruas mādatū
regis. Cūq; hoc crebrius dicerēt
et ille nollet audire nūtiauerunt
aman sciē cupiētes vtrū pseuera
ret in sententia. Dixerat enī eis se
esse iudeū. Qd cum audisset aman
⁊ experimēto pbasset q mardoche
us non sibi flecteret genu nec se
adoraret. iratus ē valde et p nihi
lo duxit in vnū mardocheū mittē
man9 suas. audierat enī q esset
gētis iudee magisq; voluit omem
iudeorū q̄ erāt i regno assueri per
dere nacōem. Mēse primo cui9 vo
cabulū est nisan anno duodecio
regni assueri. missa ē sors i vrnā
q̄ hebraice dr phur corā aman. q̄
die ⁊ quo mense gēs iudeoꝝ debe
ret interfici ⁊ exiuit mēsis duode
cim9 q̄ vocat adar. Dixitq; aman
regi assuero. Est populus p omes
prouintias regni tui dispsus et a
se mutuo sepatus. nouis vtens le
gibus ⁊ cerimonijs. insup ⁊ regis
scita contēnens. ⁊ optime nosti q
non expediat regno tuo vt inso
lescat p licētiam. Si tibi placet de
cerne vt peat. ⁊ decē milia talento
rū appendā archarijs gaze tue.
Tulit ergo rex anulū q̄ vtebatur de
manu sua ⁊ dedit eū aman filio
amadathi de progenie agag ho
sti iudeoꝝ. dixitq; ad eū. Argentū
qd tu polliceris tuū sit de populo
age qd tibi placet. Vocati sūt scri
be regis mēse primo nisan tercia
decima die eiusdē mēsis ⁊ scriptū
ē vt iusserat aman ad oms satra
pas regis ⁊ iudices puinciarū di
uersarūq; gētiū vt queq; gens le
gere poterat ⁊ audire. p varietate
linguaꝝ ex nomie regis assueri ⁊
lre signate ipsius anulo misse sūt p
cursores regis ad vniuersas pro
uintias vt occiderēt atq; delerent
oms iudeos. a puero vsq; ad senē
paruulos ⁊ mulieēs. vno die hoc
ē tercio decīo mensis duodecimi q̄
vocatur adar ⁊ bona eorū diripe
rent. Sūma aūt epistolaꝝ hec fu
it vt oēs puintie scirēt ⁊ pararēt
se ad pdictā diē. Festinabāt cur
sores q̄ missi erāt regis imperiū ex
plere. Statimq; in susis pependit
edictū regis ⁊ amā celebrāte cōui
uiū ⁊ cūctis iudeis q̄ erant in vrbe
flentibus. Ca. iiij.

Que cū audisset mardoche9
scidit vestimēta sua ⁊ indu
tus ē sacco: spargēs cinerē capi
ti ⁊ in platea medie ciuitatis voce
magna clamabat ostēdens ama
ritudinem animi sui ⁊ hoc eiulatu
vsq; ad fores palacij ḡdiēs. Non
enī erat licitū indutū sacco aulā
regis intrare. In omnib9 q̄q; puin
cijs opidis ac locis ad q̄ crudele
regis dogma puenerat: planctus
ingens erat apd iudeos ieiuniū.
vlulatus ⁊ fletus sacco et cinere
multis p stratu vtentib9. Ingressi
aūt sūt puelle hester et eunuchi
nūciaueruntq; ei. Qd audiēs ꝯster
nata ē ⁊ vestē misit vt ablato sac
co iduerent eā. Quā accipe noluit

Accitoq; athach eunucho quem rex miniſtrū ei dederat: precepit ut iret ad mardocheū ⁊ diſceret ab eo cur hoc faceret. Egreſſuſq; athach iuit ad mardocheū ⁊ inuenit eum ſtantē in platea ciuitatis ante oſtium palacij. Qui indicauit ei omnia que acciderant: quō amā pmiſiſſet ut in theſauros regis p iudeorum nece inferret argentum: exemplarq; edicti qd pendebat in ſuſis dedit ei ut regine oſtenderet ⁊ moneret eam ut intraret ad regem ⁊ deprecaretur eū p pplo ſuo. Regreſſus athach nūtiauit heſter omnia que mardocheus dixerat. Que rñdit ei ⁊ iuſſit ut diceret mardocheo. Omnes ſerui regis ⁊ cuncte que ſub ditione eius ſunt norunt prouincie qd ſiue vir ſiue mulier nō vocatus interius atriū regis intrauerit. abſq; vlla cunctatione ſtatim interficiatur: niſi forte rex aureā virgam ad eū tetenderit p ſigno clementie atq; ita poſſit viuere. Ego igitur quō ad regē intrare potero que triginta iam diebus nō ſum vocata ad eū. Qd cū audiſſet mardocheus rurſū mandauit heſter dicēs. Ne putes q animā tuā tm̄ liberes: q in domo regis es pre cunctis iudeis. Si enim nunc ſilueris p aliam occaſionē liberabuntur iudei ⁊ tu ⁊ domus pris tui peribitis Et quis nouit vtrū idcirco ad regnum veneris: ut in tali tpe parareris. Rurſumq; heſter hec mardocheo vba mādauit. Vade ⁊ congrega oēs iudeos quos in ſuſis reperis ⁊ orate p me. Nō comedetis ⁊ nō bibetis tribus diebz ⁊ tribus noctibz ⁊ ego cū ancillulis meis ſimiliter ieiunabo: ⁊ tūc ingrediar ad regē contra legē faciēs non vocata tradēſq; me morti ⁊ periculo. Iuit itaq; mardocheus ⁊ fecit omnia que heſter preceperat.

Ca. v.

Die autē tercio induta ē heſter regalibus veſtimentis ⁊ ſtetit in atrio domus regie qd erat interius contra baſilicā regis. Et ille ſedebat ſup ſoliū ſuum in conſiſtorio palacij contra oſtiū domus. Cumq; vidiſſet heſter reginā ſtantē placuit oculis eius ⁊ extendit contra eam virgā auream quā tenebat manu Que accedens oſculata ē ſummitatē virge eius. dixitq; ad eā rex. Quid vis heſter regina? Que eſt petitio tua? Etiā ſi dimidiā partem regni petieris dabitur tibi. At illa rñdit. Si regi placet obſecro ut venias ad me hodie ⁊ aman tecū ad conuiuiū qd paraui. Statimq; rex: vocate inquit cito amā ut heſter obediat voluntati. Venerūt itaq; rex ⁊ amā ad conuiuiū qd eis regina parauerat. Dixitq; ei rex poſtq vinū biberat abūdāter. Quid petis ut detur tibi ⁊ p quā re poſtulas? Etiā ſi dimidiā partē regni mei petieris impetrabis Cui rñdit heſter. Peticio mea ⁊ preces ſūt iſte. Si inueni in conſpectu regis gratiā ⁊ ſi regi placet ut det mihi qd poſtulo ⁊ meam impleat petitionem: veniat rex ⁊ aman ad conuiuiū qd paraui eis ⁊ cras aperiam regi voluntatē meā. Egreſſus eſt itaq; illo die aman letus ⁊ alacer. Cumq; vidiſſet mardocheū ſedentē ante fores palacij ⁊ non ſolū nō aſſurrexiſſe ſibi ſed nec motū quidē de loco ſeſſionis ſue indignatus ē valde ⁊ diſſimulata ira reuerſus in domū ſuā conuocauit ad ſe amicos ſuos

et zares vxorē ſuā ⁊ expoſuit illis
magnitudinē diuitiaꝝ ſuaꝝ filio
rūq turbā ⁊ quāta eum gloria ſu
p oēs pncipes et ſuos ſuos rex
eleuaſſet Et poſt hec ait· Regiaq
heſter nullū aliū vocauit ad ↄui
uiū cum rege pter me apd quam
etiā cras cū rege pranſurus ſū· Et
cū hec oīa habeā nihil me habere
puto q̄diu videro mardocheum
iudeū ſedētē añ foēs regias· Rñde
rūtq ei zares vxor ei⁹ ⁊ ceteri ami
ci· Iube parari excelſā trabē habē
tē altitudinis qnquaginta cubi
tos ⁊ dic mane regi ut appendat
ſup eā mardocheus ⁊ ſic ibis cū re
ge letus ad ↄuiuiū· Placuit ei cō
ſiliū ⁊ iuſſit excelſā pparari crucē·

Octē illā duxit rex ¶ Ca·vi.
inſomnē iuſſitq ſibi afferri
hiſtorias ⁊ annales priorū tempo
rū Que cū illo preſēte legerētur vē
tum ē ad illuz locuz vbi ſcriptum
erat quō nūtiaſſet mardocheus i
ſidias bagathā et thares eunu
choꝝ regē aſſuerū iugulaē cupiē
tiū· Qd cū audiſſet rex ait· Quid
p hac fide honoris ac pmij mardo
cheus conſecutus ē· Dixerūt ei ſer
ui illi⁹ ac miniſtri· Nihil omnino
mercedis accepit· Statiq; rex· q̄s
eſt inqt in atrio· Aman q̄ppe ite
rius atriū dom⁹ regie intrauerat
ut ſuggereꝫ rēgi ⁊ iuberet mardo
cheū affigi patibulo qd ei fuerat
prepatū· Rñderūt pueri· Amā ſtat
in atrio· Dixitq rex· Ingrediatur·
Cūq eſſet ingreſſus ait illi· Quid
debet fieri viro quē rex honoraē de
ſiderat· Cogitās aūt in corde ſuo
aman ⁊ reputās q nullū aliū rex
ñ ſe vellet honoraē· rñdit· Homo
quē rex honoraē cupit deb; indui
veſtib⁹ regijs ⁊ imponi ſup equū
q̄ de ſella regis eſt ⁊ accipe rēgium
dyadema ſup caput ſuū ⁊ pm⁹ de
regijs pncipib⁹ ac tyrānis tene
at equū eius ⁊ p plateā ciuitatis
incedēs clamet ⁊ dicat Sic honoā
bitur quēcunq rex voluerit hono
raē· Dixitq; ei rex· Feſtina ⁊ ſūpta
ſtola ⁊ equo fac ut locut⁹ es mar
docheo iudeo q̄ ſedet añ foēs pala
cij Caue ne q̄cq̄ de hijs que locu
tus es pretermittas· Tulit itaq;
aman ſtolam ⁊ equū indutumq;
mardocheū in platea ciuitatis ⁊ i
poſituz equo precedebat atq; cla
mabat· Hoc honore cōdign⁹ eſt
quemcunq rex voluerit honoraē
Reuerſuſq ē mardoche⁹ ad ianu
am palacij ⁊ aman feſtinauit ire
in domū ſuā lugēs ⁊ opto capite
narrauitq zares vxori ſue et ami
cis oīa q̄ eueniſſent ſibi· Cui rñde
runt ſapiētes quos habebat i cō
ſilio ⁊ vxor eius· Si de ſemine iude
orū eſt mardocheus añ quez cade
re cepiſti· non ei poteris rēſiſtē ſed
cades in ↄſpectu eius· Adhuc illis
loquentib⁹ venerunt eunuchi re
gis ⁊ citō eū ad ↄuiuiū qd rēgina
parauerat pergere cōpulerunt·

Intrauit itaq rex ¶ Ca·vij.
⁊ amā ut biberēt cū regina· Dixit
q ei rex etiā ſecūda die poſtq̄ vi
no incaluerat· Que eſt peticō tua
heſter ut detur tibi ⁊ q̄d vis fieri·
Etiā ſi dimidiā ptez regni mei peti
ris impetrab· Ad quē illa rñdit·
Si inueni grāiā in oculis tuis o rex·
⁊ ſi tibi placz· dona m̄ animā meā
pro qua rogo ⁊ populum meum
p quo obſecro· Traditi enī ſum⁹

ego ⁊ popul⁹ me⁹ vt cõteramur iu
gulemur ⁊ pceam⁹. Atq₃ vtinam
in ſeruos ⁊ famulas venderemur: eſ
ſet tolerabile malu₃ ⁊ gemens ta
cerem. nūc aūt hoſtis noſter ē cu
ius crudelitas redundat in regem
Rñdenſq₃ rex aſſuer⁹ ait Quis eſt
iſte et cui⁹ potentie vt hec audeat
facere. Dixitq₃ heſter. Hoſtis et
inimic⁹ noſter peſſim⁹ iſte ē amā
Quod ille audiens ilico obſtupu
it vultū regis ⁊ regine ferre nō ſu
ſtinēs. Rex autē ſurrexit iratus et
de loco cõuiuij intrauit in ortu₃ ar
borib⁹ cõſitū. Amāq₃ ſurrexit vt ro
garet heſter reginā p amā ſua. in
tellexit em̄ a rege paratū ſibi malū.
Qui cū reuerſus eſſe₃ de orto nemo
rib⁹ conſito ⁊ intraſſ₃ cõuiuij locū.
reperit aman ſup lectu₃ corruiſſe i
quo iacebat heſter ⁊ ait. Etiā regi
nam vult opprimē me pñte in do
mo mea. Necdū verbū de ore regis
exierat ſtatim operuerūt faciē ei⁹
Dixitq₃ arbona vn⁹ de eunuchis
q̄ ſtabant in miniſterio regis. En
lignu₃ qd pauerat mardocheo q̄
locutus eſt pro rege: ſtat in domo
aman habens altitudinis quinq̄
ginta cubitos Cui dixit rex. Appē
dite eu₃ in eo Suſpenſus eſt itaq₃
aman in patibulo qd parauerat
mardocheo ⁊ regis ira requieuit.

Die illo dedit rex Ca. viij.
aſſuer⁹ heſter regine domū
aman aduerſarij iudeo₄ ⁊ mardo
che⁹ ingreſſus eſt añ facie₃ regis
Confeſſa eſt em₃ heſter q eēt pa
tru⁹ ſuus. Tulitq₃ rex anulū quē
ab aman recipi iuſſerat ⁊ tradidit
mardocheo. Heſter autē cõſtituit
mardocheu₃ ſup domū ſuam. Nec
hijs cõtēta pcidit ad pedes regis:
fleuitq₃ ⁊ locuta ad eū orauit vt
maliciā amā agagite ⁊ machīa
cões ei⁹ peſſimas quas excogita
uerat cõtra iudeos: iubēt irritas fi
eri. At ille ex more ſceptru₃ aureū
pretēdit māu quo ſignū demētie
mõſtrabat. Illaq₃ cõſurgēs ſtetit
añ eū ⁊ ait. Si plac₃ regi ⁊ ſi inue
ni grām in ocul' eius ⁊ deprecatō
mea nō ei videt' eē cõtraria: obſe
cro vt nouis epl'is veteres aman
lr̄e inſidiatoris ⁊ hoſtis iudeorum
quib⁹ eos in cūctis regis pūicijs
pire pcepat corrigātur. Quo em₃
potero ſuſtinē necē et interfectōe₃
ppl'i mei. Rñditq₃ rex aſſuerus he
ſter regīe ⁊ mardocheo iudeo. Do
mū amā cõceſſi heſter et ipſū iuſſi
affigi cruci. q auſus ē manū mit
tere in iudeos. Scribite ergo iude
is ſicut vobis plac₃ ex regis noīe
ſignātes litteās anulo meo. Hec
enim cõſuetudo eāt vt epiſtolis q̄
ex regis nomine mittebantur et
illius anulo ſignate erant: nemo
auderet cõtradicē. Accitiſq₃ ſcrib
⁊ librarijs regis. erat autē tēpus
tercij menſis q̄ appellat' ſiban: vi
ceſima ⁊ tercia die illi⁹: ſcripte ſūt
epl'e vt mardoche⁹ voluerāt ad iu
deos ⁊ ad principes pcuratoreſq₃
⁊ iudices qui cētumuigītiſepte₃
prouincijs ab india vſq₃ ethiopi
am pſidebant: pūincie atq₃ pūin
cie. populo ⁊ populo. iux' linguas
et litteras ſuas ⁊ iudeis: put lege
re poterant et audire. Ipſeq₃ epi
ſtole que ex regis nomine mitte
bātur anulo illius obſignate ſūt
et miſſe per veredarios: qui per
omnes prouincias diſcurrentes

veteres līras nouis nūcijs preue
nirent. Quibꝰ imꝑauit rex ut ꝯue
nirent iudeos per ſingulas ciuita
tes ⁊ in vnū p̄ciperēt ꝯgregari ut
ſtarēt ꝓ aīab ꝰ ſuis ⁊ oīs inimi
cos ſuos cū ꝯiugibus ac liberis
⁊ vniūſis domibꝰ īterficerēt atqꝫ
delerēt. Et ꝯſtituta ē ꝑ oēs ꝓui
tias vna vlcōis dies. ideſt tēcia
decīa die mēſis duodecimi adar.
Sūmaqꝫ ep̄le fuit ut in ōibꝰ ter
ris ac ꝑp̄lis q̄ regis aſſueri ſbiace
bāt imperio notū fieret paratos eē
iudeos ad capiendā vindictaꝫ de
hoſtibꝰ ſuis. Egreſſiqꝫ ſūt vereda
rij celeres nūtios pferentes ⁊ edi
ctū regis pepēdit in ſuſis. Mardo
cheꝰ aūt de palacio ⁊ de ꝯſpcū rēgis
egrediēs fulgebat veſtibꝰ regijs
iacīctinis videlicet ⁊ aerinis coro
nā aureā portās capite ⁊ amictus
ſerico pallio atqꝫ purpureo. Oīs
qꝫ ciuitas exultauit atqꝫ letata ē.
Iudeis aūt noua lux oriri viſa eſt
gaudiū. honor ⁊ tripudiū. Apud
omnes populos vrbes atqꝫ ꝓuin
tias quocūqꝫ regis p̄cepta veme
bāt mira exultacō epule atqꝫ ꝯui
uia ⁊ feſtus dies intātū ut plurēs
alteriꝰ gētis ⁊ ſecte. eoꝝ rēligioni
⁊ cerimonijs iungerētur. Grādis
enī cūctos iudaici nois terror in
uaſerat.

Ca. ix.

Igitur duodecimi mēſ queꝫ adar
vocari ante iā dixīmꝰ tertiadecima
die quādo cunctis iudeis interfectio
parabat ⁊ hoſtes eoꝝ inhiabant
ſāguini. verſa vice iudei ſuꝑiores
eē ceperūt ⁊ ſe de aduerſarijs vin
dicare. Cōgregatiqꝫ ſunt ꝑ ſingu
las ciuitates ⁊ opida ⁊ loca ut ex
tenderēt manū ꝯtra inimicos et
pſecutores ſuos. Nulluſqꝫ auſus
eſt reſiſtere eo q̄ oēs populos
magnitudinis eorū formido pene
traret. Nā ⁊ ꝓuintiaꝝ iudices du
ces ⁊ ꝓcuratores ōniſqꝫ dignitas
q̄ ſingulis locis ⁊ operibus p̄erat
extollebāt iudeos timore mardo
chei quē principem eſſe palacij et
plurimū poſſe ꝯgnouerāt. Fama
qꝫ nominis eiꝰ creſcebat quotidie
⁊ ꝑ cunctoꝝ ora volitabat. Itaqꝫ
percuſſerunt iudei inimicos ſuos
plaga magna ⁊ occiderūt eos. red
dētes eis qđ ſibi parauerant face
re intētū ut etiā in ſuſis qngētos
viros interficerent extra deceꝫ fili
os aman agatice hoſtis iudeoruꝫ
Quoꝝ iſta ſunt noīa pharſanda
than ⁊ delphon ⁊ eſphata ⁊ pho
rata ⁊ adalia et aridatha ⁊ epher
meſcha ariſai et aridai et vaiſa
tha. Quos cū occidiſſent predas
de ſbſtācijs eoꝝ agere noluerunt
Statimqꝫ numerꝰ eorum q̄ occiſi
erāt in ſuſis ad regē relatꝰ ē. Qui
dixit regine. In vrbe ſuſis interfe
cerūt iudei qngentos viros et ali
os deceꝫ filios aman. Quātam pu
tas eos exercere cedē in vniuerſis
ꝓuincijs. Quid vltra poſtulas ⁊
quid vis ut fieri iubeam. Cui illa
rn̄dit. Si regi placet det̄ poteſtas
iudeis ut ſicut fecerunt hodie in ſu
ſis ſic et cras faciant ⁊ decem filij
amā i patibul' ſuſpendātur. Pre
cepit rex ut ita fieret. Statimqꝫ in
ſuſ pepēdit edictū ⁊ decē filij amā
ſuſpenſi ſūt. Congregatis iudeis
quartadecīa die menſis adar int̄
fecti ſūt in ſuſis trecēti viri. nec eo
rū ab illꝭ direpta ſubſtantia ē ſed
⁊ ꝑ oēs ꝓuintias q̄ ditioni regis

ſubiacebant ꝓ aīmabꝰ ſuis ſtete
rūt iudei: interfectis hoſtibꝰ ac per
ſecutoribꝰ ſuis: intātum vt ſeptu
agintaquinꝗ milia occiſoꝝ im
plerent⁊ nullus de ſbſtancijs eo
rū quicꝗ̄ cōtingeret. Dies autem
tertiuſdecimꝰ menſis adar vnus
apud ōnes interfectōꝝ fuit: ⁊ q̄n
tadecima die cedere deſierūt. Quē
cōſtituerūt eſſe ſollemnē: vt i eo
oī tpe deinceps vacarent epulis
gaudio atqꝫ cōuiuijs. At hij qui
in vrbe ſuſis cedē exercuerant ter
ciodecimo et quartodecīo die eiuſ
dem menſis in cede verſati ſunt. de
cimoqūto autē die peutē deſierūt. Et
idcirco eūdem diē conſtituerunt
ſollemnē epularū atꝫ leticie. Hij
vero iudei qui in oppidis non mu
ratis ac villis morabātur: quar
tūdecimū diem menſis adar con
uiuiorū ⁊ gaudij decreuerunt: ita
vt exultēt in eo ⁊ mittant ſibi mu
tuo partes epularum ⁊ ciborum.
Scripſit itaqꝫ mardocheꝰ oīa hec
⁊ litteris cōprehēſa miſit ad iude
os qui in ōibꝰ regis prouincijs
morabātur: tam in vicino poſitis
ꝗ̄ ꝓcul vt quartādecimā ⁊ quin
tamdecimā diē menſis adar ꝓ fe
ſtis ſuſciperent et reuertēte ſemp
anno ſollēni honore celebrarent
ꝗ in ipſis diebꝰ ſe vlti ſunt iudei
de inimicis ſuis et luctꝰ atqꝫ triſti
cia in hilaritatē gaudiūqꝫ cōuerſi
ſunt: eſſentqꝫ dies iſti epularū at
qꝫ leticie ⁊ mitterent ſebimuicem
ciboꝝ partes ⁊ paupibꝰ munuſcu
la largirentur. Suſceperūtqꝫ iudei
in ſollēnē ritum cūcta q̄ eo tempe
facere ceperant ⁊ q̄ mardocheꝰ lit
teris faciēda mādauerat. Amā
enī filius amadati ſtirpis agag
hoſtis ⁊ aduērſariꝰ iudeorū cogita
uit cōtra eos malū: vt occidēret illos
atqꝫ deleret: ⁊ miſit phur qd nr̄a
lingua vertitur in ſortē ⁊ poſtea in
greſſa ē heſter ad regē: obſecrās
vt conatꝰ eiꝰ litteris regis irriti fi
erēt ⁊ malū qd cōtra iudeos cogita
uerat reuerteret̄ ī caput eiꝰ. Deni
qꝫ ⁊ ipſū et filios eiꝰ affixerūt cruci
atqꝫ ex illo tpe dies iſti appellati
ſūt phurim. i. ſortiū: eo ꝙ phur. i.
ſors in vrnā miſſa fuerit. Et cūcta
q̄ geſta ſunt epl'e i d ē libri huiꝰ
volumie ɔtinētur: q̄qꝫ ſuſtinuerūt
⁊ q̄ deinceps immutata ſint: ſuſce
perūt iudei ſup ſe ⁊ ſemen ſuū ⁊ ſu
p cūctos q̄ religioni eoꝝ voluerit
copulari: vt nulli liceat duos hos
dies abſqꝫ ſollēnitate trāſigē q̄s
ſcriptura teſtat̄ ⁊ certa expetunt
tpa ānis ſibi iugit̄ ſuccedētibꝫ. Iſti
ſūt dies quos nulla vnꝗ̄ delebit
obliuio ⁊ p ſingulas gnacōes cū
cte in toto orbe ꝓuīcie celebrabūt
nec eſt vlla cīuitas in q̄ dies phurī
id ē ſortiū nō obſeruētur a iudeis
⁊ ab eoꝝ ꝓgenie q̄ hijs cerimo
nijs obligata ē. Scripſeruntqꝫ he
ſter regina filia abiahil ⁊ mardo
cheꝰ iudeꝰ ec ſecūdā eplam: vt ōni
ſtudio dies iſta ſollēnis ſācīretur
in poſterū. Et miſerūt ad oēs iudeos
q̄ in centūuigītiſeptē ꝓuīcijs regis
aſſueri verſabant̄: vt hērent pacē
⁊ ſuſciperēt veritatē: obſeruantes
dies ſortiū ⁊ ſuo tpe cū gaudio ce
lebrarēt: ſicut cōſtituerat mardo
cheꝰ ⁊ heſter. Et illi obſeruāda ſu
ſceperūt a ſe ⁊ a ſemie ſuo ieiunia atꝫ
clamores ⁊ ſortiū dies ⁊ oīa q̄ libri
huiꝰ q̄ vocat̄ heſter hiſtoria ɔtinet̄

Ca. x.

Rex vero aſſuerus
omē terrā et cūctas maris i
ſulas fecit tributarias cuius forti
tudo ⁊ imperiū ⁊ dignitas atqꝫ ſu
limitas q̄ exaltauit mardocheum
ſcripta ſunt in libris medorū atqꝫ
pſarū et quō mardocheꝰ iudaici
generis ſecūdꝰ a rege aſſuero fue
rit ⁊ magnꝰ apud iudeos ⁊ accep
tabil̕ plebi fratrū ſuorū querens
bona populo ſuo et loquens ea q̄
ad pacem ſeminis ſui ptinerent.
Que habent̃ in hebreo plena fide
expꝛſſa. hec aūt q̄ ſequūtur ſcripta
reperi i edicōne vulgata q̄ grecoꝝ
lingua et lr̄is cōtinent̃ et interim
poſt finem libri hoc capitulū fere
bat̃. qđ iuxta ↄſuetudīnē noſtrā
obelo ideſt veru prenotauimus.
Dixitqꝫ mardocheꝰ. A deo facta ſūt
iſta. Recordatꝰ ſū ſomnij qđ vide
rā hec eadē ſignificantis. nec eorū
quicꝙ̄ irritū fuit. Paruus fons q̄
creuit in fluuiū ⁊ in lucē ſoleꝗꝫ cō
uerſus ē ⁊ in aquas plurimas re
dūdauit. heſter ē quā rex accepit
vxorē ⁊ voluit eē reginā. Duo autē
dracones ego ſū ⁊ aman. Gentes
q̄ ↄuenerāt hij ſūt qui conati ſūt
delere nomē iudeoꝝ. Gens autem
mea iſrahel ē q̄ clamauit ad dn̄m
⁊ ſaluū fecit dn̄s pp̄lm ſuū. libera
uitqꝫ nos ab ōibꝰ malis ⁊ fecit
ſigna magna atqꝫ portēta int̃ gē
tes ⁊ duas ſortes eē p̄cepit. vnaꝫ
populi dei ⁊ alterā cūctaꝝ gentiū.
Venitqꝫ vtraqꝫ ſors i ſtatutū ex
illo iā diem tpe coraꝫ deo vniuer
ſis gētibꝰ et recordatus ē dn̄s po
puli ſui ac miſertꝰ hereditatis ſue.
Et obſeruabūtur dies iſti in men
ſe adar quartadecīa ⁊ quintadeci
ma die eiuſdē menſis cū omī ſtu
dio ⁊ gaudio in vnū cetū populi
cōgregati in cūctas deinceps gn̄a
tiones populi iſrl̕.

Ca. xi.

Anno quarto r̃gnātibꝰ ptho
lomeo ⁊ cleopatra. attulerūt
doſitheus q̄ ſe ſacerdotēꝫ ⁊ leuitici
geneis ferebat ⁊ ptholomeꝰ filiꝰ
eius hanc epiſtolā phurim quā
dixerunt interp̄tatū eē liſimachū
ptholomei filiū i iheruſalē. Hocqꝫ
pn̄cipiū erat in editione vulgata
qđ nec in hebreo nec apud vlluꝫ
fertur interpretū. Anno ſecūdo re
gnante artaxerxe maximo. p̄ma
die mēſis niſan vidit ſōniū. mar
docheꝰ filiꝰ iairi filij ſemei. filij cis
de tribu beniamin. homo iudeꝰ q̄
habitabat in vrbe ſuſ vir magnꝰ
⁊ inter p̄mos aule regie. Erat aūt
de eo numero captiuoruꝫ q̄s tran
ſtulerat nabuchodonoſor rex ba
bilonis de iheruſalē cū iechonia re
ge iuda ⁊ hoc eius ſōniū fuit. Ap
paruerūt voces ⁊ tumultus. toni
trua ⁊ terremotus et cōturbatio
ſup terrā ⁊ ecce duo drācones ma
gni paratiqꝫ ↄtra ſe in p̄eliū. ad
quoꝝ clamoreꝫ cūcte ↄcitate ſunt
nacōnes. ut pugnarēt ↄtra gēteꝫ
iuſtorū. Fuitqꝫ dies illa tenebra
rū ⁊ diſcriminis tribulacōis ⁊ an
guſtie ⁊ ingēs formido ſup terrā.
Cōturbataqꝫ ē gēs iuſtoꝝ timen
tium mala ſua ⁊ p̄epata ad mor
tē. Clamaueruntqꝫ ad deū ⁊ illis vo
ciferātibꝰ fons paruus creuit in
fluuiū maximū ⁊ in aquas pluri
mas redūdauit. Lux ⁊ ſol ortꝰ eſt
⁊ humiles exaltati ſūt ⁊ deuorauе
runt inclitos. Quod cum vidiſſet
mardocheꝰ et ſurrexiſſet de ſtratu

cogitabat q̄d deus facere vellet ⁊
fixum tenebat in aīo ſcire cupiens
q̄d ſignificaret ſōniū. ¶Ca. xij.
Morabat̄ autē eo tp̄e in aula
regis cū bagatha et thara
eunuchis regis q̄ ianitores erant
palacij. Cūq; intellexiſſꝫ cogitaci
ones eoꝝ ⁊ curas diligēti⁹ puidiſ
ſet didicit ꝙ conarent̄ in regē ar
tarxerſen man⁹ mittē ⁊ nūciauit
ſup eo regi. Qui de vtroq; habita
q̄ſtione confeſſos iuſſit duci ad
mortē. Rex āt q̄d geſtū erat ſcrip
ſit in ꝯmentarijs. Sꝫ ⁊ mardoche
us regi memoriā litteꝛis tradidit
Precepitq; ei rex vt in aula pala
cij moraret̄ datis ei ꝓ delacōe mu
nerib⁹. Amā vero fili⁹ amadathi
buge⁹ erāt glorioſiſſim⁹ corā rege
⁊ voluit nocere mardocheo ⁊ ꝓplo
eius ꝓ duob⁹ eunuchis r̄gis q̄ fu
erāt interfecti. Huculq; ꝓhemiū.
¶Que ſequuntur in eo loco poſita
erāt vbi ſcriptū eſt in volumie: et
diripuerunt bona vel ſb̄ſtancias
eoꝝ. Que in ſola vulgata edicōe
repim⁹. Ep̄le āt hoc exēplar fuit.
Rex maxim⁹ ar ¶Ca. xiij.
taxerſes ab india vſq; ethi
opiā cētū viginti ſeptē ꝓuinciaꝝ
p̄ncipib⁹ ⁊ ducib⁹ q̄ ei⁹ impeio ſb̄
iecti ſunt: ſalutē. Cū plurimis gēti
b⁹ imperarē ⁊ vniuerſū orbē mee
ditioni ſubiugaſſem: volui neq̄q̄
abuti potētie magnitudīe. ſꝫ clemē
cia ⁊ lenitate gubernāe ſubiectos
vt abſq; vllo terrore vitā ſilentio
tranſigentes: optata cūctis morta
lib⁹ pace fruerētur. Querēte autē
me a cōſiliarijs meis quō poſſet
hoc impleri: vn⁹ q̄ ſapientia ⁊ fide
ceteros p̄cellebat, ⁊ erat p̄t⁹ regē
ſecund⁹ aman nomine: indicauit
mihi in toto orbe terrarū populū
eſſe diſperſū q̄ nouis vterētur legi
bus ⁊ contra omniū gentiū ꝯſue
tudinē faciens. regū iuſſa cōtem
neret ⁊ vniuerſarū cōcordiā na
cionū ſua diſſenſione violaret.
Quod cū didiciſſem⁹ vidētes vnā
gentem rebellē aduerſus ōne ho
minū gen⁹ puerſis vti legib⁹: no
ſtriſq; iuſſionib⁹ contraire et tur
bare ſb̄iectarū nob̄ prouinciarū
pacem atq; concordiā: iuſſim⁹ vt
quoſcūq; aman qui omib⁹ ꝓuin
cijs p̄poſitus eſt ⁊ ſecund⁹ a rege
⁊ quē patris loco colim⁹ monſtrā
uerit cū coniugib⁹ ac liberis dele
antur ab inimicis ſuis null⁹q; eo
rū miſereatur. quartadecima die
duodecimi menſis adar āni p̄ſen
tis: vt nepharij hōines vno die
ad inferos deſcēdentes: reddāt im
pio noſtro pacē quā turbauerāt
Huculq; exemplar epiſtole. Que
ſequūtur p̄t⁹ eum locū ſcripta re
peri vbi legitur: pergenſq; mardo
che⁹ fecit ōnia que ei mādauerat
heſter. nec tamē habētur in hebra
ico ⁊ apud nullū penitus fertur
interpretū. Mardoche⁹ aūt depre
cat⁹ eſt dn̄m: memor omniū ope
rū ei⁹ ⁊ dixit. Domine dn̄e rex ōni
potens. in dicōe enim tua cūcta
ſunt poſita et non ē qui poſſit tue
reſiſtere voluntati ſi decreueris ſal
uare iſrahel. Tu feciſti celum ⁊ ter
ram ⁊ quicquid celi ambitu cōtine
tur. domin⁹ omniū es nec eſt qui
reſiſtat maieſtati tue. Cuncta no
ſti ⁊ ſcis quia non pro ſuperbia ⁊
ꝯtumelia et aliqua glorie cupidi
tate feceri hoc vt nō adorarē amā

ſupbiſſimuꝫ. libenter em̄ ꝓ ſalute
iſrahel etiaꝫ veſtigia pedū eius de
oſculari patus eſſeꝫ ſꝫ timui ne ho
norē dei mei trāſferrē ad hominē
et ne quenꝙ̄ adorarē excepto deo
meo. Et nūc dn̄e rex deus abrahā
miſerē ꝓpli tui ꝙ volūt nos inimi
ci noſtri pdere ⁊ hereditatē tuā de
lere Ne deſpitias ptē tuam quā re
demiſti tibi de egipto. Exaudi dep̄
cacōeꝫ meā ⁊ ꝓpiti⁹ eſto ſorti ⁊ fu
niculo tuo et ɔuerte luctū noſtrū
in gaudiū. ut viuētes laudemus
nomē tuū dn̄e et ne claudas ora
canētiuꝫ te. Oīs ꝗꝫ iſrahel pari mē
te ⁊ obſecratione clamauit ad do
minuꝫ eo ꝙ eis certa mors impen
deret. ¶ Capitulū. xiiij.

H Eſter ꝗꝫ regina ɔfugit ad do
minū pauēs periculū qđ im
minebat. Cūqꝫ depoſuiſſet veſtes
r̄gias: fletib⁹ ⁊ luctu apta idumē
ta ſuſcepit et ꝓ vngētis varijs ci
nere ⁊ ſtercore impleuit caput et
corp⁹ ſuū hūiliauit ieiunijs ōnia
ꝙ loca in quib⁹ an̄ letari cōſueue
rat crinīū laceratione ɔpleuit. Et
dep̄cabat̄ dn̄m deū iſrl̄ dicēs. Do
mine mi q̄ rex noſter es ſol⁹ adiu
ua me ſolitariā ⁊ cui⁹ p̄ter te nul
lus auxiliator ē alius. Periculuꝫ
meū in manib⁹ meis ē. Audiui a
pr̄e meo ꝙ tu dn̄e tuliſſes iſrahel
de cūctis gentib⁹ ⁊ pr̄es noſtros
ex omnib⁹ retro maiorib⁹ ſuis. ut
poſſideres hereditateꝫ ſempiternā
feciſtiqꝫ eis ſicut locut⁹ es. Pecca
uim⁹ in ɔſpectu tuo et idcirco tra
didiſti nos ī man⁹ inimicoꝝ nr̃oꝝ
Coluim⁹ em̄ deos eoꝝ Juſtus es
dn̄e Et nūc non eis ſufficit ꝙ du
riſſima nos opprimūt ſeruitute ſꝫ
robur manuū ſuarū ydoloꝝ potē
tie deputantes volunt tua mutare
ꝓmiſſa ⁊ delē hereditatē tuā ⁊ clau
dere ora laudātiuꝫ te atqꝫ extīgue
re gloriā tēpli ⁊ altaris tui ut ape
riāt ora gentium ⁊ laudent ydolo
rū fortitudinē ⁊ p̄dicēt carnalem
regē in ſēpiternū. Ne tradas dn̄e
ſceptrū tuū hijs q̄ nō ſunt. ne ride
ant ad ruinā noſtrā ſꝫ ɔuerte ɔſi
liū eoꝝ ſup eos ⁊ eū qui ī nos ce
pit ſeuire diſperde Memento dn̄e
⁊ oſtende te nob̄ in tēpoē tribula
tionis nr̄e et da mihi fiduciā dn̄e
rex deoꝝ ⁊ vniuerſe poteſtatis tri
bue ſermonē cōpoſitū in ore meo
in ɔſpectu leonis ⁊ trāſfer cor illi⁹
in odiū hoſtis noſtri ut ⁊ ipſe pere
at ⁊ ceteri q̄ ei ɔſentiūt. Nos autē
libera in manu tua et adiuua me
nullū aliud auxiliū habētē niſi te
dn̄e. q̄ habes ōniū ſciam et noſti
ꝙ oderim gloriā iniquoꝝ et dete
ſter cubile īcircūciſoꝝ et oīs alie
nigene Tu ſcis neceſſitatē meam
ꝙ abhominer ſignū ſupbie ⁊ glo
rie mee qđ eſt ſuper caput meum
in diebus oſtētationis mee et de
teſter illud q̄ſi pānū menſtruate
⁊ nō portē in dieb⁹ ſilencij mei et
ꝙ nō comederim ī mēſa amā nec
mihi placuerit ɔuiuiū r̄gis et nō
biberim vinū libaminū ⁊ nūꝙ̄ le
tata ſit ācilla tua ex q̄ huc trāſla
ta ſū vſqꝫ in preſentē diē niſi in te
dn̄e deus abrahā. Deus fortis ſu
per omēs exaudi voceꝫ eoꝝ q̄ nul
lam aliaꝫ ſpeꝫ habēt et libera nos
de manu iniquoꝝ et erue me a ti
more meo. Hec ꝗꝫ audita reperi in
editōne vulgata. ¶ Ca. xv.

E T mādauit ei haud dubiū

quin heſter mardocheꝰ ut ingrede
retur ad regem vt rogaret ꝓ ꝑplo
ſuo et ꝓ pᷓria ſua. Memorare inq̄t
dierū humilitatis tue q̄uo nutri
ta ſis in manu mea. q2 aman ſecū
dꝰ a rege locutus ē cōtrā nos ī mor
tem ⁊ tu inuoca dominū et loquē
regi ꝓ nobis et libera nos de mor
te. Nec nō ⁊ iſta que ſubdita ſunt
Die autē tercō depoſuit veſtimēta
ornatus ſui et circūdata ē gloria
ſua. Cūq3 regio vulgeret habitu
⁊ inuocaſſ3 omniū rectorē ⁊ ſalua
torē deum, aſſumpſit duas famu
las, ⁊ ſup vnā3 quidē innitebat̄ q̄
ſi pre delicijs ⁊ nimia teneritudīe
corpus ſuū ferre nō ſuſtinēs. alte
ra autē famularū ſequebat̄ domi
nā defluentia in humū indumen
ta ſuſtētans. Jpa autē roſeo colo
re vultū pfuſa ⁊ gratis ac nitenti
bus oculis triſtem celabat aīm ⁊
nimio timore contractū. Jngreſſa
igit̄ cuncta per ordīnē oſtia ſtetit
cōtrā regem vbi ille reſidebat ſuper
ſoliū regni ſui: indutus veſtibꝰ re
gijs auro q3 fulgēs ⁊ pretioſis la
pidibꝰ eāt q3 terribilis aſpcū. Cū
q3 eleuaſſ3 faciem ⁊ ardētibꝰ ocul
furorē pectoris indicaſſet regina
corruit ⁊ in pallorē colore mutato
laſſum ſup ancillulā rēclinauit ca
put. Conuītitq3 deꝰ ſpm̄ rēgis ī ma
ſuetudinē ⁊ feſtinꝰ ac metuēs exi
liuit de ſolio ⁊ ſuſtētans eā vlnis
ſuis donec rediret ad ſe hijs vbis
blādiebat̄. Quid habes heſter.
Ego ſu3 frē tuꝰ noli metuē. Nō mo
rieis. Nō ei ꝓ te ſed ꝓ omnibꝰ hec
lex ↄſtituta eſt. Accede igit̄ ⁊ tāge
ſceptrū. Cūq3 illa reticēt tulit au
reā virgā ⁊ poſuit ſup collū eiꝰ et
oſculatꝰ eſt eā3 ⁊ ait. Cur mihi n̄
loqueris. Que rn̄dit. Vidi te do
mine q̄ſi angelū dei ⁊ cōturbatu3
eſt cor meū pre timore glorie tue
Valde em̄ mirabilis es domine ⁊
facies tua plena ē graciaꝝ. Cūq3
loq̄retur rurſus corruit ⁊ pene ex
animata ē. Rex autē turbabat̄ ⁊
ōnes miniſtri eiꝰ cōſolabant̄ eū.
Exemplar epl̄e regis artarxerſis
quā ꝓ iudeis ad totas regni ſui ꝓ
uincias miſit qđ ⁊ ipſū in hebrai
co volumīe n̄ hētur. Ca. xvi.

Rex magnꝰ artarxerſis ab in
dia vſq3 ethiopiā3 centūvi
gintiſeptē ꝓuīciarū ducibꝰ ac pn̄
cipibꝰ qui noſtre iuſſiōi obediūt
ſalutē dicit. Multi bonitate princi
pū ⁊ honoē qui in eos collatꝰ eſt
abuſi ſūt in ſupbiā3 ⁊ nō ſolu3 ſb
iectos rēgibꝰ nitūtur opprimē. ſed
datam ſibi gloriā3 nō ferētes ī ip
ſos qui dederīt moliūtur inſidias
Nec cōtenti ſūt gracias nō agere
bn̄ficijs ⁊ humanitatis in ſe iura
violare. ſed dei q3 cuncta cernētis
arbitrātur ſe poſſe fugē ſentētiā.
Et ī tantū veſanie ꝓrupeīt vt eos
qui credita ſibi officia diligenter
obſeruant ⁊ ita cuncta agunt vt
ōniū laude digni ſint: mendacio
rū cuniculꝭ conētur ſbuertere du3
auēs pn̄cipū ſimplices ex ſua na
tura alios eſtimātes callida frau
de decipiūt. Que res ⁊ ex veteribus
probatur hiſtorijs ⁊ ex hijs que
gerūtur quotidie q̄uo malis q̄rū
dā ſuggeſtiōibꝰ regu3 ſtudia dep̄
uent̄. Vnde ꝓuidēdū ē paci ōniū
ꝓuinciaꝝ. Nec putare debetis ſi di
uerſa iubeamꝰ ex animi noſtri ve
nire leuitate. ſed pro qualitate et

⁊ neceſſitate tēporū· ut reipublice
poſcit vtilitas ferre ſentētiā· Et ut
manifeſtiꝰ qḋ dicimus ītelligatiſ
aman filius amadathi ⁊ amio et
gente macedo alienuſq; a perſarū
ſāguine ⁊ pietatē nr̄az ſua crudeli
tate cōmaculans· pegrinꝰ a nob̄
ſuſceptꝰ eſt ⁊ tātaz in ſe expertus
humanitatē ut pater nr̄ vocaret
⁊ adoraret ab oībꝰ poſt regē ſecū
dus q̄ in tātuz arrogātie tumorez
ſublatꝰ ē ut regno priuaē nos mi
teret ⁊ ſpū· Nā mardocheū cuiꝰ fi
de ⁊ beneficijs viuimꝰ ⁊ ꝯſortem
regni noſtri heſter cū omni gente
ſua nouis q̄buſdā atq; īauditis
machinis expetiuit in mortez hoc
cogitans ut illꝭ interfectis īſidia
ret noſtre ſolitudini ⁊ regnū pſa
rū trāſferret in macedonas· Nos
āt a peſſimo mortaliuz iudeos ne
ci deſtinatos· ī nulla pemitꝰ culpa
repimꝰ ſed ecōtrario iuſtis vten
tes legibꝰ ⁊ filios altiſſimi ⁊ maxi
mi ſēperq; viuētis de cuius benefi
tio ⁊ patribꝰ nr̄is et nob̄ regnū ē
traditū et vſq; hodie cuſtoditur·
Vn̄ eas lr̄as quas ſub noīe nr̄o
ille direxerat ſciatis eſſe irritas·
Pro quo ſcelere an̄ portas huius
vrbis .i. ſuſꝫ ⁊ ipſe qui machinatꝰ
eſt ⁊ oīs cognatio eius pendet in
patibulis nō nob̄ ſ; deo reddente
ei qḋ meruit· Hoc autē edictū qḋ
nūc mittimꝰ in cūctis vrbibꝰ ꝓpo
nat̄· ut liceat iudeis vti legibꝰ ſuis
quibus debetis eſſe ādminiculo ut
eos q̄ ſe ad necē eoꝝ parauerant
poſſint interficere tertiadecia die
menſis duodecimi q̄ vocat̄ adar·
Hāc em̄ diē deꝰ oīpotēs meroris
⁊ luctus eis vertit in gaudiū Vn̄
et vos inter ceteros feſtos dies:
hāc habitote diē ⁊ celebrate eaz
cū omī leticia ut ⁊ ī poſteꝝ ꝯgno
ſcant oēs q̄ fideliꝑ pſis obediunt
dignaz ꝓ fide recipere mercedē. qui
aūt inſidiāt̄ regno eoꝝ perire pro
ſcelere· Oīs aūt ꝓuintia et ciuitas
q̄ noluerit ſollēnitatis huius eſſe
pticeps gladio et igne pereat et
ſic deleat̄ ut nō ſolū hoībꝰ ſ; etiam
in via beſtijs ſit in ſempiternū ꝓ
exēplo ꝯtēptus et inobediētie·

Explicit liber heſter· Incipit
prologus in Iob ſcḋm trāſ
lationē ſeptuaginta·

Cogor per ſingulos
ſcripture diuine li
bros aduerſariorū
rn̄dere maledictis q̄
interptationē meaz
reprehenſionē ſeptuaginta inter
pretū criminant̄ q̄ſi nō ⁊ apḋ gre
cos aquila ſimachus et theodo
tion· vel verbū e verbo vel ſenſum
e ſēſu vel ex vtroq; ꝯmixtū et me
die tēperatū genꝰ trāſlationis ex
preſſerint et oīa veteris inſtrumē
ti volumina origenes obelis aſte
riſciſq; diſtinxerit quos vel addi
tos vel de theodotiōe ſūptos trāſ
lationi antiq̄ inſeruit ꝓbās defu
iſſe qḋ additū ē· Diſcant igit̄ ob
trectatores mei recipe in toto qḋ
in ptib; ſuſceperūt aut interpreta
tionē meā cum aſteriſcis ſuis rade
re· Neq; em̄ fieri pōt ut q̄s plura
intermiſiſſe ꝯſpexerint· nō eoſdez
etiaz in quibuſdam erraſſe fateā
tur precipue in iob cui ſi ea q̄ ſub
aſteriſcis addita ſūt ſubtraxeris

pars maxima detruncabitur et hoc dumtaxat apud grecos. Ceterum apud latinos ante eam translacionem quam sub asteriscis et obelis nuper edidimus. septingenti ferme aut octigenti versus desunt ut decurtatus et laceratus corrosusque liber feditatem sui publice legentibus prebeat. Hec autem translatio nullum de veteribus sequitur interpretem. sed et ex ipso hebreico arabicoque sermone et interdum syro: nunc verba. nunc sensus. nunc simul utrumque resonabit. Obliquus enim apud hebreos totus liber fertur et lubricus et quod greci rethores vocant scematis menos dumque aliud loquitur aliud agit. Ut si velis anguillam vel murenulam strictis tenere manibus quanto fortius presseris tanto citius elabitur. Memini me ob intelligentiam huius voluminis liddeum quendam preceptorem qui apud hebreos primus haberi putabatur: non parvis redemisse nummis: cuius doctrina an aliquid profecerim nescio. Hoc unum scio non potuisse me interpretari nisi quod ante intellexeram. A principio itaque voluminis usque ad verba iob apud hebreos prosa oracio est. Porro a verbis iob in quibus ait. pereat dies in qua natus sum et nox in qua dictum est conceptus est homo: usque ad illum locum ubi ante finem voluminis scriptum est. idcirco ipse me reprehendo et ago penitenciam in favilla et cinere: exametri versus sunt: dactilo spondeoque currentes et propter lingue ydioma crebro recipientes et alios pedes non earundem sillabarum sed eorundem temporum. Interdumque richmus ipse dulcis et tumulus fertur numeris lege solutis quod metrici magis quam simplex lector intelligunt. A supradicto autem versu usque ad finem libri parvum comma quod remanet: prosa oracione contexitur. Quod si cui videtur incredulum metra scilicet esse apud hebreos et in morem nostri flacci grecique pindari et alchei et sappho vel psalterium vel lamentaciones ieremie vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendi: legat philonem. iosephum. origenem. cesariensem eusebium: et eorum testimonio me verum dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei idcirco me in hoc volumine laborasse: non ut interpretacionem antiquam reprehenderem sed ut ea que in illa aut obscura sunt aut omissa. aut certe scriptorum vicio depravata. manifestiora nostra interpretacione fierent qui et hebreum sermonem ex parte didicimus et in latino pene ab ipsis cunabulis inter gramaticos et rethores et philosophos detriti sumus. Quod si apud grecos post septuaginta edicionem iam cristi euangelio choruscante iudeus aquila et simmachus ac theodotion iudaizantes heretici sunt recepti: qui multa misteria salvatoris subdola interpretacione celarunt: et tamen in exaplois habentur apud ecclesias et explanantur ab ecclesiasticis viris: quanto magis ego cristianus et de parentibus cristianis natus et vexillum crucis in mea fronte portans: cuius studium fuit omissa repetere: depravata corrigere et sacramenta ecclesie puro et fideli aperire sermone: vel a fastidiosis vel a malignis lectoribus non debeo reprobari. Habeant qui volunt veteres libros vel in membranis purpureis

auro argentoq̄ꝫ deſcriptos vel vn
cialibꝰ vt vulgo aiūt litteris one
ra magis exarata q̄ꝑ codices duꝫ
mō mihi meiſq̄ꝫ pmittant paupe
res habere cedulas ⁊ non taꝫ pul
chros codices q̄ꝑ emēdatos Vtrū
q̄ꝫ enī editiō ⁊ ſeptuagita iuxͣ gre
cos ⁊ mea iuxͣ hebreos: in latinuꝫ
meo labore trāſlata ē. Eligat vnꝰ
q̄ſq̄ꝫ qd vult ⁊ ſtudioſum me ma
gis q̄ꝑ maliuolū ꝓbet.

Alius prologus.

Si autē fiſcellā iunco
texerem aut palma
rū folia cōplicarem
aut in ſudore vultꝰ
mei comederē panē
⁊ vētris opus ſollicita mente per
tractarē nullꝰ morderꝫ nemo ꝛpre
hēderet. Nūc aūt qr iuxta ſentētiā
ſaluatoris volo operari cibuꝫ qui
nō perit ⁊ antiquā diuinorū volu
minū viā ſentibꝰ virgultiſq̄ꝫ pur
gare. error mihi geminꝰ infigitur
correctoꝛ viciorū falſarius vocor
⁊ errores non auferre ſed ſerere.
Tanta ē enī vetuſtatis cōſuetudo
vt ec̄ ꝯfeſſa pleriſq̄ꝫ vicia placeāt
dū magis pulchros volūt habē
codices q̄ꝑ emēdatos. Quapropt
o fratres dilectiſſimi vnicuꝫ nobi
litatis et humilitatis exēplar ⁊ p
flabello calatis ſportellꝭq̄ꝫ munuſ
culis monachoruꝫ. ſpūalia hec et
māſura dona ſuſcipite ac beatum
iob qui adhuc apd latinos iace
bat ī ſtercore ⁊ vermibꝫ ſcatebat
errorū itegrū immaculatūq̄ꝫ gau
dete. Quo enī poſt ꝓbacōeꝫ atꝫ vi
ctoriā duplicia ſūt ei vniūſa red
dita ita ego in ligua noſtra vt au
dacter loquar. feci eū habere que
amiſerat. Igitꝰ et vos ⁊ vnūquēq̄ꝫ
lectorē ſolita prefatione ꝯmoneo
⁊ in pncipijs librorū eadē ſemper
ānectēs rogo vt vbicūq̄ꝫ ſp prece
dētes virgulas videritis. ſciatis ea
q̄ ſbiecta ſūt in hebraicis volumi
nibus non haberi. Porro vbi ſtel
le ymago prefulſerit ex hebreo in
ſermone nr̄o addita ſūt. Necnon
⁊ illa que haberi videbantꝰ et ita
corrupta erāt vt ſēſuꝫ legētibꝰ tol
lerēt orātibus vob magno laborē
correxi magꝭ vtile q̄d ex odio meo
eccīs xp̄i venturū ratus q̄ꝑ ex alio
negocio.

Explicit prologus.

Incipit libꝰ Iob. Ca. i.

Vir erat in terra hus
noīe iob. Et erāt vir
ille ſimplex ⁊ rectus
ac timens deū ⁊ rece
dens a malo. Natiq̄ꝫ
ſūt ei ſeptē filij ⁊ tres filie. Et fuit
poſſeſſio eius ſeptēmilia ouiuꝫ ⁊
triamilia camelorū q̄ngentaq̄ꝫ iu
ga boum ⁊ quingente azine ac fa
milia multa nimis. Eratq̄ꝫ vir ille
magnꝰ inter omēs orientales. Et
ibāt filij eius ⁊ faciebant ꝯuiuiū
domos vnuſquiſq̄ꝫ in die ſuo. Et
mittētes vocabāt tres ſorores ſu
as vt ꝯmederent ⁊ biberēt cū eis.
Cūq̄ꝫ in orbeꝫ tranſiſſent dies ꝯui
uij mittebat ad eos iob ⁊ ſanctifi
cauit illos ꝯſurgēſq̄ꝫ diluculo of
ferebat holocauſta per ſingulos.
Dicebat eī. Ne forte peccauerint fi
lij mei ⁊ bn̄dixerint deo in cordibꝫ
ſuis. Sic faciebat iob cūctis diebꝫ

Quadā autē die cū veniſſent filij
dei ut aſſiſterēt coraʒ dn̄o affuit ī
ter eos etiā ſathan. Cui dixit do
minꝰ. Vn̄ venis. Qui rn̄dēs ait.
Circuiui terraʒ ⁊ pambulaui eam.
Dixitq̄ʒ dn̄s ad eū. Nunq̄d ꝯſide
raſti ſeruuʒ meū iob ꝙ nō ſit ei ſi
milis in terra: hō ſimplex ⁊ rectus
⁊ timēs deū ac recedēs a malo. Cui
rn̄dens ſathā ait. Nunq̄d fruſtra
timet iob deū. Nonne tu vallaſti
eū ac domū eiꝰ vniuerſāq̄ʒ ſbſtā
tiaʒ ꝑ circuitū. Opibꝰ manuū eiꝰ
bn̄dixiſti et poſſeſſio eiꝰ creuit in
terra. Sed extēde paululū manuʒ
tuaʒ ⁊ tange cuncta q̄ poſſidet niſi
in fatiē bn̄dixerit tibi. Dixit ergo
dn̄s ad ſathan. Ecce vniuerſa q̄
hʒ in manu tua ſūt: tm̄ in eum ne
extēdas manū tuaʒ. Egreſſuſq̄ʒ ē
ſathan a fatie dn̄i Cum aūt q̄dā
die filij ⁊ filie eius comederēt ⁊ bi
berent vinū in domo fr̄is ſui p̄mo
geniti: nunciꝰ venit ad iob q̄ dice
ret. Boues arabant ⁊ aſine paſce
bant̄ iuxta eos ⁊ irruerūt ſabei tu
lerūtq̄ʒ ōnia et pueros ꝑcuſſerūt
gladio et euaſi ego ſolꝰ ut nūtia
reʒ tibi. Cūq̄ʒ adhuc ille loq̄retur
venit alt̄ ⁊ dixit. Ignis dei cecidit
e celo ⁊ tactas oues pueroſq̄ʒ con
ſūpſit et effugi ego ſolꝰ ut nūcia
rē tibi. Sʒ ⁊ adhuc illo loq̄nte: ve
nit aliꝰ ⁊ dixit Chaldei fecerūt tres
turmas et inuaſerūt camelos et
tulerūt eos: necnō ⁊ pueros ꝑcuſ
ſerunt gladio ⁊ ego fugi ſolꝰ ut
nuntiareʒ tibi. Adhuc loq̄batur
ille ⁊ ecce alius intrauit ⁊ dixit Fi
lijs tuis ⁊ filiabʒ veſcētibꝰ ⁊ biben
tibꝰ vinū in domo fr̄is ſui primo
geniti: repente ventus vehemēs ir
ruit a regiōe deſerti ⁊ ꝯcuſſit q̄tu
or āgulos domꝰ: que corruēs op
p̄ſſit liberos tuos ⁊ mortui ſunt ⁊
effugi ego ſolꝰ ut nuntiarem tibi
Tūc ſurrexit iob et ſcidit tunicaʒ
ſuā ⁊ tonſo capite corruēs in terraʒ
adorauit ⁊ dixit. Nudꝰ egreſſus
ſū de vtero matris mee ⁊ nudꝰ re
uertar illuc. Dn̄s dedit dominꝰ ab
ſtulit. ſicut dn̄o placuit ita factuʒ
eſt. ſit nomen dn̄i bn̄dictum. In
oībꝰ hijs nō peccauit iob labijs
ſuis: neq̄ʒ ſtultū q̄d contra deū lo
cutus eſt. ¶ Ca. ij.

Factū ē aūt cū quadā die ve
niſſent filij dei ⁊ ſtarēt corā
dn̄o: veniſſetq̄ʒ ſathan inter eos
⁊ ſtaret in ꝯſpectu eiꝰ ut dicēt do
minꝰ ad ſathan Vn̄ venis. Qui
rn̄dēs ait Circuiui terrā ⁊ pābulaui
eā. Et dixit dn̄s ad ſathan. Nun
quid ꝯſideraſti ſeruū meum iob
ꝙ nō ſit ei ſimilis in terra: vir ſim
plex ⁊ rectus et timens deū ac rece
dens a malo et adhuc retinēs in
nocētiam. Tu aūt ꝯmouiſti me
aduerſus eū ut affligerem eū fru
ſtra. Cui rn̄dens ſathan ait. Pel
leʒ ꝓ pelle ⁊ cuncta q̄ habʒ homo
dabit ꝓ anima ſua. Alioquin mit
te manū tuam ⁊ tange os eius ⁊
carnem ⁊ tunc videbis ꝙ in faciē
bn̄dicat tibi. Dixit ergo dn̄s ad
ſathan. Ecce in manu tua ē. verū
tamē animaʒ illiꝰ ſerua. Egreſſus
igit̄ ſathan a fatie domī percuſſit
iob vlcē peſſimo: a planta pedis
vſq̄ʒ ad verticē eius. Qui teſta ſa
niē radebat ſedens ī ſterquilinio
Dixit autē illi vxor ſua. Adhuc tu
permanes ī ſimplicitate tua. Bn̄
dic deo et morere. Qui ait ad illaʒ.

Quaſi vna de ſtultis mulieribus
locuta es. Si bona ſuſcepimus de ma
nu domini: mala quare nõ ſuſtinea
mus. In oīb⁹ hiis nõ peccauit iob
labiis ſuis. Igit̃ audientes tres
amici iob om̄e malū qđ accidiſ
ſet ei venerūt ſinguli de loco ſuo eli
phas themanites et baldad ſui
tes ⁊ ſophar naamathites. Con
dixerāt em̄ vt parit̃ venientes viſi
tarēt eū ⁊ ↄſolarent̃. Cūq; eleuaſ
ſent ꝓcul oculos ſuos nõ cogno
uerunt eū. Et exclamantes plora
uerūt ſciſſiſq; veſtib; ſparſerūt pul
uerē ſup caput ſuū in celū. Et ſede
rūt cū eo in terra ſeptē diebus ⁊
ſeptē noctib; ⁊ nemo loquebatur
ei verbū. Videbāt em̄ dolorē eſſe
vehemētem. Ca. iii.

POſt hec aperuit iob os ſuū
⁊ maledixit diei ſuo ⁊ locut⁹
ē. Pereat dies in q̃ nat⁹ ſū ⁊ nox
in qua dictū ē ↄcept⁹ ē homo. Di
es illa vertatur in tenebras. Nõ re
quirat eū deus deſup ⁊ non illuſtret
lumine. Obſcurēt eū tenebre ⁊ vm
bra mortis. Occupet eū caligo ⁊ in
uoluat̃ amaritudine. Noctē illā te
nebroſus turbo poſſideat. Nõ com
putet̃ in dieb⁹ anni nec numeretur
in mēſibus. Sit nox illa ſolitaria
nec laude digna. Maledicant ei q̃
maledicūt diei q̃ parati ſūt ſuſcitare
leuiathan. Obtenebrentur ſtelle
caligine ei⁹. Expectet lucē ⁊ nõ vi
deat nec ortum ſurgentis aurore.
Quia nõ ↄcluſit oſtia ventris q̃ por̃
uit me nec abſtulit mala ab ocu
lis meis. Quare nõ in vulua mor
tuus ſū. egreſſus ex vtero nõ ſta
tim perii. Quare except⁹ genib⁹
cur lactat⁹ vberib;. Nunc em̄ dor
miēs ſilerē ⁊ ſono meo requieſce
rē cū regibus ⁊ ↄſulib; terre. qui
edificāt ſibi ſolitudines q̃ cū pri
cipib⁹ q̃ poſſident aurū ⁊ replent
domos ſuas argēto. Aut ſicut ab
ortiuū abſcõditum nõ ſubſiſterē
vl̃ q̃ ↄcepti non viderūt lucē. Ibi
impii ceſſauerūt a tumultu et ibi
requieuerūt feſſi robore ⁊ quondā
vincti pariter ſine moleſtia. Non
exaudierunt vocē exactoris. Par
uus ⁊ magnus ibi ſūt ⁊ ſeru⁹ lib̃
a dño ſuo. Quare miſero data eſt
lux ⁊ vita hiis q̃ i amaritudine ani
me ſūt. Qui expectāt mortē ⁊ nõ
venit quaſi effodientes theſaurū
gaudētq; vehemēter cū inuenerint
ſepulchrū. Viro cui⁹ abſcondita
ē via ⁊ circūdedit eū de⁹ tenebris.
Anteq̃ ↄmedā ſuſpiro ⁊ q̃ſi inun
dātes aque ſic rugit⁹ meus q̃r ti
mor quē timebam euenit mihi ⁊
qđ verebar accidit. Nõne diſſimu
laui. Nõne ſilui. Nõne quieui.
Et venit ſup me indignatio. Ca. iiii.

REſpondens aūt eliphas the
manites dixit. Si ceperimus
loqui tibi forſitan moleſte accipi
es. Sed ↄceptū ſmonē tenere q̃s
poterit. Ecce docuiſti multos ⁊ ma
nus laſſas roboraſti. Vacillātes
ↄfirmauerūt ſmones tui ⁊ genua
tremētia ↄfortaſti. Nūc aūt venit ſu
per te plaga ⁊ defeciſti tetigit te ⁊
ↄturbat⁹ es. Timor tuus. fortitu
do tua ⁊ paciētia tua ⁊ pfectio via
rū tuarū. Recordare obſecro te q̃s
vnq̃ innocens periit aut qñ recti
deleti ſūt. Quin poti⁹ vidi eos q̃
operant̃ iniqtatē ⁊ ſemināt dolo
res ⁊ metūt eos flāte deo periſſe ⁊
ſpū ire eius eē ↄſūptos. Rugitus

leonis ⁊ vox leene et dẽtes catulo/
rū leonū ꝯtriti sunt Tigris periit
eo ꝙ nō haberet predā ⁊ catuli le/
onis dissipati sunt. Porro ad me
dictū est verbū absc̄ōditū et q̄si
furtiue suscepit auris mea venas
susurrii eiꝰ. In horrore visiōis no
cturne qn̄ solet sopor occupare ho/
mines: pauor tenuit me ⁊ tremor
⁊ ōnia ossa mea ꝑterrita sūt Et cū
spūs me p̄nte trāsiret inhorruerūt
pili carnis mee. Stetit quidā cuiꝰ
nō agnoscebā vultū: ymago co/
raꝫ oculis meis ⁊ vocē quasi aure
lenis audiui. Nunq̄d homo dei cō/
parōne iustificabitur: aut factore
suo purior erit vir. Ecce q̄ seruiūt
ei nō sūt stabiles: ⁊ in āgelis suis
reperit p̄uitatē. Quāto magis hij
qui habitāt domos luteas q̄ tre/
nū habēt fundamentū cōsumen/
tur velut a tinea: de mane vsq̄ ad
vesperā succidētur ⁊ q̄ nullꝰ intel/
ligit in eternū peribūt. Qui autē
reliqui fuerint auferent̄ ex eis mo/
rient̄ ⁊ nō in sapiētia. ¶ Ca. v.

Uoca ergo si est q̄ tibi rn̄deat
⁊ ad aliquē scōꝝ cōuertere
Virū stultū interficit iracundia ⁊
paruuluꝫ occidit inuidia. Ego vi/
di stultū firma radice ⁊ maledixi
pulchritudini eiꝰ stati. Lōge fiēt
filij eiꝰ a salute ⁊ cōterentur i por/
ta ⁊ non erit q̄ eruat. Cuiꝰ messē
famelicꝰ comedet ⁊ ipsū rapiet ar/
matus ⁊ bibēt sitientes diuitias
eiꝰ. Nihil in terra sine causa fit ⁊
de humo nō orient̄ dolor Hō ad la/
borē nascitur ⁊ auis ad volatū.
Quā ob rē ego dep̄cabor dn̄m et
ad deū ponam eloquiū meū. Qui
facit magna ⁊ iscrutabilia ⁊ mira/
bilia absq̄ nūero. Qui dat pluui/
am sup faciem terre ⁊ irrigat aq̄s
vniuersa Qui ponit humiles i sb/
lime ⁊ merentes erigit sospitate.
Qui dissipat cogitationes malig/
norū: ne possint implere manꝰ eo/
rū q̄d ceperant. Qui apprehendit
sapientes in astutia eoꝝ ⁊ cōsili/
um prauoꝝ dissipat. Per dieꝫ in/
current tenebrīs ⁊ quasi in nocte
sic palpabunt in meridie. Porro
saluū faciet egenū a gladio oris
eorū ⁊ de manu violenti pauperē
Et erit egeno spes iniquitas autē
contrahet os suum. Btūs homo
qui corripitur a dn̄o. Increpatio/
nem ergo dn̄i ne reprobes. q̄a ip/
se vulnerat ⁊ medetur: ꝑcutit ⁊ ma/
nꝰ eius sanabunt. In sex tribula/
cōnibꝰ liberabit te ⁊ in septia nō
tanget te malū. In fame eruet te
de morte et in bello de manu gla/
dij. A flagello lingue absconderis
⁊ non timebis calamitatem cū ve/
nerit. In vastitate ⁊ fame ridebis
bestias tre nō formidabis. Sꝫ cū la/
pidibꝰ regionū pactū tuū ⁊ bestie
tre pacifice erūt tibi Et scies ꝙ pa/
cē hēat tabnaculū tuū et visitans
spetiē tuā nō peccabis. Scies q̄ qm̄
multiplex erit semē tuū et ꝓgeni/
es tua quasi herba terre Ingredi/
eris in abūdantia sepulchrū: sic
infertur aceruus in tēpe suo. Ec/
ce hoc ut inuestigauimus ita est
quod auditum mente pertracta.

¶ Capitulū. vi.

Respondens autē iob dixit.
Utinā appenderent̄ peccata
mea quibꝫ iram merui: et calami/
tas quā patior in statera quasi
arena maris hec grauior apparet.

Vñ ⁊ verba mea dolore ſũt plena
qꝛ ſagitte dñi in me ſũt quaꝝ in
dignacõ ebibit ſpũm meũ ⁊ ter
rores dñi militant cõtra me Nun
q̃d rugiet onager cũ habueit her
bã aut mugiet bos cum añ preſe
pe plenũ ſteterit. Aut poterit co
medi inſulſũ qd ñ ẽ ſale cõditũ.
Aut poteſt aliquis guſtaẽ quod
guſtatum affert mortem. Anime
enim eſurienti etiã amara dulcia
eẽ videntꝛ. q̃ priꝰ nolebat tangere
anima mea nũc pre anguſtia cibi
mei ſunt. Quis det vt veniat peticio
mea ⁊ qd expecto tribuat mihi de
us ⁊ qui cepit ipſe me ꝯterat. Sol
uat manũ ſuã ⁊ ſuccidat me ⁊ hec
mihi ſit cõſolacio vt affligẽs me
dolore non pcat nec ꝯtradicã ſer
mõib; ſancti. Que ẽ eñi fortitudo
mea vt ſuſtineã aut q̃s finis me
us vt patientꝛ agã. Nec fortitudo
lapidum fortitudo mea nec caro
mea enea ẽ. Ecce nõ eſt auxilium
m̃i in me ⁊ neceſſarij q̃ꝫ mei receſſe
rũt a me. Qui tollit ab amico ſuo
miſericordiã timorẽ dñi derelinq̃t.
Frẽs mei preterierũt me ſicut tor
rens q̃ raptim trãſit in cõuallibꝰ
Qui timẽt pruinã irruet ſuper eos
nix. Tẽpe quo fuerint diſſipati pe
ribunt ⁊ vt incaluerint ſoluẽtꝛ de
loco ſuo Inuolute ſũt ſemite greſ
ſuũ eoꝝ ãbulabũt in vacuũ ⁊ pe
ribũt. Cõſiderate ſemitas themã
itinera ſaba ⁊ expectate pauliſp.
Cõfuſi ſũt quia ſperaui Venerũt
q̃ꝫ vſq; ad me ⁊ pudoꝛe cooperti ſũt
Nũc veniſtis ⁊ modo vidẽtes pla
gã meã timetis. Nũq̃d dixi affer
te mihi ⁊ de ſubſtãtia vrã donate
m̃i vel liberate me de manu hoſtis

⁊ de manu robuſtoꝝ eruite. Do
cete me ⁊ ego tacebo ⁊ ſi q̃d forte
ignoraui inſtruite me. Quare de
traxiſtis ſermonibꝰ veritatis cum
e vobis nullꝰ ſit q̃ poſſit arguere.
Ad increpãduz tm̃ eloquia ꝯcin
natis ⁊ in vẽtũ verba pfertis. Su
per pupillũ irruitis ⁊ ſbuertere ni
timini amicũ vrm̃. Verũtamẽ qd
cepiſtis explete. Prebete aurem ⁊
videte an mẽtiar. Reſpondete ob
ſecro abſq; ꝯtencõne ⁊ loquẽtes
id qd iuſtũ ẽ iudicate. Et nõ inue
nietis in lingua mea iniq̃tatẽ nec
in faucibꝰ meis ſtulticia perſona
bit.

Capi. vij.

Milicia ẽ vita hõis ſup terraz
⁊ ſicut dies mercẽnarij dies
eius. Sic ceruꝰ deſiderat vmbram
⁊ ſic mercẽnarius p̃ſtolatꝛ finem
opis ſui ſic ⁊ ego habui mẽſes va
cuos ⁊ noctes laborioſas enume
raui mihi. Si dormiero dico quã
do ꝯſurgã ⁊ rurſuz expectabo veſpe
rã ⁊ replebor doloib; vſq; ad tene
bras. Induta ẽ caro mea putredi
ne ⁊ ſordibꝰ pulueris cutis mea
aruit ⁊ ꝯtracta ẽ. Dies mei velociꝰ
tranſierũt q̃ꝫ a texẽte tela ſuccidi
tur ⁊ ꝯſũpti ſũt abſq; vlla ſpe. Me
mẽto qꝛ ventꝰ ẽ vita mea ⁊ nõ re
uertetꝛ oclus meꝰ vt videat bona
nec aſpiciet me viſus hõis. Oculi
tui in me ⁊ nõ ſbſiſtã. Sic ꝯſumitꝛ
nubes ⁊ ptranſit. ſic q̃ deſcenderit
ad inferos nõ aſcẽdet nec reuerte
tur vltr̃ i domũ ſuã neq; ꝯgnoſcet
eũ ãplius locus eius. Quapropꝛ
⁊ ego ñ pcaz ori meo loq̃r i tribu
lacõne ſpũs mei cõfabulabor cuz
amaritudĩe aĩe mee. Nũq̃d mare
ego ſũ aut cetꝰ qꝛ circũdediſti me

carcere. Si dixero ↄſolabit̃ me le
ctulꝰ meꝰ et releuator loquẽs me
cũ in ſtr̃tu meo: terrebis me ꝑ ſõ
nia et ꝑ viſiones horrore ↄcuties.
Quã ob rem elegit ſuſpendiũ ani
ma mea et mortẽ oſſa mea. Deſpe
raui. Nequaq̃ vlt̃ iã viuã. Par
ce mihi: nihil ei ſũt dies mei Quid
eſt homo ꝙ magnificas eũ: ã q̃d
appõis erga eũ cor tuum. Viſi
tas eum diluculo et ſubito ꝓbas
illũ. Vſq₃quo nõ parcis mihi: nec
dimittis me ut glutiã ſaliuã me
am. Peccaui. Quid faciã tibi o cu
ſtos hominũ. Quare poſuiſti me
contrariũ tibi ⁊ factꝰ ſũ mihimet
ipſi grauis. Cur non tollis pcc̃m
meũ ⁊ quare nõ auferſ iniq̃tatẽ
meã. Ecce nũc in puluere dormiã
et ſi mane me queſieris nõ ſubſi
ſtam.

Ca. viij.

Reſpondẽs autẽ baldath ſui
tes dixit Vſq₃q̊ loq̃ris talia
et ſpũs mĺtiplex oĩs ſmõis tui.
Nũq̃d deꝰ ſupplãtat iuditiũ: aut
õnipotẽs ſubuertit q̃d iuſtũ eſt.
Etiã ſi filij tui peccauerũt ei ⁊ dimi
ſit eos i manu iniq̃tatis ſue: tu ta
mẽ ſi diluculo cõſurrexeris ad de
um ⁊ omnipotentẽ fueris deꝑcatꝰ
ſi mundꝰ ⁊ rectus inceſſeris: ſtatĩ
euigilabit ad te ⁊ pacatũ reddet
habitaculũ iuſtitie tue: intantũ ut
ſi priora tua fuerint parua et no
uiſſima tua multiplicẽtur nimis.
Interroga enĩ gñacõnẽ ꝑſtinã ⁊
diligẽter inueſtiga patrũ memori
am. heſterni q̃ppe ſumꝰ ⁊ ignora
mꝰ. qm̃ ſicut vmbr̃ dies nr̃i ſũt ſu
ꝑ terrã ⁊ ipſi docebũt te. Loquẽ
tur tibi ⁊ de corde ſuo ꝓferent elo
quia. Nunq̃d viuere põt ſcirpus

abſq₃ hũore aut creſcẽ carectũ ſi
ne aqua. Cũ adhuc ſit in flore
nec carpat̃ manu añ oẽs herbas
areſcit: ſic vie õmũ q̃ obliuiſcũt̃
deum ⁊ ſpes ypocrite ꝑibit. Nõ ei
placebit vecordia ſua ſic tela ara
nearũ fiducia eiꝰ. Innitet̃ ſup do
mũ ſuã ⁊ nõ ſtabit: fulciet eam ⁊
nõ cõſurget. Humectꝰ videt̃ añq̃
veniat ſol ⁊ in ortu ſuo germẽ eiꝰ
egrediet̃. Sup aceruũ petrarũ ra
dices eiꝰ denſabũt̃ ⁊ int̃ lapides
cõmorabit̃. Si abſorbuerit eũ de
loco ſuo negabit eũ et dicet Non
noui te. Hec ẽ enĩ leticia vie eius
ut rurſũ de terra alij germinẽtur
Deꝰ nõ ꝓiciet ſimplicẽ: nec porri
get manũ malignis donec imple
atur riſu os tuũ et labia tua iubi
lo. Qui oderũt te induẽtur ↄfuſio
ne ⁊ tabernaculũ impiorũ non ſub
ſiſtet.

Ca. ix.

Et rñdẽs iob ait. Vere ſcio
ꝙ ita ſit ⁊ ꝙ nõ iuſtificet̃ hõ
ↄpoſitꝰ deo. Si voluerit ↄtẽdẽ cũ eo
nõ poterit rñdẽ ei vnũ ꝓ mille. Sa
piẽs corde ẽ ⁊ fortis robore Quis re
ſtitit ei ⁊ pacẽ habuit. Qui tranſtu
lit mõtes ⁊ neſcierũt hij quos ſub
uertit in furore ſuo. Qui ↄmouet
terrã de loco ſuo ⁊ colũne eiꝰ ↄcu
tiũtur. Qui precipit ſoli ⁊ nõ orit̃
⁊ ſtellas claudit quaſi ſub ſigulo
Qui extendit celos ſolꝰ ⁊ gradit̃
ſup fluctꝰ maris. Qui facit arctu
rum ⁊ orionaa ⁊ hyadas et interi
ora auſtri. Qui facit magna ⁊ in
cõprehenſibilia et mirabilia q̊rũ
nõ eſt nũerꝰ Si venerit ad me nõ
videbo eũ. ſi abierit nõ intelligã Si
repẽte interroget quis rñdebit ei.
Vel quis dicere poteſt cur facis.

Deus cuius ire nemo reſiſtere pōt
⁊ ſub quo curuātur q̄ portāt orbē.
Quātus ergo ſū ego vt rn̄deā ei ⁊
loquar verbꝪ meis cū eo. Qui etiā
ſi habuero quippiā iuſtū n̄ reſpō
debo ſed meū iudicē dep̄cabor. Et
cum inuocātē me exaudierit nō
credo ꝙ audierit vocē meā. In tur
bine ei conteret me ⁊ multiplicabit
vulnera mea etiā ſine cauſa. Nō
concedit requieſcere ſpūm meū ⁊ im
plet me amaritudinibꝫ. Si fortitu
do q̄ritur robuſtiſſimꝰ ē. Si eq̄tas
iudicij nemo audet ꝓ me teſtimoni
um dicere. Si iuſtificare me volue
ro os meū cōdemnabit me. Si in
nocentē oſtēdero prauū me ꝓpro
babit. Etiā ſi ſimplex fuero hoc ip
ſum ignorabit aīa mea ⁊ tedebit
me vite mee. Vnū ē qd̄ locutꝰ ſū
⁊ innocentem ⁊ impiū ipſe ꝯſumit.
Si flagellat occidat ſemel ⁊ non
de penis innocētum rideat. Terra
data ē in manꝰ impij vultū iudi
cum eiꝰ operit. Qd̄ ſi nō ille ē quis
ergo eſt. Dies mei velociores fue
rūt curſore fugerūt ⁊ nō viderunt
bonū. Pertrāſierūt quaſi naues
poma portantes ſic aquila volās
ad eſcā. Cū dixero nequaq̄ ita lo
quar cōmuto faciē meā ⁊ dolore
torqueor. Verebar oīa opa mea
ſciens ꝙ nō parceres delinquēti. Si
aūt ⁊ ſic impius ſū quare fruſtra
laboraui. Si lotus fuero q̄ſi aq̄s
niuis ⁊ fulſerint velut mūdiſſime
manꝰ mee tn̄ ſordibus intingues
me ⁊ abhominabunt me veſtimēta
mea. Neq; enī viro q̄ ſimilis mei ē
rn̄debo nec qui mecū in iuditio ex
eq̄ poſſit audiri. Nō ē qui vtrūq;
valeat arguē ⁊ ponere manū ſuā
in ābobus. Auferat a me virgam
ſuā ⁊ pauor eius nō me terreat.
Loquar ⁊ nō timebo eū. Neq; enī
poſſū metuēs rn̄dere. Ca. x.

Tedet aīam meam vite mee di
mittā aduerſū me eloquiū
meū. Loquar in amaritudīe aīe
mee dicā deo noli me ꝯdēnare
Indica m̄ cur me ita iudices. Nū
q̄d bonū tibi videtur ſi calūnieris
⁊ opprimas me. opus manuū tu
arū ⁊ ꝯſiliū impiorū adiuues. Nū
q̄d oculi carnei tibi ſūt aut ſic videt
homo ⁊ tu videbis. Nūquid ſic di
es hoīs dies tui ⁊ anni tui ſic hūa
na ſūt tēpora vt q̄ras iniquitatē
meā ⁊ pc̄tm̄ meū ſcruteris. Et ſci
as ꝙ nihil impiū fecerim cū ſit ne
mo qui de manu tua poſſit eruere
Manꝰ tue fecerūt me ⁊ plaſmaue
rūt me totū in circuitu ⁊ ſic repēte
precipitas me. Memento q̄ſo ꝙ
ſicut lutū feceris me ⁊ in puluerē
reducēs me. Nōne ſicut lac mulci
ſti me ⁊ ſic caſeū me coagulaſti.
Pelle ⁊ carnibꝫ veſtiſti me oſſibꝫ
⁊ neruis ꝯpegiſti me. Vitā ⁊ miſe
ricordiā tribuiſti m̄ ⁊ viſitatō tua
cuſtodiuit ſpūm meū. Licꝫ hec ce
les ī corde tuo tamē ſcio ꝙ vniuer
ſorū memineris. Si peccaui ⁊ ad
horā pepciſti mihi cur ab iniq̄ta
te mea mūdū me eē nō pateris.
Et ſi impius fuero ve m̄ eſt ⁊ ſi iu
ſtus nō leuabo caput ſaturatꝰ af
flictōne ⁊ miſeria. Et propter ſup
biā quaſi leena capies me reuer
ſuſq; mirabiliť me crucias Inſtau
ras teſtes tuos cōtra me ⁊ multi
plicas irā tuam aduſū me ⁊ pene
militant ī me. Quare de vulua edu
xiſti me. Qui vtinam cōſumptus

essem ne oculꝰ me viderēt. Fuisseꝫ
quasi q̄ nō esseꝫ de vtero trāslatꝰ
ad tumulū. Nunq̄d nō paucitas
dierū meorū finiet̄ breui? Dimitte
ergo me ut plāgā paululū dolo-
rem meū anteq̄ vadā ⁊ nō reuer-
tar ad terram tenebrosā ⁊ opertā
mortis caligine terrā miserie ⁊ te-
nebrarū: vbi vmbra mortis ⁊ nul-
lus ordo. sed sempiternꝰ horror in-
habitās. Ca. xi.

Respondēs autē sophar naa-
mathites dixit. Nunq̄d qui
multa loq̄tur nō audiet? aut vir ver-
bosus iustificabit̄? Tibi soli tace-
bunt hōies et cū ceteros irriseris
a nullo cōfutaberis? Dixisti enim
Purus ē sermo meꝰ ⁊ mūdꝰ sū in
cōspectu tuo. Atq̄ vtinā deꝰ loq̄-
retur tecū ⁊ aperiret labia sua tibi
ut ostēderet tibi secreta sapiētie et
q̄ multiplex esseꝫ lex eiꝰ ⁊ intellige-
res q̄ multo minora exigaris ab
eo q̄ meret̄ iniq̄tas tua. Forsitan
vestigia dei cōprehēdes ⁊ vsq̄ ad p-
fectum ōipotētē reperies? Excelsi-
or celo est. Et qd facies? Profūdi-
or inferno et vn̄ cognosces? Lōgi-
or terra mensura eius ⁊ latior ma-
ri. Si subuerterit ōnia vel in vnū
coartauerit q̄s contradicet ei vel
quis dicē ei potest: cur ita facis?
Ipse enim nouit hominū vanita-
tē et vidēs iniquitatē nonne cōside-
rat? Vir vanꝰ in supbiam erigit̄
et tanq̄ pullū onagri se liberū na-
tum putat. Tu autē firmasti cor
tuū et expandisti ad eum manꝰ
tuas. Si iniquitatē que est in ma-
nu tua abstuleris a te et nō man-
serit in tabnaculo tuo iniusticia:
tūc leuare poteris faciē tuā absq̄
macula ⁊ eris stabilis ⁊ nō time-
bis. Miserie q̄ obliuisceris ⁊ qua-
si aq̄rū q̄ preterierūt nō recordabe-
ris ⁊ q̄si meridianꝰ fulgor cōsurget
tibi ad vesperā. Et cū te cōsūptū pu-
taueris orieris ut lucifer ⁊ habe-
bis fiduciam pposita tibi spe et de-
fossus securꝰ dormies. Requiesces ⁊
nō erit q̄ te exterreat ⁊ deprecabū-
tur faciē tuā plurimi. Oculi autē
impiorū deficiēt et effugiū peribit
ab eis ⁊ spes illorū abhōiatō aīe.

Respōdēs āt iob di- Ca. xii.
xit. Ergo vos estis soli hōies
⁊ vobiscū orietur sapientia? Et m̄
est cor sic̄ ⁊ vobis nec inferior vr̄i
sum. Quis enī hec q̄ nostis igno-
rat? Qui deridet̄ ab amico suo sic̄
ego: inuocabit deū ⁊ exaudiet eū.
Deridetur enī iusti simplicitas: lā-
pas cōtempta apud cogitatōes
diuitū parata ad tēpꝰ statutum.
Abūdant tabnacula predonū et
audacter puocant deū cū ipse de-
derit ōnia in manꝰ eorū. Nimirū in-
terroga iumēta ⁊ docebūt te ⁊ vo-
latilia celi ⁊ indicabūt tibi. Loq̄re
terre ⁊ rn̄debit tibi et narrabunt
pisces maris. Quis ignoat q̄ om-
nia hec manꝰ dn̄i fecit? In cuius
manu aīa ōis viuētis et spūs
vniuerse carnis hōis. Nōne auris
verba diiudicat et fauces cōmedē-
tis saporē? In antiq̄s ē sapiētia ⁊
in multo tp̄e prudētia. Apud ipꝫ
ē sapiā ⁊ fortitudo ⁊ ipse hꝫ cōsiliū ⁊
itelligētiā. Si destruxerit nēo ē q̄
edificeꝫ. si icluserit hōiem nullꝰ ē q̄
apiat. Si cōtinuerit aq̄s oīa siccabū-
tur. si emiserit eas sbūtet t̄rā. Apd
ipsū ē fortitudo ⁊ sapiētia. Ipse no-
uit et decipientē et eū q̄ decipitur

Adducit ꝯſiliarios in ſtultū finē
⁊ iudices i ſtuporē. Baltheū regū
diſſoluit ⁊ precīgit fune renes eo-
rū. Ducit ſacerdotes in glorios ⁊
optimates ſupplantat. Cōmutās
labiū veraciū ⁊ doctrinā ſenū au-
ferens. Effudit deſpectōe3 ſup prī-
cipes ⁊ eos q̄ oppreſſi fuerant rele-
uās. Qui reuelat profūda de tene-
bris ⁊ ꝓducit in lucē vmbrā mor-
tis. Qui multiplicat gētes ⁊ ꝑdit
eas ⁊ ſubuerſas in integꝝ reſtitu-
it. Qui immutat cor prīcipū popu-
li terre ⁊ decipit eos vt fruſtra in-
cedāt per inuiū. Palpabūt quaſi
in tenebris ⁊ non in luce ⁊ errare
eos faciet q̄ſi ebrios. Ca. xiij.

Ecce oīa hec vidit ocul9 me-
us ⁊ audiuit auris mea ⁊
intellexi ſingula. Scđm ſciētia3 ve-
ſtrā ⁊ ego noui nec inferior veſtri
ſū. Sed tn̄ ad ōnipotentē loquar
⁊ diſputare cū deo cupio pri9 vos
oſtēdens fabricatores mēdaciȷ ⁊
cultores ꝑuerſoꝝ dogmatū. Atq3
vtina3 taceritis vt putaremini eē
ſapiētes. Audite ergo correpcio-
nes meas ⁊ iuditiū labiorū meo-
rū attendite. Nūquid de9 indiget
veſtro mēdacō vt ꝓ illo loq̄mini
dolos. Nunq̊d faciē ei9 accipitis
⁊ pro deo iudicare nitimini. Aut
placebit ei quē celare nihil pōt q̊
decipieẗ vt homo vr̄is fraudulen-
ciȷs. Ipſe vos arguet quoniā in
abſcōdito faciē ei9 accipitis. Sta-
tim vt ſe ꝯmouerit turbabit vos
⁊ terror ei9 irruet ſup vos. Memo-
ria vr̄a ꝯparabiẗ cineri ⁊ redigē-
tur in lutum ceruices vr̄e. Tacete
pauliſp vt loq̄r q̊dcunq3 m̄ mēs
ſuggeſſerit. Quare lacero carnes
meas dentibus meis ⁊ aīam meā
porto i manib3 meis. Etia3 ſi occi-
derit me in ipſo ſperabo. Verūtam̄
vias meas in ꝯſpectu ei9 arguam
⁊ ipſe erit ſaluator me9. Nō eni3 ve-
niet in ꝯſpectu ei9 omnis ypocrita.
Audite ſermonē meu3 ⁊ enigma-
ta ꝑcipite aurib3 vr̄is. Si fuero iu-
dicat9 ſcio ꝙ iuſt9 inueniar. Quis
ē qui iudicetur mecum. Veniat.
Quaē tacens conſumor. Duo tm̄
ne facias mihi ⁊ tunc a facie tua
nō abſcondar. Manū tuā longe
fac a me ⁊ formido tua nō me ter-
reat. Voca me ⁊ rn̄debo tibi q̊ cer-
te loquar ⁊ tu rn̄de mihi. Quātas
habeo iniq̊tates ⁊ peccata ſcelera
mea ⁊ delicta oſtēde mihi. Cur fa-
ciē tuā abſcōdis ⁊ arbitraris me
inimicū tuū. Contr̄ foliū q̊d vēto
rapitur oñdis potētiam tua3 ⁊ ſti-
pulam ſiccam pſequeris. Scribis
em̄ contr̄ me amaritudines ⁊ ꝯſu-
mere me vis peccatis adoleſcentie
mee. Poſuiſti in neruo pedē meu3
⁊ obſeruaſti om̄es ſemitas meas
⁊ veſtigia pedū meorū ꝯſideraſti.
Quia q̄ſi putredo ꝯſumēdus ſum
⁊ q̄ſi veſtimētū q̊d ꝯmediẗ a tinea.
Homo natus de muliere breui vi-
uēs tēpore repletur multis miſeri-
is. Qui q̄ſi flos egredieẗ ⁊ ꝯteritur
et fugit velut vmbra ⁊ nunq̄ȝ in
eodē ſtatu ꝑmanet. Et dignu3 du-
cis ſup huiuſcemōi aperiē oculos
tuos ⁊ adducere eū tecū in iudici-
um. Quis pōt facere mūdū de im-
mūdo ꝯceptū ſemine. Nōne tu q̊
ſolus es. Ca. xiiij.

Breues dies hōis ſunt nume-
rus mēſiū ei9 apud te ē. Con-
ſtituiſti terminos ei9 q̊ preteriri n̄

potuerūt. Recede paululū ab eo vt
quieſcat: donec optata veniat ſic̄
mercēnarij dies eiꝰ. Lignū habꝫ
ſpem. Si preciſū fuerit: rurſū vire
ſcit ⁊ rami eiꝰ pullulant. Si ſenu
erit in terra radix eiꝰ ⁊ in puluere
emortuꝰ fuerit truncus illius ad
odoreꝫ aque germinabit ⁊ faciet
comā quaſi cū primū plantatū ē
Hō vero cū mortuꝰ fuerit ⁊ nuda
tus atꝫ ꝯſumptꝰ vbi queſo eſt.
Quō ſi recedāt aque de mari ⁊ flu
uius vacue factꝰ areſcat: ſic hō cū
dormierit non reſurget Donec at
teratur celum nō euigilabit: nec
conſurget de ſomno ſuo Quis mi
hi hoc tribuat vt ī inferno prote
gas me ⁊ abſcondas me donec p̄
tranſeat furor tuꝰ ⁊ cōſtituas mi
hi tempꝰ in quo recorderis mei.
Putaſne mortuus homo rurſū vi
uet. Cunctis diebꝰ quibꝫ nūc mi
lito: expecto donec veniat immu
tatō mea. Vocabis me et ego re
ſpondebo tibi. Operi manuū tuaꝝ
porriges dexterā Tu quidem greſ
ſus meos dinumeraſti. ſed parce
peccatis meis. Signaſti quaſi in ſac
culo delicta mea. ſ; curaſti iniq̄ta
tē meā. Mōs cadēs defluit ⁊ ſaxuꝫ
tranſfert de loco ſuo. Lapides ex
cauāt aque ⁊ alluuiōe paulatim
terra ꝯſumitur ⁊ hoīes ergo ſimili
ter p̄des. Roboraſti eū paululum
ne imppetuū trāſiret. Immutab
facieꝫ eius ⁊ emittes eū. Siue no
biles fuerit filij eius ſiue ignobi
les nō intelliget Attamē caro eiꝰ
dum viuet dolebit ⁊ aīa illiꝰ ſup
ſemetipſo lugebit. Ca. xv.

Reſpōdens autē eliphā thea
nites dixit Nunq̄d ſapiens
reſpondebit quaſi in ventū loquēs et
implebit ardore ſtomachū ſuū.
Arguis verbis eum qui nō eſt eq̄
lis tui ⁊ loqueris qđ tibi nō expe
dit. Quātū in te ē euacuaſti timorē
et tuliſti preces coraꝫ deo. Docuit
eī iniq̄tas tua os tuū ⁊ imitaris li
guaꝫ blaſphemātiū. Cōdēnabit
te os tuū ⁊ nō ego ⁊ labia tua re
ſpondebūt tibi. Nunq̄d primꝰ hō
tu natus es ⁊ ante colles formatꝰ
Nunq̄d ꝯſilium dei audiſti ⁊ infe
rior te erit eiꝰ ſapientia. Quid no
ſti qđ ignoremꝰ quid ītelligis qđ
neſciamꝰ. Et ſenes ⁊ antiqui ſūt
in nobis multo vetuſtiores q̄ꝫ pa
tres tui. Nunq̄d grande eſt vt cō
ſoletur te deꝰ. Sed verba tua pra
ua hoc ꝓhibēt. Quid te eleuat cor
tuū ⁊ quaſi magna cogitās atto
nitos habes oculos. Quid timet
con̄ deum ſpūs tuus vt ꝓferas de
ore tuo huiuſcemōi ſmōes Quid
eſt homo vt immaculatꝰ ſit ⁊ vt
iuſtꝰ appareat natus de muliere.
Ecce inter ſanctos eiꝰ nemo imu
tabilis et celi nō ſunt mūdi in cō
ſpectu eius: q̄nto magis abhomia
bilis ⁊ inutilis homo qui bibit q̄
ſi aquā iniquitatē. Oſtendaꝫ tibi
audi me quod vidi narrabo tibi
Sapientes confitētur ⁊ nō abſcō
dunt p̄res ſuos Quibꝫ ſolis data
eſt terra ⁊ non tranſiuit alienus
p̄ eos Cūctis diebꝫ ſuis impiꝰ ſup
bit ⁊ nūerꝰ annoꝝ incertꝰ eſt ty
rānidis eiꝰ. Sonitꝰ terroris ſemp
in auribꝰ illiꝰ ⁊ cū pax ſit: ille ſēp
īſidias ſuſpicat̄. Nō credit q̄ reu
ti poſſit de tēbris ad lucē circūſpe
ctās vndiqꝫ gladiū cū ſe moueit
ad q̄rendū panē. Nouit q̄ paratꝰ

ſit in manu ei⁹ tenebrarꝫ dies Ter
rebit eū tribulacō et āguſtia val
labit eū ſicut regē qui preparatur
ad preliū Tetēdit aduerſus deū
manū ſuā et ꝯtᷓ omnipotētē robo
rat⁹ eſt Cucurrit aduerſus eū ere
cto collo ꝛ pīgui ceruice armat⁹
eſt. Operuit faciē ei⁹ craſſitudo et
de lateribus ei⁹ aruina depēdet.
Habitauit in ciuitatib⁹ deſolatis
ꝛ in domibꝫ deſertis q̄ in tumulos
ſunt redacte Nō ditabitur nec perſe
uerabit ſubſtātia ei⁹ nec mittet ī
terraꝫ radicē ſuaꝫ. Nō recedet de te
nebris. Ramos eius areſaciet flā
ma et auferetur ſpū oris eius. Non
credet fruſtra errore decept⁹ ꝙ ali
quo pcio redimēdus ſit. Anteꝙ̄
dies eius impleantur pibit et man⁹
ei⁹ areſcēt. Ledetur q̄ſi vinea in p
mo flore botrus ei⁹ ꝛ quaſi oliua
ꝓiciēs florē ſuū. Cōgregacō em̄
ypocrite ſterilis ꝛ ignis deuorabit
tabernacula eoꝝ q̄ munera liben
ter accipiūt. Cōcepit dolorē et pe
perit iniq̄tatē et vter⁹ ei⁹ prepat
dolos. Ca. xvi.

Reſpondēs aūt iob dixit. Au
diui frequenter talia. Cōſolatores
oneroſi omēs vos eſtis. Nūquid
habebūt finē verba vētoſa. Aut
aliq̄d tibi moleſtū ē ſi loquaris.
Poterā ꝛ ego ſimilia vr̄i loq̄. Atqꝫ
vtinā eſſet aīa vr̄a ꝓ anima mea
Cōſolarer et ego vos ſermonib⁹
ꝛ mouerē caput meū ſup vos Ro
borarem vos ore meo ꝛ mouerē la
bia mea q̄ſi pcens vobis. Sed q̄d
agam. Si locut⁹ fuero nō q̄eſcit
dolor meus ꝛ ſi tacuero nō recedet
a me. Nūc aūt oppreſſit me dolor
me⁹ ꝛ in nihilū redacti ſūt oēs ar
tus mei. Ruge mee teſtimonium
dicunt contᷓ me ꝛ ſuſcitatur falſilo
quus adūſus faciē meā ꝯtᷓdicēs
m̄. Collegit furorē ſuū in me ꝛ cō
minās m̄ infremuit ꝯtᷓ me denti
bus ſuis. Hoſtis me⁹ terribilib⁹
ocul' me intuitus ē. Aperuerūt ſu
per me ora ſua ꝛ exprobrātes per
cuſſerūt maxillā meā ſaciati ſunt
penis meis. Cōcluſit me de⁹ apd
iniquū ꝛ manibꝫ impioꝝ me tra
didit. Ego ille quondā opulētus
repēte ꝯtrit⁹ ſū tenuit ceruicē me
am. Cōfregit me ꝛ poſuit ſibi q̄ſi
in ſignū. circūdedit me lanceis ſu
is ꝯuulnerauit lumbos meos Non
pepcit ꝛ effudit ī tra viſcera mea
Cōſcidit me vulnere ſup vulnus.
irruit ī me q̄ſi gygas. Saccū con
ſui ſup cutē meā ꝛ operui cinē car
nem meaꝫ. Facies mea intumuit
fletu et palpebre mee caligauerūt
Hec paſſus ſū abſqꝫ iniq̄tate ma
nus mee cū haberē mūdas ad de
um preces Terra ne operias ſāgui
nē meū neqꝫ inueniat in te locum
latēdi clamor meus. Ecce em̄ in ce
lo teſtis me⁹ ꝛ ꝯſcius meus in ex
celſis Verboſi amici mei ad deum
ſtillat oculus me⁹. Atqꝫ vtinā ſi
iudicaretur vir cū deo q̄uo iudicatur
filius hoīs cū collega ſuo Ecce em̄
breues anni trāſeūt ꝛ ſemitā per
quā nō reuertar ābulo. Ca. xvii.

Spiritus me⁹ attenuabitur
dies mei breuiabuntur ꝛ ſolū
mihi ſupeſt ſepulchꝝ. Nō pecca
ui ꝛ in amaritudinibus moratur
ocul⁹ meus. Libera me ꝛ pone me
iuxta te ꝛ cuiuſuis man⁹ pugnet cō
tᷓ me. Cor eoꝝ lōge feciſti a diſci
plina ꝓpterea non exaltabuntur

Predā pollicet̄ ſocijs ⁊ oculi filio/
rū ei9 deficient. Poſuit me quaſi i
ꝓuerbiū vulgi ⁊ exemplū ſuꝫ co/
raꝫ eis. Caligauit ad indignatio/
neꝫ ocul9 meus ⁊ mēbra mea q̄ſi
in nihilū redacta ſunt. Stupebāt
iuſti ſup hoc ⁊ innocēs contr̄ ypo/
critam ſuſcitabitur. Et tenebit iu/
ſt9 viaꝫ ſuam ⁊ mund9 manibus
addet fortitudinē. Igit̄ oēs vos cō/
uertimini ⁊ venite ⁊ nō inueniaꝫ
in vobis vlluꝫ ſapientē. Dies mei
tranſierūt cogitationes mee diſſi/
pate ſunt torquētes cor meū. No/
ctē verterunt in dieꝫ: ⁊ ruſū poſt
tenebras ſpero lucē. Si ſuſtinuēo
infern9 domus mea eſt: ⁊ in tene/
bris ſtraui lectulū meuꝫ. Putredi/
ni dixi pater me9 es: mater mea ⁊
ſoror mea vermib9. Vbi eſt ergo
nūc p̄ſtolacō mea: ⁊ patientiam
meā quis cōſiderat. In ꝓfundiſſi/
mū infernū deſcendent ōia mea.
Putaſne ſaltē ibi eit requies m̄.

Reſpondēs aūt ¶Ca.xviij.
baldad ſuites dixit. Vſqꝫ
ad quē finēꝫ verba iactabis. In/
tellige pri9 ⁊ ſic loquamur. Quaē
ēputati ſum9 vt iumēta: ⁊ ſordui/
m9 coraꝫ te. Qui pdis animā tuā
in furore tuo. Nunquid ꝓpter te de/
relinquetur terra. Et trāſferentur
rupes de loco ſuo. Nōne lux impij
extinguetur: nec ſplendebit flam/
ma ignis ei9. Lux obtenebreſc̄ꝫ
in tabernaculo illius: ⁊ lucerna q̄
ſup eū eſt extinguetur. Artabūt
greſſus virtutis ei9: ⁊ p̄cipitabit
euꝫ conſiliū ſuum. Immiſit enim
in rete pedes ſuos ⁊ in maculis ei9
ambulat. Tenebit̄ planta illius
laqueo ⁊ exardeſcet cōtra euꝫ ſitis.
Abſcōdita eſt in terra pedica ei9
⁊ decipula illi9 ſup ſemitaꝫ. Vndi/
qꝫ terrebūt eū formidines ⁊ inuol/
uent pedes eius. Attenuet̄ fame
robur eius ⁊ inedia inuadat co/
ſtas illius. Deuoret pulchritudi/
nē cutis eius ⁊ cōſumat brachia
illi9 primogenita mors. Auellat̄
de tabnaculo ſuo fiducia ei9 ⁊ cal/
cet ſup eum quaſi rex interit9 Ha/
bitēt in tabernaculo illi9 ſocij ei9
q̄ non ē: aſpgatur in tabernaculo
ei9 ſulphur. Deorſuꝫ radices eius
ſiccētur. ſurſū aūt atterat̄ meſſis
ei9. Memoria illi9 peat de terra ⁊
nō celebret̄ nomē ei9 i plateis. Ex/
pellet euꝫ de luce in tenebras ⁊ de
orbe trāſferet euꝫ. Non erit ſemen
eius neqꝫ ꝓgenies in populo ſuo:
nec vlle reliquie in regionib9 eius
In die ei9 ſtupebunt nouiſſimi ⁊
p̄mos inuadet horror. Hec ſūt er/
go tabernacula iniqui ⁊ iſte loc9
eius q̄ ignorat deū. ¶Ca.xix.

Reſpondēs autē iob dixit. Vſ/
quequo affligitis animam
meaꝫ ⁊ atteritis me ſermonib9.
En decies cōfunditis me ⁊ nō eru/
beſcitis opprimentes me. Nempe
⁊ ſi ignoraui meuꝫ erit ignoran/
tia mea. At vos cōtra me erigimi
⁊ arguitis me obprobrijs meis.
Saltem nunc intelligite quia de9
nō equo iudicō afflixerit me ⁊ fla/
gell' ſuis me cinxerit. Ecce clamabo
vim paciēs ⁊ nemo audiet. voci/
ferabor ⁊ n̄ ē q̄ iudicꝫ. Semitā meā
circūſepſit ⁊ trāſire n̄ poſſū ⁊ i cal/
le meo tēbras poſuit. Spoliauit
me gloria mea ⁊ abſtulit coronā
d capite meo. Deſtruxit me vndiqꝫ
⁊ pereo ⁊ q̄ſi euulſe arboris abſtulit

ſpem meaꝫ. Iratꝰ eſt contrā me fu
roꝛ eiꝰ ⁊ ſic me habuit q̄ſi hoſteꝫ
ſuū. Simul venerūt latrōes eiꝰ et
fecerūt ſibi viā ꝑ me ⁊ obſederūt ī
gyro tabernaculū meum. Fratres
meos longe fecit a me ⁊ noti mei
q̄ſi alieni receſſerūt a me. Dereliq̄
rūt me ꝓpinqui mei ⁊ q̄ me noue
rāt obliti ſūt mei. Inquilini domꝰ
mee ⁊ ancille mee ſicut alienū ha
buerūt me ⁊ quaſi ꝑegrinꝰ fui in
oculis eorū. Seruū meū vocaui et
nō reſpōdit ore ꝓprio deꝑcabar illū.
Halitū meuꝫ exhoꝛruit vxoꝛ mea
⁊ orabā filios vteri mei. Stulti q̄ꝫ
deſpitiebant me et cū ab eis receſ
ſiſſem detrahebāt mihi. Abhomi
nati ſūt me quōdā cōſiliarij mei
⁊ quē maxime diligebā auerſatus
eſt me. Pelli mee cōſumptis car
nibus adheſit os meū ⁊ derelicta
ſūt tantūmodo labia circa dētes me
os. Miſeremini mei miſeremini mei
ſalteꝫ vos amici mei quia manꝰ dn̄i
tetigit me. Quare ꝑſeq̄mini me ſi
cut deꝰ et carnibꝰ meis ſaturami
ni. Quis mihi tribuat ut ſcribāt̄
ſmōes mei. Quis mihi det ut exa
rent̄ ī libro ſtilo ferreo ⁊ plūbi la
mina vel certe ſculpātur in ſilice.
Scio enī q̄ redēptoꝛ meꝰ viuat ⁊
in nouiſſimo die de terra ſurrectu
rꝰ ſū ⁊ rurſū circūdaboꝛ pelle mea
⁊ in carne mea videbo deū. Quē vi
ſurus ſū ego ipſe et oculi mei ꝯſpe
cturi ſunt ⁊ non alius. Repoſita ē
hec ſpes mea in ſinu meo. Quare
ergo nūc dicitis ꝑſeq̄mur eū ⁊ ra
dicē verbi inueniamꝰ cōtrā eum.
Fugite ergo a fatie gladij q̄m iraꝫ
vltoꝛ iniq̄tatū gladius ē ⁊ ſcitote
eē iudicium. Ca. xx.

Reſpondēs autēꝫ ſophar naa
mathites dixit. Idcirco co
gitatiōes mee varie ſuccedūt ſibi
et mēs ī diuerſa rapit̄. Doctrinā
qua me arguis audiā et ſpūs in
telligētie mee reſpōdebit mihi. Hoc
ſcio a principio ex q̄ eſt poſitꝰ ho
mo ſup terrā q̄ laus impioꝝ bre
uis ſit et gaudiuꝫ ypocrite ad in
ſtar pūcti. Si aſcēderit vſq̄ꝫ ad ce
lū ſupbia eiꝰ et caput eiꝰ nubes te
tigerit quaſi ſterq̄liniū in fine ꝑ
detur et qui eū viderāt dicēt. Vbi
eſt. Velut ſōniū auolās non in
uenietur. trāſiet ſicut viſio noctur
na. Oculꝰ qui eū viderat nō vide
bit neq̄ꝫ vltrā intuebit̄ eū locꝰ ſuꝰ
Filij eius atterent̄ egeſtate ⁊ ma
nꝰ illius reddent ei doloreꝫ ſuū. Oſ
ſa eius īplebūtur vicijs adoleſcē
tie eius et cū eo ī puluere doꝛmiēt.
Cum enī dulce fuerit in ore eius
malū abſcondit illud ſub lingua
ſua. Parcet illi et nō derelinquet illud
et celabit ī gutture ſuo. Panis eiꝰ
in vtero illiꝰ vertet̄ in fel aſpiduꝫ
intrinſecꝰ. Diuitias quas deuora
uit euomet et de vētre illius extrā
het eas deꝰ. Caput aſpidū ſuget
et occidet eū lingua vipere. Nō vi
deat riuulos flumīs toꝛrētis mellis
et butiri. Luet que fecit oīa nec ta
mē cōſumet̄. Iuxta multitudinē ad
inuētionū ſuarū ſic et ſuſtinebit q̄
ſ iniq̄ cōfringens nudauit pauꝑis
domū rapuit et nō edificauit eaꝫ
nec ē ſatiatꝰ venter eius. Et cū ha
buerit q̄ cōcupierat poſſidere nō
poterit. Nō remāſit de cibo eius et
ꝓpterea nihil ꝑmanebit de bonis
eius. Cum ſatiatus fuerit artabi
tur eſtuabit ⁊ omnis doloꝛ irruet

ſup eū. Vtinā impleatur venter eius vt emittat in eum irā furoris ſui ⁊ pluat ſup illū bellum ſuū. Fugiet arma ferrea ⁊ irruet in arcū ereum: eductus ⁊ egrediēs de vagina ſua ⁊ fulgurās i amaritudine ſua. Vadent ⁊ venient ſup eum horribiles. ōnes tenebre abſcōdite ſunt in occultis ei⁹. Deuorabit eum ignis qui non ſuccēditur. affligetur relict⁹ in tabernaculo ſuo Reuelabunt celi iniqtatē ei⁹ ⁊ terra cōſurget aduerſus eū. Apertū erit germen dom⁹ illius detrahetur in die furoris dei. Hec eſt pars hominis impij a deo ⁊ hereditas verborum eius a dn̄o.

Capitulū. xxi.

Reſpondens autem iob dixit Audite queſo ſermōes meos ⁊ agite penitētiam. Suſtinete me vt ⁊ ego loquar ⁊ poſt mea ſi videbitur verba ridete. Nunqd cōtra hominē diſputacō mea eſt ut merito non debeam cōtriſtari. Attēdite me ⁊ obſtupeſcite ⁊ ſuppo nite digitū ori veſtro. Et ego quādo recordatus fuero pertimeſco: ⁊ cōcutit carnē meam tremor Quare ergo impij viuunt: ſublevati ſūt cōfortatiq; diuicijs. Semē eorū pmanet corā eis: ꝓpinquorū turba ⁊ nepotum in cōſpectu eorum. Dom⁹ eorū ſecure ſunt ⁊ pacate ⁊ non eſt virga dei ſup illos. Bos eorū concepit ⁊ nō abortiuit. vacca pepit ⁊ non eſt ꝑuata fetu ſuo Egrediuntur quaſi greges paruuli eorū ⁊ infantes eorū exultant luſib⁹. Tenent tympanum ⁊ cythara ⁊ gaudent ad ſonitū organi Ducūt in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad infernū deſcēdunt. Qui dixerunt deo recede a nobis ⁊ ſcientiam viarū tuarum nolum⁹. Quis eſt ōnipotens vt ſeruiam⁹ ei. Et quid nobis ꝓdeſt ſi orauerimus illum. Verūtamen quia nō ſunt in manu eorū bona ſua: conſilium impiorū longe ſit a me. Quociēs lucerna impiorum extinguetur ⁊ ſuperueniet eis inūdatio ⁊ dolores diuidet furoris ſui. Erunt ſicut palee ante faciem venti ⁊ ſicut fauilla quā turbo diſpergit. Deus ſeruabit filijs illius dolorem patris: ⁊ cū reddiderit tunc ſciet. Videbūt oculi ei⁹ interfectōem ſuam ⁊ de furore ōnipotentis bibet. Quid enī ad eum pertinet de domo ſua poſt ſe. Et ſi numerus mēſiū ei⁹ dimidietur. Nunqd deū docebit quiſpiam ſciēciam qui excelſos iudicat. Iſte moritur robuſt⁹ ⁊ ſan⁹ diues et felix: viſcera eius plena ſunt adipe ⁊ medullis oſſa illius irrigantur. Alius vero moritur in amaritudine anime ſue abſq; vllis opib⁹ ⁊ tamen ſimul in puluere dormient ⁊ vermes operiēt eos Certe noui cogitacōnes veſtras: ⁊ ſentencias contra me iniquas dicitis enim. Vbi eſt dom⁹ principis ⁊ vbi tabernacula impiorū. Interrogate quēlibet de viatorib; ⁊ hec eadem illum intelligere cognoſcetis. Quia in diē perditionis ſeruatur malus ⁊ ad diē furoris ducetur. Quis arguet coram eo vias eius ⁊ que fecit quis reddet illi. Ipſe ad ſepulchra ducetur ⁊ in congerie mortuorū vigilabit Dulcis fuit glaries cocyti ⁊ pt⁹ ſe oēs hoīes trahet ⁊ an̄ ſe innūerabiles

Quō igit᷑ ꝯſolamini me fruſtͣ cū
rn̄ſio vr̄a repugnare oſtēſa ſit ve
ritati. ¶Ca. xxij.

Reſpōdēs aūt eliphas thema
nites dixit. Nūquid deo pōt
ꝯparari homo etiā cum pfc̄e fuerit
ſciētie. Quid pdeſt deo ſi iuſt⁹ fue
ris aut qd̄ ei confers ſi immaculata
fuerit vita tua. Nunqd timēs ar
guet te ⁊ veniet tecū in iudiciū et
non ꝓpter malitiā tuā plurimā et
infinitas iniqtates tuas. Abſtu
liſti eñ pign⁹ fratꝝ tuoꝝ ſine cā
⁊ nudos ſpoliaſti veſtib⁹. Aquā
laſſo nō dediſti ⁊ eſurienti ſubtra
xiſti panē. In fortitudine brachij
tui poſſidebas terrā ⁊ potētiſſim⁹
obtinebas eam. Viduas dimi
ſiſti vacuas ⁊ lacertos pupillorū
cōminuiſti. Propterea circūdatus
es laqueis ⁊ cōturbat te formido
ſubita. Et putabas te tenebras nō
viſurū et impetu aquaꝝ inundātiū
nō oppreſſū iri. An cogitas ꝙ de
us excelſior celo ſit et ſup ſtellarū
verticē ſublimet᷑. Et dicis. Quid ei
novit de⁹. Et quaſi p caliginē iu
dicat. Nubes latibulū ei⁹ nec nr̄a
ꝯſiderat ⁊ circa cardines celi pam
bulat. Nunqd ſemitā ſeculoꝝ cu
ſtodire cupis quā calcauerūt viri
iniq qui ſublati ſūt ante tēp⁹ ſuum
⁊ fluui⁹ ſubuertit fundamētū eoꝝ.
Qui dicebant deo recede a nobis ⁊
quaſi nihil poſſit facere ōnipotētē
eſtimabāt eū cū ille impleſſet do
mos eoꝝ bonis. Quoꝝ ſētētia p
cul ſit a me. Videbūt iuſti et leta
būtur ⁊ innocēs ſubſānabit eos.
Nōne ſucciſa ē erectio eoꝝ ⁊ reliq
as eoꝝ deuorauit ignis. Acquie
ſce igit᷑ ei ⁊ habeto pacem ⁊ p hec
habebis fruct⁹ optimos. Suſcipe ex
ore illi⁹ legē ⁊ pone ſermones ei⁹
in corde tuo. Si reuerſus fueris ad
omnipotētē edificaberis ⁊ lōge fa
cies iniqtatē a tabnaculo tuo. Da
bit p terra ſilicem ⁊ pro ſilice tor
rentes aureos. Eritq ōnipotēs cō
tra hoſtes tuos ⁊ argentū coacer
uabit᷑ tibi. Tūc ſup ōnipotētē de
licijs afflues ⁊ eleuabis ad deū fa
ciē tuā. Rogabis eū ⁊ exaudiet
te ⁊ vota tua reddes. Decernes rē
⁊ veniet tibi ⁊ in vijs tuis ſplēde
bit lumen. Qui eñ hūliat⁹ fuerit
erit in gloria ⁊ q inclinauerit ocu
los ipſe ſaluabit. Saluabit᷑ inno
cēs ſaluabitur autē mūditia ma
nuū ſuaꝝ. ¶Ca. xxiij.

Reſpōdens autē iob ait. Nūc
quoq i amaritudie ē ſmo
me⁹ ⁊ man⁹ plage mee aggraua
ta eſt ſup gemitū meū. Quis mihi
tribuat ut cognoſcā ⁊ inueniam
illū ⁊ veniā vſq ad ſoliū eius.
Ponā corā eo iudiciū et os meū
replebo increpacōib⁹ ut ſciā ver
ba que mihi rn̄deat ⁊ intelligam
qd loquat᷑ mihi. Nolo multa for
titudine cōtendat mecū nec mag
nitudinis ſue mole me pmat. Pro
ponat equitatē cōtra me ⁊ pueni
et ad victoriā iudiciū meū. Si ad
orientē iero nō apparet ſi ad occi
dētem nō intelligā eū. Si ad ſini
ſtrā quid agā. Nō apprehēdam
eū. Si me vertam ad dexterā nō vi
debo illum. Ipſe vero ſcit viā me
am ⁊ pbabit me quaſi aurū qd p
ignem trāſit. Veſtigia ei⁹ ſecutus
eſt pes me⁹ viam ei⁹ cuſtodiui ⁊
non declinaui ex ea. A mandatis
labioꝝ ei⁹ nō receſſi et i ſinu meo

abſcondi verba oris ei⁹. Ipſe em̄
ſol⁹ eſt ⁊ nemo auertere pōt cogi
tacōem eius ⁊ aīa ei⁹ qđcūqȝ vo
luit hoc fecit. Cumqȝ expleuerit in
me volūtatē ſuam ⁊ alia mlta ſi
milia preſto ſūt ei. Et idcirco a fa
cie ei⁹ turbatus ſū ⁊ ꝯſiderās eū
timore ſollicitor. De⁹ molliuit cor
meū ⁊ ōipotens ꝯturbauit me.
Nō eī periȷ̄ ꝓpter imminētes tene
bras: nec faciem meam operuit ca
ligo. Ca. xxiiij.

Ab ōipotēte nō ſunt abſcon
dita tpa. qui aūt nouerunt
eum ignorāt dies illi⁹. Aliȷ̄ termi
nos trāſtulerunt: diripuerūt gre
ges ⁊ pauerūt eos. Aſinū pupil
loꝝ abegerūt ⁊ abſtulerūt p pig
nore bouē vidue. Subuerterunt
pauperū viam ⁊ oppreſſerūt pariter
māſuetos tre. Aliȷ̄ quaſi onagri ī
deſerto egrediūtur ad opus ſuū:
vigilanteſqȝ ad predā preparant
panē liberis. Agꝝ nō ſuū deme
tunt ⁊ vineā ei⁹ quē vi oppreſſe
rūt vindemiāt. Nudos dimittunt
hoīes indumēta tollentes quib⁹
nō eſt operimentū in frigore. quos
ymbres mōtium rigant ⁊ nō ha
bentes velamē amplexantur lapi
des. Vim fecerunt depdantes pu
pillos ⁊ vulgū pauperē ſpoliaue
rūt. Nudis ⁊ incedētib⁹ abſqȝ veſti
tu ⁊ eſurientib⁹ tulerūt ſpicas. In
ter aceruos eoꝝ meridiati ſunt: q
calcatis torcularib⁹ ſitiūt. De ciui
tatib⁹ fecerūt viros gemere ⁊ aī
ma vulneratoꝝ clamauit ⁊ deus
multū abire nō patit. Ipſi fuerūt
rebelles lumi. Neſcierūt vias eius
nec reuerſi ſūt p ſemitas illi⁹. Ma
ne primo ꝯſurgit homicida: inter
ficit egenū ⁊ pauperē: p nocte ve
ro erit quaſi fur. Ocul⁹ adulteri ob
ſeruat caliginē dicēs non me vide
bit ocul⁹ ⁊ operiet vultū ſuū. Per
fodit in tenebris domos ſicut in
die condixerāt ſibi ⁊ ignorauerūt
lucē. Si ſubito apparuerit aurora
arbitrātur vmbrā mortis ⁊ ſic in
tenebris quaſi in luce ābulāt. Le
uis eſt ſup faciē aque. Maledcā
ſit pars ei⁹ in terrā: nec ābulet p
viā vineaꝝ. Ad nimiū calorē trā
ſiet ab aquis niuiū ⁊ vſqȝ ad in
feros peccatū illi⁹. Obliuiſcat̄ eius
miſericordia. Dulcedo illi⁹ vermes
Non ſit in recordacōe. ſed ꝯterat̄
ſicut lignū infructuoſū. Pauit eīn
ſterilem ⁊ que nō parit ⁊ vidue
bene non fecit. Detraxit fortes in
fortitudine ſua ⁊ cū ſteterit nō cre
det vite ſue. Dedit ei de⁹ locū peni
tentie ⁊ ille abutitur eo in ſupbia
Oculi autē ei⁹ ſunt in viȷ̄s illi⁹. Ele
uati ſūt ad modicum et nō ſubſi
ſtent ⁊ humiliabūtur ſicut ōia
⁊ auferentur ⁊ ſicut ſūmitates ſpi
carum ꝯterentur. Quod ſi non ē
ita quis me poteſt arguere eē mē
titum et ponere ante deum verba
mea. Ca. xxv.

Reſpondens autē baldad ſui
tes dixit. Poteſtas ⁊ terror
apud eum eſt qui facit ꝯcordiā
in ſublimib⁹ ſuis. Nunqđ eſt nūe
rus militū ei⁹ ⁊ ſup quē nō ſurgȝ
lumē illius. Nunqđ iuſtificari po
teſt homo ꝯpatus deo: aut appa
rere mūd⁹ natus de muliere. Ecce
luna eē nō ſplendet ⁊ ſtelle ñ ſūt
munde in ꝯſpectu eius quāto ma
gis hō putredo ⁊ filius hominis
vermis. Ca. xxvi.

Respondēs autē iob dixit. Cu
ius adiutor es? Nūquid im
becillis et sustētas brachiū ei⁹ q̄
non ē fortis? Cui dedisti cōsilium
Forsitan illi qui nō hēt sapientiā
et prudētiam tuam ostēdisti pluri
mā. Quē docere voluisti? Nonne eū
qui fecit spiramentū? Ecce gygā
tes gemūt sb aquis et qui habi
tant cū eis. Nud⁹ est infernus corā
illo et nullū ē opimentū pdiciōni
Qui extēdit aqlonem sup vacuū
et appendit terā sup nihili. Qui li
gat aquas in nubib⁹ suis ut nō
erūpant pariť deorsum. Qui tenet
vultū solij sui et expādit sup illū
nebulā suam. Terminū circūde
dit aquis. vsq3 dū finiātur lux et
tenebre. Colūne celi cōtremiscūt
et pauēt ad nutū eius. In fortitu
dine illi⁹ repēte maria cōgregata
sūt et prudētia ei⁹ pcussit supbū.
Spūs ei⁹ ornauit celos et obstetri
cāte manu ei⁹ edict⁹ ē coluber tor
tuosus. Ecce hec ex parte dicta sūt
viarū eius. Et cū vix paruā stillā
sermonis ei⁹ audierim⁹ quis po
terit tonitruū magnitudinis illi
us intueri? Ca. xxvij.

Addiditquoq3 iob assumēs
parabolam suā et dixit. Viuit
de⁹ qui abstulit iudiciū meū et oī
potens q̄ ad amaritudinē addu
xit aīam meā. qr donec sup est ali
tus in me et spūs dei in narib⁹ me
is nō loquētur labia mea iniq̄ta
tē. nec lingua mea meditabiť mē
datiū. Absit a me ut iustos esse
vos iudicē. Donec deficiā nō rece
dam ab innocētia mea. Justifica
tiōem meā quā cepi tenere nō de
serā. Neq3 em̄ reprehēdit me cor
meū in oī vita mea. Sicut impi⁹
inimic⁹ me⁹ et adūsari⁹ meus q̄
si iniqu⁹. Que ē em̄ spes ypocrite
si auare rapiat et nō liberēt deus aī
mā eius? Nunq̄d de⁹ audiet cla
morē eius cū venerit sup eū angu
stia? Aut poterit in oīpotēte de
lectari et inuocare deū oī tpe? Do
cebo vos p manū dei que oīpotēs
habeat nec abscōdam. Ecce oēs
vos nostis. et qd sine causa vana
loq̄mini? Hec ē pars hoīs impij
apud deū et hereditas violētorū
quā ab oīpotente suscipient. Si
multiplicati fuerint filij ei⁹ in gla
dio erūt et nepotes ei⁹ nō satura
bunť pane. Qui reliq̄ fuerint ex
eo sepelieť in interitu et vidue illi
us nō plorabūt. Si cōportauerit
q̄si terra argentū et sicut lutū pre
parauerit vestimēta. pparabit quidē
sed iust⁹ vestieť illis et argentum
innocens diuidet. Edificauit sicut ti
nea domū suam et sicut custos fe
cit vmbraculū. Diues cū dormierit
nihil secū auferet. apiet oculos su
os et nihil inueniet. Apprehēdet eū
quasi aq̄ inopia nocte opprimet
eū tēpestas. Tollet eū vent⁹ vrēs
et auferet et velut turbo rapiet eū
de loco suo. Et mittet sup eū et nō
parcet de manu ei⁹ fugiens fugi
et. Stringet sup eum man⁹ suas
et sibilabit sup illū intuēs locū ei⁹.

Habet argētū Ca. xxviij.
venarū suarum pricipia et
auro locus ē in quo cōflatur. Fer
rū de terra tolliť et lapis solut⁹ ca
lore in es vertiť. Temp⁹ posuit te
nebris et vniuersorū finē ipse cō
siderat. Lapidē quoq3 caliginis et
vmbrā mortis diuidet torrens a

populo pegrināte eos q̄s oblitꝰ
eſt pes egētis hoīs ⁊ inuios. Ter
ra de q̄ oriebat̄ panis: in loco ſuo
igni ſubuerſa ē. Locus ſaphiri la
pides eius ⁊ glebe illiꝰ aurū. Semi
taz ignorauit auis nec intuitꝰ eſt
oculos vulturis. Non calcauerūt
eaz filij inſtitoꝝ nec ptrāſiuit per
eā leena. Ad ſilicē extēdit manū
ſuaz ſubuertit a radicibꝰ montes
In petris riuos excidit ⁊ ōne p̄ci
oſum vidit oculꝰ eiꝰ. Profūda q̄
fluuiorū ſcrutatꝰ eſt ⁊ abſcōdita
pduxit in lucē. Sapiētia vero vbi
inuenit̄ ⁊ quis ē locus intelligen
tie. Neſcit homo preciū eiꝰ nec in
uenitur in terra ſuauit̄ viuentiū.
Abiſſus dicit nō ē in me ⁊ mare
loquitur nō eſt mecū. Non dabit̄
aurū obriſū p ea: nec appendetur
argentū in cōmutacōe eiꝰ. Nō cō
feretur tinctis indie coloribꝰ: nec
lapidi ſardonico p̄cioſiſſimo vel
ſaphiro. non adequabitur ei aurꝝ
vel vitrū: nec cōmutabūtur vaſa
p ea auri excelſa ⁊ eminētia non
cōmemorabūtur cōpacōe eiꝰ. Tra
hit̄ autez ſapiētia de occultis. nō
adequabitur ei topaſiō de ethio
pia: nec tincture mundiſſiē cōpo
netur. Vn̄ ergo ſapientia venit ⁊
q̄s eſt locꝰ intelligētie. Abſcōdi
ta eſt ab oculis ōnium viuentiū
volucres q̄ celi latet. Perdicio ⁊
mors dixerunt auribꝰ noſtris au
diuimꝰ famā eiꝰ. Deꝰ intelligit vi
am eiꝰ ⁊ ipſe nouit locū illius. Ip
ſe enim fines mūdi intuet̄ ⁊ ōnia
que ſub celo ſunt reſpicit. Qui fe
cit ventis pondus ⁊ aquas appē
dit mēſura. Qn̄ ponebat pluuijs
legē ⁊ viaz pcellis ſonantibꝰ: tūc
vidit illaz ⁊ enarrauit ⁊ p̄parauit
⁊ inueſtigauit ⁊ dixit homini. Ec
ce timor domini ipſa eſt ſapiēcia
⁊ recedere a malo intelligētia.

Capitulū. xxix.

Addidit q̄ iob aſſumens pa
rabolam ſuam ⁊ dixit. Quis mi
tribuat vt ſim iuxta mēſes priſti
nos ſm dies q̄bus deus cuſtodi
ebat me. Qn̄ ſplendebat lucerna
eius ſup caput meū ⁊ ad lumē eiꝰ
ambulabā in tenebris. Sicut fui
i diebꝰ adoleſcencie mee: qn̄ deus
ſecreto eāt in tabnaculo meo. Qn̄
erat ōnipotens mecū ⁊ in circuitu
meo pueri mei. Quādo lauabam
pedes meos butiro et petra funde
bat mihi riuos olei. Qn̄ pcedebaz
ad portaz ciuitatis ⁊ in platea pa
bant cathedram mihi. Videbāt
me iuuenes ⁊ abſcondebant̄ ⁊ ſe
nes aſſurgentes ſtabant. Princi
pes ceſſabant loqui ⁊ digitum ſu
perponebant ori ſuo. Vocem ſuā
cohibebant duces ⁊ lingua eorū
gutturi ſuo adherebat. Auris au
diens beatificabat me et oculꝰ vi
dens teſtimoniuz reddebat mihi
eo q liberaſſem paupez vociferā
tē ⁊ pupillū cui nō eſſet adiutor
Bn̄dictio pituri ſup me veniebat
⁊ cor vidue cōſolatus ſum. Iuſti
cia indutus ſuz ⁊ veſtiui me ſicut
veſtimento ⁊ dyademate iudicio
meo. Oculꝰ fui ceco ⁊ pes claudo.
Pat̄ erā pauperū ⁊ cauſā quā ne
ſciebā diligētiſſime inueſtigabā
Conterebam molas iniq̄ ⁊ de den
tibꝰ illiꝰ auferebā p̄dā. Dicebā q̄
In nidulo meo moriar ⁊ ſicut pal
ma mꝉtiplicabo dies. Radix mea
apta ē ſecus aq̄s ⁊ ros morabitur

ĩn emiſſione mea. Gloria mea ſp
innouabit̃ ⁊ arcus meꝰ in manu
mea inſtaurabit̃. Qui me audie
bant expectabāt ſentētiam ⁊ intē
ti tacebant ad cōſiliū meū Verb
meis nihil addē audebāt ⁊ ſup
illos ſtillabit eloq̄um meū. Expe
ctabant me ſic pluuiā ⁊ os ſuum
aperiebant q̄ſi ad ymbrem ſero
tinū. Si q̄n ridebam ad eos n̄ cre
debant ⁊ lux vultꝰ mei n̄ cadebat
in terrā. Si voluiſſez ire ad eos ſe
debam primꝰ. Cūq̧ ſederē q̄ſi rex
circūſtante exercitu erā tn̄ meren
tium conſolator. ¶ Ca. xxx.

Nunc autē deridēt me iunio
res tēpore quoꝝ nō dignabar
p̄tres ponere cū canibꝰ gregis mei
Quoꝝ virtꝰ manuū mihi erat p
nihilo ⁊ vita ip̄a putabātur ĩdig
ni. Egeſtate et fame ſteriles q̄ rode
bāt in ſolitudine ſqualētes cala
mitate ⁊ miſeria. Et mādebāt her
bas ⁊ arboꝝ cortices ⁊ radix iuni
peroꝝ erat cibꝰ eoꝝ. Qui de ↄual
libꝫ iſta rapiētes cū ſingula repe
riſſent ad ea cū clamore currebāt
In deſertis habitabāt torrētiū ⁊
in cauernis terre vel ſup glareaꝫ.
Qui inter huiuſcemōi letabant̃ ⁊
eē ſb̄ ſentibꝰ delitias cōputabāt.
Filij ſtultorū ⁊ ignobiliū et i ter
ra penitꝰ nō parētes. Nūc in eoꝝ
cāticū verſus ſum ⁊ factꝰ ſū eis in
p̄uerbiū. Abhōminant̃ me ⁊ lōge
fugiūt a me ⁊ faciē meā ↄſpuere
nō verent̃. Pharetrā eñ ſuā ape
ruit ⁊ afflixit me ⁊ frenū poſuit in
os meū. Ad dexterā oriētis calāi
tatis mee ilico ſurrexerūt. Pedes
meos ſubuerterūt oppreſſerūt q̄ſi
fluctibꝰ ſemitis ſuis. Diſſipauerūt
itinera mea. Inſidiati ſūt mihi et
p̄ualuerūt ⁊ nō fuit qui ferret aux
iliū. Quaſi rupto muro ⁊ aperta
ianua irruerūt ſup me ⁊ ad meas
miſerias deuoluti ſūt. Redactꝰ ſuꝫ
in nihilū. Abſtuliſti q̄ſi vētꝰ deſide
riū meū ⁊ velut nubes ptrāſijt ſa
lus mea. Nūc autē in memetipſo
marceſcit aīa mea et poſſident
me dies afflictōis. Nocte os meū
pforat̃ doloribꝰ ⁊ q̄ me comedūt
nō dormiūt. In multitudīe eoruꝫ
ↄſumit̃ veſtimētū meū ⁊ q̄ſi capi
tio tunice ſic cinxerunt me Cōpa
ratus ſum luto ⁊ aſſimilatꝰ ſū fauil
le ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ non ex
audis me. ſto et nō reſpicis me.
Mutatꝰ es mihi in crudelē ⁊ ī du
ritia manꝰ tue adūſaris mihi. Ele
uaſti me ⁊ quaſi ſuper vētum po
nens eliſiſti me valide. Scio quia
morti tradas me vbi ↄſtituta eſt
domꝰ ōni viuēti. Verūtamē n̄ ad
cōſūptōem eoꝝ emittis manū tu
am ⁊ ſi corruerint ip̄e ſaluab̄. Fle
bam quondaꝫ ſup eo q̄ afflictus
erat ⁊ cōpatiebat̃ aīa mea pau
peri. Expectabā bona et venerūt m̄
mala. P̄ſtolabar lucē et eruperūt
tenebre. Interiora mea efferbue
rūt abſq̧ vlla req̄e p̄uenerūt me
dies afflictōis. Merēs incedebam
ſine furore cōſurgēs in turba cla
maui. Frat̃ fui draconū et ſocius
ſtrucōnū. Cutis mea denigrata eſt
ſuper me et oſſa mea aruerūt pre
caumate. Verſa ē in luctū citha
ra mea ⁊ organū meum in vocem
flentium. ¶ Ca. xxxi.

Pepigi fedus cū oculis meis
ut ne cogitarē q̄dē de virgīe
Quā eñ partē haberet in me deꝰ

deſup ⁊ hereditatē ōnipotēs de ex
celſis. Nūquid nō ꝑdicio ē iniq̄
⁊ alienacō opantibꝰ iniuſticiaꝫ.
Nonne ipſe cōſiderat vias meas ⁊
cūctos greſſus meos dinumerāt.
Si ambulaui in vanitate ⁊ feſtia
uit in dolo pes meꝰ: appēdat me ī
ſtatera iuſta ⁊ ſciat deꝰ ſimplicita
tē meā. Si declinauit greſſus meꝰ
de via ⁊ ſi ſecutꝰ ē oculꝰ meus cor
meuꝫ ⁊ ſi in manibꝰ meis adheſit
macula: ſeram ⁊ aliꝰ comedat: et
progenies mea eradicet. Si decep
tū eſt cor meū ſup mulierē ⁊ ſi ad
oſtiuꝫ amici mei inſidiatꝰ ſū: ſcor
tum alteriꝰ ſit vxor mea ⁊ ſup illā
incuruent alij. Hoc em̄ nephas ē
⁊ iniq̄tas maxima: ignis vſqꝫ ad
ꝑdicōem deuorans ⁊ om̄ia eradi
cans genimina. Si cōtēpſi ſubire
iudiciuꝫ cum ſeruo meo ⁊ ancilla
mea cū diſceptarent aduerſū me.
Quid em̄ faciam cū ſurrexerit ad
iudicandū deus ⁊ cum q̄ſierit q̄d
rn̄debo illi. Nunq̄d nō in vtero fe
cit me qui ⁊ illum opatus ē ⁊ for
mauit me in vulua vnꝰ. Si nega
ui q̄d volebant paupibus: ⁊ ocu
los vidue expectare feci. Si come
di buccellaꝫ meā ſolꝰ ⁊ non come
dit pupillus ex ea. Quia ab infan
cia mea creuit mecū miſeracio: et
de vtero m̄ris mee īgreſſa ē mecū.
Si deſpexi pretereūtem eo ꝙ non
habuerit indumētuꝫ ⁊ abſqꝫ ope
rimento paupem. Si nō benedixe
rūt mihi latera eius ⁊ de velleribꝫ
ouiū meaꝝ calefactꝰ eſt. Si leuaui
ſup pupillū manū meaꝫ etiā cum
viderem me in porta ſupiorē: hūe
rus meus a iunctura ſua cadat ⁊
brachiū meum cū ſuis oſſibꝰ con

fringatur. Semp eniꝫ quaſi tumē
tes ſup me fluctus timui deuꝫ ⁊ pō
dus eius ferre non potui. Si puta
ui auruꝫ robur meum ⁊ obriſo di
xi fiducia mea. Si letatus ſum ſup
multis diuicijs meis ⁊ ꝙ plurima
reperit manus mea. Si vidi ſoleꝫ
cum fulgeret ⁊ lunam incedēte cla
re ⁊ letatū eſt ī abſcōdito cor me
um ⁊ oſculatus ſū manū meā ore
meo. que eſt iniq̄tas maxima: et
negacō cōtra deū altiſſimū. Si ga
uiſus ſū ad ruinā eius qui me ode
rat et exultaui ꝙ inueniſſꝫ eū ma
lū. Non em̄ dedi ad peccāduꝫ gut
tur meuꝫ: vt expetereꝫ maledicēs
animā eius. Si nō dixerūt viri ta
bernaculi mei: quis det de carnibꝰ
eius vt ſaturemur. Foris nō man
ſit pegrinꝰ. oſtiū meū viatori pa
tuit. Si abſcondi q̄ſi homo pecca
tum meū et celaui in ſinu meo ini
quitatem meaꝫ. Si expaui ad mł
titudinem nimiam ⁊ deſpectio pro
pinq̄ꝝ terruit me ⁊ nō magis ta
cui nec egreſſus ſum oſtiuꝫ. Quis
mihi tribuat adiutoreꝫ vt deſide
rium meum audiat om̄ipotens ⁊
libꝝ ſcribat ipſe qui iudicat: vt i
humero meo porteꝫ illum ⁊ circū
dē illum quaſi coronā mihi. Per
ſingulos gradꝰ meos ꝓnūciabo
illū ⁊ quaſi principi offerā eū. Si
aduerſū me terra mea clamat: et
cū ipſa ſulci eiꝰ deflēt. Si fructꝰ eiꝰ
comedi abſqꝫ pecūia ⁊ aīam agri
colarū eiꝰ afflixi: ꝓ frumēto oriat
mihi tribulus ⁊ ꝓ ordeo ſpina.

Ca. xxxij.

Miſerūt aūt
tres viri iſti reſpondere iob:
eo ꝙ iuſtus ſibi videretur. Et ira
tus indignatuſqꝫ eſt heliu filius

barachel buzites de cogñtiõe ram
Iratus ē autē aduerſū iob eo ꝙ
iuſtum ſe eē diceret corā deo. Por
ro aduerſuꝫ amicos eiꝰ indigna
tus ē eo ꝙ non inueniſſent rñſio
nem racõnabilē ſꝫ tm̄modo ↄdem
naſſent iob. Igitur heliu expecta
uit iob loq̄ntem eo ꝙ ſeniores eſ
ſēt q̄ loquebātur. Cū aūt vidiſſꝫ
ꝙ tres rñdere ñ potuiſſent iratꝰ ē
vehemēter. Rñdenſq; heliu filius
barachel buzites dixit. Iunior ſū
tpe vos autē antiq̄ores. Idcirco
dimiſſo capite veritꝰ ſū vobis idi
care meā ſententiā. Sperabā eī ꝙ
etas plixior loq̄ret̄ ⁊ annoꝝ mul
titudo doceret ſapiētiā. Sed vt vi
deo ſpūs eſt in hominibꝫ ⁊ inſpiā
tio ōipotētis dat intelligentiam
Nō ſūt lōgeui ſapiētes nec ſenes
intelligūt iudiciū. Ideo dicā audi
te me oñdam vobis etiā ego me
am ſciam. Expectaui eñi ſermões
veſtros audiui prudētiā vrāꝫ. Do
nec diſceptaremini ſermonibꝰ ve
ſtris ⁊ donec putabam vos aliq̄d
dicere ↄſiderabā. Sed vt video ñ
ē q̄ poſſit arguē iob ⁊ rñdē ex vob
ſermonibꝰ eiꝰ. Ne forte dicatis in
uenimꝰ ſapiētiā deꝰ pieciit euꝫ nō
homo. Nihil locutꝰ eſt m̄ ⁊ ego nō
ſm ſermões vr̄os rñdebo illi. Exti
muerūt nec rñderunt vltra abſtu
lerūtq; a ſe eloquiū. Qm̄ igit̄ expe
ctaui ⁊ nō ſunt locuti. ſteterūt nec
rñderunt vltra rñdebo ⁊ ego ptem
meam ⁊ oſtendā ſciam meā. Ple
nꝰ ſū eñi ſermonibꝰ ⁊ coartat me
ſpūs vteri mei. En vent̄ meꝰ qua
ſi muſtū abſq; ſpiāculo q̄d lagū
culas nouas dirumpit. Loq̄r ⁊ re
ſpiābo paululū apiaꝫ labia mea
⁊ rñdebo. Non accipiā pſonā viri
⁊ deū hoīm nō equabo. Neſcio eñi
q̄diu ſbſiſtam ⁊ ſi ptꝰ modicum
tollat me factor meꝰ. Ca. xxxiii.

Audi igit̄ iob eloquia mea
⁊ oēs ſmones meos auſcul
ta. Ecce aperui os meuꝫ loq̄tur lin
gua mea in faucibꝰ meis. Simpli
ci corde meo ſmões mei ⁊ ſentēti
am labia mea purā loq̄ntur. Spi
ritꝰ dei fecit me ⁊ ſpiraculū ōipo
tentis viuificauit me. Si potes re
ſponde mihi ⁊ adūſus faciē meaꝫ
ↄſiſte. Ecce ⁊ me ſic̄ ⁊ te fecit deus
⁊ de eodē luto ego quoq; formatꝰ
ſū. Verūtamē miraculū meū nō te
terreat ⁊ eloquēcia mea nō ſit ti
bi grauis. Dixiſti ergo in auribꝰ me
is ⁊ vocē verborum tuoꝝ audiui.
Mūdus ſū ego ⁊ abſq; delicto im
maculatꝰ ⁊ non ē iniq̄tas in me.
Quia q̄relas in me reperit ideo ar
bitrātus ē me inimicū ſibi. Poſuit
in neruo pedes meos cuſtodiuit
oēs ſemitas meas. Hoc ē ergo
in q̊ non es iuſtificatus. Rñdebo ti
bi ꝙ maior ſit deꝰ hoīe. Adūſum
eū contēdis ꝙ non ad oīa verba
rñderit tibi. Semel loq̄tur deꝰ ⁊ ſe
cūdo idipſuꝫ nō repetit. Per ſōnū
i viſiōe nocturna qñ irruit ſopor
ſup homines ⁊ dormiūt in lectulo
Tunc aperit aures viroꝝ ⁊ erudi
ens eos inſtruit diſciplina vt auē
tat hoīē ab hiis q̄ fecit ⁊ liberet
eū de ſupbia eruēs animā eius a
corrupcõe ⁊ vitam illiꝰ vt non trā
ſeat in gladiū. Increpat quoq; p
dolorē in lectulo ⁊ oīa oſſa eius
marceſcere facit. Abhoīabilis ei
fit in vita ſua panis ⁊ aīe illiꝰ cibꝫ
ante deſiderabilis. Tabeſcet caro

ei⁹ ⁊ oſſa q̄ tecta fuerāt nūdabū-
tur. Appropinq̄bit corrupcōi aīa
ei⁹ ⁊ vita illi⁹ mortiferis. Si fuerit
ꝓ eo angel⁹ loquēs vnū3 de ſimi-
lib⁹ ut ānūtiet hōis eq̄tatē miſere-
bit̄ ei⁹ ⁊ dic3 Libera eū ut nō deſcē-
dat in corrupcōe3. Inueni ī q̄ ei ꝓpi-
tier. Cōſūpta ē caro ei⁹ a ſuppliciis
reūtat̄ ad dies adoleſcētie ſue. De-
ꝑcabit̄ deū ⁊ placabil' ei erit ⁊ vi-
debit faciē ei⁹ ī iubilo ⁊ reddē hoi
iuſtitiā ſuā. Reſpitiet hōies ⁊ dic3
Peccaui ⁊ vere deliqui et ut eram
dign⁹ nō recepi. Liberauit aīa3 ſu-
am ne ꝑgeret in interitū. ſʒ viuēs
lucē videt. Ecce hec ōnia operatur
de⁹ trib3 vicib⁹ ꝑ ſingulos ut reuo-
cet aīas eoꝝ a corrupcōe ⁊ illumi-
net luce viuētiū. Attēde iob ⁊ au-
di me ⁊ tace dū ego loquor. Si āt
habes q̄ loquaris rūde m. Loq̄re.
Volo em̄ te apparere iuſtū. Qđ ſi
nō habes audi me: tace ⁊ docebo
te ſapientiā. ¶ Ca. xxxiiij.

PRonūtians itaq3 heliu etia3
hec locutus ē. Audite ſapiē-
tes verba mea ⁊ eruditi auſculta-
te me. Auris ei verba ꝓbat ⁊ gut-
tur eſcas guſtu diiudicat. Iudici-
um eligam⁹ nobis ⁊ inter nos vi-
deam⁹ q̄d ſit meli⁹. Quia dixit iob
iuſt⁹ ſū ⁊ de⁹ ſbuertit iuditiū meū
In iudicādo em̄ me mēdatiū ē vi-
olenta ſagitta mea abſq3 vllo pec-
cato. Quis eſt vir ut eſt iob qui
bibit ſubſānationē quaſi aqua3
qui gradit̄ cum opantib⁹ iniq̄ta-
tē ⁊ ambulat cum viris impiis.
Dixit enim. Non placebit vir deo
etiā ſi cucurrerit cum eo. Ideo viri
cordati audite me. Abſit a deo im-
pietas ⁊ ab ōnipotēte iniquitas.
Op⁹ em̄ hōis reddet ei et iux̄ vias
ſinguloꝝ reſtituet eis. Vere ei de-
us nō ꝯdēnabit fruſtra nec oīpo-
tēs ſbuertet iuditiū. Quē ꝯſtitu-
it aliū ſup terrā aut que3 poſuit
ſup orbe3 quē fabricat⁹ ē. Si dire-
xerit ad eū cor ſuū ſpm̄ illi⁹ ⁊ flatū
ad ſe trahet. Deficiet ōnis caro ſi-
mul ⁊ homo in cinere3 reuertetur
Si habes ī tellectū audi q̄d dr̄ ⁊
auſculta vocē eloq̄ii mei. Nūq̄d
q̄ nō amat iuditiū ſanari pōt. Et
quō tu eū q̄ iuſt⁹ eſt ī tātū ꝯdem-
nas. Qui dicit regi apoſtata q̄ vo-
cat duces impios. Qui nō accipit
ꝑſonas p̄ncipū nec cognouit ty-
rannū cū diſceptaret contra pau-
perē. Op⁹ em̄ manuū ei⁹ ſunt vni-
uerſi. Subito morient̄ ⁊ in media
nocte turbabuntur populi ⁊ per-
trāſibunt ⁊ auferent violentum
abſq3 manu. Oculi enim ei⁹ ſuper
vias hominū ⁊ ōnes greſſus eoꝝ
conſiderat. Nō ſunt tenebre ⁊ nō
eſt vmbra mortis ut abſcondan-
tur ibi qui operantur iniquitatē.
Neq3 enim vltra in hominis pote-
ſtate eſt ut veniat ad deum in iu-
ditium. Cōteret multos innume-
rabiles et ſtare faciet alios ꝓ eis
Nouit enim opera eorum et idcir-
co inducet noctem ⁊ conterentur
Quaſi impios ꝑcuſſit eos in loco
videntiū. Qui quaſi de induſtria
receſſerunt ab eo ⁊ ōnes vias ei⁹
intelligere noluerūt ut peruenire
facerent ad deum clamore3 egeni
⁊ audiret vocem pauperum. Ipſo
enim ꝯcedente pacem quis eſt q̄
condemnet. Ex quo abſconderit
vultū q̄s ē q̄ ꝯtēplet̄ eū. Et ſu-
ꝑ gentes ⁊ ſup ōnes homies. Qui

regnare facit hoīem ypocritā ꝓp
ter pctā populi. Quia ergo ego lo
cutus ſū ad deū te quoqȝ nō ꝓhi
bebo. Si erraui tu doce me. Si iniq̄
tatē locutus ſū vltra nō addam
Nunquid a te deus expetit eā ꝙ
diſplicuit tibi. Tu eniȝ cepiſti lo
qui ⁊ nō ego Quod ſi quid noſti
melius loquē Viri itelligētes lo
quant̄ mihi ⁊ vir ſapiēs audiet
me. Job autē ſtulte locutꝰ ē ⁊ ver
ba illius ñ ſonāt diſciplinā Pat
mi ꝓbetur iob vſqȝ ad finē. Ne de
ſinas ab hoīe iniq̄tatis q̄ addit
ſup pctā ſua blaſphemiaȝ. Inter
nos interim cōſtringat̄ ⁊ tūc ad
iudiciū ꝓuocet ſmōibȝ ſuis deū.

Ca. xxxv.

Igit̄ heliu hec rur
ſum locutus eſt. Nunquid equa
videtur tibi tua cogitatio vt dice
res iuſtior deo ſū. Dixiſti em̄ Non
tibi placet qđ rectū eſt. Vł quid
tibi ꝓderit ſi ego peccauero. Itaqȝ
ego rn̄debo ſermōibꝰ tuis ⁊ amicis
tuis tecū. Suſcipe celū ⁊ intuere ⁊ cō
templare ethera ꝙ altior te ſit. Si
peccaueris q̄d ei nocebis. Et ſi mł
tiplicate fuerint iniq̄tates tue q̄d
facies cōtra eum. Porro ſi iuſte
egeris quid donab̄ ei aut q̄d de
manu tua accipiet. Hoīm q̄ ſimi
lis tui eſt nocebit impietas tua ⁊
filiū hoīs adiuuabit iuſticia tua
Propt̄ multitudinē calūniatorū
clamabūt ⁊ eiulabunt ꝓpter vim
brachij tyrānoꝝ. Et nō dixit vbi
eſt deꝰ qui fecit me q̄ dedit carmi
na in nocte. Qui docet nos ſup iu
mēta terre ⁊ ſup volucres celi eru
dit nos Ibi clamabūt ⁊ nō exau
diet ꝓpter ſupbiam maloꝝ. Non
ergo fruſtra audiet deꝰ ⁊ omnipo
tēs cauſas ſingulorū intuebitur
Etiā cum dixeris non cōſiderat iu
dicare corā illo ⁊ expecta eū. Nūc
em̄ non infert furorē ſuū nec vlci
ſcit̄ ſcelus valde. Ergo iob fruſtrā
apit os ſuum ⁊ abſqȝ ſciā verba
mł tiplicat.

Ca. xxxvi.

Addens quoqȝ heliu hec locu
tus eſt. Suſtīe me paululū
⁊ indicabo tibi. Adhuc eī habeo
qđ ꝓ deo loquar. Repetā ſciētiam
meā a principio ⁊ opatorē meū
ꝓbabo iuſtū. Vere em̄ abſqȝ mē
datio ſermōes mei ⁊ pfecta ſcien
tia ꝓbabit̄ tibi. Deꝰ potens ñ abi
cit cū ipſe ſit potens ſȝ ñ ſaluat
impios ⁊ iudiciū paupibꝰ tribu
it. Non auferet a iuſto oculos ſu
os ⁊ reges in ſolio collocat ī ppe
tuū ⁊ illic erigūtur. Et ſi fuerint ī
cathenis ⁊ vinciant̄ funibꝰ paup
tatis indicabit eis opa eorū ⁊ ſce
lera eoꝝ ꝙ violēti fuerūt. Reuela
bitqȝ aurem eoꝝ vt corripiat ⁊ lo
quet̄ vt reuertātur ab iniq̄tate. Si
audierint ⁊ obſeruauerint cōple
bunt dies ſuos in bono ⁊ ānos ſu
os in gł ia. Si autē nō audierint
trāſibunt p gladiū ⁊ cōſumētur ī
ſtulticia. Simulatores ⁊ callidi ꝓ
uocāt iram dei neqȝ clamabūt cū
vincti fuerint Morietur ī tēpeſtate aī
ma eoꝝ ⁊ vitam eoꝝ inter effemi
natos Eripiet de āguſtia ſua pau
perē ⁊ reuelabit ī tribulacōe aurē
eius. Igit̄ ſaluabit te de ore angu
ſto latiſſime ⁊ nō habēte fūdam
tum ſubter ſe. Requies aūt mēſe tue
erit plena pinguedie. Cauſa tua
quaſi impij iudicata ē cauſaȝ iudi
ciūqȝ recipies. Non te ḡ ſupet ira
ut aliquē opprimas nec multitudo

donoꝝ inclinet te. Depone magni
tudinē tuā abſq; tribulacōe ⁊ om
nes robuſtos fortitudīe. Ne ꝓtra
has noctē ut aſcēdant ꝓpli ꝓ eis.
Caue ne declines ad iniq̄tatē. Hanc
enī cepiſti ſeq̄ poſt miſeriā. Ecce de
us excelſus in fortitudie ſua ⁊ nul
lus ei ſimilis in legiſlatoribꝫ. Quis
poterit ſcrutari vias ei⁹ ā quis po
teſt ei dicē opat⁹ es iniq̄tatē. Me
mēto q̄ ignores op⁹ ei⁹ de quo ce
cinerūt viri. Oēs hoies vident euꝫ
vn⁹ q̄ſq; intuet̄ ꝓcul. Ecce de⁹ mag
n⁹ vincēs ſciam nrāꝫ. Nūer⁹ āno
ruꝫ eius ineſtimabil. Qui aufert
ſtellas pluuie ⁊ effundit imbres
ad inſtar gurgitū. Qui de nubibꝫ
fluūt q̄ pretexūt cūcta deſup. Si vo
luerit extendere nubes q̄ſi tētoriū
ſuū ⁊ fulgurare lumine ſuo deſup
cardines q̄ maris opiet. p hec. n.
iudicat pplos ⁊ dat eſcā multis
mortalib⁹. In manib⁹ abſcōdit lucē
⁊ p̄cepit ei ut rurſus adueīat. An
nūtiat d ea amico ſuo q̄ poſſeſſio
ei⁹ ſit ⁊ ad eā poſſit aſcendere.

Ca. xxxvij.

Sup hoc expa
uit cor meū ⁊ emotuꝫ ē de lo
co ſuo. Audiet audicōnē in terro
re vocis ei⁹ ⁊ ſonuꝫ de ore illi⁹ ꝓce
dētem. Subter oēs celos ipſe cō
ſiderat ⁊ lumē illi⁹ ſup terminos
terre. Poſt eū rugiet ſonit⁹ tona
bit voce magtudīs ſue ⁊ nō īueſti
gabit̄ cuꝫ audita fuerit vox eius.
Tonabit deus in voce ſua mirabi
lit̄ q̄ facit magna ⁊ inſcrutabilia.
Qui p̄cipit niui ut deſcendat ī ter
rā ⁊ hyemis pluuiis ⁊ imbri forti
tudis ſue. Qui in manu oīm hoī
nū ſignat ut nouerit ſinguli opa
ſua. Ingrediet̄ beſtia latibulū ſuū
⁊ in antro ſuo morabit̄. Ab interi
orib⁹ egrediet̄ tempeſtas ⁊ ab ar
cturo frig⁹. Flante deo ↄcreſcit ge
lu ⁊ rurſū latiſſīe fundunt̄ aque.
Frumētū deſiderat nubes ⁊ nubes
ſpergūt lumē ſuuꝫ. Que luſtrāt cū
cta p circuitū quocūꝫ eas volūtas
gubnātis duxerit ad oē q̄d p̄cepe
rit ill' ſup faciē orb terrarū ſiue in
vna tribu ſiue in terra ſua ſiue ī q̄
cūq; loco mie ſue eas iuſſerit īueī
ri. Auſculta hec iob ſta ⁊ cōſidera
mirabilia dei. Nūquid ſcis q̄n p̄ce
pit de⁹ pluuiis ut oſtēderēt lucē nu
biuꝫ ei⁹. Nūq̄d noſti ſemitas nu
biū magnas ⁊ pfectas ſciās. Nō
ne veſtimēta tua calida ſūt cū pfla
ta fuerit t̄ra auſtro. Tu forſitā cū
eo fabricat⁹ es celos q̄ ſolidiſſimi
q̄ſi ere fuſi ſūt. Oſtēde nob q̄d dica
m⁹ illi. Nos q̄ppe īuoluimur tene
bris. Quis narrabit ei q̄ loq̄r. Eciā
ſi locut⁹ fuerit hō deuorabit̄. At nūc
nō vidēt lucē. Subito aer cogetur ī
nubes ⁊ vētus trāſiēs fugabit eas.
Ab aq̄lone aurū venit ⁊ ad dm formi
doloſa laudacō. Digne. n. inuenire
nō poſſum⁹. Magn⁹ fortitudie ⁊
iudicō ⁊ iuſtitia ⁊ enarrari nō p̄t.
Ideo timebunt eū viri ⁊ non aude
būt ↄtemplari omnes q̄ ſibi vidē
tur eē ſapiētes.

Ca. xxxviii.

Reſpōdēs autē dn̄s iob de tur
bine dixit. Quis ē iſte inuol
uēs ſnīas ſermonib⁹ impitis. Ac
cinge ſicut vir lūbos tuos interro
gabo te ⁊ rūde mihi. Ubi eras q̄n
ponebam fundamēta terre. Indi
ca mihi ſi habes intelligentiam.
Quis poſuit mēſuras ei⁹ ſi noſti.
vel q̄s tetēdit ſup eā lineā. Super
quo baſes illius ſolidate ſunt.

Aut quis demisit lapidē āgularē
eius cū me laudarēt simul astra
matutina ⁊ iubilarēt ōnes filij dī
Quis cōclusit ostijs mare qn̄ erū
pebat quasi de vulua ꝓcedens cū
ponerē3 nubē vestimētum ei⁹ ⁊ ca
ligīe illud quasi pannis īfātie
obuoluerē3. Circūdedi illud tmi
nis meis ⁊ posui vecte3 ⁊ ostia ⁊ di
xi. Vsq3 huc venies ⁊ non ꝓcedes
ampli⁹ ⁊ hic cōfringes tumētes
fluct⁹ tuos. Nunqd post ortū tuū
p̄cepisti diluculo ⁊ ostēdisti auro
re locū suū ⁊ tenuisti ꝯcutiens ex
trema terre ⁊ excussisti impios ex
ea. Restituet vt lutū signaculū3
⁊ stabit sic vestimētū. Auferetur
ab impijs lux sua ⁊ brachiū3 ex
celsū ꝯfringet. Nunqd ingressus
es ꝓfundū maris ⁊ in nouissimis
abissi deambulasti. Nunqd aper
te sunt tibi porte mortis ⁊ ostia te
nebrosa vidisti. Nūquid cōside
rasti latitudinē terre. Indica m̄ si
nosti ōnia in q̄ via lux habitet ⁊
tenebrarum quis locus sit vt du
cas vnūqdq3 ad terminos suos
⁊ intelligas semitas dom⁹ ei⁹. Sci
ebas tūc ꝙ nasciturus eēs ⁊ nūerū
dierū tuorū noueras. Nunqd in
gressus es thesauros niuis ā the
sauros grādinis aspexisti q̄ p̄pa
ui in temp⁹ hostis in diē pugne ⁊
belli. Per quā viam spargit lux
diuidit estus sup trā. Quis dedit
vehemētissimo ymbri cursū ⁊ viā
sonātis tonitrui vt plueret super
terrā absq3 hoīe i deserto vbi nl'
lus mortaliū cōmoratur vt imple
ret inuiā ⁊ desolatam ⁊ ꝓduceret
herbas virentes. Quis ē pluuie
pat vel q̄s genuit stillas roris.
De cuius vtero egressa ē glacies ⁊
gelu de celo q̄s genuit. In simili
tudinē lapidis aque durātur ⁊ su
pficies abissi ꝯstringit. Nunquid
ꝯiūgere valebis micātes stellas
pliades aut gyrū arcturi poteris
dissipare. Nūquid ꝓducis lucife
rū in tēpore suo ⁊ vesperum sup fili
os terre cōsurgere facis. Nunqd
nosti ordinē celi ⁊ pones rōnem
eius in terra. Nunqd eleuabis i ne
bulā vocē tuā ⁊ impetus aquarum
operiet te. nunqd mittes fulgura
⁊ ibūt ⁊ reuertētia dicēt tibi assu
m⁹. Quis posuit in visceribus hoīs
sapiētiam vel q̄s dedit gallo itel
ligentiā. Quis enarrabit celorū
racōem ⁊ cōcentū celi quis dormi
re faciet. Qn̄ fundabat puluis i
terrā ⁊ glebe cōpingebant. nun
quid capies leene predam ⁊ aīam
catulorū eius implebis qn̄ cubant
in antris ⁊ in specub⁹ insidiantur
Quis preparat coruo escā suam qn̄
pulli ei⁹ clamāt ad deū vagātes
eo ꝙ nō hēant cibos.

Ca. xxxix.

Nunqd nosti
tēpus partus ibicū i petris
vel parturiētes ceruas obseruasti
dinumerasti mēses ꝯceptus earū ⁊
scisti tēpus part⁹ earū. Incuruā
tur ad fetū ⁊ pariūt ⁊ rugit⁹ emit
tūt. Separant filij earū ⁊ pgunt ad
pastū egrediūtur ⁊ non reuertent
ad eas. Quis dimisit onagrū libe
rū ⁊ vincula eius q̄s soluit. Cui de
di in solitudine domū ⁊ tabnacu
la ei⁹ in terra salsuginis. Contem
nit multitudinē ciuitatis clamorē
exactoris n̄ audit. Circūspicit mō
tes pascue sue ⁊ virētia queq3 p
quirit. nunquid volet rinoceros

ſeruiē tibi ā morabit̃ ad pſepe tu
u3.ᴦ Nūq̄d alligab̃ rinocerotā ad
arādū loro tuo ā cōfringz glebas
valliū poſt te.ᴦ Nunq̄d fiduciā hē
bis i magna fortitudie ei9.ᴦ Et dē
linques ei labores tuos.ᴦ Nūquid
credes illi qm̄ ſemetē reddet tibi et
aream tuā ɔgreget.ᴦ Pēna ſtrucō
nis ſimil̄ ē pēnis herodiȷ̄ ⁊ accipi
tris. Q̄n dēlinq̄t oua ſua in terra
tu forſitan in pulue calefacies ea.
Obliuiſcit̃ q̄ pes conculcet ea ā be
ſtia agri cōterat. Durat̃ ad filios
ſuos q̄i nō ſint ſui fruſtra labora
uit nullo timore cogēte. Priuauit
em̄ eā de9 ſapiā nec dedit illi intel
ligentiam. Cū tps fuerit in altum
alas erigit deridet equu3 ⁊ aſceſſo
re3 ei9. Nūq̄d p̄bebis equo fortitu
dinē ā circūdab̃ collo ei9 hinitū.ᴦ
Nunq̄d ſuſcitab̃ eū q̄ſi locuſtas.ᴦ
Gloria nariū ei9 terror terrā vngu
la fodit. Exultat audacter i occur
ſū pgit armatis. Cōtemnit pauo
re3 nec cedit gladio. Sup ipſū ſo
nabit pharetra vibrabit haſta ⁊
clipe9. Feruēs ⁊ fremēs ſorbet ter
rā: nec reputat tube ſonare clāgo
rem. Vbi audierit buccinā dicit
vah: pcul odorat̃ bellū exhortacō
nē ducū ⁊ vlulatū exercitus. Nun
q̄d p ſapiam tua3 plumeſcit acci
piter: expandēs alas ſuas ad au
ſtrꝝ.ᴦ Nunq̄d ad preceptu3 tuū ele
uabitur aq̄la: ⁊ in arduis ponet
nidū ſuū.ᴦ In petris manet in pre
ruptis ſilicib9 ɔmorat̃ at3 inacceſ
ſis rupib9. Inde ɔtēplatur eſcam:
⁊ delonge oculi ei9 pſpiciūt. Pul
li ei9 lambūt ſanguinē ⁊ vbicūq3
cadauer fuerit ſtatī adeſt. Et adie
cit dn̄s ⁊ locutus ē ad iob. Nūq̄d

q̄ ɔtēdit cū dō tā facile ɔq̄eſcit Vti
q3 q̄ arguit deū dēt ⁊ rn̄dere ei. Rn̄
dēs āt iob dn̄o dixit. Qui leuit̃ lo
cutus ſū rn̄dē q̄d poſſum.ᴦ Manū
meā ponā ſup os meū. Vnū locu
tus ſū q̄d vtinā nō dixiſſe3 ⁊ alterꝝ
quib9 vltra nō addā. Ca. xl

Reſpōdēs autē dn̄s iob de tur
bine dixit. Accinge ſic̄ vir lū
bos tuos interrogabo te ⁊ indica
mihi. Nunq̄d irritū facies iudiciū
meū ⁊ ɔdemnab̃ me ut iuſtificeris
Et ſi hēs brachiū ſic̄ de9 ⁊ voce ſiſi
tonas circūda tibi decorē ⁊ in ſub
lime erigē ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſpeci
oſis induere veſtib9. Diſſipa ſuper
bos in furore tuo ⁊ cōfunde eos ⁊
reſpiciēs oēm arrogāte3 humilia
Reſpice cūctos ſupbos ⁊ cōfunde
eos ⁊ ɔtere impios i loco ſuo Ab
ſcōde eos in puluē ſimul: ⁊ facies
eoꝝ demerge in foueā ⁊ ego ɔfite
bor q̄ ſaluare te poſſit dextera tua
Ecce behemoth quē feci tecū fenu3
q̄ſi bos comedet. Fortitudo ei9 i lū
bis eius ⁊ virtus illius in vmbeli
co ventris ei9. Stringit cauda3 ſu
am quaſi cedrū nerui teſticloꝝ
ei9 pplexi ſūt. Oſſa ei9 velut fiſtule
eris. cartilago illi9 quaſi lamine
ferree. Ipē eſt pncipiū viarum dei
Qui fecit eū applicabit gladiū ei9
Huic mōtes herbas ferūt. Omnes
beſtie agri ludent ibi ſub vmbra
dormit in ſecreto calami in locis
humētib9 Protegunt vmbre vm
brā ei9 circūdabūt eū ſalices tor
rētis. Ecce abſorbebit fluuiū ⁊ nō
mirabit̃ ⁊ hab3 fiduciam q̄ influ
at iordanis in os eius. In oculis
ei9 quaſi hamo capiet eum et in
ſudibus perforabit nares eius.

An extrahē poteris leuiathā ha
mo ⁊ fune ligabis linguā ei⁹. Nū
quid pones circulū in narib⁹ eius
ā armilla pforabis maxillā eius.
Nunqd multiplicabit ad te pces
aut loquetur tibi mollia. nunqd fe
riet tecum pactū ⁊ accipies eū ser
uū sempiternū. Nūquid illudes
ei q̄si aui aut ligabis eū ancillis
tuis. Concident eū amici diuident
illū negotiatores. nūquid imple
bis sagenas pelle ei⁹ et gurgusti
um pisciū capite illi⁹ Pones sup
eū manū tuā. Memēto belli nec vl
trā addas loq. Ecce spes ei⁹ frustrā
bitur eum ⁊ videntib⁹ cūctis preci
pitabit. Ca. xli.

Non quasi crudelis suscitabo
eū. Quis em̄ resistere pōt vul
tui meo ⁊ q̄s an̄ dedit mihi vt red
dam ei. Oīa q̄ sub celo sūt mea
sunt. nō parcam ei verb potētib⁹
⁊ ad deprecandū cōpositis. Quis re
uelabit faciē indumēti ei⁹. Et in
mediū oris ei⁹ q̄s intrabit. Por
tas vult⁹ eius q̄s apiet. Per gy
rū dentiū eius formido corp⁹ illi⁹
quasi scuta fusilia cōpactū squa
mis se pmentib⁹. Vna vni cōiun
gitur ⁊ ne spiraculū quidē icedit
p eas. Vna alteri adherebit ⁊ te
nētes se nequaq̄ sepabūtur Ster
nutacō eius splēdor ignis ⁊ oculi
eius vt palpebre diluculi. De ore
eius lāpades pcedunt sicut tede
ignis accense. De narib⁹ eius pce
dit fum⁹ sic̄ olle succēse atq ferue
tis. Halit⁹ eius prunas ardere fa
cit ⁊ flāma de ore eius egreditur.
In collo ei⁹ morabit fortitudo ⁊ fa
ciē ei⁹ pcedit egestas. Mēbra car
niū ei⁹ coherētia sibi Mittit cōtra
eum fulmina ⁊ ad locū aliū non
ferent. Cor ei⁹ indurabit tanq̄ la
pis ⁊ stringetur quasi malleatoris
incus. Cū sublat⁹ fuerit timebūt
angeli ⁊ territi purgabūtur. Cū
apphenderit eū gladi⁹ subsistē nō
poterit neq hasta neq torax. Re
putabit em̄ quasi paleas ferrū ⁊
quasi lignū putridū es. nō fuga
bit eū vir sagittari⁹ in stipulā v̄
si sunt ei lapides funde. Quasi sti
pulam estimabit malleū ⁊ deride
bit vibrātē hastā. Sub ipō erūt
radij solis ⁊ sternet sibi aurū qua
si lutū. Feruescē faciet quasi ollā
pfundū maris ponet q̄si cū vngē
ta bulliūt. Post eū lucebit semita
estimabit abissum quasi senescē
tem. non ē sup terram potestas q̄
cōparetur ei q̄ factus ē vt nullum
timeret. Oē sublime videt ipse ē
rex super vniūsos filios supbie.

Respondēs aūt Ca. xlij.
iob dn̄o dixit. Scio q̄ oīa
potes ⁊ nulla te latet cogitacio.
Quis ē iste q̄ celat consiliū absq
scientia. Ideo insipient locut⁹ sū
⁊ que vltrā modū excederēt sciām
meā. Audi ⁊ ego loquar interroga
bo te ⁊ rn̄de mihi. Auditu auris
audiui te nūc aūt ocul⁹ meus vi
det te. Idcirco ipē me reprehendo ⁊
ago penitētiam in fauilla ⁊ cinere
Postq̄ aūt locut⁹ ē de⁹ verba hec
ad iob dixit ad eliphā themani
ten. Irat⁹ ē furor me⁹ in te ⁊ in du
os amicos tuos q̄ non estis lo
cuti corā me rectū sicut seru⁹ me⁹
iob. Sumite ergo vob septē thau
ros ⁊ septem arietes et ite ad ser
uū meū iob ⁊ offerte holocaustū
p vob. Job aūt seru⁹ me⁹ orabit

ꝓ vob. Faciē ei⁹ suscipiā ut non
vob imputet̄ stulticia. Neq; ei lo
cuti estis ad me recta sicut seruus
me⁹ iob. Abierūt ergo eliphā the
manites et baldath suites et so
phar naamatites ⁊ fecerūt sic lo
cutus fuerat dn̄s ad eos et susce
pit de⁹ faciē iob. Dn̄s q; cōuersus
est ad penitētiā iob cū oraret ꝓ
amicis suis Et addidit dn̄s ōnia
quecūq; fuerāt iob duplicia. Ve
nerūt autē ad eum ōnes fratres
sui ⁊ vniuerse sorores sue ⁊ cuncti
q̄ nouerāt eū pri⁹ ⁊ comederūt cū
eo panē in domo ei⁹. Et mouerūt
sup eū caput ⁊ cōsolati sunt eum
sup ōi malo qd intulerat dn̄s su
p eū ⁊ dederūt ei vnusquisq; ouē
vnā ⁊ inaurem aureā vnā. Dn̄s
aūt benedixit nouissimis iob ma
gis q̄ pncipio eius. Et facta sunt
ei q̄tuordecī milia ouiū ⁊ sex milia
camelorū ⁊ mille iuga boū ⁊ mille
asine: ⁊ fuerūt ei septē filii ⁊ tres
filie. Et vocauit nomē vni⁹ diē ⁊
nomē secūde cassiā ⁊ nomē tercie cor
nustibii. Nō sūt āt inuēte muliēs
speciose sicut filie iob in vniuersa
terra. Deditq; eis pr̄ su⁹ heredita
tē inter frēs earū. Vixit aūt iob
post hec cētū quadraginta ānis ⁊
vidit filios suos ⁊ filios filiorū
suorū vsq; ad quartā gn̄acōnem
⁊ mortu⁹ est senex ⁊ plen⁹ dierū.

Explicit liber iob.

Incipit ꝓlog⁹ bt̄i iheroni
mi p̄sbiteri in psalteriū.

PSalteriū rome dudum
posit⁹ emēdarā et iuxta
septuaginta interpre
tes. licet cursim. mag
nā ex parte correxerā. Qd q̄a rur
sū videtis o paula ⁊ eustochium
scriptorū vicio deprauatum. pl⁹q;
antiquū errorem q̄ nouā emēda
tionem valere. me cogitis ut velu
ti quodā nouali: scissū iā aruū
exerceā ⁊ obliquis sulcis renascē
tes spinas eradicē: equū eē dicen
tes ut qd crebro pullulat crebri
us succidatur. Vn̄ ɔsueta p̄fatio
ne ɔmoneo: tā vos quib⁹ forte la
bor iste desudat. q̄ eos qui exem
plaria istiusmōi habere voluerit
ut que diligēter emēdaui cū cura
⁊ diligentia transscribātur. Notē
sibi vnusquisq; vel iacētem lineā
vel radiāta signa. id ē obelos vl'
asteriscos ⁊ vbicūq; viderit vgu
lam precedentē: ab ea vsq; ad duo
puncta q̄ impressimus sciat i sep
tuaginta translatorib⁹ plus h'ri.
vbi autē p̄speserit stelle similitu
dinē de hebreis voluminib⁹ addi
tū nouerit eque vsq; ad duo pū
cta: iuxta theodocōis dūtaxat edi
ciōem qui simplicitate sermonis
a septuaginta interp̄tib⁹ non di
scordat. Hec ergo ⁊ vob ⁊ studio
so cuiq; fecisse me sciens: nō am
bigo multos fore: q̄ vl' inuidia vel
supcilio malent ɔtemnere ⁊ vide
re preclara q̄ discē ⁊ de turbulen
to magis riuo q̄ de purissimo fō
te potare.

Explicit prologus.

Incipit liber ymnorū vel ſoliloquiorū.

Beatꝰ vir q̄ nō abijt in cōſilio impioꝝ: ⁊ in via peccatorū nō ſtetit ⁊ ī cathedr̄ peſtilencie non ſedit. Sed in lege dn̄i volūtas eiꝰ: ⁊ in lege eius meditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̄ lignū qd̄ plantatū ē ſecus decurſus aq̄ꝝ: qd̄ fructum ſuū dabit in tpe ſuo. Et folium eiꝰ nō defluet: ⁊ omīa queciiq̄ faciet pſperabūtur. Non ſic impij nō ſic: ſꝫ tanq̄ puluis quē pijcit ventus a facie terre. Ideo non reſurgūt impij in iudicio: neq̄ peccatores in cōſilio iuſtoꝝ. Quoniam nouit dn̄s viā iuſtoꝝ: ⁊ iter impiorū peribit. Pſalmꝰ dd.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ populi meditati ſunt inania. Aſtiterunt reges terre ⁊ pn̄cipes cōuenerūt in vnū: adūſus dn̄m ⁊ aduerſus xp̄m eiꝰ. Dirūpamus vincula eoꝝ: ⁊ piciamꝰ a nob̄ iugū ipſoꝝ. Qui habitat ī celis irridebit eos: ⁊ dn̄s ſubſānabit eos. Tunc loq̄tur ad eos in ira ſua: ⁊ ī furore ſuo cōturbabit eos. Ego aūt cōſtitutꝰ ſuꝫ rex ab eo ſup ſyō montē ſcm̄ eius: p̄dicans p̄ceptū eius. Dn̄s dixit ad me filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā: ⁊ poſſeſſiōem tuaꝫ terminos terre. Reges eos ī virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli confringes eos. Et nūc reges ītelligite: erudimini q̄ iudicatis terrā. Seruite dn̄o ī timore: ⁊ exultate ei cū tremore. App̄hēdite diſcipliam ne q̄n iraſcatur dn̄s: ⁊ peatis de via iuſta. Cum exarſerit in breui ira eiꝰ: bt̄i om̄es q̄ cōfidunt in eo.

Pſ. dd cū fugeret a facie abſolon filij ſui.

Domine q̄d mltiplicati ſūt q̄ tribulāt me: multi inſurgūt aduerſū me. Multi dicūt anime mee: nō ē salꝰ ipſi in deo eiꝰ. Tu aūt dn̄e ſuſceptor meꝰ es: glia mea ⁊ exaltās caput meū. Voce mea ad dn̄m clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte ſancto ſuo. Ego dormiui ⁊ ſopoꝛatꝰ ſuꝫ ⁊ exurrexi: quia dn̄s ſuſcepit me. Nō timebo milia ppl'i circūdantis me: exurge dn̄e ſaluū me fac deus meus. Qm̄ tu pcuſſiſti om̄es aduerſātes mihi ſine cauſa: dētes peccatoꝝ cōtriuiſti. Dn̄i eſt ſalus: ⁊ ſup populū tuū bn̄dictio tua.

In finē ī carminibꝰ pſal. dd.

Cum inuocarē exaudiuit me deꝰ iuſtitie mee: ī tribulacōe dilataſti m̄. Miſerere mei: ⁊ exaudi oracōem meā. Filij hoīnuꝫ vſq̄ quo ḡui corde: vt q̄d diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū. Et ſcitote qm̄ mirificauit dn̄s ſctuꝫ ſuū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū. Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̄ dicitis ī cordibꝰ vr̄is ī cubilibꝰ veſtris cōpūgimini. Sacrificate ſacrifitiū iuſtitie ⁊ ſperate in dn̄o: multi dicūt q̄s oſ̄dit nobis bō. Signatū ē ſup nos lumē vultus tui dn̄e: dediſti leticiā in corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui mltiplicati ſūt. In pace in id ipſū: dormiā ⁊ req̄eſcā. Quoniam tu dn̄e ſingularit̄ in ſpe: cōſtituiſti me.

In finē pro ea que hereditatē cōſeq̄tur. Pſalmꝰ dd.

Verba mea auribꝰ ꝑcipe dñe:
intellige clamorē meū. In
tende voci orōnis mee: rex meꝰ ⁊ de
us meꝰ. Qm̄ ad te orabo domie:
mane exaudies vocē meā. Mane
aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̄ nō deꝰ vo
lens iniq̄tatē tu es. Neq; habita
bit iux̄ te malignꝰ: neq; ꝑmane
būt iniuſti an̄ oculos tuos. Odi
ſti ōnes q̄ opant̄ iniq̄tatē: perdes
ōnes q̄ loquūtur mēdaciū. Ui
rū ſanguinū ⁊ doloſū abhomina
bit̄ dñs: ego autē in multitudine
miſericordie tue. Introibo i do
mū tuā: adorabo ad tēplū ſcm̄ tu
um in timore tuo. Dñe deduc me
in iuſtitia tua: ꝓpter inimicos me
os dirige in ꝯſpectu tuo viā meā.
Qm̄ nō ē in ore eoꝝ veritas: cor
eoꝝ vanū eſt. Sepulchꝝ pa
tens eſt guttur eorū: linguis ſuis
doloſe agebant: iudica illos deus
Decidant a cogitacōibꝰ ſuis:
ſcd; multitudinē impietatū eorū
expelle eos: quoniā irritauerunt
te dñe. Et letent̄ oēs q̄ ſperāt i
te: in eternū exultabūt ⁊ habitab̄
in eis. Et gloriabūtur i te ōnes
qui diligūt nomē tuū: qm̄ tu bn̄
dices iuſto. Dñe: ut ſcuto bone
voluntatis tue coronaſti nos.

¶ In finē in carminibus ꝓ octaua
Pſalmꝰ dauid.

Domie ne in furore tuo argu
as me: neq; in ira tua corri
pias me. Miſerere mei dñe qm̄
infirmꝰ ſū: ſana me dñe quoniā
ꝯturbata ſūt oſſa mea. Et ani
ma mea turbata eſt valde: ⁊ tu do
mine vſq; quo? Conuertere dñe
⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓ
pter miaꝫ tuā. Qm̄ nō eſt i morte
qui memor ſit tui: in inferno aūt
quis ꝯfitebit̄ tibi? Laboraui i
gemitu meo: lauabo per ſingulas
noctes lectū meū: lacrimis meis
ſtratū meū rigabo. Turbatus ē
a furore oculꝰ meꝰ: inueteraui int̄
ōnes inimicos meos. Diſcedite
a me ōnes qui operamini iniq̄tatē:
qm̄ exaudiuit dñs vocē fletꝰ mei
Exaudiuit dñs depcacōeꝫ me
aꝫ: dominꝰ orōeꝫ meam ſuſcepit.
Erubeſcāt ⁊ ꝯturbētur vehement̄
ōnes inimici mei: ꝯuertant̄ ⁊ eru
beſcāt valde velocit̄. ¶ In finem

Pſalmꝰ 68. quē cātauit dño pro
verbis chuſi filij iemini.

Domie deꝰ meꝰ in te ſperaui:
ſaluū me fac ex oībꝫ ꝑſequē
tibꝰ mea libera me. Ne qn̄ rapi
at ut leo aīaꝫ meā: dū non eſt q̄
redimat neq; q̄ ſaluū faciat. Do
mine deꝰ meus ſi feci iſtud: ſi ē ini
q̄tas in manibꝰ meis. Si reddi
di retribuētibꝰ mihi mala: decidā
merito ab inimicis meis inanis.
Perſeq̄tur inimicꝰ animā meā:
⁊ ꝯphēdat ⁊ ꝯculcet i terra vitā meā:
⁊ gloriā meā in puluerē deducat
Exurge dñe in ira tua: ⁊ exalta
te i finibꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Et ex
urge dñe deꝰ meus in p̄cepto qd̄
mādaſti: et ſynagoga populorū
circūdabit te. Et ꝓpt̄ hāc i altū
regredē: dominꝰ iudicat populos
Iudica me dñe ſ̄m iuſtitiā me
am: ⁊ ſ̄m innocētiā meā ſup me.
Conſumet̄ neq̄tia pctōꝝ: ⁊ diri
ges iuſtū ſcrutās corda ⁊ rēnes deꝰ
Iuſtū adiutoriū meū a dño: q̄
ſaluos facit rectos corde. Eus
iudex iuſtus fortis ⁊ paciens: nū
quid iraſcetur ꝑ ſingulos dies?

Nisi conuersi fueritis gladium suū
vibrauit: arcū suū tetēdit ꝛ para
uit illū. Et i eo parauit vasa mor
tis: sagittas suas ardētib9 effecit
Ecce parturiuit iniusticiā: ꝯcepit
dolorē ꝛ peperit iniqtatē. Lacū
aperuit ꝛ effodit eū: ꝛ incidit i fo
ueam quā fecit. Conuertet dolor
ei9 in caput ei9: ꝛ in verticē ipsius
iniqtas eius descendet. Confite
bor dño sm iusticiā ei9: ꝛ psallam
nomini domini altissimi.

¶In finē ꝑ torcularib9 Ps.

Domine dñs noster: q̄ ā mira
bile ē nomē tuū in vniūsa
terra. Quoniā eleuata ē magñi
cētia tua: sup celos. Ex ore infā
tium ꝛ lactentiū pfecisti laudē ꝑpt
inimicos tuos: ut destruas inimi
cū ꝛ vltorē. Quoniā videbo ce
los tuos opera digitorū tuorū: lu
nā ꝛ stellas q̄ tu fūdasti. Quid
ē homo q̄ memor es ei9: aut fili9
hoīs qm̄ visitas eū. Minuisti eū
paulomin9 ab angelis: glīa ꝛ ho
nore coronasti eū: ꝛ cōstituisti eū
sup opa manuū tuarū. Omnia
subiecisti sb pedib9 eius: oues et
boues vniūsas: insup et pecora cā
pi. Volucres celi ꝛ pisces maris:
qui pambulant semitas maris.
Dñe dñs noster: q̄ ammirabile
est nomē tuū in vniūsa terra.

¶In finem ꝑ occultis filij. Ps.

Confitebor tibi dñe i toto cor
de meo: narrabo ōia mira
bilia tua. Letabor ꝛ exultabo in
te: psallā nomini tuo altissīe. In
cōuertēdo inimicū meū retrorsū: i
firmabūtur et pibūt a facie tua.
Quoniā fecisti iudiciū meum et
causā meā: sedisti sup thronū q̄
iudicas iusticiā. Increpasti gē
tes ꝛ perijt impi9: nomē eorū dele
sti ineternū ꝛ in seculū seculi. Ini
mici defecerūt framee in finem: et
ciuitates destruxisti. Perijt me
moria eorū cū sonitu: et dñs ineter
num pmanet. Parauit in iudi
cio thronū suū: et ipse iudicabit
orbē t're i eqtate: iudicabit pplos in
iusticia. Et fact9 est dñs refugiū
pauperi: adiutor i oportunitatib9
in tribulacōe. Et sperent in te q̄
nouerūt nomē tuū: qm̄ nō dereli
quisti querentes te dñe. Psalli
te dño qui habitat in syō: ānun
ciate inter gētes studia ei9. Quo
niā requirēs sanguinē eorū recor
datus ē: non ē oblitus clamorem
pauperū. Miserere mei dñe: vide
humilitatē meā de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis:
ut annūciē ōnes laudacōes tuas
in portis filie syon. Exultabo in
salutari tuo: infixe sūt gētes i inte
ritu quē fecerūt. In laqueo isto
quē absconderūt: ꝯprehensus ē pes
eorū. Cognoscetur domin9 iudicia
faciens: in opibus manuū suarū
cōprehēsus ē peccator. Conuertā
tur peccatores in infernū: oēs gētes
que obliuiscunt deū. Qm̄ non in
finē obliuio erit pauperis: paciencia
pauperū nō pibit in finē. Exur
ge domine nō ꝯfortetur homo: iudi
centur gentes in cōspectu tuo. Con
stitue dñe legislatorē sup eos: sci
ant gētes qm̄ hoīes sūt. Ut q̄d
dñe recessisti lōge: despicis i opor
tunitatib9 in tribulacōe. Dū su
perbit impi9 incendit paup: cōp
hendūtur in ꝯsilijs quib9 cogitāt
Quoniā laudatur peccator i desiderijs

aīe sue: ⁊ iniquꝰ bn̄dicit. Exa
cerbauit dn̄m peccator: scd̄m mul
titudinē ire sue nō queret. Non
est deꝰ in cōspectu eius: inquinate
sunt vie illiꝰ in ōni tempe. Aufe
runt̄ iudicia tua a facie eiꝰ: ōmiū
inimicoꝝ suoꝝ dominabitur. Di
xit enī in corde suo: non mouebor
a generacōe in generacōem sine
malo. Cuiꝰ maledictione os ple
num est ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sb̄
lingua eius labor ⁊ dolor. Sedet
in insidijs cum diuitibus in occul
tis: vt interficiat innocētē. Ocu
li eiꝰ in paupem respiciūt: insidia
tur in abscōdito q̄si leo in spelun
ca sua. Insidiat̄ vt rapiat pau
perē: rapere paupem dū attrahit
eū. In laqueo suo hūiliabit eū:
inclinabit se ⁊ cadet cum dn̄atus
fuerit pauperum. Dixit enī in cor
de suo oblitꝰ est deꝰ: auertit faciē
suā ne videat in finē. Exurge do
mine deꝰ ⁊ exaltet̄ manꝰ tua ne ob
liuiscaris paupeꝝ. Propter q̄d ir
ritauit impiꝰ deū: dixit enī i corde
suo nō requiret. Vides quoniam tu
laborē ⁊ dolorē cōsiderās: vt trādas
eos in manꝰ tuas. Tibi derelictꝰ
est paup: orphano tu eris adiu
tor. Contere brachiū pctōris ⁊
maligni q̄retur pctm̄ illiꝰ ⁊ nō in
uenietur. Dn̄s regnabit in eternū
⁊ in seculū seculi: peribitis gentes
de terra illius. Desideriū paupeꝝ
exaudiuit dominꝰ: prepacōnem
cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: ⁊ nō
apponat vltra magnificare se hō
sup terrā. In finē Ps. dd.
In dn̄o cōfido: quomō dicitis aīe
mee transmigra in montē sicut pa
ser. Quoniā ecce peccatores inten
derunt arcū: parauerūt sagittas
suas i pharetra: ut sagittēt in ob
scuro rectos corde. Quoniā q̄ per
fecisti destruxerūt: iustus aūt q̄d
fecit. Dominꝰ in templo sancto
suo: dn̄s in celo sedes eius. Ocu
li eius in paupem respiciunt: pal
pebre eius interrogant filios hoī
num. Dominꝰ interrogat iustū
⁊ impiū: quí aūt diligit iniq̄ta
tem odit animā suam. Pluit sup
peccatores laq̄os: ignis sulphur
⁊ spiritus procellaꝝ pars calicis
eoꝝ. Quoniam iustus dominus
⁊ iusticias dilexit: equitatē vidit
vultus eius. In finē Psal
mꝰ dauid p octaua.
Saluū me fac domine quoni
am defecit sanctꝰ: quoniam
diminute sūt veritates a filijs hoī
num. Uana locuti sunt vnꝰ quis
q̄ ad proximū suum: labia dolo
sa in corde ⁊ corde locuti sunt. Dis
perdat dn̄s vniuersa labia dolo
sa: ⁊ linguam magniloquā. Qui
dixerunt linguam nostram mag
nificabimus: labia nostra a nobis
sunt quis noster dominus est.
Propter miseriam inopum ⁊ ge
mitum paupū: nunc exurgam di
cit dominꝰ. Ponam in salutari:
fiducialiter agam in eo. Eloq̄a
domini eloquia casta: argentum
igne examinatum probatum ter
re purgatum septuplum. Tu do
mine seruabis nos et custodies
nos: a generacōe hac in eternū.
In circuitu impij ābulant: scd̄m
altitudinem tuam mltiplicasti fi
lios hominū.
In finem Psalmꝰ dd.

Vſquequo dñe obliuiſceris
me in finē: vſqueq̊ auertis
faciem tuã a me. Quã diu po
nam ↄſilia in anima mea: dolorē
in corde meo ꝑ diē. Vſquequo
exaltabit̃ inimicꝰ meꝰ ſup me. Re
ſpice ⁊ exaudi me dñe deꝰ meus.
Illumina oculos meos ne vnq̃
obdormiã in morte: ne qñ dicat
inimicus meus p̃ualui aduerſꝰ
eũ. Qui tribulãt me exultabunt
ſi motus fuero: ego aũt in miſeri
cordia tua ſpaui. Exultabit cor
meũ in ſalutari tuo: cantabo dño
qui bona tribuit mihi: ⁊ pſallam
nomini domini altiſſimi.
Dixit inſipiens in corde: nõ ē
deus. Corrupti ſũt ⁊ abho
minabiles facti ſunt in ſtudijs ſu
is: nõ eſt q̃ faciat bonũ nõ ē vſq;
ad vnũ. Dñs de celo ꝓſpexit ſu
per filios hoim ut videat ſi eſt in
telligēs aut req̃rens deũ. Oēs de
clinauerũt ſimul inutiles facti ſũt:
nõ ē q̃ faciat bonũ non ē vſq; ad
vnũ. Sepulcrũ patens ē gutt̃
eorꝫ: linguis ſuis doloſe agebant
venenũ aſpidũ ſub labijs eorũ.
Quorũ os maledictõe ⁊ amari
tudīe plenũ eſt: veloces pedes eo
rũ ad effundēdum ſanguinem.
Contritio et infelicitas i vijs eo
rũ: ⁊ viã pacis nõ cognouerũt: ñ
eſt timor dei añ oculos eorꝫ. Nõ
ne cognoſcēt oēs q̃ opant̃ iniq̃
tatē: qui deuorãt plebē meã ſicut
eſcã panis. Dñm nõ inuo
cauerũt: illic trepidauerũt timore
vbi nõ erat timor. Qm̃ dñs i ge
neratõe iuſta ē: cõſiliũ inopis cõ
fudiſtis: qm̃ dñs ſpes eius eſt.
Quis dabit ex ſyõ ſalutare iſrt̃.
cũ auerterit dñs captiuitatē ple
bis ſue exultabit iacob et letabit̃
Domine q̃s hitabit. iſrt̃.
in tabnaculo tuo: aut q̃s re
q̃eſcet i mõte ſãcto tuo. Qui ingre
dit̃ ſine macula: ⁊ opatur iuſtici
am. Qui loq̃tur veritatē i corde
ſuo: qui nõ egit dolum in lingua
ſua. Nec fecit ꝓximo ſuo malũ:
et obprobriũ non accepit aduer
ſus ꝓximos ſuos. Ad nihilũ de
ductꝰ eſt i ↄſpectu eius malignus
timētes aũt dñm glorificat. Qui
iurat ꝓximo ſuo ⁊ nõ decipit qui
pecuniã ſuã nõ dedit ad vſurã: et
munera ſup innocentes non acce
pit. Qui facit hec: non mouebi
tur in eternum. Tituli inſcrip
cio ipſi dauid.
Conſerua me dñe qm̃ ſpaui
in te: dixi dño deꝰ meꝰ es tu:
qm̃ bonorũ meorꝫ nõ eges. San
ctis q̃ ſũt in terra eius: mirificauit
oēs volũtates meas i eis. Mul
tiplicate ſũt infirmitates eorꝫ: pꝰ
ea accelerauerũt. Non ↄgrega
bo cõuenticula eorꝫ de ſãguinibꝫ:
nec memor ero nominũ eorꝫ ꝑ la
bia mea. Dñs pars hereditatis
mee ⁊ calicis mei: tu es q̃ reſtitues
hereditatē meã m̃. Funes ceci
derũt mihi in p̃claris: etenim heredi
tas mea p̃clara eſt mihi. Bñdi
cã dñm qui tribuit m̃ intellectũ:
inſup ⁊ vſq; ad noctem increpue
rũt me renes mei. Prouidebam
dñm in cõſpectu meo ſemp: qm̃ a
dextris ē m̃ ne cõmouear. Prop
ter hoc letatũ eſt cor meũ ⁊ exulta
uit lingua mea: inſup ⁊ caro mea
requieſcet in ſpe. Qm̃ non derelin
ques animã meã in inferno: nec

dabis ſanctũ tuũ vidē corruptio
nem. Notas mihi feciſti vias vi
te adiplebꝭ me leticia cũ vultu tuo
delectatiões i dextera tua vſqȝ i finē.
Exaudi dñe iuſticiã meã: in
tende deprecacõem meã. Au
ribus ꝑcipe oracõem meã: nõ in la
bijs doloſis. De vultu tuo iudi
ciũ meũ ꝓdeat: oculi tui videãt eq
tatē. Probaſti cor meum ⁊ viſita
ſti nocte: igne me examinaſti ⁊ nõ
eſt inuēta in me iniq̃tas. Et nõ
loq̃tur os meũ opa hominũ: ꝓpt̄
verba labiorũ tuoꝝ ego cuſtodi
ui vias duras. Perfice greſſus
meos in ſemitis tuis: vt nõ moue
ant̄ veſtigia mea. Ego clamaui
qm̃ exaudiſti me deꝰ: inclina aurē
tuam mihi ⁊ exaudi verba mea.
Mirifica miſericordias tuas: qui
ſaluos facis ſperãtes in te. A re
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſtodi me:
vt pupillam oculi. Sub vmbra
alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie ipio
rũ q̃ me afflixerunt. Inimici mei
animã meã circũdederũt: adipem
ſuũ cõcluſerunt: os eorũ locutum
eſt ſupbiam. Proiciētes me nũc
circũdederunt me: oculos ſuos ſta
tuerũt declinare in terram. Suſce
perũt me ſicut leo paratus ad pre
dam: ⁊ ſicut catulꝰ leonis hitans
in abditis. Exurge dñe preueni
eum ⁊ ſupplanta eũ: eripe animã
meã ab impio: frameã tuã ab ini
micis manus tue. Dñe a paucis
de terra diuidi eos in vita eorũ: ⁊
de abſcõditis tuis adimpletus ē
venter eoꝝ. Saturati ſũt filijs: ⁊
dimiſerũt reliq̃as ſuas puulꝭ ſuis
Ego autē in iuſticia apparebo cõ
ſpectui tuo: ſaciabor cũ apparuerit
gloria tua. In finē puero dñi
dauid q̃ locutꝰ eſt dño verba cãti
ci huiꝰ in die q̃ eripuit eũ dñs de
manu õim inimicorũ eiꝰ ⁊ de ma
nu ſaul ⁊ dixit.
Diligã te dñe fortitudo mea:
dñs firmamētũ meũ ⁊ refu
giũ meũ ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ me
us adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo in eũ
Protector meus ⁊ cornu ſalutis
mee: ⁊ ſuſceptor meus. Laudãs
inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis me
is ſaluꝰ ero. Circũdederunt me do
lores mortis: ⁊ torrentes iniq̃tatis
conturbauerũt me. Dolores infe
ri circũdederunt me: ꝑocupauerũt
me laquei mortis. In tribulaci
ne mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ
meum clamaui. Et exaudiuit de
templo ſancto ſuo vocē meam: ⁊
clamor meꝰ in ꝯſpectũ eiꝰ introiuit
in aures eius. Commota eſt ⁊ ꝯtre
muit terra: fundamēta montium
cõturbata ſunt ⁊ ꝯmota ſũt: quo
niam iratus eſt eis. Aſcendit fu
mꝰ in ira eius: ⁊ ignis a facie eiꝰ
exarſit: carbones ſuccēſi ſunt ab
eo. Inclinauit celos ⁊ deſcēdit:
⁊ caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſcen
dit ſuper cherubim ⁊ volauit: vola
uit ſup pēnas ventorũ. Et poſu
it tenebras latibulũ ſuũ: in circui
tu eiꝰ tabernaculũ eiꝰ tenebroſa aq̃
in nubibus aeris. Pre fulgore in
conſpectu eiꝰ nubes trãſierũt: gran
do ⁊ carbones ignis. Et intonu
it de celo dñs: ⁊ altiſſimꝰ dedit vo
cē ſuã: grãdo ⁊ carbones ignis. Et
miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit
eos: fulgura mltiplicauit ⁊ ꝯturba
uit eos. Et apparuerũt fõtes aq̃ꝝ
⁊ reuelata ſũt fũdamẽta orbꝭ terraꝝ

Ab increpacōe tua dn̄e: ab inſpi
racōe ſpūs ire tue. Uiſit de ſum
mo ⁊ accepit me: ⁊ aſſumpſit me
de aquis multis. Eripuit me de
inimicis meis fortiſſimis ⁊ ab hijs
qui oderunt me: quoniam confor
tati ſunt ſup me. Preuenerūt me ī
die afflictōis mee: ⁊ factus ē domi⁹
protector meus Et eduxit me ī la
titudinē: ſaluū me fecit qm̄ voluit
me. Et retribuet m̄ dn̄s ſm̄ iuſti
ciā meā: ⁊ ſm̄ puritatem manuū
mearum retribuet mihi Quia cu
ſtodiui vias dn̄i: nec impie geſſi
a deo meo. Qm̄ ōmia iudicia eius
in ꝯſpcū meo: ⁊ iuſticias eius nō
repuli a me. Et ero immaculatus
cum eo: ⁊ obſeruabo me ab iniqui
tate mea. Et retribuet mihi dn̄s
ſm̄ iuſticiā meam: ⁊ ſm̄ puritatē
manuū meaꝝ in ꝯſpectu oculoꝝ
eius. Cū ſancto ſanct⁹ eris: ⁊ cum
viro innocente innocēs eris. Et
cū electo electus eris: ⁊ cū peruerſo
peruerteris. Qm̄ tu populū humilem
ſaluū facies: ⁊ oculos ſupborum
humiliabis. Qm̄ tu illuminās lu
cernā meam dn̄e de⁹ meus illumi
na tenebras meas. Qm̄ in te eri
piar a tēptacōne: ⁊ in deo meo trāſ
grediar murū. Deus meus impol
luta via eius eloquia dn̄i igni ex
aminata: ꝓtector eſt oīm ſperātiū
in ſe. Qm̄ qs de⁹ pter dn̄m: ā qs
de⁹ pter deum noſtrū. De⁹ q̄ pcin
xit me virtute: ⁊ poſuit imaculatā
viā meam. Qui perfecit pedes me
os tanq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſup excelſa ſta
tuens me. Qui docet manus me
as ad prelium: ⁊ poſuiſti ut arcū
ereū brachia mea. Et dediſti mi
hi ꝓtectionē ſalutis tue: ⁊ dextera
tua ſuſcepit me Et diſciplina tua
correxit me in finē: ⁊ diſciplina tua
ipſa me docebit Dilataſti greſſus
meos ſbtus me: ⁊ non ſunt infir
mata veſtigia mea. Perſequar
inimicos meos ⁊ comprehendā il
los: ⁊ nō ꝯuertar donec deficiāt Cō
fringā illos nec poterunt ſtare: ca
dent ſubtus pedes meos. Et pcīx
iſti me virtute ad bellū: ⁊ ſupplā
taſti inſurgētes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti m̄ dor
ſū: ⁊ odiētes me diſpdidiſti. Cla
mauerūt nec erat q̄ ſaluos facerēt.
ad dn̄m nec exaudiuit eos Et cō
minuā eos in puluerem ante faci
em venti: ut lutum plateaꝝ delebo
eos. Eripies me de ꝯtradictioni
b⁹ populi: ꝯſtitues me in caput gē
tium. Popul⁹ quē non cognoui
ſeruiuit mihi: in auditu auris obe
diuit mihi. Filij alieni mētiti ſūt
mihi: filij alieni inueterati ſunt: ⁊
claudicauerūt a ſemitis ſuis. Ui
uit dn̄s ⁊ bn̄dictus de⁹ meus: ⁊ ex
altetur de⁹ ſalutis mee Deus qui
das vindictas mihi ⁊ ſbdis popu
los ſb me: liberator me⁹ de inimicis
meis iracūdis. Et ab inſurgētib;
in me exaltabis me: a viro iniquo
eripies me. Propterea confitebor
tibi in nacōnib⁹ dn̄e: ⁊ nomi tuo
pſalmū dicā. Magnificans ſalu
tes regis ei⁹: ⁊ faciens miſericordi
am xp̄o ſuo dauid: et ſemini eius
vſq; in ſeculum.

Celi enarrant gloriā dei: ⁊ ope
ra manuū eius annūciat fir
mamētū. Dies diei eructat vbū:
⁊ nox nocti indicat ſciam. Non
ſūt loquele neq; ſermōes: quorū
nō audiātur voces eoꝝ. In oēm

terrã exiuit ſonꝰ eorum: ⁊ in fines
orbis terre verba eorũ. In ſole
poſuit tabernaculũ ſuũ: ⁊ ipſe tan
ꝙ ſponſꝰ ꝓcedẽs de thalamo ſuo
Exultauit vt gigas ad currẽdaꝫ
viam: a ſũmo celo egreſſio eius.
Et occurſus eius vſqꝫ ad ſũmuꝫ
eius: nec ẽ q̃ ſe abſcõdat a calore
eius. Lex dñi immaculata ↄuer
tens aĩas: teſtimoniũ dñi fidele
ſapiẽtiaꝫ preſtãs puulis. Iuſti
cie dñi recte letificãtes corda: pre
ceptũ dñi lucidũ illuminãs ocu
los. Timor domini ſanctꝰ perma
nẽs in ſeculũ ſeculi: iudicia domi
ni vera iuſtificata ĩ ſemetipã. De
ſiderabilia ſup auꝝ ⁊ lapidem p̃ci
oſũ multũ: ⁊ dulciora ſuper mel ⁊
fauuꝫ. Etenim ſeruꝰ tuꝰ cuſtodit
ea: ĩ cuſtodiendis illis retributio
multa. Delicta q̃s intelligit ab
occultis meis mũda me: ⁊ ab alie
nis parce ſeruo tuo. Si mei nõ fu
erint dñati tũc immaculatꝰ ero: ⁊
emũdabor a delicto maximo. Et
erunt vt ↄplaceant eloquia oris
mei: ⁊ meditacõ cordis mei in cõ
ſpectu tuo ſemper. Domine adiu
tor meꝰ: ⁊ redẽptor meꝰ.

Exaudiat te dominꝰ ĩ die tri
bulacõis: ꝓtegat te nomen
dei iacob. Mittat tibi auxilium de
ſancto: ⁊ de ſyon tueatur te. Me
mor ſit omnis ſacrificij tui: ⁊ holo
cauſtũ tuũ pingue fiat. Tribuat
tibi ſcd̃m cor tuum: ⁊ õne cõſiliuꝫ
tuum ↄfirmet. Letabimur in ſa
lutari tuo: ⁊ ĩ nomĩe dei nr̃i magñi
ficabimur. Impleat dñs omnes
peticões tuas: nunc ↄgnoui quo
niaꝫ ſaluũ fecit dñs criſtũ ſuum.
Exaudiet illũ de celo ſancto ſuo:
in potentatibꝰ ſalus dextere eius.
Hij in curribꝰ ⁊ hij ĩ equis: nos
autē in noĩe dñi dei nr̃i inuocabi
mus. Ipſi obligati ſunt ⁊ ceci de
runt: nos autē ſurreximꝰ ⁊ erecti
ſumus. Domine ſaluũ fac regem
⁊ exaudi nos: in die qua inuoca
uerimꝰ te.

Domine in virtute tua letabi
tur rex: ⁊ ſup ſalutare tuum
exultabit vehementer. Deſideri
um cordis eius tribuiſti: ⁊ volun
tate labiorũ eius non fraudaſti
eũ. Quoniã p̃uenisti euꝫ in bene
dictõibꝰ dulcedinis: poſuiſti in ca
pite eiꝰ coronã de lapide precioſo
Vitam peciit a te ⁊ tribuiſti ei: lõ
gitudinẽ dieruꝫ in ſeculum ⁊ in ſe
culum ſeculi. Magna gloria eius
ĩ ſalutari tuo: gloriaꝫ ⁊ magnũ de
coreꝫ impones ſup eũ. Quoniam
dabis eum in bñdictõ eꝫ in ſeculũ
ſeculi: letificabis eũ in gaudio cũ
vultu tuo. Quoniaꝫ ſperat in do
mino: et in miſericordia altiſſimi
non ↄmouebitur. Inueniatur
manꝰ tua omibus inimicis tuis:
dextera tua inueniat õnes qui te
oderũt. Pones eos vt clibanum
ignis in tẽpe vultus tui: domi
nꝰ in ira ſua cõturbabit eos: ⁊ de
uorabit eos ignis. Fructum eo
rum de terra perdes: ⁊ ſemen eorũ
a filijs hominum. Quoniam decli
nauerũt in te mala: cogitauerũt
conſilia que non potuerunt ſta
bilire. Quoniã pones eos dorſuꝫ
in reliquijs tuis p̃parabis vultũ
eorũ. Exaltare dñe in v̓tute tua:
cantabimꝰ ⁊ pſallemus virtutes
tuas. ¶ In finẽ. Pſalmꝰ dd. p
ſuſcepcõe matutina.

Deus deꝰ meus reſpice in me:
quare me dereliquiſti: longe a ſa
lute mea verba delictorum meorũ.
Deus meꝰ clamabo p diem ⁊ nõ
exaudies: ⁊ nocte ⁊ non ad inſipi
entiã mihi. Tu autẽ in ſancto hi
tas: laus iſrahel. In te ſperauerũt
pr̃es noſtri: ſperauerũt ⁊ liberaſti
eos. Ad te clamauerũt ⁊ ſalui
facti ſũt: in te ſperauerunt ⁊ nõ ſũt
cõfuſi. Ego autẽ ſũ vermis ⁊ non
homo: obprobriũ hominũ ⁊ abie
ctio plebis. Omẽs videntes me de
riſerũt me: locuti ſunt labijs ⁊ mo
uerũt caput. Sperauit in domino
eripiat eũ: ſaluũ faciat eum quo
niã vult eum. Quoniã tu es q̃ extra
xiſti me de vẽtre: ſpes mea ab vberi
bus mr̃is mee: in te piectus ſũ ex
vtero. De ventre mr̃is mee deus
meꝰ es tu: ne diſceſſeris a me. Quoniã
tribulatio pxima eſt: quoniã non eſt
q̃ adiuuet. Circũdederunt me vi
tuli multi: thauri pingues obſede
runt me. Aperuerũt ſuper me os
ſuũ: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effuſus ſũ: ⁊ diſperſa
ſũt õnia oſſa mea. Factũ eſt cor
meũ tanq̃ cera liqueſcẽs: ĩ medio
ventris mei. Aruit tanq̃ teſta vir
tus mea: ⁊ lĩgua mea adheſit fau
cibꝰ meis: ⁊ in puluerẽ mortis de
duxiſti me. Quoniã circũdederunt me
canes multi: conſiliũ malignanci
um obſedit me. Foderunt manꝰ
meas ⁊ pedes meos: dinumeraue
rũt omĩa oſſa mea. Ipſi vero con
ſiderauerũt ⁊ inſpexerũt me: diuiſe
rũt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper ve
ſtẽ meã miſerũt ſortem. Tu autem
dñe ne elongaueris auxiliũ meũ
ad defenſionẽ meã cõſpice. Erue
a framea deꝰ animã meã: ⁊ de ma
nu canis vnicã meã. Salua me
ex ore leonis: ⁊ a cornibꝫ vnicorni
um hũilitatẽ meã. Narrabo no
mẽ tuum fratribꝰ meis: in medio
ecclĩe laudabo te. Qui timetis dñm
laudate eũ: vniuerſũ ſemẽ iacob
glorificate eũ. Timeat eũ omẽ ſe
mẽ iſrl̃: quoniã nõ ſpreuit neq̃ deſpex
it dep̃cacõez paupis. Nec auertit
faciẽ ſuam a me: ⁊ cũ clamarẽ ad
eũ exaudiuit me. Apud te laus
mea in ecclĩa magna: vota mea red
dã in conſpectu timentiũ eũ. Edent
paupes ⁊ ſaturabũtur: et lauda
bunt dñm qui reqrunt eũ: viuent
corda eoꝝ in ſeculũ ſeculi. Remi
niſcent̃ ⁊ cõuertent̃ ad dñm. vni
uerſi fines terre. Et adorabunt in
conſpectu eius: vniuerſe familie gẽ
cium. Quoniã dñi eſt regnum: ⁊ ipſe
dñabit̃ gentium. Manducauerũt
⁊ adorauerũt omnes pingues terre:
in cõſpectu eius cadẽt omẽs q̃ deſcẽ
dunt in terrã. Et anima mea illi
viuet ⁊ ſemẽ meũ ſeruiet ipſi. An
nũciabit̃ dño generatio ventura:
⁊ annũciabũt celi iuſticiã eius po
pulo qui naſcet̃ quẽ fecit dñs.

Dominꝰ regit me ⁊ ¶ Pſ. 22
nĩl mĩ deerit: ĩ loco paſcue ibi
me collocauit. Sup aquam refe
ctõis educauit me: animam meã
cõuertit. Deduxit me ſuper ſemi
tas iuſticie: pp̃ter nomẽ ſuum. Nã
⁊ ſi ambulauero in medio vmbre
mortis nõ timebo mala: quoniã tu me
cũ es. Uirga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me cõſolata ſunt. Paraſti in
cõſpectu meo mẽſaꝫ: aduerſus eos
qui tribulant me. Impinguaſti
in oleo caput meũ: ⁊ calix meus

inebriās q̄p p̄clarꝰ ē. Et mīa tua
ſb̄ſeq̄tur me: oībꝫ diebꝰ vite mee
Et vt inhitēꝫ in domo dm̄:i lōgi
tudie dierū. ¶ Ps̄. i p̄ma ſabbi.
Domi ē terra ⁊ plenitudo eiꝰ:
orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi q̄ hi
tant in eo. Quia ipſe ſup maria fū
dauit eū: ⁊ ſup flumia p̄pauit eū
Quis aſcēdet in monteꝫ dm̄: ā q̄s
ſtabit in loco ſcō eiꝰ. Innocens
maibꝫ ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit
in vano aīaꝫ ſuā: nec iurauit ī do
lo pximo ſuo. Hic accipiet bn̄di
ctōeꝫ a dn̄o: ⁊ miaꝫ a deo ſalutari
ſuo. Hec eſt gn̄acō q̄rentiū eum:
querentiū faciē dei iacob. Attolli
te portas pn̄cipes vr̄as: ⁊ eleuami
ni porte eternales: ⁊ introibit rex
glorie. Quis eſt iſte rex glorie.
dn̄s fortis ⁊ potēs: dn̄s potēs ī p̄
lio. Attollite portas principes ve
ſtras: ⁊ eleuamini porte eternales
⁊ introibit rex glorie. Quis eſt
iſte rex glorie. dominꝰ virtutū ipſe
eſt rex glorie. ¶ In finē. Ps̄. dd.
Ad te domie leuaui aīaꝫ meā
deꝰ meꝰ in te cōfido: nō erube
ſcam. Neqꝫ irrideant me inimici
mei: etenim vniuerſi q̄ ſuſtinēt te
nō ꝯfūdentur. Confūdant oms̄
iniq̄ agētes: ſupuacue. Vias tu
as dn̄e demonſtr̄ m̄: ⁊ ſemitas tu
as doce me. Dirige me in verita
te tua ⁊ doce me: q꞉ tu es deꝰ ſalua
tor meus: ⁊ te ſuſtinui tō die. Re
miniſcē miſeracōnū tuarū dn̄e: ⁊
miſericordiaꝝ tuaꝝ q̄ a ſeculo ſūt
Delicta iuuentutis mee: ⁊ igno
rātias meas ne memineris. Se
cūduꝫ miſericordiā tuā memēto
mei tu: pp̄ter bonitatē tuā domine
Dulcis ⁊ rectus dn̄s: pp̄ter hoc le
gē dabit delinquētibꝰ in via. Di
riget manſuetos in iudicio: doce
bit mites vias ſuas. Vniuerſe
vie dm̄ miſericordia ⁊ veritas: re
q̄rentibꝰ teſtamētuꝫ eiꝰ ⁊ teſtimo
nia eiꝰ. Propter nomē tuum do
mine ppiciabeis peccato meo: mul
tum eſt enim. Quis ē homo qui
timet dominū: legem ſtatuit ei in
via quam elegit. Anima eius in
bonis demorabit: ⁊ ſemē eius he
reditabit terrā. Firmamentum
eſt dominꝰ timentibꝰ eū: ⁊ teſtam̄
tū ipſiꝰ vt manifeſtet illis. Ocu
li mei ſemp ad dn̄m: quoniā ipſe
euellꝫ de laqueo pedes meos. Re
ſpice in me ⁊ miſerere mei: q꞉ vni
cus ⁊ pauper ſum ego. Tribula
cōes cordis mei multiplicate ſunt
de neceſſitatibꝰ meis erue me. Vi
de humilitatē meā ⁊ laboreꝫ meū:
⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos quoniā
multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo
oderūt me. Cuſtodi animā mē
am ⁊ erue me: nō erubeſcaꝫ q̄niā
ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti
adheſert mihi: q꞉ ſuſtinui te. [L]i
bera deꝰ iſrl̄: ex ōmibꝰ tribulacōni
bꝰ ſuis. ¶ Pſalmꝰ dauid.
Iudica me dn̄e quoniā ego in in
nocencia mea igreſſus ſū: ⁊ in do
mino ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dn̄e ⁊ tempta me: vre r̄nes
meos ⁊ cor meū. Qm̄ miſericor
dia tua an̄ oculos meos ē: ⁊ com
placui in veritate tua. Non ſedi
cū ꝯſilio vanitatis: ⁊ cū iniq̄ gerē
tibꝰ nō introibo. Odiui eccīaꝫ ma
lignātiū: ⁊ cū impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocētes manus
meas: ⁊ circūdabo altaē tuū dn̄e.

t audiā vocē laudis:et enarrē
vniuerſa mirabilia tua. ñe di
lexi decorē dom⁹ tue:et locū habi
tacōis glorie tue. e pdas cū i
pijs de⁹ animā meā:et cum viris
ſāguinū vitam meā. n quoꝝ
manib⁹ iniq̄tates ſūt:dexteā eoꝝ
repleta eſt muneribus. go aūt
in innocētia mea ingreſſus ſuꝫ:re
dime me et miſerē mei. es me
us ſtetit in directo:in eccleſijs bn̄
dicam te dn̄e. ¶ In finem prius
q̄ liniretur. Pſal. dauid.

Omin⁹ illūiacō mea:
et ſalus mea quē time
bo. Dñs ꝓtector vite
mee:a q̄ trepidabo.
um appropīāt ſuper me nocen
tes:ut edant carnes meas. Qui
tribulāt me inimici mei: ipſi infir
mati ſūt ⁊ ceciderunt. Si ꝯſiſtāt
aduerſū me caſtra:non timebit
cor meū. Si exurgat aduſū me
preliū:in hoc ego ſperabo. Unaꝫ
petij a dn̄o hanc requirā:ut inhi
tem i domo dn̄i oīb⁹ dieb⁹ vite
mee. Ut videaꝫ voluntatē dn̄i:et
viſitem templū eius. Quoniam
abſcōdit me in tabnaculo ſuo in
die maloꝝ:ꝓtexit me i abſcondi
to tabnaculi ſui. In petra exal
tauit me:⁊ nunc exaltauit caput
meū ſup inimicos meos. Circu
iui et imolaui in tabernaculo ei⁹:
hoſtiā vociferacōis cātabo ⁊ pſal
mū dicam dn̄o. Exaudi dn̄e vo
cem meā qua clamaui ad te:miſe
rere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
cor meuꝫ exquiſiuit faties mea:fa
tiē tuam dn̄e requirā. Ne auertas
fatiē tuā a me:ne declines in ira a
ſeruo tuo. Adiutor me⁹ eſto ne
derelinquas me:neq̄ deſpitias me
de⁹ ſalutaris me⁹. Qm̄ paṫ me⁹
⁊ mater mea dereliq̄runt me:dn̄s
autē aſſumpſit me. Legē pone
mihi dn̄e in via tua:⁊ dirige me i
ſemita recta ꝓpter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas tri
bulantiū me:quoniā inſurrexerūt
in me teſtes iniq̄:⁊ mentita ē iniq̄
tas ſibi. Credo videre bona dn̄i:
in terra viuentiū. Expecta dn̄m
viriliter age:et cōfortet cor tuum
⁊ ſuſtine dominū. ¶ Ps. dd.

Ad te dn̄e clamabo deus me⁹
ne ſileas a me: ne quādo ta
ceas a me:⁊ aſſimilabor deſcendētib⁹
in lacum. Exaudi dn̄e vocē ora
tionis mee dū oro ad te:dū extol
lo man⁹ meas ad templū ſanctū
tuū. Ne ſimul tradas me cū pec
catorib⁹:⁊ cū opantib⁹ iniquita
tē ne pdas me. Qui loquuntur
pacē cū ꝓximo ſuo:mala autē in
cordib⁹ eoꝝ. Da illis ſm opera
eoꝝ:⁊ ſcd̄m nequitiā adinuentio
nū ipſoꝝ. Scd̄m opera manuū
eoruꝫ tribue illis:redde retributio
nē eoꝝ ipſis. Qm̄ non intellexe
rūt opa dn̄i:⁊ in opa manuū ei⁹
deſtrues illos ⁊ nō edificab eos.
Benedict⁹ dn̄s:qm̄ exaudiuit vo
cē deprecacōnis mee. Dn̄s adiu
tor me⁹ ⁊ ꝓtector me⁹:⁊ i ipſo ſpe
rauit cor meū et adiutus ſū. Et
refloruit caro mea:⁊ ex voluntate
mea cōfitebor ei. Dn̄s fortitudo
plebis ſue:et ꝓtector ſaluationuꝫ
xp̄i ſui eſt. Saluū fac populū tu
um dn̄e ⁊ bn̄d ic hereditati tue:et
rege eos et extolle illos vſq̄ i eter
num.

¶ Pſalmꝰ dauid in ꝯſūmacōne
tabernaculi.

AFferte dn̄o filiȷ̄ dei: afferte
dn̄o filios arietuꝫ. Afferte
dn̄o gloriā ⁊ honorē: afferte dn̄o
gloriā nomini eiꝰ adorate dn̄ꝫ in
atrio ſancto eiꝰ. Vox domi ſuper
aq̄s: deꝰ maieſtatis itonuit: dn̄s
ſup aq̄s multas. Vox dn̄i in vͥtu
te: vox dn̄i in magnificētia. Vox
dn̄i ꝯfringētis cedros: ⁊ ꝯfringet
dn̄s cedros libani. Et ꝯminuet
eos tanq̄ vitulū libani: ⁊ dilectꝰ
quēadmodū filiꝰ vnicorniū. Vox
dn̄i intercidētis flāmā ignis: vox
dn̄i ꝯcutientis deſtū: ⁊ ꝯmouebit
dn̄s deſertuꝫ cades. Vox dn̄i pre
parantis ceruos ⁊ reuelabit ꝯdēſa
⁊ in tēplo eiꝰ oīs dicꝫ gl̄iaꝫ. Dn̄s
diluuiuꝫ inh̄itare facit: ⁊ ſedebit
dominꝰ rex in eternū. Dn̄s virtu
tē populo ſuo dabit: dn̄s benedi
cet ꝓplo ſuo in pace. ¶ Pſ̄. cā
tici in dedicacōe domꝰ.

EXaltabo te domīe qm̄ ſuſce
piſti me: nec delectaſti inimi
cos meos ſup me. Domine deus
meꝰ clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me.
Domine eduxiſti ab inferno aī
mā meā: ſaluaſti me a deſcēdenti
bus i lacum. Pſallite dn̄o ſancti
eius: ⁊ ꝯfitemini memorie ſc̄itatis
eiꝰ. Qm̄ ira in indign̄tiōe eius: ⁊
vita in voluntate eius. Ad veſpe
rū demorabit̄ fletus: ⁊ ad matuti
num leticia. Ego autē dixi i abū
dātia mea: nō mouebor i eternuꝫ
Dn̄e: in voluntate tua p̄ſtitiſti de
cori meo virtutē. Auertiſti facieꝫ
tuā a me: ⁊ factꝰ ſū ꝯturbatꝰ. Ad
te dn̄e clamabo: ⁊ ad deuꝫ meū de
p̄cabor. Que vtilitas in ſāguine
meo: dū deſcēdo i corrupcōem. Nū
q̄d ꝯfitebit̄ tibi puluis: aut ānūci
abit veritateꝫ tuā. Audiuit dn̄s
⁊ miſertus ē mei: dn̄s factꝰ eſt ad
iutor meꝰ. Conuertiſti planctum
meū in gaudiū m̄: ꝯſcidiſti ſaccū
meū ⁊ circūdediſti me leticia. Et
cātet tibi gloria mea ⁊ non ꝯpū
gar: dn̄e deꝰ meꝰ in eternuꝫ cōfite
bor tibi. ¶ In finē. Pſ̄. dd̄. ꝑ extaſi
IN te dn̄e ſperaui nō ꝯfūdar in et̄
nū: in iuſticia tua libera me. In
clina ad me aureꝫ tuā: accelera vt
eruas me. Eſto m̄ in deū ꝓtecto
reꝫ ⁊ in domū refugiȷ̄: vt ſaluū me
facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refu
giū meū es tu: ⁊ ꝓpt̄ nomē tuū de
duces me ⁊ enutries me. Educes
me de laq̄o quē abſcōderūt mihi
qm̄ tu es ꝓtector meꝰ. In manus
tuas cōmendo ſpiritū meū: redemi
ſti me dn̄e deus veritatis. Odiſti
obſeruantes vanitates: ſuperua
cue. Ego autē in dn̄o ſperaui: ex
ultabo ⁊ letabor i miſericordia tua
Quoniā reſpexiſti hūilitatē meā:
ſaluaſti de neceſſitatibꝰ animam
meā. Nec ꝯcluſiſti me in manibꝫ
inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos. Miſerere mei domine
quoniā tribulor: ꝯturbatꝰ ē in ira
oculꝰ meꝰ: aīa mea ⁊ vēter meꝰ.
Quoniā defecit i dolore vita mea
⁊ ānī mei in gemitibus. Infirmta
ē in pauptate virtus mea: ⁊ oſſa
mea cōturbata ſunt. Sup oīes
inimicos meos fcūs ſū obprobri
uꝫ vicinis meis valde: ⁊ timor notis
meis. Qui videbāt me forās fuge
rūt a me: obliuioni datꝰ ſuꝫ tanq̄
mortuꝰ a corde. Factus ſū tāq̄ vas
pditū: quoniā audiui vitupacōeꝫ

multoꝝ cōmorācium in circuitu·
In eo dum cōuenirent ſimul ad
uerſū me:accipe animā meā ꝯſili
ati ſunt· Ego autem in te ſperaui
dn̄e:dixi de⁹ meus es tu:in māib⁹
tuis ſortes mee· Eripe me de mãu
inimicoꝝ̄ meorum:ꝛ a pſequenti
bus me· Illuſtra faciē tuā ſuper
ſeruū tuum:ſaluū me fac in miſeri
cordia tua:dn̄e nō ꝯfundar qm̄
inuocaui te· Erubeſcant impij et
deducant̄ in infernū:muta fiāt la
bia doloſa· Que loquūtur aduer
ſus iuſtū iniq̄tatem:in ſupbia ꝛ in
abuſiōe· Quā magna multitudo
dulcedinis tue dn̄e:quā abſcon
diſti timentib⁹ te· Perfeciſti eis q̄
ſperāt in te:in conſpectu filiorum
hoim· Abſcondes eos in abſcon
dito faciei tue:a ꝯturbatione ho
minū· Proteges eos in tabernacu
lo tuo:a contradictōne linguaꝝ·
Benedictus dn̄s:qm̄ mirificauit
miſericordiā ſuā mihi:i ciuitate
munita· Ego autē dixi in exceſſu
mentis mee:pi̇ect⁹ ſū a facie ocu
loꝝ tuoꝝ· Ideo exaudiſti vocem
orōnis mee:dū clamarē ad te· Di
ligite dn̄m ōnes ſācti ei⁹: quoniā
veritatem req̄ret dn̄s:ꝛ retribuet
abūdāter facientibus ſupbiā· Viri
liter agite ꝛ ꝯfortet̄ cor vr̄m:oēs
q̄ ſperatis in dn̄o· ¶ Intellcūs dd.
Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniq
tates:ꝛ quoꝝ tecta ſūt pc̄tā
Beatus vir cui nō imputauit do
min⁹ peccatum:nec eſt in ſpū eius
dolus· Quoniā tacui inueterauerūt
oſſa mea:dum clamarē tota die·
Qm̄ die ac nocte grauata ē ſuper
me man⁹ tua:ꝯuerſus ſū i erūna
mea dū configit̄ ſpina· Delictuꝫ
meū cognitū tibi feci:ꝛ iniuſticiā
meā non abſcōdi· Dixi confitebor
aduerſum me iniuſtitiā meā do
mino:ꝛ tu remiſiſti impietatē pec
cati mei· Pro hac orabit ad te om
nis ſanct⁹:in tēpe oportuno· Ve
rūtamē in diluuio aquaꝝ multaꝝ
ad eum non approximabūt· Tu
es refugiū meū a tribulacōe que
circūdedit me:exultacō mea erue
me a circūdātibus me· Intelle
ctum tibi dabo ꝛ inſtruam te:in via
hac q̄ gradieris firmabo ſuper te
oculos meos· Nolite fieri ſicut
equ⁹ ꝛ mul⁹:quibus nō eſt intel
lectus· In chamo ꝛ freno maxil
las eoꝝ cōſtringe:q̄ non approxi
māt ad te· Multa flagella pc̄toris
ſperātē aūt in dn̄o mīa circumda
bit· Letamini in dn̄o ꝛ exultate
iuſti:ꝛ gloriamini omnes recti cor
de· ¶ In finē Ps· dd.
Exultate iuſti in dn̄o:rectos
decet laudacio· Confitemi
ni dn̄o in cithara:i pſalterio decē
cordarum pſallite illi· Cantate ei
canticū nouū:bene pſallite ei i vo
ciferacōe· Quia rectum eſt verbuꝫ
dn̄i:ꝛ oīa opa eius i fide· Diligit
miſericordiā ꝛ iuditiuꝫ:miſericor
dia dn̄i plena eſt terra· Verbo do
mini celi firmati ſūt:ꝛ ſpū oris ei⁹
omnis virtus eorum· Congregās
ſicut in vtre aquas maris:ponēs
in theſauris abiſſos· Timeat do
minū omnis terra:ab eo autē cō
moueantur omnes inhabitātes
orbē· Quoniam ipſe dixit ꝛ facta
ſunt:ipſe mandauit ꝛ creata ſūt·
Dn̄s diſſipat ꝯſilia gentiū:repro
bat autem ꝯgregacōnes populo
rū:ꝛ reprobat conſilia pn̄cipum

Conſiliū autē dn̄i in eternū
manet: cogitacões cordis eius in
gñacōem ⁊ gñacōem. Btã gens
cuiꝰ eſt dn̄s deꝰ eius: populꝰ quē
elegit in hereditatē ſibi. De celo
reſpexit dn̄s: vidit om̄es filios ho
minū. De ꝑpato hitaculo ſuo:
reſpexit ſup om̄es q̄ hitant terrã.
Qui finxit ſingillatī corda eorū:
q̄ intelligit õnia opera eoꝝ. Non
ſaluatur rex p multam v̓tutē: ⁊ gi
gas nõ ſaluabit̃ in multitudie v̓
tutis ſue. Fallax equꝰ ad ſalutē: i
abundantia autem v̓tutis ſue nõ
ſaluabit̃. Ecce oculi dn̄i ſuper
metuētes eū: ⁊ in eis q̄ ſperãt ſup
mia eiꝰ. Ut eruat a morte aĩas
eorū: ⁊ alat eos in fame. Anima
noſtra ſuſtinet dn̄m: qm̄ adiutor
⁊ ꝓtector noſter ē. Quia in eo le
tabitur cor nr̄m: et in noie ſcõ eiꝰ
ſperauimus. Fiat mia tua dn̄e ſu
per nos: quēadmodū ſperauimꝰ
in te. ¶ Ps. dd cū mutauit vul
tū ſuū corā abimelech ⁊ dimiſit
eum ⁊ abijt.

Benedicã dn̄m i õni tēpe ſem
per laus eius in ore meo. In
dn̄o laudabit̃ aĩa mea: audiant
manſueti ⁊ letent̃. Magnificate
dn̄m mecū ⁊ exaltemꝰ nomē eius
inidipſum. Exq̄ſiui dn̄m et exau
diuit me: ⁊ ex õibꝰ tribulationi
bꝰ meis eripuit me. Accedite ad
eū ⁊ illūinamini: ⁊ facies v̄re non
cõfundētur. Iſte pauper clama
uit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊ de oibꝰ
tribulacõibꝰ eius ſaluauit eum.
Immittē ãgelus dn̄i in circuitu
timētiū eū: ⁊ eripiet eos. Guſta
te ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s: bea
tus vir q̄ ſperat in eo. Timete do
minū oēs ſcti eiꝰ: qm̄ nõ eſt ino
pia timētibꝰ eū. Diuites eguerūt
⁊ eſurierūt: inq̄rentes autē dn̄m
nõ minuentur õni bono. Uenite
filij audite me: timorē dn̄i doce
bo vos. Quis eſt hõ q̄ vult vitam:
diligit dies videre bonos. Prohi
be linguam tuam a malo: ⁊ labia
tua ne loquãtur dolum. Diuerte
a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacē ⁊ ꝑ
ſequē eã. Oculi dn̄i ſup iuſtos ⁊
aures eius in p̃ces eoꝝ. Uultus
autē dn̄i ſup faciētes mala: ut ꝑ
dat de terra memoriã eorū. Cla
mauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit
eos: ⁊ ex oibꝰ tribulacõibꝰ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta eſt dn̄s hijs
qui tribulato ſūt corde: ⁊ hūiles
ſpū ſaluabit. Multe tribulacões
iuſtoꝝ: ⁊ de hijs oibꝰ liberabit eos
dn̄s. Cuſtodit dn̄s õnia oſſa eo
rū: vnū ex hijs nõ conteretur. Mors
pctõꝝ peſſiã: ⁊ q̄ oderūt iuſtū delin
quēt. Redimet dn̄s aĩas ſeruoꝝ
ſuoꝝ: ⁊ nõ delinquent oēs qui ſpe
rãt in eo. ¶ In finē Ps. dd.

Iudica dn̄e nocentes me: expug
na impugnãtes me. Apprehende
arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in adiuto
riū mihi. Effunde frameam ⁊ cõ
clude aduerſus eos q̄ ꝑſequūtur
me: dic aĩe mee ſalus tua ego ſū.
Confundãtur ⁊ reuereãtur: que
rentes animã meã. Auertantur re
troſū ⁊ confundãtur: cogitantes
mihi mala. Fiãt tanq̄ puluis an
te faciem venti: ⁊ angelus dn̄i
coartans eos. Fiat via illorū te
nebre ⁊ lubricū: ⁊ angelꝰ dn̄i
ꝑſequēs eos. Qm̄ gratis abſcon
derūt mihi interitū laquei ſui: ſup
uacue exprobrauerūt aĩam meã

Veniat illi laqueus quem ignorat
& captio quam abſcondit apprehen
dat eum: & in laqueum cadat in ipſum
Anima autem mea exultabit in do
mino: & delectabitur ſuper ſalutari
ſuo. Omnia oſſa mea dicent: do
mine quis ſimilis tibi. Eripiens in
opem de manu fortiorum eius: egenum
& pauperem a diripientibus eum
Surgentes teſtes iniqui: que igno
rabam interrogabant me. Retribue
bant mihi mala pro bonis: ſterili
tatem anime mee. Ego autem cum mi
hi moleſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meam
& oratio mea in ſinu meo conuer
tetur. Quaſi proximum quaſi fratrem
noſtrum ſic complacebam: quaſi lugens
& contriſtatus ſic humiliabar. Et
aduerſum me letati ſunt & conuenerunt:
congregata ſunt ſuper me flagella &
ignoraui. Diſſipati ſunt nec con
puncti: temptauerunt me ſubſannaue
runt me ſubſannatione: frenduerunt
ſuper me dentibus ſuis. Domine quan
do reſpicies: reſtitue animam meam
a malignitate eorum: a leonibus vni
cam meam. Confitebor tibi in eccle
ſia magna: in populo graui laudabo
te. Non ſupergaudeant mihi qui
aduerſantur mihi inique: qui oderunt me gra
tis & annuunt oculis. Quoniam mihi
quidem pacifice loquebantur: & in ira
cundia terre loquentes dolos co
gitabant. Et dilatauerunt ſuper me
os ſuum: dixerunt euge euge viderunt
oculi noſtri. Vidiſti domine ne ſile
as: domine ne diſcedas a me. Exur
ge & intende iudicio meo deus meus:
& dominus meus in cauſam meam. Iudi
ca me ſecundum iuſtitiam tuam domine de
us meus: & non ſupergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus ſuis euge
euge anime noſtre: nec dicant deuora
bimus eum. Erubeſcant & reuerean
tur ſimul: qui gratulantur malis me
is. Induantur confuſione & reueren
tia: qui maligna loquuntur ſuper me
Exultent & letentur qui volunt iu
ſticiam meam: & dicant ſemper magni
ficetur dominus qui volunt pacem
ſerui eius. Et lingua mea medi
tabitur iuſtitiam tuam: tota die laudem
tuam. ¶ In finem ſeruo domini dauid.
Dixit iniuſtus ut delinquat in
ſemetipſo: non eſt timor dei an
te oculos eius. Quoniam doloſe egit
in conſpectu eius: ut inueniatur iniqui
tas eius ad odium. Verba oris
eius iniquitas & dolus: noluit intelli
gere ut bene ageret. Iniquitatem
meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit
omni vie non bone: maliciam autem non
odiuit. Domine in celo miſericordia
tua: & veritas tua vſque ad nubes.
Iuſticia tua ſicut montes dei: iu
dicia tua abiſſus multa. Homines
& iumenta ſaluabis domine: quemad
modum multiplicaſti miſericordiam
tuam deus. Filii autem hominum in teg
mine alarum tuarum ſperabunt. In
ebriabuntur ab vbertate domus tue
& torrente voluptatis tue potabis
eos. Quoniam apud te eſt fons vite:
& in lumine tuo videbimus lumen.
Pretende miſericordiam tuam ſcien
tibus te: & iuſticiam tuam his qui re
cto ſunt corde. Non veniat mihi
pes ſuperbie et manus peccatoris non
moueat me. Ibi ceciderunt qui ope
rantur iniquitatem: expulſi ſunt nec po
tuerunt ſtare. ¶ Pſalmus ipſi dauid.
Noli emulari in malignanti
bus neque zelaueris facientes

iniquitatem. Qm̄ tanꝗ̄ fenum ve
lociter areſcent: ⁊ queadmodum
olera herbaꝝ cito decidēt. Spera
in dn̄o ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita
terrā ⁊ paſceris in diuicijs eius.
Delectare in dn̄o: ⁊ dabit tibi pe
ticiones cordis tui. Reuela dn̄o
viam tuam ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe fa
tiet. Et educet quaſi lumen iuſti
tiam tuam ⁊ iudiciuꝫ tuum tanꝗ̄
meridiē: ſubditus eſto dn̄o ⁊ ora
eum. Noli emulari in eo qui pro
ſperatᷣ in via ſua: in hoīe faciēte in
iuſtitias. Deſine ab ira ⁊ derelin
que furorē: noli emulari ut malig
neris. Quoniā qui malignantur
exterminabūtur: ſuſtinentes au
tē dn̄m ipſi hereditabunt terram.
Et adhuc puſillum ⁊ nō erit pec
cator: ⁊ q̄res locum eius ⁊ nō iue
nies. Manſueti autē hereditabūt
terrā: ⁊ delectabūtur in multitudi
ne pacis. Obſeruabit pctōr iuſtū:
⁊ ſtridebit ſuper eum dentibus ſu
is. Dn̄s autem irridebit eum: qm̄
proſpicit ꝙ veniet dies eius. Gla
diū euaginauerūt pctōres: inten
derūt arcū ſuū. Ut decipiāt paupeꝫ
⁊ inopem: ut trucidēt rectos corde
Gladius eoꝝ intret in corda ipō
rum: ⁊ arcus eoꝝ cōfringatᷣ. Me
lius eſt modicū iuſto: ſup diuici
as peccatoꝝ multas. Quoniam
brachia peccatoꝝ cōterentur: con
firmat autē iuſtos dn̄s. Nouit do
min⁹ dies immaculatoꝝ: ⁊ heredi
tas eoꝝ in etnū erit. Nō cōfūdetᷣ
in tempe malo: ⁊ in dieb⁹ famis
ſaturabūtur: ꝗ pctōres peribunt
Inimici vero dn̄i mox ut honorifi
catī fuerint ⁊ exaltati: deficientes
quemadmodū fumus deficient.

Mutuabitᷣ pctōr ⁊ non ſoluet: iu
ſt⁹ autēꝫ miſeretᷣ ⁊ tribuet. Quia
bn̄dicentes ei hereditabūt terrā:
maledicentes autē ei diſperibunt
Apud dn̄m greſſus hominis di
rigetur: ⁊ via ei⁹ volet. Cum ceci
derit nō collidetᷣ: ꝗ dn̄s ſupponit
manū ſuā. Iunior fui etei ſenui
⁊ nō vidi iuſtū derelictū: nec ſemen
eius quērens panem. Tota die mi
ſeretur ⁊ comodat: ⁊ ſemen illi⁹
in benedictiōe erit. Declina a ma
lo ⁊ fac bonum: ⁊ inhabita in ſecu
lum ſeculi. Quia dominus amat
iudiciū ⁊ non derelinquet ſanctos
ſuos: in etnuꝫ cōſeruabūtur. In
iuſti pūientᷣ: ⁊ ſemē impioꝝ pibit.
Iuſti autē hēditabūt terrā: ⁊ in
habitabūt in ſeculū ſeculi ſup eā.
Os iuſti meditabitᷣ ſapiētiā: ⁊ li
gua eius loq̄tur iudiciū. Lex dei
ei⁹ ī corde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplantabū
tur greſſus ei⁹. Conſiderat pecca
tor iuſtū: ⁊ q̄rit mortificarē eum
Domin⁹ autem non derelinquet
eum in maib⁹ ei⁹: nec damnabit
cū iudicabitᷣ illi. Expecta dn̄m ⁊
cuſtodi viā ei⁹: ⁊ exaltabit te ut
hēditate capias terrā cū perierint
pctōres videb. Vidi impiū ſuper
exaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros li
bani. Et trāſiui ⁊ ecce non erat ⁊
q̄ſiui eum ⁊ nō eſt inuētus locus
eius. Cuſtodi innocētiam ⁊ vide
equitatem: qm̄ ſūt reliquie homini
pacifico. Iniuſti autē diſperibūt
ſimul reliquie impiorū interibunt
Salus autem iuſtoꝝ a domino:
⁊ protector eoꝝ ī tempe tribulaci
onis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ li
berabit eos: ⁊ eruet eos a pctōribꝫ
⁊ ſaluabit eos ꝗ ſperauerūt in eo.

Ps. 68. In remēoracōe ſabbati.
Domine ne in furorē tuo argu
as me: neq̧ i ira tua corripi
as me. Quoniā ſagitte tue infixe
ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſuper me
manū tuam. Non eſt ſanitas in
carne mea a facie ire tue: nō ē pax
oſſibus meis a facie peccatoꝝ me
orum. Quoniam iniquitates mee
ſupgreſſe ſūt caput meū: et ſicut
onus graue grauate ſūt ſuper me
Putruerūt et corrupte ſūt cicatri
ces mee: a facie īſipiētie mee. Miſer
factꝰ ſū ⁊ curuatus ſū vſq̧ in finē:
tota die cōtriſtatus ingrediebar
Qm̄ lumbi mei impleti ſūt illuſio
nibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne
mea. Afflictus ſum ⁊ humiliatus
ſū nimis: rugiebam a gemitu cor
dis mei. Dn̄e ante te ōne deſideri
um meū: ⁊ gemitus meꝰ a te nō ē
abſcōditus. Cor meū cōturbatū
ē: dereliquit me virtus mea: ⁊ lumē
oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipſū nō eſt mecū
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſū
me appropinquerūt ⁊ ſteterunt.
Et qui iuxta me erāt delonge ſte
terūt: et vim faciebā q̄ q̄rebant
animā meā. Et qui inquirebant
mala mihi locuti ſūt vanitates: ⁊
dolos tota die meditabātur. Ego
aūt tanq̄ ſurdus nō audiebam:
⁊ ſicut mutus nō aperiēs os ſuū
Et factꝰ ſum ſicut homo nō audi
ens: ⁊ nō habens in ore ſuo redar
guciōes. Qm̄ in te domie ſperaui:
tu exaudies dn̄e deꝰ meus. Quia
dixi ne quādo ſupgaudeāt mihi
inimici mei: ⁊ dum cōmouētur pe
des mei ſup me magna locuti ſūt.
Qm̄ ego i flagella paratus ſū: ⁊ do
lor meꝰ in cōſpcū meo ſemp. Qm̄
iniquitatē meā annūciabo: ⁊ cogi
tabo ꝓ pctō meo. Inimici autem
mei viuūt ⁊ cōfirmati ſūt ſup me
⁊ multiplicati ſūt qui oderūt me
inique. Qui retribuūt mala ꝓ bo
nis detrahebāt m̄: qm̄ ſeq̄bar bo
nitatē. Ne derelinq̄s me dn̄e deus
meꝰ: ne diſceſſeris a me. Intēde
in adiutoriū meū: domine deꝰ ſalu
tis mee. In finē ꝓ ydithun
cāticum dauid.
Dixi cuſtodiam vias
meas: vt nō delinquā
in lingua mea. Po
ſui ori meo cuſtodi
am: cū cōſiſteret pec
cator aduerſum me. Obmutui ⁊
humiliatus ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊
dolor meꝰ renouatus eſt. Concalu
it cor meū intra me: ⁊ in meditaci
one mea exardeſcet ignis. Locu
tus ſū in lingua mea: notū fac mi
hi domine finē meum. Et numerū
dierū meorum q̄ ē: ut ſciam quid
deſit mihi. Ecce menſurabiles po
ſuiſti dies meos: ⁊ ſbſtancia mea
tanq̄ nihilū ante te. Verūtamen
vniuerſa vanitas: omnis homo
viuens. Verūtamen in ymagine
pertranſit homo: ſed ⁊ fruſtra cō
turbatur. Theſaurizat: ⁊ ignoāt
cui congregabit ea. Et nūc que
ē expectatio mea nōne dominꝰ: ⁊
ſbſtantia mea apud te ē. Ab ōni
bꝰ iniquitatibꝰ meis erue me: ob
probriū inſipiēti dediſti me. Ob
mutui ⁊ nō aperui os meū: qm̄ tu
feciſti amoue a me plagas tuas.
A fortitudine manꝰ tu e ego defe
ci in increpacōnibꝰ: propter iniq̄
tatē corripuiſti hoīem. Et tabeſce
re feciſti ſicut arenā animā eius.

veꝝtamē vane ꝯturbatur ōnis
hō. Exaudi oratōez meā domine
⁊ deprecatōez meā: auribꝰ pcipe
lacrimas meas. Ne ſileas quoni
am aduena ego ſū apud te: ⁊ pe
grinꝰ ſic̄ omēs pr̄es mei. Remit
te mihi ut refrigerer p̄uſq̄ abeaz:
⁊ amplíꝰ nō ero.

¶ In finē Ps. dd.

Expectans expectaui dn̄m: et
intendit mihi. Et exaudi
uit preces meas: ⁊ eduxit me de la
cu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſta
tui ſup̄ petrā pedes meos: ⁊ direxit
greſſus meos. Et immiſit in os
meū canticū nouū: carmē deo nr̄o
Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ ſpera
bunt in domino. Beatus vir cuiꝰ
eſt nomen domini ſpes eius: ⁊ nō
reſpexit in vanitates ⁊ īſanias fal
ſas. Multa feciſti tu dn̄e deꝰ meꝰ
mirabilia tua: ⁊ cogitatōibꝰ tuis
nō eſt qui ſimilis ſit tibi. Annun
tiaui ⁊ locutus ſū: multiplicati ſūt
ſup numerū. Sacrificiū ⁊ oblati
onem noluiſti: aurēs autē pfeciſti
mihi. Holocauſtū ⁊ p pctō non
poſtulaſti: tūc dixi ecce venio. In
capite libri ſcriptū eſt de me ut fa
cerem voluntatē tuā: deꝰ meus vo
lui ⁊ legem tuam in medio cordis
mei. Annūciaui iuſticiā tuam in
eccl̄ia magna: ecce labia mea non
ꝓhibebo tu dn̄e ſciſti. Iuſticiam
tuā non abſcōdi in corde meo: ve
ritatē tuā ⁊ ſalutarē tuū dixi. Nō
abſcōdi miam tuam ⁊ veritatem
tuā: a cōſilio multo. Tu autez do
mine ne longe facias miſeratōes
tuas a me: mia ⁊ veritas tua ſemp
ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederunt
me mala quoꝝ nō eſt nūerus: cō
prehēderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō
potui ut viderez. Multiplicate ſūt
ſup capillos capitis mei: ⁊ cor me
um dereliquit me. Complaceat ti
bi dn̄e ut eruas me: domine ad ad
iuuandū me reſpice. Confundā
tur ⁊ reuereant̄ ſimul: qui querūt
animā meā ut auferāt eā. Auer
tantur retrorſū ⁊ reuereant̄: qui vo
lunt mihi mala. Ferant ꝯfeſtim
cōfuſionē ſuā: qui dicunt mihi eu
geeuge. Exultent ⁊ letentur ſup
te omēs querentes te: ⁊ dicāt ſemp
magnificet̄ dn̄s q̄ diligūt ſaluta
re tuū. Ego autē mendicus ſum
⁊ paup: dn̄s ſollicitus ē mei. Ad
iutor meus ⁊ ptector meꝰ es tu: de
us meꝰ ne tardaueris.

¶ In finē Ps. dauid intellectus
filijs chore.

Beatus q̄ intelligit ſup egenū
⁊ paupem: in die mala libe
rabit eū dn̄s. Dominꝰ cōſeruet
eū ⁊ viuificet eū ⁊ btm̄ faciet eū i
terra: ⁊ nō tradat eū in animam
inimicorū eius. Dominus opem
ferat illi ſup lectum doloris eius:
vniuerſū ſtratū eius verſaſti in i
firmitate eius. Ego dixi domine
miſerere mei: ſana animam meā
quia peccaui tibi. Inimici mei dix
erunt mala mihi: quando morie
tur ⁊ peribit nomen eius. Et ſi
ingrediebatur ut videret vana lo
quebatur cor eius: congregauit
iniquitatē ſibi. Egrediebatur fo
ras: ⁊ loq̄batur in idipſum. Ad
uerſum me ſuſurrabant omēs ini
mici mei: aduerſū me cogitabant
mala mihi. Verbum iniquum cō
ſtituerunt aduerſū me: nunquid
q̄ dormit nō adiciet ut reſurgat.

320

Etenim homo pacis mee in quo
ſpaui: q̄ edebat panes meos mag
nificauit ſup me ſupplantacōnem
Tu autē dn̄e miſerere mei: ⁊ reſu
ſcita me ⁊ retribuam eis. In hoc
cognoui quoniā voluiſti me q̄niā
nō gaudebit inimicus me⁹ ſuper
me. Me autē propter innocenciā
ſuſcepiſti: et cōfirmaſti me in con
ſpectu tuo in eternū. Benedict⁹ dn̄s
de⁹ iſrahel a ſeculo in ſeculū: fiat fi
at. In finē intellect⁹ filijs chore
pſ. dauid.
Quemadmodū deſiderat cer
uus ad fontes aquaꝝ: ita de
ſiderat anima mea ad te de⁹. Siti
uit anima mea ad deū fontē viuū
q̄n veniā: ⁊ apparebo ante faciē dī
Fuerunt mihi lacrime mee pānes
die ac nocte: dū dicitur mihi quo
tidie vbi eſt de⁹ tuu. Hec recor
datus ſum ⁊ effudi in me aīaꝫ me
am: q̄m trāſibo in locū tab'naculi
ammirabilis vſqꝫ ad domum dei.
In voce exultacōis ⁊ cōfeſſionis:
ſonus epulantis. Quare triſtis
es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo q̄m adhuc cōfitebor
illi: ſalutare vultus mei deus me⁹
Ad meipſum anima mea contur
bata eſt: ꝓpterea memor ero tui de
terra iordanis: ⁊ hermoniim a mō
te modico. Abiſſus abiſſuꝫ inuo
cat: in voce catharactarū tuarum.
Omnia excelſa tua ⁊ fluctus tui ſu
per me tranſierūt. In die māda
uit domin⁹ miſericordiā ſuā: ⁊ no
cte canticū eius. Apud me oracō
deo vite mee: dicam deo ſuſceptor
me⁹ es. Quare oblitus es mei: ⁊ q̄
re contriſtatus incedo duꝫ affligit
me inimicus. Dum cōfringūtur
oſſa mea: exprobrauerūt mi q̄ tri
bulant me inimici mei. Dum di
cūt mihi p ſingulos dies vbi eſt
de⁹ tu⁹: quarē triſtis es aīa mea et
quarē cōturbas me. Spera in deo
q̄m adhuc confitebor illi: ſalutarē
vultus mei ⁊ de⁹ me⁹. In fi
nē pſalm⁹.
Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſam
meam de gente nō ſancta: ab hoi
ne iniquo ⁊ doloſo erue me. Qua
tu es deus fortitudo mea: quarē me
repuliſti ⁊ quare triſtis incedo dū
affligit me inimicus. Emitte lu
cē tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me dedu
xerūt ⁊ adduxerūt in mōtem ſan
ctū ⁊ in tabernacula tua. Et introi
bo ad altarē dei: ad deū qui letificat
iuuentutē meam. Confitebor tibi
in cithara deus deus meus: q̄re tri
ſtis es anima mea ⁊ quare contur
bas me. Spera in deo q̄m adhuc
cōfitebor illi: ſalutare vultus mei
⁊ de⁹ me⁹. In finē ꝑ filijs chorē
intellect⁹. pſ.
Deus auribꝰ noſtris audiui
m⁹: patres noſtri ānunciauerūt
nob. Opus qđ opatus es in die
bus eorū: ⁊ in diebꝰ ātiquis. Ma
nus tua gentes diſperdidit ⁊ plā
taſti eos: affligiſti populos ⁊ expu
liſti eos. Nec enim in gladio ſuo
poſſederūt terram: ⁊ brachiū eo
rum non ſaluauit eos. Sed dexte
ra tua ⁊ brachium tuū ⁊ illumina
tio vultus tui: quoniā cōplacuiſti
in eis. Tu es ipſe rex me⁹ ⁊ deus
me⁹: qui mandas ſalutes iacob.
In te inimicos noſtros ventilabi
m⁹ cornu: ⁊ in nomine tuo ſperne
m⁹ inſurgētes in nobis. Non enī
in arcu meo ſperabo: ⁊ gladius me

nõn ſaluabit me. Saluaſti enim
nos de affligẽtibus nos: ⁊ odien
tes nos cõfudiſti. In deo lauda
bimur tota die: ⁊ in nomĩe tuo cõ
fitebimur in ſeculũ. Nunc autem
repuliſti ⁊ ↄfudiſti nos: ⁊ nõ egre
dieris in virtutibus nr̃is. Auerti
ſti nos retrorſuz poſt inimicos no
ſtros: ⁊ qui oderunt nos diripie
bãt ſibi. Dediſti nos tanq̃ oues
eſcaꝝ: ⁊ in gentibꝰ diſpſiſti nos.
Vendidiſti populũ tuũ ſine precio:
⁊ non fuit multitudo in cõmutaci
onibꝰ eorũ. Poſuiſti nos obpro
briũ vicinis nr̃is: ſubſãnacõnẽ
⁊ deriſũ hijs q̃ ſũt in circuitu nr̃o.
Poſuiſti nos in ſimilitudinẽ gen
tibꝰ: cõmocõem capitis in popul.
Tota die verecundia mea contra
me ẽ: ⁊ ↄfuſio faciei mee cooperuit
me. A voce exprobrantis ⁊ oblo
quentis: a facie inimici ⁊ pſequen
tis. Hec õnia venerunt ſup nos:
nec obliti ſumus te ⁊ iniq̃ nõ egi
mus in teſtamẽto tuo. Et nõ receſ
ſit retro cor nr̃m: ⁊ declinaſti ſemi
tas noſtras a via tua. Qm̃ hũmi
liaſti nos in loco afflictõnis: ⁊ co
operuit nos vmbra mortis. Si ob
liti ſumus nomen dei noſtri: ⁊ ſi ex
pandimꝰ manus noſtr̃s ad deũ
alienum. Nonne deus requiret
iſta: ipſe enim nouit abſcondita
cordis. Qm̃ ꝓpter te mortificamur
tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues
occiſiõis. Exurge quare obdor
mis dñe: exurge ⁊ ne repellas in fi
nem. Quare faciem tuaz auertis:
obliuiſceris inopie nr̃e: ⁊ tribula
tionis nr̃e. Qm̃ hũiliata ẽ in pul
uere aĩa noſtra: cõglutinatus eſt
in terra venter nr̃. Exurge domĩe
adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter
nomen tuũ. ¶ In finẽ ꝓ hijs q̃
cõmutabũtur filijs chore ad intel
lectũ canticũ ꝓ dilecto.

Eructauit cor meũ verbuz bõ
nuz: dico ego opa mea regi.
Lingua mea calamꝰ ſcribe: veloci
ter ſcribentis. Spetioſus forma p̃
filijs hominum: diffuſa eſt gratia
in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te
deꝰ in eternũ. Accingere gladio
tuo: ſup femur tuũ potẽtiſſiẽ. Spe
cie tua ⁊ pulchritudĩe tua: intẽde
pſpere pcede ⁊ regna. Propter ve
ritatez ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſtitiam:
⁊ deducet te mirabilit̃ dextera tua.
Sagitte tue acute: populi ſub te
cadent in corda inimicoꝝ regis.
Sedes tua deus in ſeculũ ſeculi: v̓
ga directiõis virga regni tui. Di
lexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatem:
ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo le
ticie pre cõſortibus tuis. Mirra ⁊
gutta ⁊ caſia a veſtimẽtiſ tuis a do
mibꝰ eburneis: ex quibꝰ delecta
uerũt te filie regũ i honore tuo. Aſ
titit regina a dextris tuis in veſtitu
deaurato: circũdata varietate. Au
di filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuã:
⁊ obliuiſcere populũ tuũ ⁊ domuz
patris tui. Et concupiſcet rex de
corẽ tuum: quoniã ipſe ẽ dominꝰ
deus tuus ⁊ adorabunt eum. Et
filie tyri in muneribus: vultum
tuum deprecabuntur omnes di
uites plebis. Omnis gloria eius
filie regis ab intus: in fimbrijs
aureis circũamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines poſt
eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in leticia ⁊ exultacõe:
adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati ſũt tibi fi
lii: cõſtitues eos principes ſup om
nẽ terraꝫ. Memoꝛ ero noĩs tui dñe:
in õni generacõne ⁊ generacõne
Propterea populi ꝯfitebunt̃ tibi
in eternũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi.

¶ In finẽ filiis choꝛe ꝑ archanis.

Deus noſter refugiũ ⁊ virtus
adiutoꝛ in tribulacõib9 q̃ in
uenerũt nos nimis. Propterea nõ
timebimus dum turbabit̃ terra:
⁊ trãſferent̃ mõtes in coꝛ maris.
Sonauerũt ⁊ turbate ſunt aque
eoꝝ cõturbati ſunt mõtes in foꝛti
tudine eius. Fluminis impetus le
tificat ciuitatem dei: ſãctificauit ta
bernaculũ ſuuꝫ altiſſim9. Deus in
medio ei9 nõ commouebit̃: adiu
uabit eã de9 mane diluculo. Con
turbate ſunt gentes ⁊ ĩclinata ſũt
regna: dedit vocem ſuaꝫ mota ẽ ter
ra. Dñs virtutũ nobiſcum ſuſcep
toꝛ noſter de9 iacob. Uenite ⁊ vi
dete opera domini que poſuit ꝓdi
gia ſup terraꝫ: auferens bella vſqꝫ
ad finem terre. Arcum conteret ⁊
confringet arma: ⁊ ſcuta cõburet
igni. Uacate ⁊ videte quoniã ego
ſum deus: exaltaboꝛ in gentibus ⁊
exaltaboꝛ in terra. Dñs virtutum
nobiſcũ: ſuſceptoꝛ noſter deus ia
cob.

¶ In finem pro filiis choꝛe
Pſalmus dauid.

Omnes gentes plaudite manĩ
bus: iubilate deo in voce exul
tacionis. Qm̃ domin9 excelſus ter
ribilis: rex magn9 ſup omẽ terram
Subiecit populos nob: ⁊ gentes
ſb pedibus noſtris. Elegit nobis
hereditatẽ ſuam: ſpeciẽ iacob queꝫ
dilexit. Aſcendit deus in iubilo:
domin9 ĩ voce tube. Pſallite deo no
ſtro pſallite: pſallite regi nr̃o pſal
lite. Quoniã rex omnis terre de9:
pſallite ſapienter. Regnabit de9
ſup gẽtes: de9 ſup ſedet ſedẽ ſãctã
ſuã. Principes populoꝝ ꝯgregati
ſunt cũ deo abrahã: qm̃ dii foꝛtes
terre vehementer eleuati ſunt.

¶ Pſalmus cantici filiis choꝛe ſecũ
da ſabbati.

Magnus dñs ⁊ laudabilis ni
mis: ĩ ciuitate dei noſtri ĩ mõ
te ſancto eius. Fundatur exulta
tione vniuerſe terre: mons ſyon
latera aq̃lonis ciuitas regis mag
ni. Deus in domibus eius cogno
ſcetur: cum ſuſcipiet eam. Qm̃ ec
ce reges cõgregati ſunt cõuenerũt
in vnũ. Ipſi videntes ſic ãmirati
ſunt: cõturbati ſũt cõmoti ſũt: tre
moꝛ apprehendit eos. Ibi doloꝛes
ut parturientis: in ſpũ vehementi
cõteres naues tharſis. Sicut au
diuim9 ſic vidim9 ĩ ciuitate dei no
ſtri: deus fundauit eã in eternum.
Suſcepim9 de9 miſericoꝛdiam tu
am: in medio templi tui. Scd̃m no
mẽ tuũ deus ſic ⁊ laus tua ĩ fines
terre iuſtitia plena eſt dextera tua
Letetur mons ſyon ⁊ exultent fi
lie iude: ꝓpt̃ iudicia tua domine
Circũdate ſyon ⁊ complectimini
eam: narrate ĩ turribus eius. Po
nite coꝛda veſtra in virtute eius:
⁊ diſtribuite domos eius ut enar
retis in ꝓgenie altera. Qm̃ hic eſt
de9 deus noſter in eternũ ⁊ in ſecu
lũ ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

¶ In finem pro filiis choꝛe. Pſal
mus dauid.

Audite hec omnes gẽtes: au
rib9 pcipite omẽs q̃ habita
tis oꝛbem. quiqꝫ terrigene ⁊ filii

hom̄inū: ſimꝉ in vnū diues ⁊ pau
per. Os meū loquet̄ ſapientiam: ⁊
meditacō cordis mei prudentiam
Inclinabo in parabolam aurē me
am: apiam in pſalterio ꝓpoſicōeꝫ
meaꝫ. Cur timebo in die mala: ini
quitas calcanei mei circumdabit
me. Qui cōfidunt in virtute ſua:
⁊ in multitudine diuiciaꝝ ſuaꝝ
gloriantur. Frater nō redimit re
dimet hō: nō dabit deo placacio
nē ſuā. Et preciū redēpcōis anime
ſue: ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet
adhuc in finē. Non videbit inte
tum cū viderit ſapientes moriētes
ſimꝉ: inſipiēs ⁊ ſtultus peribunt.
Et relinquēt alienis diuicias ſu
as: ⁊ ſepulchra eoꝝ domus illoꝝ
in eternum. Tabernacula eorum
in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt no
mina ſua in terris ſuis. Et hō cū
in honore eēt nō intellexit: cōpara
tus eſt iumentis inſipientibꝰ: ⁊ ſi
milis factus eſt illis. Hec via illo
rum ſcādalū ipſis: ⁊ poſtea in ore
ſuo ɔplacebūt. Sicut oues in in
ferno poſiti ſūt: mors depaſcꝫ eos
Et dn̄abuntur eoꝝ iuſti in matu
tino: ⁊ auxiliū eoꝝ veteraſcet in in
fernum a gloria eoꝝ. Verūtamē
deꝰ redimet animā meā de manu
inferi: cū acceperit me. Ne timueris
cū diues factꝰ fuerit homo: ⁊ cum
multiplicata fuerit gloria domus
eius. Qm̄ cū interierit nō ſumet
ōnia: neqꝫ deſcendet cum eo gloria
eius. Quia anima eiꝰ in vita ipſi
us bn̄dicet̄: cōfitebit̄ tibi cum bn̄
feceris ei. Introibit vſqꝫ in ꝓge
nies prm̄ ſuoꝝ: vſqꝫ in eternū nō
videbit lumē. Homo cū in honoē
eēt nō itellexit: ɔpatus ē iumētis
inſipiētibꝰ: ⁊ ſimiꝉ factꝰ eſt illis.

Pſalmꝰ aſaph.

Deus deoꝝ dominꝰ locutus ē:
⁊ vocauit terram. A ſolis or
tu vſqꝫ ad occaſuꝫ: ex ſyon ſpeties
decoris eius. Deꝰ manifeſte veni
et: deꝰ noſter ⁊ nō ſilebit. Ignis
in ɔſpectu eiꝰ exardeſcꝫ: ⁊ in circui
tu eius tempeſtas valida. Aduo
cauit celū deſurſū: ⁊ terrā diſcerne
re populū ſuum. Congregate illi
ſanctos eius: qui ordināt teſtam
tū eiꝰ ſup ſacrifitia. Et annuncia
bunt celi iuſtitiam eius: qm̄ deus
iudex eſt. Audi populus meus ⁊
loquar: iſrꝉ ⁊ teſtificabor tibi: deꝰ
deus tuus ego ſum. Non in ſacri
ficijs tuis arguam te: holocauſta
autē tua in ɔſpectu meo ſūt ſemp
Non accipiam de domo tua vitu
los: neqꝫ de gregibꝰ tuis hircos.
Quoniā mee ſūt omēs fere ſilua
rū: iumēta i mōtibꝰ ⁊ boues. Cog
noui ōnia volatilia celi: ⁊ pulchri
tudo agri mecum eſt. Si eſuriero
non dicam tibi: meꝰ ē enim orbis
terre ⁊ plenitudo eius. Nunquid
manducabo carnes thauroꝝ: aut
ſāguinem hircoꝝ potabo. Immo
la deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde al
tiſſimo vota tua. Et inuoca me in
die tribulacōis: eruam te ⁊ honori
ficabis me. Peccatori autem dix
it deus quare tu enarras iuſtitias
meas: ⁊ aſſumis teſtamētuꝫ meū
per os tuum. Tu vero odiſti diſci
plinam: ⁊ proieciſti ſermones me
os retrorſum. Si videbas furē
currebas cum eo: ⁊ cum adulteris
porcionem tuam ponebas.
Os tuum abundauit malicia:
⁊ lingua tua concinnabat dolos

Sedens aduerſus fratrē tuū loq
baris:⁊ aduerſuȝ filiū matris tue
ponebas ſcandalū:hec feciſti ⁊ ta
cui. Exiſtimaſti iniq̄ q̄ ero tui ſimi
lis:arguā te ⁊ ſtatuā ↄtra faciē tu
aȝ. Intelligite hec q̄ obliuiſcemi
deū:neqn̄ rapiat ⁊ non ſit qui eri
piat. Sacrificiuȝ laudis honorifi
cabit me:⁊ illic iter quo oſtēdam il
li ſalutare dei.

Ps. dd. cū venit ad eū nathā pro
pheta qn̄ intrauit betſabee.

Miſerere mei deꝰ:ſcḋm magnaȝ
miſericordiā tuam. Et ſcḋȝ
multitudinē miſeracōnū tuarum:
dele iniquitateȝ meam. Ampliꝰ la
ua me ab iniquitate mea:⁊ a pec
cato meo munda me. Qm̄ iniqui
tatē meam ego cognoſco:⁊ pcc̄m
meum contra me ē ſemp. Tibi ſo
li peccaui ⁊ malū corā te feci:ut iu
ſtificeris in ſermonibꝰ tuis ⁊ vicas
cuȝ iudicaris. Ecce enim i iniq̄tati
bus cōceptus ſū:⁊ in peccatis con
cepit me mater mea. Ecce eī veri
tateȝ dilexiſti:incerta ⁊ occulta ſa
piētie tue maīfeſtaſti mihi. Aſp
ges me domine yſopo ⁊ mūdabor
lauabis me ⁊ ſuper niuem dealba
bor. Auditui meo dabis gaudiuȝ
⁊ leticiam:⁊ exultabunt oſſa hūi
liata. Auerte faciem tuam a pecca
tis meis:⁊ omnes iniquitates me
as dele. Cor mundū crea in me de
us:⁊ ſpiritū rectum innoua ī viſce
ribꝰ meis. Ne proicias me a faciē
tua ⁊ ſpm̄ ſanctuȝ tuū ne auferas
a me. Redde mihi leticiam ſaluta
ris tui:et ſpiritu principali confir
ma me. Docebo iniquos vias tu
as:⁊ impij ad te conuertentur. Li
berā me de ſanguinibus deus deus
ſalutis mee:⁊ exultabit ligua mea
iuſtitiam tuā. Domine labia mea
aperies:⁊ os meum annuntiabit
laudem tuam. Quoniam ſi voluiſ
ſes ſacrificium dediſſeȝ vtiq̄:holo
cauſtis nō delectaberis. Sacrifici
um deo ſpiritus cōtribulatus:cor
contritū ⁊ hūiliatū deꝰ non deſpici
es. Benigne fac domine in bō volū
tate tua ſyon:et edificentur muri
iheruſalem. Tunc acceptabis ſa
crificiuȝ iuſtitie oblacōnes ⁊ holo
cauſta:tūc īponēt ſup altare tuuȝ
vitulos.

In finē intellectꝰ dd. cū
venit ad eum doech ydumeus ⁊
nūciaſſet ſauli venit dd. in domuȝ
abimelech.

Quid gloriaris in malicia:q
potens es in iniq̄tate. Tota
die iniuſtitiā cogitauit lingua tua
ſicut nouacula acuta feciſti doluȝ.
Dilexiſti iuſticiā ſup benignitatē:
iniquitatē magis q̄ loqui equitatē.
Dilexiſti ōnia verba p̄cipitacōis:
lingua doloſa. Propterea deus de
ſtruet te in fine:euellet te ⁊ emig̃
bit te de tabernaculo tuo:⁊ radicē
tuam de terra viuentiū. Videbūt
iuſti ⁊ timebūt:⁊ ſup eū ridebūt ⁊
dicent:ecce homo qui nō poſuit de
um adiutorē ſuū. Sed ſperauit in
multitudine diuiciaꝝ ſuaꝝ:⁊ pre
ualuit in vanitate ſua. Ego autē
ſicut oliua fructifera in domo dei:
ſperaui in miſericordia dei in eter
nū ⁊ in ſeculū ſeculi. Confitebor ti
bi i ſeculū q̄ feciſti:⁊ expectabo no
men tuū quoniam bonus in cōſpe
ctu ſanctoꝝ tuoꝝ.

In finem intellectꝰ dauid pro
amalech.

Dixit inſipiens in corde
ſuo: nõ eſt deꝰ. Corrup
ti ſũt ⁊ abhominabiles
facti ſũt ĩ iniquitatibꝰ:
nõ eſt qui fatiat bonũ. Deꝰ de ce
lo proſpexit ſup filios hominũ: ut
videat ſi eſt intelligens aut requirens
deũ. Omnes declinauerũt ſimul in
utiles facti ſunt: nõ ẽ qui fatiat bo
num nõ eſt vſqȝ ad vnum. Non
ne ſcient omnes qui operantur iniqta
tẽ: qui deuorãt plebẽ meã ut cibũ
panis. Deum nõ inuocauerunt:
illic trepidauerũt timore vbi nõ
fuit timor. Quoniã deꝰ diſſipauit
oſſa eoꝝ qui hominibus placent
confuſi ſunt: quoniã deꝰ ſpreuit eos.
Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl'
cũ cõuerterit deus captiuitatẽ ple
bis ſue: exultabit iacob et letabit'
iſrl'. In finẽ in carminibꝰ in
tellectꝰ dd cum veniſſent ziphei ⁊
nunciaſſent ſauli nõne dd abſcõ
ditus eſt apud nos.

Deus in noĩe tuo ſaluum me
fac: et in virtute tua iudica
me. Deus exaudi oracõem meã:
auribus percipe verba oris mei. Quoniã
alieni inſurrexerũt aduerſũ me: ⁊
fortes queſierũt animã meã: ⁊ nõ
propoſuerũt deum ante cõſpectũ ſuũ.
Ecce enĩ deꝰ adiuuat me: ⁊ dñs
ſuſceptor eſt aĩe mee. Auerte ma
la inimicis meis: in veritate tua di
ſperde illos. Voluntarie ſacrifica
bo tibi: ⁊ cõfitebor nomini tuo dñe
quoniã bonũ eſt. Quoniã ex omni
tribulacõe eripuiſti me: ⁊ ſup ini
micos meos deſpexit oculꝰ meꝰ.
In finẽ in carminibus intel
lectus dauid.

Exaudi deus oracõez meã: ⁊
ne deſpexeris deprecacõez me
am: intẽde mihi ⁊ exaudi me. Cõ
triſtatus ſũ in exercitatiõe mea: ⁊
conturbatus ſũ a voce inimici ⁊ a
tribulacõe peccatoris. Quoniã declina
uerunt in me iniquitates: ⁊ in ira
moleſti erant mihi. Cor meũ con
turbatũ ẽ in me: ⁊ formido mortis
cecidit ſup me. Timor ⁊ tremor ve
nerunt ſup me: ⁊ cõtexerũt me te
nebre. Et dixi quis dabit pennas
ſicut columbe: ⁊ volabo ⁊ requieſcaȝ.
Ecce elongaui fugiens: ⁊ manſi
in ſolitudine. Expectaui eum qui
ſaluũ me fecit: a puſillanimitate
ſpũs ⁊ tempeſtate. Precipita dñe
diuide linguas eoꝝ: quoniã vidi iniq
tatẽ ⁊ contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circũdabit eam ſup
muros eius iniqtas: ⁊ labor in me
dio eius ⁊ iniuſtitia. Et nõ defecit
de plateis eiꝰ: vſura ⁊ dolus. Quoniã
ſi inimicus meꝰ maledixiſſet mihi:
ſuſtinuiſſez vtiqȝ. Et ſi is qui ode
rat me ſuper me magna locutus
fuiſſet: abſcõdiſſez me forſitan ab
eo. Tu vero homo vnanimis: dux me
us ⁊ notus meus. Qui ſimul me
cũ dulces capiebas cibos: in domo
dei ambulauimꝰ cũ cõſenſu. Ve
niat mors ſup illos: ⁊ deſcẽdãt in
infernum viuentes. Quoniam
nequitie in habitaculis eorum: in
medio eorum. Ego autem ad
deum clamaui: ⁊ dominus ſalua
uit me. Veſpere ⁊ mane et meri
die narrabo ⁊ annũciabo: ⁊ exau
diet vocem meam. Redimet in
pace animam meam ab hijs qui
appropinquant mihi: quoniam
inter multos erant mecum.

Exaudiet dn̄s ⁊ hūiliabit illos:
qui eſt ante ſecula. Non. n. eſt illē
cōmutacio ⁊ non timuerūt deum:
extendit manū ſuā in r̄tribuendo
Contaminauerūt teſtamentum
eius: diuiſi ſunt ab ira vultus ei⁹
⁊ appropinquauit cor illi⁹ Molli
ti ſūt ſermones ei⁹ ſup oleū: ⁊ ipſi
ſūt iacula. Iacta ſup dominuȝ cu
ram tuā ⁊ ipſe te enutriet: et non
dabit in eternū fluctuacōnē iuſto
Tu vero de⁹: deduces eos in puteū
interitus. Viri ſanguinuȝ ⁊ doloſi
nō dimidiabūt dies ſuos: ego au
tē ſperabo in te dn̄e.

**In finē p populo qui a ſanctis
longe factus eſt in tituli inſcripcō
ne ipſi dauid cum tenerent euȝ al
lophili in geth.**

Miſerere mei de⁹ quoniā ↄcul
cauit me hō: tota die impug
nās tribulauit me Conculcaue
rūt me inimici mei tota die: quoni
am multi bellātes aduerſum me.
Ab altitudine diei timebo: ego ve
ro in te ſperabo In deo laudabo ſ
mones meos: in deo ſperaui non ti
mebo q̄d faciat m̄ caro. Tota die
verba mea execrabant̄: aduerſuȝ
me oēs cogitacōnes eoꝝ in malū.
Inhitabūt ⁊ abſcōdēt: ipſi calca
neū meum obſeruabunt. Sicut
ſuſtinuerunt animā meam pro ni
hilo ſaluos facies illos: in ira po
pulos cōfringes. Deus vitaȝ me
aȝ annūciaui tibi: poſuiſti lacrīās
meas in cōſpectu tuo. Sicut ⁊ in
ꝓmiſſiōe tua: tūc conuertent̄ ini
mici mei retrorſū In quacūqȝ die
inuocauero te: ecce ↄgnoui quoni
am deus meus es. In deo lauda
bo verbū: in dn̄o laudabo ſmonē:

in deo ſperaui nō timebo quid faci
at mihi homo. In me ſunt deus
vota tua: que reddam laudacōes
tibi. Quoniā eripuiſti animā me
am de morte ⁊ pedes meos de lapſu
vt placeam corā deo in lumine vi
uētiū.

**In finē ne diſperdas
dd. in tituli īſcripcōe cum fugeret
a facie ſaul regis iſrl̄ in ſpelūca.**

Miſerere mei de⁹ miſerere mei:
qm̄ in te ↄfidit anima mea.
Et in vmbra alaruȝ tuaꝝ ſperabo
donec trāſeat iniquitas. Clama
bo ad deum altiſſimū: deū qui bene
fecit mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit
me: dedit in obprobriū conculcan
tes me. Miſit deus miſericordiaȝ
ſuam ⁊ veritatem ſuam: ⁊ eripuit
animā meam de medio catuloꝝ le
onū: dormiui cōturbatus Filij hoi
nū dentes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: et
lingua eoꝝ gladius acutus. Ex
altare ſup celos de⁹: ⁊ in ōni terra
gloria tua. Laqueum parauerūt
pedibus meis: ⁊ incuruauerūt aīā
mā meam. Foderūt ante faciē me
am foueam: ⁊ inciderūt in eam. Pa
ratū cor meuȝ deus paratū cor me
um: cātabo ⁊ pſalmū dicam Exur
ge gloria mea exurge pſalteriū ⁊
cithara: exurgam diluculo. Con
fitebor tibi i popul' domine: ⁊ pſal
mū dicaȝ tibi in gentib⁹ Quoniā
magnificata eſt vſqȝ ad celos mi
ſericordia tua: ⁊ vſqȝ ad nubes ve
ritas tua Exaltare ſup celos de⁹:
⁊ ſuper omnē terrā gloria tua.

**In finē ne diſperdas in titu
li inſcripcōne.**

Si vere vtiqȝ iuſticiā loquimini:
recte iudicate filij hoim. Ete
nim in corde iniq̄tates operamini in

teꝛra:iniuſtitias manꝰ veſtre ꝯcĩ
nant. Alienati ſunt pctõres a vul
ua:erraueꝛũt ab vtero:locuti ſũt
falſa. Furoꝛ illis ſcd̃m ſimilitudi
nem ſerpenti:ſicut aſpidis ſurde
⁊ obturãtis aures ſuas Que non
exaudiet vocẽ incantantium:⁊ ve
nefici incantantis ſapienter. Deꝰ
ꝯteret dentes eoꝝ in oꝛe ipſoꝛum:
molas leonũ ꝯfringet dñs. Ad
nihilum deuenient tanꝙ̃ aqua de
currens:intendit arcũ ſuũ donec i
firmẽtur. Sicut cera que fluit au
ferentur:ſup cecidit ignis ⁊ nõ vi
derũt ſolem. Priꝰ ꝙ̃ intelligerent
ſpine veſtre ramũ:ſic viuentes ſic
in ira abſoꝛbet eos Letabitur iu
ſtꝰ cũ viderit vindictã:manus ſu
as lauabit in ſãguine peccatoris.
Et dicet hõ ſi vtiqꝫ ẽ fructꝰ iuſto:
vtiqꝫ ẽ deꝰ iudicãs eos in terra.

In finẽ ne diſpdas dauid i
tituli inſcripciõe quãdo miſit ſaul
⁊ cuſtodiuit domũ eius ut interfi
ceret eum.

Eripe me de inimicis meis dꝰ
meus:⁊ ab inſurgentibus in
me libera me Eripe me de operan
tibꝰ iniq̃tatẽ:⁊ de viris ſãguinum
ſalua me Quia ecce ceperũt aĩaꝫ
meam:irruerunt in me foꝛtes Ne
qꝫ iniq̃tas mea neqꝫ pctm̃ meum
domine:ſine iniq̃tate cucurri ⁊ di
rexi. Exurge in occurſuꝫ meũ ⁊ vi
de:⁊ tu dñe deꝰ virtutũ deꝰ iſrahel.
Intẽde ad viſitandas omẽs gen
tes:non miſerearis omnibꝰ q̃ ope
rant̃ iniq̃tatẽ. Conuertentur ad
veſperã ⁊ famẽ patient̃ ut canes:
⁊ circuibũt ciuitatem. Ecce loqn̄
tur in oꝛe ſuo:⁊ gladius in labijs
eoꝝ:quoniaꝫ ꝗs audiuit? Et tu

dñe deridebis eos:ad nihiliũ dedu
ces omnes gentes. Foꝛtitudineꝫ
meã ad te cuſtodiaꝫ:qꝛ deꝰ ſuſcep
toꝛ meꝰ:deꝰ meꝰ miſericoꝛdia eiꝰ
ꝑueniet me. Deꝰ oñdiſti m̃ ſup
ĩimicos meos:ne occidas eos ne
quãdo obliuiſcantur populi mei.
Diſperge illos in virtute tua:⁊ de
pone eos ꝓtectoꝛ meus dñe. Deli
ctum oꝛis eoꝝ ſermonẽ labioꝛum
ipſoꝝ:⁊ ꝯprehẽdantur in ſuper
bia ſua. Et de execraciõe ⁊ mẽda
cio ãnunciabũtur in ꝯſũmacõe:
in ira ꝯſũmacõnis ⁊ nõ erũt. Et
ſcient:qꝛ deus dominabit̃ iacob:
finiũ terre. Conuertẽtur ad veſpe
rã ⁊ fameꝫ patient̃ ut canes:⁊ cir
cuibũt ciuitatem. Ipſi diſpgent̃
ad mãducandũ:ſi vero nõ fuerit
ſaturati ⁊ murmurabũt Ego au
tẽ cantabo foꝛtitudinẽ tuaꝫ:⁊ exal
tabo mane miſericoꝛdiam tuam.
Quia factus es ſuſceptoꝛ meꝰ:⁊ re
fugiũ meũ in die tribulacõis mee
Adiutoꝛ meus tibi pſallam:q̃a
deꝰ ſuſceptoꝛ meꝰ es:deus meꝰ mi
ſericoꝛdia mea.

In finẽ pro hijs qui ꝯmuta
bunt̃ in tituli inſcripcõe ipſi
dauid in doctrinam:cũ ſuccendit
meſopotamiam ſyrie ⁊ ſobal ⁊ ꝯ
uertit ioab ⁊ ꝑcuſſit edom in val
le ſalinaꝝ duodecim milia.

Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxi
ſti nos:iratus es ⁊ miſertus
es nobis. Commouiſti terram ⁊
conturbaſti eam:ſana contricio
nes eius quia commota eſt.
Oſtendiſti populo tuo dura:po
taſti nos vino compunctionis.
Dediſti metuentibus te ſignifi
cationẽ:ut fugiant a facie arcus

Vt liberentur dilecti tui: ſaluū fac
dextera tua ⁊ exaudi me. Deꝰ lo
cutus eſt in ſancto ſuo: letabor et
partibor ſichimā: ⁊ cōuallem tab
naculorum metibor. Deus eſt ga
laad ⁊ meꝰ eſt manaſſes: ⁊ ephrē
im fortitudo capitis mei. Iuda
rex meus: moab olla ſpei mee. In
ydumeā extendā calciamentum
meū: mihi alienigene ſubditi ſūt
Quis deducet me in ciuitatē mu
nitam: q̄s deducet me vſq; in ydu
meā. Nonne tu deꝰ qui repuliſti
nos: ⁊ non egredieris deꝰ in vir
tutibus noſtris. Da nobis auxili
ū de tribulacōe: ⁊ vana ſalꝰ hoī
nis. In deo faciemꝰ virtutem: et
ipē ad nihilū deducet tribulantes
nos. ¶ In finē in ymnis. Pſ. dd.

Exaudi deꝰ deprecacōem me
am: intende oracōi mee. A fi
nibus terre ad te clamaui dū an
xiaret cor meum: in petra exaltaſti
me. Deduxiſti me quia factus es
ſpes mea: turris fortitudīs a facie
inimici. Inhītabo in tabernaculo
tuo in ſecula: protegar in velamen
to alaꝝ tuarum. Qm̄ tu deꝰ meus
exaudiſti orationē meam: dediſti
hereditatē timentibus nomē tuū
Dies ſup dies regis adicies: ānos
eius vſq; in diē gnacōis ⁊ gene
racōis. Permanet in eternū in
conſpectu dei: miſericordiā ⁊ verita
tem eius quis requiret. Sic pſal
mū dicā nomini tuo in ſeculū ſecu
li. ut reddā vota mea de die in diē.

¶ In finē p ydithū. Pſ. dd.

Nonne deo ſubiecta erit aīa
mea: ab ipſo eī ſalutare me
um. Nam ⁊ ipſe deus meꝰ ⁊ ſalu
taris meꝰ: ſuſceptor meus nō mo
uebor ampliꝰ. Quouſq; irruitis ī
hoiē: interficitis vniuerſi vos: tan
q̄ parieti īclinato ⁊ macerie depl
ſe. Verūtamen pretium meum co
gitauerūt repellere: cucurri in ſiti
ore ſuo bn̄dicebāt ⁊ corde ſuo ma
ledicebant. Verūtamē deo ſubie
cta eſto aīa mea: quoniā ab ipſo
paciētia mea. Quia ipſe deꝰ meꝰ
⁊ ſaluator meus: adiutor meꝰ nō
emigrabo. In deo ſalutare meum
⁊ gloria mea: deꝰ auxilij mei ⁊ ſpes
mea in deo eſt. Sperate in eo oīs
congregacio populi effundite co
ram illo corda veſtra: deꝰ adiutor
noſter in eternum. Verūtamē va
ni filij hominū: mendaces filij hoī
nū in ſtateris: vt decipiant ipſi de
vanitate in idipſū. Nolite ſperare
in iniq̄tate et rapinas nolite cōcu
piſcere: diuitie ſi affluāt nolite cor
apponere. Semel locutus eſt deꝰ
duo hec audiui: q2 poteſtas dei eſt
et tibi dn̄e miſericordia: q2 tu red
dis vnicuiq; iuxta opa ſua.

¶ Pſalmꝰ dauid cū eſſet in deſerto
ydumee.

Deus deus meus: ad te de luce
vigilo. Sitiuit in te aīa mea:
q̄ multipliciter tibi caro mea. In
terra deſerta ⁊ inuia et inaquoſa
ſic in ſancto apparui tibi: vt vide
rē virtutem tuā ⁊ gloriā tuā. Qm̄
melior eſt miſericordia tua ſuper
vitas: labia mea laudabunt te
Sic bn̄dicam te in vita mea: ⁊ in
nomine tuo leuabo manꝰ meas.
Sicut adipe ⁊ pinguedine r̄plea
tur anima mea: ⁊ labijs exultacō
nis laudabit os meū. Si memor
fui tui ſuper ſtratū meum in matu
tinis meditabor in te: quia fuiſti

adiutor me⁹. Et in velamēto ala
rū tuarū exultabo: adheſit anima
mea pt⁹ te: me ſuſcepit dextēa tua
Ipſi vero in vanum queſierunt
animā meā: introibūt in inferioā
terre: tradentur in man⁹ gladij p
tes vulpium erūt. Rex vero leta
bitur in deo laudabūtur omēs q̄
iurāt in eo: qꝛ obſtructū ēſt os lo
quētiū iniqua.

In finē Pſalm⁹.

Exaudi de⁹ oracōem meā cū
deprecor: a timore inimici eri
pe animā meā. Protexiſti me a
cōuentu malignātiū: a multitudi
ne opantiū iniqtatem. Quia exa
cuerūt ut gladiūꝫ linguas ſuas:
intenderūt arcū rem amarā: ut ſa
gittēt in occultis immaculatum.
Subito ſagittabūt eū ꝛ nō time
būt: firmauerūt ſibi ſermonēꝫ ne
quā. Narrauerūt ut abſc̄oderent
laqueos: dixerūt q̄s videbit eos.
Scrutati ſūt iniqtates: defecerunt
ſcrutantes ſcrutinia. Accedet hō ꝛ
cor altum: ꝛ exaltabit deus. Sa
gitte puulor̄ facte ſūt plage eor̄
ꝛ infirmate ſūt cōtra eos lingue eo
rū. Conturbati ſunt omēs q̄ vide
bant eos: ꝛ timuit omnis hō. An
nunciauerūt opa dei: ꝛ facta eius
intellexerūt. Letabitur iuſtus in
dn̄o ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabū
tur omēs recti corde. In finēꝫ
Pſalmus 68. canticū aggei ihere
mie ꝛ ezechiel de verbo pegrinacō
nis ꝛ de populo trāſmigracōis cū
inciperent pficiſci.

Te decet ymn⁹ de⁹ in ſyon: ꝛ ti
bi reddetur votū in iheruſalē
Exaudi oracōēꝫ meaꝫ: ad te oīs
caro veniet. Verba iniquorū pre
ualuerūt ſup nos: et impietatib⁹
noſtris tu ppiciaberis. Beat⁹ quē
elegiſti et aſſumpſiſti: inhītabit i
atrijs tuis. Replebimur in bonis
domus tue: ſanctū eſt templū tuū
mirabile in eq̄tate. Exaudi nos
de⁹ ſalutaris noſter: ſpes omniūꝫ
finium terre ꝛ in mari longe. Pre
pans mōtes in virtute tua accin
ctus potētia: qui cōturbas pfūdū
maris ſonuꝫ fluctuum eius. Tur
babūtur gētes ꝛ timebūt q̄ habi
tant terminos a ſignis tuis: exit⁹
matutini ꝛ veſpi delectabis. Viſi
taſti terram ꝛ inebriaſti eā: multi
plicaſti locupletare eā. Flumen
dei repletū eſt aq̄s: paſti cibū illo
rum qm̄ ita eſt prepacō eius. Ri
uos eius inebria: multiplica geni
mina eius i ſtillicidijs ei⁹ letabit
germinās. Benedices corone an
ni benignitatis tue: ꝛ campi tui re
plebuntur vbertate. Pingueſcēt
ſpecioſa deſerti: ꝛ exultacōe colles
accingentur. Induti ſūt arietes
ouium: ꝛ valles abūdabunt fru
mento: clamabūt etenī ymnū di
cent. In finem canticuꝫ pſal
mi reſurrectiōis.

Iubilate deo omnis terra: pſalmū
dicite nomini eius: date gloriam
laudi eius. Dicite deo q̄ terribi
lia ſunt opera tua domine: in mul
titudine virtutis tue mencientur
tibi inimici tui. Omnis terra ado
ret te ꝛ pſallat tibi: pſalmū dicat
nomini tuo. Venite ꝛ videte ope
ra dei: terribilis in conſilijs ſuper
filios hominū. Qui cōuertit ma
re in aridaꝫ: in flumine ptrāſibūt
pede: ibi letabimur in ipſo. Qui
dn̄atur in virtute ſua in eternum

oculi eius ſup gentes reſpiciūt: q̄
exaſperāt nō exaltētur ī ſemetipſ
Benedicite gētes deum noſtrū:
⁊ auditam facite vocē laudis ei⁹.
Qui poſuit animā meam ad vitā:
⁊ non dedit in cōmocōnem pedes
meos. Quoniā pbaſti nos deus:
igne nos examinaſti ſicut exami
nat argentū. Induxiſti nos in
laqueū: poſuiſti tribulacōes ī dor
ſo nrō: impoſuiſti hoīes ſup capi
ta noſtra. Tranſiuim⁹ per ignē ⁊
aquā: ⁊ eduxiſti nos in refrigeriū
Introibo in domū tuam in holo
cauſtis: reddā tibi vota mea que
diſtīxerūt labia mea. Et locutū
eſt os meū: in tribulacōne mea.
Holocauſta medullata offerā
tibi cū incenſu arietum: offerā ti
bi boues cum hyrcis. Venite au
dite ⁊ narrabo oēs qui timetis
deū: quāta fecit anime mee. Ad ip
ſū ore meo clamaui: ⁊ exultaui ſub
lingua mea. Iniquitatem ſi aſpe
xi in corde meo: nō exaudiet dñs.
Propterea exaudiuit deus: ⁊ attē
dit voci deprecacōnis mee. Bene
dictus deus: qui non amouit ora
cōnem meam ⁊ miſericordiā ſuā
a me. In finē in ymnis Pſal
mus cantici dauid.

Deus miſereat̄ noſtri ⁊ benedi
cat nobis: illuminet vultum
ſuū ſup nos: ⁊ miſereat̄ noſtri. Vt
cognoſcam⁹ in terra viā tuā: in oī
bus gentib⁹ ſalutare tuū. Confi
teantur tibi populi de⁹: cōfiteant̄
tibi populi oēs. Letētur ⁊ exul
tent gentes: quoniā iudicas po
pulos in equitate: ⁊ gētes in terra
dirigis. Confiteant̄ tibi populi
de⁹: cōfiteant̄ tibi populi oēs: terra
dedit fructum ſuum. Benedicat
nos de⁹ deus noſter bñdicat nos
de⁹: ⁊ metuant eum oēs fines ter
re. In finē Pſ. dd.

Exurgat de⁹ ⁊ diſſipentur ini
mici eius: ⁊ fugiant qui ode
runt eum a facie eius. Sicut defi
cit fum⁹ defitiant: ſicut fluit cera a
facie ignis ſic peant peccatores a
facie dei. Et iuſti epulentur et ex
ultent in conſpectu dei: ⁊ delectent̄
in leticia. Cantate deo pſalmum
dicite nomini ei⁹: iter facite ei qui
aſcendit ſup occaſū: dñs nomen
illi. Et exultate in conſpectu eius:
turbabūtur a facie ei⁹ patris or
phanorū ⁊ iudicis viduarū. De
us in loco ſancto ſuo: de⁹ qui inhi
tare facit vni⁹ moris ī domo. Qui
educit vinctos in fortitudine: ſili
ter eos q̄ exaſperant qui habitāt
in ſepulchris. Deus cum egrede
reris in conſpectu populi tui: cum
pertrāſires in deſerto. Terra mo
ta eſt: etenī celi diſtillauerūt a facie
dei ſynai a facie dei iſrahel. Pluui
am voluntariam ſegregabis de⁹ he
reditati tue: ⁊ infirmata eſt: tu vo
perfeciſti eam. Animalia tua ha
bitabūt in ea: paraſti in dulcedīe
tua paupi de⁹. Domin⁹ dabit ver
bū: euangelizātibus virtute mul
ta. Rex virtutum dilecti: dilecti ⁊
ſpeciei dom⁹ diuidē ſpolia. Si dor
miatis inter medios cleros pēne
columbe deargentate: ⁊ poſterio
ra dorſi ei⁹ in pallore auri. Dum
diſcernit celeſtis reges ſup eam ni
ue dealbabūtur in ſelmon: mōs
dei mons pinguis. Mons coagu
latus mons pinguis: ut quid ſu
ſpicamini montes coagulatos.

Mons in quo bñplacitum ē deo
hitare in eo: etem̄ dñs hitabit in
finē. Currus dei decē milibꝰ mul
tiplex: milia letantiū: dñs ī eis in
ſynai in ſancto. Aſcēdiſti in altū
cepiſti captiuitatē: accepiſti dona in
hoibꝰ. Etem̄ nō credētes: inhitaē
dñm deum. Benedictꝰ dñs die
quotidie: pſperū iter fatiet nobis
deꝰ ſalutarium noſtrorū. Deꝰ nr̄
deꝰ ſaluos fatiendi: ⁊ dñi domini
exitus mortis. Verūtamen deꝰ cō
fringet capita inimicorū ſuorum:
verticē capilli pambulantiū in de
lictis ſuis. Dixit dominus ex baſā
ↄuertam: cōuertam in pfundum
maris. Vt intinguatᷣ pes tuus in
ſāguine: ligua canū tuorū ex ini
micis ab ipſo. Viderūt ingreſſus
tuos deus: ingreſſus dei mei regis
mei qui eſt in ſancto. Preuenerūt
principes cōiuncti pſallentibus:
in medio iuuēcularū timpaniſtri
arum. In eccleſijs benedicite deo:
domino de fontibus iſrahel. Ibi
beniamin adoleſcentulus: in men
tis exceſſus. Principes iuda du
ces eorū: principes zabulon ⁊ pri
cipes neptalim. Manda deꝰ vir
tuti tue: confirma deꝰ hoc qđ ope
ratus es in nobis. A tēplo tuo in
iheruſalem: tibi offerēt reges mu
nera. Increpa feras arundinis
cōgregacō thaurorum in vaccis
populorū: ut excludant eos qui p
bati ſunt argento. Diſſipa gen
tes que bella volunt: venient lega
ti ex egypto: ethiopia preueniet
manus eius deo. Regna terre cā
tatē deo: pſallite domino. Pſallite:
deo qui aſcendit ſuper celum celi
ad orientem. Ecce dabit voci ſue
vocem virtutis: date gloriā deo ſu
p iſrahel: magnificentia eius ⁊ vir
tus eius in nubibus. Mirabilis
deus in ſanctis ſuis: deus iſrl̄ ipſe
dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi
ſue: benedictꝰ deꝰ.

In finē p hijs qui cōmuta
buntur. Ps. ipſi dauid.

Saluū me fac deus: q
niam intrauerūt aq
vſqꝫ ad animā me
am. Infixus ſum ī
limo profundi: et
non eſt ſubſtantia. Veni in alti
tudinem maris: ⁊ tempeſtas de
merſit me. Laboraui clamans
rauce facte ſunt fauces mee: defe
cerunt oculi mei dum ſpero in deū
meum. Multiplicati ſunt ſup ca
pillos capitis mei: qui oderūt me
gratis. Confortati ſunt qui per
ſecuti ſunt me inimici mei iniuſte:
que non rapui tunc exoluebam.
Deus tu ſcis inſipientiam meā:
⁊ delicta mea a te nō ſunt abſcon
dita. Non erubeſcant in me qui
expectāt te domine: domine virtu
tum. Non confundantur ſuper
me: qui querūt te deus iſrahel.
Quoniā ꝓpter te ſuſtinui obpro
brium: operuit cōfuſio fatiem me
am. Extraneus factus ſum fratri
bus meis: ⁊ peregrinus filijs ma
tris mee. Quoniam zelus domus
tue: comedit me: ⁊ obprobria ex
probrātium tibi ceciderunt ſuper
me. Et operui in ieiunio animā
meam: ⁊ factum eſt in obprobriū
mihi. Et poſui veſtimentum me
um cilicium: et factus ſum illis in
parabolam. Aduerſum me

loquebātur qui ſedebāt in porta:
⁊ in me pſallebant qui bibebant
vinum. Ego vero oracōnē meam
ad te dn̄e: tēpꝰ bn̄placiti deꝰ. In
multitudine miſericordie tue: ex
audi me ī veritate ſalutis tue. Eri
pe me de luto ut nō infigar: libera
me ab hijs qui oderunt me ⁊ de ꝓ
fundis aquaruꝫ. Non me demer
gat tēpeſtas aque: neqꝫ abſorbe
at me ꝓfundū: neqꝫ vrgeat ſuper
me puteus os ſuum. Exaudi me
domine quoniā benigna eſt miſe
ricordia tua: ſcḋm multitudiēꝫ miſe
racōnum tuaꝝ reſpice me. Et ne
auertas faciem tuā a puero tuo:
qm̄ tribulor velociter exaudi me.
Intende anime mee ⁊ libera eā:
propter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiū meū ⁊ cōfuſi
onem meam: ⁊ reuerēciā meā. In
conſpectu tuo ſunt ōnes qui tribu
lant me: improperium expectauit
cor meū et miſeriam. Et ſuſtinui
qui ſimul cōtriſtaretur ⁊ nō fuit:
⁊ q̄ conſolaretur ⁊ nō inueni. Et
dederunt in eſcam meā fel: ⁊ in ſiti
mea potauerunt me aceto. Fiat
menſā eoꝝ coram ipſis ī laqueū
⁊ in retribucōes ⁊ in ſcādalū. Ob
ſcurentur oculi eoꝝ ne videant: ⁊
dorſum eoꝝ ſemp incurua. Effun
de ſuper eos iram tuam: ⁊ furor ire
tue cōprehēdat eos. Fiat habi
tatio eoꝝ deſerta: ⁊ in tabernacul
eorum nō ſit qui inhabitet. Quo
niā quē ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt: ⁊ ſuꝑ
dolorē vulnerum meorum addide
runt. Appone iniquitatē ſuper ini
q̄tatem eoꝝ: ⁊ nō ītrent ī iuſticiaꝫ
tuā. Deleantur de libͦ viuētium:
⁊ cū iuſtis non ſcribantur. Ego
ſum paupꝛ ⁊ dolens: ſalus tua deꝰ
ſuſcepit me. Laudabo nomē dei
cum cantico: ⁊ magnificabo eū in
laude. Et placebit deo ſuper vitu
lum nouellū: cornua ꝓducentem
⁊ vngulas. Videant pauperes ⁊
letentur: q̄rite deuꝫ ⁊ viuet aīa ve
ſtra. Quoniam exaudiuit paupe
res dn̄s: ⁊ vinctos ſuos nō deſpex
it. Laudent illi celum ⁊ terra: ma
re ⁊ ōnia reptilia in eis. Qm̄ deus
ſaluū faciet ſyon: ⁊ edificabūtur
ciuitates iude. Et inhabitabunt
ibi: ⁊ hereditate acquirent eā. Et
ſemē ſeruorum eius poſſidebit eā:
⁊ qui diligunt nomē eius habita
būt in ea.

In finē pſalmꝰ dd. in rememoracōe q̄ ſaluuꝫ fecit eū dn̄s

Deus in adiutoriū meū inten
de: domine ad adiuuādum
me feſtina. Cōfundātur ⁊ reuere
antur qui querunt animā meam
Auertant̄ retrorſū ⁊ erubeſcant.
qui volunt mihi mala. Auertant̄
ſtatim ⁊ erubeſcentes: q̄ dicunt m̄
euge euge. Exultent ⁊ letentur ī
te omnes q̄ q̄runt te: ⁊ dicant ſem
per magnificetur dominꝰ qui dili
gunt ſalutare tuuꝫ. Ego vero ege
nus ⁊ pauper ſum: deꝰ adiuua me
Adiutor meus ⁊ liberator meꝰ es
tu: dn̄e ne moreris.

Ps̄. dd. filioꝝ ionadab ⁊ priorū captiuoꝝ.

In te dn̄e ſperaui nō cōfundar in
eternū: in iuſtitia tua libera me ⁊
eripe me. Inclina ad me aurem
tuā: ⁊ ſalua me. Eſto mihi in deū
protectorē ⁊ in locū munitū: vt ſal
uū me facias. Qm̄ firmamētum
meū: ⁊ refugiū meuꝫ es tu. Deus

me⁹ eripe me de manu peccātoꝛis:
⁊ de manū cōtrā legem agentis ⁊ ini
qui. Quoniam tu es paciencia
mea domine: dñe ſpes mea a iuuē
tute mea. In te cōfirmatus ſū ex
vtero: de ventre mr̄is mee tu es ꝓte
ctoꝛ meus. In te cantacō mea ſem
per: tanq̄ ꝓdigium factus ſum mul
tis ⁊ tu adiutoꝛ fortis. Repleatur
os meū laude vt cantē gloriā tu
am: tota die magnitudinē tuam.
Ne piicias me in tempoꝛe ſenectu
tis: cū defitiet virtus mea ne dere
linquas me. Quia dixerunt inimi
ci mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebant ani
mam meam cōſiliū fecerūt in vnū
Dicētes de⁹ dereliquit eum: pſeq̄
mini ⁊ compꝛehēdite eū: q2 non ē
qui eripiat. Deus ne elongeris a
me: de⁹ meus in auxiliū meū reſpi
ce. Confundantur ⁊ deficiant de
trahentes anime mee: opiātur cō
fuſione ⁊ pudoꝛe qui q̄runt mala
mihi. Ego autem ſemp ſperabo:
⁊ adiciā ſup omnem laudē tuam.
Os meum ānunciabit iuſticiam
tuam: tota die ſalutare tuū. Quo
niam nō cognoui litteraturā in
troibo in potentiā dñi: domine me
moraboꝛ iuſtitie tue ſolius. Deus
docuiſti me ex iuuentute mea ⁊ vſ
q3 nūc: ꝓnunciabo mirabilia tua.
Et vſq3 in ſenectā ⁊ ſeniū: deus
ne derelinquas me. Donec annū
ciem brachiū tuū generatiōi ōni
que ventura eſt. Potētiam tuam
⁊ iuſtitiam tuā deus vſq3 in altiſſi
ma que feciſti magnalia: deus q̄s
ſimilis tibi. Quantas oſtendiſti
mihi tribulacōnes multas ⁊ ma
las: ⁊ conuerſus viuificaſti me: ⁊
de abiſſis terre iterū reduxiſti me
Multiplicaſti magnificenciam
tuam: ⁊ conuerſus conſolatus es
me. Nam ⁊ ego confitebor tibi in
vaſis pſalmi veritatem tuam de⁹:
pſallā tibi in cithara ſāctus iſra
hel. Exultabunt labia mea cum
cantauero tibi: ⁊ anima mea quā
redemiſti. Sed ⁊ lingua mea to
ta die meditabitur iuſtitiam tuā:
cum cōfuſi ⁊ reueriti fuerint qui q̄
runt mihi mala.

¶ In ſalomonem.

Deus iudiciū tuum regi da: ⁊
iuſtitiam tuam filio regis.
Iudicare populū tuum in iuſti
cia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.
Suſcipiant montes pacem po
pulo: ⁊ colles iuſticiam. Iudica
bit pauperes populi ⁊ ſaluos fa
ciet filios pauperum: ⁊ humilia
bit calūniatoꝛem. Et pmanebit
cum ſole ⁊ añ lunam: in generaci
onē ⁊ generacōnem. Deſcendet
ſicut pluuia in vellus: et ſicut ſtil
licidia ſtillantia ſup terrā. Orie
tur in diebus eius iuſticia ⁊ abū
dantia pacis: donec auferatur lu
na. Et dominabitur a mari vſq3
ad mare: ⁊ a flumine vſq3 ad ter
minos oꝛbis terrarum. Coram
illo procident ethiopes: ⁊ inimici
eius terram lingent. Reges thā
ſis ⁊ inſule mūera offerent: reges
arabum ⁊ ſaba dona adducent.
Et adorabūt eum omnes reges:
omnes gētes ſeruiēt ei. Quia li
berabit paupē a potēte: ⁊ paupe
rē cui nō erat adiutoꝛ. Parcē pau
pi ⁊ inopi: ⁊ aīas paupm ſaluas
faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimet
aīas eoꝝ: ⁊ honorabile nomen eoꝝ
coram illo. Et viuet ⁊ dabitur ei

de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipō
ſemp tota die bñdicent ei. Erit
firmamētum in terra i ſūmis mō
tiū: ſuperextolletur ſup libanū fru
ctus eiꝰ: ⁊ florebūt de ciuitate ſic
fenum terre. Sit nomen eius bñ
dictum in ſecula: ante ſolem pma
net nomē eius. Et bñdicentur in
ipſo omnes tribꝰ terre: ōnes gen
tes magnificabūt eum. Benedi
ctus dominꝰ deꝰ iſrahel: q̄ facit mi
rabilia ſolus. Et bñdictū nomē
maieſtatis eiꝰ in eternū: ⁊ replebi
tur maieſtate eius omnis terra: fi
at fiat. ¶ Defecerūt ymni dd. fi
lij ieſſe. Pſ. aſaph.

QVam bonꝰ iſrahel deꝰ: hijs
q̄ recto ſunt corde. Mei autē
pene moti ſunt pedes: pene effuſi
ſunt greſſus mei. Quia zelaui ſu
p iniquos: pacē peccatoꝝ videns.
Quia nō ē reſpectus morti eorum:
⁊ firmamētum in plaga eoꝝ. In
labore hominū nō ſunt ⁊ cū hoībꝫ
non flagellabūtur. Ideo tenuit
eos ſupbia: opti ſūt iniquitate et
impietate ſua. Prodijt quaſi ex
adipe iniquitas eorū: trāſierūt in
affectum cordis. Cogitauerunt ⁊
locuti ſunt nequiciam: iniq̄tatem
in excelſo locuti ſūt. Poſuerūt in
celum os ſuū: ⁊ lingua eoꝝ tranſi
uit in terra. Ideo conuertetur po
pulus meus hic: ⁊ dies pleni iue
nientur in eis. Et dixerunt quō
ſcit deus: et ſi eſt ſciētia i excelſo.
Ecce ipſi peccatores ⁊ abundan
tes in ſeculo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo ſine cauſa iuſtifica
ui cor meū: ⁊ laui inter innocētes
manus meas. Et fui flagellatus
tota die: ⁊ caſtigacō mea in matu
tinis. Si dicebam narrabo ſic: ec
ce nacōnē filioꝝ tuorum reproba
ui. Exiſtimabā ut cognoſcerem:
hoc labor eſt ante me. Donec itrē
in ſācuariū dei: ⁊ intelligam i no
uiſſimis eoꝝ. Verūtamē ꝓpter do
los poſuiſti eis: deiecisti eos dum
alleuarentur. Quomō facti ſunt
in deſolacōnē: ſubito defecerūt: pe
rierūt ꝓpter iniq̄tatem ſuā. Velut
ſomniū ſurgentium: dñe in ciuita
te tua ymaginē ipſorū ad nihilū
rediges. Quia inflāmatum ē cor
meum: ⁊ renes mei cōmutati ſūt:
⁊ ego ad nihilū redactꝰ ſū ⁊ neſci
ui. Ut iumētum factꝰ ſuꝫ apd te:
⁊ ego ſemp tecū. Tenuiſti manū
dexteram meam: ⁊ in voluntate tua
deduxiſti me ⁊ cum gloria ſuſcepi
ſti me. Quid enī mihi eſt in celo
⁊ a te quid volui ſup terram. De
fecit caro mea ⁊ cor meū: deus cor
dis mei ⁊ pars mea deꝰ in eternū.
Quia ecce qui elongāt ſe a te peri
bunt: pdidiſti ōnes qui fornican
tur abs te. Mihi aūt adherere deo
bonū eſt: ponere in dño deo ſpem
meā. Ut annunciē omnes pdica
tiones tuas: in portis filie ſyon.
¶ In finē intellectꝰ aſaph.

VT q̄d deꝰ repuliſti in finem:
iratꝰ ē furor tuꝰ ſup oues pa
ſcue tue. Memor eſto cōgregatio
nis tue: quā poſſediſti ab inicio.
Redemiſti virgā hereditatis tue:
mons ſyon in quo habitaſti i eo
Leua manus tuas in ſuperbias
eoꝝ in finem: quāta malignatus
ē inimicus in ſancto. Et gloriati
ſunt qui oderūt te: ⁊ in medio ſol
lemnitatis tue. Poſuerunt ſigna
ſua ſigna ⁊ nō cognouerūt: ſicut

in exitu ſuper ſūmū. Quaſi in ſilua
lignoꝝ ſecuribꝰ exciderūt ianuas
eius inidipſū: in ſecuri ⁊ aſcia deie
cerūt eam. Incenderūt igni ſāctua
rium tuū in terra: polluerūt taber
naculū nominis tui. Dixerūt in cor
de ſuo cognatō eorum ſimul: qui
eſcere faciamꝰ omīs dies feſtos di
a terra. Signa noſtra non vidi
mꝰ: iā nō eſt ꝓpheta: ⁊ nos nō ɔg
noſcet āpliꝰ. Uſqȝ quo deus impro
pabit inimicus: irritat aduerſari
us nomen tuum in finem. Ut q̄d
auertis manum tuam ⁊ dexterā
tuam: de medio ſinu tuo in finem
Deus autē rex noſter añ ſecula:
ōpatus eſt ſalutē in medio terre.
Tu cō firmaſti in virtute tua ma
re: cō tribulaſti capita draconum
in aquis. Tu ɔfregiſti capita dra
conis: dediſti eū eſcā popul' ethi
opum. Tu dirupiſti fontes ⁊ tor
rentes: tu ſiccaſti fluuios ethan.
Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu
fabricatus es aurorā ⁊ ſolē. Tu
feciſti omēs terminos terre: eſta
tē ⁊ ver tu plaſmaſti eā. Memor
eſto huiꝰ: inimicus improꝑauit
dñō ⁊ populus inſipiēs incitauit
nomen tuum. Ne tradas beſtijs
animam cōfitētem tibi: ⁊ animas
pauperū tuorū ne obliuiſcaris in
finem. Reſpice in teſtamentum
tuū: quia repleti ſūt qui obſcurati
ſūt terre domibꝰ iniq̄tatū. Ne au
tatur humilis factꝰ cōfuſus: pau
per ⁊ inops laudabūt nomē tuū
Exurge deus iudica cauſā tuā:
memor eſto improꝑioꝝ tuorū eo
rū que ab inſipiēte ſunt tota die.
Ne obliuiſcaris voces inimicorū
tuoꝝ: ſuꝑbia eoꝝ q̄ te oderūt aſcē
dit ſemꝑ. ¶In finē ne corrum
pas. Pſ. cantici aſaph.
Confitebimur tibi deus ɔfite
bimur: ⁊ inuocabimꝰ nomē
tuum. Narrabimus mirabilia
tua: cū accepero tempꝰ ego iuſtici
as iudicabo. Liquefacta eſt ter
ra ⁊ omēs qui habitant i ea: ego
confirmaui columnas eius. Dixi
iniquis nolite inique agere: ⁊ deli
quētibꝰ nolite exaltare cornu. No
lite extollere in altū cornu veſtrū:
nolite loqui aduerſus deum iniq̄
tatem. Quia neqȝ ab oriente neqȝ
ab occidente neqȝ a deſertis mōti
bus: quoniam deꝰ iudex eſt. Hūc
hūiliat ⁊ hūc exaltat: q̄a calix in
manu dñi vini meri plenꝰ mixto
Et inclinauit ex hoc in hoc: verū
tamen fex eius nō ē exinanita: bi
bent omēs peccatores terre. Ego
autē annūciabo in ſeculū: cantabo
deo iacob. Et omia cornua pctō
rū cōfringam: ⁊ exultabūtur cor
nua iuſti. ¶In finē carminibus
cāticū aſſirioꝝ. Pſ. aſaph.
Notus in iudea deꝰ: in iſrahel
magnum nomē eius. Et fa
ctus eſt in pace locus eius: et ha
bitatio eius in ſyon. Ibi confre
git potentias arcuum: ſcutū ⁊ gla
dium et bellum. Illuminans tu
mirabiliter a montibus eternis:
turbati ſūt omēs inſipientes cor
de. Dormierunt ſomnum ſuum: ⁊
nihil inuenerūt omēs viri diuitia
rum manibus ſuis. Ib increpaci
one tua deꝰ iacob: dormitauerunt
omnes qui aſcēderūt equos. Tu
terribilis es ⁊ quis reſiſtet tibi: ex
tūc ira tua. De celo auditum feci
ſti iudiciū: terra tremuit ⁊ q̄euit.

Cum exurgeret in iudiciū deus:
vt ſaluos faceret ōnes māſuetos
terre. Qm̄ cogitatio hoīs cōfitebi
tur tibi: ⁊ reliquie cogitacōnis di
em feſtum agent tibi. Vouete et
reddite domino deo veſtro: ōnes q̄
in circuitu eius affertis munera
Terribili ⁊ ei qui aufert ſpiritum
pncipū: terribili apud reges t̄re.

In finē p ydithū.

Voce mea ad dn̄m clamaui.
voce mea ad deum ⁊ intēdit
mihi. In die tribulacōnis mee:
deum exquiſiui manibus meis no
cte contra eum ⁊ nō ſum deceptus
Renuit cōſolari anima mea: me
mor fui dei ⁊ delectatus ſum: ⁊ exer
citatus ſum ⁊ defecit ſpūs meus.
Anticipauerunt vigilias oculi
mei: turbatus ſū ⁊ nō ſū locutus.
Cogitaui dies antiquos: ⁊ ānos
eternos in mente habui. Et me
ditatus ſum nocte cū corde meo: ⁊
exercitabar ⁊ ſcopebā ſpūm meū
Nunqd in eternum piecit deus: ā
nō apponet vt cōplacitior ſit ad
huc. Aut in finem miſericordiā
ſuam abſcidet: a generacōe in ge
neracōem. Aut obliuiſcet̄ miſe
reri deus: aut cōtinebit in ira ſua
miſericordias ſuas. Et dixi nūc
cepi: hec mutacō dextere excelſi.
Memor fui operum dn̄i: q2 memor
ero ab inicio mirabilium tuorum
Et meditabor in omnibus operi
b9 tuis: ⁊ in adinuēcōibus tuis ex
ercebor. Deus in ſancto via tua:
quis deus magn9 ſicut deus nr̄:
tu es deus qui facis mirabilia. No
tam feciſti in populis virtutē tu
am: redemiſti in brachio tuo popu
lum tuum: filios iacob ⁊ ioſeph.

Viderunt te aque de9 viderunt te
aque ⁊ timuerunt: ⁊ turbate ſunt
abiſſi. Multitudo ſonitus aquaꝝ
vocem dederunt nubes. Etenim ſa
gitte tue tranſeunt: vox tonitrui
tui in rota. Illuxerunt coruſcaci
ones tue orbi terre: cōmota ē ⁊ cō
tremuit terra. In mari via tua ⁊
ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſti
gia tua nō cognoſcentur. Dedux
iſti ſicut oues populū tuū: in manū
moyſi ⁊ aaron. Intellectus
aſaph.

Attendite popule meus legē
meam: inclinate aurem vrā
in verba oris mei. Aperiam in pa
rabolis os meū: loquar ppoſicōes
ab inicio. Quanta audiuimus ⁊
cognouimus ea: ⁊ pr̄es noſtri nar
rauerūt nobis. Non ſunt occulta
ta a filijs eoꝝ: in generacōne alte
ra. Narrātes laudes domini ⁊ vir
tutes eius: et mirabilia ei9 que fe
cit. Et ſuſcitauit teſtimonium in
iacob: ⁊ legē poſuit ī iſrahel. Quā
ta mandauit pr̄ib9 noſtris nō fa
cere ea filijs ſuis: ut cognoſcat ge
neracō altera. Filij qui naſcen
tur ⁊ exurgent: ⁊ narrabūt filijs
ſuis. Ut ponant in deo ſpem ſuam
⁊ nō obliuiſcātur operū dei: ⁊ mā
data ei9 exquirant. Ne fiāt ſicut
pr̄es eoꝝ: generacō pua ⁊ exaſpe
rans. Generacō que non direxit
cor ſuū: ⁊ nō ē creditus cū deo ſpi
ritus ei9. Filij effrem intēdentes
⁊ mittētes arcum: cōuerſi ſunt in
die belli. Non cuſtodierunt teſta
mentū dei: ⁊ in lege ei9 noluerunt
ambulare. Et obliti ſūt beneſa
ctorū eius: ⁊ mirabiliū eius que
oſtendit eis. Coram pr̄ib9 eorū

fecit mirabilia in terra egipti: i cā
po thaneos. Interrupit mare et
perduxit eos ⁊ ſtatuit aquas q̄ſi
in vtre. Et deduxit eos in nube di
ei: ⁊ tota nocte i illumīacōe ignis
Interrupit petrā in heremo: ⁊ ad
aquauit eos velut in abiſſo mul
ta. Et eduxit aquā de petra: ⁊ de
duxit tanq̄ȝ flumia aquas. Et ap
poſuerūt adhuc peccare ei: in iram
excitauerunt excelſū in inaquoſo.
Et tēptauerūt deū in cordibꝰ ſuis
ut peterēt eſcas aīabꝰ ſuis. Et
male locuti ſūt de deo: dixerunt nū
quid poterit deꝰ parare mēſam in
deſerto. Quī pcuſſit petrā ⁊ fluxe
runt aque: ⁊ torrentes inundaue
runt. Nunq̄d ⁊ panē poterit da
re: aut pare menſaȝ ꝑpulo ſuo.
Ideo audiuit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ig
nis accenſus eſt i iacob: ⁊ ira aſcē
dit iſrahel. Quia nō crediderūt in
deo: nec ſperauerūt in ſalutare eiꝰ
Et mandauit nubibꝰ deſuper: ⁊
ianuas celi apuit. Et pluit illis
māna ad mādu candū: ⁊ panem
celi dedit eis. Panē āgeloꝝ man
ducauit homo: cibaria miſit eis i
abūdanciā. Tranſtulit auſtrum
de celo: ⁊ induxit in virtute ſua af
fricū. Et pluit ſup eos ſicut pul
uerem carnes: ⁊ ſicut arenā mariſ
volatilia pēnata. Et ceciderūt in me
dio caſtrorū eoꝝ: circa tabernacu
la eoꝝ. Et manducauerunt ⁊ ſa
turati ſunt nimis: ⁊ deſideriū eorū
attulit eis: non ſunt fraudati a de
ſiderio ſuo. Adhuc eſce eorū erāt
in ore ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcendit ſup
eos. Et occidit pingues eorum:
et electos iſrahel impediuit. In
omnibꝰ hijs peccauerūt adhuc: ⁊

nō crediderūt in mirabilibꝰ eius.
Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ
⁊ āni eoꝝ cū feſtinacōe. Cū occi
deret eos querebant eū: ⁊ reuerte
bātur ⁊ diluculo veniebāt ad eū
Et rememorati ſūt q̄ deus adiu
tor ē eoꝝ: ⁊ deꝰ excelſus redemptor
eoꝝ eſt. Et dilexerunt eum in ore
ſuo: ⁊ lingua ſua mentiti ſunt ei.
Cor autē eorū nō erat rectū cum
eo: nec fideles hītī ſunt in teſtamē
to eius. Ipſe autē eſt miſericorſ
⁊ ꝓpicius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ non
diſperdet eos. Et abundauit ut
auerteret irā ſuam: ⁊ nō accendit
omnem irā ſuā. Et recordatus ē
q̄ caro ſunt: ſpūs vadens ⁊ non
rediens. Quociēs exacerbauerūt
eū in deſerto: in iraȝ cōcitauerunt
eum in inaquoſo. Et cōuerſi ſūt
⁊ temptauerunt deum: ⁊ ſanctum
iſrahel exacerbauerunt. Non ſūt
recordati manꝰ eiꝰ: die qua rede
mit eos de manu tribulantis. Si
cut poſuit in egipto ſigna ſua: ⁊ ꝓ
digia ſua in campo thaneos. Et
conuertit in ſanguinē flumina eo
ruȝ: ⁊ ymbres eoꝝ ne biberēt. Mi
ſit i eos cynomiā ⁊ comedit eoſ:
⁊ ranam ⁊ diſꝑdidit eos. Et de
dit erugini fructꝰ eoruȝ: ⁊ labores
eoꝝ locuſte. Et occidit in gran
dine vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in
pruina. Et tradidit grandini iu
menta eoꝝ: ⁊ poſſeſſioneȝ eoꝝ ig
ni. Miſit i eos irā indignacionis
ſue: indignacōeȝ ⁊ irā ⁊ tribulacō
nē immiſſiones p āgelos malos.
Viam fecit ſemite ire ſue: nō peper
cit a morte animaꝝ eoruȝ: ⁊ iumē
ta eorum in morte concluſit. Et p
cuſſit omē primogenitū in terra

egipti ꝑmitias om̄is laboris eorū
in tabernaculis cham. Et abſtu
lit ſicut ouis populum ſuuȝ: ⁊ per
duxit eos tanq̄ gregē in deſerto
Et deduxit eos in ſpe ⁊ nō timue
runt: ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare.
Et induxit eos in mōtem ſancti
ficatiōis ſue: mōtem quē acq̄ſiuit
dextera eius. Et eiecit a facie eoꝝ
gentes: ⁊ ſorte diuiſit eis terrā in
funiculo diſtributiōnis. Et habi
tare fecit in tabernaculis eoꝝ: tribꝫ
iſrahel. Et temptauerūt ⁊ exacer
bauerunt deū excelſū: ⁊ teſtimonia
eius nō cuſtodierunt. Et auerte
runt ſe ⁊ non ſeruauerunt pactū:
quēadmodū pr̄es eorum cōuerſi
ſunt in arcum prauū. In irā cōci
tauerūt eū in collibꝰ ſuis: ⁊ i ſculp
tilibus ſuis ad emulatōem eū ꝓ
uocauerit. Audiuit deꝰ ⁊ ſpreuit:
⁊ ad nihilū redegit valde iſrahel.
Et repulit tabernaculū ſylo: taber
naculum ſuū vbi habitauit in ho
minibꝰ. Et tradidit in captiuita
tē virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinem
eorum in manꝰ inimici. Et cōclu
ſit in gladio populū ſuū: ⁊ heredi
tatem ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ
comedit ignis: virgines eorum nō
ſunt lamentate. Sacerdotes eorū
in gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoruȝ
non plorabantur. Et excitatus
eſt tanq̄ dormiēs dominꝰ: tanq̄
potens crapulatus a vino. Et ꝑ
cuſſit inimicos ſuos in poſteriora
obprobriū ſempiternū dedit illis
Et repulit tabernaculum ioſeph:
⁊ tribum effrem non elegit Sed
elegit tribuȝ iuda: montem ſyon
quem dilexit. Et edificauit ſicut
vnicorniū ſanctificiū ſuū: in terra
quā fundauit in ſecula Et elegit
dd ſeruū ſuuȝ: ⁊ ſuſtulit eū de gre
gibus ouium: de poſt fetantes ac
cepit eum. Paſcere iacob ſeruum
ſuū: ⁊ iſrahel hereditatē ſuam. Et
pauit eos in inocentia cordis ſui:
⁊ in intellectibus manuū ſuaꝝ dedu
xit eos. ¶ Ps̄. aſaph.

Deus venerunt gentes in here
ditatem tuā: polluerūt tēplū
ſanctum tuū poſuerunt iheruſaleȝ
in pomorum cuſtodiā. Poſuerūt
morticinia ſeruoꝝ tuoruȝ eſcas vo
latilibus celi: carnes ſanctoꝝ tuo
rū beſtijs terre. Effuderunt ſāgui
nem ipſoꝝ tanq̄ aquā in circuitu
ihrl'm: ⁊ nō erat qui ſepeliret Fa
cti ſumꝰ obprobriū vicinis nr̄is
ſubſannacō ⁊ illuſio hijs q̄ i circui
tu noſtro ſunt. Vſq̄quo dn̄e ira
ſceris in finē accēdetur velut ignis
zelus tuꝰ. Effunde irā tuam i gē
tes que te non nouerunt ⁊ in reg
na que nomē tuum nō inuocaue
runt Quia comederūt iacob ⁊ lo
cum eius deſolauerunt Ne memi
neris iniquitatū noſtraꝝ antiqua
rum: cito anticipēt nos miſericor
die tue. q̄ pauperes facti ſūꝰ nimis
Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊
ꝓpter gloriam nominis tui dn̄e li
bera nos. Et propiciꝰ eſto pecca
tis noſtris propter nomē tuū: ne
forte dicāt in gentibus vbi ē deus
eorū. Et innoteſcat in nacōibꝰ
coram oculis noſtris: vltio ſāgui
nis ſeruoꝝ tuoruȝ qui effuſus eſt
Introeat in conſpectu tuo: gemi
tus compeditorum Scdm magni
tudineȝ brachij tui: poſſide filios
mortificatoruȝ. Et redde vicinis
noſtris ſeptuplum in ſinu eorum

improperium ipſoꝝ qđ exprobra
uerūt tibi dñe. Nos autem popu
lus tu⁹ ⁊ oues paſcue tue: ꝯfitebi
mur tibi in ſeculū. In generatio
nem ⁊ generacōnem: annūciabi
m⁹ laudē tuā. ¶ In finē ꝓ hijs
q̄ ꝯmutabūtur. Pſ. aſſirioꝝ teſti
moniū aſaph.

Qui regis iſrł intēde: qui dedu
cis velut ouē ioſeph. Qui ſe
des ſup cherubī manifeſtare: corā
ephraim beniamin ⁊ manaſſe.
Excita potentiam tuam ⁊ veni: ut
ſaluos facias nos. Deus conuer
te nos: ⁊ oñde faciem tuam ⁊ ſalui
erim⁹. Dñe de⁹ virtutū: quouſq̃
iraſceris ſup oracōez ſerui tui. Ci
babis nos pane lacrimaꝝ: ⁊ po
tū dabis nobis in lacrimis in mē
ſura. Poſuiſti nos in ꝯdictiōez
vicinis noſtris: ⁊ inimici nr̄i ſb̄ſā
nauerūt nos. Deus virtutum ꝯ
uerte nos: ⁊ oſtende faciē tuam ⁊
ſalui erim⁹. Vineam de egipto tñ
ſtuliſti: eieciſti gentes ⁊ plantaſti
eam. Dux itineris fuiſti in conſpe
ctu eius: ⁊ plantaſti radices eius
⁊ impleuit terram. Operuit mon
tes vmbra eius: ⁊ arbuſta ei⁹ ce
dros dei. Extendit palmites ſu
as vſq̃ ad mare: ⁊ vſq̃ ad flumē
ꝓpagines eius. Ut quid deſtrux
iſti maceriam eius: ⁊ vindemiant
eam omēs q̄ pretergrediūtur viam
Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊
ſingularis fer⁹ depaſtus eſt eam
Deus virtutū conuertere: reſpice
de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtam
Et pfice eā quā plantauit dexte
ra tua: ⁊ ſup filiū quē ꝯfirmaſti ti
bi. Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab in
crepacōne vultus tui pibunt. Fi
at man⁹ tua ſuper viꝝ dextre tue:
⁊ ſup filiū hominis quē ꝯfirmaſti
tibi. Et nō diſcedim⁹ a te: viuifica
bis nos ⁊ nomē tuū inuocabim⁹
Dñe deus virtutū conuerte nos:
⁊ oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹.
¶ In finē pro torcularibus. Pſal
m⁹ ipſi aſaph. qīnta ſabbati.

Exultate deo adiutori
nr̄o: iubilate deo iacob
Sumite pſalmum et
date tympanum: pſal
teriū iocūdum cū cythara. Bucci
nate in neomenia tuba: in inſigni
die ſollēnitatis vr̄e. Quia precep
tū in iſrł eſt: ⁊ iudiciū deo iacob.
Teſtimoniū in ioſeph poſuit il
lud: cū exirꝫ de terra egipti linguā
quā nō nouerat audiuit. Diuer
tit ab oneribꝰ dorſū eius: manus
eius in cophino ſeruierūt. In tri
bulacōne inuocaſti me ⁊ liberaui
te: exaudiui te in abſcondito tem
peſtatis: ꝓbaui te apud aquā ꝯ
tradictionis. Audi populus me
⁊ ꝯteſtabor te: iſrł ſi audieris me
non erit in te deus recēs: neq̃ ado
rabis deum alienum. Ego enim
ſum dominus deus tuus qui eduxi
te de terra egipti: dilata os tuum ⁊
implebo illud. Et non audiuit po
pulus me⁹ vocem meā: ⁊ iſrł nō
intēdit mihi. Et dimiſi eos ſcd̄m
deſideria cordis eoꝝ: ibūt in adin
uētionib⁹ ſuis. Si populus me⁹
audiſſꝫ me: iſrahel ſi in vijs meis
ābulaſſꝫ. Pro nihilo forſitan ini
micos eorum humiliaſſem: ⁊ ſup
tribulantes eos miſiſſem manuꝫ
meam. Inimici domini mētiti ſūt
ei: ⁊ erit tempus eorum in ſecula.

Et cibauit illos ex adipe frumē
ti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos.

Pſalmus aſaph.

Deus ſtetit in ſynagoga deoꝝ:
in medio autē deos diiudi
cat. Uſquequo iudicatis iniquita
tē: ⁊ facies pctōꝝ ſumitis. Iudica
te egeno ⁊ pupillo: humilē ⁊ pau
perem iuſtificate. Eripite paupe
rem: ⁊ egenū de manu peccatoris
liberate. Neſcierunt neq; intellex
erunt in tenebris ambulant: mo
uebuntur ōnia fundamēta terre.
Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi om
nes. Uos autē ſicut hoīes mori
emini: ⁊ ſicut vnꝰ de pncipibꝰ cade
tis. Surge deꝰ iudica terrā: qm̄
tu hereditabis in ōibꝰ gētibꝰ.

Cāticū pſalmi aſaph.

Deus quis ſimil' erit tibi: ne
taceas neq; cōpeſcaris deus.
Qm̄ ecce inimici tui ſonauerunt:
⁊ qui oderūt te extulerunt caput.
Sup populū tuū malignauerūt
cōſiliū: cogitauerūt aduerſus ſā
ctos tuos. Dixerūt venite ⁊ diſper
damꝰ eos de gente: ⁊ nō memoretur
nomē iſrl' vltra. Qm̄ cogitauerūt
vnanimiter: ſimul' aduſum te teſta
mentū diſpoſuerunt tabernacula
ydumeoꝝ ⁊ iſmahelite. Moab ⁊
agarē: gebal ⁊ amon ⁊ amalech
alienigene cū habitanbꝰ tyrum.
Etenī aſſur venit cū illis: facti ſūt
in adiutoriū filijs loth. Fac illē
ſicut madian ⁊ ſyſare: ſicut iabin
i torrente cyſon. Diſpierunt in en
dor: facti ſunt vt ſtercus terre. Po
ne pncipes eoꝝ ſicut oreb ⁊ zeba
zebee ⁊ ſalmana. Omnes princi
pes eorum: qui dixerūt hereditate
poſſideamꝰ ſanctuariū dei. Deus
meꝰ pone illos ut rotā: ⁊ ſicut ſti
pulam añ faciē vēti. Sicut ignis
qui ꝯburit ſiluā: ⁊ ſicut flāma cō
burens mōtes. Ita pſeqris illos
in tēpeſtate tua: ⁊ in ira tua turba
bis eos. Imple facies eoꝝ ignoi
nia: ⁊ querent nomē tuū domine.
Erubeſcant ⁊ cōturbent̄ in ſeculū
ſeculi: ⁊ cōfundant̄ ⁊ pereant. Et
ꝯgnoſcant q2 nomen tibi dn̄s: tu
ſolus altiſſimus in omni terra.

In finem p torcularibꝰ filijs chorē
Pſalmus.

Quam dilecta tabnacula tua
dn̄e virtutū: ꝯcupiſcit ⁊ defi
cit aīa mea in atria dn̄i. Cor meū
⁊ caro mea: exultauerunt in deū vi
uū. Etenim paſſer inuenit ſibi do
mum: ⁊ turtur nidū ſibi vbi po
nat pullos ſuos. Altaria tua do
mine virtutū: rex meꝰ ⁊ deus meꝰ.
Beati qui habitant in domo tua
in ſecula ſeculorū laudabunt te.
Beatus vir cuiꝰ eſt auxilium abs
te: aſcenſiōes in corde ſuo diſpoſu
it in valle lacrimaꝝ: in loco quem
poſuit. Etenī bn̄dictōnem dabit
legiſlator: ibūt de virtute in virtu
tem: videbit̄ deꝰ deoꝝ in ſyon. Do
mine deꝰ virtutū exaudi oratōem
meā: auribꝰ pcipe deꝰ iacob. Pro
tector noſter aſpice deus: ⁊ rēſpice i
faciem criſti tui. Quia melior eſt
dies vna in atrijs tuis: ſuper milia.
Elegi abiectus eē in domo dei mei
magis q̄ hītare in tabnacul' pctō
rum. Quia miſericordiā ⁊ veritatē
diligit deꝰ: grāā ⁊ gloriā dabit do
minꝰ. Non priuabit bonis eos q̄
ambulant in innocentia: dn̄e vir
tutū beatus homo q̄ ſperat i te.

In finē filijs chore.

Benedixiſti dn̄e terrā tuā: au
tiſti captiuitatē iacob. Remi
ſiſti iniq̄tatē plebis tue: operuiſti
omnia pcc̄ā eoꝝ. Mitigaſti om
nem iram tuam: auertiſti ab ira i
dignacōnis tue. Conuerte nos
deus ſalutaris nr̄: ⁊ auerte irā tuā
a nobis. Nunq̄d in eternum iraſ
ceris nobis: aut extēdes irā tuam
a gn̄acōe in gn̄acōnē. Deus tu
conuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs
tua letabitur in te. Oſtende nobis
domine mīam tuam: ⁊ ſalutare tu
um da nob. Audiā quid loqua
tur in me dn̄s deus: qm̄ loquetur
pacē in plebem ſuā. Et ſup ſāctos
ſuos: ⁊ in eos qui cōuertūtur ad
cor. Veruntamen ꝓpe timentes euꝫ
ſalutare ipſius: ut inhabitet glo
ria in terra nr̄ā. Miſericordia et
veritas obuiauerūt ſibi: ⁊ iuſtitia
⁊ pax oſculate ſūt. Veritas de ter
ra orta ē: ⁊ iuſtitia de celo proſpex
it. Etenim dominꝰ dabit benigni
tatē: ⁊ terra nr̄ā dabit fructū ſuū.
Iuſtitia an̄ euꝫ ambulabit: ⁊ po
net in via greſſus ſuos.

Oracō dauid.

Inclina dn̄e aurem tuam ⁊ exaudi
me: quoniā inops ⁊ paup ſū ego
Cuſtodi animā meam quoniaꝫ
ſanctꝰ ſū: ſaluū fac ſeruū tuum de
us meus ſperantem in te. Miſere
re mei domine qm̄ ad te clamaui
tota die: letifica animam ſerui tui
quoniā ad te domine aiaꝫ meā le
uaui. Quoniā tu domine ſuauis ⁊
mitis: ⁊ multe miſericordie ōībꝰ
inuocantibꝰ te. Auribꝰ pcipe do
mine oracōeꝫ meā: ⁊ intēde voci de
ꝓcacōis mee. In die tribulacōis
mee clamaui ad te: q̄a exaudiſti
me. Non eſt ſimilis tui in diis do
mine: ⁊ nō eſt ſc̄m opera tua. Om
nes gentes quaſcūqꝫ feciſti venīet
⁊ adorabūt corā te dn̄e: ⁊ glorifi
cabūt nomen tuū. Qm̄ magnus
es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es de
us ſolus. Deduc me dn̄e in via
tua: ⁊ ingrediar in veritate tua: le
tetur cor meum ut timeat nomen
tuū. Confitebor tibi domine deus
meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorifica
bo nomen tuū in eternū. Quia mi
ſericordia tua magna eſt ſup me:
et eruiſti animam meam ex infer
no inferiori. Deus iniq̄ inſurrexe
runt ſup me: ⁊ ſynagoga potenci
um q̄ſierunt animā meā: ⁊ non ꝓ
poſuerunt te in conſpectu ſuo. Et
tu dn̄e deꝰ miſerator ⁊ miſericors:
paciens ⁊ multe miſericordie ⁊ ve
rax. Reſpice in me ⁊ miſerere mei:
da imperium tuum puero tuo: et
ſaluū fac filium ancille tue. Fac
mecū ſignū in bonū ut videāt qui
oderunt me ⁊ confundantur: qm̄
tu domine adiuuiſti me ⁊ conſola
tus es me.

Pſalmꝰ cantici fi
liis chore.

Fundamēta eius in mōtibꝰ
ſanctis: diligit dominus por
tas ſyon ſup omnia tabernacula ia
cob. Glorioſa dicta ſunt de te: ci
uitas dei. Memor ero raab ⁊ babi
lonis: ſcientium me. Ecce alienie
gene ⁊ tyrus ⁊ populꝰ ethiopū:
hii fuerunt illic. Nunquid ſyon
dicet homo: ⁊ homo natus eſt in
ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimꝰ
Dominus narrauit in ſcripturis
populorum ⁊ pricipum: horum q̄
fuerunt in ea. Sicut letantiū om
nium: habitacō in te.

Canticū pſalmi filijs chore ī fi
nem p̄ melech ad rñdendum intelle
ctus heman ezraite.

Domine deꝰ ſalutis mee: ī die
clamaui ⁊ nocte coram te.
Intret in cōſpectu tuo oratō mea
inclina aurem tuā ad precē meā.
Quia repleta eſt malis aīa mea
⁊ vita mea inferno appropinquit.
Eſtimatus ſum cum deſcendenti
bꝰ in lacum: factus ſū ſicut homo
ſine adiutorio inter mortuos lib
Sicut vulnerati dormientes in ſe
pulchris quoꝝ nō es memor am
plius: et ipſi de manu tua repulſi
ſunt. Poſuerūt me in lacu īferiori
in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis.
Sup me cōfirmatus eſt furor tu
us: ⁊ ōnes fluctus tuos induxiſti
ſuper me. Longe feciſti notos me
os a me: poſuerunt me abhomina
cōnem ſibi. Traditus ſum ⁊ non
egrediebar: oculi mei languerūt
pre inopia. Clamaui ad te domi
ne: tota die expandi ad te manꝰ
meas. Nunquid mortuis facies
mirabilia: aut medici ſuſcitabūt
⁊ cōfitebuntur tibi. Nunquid nar
rabit aliquis in ſepulchro miſeri
cordiam tuam: ⁊ veritatem in pdi
tione. Nunquid cognoſcentur in
tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia
tua in terra obliuionis. Et ego
ad te dn̄e clamaui: ⁊ mane oratō
mea preueniet te. Vt qd domine
repellis oratōnē meā: auertis faciē
tuam a me. Pauper ſuʒ ego et in la
boribus a iuuētute mea: exaltatꝰ
aūt hūiliatus ſū ⁊ cōturbatus. In
me tranſierūt ire tue: et terrores
tui cōturbauerūt me. Circumdede
rūt me ſicut aqua tota die: circum
dederunt me ſimul. Elongaſti a
me amicū ⁊ pximū: ⁊ notos meos
a miſeria.

Intellectꝰ ethā ezraite.

Miſericordias domini: in eter
nū cātabo. In generatōem
⁊ gñatōnē: ānūciabo veritatem tu
am in ore meo. Qm̄ dixiſti in eter
nū miſericordia edificabitur in ce
lis: pparabitur veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamētuʒ electis meis:
iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ in et
num prepabo ſemē tuuʒ. Et edifi
cabo in generatōe ⁊ generatōnē:
ſedem tuam. Confitebūtur celi mi
rabilia tua domine: etenim verita
tē tuā in eccīa ſanctorū. Quoniaʒ
quis in nubibꝰ equabitᵉ dn̄o: ſimi
lis erit dn̄o in filijs dei. Deus qui
glorificatur in cōſilio ſctōrū: mag
nus ⁊ terribilis ſup oēs qui in cir
cuitu eius ſūt. Dn̄e deus virtutuʒ
quis ſimilis tibi: potens es domie
⁊ veritas tua in circuitu tuo. Tu
dominaris poteſtati maris: motuʒ
autē fluctuū eius tu mitigas. Tu
hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbum
ī brachio virtutis tue diſpſiſti ini
micos tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua ē
terra: orbem terre ⁊ plenitudinem
eius tu fundaſti: aquilonem ⁊ ma
re tu creaſti. Thabor ⁊ hermon in
nomine tuo exultabunt: tuuʒ bra
chium cum potentia. Firmetᵉ ma
nus tua ⁊ exaltetᵉ dextera tua: iuſti
cia ⁊ iudicium preparacio ſedis
tue. Miſericordia ⁊ veritas prece
dent faciem tuam: beatꝰ populus
qui ſcit iubilatōnem. Dn̄e in lūi
ne vultꝰ tui ambulabunt: ⁊ ī noī
ne tuo exultabunt tota die: ⁊ in iu
ſticia tua exultabuntᵉ. Quoniam

gloria virtutis eorũ tu es: ⁊ in bñ
placito tuo exaltabit͛ cornu nr̃m.
Quia dñi ē assumptio nostra: ⁊
sancti isrl' regis nr̃i. Tunc locut⁹
es in visione sanctis tuis: ⁊ dixisti
posui adiutoriũ in potēte: ⁊ exalta
ui electum de plebe mea. Inueni
dauid seruũ meũ: oleo sācto meo
vnxi eũ. Manus enim mea auxiliabi
tur ei: ⁊ brachiũ meũ cōfirmabit
eum. Nihil pficiet inimicus in eo:
⁊ fili⁹ iniquitatis nō apponet no
cere ei. Et cōcidam a facie ipsius
inimicos eius: ⁊ odientes eũ i fu
gam cōuertam. Et veritas mea ⁊
misericordia mea cũ ipso: ⁊ in no
mine meo exaltabitur cornu eius
Et ponā in mari manum eius: ⁊
in fluminib⁹ dexteram eius. Ipse
inuocabit me pat͛ me⁹ es tu: deus
meus ⁊ susceptor salutis mee. Et
ego primogenitũ ponā illũ: excelsũ
pre regibus terre. In eternum s͛
uabo illi misericordiam meam: et
testamentũ meum fidele ipsi. Et
ponam in seculũ seculi semē eius:
⁊ thronũ eius sicut dies celi. Si
autē dereliquerint filij ei⁹ legem
meam: ⁊ in iudicijs meis nō ābu
lauerint. Si iustitias meas pro
phanauerint: ⁊ mandata mea nō
custodierint. Uisitabo in virga
iniquitates eorũ: ⁊ in verberib⁹ pctā
eorũ. Misericordiā autē meā nō
dispergā ab eo: neqȝ nocebo in veri
tate mea. Neqȝ pphanabo testamē
tum meum: ⁊ que procedunt de la
bijs meis non faciam irrita. Se
mel iuraui in sācto meo si dd mē
tiar: semen ei⁹ in eternũ manebit
Et thronus eius sicut sol in cōspe
ctu meo: ⁊ sicut luna pfecta in eter
nũ: ⁊ testis in celo fidelis. Tu vero
repulisti ⁊ despexisti: distulisti cri
stũ tuũ. Euertisti testamētũ serui
tui: pphanasti in terra sanctuariũ
eius. Destruxisti omnes sepes ei⁹:
posuisti firmamentũ ei⁹ formidi
nē. Diripuerũt eũ omēs trāseun
tes viam: fact⁹ est obprobriũ vici
nis suis. Exaltasti dexteram depri
mentiũ eũ: letificasti omēs inimi
cos ei⁹. Auertisti adiutoriũ gla
dij eius: ⁊ non est auxiliatus ei in
bello. Destruxisti eũ ab emunda
cōne: ⁊ sedem ei⁹ in terra collisisti
Minorasti dies tēpis eius: pfudi
sti eũ cōfusione. Usqȝ quo domine
auertis in finē: exardescit sicut ig
nis ira tua. Memorare q̄ mea sb
stātia: nunq̄d eni vane cōstituisti
ōnes filios hominũ. Quis ē hō q̄
viuet ⁊ nō videbit mortem: eruet
animā suā de manu inferi. Ubi
sunt misericordie tue antiq̄ dñe: si
cut iurasti dauid in veritate tua.
Memor esto dñe obprobrij ser
uorũ tuorũ: qd cōtinui in sinu meo
multarũ gentiũ. Quod exprobra
uerũt inimici tui dñe: qd exprobrā
uerũt cōmutatiōem cristi tui. Be
dict⁹ domin⁹ in eternũ: fiat fiat.

Oratio moysi hoīs dei.

Domine refugiũ fact⁹ es nob
a generatiōe in generatiōē.
Priusq̄ montes fierent aut for
maretur terra ⁊ orbis: a seculo et i
seculum tu es deus. Ne auertas
hominē in humilitatem: ⁊ dixisti
conuertimini filij hominũ. Quo
niam mille anni ante oculos tuos:
tanq̄ dies hesterna que preterijt
Et custodia in nocte: que pro
nihilo habentur eorũ anni erunt

Mane ſicut herba trāſeat: mane floreat ⁊ trāſeat: veſpe decidat in duret ⁊ areſcat. Quia defecimus in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati ſumꝰ. Poſuiſti iniquitates nr̄as in cōſpcū tuo: ſeculū noſtꝝ in illuminacōe vultus tui. Quoniā oēs dies noſtri defecerūt: ⁊ i ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabūtur: dies ānoꝝ noſtrorum in ipſis ſeptuaginta āni. Si autē in potētatibꝰ octoginta āni ⁊ ampliꝰ eoꝝ labor ⁊ dolor. Quoniam ſupuenit māſuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit poteſtatē ire tue: ⁊ pre timore tuo iram tuam dinumerare. Dexteram tuā ſic notā fac ⁊ eruditos corde in ſapiencia. Conuertere domine vſq3quo ⁊ deprecabilis eſto ſup ſeruos tuos. Repleti ſumꝰ mane miſericordia tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ delectati ſumꝰ in ōibꝰ diebꝰ nr̄is. Letati ſumus p diebꝰ quibus nos humiliaſti ānis quibꝰ vidimꝰ mala. Reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplendor domini dei noſtri ſuper nos: ⁊ opera manuū nr̄aꝝ dirige ſup nos: ⁊ opus manuū noſtraꝝ dirige.

¶Laus cātici ipſi dd.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in ptectōne dei celi cōmorabitur. Dicet dn̄o ſuſceptor meꝰ es tu ⁊ refugiū meū deꝰ meus ſperabo in eū. Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantiū: ⁊ a verbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pennis eius ſperabꝭ. Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. A ſagitta volante i die: a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decēmilia a dextris tuis: ad te autē nō appropinqbit. Verūtamē oculꝭ tuis cōſiderabis: ⁊ retribucōnē pctoꝝ videbis. Quoniam tu es domine ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugiū tuū. Non accedat ad te malū: ⁊ flagellum nō appropinqbit tabernaculo tuo. Quoniā angelꝭ ſuis mandauit de te: vt cuſtodiāt te i ōnibꝰ vijs tuis. In manibus portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuū. Sup aſpidem ⁊ baſiliſcū ambulabis: ⁊ cōculcabꝭ leonem ⁊ draconē. Qm̄ in me ſperauit liberabo eū: protegā eū quoniā cognouit nom̄ meū. Clamauit ⁊ exaudiā eū: cum ipſo ſū i tribulacōe: eripiam eū ⁊ glorificabo eum. Longitudine dieꝝ replebo eum: ⁊ oſtendam illi ſalutare meum.

¶Pſalmꝰ cātici in die ſabbati.

Bonū eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. Ad annūtiandū mane miſericordiā tuam: ⁊ veritatē tuā p noctē. In decacordo pſalterio: cū cantico in cythara. Quia delectaſti me domine in factura tua: ⁊ in operibꝰ manuum tuarū exultabo. Quā magnificata ſunt opera tua domine: nimis pfunde facte ſunt cogitacōes tue. Vir inſipiēs nō cognoſcet: ⁊ ſtultus non intelliget hec. Cum exorti fuerint pctōres ſicut fenum ⁊ apparuerunt omnes qui opantꝭ iniquitatē. Vt intereant in ſeculū ſeculi: tu autem altiſſimꝰ in eternū domine. Qm̄ ecce inimici tui dn̄e

quõniã ecce inimici tui pibũt: ⁊
diſpergẽtur õnes qui opant̃ iniq
tatẽ. Et exaltabit̃ ſicut vnicornis
cornu meũ: ⁊ ſenect⁹ mea in mia
vberi. Et deſpexit ocul⁹ me⁹ inimi
cos meos: ⁊ inſurgentibus in me
malignãtib⁹ audiet auris mea.
Iuſt⁹ ut palma florebit: ⁊ ſicut
cedr⁹ libani multiplicabit̃. Plan
tati in domo dñi: in atriis domus
dei noſtri florebũt. Adhuc multi
plicabuntur in ſenectute vberi: et
bene pacientes erũt ⁊ annũcient.
Qm̃ rect⁹ dñs de⁹ noſter: ⁊ non
eſt iniq̃tas in eo. ¶ Laus cãtici
dauid in die ante ſabbatũ qñ fũ
data eſt terra.

Domin⁹ regnauit decorem in
dutus eſt: indutus eſt dñs
fortitudinem et p̃cinxit ſe. Etenĩ
firmauit orbẽ terre: qui nõ cõmo
uebitur. Parata ſedes tua ex tũc:
a ſeculo tu es. Eleuauerũt flumi
na domine: eleuauerũt flumina vo
cem ſuam. Eleuauerunt flumina
fluct⁹ ſuos: a vocib⁹ aquarũ mul
tarũ. Mirabiles elacões maris:
mirabilis in altis domin⁹. Teſtio
nia tua credibilia facta ſũt nimis:
domũ tuã decet ſãctitudo dñe in lõ
gitudinẽ dierũ. ¶ Pſalm⁹ dd.
quarta ſabbati.

Deus vlcionũ dñs: deus vlcio
nũ libere egit. Exaltare qui
iudicas terrã: red de retribucões
ſuperbis. Vſq̃quo peccatores do
mine: vſq̃quo peccatores gloria
buntur. Effabũtur ⁊ loquentur
iniq̃tatẽ: loq̃ntur om̃es qui operã
tur iniuſticiã. Populũ tuũ dñe
hũiliauerũt: ⁊ hereditatẽ tuã vex
auerunt. Viduã ⁊ aduenã inter
fecerũt: ⁊ pupillos occiderũt. Et
dixerũt nõ videbit dñs: nec intelli
get deus iacob. Intelligite inſipi
entes in populo: ⁊ ſtulti aliquan
do ſapite. Qui plantauit aurem
nõ audiet: ã qui finxit oculũ non
cõſiderat. Qui corripit gentes nõ
arguet: qui docet hominẽ ſciẽtiã.
Dñs ſcit cogitacões hoim: quo
niã vane ſũt. Beatus homo quẽ tu
erudieris dñe: ⁊ de lege tua docue
ris eũ. Vt mitiges ei a dieb⁹ mal'
donec fodiat̃ pctõri fouea. Quia
nõ repellet dñs plebem ſuã: ⁊ here
ditatẽ ſuã non derelinquet. Quo
aduſq̃ iuſtitia cõuertatur in iudi
ciũ: ⁊ q̃ iuxta illam: om̃es q̃ recto
ſũt corde. Quis cõſurget mihi ad
uerſus malignantes: aut q̃s ſta
bit mecum aduſus operãtes iniq̃
tatem. Niſi q2 dñs adiuuit me:
paulomin⁹ habitaſſet in inferno
anima mea. Si dicebã motus eſt
pes me⁹: mĩa tua dñe adiuuabat
me. Scđm multitudinẽ dolorum
meorũ in corde meo: cõſolacões tue
letificauerũt animã meã. Nunq̃d
adheret tibi ſedes iniq̃tatis: q̃ fin
gis laborem in precepto. Capta
bũt in animã iuſti: ⁊ ſãguinẽ ino
cẽtẽ cõdemnabũt. Et fact⁹ ẽ m̃ do
min⁹ in refugiũ: ⁊ de⁹ meus in ad
iutoriũ ſpei mei. Et reddet ill' ini
quitatẽ ipſorum: ⁊ in malicia eorũ
diſp̃det eos: diſperdet illos dñs de
us noſter.

¶ Laus cantici ipſi dd.

Venite exultem⁹ dño: iubilem⁹
deo ſalutari nr̃o. Preoccupem⁹
faciẽ ei⁹ in cõfeſſiõe: ⁊ in pſalmis
iubilem⁹ ei. Qm̃ de⁹ magnus do
min⁹: ⁊ rex magn⁹ ſup om̃es deos

Quia in manu eius ſunt om̄es fi
nes terre: ⁊ altitudines mōtiū ipſi
us ſunt. Quoniā ipſiꝰ eſt mare ⁊
ipſe fecit illud: ⁊ ſiccam manꝰ eius
formauerūt. Venite adoremꝰ ⁊ p
cidamꝰ ⁊ ploremꝰ an̄ dn̄m qui fe
cit nos: q2 ipſe eſt deꝰ noſter. Et
nos populus paſcue eius: ⁊ oues
manꝰ eius. Hodie ſi vocem eius
audieritis: nolite obdurare corda
veſtra. Sicut in irritacōe ſcḋm diē
tēptacōis in deſerto. Ubi tēptaue
rūt me prēs veſtri: ꝓbauerūt me
⁊ viderunt opera mea. Quadragi
ta annis offenſus fui generacōi
illi: ⁊ dixi ſemp errant corde. Et
iſti nō cognouerūt vias meas: ut
iuraui in ira mea ſi intrabūt in re
quiē meam.

Pſalmꝰ dd. qn̄ domꝰ edificabat
poſt captiuitatem.

CAntate dn̄o canticū nouum
cātate dn̄o ōnis terra. Can
tate dn̄o ⁊ benedicite nomini eiꝰ:
annūtiate de die in diem ſalutare
eius. Annunciate int̄ gentes glo
riam eius: in ōibꝰ populis mira
bilia eius. Quoniā magnꝰ dn̄s ⁊
laudabilis nimis: terribilis eſt ſu
per ōnes deos. Qm̄ ōnes dij gen
tiū demonia: dn̄s autē celos fecit.
Confeſſio ⁊ pulchritudo in cōſpe
ctu eius: ſanctimonia ⁊ magnificē
tia in ſanctificacōne eius. Afferte
domino patrie gencium: afferte do
mino gloriam ⁊ honorem: afferte
domino gloriā nomini eius. Tol
lite hoſtias ⁊ introite in atria eiꝰ.
adorate dn̄m in atrio ſancto eius
Cōmoueatur a facie eius vniuer
ſa terra: dicite in gentibus q2 do
minꝰ regnauit. Etenim correxit or
bem terre qui nō cōmouebitur: iudi
cabit populos in equitate. Leten
tur celi ⁊ exultet terra: cōmoueat
mare ⁊ plenitudo eiꝰ: gaudebūt cā
pi ⁊ ōnia que in eis ſunt. Tunc ex
ultabūt ōnia ligna ſiluarū a facie
domini quia venit: quoniā venit
iudicare terram. Iudicabit orbē
terre in equitate: ⁊ populos in veri
tate ſua.

Pſalmus dd. qn̄ terra eius reſtitu
ta eſt ei.

DOminꝰ regnauit exultet ter
ra: letētur inſule multe. Nu
bes ⁊ caligo in circuitu eius: iuſti
cia ⁊ iudiciū correctio ſedis eius.
Ignis an̄ ipſum precedet: et inflā
mabit in circuitu inimicos eius.
Illuxerunt fulgura orbi terre: vi
dit ⁊ cōmota eſt terra. Montes ſi
cut cera fluxerunt a facie domini:
a facie domini ōnis terra. Annūci
auerūt celi iuſticiā eiꝰ: ⁊ viderunt
ōnes populi gloriā eius. Confū
dantur ōnes qui adorant ſculpti
lia: ⁊ qui gloriantur in ſimulacris
ſuis. Adorate eū ōnes angeli eiꝰ:
audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et exul
tauerūt filie iude: propter iudici
tua domine. Qm̄ tu dominꝰ altiſſi
mus ſup omnem terrā: nimis ex
altatus es ſup omnes deos. Qui
diligitis dominū odite malū: cu
ſtodit dn̄s animas ſctōꝝ ſuorū:
de manu pctōris liberabit eos.
Lux orta eſt iuſto: ⁊ rectis corde le
ticia. Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cōfi
temini memorie ſanctificacionis
eius.

Pſalmus dauid.

Cantate dño cāticū3 no
uū3: qꝛ mirabilia fecit.
Saluauit ſibi dextera
eius: ⁊ brachiū ſctū3
eius. Notum fecit dñs ſalutaꝛ ſu
um: in conſpectu gentiū reuelauit
iuſtitiā ſuā. Recordatus eſt miſe
ricordie ſue: ⁊ veritatis ſue domui
iſrahel. Viderūt omnes termi terre
ſalutare dei nři: iubilate dño oīs
terra: cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite.
Pſallite dño in cythara i cytha
ra ⁊ voce pſalmi: i tubis ductilib⁹
⁊ voce tube cornee. Iubilate in cō
ſpectu regis domini: moueatur ma
re ⁊ plenitudo eius: orbis terrarū
⁊ qui habitant in eo. Flumina
plaudent manu ſimul: mōtes ex
ultabūt a ꝯſpcū domini: qm venit
iudicare terrā. Iudicabit orbem
terrarū in iuſtitia: ⁊ popul⁹ in eq
tate. Pſ. dauid.
Dominus regnauit iraſcantur
populi: q̄ ſedet ſup cherubim
moueat terra. Dñs in ſyō mag
n⁹: ⁊ excelſus ſup oēs populos.
Confiteant nomini tuo magno
quoniam terribile ⁊ ſanctum eſt:
⁊ honor regis iudicium diligit.
Tu paraſti directōnes: iudicium
⁊ iuſticiam in iacob tu feciſti. Ex
altate dominum deum noſtrum: ⁊
adorate ſcabellum pedum ei⁹ quo
niam ſanctum eſt. Moyſes ⁊ aa
ron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamu
el inter eos qui inuocant nomen
eius. Inuocabant dominum et
ipſe exaudiebat eos: in columna
nubis loquebatur ad eos. Cuſtou
ſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ p
ceptū quod dedit illis. Domine
deus noſter tu exaudiebas eos:
deus tu propitius fuiſti eis: ⁊ vlciſ
cens in omnes adinuentōnes eo
rum. Exaltate dominū deum nřm:
⁊ adorate in monte ſancto eius:
quoniam ſanctus dominus deus
noſter.

Pſalm⁹ in cōfeſſione.

Iubilate domino omnis terra: ſer
uite domino in leticia. Introite in
conſpectu eius: in exultatōne. Sci
tote quoniam domin⁹ ipſe ē de⁹:
ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos. Po
pulus eius ⁊ oues paſcue eius in
troite portas eius in confeſſione:
atria eius in ymnis confitemini
illi. Laudate nomen eius quoni
am ſuauis eſt dominus: in eternū
miſericordia eius: ⁊ vſq3 in gene
ratōem ⁊ generatōem veritas ei⁹

Pſ. dauid.

Miſericordiam ⁊ iudiciū can
tabo tibi domine: pſallam et
intelligā in via immaculata quā
do venies ad me. Perambulabā
in inocentia cordis mei: in medio
domus mee. Non proponebā an
oculos meos rem iniuſtam: facie
tes preuaricatōes odiui. Non ad
heſit mihi cor prauū: declinantem
a me malignū nō cognoſcebam.
Detrahētē ſecreto proximo ſuo:
hunc perſequebar. Superbo ocu
lo ⁊ inſaciabili corde: cum hoc nō
edebam. Oculi mei ad fideles ter
re ut ſedeant mecū: ābulans i via
immaculata hic mihi miniſtrabat.
Nō habitabit in medio domus
mee q̄ facit ſupbiam: q̄ loquit ini
q̄ nō direxit in ꝯſpcū oculoꝝ meo
rū. In matutino interfitiebā oēs
pctōres terre: ut diſperderē de ciuita
te domini oēs operātes iniquitatē

¶ Oracō paupis cū anxiatꝰ ⁊ co
rā dn̄o effundit pcem ſuā.

Domine exaudi oracōem me
am: ⁊ clamor meꝰ ad te veni
at. Non auertas faciem tuam a
me: in quacūqꝫ die tribulor inclia
ad me aurem tuam. In quacum
qꝫ die inuocauero te: velociter ex
audi me. Quia defecerunt ſicut fu
musˀ dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cre
miū aruerūt. Percuſſus ſum ut
fenum ⁊ aruit cor meū: quia obli
tus ſum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adheſit os
meū carni mee. Similis factus ſuꝫ
pellicano ſolitudinis: factus ſum
ſicut nicticorax in domicilio. Vigi
laui: ⁊ factus ſum ſicut paſſer ſoli
tarius in tecto. Tota die exprobrā
bāt mihi inimici mei: ⁊ qui lauda
bant me aduerſum me iurabant.
Quia cinerem tanq̄ panem man
ducabam: ⁊ poculū meum cuꝫ fle
tu miſcebā. A facie ire indignacō
nis tue: quia eleuans alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbra declinaue
runt: ⁊ ego ſicut fenum arui. Tu
autē dn̄e ī eternū permanes: ⁊ me
moriale tuū in generaciōem ⁊ ge
neraciōem. Tu exurgens miſere
beris ſyon: quia tempus miſeren
di eius quia venit tempus. Quoniā
placuerūt ſeruis tuis lapides eiꝰ:
et terre eiꝰ miſerebūtur. Et time
būt gentes nomē tuum domine: ⁊
ōnes reges terre gloriā tuā. Quia
edificabit dn̄s ſyon: ⁊ videbit in
gloria ſua. Reſpexit in oracioneꝫ
humiliū: ⁊ non ſpreuit precem eo
rū. Scribantur hec in generacōe
altera: ⁊ populus qui creabitur
laudabit dn̄m. Quia proſpexit de
excelſo ſancto ſuo: dn̄s de celo ī ter
ram aſpexit. Ut audiret gemitus
compeditoꝝ: ut ſolueret filios in
teremptoꝝ. Ut annūtient in ſyō
nomē domini: ⁊ laudē eius ī iheru
ſalem. In conueniendo populos
in vnū: ⁊ reges ut ſeruiant domio.
Reſpondit ei in via virtutis ſue:
paucitatem dierum meorū nūcia
mihi. Ne reuoces me in dimidio
dierum meoruꝫ: in generacōem ⁊
generacionem āni tui. Inicio tu
domine terrā fundaſti: ⁊ opa ma
nuū tuarum ſunt celi. Ipſi pibūt
tu autē permanes: ⁊ ōnes ſicut ve
ſtimentū veteraſcent. Et ſicut op
torium mutabis eos ⁊ mutabun
tur: tu autē idem ipē es: ⁊ anni tui
nō deficiēt. Filij ſeruorum tuoruꝫ
habitabūt: ⁊ ſemē eoꝝ in ſeculuꝫ
dirigetur. ¶ Ps. ipſi dd.

Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ om
nia q̄ intra me ſunt nomini
ſācto eiꝰ. Benedic anima mea do
mino: ⁊ noli obliuiſci oēs retribu
cōnes eius. Qui ppiciatur ōnibus
iniq̄tatibꝰ tuis: qui ſanat ōnes in
firmitates tuas. Qui redimit de in
teritu vitam tuam: qui coronat te
in miſericordia ⁊ miſeracōnibus.
Qui replet in bonis deſiderium tu
um: renouabitur ut aquile iuuen
tus tua. Faciēs miſericordias do
minꝰ: ⁊ iudicium omnibꝰ iniuriā
patientibus. Notas fecit vias ſu
as moyſi: filijs iſrahel voluntates ſu
as. Miſerator ⁊ miſericors dominꝰ
longanimis et multū miſericors.
Non in perpetuuꝫ iraſcetur: neqꝫ
in eternū cōminabitur. Non ſm
peccata noſtra fecit nob: neqꝫ ſm
iniq̄tates noſtras retribuit nob.

Quoniã ſm̃ altitudinẽ celi a ter
ra: corroborauit miſericordiã ſuã
ſup timentes ſe. Quantum diſtat
ortus ab occidẽte: longe fecit a no
bis iniq̃tates nr̃as. Quo miſere
tur pr̃ filiorum miſertus eſt dn̄s ti
mẽtibus ſe: qm̃ ipſe cognouit fig
mentum noſtꝝ. Recordatus eſt
qm̃ puluis ſumꝰ: homo ſicut fenū
dies eiꝰ: tanq̃ flos agri ſic efflore
bit. Quoniam ſpūs ptrãſibit in
illo ⁊ nõ ſubſiſtet: ⁊ nõ ꝯgnoſcet
ampliꝰ locum ſuū. Miſericordia
autẽ dn̄i ab eterno ⁊ vſq; in eter
nū: ſup timentes eū. Et iuſticia
illius i filios filiorū: hijs q̃ ſeruãt
teſtamentum eius. Et memores
ſunt mãdatoꝝ ipſius: ad facien
dū ea. Dominus in celo parauit ſe
dem ſuã: ⁊ regnū ipſiꝰ õibꝰ dn̄a
bit. Bn̄dicite dn̄o õnes angeli
eius potentes virtute: facientes
verbū illiꝰ ad audiendam vocem
ſermonū eiꝰ. Benedicite domino
omnes virtutes eius: miniſtri eiꝰ
qui facitis voluntatẽ eius. Bene
dicite dn̄o omnia opera eiꝰ: in om
ni loco dn̄aciões eius: bn̄dic aĩa
mea dn̄o. ¶ Ps. dauid.

Benedic aĩma mea dn̄o: dn̄e
deꝰ meꝰ magnificatus es ve
hementer. Confeſſionem ⁊ deco
rem induiſti: amictꝰ lumine ſicut
veſtimento. Extendens celū ſicut
pellem: qui tegis aquis ſuperiora
eius. Qui ponis nubem aſcenſum
tuum: qui ãbulas ſup pennas vẽ
toꝝ. Qui facis ãgelos tuos ſpiri
tus: ⁊ miniſtros tuos ignem vren
tẽ. Qui fundaſti terrã ſuper ſtabi
litatem ſuã: nõ inclinabitur in ſecu
lum ſeculi. Abiſſus ſicut veſtimẽ
tū amictꝰ eius: ſup mõtes ſtabūt
aque. Ab increpacione tua fugi
ent: a voce tonitrui tui formida
bunt. Aſcendūt montes ⁊ deſcẽ
dunt campi: in locū quẽ fundaſti
eis. Terminū poſuiſti quẽ non
tranſgredientur: neq; ꝯuertẽtur
operire terram. Qui emittis fõtes
in ꝯuallibus: inter medium mõ
tium pertranſibunt aque. Pota
būt omẽs beſtie agri: expectabūt
onagri in ſiti ſua. Super ea volu
cres celi habitabunt: de medio pe
trarum dabunt voces. Rigans
montes de ſuperioribus ſuis: de fru
ctu operꝝ tuorum ſatiabitur terra
Producens fenū iumentis: ⁊ her
bã ſeruituti hominū. Ut educas
panẽ de terra: ⁊ vinum letificꝫ cor
hominis. Et exhilaret faciem in
oleo: ⁊ panis cor hominis confir
met. Saturabūtur ligna campi ⁊
cedri libani quas plantauit: illic
paſſeres nidificabunt. Herodij
domus dux eſt eorum: montes ex
celſi ceruis: petra refugiū herinaci
is. Fecit lunã in tempora: ſol cog
nouit occaſum ſuum. Poſuiſti te
nebras ⁊ facta eſt nox: in ipſa per
tranſibunt omnes beſtie ſilue.
Catuli leonum rugientes ut ra
piant: ⁊ querant a deo eſcam ſibi
Ortus eſt ſol ⁊ congregati ſunt:
⁊ in cubilibꝰ ſuis collocabuntur.
Exibit homo ad opus ſuū: ⁊ ad
operacõnem ſuam vſq; ad veſpe
rum. Quam magnificata ſunt
opera tua domine: omnia in ſapi
entia feciſti: impleta eſt terra poſ
ſeſſione tua. Hoc mare magnum
⁊ ſpacoſum manibus: illic repti
lia quorum non eſt numerus.

Animalia puſilla cuȝ magnis: il
lic naues pertranſibunt. Draco
iſte quē formaſti ad illudendū ei
ōnia a te expectant vt des illꝰ eſcā
in tempe. Dante te illis colligēt:
aperiente te manū tuā ōnia imple
būtur bonitate. Auertente autē
te faciē turbabūtur: auferes ſpiri
tū eorum ⁊ deficient: ⁊ in puluēm
ſuū reuertentur. Emittes ſpiritū
tuū ⁊ creabūtur: ⁊ renouabis faci
em terre. Sit gloria dñi in ſeculū
letabitur dominꝰ in operibus ſu
is. Qui reſpicit terram ⁊ facit eaȝ
tremere: qui tangit mōtes ⁊ fumi
gant. Cantabo domino in vita
mea: pſallam deo meo q̄ diu ſum
Iocūdum ſit ei eloquiū meum:
ego vero delectabor in domino. De
ficiēt peccatores in terra ⁊ iniq̄ ita
vt nō ſint: bñdic aīa mea dño.

Confitemini dño Alleluia
et inuocate nomē eius: ānū
tiate inter gentes opeā eius. Can
tate ei ⁊ pſallite ei: narrate omnia
mirabilia eius: laudamini in noī
ne ſācto eiꝰ. Letetur cor queren
tiū dominū: querite dñm ⁊ confir
mamini: q̄rite faciē eius ſemp. Me
mētote mirabiliū eius que fecit:
prodigia et iudicia oris eius. Se
mē abraham ſerui eiꝰ: filij iacob
electi eius. Ipſe dñs deus noſter
in vniuerſa terra iuditia eiꝰ. Me
mor fuit in ſeculū teſtamēti ſui: v
bi qđ mādauit in mille generaci
ones. Quod diſpoſuit ad abra
hā: ⁊ iuramenti ſui ad yſaac. Et
ſtatuit illud iacob in preceptū: et
iſrl' in teſtamētū eternū. Dicens
tibi dabo terraȝ chanaan: funicu
lum hereditatis veſtre. Cum eēnt
numero breui: pauciſſimi ⁊ incole
eius. Et pertranſierunt de gente
in gentem: ⁊ de regno ad populuȝ
alterum. Non reliquit hominem
nocere eis: ⁊ corripuit ꝑ eis reges
Nolite tangere criſtos meos: ⁊ i
prophetis meis nolite malignai
Et vocauit famem ſuper terram:
⁊ ōne firmamētū panis cōtriuit.
Miſit añ eos virum: in ſeruum ve
nūdatus eſt ioſeph. Humiliaue
rūt in compedibus pedes eius: fer
rum ꝑtraſijt animā eius donec ve
niret verbum eius. Eloquiū domi
ni inflāmauit eum: miſit rex ⁊ ſol
uit eū princeps populorū ⁊ dimi
ſit eū. Conſtituit eum dominum
domꝰ ſue: ⁊ pñcipem ōmis poſſeſſi
onis ſue. Vt erudiret principes
eius ſicut ſemetipſuȝ: ⁊ ſenes eius
prudentiā doceret. Et itrauit iſra
hel in egiptū: ⁊ iacob accola fuit i
terra cham. Et auxit populuȝ ſu
um vehementer: ⁊ firmauit euȝ ſu
per inimicos eius. Conuertit cor
eoꝝ vt erudirent populū eiꝰ: ⁊ do
lum facerent in ſeruos eius. Miſit
moyſen ſeruū ſuum: aaron quem
elegit ipſum. Poſuit in eis verba
ſignorum ſuorū ⁊ ꝓdigiorū: in ter
ra cham. Miſit tenebras ⁊ obſcu
rauit: ⁊ nō exacerbauit ſermones
ſuos. Conuertit aquas eoruȝ in
ſanguinē: ⁊ occidit piſces eorum.
Et dedit terra eoꝝ ranas: in pe
netrabilibus regum ipſoꝝ. Dixit
⁊ venit cynomia ⁊ ſcimphes: in oī
bus finibus eoruȝ. Poſuit pluui
as eoꝝ grandinē: ignem cōburē
tem in terra ipſoruȝ. Et percuſſit
vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eorum: et
contriuit lignum finium eorum.

Dixit ⁊ venit locuſta: ⁊ bruchus cu
ius non erat nūerus. Et ɔmedit
ōne fenū in terra eoꝝ: ⁊ comedit
omēm fructuꝫ terre eoꝝ. Et pcuſ
ſit omne priōgenitū in terra eoꝝ:
p̄mitias omnis laboris eoꝝ. Et
eduxit eos cum argēto ⁊ auro: et
nō erat in tribub⁹ eoꝝ infirmus
Letata eſt egiptus in pfectōe eo
rū: qꝛ incubuit timor eoꝝ ſup eos
Expandit nubem in ptectōnem
eorū: ⁊ ignem ut luceret eis p no
ctem. Petierūt ⁊ venit coturnix:
⁊ pane celi ſaturauit eos. Diru
pit petrā ⁊ fluxerūt aque: abierūt
in ſicco flumina. Qm̄ memor fuit
verbi ſancti ſui: quod habuit ad
abraham puerum ſuū. Et edux
it populū ſuū in exultacōne: ⁊ ele
ctos ſuos in leticia. Et dedit illis
rgiōes gentiū: ⁊ labores populoꝝ
poſſederunt. Ut cuſtodiāt iuſtifi
cacōes eius: ⁊ legē eius requirāt.

Confitemīi dn̄o Alla Alla.
qm̄ bon⁹: qm̄ in ſeculū miſe
cordia ei⁹. Quis loquetur poten
cias dn̄i: auditas faciet oms lau
des eius. Beati qui cuſtodiūt iu
diciū: ⁊ faciūt iuſticiam in oī tēpe.
Memento nr̄i dn̄e in bn̄placito
populi tui: viſita nos in ſalutari
tuo. Ad videnduꝫ in bonitate ele
ctoꝝ tuoꝝ: ad letandum in leticia
gentis tue: ut lauderis cū heredita
te tua. Peccauimus cuꝫ prib⁹ no
ſtris: iniuſte egim⁹ iniq̄tatem feci
m⁹. Patres nr̄i in egypto non in
tellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt
memores multitudinis miſericor
die tue. Et irritauerūt aſcendētes
ī mari: mari rubro. Et ſaluauit eos
ꝓpter nomē ſuū: ut notam faceret

potentiam ſuā. Et increpuit mare
rubrum ⁊ exicatum eſt: et deduxit
eos in abiſſis ſicut in deſerto. Et
ſaluauit eos de manu odientiuꝫ:
⁊ redemit eos de manu inimici. Et
operuit aqua tribulantes eos: vn⁹
ex eis nō remanſit. Et crediderūt
verbis eius: ⁊ laudauerunt lau
dem eius. Cito fecerūt obliti ſunt
opeꝝ eius: nō ſuſtinuerunt ɔſiliū
eius. Et cōcupierūt concupiſcen
ciaꝫ in deſerto: ⁊ temptauerūt deū
in inaquoſo. Et dedit eis peticio
nem ipſorum: ⁊ miſit ſaturitateꝫ ī
animas eorum. Et irritauerunt
moyſen in caſtris: aaron ſanctuꝫ
domini. Aperta eſt terra ⁊ degluti
uit dathan: ⁊ operuit ſup cōgrega
cōem abiron. Et exarſit ignis in
ſynagoga eoꝝ: flāma combuſſit
peccatores. Et fecerūt vitulum in
oreb: ⁊ adorauerūt ſculptile. Et
mutauerūt gloriā ſuaꝫ: in ſimilitu
dineꝫ vituli comedentis fenū. Ob
liti ſunt deū qui ſaluauit eos: qui
fecit magnalia in egypto mirabi
lia in terra cham: terribilia in ma
ri rubro. Et dixit ut diſpderēt eos:
ſi nō moyſes elect⁹ eius ſtetiſſꝫ in
cōfractōe in conſpcū eius. Ut au
terꝫ iram eius ne diſpderet eos: ⁊
p nihilo habuerūt terram deſidera
bilem. Non crediderunt verbo
eius: ⁊ murmurauerunt in taber
naculis ſuis: non exaudierunt vo
cem domini. Et eleuauit manum
ſuam ſuper eos: ut proſterneret
eos in deſerto. Et ut deiceret ſe
men eorum in nacionibus: et diſ
pergerꝫ eos in regionibus. Et
iniciati ſunt beelphegor: et come
derunt ſacrificia mortuorum.

Et irritauerunt eum in adinuen
cōnibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt ī
eis ruina. Et ſtetit finees ⁊ placa
uit: ⁊ ceſſauit quaſſatio. Et repu
tatum eſt ei in iuſtitiam: in gene
rōnem ⁊ generacōem vſq; in ſem
piternū ¶ Phares.

Et irritauerūt eū ad aquam
cōtradictōnis: ⁊ vexat⁹ ē moy
ſes ꝓpter eos: q꞉ exacerbauerunt
ſpiritum eius. Et diſtinxit in la
bijs ſuis: non diſperdiderunt gen
tes quas dixit dominus illis. Et
cōmixti ſunt inter gentes: ⁊ didice
runt opera eoꝝ ⁊ ſeruierunt ſculp
tilibus eoruꝫ: ⁊ factum eſt illis in
ſcandalum. Et ymolauerūt fili
os ſuos ⁊ filias ſuas: demonijs.
Et effuderunt ſanguinem innó
cētem ſanguinem filiorum ſuoruꝫ
⁊ filiaꝝ ſuarū: quas ſacrificauerūt
ſculptilibus chanaan. Et inter
fecta eſt terra in ſanguinibus: et
cōtaminata eſt in operibus eoruꝫ
et fornicati ſunt in adinuencioni
bus ſuis. Et iratus eſt furore do
min⁹ in populū ſuū: ⁊ abhomina
tus eſt hereditatem ſuam. Et tra
didit eos in manus gentiuꝫ: ⁊ do
minati ſunt eorum qui oderūt eos
Et tribulauerunt eos inimici eo
rum: ⁊ humiliati ſunt ſb̄ manibus
eorū: ſepe liberauit eos Ipſi autē
exacerbauerūt eum in cōſilio ſuo
⁊ humiliati ſūt ī iniquitatibus ſu
is. Et vidit cum tribularentur.
⁊ audiuit orationem eorum. Et
memor fuit teſtamenti ſui: ⁊ peni
tuit eum ſcd̄m multitudinem mi
ſericordie ſue. Et dedit eos in mi
ſericordias: in conſpectu ōmū qui
ceperant eos. Saluos fac nos do
mine deus noſter: ⁊ cōgrega nos
de nationibus. Et confiteamur
nomini ſancto tuo: et gloriemur
ī laude tua. Benedictus dominus
deus iſrahel a ſeculo ⁊ vſq; in ſecu
lum ⁊ dicet omnis populus: fiat
fiat. ¶ Alleluia Alleluia.

Confitemini domino quoniā
bon⁹: quoniā in ſeculū miſeri
cordia eius. Dicant qui redempti
ſunt a dn̄o: quos redemit de manū
inimici de regionibus cōgregauit
eos. A ſolis ortu et occaſu: ab aq̄
lone et mari. Errauerunt in ſoli
tudine in inaquoſo: viam ciuita
tis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: aīa eorum
in ipſis defecit. Et clamauerunt
ad dominū cū tribularentur: ⁊ de
neceſſitatibus eorum eripuit eos
Et deduxit eos in viaꝫ rectam: vt
irent in ciuitatem habitacōnis.
Confiteantur dn̄o miſericordie
eius: ⁊ mirabilia eius filijs homi
num. Quia ſaciauit aīam inaneꝫ
⁊ animā eſurientē ſatiauit bonis.
Sedentes in tenebris et vmbra
mortis: vinctos in mendicitate et
ferro. Quia exacerbauerunt elo
quia dei: ⁊ cōſilium altiſſimi irrita
uerunt. Et humiliatū eſt in labo
ribus cor eoruꝫ: infirmati ſunt nec
fuit qui adiuuaret. Et clamaue
runt ad dominū cū tribularentur.
⁊ de neceſſitatibus eorum liberauit
eos. Et eduxit eos de tenebris ⁊
vmbra mortis: et vincula eorum
dirupit. Confiteantur dn̄o miſe
ricordie eius: ⁊ mirabilia eius fili
is hominum. Quia contriuit por
tas ereas: ⁊ vectes ferreos confre
git. Suſcepit eos de via iniq̄tatis

eoꝝ: ꝓpter iniuſtitias enī ſuas hu
miliati ſunt. Omnē eſcā abhoīata
eſt anima eoꝝ: ⁊ appropīquerūt
vſqꝫ ad portas mortis. Et clama
uerūt ad dñm cū tribularent̄: et
de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos.
Miſit verbum ſuū ⁊ ſanauit eos:
⁊ eripuit eos de interitõibus eoꝝ.
Confiteantur dño miſericordie
eius: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoīm.
Et ſacrificēt ſacrificiū laudis: ⁊
annuntient opera eius in exultati
one. Qui deſcendunt mare in na
uibꝰ: facientes operatõem in aq̄s
multis. ipſi viderūt opa domini:
⁊ mirabilia eius ī pfundo. Dixit
⁊ ſtetit ſpūs pcelle: ⁊ exaltati ſunt
fluctꝰ eius. Aſcendunt vſqꝫ ad
celos ⁊ deſcendūt vſqꝫ ad abiſſos:
anima eoꝝ in malis tabeſcebat.
Turbati ſūt ⁊ moti ſūt ſicut ebri
us: ⁊ ōnis ſapiētia eorū deuorata
eſt. Et clamauerūt ad dñm cū
tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus
eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit pcellā
eius in aurā: ⁊ ſiluerūt fluctus eiꝰ.
Et letati ſūt qꝛ ſiluerunt: ⁊ dedux
it eos in portum voluntatis eorū.
Confiteantur domino miſericor
die eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoīm.
Et exaltēt eū in eccia plebis: ⁊ in
cathedra ſeniorum laudent eum.
Poſuit flumina in deſertū: ⁊ exi
tus aquaꝝ in ſitim. Terraꝫ fructi
feraꝫ in ſalſuginē: ⁊ malitia inha
bitantiū in ea. Poſuit deſertuꝫ in
ſtagna aquaꝝ: ⁊ terrā ſine aqua
in exitus aquaꝝ. Et collocauit il
lic eſurientes: ⁊ cõſtituerūt ciuita
tē habitationis. Et ſeminauerunt
agros ⁊ plantauerūt vineas: ⁊ fe
cerūt fructū natiuitatis. Et bene
dixit eis ⁊ multiplicati ſūt nimis:
⁊ iumenta eorū non minorauit.
Et pauci facti ſūt: ⁊ vexati ſunt a
tribulatõne maloꝝ ⁊ dolore. Ef
fuſa eſt cõtemptio ſup principes: ⁊
errare fecit eos in inuio ⁊ nõ ī via.
Et adiuuit paupem de inopia:
⁊ poſuit ſicut oues familias. Vi
debūt recti ⁊ letabūtur: ⁊ omnis
iniqtas oppilabit os ſuū. Quis
ſapiēs ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ intelliget
miſericordias dñi. Alla.

Cāticū pſalmi ipſi dd.

Paratū cor meū deꝰ paratum
cor meū: cantabo ⁊ pſallam
in gloria mea. Exurge pſalteriū
⁊ cythara: exurgā diluculo. Cõ
fitebor tibi in populis domine: et
pſallam tibi in natõibus. Quia
magna ſuper celos miſericordia
tua: ⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua.
Exaltare ſup celos deus: ⁊ ſuper
omnem terrā gloria tua: vt liberent̄
dilecti tui. Saluū fac dextera tua
⁊ exaudi me: deꝰ locutus eſt in ſā
cto ſuo. Exultabo ⁊ diuidam ſi
chimā: ⁊ cõuallem tabernaculoꝝ
dimetiar. Meꝰ ē galaad ⁊ meꝰ ē
manaſſes: ⁊ ephraim ſuſceptio cā
pitis mei. Iuda rex meus: moab
lebes ſpei mee. In ydumeam extē
dam calciamentū meū: mihi alie
nigene amici facti ſūt. Quis dedu
cet me in ciuitatē munitam: qs de
ducet me vſqꝫ in ydumeā. Non
ne tu deꝰ qui repuliſti nos: ⁊ non
exibis deꝰ ī virtutibꝰ noſtris. Da
nob auxiliū de tribulatõe: qꝛ va
na ſalus hoīs. In deo faciemꝰ vir
tutē: ⁊ ipſe ad nihilū deducet ini
micos noſtros.

In finem pſalmꝰ dd.

Deus laudem meam ne tacue
ris: q2 os peccatoris ⁊ os do
loſi ſup me apertū eſt. Locuti ſūt
aduerſum me lingua doloſā ⁊ ſer
monibus odij circumdederūt me
⁊ expugnauerūt me gratis. Pro
eo ut me diligerent detrahebant
mihi: ego autē orabam. Et poſue
runt aduerſū me mala pro bonis:
⁊ odium pro dilectione mea. Cō
ſtitue ſuper eum peccatorē: ⁊ dya
bolus ſtet a dextris eius. Cum iu
dicatur exeat condemnat9: ⁊ ora
tio eius fiat in peccatū. Fiant di
es eius pauci: ⁊ epiſcopatum ei9
accipiat alter. Fiant filij eius or
phani: ⁊ vxor eius vidua. Nutā
tes transferantur filij eius ⁊ men
dicent: eiciantur de habitacōnib9
ſuis. Scrutetꝰ fenerator omnē ſb
ſtanciam eius: ⁊ diripiant alieni
labores eius. Non ſit illi adiutor:
nec ſit q̄ miſereatꝰ pupillis ei9 Fi
ant nati eius in interitū: in generā
cōne vna deleatur nomē eius. In
memoriam redeat iniquitas patrꝫ
eius in conſpectu domini: ⁊ peccatū
matris eius non deleatur. Fiant
contra dominum ſemper: ⁊ diſpe
at de terra memoria eorū: pro eo
q2 non eſt recordatus facere miſe
ricordiam. Et perſecutus eſt ho
minē inopem ⁊ mendicum: ⁊ com
punctum corde mortificare. Et di
lexit maledictionē ⁊ venit ei: ⁊ no
luit benedictōnem ⁊ elongabitur
ab eo. Et induit malediction m
ſicut veſtimentū: ⁊ intrauit ſicut
aqua in interiora eius: ⁊ ſicut ole
um in oſſibus eius. Fiat ei ſicut
veſtimentum quo operitur: ⁊ ſicut
zona qua ſemp precingitꝰ. Hoc
opus eorum qui detrahūt mihi
apud dominū: ⁊ qui loquuntꝰ ma
la aduerſus animā meam. Et tu
domine dn̄e fac mecum propꝰ no
mē tuū: quia ſuauis ē miſericordia
tua. Libera me q2 egenus ⁊ pau
per ego ſum: ⁊ cor meum cōturba
tum eſt intra me. Sicut vmbꝛ cū
declinat ablatus ſum: ⁊ excuſſus
ſum ſicut locuſte. Genua mea īfir
mata ſunt a ieiunio: ⁊ caro mea i
mutata ē propter oleum. Et ego
factus ſum obprobriū illis: viderūt
me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiu
ua me domine deus me9: ſaluum
me fac ſc̄m miſericordiā tuā. Et
ſciant q2 man9 tua hec: ⁊ tu dn̄e fe
ciſti eam. Maledicent illi ⁊ tu be
nedices: qui inſurgunt in me con
fundantꝰ: ſeruus autē tuus letabi
tur. Induantꝰ qui detrahūt mihi
pudore: ⁊ operiantꝰ ſicut dyploide
cōfuſione ſua. Confitebor dn̄o ni
mis in ore meo: ⁊ in medio multo
rū laudabo eū. Quia aſtitit a dex
tris paupis: vt ſaluā faceret a pſe
ſequētibus aīam meam.

Pſalm9 dauid.

Dixit domin9 domi
meo: ſede a dextris
meis. Donec ponā
inimicos tuos ſcabel
lum pedum tuorum.
Virgam virtutis tue emittet do
min9 ex ſyon: dn̄are in medio ini
micorum tuorum. Tecū princip
um in die virtutis tue in ſplendo
ribus ſanctorum: ex vtero ante lu
ciferū genui te. Iurauit dominus
⁊ nō penitebit eum: tu es ſacerdos
in eternum ſc̄m ordinem melchiſe
dech. Dn̄s a dextris tuis cōfregit

in die ire ſue reges. Iudicabit in
nacõib⁹ iplebit ruinas: cõquaſſa
bit capita in t̃ra multoꝝ. De tor
rente i via bibet: propterea exalta
bit caput. ¶ Alleluia.

Confitebor tibi dñe i toto cor
de meo: in ꝯſilio iuſtoꝝ ꝛ cõ
gregacõe. Magna opa dñi: exq̃
ſita in om̃es volũtates eius. Con
feſſio ꝛ magnificẽtia opus ei⁹: et
iuſtitia eius manet in ſeculũ ſeculi
Memoriam fecit mirabilium ſuo
ꝝ miſericors ꝛ miſerator dñs: eſ
cam dedit timentib⁹ ſe. Memor
erit in ſeculum teſtamẽti ſui: virtu
tẽ opeꝝ ſuoꝝ ãnuntiabit populo
ſuo. Vt det illis hereditatem genti
um: opa manuũ eius veritas ꝛ iu
dicium. Fidelia omnia mandata
eius: cõfirmata in ſeculũ ſeculi: fa
cta in veritate ꝛ equitate. Redemp
cõnem miſit dñs populo ſuo: mã
dauit in eternũ teſtamentũ ſuum
Sanctuꝫ ꝛ terribile nomen eius:
inicium ſapiẽtie timor dñi. Intelle
ctus bonus õmibus facientib⁹ eũ:
laudacio ei⁹ manet in ſeculum ſe
culi. ¶ Alleluia.

Beatus vir qui timet dñm: in
mãdatis ei⁹ volet nimis. Po
tens in terra erit ſemẽ eius: generã
cõ rectorum bñdicet̃. Gloria ꝛ di
uitie in domo ei⁹: ꝛ iuſtitia ei⁹ ma
net in ſeculũ ſeculi. Exortũ ẽ i tene
bris lumen rectis: miſericors ꝛ mi
ſerator ꝛ iuſtus. Iocũd⁹ homo q̃
miſeretur ꝛ ꝯmodat: diſponit ſer
mones ſuos in iudicõ: quia i eter
nũ non ꝯmouebit̃. In memoria
eterna erit iuſt⁹: ab auditiõe ma
la nõ timebit. Paratum cor eius
ſperare in dño: confirmatũ eſt cor
eius: non cõmouebit̃ donec deſpi
ciat inimicos ſuos. Diſperſit de
dit pauperibus: iuſtitia eius ma
net in ſeculuꝫ ſeculi: cornu eius ex
altabit̃ in gloria. Peccator vide
bit ꝛ iraſcet̃: dentibus ſuis fremet
ꝛ tabeſcet deſiderium peccatorum
peribit.

Laudate pũeri dñm: ¶ All'a
laudate nomen domini. Sit
nomẽ domini bñdictũ: ex hoc nũc
ꝛ vſqꝫ in ſeculum. A ſolis ortũ vſqꝫ
ad occaſum: laudabile nomen do
mini. Excelſus ſup om̃es gentes
dñs: ꝛ ſup celos gloria eius. Quis
ſicut dñs de⁹ noſter: q̃ in altis ha
bitat: ꝛ hũilia reſpicit in celo ꝛ in
terra. Suſcitans a terra iopẽ: et
de ſtercore erigẽs pauperem. Vt
collocet eũ cũ pn̄cipibus: cũ prin
cipibus populi ſui. Qui habitaẽ
facit ſterilem in domo: m̃rẽm filio
rũ letantem. ¶ All'a. Alleluia.

In exitu iſrahel de egypto: dom⁹ ia
cob de populo barbaro. Facta ẽ
iudea ſanctificacõ eius iſrahel po
teſtas eius. Mare vidit ꝛ fugit:
iordanis conuerſus eſt retrorſum
Montes exultauerunt ut arie
tes: ꝛ colles ſicut agni ouium.
Quid eſt tibi mare q̃ fugiſti: ꝛ
tu iordanis quia conuerſus es re
trorſum. Montes exultaſtis ſicut
arietes: ꝛ colles ſicut agni ouium
A facie domini mota eſt terra: a
facie dei iacob. Qui conuertit pe
tram in ſtagna aquarũ: ꝛ rupem
in fontes aquaꝝ. Non nobis do
mine non nobis: ſed nomini tuo
da gloriam. Super miſericordia
tua et veritate tua: ne quando di
cañt gentes vbi eſt deus eorum.

Deus autẽ noſter in celo:õnia q̃
cũq3 voluit fecit. Simulacra gen
tium argentũ ꝛ aurũ:opera manu
um hominũ. Os habent et nõ lo
quentur:oculos habent ꝛ non vide
bunt. Aures habent ꝛ non audi
ent:nares habent ꝛ nõ odorabũt
Manꝰ habent ꝛ nõ palpabũt pe
des habent ꝛ non ambulabũt:nõ
clamabunt in gutture ſuo. Simi
les illis fiant qui faciunt ea:ꝛ om
nes qui confidunt in eis. Domꝰ
iſrahel ſperauit i domino:adiutor
eorum et protector eorum eſt. Do
mus aaron ſperauit in domino:ad
iutor eorum ꝛ protector eorum eſt
Qui timent dominũ ſperauerunt
in domino:adiutor eorum ꝛ prote
ctor eorũ eſt. Dñs memor fuit no
ſtri:et benedixit nobis. Benedix
it domui iſrahel:benedixit domui
aaron. Benedixit omibus qui ti
mẽt dominũ:puſillis cũ maioribꝰ
Adiciat dñs ſuper vos:ſup vos et
ſuper filios veſtros. Benedicti vos
dño:qui fecit celũ ꝛ terram. Celũ
celi domino:terram autẽ dedit fi
liis hominũ. Non mortui lauda
bunt te dñe:neq3 õnes qui deſcen
dunt in infernũ. Sed nos qui vi
uimꝰ bñdicimꝰ dño:ex hoc nũc ꝛ
vſq3 in ſeculũ. ¶ Allła. Allła.

Dilexi:quoniã exau
diet dñs vocẽ orõnis
mee. Quia iclinauit
aurẽ ſuã m:ꝛ i diebꝰ
meis inuocabo. Circũdederũt me
dolores mortis:ꝛ picula iferni iue
nerũt me. Tribulacõnẽ ꝛ dolorẽ
inueni:ꝛ nomẽ dñi iuocaui. O do
mine libera aĩaʒ meã:miſericors
dñs ꝛ iuſtus:ꝛ deꝰ noſter miſere
tur. Cuſtodiens paruulos domi
nus:humiliatus ſum ꝛ liberauit
me. Conuertere aĩa mea in requi
em tuam:quia dñs bñfecit tibi.
Quia eripuit aĩam meã de morte:
oculos meos a lacrimis:pedes me
os a lapſu. Placebo dño:in regiõe
viuorũ. ¶ Alleluia. Alleluia.

Credidi ꝓpter qđ locutus ſũ:
ego autẽ hũiliatus ſũ nimis
Ego dixi in exceſſu meo:õnis ho
mo mendax. Quid retribuam do
mino:pro omnibus q̃ retribuit m̃
Calicem ſalutaris accipiaʒ:ꝛ no
men domini inuocabo. Uota mea
domino reddam coram omni po
pulo eius precioſa in conſpectu do
mini mors ſanctorũ eius. O domĩe
quia ego ſeruꝰ tuus:ego ſeruꝰ tuꝰ
ꝛ filius ancille tue. Dirupiſti vin
cula mea:tibi ſacrificabo hoſtiam
laudis:ꝛ nomẽ dñi inuocabo. Uo
ta mea dño reddã in cõſpectu om
nis populi eius:in atriis domꝰ do
mini in medio tui ieruſalem.
¶ Alleluia. Alleluia.

Laudate dñm omes gentes:ꝛ
laudate eũ omnes populi.
Quoniã ɔfirmata eſt ſup nos mi
ſericordia eius:ꝛ veritas domi ma
net i eternũ. ¶ Alleluia. Alleluia

Confitemini dño quoniã bo
nus:quoniã in ſeculũ miſeri
cordia eiꝰ. Dicat nũc iſrahel quo
niam bonus:quoniam in ſeculum
miſericordia eius. Dicat nunc do
mus aaron:quoniam in ſeculum
mia eius. Dicant nunc qui timẽt
dominũ:qm̃ in ſeculum miſericor
dia eius. De tribulacõne inuoca
ui dominum:ꝛ exaudiuit me in la
titudine dñs. Dñs mihi adiutor

non timebo quid faciat mihi hō.
Dñs mihi adiutor: ⁊ ego deſpici
am inimicos meos. Bonū eſt cō
fidere in dño: q̄ ꝯfidere in homine
Bonū ē ſperare in domino: q̄ ſpe
rare in pncipib⁹. Omnes gentes
circuierūt me: ⁊ in nomine dñi q̄
vltus ſum in eos. Circumdantes
circūdederūt me: ⁊ in nomine dñi
q̄ vltus ſum in eos. Circūdederūt
me ſicut apes: ⁊ exarſerūt ſicut ig
nis in ſpinis: ⁊ in nomīe dñi q̄ vl
tus ſū i eos. Impulſus euſus ſū
ut caderē: ⁊ dñs ſuſcepit me. For
titudo mea ⁊ laus mea domin⁹: ⁊
fact⁹ eſt mihi in ſalutē. Vox exul
tacōnis ⁊ ſalutis: in tabernacul is
iuſtorum. Dextera domini fecit v
tutem: dextera domini exultauit
me: dextera domi fecit virtutē. Nō
moriar ſed viuam: ⁊ narrabo opa
domini. Caſtigans caſtigauit me
dñs: ⁊ morti nō tradidit me. Ape
rite m portas iuſtitie: ingreſſus in
eas ꝯfitebor dño: hec porta dñi iu
ſti intrabunt in eam. Confitebor
tibi quoniam exaudiſti me: et fā
ctus es mihi in ſalutem. Lapidē
quē reprobauerunt edificantes:
hic factus eſt i caput anguli. A do
mino factum eſt iſtud: ⁊ eſt mira
bile in oculis noſtris. Hec eſt di
es quā fecit domin⁹: exultem⁹ ⁊ le
temur in ea. O domine ſaluū me
fac: o domine bene proſperare: be
nedictus qui venit in nomine do
mini. Benediximus vob de domo
domini: deus dominus ⁊ illuxit no
bis. Conſtituite diē ſollemnem i
condenſis: vſq ad cornu altaris.
Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi:
deus meus es tu ⁊ exaltabo te. Cō
fitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ fa
ctus es mihi in ſalutem. Confite
mini domino qm̄ bonus: qm̄ in ſe
culum miſericordia eius.

Alleluia. Alleluia. Aleph.

Beati immaculati in via: qui
ambulant in lege dñi. Bea
ti qui ſcrutantur teſtimonia eius:
in toto corde exquirūt eum. Non
enī qui operātur iniqtatē: in vijs
eis ambulauerūt. Tu mandaſti
mandata tua: cuſtodiri nimis.
Utinam dirigant vie mee: ad cu
ſtodiendas iuſtificacōnes tuas.
Tunc non cōfundar: cū proſpexe
ro in omnibus mandatis tuis.
Cōfitebor tibi in directōe cordis:
in eo q̄ didici iudicia iuſtitie tue.
Iuſtificacōes tuas cuſtodiā: nō
me derelinqs vſq quaq̄.
In quo corrigit adoleſcē. Beth.
tior viā ſuā: in cuſtodiendo ſmo
nes tuos. In toto corde meo exq̄
ſiui te: ne repellas me a mandatis
tuis. In corde meo abſcondi elo
quia tua: ut nō peccem tibi. Bene
dict⁹ es dñe: doce me iuſtificatio
nes tuas. In labijs meis pronū
ciaui: ōnia iudicia oris tui. In via
teſtimonio⁊ tuo⁊ delectatus ſū:
ſicut i omnibus diuicijs. In mā
datis tuis exercebor: ⁊ ꝯſiderabo vi
as tuas. In iuſtificacōnib⁹ tuis
meditabor: nō obliuiſcar ſmōes
tuos. Gymel.
Retribue ſeruo tuo: viuifi
ca me ⁊ cuſtodiam ſermo
nes tuos. Reuela oculos me
os: ⁊ conſiderabo mirabilia de le
ge tua. Incola ego ſum in terra:
non abſcondas a me mandata
tua. Concupiuit anima mea

deſiderare iuſtificatões tuas: in oĩ
tempe. Increpaſti ſupbos: male
dicti qui declinant a mandatis tu
is. Aufer a me obprobriũ ꝛ con
temptũ: q2 teſtimonia tua exquiſi
ui. Etenim ſederunt principes et
aduerſum me loquebant: ſeruus
autẽ tuus exercebat in iuſtificaci
onib9 tuis. Nam ꝛ teſtimonia tua
meditacõ mea eſt: ꝛ ɔſiliũ meum
iuſtificacões tue. Deleth.

Adheſit pauimẽto aĩa mea:
viuifica me ſm verbũ tuum
Vias meas enuntiaui ꝛ exaudi
ſti me: doce me iuſtificacões tuas
Uiam iuſtificacõnũ tuarũ īſtrue
me: ꝛ exercebor in mirabilibus tu
is. Dormitauit anima mea pre te
dio: cõfirma me in verbis tuis. Ui
am iniquitatis amoue a me: ꝛ de
lege tua miſerere mei. Uiam verita
tis elegi: iudicia tua non ſum obli
tus. Adheſi teſtimonijs tuis dñe:
noli me confundere. Uiam mã
datorũ tuorũ cucurri: cũ dilataſti
cor meum. He.

Legem pone mihi dñe viã iu
ſtificacõnũ tuarũ: ꝛ exquirã
eam ſemp. Da mihi intellectum ꝛ
ſcrutabor legẽ tuam: ꝛ cuſtodiam
illã in toto corde meo. Deduc me
in ſemita mandatorũ tuorum: q2
ipſam volui. Inclina cor meum i
teſtimonia tua: ꝛ nõ in auariciã.
Auerte oculos meos ne videant
vanitatẽ: in via tua viuifica me.
Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ: in
timore tuo. Amputa obprobriũ
meum qd ſuſpicat9 ſũ: q2 iudicia
tua iocunda. Ecce cõcupiui man
data tua: in equitate tua viuifica
me. Vau.

Et veniat ſuper me miſericor
dia tua dñe: ſalutare tuũ ſm
eloquiũ tuũ. Et rñdebo obprobrã
tib9 m̃ vbũ: q2 ſperaui in ſermõib9
tuis. Et ne auferas de ore meo v
bũ veritatis vſq2 quaq2: q2 in iudi
cijs tuis ſupſperaui. Et cuſtodi
am legem tuam ſemp: in ſeculum
ꝛ in ſeculũ ſeculi. Et ambulabã
in latitudĩe: q2 mãdata tua exq̃ſi
ui. Et loquebar in teſtimonijs tu
is in cõſpcũ regũ: ꝛ nõ cõfundar.
Et meditabar in mandatis tuis
que dilexi. Et leuaui man9 meas
ad mãdata que dilexi: ꝛ exercebor
in iuſtificacõibus tuis.

Zay.

Memor eſto vbi tui ſeruo tuo:
in quo mihi ſpẽ dediſti. Hec
me cõſolata ẽ in humilitate mea:
q2 eloquiũ tuum viuificauit me.
Superbi inique agebant vſq2q̃
q2: a lege autem tua nõ declinaui.
Memor fui iudicõrũ tuorũ a ſecu
lo domine: ꝛ cõſolatus ſum. Defe
ctio tenuit me: pro peccatorib9 derẽ
linquẽtibus legem tuã. Cantabi
les mihi erant iuſtificacões tue:
in loco peregrinacõis mee. Memor
fui nocte nominis tui domine: ꝛ cu
ſtodiui legẽ tuã. Hec facta eſt mi
hi: quia iuſtificacões tuas exqui
ſiui. Heth.

Porcõ mea dñe: dixi cuſtodirẽ
legẽ tuam. Deprecatus ſum
faciem tuã in toto corde meo: miſe
rere mei ſcdm eloquiũ tuũ. Cogi
taui vias meas: ꝛ conuerti pedes
meos in teſtimonia tua. Paratus
ſum ꝛ non ſum turbatus: vt cuſto
diam mandata tua. Funes pecca
torũ circumplexi ſũt me: ꝛ legem

tuā nō ſū oblitus. Media nocte
ſurgebā ad ꝯfitēdū tibi: ſup iudi
cia iuſtificacōnes tue. Particeps
ego ſum ōniū timentiū te: ⁊ cuſto
dientiū mandata tua. Miſericor
dia tua dn̄e plena eſt terra: iuſti
ficaciōes tuas doce me. Teth.

Bonitatez feciſti cū ſeruo tuo
dn̄e: ſm verbum tuuz. Boni
tatē ⁊ diſciplinā ⁊ ſciam doce me:
quia in mādatis tuis credidi. Pri
uſq̄ꝫ humiliarer ego deliqui: ꝓpte
rea eloquiū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in boītate tua doce me iuſti
ficacōnes tuas. Multiplicata eſt
ſup me iniq̄tas ſupboꝝ: ego autez
in toto corde meo ſcrutabor māda
ta tua. Coagulatū ē ſicut lac cor
eoꝝ: ego vero legem tuam medita
tus ſum. Bonū mihi q̄ humilia
ſti me: ut diſcā iuſtificacōes tuas
Bonum mihi lex oris tui: ſup mi
lia auri ⁊ argenti. Ioth.

Manus tue fecerūt me ⁊ plaſma
uerūt me: da mihi intellectū
ut diſcā mandata tua. Qui timēt
te videbunt me ⁊ letabuntur: q̄a
in verba tua ſupſperaui. Cogno
ui dn̄e q̄ eq̄tas iudicia tua: ⁊ i vei
tate tua humiliaſti me. Fiat mia
tua ut ꝯſoletē me: ſm eloquiū tuū
ſeruo tuo. Veniāt mihi miſeracō
nes tue ⁊ viuā: q̄ lex tua medita
cio mea eſt. Confundantur ſup
bi q̄ iniuſte iniq̄tatem fecerūt in
me: ego autē exercebor in manda
tis tuis. Conūtantur mihi timen
tes te: ⁊ qui nouerūt teſtimonia
tua. Fiat cor meū immaculatum
in iuſtificacionib⁹ tuis: ut non cō
fundar. Caph.

Defecit in ſalutare tuū anima
mea: ⁊ in vbū tuū ſupſpera
ui. Defecerūt oculi mei in eloqui
um tuū dicētes: qn̄ ꝯſolaberis me
Quia factus ſū ſicut vter in prui
na: iuſtificacōes tuas nō ſum ob
litus. Quot ſūt dies ſerui tui: qn̄
facies de pſequentib⁹ me iudiciū
Narrauerunt mihi iniqui fabu
lacōes: ſed nō ut lex tua. Omnia
mandata tua veritas: iniq̄ pſecuti
ſunt me adiuua me. Paulomin⁹
ꝯſūmauerunt me in terra: ego au
tem nō dereliqui mādata tua. Se
cūdum miſcdam tuā viuifica me:
⁊ cuſtodiam teſtimonia oris tui.
Lamech.

In eternū dn̄e: verbū tuuz pmanz
in celo. In generacōem ⁊ gn̄acō
nem veritas tua: fundaſti terraz ⁊
pmanet. Ordinacōne tua pſeue
rat dies: quoniā omnia ſeruiūt ti
bi. Niſi q̄ lex tua meditacio mea
eſt: tūc forte periſſem in humilita
te mea. In eternū nō obliuiſcar
iuſtificacōnes tuas: q̄ in ipſis vi
uificaſti me. Tu⁹ ſū ego ſaluum
me fac: qm̄ iuſtificacōes tuas exq̄
ſiui. Me expectauerūt peccatores
ut pderent me: teſtimonia tua in
tellexi. Omnis ꝯſūmacōis vidi fi
nē: latū mādatū tuū nimis.

Quomō dilexi legez Mem.
tuā dn̄e: tota die meditacio
mea ē. Sup inimicos meos pru
dētē me feciſti mādato tuo: q̄ i et
nū mihi ē. Sup oēs docētes me i
tellexi: q̄ teſtiōnia tua meditacio
mea ē. Sup ſenes itellexi: q̄ man
data tua q̄ſiui. Ab oī via mala p
hibui pedes meos: ut cuſtodiā ver
ba tua. A iudicijs tuis nō declinaui

q̃ tu legē poſuiſti m̄. Quā dultia
faucibus meis eloquia tua: ſuper
mel ori meo. A mandatis tuis in
tellexi: propterea odiui ōnē viā
iniquitatis. ¶ Nun.

Lucerna pedib⁹ meis verbū
tuum: ⁊ lumē ſemitis meis.
Iuraui: ⁊ ſtatui cuſtodiē iuditia
iuſtitie tue. Humiliat⁹ ſū vſque
quaq̄: dn̄e viuifica me ſcd̄m verbū
tuū. Voluntaria oris mei benepla
cita fac domine: ⁊ iuditia tua doce
me. Anima mea in manibus me
is ſemꝑ: ⁊ legē tuam non ſū ob
litus. Poſuerūt peccatores laque
um mihi: ⁊ de mandatis tuis non
erraui. Hereditate acquiſiui teſti
monia tua in eternum: quia exul
tatio cordis mei ſunt. Inclinaui
cor meū ad faciendas iuſtificaci
ones tuas in eternū: propter ꝛtri
butōnē. ¶ Samech.

Iniquos odio habui ⁊ legem tuā
dilexi. Adiutor ⁊ ſuſceptor meus
es tu: ⁊ in verbū tuū ſupſperaui. De
clinate a me maligni: ⁊ ſcrutabor
mandata dei mei. Suſcipe me ſcd̄m
eloquiū tuum ⁊ viuā: ⁊ non cōfū
das me ab expectacōne mea. Ad
iuua me ⁊ ſalu⁹ ero: ⁊ meditabor
in iuſtificacōibus tuis ſemper.
Spreuiſti omēs diſcedentes a iu
ſticijs tuis: q̃ iniuſta cogitacō eo
rū. Preuaricātes reputaui oēs pec
catores terre: ideo dilexi teſtiomia
tua. Confige timore tuo carnes
meas: a iudicijs enim tuis timui.
¶ Ayn.

Feci iudiciū ⁊ iuſtitiā: nō tra
das me calūniantibus me.
Suſcipe ſeruū tuum in bonū: nō
calumnientur me ſuperbi. Oculi
mei defecerunt in ſalutare tuū: et
in eloquiū iuſticie tue. Fac cum
ſeruo tuo ſcd̄m miſericordiā tuā: ⁊
iuſtificacōnes tuas doce me. Ser
uus tuus ſū ego: da mihi intelle
ctū vt ſciam teſtimonia tua. Tē
pus faciēdi domine: diſſipauerūt
legē tuā. Ideo dilexi mandata
tua: ſuper aurū ⁊ thopaziō. Prop
terea ad omnia mandata tua diri
gebar. omnem viam iniquā odio
habui. ¶ Phe.

Mirabilia teſtimonia tua: ideo
ſcrutata ē ea anima mea. De
claracō ſermonū tuorū illuminat
et intellectum dat paruulis. Os
meū aperui ⁊ attraxi ſpiritū: quia
mandata tua deſiderabam. Aſpi
ce in me ⁊ miſerē mei: ſcd̄m iuditiū
diligentiū nomen tuum. Greſſus
meos dirige ſcd̄m eloquium tuū:
⁊ nō dominetur mei ōnis iniuſti
cia. Redime me a calumnijs hoī
num: ut cuſtodiam mādata tua.
Faciem tuam illumina ſuper ſer
uū tuū ⁊ doce me iuſtificationes
tuas. Exitus aquarū deduxerunt
oculi mei: quia nō cuſtodierūt le
gem tuā. ¶ Sade.

Iuſtus es domine: ⁊ rectū iudiciū
tuū. Mandaſti iuſtitiam teſtimo
nia tua: ⁊ veritatem tuam nimis.
Tabeſcere me fecit zelus meus:
q̃ obliti ſūt verba tua inimici mei.
Ignitū eloquiū tuum vehemen
ter: ⁊ ſeruus tuus dilexit illud. Ado
leſcentul⁹ ſū ego ⁊ contemptus:
iuſtificationes tuas non ſū obli
tus. Iuſtitia tua iuſticia in e
num: ⁊ lex tua veritas. Tribula
⁊ āguſtia inuenerunt me: mā
ta tua meditacō mea ē. Equitas

testimonia tua in eternū: intelle
ctū da mihi ꝛ viuam. ¶ Coph.
Clamaui in toto corde exaudi
me dn̄e: iustificatōnes tuas
requirā. Clamaui ad te ꝛ saluū
me fac: ut custodiā mandata tua
Preueni i maturitate ꝛ clamaui:
in vba tua supsperaui. Preuenerūt
oculi mei ad te diluculo: ut medi
tarer eloquia tua. Vocē meā audi
ſm miaz tuā dn̄e: ꝛ ſm iudiciū tu
um viuifica me. Appropinquerūt
psequētes me iniqtati: a lege autē
tua longe facti sūt. Prope esto do
mine: ꝛ oēs vie tue veritas. Initio
cognoui de testioniis tuis: qz ī etnū
fundasti ea. ¶ Res.
Vide humilitatē meā ꝛ eripe
me: qz legē tuā nō sū oblit⁹.
Iudica iuditiū meum ꝛ redime
me: ppt eloquiū tuū viuifica me.
Longe a pctōrib⁹ salus: qz iustifi
catōes tuas nō exquisierūt. Miseri
cordie tue multe dn̄e: ſm iuditiū
tuū viuifica me. Multi q̄ psequūt
me ꝛ tribulant me: a testioniis tu
is nō declinaui. Vidi pūaricātes
ꝛ tabescebā: qz eloquia tua nō cu
stodierūt. Vidi qm̄ mādata tua
dilexi: dn̄e in mia tua viuifica me
Principiū verboꝝ tuoꝝ in etnū:
oīa iuditia iustitie tue. ¶ Sin.
Principes psecuti sūt me gra
tis: ꝛ a verb tuis formidauit
cor meū. Letabor ego sup eloquia
tua: sicut q̄ inuenit spolia multa.
Iniqtatē odio habui ꝛ abhomi
natus sū: legē autem tuam dilexi.
Septies in die laudē dixi tibi: sup
iuditia iustitie tue. Pax multa di
ligentib⁹ legem tuā: ꝛ nō est illis
scandalū. Expectabā salutare tu
um dn̄e: ꝛ mādata tua dilexi. Cu
stodiuit anima mea testimonia
tua: ꝛ dilexit ea vehementer. Ser
uaui mandata tua ꝛ testimonia
tua: qz omnes vie mee in conspcū
tuo. ¶ Thau.
Appropinquet depcatō mea
in cospcū tuo dn̄e: iuxt eloquiū
tuū da mihi intellectum. Intret
postulacio mea in cōspcū tuo: ſm
eloquium tuū eripe me. Eructa
būt labia mea ymnū: cū docueris
me iustificatōnes tuas. Pronūci
abit lingua mea eloquiū tuū: qa
oīa mādata tua equitas. Fiat
man⁹ tua ut saluet me: qm̄ māda
ta tua elegi. Concupiui salutarē tu
um dn̄e: ꝛ lex tua meditacio mea
est. Viuet aīa mea ꝛ laudabit te:
ꝛ iudicia tua adiuuabūt me. Er
raui sicut ouis q̄ periit: qre ſuū
tuū qz mādata tua nō sū oblit⁹.
Ad dn̄m cū tri ¶ Cāti. grad.
bularer clamaui: ꝛ exaudi
uit me. Dn̄e libera aīam meā a la
biis iniqs: ꝛ a ligua dolosa. Quid
detˀ tibi ā q̄d apponatˀ tibi: ad lin
guā dolosā. Sagitte potētis acu
te: cū carbonib⁹ desolatoriis. Heu
m qz icolat⁹ me⁹ plongat⁹ ē: hita
ui cū hitātib⁹ cedar multū incola
fuit aīa mea. Cū hiis q̄ oderūt pa
cē eraz pacific⁹: cū loqbar ill' ipu
gnabāt me gratis. ¶ Cāti. grad.
Leuaui oclos meos i mōtes:
vn̄ veiet auxiliū m. Auxiliū
meū a dn̄o: q̄ fecit celū ꝛ terā. Nō
det i motō pedē tuū: neqz dormi
tet q̄ custodit te. Ecce nō dormita
bit neqz dormiet: q̄ custodit isrl.
Dn̄s custodit te dn̄s ptectō tua:
sup manū dextrā tuā. Per diē sol

nō vret te neq; lūa p noctē. Dñs
cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat
animā tuā dñs. Dominꝰ cuſtodi
at introitū tuū: ⁊ exitū tuū ex hoc
nunc ⁊ vſq; in ſeculū.

Canticū graduū.

Letatus ſū i hijs que
dicta ſūt mihi: in do
mū dñi ibimꝰ. Stā
tes erāt pedes noſtri
in atrijs tuis iheruſalez. Iheruſa
lem que edificatur ut ciuitas: cu
ius participacō eius in idipſum.
Illuc.n. aſcēderūt tribꝰ tribꝰ dñi
teſtimoniū iſrl: ad ɔfitēdū nomi
dñi. Quia illic ſederūt ſedes in iudi
cō: ſedes ſup domū dd. Rogate q̄
ad pacē ſunt iheruſalem: ⁊ abun
dantia diligētibus te. Fiat pax i
virtute tua: ⁊ abundantia in tur
ribꝰ tuis. Propter fratres meos
⁊ proximos meos: loquebar pa
cē de te. Propt̄ domū dñi dei nrī: q̄
ſiui bō tibi.

Canticum grad.

Ad te leuaui oculos meos: q̄
habitas in celis. Ecce ſicut
oculi ſeruorum: in manibus domi
noꝝ ſuorum. Sicut oculi ancille
in manibus domine ſue: ita oculi
noſtri ad dominū deum noſtꝝ do
nec miſereat̄ noſtri. Miſerere no
ſtri domine miſerere noſtri: q̄ml̄
tū repleti ſumus deſpectiōe. Quia
multū repleta eſt anima noſtra:
obprobriū abūdātibꝰ ⁊ deſpectō
ſuperbis.

Cāticum grad.

Niſi q̄a dñs erat in nobis di
cat nūc iſrahel: niſi quia dñi
nꝰ erat in nobis. Cū exurgerēt
homines in nos: forte viuos degluti
tiſſent nos. Cū iraſceretur furor
eoꝝ in nos: forſitan aque abſor
buiſſent nos. Torrentem pertrā
ſiuit anima noſtra: forſitan ptrā
ſiſſet aīa nrā aquā intolerabilem.
Bñdictus dñs: qui nō dedit nos
in captōnē dentibus eoꝝ. Anima
noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de
laqueo venantiū. Laqueus ɔtri
tus eſt: ⁊ nos liberati ſumꝰ. Adiu
toriū noſtrū in nomine domini: q̄
fecit celū ⁊ terram.

Canticū graduū.

Qui ɔfidūt in domino ſicut
mōs ſyon: non cōmouebit̄
in eternū qui habitat in iheruſā
lem. Montes in circuitu eius: ⁊
dñs in circuitu populi ſui ex hoc
nūc ⁊ vſq; in ſeculum. Quia non
relinquet dominus virgā pctōꝝ
ſuper ſortē iuſtorum: ut nō exten
dant iuſti ad iniq̄tatem manꝰ ſu
as. Bñ fac domine: bonis ⁊ rectis
corde. Declinantes autem in obli
gacōnes adducet dominꝰ cū ope
rātibus iniquitatē: pax ſup iſrl.

Canticum graduū.

In cōuertendo dominꝰ captiuitatē
ſyon: facti ſumus ſicut conſolati.
Tunc repletū eſt gaudio os no
ſtrū: ⁊ lingua noſtra in exultatio
ne. Tūc dicent inter gentes: mag
nificauit dñs facere cū eis. Mag
nificauit dñs facere nobiſcū: facti
ſumus letantes. Conuerte domi
ne captiuitatē noſtram: ſicut tor
rens in auſtro. Qui ſemināt in la
crimis: in exultacōe metent. Eun
tes ibant ⁊ flebant: mittentes ſe
mina ſua. Venientes autem veni
ent cum exultaciōe: portantes ma
nipulos ſuos.

Canticum graduū ſalomo
nis.

Nisi dñs edificauerit do
mũ: in uanũ laborauerũt
q̃ edificãt eã. Nisi dñs
custodierit ciuitatem:
frustra vigilat q̃ custodit eã. Ua
nũ est vobis añ lucẽ surgere: surgi
te postq̃ sederitis q̃ mãducatis pa
nem doloris. Cum dederit dilectis
suis somnũ ecce hereditas domini:
filij merces fruct⁹ ventris. Sicut
sagitte in manu potentis: ita filij
excussorũ. Beatus vir qui imple
uit desideriũ suum ex ipsis: nõ cõfũ
detur cum loq̃tur inimicis suis in
porta. Cãticũ graduũ.

Beati om̃es q̃ timent dñm: q̃
ambulant in vijs eius. La
bores manuũ tuar̃ q̃r mãducab:
btũs es ⁊ bene tibi erit. Uxor tua
sicut vitis abundãs: in lateribus
dom⁹ tue. Filij tui sic̃ nouelle oli
uar̃: in circuitu mense tue. Ecce
sic bñdicetur homo: qui timet do
minũ. Bñdicat tibi dñs ex syon:
⁊ videas bona ihr̃lm õmib⁹ dieb3
vite tue. Et videas filios filior̃ tu
or̃: pacẽ sup isrl̃. Cãti. graduũ

Sepe expugnauerũt me a iu
uentute mea: dicat nũc isrl̃
Sepe expugnauerũt me a iuuẽtu
te mea: etenĩ nõ potuerũt m̃. Su
pra dorsum meum fabricauerunt
peccãtores: plongauerũt iniquitatẽ
suã. Dñs iust⁹ concidet ceruices
peccãtorum: cõfundant̃ ⁊ cõuertant̃
retrorsum om̃es qui oderũt syon.
Fiant sicut fenũ tector̃: qđ pri⁹
q̃ euellat̃ exaruit. De quo non i
plebit manum suam q̃ metet: ⁊ si
nũ suũ qui mãipulos colliget. Et
nõ dixerũt q̃ p̃teribãt bñdictõ dñi
sup vos: bñdixim⁹ vob̃ in nomine
domini. Canticũ graduum

De profũdis clamaui ad te do
mine: dñe exaudi vocẽ meã.
Fiant aures tue intẽdẽtes: in vocẽ
dep̃cacõis mee. Si iniq̃tates obser
uaueris dñe: dñe q̃s sustinebit.
Quia apđ te ppiciacõ ẽ: ⁊ ppt̃ legẽ
tuã sustinui te dñe. Sustinuit aĩa
mea in verbo ei⁹: sp̃auit aĩa mea ĩ
dño. A custodia matutĩa vsq3 ad
nocte: speret isrl̃ ĩ dño. Quia apđ
dñm mĩa: ⁊ copiosa apđ eũ redẽp
tio. Et ipse redimet isrl̃: ex omni
b⁹ iniq̃tatib⁹ ei⁹. Cãti. gra.

Domine non ẽ exaltatum cor
meum: neq3 elati sunt oculi
mei. Neq3 ãbulaui in mag
nis: neq3 in mirabilib⁹ super me.
Si nõ humilit̃ sentiebã: s3 exalta
ui aĩa3 meã. Sicut ablactatus ẽ
sup m̃rem suã: ita r̃tribucõ in ani
mam meã. Speret isrl̃ in dño: ex
hoc nunc ⁊ vsq3 in seculum.
Canticũ graduũ.

Memento dñe dauid: et
õmis mãsuetudinis ei⁹
Sicut iurauit dño: vo
tũ vouit deo iacob. Si
introiero in tabernaculũ domus
mee: si ascẽdero in lectũ strati mei.
Si dedero somnu3 oculis meis: ⁊
palpebris meis dormitacõem. Et
requiẽ tẽpib⁹ meis: donec inueniã
locũ dño tabernaculũ deo iacob.
Ecce audiuim⁹ eam in effrata: in
uenim⁹ eam in campis silue. In
troibim⁹ in tabernaculũ eius: ado
rabimus in loco vbi steterunt pe
des eius. Surge domine in requi
em tuam: tu ⁊ archa sanctificatio
nis tue. Sacerdotes tui induan
tur iustitiã: ⁊ sancti tui exultent.

Propter dauid ſeruū tuū: non
auertas faciē xpī tui. Iurauit
dominꝰ dauid veritatē et non fru
ſtrabit̄ eū: de fructu ventris tui po
nā ſuper ſedem tuam. Si cuſtodie
rint filij tui teſtamētum meū: ⁊ te
ſtimonia mea hec q̄ docebo eos. Et
filij eorū vſq; in ſeculū: ſedebūt ſu
per ſedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s ſyon:
elegit eā in habitacōnē ſibi. Hec
requies mea ī ſeculū ſeculi: hic ha
bitabo quoniā elegi eā. Viduam
eius bn̄dicens bn̄dicam: paupe
res eius ſaturabo panibꝰ. Sacer
dotes eius induam ſalutari: et ſā
cti eius exultacīōe exultabunt. Il
luc producam cornu dauid: para
ui lucernā xpō meo. Inimicos
eius induā cōfuſiōe ſuper ipſū au
tem efflorebit ſanctificacō mea.

Canticū graduū.

Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocūdum:
habitare fratres in vnum.
Sicut vngentū in capite: qđ deſcē
dit in barbā barbā aaron. Qđ
deſcendit in orā veſtimenti eiꝰ: ſi
cut ros hermon qui deſcēdit ī mō
tem ſyon. Quoniā illuc mādauit
dn̄s benedictionē: ⁊ vitam vſq; in
ſeculum.

Cāticū graduū.

Ecce nūc bn̄dicite dn̄m: om̄s
ſerui domini. Qui ſtatis in
domo dn̄i: ī atrijs domꝰ dei noſtri.
In noctibus extollite manus ve
ſtras ī ſancta: ⁊ bn̄dicite dominū.
Bn̄dicat te dn̄s ex ſyon: qui fecit
celū ⁊ terrā.

Alleluia.

Laudate nomen domini: lau
date ſerui dn̄m. Qui ſtatis
in domo dn̄i: in atrijs domꝰ dei no
ſtri. Laudate dn̄m q̄ȝ bonꝰ dn̄s
pſallite nomini eiꝰ quoniā ſuaue
ē. Qm̄ iacob elegit ſibi dominus:
iſrl̄ in poſſeſſionē ſibi. Quia ego
cognoui q̄ magnꝰ ē dn̄s noſter: ⁊
deus noſter pre omnibꝰ dijs. Om
nia quecū; voluit dominꝰ fecit in
celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in ōmibꝰ
abiſſis. Educēs nubes ab extre
mo terre: fulgura ut pluuiam fe
cit. Qui pducit ventos de theſau
ris ſuis: qui percuſſit primogenita
egipti ab homine vſq; ad pecus.
Emiſit ſigna ⁊ pdigia in medio
tui egipte: in pharaonē ⁊ in ōnes
ſeruos eius. Qui pcuſſit gentes
multas: ⁊ occidit reges fortes. Se
on regem amorreorum ⁊ og regē
baſan: ⁊ omnia regna chanaan.
Et dedit terrā eorū hereditatem:
hereditatem iſrl̄ populo ſuo. Do
mine nomē tuum in eternū: dn̄e
memoriale tuū in generacōē ⁊ ge
neracōem. Quia iudicabit domi
nus populū ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis
deprecabitur. Simulacra gentiū
argentum ⁊ aurum: opera manu
um hominum. Os habent ⁊ non
loquētur: oculos habent ⁊ nō vi
debunt. Aures habēt ⁊ nō audi
ent: neq; eñ eſt ſpūs in ore ipſorū.
Similes illis fiāt qui faciūt ea: ⁊
om̄es qui cōfidunt in eis. Domꝰ
iſrahel benedicite domino: domus
aaron benedicite domino. Domꝰ
leui benedicite dn̄o: q̄ timetis dn̄
num bn̄dicite domino. Bn̄dicto
dominus ex ſyō: q̄ habitat in ihe
ruſalē.

Alleluia. Alleluia.

Confitemini dn̄o quoniā bo
nꝰ: quoniā ī eternū miſericor
dia eius. Cōfitemini deo deorum
qm̄ ī eternū. Cōfitemini dn̄o do
minorū: q. ī. Qui facit mirabilia

magna ſolus: qm̄ in. Qui fecit ce
los i itellcu̅: quoniā in et. Qui fir
mauit terrā ſup aquas: qm̄ in et.
Qui fecit luminaria magna: qm̄.
Solem in poteſtatē diei: qm̄. Lu
nam ⁊ ſtellas in poteſtatē noctis:
q. in. Qui pcuſſit egyptū cū pmo
genitis eorū: q. i. Qui eduxit iſrl̄
de medio eoꝝ: q. in. In manu po
tenti ⁊ brachio excelſo: quoniā.
Qui diuiſit mare rubꝝ in diuiſio
nes: q. in. Qui eduxit iſrl̄ p medi
um eius: quo. Et excuſſit phara
onē ⁊ virtutē eius in mari rubro:
q. Qui traduxit populū ſuū per de
ſertū: quoniā. Qui pcuſſit reges
magnos: q. in. Et occidit reges
fortes: q. Seon regē amorreorū:
quoniā. Et og regē baſan: quo.
Et dedit terrā eoꝝ hereditatem:
quo. Hereditatē iſrl̄ ſeruo ſuo: q.
Quia in humilitate nrā memor
fuit noſtri: q. Et redemit nos ab
inimicis noſtris: q. Qui dat eſcā
oī carni: q. Confitemi deo celi: q.
Confitemini domino dominoꝝ:
qm̄ in etnū mia eius. Alla.

Ps. 68. ꝓpter ihieremiā.

Uper flumina babilōis illic
ſedim⁹ ⁊ fleuim⁹: dum recor
daremur ſyon. In ſalicib⁹ i me
dio ei⁹: ſuſpendim⁹ organa noſtrā
Quia illic interrogauerūt nos q̄
captiuos duxerūt nos: verba can
tionū. Et qui abduxerunt nos:
ymnū cantate nobis de cāticis ſy
on. Quō cantabim⁹ canticū dn̄i:
in terra aliena. Si oblitus fue
ro tui ihrl̄m: obliuioni detur dexte
ra mea. Adhereat ligua mea fau
cibus meis: ſi nō meminero tui.
Si nō ꝓpoſuero ihrl̄m: in princi
pio leticie mee. Memor eſto dn̄e
filioꝝ edom: in die ihrl̄m. Qui di
cunt exinanite exinanite: vſq̄ ad
fundamentum in ea. Filia babi
lonis miſera: beatus qui ₜ̄tribuet
tibi ₜ̄tribucōez tuā quā ₜ̄tribuiſti
nobis. Beatus q̄ tenebit ⁊ allidet: p
uulos ſuos ad petrā. Ps. 68.

Confitebor tibi dn̄e i toto cor
de meo: qm̄ audiſti verba
oris mei. In cōſpcū āgeloꝝ pſal
lam tibi: adorabo ad templū ſāctū
tuū ⁊ cōfitebor nomini tuo. Sup
mia tua ⁊ veritatē tua: quoniā mḡ
nificaſti ſup omne nomē ſāctū tu
um. In quacūq̄ die inuocauero
te exaudi me multiplicabis in aīa
mea virtutē. Confiteant̄ tibi dn̄e
oēs reges terre: q̄ audierūt ver
ba oris tui. Et cantēt in vīs dn̄i:
qm̄ magna ē gloria dn̄i. Qm̄ ex
celſus dn̄s ⁊ humilia ₜ̄ſpicit: ⁊ al
ta alonge ɔgnoſcit. Si ābulaue
ro in medio tribulacōis viuificab
me ⁊ ſup irā inimicoꝝ meoꝝ extē
diſti manū tuā: ⁊ ſaluū me fecit
dextera tua. Dn̄s retribuet ꝓ me:
dn̄e mia tua in ſeculum: opera ma
nuū tuaꝝ ne deſpitias.

In finē pſalm⁹ 68.

Domine pbaſti me ⁊ ɔgnou
iſti me: tu ɔgnouiſti ſeſſiōez
meā ⁊ reſurrectōnē meā. Intellex
iſti cogitacōes meas delonge: ſemi
tā meā ⁊ funiculū meū inueſtigaſti
Et oēs vias meas pūidiſti: q̄ n̄
ē ſmo i lingua mea. Ecce dn̄e tu
ɔgnouiſti ōmia nouiſſia ⁊ ātiq̄: tu
formaſti me ⁊ poſuiſti ſup me manū
tuā. Mirabil̄ fcā ē ſcia tua ex me:
ɔfortata ē ⁊ nō poteō ad eā. Quo
ibo a ſpū tuo: ⁊ q̄ a facie tua fugiā

Si aſcendero in celū tu illic es: ſi
deſcendero in infernū ades. Si ſum
ſero pennas meas diluculo: ⁊ ha
bitauero ī extremis maris. Etenī
illic man⁹ tua deducet me: ⁊ tene
bit me dextera tua. Et dixi forſitā
tenebre cōculcabūt me: ⁊ nox illu
minacō mea ī delicijs meis. Quia
tenebre non obſcurabunt̃ a te: ⁊
nox ſicut dies illumīabit̃: ſicut te
nebre eius ita ⁊ lumē eius. Quia
tu poſſediſti renes meos: ſuſcepi
ſti me de vtero mr̄is mee. Cōfite
bor tibi qꝛ terribilit̃ magnificat⁹
es: mirabilia opera tua: ⁊ anima
mea cognoſcet nimis. Non eſt oc
cultatū os meū a te quod feciſti ī
occulto: ⁊ ſubſtantia mea in infe
rioribus terre. Imperfectū meū vi
derūt oculi tui: ⁊ in libro tuo oīs
ſcribent̃: dies formabunt̃ ⁊ nemo
in eis. Mihi autē nimis honorifi
cati ſunt amici tui deus: nimis con
fortatus eſt principatus eoꝝ. Di
numerabo eos ⁊ ſuper arenā mul
tiplicabunt̃: exurrexi ⁊ adhuc ſū
tecū. Si occideris deus pctōres: viri
ſanguinū declinate a me. Quia di
citis in cogitacōne: accipiāt in va
nitate ciuitates ſuas. Nonne qui
oderūt te domine oderam: ⁊ ſuper
inimicos tuos tabeſcebā. Perfecto
odio oderā illos: inimici facti ſūt
mihi. Proba me deus ⁊ ſcito cor
meum: interroga me ⁊ cognoſce
ſemitas meas. Et vide ſi via iniq̄
tatis in me eſt: ⁊ deduc me in via
eterna.

In finē Pſalm⁹ 68.

Eripe me domine ab hoīe ma
lo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniq̄tates in cor
de: tota die conſtituebant prelia.
Acuerūt linguam ſuam ſicut ſer
pentes: venenū aſpidū ſub labijs
eoꝝ. Cuſtodi me domine de ma
nu pctōris: ⁊ ab hoīb⁹ iniq̄s eri
pe me. Qui cogitauerunt ſupplā
tare greſſus meos: abſcōderūt ſu
perbi laqueū mihi. Et funes ex
tenderunt in laqueū: iuxta iter ſcā
dalū poſuerunt mihi. Dixi domīo
deus meus es tu: exaudi dn̄e vocē
deprecacōnis mee. Domine domi
ne virtus ſalutis mee: obūbraſti
ſup caput meum in die belli. Nō
tradas me dn̄e a deſiderio meo pec
catori: cogitauerūt contra me: ne
derelinquas me ne forte exaltent̃.
Caput circuitus eoꝝ: labor labi
orū ipſoꝝ operiet eos. Cadent ſu
per eos carbones: ī ignem deicies
eos: in miſerijs non ſubſiſtent.
Vir linguoſus nō dirigetur ī ter
ra: virum iniuſtū mala capient ī
interitu. Cognoui quia faciet do
min⁹ iudiciū inopis: ⁊ vindictam
pauperū. Veruntamē iuſti cōfite
bunt̃ nomini tuo: hītabunt recti
cū vultu tuo.

Ps. 68.

Domine clamaui ad te exau
di me: intende voci mee cum
clamauero ad te. Dirigat̃ o
mea ſicut incenſū in conſpcū
eleuacō manuū meaꝝ ſacri
veſpertinū. Pone domine cuſt
am ori meo: ⁊ oſtium circumſt
cie labijs meis. Non declines c
meum in verba malicie: ad exc
ſandas excuſationes in peccat
Cum hoīb⁹ operantib⁹ i
tatem: ⁊ nō cōmunicabo cū elec
eoꝝ. Corripiet me iuſt⁹ in mi
ſericordia ⁊ increpabit me: oleum

aute pctõris nõ impiguet caput
meũ· Qm̃ adhuc ⁊ oracõ mea in
bn̄placitis eoꝝ:abſorpti ſunt iũ
cti petre iudices eoꝝ· Audient v̄
ba mea qm̃ potuerũt:ſicut craſſi
tudo terre erupta eſt ſuper terraꝫ·
Diſſipata ſũt oſſa nr̃a ſecus infer
num:q̄ꝛ ad te dñe dñe oculi mei:
in te ſperaui nõ auferas aiam me
am· Cuſtodi me a laqueo quem
ſtatuerũt mihi:⁊ a ſcãdalis operã
tiũ iniq̃tateꝫ· Cadent in retiaculo
eius pctõres:ſingularit ſũ ego do
nec tranſeam· ¶Intellectꝰ dd· cũ
eẽt in ſpelũca· Oracõ·

Voce mea ad dñm clamaui:
voce mea ad dñm dep̄catus
ſũ· Effundo in ↄſpcũ eius oracio
nem meam:tribulacõem meã añ
ipſũ pronuntio· In deficiendo ex
me ſpũm meum:et tu cognouiſti
ſemitas meas In via hac qua ã
bulabã:abſcõderunt laqueũ m̃·
Conſiderabã ad dexteram ⁊ vide
bã:⁊ nõ erat qui cognoſceret me·
Periit fuga a me:⁊ nõ eſt qui re
quirat animã meam· Clamaui
ad te dñe dixi tu es ſpes mea:por
cõ [illegible]a in terra viuenciũ· Inten
[illegible] ad deprecacõem meã:q̄ꝛ humi
s ſũ nimis· Libera me a pſe
tibꝰ me:q̄ꝛ ↄfortati ſũt ſup me
uc de cuſtodia aiam meã ad
cẽdũ nomini tuo:me expectãt
ti donec retribuas mihi·

¶Pſ· dauid qñ pſequebat
eum filiꝰ ſuus abſolon·

Domine exaudi oracõeꝫ meã
auribꝰ pcipe obſecracõnem
eã:in veritate tua exaudi me in
ua iuſticia· Et nõ intres in iudi
ciũ cum ſeruo tuo:q̄ꝛ nõ iuſtifica
bit in ↄſpcũ tuo oĩs viuẽs· Quia
pſecutus eſt inimicus aiaꝫ meaꝫ:
humiliauit in terra vitam meaꝫ·
Collocauit me in obſcuris ſicut
mortuus ſeculi:⁊ anxiatus ẽ ſuper
me ſpũs meꝰ:in me turbatũ ẽ cor
meũ· Memor fui dieꝝ ãtiquoꝝ
meditatus ſũ in oĩbꝰ opibꝰ tuis:
in factis manuũ tuaꝝ meditabar
Expandi manꝰ meas ad te aĩa
mea:ſic̄ terra ſine aqua tibi· Ve
lociter exaudi me dñe:defecit ſpi
ritus meꝰ· Nõ auertas faciẽ tuaꝫ
a me:⁊ ſimilis ero deſcẽdentibꝰ in la
cũ· Auditaꝫ fac mihi mane miaꝫ
tuã:q̄ꝛ in te ſperaui· Notam fac m̃
viã in qua ãbulem:q̄ꝛ ad te leua
ui animã meã· Eripe me de inimi
cis meis dñe ad te ↄfugi doce me
facere voluntatẽ tuã:q̄ꝛ deꝰ meꝰ es
tu· Spũs tuꝰ bonꝰ deducet me in
terrã rectã:ꝓpter nomẽ tuũ dñe vi
uificab me in eq̃tate tua· Educes
de tribulacõe animã meã:⁊ i mia
tua diſperdes inimicos meos· Et
pdes oẽs q̃ tribulant aiaꝫ meam:
qm̃ ego ſeruꝰ tuus ſum·

¶Pſ· dd· aduerſus goliã·

Benedictꝰ dñs deus me
us qui docet manꝰ me
as ad prelium:et digi
tos meos ad bellum·
Miſericordia mea ⁊ refugiũ me
um:ſuſceptor meꝰ ⁊ liberator meꝰ
Protector meꝰ ⁊ in ipſo ſperaui:q̃
ſubdit populũ meũ ſub me· Dñe
quid eſt homo quia innotuiſti ei:
aut filius hominis quia reputas
eũ· Homo vanitati ſimilis factus
eſt:dies eius ſicut vmbra pretere
unt· Dñe inclina celos tuos ⁊ deſ
cẽde:tange mõtes ⁊ fumigabunt·

Fulgura coruscationem ⁊ diſſi
pabis eos: emitte ſagittas tuas
⁊ conturbabis eos. Emitte ma
nū tuam de alto: eripe me ⁊ libera
me de aquis multis: ⁊ de manu fi
liorū alienorū. Quorū os locutū
eſt vanitatē: ⁊ dextera eorū dexte
ra iniquitatis. Deus canticū nouū
cantabo tibi: in pſalterio decacor
do pſallam tibi. Qui das ſalutē
regib⁹: qui redemiſti dauid ſeruū
tuū: de gladio maligno eripe me
Et erue me de manu filiorum ali
enorum: quorum os locutū eſt va
nitatē: ⁊ dextera eorū dextera iniq̄
tatis. Quorū filij ſicut ⁊ nouelle
plantatiões in iuuentute ſua. F i
lie eorū cõpoſite: circūornate vt ſi
militudo templi. Promptuaria eo
rū plena: eructantia ex hoc in illud.
Oues eorū fetoſe abundantes in
greſſibus ſuis: boues eorū craſſe.
Non eſt ruina macerie: neqz tran
ſitus neqz clamor in plateis eorū.
Beatū dixerūt populū cui hec ſūt
beatus populus cuius dominus
deus eius.

Laudatõ ipſi dauid.

Exaltabo te deus me⁹ rex: et
bñdicā nomini tuo ī ſeculū
⁊ in ſeculū ſeculi. Per ſingulos di
es benedicā tibi: ⁊ laudabo nomē
tuum in ſeculū: ⁊ in ſeculum ſeculi
Magn⁹ dñs ⁊ laudabil' nimis: ⁊
magnitudinis ei⁹ non eſt finis.
Generatõ ⁊ generatõ laudabit
opera tua: ⁊ potentiā tuā pronū
ciabūt. Magnificentiā glorie ſan
ctitatis tue loquent: et mirabilia
tua narrabunt. Et virtutem ter
ribiliū tuorū dicent: ⁊ magnitudi
nem tuā narrabūt. Memoriam
abundātie ſuauitatis tue eructa
bunt: ⁊ iuſticia tua exultabunt.
Miſerator ⁊ miſericors dominus:
patiēs ⁊ multū miſericors. Sua
uis dñs vniuerſis: ⁊ miſeratiões
eius ſup õia opa eius. Confite
ant tibi domine oīa opa tua: ⁊ ſā
cti tui bñdicāt tibi. Gloriā regni
tui dicēt: ⁊ potentiā tuā loquent
Ut notam faciant filijs hominū
potentiam tuam: ⁊ gloriā magni
ficentie regni tui. Regnum tuum
regnū omnium ſeculorū: ⁊ domina
tio tua ī oī generatõe ⁊ gñā
tõne. Fidelis dñs in õib⁹ verb
ſuis: ⁊ ſanctus in õibus operib⁹
ſuis. Alleuat domin⁹ ões qui cor
ruūt: ⁊ erigit omēs eliſos. Oculi
oīū in te ſperāt domine: ⁊ tu das
eſcam illorū in tempe oportuno.
Aperis tu manū tuam: ⁊ imples
õne animal benedictiõe. Iuſtus
dñs in õib⁹ vijs ſuis: ⁊ ſanctus
in õibus operib⁹ ſuis. Prope eſt
dñs õibus inuocantibus eum:
õib⁹ inuocantib⁹ eū in veritate.
Voluntatem timentiū ſe faciet: ⁊
deprecatõnē eorū exaudiet: ⁊ ſal
uos faciet eos. Cuſtodit domi⁹
omēs diligentes ſe: ⁊ omēs pec
tores diſperdet. Laudatõne
mini loquet os meū: ⁊ benedi
oīs caro nomini ſancto eius
culū ⁊ in ſeculū ſeculi. Allelu

Lauda aīa mea dominum:
laudabo dominū ī vita mea
pſallam deo meo q̄diu fuero.
lite cõfidere in pncipibus: in fi
hominū ī quib⁹ nõ eſt ſalus. Ex
ibit ſpūs eius ⁊ reuertet in terrā
ſuā: in illa die pibūt omēs cogita
tões eorum. Beatus cuius deus

iacob adiutoꝛ eius: ſpes eius i do
mino deo ipſi⁹: qui fecit celū ⁊ ter
rā mare ⁊ omnia q̄ in eis ſūt. Qui
cuſtodit veritatē in ſeculū: facit iu
dicium iniuriā patientib⁹: dat eſ
cam eſuriētibus. Dn̄s ſoluit cō
peditos: dominꝰ illuminat cecos.
Dn̄s erigit eliſos: dn̄s diligit iu
ſtos. Dominus cuſtodit adue
nas: pupillū ⁊ viduam ſuſcipiet:
⁊ vias pctōꝝ diſperdet. Regna
bit dn̄s i ſecula: de⁹ tuus ſyō in ge
neracōnē ⁊ generacōnem.

Alleluia. Alleluia.

Laudate dn̄m quoniā bon⁹
eſt pſalm⁹: deo noſtro ſit io
cūda decoraq̄ȝ laudacio. Edifi
cans iheruſalē dn̄s: diſperſiones
iſrahelis cōgregabit. Qui ſanat
contritos corde: ⁊ alligat contriti
ones eoꝝ. Qui numerat multitu
dinem ſtellaꝝ: ⁊ omnibus eis no
mina vocās. Magnus dominus
noſter ⁊ magna virtus eius: ⁊ ſa
piētie eius nō eſt numer⁹. Suſci
piens māſuetos dn̄s: humilians
a tē pctōres vſq̄ȝ ad terrā. Pre
nite dn̄o in confeſſione: pſallite
eo noſtro in cithara. Qui operit
n nubibus: ⁊ parat terre plu
ui producit in montib⁹ fe
⁊ herbā ſeruituti hominū.
dat iumētis eſcam ipſorū: ⁊
ullis coruoꝝ inuocantibus eū.
Nō in fortitudine equi voluntatem
he it: nec in tybijs viri bn̄placi
rit ei. Bn̄placitū eſt dn̄o ſup
tes eū: ⁊ in eis q̄ ſperāt ſuper
ia ei⁹. Alla aggei ⁊ zacharie

Lauda ihrl'm dn̄m: lauda de
um tuum ſyon. Qm̄ cōforta
uit ſeras portarū tuaꝝ: bn̄dixit fi
lijs tuis in te. Qui poſuit fines tu
os pacē: ⁊ adipe frumenti ſaciat
te. Qui emittit eloquium ſuū ter
re: velociter currit ſermo ei⁹. Qui
dat niuē ſicut lanā: nebulam ſic
cinerem ſpargit. Mittit criſtallū
ſuū ſicut buccellas: an̄ faciem fri
goris eius q̄ ſuſtinebit. Emittet
verbum ſuū ⁊ liquefatiet ea: fla
bit ſpūs eius ⁊ fluent aque. Qui
ānuntiat verbū ſuum iacob: iuſti
tias ⁊ iudicia ſua iſrl'. Nō fecit ta
liter omni nacōi: ⁊ iudicia ſua nō
maīfeſtauit eis. Alla. Alla.

Laudate dn̄m de celis: lauda
te eū in excelſis. Laudate eū
omnes angeli eius: laudate eum
om̄es virtutes ei⁹. Laudate eū
ſol ⁊ lūa: laudate eū oēs ſtelle ⁊
lumē. Laudate eum celi celoꝝ:
⁊ aque om̄es que ſup celo ſūt lau
dent nomen domini. Quia ipē dix
it ⁊ facta ſūt: ipſe mādauit ⁊ crea
ta ſūt. Statuit ea in ſeculū ⁊ in ſe
culū ſcl'i: preceptum poſuit ⁊ nō p̄
teribit. Laudate dn̄m de t'ra: dra
cones ⁊ om̄es abiſſi. Ignis grā
do nix glacies ſpūs p̄cellarū: que
fatiūt verbū eius. Montes ⁊ oēs
colles: ligna fructifera et om̄es ce
dri. Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſer
pentes ⁊ volucres pēnate. Reges
t're ⁊ om̄es populi: pn̄cipes ⁊ oēs
iudices terre. Iuuenes ⁊ virgīes
ſenes cū iunioꝛib⁹ laudent nomē
dn̄i: q2 exaltatū eſt nomē eius ſo
lius. Confeſſio eius ſup celū ⁊ ter
ram: ⁊ exaltauit cornu populi ſui.
Ymn⁹ om̄ib⁹ ſanctis eius: filijs iſ
rahel populo appropinquāti ſibi.

Alleluia. Alleluia.

Cantate dño canticū nouum:
laus eius in ecc̄ia ſanctoꝝ.
Letetur iſrahel in eo qui fecit euꝫ:
⁊ filie ſyon exultent in rege ſuo.
Gaudēt nomē ei⁹ in choro: in tym
pano ⁊ pſalterio pſallāt ei. Quia
bn̄placitū eſt dño in populo ſuo
⁊ exaltabit manſuetos in ſalutez.
Exultabūt ſancti in gloria: letabū
tur in cubilibus ſuis. Exultacōes
dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij ancipi
tes in manib⁹ eoꝝ. Ad faciendaꝫ
vindictā in nacōib⁹: increpacio
nes in populis. Ad alligandas re
ges eoꝝ in cōpedib⁹: ⁊ nobiles eo
rū in manicis ferreis. Vt faciant i
eis iudiciū cōſcriptū gloria hec eſt
ōmib⁹ ſanctis eius. •

Alleluia. Alleluia.

Laudate dn̄m in ſanctis ei⁹:
laudate eū in firmamēto vir
tutis eius. Laudate eum in virtu
tibus ei⁹: laudate eū ſcḋm multitu
dinē magnitudinis ei⁹. Laudate
eum in ſono tube: laudate eum in
pſalterio ⁊ cithara. Laudate eū
in tympano ⁊ choro: laudate euꝫ
in cordis ⁊ organo. Laudate euꝫ
in cymbalis bn̄ſonantib⁹: lauda
te euꝫ in cymbal' iubilacōis: ōmis
ſpūs laudet dn̄m. Alleluia. •

Explicit pſalteriū. • •

UNIVERSITEITS BIBLIOTHEEK UTRECHT

~~τοὺς ἔχε βιβλίοις~~ σοι

βιβλία σοὶ ἐμῇσι χερσὶ φέρε τὰ σοὶ ἔγραψε
νοῦς τε θεοῦ ἀνθρώπου λυγια βιβλίδια

Ἀλάρμος Ἄσχιος

Hos terum manu hortos quos dura potestas
Exigerat tradidit, [illegible] signum amicitiae